

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 19. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 /sněmovní tisk 331/ - prvé čtení
2. Zákon o státní službě /sněmovní tisk 71/15/ - vrácený prezidentem republiky
3. Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky
4. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení
5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - druhé čtení
7. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - první čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - první čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení
11. Vládní návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 267/ - první čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 268/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - první čtení
15. Vládní návrh zákona o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 330/ - první čtení podle § 90 odst. 2
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 270/ - první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - první čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 309/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - první čtení podle § 90 odst. 2
24. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2
25. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - první čtení podle § 90 odst. 2

26. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ - první čtení
27. Návrh poslance Davida Kádnera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení
28. Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ - první čtení
29. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Kortehe na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení
30. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
31. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - první čtení
32. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Fischerové, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
33. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Jaroslava Foldyny, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení

34. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení
35. Návrh poslanců Adolfa Beznosky, Petra Fialy, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ - první čtení
36. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a Zdeňka Ondráčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/ - první čtení
37. Návrh poslanců Jaroslava Faltýnka, Pavla Kováčika a Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
38. Návrh poslanců Adolfa Beznosky, Petra Fialy, Jana Zahradníka, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 205/ - první čtení
39. Návrh poslanců Kristýny Zelenkové, Jany Pastuchové, Margity Balaščíkové, Jeronýma Tejce, Miloslava Janulíka, Radima Fialy, Miloslavy Vostřé, Jitky Chalánkové, Jaroslava Zavadila, Jaroslava Krákory, Jaroslava Faltýnka, Martina Stropnického, Igora Nykla, Karla Raise, Bronislava Schwarze, Antonína Sedí, Josefa Vondráška, Pavla Čiháka, Heleny Langšádlové, Milana Brázdila, Jiřího Petru, Jiřího Holečka, Romana Procházky a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 219/ - první čtení
40. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - první čtení

41. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ - první čtení
42. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - první čtení
43. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení
44. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení
45. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - první čtení
46. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jirovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - první čtení
47. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 277/ - první čtení

50. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnicích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení
51. Návrh poslanců Petra Gazdika, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věci v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - první čtení
57. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Davida Kádnera, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 319/ - první čtení

58. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaščíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - první čtení
62. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - první čtení
63. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - první čtení
64. Senátní návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - první čtení
65. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - první čtení
66. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - první čtení
67. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - první čtení

68. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 264/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Doplňková smlouva pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze 23. září 2013 /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace /sněmovní tisk 137/ - druhé čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zločinu agrese přijaté dne 11. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení
78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení
79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení
80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku ze dne 2. prosince 2004 /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení
81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení
82. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol č. 15, kterým se mění Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod /sněmovní tisk 211/ - druhé čtení
83. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 217/ - druhé čtení

84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ - prvé čtení
85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012 /sněmovní tisk 223/ - prvé čtení
86. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - prvé čtení
87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 2. května 2014 /sněmovní tisk 228/ - prvé čtení
88. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978, z roku 2010 a Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby, 1978 /sněmovní tisk 280/ - prvé čtení
89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemně ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - prvé čtení
90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - prvé čtení

91. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zlepšení dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku a s ohledem na právní předpisy Spojených států amerických o informacích a jejich oznamování obecně známé jako Foreign Account Tax Compliance Act, která byla podepsána v Praze v České republice dne 4. srpna 2014 /sněmovní tisk 311/ - první čtení
92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Monackým knížectvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Monaku dne 31. července 2014 /sněmovní tisk 318/ - první čtení
93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - první čtení
94. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Změna Dohody mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsané v Hongkongu dne 22. února 2002, a Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky, o leteckých službách, podepsaná v Hongkongu dne 22. února 2002 /sněmovní tisk 333/ - první čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé /sněmovní tisk 336/ - první čtení
96. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - třetí čtení
97. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - třetí čtení

98. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - třetí čtení
99. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
100. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - třetí čtení
101. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
102. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
103. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
104. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
105. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky
106. Návrh usnesení, kterým se upravují podrobnější pravidla jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů
107. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 290 ve výborech Poslanecké sněmovny
108. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 299 ve výborech Poslanecké sněmovny
109. Systém kontrol ve veřejné správě /sněmovní dokument 530/
110. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 /sněmovní tisk 178/

111. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2014 /sněmovní tisk 312/
112. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2013 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 192/
113. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2013 /sněmovní tisk 274/
114. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/
115. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2013 /sněmovní tisk 198/
116. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2013 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 190/
117. Informace o podpořeném financování za rok 2013 /sněmovní tisk 230/
118. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2013 /sněmovní tisk 231/
119. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 240/
120. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013 /sněmovní tisk 244/
121. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013 /sněmovní tisk 236/
122. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/
123. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 273/

124. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2012 /sněmovní tisk 247/
125. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2013 /sněmovní tisk 286/
126. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2013 /sněmovní tisk 283/
127. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2013 /sněmovní tisk 284/
128. Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2014 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2014 a s tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 263/
129. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2013 /sněmovní tisk 279/
130. Návrh zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
131. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47 /sněmovní dokument 1142/
132. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
133. Ústní interpelace
134. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ - druhé čtení
135. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 340 ve výběrech Poslanecké sněmovny
136. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017 /sněmovní tisk 348/
137. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

138. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/4/- vrácený Senátem
139. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/4/- vrácený Senátem
140. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/3/- vrácený Senátem
141. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/3/- vrácený Senátem
142. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/3/- vrácený Senátem
143. Stanovisko Poslanecké sněmovny k zahraniční cestě místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa
144. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 19. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 21. října až 7. listopadu 2014

Obsah:

21. října 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 457).

Řeč poslance Reného Čípa	56
Řeč poslance Stanislava Grospiče	56
Řeč poslance Martina Kolovratníka	57
Řeč poslance Jana Zahradníka	57
Řeč poslankyně Jany Černochové	58
Řeč poslance Františka Laudáta	58
Řeč poslance Davida Kádnera	59
Řeč poslance Pavla Kováčika	60
Řeč poslance Radima Fialy	60
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	61
Řeč poslance Romana Kubíčka	61
Řeč poslance Jana Farského	62
Řeč poslance Františka Laudáta	62

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	65
Řeč poslankyně Věry Jourové	65
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	70

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71
Řeč poslance Martina Kolovratníka	72
Řeč poslance Miroslava Kalouska	72

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	73
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	74
Řeč poslance Milana Urbana	75
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	75
Řeč poslance Michala Kučery	77
Řeč poslance Martina Novotného	77
Řeč poslance Petra Bendla	78
Řeč poslance Vladislava Vilímce	79
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	81
Řeč poslance Pavla Kováčka	82
Řeč poslance Milana Urbana	83
Řeč poslance Františka Laudáta	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	85
Řeč poslance Miroslava Kalouska	85
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	85
Řeč poslance Milana Urbana	86
Řeč poslance Petra Bendla	87
Řeč poslance Ondřeje Benešika	87
Řeč poslance Františka Laudáta	88
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	88
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	89
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	91

Usnesení schváleno (č. 458).

Řeč poslance Václava Votavy	92
-----------------------------------	----

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	93
Řeč poslance Miloše Babiše	94
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	95
Řeč poslance Jana Zahradníka	96

Usnesení schváleno (č. 459).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	98
Řeč poslance Davida Kasala	99
Řeč poslankyně Soni Markové	99

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Leoše Hegera	102
Řeč poslance Bohuslava Svobody	103
Řeč poslance Roma Kostřici	103
Řeč poslankyně Soni Markové	104

Usnesení schváleno (č. 460).

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	105
Řeč poslance Víta Kaňkovského	106
Řeč poslankyně Soni Markové	106
Řeč poslance Jiřího Skalického	107
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	107
Řeč poslance Víta Kaňkovského	108

Usnesení schváleno (č. 461).

128. Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2014 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2014 a s tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 263/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	109
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	110
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	111
Řeč poslance Miloslava Janulíka	112
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	113
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	113
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	114
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	115

Usnesení schváleno (č. 462).

4. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	116
Řeč poslance Františka Váchy	117
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	118
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	118
Řeč poslance Pavla Plzáka	119
Řeč poslance Simeona Karamazova	119
Řeč poslankyně Marty Semelové	120
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	120
Řeč poslankyně Marty Semelové	121
Řeč poslance Karla Raise	121
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	121
Řeč poslance Františka Váchy	122
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	123
Řeč poslance Františka Váchy	124

5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	124
Řeč poslance Radka Vondráčka	125

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Karla Fiedlera	125
Řeč poslance Františka Laudáta	127

Projednávání bodu bylo přerušeno.

22. října 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Slib poslance

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	129
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	131
Řeč poslance Jiřího Petřů	131
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	132
Řeč poslance Romana Kubíčka	132

91. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zlepšení dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku a s ohledem na právní předpisy Spojených států amerických o informacích a jejich oznamování obecně známé jako Foreign Account Tax Compliance Act, která byla podepsána v Praze v České republice dne 4. srpna 2014 /sněmovní tisk 311/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	133
Řeč poslance Pavla Šrámka	135
Řeč poslance Miroslava Kalouska	135
Řeč poslance Radima Holečka	136

Usnesení schváleno (č. 463).

15. Vládní návrh zákona o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 330/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	137
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	138

Usnesení schváleno (č. 464).

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 /sněmovní tisk 331/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	139
Řeč poslance Václava Votavy	145
Řeč poslance Miroslava Kalouska	146
Řeč poslance Jana Volného	151
Řeč poslance Miroslava Kalouska	151

Řeč poslance Pavla Plzáka	152
Řeč poslance Tomia Okamury	152

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Radima Fialy	156
Řeč poslance Václava Votavy	157
Řeč poslance Petra Fialy	157
Řeč poslance Jaroslava Holíka	160
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	160
Řeč poslance Miroslava Kalouska	161
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	161
Řeč poslance Miroslava Kalouska	162
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	163
Řeč poslance Václava Votavy	163
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	166
Řeč poslance Jaroslava Klačky	169
Řeč poslance Adolfa Beznosky	171
Řeč poslance Václava Votavy	174

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Dolejše	174
Řeč poslance Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Jana Zahradníka	178
Řeč poslance Václava Votavy	180
Řeč poslance Vladislava Vilímce	180
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	183
Řeč poslance Petra Bendla	185

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Bronislava Schwarze	187
--	-----

106. Návrh usnesení, kterým se upravují podrobnější pravidla jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	188
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 465).

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015
/sněmovní tisk 331/ - první čtení

Řeč poslance Karla Fiedlera	189
Řeč poslance Milana Urbana	192
Řeč poslance Miroslava Kalouska	193
Řeč poslance Karla Fiedlera	193
Řeč poslance Ivana Pilného	193
Řeč poslance Miroslava Kalouska	195
Řeč poslance Leoše Hegera	196
Řeč poslance Karla Fiedlera	196
Řeč poslance Ivana Pilného	197
Řeč poslance Karla Fiedlera	197
Řeč poslankyně Olgy Havlové	198
Řeč poslance Michala Kučery	198
Řeč poslance Františka Laudáta	199
Řeč poslance Ivana Pilného	201
Řeč poslance Františka Laudáta	201
Řeč poslance Marka Černocho	202
Řeč poslance Davida Kádnera	203
Řeč poslance Václava Votavy	203
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	204
Řeč poslance Miroslava Kalouska	207
Řeč poslance Tomia Okamury	207
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	208
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	209
Řeč poslance Miroslava Kalouska	210
Řeč poslance Karla Fiedlera	210
Řeč poslance Petra Fialy	210
Řeč poslance Martina Novotného	211
Řeč poslance Ivana Pilného	211
Řeč poslance Jana Volného	212
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	212
Řeč poslance Karla Fiedlera	212
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	213
Řeč poslance Petra Kořenka	213
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	214
Řeč poslance Pavla Kováčika	215
Řeč poslance Miroslava Kalouska	215
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	216
Řeč poslance Petra Fialy	216
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	216
Řeč poslance Petra Bendla	217
Řeč poslance Miroslava Opálky	218
Řeč poslance Františka Laudáta	218

Řeč poslance Pavla Kováčka	220
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	220
Řeč poslance Martina Novotného	221
Řeč poslance Antonína Sedi	221
Řeč poslance Miroslava Kalouska	222
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	222
Řeč poslance Bohuslava Svobody	222
Řeč poslance Igora Nykla	223
Řeč poslance Miroslava Kalouska	223
Řeč poslance Marka Černocho	223
Řeč poslance Františka Laudáta	224
Řeč poslance Pavla Blažka	224
Řeč poslance Jana Birkeho	225
Řeč poslance Martina Komárka	225
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	225
Řeč poslance Bohuslava Svobody	226
Řeč poslance Václava Votavy	226

Usnesení schváleno (č. 466).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	229
Řeč poslankyně Marty Berdychové	231
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	232
Řeč poslance Václava Votavy	232
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	232
Řeč poslance Martina Novotného	233
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	233
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	234
Řeč poslance Martina Komárka	234
Řeč poslance Františka Laudáta	234
Řeč poslance Jiřího Holečka	235
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	235
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	235
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	236
Řeč poslance Tomia Okamury	236
Řeč poslankyně Jany Fischerové	238

Řeč poslance Miroslava Kalouska	240
---------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

23. října 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

132. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	243
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	244
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	244
Řeč poslance Pavla Kováčka	244
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	245

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jana Zahradníka	246
------------------------------------	-----

107. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 290 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Volného	248
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	248
Řeč poslance Jana Volného	249
Řeč poslance Pavla Kováčka	249
Řeč poslance Jana Volného	250
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	250
Řeč poslance Františka Laudáta	251
Řeč poslance Václava Votavy	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	251
Řeč poslance Jana Volného	252

Usnesení schváleno (č. 467).

131. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47 /sněmovní dokument 1142/

Řeč poslankyně Olgy Havlové	253
Řeč poslance Radima Fialy	254
Řeč poslankyně Kristýny Želienkové	255

Řeč poslance Petra Kudely	255
Řeč poslance Jana Birkeho	256
Řeč poslance Tomia Okamury	260
Řeč poslankyně Olgy Havlové	261
Řeč poslance Pavla Plzáka	261
Řeč poslance Jana Birkeho	262
Řeč poslance Pavla Plzáka	262
Řeč poslance Ivana Gabala	262
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	263
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	263
Řeč poslance Ondřeje Benešika	263
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	263

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Františka Laudáta	264
Řeč poslance Karla Šidla	267
Řeč poslance Karla Fiedlera	268
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	269
Řeč poslance Pavla Blažka	270
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	271
Řeč poslankyně Olgy Havlové	272
Řeč poslance Ivana Gabala	272

Usnesení schváleno (č. 468).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	273
------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Františka Laudáta	274
--------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

133. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	275
Řeč poslankyně Věry Kovářové	276
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	276
Řeč poslance Jiřího Valenty	276
Řeč poslance Antonína Sedi	278
Řeč poslankyně Marty Semelové	278
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	279
Řeč poslankyně Jany Černochové	280

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	280
Řeč poslance Roma Kostřici	281

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	281
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	282
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	282
Řeč poslance Radima Holečka	284
Řeč poslance Michala Kučery	284
Řeč poslance Ladislava Šincla	285
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	285
Řeč poslance Simeona Karamazova	286
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	287

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Dany Váhalové	289
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	290
Řeč poslance Jana Zahradníka	292
Řeč poslankyně Anny Putnové	292
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	293
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	293
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	294
Řeč poslankyně Věry Kovářové	294
Řeč poslance Jiřího Štětiny	295
Řeč poslankyně Jany Fischerové	295
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	295
Řeč poslankyně Věry Kovářové	297
Řeč poslance Antonína Sedi	297
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	298
Řeč poslance Simeona Karamazova	299
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	300

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	302
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	303

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Michala Kučery	304
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	304
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	306
Řeč poslankyně Niny Novákové	307
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	307
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	308
Řeč poslankyně Jany Černochové	309
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	310
Řeč poslance Antonína Sedí	311
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	311
Řeč poslankyně Věry Kovářové	313
Řeč poslankyně Jany Černochové	314
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	314
Řeč poslance Antonína Sedí	316
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	317
Řeč poslankyně Jany Černochové	319
Řeč poslankyně Věry Kovářové	320
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	320

24. října 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Miholy	324
Řeč poslance Romana Sklenáka	324
Řeč poslance Jiřího Miholy	325
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	325
Řeč poslance Miroslava Kalouska	327
Řeč poslance Jana Zahradníka	327
Řeč poslance Martina Kolovratníka	327
Řeč poslance Jana Zahradníka	328

97. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění

odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Šidla	330
Řeč poslankyně Květy Matušovské	332
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	332

Projednávání bodu bylo přerušeno.

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	334
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Pavla Kováčka	336
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 469).

Pokračování v projednávání bodu

5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavla Kováčka	337
----------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

135. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 340 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Pavla Kováčka	338
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 470).

Řeč poslance Pavla Kováčka	339
----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	339
Řeč poslance Karla Fiedlera	340
Řeč poslance Marka Bendy	340
Řeč poslance Jeronýma Tejce	340
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	341
Řeč poslance Františka Laudáta	341
Řeč poslance Marka Bendy	342
Řeč poslance Karla Fiedlera	342
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	343
Řeč poslance Radka Vondráčka	343
Řeč poslance Jeronýma Tejce	343
Řeč poslance Karla Fiedlera	344
Řeč poslance Františka Laudáta	344

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. Zákon o státní službě /sněmovní tisk 71/15/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Romana Sklenáka	345
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	345
Řeč poslance Tomia Okamury	345
Řeč poslance Jana Klána	347
Řeč poslance Františka Laudáta	350
Řeč poslance Radka Vondráčka	351
Řeč poslance Tomia Okamury	352
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	352
Řeč poslance Jana Klána	353
Řeč poslance Stanislava Grospiče	353
Řeč poslance Miroslava Kalouska	354
Řeč poslance Martina Kolovratníka	355
Řeč poslance Tomia Okamury	356
Řeč poslance Karla Fiedlera	357
Řeč poslance Romana Sklenáka	357
Řeč poslance Miroslava Kalouska	358
Řeč poslance Pavla Plizáka	358

Řeč poslance Jana Klána	359
Řeč poslance Karla Fiedlera	359
Řeč poslance Miroslava Kalouska	359

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ivana Pilného	360
Řeč poslance Petra Bendla	360
Řeč poslance Martina Komárka	360
Řeč poslance Miroslava Opálky	361
Řeč poslance Radima Fialy	361

Usnesení schváleno (č. 471).

Pokračování v projednávání bodu

5. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	362
------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - první čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	363
Řeč poslance Vladimíra Konička	364

Usnesení schváleno (č. 472).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	365
Řeč poslance Vladimíra Konička	366

Řeč poslance Karla Fiedlera	366
Řeč poslance Petra Bendla	367
Řeč poslance Jana Birkeho	367
Řeč poslance Martina Komárka	367
Řeč poslance Daniela Kortehe	369
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	370
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	370
Řeč poslance Jana Birkeho	370
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	370
Řeč poslance Jana Birkeho	370

Usnesení schváleno (č. 473).

11. Vládní návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 267/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	371
Řeč poslance Jiřího Holečka	373

Usnesení schváleno (č. 474).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 268/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	374
Řeč poslance Jiřího Holečka	375

Usnesení schváleno (č. 475).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	376
Řeč poslance Jiřího Holečka	376
Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	377

Usnesení schváleno (č. 476).

14. Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	378
Řeč poslance Václava Votavy	379
Řeč poslance Miroslava Kalouska	379

Projednávání bodu bylo přerušeno.

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	380
Řeč poslance Stanislava Pflégera	381
Řeč poslance Daniela Kortehe	381
Řeč poslance Petra Bendla	382

Usnesení schváleno (č. 477).

24. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	382
Řeč poslance Pavla Havíře	384
Řeč poslance Miroslava Kalouska	385
Řeč poslankyně Jany Černochové	386
Řeč poslance Jeronýma Tejce	386
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	387
Řeč poslance Miroslava Kalouska	388

Usnesení schváleno (č. 478).

25. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Radka Vondráčka	389
Řeč poslance Romana Sklenáka	391
Řeč poslance Jaroslava Krákory	391
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	391
Řeč poslance Igora Nykla	392
Řeč poslance Ivana Pilného	394
Řeč poslance Jiřího Koskuby	394

Projednávání bodu bylo přerušeno.

29. října 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	397
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	397
Řeč poslance Tomia Okamury	397
Řeč poslance Miroslava Kalouska	399
Řeč poslance Pavla Kováčka	400
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	400
Řeč poslance Karla Fiedlera	401
Řeč poslance Radima Fialy	402
Řeč poslance Pavla Kováčka	402
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	402
Řeč poslance Ondřeje Benešika	403
Řeč poslance Tomia Okamury	403
Řeč poslance Josefa Novotného	404
Řeč poslance Jaroslava Borky	405

84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	407
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	408

Usnesení schváleno (č. 479).

85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012 /sněmovní tisk 223/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	409
Řeč poslance Jiřího Miholy	410

Usnesení schváleno (č. 480).

86. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	411
Řeč poslance Robina Böhnische	411

Usnesení schváleno (č. 481).

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	413
Řeč poslance Milana Urbana	414
Řeč poslance Ivana Adamce	414
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	414
Řeč poslance Herberta Pavery	415
Řeč poslance Milana Urbana	415
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	416
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	416
Řeč poslance Ivana Adamce	417

Usnesení schváleno (č. 482).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	418
Řeč poslance Martina Novotného	419
Řeč poslance Michala Kučery	421
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	422
Řeč poslance Františka Laudáta	423

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Milana Urbana	423
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	425
Řeč poslance Martina Novotného	425
Řeč poslance Petra Bendla	425
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	426
Řeč poslance Martina Novotného	427
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	428

Usnesení schváleno (č. 483).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	430
Řeč poslance Jaroslava Klačky	431

Usnesení schváleno (č. 484).

129. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2013 /sněmovní tisk 279/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	432
Řeč poslance Martina Novotného	433

Usnesení schváleno (č. 485).

Pokračování v projednávání bodu

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (Živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Fischerové	435
Řeč poslankyně Marty Berdychové	435
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	436
Řeč poslance Antonína Sedí	437
Řeč poslance Michala Kučery	438
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	438
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	438
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	439
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	440
Řeč poslance Milana Urbana	440
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	441
Řeč poslankyně Jany Fischerové	441

Usnesení schváleno (č. 486).

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	443
Řeč poslance Josefa Uhlíka	444
Řeč poslance Františka Laudáta	445
Řeč poslance Marka Bendy	445
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	446
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová	447
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	448

Usnesení schváleno (č. 487).

64. Senátní návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - první čtení

Řeč senátora Pavla Eybrta	449
Řeč poslance Václava Zemka	453
Řeč poslance Františka Laudáta	456
Řeč poslance Tomia Okamury	456
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	458
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	460
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	463
Řeč poslance Michala Kučery	464
Řeč poslance Františka Laudáta	467
Řeč poslance Václava Votavy	469
Řeč poslance Martina Lanka	471
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	471
Řeč poslance Marka Černocho	472
Řeč poslance Tomia Okamury	472
Řeč poslance Michala Kučery	473
Řeč poslance Igora Jakubčika	473
Řeč poslance Václava Votavy	473
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	474
Řeč poslance Jaroslava Holíka	474
Řeč poslance Jana Zahradníka	476
Řeč poslance Igora Jakubčika	477
Řeč poslance Jaroslava Holíka	477
Řeč poslance Františka Laudáta	477
Řeč poslance Robina Böhnische	478
Řeč poslance Martina Novotného	478
Řeč poslance Ivana Gabala	479
Řeč poslance Michala Kučery	479

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Josefa Hájka	480
Řeč poslance Jana Zahradníka	480
Řeč poslance Františka Laudáta	486
Řeč poslance Michala Kučery	486
Řeč poslance Josefa Hájka	487
Řeč poslance Jana Zahradníka	487
Řeč poslance Miroslava Kalouska	488
Řeč poslance Michala Kučery	488
Řeč poslance Jana Zahradníka	489
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	489
Řeč poslankyně Jany Hnykové	491
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	492

Řeč poslankyně Aleny Nohavové	492
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	494
Řeč poslance Vladislava Vilímce	494
Řeč poslance Marka Černocho	496

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	497
Řeč poslance Michala Kučery	497
Řeč poslance Václava Zemka	498
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	498
Řeč poslance Miroslava Kalouska	498
Řeč poslance Václava Zemka	499
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	499
Řeč senátora Pavla Eybrta	500
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	502
Řeč poslance Miroslava Kalouska	502

Usnesení schváleno (č. 488).

30. října 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

132. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	505
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	506
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	508
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	511
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	513
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	514
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	515
Řeč poslance Bronislava Schwarze	517
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	517
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	518
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	519
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	519
Řeč poslance Petra Bendla	520
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	521
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	522
Řeč poslance Františka Laudáta	522
Řeč poslance Petra Bendla	523
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	523
Řeč poslance Jana Volného	524

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	524
Řeč poslance Františka Laudáta	525
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	526
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	528

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jiřího Štětiny	529
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	529
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	532
Řeč poslance Jiřího Štětiny	532
Řeč poslance Pavla Plzáka	533
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	533
Řeč poslance Pavla Plzáka	534
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	534
Řeč poslance Martina Novotného	534
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	535
Řeč poslance Romana Sklenáka	536
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	536
Řeč poslance Jana Klána	536
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	537
Řeč poslance Jana Klána	537

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	539
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	540

Usnesení schváleno (č. 489).

73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	540
Řeč poslance Karla Raise	541

Usnesení schváleno (č. 490).

74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	542
Řeč poslance Roma Kostřici	543

Usnesení schváleno (č. 491).

75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	543
Řeč poslance Pavla Holíka	544

Usnesení schváleno (č. 492).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013 /sněmovní tisk 134/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	545
Řeč poslance Roma Kostřici	546
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	546
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	548
Řeč poslankyně Anny Putnové	548
Řeč poslance Petra Kořenka	549
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	549
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	550
Řeč poslance Roma Kostřici	551
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	551
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	552

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Petra Bendla	553
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	554
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	554
Řeč poslankyně Marty Semelové	555
Řeč poslance Bohuslava Svobody	555
Řeč poslance Pavla Blažka	556
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	556
Řeč poslance Františka Laudáta	557
Řeč poslance Petra Fialy	557
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	558
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	559
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	559
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	560
Řeč poslance Pavla Blažka	561

Projednávání bodu bylo přerušeno.

102. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Klána	562
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	563
Řeč poslance Jana Klána	563

Usnesení schváleno (č. 493).

103. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Řeč poslance Jana Klána	565
Řeč poslance Milana Šarapatky	566
Řeč poslance Jana Klána	566

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Klána	567
-------------------------------	-----

133. Ústní interpelace

Řeč poslance Karla Fiedlera	568
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	568
Řeč poslance Miroslava Kalouska	571
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	571
Řeč poslance Petra Fialy	572
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	572

Řeč poslance Miroslava Kalouska	575
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	575
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	578
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	578
Řeč poslankyně Dany Váhalové	579
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	580
Řeč poslankyně Dany Váhalové	581
Řeč poslance Václava Klučky	581
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	582
Řeč poslance Ladislava Velebného	584
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	584
Řeč poslance Ladislava Velebného	586
Řeč poslance Antonína Sedi	586
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	586
Řeč poslance Petra Bendla	589
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	589

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Roma Kostřici	590
Řeč poslankyně Marty Semelové	591
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	592
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	593
Řeč poslance Antonína Sedi	593
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	594
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	594
Řeč poslance Miroslava Kalouska	596
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	596
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	596
Řeč poslance Ivo Pojezdného	598
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	599
Řeč poslance Miroslava Opálky	600
Řeč poslance Jiřího Štětiny	600
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	601
Řeč poslance Daniela Korteho	601
Řeč poslankyně Věry Kovářové	602
Řeč poslankyně Anny Putnové	602
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	603
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	603
Řeč poslance Antonína Sedi	604
Řeč poslance Roma Kostřici	605
Řeč poslance Daniela Korteho	605
Řeč poslankyně Věry Kovářové	605
Řeč poslance Antonína Sedi	606
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	607
Řeč poslance Miroslava Kalouska	608

31. října 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	609
Řeč poslance Miroslava Kalouska	610
Řeč poslance Jiřího Miholy	610
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	611
Řeč poslance Karla Fiedlera	611
Řeč poslance Tomia Okamury	613
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	614
Řeč poslance Tomia Okamury	616
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	618
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	620
Řeč poslance Radima Fialy	620
Řeč poslance Pavla Kováčka	621
Řeč poslance Tomia Okamury	622
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	623
Řeč poslance Karla Fiedlera	624
Řeč poslance Tomia Okamury	624
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	625
Řeč poslance Josefa Novotného	626
Řeč poslance Miroslava Kalouska	626
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	626
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	627
Řeč poslance Miroslava Kalouska	627
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	627
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	627
Řeč poslance Miroslava Kalouska	628
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	628

134. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	629
Řeč poslankyně Soni Markové	630
Řeč poslance Leoše Hegera	630

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	631
Řeč poslance Jiřího Štětiny	632
Řeč poslance Leoše Hegera	632

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	632
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	633
Řeč poslankyně Soni Markové	634
Řeč poslance Radima Fialy	634
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	635

3. Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	635
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	637
Řeč poslance Jana Farského	637
Řeč poslankyně Niny Novákové	637
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	638
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	638
Řeč poslance Jana Farského	639
Řeč poslance Tomia Okamury	639
Řeč poslance Jiřího Miholy	640
Řeč poslance Ivana Pilného	641
Řeč poslance Pavla Kováčka	642

Projednávání bodu bylo přerušeno.

137. Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Řeč poslance Jana Klána	643
-------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 494).

Řeč poslance Jana Klána	644
-------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

3. Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Miroslava Kalouska	644
Řeč poslance Františka Laudáta	646
Řeč poslance Jiřího Miholy	647
Řeč poslance Miroslava Kalouska	648
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	648
Řeč poslance Miroslava Kalouska	649

Řeč poslance Václava Votavy	649
Řeč poslance Miroslava Kalouska	649
Řeč poslance Františka Laudáta	649
Řeč poslance Václava Votavy	650
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	650
Řeč poslance Františka Laudáta	651
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	651

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	652
Řeč poslankyně Marty Semelové	652
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	654
Řeč poslance Adolfa Beznosky	655
Řeč poslankyně Olgy Havlové	655
Řeč poslance Radima Holečka	656
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	657

Projednávání bodu bylo přerušeno.

120. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013 /sněmovní tisk 244/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	658
Řeč poslance Václava Klučky	660
Řeč poslankyně Jany Černochové	660
Řeč poslance Antonína Sedi	661
Řeč poslankyně Jany Černochové	661
Řeč poslance Václava Klučky	661

Usnesení schváleno (č. 495).

136. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017 /sněmovní tisk 348/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	662
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	664
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	665
Řeč poslance Petra Fialy	666
Řeč poslankyně Jany Černochové	667
Řeč poslance Alexandera Černého	668
Řeč poslance Antonína Sedi	672
Řeč poslance Ivana Gabala	672

Řeč poslankyně Jany Černochové	673
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	674
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	675
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	675

Usnesení schválena (č. 496 č. 497).

Pokračování v projednávání bodu

3. Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Miroslava Kalouska	677
Řeč poslance Pavla Plzáka	679
Řeč poslance Marka Černocho	679
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	680
Řeč poslankyně Radky Maxové	680
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	681
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	681
Řeč poslance Romana Sklenáka	682
Řeč poslance Miroslava Kalouska	682
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	683
Řeč poslance Pavla Kováčika	684
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	684

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	685
---------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

4. listopadu 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	688
------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

3. Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Usnesení schváleno (č. 498).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	689
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	690
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	690

5. listopadu 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	692
Řeč poslance Jeronýma Tejce	693
Řeč poslance Martina Kolovratníka	693
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	694
Řeč poslance Radima Fialy	694
Řeč poslance Tomia Okamury	694
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	695
Řeč poslance Tomia Okamury	700
Řeč poslance Radima Fialy	701

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Miholy	702
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	702
Řeč poslance Tomia Okamury	703

143. Stanovisko Poslanecké sněmovny k zahraniční cestě místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa

Řeč poslance Miroslava Kalouska	703
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	705
Řeč poslance Alexandera Černého	706
Řeč poslance Miroslava Kalouska	707
Řeč poslance Alexandera Černého	708
Řeč poslance Jiřího Miholy	708
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	709
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	710
Řeč poslance Alexandera Černého	711
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	712
Řeč poslance Tomia Okamury	712
Řeč poslance Romana Sklenáka	713
Řeč poslance Miroslava Kalouska	714
Řeč poslance Ondřeje Benešika	714
Řeč poslance Jiřího Koskuby	714
Řeč poslance Jiřího Miholy	715
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	715
Řeč poslankyně Jany Černochové	716

Řeč poslance Miroslava Kalouska	716
Řeč poslance Jiřího Koskuby	716
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	717
Řeč poslance Ivana Gabala	717
Řeč poslankyně Jany Černochové	718
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	718
Řeč poslance Alexandra Černého	718
Řeč poslance Pavla Blažka	719
Řeč poslance Alexandra Černého	720
Řeč poslance Romana Sklenáka	720
Řeč poslance Miroslava Kalouska	721
Řeč poslankyně Jany Černochové	721
Řeč poslance Alexandra Černého	721
Řeč poslance Romana Váni	722
Řeč poslance Miroslava Kalouska	723
Řeč poslance Jiřího Míholy	724
Řeč poslance Miroslava Kalouska	725
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	725
Řeč poslance Alexandra Černého	726
Řeč poslance Jaroslava Zavadíla	727
Řeč poslance Miroslava Kalouska	727
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	727
Řeč poslance Alexandra Černého	728
Řeč poslance Miroslava Kalouska	728

Usnesení schváleno (č. 509).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	730
---------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

14. Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	731
Řeč poslance Michala Kučery	732
Řeč poslance Miroslava Kalouska	732
Řeč poslance Josefa Hájka	733
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	733
Řeč poslance Václava Votavy	734
Řeč poslance Miroslava Kalouska	734
Řeč poslance Františka Laudáta	735
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	735

Řeč poslance Milana Urbana	736
Řeč poslance Miroslava Kalouska	736
Řeč poslance Karla Fiedlera	737
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	738
Řeč poslance Karla Fiedlera	738

Usnesení schváleno (č. 510).

Řeč poslance Romana Sklenáka	739
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	740
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	740
Řeč poslance Miroslava Kalouska	741
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	741
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	741
Řeč poslance Romana Sklenáka	741
Řeč poslance Miroslava Kalouska	742
Řeč poslance Romana Sklenáka	742
Řeč poslance Jeronýma Tejce	742
Řeč poslance Miroslava Kalouska	743
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	743

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	745
--	-----

Usnesení schváleno (č. 511 - 1. část).

Řeč poslance Jana Chvojky	746
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 511 - 2. část).

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	747
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Marie Benešové	751
Řeč poslance Pavla Blažka	752
Řeč poslance Jana Chvojky	753

Řeč poslankyně Marie Benešové	754
Řeč poslance Bronislava Schwarze	755
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	755
Řeč poslance Miroslava Kalouska	756
Řeč poslance Pavla Blažka	757
Řeč poslance Františka Laudáta	757
Řeč poslance Pavla Plzáka	760
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	760
Řeč poslance Jana Chvojky	761
Řeč poslance Pavla Blažka	761
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	762
Řeč poslance Pavla Blažka	762
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	763
Řeč poslance Františka Laudáta	763

Usnesení schváleno (č. 512).

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věci v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	765
--	-----

Usnesení schváleno (č. 513 - 1. část).

Řeč poslance Jana Chvojky	767
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	767
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	768

Usnesení schváleno (č. 513 - 2. část).

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	769
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Usnesení schváleno (č. 514 - 1. část).

Řeč poslance Jeronýma Tejce	772
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	772

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	778
Řeč poslance Jana Birkeho	779
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	779
Řeč poslance Jeronýma Tejce	780
Řeč poslance Martina Plíška	782
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	782
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	783
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	784

Usnesení schváleno (č. 514 - 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	785
Řeč poslance Martina Plíška	786
Řeč poslance Marka Černocho	787
Řeč poslance Jeronýma Tejce	788
Řeč poslance Radka Vondráčka	789
Řeč poslance Františka Laudáta	791
Řeč poslance Marka Černocho	792
Řeč poslance Radka Vondráčka	793
Řeč poslance Pavla Plzáka	793
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	794
Řeč poslance Františka Laudáta	794
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	795
Řeč poslance Bronislava Schwarze	795
Řeč poslance Radima Fialy	795
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	795

Projednávání bodu bylo přerušeno.

6. listopadu 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

132. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	799
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	800
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	805
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	806
Řeč poslance Petra Bendla	807
Řeč poslance Karla Šidla	808
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	809
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	809
Řeč poslance Karla Šidla	810
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	811
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	811
Řeč poslance Františka Váchy	812
Řeč poslance Bronislava Schwarze	813
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	813
Řeč poslance Františka Váchy	815
Řeč poslance Petra Bendla	816
Řeč poslance Jeronýma Tejce	816
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	817
Řeč poslance Františka Váchy	817
Řeč poslance Petra Bendla	818
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	818
Řeč poslance Františka Váchy	818
Řeč poslance Miroslava Kalouska	819
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	820

7. listopadu 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Romana Sklenáka	825
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	825
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	826
Řeč poslance Miroslava Kalouska	826
Řeč poslance Radima Fialy	827
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	827
Řeč poslance Miroslava Kalouska	828

Pokračování v projednávání bodu

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 519).

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 277/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	829
Řeč poslance Františka Laudáta	829
Řeč poslance Ladislava Šincla	830
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	830
Řeč poslance Miroslava Kalouska	831
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	831
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	831
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	832
Řeč poslance Miroslava Kalouska	832
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	833
Řeč poslance Miroslava Kalouska	833

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
21. října 2014
Přítomno: 190 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně a pane ministře, zahajují 19. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 19. schůze ve čtvrtek 9. října a pozvánka vám byla rozeslána v pátek desátého.

Prosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím mám zde informaci, že pan poslanec Tejc hlasuje s náhradní kartou číslo 6.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili pana poslance Adolfa Beznosku a pana poslance Jaroslava Klašku. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak. Proto tedy přistoupíme k hlasování.

Zahajují hlasování číslo 1 a ptám se, kdo souhlasí, aby se ověřovateli této schůze stali pánové Beznoska a Klaška. Kdo je proti tomuto návrhu?

V tomto hlasování číslo 1 je přihlášeno 105 kolegů a kolegyň, pro je 95, proti nebyl nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 19. schůze určili pány poslance Adolfa Beznosku a Jaroslava Klašku.

Nyní bych vás seznámil s omluvami. Do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adamec – pracovní důvody, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, pan poslanec Čihák – pracovní důvody, pan místopředseda Gazdík – zahraniční cesta, paní poslankyně Hubáčková – osobní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová od tří do pěti z pracovních důvodů, pan poslanec Komárek do tří hodin – osobní důvody, paní poslankyně Kovářová do 16. hodiny – pracovní důvody a paní poslankyně Putnová z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády od 15. hodiny z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová z pracovních důvodů a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta. Tolik tedy omluvy.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 19. schůze. Návrh máte uvedený na pozvánce. Než dám prostor přihlášeným do rozpravy, seznámím vás s návrhem grémia Poslanecké sněmovny.

Vedení Sněmovny navrhuje, abychom ve středu 22. října jako první bod projednali bod 16, což je zákon v prvním čtení, který se týká výměny informací se Spojenými státy. Poté bychom zahájili projednávání prvního čtení státního rozpočtu.

Po polední pauze bychom pevně zařadili nový bod, který se jmenuje Návrh usnesení, kterým se upravují podrobnější pravidla jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů. Návrh toho usnesení byste měli mít k dispozici buď ve svých mailových stránkách, nebo v papírové podobě. Zjednodušeně řečeno, jedná se o vyřešení situace, kdy v době písemných interpelací byly přednášeny návrhy na změnu programu a byly zde námitky zejména ze strany opozice, že to je nevhodné zkracování jejich práva na interpelace. Proto jsme přistoupili k návrhu, který vyčlení půl hodiny po ukončení písemných interpelací. Tu textaci máte k dispozici.

Poté bychom se vrátili znovu k projednávání státního rozpočtu, pokud nebude do té doby ukončen. Poté bychom projednali bod 19 a bod 24. To je tedy středa.

Pak je zde návrh, abychom na tento pátek pevně zařadili na 11. hodinu body 2 a 3, což jsou zákony vrácené prezidentem republiky. Potom bych vás chtěl informovat, že paní ministryně spravedlnosti nám oznámila, že vláda bere zpět sněmovní tisk číslo 321, což je bod 95. Tedy prosím, abyste si ho škrtili, o tom hlasovat nemusíme. Pan ministr zahraničních věcí požádal o vyřazení bodu 81, sněmovní tisk 170, což – pokud se nepletu – je fiskální kompakt.

Dále ještě navrhujeme, abychom vyřadili bod 6 a 103, to je druhé a třetí čtení zákona o loteriích, na základě žádosti Ministerstva financí.

V pátek bychom projednali body z bloku třetích čtení, které mají již splněné zákonné lhůty, to znamená bod 99 a bod 100, a poté bychom projednali bod 62, což je v prvním čtení zákon o myslivosti, a dále podle schváleného pořadí. Jak jsem již řekl, v 11 hodin v pátek bychom projednávali zákony vrácené prezidentem republiky. Tolik tedy návrh z vedení Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Kalousek má náhradní kartu číslo 13.

Nyní tedy dám prostor těm, kteří se hlásí k pořadu schůze. První je pan poslanec Číp a po něm pan poslanec Grospič.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, navrhuji vyřazení bodu číslo 70 z programu naší schůze. Pokud bychom chtěli totiž tento bod projednávat, dostali bychom se do rozporu s platným usnesením a rezolucí Rady bezpečnosti OSN číslo 1244. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Bod 70 vyřadit. Pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Dobrý den. Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navrhl do programu dnešní schůze zařadit nový

bod, a sice informaci vlády o ekonomickém stavu a personálním stavu v Českých aeroliniích, jehož součástí by bylo i zodpovězení dotazů, které se týkají smlouvy, kterou český stát uzavřel s korejským přepravcem, a které vedou k dlouhodobému snižování počtu zaměstnanců i přepravních výkonů Českých aerolinií. Důvodem k předložení této informace je neutěšený stav, který je avizován z hlediska záměru propustit výraznou část pilotů i obslužného personálu v Českých aeroliniích.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Takže ten nový bod by se jmenoval Informace vlády o ekonomické a personální situaci v ČSA. Zeptám se, na kdy si to přejete zařadit, pane poslanče. (Poslanec Grospič mimo řečniště: Do programu.) Stačí do programu? Nechcete pevně zařadit. Ano, děkuji.

Pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, a vážení kolegové a členové vlády. Rád bych vás poprosil nebo požádal o zařazení nového bodu. Ten bod bych rád nazval Projednání neslučitelnosti funkcí u člena Rady Českého rozhlasu.

Velmi stručně vysvětlení. Na volebním, potažmo mediálním výboru jsme projednávali potenciální potíž, sřet zájmů nebo neslučitelnost funkcí u jednoho ze členů rozhlasové rady. Týká se to pana Ivana Vodochodského a došlo k tomu problému, že výklad zákona je poměrně extenzivní a svým způsobem dvojí. Volební výbor nemohl rozhodnout, nemohl ten problém uzavřít. Takže bych rád požádal, aby tento problém byl projednán tady na Sněmovně, aby Sněmovna rozhodla, jestli s tím má, nebo nemá problém. Detailní vysvětlení bych rád poskytl právě pak během projednávání tohoto bodu. Pokud budete souhlasit, prosil bych pevně zařadit tento bod na příští týden na čtvrtek 30. října jako první bod dopoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Odpoledne, nebo dopoledne?

Poslanec Martin Kolovratník: Dopoledne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dopoledne. To znamená po pevně zařazených bodech, po písemných interpelacích. Ano, děkuji.

Pan poslanec Zahradník, připraví se paní poslankyně Černochová a potom pan poslanec Laudát.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, na pořadu naší schůze máme také bod číslo 65, senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, sněmovní tisk 250. Jedná se o senátní návrh zákona, který Senátem prošel s významnou podporou. Z 54 přítomných senátorů pro něj hlasovalo 50. Bylo by

proto dobře, abychom jeho předkladatelům, těm, kteří budou Senátem určeni, poskytli nějakou jistotu, co se týká zařazení tohoto bodu na náš pořad, a proto si dovoluji navrhnout, aby tento bod číslo 65, sněmovní tisk 250, byl zařazen ve středu 29. října po již pevně zařazených bodech, kterými jsou, myslím, smlouvy, a tedy je možno odhadovat, že by zhruba kolem 14. hodiny ten náš bod mohl přijít na pořad jednání.

Čili znovu opakují, středa 29. 10. po zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Nyní paní poslankyně Černochová, potom pan poslanec Laudát.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych si dovolila navrhnout na dnešek po pevně zařazených bodech bod s názvem Žádost o omluvu Martina Stropnického vojákům Armády České republiky za poškození jejich dobrého jména v televizním seriálu.

Co mě k tomu vede, řada z vás ví, protože jste to už komentovali v různých médiích. V neděli byl odvysílán další díl seriálu Kriminálka Anděl, kde pan ministr obrany Stropnický hraje vyšetřovatele, člena mordparty, který se rád zhostil úlohy vyšetřit dealerství drog, konkrétně opia, vojáků, kteří se vrátili z mise v Afghánistánu. Na tu misi měli odjíždět – ti z vás, co to viděli, víte, jaký to mělo děj. Z vojáků se stali vrazi, dealéři drog, chuligáni, zločinci. Ve finále plukovníka generálního štábu pan ministr obrany poslal do tepláků. Gratulujeme. A já si myslím, že přestože jsem byla z těch, která v minulosti nikde nevystupovala proti panu ministrovi, že by mně vadilo, že se angažuje jako herec, tak po tom, co jsem viděla v neděli, jsem svoje stanovisko přehodnotila.

Myslím si, že by pan ministr Stropnický měl v budoucnu hrát maximálně v pohádkách, a ne ve filmech, které takto zásadním způsobem poškozují pověst Armády České republiky, a žádám pana ministra, jestli je chlap, aby se jim omluvil, protože jinak bych musela použít to, co říká Tonda Blaník (předsedající žádá o klid) v Kanceláři Blaník: To je – tři tečky, domyslíte si sami –, von to řekne v seriálu, a ještě blbě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Kádner a pan předseda Kováčik.

Poslanec František Laudát: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, dámy a pánové. Já jsem slíbil úpornou snahu o to, abych vás –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím, abyste se usadili, nediskutovali, aby pan poslanec Laudát mohl přednést svůj návrh v důstojné atmosféře. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Dovolte, abych navrhl zařazení bodu, který se bude jmenovat Kritická situace v resortu dopravy a zřízení vyšetřovací komise k činnosti ministra dopravy Antonína Prachaře.

Krátké zdůvodnění. Minulý týden část z vás tady absolvovala mimořádnou schůzi. Na návrh předsedy klubu sociální demokracie jste prohlásovali, že o této velice složité situaci v resortu dopravy besedovat nechcete, tady až na jednu výjimku, kdy pan ministr vystoupil s předem připraveným projevem, který však nereagoval na to, co si myslím, že by bylo záhodno, aby Sněmovna tady slyšela odpovědi, s výjimkou jistého tendru netendru na jednu železniční trať, tak na ostatní otázky vůbec neodpověděl.

Jenom pro osvěžení paměti. Prosím, apeloval jsem tady na vás, že považují za kritickou a zhoršující se situaci, co se týká bezpečnosti na silnicích. Každý den prakticky na našich silnicích znova a znova umírají lidé a BESIP je rozvrácen.

Nebylo odpovězeno ani na podivné dodatky, zřejmě pro stát krajně nevýhodné, u již smluvně uzavřených zakázek, nebylo odpovězeno na otázky týkající se představ o liberalizaci železnice. Nebylo odpovězeno na to, jak tedy dál bude pokračovat příprava tendru na nového provozovatele výběru elektronického mýtného. Teď jsme se dozvěděli, že pan ministr není ani schopen s vládou domluvit ceny na příští rok, což mám pocit, že se ještě nestalo v tomto období, aby nebyly dopředu známy ceny na příští rok, a nebylo odpovězeno na celou řadu dalších a dalších otázek.

Já se domnívám, že skutečně je po volbách, takže už nemůžete říkat, že je to nějaká volební rétorika, předvolební rétorika, a znova vás vyzývám, abyste se tím začali seriózně zabývat.

Mezitím jsem se tedy dozvěděl nebo dočetl, že i pan ministr Babiš, nebo vicepremiér, již před časem sám prohlašoval, že na ředitelství Silnic a dálnic vládne naprostý chaos. Takže prosím, co se ještě musí stát na to, aby bylo všem umožněno k této krizové problematice diskutovat? Tak proto vás prosím, aby v pátek po pevně zařazených bodech byl tento bod zařazen. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kádner, po něm pan předseda Kováčik.

Poslanec David Kádner: Vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové, prosím o vyřazení sněmovního tisku číslo 325 z pořadu této schůze, tohoto pléna Poslanecké sněmovny, což je Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v prvním pololetí 2014. Podle pozvánky jde o bod 124. Výboru byl tento tisk přikázán 24. září 2014 a výbor jej zatím nestihl projednat. Projedná jej na příští řádné schůzi výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Na konto té diskuse, která tady o programu probíhá, si dovoluji poznamenat, že pan ministr Stropnický svoji roli v seriálu zvládá velmi dobře, aspoň podle toho, co jsem měl možnost vidět. Je to skutečný profesionál, herec jak má být. A nedomnívám se, že bychom se měli zde v Poslanecké sněmovně zabývat seriálovou fikcí, protože to, co tam bylo, je fikce a je to situace, která může a nemusí nastat. Netýká se nikoho konkrétního v armádě, žádného z těch vojáků, kteří se z mise vrací nebo kteří v jakékoli misi působí. Myslím si, že ten bod by byl poněkud nadbytečný. Jestli ovšem chceme panu ministru Stropnickému udělat propagaci, a seriálu a televizi NOVA též, potom se tím bodem zabývejme.

Já mám prosbu jiného charakteru. Dovolte mi, abych vás požádal o zařazení nového bodu na program jednání Poslanecké sněmovny. Ten bod by měl název Informace ministra průmyslu a obchodu o aktualizaci státní energetické koncepce. Připomínám, že poslední státní energetická koncepce byla přijata již před deseti lety. Od té doby se, připustíme, energetika výrazně proměnila. Proměnily se podmínky, za kterých působí energetika, proměňují se vnější i vnitřní vlivy. V roce 2004 byly obnovitelné zdroje v plenkách, solární tunel byl daleko daleko před námi a regulace energetiky byla podstatně silnější.

Předchozí pravicové vlády slibovaly čas od času aktualizaci, ale skutek utek, nic se nedělo. Doufám tedy, že současná vláda i ve světle nových výzev, které jsou před energetikou, konečně zvládne dotáhnout aktualizaci energetické koncepce do konce. Vypadá to, alespoň podle našich informací, že aktualizace státní energetické koncepce je ve finále, že je hotové zjišťování vlivů na životní prostředí a že je Ministerstvem průmyslu a obchodu ukončeno mezirezortní připomínkové řízení. Proto se domnívám, a nejsem sám, že je nejvyšší čas předložit výsledek Poslanecké sněmovně, a to dříve, než dokument bude ve finální podobě připraven ke schválení vládě. I když státní energetická koncepce je schvalována pouze vládou, domnívám se, že poslanci a poslankyně by si také k této koncepci měli říci svůj názor, a mohli tak ovlivnit její finální podobu.

Proto kromě zařazení bodu na schůzi žádám také pana ministra průmyslu a obchodu, aby poslancům a poslankyním rozeslal poslední verzi aktualizace státní energetické koncepce, abychom se všichni mohli seznámit s jejím zněním a kvalifikovaně se jí zabývat na schůzi Poslanecké sněmovny. Tento bod navrhuji zařadit na příští čtvrtek jako první bod po již zařazených bodech, to znamená, pokud mne paměť neklame, tak pokud prohlašujeme to, co tady dnes bylo navrženo, měl by to být příští čtvrtek jako druhý bod po písemných interpelacích. Děkuji za pozornost a za podporu mého návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Fiala, po něm paní poslankyně Pecková.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já vám přeji pěkné odpoledne. Dovolte mi, abych zařadil bod číslo 135. Je to sněmovní dokument 1142, Návrh na zřízení

vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47. Toto zařazení po předběžné dohodě grémia bych dal na čtvrtek dopoledne jako třetí bod po již zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Paní poslankyně Pecková, připraví se pan poslanec Kubiček.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne dámy a pánové. Já bych požádala, aby se zvlášť hlasovalo o vyřazení bodu 95. Ono by se mohlo zdát, že mezinárodní smlouva, kam je tento bod zařazen, v podstatě snese odkladu. Jsem přesvědčena o opaku. Protože v tomto případě se jedná o tzv. Lanzarotskou konvenci, tedy o smlouvu, která jedná o boji proti sexuálnímu násilí na dětech. Na každém zasedání Rady Evropy zodpovídám velmi nepříjemné otázky –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se moc omlouvám. Týká se to té informace, kterou sem dala paní ministryně spravedlnosti, že vláda bere zpět tisk číslo 321, bod 95. O tom nelze hlasovat.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já se omlouvám. Já jsem myslela, že to bylo vyřazení toho bodu z programu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to vzetí zpět ze strany vlády.

Poslankyně Gabriela Pecková: Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kubiček.

Poslanec Roman Kubiček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji si vás požádat o pevné zařazení bodu 93, sněmovní tisk 311, dohoda České republiky a USA o daňových předpisech, na středu 22. října jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já to jenom okomentuji. Tam došlo k drobné miskomunikaci. Před tím zákonem, který navrhuje vedení Sněmovny zařadit jako první bod, je nutné tuto smlouvu projednat, takže tyto dvě věci spolu souvisejí. Takže toto je logický návrh, omlouvám se za zmatky.

Pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, váženě kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navrhnout zařazení bodu číslo 40, sněmovního tisku číslo 42, na konec druhých ve druhém čtení a na konec třetích ve třetím čtení. Jedná se o zákon o registru smluv, který byl vámi, sedmdesáti sedmi, plus mnou předložen do Sněmovny už v prosinci loňského roku, v lednu byl projednán v prvním čtení ve Sněmovně, 30. května byl projednán v ústavněprávním výboru a tímto ústavněprávním výborem byl schválen a postoupen Sněmovně. Od té doby někde leží. Vzhledem k tomu, že to byl slib absolutní většiny z nás, že tento zákon se pokusíme tady schválit, a dokonce i schválíme, tak si myslím, že není úplně důstojné, abychom tento zákon donekonečna odkládali. Ten zákon je projednatelný na této schůzi, protože pod původní verzí, která byla předložena do Poslanecké sněmovny, je mimo ještě poloviny vlády podepsáno i dalších 77 poslanců. Zároveň 165 z vás před volbami prohlásilo, že tento návrh bude podporovat, a byť byly jakési připomínky v ústavněprávním výboru, tak pozměňovací návrh, který je všechny do sebe zapracovává, a je tedy konformní se schváleným usnesením ústavněprávního výboru, je hotov a připraven. Proto tento návrh zákona je hlasovatelný na této schůzi a myslím si, že by bylo hloupé ho dále oddalovat. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: To znamená, to je nový bod, resp. dva nové body na schůzi Sněmovny, druhé a třetí čtení sněmovního tisku 42. Děkuji.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud ne, tak přistoupíme k hlasování. Nejprve bychom hlasovali o návrzích z grémia. Zeptám se, zda je s tím souhlas. Všechno najednou, to, co jsme odsouhlasili na grémiu. Pan poslanec Laudát. Prosim.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo, ale s výjimkou asi toho, nebo jak se k tomu postavíte, co navrhovala paní poslankyně Pecková, to znamená znovu zařadit, protože tam ty tři body vypadly. To znamená, to je ta Lanzarotská dohoda.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem jasně vysvětlil, aspoň doufám, jasně vysvětlil, že ve chvíli, kdy vláda vezme zpět sněmovní tisk, tak o tom Sněmovna nehlasuje. S tím neuděláme vůbec nic. Takže ten tisk tady jakoby není, tudíž ho nemůžeme zařadit.

Tím pádem bychom hlasovali o návrhu vedení Sněmovny jako o celku.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 182, pro 173, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k jednotlivým návrhům tak, jak byly předneseny.

Pan poslanec Číp chce vyřadit bod číslo 70, což, předpokládám, je Kosovo, ale pro jistotu si to ověřím. Ano, je to smlouva s Kosovem.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 3, přihlášeno je 182, pro 55, proti 88. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Grospič, nový bod – Informace vlády o ekonomickém a personálním stavu ČSA. Je to tak správně, pane poslanče? Ano.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 4, přihlášeno 183, pro 81, proti 81. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kolovratník. Nový bod s názvem Projednání neslučitelnosti funkcí u členů Rady Českého rozhlasu, a to pevně na čtvrtek 30. 10. po pevně zařazených bodech, to znamená jako bod číslo 2 v této fázi.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 5. Přihlášeno je 183. Pro 50, proti 50, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zahradník. Sněmovní tisk 250, což znamená Šumava, zařadit pevně na středu 29. října po pevně zařazených bodech, tzn. jako bod 11.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 6. Přihlášeno je 184, pro 54, proti 72, návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Černochová. Žádost o omluvu ministra obrany Martina Stropnického vojákům Armády České republiky za poškození jejich dobrého jména. Paní poslankyně, přála jste si pevně zařazení? (Odpověď mimo mikrofon.) Tedy dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji za upřesnění.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 7. Přihlášeno je 184, pro 46, proti 102, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Laudát navrhuje nový bod, který by zněl: Kritická situace v rezortu dopravy a zřízení vyšetřovací komise k činnosti ministra dopravy Antonína Prachaře. Přeje si to zařadit na tento pátek po pevně zařazených bodech, což by teoreticky bylo jako bod 2 s tím, že ale na 11. hodinu máme již pevně zařazené body vrácené prezidentem republiky. Ještě tam máme dvě první čtení, tzn. jako bod číslo 4.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 8. Přihlášeno 185, pro 66, proti 92, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kádner – vyřadit sněmovní tisk 325, což je zpráva o přeletech, z důvodu neprojednání ve výboru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 9. Přihlášeno je 185, pro 101, proti 17, tento návrh byl přijat.

Pan předseda Kováčik. Nový bod Informace ministra průmyslu a obchodu o aktuální situaci ve věci přípravy energetické koncepce České republiky. Přál by si to pevně zařadit na příští čtvrtek, tzn. 30., a byl by to bod 2 po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 10. Přihlášeno je 185, pro 79, proti 82, tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Fiala. Vyšetřovací komise D47 – na tento čtvrtek jako třetí bod po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 11. Přihlášeno 185, pro 170, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kubiček – to je ona smlouva s USA, která by byla předržena zákonu, který byl navržen z grémia, tzn. jako první bod zítřejšího jednání sněmovny.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přihlášeno 185, pro 151, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Poslední je návrh pana poslance Farského, dva nové body – druhá a třetí čtení vždy do příslušných bloků tisku 42, což je registr smluv.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přihlášeno je 185, pro 57, proti 79, tento návrh nebyl přijat.

Zeptám se, zda bylo hlasováno o všech návrzích, které zde zazněly? Je tomu tak, nikdo nevznáší námitku.

Jediné, co nám v této fázi zbývá, je hlasovat o návrhu pořadu jako celku, tak jak byl předložen a upraven příslušnými přijatými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh pořadu schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 14. Přihlášeno je 185, pro 180, proti nebyl nikdo, tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme pořad schůze schválili.

Pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, Poslanecká sněmovna loajální většinou odmítla zařadit na pořad jednání omluvu ministra Stropnického vojákům v zahraničních misích. Chápu to a mám pro to jednu jedinou prosbu: Když už, pane ministře, nemáte odvahu omluvit se vojákům v našich misích jako ministr obrany, nemohl byste se jim omluvit alespoň jako plukovník Tomeček? Že byste řekl: Pochopte prosím, jednou mi ten scénář blbě napíší v České televizi, jindy zase v ANO 2011, já za to nemůžu, jen odříkávám scénáře. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Než přistoupíme k prvnímu bodu, který jsme schválili, požádala o slovo paní poslankyně Jourová. Prosim.

Poslankyně Věra Jourová: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak víte, je mou povinností vzhledem k mé nominaci na pozici eurokomisařky za Českou republiku, abych se vzdala mandátu poslankyně Sněmovny České republiky. Měla jsem možnost to udělat notářským zápisem, což je taková suchá cesta, která by mě připravila o zážitek ještě se s vámi setkat. Tomuto zážitku jsem nemohla odolat a jsem velmi ráda a děkuji za to, že jsem dostala příležitost tady dnes tuto svou povinnost vykonat za setkání s vámi.

Ráda bych využila této příležitosti a měla krátkou řeč o tom, jakým způsobem si představuji spolupráci s Českou republikou, s vládou, s Parlamentem.

Dovolte mi ale nejdříve říci pár slov k tomu, jak si představuji, aby vypadal obraz České republiky v Evropské unii.

Myslím si, že je dobře, že Česká republika se čím dál více hlásí o pozici silného člena Evropské unie se silným hlasem a prosazuje své národní zájmy. Myslím si, že se shodneme na tom, že fungující a stabilní Evropská unie je základním předpokladem i pro fungující a stabilní Českou republiku. Čelíme řadě globálních výzev. Bez členství v Evropské unii bychom jako jednotlivci jistě nemohli obstát. Evropská unie, to není jenom ekonomika, kde máme řadu výsostných národních zájmů, jako je posilování společného trhu, budování sítí, broadband, doprava, věda a výzkum s využitím evropských zdrojů. Zvyšování podílu exportu i za pomoci Evropské unie. Zajištění energetické bezpečnosti. Máme řadu dalších ekonomických zájmů, jako například podpora průmyslu, kde Česká republika má vysoký podíl průmyslu na zaměstnanosti a tvorbě HDP, vyšší než ostatní země Evropské unie. To jsou všechno ekonomické zájmy, které, věřím tomu, že bude Česká republika nadále prosazovat.

Evropa, to není jenom ekonomika, jsou to i hodnoty, ke kterým je potřeba se čas od času vrátit. Myslím si, že je velmi dobře, že je Česká republika součástí klubů, ve kterých se vyznává hodnota právního státu, demokracie, absolutní nulová tolerance diskriminací. Vláda práva – o tom už jsem hovořila – a tak dále. Takže myslím si, že není pochyb o tom, že těch deset let, kdy měla Česká republika možnost být členem Evropské unie, a další léta, která nás čekají, jsou výjimečnou a vzácnou příležitostí pro Česko, aby se rozvíjelo.

Já budu – jestli zítra ve Štrasburku Evropský parlament komisi schválí jako celek, tak budu členkou kabinetu Jean-Claude Junckera. Jean-Claude Juncker mimo jiné velmi výrazně razí myšlenku, že je potřeba z Evropské unie připravovat pro Evropu chytrou legislativu, nepřidávat další zátěže a vše činit po dohodě s členskými státy, tak jak to ostatně předvidají základní smlouvy Evropské unie. Předvidá zároveň ve svém politickém programu posílenou spolupráci s národními parlamenty. Toto bude i moje role, abych spolupracovala s českým parlamentem tak jako s dalšími, a bude na čem. Za chvíli ještě popíšu, co budu dělat já v tom přiděleném portfoliu.

Jean-Claude Juncker chce, aby nová Evropská komise byla politickou komisí. Abychom nebyli úředníky a abychom razili hodnoty a cíle, které jsou navýsost politické. Dovolím si ho citovat. Ve svém programu řekl: "Chci Evropu, která bude větší a ambicióznější ve velkých věcech a menší a skromnější v těch malých." Já si to čtu tak, že není možné, aby Evropa a evropské instituce fídily život občanům, řadou malých legislativních krůčků a někdy i ztěžovaly život občanům tím, že vymýšlejí věci, které jsou zbytné, ale je potřeba se soustředit na velké strategické cíle. Myslím si, že i v cílech, které má Evropská komise, které předvidá Jean-Claude Juncker, a slibuje, že je bude dosahovat, se v těchto cílech právě Česká republika velmi shoduje. Protože i Juncker hovoří o tom, že je potřeba stimulovat konkurenceschopnost a přinést větší zaměstnanost zejména efektivními investicemi. To je jednoznačně český národní zájem.

Dále potom chce podporovat podnikatelské klima, společnost založenou na znalostech. Vytvořit evropskou energetickou unii. I my máme jako prioritu zajištění energetické bezpečnosti, a to zejména ve vztahu k posledním událostem, které ohrožují ekonomickou bezpečnost. Takže i tady jsme v souladu. Juncker ve svém programu chce posilovat evropský průmysl, aby vytvářel aspoň 20 % HDP Evropy. Česká republika je na 35 %, takže toto je výsostný zájem České republiky, aby tento cíl byl dosahován i celoevropsky. Chce posílit dohled nad bankovním sektorem a zosťřit boj s daňovými úniky, korupcí a praním špinavých peněz. Chce upevnit společnou evropskou měnu v rámci měnové unie a dosáhnout pro Evropu výhodnou obchodní dohodu se Spojenými státy. Pro Českou republiku, která je velmi významně závislá na exportu, je i jednání o dohodě o posíleném obchodním styku se Spojenými státy velmi výrazným krokem.

Takže toto všechno jsou i zájmy Čechů, které si myslím, že jsou v souladu, a je potřeba je nadále sledovat.

Další částí Junckerova programu se týkají toho, co tam budu dělat já jako komisařka pro portfolio spravedlnosti, spotřebitelské politiky a rovných příležitostí.

V oblasti lidských práv bude Evropská unie přistupovat – a já doufám, že se to podaří – k Evropské úmluvě (o ochraně) lidských práv a bude dále pracovat na odstranění diskriminace znevýhodněných skupin. Musíme zajistit vysoký standard ochrany osobních údajů jako základního práva a posílit spolupráci členských států v boji proti terorismu, organizovanému zločinu a potírání korupce. I toto bude můj úkol v roli komisařky, protože mám jasný cíl prosadit institut evropského prokurátora.

Já už se tím dostávám k tomu, co budu dělat. To znamená, jsou to tyto tři poslední jmenované věci. Jistě jste zaznamenali debatu o tom, kdy mi bylo přiděleno portfolio a byla tady určitá kritika, že to není dostatečně ekonomické portfolio. Čím více se s ním seznamuji, tím více musím konstatovat, že moje portfolio a to, co tam budu dělat, bude ovlivňovat velmi silně ekonomiku členských států. Hodně se hovoří o tom, že je to portfolio, které je příliš široké a nesourodé. Souhlasím jen s prvním z těch tvrzení. Je to velmi široké portfolio. Víte, že jsem jako první v historii vůbec byla vystavena, když to tak řeknu, veřejnému slyšení před čtyřmi výbory. Taková šíře tady ještě nikdy nebyla. Nesouhlasím s tím, že je to nesourodé portfolio, protože jsem přesvědčena, že oblast justice, lidských práv, spotřebitelské politiky, ochrany dat a rovných příležitostí tvoří jeden celek a je velmi dobře v souladu.

Co tedy budu dělat a o čem se budeme taky – nechci říct dohadovat, ale o čem budeme jednat i s Českou republikou? Mám za úkol zjednodušit podmínky pro přeshraniční podnikání. Mám na stole návrh pro zjednodušení přeshraničních insolvenčních řízení a přeshraničních obchodů po internetu. To by mělo přinést konkrétní částky jako příspěvek ekonomice Evropské unie. Mám za úkol odstranit byrokracii při volném pohybu osob. Víte, že když se někdo někde chce oženit v jiném státě nebo chce začít podnikat, tak musí přinášet notářsky ověřené překlady úředních dokladů. Chci dosáhnout toho, aby dokumenty byly vzájemně uznávány a aby občané byli méně obtěžováni takovými byrokratickými překážkami.

Mám za úkol dotáhnout do finále naprosto zásadní reformu ochrany dat. Je to reforma, která je velmi potřebná, protože zatím platí směrnice z předinternetového věku z roku 1995. A jistě si všichni uvědomujeme, jak nám internet zamával s našimi životy, jakým způsobem na jedné straně otevřel možnosti, informovanost, transparentnost, a na druhé straně, jak nás namnoze může taky ohrozit tím, že je nedobrym způsobem zacházeno s našimi daty. Toto všechno je předmětem naprosto zásadní reformy ochrany dat, která je na stole a kterou musím dotáhnout. Samozřejmě musím také dotáhnout jednání se Spojenými státy, to bude moje první cesta do Washingtonu 11. listopadu, velmi pravděpodobně, kde budeme jednat o tom, aby ochrana evropských občanů byla velmi dobře zajištěna i při přenosu dat do Spojených států.

Mám tam řadu dalších podstatných bodů, ať jsou to základní lidská práva, respektování a dodržování, resp. dohled nad dodržováním pravidel právního státu. Mám před sebou zásadní jednání s Maďarskem, kde máme velké pochybnosti, zda nedochází k systémovému porušení pravidel právního státu. Mám za úkol dohlížet nad otázkou diskriminace a přinést do života novou antidiskriminační směrnici.

Myslím si, že v lidskoprávní dimenzi bych měla mít tu ambici i mít určitý mimoevropský dosah a svým způsobem navázat na politiku Václava Havla, kterého jsem i s hlubokým přesvědčením citovala při svém veřejném slyšení.

Co se týče trestního práva, mám za úkol přivést do života institut evropského prokurátora, jak už jsem říkala, novelu regulace pro Eurojust, což je evropská agentura pro právní spolupráci, a také možná v budoucnu některé úpravy, které se týkají evropského zatykače.

Mám na starost celou širokou plejádu záležitostí, které se týkají společenské odpovědnosti korporací. Víte, že se hodně hovořilo o tom, že jsem dostala do portfolia krocení bankovních bonusů, bonusů, které dostávají bankéři, kteří dělají rizikové investice, a že tam je vlastně nepoměr v odměňování. Toto budu také řešit. Mám tam celou velkou plejádu oblastí, která se týká ochrany spotřebitele, ať je to bezpečnost spotřebních produktů, ať je to dohled nad trhem. Takže kdo dnes říká, že to není ekonomické portfolio, tak už jenom v této oblasti má zásadní význam.

Mám tam celou řadu problematických bodů, které se týkají hlavních nebo základních hodnot a jistě budou vzbuzovat velké diskuse. Mám tam oblast, která se týká rovných příležitostí mužů a žen. Víte, že bystrá česká media glosovala a zaznamenala, že jsem zprvu měla rezervovaný přístup k tomuto tématu. Já jsem se nad tím velmi zamýšlela i pod vlivem dat a údajů, které jsem získala, když jsem se připravovala na veřejné slyšení. Vězte prosím, že jsem měla problém a mám problém se zjednodušujícím pohledem na ženy jako na slabou část společnosti. Domnívám se, že ženy jsou silnou součástí společnosti a že se právem hlásí o větší díl společenské odpovědnosti. Tímto směrem bych chtěla jít, když budu prosazovat politiku pro rovné příležitosti mužů a žen, a zároveň v případech, kde jsou jasně statisticky prokázány schodky, jako je například schodek v odměňování, tak tam budu přicházet s tvrdými regulačními opatřeními, která jsou potřeba.

Nebudu vás už dlouho nudit. Měla jsem potřebu vám říct, co jdu do Bruselu dělat a co jsou oblasti, ve kterých budeme spolupracovat. Moje portfolio se v podstatě velmi týká agendy paní ministryně Válkové, částečně –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, ale prosím Poslaneckou sněmovnu o trpělivost. Děkuji.

Poslankyně Věra Jourová: Částečně se to týká agendy pana ministra Mládky v oblasti ochrany spotřebitele, týká se to částečně agendy pana ministra Chovance v oblasti ochrany dat. Mám tam celou plejádu věcí, kde budeme spolupracovat s panem ministrem Dienstbierem a zcela jistě i s panem ministrem Chládkem ve věci romské otázky, resp. problému, který máme ve školství.

Co se týče síly toho portfolia, je tam tolik průřezových politik, že já budu hodně – beru to s nadsázkou – mluvit ostatním komisařům do jejich práce, protože zrovna v té ochraně spotřebitele budu sledovat, jestli je ochrana spotřebitele dostatečně

respektována například ve službách telekomunikací, energetice, ve finančním sektoru, v cestovním ruchu, takže tam je ta šíře velmi jasná.

Byla bych ráda, a mluvím tady naposled jako poslankyně a za pár dní už nebudu moci mluvit z toho úhlu pohledu české političky, ale ráda bych apelovala, abychom my jako Češi vzali Evropskou unii nikoliv jako svěřací kazajku, která nám oktrojuje regulaci, kterou nechceme, ale abychom ji brali jako příležitost k uplatnění vlastních ambicí i zájmů, jak jsem o nich mluvila před chvílí, při respektování zájmů ostatních.

Nezapomínejme, že společný prostor svobody a společný trh předpokládají také sdílení odpovědnosti a společná pravidla. Já osobně společnou Evropu chápu především jako společnou práci ve prospěch celku. Přestaňme se proto vymlouvat na Unii, že nám diktuje. Přestaňme být bruselštější než Brusel při transpozici směrnic do českého právního řádu. Ved'me prosím dialog. Já jsem připravena i na dialog, kde se budeme trošku hádat, a jsem naprosto připravená ustoupit v momentu, kdy mě přesvědčíte, že Brusel přichází s nesmyslnou regulací, s těmi malými věcmi, které Jean-Claude Juncker sliboval, že nebudeme dělat, s věcmi, které zhorší situaci občanů Evropy. Jsem připravená na spolupráci včetně toho někdy třeba i vzrušeného dialogu.

Vím, že mluvím dlouho, ale promiňte mi prosím, je to moje poslední příležitost tady, takže si to trošku užívám. Ale už se blížím k závěru.

Ráda bych touto cestou poděkovala voličům za důvěru, kterou mě zvolili poslankyní Sněmovny Parlamentu České republiky. Já jsem si svůj mandát odpracovala nejvíce na ministerstvu, ale měla jsem možnost pracovat i na některých zákonech a při té práci jsem nahlédla, jak složitě je přicházet s kvalitní regulací, jak složitě je zohledňovat všechny zájmy společnosti, vybalancovat návrh tak, aby se trefil do nejlepšího řešení i s ohledem na ekonomičnost a funkčnost nových zákonů, a také jak je těžké si odpovědět na otázku, zda vůbec regulovat to či ono. Tuto otázku jsem si hodně kladla právě na ministerstvu.

Dovolte mi z tohoto místa poděkovat panu předsedovi hnutí ANO Andreji Babišovi a hnutí ANO za příležitost vstoupit do české politiky a podílet se na formování politiky nové české vlády. Dovolte mi poděkovat vládě České republiky za spolupráci a za schválení mé nominace do pozice eurokomisařky. Dovolte mi poděkovat výboru pro evropské záležitosti za souhlas s touto nominací.

Děkuji vám, kolegům a kolegyním v Sněmovně, za spolupráci. Přeji vám úspěch ve vaší práci zákonodárce. Přeji vám úspěch, který bude měřen nikoliv kvantitou nových zákonů a legislativní smrtí. Přeji vám úspěch, který bude měřen kvalitou nových návrhů zákonů, a také zkvalitnění politické kultury, jíž je Sněmovna významným spolutvůrcem. Každopádně se těším na spolupráci s vámi z jiné pozice.

Dámy a pánové, odcházím s velmi silným pocitem, že moje země je na dobré cestě ve smyslu správně nastavené proevropské politiky, kterou nastolila nová česká vláda. Její součástí je silný hlas v evropských institucích a zároveň spolehlivost a předvídatelnost České republiky jako partnera. Odcházím na pozici nezávislé a nestranné eurokomisařky. Velmi si však uvědomuji a s ulehčením pociťuji silné zázemí sebevědomého, úspěšného středoevropského státu, mé země, České republiky.

Vážený pane předsedo, k dnešnímu datu se vzdávám v souladu s § 6 jednacího řádu Sněmovny mandátu poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za pozornost. (Bouřlivý potlesk v celém sále. Paní Jourová poté přijímá gratulace od svých kolegů z hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já bych chtěl poděkovat paní exposlankyni Jourové za její práci jak v parlamentu, tak ve vládě a popřát jí hodně úspěchů v náročné práci, která jí čeká v Evropské komisi. Děkuji.

Nyní požádal o slovo pan ministr obrany.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že odkaz díla Hoří, má panenka je stále živý, dovoluji si uvést několik vět k tomu, co mi tady bylo vytykáno, ne snad proto, abych dokazoval, že jsem chlap, protože to si myslím, že se dělá jinak než řečněním od mikrofonu.

Já bych rád vysvětlil, jak k takové věci může dojít. Asi je to zapotřebí. Předem je potřeba říci, že seriál se připravuje několik let. Je to poměrně velká investice v řádech desítek milionů a je to také práce pro spoustu lidí. Ten seriál byl rozjet, já jsem v té době kandidoval a zapříčiněním některých z vás, kteří jste v opozici, jsem byl zvolen. Poté jsem se stal členem vlády a zároveň celý ten projekt byl rozjetý a skutečně by ohrožoval spoustu lidí i existenčně, pokud by měl být stornován. Dohodl jsem se s produkcí a pracně jsme vymysleli jakousi únikovou verzi, kdy moje dějová linka byla omezena na minimum, abych mohl z toho příběhu být, jak se říká, vypsán a zároveň aby mě nemuselo přejet auto, i když si to možná někteří z vás přejí. (Smích některých poslanců ze střední části sálu.) Poté se stalo to, že během několika nedělí, výhradně nedělí, a ve velkém časovém rozpětí jsem absolvoval pět nebo šest natáčecích dnů. Veškeré jiné aktivity vyplývající z mého původního povolání jsem okamžitě s nástupem do vlády samozřejmě ukončil. Tolik tedy k té faktologii.

A možná ještě jednu věc je patrně třeba říct. Prosím vás, to, co se vysílá v televizi, to je fikce. To není život. To jsou svým způsobem pohádky pro dospělé. To není hanlivé. Čili já to tam můžu spojit, tu radu, že bych měl hrát možná když tak jenom v pohádkách, i když v určitých společnostech je možná hraní v pohádkách dvojnásob nebezpečné. Protože čím lépe herec zahraje vlka, tím víc bude potom možná na ulici pranýřován za to, že žere Karkulky. (Smích některých poslanců ze střední části sálu.) Já si myslím, že v roce 2014 už by mělo být jasné, že to, co se děje na plátně nebo na obrazovce, je jakási smyšlenka, je jakási stylizace, a jak říkám znovu, fikce. Pokud bychom na toto nepřistoupili, museli bychom čekat, že se budou bouřit tu soudci, tu doktoři, tu policisté, tu taxikáři, tu pekaři nebo prostě ženy, protože bude nějaký milostný příběh, kdy žena třeba zvolí jiného partnera, a všechny ženy potom nastoupí do ulic a budou říkat, že přece nejsou prostitutky.

To, co se snažím dělat pro naši armádu, samozřejmě má úplně jiný rozměr a vy to velice dobře víte. Proto si nemyslím, že se musím omlouvat. Přesto jsem to těm citlivějším povahám vysvětlil dneska na internetových stránkách Armády České republiky a jsem přesvědčený, že pokud se to některých z nich dotklo, tak to určitě přijmou.

Ale když už jsme u toho omlouvání, možná že by to spíš měli zvážit ti, kteří v minulých letech snižovali rozpočet Ministerstva obrany, kteří participovali, nebo aspoň byli němými svědky některých velice pochybných transakcí, z nichž některé měly někdy i tragické následky. Děkuji. (Potlesk ze střední a levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Než budeme pokračovat, přečtu omluvenky a dám slovo panu předsedovi Stanjurovi. Takže dnes od 17.30 se z jednání Poslanecké sněmovny omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová, dále od 15.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová, dnes mezi 15.30 a 16.30 se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka a dále se dnes z jednání Poslanecké sněmovny od 16.30 z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Nina Nováková.

Dále s přednostním právem je přihlášen pan předseda Stanjura, takže máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jenom krátká replika na vystoupení pana ministra.

Občas si někdo stěžuje, že se tady zneužívá přednostní právo. Tak vy jste ten bod nezařadili, na to máte plné právo. Ti, kteří třeba z mého klubu to chtěli projednat, nemají šanci k tomu vystoupit. A pan ministr poté, co ten bod není zařazen, vystoupí na svou obhajobu. A ti, kteří chtěli třeba kriticky vystoupit, tu šanci nemají. Já myslím, že to korektní není. Já myslím, že tím hlasováním to bylo pro dnešek ukončeno. Evidentně nebylo, evidentně si tady někdo vybral svoji výhodu, řekl nám, co chce říct, a odešel. To je velmi výhodné. Jestli jste k tomu chtěli debatovat, jestli k tomu chtěl debatovat pan ministr, mohl hlasovat pro zařazení toho bodu a mohl v rámci toho bodu své zdůvodnění dát. Já jsem ten seriál nikdy neviděl, takže určitě nejsem citlivá povaha. Jenom mně vadí, když se nepoužívají fěrové metody v debatě. A to tady evidentně bylo. Pan ministr využil, či zneužil svého přednostního práva, ze svých kritiků udělal hlupáky, dal nám školení, že televizní program je fikce, jako bychom to nevěděli, a odešel. Jenom na zvážení – příště když bude nějaký bod, tak buď ho pusťte a pusťte do rozpravy všechny ostatní, kteří k tomu chtějí něco říct, anebo když ten bod zamáznete, tak potom, co ten bod není schválen, tak prosím ty, kteří mají přednostní právo, aby nevystupovali se svou obhajobou a cestou interpretací. Já se nechci věnovat meritě věci, nechci naskakovat a rozvádět debatu, protože my jsme rozhodli, že ta debata prostě nebude. Pan ministr to ale neakceptoval a svoje vystoupení si prostě neodpustil. A je to škoda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní požádal ještě o slovo pan Kolovratník jako předseda volební komise ohledně lhůt, které vyhlásí, takže máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já se zapojím mimo politické zápolení. Je to standardní další vyhlášení lhůt ze strany volební komise na žádost některých poslaneckých klubů. Tak tedy prosím vyhlašuji novou lhůtu na podání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Ta nová lhůta je do tohoto čtvrtek do 10 hodin dopoledne, standardně na sekretariát volební komise. Tento čtvrtek deset dopoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Také mě mrzí, že pan ministr, ač si spolu s většinou z vás nepřál tuto diskusi, ji rozpoutal. Bohužel jenom mezi těmi, kteří mají přednostní právo. Já už jsem vystupovat nechtěl. Vzhledem k tomu, že jsem jeden z mála těch, kteří to přednostní právo mají, tak na jeho slova musím reagovat.

Myslím si, že všichni, co jsme tady, víme, že televizní seriál je fikce. Ale právě proto, že jsme si vědomi té hranice, tak někteří lidé ze své profese ty věci v televizi, byť jako herci, říkat nemohou. Já si snadno umím představit seriál o lékařích, kde nějaký lékař, pravděpodobně negativní postava, říká: Pacient je mi úplně ukradený, necht' mi zemře na tom operačním stole. A protože je to fikce a řekne to herec, tak se samozřejmě nikdo nemůže cítit dotčen. Ale pravděpodobně by tuhle větu jako herec nikdy nevyslovil žádný skutečný lékař, zvláště známý lékař, např. pan profesor Pirk, by takovou roli prostě odmítl! Ten by ji odmítl hrát s tím, že by potom vysvětloval, že je to fikce. Zrovna tak jako většina z nás asi zná ďábelského faráře z pohádky Dalskabáty, hříšná ves a nikdo z duchovního stavu se nemůže cítit dotčen. Ale těžko si umím představit, že tuto roli bude hrát pro Českou televizi kardinál Duka! To prostě nejde! Zrovna tak jako tato nehorázná slova ve fikci nemá říkat ministr obrany. A pokud si tento rozdíl pan ministr není schopen uvědomit, tak pouze smutně potvrzuje to, co už tady padlo, že není schopen rozlišovat mezi tím, co si myslí, a odříkáváním scénářů, pravděpodobně proto, že si vůbec nic nemyslí. (Potlesk z řad TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že neeviduji nikoho přihlášeného do diskuse, tak otevíru první bod dnes pevně zařazený. Jedná se o

60.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Já vás prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi ctí zahájit maraton dnešních bodů, byť úvod už za mě obstarali lepší herci, než jsem já.

Dovolte mi jenom připomenout, že zákon o ochraně zemědělského půdního fondu byl z podnětu Ministerstva životního prostředí novelizován pouze jednou. Bylo to v roce 1999 a ostatní následující novelizace byly uskutečнены vždy v souvislosti s jinou právní úpravou. Poslední významná novelizace, na kterou tato novela vlastně reaguje, byla provedena zákonem č. 402/2010 Sb., který byl účinný od 1. 1. 2011. A jaksi pro mnohé z vás, kteří jste tady byli, zatímco já jsem tady nebyl, tak tato novela byla součástí opatření ke zmírnění dopadů tehdy neúměrně vysoké podpory obnovitelných zdrojů energie na státní rozpočet a v oblasti ochrany zemědělského půdního fondu pouze navýšila odvody za odnětí zemědělské půdy, a změnila tak podíl z finančního výnosu z odvodu mezi příjemce. Příjemcem odvodu se stal nově státní rozpočet. Zkráceně řečeno, byla to především reakce na zabírání zemědělské půdy pro fotovoltaické elektrárny a tehdy se zábor, respektive poplatky za vynětí ze zemědělského půdního fondu, měnil tedy v některých případech řádově více jak dvacetkrát až třicetkrát.

Hlavní okruhy této novely, tedy té, kterou mám tu čest předkládat. Novela především posiluje ochranu zemědělského půdního fondu, a to jak kvalitativní, tak i kvantitativní, plošnou. V oblasti kvalitativní ochrany se zejména doplňují nové povinnosti vlastníka, popřípadě jiné osoby, která je oprávněna zemědělskou půdou užívat, například nájemce, a to z důvodu zajištění protierozní ochrany půdy. Dále zavádí právní rámec pro vytvoření systému informací o kvalitě zemědělské půdy, to znamená, co je jejich obsahem, například obsah rizikových prvků a rizikových látek, dále postupy pro případy znečištění zemědělské půdy nebo ohrožení zemědělské půdy erozí a zavádí samozřejmě i poměrně přísné a účinné sankce. V oblasti kvantitativní ochrany se posiluje ochrana nejkvalitnější zemědělské půdy.

Nově je formulováno ustanovení o výjimkách z platby odvodů za trvale odňatou půdu ze zemědělského půdního fondu, například odvody nebudou placeny u staveb drah, je-li stavebníkem a následně vlastníkem stát, a pozemních komunikací ve vlastnictví státu, dále cyklistických stezek s propustným povrchem, je-li stavba v souladu se zásadami územního rozvoje, respektive územním plánem a dalšími body.

V sazebníku pro výpočet odvodů, který je přílohou této novely, se ponechávají stávající ekologické váhy vlivu s tím, že základní cena odvodu bude násobena pouze jedinou, tedy nejvyšší ekologickou vahou vlivu. Dosud se tyto ekologické váhy vlivu počítaly, což samozřejmě dále zvyšovalo tento poplatek. Ekologická váha vlivu se pak nepoužije, to je důležité, pro stavby pro výrobu, případně skladování související s touto výrobou umístěvané na plochách výroby a skladování určené k tomu účelu územním plánem schváleným do konce roku 2010, tedy do období přelomu, kdy od 1. 1. 2011 nastalo zásadní zvýšení, a dále pro výrobu, popřípadě skladování na plochách určených k podpoře vyváženého a dynamického hospodářského rozvoje státu, které podle zákona o investičních pobídkách schvaluje na návrh Ministerstva průmyslu a obchodu vláda. Tyto výjimky se pak promítnou do snížení odvodů za odnětí půdy v průmyslových zónách, které jsou zatíženy nějakou ekologickou vahou vlivu z důvodu vyhlášené ochrany území. To znamená, že základní odvod může za dnešních cen zemědělské půdy dosáhnout maximálně přibližně 170 až 180 korun za metr čtvereční a nebude v těchto případech dále násoben řekněme těmi dvaceti, to znamená, že potom by hodnota mohla dosahovat až přes 3 tisíce korun za metr čtvereční při vynětí takovéto zemědělské půdy.

Dále novela upravuje kompetence orgánů ochrany zemědělského půdního fondu za účelem vytvoření správných podmínek pro kontrolu a dozor nad dodržováním zákona a snížení administrativní zátěže. Účinnost novely se navrhuje k 1. 1. 2015.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Marie Pěničková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr nám tady podal poměrně vyčerpávající zprávu k předkládané novele zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Už nebudu základní věci opakovat. Jen za sebe můžu říct, že jsem ráda, že je nám tato novela předkládána, protože zákon úpravy opravdu potřebuje. Je tam řada bodů, které posilují ochranu půdního fondu, a já jsem za to panu ministrovi v podstatě ráda. Proto také jako zpravodaj doporučuji propustit tento návrh do druhého čtení. Na druhou stranu ale musím přiznat, že je v něm několik věcí, se kterými mám problém, jako jsou výjimky dle § 9 či odvody za odnětí. To si budeme muset vyřikat na výborech. Na závěr si dovolím, jelikož se jedná o návrh, který se dotýká více oblastí, a určitě k němu bude celá řada připomínek, navrhnout ho k projednání nejen výboru pro životní prostředí, ale také výborům zemědělskému a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě vás poprosím, protože si návrhy poznamenávám, zemědělskému výboru – a? (Výboru pro regionální rozvoj.) Děkuji.

V tuto chvíli eviduji tři faktické poznámky. První pan poslanec Kolovratník, po něm pan poslanec Urban a následuje pan poslanec Bendl. Pan poslanec Kolovratník značí, že ne. Pan poslanec Urban? (Připomínka z pléna, že není otevřena rozprava.) Máte pravdu. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde dvě faktické poznámky. Pane poslanče Kučero, vy máte také faktickou, nebo jste řádně přihlášen do diskuse? Řádně přihlášen, dobře. Takže s faktickou pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Možná jsem to trochu předběhl, ale vzhledem k obsahu zákona si myslím, že by normu měl projednat hospodářský výbor, protože se jedná o investice do průmyslu a podobně. Čili jsem zastáncem toho, aby půdní fond byl ochráněn. Určitě nebude hospodářský výbor navrhopvat něco, co by znamenalo nějaké zabírání půdního fondu, ale toto se týká průmyslových zón a případně dalších investic do výroby, takže prosím, až se bude hlasovat o příkázání výborům, aby byl hospodářský výbor také zahrnut do výborů, které tuto normu projednají. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Váš návrh jsem si poznamenal. Dám o něm poté hlasovat.

Nyní poprosím pana poslance Bendla s faktickou poznámkou. Chtěl jste do řádné diskuse, dobře, takže odmažu faktické poznámky. První s přednostním právem je pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdřív chci říct, že náš klub podpoří propuštění do druhého čtení, a současně, že jsme se dohodli i s předsedou klubu ANO, že nebudeme blokovat a podpoříme i zkrácení projednávání na mimořádně krátkou lhůtu 10 dnů. Měli jsme takovou malou podmínku, aby to skončilo i v hospodářském výboru, takže souhlasím s panem poslancem Urbanem.

Spíš podněty, ne nějaká kritika. Když si vzpomene, když se zvyšovaly sazby, tak prvotním impulsem bylo, aby se na kvalitní zemědělské půdě nestavěly fotovoltaické elektrárny, což myslím, že je naprosto správné, a to trvá. Poslanecká sněmovna to v té době vzala plošně, místo aby to omezila pouze na tento segment, který je naprosto v pořádku. Teď to vracíme zpátky, ale podle našeho názoru nedostatečně. To, co tam je, je v pořádku. Jsme zhruba deset dnů po ukončení komunálních voleb. Jednotlivá města a obce mají své územní plány, mnozí kandidovali s tím, že chtějí něco ve městě realizovat, a díky ekonomickým podmínkám, mnohdy vynětí, se programy prostě realizovat nedají, protože investoři taky potřebují svoje investice dostat někdy zpátky, a pokud jim dáme ekonomické překážky na začátek, tak investice se prostě neslučují. A nejedná se pouze o průmyslové zóny. Takže bychom ve výborech rádi debatovali třeba o technické či dopravní infrastruktuře, ale třeba i o bytové výstavbě a nebo velmi často mnozí říkají, že potřebujeme stavět školky a podobně, i to se může objevit. Takže si myslím, že bychom tohle měli debatovat a debata může být poměrně krátká. Myslím si, že zákon

je platný dostatečně dlouho a negativní důsledky si uvědomujeme a ze zkušenosti je máme.

Přesto bych chtěl upozornit minimálně na tři věci ve vládním návrhu, na které bychom se ještě ve výborech měli zaměřit a buď je upřesnit, nebo vypustit.

Za prvé je tam psáno, že zemědělskou půdu první a druhé třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu. Je to poměrně logické, nicméně tady vzniká otázka, kdo to určí, který veřejný zájem převažuje. Zda to bude orgán ochrany, anebo někdo jiný.

V okamžiku, kdy to bude orgán ochrany, tak se obávám, že to prostě není nestranné posouzení, že už z logiky věci veřejný zájem ochrany zemědělského půdního fondu, když to bude rozhodovat orgán, který to má na starosti, tak logicky – a neříkám, že vždycky špatně – bude upřednostňovat svůj zájem. A kde je ten jiný veřejný zájem? Je to územní plán? Zásady územního rozvoje nebo něco? Je to věc, která by se měla podle mě vyjasnit v debatě a upřesnit. To, jak je to napsáno, je podle našeho názoru nedostatečné a de facto by to sice teoreticky uvolnilo, ale prakticky by ten stav mohl zůstat úplně stejný. A to nekritizují ty orgány, protože ty mají v popisu své práce chránit zemědělský půdní fond. Ale pokud přijde někdo jiný s jiným pohledem, s jiným veřejným zájmem, tak by to měl zřejmě posoudit někdo jiný, aby tam byla objektivita a aby někdo skutečně mohl ty dva veřejné zájmy posoudit a říct: v tomto případě toto. A pak zvažme debatu, jestli to rozhodnutí bude konečné, anebo bude nějaký opravný prostředek. Není úplně jednoduchá odpověď na tuto otázku a myslím si, že to je věc. Proto říkám, že deset dnů je mimořádně ambiciózních, protože problémů je tam poměrně hodně, a když to nestihneme, tak se to prostě odloží. Myslím, že pokud to dostanou tři výbory, jako že předpokládám, že to budou projednávat celkem tři výbory, tak se to může stát.

Pak si myslím, že v § 9, kde je stanoveno, co obsahuje žádost o souhlas, by se některé body daly vypustit, a to je třeba bod d) a e), které by mohly být mnohdy nadbytečné, a mohli bychom si tu byrokracii snížit.

A pak samotné ministerstvo navrhuje zvýšení koeficientů s argumentem, že máme inflaci. Ale je to takový argument, jako že je inflace, tak všechno se musí automaticky do inflační položky započíst. Přece hlavním důvodem, nebo jedním z hlavních důvodů, který my říkáme, je výše ceny. Na druhé straně to chceme jakoby inflační položkou nějakým způsobem upravovat. My se spíš kloníme k tomu, abychom to tam neupravili, a je to opět věc k debatě ve všech třech výborech. Za nás, za klub občanských demokratů, říkám, že máme ambici to rozšířit a zlevnit i v jiných případech. A určitě to není, abychom nebyli obviňováni z toho, že se budou stavět velkokapacitní parkoviště u nějakých supergigantických marketů. Nic takového. Ale obce a města musí mít nějaký nástroj – nebo neměli bychom jim bránit v tom, když oni vědí lépe než stát, proto mají územní plán své obce, vědí lépe než stát a centrální orgány, co v tom území chtějí a co v tom území nechtějí, a my pokud možno bychom neměli klást ekonomické překážky tomu, aby se ty plány mohly realizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A další řádně přihlášený je pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Bendl a po něm pan poslanec Vilímec. Takže já poprosím pana poslance Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych připomenout, že tato novela zákona je velmi závažná a je naprosto zásadní, aby byla řádně projednána. V naší zemi, kde mizí ročně tisíce hektarů zemědělské půdy, je novela tohoto zákona nepochybně důležitá nejen z hlediska ceny, za kterou se půda vykupuje, ale také z důvodu technických změn v návaznosti na jiné zákony.

Musím zmínit vztah novely k parametrizaci definování veřejného zájmu. Jistě je něco jiného stavba páteřní dálniční sítě nebo technických energetických sítí například oproti budování dalších a dalších průmyslových zón na zemědělské půdě, samozřejmě mimo tzv. brownfieldy. Výsledná podoba zákona o ochraně zemědělského půdního fondu výrazně ovlivní nejen životní prostředí, ale také vzájemné vazby mezi různými funkcemi území, ať již v rámci obydleného, či jinak hospodářsky využívaného území, či území přírodního. Obce dlouhodobě usilují o nastolení optimálních podmínek pro vyvážené fungování různých typů využití území a zákon o ochraně zemědělského půdního fondu je jedním z důležitých nástrojů k prosazení zájmů obcí. Pokud vím, tak v tom je podpora i ze Svazu měst a obcí ČR.

Musíme si uvědomit, že některá navrhovaná ustanovení zákona, například zrušení výjimky pro rodinné domy a obdobné stavby pro objekty a zařízení občanské vybavenosti nebo objekty a zařízení zdravotnické a kulturní, mohou zásadním způsobem ovlivnit další rozvoj měst a obcí a také zasáhnout do vlastnictví soukromých osob. Nesmíme zapomenout, že novela zákona také navrhuje převod kompetencí z obcí druhého typu na obce typu třetího, a tím fakticky předbíhá reformu veřejné správy, která je v těchto dnech opět diskutována.

Jsem rád, že tady zazněl návrh, aby se tato novela projednala v hospodářském výboru. Myslím, že to je naprosto správně, a myslím, že by rovněž měla být projednána ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Novotného.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já chci pouze velmi stručně ještě jednou v návaznosti na předchozí vystoupení kolegy Stanjury upoutat pozornost na nutnost oné přesnější definice onoho posuzování veřejného zájmu v těchto věcech. Sám osobně jsem zažil řadu jednání týkajících se zemědělského půdního fondu ve vztahu k projektu Národního biomedicínského centra, které mělo vzniknout v Olomouci a mělo navazovat na v tomto městě nedávno

zrealizovanou obrovskou, gigantickou investicí z evropských peněz právě do oblasti biomedicíny. Vznikl u nás specializovaný vědecký ústav v této věci. A zažil jsem si na Ministerstvu životního prostředí právě onu nedefinovanost posuzování veřejného zájmu, kdy jsme měli pro tento záměr podporu Ministerstva průmyslu a obchodu, CzechInvestu, nejrůznějších všemožných institucí, tehdy dokonce i písemně deklarovanou podporu prezidentem republiky, a zároveň při tom posuzování jsme naráželi na to, že neexistuje jakákoliv definice, jak vymezit právě s tím orgánem, který to má na starosti, kdy veřejný zájem převažuje a kdy převažuje zájem ochrany zemědělského půdního fondu. Pokud toto zůstane nadále nespecifikováno a neupravováno, pak jakékoliv názory orgánů samosprávy ať už městské, krajské, jakékoliv názory orgánů exekutivy, třeba jednotlivých ministerstev vlády, v podstatě nemají žádnou hodnotu v tom procesu a jakýkoliv takový záměr se nemůže podařit zrealizovat. Je to moje osobní zkušenost a sám jsem připraven na hospodářském výboru dohlížet na to, abychom toto skutečně domýšleli do důsledků a ten mechanismus tam našli, protože jinak záměry nikdy nebudou zrealizovány.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hezký dobrý den. Projednáváme novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu – materiál, který má poměrně značný vliv na fungování hospodářství v ČR, ale zemědělství zejména. Trošku si nemohu nerýpnout do skutečnosti, že se téhle naší debaty neúčastní ministr zemědělství, kterého by se tenhle materiál měl týkat extrémně. Bohužel jej postrádám nejenom při jednání o tomto bodu. Bylo by asi dobře, abyste si v koalici udělali trochu pořádek a pan ministr se jednání Poslanecké sněmovny zúčastňoval. Nevidám ho tady ani na interpelacích a teď už ani na bodech, které se přímo zemědělství dotýkají.

Já myslím, že se všichni shodneme na tom, že zemědělský půdní fond se má chránit, to na straně jedné. Na straně druhé bych chtěl připomenout těm, kteří se třeba v této problematice tolik neorientují, že se ČR zavázala při vstupu do EU, že bude snižovat například míru zornění v ČR, a jestliže vlastníci orné půdy se dnes zaváží k tomu, že na poli vzniknou jenom pastviny, tak mu za to ČR ještě finančně přispěje a zaplatí mu za to, že už dále nebude orat a nebudeme mít tolik orné půdy v ČR. To je potřeba, abyste věděli ti z vás, kteří se v této problematice neorientují.

Zároveň, myslím si, platí a je třeba přiznat, že ten boom zájmu investorů, zájmu stavění a podobně, který tady byl po revoluci v těch letech 1992, 1995, 1997, 1998 a tak dále, ten už je dávno pryč. Tlak na to, aby vznikaly nové průmyslové zóny a podobně, už zdaleka takový není. Naopak hledáme způsob, jak vůbec sem přilákat nějaké nové investory, jak posílit množství pracovních příležitostí v České republice. A z tohoto pohledu je citlivý právě zákon o ochraně zemědělského půdního fondu. Musíme se na něj podívat jako na zákon, který na jednu stranu chrání tu hodnotu

v oblasti zemědělského půdního fondu, na druhou stranu ovlivňuje rozvoj měst a obcí v České republice a může tím i brzdit řadu pozitivních věcí.

Dneska už se tu zmiňoval dokument, kterým územní plán bezesporu je, klíčový dokument, ke kterému se vyjadřují, pokud se to týká měst a obcí, jednotlivé obce, orgány Ministerstva životního prostředí, nebo řeknu všechny dotčené orgány, kraj a podobně. To znamená, vzniká dokument, jehož povaha charakterizuje, jakým směrem má jít rozvoj daného území, kde kudy mají jít silnice, dálnice, kde rozvojové plochy, kde naopak chráněná území a podobně. A tohle, tento zákon, který v podstatě se snaží ještě zpoplatnit, nebo popisuje zpoplatnění vyjmutí ze zemědělského půdního fondu, ještě více chrání některé oblasti a umožňuje státní správě se k tomu vyjadřovat. Já bych velmi podporoval to stanovisko, aby za nejdůležitější dokument v tomto ohledu byl právě ten územní plán, nikoliv zájem veřejný reprezentovaný jedním či dvěma úředníky na tom či onom ministerstvu či krajském úřadě i či městském úřadě. Myslím si, že zájem veřejnosti tady reprezentují především zastupitelstva. Ale chápu, že jsou zde státní úředníci a státní orgány, které musí a mají dohlížet v symbióze s tím, co si veřejnost přeje, na to, jak to území má být do budoucna zachovááno.

Existují, nebo znám konkrétní příklady, kdy například k vybudování chodníku z jedné obce do druhé, které jsou vedle sebe velmi blízko, bylo potřeba podél silnice vyjmout ze zemědělského půdního fondu pruh, na kterém by se dal postavit obyčejný chodník. Vyjmutí ze zemědělského půdního fondu stálo víc než vybudování tohoto chodníku. To mi přijde, že je absurdní. Stejně tak jako je absurdní, když stát si řekne, že vybuduje dopravní infrastrukturu, ať už jsou to železnice, či silnice, projedná toto v územních plánech, vyčlení na to svoje finanční prostředky, ale ten stát si zdraží tu svoji dopravní infrastrukturu o finanční prostředky nutné k použití k tomu vyjmutí. My si prostě několikrát zaplatíme z vlastních peněz a použijeme ty peníze i dopravní infrastrukturu, použijeme peníze jiné. Tím pádem nemůžeme stavět a sami si komplikujeme a zdražujeme dopravní infrastrukturu. I o tom je tento zákon.

Já jsem pro to, aby se zákon dostal co nejdříve do druhého čtení, a podpořím tento návrh zákona. Ale zároveň chci říct, že budu hledat ve svém rozhodování takové usměrnění zákona, které nebude bránit rozvoji měst a obcí, tak aby prostě obce mohly za minimálního finančního příspěví se dále rozvíjet v souladu především se svým územním plánem, na kterém se podílejí státní instituce i jednotlivá zastupitelstva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji tři přihlášené do rozpravy – první je pan poslanec Vilímeček, dále pan poslanec Faltýnek a jako třetí pan poslanec Kováčik. Poprosím pana poslance Vilímečka, aby se ujal slova.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně a kolegové, chtěl bych upozornit na možná pro někoho dílčí aspekt, ale pro mnohé nebo pro některé vcelku zásadní, který ani vlastně nezminil pan ministr ve své úvodní

řeči, myslím ani paní zpravodajka. Upozornil na to až pan Tomáš Kučera, a to na změnu kompetencí dosavadních orgánů ochrany zemědělského půdního fondu, které také tento sněmovní tisk přináší, a to především ve vztahu k jednotlivým typům obcí.

Víte, od doby zániku okresních úřadů a vzniku obcí s rozšířenou působností k 1. lednu 2003 se neustále diskutuje o pozici jednotlivých typů obcí, o pozici především těch obcí, které zůstaly v kategorii tzv. obcí s pověřeným obecním úřadem. Velmi dobře si pamatuji tehdejší diskusi, když vznikaly obce s rozšířenou působností. Ani náznakem tehdejší vláda, byla to vláda sociální demokracie, či tehdejší představitelé Ministerstva vnitra nezmiňovali, že to povede také k dlouhodobé snaze fakticky zlikvidovat výkon státní správy na pověřených obcích. Tehdy probíhaly velké debaty o postavení a počtu obcí s rozšířenou působností. K tomu se nechci vracet. Po těch deseti letech se mi zdá, nebo jsem přesvědčen, že kýženého efektu se moc nedocílilo, že přiblížení výkonu státní správy se totiž mnohde nekonalo a konalo se spíše oddálení výkonu státní správy ať již na obce s rozšířenou působností od těch původních obecních úřadů s pověřeným úřadem, anebo na krajské úřady. Během těch deseti, nebo dnes již jedenácti let se také s různou mírou intenzity v jednotlivých volebních obdobích začala přesouvat skutečně kompetence státní správy od obcí s pověřeným úřadem, a to především směrem k obcím s rozšířenou působností. Jednalo se vždy o takovou salámovou metodu, protože fakticky žádná koncepce či reformy, další reformy veřejné správy nebyla přijata. Myslím, že takto se postupovat nedá.

Jsem dlouholetým místostarostou města s pověřeným úřadem, proto také tady vystupuji. Když říkám dlouholetým, tak pamatuji v této pozici 24 let. A skutečně nepochopím, proč ze stran nebo strany některých ministerstev se neustále rodí pokusy o likvidaci výkonu státní správy na těchto obcích. To jsou totiž obce, které disponují zkušeným administrativním aparátem, odborností, a není většinou žádného důvodu, proč by se mnohé kompetence k výkonu státní správy měly přesunovat někam jinam.

Ministerstvo životního prostředí již na konci, vlastně v samém závěru minulého volebního období učinilo takový neúspěšný pokus, když do senátní novely zákona o zemědělském půdním fondu prosadilo v Poslanecké sněmovně zrušení orgánů ochrany zemědělského půdního fondu na pověřených obcích. V zásadě provedlo to, co teď s mírnou obměnou se navrhuje v tomto sněmovním tisku. Senát tehdy přijal pozměňovací návrh, na kterém se podílel vedle samotných senátorů také Svaz měst a obcí. Ten pozměňovací návrh celkem logicky nastavoval kompetence jednotlivých orgánů zemědělského půdního fondu podle přirozené úlohy jednotlivých stupňů státní správy, ať už se jedná o obce s rozšířenou působností, s pověřeným úřadem, krajské úřady, anebo Česká inspekce životního prostředí. Bohužel došlo k rozpuštění Sněmovny, nebo bohudík, to nechci teď hodnotit, a ten zákon spadl pod stůl, protože o pozměňovacím návrhu Senátu již neměl kdo rozhodovat.

V novém volebním období, pravda, s jinými aktéry je tento návrh opět na stole. Když jsem si ho včera podrobně přečetl, tak opět odkazuje na dávné usnesení, hodně fousaté usnesení vlády někdy z roku 2006. Cílem toho usnesení vlády rozhodně nebylo likvidovat státní správu na obcích s pověřeným úřadem. Když bych citoval

z důvodové zprávy, tak se v důvodové zprávě tohoto sněmovního tisku na konto rušení orgánů ochrany zemědělského půdního fondu na obcích s pověřeným úřadem píše, že ve značné míře již působnost obecních úřadů obcí byla koncentrována v obcích s rozšířenou působností, jak to umožňuje zákon o obcích. Tomu skutečně nerozumím, hlavně tomu dodatku. Na jiném místě, a to myslím, je také zajímavé, se při vyhodnocení přínosů a nákladů připouští, že převedením kompetencí z pověřených úřadů může dojít ke zvýšení nákladů na dopravu a k větším časovým nárokům jak pro obce s rozšířenou působností, tak i pro žadatele.

Mluví se o úspoře mzdových nákladů u obcí s pověřeným úřadem, spíše o hypotetické, zároveň – a to bych chtěl podtrhnout – však novela ohledně změny v kompetencích a zavedení nových kompetencí přinese potřebu navýšení prostředků z veřejných rozpočtů. Sečteno a podtrženo, celkové úspory změn těch kompetencí jsou totiž nižší než celkové náklady.

V odůvodnění naleznete pouze stručné shrnutí připomínek některých resortů, včetně České inspekce životního prostředí, která požaduje i v souvislosti se změnami kompetencí navýšení o 11 funkčních míst. Ani zmínka o tom, že s tímto návrhem především v některých aspektech zásadně nesouhlasí Svaz měst a obcí České republiky. To je velmi pozoruhodné.

Nechci hodnotit tuto novelu v jiných oblastech navrhovaných změn, to učinili mí kolegové. Já věřím, že – byť je na to, pokud projde deset dnů, velmi krátká doba – zvítězí zdravý rozum a v dalším projednávání zákona upustí Ministerstvo životního prostředí předbíhat dobu a upustí od snahy likvidovat orgán ochrany zemědělského půdního fondu na obcích s pověřeným obecním úřadem. Nic to totiž nepřinese, pouze to komplikuje lidem život. Víte, mnohokrát mluvíme o potřebě podpořit venkov. Ve skutečnosti však takovými návrhy děláme vše pro to, abychom lidem na venkově život co nejvíce ztrpčovali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní poprosím pana poslance Faltýnka o jeho příspěvek do rozpravy. Po něm je pan poslanec Kováčik.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Já jenom velmi stručně, protože jsem se sám osobně podílel na debatě o vzniku této novely. Vedla mě k tomu zkušenost z místa, kde bydlím, kterou vám velmi stručně popíšu.

Nicméně při poslouchání dnešní diskuse děkuji za to, že většina z vás, z nás, se shoduje na tom, že je potřeba tuto normu opravit. Nebývá to často v této Sněmovně, protože ta poslední novela vlastně s vaničkou vylila i dítě a trošku pozastavila investice v České republice, ať už zahraniční, nebo české.

Já pocházím ze střední Moravy, z Hané, z Prostějova, a tam je firma Mubea, která zaměstnává a funguje v Prostějově deset let, zaměstnává tisíc lidí a chtějí stavět další rozšíření fabriky pro zhruba 600 lidí, s tím, že město Prostějov, kde jsem skoro třicet let zastupitelem, jim prodalo v průmyslové zóně pozemek za zhruba 500 Kč za metr čtvereční a cena za vynětí podle stávající platné úpravy je 1 500 Kč, čili je to de facto trojnásobek kupní ceny, s tím, že my víme, že ta firma tam funguje, zaměstnává lidi, podílí se na školství atd.

Podobný případ je v Olšanech u Prostějova. Je to malá obec mezi Prostějovem a Olomoucí, kde německá firma Mürdter Dvořák chce zdvojnásobit kapacitu výroby plastových výlisků do aut na palubní desky a podle stávající platné úpravy – a zde podotýkám, že samozřejmě je a bylo velmi těžké najít kompromis mezi resorty, mezi resortem Ministerstva zemědělství, MMR, MŽP a dalšími, kteří se na tom podíleli, protože konkrétně třeba v Olšanech je to jednička bonita. Nicméně je to v územním plánu obce schváleném před deseti lety. Dnes se na tom pozemku samozřejmě hospodaří, nicméně pozemek je ve vlastnictví té německé firmy, která tam chce postavit další výrobní halu, přesunout výrobu z Německa, zdvojnásobit kapacitu a zaměstnat dalších 300 lidí.

Takže toto byly důvody, proč jsem se o to začal intenzivně zajímat, a je dobře, že se našel nějaký kompromis, který vyvažuje na jedné straně ochranu zemědělského půdního fondu, protože všichni z vás, nebo většina z nás ví, že jeden centimetr ornice se tvoří sto let, takže je určitě potřeba zemědělskou půdu chránit. Na druhé straně ale je třeba v oblastech, kde je připravena výstavba, kde jsou zájemci o výstavbu nových fabrik a s nimi souvisejících skladových prostor, to podpořit.

Takže já jednoznačně i z pozice předsedy zemědělského výboru podporuji tento nalezený kompromis, a jak už tady bylo řečeno, já jsem ráno poprosil kolegy z ostatních koaličních i opozičních klubů, abychom zkrátili na nezbytné minimum projednávání tohoto zákona ve výborech, tak aby ta zákonná norma mohla platit co nejdříve, protože jsou v naší zemi kupodivu investoři, kteří chtějí stavět, chtějí zaměstnat lidi a kteří chtějí ještě vytvořit nová pracovní místa.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s přednostním právem je přihlášen pan ministr Brabec a po něm pan poslanec Kováčik. (Poslanec Kováčik namítá, že má stejné přednostní právo.) Pan ministr, když se hlásí, tak – máte stejné přednostní právo, to máte pravdu, ano. Pojdte, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Já za to slibuji, že nebudu mluvit dlouze, ostatně nikdy nemluvím dlouze. Děkuji panu ministrovi, že mně jako staršímu dal přednost při stejném přednostním právu.

Já samozřejmě velmi dobře chápu i to, co tady říká pan předseda Faltýnek a řada dalších. Ta snaha po umožnění výstavby nových fabrik přinášející pracovní místa,

přinášející ekonomický rozvoj, to je nezpochybnitelné. Ale dovolte mi podívat se možná o nějaké kroky dál, podívat se na věc trochu filozoficky, anebo vnést do toho prostoru několik málo základních otázek, které také musíme řešit.

Už tady bylo řečeno, jak dlouho vzniká jeden centimetr ornice. Z toho vyplývá, že půda je zdroj nenahraditelný. Druhá skutečnost, kterou je třeba také mít na mysli, je ta, že Česká republika patří mezi evropské země s nejnižší výměrou zemědělské půdy na jednoho obyvatele, a že tedy si nemůžeme dovolit hazardovat příliš se zemědělskou půdou, a to ve jménu našich potomků, našich vnoučat, pravnoučat, kdy se může stát někdy v budoucnu, že každý centimetr čtvereční zemědělské půdy bude zapotřebí ať už z potravinářských, či energetických, či jiných, například environmentálních důvodů, a tu půdu nebudeme mít.

Třetí, čtvrtá, pátá a další premisy – víte, já bych nerad, aby se zopakovala ta situace, která je tristní, kdy na nejlepších pozemcích, nejurodnějších bonitách, vůbec nejlepších půdách nám tady překotně po devadesátém roce vyrostla rozsáhlá logistická centra, také s odůvodněním, že je třeba podporovat rozvoj, podnikání, a tak dál, a tak dál. A ta půda je navždy ztracena. I poté, co se ty velké krabice odstraní, tak rekultivace není možná úplně do původního předchozího stavu. Jsou to věci, které také musíme mít na mysli. Půda je věc, která je národním bohatstvím, i když je třeba ve vlastnictví jednotlivých fyzických či jiných osob, ale je v širším slova smyslu tak důležitým, tak závažným, tak nenahraditelným národním bohatstvím, že holt jestli se někdo podivuje, že cena vynětí byla větší než cena té stavby, tak to jenom vyjadřuje, jak moc je ta půda nenahraditelná.

A já teď vůbec neodmítám rozvoj, vůbec neodmítám šance na umožnění, vůbec neodmítám diskusi o tom, že bychom měli v odůvodněných případech veřejný zájem typu stavět novou fabriku, skladové prostory, nová pracovní místa. Naopak. Já to podporuji, ale nabádám, abychom měli skutečně na mysli i tyto nejenom zítřejší zájmy, ale i pozítřejší a popozítřejší zájmy občanů, kteří třeba ještě nejsou narození a které by naše dnešní přílišné hazardování s půdou jako národním bohatstvím mohlo vést k nějakým problémům.

Samozřejmě vím, že jde o věci již v těch průmyslových zónách schválené, samozřejmě mám pocit, že je potřeba to dobře projednat, a nevylučuji ani podporu, ale rád bych, aby se, jde-li o zemědělskou půdu, tou věcí zabýval i zemědělský výbor. A nepřipadá mi v takovéto situaci úplně šťastné zkracovat lhůtu na deset dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a oceňuji, že jste se, pánové, k sobě zachovali jako džentlmeni s přednostním právem. Pan ministr se rozhodl, že si svoji řeč nechá do závěrečného slova, takže nyní je do diskuse přihlášen pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, možná stojí za to připomenout, proč tady opravujeme v současné době, nebo máme ambici opravit zákon. Ten vznikl nikoliv z důvodů skutečně

ochrany půdního fondu. Ten vznikl z důvodů toho, myslím, že to byl pan ministr Kocourek, že stát, resp. vláda hledala zdroje na to, aby mohla financovat zvyšovanou podporu obnovitelných zdrojů, a tento zvýšený poplatek byl jeden ze tří zdrojů, který měl přispívat právě na platbu těch zvýšených poplatků za obnovitelné zdroje ze státního rozpočtu. Pak tam byla ta solární daň a další. A samozřejmě tento návrh nepřinesl nic, protože v podstatě zastavil výkupy a vynětí zemědělské půdy, zastavil investice a nestal se ani zdrojem nějakých dalších příjmů státního rozpočtu. Čili život ukázal, že to nebyl dobrý záměr tehdy, a myslím si, že je potřeba se skutečně k tomu vrátit a hledat nějaký rozumný kompromis.

Návrh, který předkládá pan ministr, to není atak na nějakou další zemědělskou půdu a zabírání nějaké stoleté orné půdy, ale spíše má tendenci a jde do těch průmyslových zón, které už byly schváleny v rámci územních plánů, v rámci různých vládních rozhodnutí postavit průmyslové zóny ve veřejném zájmu tak, aby mohly být zainvestovány českými i zahraničními podnikatelskými subjekty a vytvářet pracovní místa. Z tohoto pohledu si myslím, že to je dobrý kompromis. Je potřeba se podívat na to skutečně na těch lékárnických vahách, jestli tento kompromis umožní rozběh investic, které v některých místech jsou v podstatě avizovány, a tedy ten primární zájem ochrany zemědělského půdního fondu z hlediska budoucnosti, ten je zachován i při přijetí této normy. Myslím si, že je třeba podpořit i zkrácení projednávání, protože čím dříve bude tento zákon platit, tak samozřejmě to umožní realizovat některé důležité investice. Týká se to hlavně měst a obcí, případně krajů, a tedy z tohoto pohledu podporuji to, aby to výbory projednaly poměrně rychle. Možná že budeme debatovat o nějakých mírných korekcích toho zákona. To si myslím, že asi bude také nutné. Nicméně jako základ té normy považuji za dobrý a z tohoto důvodu odstraníme něco, co zabrzdilo investice v České republice, a to si jistě všichni přejeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já nevím, jakou motivaci měl Kocourek, nicméně zvýšení cen za vynětí ze zemědělského půdního fondu přišlo v okamžiku, kdy se na stole objevila naprosto katastrofální a alarmující čísla o úbytku zemědělské půdy v České republice. Já si myslím, že toto není cesta. My nebudeme blokovat zkrácení termínu, ale děláte zase obrovský zářez na úkor budoucích generací. To, co se odehrává se zemědělskou a ostatní nestavební půdou v České republice, je jedna z nejhorších katastrof, která v Evropské unii probíhá. Máme taky horší situaci, co se týká i erozí. Jsme na tom hůř než Švýcaři. Já si myslím, že pokud vláda chce cíleně ten či onen jednotlivý projekt ve veřejném zájmu podpořit, má mraky dalších nástrojů finančních, aby de facto investorovi ty peníze vrátila, ale takhle paušálně to, co tady vy plánujete, prolomit, a bude to opakované. Vy říkáte: dneska je to jenom pro nějaké již průmyslové zóny. Tak se ptám, co ti zodpovědní dělali. Přece nejdřív se vyjme z půdního fondu, a pak

se staví. Je to prostě další zářez proti, kde parazitujeme na úkor svých nástupců. Je mi líto, ale je to tak. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura a po něm je přihlášen do diskuse pan poslanec Faltýnek. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr si nechal závěrečné slovo, tak bych ho poprosil, kdyby mohl zmínit ještě jednu věc, nebo jak navrhuje řešit. Dneska už běží některá ta řízení a nejsou dokončena. Pokud nakonec ten zákon projde, a já předpokládám, že ano, tak by bylo dobré to vyřešit. A já myslím, abychom vytvořili rovné podmínky, že by měla být ta řízení vedena znovu za lepších podmínek pro investory. Ono to v těch přechodných ustanoveních zatím tak úplně není. Je to další podnět do výborů, protože si myslím, že v tom okamžiku byli znevýhodněni ti, kteří byli třeba připraveni v těchto ekonomicky nevýhodných podmínkách to vynětí zaplatit. To si myslím, že je třeba dořešit předtím, než dojdeme k závěrečnému hlasování.

Takže poprosím potom pana ministra o reakci k tomuto podnětu v závěrečném slovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku má pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kolegové, já mám pouze pojmovou prosbu. Tady několikrát padlo, že dojde-li k investici, výstavbě fabriky, která zaměstná lidi, že se jedná o veřejný zájem. Buďme prosím vás velmi opatrní na pojem veřejný zájem. Ve veřejném zájmu je možné i vyvlastňovat v každé civilizované společnosti, ale soukromý investiční zájem, byť je bohužel, prospěje zaměstnanosti, nemůže být definován jako zájem veřejný. Veřejný zájem je výstavba liniových staveb, ale v žádném případě ne soukromý investiční záměr, byť si ho jakkoliv přejeme. Ale veřejný zájem je termín, který je do značné míry posvátný, a nesmíme házet pojmem veřejný zájem u výstavby každé továrny. O to chci poprosit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl v podstatě jenom technickou poznámku reagovat vašim prostřednictvím na vystoupení Františka Laudáta.

Je pravda, že zemědělská půda nejenom v České republice, ale všude na světě, kde se rozvíjejí obce, je bytová výstavba, je průmyslová výstavba, tak prostě ubývá.

Pro vaši informaci, ten roční úbytek je zhruba 4 až 5 tisíc hektarů ročně, což za deset let, jak psal, mám pocit, že to byl Petr Havel, analytik agrární, může být až plocha jednoho malého okresu. To je pravda. Ale je potřeba si uvědomit, že ne celá tato plocha je pro průmyslovou výstavbu. Tam je kvalifikovaný odhad, pokud se nepletu, Ministerstva zemědělství na průmyslové fabriky a s tím související schvalování někde do tisíce hektarů, zbytek je – 700 říká pan ministr Brabec – zbytek je těžba nerostů, bytová výstavba atd.

A já bych jenom zopakoval podstatu novely. Ta podstata spočívá v tom, že před novelou minulé vlády, která reagovala na fotovoltaiku a chtěla i zabránit, nejenom zvýšit příjem, který nenastal, ale zabránit dalšímu rozvoji fotovoltaiky na orné půdě, což mělo logiku, tak se ty ceny za vynětí násobením koeficientu ochrany přírody mnohonásobně zvedly z cen, které byly nízké. A dneska se vracíme k nějakému kompromisu, ne na počátek těch nízkých cen, ale na nějaký střed, a současně se tam našel kompromis, aby to nebylo živelně zneužíváno. Já to nepředpokládám, že by to mohlo být živelně zneužíváno, protože investorů, kteří chtějí stavět ty fabriky tady, bohužel, v naší zemi moc není. Ale přece jenom nějakí jsou, jak o tom hovořil pan předseda Stanjura, a bylo by nefér aby ti, kteří to rozjeli, měli prostě jiné podmínky než ti, co budou od 1. ledna, kdyby se nám to podařilo takto schválit, 2015.

Tolik jen na doplnění a reakce vašim prostřednictvím, pane předsedající, na vystoupení Františka Laudáta. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První má poslanec Urban a po něm pan poslanec Bendl. Takže pane poslanče Urbane, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Já jen navážu na předřečníky. Tato norma v podstatě má umožnit, aby stávající rozestavěné průmyslové zóny byly doinvestovány tam, kde bude zájem investorů, a vytvořila se pracovní místa. Myslím, že tady nikdo nechce navrhovat nějaké další zábory, vyjímání půdního fondu, dokonce si myslím, že ani by to nemělo být nějakou politikou vlád České republiky stavět další průmyslové zóny na orné půdě. Myslím si ale, že ty, které jsou v současné době v různé fázi rozestavěnosti a také díky tomuto zákonu se zastavily, stojí za to, aby tam, kde investoři zájem měli, tak aby mohli v té dané lokalitě, která byla již schválena v územním plánu jako průmyslová zóna, investice realizovat.

Co se týká veřejného zájmu, tak jen technická poznámka na vystoupení pana předsedy Kalouska. Jsou tu strategické průmyslové zóny, které jsou rozhodnuty předchozími vládami, a ty mají charakter veřejného zájmu. Pak je tu spousta dalších, které nejsou strategickými průmyslovými zónami, ale investice tam také probíhají, tam samozřejmě se už o deklarovaný veřejný zájem nejedná.

Dovedl bych si do budoucna představit, že budeme mnohem více využívat pro investorské příležitosti brownfieldy, ale je potřeba si říci, proč se nevyužívají. Nevyužívají se proto, protože za prvé mají různé vlastníky a za druhé hlavně proto, že

nikdo nepřispěje k tomu, aby se vyčistily od ekologických zátěží apod. Kdyby stát v tomto hledal nějakou cestu, jak řešit přípravu brownfieldů pro budoucí investice, tak udělá velmi záslužnou činnost. Pak je možné tyto brownfieldy využívat pro další investice než průmyslové zóny, které existují teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Bendl, poté pan poslanec Benešik.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Budu stručný, jen na konto pana poslance Urbana. Jste ve vládě, stačí to navrhnout a přinést sem něco konkrétního tak, abychom viděli, že se opravdu v této oblasti bude něco dít.

Chtěl jsem říci to podstatné. To jsou dvě věci: stavby ve veřejném zájmu, které jsou kvalifikovány právě v územních plánech, a soukromé investice. Jedná-li se o soukromé investice, o investice do průmyslových zón soukromých, pak je logické, že stát si chce a musí chránit svůj zemědělský půdní fond a je dobře, že tam ten poplatek je. V případě ale, že jde o stavby ve veřejném zájmu – dálnice, železnice, ale jsou to i chodníky, zjednodušeně řečeno, tzn. stavby, které tu jsou pro občany ve veřejném zájmu, pak je zbytečné, aby stát z vlastních prostředků platil náklady na veřejně prospěšnou stavbu plus vynětí ze zemědělského půdního fondu, protože tím si sám zdrazuje stavby ve veřejném zájmu, často zdvojnásobuje, a to je na konto Pavla Kováčika prostřednictvím předsedajícího, a to považuji za zbytečné. To bych tu prostě neprosazoval, protože stát zbytečně a obce a kraje si zbytečně prodražují nebo my jim prodražujeme stavby ve veřejném zájmu a pak se divíme, že nemáme peníze na investice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám dále přihlášené s faktickými poznámkami. První je pan poslanec Benešik, po něm pan poslanec Laudát a poté pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážená vládo, já jen, co se týče brownfieldů. Ve Zlínském kraji jsme svého času právě měli program na podporu brownfieldů, myslím si, že byl docela úspěšný, že u něho byla daleko větší poptávka, než byla finanční nabídka na podporu revitalizace brownfieldů, takže programy tu byly, možná ještě někde jsou, ale také jsme se potkávali s problémy, protože často investoři nechtějí brownfieldy z různých důvodů. Samozřejmě přestavba je často dražší a komplikovanější než postavit něco na zelené louce a také většinou jsou brownfieldy blízko, nebo přímo v zástavbě, dále od komunikací apod., čili byly tam nějaké objektivní problémy.

Co se týče tohoto návrhu zákona, tak samozřejmě mě netěší, že se to týká zemědělské půdy, ale musíme si jasně říci, tak jak to tady také zaznělo, že se to týká zejména půdy, která už je dneska vedena jako průmyslová zóna. Například ve Zlínském kraji je obrovská průmyslová zóna, přes 300 ha, která právě na toto čeká.

Nebudu hodnotit, jestli je dobře, že tam je, nebo není, ale daňového poplatníka tato zóna stála zhruba miliardu 600 milionů korun. Jedním z důvodů, mimo jiných důvodů, je také právě drahé vynětí zemědělské půdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Zareaguji na pana kolegu Urbana. Rajská hudba. Ale kdo tady křičel, že prostě nechcete, ať už tak či onak, rychle realizovat tendr na vyčištění ekologických zátěží? Dobře, dělal se na Ministerstvu životního prostředí, protože tam chtěli rozdávat zakázky postupně, s výsledkem v několika případech sporným. A pokud vás to zajímá, tak kdysi, když jsem se díval na data, když to bylo obrovské mediální politikum, tak jediné v éře ministra financí Sobotky, tam byly roky, kdy mám pocit, že tam nešla ani koruna. My jsme vzbudili očekávání. Pokud by se někdo soudil, tak si vůbec nejsem jistý tím výsledkem, protože stát slíbil, že ekologické zátěže vyčistí, a samozřejmě že to logicky odrazuje potenciální investory. Myslím si, že řada území stejně leží ladem a že by byly asi k jednání průmyslové zóny a umístitvat tam investice, ale to by býval stát sebou musel pohnout a dodržet své sliby z počátku 90. let. Takže dáváte si vlastní gól, pánové.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní poprosím pana předsedu Stanjuru o faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych naši debatu vrátit k tomu, abychom pokud možno vytvářeli rovné podmínky. My tu mluvíme o tom, že jsou nějaké průmyslové zóny ve veřejném zájmu a pak jsou ostatní. Myslím, že to tak není. Jestliže má obec v územním plánu plochu pro průmysl, tak podle mne tím deklaruje svůj veřejný zájem to tam mít. Ne že tu se sejde vláda, tu se sejde krajské zastupitelstvo, odhlasuje se, že toto území má strategický význam. To znamená, měli bychom k tomu přistupovat takto. To znamená, že samospráva ví dobře, kde je plocha pro průmysl, a tím, že takový územní plán schválí, projevuje svůj veřejný zájem. Ne usnesením tu kraje nebo vlády nebo Poslanecké sněmovny nebo někoho jiného. Doufám, že vždycky přijde soukromý investor, který nakonec bude v průmyslové zóně nebo v ploše průmyslu podle územního plánu investovat. Trochu se bojím z té debaty, že sklouzáváme k tomu, že někdo, tu vláda, tu Sněmovna, tu krajské zastupitelstvo, některou z ploch průmyslu upřednostní, prohlásí ji za tu správnou, tam budeme pomáhat, a v ostatních ne. Já bych chtěl, ať je to všude stejné. Ať se to řídí územním plánem, pak je to logické.

Ještě k tomu vstupují v celé Evropě, bohužel, my vůči tomu nejsme imunní, investiční pobídky. To samozřejmě trh pokrývá. Někdo tu výhodu má, dostane lepší cenu. Umím si představit, že v rámci investičních nabídek někdo zaplatí to vynětí z veřejných zdrojů, ať už státních, krajských, nebo obecních, a opět nevytváříme rovné podmínky. Mysleme i na naše domácí investory, na malé firmy, které chtějí

rozšiřovat své podnikání. Ty nikdy nebudou ve strategických zónách, a měli bychom vytvořit pokud možno stejnou podmínku jako velkým zahraničním, abychom na ně nezapomněli. To je jediné, co jsem chtěl faktickou připomínkou říct. Rovně podmínky všem, ne podle usnesení vlády, kraje či obce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále neeviduji nikoho přihlášeného do rozpravy ani s faktickou poznámkou. Vypadá to, že tomu tak je. V tom případě končím obecnou rozpravu a táž se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo paní zpravodajky. Pan ministr si vezme slovo. Takže váš prostor, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vám především poděkovat za velkou spoustu velmi konstruktivních pragmatických námětů a věřte, že tato dilemata já jako předkladatel jsem samozřejmě měl. Protože jsme jak s panem ministrem zemědělství, tak s panem ministrem průmyslu, tak s ostatními, s CzechInvestem a s dalšími, samozřejmě hledali možný kompromis. Já z podstaty své funkce nemůžu být druhý ministr průmyslu a ani nechci být. Je jasné, že na druhou stranu nechceme podvázat rozvoj tam, kde je to možné a kde to není v rozporu s ochranou zemědělského půdního fondu.

Dovolte mi jenom pár čísel a potom už jenom reakce na některé poznámky. Protože samozřejmě, abych reagoval na všechno, byli bychom tady dlouho.

Jak už tady zaznělo, Česká republika má 3,5 mil. hektarů zemědělské půdy. Z toho – a to se budete divit – jeden milion hektarů je nějakým způsobem ovlivněn těmi ekologickými váhami vlivu. To znamená, ať už jsou to chráněná území, zvláštní chráněná území, nebo chráněná území týkající se přirozené akumulace podzemních nebo povrchových vod. To je to největší.

V okolních zemích, kde jsme samozřejmě studovali ty modely, jak je to v Rakousku, v Německu, v Polsku, v Maďarsku, tak v zemích s delší demokracií, než je ta naše, tak tam je vůbec rozhodování o průmyslových zónách například nebo tam, kde se budou stavět ty haly, opravdu už vázáno na územní plány. Jinými slovy, oni se snaží je dávat tam, kde nejsou nejkvalitnější půdy. Pravda je ale taková, že mnohdy u těch měst to bývají říční údolní nivy a tam jsou nejkvalitnější zemědělské půdy a prostě nelze se tomu kolikrát vyhnout. Ale tady historicky se prostě stalo to, že územní plány mnohokrát ta území pro rozvoj, tedy jak pro výrobu, skladování atd., to znamená včetně našich oblíbených hypermarketů, kam většina národa směřuje o víkendech jako nový systém naší kultury, tak si prostě staví na těch jedničkách půdách.

A když jsme u těch čísel, tak vlastně před tím rozhodnutím od 1. 1. 2011, kdy se výrazně zvýšily poplatky za vynětí, tak se vyjímalo z půdního fondu ročně přibližně 20 až 25 tis. hektarů zemědělské půdy. Souviselo to především s fotovoltaikou. Teď je to někde kolem těch 5 000 hektarů, a jak říkal pan kolega Faltýnek, tak opravdu kupodivu je relativně marginální část, která jde do průmyslu. Tam je někde kolem

500 až 700 hektarů a ten zbytek je především těžba nerostných surovin, výstavba bytová a také například zalesňování. Protože tam se samozřejmě bere i to, že zemědělská půda se vyjímá a například se zalesňuje. Nebo se z ní stává trvalý travní porost, ale především je to zalesňování. To znamená, to, o čem my se bavíme, jsou přibližně stovky hektarů ročně. Ale souhlasím s tím, že každého hektaru zemědělské půdy je škoda v případě nejkvalitnějších půd ve chvíli, kdy můžeme ty záměry umístit někam jinam. A k tomu by to mělo směřovat.

Veřejný zájem, ještě řeknu pár čísel, abyste si uměli udělat představu, jak se to vlastně vyvíjelo, protože ekonomický stimul je tam obrovský. Do roku 2011, tedy do konce roku 2010 odvod, poplatek za vynětí v první kvalitě půdy bez faktorů životního prostředí byl 9,70 koruny za metr čtvereční. S faktory životního prostředí to bylo 194 korun za metr čtvereční. Od roku 2011 do současnosti je to 155 korun za metr čtvereční bez faktorů, to znamená ten, kde není nějakým způsobem chráněn, to znamená těch asi 2,5 mil. hektarů, milion hektarů, říkám, ten už má nějaký charakter ochrany ekologických vad. A s faktory životního prostředí to mohlo být až 3 100 korun za metr čtvereční. Jinými slovy, 31 mil. korun za hektar vynětí ze zemědělského půdního fondu tam, kde skutečně došlo k souhře ekologických vah vlivu.

Podle novely by to mělo být bez faktorů životního prostředí 155 korun za metr čtvereční a s maximálním souběhem faktorů 1 550 korun. Jenom připomínám, že v Polsku je maximální poplatek za vynětí ze zemědělského půdního fondu někde kolem přibližně asi v přepočtu 20 eur, to znamená někde kolem 550 korun, to je na nejkvalitnějších půdách. Podobná částka je dokonce i v Rakousku, resp. v Polsku je to ještě méně. V Maďarsku je to dokonce ještě méně. A v Rakousku je to tuším právě kolem 30 eur. To znamená, stále ještě i po té novele je naše zemědělská půda především v zónách u těch jedniček, dvojek dobře chráněna tím ekonomickým nástrojem.

Pokud se týká veřejného zájmu, tak o tom veřejném zájmu, jak hovořil pan předseda klubu pan Stanjura, opravdu rozhodují orgány ochrany zemědělského půdního fondu, ale to rozhodnutí je soudně přezkoumatelné. Takže pokud někdo nesouhlasí s tím, a tak jak říkal i pan poslanec Kalousek, ten veřejný zájem, na to dneska existuje celá řada judikátů, kde je jasně řečeno, pokud tam třeba převáží veřejný zájem z hlediska obranyschopnosti České republiky nebo veřejného zájmu na dopravní infrastrukturu. A určitě v případě, že by byl nárokován veřejný zájem postavit tam další obchodní centrum, kterých už v tom městě je deset, a někdo to zažaloval, tak se domnívám, že by byl při tom soudu úspěšný. Protože je to přezkoumatelné.

K tomu, co se ptal pan předseda Stanjura, ta přechodná ustanovení, to znamená to, kde to běží, tak tam je to skutečně čistě právní záležitost, protože podle zákona se stanoví poplatek ve chvíli, kdy dochází k územnímu rozhodnutí, tedy kdy se vlastně stanoví poplatek za odvod, tedy za vynětí ze zemědělského půdního fondu, tak se stanoví tím okamžikem, kdy dochází k územnímu rozhodnutí. To znamená, tam skutečně pokud bychom chtěli, aby se na tato již rozjetá řízení aplikoval nový zákon,

tak podle toho stávajícího, a bude to ještě určitě právní debata ve výborech, by bylo potřeba je pravděpodobně rozjet znovu. Protože pokud by byly ty stávající, tak je to komplikované. Pokud už byl stanoven územním rozhodnutím ten poplatek, tak těžko se to retroaktivně vrací zpátky.

Chtěl bych všechny – nechci reagovat na všechno, nechci zdržovat dlouhým závěrečným slovem. Chtěl bych vás, vážené dámy, vážení pánové, opravdu ujistit o tom, že ten zákon totiž takto, jak je, my jsme přebírali určitý mustr, určité tělo, který byl už ve dva roky probíhajícím mezirezortním řízení. Ten původní záměr už byl připraven Nečasovou vládou, následně byl mírně novelizován Rusnokovou vládou a pouze nedošel potom do Sněmovny. My jsme tam znova některé ty věci předělávali, takže je tam několik let trvající diskuse mezi všemi ministry, kdy samozřejmě logicky tam docházelo k situacím, kdy byly velké střety mezi ministrem dopravy nebo ministrem průmyslu nebo ministrem životního prostředí nebo ministrem zemědělství. Troufám si říct, že jsme došli – neříkám k dokonalému, určitě ne, ale že jsme došli k určitému kompromisu. Ale jsem samozřejmě připraven a jsme připraveni ho dál diskutovat s vámi ve výborech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Táži se, zda paní navrhovatelka si vezme závěrečné slovo. Tak, prosím.

Poslankyně Marie Pěničková: Ještě jednou děkuji za slovo. Především bych chtěla poděkovat všem řečníkům, kteří vystoupili. Jsem za tu debatu strašně ráda, protože ukázala dvě základní věci. První, pro nás možná pozitivní, je, že napříč politickým spektrem se patrně shodneme v tom, že tento zákon, tato novela je důležitá, je zásadní a je potřeba ji poslat do druhého čtení. Ta druhá věc už tak veselá není a to je to, co tady všichni mí předřečníci zmínili. Pan kolega Stanjura § 4, definice veřejného zájmu, § 9 koeficient. Pan poslanec Vilímeček změnu kompetencí. Pan poslanec Faltýnek, problémy z praxe. Na tom vidíme, že ty problémy tam jsou. A jelikož tento návrh je předkládán do čtyř výborů, já si rozhodně nemyslím, že za tu zkrácenou lhůtu to můžeme řádně projednat. Těch problémů je tam hodně, máme nad tím hodně práce a já bych nerada, aby to dopadlo tak, jak se říká – snaha byla a opět to dopadlo tak, jak to dopadlo. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko. Vzhledem k tomu, že nepadl návrh ani na vrácení navrhovateli k dopracování nebo k zamítnutí, tak se budeme zabývat návrhem na příkázání do výborů k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Paní poslankyně Pěničková dále navrhuje příkazat zemědělskému výboru a výboru pro regionální rozvoj a pan poslanec ještě navrhuje příkazat k projednání hospodářskému výboru. Já se táži, jestli má někdo jiný návrh na doplnění. Není tomu tak. Výčet je konečný. Nyní přistoupíme k hlasování.

Jako první budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15, přítomných poslanců je 184, pro návrh 153 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Nyní zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 16, přítomných poslanců je 184, pro tento návrh bylo 154 poslanců (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání do výboru pro regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 17, přítomných poslanců je 184, pro návrh 147 (proti 1). I tento návrh byl přijat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání do hospodářského výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18, přítomných poslanců je 184, pro návrh 153 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Ještě zde mám návrh na zkrácení lhůty na 10 dnů na projednání. Dávám hlasovat a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty ve výběrech na 10 dnů. (Šum v sále.) Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19, z přítomných poslanců 184 pro 86 (proti 46). Návrh přijat nebyl.

(Poslanec Sklenák běží pro sjetinu a prosí o chvíličku, aby si ji mohl rychle s kolegy zkontrolovat.)

Požádám vás o chvíli strpení. (Před řečnickým pultem postává několik poslanců a zjišťují, kdo a k čemu se v této fázi může vyjádřit na mikrofon.) Hlásí se pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, omlouvám se moc, ale moje vůle hlasování byla hlasovat ano, na sjetině mám křížek, takže zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Nyní mám zde žádost na odhlášení přítomných, tak já udělám to, že vás všechny odhlásím. Požádám vás o opětovné přihlášení do systému. Vzhledem k tomu, že byla vznesena... že bylo hlasování zpochybněno, budeme toto hlasování opakovat. Dám znovu hlasovat o tom, že bude zkrácena lhůta na 10 dnů na projednání... (Hlasy zprava, že se nejprve musí hlasovat o námitce.)

Nejprve dám hlasovat o námitce, že bylo zpochybněno hlasování.

Dávám hlasovat, kdo je pro, že budeme akceptovat tuto námitku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20, přítomných poslanců je 159, pro 153 (proti 1).

V tom případě dám znovu hlasovat o zkrácení lhůty na projednání na 10 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 10 dnů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21, přítomných poslanců je 163, pro návrh 80 (proti 51). Návrh byl zamítnut. (Velký potlesk zprava.)

Já konstatuji, že... (Předsedající se odmlčel pro náhlý velký hluk v sále.)

Hlásí se někdo do rozpravy? (Dotazy: Je rozprava?) Není rozprava. Není rozprava. (Dotaz: Dá se ještě navrhnout?) Nedá se nic navrhnout. Vše bylo uzavřeno.

Budu konstatovat, do kterých výborů byl přikázán předložený návrh. Odsouhlasili jsme, že návrh k projednání byl dán výboru pro životní prostředí, zemědělskému výboru, výboru pro regionální rozvoj a hospodářskému výboru a nebyla zkrácena lhůta na projednání. (V sále přetrvává hluk.)

Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Já vás prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já doufám, že tento bod po tom náročném rozjezdu, který nás určitě zahřál na provozní teplotu, bude snad jednodušší, protože se jedná o technickou novelu. A jedná se o to, že cílem návrhu tohoto zákona je zajištění plné kompatibility české právní úpravy se směrnicí INSPIRE, což je směrnice Evropského společenství ze dne 14. března 2007 o zřízení infrastruktury pro takzvané prostorové informace v Evropském společenství, a to tak, aby se Česká republika vyhnula zahájení řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie ze strany Komise, tedy takzvanému infringementu.

Směrnice INSPIRE zakotvuje pravidla pro založení evropské infrastruktury prostorových dat. Základní princip směrnice je, že prostorová data mají být sbírána a vytvářena pouze jedním subjektem. Dále zajištění možnosti kombinovat prostorová

data z různých zdrojů a zajištění snadnějšího vyhledávání a zveřejňování prostorových dat.

Komise v lednu 2013 upozornila Českou republiku v takzvaném pilotním projektu neboli EU Pilot na některé nedostatky při transpozice směrnice. Předmětem kritiky byla zejména chybějící nebo nesprávná transpozice některých definic a pojmů, dále nesprávné provedení požadavků směrnice, aby důvody, pro které je možné odepřít zpřístupnění prostorových dat, byly vykládány restriktivním způsobem.

Předložený návrh představuje technickou novelu, která zpřesňuje stávající právní úpravu zpřístupňování prostorových dat. K věcným změnám v předmětné materii nedochází. Předkládaný návrh tedy zavádí nové legální definice některých pojmů, například metadata nebo služby založené na prostorových datech, dále pravidlo, podle kterého lze v případě průběžně aktualizovaných dat velkého objemu požadovat úhradu za prohlížečské služby pouze tehdy, pokud tato úhrada slouží k zajištění zachování a údržby prostorových dat, a dále povinnost restriktivního výkladu důvodu odepření zpřístupnění prostorových dat.

Tento návrh zákona schválila vláda 27. srpna 2014 a nepřináší žádné relevantní dopady na státní rozpočet a dotčené subjekty.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Miloš Babiš. Máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již bylo řečeno, předložená novela zákona o právu na informace o životním prostředí je pouze novelou technického charakteru. Smyslem jejího předložení je opravit nedostatky při transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. března 2007 o zřízení infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství. Konkrétně zavádí např. nové legální definice některých pojmů, např. metadata, služby založené na prostorových datech, dále pak výslovný požadavek na to, aby metadata vždy zahrnovala informace o výši úhrady za zpřístupnění prostorových dat, tedy pokud je úplata vůbec požadována. Explicitně pak do zákona zavádí např. povinnosti omezovat přístup k datům jen ve výjimečných a nezbytných případech. Vcelku se tedy jedná jen o drobná doplnění nebo zpřesnění zákona v návaznosti na text směrnice. Proto doporučuji propustit do druhého čtení a projednat ve výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a eviduji dva přihlášené. S přednostním právem pan poslanec Stanjura a po něm pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pokud chceme přijímat zákony, které jsou poměrně jasné a pochopitelné, tak tento návrh zákona to opravdu není. Já jsem profesí programátor a pod metadaty si představuji úplně něco jiného, než je v tomto návrhu. Normální metadata znamenají – a na to se chytají takové ty různé nekalosti, kdo ten soubor založil, kdo ho opravoval apod. A já vám jenom přečtu návrh znění zákona v § 2 písm. h) a pak mi zkuste poradit, kdybyste chtěli voličům vysvětlit, o čem jsme jednali a co jsme vlastně prosadili.

Návrh paragrafu zní: "interoperabilitou možnost kombinace prostorových dat a vzájemné komunikace mezi službami založenými na prostorových datech bez opakovaných ručních zásahů tak, aby bylo dosaženo soudržného výsledku a aby byla zvýšena přidaná hodnota prostorových dat a služeb založených na prostorových datech".

Já nechci nějak kritizovat pana ministra, on to určitě nepsal. Já za sebe a myslím, že i za své kolegy v klubu říkám, že my vůbec nevíme, o čem je ten paragraf. Já bych chtěl, aby nám ho někdo na mikrofon, než to pustíme dál, přeložil do češtiny. Protože pokud takové zákony přijmeme, tak to je možná pro úředníky, kteří budou vykládat, co to je interoperabilita možnosti kombinace prostorových dat, a aby byla zvýšena přidaná hodnota prostorových dat a služeb založených na prostorových datech. To podle mě nemá žádnou logiku, není to česky, není tomu rozumět. Možná bychom to rychle mohli odmávat, ale já se zdráhám takový postup použít. Já vnímám ta dvě písmenka v tom názvu, to EU, ale dneska naše eurokomisařka říká, abychom nebyli bruselštější než Brusel, jo? A to si tedy myslím, že jsme v tomto případě. A hlavně ten jazyk je naprosto šílený. Tak pokud to někdo chce přijmout, tak ať to napíše česky. Ne takhle. Protože to skutečně vůbec netušíme podle mě – a ti, co to budou číst, vůbec netuší, co chceme schválit, či co případně schválíme, ale na základě toho můžeme někoho postihovat a něco vymáhat. A to je velmi problematické.

Takže opravdu prosím o vysvětlení. A to jsem citoval jeden paragraf. Mohl bych citovat jiné, které jsou stejně kvalitně českým jazykem, nebo ne českým jazykem napsány. To si myslím, že bychom si neměli nechat líbit. Měli bychom vědět, o čem to vlastně je. Už ta poslední věta: na prostorových datech přidaná hodnota prostorových dat... Já tomu vůbec nerozumím. A říkám, to jsem profesí programátor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Do diskuse se hlásí pan zpravodaj, takže dám slovo panu zpravodaji a po něm pan poslanec Zahradník.

Poslanec Miloš Babiš: Já bych pro všechny ostatní, ale zejména pro pana Stanjuru, rád uvedl na správnou míru, co to je pojem metadata. Metadata je vlastně jakoby rodný list od prostorových dat. Protože vlastně ta metadata nám jednak říkají, kdo zpracovával prostorová data, a je to vlastně manuál na to, aby v jednotlivých státech, v jednotlivých členských zemích Evropské unie, tam byla podle stejného klíče zadávána stejná data, aby informace, které jsou o prostorových datech, byly patrné jak v Německu, tak v Česku, tak po všech státech Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To mi fakt jako vysvětlení nestačí. A já se omlouvám, metadata nejsou manuál. Fakt ne. Možná to někdo tvrdí, ale metadata nejsou žádný manuál, jak jste před chvílkou, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího, řekl. To prostě není pravda. Není to pravda. A jestli tohle považujete za vysvětlení, že by někdo, kdo by si ten zákon četl, rozuměl tomu, co chtěl říct... Já jsem říkal, co chápu jako metadata – kdo to napsal, kdy to upravil atd. To přece všichni, nebo mnozí z nás vědí. Ale tady mluvíme – informace, které popisují prostorová data nebo služby založené na prostorových datech. Mě by tedy zajímalo, jaké informace popisují služby založené na prostorových datech, jako příklad. Já tomu fakt nerozumím. To není žádná opoziční rétorika nebo něco, protože vůbec netuším, co ti autoři, kteří to psali, nám tím chtěli říci. Nevím, kdo z nás. Vy jste říkal, že je to speciálně pro mě, ale myslím, že nejsem jediný. Kdybych byl jediný v této Poslanecké sněmovně, který bych tomu nerozuměl, tak se s tím smírím. Ale nechce se mi věřit, že bych byl jediný. Ale opravdu, já se omlouvám, pane zpravodaji prostřednictvím pana místopředsedy, prostě data jsou data, nemohou být manuál. Manuál je něco, co popisuje, jak používat software, který pracuje s daty. O tom se nemusíme přít.

Ale co se stane, když to nepřijmeme? To by mě zajímalo. Co kdybychom to prostě hodili do koše? Nebudeme zjišťovat přidanou hodnotu prostorových dat a služeb založených na prostorových datech. Já myslím, že se nestane vůbec nic. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Řádně přihlášeným do diskuse je pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych, po pravdě řečeno teď navazuji na pana kolegu Stanjuru, míru škodlivosti tohoto zákona na škále škodlivosti zákonů, které přijímáme, ve srovnání se zákonem o posuzování vlivu na životní prostředí posadil hodně nízko. Ten zákona o EIA je daleko a daleko škodlivější. Tím se musíme zabývat.

Já bych se tady k tomu chtěl vyjádřit, ne že bych chtěl kritizovat ten metajazyk, kterým je ten zákon napsaný, tu novořeč, kterou tady nějak transponujeme, překládající evropskou angličtinu používáme. Já bych se spíš chtěl zamyslet nad tím skutečně věcným obsahem toho, o čem ten zákon mluví. Je to právo na informace o životním prostředí. To je něco, co moje generace, možná spíš generace mých vrstevníků, kteří tehdy žili v severních Čechách v dobách tzv. reálného socialismu, prostě neměla. To, že se životní prostředí zhoršilo, a to, že kvalita životního prostředí, tj. kvalita ovzduší, je špatná, že nesplňuje možná nějaké naše dnešní limity, se maminky dozvěděly, jenom když ty jejich děti začaly víc kašlat než obvykle. Tehdy

to právo na informace nebylo. Takže pod tím je třeba si to představit. My tedy máme a snažíme se chránit právo na informace o životním prostředí. Já myslím, že dneska každý na internetu, v televizi, v rádiu tyto informace získá a podle toho si svůj životní režim může upravit. To, že limity překročíme v některých exponovaných místech naší země už v únoru, kdy v únoru překročíme roční limit, to je prostě tak a bohužel se tady k tomu určitě ještě budeme vyjadřovat.

Chtěl bych tady zmínit ještě jednu věc, a to že zákonodárce si je vědom určité citlivosti některých dat, proto tady také hovoří paragraf o omezení a případném odepření přístupu k prostorovým datům. To je § 11d. Některá data jsou tak citlivá, že je možno přístup k nim omezit, případně odepřít. Je zajímavé, jak se tady opět dostává do naší pozornosti magický pojem, který jsme tady v minulém bodě často zmiňovali, a to je veřejný zájem. Tehdy to byl veřejný zájem na tom, zdali nějaká parcela může být ze zemědělské půdy změněna na stavební parcelu, o čemž podle mne rozhoduje jediný nástroj ke stanovení veřejného zájmu, a to je územní plán obce, případně strategie územního rozvoje kraje. Tady je to něco daleko jiného. Původní text zákona v odstavci 2 písmeno c) říká: "Přístup veřejnosti je možné omezit, pouze pokud veřejný zájem na omezení přístupu převažuje nad veřejným zájmem na zpřístupnění prostorových dat." V původním textu se tady dostávaly do konfliktu jakési dva veřejné zájmy a určitě se musíme ptát a klást otázku, kdo tedy rozhodl, který z veřejných zájmů je větší, který je významnější.

Zákonodárce, který mění zákon, tady zavádí nový text. A tady už si určitě konflikt veřejných zájmů uvědomil: Přístup veřejnosti je možné omezit pouze v nezbytně nutných případech, převažuje-li zájem – podotýkám, už nikoliv veřejný – na omezení přístupu nad veřejným zájmem na zpřístupnění prostorových dat. Čili opět se tady dostáváme do velmi citlivé pozici, na velmi citlivou půdu toho, kdo a kdy vlastně bude moci občanům odepřít právo na informace o životním prostředí. A to si myslím, že je věc, která si žádá pečlivého promyšlení, pečlivého vysvětlení, a tedy také pořádného projednání ve druhém čtení.

Já jsem Občanské demokratické straně doporučil, abychom v prvním čtení tento zákon schválili, postoupili jej do druhého čtení a tam se jej samozřejmě pokusíme podrobit nějakým změnám a úpravám, aby jednak byl srozumitelnější a aby také skutečně právo na informace opravdu zajistil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného do rozpravy a ani s faktickou poznámkou. Dobře, končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Já se táži, zda má někdo ještě další návrh? Neeviduji.

Přistoupíme k hlasování. Hlasovat budeme o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22. Přítomných poslanců je 167, pro návrh bylo 127 poslanců, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod.

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 270/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví pan Svatopluk Němeček. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vám jako zástupce předkladatele představil návrh novely zákona o ochraně veřejného zdraví a s ním související zákony.

Návrh představuje komplexní revizi zákona ve vztahu ke změnám v právním řádu v posledních letech a též k některým požadavkům aplikační praxe. Jedním z hlavních cílů novely je tak uvedení zákona o ochraně veřejného zdraví do souladu se správním řádem a dalšími zákony, zejména zákonem o chemických látkách, živnostenským a školským zákonem, zákonem o sociálních službách, zákonem o zdravotních službách a zákonem o specifických zdravotních službách. Především s naplněním tohoto cíle souvisí poměrně značná rozsáhlost novely.

Dále se návrhem vymezují skutkové podstaty správních deliktů na úseku ochrany veřejného zdraví. Dalším podstatným smyslem návrhu je snížení byrokratické zátěže osob zejména v oblasti ochrany zdraví při práci. Do zákona se návrhem v širší míře než dosud doplňuje oblast podpory zdraví směřující k zachování, zlepšení a rozvoji individuálního i veřejného zdraví a zdravého životního stylu. V této souvislosti se nově upravují úkoly Ministerstva zdravotnictví i krajských hygienických stanic a do řešení úkolu v této oblasti se zapojují i jednotlivé kraje.

Na úseku ochrany před vznikem a šířením infekčních nemocí se návrhem v návaznosti na mezinárodní zdravotní řád zejména doplňují opatření k ochraně před zavlečením vysoce nakažlivých infekčních onemocnění ze zahraničí. Vkládá se definice pravidelného očkování a doplňuje se povinnost zařízení, kterým je na základě rozhodnutí soudu svěřena péče o osoby ve věku do dovršení 15 let, zajistit u nich provedení pravidelných očkovaní. Navazující novela zákona o přestupcích též reaguje na poznatky z rozhodovací činnosti soudů v této oblasti a specifikuje zvláštní skutkové podstaty související s pravidelným, zvláštním a mimořádným očkováním a dalšími povinnostmi osob k zamezení vzniku a šíření infekčních nemocí.

V oblasti ochrany zdraví při práci se vedle již zmíněného významného snížení byrokratické zátěže upravují na základě poznatků o četnosti výskytu nemocí z povolání ve druhé nerizikové kategorii povinnosti zaměstnavatelů a oprávnění orgánů ochrany veřejného zdraví včetně oprávnění uložit provedení objektivizace skutečné míry zátěže zaměstnance rizikovými faktory.

Za zmínku ještě stojí úprava, která v souladu se směrnicí Evropské unie pro oblast vod určených pro lidskou spotřebu řeší oprávnění orgánů ochrany veřejného zdraví zakázat používání vody, která nespĺňuje jakost pitné vody a pro niž možnost povolení mírnějšího hygienického limitu byla již vyčerpána.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že se Poslanecká sněmovna ztotožní s nutností nezbytné novelizace zákona o ochraně veřejného zdraví a umožní postoupení návrhu do dalšího legislativního procesu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec David Kasal. Máte slovo.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, rád jenom krátce navážu na pana ministra, který zde obsáhle poinformoval o této novele. Doporučuji propuštění do dalšího čtení s tím, že ji projedná výbor pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. V tento moment zde eviduji jedinou přihlášku, a to je paní poslankyně Soňa Marková. Máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, o tom, jak je tato novela zákona skutečně velmi široká, svědčí to, co tady bylo řečeno panem předkladatelem. Já bych si dovolila dotknout dvou problémů, které tento zákon také obsahuje a které bude asi potřeba, abychom nějakým způsobem řešili potom na výboru a dospěli k tomu, aby tento zákon už neměl vůbec žádné chybičky.

První okruh problémů se týká navrhované změny § 53 odst. 1. písm. e) a § 71 odst. 2 písm. e) zákona právě o ochraně veřejného zdraví, který podle názoru odborníků a především paní ombudsmanky může podporovat stigmatizaci a následně i diskriminaci HIV pozitivních osob. Informace o nosičství viru HIV a onemocnění AIDS není běžným údajem o zdravotním stavu osoby, jelikož tato informace vede ke stigmatizaci osoby. U okolí vzbuzuje toto onemocnění silné reakce, a to především z toho důvodu, že ho mají lidé spojeno s rizikovou sexuální aktivitou, užíváním drog, smrtí a nálezou. Stigmatizace osob může vést ke stereotypům, stereotypy k předsudkům a předsudky k diskriminaci.

Zákon tedy zavádí informační povinnost v § 53 odst. 1 písm. e). Původně měly osoby nakažené virem HIV povinnost sdělit své nosičství v zařízeních sociální péče, za která se považují především týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory a domovy se zvláštním režimem. Pokud by byla schválena tato změna zákona tak, jak je to napsáno, jak by to bylo v navrhované podobě, tak by HIV pozitivní osoby musely sdělit své nosičství ve všech zařízeních sociálních služeb, a to –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní poslankyně, ale poprosím kolegyně a kolegy, aby se ztišili, abychom slyšeli to, co přednášíte. Já vám děkuji.

Poslankyně Soňa Marková: Já chápu, že jsou to z hlediska celé Poslanecké sněmovny velmi marginální problémy, ale přesto bych ráda na ně upozornila.

Takže kromě vyjmenovaných sociálních zařízení podle tohoto zákona přibývá dalších 16 druhů zařízení, to znamená centra denních služeb, denní stacionáře, chráněné bydlení, azylové domy, domy na půl cesty, zařízení pro krizovou pomoc, nízkoprahová denní centra, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, noclehárny, terapeutické komunity, sociální poradny, sociálně terapeutické dílny, centra sociálně rehabilitačních služeb, pracoviště rané péče, intervenční centra a zařízení následné péče.

Z důvodové zprávy k novele zákona vyplývá, že cílem této změny je dát znění zákona o ochraně veřejného zdraví do souladu s terminologií zákona o sociálních službách. Novela nepřináší pouze terminologické zpřesnění, ale právě to podstatně rozšíření informační povinnosti.

Za problematické je považováno i nejasné vymezení podmínek informační povinnosti. Příslušné ustanovení zákona hovoří o informační povinnosti při přijetí do zařízení. Zákon ale neuvádí, co přesně se považuje za okamžik přijetí. Pokud by byla praxe taková, že by osoby musely své nosičství sdělit před podpisem smlouvy, je obava, že by tato informace mohla být zneužita k přímé diskriminaci těchto osob. Podnět na prozkoumání právě tohoto paragrafu zákona dalo občanské sdružení, které poskytuje poradenství a pomoc HIV pozitivním osobám, a to právě eviduje jenom za tento rok dva případy, kdy došlo k vyloučení osoby z poskytování sociální služby před podpisem smlouvy kvůli jejímu nosičství.

Druhou nejasnost potom je možno spatřovat v tom, které osobě se má nosičství sdělit, protože zákon, který právě projednáváme, hovoří o osobě poskytující péči, a prováděcí předpis ale už hovoří o lékaři ústavu sociální péče a zdůrazňuje, že v těchto ústavech se při příjmu a ošetřování fyzických osob postupuje obdobně jako při příjmu fyzických osob do zdravotnických zařízení. Takže tady osoba, které se sděluje nosičství, by měla být jasně vymezena v zákoně, a nikoliv v prováděcím předpisu. To je alespoň názor paní ombudsmanky.

Dále potom se ještě dotýká její stanovisko i speciálně ustanovené informační povinnosti, která se jí jeví jako nadbytečná, protože osoby, které využívají sociální službu, musí před podpisem smlouvy o poskytování sociálních služeb předložit posudek registrujícího poskytovatele zdravotních služeb o svém zdravotním stavu. Tady potom je hovořeno i o situaci kolem citlivých údajů a hovoří se i o problému právní úpravy a nosičství, infekčnosti atd.

Další problém kromě téhle informační povinnosti vidíme i v povinném testování, které upravuje § 71 odst. 2 písm. e), protože navrhovaná právní úprava zavádí do českého právního systému povinné testování na přítomnost viru HIV v určitých speciálních případech. V současné době je toto testování povinné, a to i bez souhlasu osoby, pouze pro těhotné ženy, pro osoby s poruchou vědomí, u kterých je test důležitý pro diferenciální diagnostiku, pro osoby, kterým bylo sděleno obvinění z trestného činu ohrožování pohlavní nemocí, a pro osoby, které jsou nuceně léčeny pro pohlavní nemoc. Novela do zákona přidává další skupinu osob – osoby, které jsou podezřelé z nákazy a kterým bylo provedení vyšetření uloženo vykonatelným rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví. Takže i tady je spatřován určitý problém a myslím si, že je potřeba, abychom se touto věcí zabývali, stejně tak jako tím, že toto ustanovení vlastně nezavádí plošné povinné testování.

Kdybych tedy tento problém uzavřela, tak navrhovaná změna zákona o ochraně veřejného zdraví rozšiřuje informační povinnost u HIV pozitivních osob a zavádí povinné testování na přítomnost viru HIV pro určité případy a to lze považovat za problematické. Tolik ze stanoviska paní ombudsmanky.

A teď bych se ještě věnovala problému, který s tím prvním vůbec nesouvisí. Tento zákon také novelizuje chemický zákon, jak tady o tom bylo hovořeno, a tady se mi dostaly připomínky zase od odborníků, kteří vidí problémy ve dvou okruzích, a to je za prvé ochrana dezinfekce, dezinfekce a deratizace, kdy problém spatřují ve sjednocení požadavků na odbornost osob, které jsou oprávněny provozovat fumigaci biocidními a pesticidními přípravky, a na podmínky jejich použití. Zákon řeší pouze nakládání s biocidními přípravky. Je tady určitý rozpor s předpisy EU a je určitý požadavek na to, aby se ještě rozšířilo to, co tady je napsáno v novele tohoto zákona.

Především se jedná o § 56 zákona, který se odvolává na možnost použití jen těch přípravků, které jsou uvedené na trh v souladu se zvláštním právním předpisem. Je to hodně složitá věc. Domnívám se, že stačí, když budeme projednávat tento zákon podrobně ve druhém čtení, a tedy na výboru, ještě před druhým čtením na výboru. V podstatě závěrem k problému toho chemického zákona – vzhledem k tomu, že se jedná o ochranu zdraví při práci, měla by být ochranná dezinfekce a deratizace fumigací upravena bez ohledu na to, zda se použije biocidní, či pesticidní přípravek. Měla by být požadována stejná odbornost pro práci s biocidním i pesticidním přípravkem. Je to hodně složité, přesto doufám, že se s tím v rámci výboru nějakým způsobem vyrovnáme.

Druhý okruh potom té změny nutně se týká technické změny § 44a, b, § 58 a 61 a to se týká také chemického zákona.

Děkuji vám za pozornost, protože to nebylo opravdu moc zajímavé. Přesto moc děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Budeme pokračovat v diskusi. Do diskuse je přihlášený pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý podvečer, dámy a pánové.

Chtěl jsem jen obecně a krátce říct, že se jedná o klíčový zákon pro hygienickou službu, který sám o sobě je neobyčejně složitý, protože pokrývá v jednom kodexu celou její problematiku. Chtěl jsem ten zákon podpořit, ale chtěl jsem na tu složitost upozornit, protože je tam celá řada technických věcí, tak jak tady paní moje předřečnice ukázala, dobře demonstrovala. Chtěl jsem upozornit na to, že je potřeba, aby tento zákon byl projednán v detailech řádně, aby se něco nezanedbalo. V žádném případě by nebylo vhodné a v podstatě ani není potřebné, i když je to výjimečná záležitost, není potřebné zkracovat nějak lhůty na projednání. Zcela jistě lze očekávat i nějaké reakce ze strany veřejnosti, protože ten zákon otevírá velmi choulostivé téma hygieny hluku. Už se ozvaly některé hlasy ze strany lidí, kteří by si přáli nepovinná očkování, že možná se ozvou. Takže je na místě, aby ten zákon byl opravdu projednán s dostatečnou časovou rezervou. (V sále je trvalý šum.)

Já bych se možná ještě přihlásil s faktickou poznámkou, ale tím, že tady stojím, tak ten čas využiji najednou. K tomu, co tady říkala paní poslankyně Marková o problematice HIV a o podpoře paní ombudsmanky požadavkům lidí, kteří se okolo této problematiky točí. Mám pro tyto záležitosti, které se týkají lidských práv a ochrany pacientů a jejich soukromí a ochrany dat, velké pochopení. Na druhou stranu musím jenom připomenout, jak ten problém je strašně složitý, protože my jsme byli vlastně v posledních týdnech svědky dvou velmi nepříjemných příhod psychiatrických pacientů, z nichž zejména ta druhá ve Žďáře byla velmi, velmi vážná. A i při tom, jak se referovalo o těchto případech, byl citován určitý tlak na psychiatry právě ze strany kanceláře ombudsmana, aby dodržování a ochranu lidských práv naopak ještě zpřísnili. Čili pravý opak toho, po čem dneska volají média a veřejnost, aby se ta práva trochu rozvolnila a dohled nad pacienty byl větší. Neříkám to jako kritiku toho, co tu předložila paní poslankyně Marková, ale říkám to jenom jako doklad toho, jak je tato problematika někdy v těch preventivních záležitostech obtížná. Jinak ten návrh budu zcela určitě podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Budeme pokračovat v diskusi – pan kolega Svoboda se hlásí o slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Hezký dobrý den. Já také bych chtěl nejprve předeslat, že to je zákon, který určitě podpoříme k postupu do druhého čtení. Ale je to zákon, který bude ve zdravotním výboru skutečně vyžadovat velmi intenzivní práci. Je to norma, která je nepominutelná, kterou udělat musíme, protože jsme skutečně v těchto mnoha věcech pozadu za současným vývojem, ale budou to věci velmi kontradiktorické a určitě tam dojde ke střetu názorů mezi zdravotníky, ochránci lidských práv, nejrůznějšími občanskými aktivitami.

Problematika, kterou otevřela kolegyně Marková, je jenom jedna z částí té problematiky, která je velmi složitá a je skutečně velmi problematická, protože vyvážit to, co je ochrana osobnostních práv a ochrana celé společnosti, je velmi obtížné. Jenom připomenu, že máme naprosto jasno v otázkách velkých epidemií a jejich šíření, kde všechna lidská práva jdou stranou, ale pořád jsme země, která je například – už o tom hovořila kolegyně Marková – epidemií AIDS ohrožená, protože se stále chováme velmi, velmi nepoučeně a nezodpovědně. Myslím si, že tyto otázky budeme muset velmi podrobně a složitě řešit.

Jenom na margo celého toho problému otevřu otázku toho, jaké riziko to přináší pro všechny ošetřující lékaře ve zdravotnických zařízeních. Připomenu jenom to, že sám jsem kdysi pracoval v zahraničí, kde se přijímali pacienti s touto diagnózou. Opatření, která se dělala při jejich ošetřování a operování, jsou velmi, velmi zásadní a my je vlastně vůbec nemáme, protože pokud to víte, nebo nevíte, u porodu pacientka nemusí mít vyšetřeno HIV. A je to problém veliký nejenom pro ni, pro její dítě, ale i pro ošetřující personál od té poslední uklízečky až po toho ošetřujícího lékaře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Ano, prosím. Pan poslanec Kostřica. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych opravdu reagovat jako lékař a podpořit slova zejména pana poslance Svobody, který se zmínil o těch enormních rizicích. Sám jsem operoval tři pacienty, kteří byli HIV pozitivní. Víím, že je to velice problematické. Vzal jsem tu roli na sebe, protože jsem tím nechtěl nějak postihnout svoje podřízené. Myslím si, že to je opravdu jedna z věcí, které paní ombudsmanka zřejmě nebyla schopna docenit. Pokud bychom skutečně přistupovali k tomu tímto způsobem, tak bychom měli s každým pacientem zacházet tak, jako by byl HIV pozitivní. (Hluk v sále sílí.)

A další věc je ještě ta – vzpomínám si, že v dobách, kdy se říkalo, že hepatitida B, která je rovněž virovým onemocněním, se dá přenést pouze krví, kontaktem, později se zjistilo, že je možno tuto hepatitidu přenést i přes spojivku. Není vyloučené, že i HIV onemocnění bude třeba v budoucnosti možno kontrahovat i tímto způsobem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romu Kostřicovi. Je někdo další do rozpravy? Ano, ještě paní poslankyně Soňa Marková v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já jsem tady nechtěla rozvířovat diskusi o HIV pozitivních, protože tady se jedná jenom o rozšíření té informační povinnosti o další zařízení v sociálních službách, nikoliv ve zdravotnických zařízeních. Tady jde o diskusi o něčem úplně jiném. Jde o to, jestli to rozšíření našich povinností na sociální služby, o kterých jsem hovořila, nemůže vést k tomu, že lidé budou z těch sociálních služeb vyloučeni. Nikoliv o zdravotnickém zařízení, ale mluvila jsem o sociálních službách. Abychom se zbytečně nezaplétali do diskusí, které s tím nesouvisí. A už vůbec s tím určitě nesouvisí ta strašná tragédie, co se týká té psychiatricky nemocné pacientky. To bychom mohli spíš hovořit na téma reforma psychiatrické péče, která svým způsobem jeden čas vypadala, že vypustíme všechny pacienty z ústavů do veřejnosti a necháme je jejich osudu a nebudeme se o ně starat. Určitou dobu to takhle před několika lety vypadalo, když se o té reformě hovořilo.

Takže nemá to s tím vůbec nic společného. Mně šlo jenom o to, abychom se nad některými věcmi více zamysleli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Nikoho dalšího nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Ne. Pane zpravodaji? Také není.

Protože není zájem o závěrečná slova – nepadl žádný návrh na vrácení, na zamítnutí, pane zpravodaji? Ano, je tomu tak. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Ne. Je to tedy jediný návrh k hlasování. Přistoupíme k hlasování. Požádám vás o novou registraci. Odhlásil jsem vás. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O přikázání výboru pro zdravotnictví rozhodneme v hlasování pořadové číslo 23, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 23, z přítomných 148 pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví. Lhůta k projednání je podle zákona o jednání v řádu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 16.

Dalším bodem našeho jednání je

48.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Než se ujme slova, požádám pana poslance Víta Kaňkovského, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s předkládaným návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Smyslem návrhu novely zákona o léčivech je umožnění využití finančních prostředků na zvláštním účtu Státního ústavu pro kontrolu léčiv odchylně od účelu jejich užití stanoveného v § 112 tohoto zákona. Podle uvedeného ustanovení SÚKLu tyto finanční prostředky náleží jako náhrada výdajů za provedení odborných úkonů, a to od subjektů, na jejichž žádost SÚKL tyto úkony provádí. Uvedené prostředky pak SÚKL může použít pouze pro zajištění své činnosti prováděné podle zákona o léčivech nebo podle zvláštních správních předpisů, např. zákona o veřejném zdravotním pojištění, a to tehdy, nelze-li tuto činnost zajistit v potřebném rozsahu z rozpočtových zdrojů. Předkládaným návrhem zákona se navrhuje rozšířit možnost jejich užití zakotvením možnosti jednorázového převodu těchto finančních prostředků SÚKLu z jeho zvláštního účtu na příjmový účet státního rozpočtu České republiky zřízený pro Ministerstvo zdravotnictví.

Důvodem pro převod těchto finančních prostředků pro potřeby resortu zdravotnictví je zejména nabytí účinnosti zákona číslo 109/2014 Sb., kterým se mění zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění a zákon o veřejném zdravotním pojištění, kterým se zvyšují měsíční platby za státní pojištěnce o 58 Kč za měsíc od 1. července 2014. Účelem tohoto návrhu bylo navýšení prostředků veřejného zdravotního pojištění tak, aby bylo možno kompenzovat výpadek příjmů poskytovatelů zdravotních služeb v důsledku zrušení většiny regulačních poplatků. Toto opatření představuje dopad na státní rozpočet v roce 2015 ve výši cca 4,2 mld. Kč. Na pokrytí výše uvedených nároků na státní rozpočet se může Ministerstvo zdravotnictví podílet již pouze mimorozpočtovými prostředky Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Proto vláda rozhodla navrhnout novelu zákona o léčivech, která zajistí v roce 2015 jednorázový převod finančních prostředků ve výši 1,7 mld. do státního rozpočtu České republiky.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tolik na úvod k předkládanému vládnímu návrhu zákona. Věřím, že na základě uvedených skutečností návrh podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Svatopluku Němečkovi. Požádal bych zpravodaje, pana poslance Víta Kaňkovského, aby se ujal své zpravodajské práce. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, pan ministr ve své úvodní řeči poměrně podrobně popsal předkládaný návrh novely zákona o léčivech, takže dovoluji z mé strany jenom krátké shrnutí předkládané novely.

Vláda České republiky především kvůli finančním dopadům účinnosti zákona č. 109/2014 Sb. navrhuje jednorázový přesun finanční částky 1,7 mld. Kč ze zvláštního účtu Státního ústavu pro kontrolu léčiv do státního rozpočtu, konkrétně na příjmový účet státního rozpočtu České republiky, který bude zřízen pro Ministerstvo zdravotnictví. Zároveň tento návrh upravuje zákon o léčivech formou obecné výjimky tak, aby v odůvodněných případech bylo možné prostředky ze zvláštního účtu SÚKLu převést do státního rozpočtu i opakovaně, vždy ale prostřednictvím zákona.

V tomto ohledu je třeba zmínit, že navrhovaná částka 1,7 mld. Kč jen částečně kompenzuje dopady zrušení většiny regulačních poplatků a bude třeba hledat další zdroje ve státním rozpočtu, aby tento výpadek finančních prostředků byl pokryt.

Za zásadní informaci považuji fakt, že dle ověřených informací ze SÚKLu nebude mít uvedený finanční transfer za následek nějaké další požadavky Státního ústavu pro kontrolu léčiv na výdaje ze státního rozpočtu v příštím roce.

Jako zpravodaj navrhuji projednání zákona ve výboru pro zdravotnictví, tak jak již navrhl předseda Sněmovny. Dále bych chtěl navrhnout ještě projednání v rozpočtovém výboru. Nebudu navrhopvat nějakou úpravu lhůty pro projednání ve výborech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Mám jednu přihlášku řádnou a jednu faktickou poznámku paní poslankyně Soni Markové. Dám tedy přednost podle jednacího řádu faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych přece jen na začátek asi položila jednu velmi důležitou otázku. Aniž bych chtěla zpochybňovat nutnost finanční kompenzace za poplatky a další věci, chtěla bych se zeptat, jestli ty finanční prostředky, které se budou převádět ze Státního ústavu pro kontrolu léčiv, nebudou právě tomuto ústavu chybět. Vzpomeňme si na to, že jsme kritizovali Státní ústav pro kontrolu léčiv za to, že pomalu dělá revizi úhrad léků. Přidali jsme agendu zdravotnických prostředků Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv teď nově. Máme problémy s konopnými přípravky a další věci. Já osobně se domnívám, že tyto

finanční prostředky by chybět skutečně mohly. Takže bylo by dobré, jestli by pan ministr byl tak hodný a skutečně potvrdil nebo vyvrátil, jestli tyto peníze chybět nebudou. Já si myslím, že ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Jiří Skalický do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, slyšeli jsme, že v novele příslušného zákona dojde k přesunu řádově 1,7 mld. z účtu SÚKLu zjednodušeně řečeno na účet státního rozpočtu, do kapitoly Ministerstva zdravotnictví. Z toho zhruba 700 milionů má být použito pro potřeby Nemocnice Na Bulovce a Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně. My jsme minulý týden se zdravotním výborem navštívili toto zařízení, kde jsme se dost podrobně seznámili s jeho problémy, a to i zejména s jeho vazbou jak odbornou, tak ale i finanční na centrum ICRC. Já bych se zde chtěl zeptat pana ministra, nebo pak tedy v rámci projednání na zdravotním výboru, zda z hlediska dlouhodobé perspektivy, tím mám na mysli dva, tři a pět let, toto centrum bude schopno z jiných zdrojů než těchto, řekněme, mimorozpočtových ufinancovat svůj provoz. Teď tato částka, jak nám potvrdil management Nemocnice u sv. Anny, pro ně bude dostatečná na to, aby zvládli provoz, nicméně i vedení Fakultní nemocnice přiznalo, že od roku 2016 dost dobře přesně neví a netuší, jak budou schopni zajistit provoz centra ICRC, které je s Fakultní nemocnicí u sv. Anny přímo svázáno. Čili my určitě podpoříme zákon do druhého čtení a i v rámci projednání, jak jsem už zmínil ve zdravotním výboru, bychom rádi tuto otázku o využití části těchto finančních prostředků dlouhodoběji diskutovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Skalickému. Žádnou jinou přihlášku zatím do rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr ano. Bude reagovat na předložené otázky. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já tedy zareaguji na to, co v rozpravě zaznělo. Za prvé, jestli Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv nebudou tyto peníze chybět. Mám informaci od pana ředitele, že nebudou. Všechny své povinnosti, které jim zákon ukládá, zvládnou i bez těchto finančních prostředků. Nicméně chci tady upozornit, že Státní ústav pro kontrolu léčiv už v této velmi pozitivní ekonomické bilanci dlouho nebude, takže představa, že bychom každý rok takto vybírali z jeho účtu, tady nehrozí, že to je opravdu jednorázová záležitost, která pomohla státnímu rozpočtu České republiky výměnou za to, že státní rozpočet v letošním roce velmi výrazně pomohl zdravotnictví jak vůči kompenzaci hospitalizačních poplatků, tak co se týče té záležitosti Fakultní nemocnice u sv. Anny a Nemocnice Na Bulovce.

Tím se dostávám k tomu druhému, co tady zaznělo. Já mám informace od managementu Nemocnice u sv. Anny, že v příštím roce díky těm opatřením, která nastartovala, a díky jasnému manažerskému vedení se měli dostat do nějaké vyrovnané bilance. Samozřejmě projekt ICRC podobně jako mnohé jiné veliké vědecké projekty není úplně bezproblémový. Mám pocit, že tady ty velké oči byly i u více těchto projektů. Nicméně je třeba říct, že to není to hlavní, co táhlo Nemocnici u sv. Anny dolů. Podle mých informací ty celkové náklady, které jsou s provozem ICRC spojené a které dopadají na vrub nemocnice, jsou asi 50 milionů ročně. Takže věřím, že se situaci podaří zvládnout, a samozřejmě budu poslance a i zdravotní výbor průběžně informovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Ano. Má. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji všem diskutujícím i panu ministrovi za doplnění diskuse. A jenom chci konstatovat, že v rámci rozpravy nepadl návrh na zamítnutí v prvním čtení a ani návrh na úpravu lhůty k projednání ve výborech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za to, že sledoval diskusi. Protože nepadl žádný návrh, o kterém lze hlasovat v prvním čtení, tak budeme rozhodovat o příkázání výborům tohoto návrhu k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o tomto jediném návrhu – kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 24 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 24 z přítomných 156 pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví a lhůta je podle jednacího řádu 60 dní. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 48.

Dalším bodem našeho jednání je

128.

Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2014 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2014 a s tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 263/

Tento materiál uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Ještě než se ujme slova, budu konstatovat, že tento sněmovní tisk projednal výbor pro zdravotnictví, jehož usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 263/1. Požádám proto předsedu výboru pro zdravotnictví pana poslance Rostislava Vyzulu, aby nás po úvodním slově pana ministra informoval o jednání výboru a o přijatých usneseních. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych uvedl materiál zhodnocení zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven za rok 2014, který je předložen k vašemu projednání.

Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem financí provedlo zhodnocení zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven a může konstatovat, že jsou v souladu s právními předpisy, veřejným zájmem i modelací dopadů úhradové vyhlášky na rok 2014. Systém veřejného zdravotního pojištění je v roce 2014 v mírné ekonomické tenzi, čemuž odpovídají i zdravotně pojistné plány. I přesto, že proběhlo zvýšení platby za státní pojištěnce v listopadu loňského roku a další zvýšení kompenzující výpadek regulačních poplatků, bude systém veřejného zdravotního pojištění v tomto roce dle předložených zdravotně pojistných plánů hospodařit deficitně s odhadovaným deficitem cca 2,2 miliardy. Příjmy systému podle zdravotně pojistných plánů vzrostou v letošním roce na 237,2 miliardy, náklady vzrostou na 239,4 miliardy. Deficit bude kryt ze zůstatků z minulých let.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda na jednání své schůze dne 21. května 2014 projednala společná stanoviska Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí ke zdravotně pojistným plánům na rok 2014. Usnesením číslo 365 vláda doporučila předložit zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2014 Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k projednání s návrhem na jejich schválení. Dále byl tento materiál projednán ve výboru pro zdravotnictví dne 7. září tohoto roku, byl výborem schválen a výbor doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit s materiálem souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho uvedení tohoto tisku a prosím pana předsedu výboru Rostislava Vyzulu, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dobrý večer dámy a pánové. Pokud se týká návrhu zdravotně pojistných plánů, zdravotní výbor projednal tuto problematiku na 9. schůzi konané 4. září tohoto roku. Já bych chtěl uvést ještě předtím, než uvedu, na čem jsme se dohodli, několik dalších fakt.

Vláda, jak bylo řečeno, dostala a projednávala tyto návrhy zdravotně pojistných plánů 21. 5. 2014. Zdravotní výbor tedy 4. 9. Vzhledem k tomu, že teď projednáváme ve Sněmovně tyto zdravotně pojistné plány 21. října pro tento rok, byla dlouze diskutována otázka, proč tyto plány nejsou k dispozici zdravotnímu výboru dříve z důvodu, aby se mohlo reagovat na některá fakta týkající se hlavně ekonomiky.

Když vezmeme v potaz, že zdravotní pojišťovny odevzdávají své zdravotně pojistné plány do 1. 11. předcházejícího roku, tak se domníváme, že by bylo zcela reálné, kdyby došlo k předání a k jednání ve zdravotním výboru již na konci prvního čtvrtletí roku následujícího, a tím projednání ve Sněmovně v první polovině daného roku. Požádali jsme také Ministerstvo zdravotnictví, zda by mohlo k takovému urychlení dojít, což bylo poměrně pozitivně kvitováno.

Druhá věc je, že zajímavá je otázka z čerpání z fondu prevence. Když se podíváme na čísla, tak zjistíme, že proti roku 2013 se v tomto roce sníží fond prevence o 9,6 %, což je 115 milionů korun. Je to záležitost, která je pochopitelně zarážející. Je mi jasné, jak se tvoří fond prevence, je to prostě výpočet, nicméně přece jen k zamyšlení by mohlo být i to, jak tento fond prevence upravit, aby odpovídal požadavkům společnosti, poněvadž prevence je základem nejen pochopitelně zdraví společnosti, ale také je základem pro to, aby se geometrickou řadou nezvyšovaly náklady na zdravotní péči, což se dá očekávat.

Pokud se týká zmiňovaného záporného salda pojišťoven, tak je nutno zdůraznit, že jediná VZP v podstatě bude pravděpodobně ve vyrovnaném rozpočtu, jinak všechny ostatní jsou v záporném saldu, což ale, jak bylo řečeno, neohrozí nějakým způsobem zdravotní péči, poněvadž na běžných účtech těchto pojišťoven je dostatek prostředků.

K zamyšlení je ještě jedna věc, a to je ta, že v některých pojišťovnách klesá počet pojištěnců, ale přitom narůstá počet zaměstnanců. Asi by bylo vhodné provést personální audity.

Toto všechno bylo projednáváno na zdravotním výboru a zdravotní výbor došel potom hlasováním k usnesení. Usnesení je číslo 46 z 9. schůze konané dne 4. září 2014, je to usnesení, které jste dostali v podobě sněmovního tisku 263/1. Týká se návrhu zdravotně pojistných plánů a říká, že po úvodním slově ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, náměstka ministra zdravotnictví pro zdravotní pojištění Toma Filipa a zpravodajské zprávě poslance Rostislava Vyzuly a po rozpravě výbor pro zdravotnictví za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s Návrhem zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2014 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2014 a s tabulkovými

přílohami; za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi výboru za podanou zpravodajskou zprávu. Zahajuji všeobecnou rozpravu a mám jedinou přihlášku, a to pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážení kolegové, vážené kolegyně, chtěl bych napřímit vaši pozornost k některým částem tohoto sněmovního tisku.

Jak již tu říkal pan předseda našeho výboru, na straně 6 máte tabulku, kde máte vyznačena jednotlivá salda zdravotních pojišťoven. Pokud se podíváte, tak na schodku minus 2,25 miliardy korun se nejvíce podílejí právě pojišťovny: Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna. Pokud si nalistujete příslušné strany, které se týkají hospodaření těchto pojišťoven, tak v případě České průmyslové zdravotní pojišťovny na straně 18 naleznete – Hodnocení ekonomické: Ministerstvo zdravotnictví provedlo analýzu souladu původně předloženého návrhu zdravotně pojistného plánu na rok 2014. Došlo k závěru, že návrh neumožňuje krytí vyhláškou požadovaných nákladů na akutní lůžkovou péči. Z časových důvodů, jelikož nebyl zdravotně pojistný plán 2014 schválen do 30. 1. 2013, bylo přistoupeno k vydání provizoria, které zvýšilo České průmyslové zdravotní pojišťovně výdaje v segmentu akutní lůžkové péče o 1,9 miliardy, jelikož o tuto částku se liší návrh České průmyslové zdravotní pojišťovny a ministerská modelace. Následovala intenzivní jednání mezi zástupcem Ministerstva zdravotnictví a České průmyslové zdravotní pojišťovny a pojišťovna poté předložila alternativní modelaci, která zpřesňuje původně předložený zdravotní pojistný plán 2014 a zvyšuje výdaje do segmentu akutní lůžkové péče o 1,1 miliardy korun. Zde Ministerstvo zdravotnictví konstatovalo, že nový návrh vychází z reálných údajů o úhradách České průmyslové zdravotní pojišťovny poskytovatelům zdravotních služeb a respektováním parametru úhradové vyhlášky dojde v průběhu roku 2014 ke snížení rezerv finančních prostředků České průmyslové zdravotní pojišťovny vytvořených v minulých letech.

Jen bych v této souvislosti upozornil na nález Nejvyššího kontrolního úřadu 13/22, který konstatoval, že Česká průmyslová zdravotní pojišťovna navýšila platby některým zdravotnickým zařízením zhruba o 150 milionů korun. Víím, že v tomto případě probíhá nějaká ministerská kontrola a seznámení se s kontrolním protokolem, ale v zásadě je zajímavé porovnat tento údaj, který se objevuje ve zdravotně pojistném plánu, s tím, že došlo ke zvýhodnění určitých zdravotnických zařízení na úkor druhých, a to je závažná věc, která má samozřejmě vliv i na to, že došlo ke zvýšení výdajů ve zdravotně pojistném plánu. Proto bych v tomto případě chtěl od pana ministra nějaké vysvětlení.

Další věc, se kterou nemohu souhlasit na straně 18, je popis historie České průmyslové zdravotní pojišťovny, protože zde je uvedeno: Česká průmyslová zdravotní pojišťovna vznikla pod názvem Hutnická zaměstnanecká pojišťovna, dále jen HZP, dne 1. 12. 1992 atd. atd. Chtěl bych zde uvést, že by zde mělo správně být, že Česká průmyslová zdravotní pojišťovna vznikla z Hutnické zaměstnanecké pojišťovny po sloučení se Zdravotní pojišťovnou AGEL, Českou národní zdravotní pojišťovnou a posléze se dále sloučila s pojišťovnou Metal-Alliance. To si myslím, že by mělo být korektně uvedeno, i data, kdy vlastně Hutnická zaměstnanecká pojišťovna po všech fúzích se přejmenovala k datu 1. 10. 2009.

To je k České průmyslové zdravotní pojišťovně.

Nyní bych napřímil vaši pozornost ke straně 42, která se týká Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra. Zde je zřejmě asi překlep, protože v ekonomickém hodnocení je uvedeno, že zdravotně pojistný plán je sestaven jako vyrovnaný, ale pokud se podíváme na příjmy, ty jsou navrhované ve výši 24 miliard 471 milionů korun a výdaje v částce 25 miliard 842 milionů 931 tisíc korun, tzn., že tento zdravotně pojistný plán je navrhován jako schodkový.

Potom ještě tedy v bodu 3 na str. 43 je uvedeno, že saldo plánovaných příjmů a výdajů celkem včetně zdaňovaných je záporné ve výši 1 miliarda 184 milionů 312 tisíc korun a toto saldo bude Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky kryt snížením konečného zůstatku na běžném účtu a výrazným krácením zdrojů na provoz. Já si jenom dovoluji upozornit, že jsme jako poslanci výboru pro zdravotnictví dostali informace, že právě Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra není ta, která by příliš šetřila při nákladech na provoz. Takže k tomuto bych chtěl potom nějaké vysvětlení od pana ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Dále do rozpravy s faktickou poznámkou pan poslanec Janulík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý den, pane místopředsedo, dámy a pánové, pane ministře. Opravdu jenom faktickou.

K tomu projednávanému materiálu se dá říct jenom tolik, že to je klasický problém, který se tady vleče více než 20 let. Rovnice se vždycky řeší z pravé strany. Vychází se z toho, že se vybere nějaký objem peněz a ten se potom nějakým způsobem rozdělí v zásadě bez ohledu na to co, kdo, jak, kolik čeho dělá. Asi v tomto okamžik tento problém nemá žádné racionální řešení než takové, které se tady nabízí, navrhuje. Pravda je, že jsme všichni dostali ten materiál, který upozorňuje na to, co se třeba děje v pojišťovně Ministerstva vnitra. Přečetl jsem si i tu odpověď. Musím říct, že mě to neuspokojuje. Taky proto, že jsem jeden z poskytovatelů a stojím na druhé straně barikády. Dneska se paradoxně v nejlepší kondici po stránce manažerského řízení jeví Všeobecná zdravotní pojišťovna, která se opravdu výrazným způsobem vylepšuje i z hlediska smluvního vztahu k poskytovatelům. Ale fakt je ten, že ostatní

pojišťovny, o nich de facto ani jako občan ani jako zákonodárce ani jako poskytovatel v podstatě nemám vůbec žádné relevantní informace a vůbec nejsem schopen se vyjádřit k tomu, jaká ta situace tam je nebo není.

Mám za to, že k tomu materiálu nejde nějak se postavit jinak než to prostě vzít na vědomí a pokusit se ten strašný gordický uzel, kterým zdravotnictví je, pomalinku nějak rozplétat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janulíkovi i za dodržení času. Ještě než dám slovo k faktické poznámce panu předsedovi Stanjurovi, dovoluji, abych konstatoval dvě omluvy: od 18 hodin pana poslance Martina Plíška a pana poslance Jiřího Holečka.

Nyní má slovo pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl souhlasit s předřečníkem. Chci k tomu říct dva hlavní důvody. Název bodu: Návrh zdravotně – návrh! – zdravotně pojistných plánů na rok 2014. A k tomu bych chtěl zmínit dnešní datum: 21. října 2014! Myslím, že ta debata je vlastně bezpředmětná. Co jiného nám zbývá, než dva měsíce a deset dnů před koncem roku projednávat a úplně vážně vést debatu o návrhu zdravotně pojistných plánů na rok 2014? Myslím, že ty samotné dva údaje, název bodu a dnešní datum, říkají, jaký máme manévrovací prostor a jaký smysl má debata nad konkrétním materiálem, který máme k dispozici.

Mě by spíš zajímalo něco jiného. Kdy budeme projednávat návrh zdravotně pojistných plánů na rok 2015? Protože dneska je tak akorát, abychom o tom mluvili! Dva měsíce před zahájením toho roku. Jinak to v zásadě nemá smysl. Pak by se ten bod jmenoval Informace o tom, jaké zdravotně pojistné plány pojišťovny měly v uplynulých deseti měsících a mají plán na příští dva roky. To by byl název bodu, který by odpovídal realitě! Tak jenom tehle dotaz a konstatování, že ta debata v zásadě, týkající se roku 2014, nemá žádný smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi za jeho faktickou poznámku. To je zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře. Ano. Pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček pravděpodobně bude reagovat na otázky v rozpravě. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych zareagoval na některé dotazy, které tady byly vzneseny, abych trochu tu situaci dovysvětlil.

Je potřeba říci, že v letošním roce, resp. už vlastně za doby ministrování pana doktora Holcáta, se situace, co se týče pozice zdravotních pojišťoven a jejich zdravotně pojistných plánů především ve vztahu k úhradové vyhlášce, která

v podstatě definuje základní parametry tak, jak si je představuje Ministerstvo zdravotnictví jako orgán ústřední státní správy zodpovědný za financování zdravotnictví, změnila. V uplynulých letech to fungovalo tak, že ministerstvo ke konci roku vydalo úhradovou vyhlášku a ještě předtím zdravotní pojišťovny schválily svoje zdravotně pojistné plány a velmi často to v realu vypadalo tak, že poskytovatelé, nemocnice, ale i další se při jednáních s pojišťovnami odvolávaly na to, že vyhláška jim zaručuje nějaký způsob financování. A pojišťovny říkaly: Ale my máme zdravotně pojistné plány a ty jsou v rozporu s vyhláškou a my to nemůžeme dodržovat. Proto tedy už pan ministr Holcát zvolil postup jiný. Pojišťovny byly zavázány k tomu, že své zdravotně pojistné plány budou sestavovat až na základě úhradové vyhlášky Ministerstva zdravotnictví. Proto se i celý ten proces trochu posunul a je třeba říct, že v roce 2014 pojišťovny nepředkládaly své plány k 1. 11., ale později.

Nicméně tady i v návaznosti na jednání na zdravotním výboru Poslanecké sněmovny musím potvrdit, že se budeme snažit v roce 2015 předložit zdravotnímu výboru informaci o zdravotně pojistných plánech nejpozději do konce prvního čtvrtletí, takže by se celá debata mohla posunout tak, aby byla šance relevantně ovlivnit to, co si pojišťovny do svých plánů daly.

Zareaguji tady i na dotaz na Českou průmyslovou pojišťovnu. Možná nebudu reagovat na genezi názvu, nemyslím, že je to úplně to nejpodstatnější, ale s tím souvisí i to, že tento zdravotně pojistný plán byl předložen později, protože pojišťovna předložila ministerstvu nějaký návrh zdravotně pojistného plánu, podle analýz ministerstva nebyl v souladu s vyhláškou, pojišťovna měla jiný názor a v podstatě v průběhu vzájemných jednání se to doladilo tak, aby ten návrh, který nakonec byl předložen, byl schválen ministerstvem, odpovídal úhradové vyhlášce a realita roku 2014 to potvrzuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Chce pan předseda výboru? Nechce přidat nic ke zpravodajské zprávě. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do podrobné rozpravy nemám žádný návrh. Pan kolega Hovorka se hlásí do rozpravy podrobné rozpravě s návrhem na usnesení, pravděpodobně. Ne, tak normálně. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane předsedající, vy jste jenom rychle ukončil obecnou rozpravu. Já jsem chtěl jenom, jestli by mohl pan ministr odpovědět na otázku, která se týkala nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu v České průmyslové zdravotní pojišťovně, kde bylo konstatováno navýšení plateb některým zdravotnickým zařízením, protože to může mít samozřejmě vliv na záporné saldo ve zdravotně pojistném plánu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. I to je přípustné v podrobné rozpravě, protože to může vést ke změně usnesení. Ptám se, jestli chce někdo další do podrobné rozpravy. (Nikdo se nehlásil.) V tom případě pravděpodobně požádám pana předsedu výboru a zpravodaje, aby přednesl návrh v podrobné rozpravě, který předložil výbor pro zdravotnictví. A potom bych se zeptal, jestli je zájem o závěrečné slovo, jestli pan ministr chce ještě potom reagovat. Tak prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych tedy v podstatě jenom uvedl, že usnesení č. 46 z 9. schůze 4. září 2014 vám bylo dodáno formou sněmovního tisku 263/1, tak jak jsem jej přečetl. Takže doporučuji tohle usnesení schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi výboru. Má někdo jiný návrh v podrobné rozpravě? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Pokud nemá pan ministr zájem, tak budeme hlasovat o návrhu na usnesení, který předložil výbor pro zdravotnictví.

Hlasování pořadové číslo 25, které zahajuji, a ptám se, kdo je pro návrh, který předložil zdravotní výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 25, z přítomných 166 pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení tedy byl schválen. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím tento bod.

Dále budeme pokračovat podle našeho pořadu schůze. Je to bod

4.

Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru pro sociální politiku. Usnesení výborů nám bylo doručeno jako sněmovní tisky 60/2, 60/3, 60/4. Ještě než se zástupce navrhovatelů ujme slova, požádal bych pana poslance Františka Váchu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem tohoto tisku.

Prosím, pane poslance, máte slovo s úvodním slovem.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, ucelenou informaci o našem návrhu jsem předložil při prvním čtení. Příkazali jste projednat návrh naší novely ve dvou výborech, v takzvaném školském a sociálním. Snad mi bude prominuto, že nyní přistoupím k uvedení tohoto návrhu netradičním způsobem. Jde o článek z dubna roku 2014 v Britských listech, který nese název Nesystémový návrh aneb co má žebrota co studovat.

V tomto článku se říká: Opakovaně se setkáváme se zamítací mašinerií vládních poslanců většinou se zdůvodněním, že navrhovaný zákon či novela připravená poslanci opozičními jsou nesystémové. Posledním údajně nesystémovým krokem se stal návrh komunistických poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně doplnění dalších zákonů, konkrétně na zvýšení sociálního stipendia ze současné částky 1 620 Kč na 2 100 Kč. Marné bylo poukazování předkladatelů, že zatímco v roce 2004 studium jednoho dítěte na veřejné vysoké škole vyšlo asi na 3 500 Kč, dnes je to v průměru 9 000 Kč. Stejně marná byla i připomínka, že podle údajů samotného Ministerstva školství ještě v roce 2010 bylo na sociální stipendia studentů veřejných vysokých škol rozpočtováno 86 milionů a studentů soukromých vysokých škol přes 4 miliony, celkem tedy 90 milionů korun, a od té doby došlo k prudkému snížení výplaty těchto stipendií z 90 na pouhých 50,5 milionu korun. Mám na mysli rok 2013. Rovněž se naivně dotazovali, co že je nesystémového na valorizaci.

Návrh zákona překvapivě ve výborech podpořili poslanci TOP 09, ale pro zamítnutí hlasovali poslanci za Českou stranu sociálně demokratickou spolu s hnutím ANO a KDU-ČSL, zřejmě si vědomi toho, že nějaké stipendium nesmí narušit systém, který až vyjde na světlo boží, tak nám všem vytrže zrak. Zatím nám zrak vytírají spíše poslanci za stranu – cituji stále Britské listy –, která má slovo sociální v názvu. Návrh zákona přitom prošel do druhého čtení s tím, že ho podpořil i ministr školství Marcel Chládek. Podle Františka Váchy – TOP 09 – výsledkem zákona by byla podpora těch, kteří to potřebují a kteří si to skutečně zaslouží, což prokázali tím, že se i přes nepřízeň osudu, finanční tíseň rodičů rozhodli vzít osud do svých rukou, zvýšit si kvalifikaci náročným studiem na vysoké škole a přispět tak svým talentem k rozvoji naší společnosti.

Sociální demokraté z České strany sociálně demokratické se tedy ztotožňují spíše se slovy Jiřího Zlatušky – hnutí ANO –, předsedy školského výboru, podle kterého sociální stipendium nezapadá do vysokoškolského zákona. Tvrdí, že vysoké školy mají nyní už tak vysoké stipendijní fondy, že z nich zvládnou i sociální stipendia. A mimo oficiální záznam, jak informují Britské listy, prý od něho zaznělo, že tento zákon by zvýšil oblibu Komunistické strany Čech a Moravy, s čímž prý on zásadně nemůže souhlasit. Že by tedy ještě důležitější než rozpočtová zodpovědnost – končí citace z Britských listů – bylo to, kdo zákon předkládá?

Ano, dámy a pánové, následně jsem interpeloval písemně předsedu vlády ve věci překážek kladených poslanci vládní koalice potřebné valorizaci sociálních stipendií

studentů vysokých škol, a to s ohledem na složení Sněmovny, ve které má klíč k řešení této situace právě současná vládní koalice.

Já bych chtěl především říci – cituji z odpovědi premiéra Sobotky –, že podporuji institut sociálních stipendií, protože se domnívám, že to je jeden z nástrojů, který pomáhá udržet náš veřejný vzdělávací systém dostatečně dostupným a přístupným pro studenty ze všech sociálních skupin. Chci také potvrdit – končí slova předsedy vlády –, že i ministr školství podporuje myšlenku navýšení sociálních stipendií na vysokých školách. Čili sám za sebe i za ministra školství se nebráním jednání o tom, abychom dosáhli takové legislativní změny, která by umožnila navýšit sociální stipendia.

No, uvidíme, dámy a pánové. Návrh na zamítnutí projednávané novely zde zazněl již při prvním čtení. Jednoznačně jste jej odmítli. Chci tedy věřit, že se se stejným návrhem vypořádáte obdobným způsobem i na dnešním jednání. Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci navrhovatelů. A nyní první zpravodajská zpráva pana zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pana poslance Františka Váchy. Prosím, pane zpravodaji. Přípraví se paní poslankyně Radka Maxová.

Poslanec František Vácha: Dobrý večer, pane předsedající, dámy a pánové.

Jak už bylo řečeno, jedná se o navýšení sociálního stipendia § 91 odst. 3 zákona o vysokých školách z původních 1 620 na 2 100 korun. Původní stanovisko vlády Rusnoka bylo zamítavé, nicméně pan ministr Chládek po změně vlády tento návrh podporuje. Jednalo by se přibližně o 16 mil. korun navíc do rozpočtu. Pan ministr se vyjádřil, že by tyto peníze ve svém rezortu našel.

Návrh novely byl zařazen na program výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu na jeho 5. schůzi dne 17. dubna 2014. Na této schůzi bylo po dlouhé, obsáhlé diskusi jeho projednávání přerušeno. K dalšímu pokračování projednávání došlo až na 8. schůzi dne 4. září 2014. Během jednání nebyl vznesen žádný pozměňovací návrh a výbor na základě hlasování doporučil Poslanecké sněmovně tento návrh zamítnout.

Já bych přečetl usnesení. Je to sněmovní tisk 60/4, usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 8. schůze dne 4. září 2014 k návrhu poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách atd.: Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění poslancem Grebeníčkem a zpravodajské zprávě poslance Váchy doporučuje Poslanecké sněmovně zamítnout návrh poslanců Miroslava Grebeníčka atd., zmocňuje zpravodaje výboru poslance Váchu, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby

ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativní úpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní měla následovat zpravodajská zpráva zpravodajky výboru pro sociální politiku paní poslankyně Radky Maxové. Tu tady nevidím, takže ji nemůžeme absolvovat... Ale zástupce výboru chce hovořit. Prosím. Samozřejmě zpravodajské zprávy mají přednost před rozpravou, kam už mám přihlášeného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k informaci o jednání výboru pro sociální politiku.

Poslanec Zdeněk Soukup: Takže v zastoupení Radky Maxové já také nemám dobrou zprávu pro předkladatele zákona. Přečtu usnesení výboru pro sociální politiku ze dne 10. dubna 2014: Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na své 6. schůzi konané dne 10. dubna 2014 přijal toto usnesení: doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila nesouhlas s návrhem poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, zákon o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi za předložení informace o jednání výboru a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášené nejdříve s faktickou poznámkou dva kolegy, pan poslanec Jiří Zlatuška, poté pan kolega Pavel Plzák. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, chtěl bych se jen ohradit proti obsahu toho, co citoval pan poslanec Grebeníček z Britských listů. To, co mi vkládal do úst jako údajné výroky o tom, že bych podmiňoval svůj postoj k té novele tím, kdo to předkládá, je nepravdivé a pouze odpovídá úrovni Britských listů. Doporučoval bych v rámci duševní čistoty tento zdroj nepoužívat. Je to jenom důkaz, že nestojí za nic.

A co se týká argumentu o tom, že vysoké školy mají prostředky na stipendijních fondech, tak si dovolím faktickou informaci z účetních uzávěrek za minulý rok. Meziroční přírůstek financí na stipendijních fondech veřejných vysokých škol mezi rokem 2012 a 2013 činil 32 mil. korun, tedy téměř dvojnásobek částky, kterou předkladatelé chtějí doplňovat do sociálních stipendií, a celkově na stipendijních fondech veřejných vysokých škol na konci roku 2013 bylo 790 354 tis., čili víc než tři čtvrtě miliardy. Veřejné vysoké školy mají dostatečné prostředky pro to, aby financovaly sociální stipendia mnohem štedřeji, než kolik předpokládá tento návrh. Ministerstvo školství se jenom musí postarat o to, aby legitimní vzdělávací podpora, tudíž podpora studentů, kteří jsou sociálně potřební (upozornění na čas), se promítla i do rozpočtových pravidel vysokých škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s další faktickou poznámkou pan kolega Pavel Plzák, poté pan poslanec Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Ano, budu krátký. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se kolegovi Oklešťkovi, ale musím k tomu něco říct. Předem avizuji, že nemám vůbec nic proti institutu sociálních stipendií, jsem nakloněn jejich valorizaci. Ale vystoupení pana kolegy Grebeníčka mě donutilo, abych zavzpomínal na svoje studia, kdy jsem při studiu medicíny týden až dva týdny pracoval, noční a odpolední práce v pivovaru plzeňském, polovinu prázdnin jsem také pracoval, protože mí rodiče, tatík automechanik a maminka zdravotní laborantka, mi mohli vyčlenit na studium 600 korun měsíčně. Takže lituji, že v té době žádná sociální stipendia nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plzákovi. Nyní pan poslanec Karamazov také s faktickou poznámkou, poté řádně přihlášený pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji jen několik poznámek ke zmíněnému tématu. Já se domnívám, že málokdo z nás by byl proti valorizaci stipendií pro studenty, kteří toto stipendium potřebují. Nicméně myslím si, že problém je v provedení. Na toto téma skutečně proběhla docela rozsáhlá diskuse na příslušném výboru – já jsem členem školského výboru, takže na školském výboru – a ta se týkala, jak už tady bylo řečeno, především argumentů nesystémovosti, že sociální stipendium do zákona o vysokých školách nepatří, a také to, že vysoké školy mají dostatek prostředků na stipendijních fondech. Já nechci hovořit o té nesystémovosti, ale o stipendijním fondu. Mohu potvrdit ze svých zkušeností děkana fakulty, že jsem nejednou rozhodl využít stipendijního fondu ve prospěch studenta, který mimořádnou podporu potřeboval. Využití stipendijního fondu tedy na účely, které v podstatě sleduje valorizace, je možné a dnes se používá.

Chtěl bych ale ještě upozornit na jednu stránku, možná drobnou. Nejsem právník, ale technik, tak se mně zdá přinejmenším velmi nešikovné, že kvůli každé valorizaci inflace je třeba změnit zákon. V návrhu novely zákona to nějak řešeno už je, nicméně opět stejně, je tam pevná částka. Kdyby v návrhu byl zakotven nějaký mechanismus, který by tuto částku valorizoval automaticky, asi bych těžko hledal důvod pro nesouhlas. Takto souhlasit nemůžu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci i za dodržení času. Ještě před řádně přihlášeným panem poslancem Grebeníčkem paní kolegyně Marta Semelová, poté ještě jednou pan kolega Zlatuška. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěla říci, že na výboru jsme se naprosto shodli na tom, že by nám mělo jít o kvalitu vzdělávání. Kvalita vzdělávání by měla být také na základě toho, že tam nebudou chodit lidé podle toho, jestli na to mají v peněžence, ale jestli na to mají svými znalostmi, schopnostmi a dovednostmi. A já si myslím, že by bylo v zájmu nás všech těchto lidem co nejvíce pomoci. My jsme si říkali, že samozřejmě zvýšení stipendia nevyřeší všechno. Ale je to značná pomoc mnoha studentům.

Vezměte si, že podle různých průzkumů studenti dají až 135 tisíc korun ročně za vysokoškolské studium. Je v tom doprava, ubytování, učebnice atd. atd. Je důležité si uvědomit i to, že mladí lidé si stále víc a víc musí přivydělávat, protože jinak by se na vysoké škole neudrželi. V průměru je to 24,5 hodiny týdně, co si studenti přivydělávají, ale značná část těchto studentů jde na plný úvazek. Je to na úkor studia, je to na úkor toho, co by měli dělat v rámci vysokoškolských dalších aktivit. Problém je i ten, že jsou vysoké ceny za ubytování. Už jsem to tady zmiňovala. V Praze je to za koleje nad 3 tisíce korun, ale řada studentů si po různých opatřeních, kdy se změnilo financování ubytování, volí různé podnájemy, které jdou na 5,5 až 6 tisíc korun měsíčně. Já si myslím, že alespoň částka, kterou navrhuje, by významně přispěla mnoha těmto studentům, aby nemuseli opouštět vysoké školy, jak jsme tomu dnes kolikrát svědky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Semelové. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Jiřího Zlatušky. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, přece jenom bych chtěl korigovat to, co zde říkal kolega poslanec Karamazov. Ani valorizace v zákonu by nebyla neproblémová, a to z toho důvodu, že jsou to jedny z mála státních prostředků, které jdou nejen veřejným vysokým školám, ale i soukromým školám. Odečítají se z obecné sumy prostředků, které jsou vyhrazeny v rozpočtu Ministerstva školství pro veřejné vysoké školy, snižuje se část, která jde na příspěvek na činnost veřejných vysokých škol. A v okamžiku, kdy by tam byla valorizace, by se tím v malé části část těchto prostředků přesouvala směrem k soukromým vysokým školám. Netvrdím, že je to částka velká, ale částečně by to probíhalo. A pořád zde platí, že řádově větší prostředky dnes leží na stipendijních fondech veřejných vysokých škol. Z veřejných vysokých škol se čas od času ozývá snaha prostředky používat nějak jinak. Řada škol je tímto způsobem používá. Pokud by Ministerstvo školství zavedlo nepřímé ukazatele, které by podněcovaly vysoké školy k tomu, aby se stipendijní fondy používaly pro podporu sociálně potřebných, bylo by to nejlepší, co by mohlo být. Byly by tam mnohem větší prostředky, než o kterých dnes mluví ve svém návrhu komunisté, a lépe strukturované.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Zlatuškoví za dodržení času. Nyní paní poslankyně Marta Semelová, ještě jedna faktická poznámka. Poté snad řádně přihlášený poslanec Miroslav Grebeníček. Prosim, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Souhlasím s panem předřečníkem, že jsou na školách finance na sociální stipendia, ale tady je problém, o kterém jste, prostřednictvím pana předsedajícího, mluvil, že školy přistupují k rozdělování těchto stipendií různě. To znamená, že někde jsou ochotni stipendia navýšit, ale nám jde o to, aby zákonem bylo stanoveno to, že je tady určitá částka, a to by se týkalo všech vysokých škol, pro studenty, kteří tento koeficient na sociální stipendium splňují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Karla Raise. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý večer. Jenom bych opravil předřečníci v tom, že školy nejsou ty, které dělají rozpočet, nýbrž akademický senát. Tam jsou akademické svobody, čili musím respektovat akademické svobody. To patří do skupiny svým způsobem naprosto zbytečných zákonů, které akorát zaplevelují toto právní prostředí. Protože pak bychom mohli dávat zákony na velikost internacionalizace, na její valorizaci a na kvalitu. Je tam prostě rektor, je tam vedení školy, je tam akademický senát a to jsou orgány, které o tom rozhodují. Myslím si, že nám nepřísluší do tohoto vstupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Miroslav Grebeníček v obecné rozpravě ve druhém čtení. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: S velkým zájmem jsem vyslechl všechny, kteří reagovali na mé vystoupení. Jsem rád, že vystoupil i kolega Zlatuška. Nepochybně máme korektní vztahy a určitě si je udržíme. Jenom mu chci připomenout jeho určité výroky.

"Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy," napsal v květnu loňského roku, připomínám, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška, "dlouhodobě selhává v systému podpory studia pro studenty z rodin z nižších příjmových skupin." Uvedl také, že podprůměrné příjmy se týkají více než 60 % průběžně obyvatelstva. Jiří Zlatuška ostře kritizoval reformu terciárního vzdělávání, kdy někteří řešitelé pro sebe odnášeli částky převyšující 1 mil. korun ročně, nicméně použitelný model nevypracovali. "Stávající vláda," uvedl tehdy v předvolební kampani Jiří Zlatuška na adresu Nečasova kabinetu, "má přípravu zákona o finanční pomoci studentům ve svém programovém prohlášení. S ničím použitelným," zlobil se Jiří Zlatuška, "však dosud nepřišla ani v náznaku."

Mám takový pocit, že to, co chtěl kolega Zlatuška před rokem, jsem si dovolil předložit o rok později.

Dámy a pánové, návrh novely byl podán v závěru roku 2013. Pokud by o něm Sněmovna jednala v řádných termínech, studentům by se už nyní dostávalo určité potřebné pomoci, na které se předkladatelé novely shodují s ministrem školství a s premiérem Sobotkou. Bohužel akademický rok je již v běhu a k žádné valorizaci nedošlo. Jestliže samo Ministerstvo školství varuje, že finanční nároky spojené se vzděláváním se pro studenty ze sociálně slabých rodin stávají vážnou překážkou a znevýhodněním, omezením ústavního práva na rovný přístup ke vzdělání, pak se na místě dnes ptám: Jaká síla této valorizaci brání? Současný rezortní ministr a premiér jednoznačně sdělili, že návrh na valorizaci podpořili. Ano, kolega Zlatuška v soukromém rozhovoru dnes sdělil, že nic takového není součástí vládní dohody, programového prohlášení vlády. Premiér ovšem vyjádřil v odpovědi na písemnou interpelaci, která zde byla, jak si vzpomínáte, nedávno projednána, názor, že překážkou časné valorizace stipendií je vedení školského výboru. Nevím, koho měl na mysli, ale přece jenom je jistý rozdíl mezi předsedou tohoto výboru a místopředsedy. Poněkud tedy opomněl, mám na mysli stále premiéra, že v čele výboru stojí významný činitel vládní koalice a že ve výboru má většinu vládní koalice.

Dámy a pánové, s ohledem na situaci mám za to, že je nutné jednat bez zbytečného odkladu. Ten, kdo valorizovat sociální stipendia studentů bakalářských a magisterských studijních programů nechce, ten bude pochopitelně hledat nejrůznější výmluvy a přinášet návrhy, které v konečném důsledku a účinku vypadají jen jako další účelové alibi. Předkládaný návrh na valorizaci sociálních stipendií je v tuto chvíli jediným časným návrhem, který při dobré vůli Sněmovny může bez dalších zbytečných průtahů vstoupit v účinnost. Ale je to vaše svobodné rozhodnutí a já budu respektovat výsledek hlasování pravděpodobně při třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkoví. Nyní ještě v obecné rozpravě pan zpravodaj František Vácha. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já nebudu vystupovat jako zpravodaj, ale jako poslanec. Já jsem už v prvním čtení tento návrh novely zákona podpořil. Podpořil jsem ho jako děkan fakulty, jako někdo, kdo se studenty mluví, kdo se s nimi denně setkává, možná na rozdíl od rektorů. Já chápu, že můžeme mít každý jiný názor, můžeme mít i jiné názory na využívání –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvíli přeruším a požádám Sněmovnu o klid, a to jak na levé, tak na pravé straně, protože si myslím, že

hladina hluku se příliš zvýšila na to, abychom jeden druhého vnímali. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Samozřejmě můžeme mít i jiné názory na využívání stipendijních fondů. Mně se nelíbí, že by politici zasahovali a určovali to, jak mají nezávislé vysoké školy využívat své stipendijní fondy. My například stipendijní fondy využíváme k podpoře talentovaných studentů, k zahraničním cestám, stipendii a samozřejmě já osobně podporuji i sociálně slabé studenty, kteří například mají nějaký lepší průměr u známek. Je zajímavé, že současná koalice připravuje komplexní novelu vysokoškolského zákona, kde právě v § 91 odst. 3 navrhuje zvýšení sociálního stipendia z 1 620 na 2 100, to znamená, budeme tady tu samou debatu opakovat někdy, já nevím za jak dlouho, ale je to vládní koalice, která přichází s tímto komplexním pozměňovacím návrhem. Takže možná se napřed dohodněte, než to sem přinesete. Už to prošlo připomínkovým řízením v mnoha institucích.

A já bych měl ještě jednu poznámku k nepřímé dotaci ze státního rozpočtu soukromým vysokým školám. Tam to není tak dramatické, pan poslanec Zlatuška to správně řekl, tam mám pocit, že v roce 2012 nebo 2013 dotace na sociální stipendia byly přibližně 53 mil., z toho asi jen pouze 3 mil. šly na soukromé vysoké školy.

Závěrem bych si dovilil připomenout takovou historickou vsuvku. Já nevím, jestli znáte Komenského Labyrint světa a ráj srdce, tam ten poutník, když přijde na vysoké školy, tak se dozvídá, že na vysoké škole musíte mít hlavu, kůži, mozek, zadek a měsíc. A právě o tom měsíci my dneska jednáme, a přestože máme v ústavě bezplatné vzdělávání, mám pocit, že se dostáváme někam na úroveň středověku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych, pane předsedající, kdybyste mohl panu zpravodajovi sdělit, že jak já, tak kolega Rais jsme byli nejen rektori, ale také děkani fakult. Já jsem byl děkanem fakulty delší dobu než rektorem.

A co se týče stávajícího vysokoškolského zákona, pravomoc vyhlášení stipendijních programů je v rukou děkana. V okamžiku, kdy od děkana slyším, že on dává sociálně potřebným, kteří mají dobrý prospěch, stipendia, tak rozumím, že chce po ministerstvu, aby těm špatným dávalo stipendia pro změnu ministerstvo. Nevidím v tom žádnou logiku. A chápu, že mu nevádí vyhození tří milionů navíc, koneckonců strana TOP 09 se sice tváří, že je rozpočtově odpovědná, ale když se mají ty peníze vyhodit, tak jí to potíže nedělá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Reagovat bude pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Na to se nedá nereagovat. Prostě to je demagogie! To není nic jiného než demagogie! Uvědomte si, že i ty tři miliony, které dáte do soukromých vysokých škol, se pak dostanou zpátky do společnosti tím, že ti lidé jsou vzdělaní a společnost přinesou nějaké peníze. To snad jste ani nemusel říkat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za krátkou reakci. Kdo dál v obecné rozpravě ve druhém čtení? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není po obecné rozpravě. Otevírám rozpravu podrobnou. Nemám do ní žádnou přihlášku v podrobné rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, i podrobnou rozpravu končím.

Ještě se zeptám pana kolegy Váchy, jestli má zájem o závěrečné slovo i po podrobné rozpravě, která neproběhla. Nemá zájem. Zástupce navrhovatelů také nemá zájem. Protože nepadl žádný návrh na zamítnutí, vrácení výborům k novému projednání, končím... (Tázavé pohledy v sále.) Padl nějaký návrh k hlasování? Já si neuvědomuji, že by padl. Ať mě kontroluje pan zpravodaj, ale já jsem žádný návrh – dával jsem docela pozor, řídil jsem celý průběh tohoto bodu, a nepadl návrh na vrácení návrhu výborům k novému projednání ani na zkrácení lhůty k projednání mezi 2. a 3. čtením, natož na zamítnutí, takže v tomto ohledu musím říct, že končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 4.

Pokračovat budeme bodem číslo

5.

**Návrh poslanců Jaroslava Foldyna, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb.
/sněmovní tisk 144/- druhé čtení**

Návrh za navrhovatele má uvést pan kolega Jaroslav Foldyna. Nebo pan kolega Tejc? (Ano.) Dobře, pan kolega Tejc. A než se ujme slova, ještě budu konstatovat, že předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 144/2. Požádal bych, aby u stolku zpravodajů zaujal místo i pan poslanec Radek Vondráček, který je zpravodajem výboru ústavněprávního.

Nyní pan předseda výboru, pan poslanec Jeroným Tejc má slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o to, abychom dnes doprojednali druhé čtení tohoto tisku, jednoduše proto, že čas běží, a pokud chceme, aby byl účel tohoto

návrhu zákona, který jsme předložili, naplněn, tedy aby byla prodloužena lhůta pro kontrolu majetku, který se vydává na základě zákona, kterému zjednodušeně říkáme o církevních restitucích, tak je třeba, aby návrh zákona byl podle mého názoru schválen na této schůzi, kdy jsme už tak tím dlouhým několikaměsíčním projednáváním nestihli lhůty první, kdy se rozhodovalo o vydání, nicméně nyní se rozhoduje v mnoha desítkách, stovkách a tisících případech o schválení dohod, a já jsem přesvědčen, že kapacity státních orgánů v dnešní chvíli, a myslím, že se to ukazuje v mnoha případech, nejsou dostatečné na to, by řádně byly prověřeny všechny dohody, aby se skutečně v jednotlivých případech nemohlo stát, že bude vydán majetek, který by podle zákona být vydán neměl. A samozřejmě všichni víme, že vrátit tento proces zpátky po vydání už není možné.

Takže já si vás dovoluji požádat o racionalitu dnešního jednání. Máme 18.28. Víím, že půl hodiny na projednání druhého čtení není vždy dlouhá doba, ale myslím si, že to není ani krátká doba, a já bych vás moc poprosil, abychom dnes stihli doprojdnat druhé čtení tohoto návrhu zákona, abychom se věnovali skutečně této problematice. A nebudu zdržovat tím, co zřejmě zmíní i zpravodaj výboru, to znamená, že jsme se vypořádali i s možným problémem pozdější účinnosti, než kdy některé lhůty končí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci navrhovatelů. Prosím zpravodaje pana poslance Radka Vondráčka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom zkonstatuji, že se podařilo na ústavněprávním výboru udržet diskusi v intencích původního návrhu a soustředit se skutečně na smysl toho návrhu, tedy prodloužení lhůt. Mohu zde sdělit, že po odůvodnění člena návrhové skupiny pana Tejce a zpravodajské zprávě pana poslance Marka Bendy a po rozpravě ústavněprávní výbor přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila, a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala v tomto návrhu zákona změnu a doplněk spočívající v tom, že v článku I bod 1 se zrušuje.

Tolik vzhledem k času vše.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer, paní předsedající. Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Navázal bych tady na to, co řekl v úvodu kolega poslanec Jeroným Tejc.

Ano, máme pozdní datum. A proč se tento návrh zákona projednává až po takové době od té doby, co byl předložen, to by si měla vládní koalice sama hrábnout do

svého vědomí, proč to propadlo minulou schůzí, proč to říkáme dneska. Chápu, že by bylo dobré to projednat co nejrychleji, ale pánové, tu časovou prodlevu, pánové z vládní koalice, za tu si tedy můžete sami, to se na mě nezlobte!

Chtěl bych tedy konečně využít toho, když tenkrát byla svolána mimořádná schůze k tomuto problému, kterou iniciovaly dva poslanecké kluby a kterou vládní koalice neschválila – program té schůze, aby ta schůze mohla proběhnout, tak abych se konečně vyjádřil k tomu, co mělo být předmětem té schůze. Postupný běh událostí mi dává za pravdu, že ten náš požadavek, aby k tomuto tématu byla svolána mimořádná schůze, byl nanejvýš oprávněný.

Premiér, nepřítomný premiér Sobotka, nás tehdy vyzval k tomu, abychom ty připomínky zaslali jemu na Úřad vlády, a že se dají řešit v rámci interpelací. Tak po odpovědi, kterou jsem od premiéra Sobotky dostal na své dotazy, které jsem mu zaslal, si to opravdu, ale opravdu vůbec nemyslím.

V dopise premiér Sobotka na mé dotazy odpovídá – cituji: "Vláda premiéra Nečase nevzala vůbec v potaz tehdejší doporučení opozice, jmenovitě některých poslanců ČSSD, že realizace zákona č. 428/2012 Sb. bude velmi komplikovaná v souběhu s transformací pozemkových úřadů a bývalého pozemkového fondu. Naše obavy z toho, že nový úřad, na který padne největší objem podaných žádostí, nebude schopen se řádně připravit na provádění zákona, se naplnily." To cituji slova premiéra Sobotky, nebo jeho odpověď. "Návrh na odložení této transformace o dva roky neprošel."

A já se tedy ptám torza vlády, které je tady přítomno, nepřítomného pana premiéra Sobotky: A proč tedy vláda, když si toho pan premiér Sobotka byl vědom, nekonala v této věci, když si byl vědom, že to jsou termíny, které nejsou reálné? Proč sama vláda nepřišla s tímto návrhem, když si toho byl vědom? Proč to zůstalo na poslancích? Proč to museli iniciovat sami poslanci, když pan premiér Sobotka, jak sám v odpovědi píše, věděl, že ty termíny jsou nerealistické a nesplnitelné? Rád bych znal odpověď premiéra Sobotky, ale není přítomen.

Dále cituji z jeho odpovědi: "I když současné vedení SPÚ přijalo organizační opatření k řešení této situace, je nutné si uvědomit, že k plné nápravě stavu nemůže dojít." Stejná otázka: Pokud si tohoto byla vláda a premiér Sobotka vědomi, proč nepřijali sami a nekonali, aby došlo k nápravě, aby tyto věci byly řešeny tak, jak časově je vyžadováno?

Dále píše v odpovědi: "Vláda premiéra Nečase prosadila přes četné připomínky ze strany opozice i odborné veřejnosti nerealistické lhůty. Případy, které vyžadují složitější prověření majetkových vztahů, si vyžadují rozsáhlé rešerše archivních materiálů." To jen dokládá dřívější slova. Dále zde premiér Sobotka uvedl, že existuje právní názor, že novelizované znění zákona nelze uplatnit retroaktivně. Jsem tedy rád, že od zpravodaje tady zaznělo, že na výboru to bylo projednáno a že tato pochybnost tedy neexistuje a že je možno tyto lhůty prodloužit.

Dále je pro mne velmi zážející – a teďka prosím přítomné poslance, aby zbystrčili pozornost, co v odpovědi napsal premiér Sobotka: "Poněkud odlišný je

postup při vydání věci než zemědělské nemovitosti. V těchto případech, jde o menšinu případů, je možno v případě úspěšné žaloby očekávat případné další náklady pro státní rozpočet, náhradu ušlého zisku, soudní výlohy apod. V tomto případě je nutné si uvědomit, že do této kategorie padnou i případy, kdy si příslušná povinná osoba nebude jista, zda má k vydání dojít, a postoupí rozhodnutí na příslušné soudy. V tomto případě je nutné považovat takové výdaje za odůvodnitelné." Čili řekněme si to jednodušeji. Ty miliardy, které na církevní restituce přijdou, nemusí být konečné. A sám premiér Sobotka přiznává a připouští, že to státní rozpočet může stát ještě mnohem více peněz v případě žalob ze strany církvi za prodlevy. Premiér Sobotka bohužel není přítomen, takže na to nemůže odpovědět.

Dále bych ještě zmínil, že se vyhnul odpovědi v tom dopise, který jsem zaslal, na dvě otázky: Jaké kroky chystá vláda a Ministerstvo zemědělství pro řešení již velmi značného zpoždění, které sám premiér v dopise připouští a uznává? Na tuto otázku jsem žádnou odpověď nedostal. A z toho, co se kolem tohoto vydávání církevního majetku děje, víme, že ani vláda ani Ministerstvo zemědělství žádné kroky nechystají a nechaly to prostě na poslaneckém návrhu.

Dále jsem se tázal na to, proč stanovisko vlády bylo neutrální k tomuto poslaneckému návrhu pouze v případě, že k němu nebudou žádné pozměňovací návrhy. Opravdu nechápu logiku tohoto stanoviska vlády, věcný argument, věcné důvody, proč prodloužit tyto lhůty. A vláda to podmiňuje tím, že k tomu má neutrální stanovisko, když si je vědoma, že všechny termíny a lhůty byly překročeny, a navíc ještě pouze za předpokladu, že nebudou pozměňovací návrhy.

Sám jsem k tomu připravil tři pozměňovací návrhy, které jsou nahrány v systému, a v další diskusi bych se k nim chtěl potom dále vyjádřit.

Děkuji zatím za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Laudátu, který je dalším přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, když tady běžela diskuse v prvním čtení, tak jsme požadovali nějaká jednání po panu premiérovi nebo ministrovi zemědělství. Ani jeden tady není. Samozřejmě můj názor na takovéto chování vůči církvím, které tady 40 let a spíš ještě více trpěly, desítky, desítky let, i fašistické zloby obrovské, přijde mi to nanejvýše nenormální.

Chtl bych tady slyšet, jestli pan premiér dojednal s Ekumenickou radou církvi, že oni posečkají, chápou ty problémy. Předpokládám, že to tak bude. Ministr zemědělství je taky bůhvíckde, asi je omluven, nevím, nechci se do něj strefovat. Takže odpovědi se nedočkáme.

Z toho důvodu mi dovolu, bych si jménem klubu, je to zejména kvůli těmto dvěma pánům, vzal jménem klubu TOP 09 přestávku v délce trvání – kolik to je? – 22 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Klub TOP 09 si bere přestávku 22 minuty a mně nezbývá nic jiného než přerušit jednání dnešní do zítřka do 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.38 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. října 2014
Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosim, abyste zaujali svá místa v sále a vytvořili důstojnou atmosféru tomu, co nás čeká.

Dovolte mi totiž, abych umožnil nové kolegyni složit poslanecký slib.

Slib poslance

Nyní tedy přistoupíme ke slibu nové poslankyně za paní Věru Jourovou, která se včera vzdala svého poslaneckého mandátu.

Požádám paní předsedkyni mandátového a imunitního výboru, paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetla Ústavou předepsaný slib, který paní poslankyně složí do mých rukou. Paní předsedkyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vás informovala o tom, že dne 21. října 2014 se poslankyně Parlamentu České republiky paní Věra Jourová vzdala mandátu, a to prohlášením učiněným jí osobně na 19. schůzi Poslanecké sněmovny.

Mandátový a imunitní výbor na své dnešní schůzi přijal usnesení číslo 93, ve kterém konstatoval, že dne 21. října 2014 zanikl mandát poslankyně Mgr. Věry Jourové, narozené dne 18. srpna 1964, a to způsobem podle ustanovení § 6 a § 3 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Současně výbor konstatoval, že téhož dne vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní inženýrky Zuzany Šánové, narozené dne 24. května 1959.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nyní paní poslankyně Zuzana Šánová poslanecký slib.

Prosím, paní poslankyni, která již předstoupila tedy před Poslaneckou sněmovnu. Zároveň poprosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby tento slib přijal. Prosím vás, dámy a pánové, abyste povstali. (Děje se.)

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslankyně Šánová stvrzuje slib podáním ruky předsedovi Poslanecké sněmovny a slovem "Slibuji.". Poté slib podepisuje.)

Gratuluji vám, paní poslankyně. Děkuji vám, kolegové. (Potlesk. Poslanci usedají do svých lavic.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dovolte mi, abych paní poslankyni Zuzanu Šánovou mezi námi uvítal a popřál jí mnoho úspěchů v její poslanecké práci.

Nyní vás všechny prosím, pokud jste tak ještě neučinili, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Tejc – karta číslo 6 a pan poslanec Chalupa – karta číslo 9.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: pan poslanec Adamec – pracovní důvody, paní poslankyně Aulická Jirovcová – zdravotní důvody, pan poslanec Bartošek z odpoledního jednání bez udání důvodu, pan poslanec Čihák – pracovní důvody, pan poslanec Havíř od 14.30 – pracovní důvody, pan poslanec Kolovratník – pracovní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody a pan poslanec Syblík do 14. hodiny – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová z pracovních důvodů, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Stropnický do 11 hodin a od půl druhé do půl čtvrté z pracovních důvodů a paní ministryně Válková od 14. hodiny rovněž z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body 91, 15 a 1, což je vládní návrh zákona o státním rozpočtu. Připomínám, že po polední přestávce je pevně zařazen bod 106, což je úprava pravidel. Poté bychom v případě, že nebude ukončeno dopoledne projednávání státního rozpočtu, pokračovali v projednávání státního rozpočtu, a poté co ukončíme – doufám – projednávání státního rozpočtu, by následovaly body 18 a 23.

Zeptám se, zda chce – ano, pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo. Dovolte, abych navrhl zařazení tří bodů, všechny jsou v prvním čtení, a to po již pevně zařazených bodech.

Jako první bod číslo 29 – Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, sněmovní tisk – teď to tu nemám, ale je to bod 29, sněmovní tisk 146.

Poté bod číslo 32, sněmovní tisk 167 – Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky.

A poté jako třetí bod číslo 33, sněmovní tisk 180 – Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Fischerové, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda klubu ANO.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych navrhl vyřazení bodu z pořadu schůze, a to konkrétně bodu číslo 96, což je Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů, zákon o hranicích vojenských újezdů, sněmovní tisk 57, ve třetím čtení.

Potom vyřadit bod číslo 108 – Návrh na zkrácení zákonné lhůty po projednání sněmovního tisku 299 ve výborech Poslanecké sněmovny. Pro nás pro všechny je to EIA. Je to navrženo po dohodě s panem ministrem Brabcem v souvislosti s jeho jednáním v Evropské unii, v Evropské komisi.

A potom mi dovoluji zařadit nový bod na pořad schůze, konkrétně návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 339 ve výborech Poslanecké sněmovny. Je to zákon o vynětí ze zemědělského půdního fondu. Poprosil bych o zařazení tohoto bodu na čtvrtek 23. 10. jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu 107, de facto náhrada za ten vyřazovaný bod zkrácení lhůty u EIA.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Petřů.

Poslanec Jiří Petřů: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, po dohodě s paní ministryní navrhuji vyřadit z programu této schůze vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk číslo 309. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura. Prosím. Prosím pana předsedu klubu ANO, aby uvolnil přístup k řečišti. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nic se neděje, děkuji. Já bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vznést námitku proti zařazení nového bodu. Myslím si, že než o tom budeme hlasovat, měla by proběhnout nějaká debata mezi předsedy klubů a případně učinit dohodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To bylo tedy proti návrhu pana předsedy Faltýnka na zkrácení lhůty u zemědělského půdního fondu. Je tomu tak? Dobrá, takže o tom hlasovat nemůžeme.

Zeptám se, kdo ještě chce vystoupit k pořadu schůze. Nikdo. Jen prosím o malé strpení. Vzhledem k tomu, že jsme včera vyřazovali jeden tisk, tak se změnila čísla bodů. Já je jenom upravím, abychom věděli, o čem hlasujeme, tak upravím ty návrhy tak, aby to odpovídalo současnému číslování.

Takže v případě pana poslance Stanjury – navrhuje nyní bod 28, což je legalizace výnosů z trestné činnosti, bod 31, působnost MPO, a bod 32, pozemní komunikace. A tyto tři body zařadit na dnešek již po pevně zařazených bodech. Zeptám se, zda je zde žádost, abychom hlasovali po jednom návrhu, nebo můžeme všechny tři zvládnout jedním hlasováním. Můžeme všechny tři.

V tom případě zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 26, pro 66, proti 29. Tento návrh nebyl přijat.

Pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já samozřejmě respektuji výsledek hlasování a nezpochybňuji, ale musím k tomu něco říct. Včera večer se na nás obrátil pan předseda Poslanecké sněmovny s tím, že pokud budeme rozumnou dobu projednávat rozpočet, navrhuje, abychom odpoledne projednali některé z opozičních návrhů, ať si je vybereme, načteme a že je budeme projednávat. My jsme slíbili, že to takhle bude – a vidíte, jak ty dohody dopadají. Nic víc, nic míň.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já ještě počkám na kontrolu hlasování. Pan poslanec Schwarz. Pan poslanec Kubíček, pardon. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Dobrý den, pane předsedo, dámy a pánové. Já bych chtěl zpochybnit své hlasování. Na sjetině mám uvedeno ne a chtěl jsem hlasovat ano. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. O námitce rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Kubička, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 27, přihlášeno je 147, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení tří bodů na dnešek po pevně zařazených bodech, body 28, 31, 32.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 148, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda klubu Faltýnek – vyřadit bod 96, což jsou hranice vojenských újezdů, a bod 108, což je zkrácení lhůty tisku 299. Můžeme, předpokládám, hlasovat najednou o těchto návrzích.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 29, přihlášeno je 150, pro 128, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Petřů chce vyřadit sněmovní tisk číslo 309. Je tomu tak? Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 30, přihlášeno 150, pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda bylo hlasováno o všech navržených změnách pořadu. Je tomu tak, takže tím máme toto za sebou.

Budeme pokračovat bodem 91, což je

91.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zlepšení dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku a s ohledem na právní předpisy Spojených států amerických o informacích a jejich oznamování obecně známé jako Foreign Account Tax Compliance Act, která byla podepsána v Praze v České republice dne 4. srpna 2014
/sněmovní tisk 311/ - první čtení

Prosím pana místopředsedu vlády a ministra financí, aby tento tisk uvedl, a připraví se zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Pavel Šrámek.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, předložená dohoda reaguje na přijetí amerického zákona

Foreign Account Tax Compliance Act, tzv. FATCA. Americký zákon FATCA ukládá zahraničním finančním institucím oznamovat informace o jimi vedených účtech amerických daňových rezidentů americké daňové správě. Nespolutracujícím zahraničním finančním institucím, které nebudou tyto požadavky plnit, bude sražena částka 30 % z každé platby ze zdroje ve Spojených státech amerických. Pojem platby je v americkém zákoně FATCA vymezen široce. Zahrnuje např. úroky, dividendy, mzdy, výplaty, nájemné, příjmy z prodeje majetku, které mohou generovat úroky, apod. Dohoda je alternativou k exetitoriaálním účinku amerického zákona FATCA a jejím primárním účelem je zmírnit jeho dopad na finanční instituce v České republice.

V širším kontextu je dohoda uzavírána v rámci zintenzivnění boje mezinárodního společenství s daňovými úniky. Obdobné dohody uzavírají se Spojenými státy americkými další státy Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj Evropské unie. Po vzoru těchto dohod byl Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj vytvořen společný standard pro automatickou výměnu informací, který se obdobně snaží promítnout Evropská unie do svého práva. Na základě dohody si budou daňové správy České republiky a Spojených států amerických automaticky každoročně vyměňovat údaje o finančních účtech, které vedou jejich finanční instituce daňovým rezidentům druhé smluvní strany. Za tímto účelem musí české finanční instituce na základě dohody prověřit podle stanovených postupů náležitě péče každý existující, popř. nový otevíraný účet.

Hlavní přínos dohody spočívá především v tom, že jde o jednotné řešení pro finanční instituce v rámci celé České republiky, což povede ke snížení jejich administrativních nákladů. Posun účinnosti ustanovení amerického zákona FATCA o srážkové dani ve vztahu k českým finančním institucím. České finanční instituce nebudou nuceny srážet daň nespolutracujícímu majiteli účtu nebo mu zrušit účet. Získaný údaj o účtech daňových rezidentů vedených ve Spojených státech amerických. Vyjednávání dalších neoznamovaných produktů oproti americké modelové smlouvě a stále otevřené možnosti vyjednat v případě změny české sektorové legislativy další neoznamující instituce nebo produkty.

K prvnímu předávání informací by v případě ratifikace dohody mělo dojít v září 2015. Dohoda vstoupí v platnost k datu oznámení České republiky Spojeným státům americkým, že Česká republika dokončila své nezbytné vnitrostátní postupy pro vstup dohody v platnost. K jejímu provedení bude nutné přijmout prováděcí zákon, kterým musí být především stanovena povinnost a oprávnění finančním institucím informace shromažďovat a oznamovat Finanční správě České republiky.

Z hlediska právního řádu České republiky má dohoda charakter takzvané prezidentské smlouvy. Po její ratifikaci prezidentem republiky se dohoda stane součástí českého právního řádu a bude mít přednost před zákonem v případě, že s ní bude zákon v rozporu. Dohoda bude zcela v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky okamžikem přijetí prováděcího zákona. Návrh zákona schválen vládou byl 15. září 2014.

Je v souladu se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně závaznými zásadami mezinárodního práva.

Výše dopadu na státní rozpočet je závislá především na výši počátečních nákladů nutných na zavedení systému výměny informací se Spojenými státy americkými. Generální finanční ředitelství, které bude na straně České republiky sjednanou dohodu provádět, odhaduje počáteční náklady na 25 mil. Kč.

V současné době je Česká republika Spojenými státy americkými zařazena na seznam států, které podepsaly dohodu, a díky této skutečnosti nebude na české finanční instituce srážková daň uplatňována do 31. prosince 2014. Setrvání České republiky na tomto seznamu je samozřejmě podmíněno včasnou ratifikací dohody.

V případě, že by dohoda nebyla ratifikována, hrozí následující rizika. Při jakékoli platbě ze zdroje ze Spojených států amerických bude zadrženo 30 % částky a české finanční instituci převedeno pouze 70 %. Přímý dopad minimálně miliarda za rok. Česká republika vydá politický signál, že nadále nemá zájem být součástí skupiny států, které hodlají bojovat s daňovými úniky. Zvýšené náklady pro jednotlivé české finanční instituce vzhledem k nejednotnému přístupu a k nenaplňování očekávání sjednání dohody. Nahlížení na české finanční instituce jako na problematické v rámci nadnárodních finančních skupin. Odliv klientů z českých finančních institucí.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, s ohledem na výše uvedené argumenty si vás dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Pavel Šrámek.

Poslanec Pavel Šrámek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, navrhuji tento tisk přikázat k projednání zahraničnímu výboru Sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji za velmi stručnou zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní předseda klubu TOP 09 pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, nesl jsem to potupné břímě, když jsem jako první ministr financí do vlády nesl informaci o této dohodě a žádost o její ratifikaci. Já myslím, že si Sněmovna zaslouží, aby slyšela velmi otevřeně, o co se tu jedná. Je to naprosto jednostranný akt ze strany Spojených států, kterým oznámily členským zemím Evropské unie, že prostě budou vyžadovat jednostranně informace od jejich finančních orgánů, aniž ony by recipročně poskytovaly stejné, a kdo nebude spolupracovat, bude zdaněn třiceti procenty. Tečka.

Evropské země se vyrovnávaly s tímto jednostranným diktátem tím, že spolu diskutovaly, zda se s tím bude vyrovnávat každá země zvlášť, anebo zda se dohodnou společně a bude to společná dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy, kde – aby ta potupa nebyla tak velická – se bude usilovat o získání té reciprocity, která samozřejmě dohodnuta zatím není, a je jenom na Spojených státech, jestli se dohodne. Je to přesně ten moment, kdy se s tím nedá vůbec nic dělat, smířit se s tím, že někdo prostě udělal jednostranný akt a je silnější.

Takže já doporučuji, abychom nevetovali § 90. Doporučuji, abychom schválili a ratifikovali tuto dohodu, protože jinak významným způsobem poškodíme subjekty českého finančního sektoru, ale asi si ta situace zaslouží říci, že to fakt není férové.

To jediné, o co bych pana ministra chtěl poprosit – zdůrazňuji, že bych na jeho místě předkládal to samé se stejnou prosbou: Proč to sem dáváte tak pozdě? Ta věc je velmi stará, proč se musí tak, aby byla schválena podle § 90? Znovu opakuji, ano, jsme připraveni to schválit podle § 90, ale nechápu, proč se to u vás válelo tři čtvrtě roku, pane ministře.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já jenom upozorňuji, že podle § 90 schvalujeme až ten následující bod. Toto je smlouva, která běží standardním režimem.

Zeptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Ještě jednou té předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: To se mi to opravdu povedlo. Prosím, přijměte moji omluvu. Moje řeč platí, ale až k tomu dalšímu bodu. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Holeček. Pane poslanče, je to řádná přihláška, nebo faktická? Faktická. Dobrá, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Radim Holeček: Dobrý den, budu velmi krátký. Pan Babiš tu řekl, že ta smlouva bude nadřazena našemu právnímu řádu. Já bych se chtěl jenom zeptat, v prepozici k tomu tam je, že povinnost zpracovávat, shromažďovat a oznamovat požadované údaje je nutno uložit finančním institucím zákonem, tak aby při sběru informací se nedostaly do rozporu se zákonem 101 o ochraně osobních údajů. Jestli tohle je ošetřené, nebo jestli v tu chvíli tedy budeme porušovat zákon 101 o ochraně osobních údajů. Tam bych viděl velkou možnost nějakého zneužívání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Do rozpravy se dále nikdo nehlásí, tak ji končím. Zeptám se, zda si pan ministr nebo pan zpravodaj přejí závěrečné slovo. Nikdo si nepřije závěrečná slova. V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh zahraničnímu výboru. Stejně tak doporučoval i pan zpravodaj. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby tento tisk byl přikázán výboru zahraničnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 31, přihlášeno je 172, pro 156, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru zahraničnímu, a končím jeho první čtení.

Nyní přistupujeme k již zmíněnému zákonu, tedy k bodu

15.

Vládní návrh zákona o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 330/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je zde navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Prosím ještě jednou pana místopředsedu vlády, aby tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní. Účelem návrhu zákona je implementace takzvané dohody FATCA, která byla mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými podepsána dne 4. srpna 2014 a byla předložena Parlamentu k vyjádření souhlasu s ratifikací, sněmovní tisk 311.

Cílem dohody FATCA a předkládaného prováděcího zákona je především posílení boje proti daňovým únikům a zefektivnění mezinárodní spolupráce na poli výměny informací. Návrh zákona umožní České republice naplňovat mezinárodní závazky, předat je dohodou FATCA, které by bez prováděcího zákona nemohly být provedeny. Jde o získání údajů o účtech amerických daňových rezidentů od finančních institucí v tuzemsku a jejich následné poskytnutí orgánům finanční správy Spojených států amerických. Zákon zároveň umožní českému správci daně přijímat údaje o účtech českých daňových rezidentů u finančních institucí ve Spojených státech amerických a využívat je při správě daní a boji proti daňovým únikům.

Je nezbytné, aby dohoda FATCA uzavřená mezi Spojenými státy americkými a návrh zákona k jejímu provedení nabyly platnosti nejpozději 31. prosince 2014. Nepřijetí zákona by velmi negativně ovlivnilo mezinárodní renomé ČR jako země, která proklámá cíl efektivně bojovat s daňovými úniky. Zároveň by mělo fatální následky pro finanční trh ČR, neboť při jakékoli platbě ze zdroje ze Spojených amerických by bylo českým finančním institucím zadrženo 30 % z této platby jako

ekvivalent americké srážkové daně a převedeno pouze 70 %. Přímý dopad se odhaduje na 1 miliardu za rok.

Hrozí, že české finanční instituce budou z obavy před touto srážkovou daní postupovat podle dohody FATCA i bez výslovné právní úpravy a budou tak porušovat české právní předpisy, zejména na ochranu osobních údajů a bankovního tajemství. Nepřijetí by na straně finančních institucí zároveň vyvolalo dodatečné finanční náklady, jelikož připojení ČR k dohodě FATCA bylo dlouhodobě avizováno.

Vážené dámy a pánové, z výše uvedených důvodů vás žádám o podporu předloženého návrhu zákona, jelikož je nezbytné, aby provádějící zákon nabyl platnosti spolu s dohodou FATCA do 31. prosince 2014. Žádám vás tedy o schválení předloženého návrhu zákona již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím paní zpravodajku, paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, moje zpravodajská zpráva může být velmi stručná, protože pan ministr jako předkladatel důkladně zdůvodnil přijetí tohoto vládního návrhu, nicméně trošku s pousmáním musím říci, že pan kolega Kalousek mě předběhl. Mé výhrady byly opět k reciprocitě, takže nám spíš nezbyvá, než požádat vládu a Ministerstvo financí, aby v budoucnu podnikly určité kroky, aby tam reciprocita byla. To je jedna věc.

Druhá věc. Dovolte mi, abych v souladu se svou zpravodajskou zprávou také odpověděla de facto na dotaz, který zazněl ze strany ODS – jak je ošetřena česká legislativa v oblasti ochrany osobních údajů. K tomu právě má sloužit tento vládní návrh, aby tyto údaje byly ochráněny, aby to bylo všechno v souladu s českou legislativou. Týká se to i bankovního tajemství, sdělování informací atd.

Mé trošku pozvednuté obočí bylo nad § 90, ale samozřejmě pragmaticky si uvědomuji, že je potřeba tento návrh schválit, takže jako zpravodajka doporučuji rovněž tento vládní návrh, tisk 330, schválit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Není tomu tak. V tom případě obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova pana ministra, popř. paní zpravodajky nejsou požadována. Vzhledem k tomu, že nezazněla námitka proti projednávání podle § 90, tak nyní rozhodneme o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 330 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Ptám sek, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 32, přihlášeno je 174, pro 130, proti 1. Tento návrh byl přijat.

V tom případě zahajují podrobnou rozpravu, jakkoli upozorňují, že zde není možné podat pozměňovací návrhy. Lze pouze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu zákona a nebo jeho legislativně technických, gramatických, písemných nebo tiskových chyb. Žádné přihlášky do podrobné rozpravy nevidím, tak ji končím. Zeptám se ještě jednou na závěrečná slova po podrobné rozpravě. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní podle sněmovního tisku 330."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 33, přihlášeno je 175, pro 152, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji paní zpravodajce i panu ministru a končím projednávání bodu číslo 15.

Budeme pokračovat bodem číslo

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 /sněmovní tisk 331/ - první čtení

Poprosím pana ministra financí Andreje Babiše, aby tento tisk uvedl. U stolku zpravodajů již sedí jako zpravodaj pan předseda rozpočtového výboru, pan poslanec Votava. Nyní má slovo pan ministr financí. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych vás seznámit s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015, který byl vládou schválen dne 22. září 2014.

Základní údaje předloženého návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2015 jsou předkládány v této podobě. Příjmy státního rozpočtu 1 118,5 mld. Kč, výdaje státního rozpočtu 1 218,5 mld. Kč. Saldo státního rozpočtu minus 100 mld. Kč.

Pro rok 2015 je navržen deficit státního rozpočtu ve výši 100 mld. Kč, což je o 12 mld. Kč méně, než činí schválený deficit pro rok 2014. Porovnání se schváleným výhledem na rok 2015 je pokles deficitu dokonce o 20 mld. Kč. Podíl deficitu vládního sektoru na HDP metodice ESA 95 je pro rok 2015 očekáván ve výši 2,3 % bez problematiky gripenů.

Nyní mi dovoluete shrnout základní makroekonomické indikátory, které ovlivnily návrh státního rozpočtu na rok 2015. Dle dostupných dat se česká ekonomika i nadále nachází v záporné produkční mezeře, avšak nyní s vidinou jejího opuštění v roce

2015. Ekonomický výkon se během prvního pololetí letošního roku reálně zvýšil především vlivem růstu spotřeby a investic, tedy vlivem oživení domácí poptávky. Udržitelnost a intenzita růstu budou závislé jak na stabilitě a ekonomické dynamice vnějšího okolí české ekonomiky, tak na přiměřených hospodářských politikách respektujících průběh ekonomického cyklu.

Světová ekonomika pokračuje v mírném růstu a v rozvinutých zemích dochází k zklidnění situace po otřesech, k nimž došlo v posledních šesti letech. Ekonomický výkon eurozóny ve druhém čtvrtletí tohoto roku mírně zaostal za očekáváním. A i když úrokové sazby vládních dluhopisů do doby splatnosti klesají, stále zde ještě přetrvávají nepříznivé fundamentální faktory, zejména vysoké zadlužení vládního sektoru. Navíc vzrůstá riziko stupňování nepříznivých geopolitických událostí, které by případně mohly narušit průběh globální konjunktury.

Česká ekonomika v roce 2014 reálně vzroste, obdobně poroste i v roce 2015. Česká ekonomika zrychlila oživení svého výkonu na přelomu let 2013–14, kdy byla vykázána mezičtvrtletní tempa růstu reálné hrubé přidané hodnoty přesahující 1 %. Tento vývoj však byl do značné míry ovlivněn jednorázovými či dočasnými faktory, jako je nízká srovnávací základna, mimořádně teplá zima, zlepšení čerpání prostředků z fondu EU či pozitivní vliv oslabení kurzu koruny na export a poptávku po vybraném zboží.

Za celý rok 2014 reálný HDP vzroste cca o 2,7 %. Růst bude dán z více než tří čtvrtin domácí poptávkou. V roce 2015 očekáváme obdobný růstový profil i intenzitu s růstem HDP okolo 2,5 %.

Kurz jako jediný proinflační faktor v roce 2014, zvýšení inflace v roce 2015. Vzhledem k záporné produkční mezeře bude pravděpodobně jediným významnějším proinflačním faktorem v roce 2014 kurz koruny. Na rozdíl od předchozích let by totiž během celého letošního roku měly administrativní vlivy, zejména pak snížení cen elektřiny, působit protiinflačně. Průměrná míra inflace tak letos dosáhne jen 0,6 %. Rostoucí poptávka by měla průměrnou míru inflace v roce 2015 tlačit vzhůru k inflačnímu cíli. Tedy ke 2 %.

Stabilizace na trhu práce a pokles míry nezaměstnanosti v roce 2014 i 2015. I navzdory několika letům nepříznivého hospodářského vývoje narůstala míra ekonomické aktivity a zaměstnanosti. To souvisí částečně se změnami demografické struktury a rovněž s vyšší mírou využívání kratších pracovních úvazků. Spolu s ožíváním ekonomiky očekáváme i zlepšování v oblasti vývoje míry nezaměstnanosti. V ročním průměru by za rok 2014 měla dosáhnout 6,4 % a dále mírně klesnout v roce 2015 na 6,1 %.

Přebytek běžného účtu v roce 2014 a jeho vyrovnání v roce 2015. Vývoj běžného účtu platební bilance v podobě jejího deficitu dlouhodobě pro českou ekonomiku nepředstavuje žádná rizika. V roce 2013 činil pouze 1,4 % HDP a byl financován přebytky na finančním účtu. V souvislosti s vývojem ekonomik našich obchodních partnerů a růstem cenové konkurence, schopnosti vlivem oslabení koruny očekáváme zvýšení růstu jak exportních trhů, tak exportní výkonnosti. Z tohoto důvodu

předpokládáme v roce 2014 dokonce mírný přebytek salda běžného účtu a v roce 2015 pak jeho v zásadě vyrovnanou hodnotu.

Podrobnější informace o očekávaném vývoji české ekonomiky v roce 2014 a 2015 a rovněž odhady relevantních makroekonomických ukazatelů jsou uvedeny v části A rozpočtové dokumentace. Horizont do roku 2017 je obsahem střednědobého výhledu. Ministerstvo financí nepřetržitě bedlivě sleduje prognózy a názory institucí převážně soukromé sféry, které se zabývají makroekonomickou analýzou a prognózou. Na základě porovnání s těmito nezávislými prognózami lze konstatovat, že makroekonomický rámec návrhu státního rozpočtu na rok 2015 je velmi blízký konsensuální makroekonomické předpovědi vycházející z názoru těchto institucí.

Nyní bych vás rád seznámil podrobněji s některými tituly příjmové stránky státního rozpočtu v návrhu na rok 2015. Příjmy z daní a poplatků se odhadují ve výši 575,1 mld. korun. Daňové příjmy na rok 2015 vycházejí z aktuálních daňových inkas a predikovaných makroekonomických dat a oproti rozpočtu 2014 rostou o 12,6 mld. Jednoduchá daňová kvóta, která zahrnuje pouze daňové příjmy daňových rozpočtů, činí 19,3 %. Složená daňová kvóta, která zahrnuje i příjmy z pojistného na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a příjmy z povinného pojistného na zdravotní pojištění, činí 34,6 % HDP.

V daňových příjmech je zahrnuto postupné zvyšování daňového zvýhodnění na druhé, třetí a další dítě. Daňové zvýhodnění na rok 2015 na druhé dítě představuje 200 korun měsíčně a na třetí a další 300 korun měsíčně. Dále bylo promítnuto snížení sazby DPH na léky, knihy a nenahraditelnou dětskou stravu na 10 %. Od roku 2015 budou tedy v platnosti tři sazby DPH, to je 21, 15 a 10 %.

Pro pracující důchodce je zpět zavedeno uplatnění slevy na poplatníka, možnost odečtu částky 24 840 korun ročně. Tuto slevu je možno uplatnit již od měsíce srpna 2014.

Rozpočtové určení daní se pro rok 2015 nemění. Se změnou zákona číslo 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, se počítá od 1. ledna 2016.

Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 400,7 mld. korun a představují meziroční nárůst proti očekávanému inkasu o 4,6 %. Příjmy z rozpočtu Evropské unie a finančních mechanismů jsou do rozpočtu zapojeny částkou 87,8 mld. korun. Jedná se zejména o příjmy ze strukturálních fondů Evropské unie a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů Evropské unie a České republiky a příjmy určené na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky. V návrhu rozpočtu na rok 2015 jsou rozpočtovány příjmy od státních podniků v rozsahu přes 8 mld., a to Lesy, budějovický Budvar a z privatizačního účtu na kompenzaci deficitu důchodového systému ve výši 16,5 mld.

Porovnání návrhu rozpočtu na rok 2015 s rozpočty minulých vlád. Investice státního rozpočtu v příštím roce meziročně vzrostou. V minulých letech byly sice investice rozpočtované jako vyšší, ale pravidelně zůstávaly nedočerpávány a navíc nikdo nehleděl na jejich efektivitu. Snahou této vlády je tuto dosavadní praxi

nedůsledného čerpání výdajů ukončit, a naopak konečně začít investovat do skutečně potřebných projektů, např. do dopravní infrastruktury. Lze předpokládat, že i v roce 2015 budou navíc v průběhu roku navyšovány výdaje o nespotebované výdaje z minulých let.

V oblasti výzkumu a vývoje v minulosti docházelo k značnému plýtvání, vznikala např. obří centra bez zajištěného financování a udržitelnosti a bez jasných a doložitelných výsledků. Naopak prioritou této vlády je prosazování takových výdajů do vědy a výzkumu, které povedou k prokazatelným a dlouhodobým přínosům pro českou ekonomiku.

Celkové provozní výdaje bez výdajů na platy oproti rozpočtu na rok 2014 klesají přibližně o 3 mld. korun proti státnímu rozpočtu na rok 2013 klesají o 1,3 mld. korun, a to přesto, že např. rostou výdaje na provoz armády – nejen v souvislosti s ukrajinskou krizí.

Pokud jde o strukturální deficit, v oficiálním fiskálním výhledu z května 2013 počítala minulá politická vláda pro roky 2014, 2015 a 2016 s podstatně vyšším strukturálním saldem, a to minus 1,8 % v roce 2014, minus 2,1% v roce 2015 a minus 2,4 % v roce 2016. Současný plán je tedy výrazně úspornější. Aktuální a makroekonomická predikce Ministerstva financí totiž počítá pro rok 2014 s deficitem minus 1,2 %, v roce 2015 s deficitem minus 1,8 % a v roce 2016 pak s deficitem minus 1,7 %.

Celkové výdaje státního rozpočtu jsou meziročně vyšší z důvodu podpoření spotřeby obyvatel v podobě např. zvýšení důchodů, plateb do zdravotnictví či platů učitelů nebo policistů. Hospodářská politika minulých vlád naopak vedla k hospodářskému útlumu, poklesu reálných příjmů především sociálně slabších skupin a poklesu spotřeby domácností. Deficit státního rozpočtu je však letos díky politice současné vlády, např. lepšímu výběru daní, výrazně nižší než ten rozpočtovaný, a to až o 30 mld. korun. Deficit na rok 2015 ve výši 100 mld. je také nižší než deficit, který v loňském roce navrhovala minulá vláda. Návrh na snížení výdajů 20 mld. by nutně znamenal snížení důchodů nebo plateb do zdravotnictví apod.

Nyní mi dovoluete vás podrobněji seznámit s výdaji státního rozpočtu na rok 2015. Na výdajové straně rozpočtu patří k nejdůležitějším sledované mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2015 jsou rozpočtované ve výši 713,4 mld. a tvoří 58,5 % celkových výdajů státního rozpočtu. Mezi nejdůležitější mandatorní výdaje patří sociální mandatorní výdaje, jejichž limity jsou následující.

Výdaje na důchody se rozpočtují ve výši 394,8 mld. korun s meziročním růstem o 1,6 % oproti očekávané skutečnosti. Od roku 2015 bude revidována úprava valorizačního schématu, která byla pro roky 2013 až 2015 schválena v zúžené podobě a která při valorizaci důchodů stanovila zohlednění pouze jedné třetiny růstu spotřebitelských cen a jedné třetiny růstu mezd. Od 1. ledna 2015 bude plně zohledněn při valorizaci důchodů růst spotřebitelských cen a zohlední se jedna třetina růstu mezd.

Valorizace pro rok 2015 bude vyšší s tím, aby byla důchodcům částečně kompenzována a redukována valorizace důchodů v letech 2013 a 2014. Zvýšení průměrného starobního důchodu v roce 2015 by mělo činit 200 Kč, což představuje zvýšení důchodů o 1,8 %.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění nadále porostou v souvislosti s růstem mezd, od kterých je jejich výše odvozena, a vývojem nemocnosti, a to na odhadovanou výši 24,1 mld. Kč. Výdaje na dávky státní sociální podpory včetně pěstounské péče jsou navrženy v objemu 40,4 mld. Kč a na dávky pomoci ve hmotné nouzi ve výši 12,2 mld. Kč. Výdaje na příspěvek na péči pro rok 2015 se předpokládají ve výši 21 mld. Kč. Návrh výdajů na výplatu podpor v nezaměstnanosti představuje 11 mld. Kč a proti roku 2014 se zvyšují o 2,8 %. Dotace na sociální služby podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, jsou rozpočtovány ve výši 7,9 mld. Kč a v porovnání s rokem 2014 došlo k nárůstu o 0,5 mld., to je o 6,8 %. Na zvýšení platů v sociálních službách je rozpočtováno 750 mil. Kč.

Výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 3 mld. Kč bez prostředků z Evropské unie. Po započtení výdaje na předfinancování projektů Evropské unie představují tyto výdaje 6,7 mld. Kč.

Na platbu státu do systému zdravotního pojištění jsou rozpočtovány prostředky v objemu 62,2 mld. Kč. Od 1 července 2014 došlo ke zvýšení platby státu za státní pojištěnce do systému veřejného zdravotního pojištění. Jedná se o navýšení měsíční platby za jednoho pojištěnce o 58 Kč na celkových 787 Kč na osobu a měsíc.

Nyní bych se chtěl zmínit o dalších výdajových oblastech státního rozpočtu. Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a mzdové náklady příspěvkových organizací jsou pro rok 2015 rozpočtovány v objemu 139 mld. Kč a proti roku 2014 došlo k jejich zvýšení o 6,5 mld. Rozpočtovaný průměrný plat činí 25 878 Kč. V platech je zapracován 3,5procentní meziroční růst, to je 4,4 mld. Kč pro všechny skupiny zaměstnanců, a to u zaměstnanců odměňovaných podle zákoníku práce a služebního zákona, u vojáků z povolání a u příslušníků bezpečnostních sborů, a dále 1,5 % meziroční růst platů, to je celkem 1 mld. Kč k řešení problematiky ozbrojených složek, kariérního řádu, služebního zákona a věkového automatu. Vyjma parlamentních kapitol. Nárůst platů o 1 % je navržen u ústavních činitelů. K nejvýraznějšímu navýšení platů, a to o 9,9 %, dochází u platů státních zástupců a soudců, a to zejména vlivem navýšení platové základny pro výpočet platů. U státních zástupců se jedná o 2,7násobek a u soudců o trojnásobek průměrného platu v nepodnikatelské sféře na základě rozhodnutí Ústavního soudu. Do výdajů na platy jsou zahrnuty i prostředky na odměňování v rámci projektů a programů Evropské unie včetně technické asistence, kryto příjmy z rozpočtu Evropské unie a finančních mechanismů, a to ve výši 1,51 mld. Kč, a související jednorázové navýšení počtu zaměstnanců o 2 688.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovaci jsou zahrnuty v celkovém objemu 34,9 mld. včetně EU prostředků. Podíl těchto výdajů na HDP pro rok 2015 dosáhne 0,83 %. Výdaje na společnou zemědělskou politiku jsou rozpočtovány ve výši 38,8 mld. Kč. Největší položku tvoří přímé platby, na které je vyčleněna částka 24,5 mld. Kč.

Oblast školství a sportu. Posíleny byly výdaje na platy v souvislosti s očekávaným navýšením počtu žáků v segmentu základního školství o 300 mil. Kč a další posílení výdajů o 300 mil. Kč na vyplácení náhrady platů učitelům a dalším zaměstnancům škol za prvních 14 dnů dočasné pracovní neschopnosti. Na program Rozvoj výukových kapacit základních a mateřských škol zřizovaných územně samosprávnými celky je určena částka 200 mil. Kč. Na výstavbu základních škol v oblasti velkých měst jsou určeny výdaje ve výši 400 mil. Kč. Na sport jsou celkem rozpočtované výdaje ve výši 3,1 mld. Kč. Do této částky je zahrnuto i zvýšení o 800 mil. Kč na podporu sportovní reprezentace a všeobecné sportovní činnosti. Kromě činnosti na krajské a obecní úrovni, to znamená tělovýchovné jednoty a sportovní kluby, bude podporována i výstavba národních olympijských center.

Oblast kultury. Dotace na filmové pobídky pro Státní fond kinematografie jsou rozpočtované ve výši 500 mil. Kč. Program péče o národní kulturní poklad byl posílen o 1 mld. Kč. Posíleny byly výdaje na podporu živého umění v souvislosti s mimořádnými výročími a akcemi připadajícími na rok 2015 až 2017 a výdaje na podporu kulturních památek.

Oblast dopravy. Výdaje Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2015 očekávají podle připravenosti staveb až do úrovně 94,3 mld. Kč včetně očekávaného zapojení nároků z nespotebovaných výdajů v objemu cca 11 mld. Kč, souvztažného zvýšení příjmů a výdajů operačního programu Doprava v roce 2015 o 27,5 mld. Kč a zapojení zůstatku na účtu fondu ve výši 6 mld. Kč. Na kompenzace slev na jízdné v roce 2015 jsou rozpočtované výdaje v objemu 260 mil. Kč. Dále jsou v rozpočtu na rok 2015 v kapitole Ministerstva dopravy rozpočtované výdaje na úhradu závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě pro kraje v celkové výši 2,8 mld. Kč včetně inflačního koeficientu.

Obrana a bezpečnost. Výdaje kapitoly Ministerstva obrany jsou navrženy ve výši 43,8 mld. Kč pro rok 2015, přitom se počítá s nárůstem výdajů pro další léta. Výdaje kapitoly Ministerstva vnitra byly posíleny oproti roku 2014 o 1,4 mld. Kč, celkové výdaje jsou pro rok 2015 navrženy ve výši 55 mld. Kč.

Průmysl. Na průmyslové investiční akce poskytuje Ministerstvo průmyslu a obchodu hmotnou podporu na pořízení dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku v souladu se zákonem č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách. V období 2013 a 2014 vláda podle příslušných usnesení schválila hmotnou podporu pro několik investorů s nárokem na hmotnou podporu v roce 2015, což by mělo podpořit zaměstnanost. Jedná se o následující investory: JC Interiors Czechia s. r. o. 33,5 mil. Kč, LEGO Production s. r. o. 45,7 mil. Kč, Nexen Tire Corporation 250 mil. Kč, Hyundai Mobis Company Limited 66 mil. Kč.

Správa státních hmotných rezerv. Posíleny byly výdaje na ochraňování ropných produktů a zvýšeného objemu ochraňovaných potravin v souvislosti s událostmi na Ukrajině. Vládní rozpočtová rezerva je navržena ve výši necelých 3,9 mld. Kč.

Výdaje kapitoly Státní dluh jsou pro rok 2015 navrženy v objemu 64,5 mld. Kč. V letech 2014 a 2015 je plánována stabilizace korunové hodnoty státního dluhu na

úrovni stavu ke konci 2013. Ke konci roku 2015 se očekává na úrovni 1 683 mil. Kč. Podíl státního dluhu na HDP ke konci roku 2015 by tedy měl činit 39,9 %.

Na závěr svého vystoupení bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu o podporu vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2015 a schválení základních údajů návrhu tohoto zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím pana zpravodaje pana poslance Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, vládo. Dovolil bych si vás seznámit s usnesením rozpočtového výboru, který projednal dne 8. října 2014 zákon o státním rozpočtu na rok 2015, a to za přítomnosti místopředsedy vlády a ministra financí pana Babiše. Rozpočtový výbor tedy doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 v prvním čtení přijala následující usnesení.

Poslanecká sněmovna:

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 podle sněmovního tisku 331, kterými jsou:

A. výše příjmů stanovená částkou 1 118 455 070 558 Kč, výše výdajů stanovená částkou 1 218 455 070 558 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji, tedy saldo, stanovený částkou 100 mld. Kč.

B. způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami:

a) zvýšení stavu státních dluhopisů do výše 101 416 800 000 Kč,

b) změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to zvýšením o 1 416 800 000 Kč,

C. finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 040 870 000 Kč,

D. finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí s výjimkou hlavního města Prahy v úhrnech po jednotlivých krajích, a to dotace a příspěvky v celkové výši 7 434 739 068 Kč,

E. finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 814 349 000 Kč,

F. zmocnění ministru financí v § 2 odst. 1, 2, 3, včetně možnosti změnit výši celkových příjmů, celkových výdajů a dalších ukazatelů zde uvedených postupem a v daném rozsahu, zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvků na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze podle

§ 1 odst. 10 v příloze číslo 8, vše ve vládním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 podle sněmovního tisku 331.

II. Bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2015

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtům Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 86 721 131 288 Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 39 mld. Kč.

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 300 mld. Kč.

Přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu na rok 2015 – to s dovolením číst nebudu – uvedeno v usnesení, jednotlivé výbory, jaké mají v gesci přikázány jednotlivé kapitoly.

A konečně zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem také učinil.

Vážený pane předsedo, hlásím se také do rozpravy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Mám to chápat jako přihlášku zpravodaje s přednostním právem? (Ano.) Pokud ano, tak jste číslo pět s přednostními právy.

Nyní tedy otvírám obecnou rozpravu a nejprve se tedy vypořádáme s přednostními právy. První je pan předseda Kalousek, potom pan předseda klubu Úsvit Fiala, potom pan předseda Okamura... Obráceně? Tak obráceně. Pan předseda Okamura a poté pan předseda Fiala. A poté pan předseda Fiala, tentokrát z ODS. A potom tedy pan zpravodaj. A pokud nebude uplatněno další přednostní právo, došla by řada na jména na tabuli. Prosim pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, je to historická chvíle v tomto volebním období, protože se jedná v podstatě o první rozpočet, který skutečně od začátku rozpočtovacího cyklu připravila tato vláda. Rozpočet na rok 2014 vládní koalice sice podpořila, ale rozhodně se nedá říct, že ho připravila, protože ho převzala čtrnáct dní poté, co byl předložen. To už se toho příliš udělat nedalo. Jinými slovy, o rozpočtové politice této vlády vypovídá teprve tento rozpočet. Vláda ho prezentuje jako rozpočet úsporný, jako rozpočet spravedlivý a jako rozpočet podporující investice. No nekupte to.

Kdybychom skutečně schvalovali tato slova, pravděpodobně bychom ho mohli schválit jednomyslně. Bohužel my nebudeme schvalovat slova, kterými je tento rozpočet vládou prezentován. My budeme schvalovat čísla, která jsou v tom dokumentu napsána. Bohužel v tom dokumentu jsou napsána čísla, která jsou s těmito slovy v přímém rozporu. Dovolte, abych to demonstroval na číslech Ministerstva financí, jak z jejich dokumentů o střednědobém výhledu, tak především z 95 procent z dokumentu, který máme všichni na lavicích, tedy z návrhu zákona o státním rozpočtu. (Ve vládní lavici se hlučně baví premiér a poslanec Krákora přímo za zády

řečníka.) A abych tak učinil vypovídajícím způsobem, to znamená v rámci nějakého střednědobého trendu, který si dovoluji definovat jako pětiletý. (Řečník zvýšil hlas, aby byl lépe slyšet, protože ho ruch za ním ruší.)

Fiskální politika minulých let byla poznamenána skutečně snahou o úspory, tedy ale dosáhnout alespoň stagnace výdajů. Úsporné rozpočty se... (Řečník se otočil a upozorňuje mimo mikrofon: Já vás nepřekřičím, pane kolego.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, prosím o klid ve vládních lavicích.

Poslanec Miroslav Kalousek: Úsporné rozpočty se vyznačují tím, že když už se výdaje – (Premiér a poslanec Krákora si začali povídat ihned poté, co se řečník znovu ujal slova.)

Pane předsedo, nezdobte se, ale pokud pan zpravodaj Krákora bude za mnou mluvit, já se nejsem schopen soustředit. Já nečtu svůj projev...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já ještě jednou a důrazně žádám o klid ve vládních lavicích. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Promiňte, já nečtu svůj projev. Abych ho mohl říkat z hlavy a dokázal tím, že umím i něco víc než číst, tak prostě musím být minimálně soustředěný. Děkuji vám.

Úsporné rozpočty se vyznačují tím, že když už nedochází k meziročnímu snižování výdajů, tak se alespoň politická reprezentace snaží o stagnaci, aby nedocházelo k významnému navyšování z roku na rok. Tomu odpovídají léta 2011 až 2013, kdy celkové výdaje byly ve výši 1 072, 1 087, potom 1 074. Pro rok 2014 Rusnokova vláda tento trend změnila a došlo k poměrně výraznému nárůstu z 1 074 na 1 112.

Vládou navrhovaný rozpočet jako úsporný oproti Rusnokovu rozpočtu výdaje znovu navyšuje a navyšuje je z 1 112 mld. na 1 131 mld. To znamená, navrhované výdaje, které budeme schvalovat, jsou o 18 mld. Kč vyšší, než byl onen Rusnokův rozpočet, který jste za úsporný nepovažovali opravdu ani vy. Přesto navrhuje o 18 mld. vyšší výdaje a o 24,5 mld. vyšší, než předpokládal střednědobý výhled z roku 2013.

Pokud to opřeme o další prezentaci vlády, která říká, že takový rozpočet tedy podporuje investice, očekával by optimista, že toto navýšení bude znamenat významné navýšení investičních výdajů, aby podpořili hospodářský růst. Bohužel opak je pravdou. V rozpočtu, který máte před sebou, je navrhována výše investičních výdajů na nižší úrovni, než kdy rozpočtovaly či proinvestovaly pravicové vlády v době krize, v době recese, v době, kdy vládní strany kritizovaly pravicové vlády za

to, že nízkými veřejnými investicemi škrtí ekonomiku, tak vy na příští rok navrhuje podstatně méně.

Protože jsem si vědom toho, že vláda se snaží zoufale mlžit porovnáním, co bylo rozpočtováno a co bylo skutečně proinvestováno a jak se do toho promítaly či nepromítaly vztahy s Evropskou unií, dovolil jsem si, a prosím proto o pozornost a trochu trpělivosti, z návrhu zákona o státním rozpočtu a ze státních závěrečných účtů vyjmout investice jak z národních zdrojů, tak včetně Evropské unie, a vyjmout to, co bylo skutečně rozpočtováno a co bylo skutečně utraceno, aby nemohlo být pochyb o tom, že to, co říkám, je skutečně pravda a že na příští rok plánujete nižší investice, než se podle jakékoli metodiky rozpočtovalo a investovalo v dobách hospodářské recese.

Tedy dovolíte-li, vezmeme-li pouze národní investice, tedy očistíme je od vztahů na Evropskou unií, příjmy a výdaje z Evropské unie, to, co se investovalo pouze z národních zdrojů, v roce 2011 se rozpočtovalo 40,7 mld., ve skutečnosti díky řadě rozpočtových opatření a navyšováním investic během roku se proinvestovalo 48,1 mld. 48,6 mld. se rozpočtovalo i v roce 2012 a skutečně se proinvestovalo 47,7 mld., tzn. zhruba o 1 mld. méně. V roce 2013 se rozpočtovalo z národních zdrojů na investice 46 mld. A ano, Rusnokova vláda nebyla schopna všechny tyhle disponibilní zdroje vyčerpat. Proinvestovala pouze nikoliv 46 mld., ale 42,8 mld. z národních zdrojů, což je ale pořád víc, než rozpočtuje vláda pana Babiše a pana Sobotky na příští rok, protože ta z národních zdrojů rozpočtuje pouze 40,7 mld., tzn. výrazně méně, než bylo proinvestováno v letech 2011, 2012 i 2013 z národních zdrojů.

Pokud vezmeme i vztahy na Evropskou unií, pak tedy v roce 2011 se rozpočtovalo na investice 104,9 mld., ve skutečnosti se díky nespotřebovaným nárokům z minulých let investovalo více, a sice 118,9 mld. V roce 2012 se rozpočtovalo 96,9 mld. a ve skutečnosti se proinvestovalo 113,6 mld. A v roce 2013 se rozpočtovalo 97 mld., ve skutečnosti se proinvestovalo 102,3 mld. Na rok 2015 včetně zdrojů Evropské unie navrhuje rozpočet této vlády 75,6 mld. Tedy ještě jednou: 118 v roce 2011, 113 v roce 2012, 102 v roce 2013 a 75 na příští rok. Maně mě napadá, že v onom roce 2012 se pořádaly velké pouliční demonstrace. Pan poslanec Zavadil, tenkrát předseda Českomoravské komory odborových svazů, pořádal demonstrace, kde zaznívalo, že téměř zločinná vláda nízkými veřejnými investicemi škrtí ekonomiku, škrtí hospodářský růst, a ničí tak zaměstnanost v České republice. Říkal to v roce, kdy jsme investovali výrazně více, než vy plánujete investovat příští rok. Docela bych se rád zeptal prostřednictvím pana předsedy pana kolegy Zavadila, jestli až takový rozpočet schválí, proti němu půjde také demonstrovat, protože tu ekonomiku těmi nízkými investičními výdaji chcete škrtit výrazně více, než jsme dělali my.

Kam se nám tedy ty peníze poděly, když zvyšujeme výdaje v tomto návrhu, a to dosti výrazně, a přitom bezprecedentně škrtíme investice a stanovujeme je pod hladinou let největší krize? Je to jednoduché. Poděly se nám do provozních výdajů státu a poděly se nám do sociálních dávek. Když se podíváme na onen výhled

z roku 2013 – to je poslední výhled těch pravicových vlád, které investovaly víc, než vy plánujete investovat v příštím roce –, tak oproti předpokladům se sociální dávky zvyšují o 17,7 mld. korun a provozní výdaje státu se zvyšují o 17,8 mld. korun. U sociálních dávek to do značné míry chápou, tam se to týká především důchodů. U provozních výdajů státu už je to docela zajímavější, protože kromě drobnějších položek jako vícepeněz na nákup materiálu, na nákup služeb jsou ty hlavní položky platy. Snaha Ministerstva financí odpreparovat platy od provozních výdajů státu je dojemná. Prosím, snad všichni chápeme, že platy jsou jednou ze základních položek a součástí provozních výdajů státu, dokonce těch nejdominantnějších, takže říkat "šetřím na provozu a zvyšuji platy" je protimluv. Takže nejvyšší částkou jsou platy, a to 6,5 mld. korun, a poměrně výrazné navýšení o téměř 6 mld. neinvestiční dotace podnikatelským subjektům. To je taková agregovaná položka. Pokud by vám přišla příliš obecná, takový typický výdaj neinvestiční dotace podnikatelským subjektům je dotace agropotravinářskému komplexu. Samozřejmě není jediná. Tak tam se ty peníze promítají. Téměř 18 mld. sociální dávky, téměř 18 mld. provoz. To když sečteme, je samozřejmě víc než ono navýšení o 24,5 mld., tak je logické, že holt ten provoz a sociální dávky tyji na úkor investic, které musí být nižší. Ta koruna je jenom jedna, buď ji projíte, nebo ji proinvestujete. Obojí s ní udělat nemůžete. A vláda dává přednost tomu prvnímu, tzn. chce ji projídat, nechce ji investovat.

Musím říct v tomto ohledu, že mě rozveselilo stanovisko Ministerstva financí, které, protože já jsem prezentoval tato čísla již v pondělí na tiskové konferenci, bezprostředně reagovalo s tím, že se dopouštím naprosto neférového srovnání, protože srovnávám střednědobý výhled z roku 2013, což je něco, co nemůže platit, a že jsem v roce 2013 predikoval deficit 110 mld., takže vlastně Ministerstvo financí s rozpočtovým deficitem 100 mld. proti mně šetří 10 mld. a má mnohem úspornější rozpočet. No, buď je neférové tím argumentovat, což si myslím, že není, to je normálně férové, ale nemůžu říkat, že je neférové tím argumentovat a současně z tohoto střednědobého výhledu vyndávat svůj hlavní argument a říkat: Podívejte se, oni plánovali vyšší deficit a já jsem ušetřil, protože předkládám deficit nižší. To je z téhož materiálu. To je ze střednědobého výhledu z roku 2013. A je férové tím argumentovat – nebo pokud je neférové, tak ten argument nemůžu používat – a já pokládám za férové s ním argumentovat.

Tedy ano, rozpočet, který je předložen, má skutečně o 10 mld. nižší deficit, než jsme předpokládali my v roce 2013. Ovšem není to úspora. Řekněme si, čím je to způsobeno. Je to způsobeno za prvé tím, že v roce 2013 jsme neočekávali tak příznivý vývoj ekonomiky, který teď je, což není zásluhou ani naší vlády, ani vaší vlády. Za to můžeme poděkovat vnějšímu prostředí a tiše se modlit, aby nám to vydrželo. Takže tento meziroční nárůst hrubého domácího produktu samozřejmě významným způsobem posiluje příjmovou stranu rozpočtu a snižuje deficit. Nicméně to neznamená, že šetříme. Podle tohoto střednědobého výhledu se měly k 1. 1. 2015 snížit daně z příjmů fyzických osob. To je v tom samozřejmě započítáno, proto deficit je takový.

Oproti střednědobému výhledu jste daně zvýšili o 16 mld. – nikoliv proti skutečnosti, proti výhledu –, což je dalších 16 mld. na příjmové straně k dobru a

pozitivně se to promítá do deficitu, ale oproti střednědobému výhledu jste neušetřili ani korunu, protože střednědobý výhled počítal s výdaji o 24,5 mld. nižšími. Šetří se na výdajích, nešetří se na tom, že mám vyšší růst. Vyšší růst bych měl tedy promítnout do snížení deficitu nebo alespoň do investic. Ale vy ho promítáte jediňě a vylučně do provozních výdajů státu a do sociálních dávek a investice snižujete.

Ještě jeden – protože se velmi často mluví o krásném prorůstovém rozpočtu – výdaj, na kterém se snad všichni shodneme, že je prorůstový, a to jsou výdaje na vědu a výzkum. Bývalá vláda TOP 09 a ODS si mimořádně zakládala na tom, že i přes značné úspory, kterých skutečně dosahovala a snižovala rok od roku strukturální deficit, zatímco vy ho zvyšujete, tak jediný výdaj, který opravdu rostl, byl výdaj na vědu a výzkum. Dovoľte konkrétní čísla, je to včetně prostředků Evropské unie: rok 2011 – 37,6 mld., rok 2012 – 39,1 mld., rok 2013 – 39,8 mld. To znamená, každý rok se to o něco zvýšilo. Rok 2015 – 34,9 mld. O 5 mld. méně rozpočtuje váš rozpočet – prorůstový!

Jediný prorůstový výdaj, který se dá najít v tom zvýšení, jsou sociální dávky a platy. Přesvědčení, že podpoří spotřebu obyvatelstva takovým způsobem, že vyššími platy a sociálními dávkami na dluh roztočíme kola ekonomiky. Tomu věří málokdo. Za prvé proto, že se může jednat pouze o krátkodobý impuls, který je bezprostředně v tom jednom jediném roce spotřebován, protože nebylo nic investováno, a zůstanou pouze dluhy. Za druhé proto, že jsme výrazně proexportní ekonomikou, zatímco domácí spotřeba čerpá většinu z importu. Spotřebitel se chová racionálně, to znamená vybírá si kvalitu a cenu bez ohledu na to, kde to vyrobili. Tedy vyšší spotřeba, pokud v ni můžeme doufat, tím, že navýšíte platy a sociální dávky, může podpořit zaměstnanost v zemích, které nám sem dovážejí, ale určitě nepodpoří zaměstnanost tady.

Rozpočet, který zvyšuje celkové výdaje a současně škrtí investice pod jakoukoliv úroveň krizových let, je rozpočet, který můžeme nazvat učebnicovým projídáním budoucnosti. Myslím si, že tady vzhledem k tomu, že pan prezident pochválil vládu za tento rozpočet, a současně je pan prezident znám svým výrokem, že k budoucnosti se musíme proinvestovat, tak buď mu jeho poradci dali špatné informace o míře investic, které jsou velmi nízké, anebo společně s vládou změnil své oblíbené rčení na to, že k budoucnosti se musíme projít a propít. Tomu by ten rozpočet odpovídal, ale určitě ne, že se proinvestuje.

Vážené dámy, vážení pánové, nesouhlasím s tím, že rozpočet je úsporný, protože navyšuje výdaje. Oproti Rusnokovu rozpočtu o 18 mld., oproti racionálním předpokladům o 25 mld. Nesouhlasím s tím, že rozpočet podporuje investice, neboť v jakékoliv sledované kategorii, ať už investice z národních zdrojů, ať už investice se zapojením Evropské unie, ať už to, co bylo rozpočtováno, nebo ať už to, co bylo skutečně proinvestováno v jakékoliv této kategorii, přestože návrh rozpočtu zvyšuje výdaje, snižuje výši investic pod krizová léta. Ještě bych tak přežil, že vláda mlží a klame veřejnost o struktuře tohoto rozpočtu. To koneckonců není až tak překvapivé. Ale ten trend je mimořádně škodlivý pro budoucnost, protože budoucnost se rozhodujete projídat, nikoliv do budoucnosti investovat.

Z tohoto důvodu, protože v prvním čtení státního rozpočtu se schvaluje pouze bilance, saldo, vztahy na místní rozpočty, nezamítá se nebo může padnout návrh na vrácení s doporučením vlády, jak státní rozpočet přepracovat, si dovoluji navrhnout usnesení, že Poslanecká sněmovna vrací návrh rozpočtu s doporučením: 1. celkové výdaje a saldo snížit nejméně o 20 mld., 2. objem investic z národních zdrojů zvýšit alespoň na úroveň roku 2012. To je ten rok, kdy jste nás všichni tak strašně kritizovali, že hrozně málo investujeme a škrtíme ekonomiku. Tak prosím s námi podpořte toto usnesení a zvýšte investice alespoň na tuto úroveň. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pane předsedo, za prvé bych vás požádal o písemný návrh usnesení a za druhé o tom budeme hlasovat až po ukončení rozpravy.

Nyní je zde jedna faktická poznámka, pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Vážení kolegové, kolegyně, pane předsedo, vážená vládo, chtěl bych jenom upřesnit pár věci a osvěžit paměť poslanců a Poslanecké sněmovny. Pan kolega Kalousek říká, že predikoval schodek 110 mld. v době, kdy nemohl předpokládat, že se ekonomika otočí. Jenom upozorňuji, že v roce 2013 v době, kdy tuto predikci dával, již většina států v Evropě byla v černých číslech. Německo už významně, včetně Polska, takže je to trošičku lichý argument.

Druhá věc, která si myslím, že není tak úplně korektní, je říkat, že za všechno a celou ekonomiku může bůh. Když tady byl před třemi měsíci rozpočtový výbor z Německa, tak jenom kroutil hlavou, jak nešťastným způsobem jsme si počínali právě v době krize. Zvyšovali jsme daně, snižovali jsme koupěschopnost obyvatel a řešili jsme vzniklé problémy v ekonomice velice nešťastně. To znamená, není to jenom o bohu, ale je to i o rozumném, korektním a chytrém řízení ekonomiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. S faktickou vystoupí pan poslanec Kalousek, ale ještě vás chci informovat. Pan poslanec Klučka náhradní karta 17, pan poslanec Gazdík karta 18 a pan ministr zdravotnictví Němeček se omlouvá z dnešní schůze z důvodu účasti na jednání 26. schůze Senátu a dalších neodkladných pracovních záležitostí. Tolik tedy technická oznámení.

Pan předseda Kalousek má své dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručně. Pane kolego, řekl jste jenom půlku mého argumentu. Nejenom konzervativní odhad vývoje ekonomiky, který nebyl tak optimistický, ale také tam bylo samozřejmě započítáno ono snížení daní z příjmu fyzických osob, které jste zvýšili. To se musí říkat dohromady. Oba dva parametry zvyšují příjmy. A hovoříme-li o úsporách, mluvíme především o výdajové straně. A výdajovou stranu vy prostě zvyšujete, proto to není úsporný rozpočet. A

nezvyšujete to ve prospěch investic, ale zvyšujete to ve prospěch projídaní. To jsou vaše čísla, ne moje. Já za to nemohu. A to, že by snad hospodářský růst, o který se teď strachujeme vzhledem k posledním informacím z eurozóny, měla na svědomí vaše vláda, tomu snad nemůže věřit úplně nikdo. Naše taky ne, ale já se aspoň racionálně přiznám. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla faktická poznámka pana poslance Kalouska. A ještě jedna faktická, pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, teď jsem slyšel opakovaně něco o tom projídaní a já si pamatuji, že tady v minulosti padla slova od pana kolegy Kalouska, který nám řekl, že jsme všechno prožrali, a poslal nám tu slavnou složenku. A to bylo v době, kdy my jsme tady u té vlády nebyli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A pokud nejsou další faktické poznámky, tak nyní s přednostním právem má slovo pan poslanec Okamura a připraví se pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi přednést stanovisko hnutí Úsvit k návrhu státního rozpočtu.

Státní rozpočet obsahuje tisíce položek a my tady sice můžeme hovořit o prioritách rozpočtu, o schodku, o odhadech příjmů, ale ve své podstatě to nemá možná až tak praktickou váhu. Všichni bychom dali samozřejmě v Úsvitu rádi více peněz na školství nebo na zdravotnictví, ale to, co tady nevíme, je, jak se vlastně s těmi penězi úsporně hospodaří, ta efektivita. Tohle nám totiž předložený návrh neřekne, a dokonce ani podrobnější zprávy ohledně předloženého návrhu. Myslím, že je tady třeba opakovat to, co říkáme už druhý rok, tedy že všechny, doslova všechny organizace státní správy od ministerstev po nejrůznější státní organizace musí projít hloubkovými audity hospodaření. Nejvyšší kontrolní úřad se samozřejmě snaží, ale tohle je práce na léta pro stovky odborníků a hlavně musí být politická vůle.

Pokud jde o deficit, tak 100 mld. může a nemusí být mnoho. Záleží totiž na konkrétním případě. Pokud budou peníze vynaloženy účelně a efektivně, pokud pomohou potřebným lidem a pokud tyto vypůjčené peníze zároveň pomohou rozvíjet ekonomiku, pak by to snad ani krátkodobě nemuselo vadit. Tady musím upřímně říct, že pokud vláda zvýšila či v některých případech navrátila platy státním zaměstnancům, policistům, zdravotníkům a hasičům, pokud zvýšila důchody, pak to byl krok vynucený drastickou politikou minulých vlád, které braly potřebným a rozdávaly nejbohatším. Tyto kroky nešlo neudělat, ať by byl u vlády kdokoliv alespoň trochu soudný. My v Úsvitu bychom to samozřejmě podpořili také, protože sociální a mzdové škrty nejen že zasáhly nevinné lidi, ale samozřejmě zaškrtily spotřebu domácností a růst ekonomiky.

Pokud tedy v Úsvitu některé výdaje v rozpočtu chápeme a snažíme se pochopit i část rozpočtového schodku, neznamená to ale, že je vše v pořádku. To, co nám chybí, je například dlouhodobý výhled vlády na snižování schodku a strategie, jak se v budoucnu dopracovat k vyrovnanému rozpočtu a následně také ke splácení dluhů. Tento fakt si myslím, že je celkem zásadní nedostatek v koncepci této vlády. Chybí dlouhodobá vize, dlouhodobé rozpočtové cíle. Nelze přece při naší výši zadlužení pokračovat v neodpovědnosti dosavadních vlád. Spolu s ekonomy se také my v Úsvitu domníváme, že rozpočet, resp. změny v něm jsou málo ambiciózní, byť vnímáme, že koalice musela splnit své předvolební sliby. A jak jsme si všimli, koalice využila rozpočet pružně i ke své předvolební kampani, když těsně před komunálními volbami přidala zaměstnancům výjimečně už od letošního listopadu, přičemž následně těsně po volbách zjistila, že slib zdravotníkům nemůže splnit, a zase jim slib zrušila, pro což samozřejmě buď je důvodem to, že vědomě se tady lhalo, anebo by to byl totální amatérismus, že ta informace nebyla k dispozici, což u vlády s tisíci nebo desetitisíci úředníky nechápu, jak to, že to někdo nevěděl. Ale říkám si: proč ne? Buďme velkorysí, a pokud má z populistických kroků prospěch občan, pak to nemusí být v některých případech až tak zlé, jelikož jinou a mnohem horší a velmi dlouhosáhlou kapitolou této vlády jsou nenaplněné populistické sliby. Jenom říkám, ale nechci odbočovat od tématu, že už rok čekáme na návrh vládního zákona exekutorů, lichvy, soudní reformy. Prostě nic tady na stole není!

Co se týče investic, tak skutečně v tomto návrhu rozpočtu v podstatě nedochází k nějaké podpoře investic. Hledali jsme to v rozpočtu marně, protože jsme vycházeli ze slov vládních představitelů, ale nenašli. Srovnávali jsme s minulými roky a skutečně to tam zřetelné z rozpočtu není. Takže tady se asi budeme handrkovat o slovíčka, o to, kdo má pravdu, ale čísla hovoří jasně: ve srovnání s jinými roky to tam prostě vidět není!

Teď zpátky k ambicióznosti rozpočtu. Já tady nebudu zahlcovat dlouhými čísly a dlouhou řečí, to už říkám předem, na rozdíl od mého předřečníka, ale když se podívám na skutečnost v roce 2012, ať nechodíme dlouho zpátky, tak byl schodek našeho rozpočtu minus 101 mld., ovšem bylo to za situace, kdy byl růst HDP minus 1 %. Na rok máme tady navržen schodek opět minus 100 mld., ovšem očekávaný růst HDP je 2,5 %, takže to je opravdu velice pozoruhodné, a přestože, jak vidíte, snažíme se být k rozpočtu velice vstřícní i my v Úsvitu a snažíme se to brát věcně, tak skutečně toto není dobrý ekonomický postup. To prostě není úplně dobře.

Teď bych malinko odbočil. Tady pan ministr Babiš zmiňoval podporu jihokorejské firmy Nexen, která se bude pohybovat v řádu 100 mil. Kč, a týkalo se to pneumatikárny z Jižní Koreje, která bude stát v Ústeckém kraji. Nechci odbočovat, ale tady mě to trošku šokovalo, vůbec tato vládní pobídka, protože když jsem se díval, za jakých podmínek je uzavřena smlouva mezi touto firmou a vládou na zajištění pracovních míst, tak světe div se, a nevím, jestli to víte, tam není podmínka zaměstnat české občany – tam není podmínka zaměstnat české občany! To znamená, náš stát vyplácí stamiliony korun a holedbá se vláda tím, že podporuje pracovní místa pro české občany, ale ve smlouvě je napsáno, že tato firma má podmínku zaměstnat občany EU – nikoliv občany ČR! To znamená, znova tam skončí Poláci,

Bulhaři či Rumuni, kteří obsadí pracovní místa, protože jsou ochotni pracovat levněji, obsadí pracovní místa místo českých občanů, my to z našich daní, z daní našich občanů podpoříme a dojde k druhotnému efektu, ke kterému dochází kvůli této neodpovědné politice dosavadních vlád, že platový průměr v této oblasti se snížil díky tomu, že Poláci, Rumuni a Bulhaři jsou ochotni pracovat samozřejmě za méně, protože mají nižší náklady na živobytí ve svých daných zemích, kam potom třeba ty peníze posílají, a v podstatě se snížila průměrná úroveň platů i pro naše občany, kteří vůbec nepracují v té dané továrně, ale i v okolních firmách, protože zaměstnavatelé samozřejmě na to reagují. To znamená, to je absolutně škodlivá politika a vůbec nechápu, proč vláda netrvala na tom, aby bylo podmínkou zaměstnat občany ČR. Máme tady rekordní nezaměstnanost a právě hovořím o tom, že i v rámci tohoto rozpočtu se velice zvyšují, řekl bych, peníze na sociální dávky, nebo tvoří to značnou část, ale v podstatě to b), to znamená, abychom udělali něco pro to, abychom dávky nemuseli vyplácet a podpořili pracovní místa ještě za naše peníze, za investiční pobídky z daní ČR, tak to tady vlastně není. Takže to samozřejmě vnímáme jako problém.

Co se týče schodku navrhovaného rozpočtu, tak my si tady říkáme, jak rozpočet je – resp. vláda nám to říká, jak rozpočet je skvělý, jak se dělá maximum a jak se přibližujeme k zemím zřejmě světa, nebo k nejlepším zemím, ale nalijme si čistého vína, protože schodky rozpočtu v zemích EU, kam bychom měli směřovat, jsou zcela jiné.

Když se podívám na loňský rok, tak Dánsko minus 0,8 %, Německo nula, Estonsko, když se tedy podíváme dokonce na východ od nás, minus 0,2 %, Lotyšsko minus 1 % a samozřejmě třeba Švédsko minus 1,1 %, Lucembursko 0,1. Přičemž jenom chci poznamenat, že Česká republika samozřejmě ten schodek má mnohem vyšší a ani zdaleka se mu nepřibližujeme. To znamená, že dokonce i pobaltské republiky, ty postsovětské republiky na východ od nás, jsou na tom lépe.

A právě znovu se vracím k tomu, že když jsem se podíval na nějaký kuloárně předložený rozpočtový výhled, protože tady jsem nic oficiálního na stole neviděl, tak ten strukturální deficit, který tady je navržen od této vlády, počítá s deficitem rok 2016 minus 1,8, 2017 minus 1,7. Přitom podle fiskálního paktu, ke kterému se naše vláda hrdě hlásí, by maximum mělo být minus 1 %, ale reálně víme, že by to mělo být minus 0,5. To znamená, v podstatě i v nějakém tom nastíněném rozpočtovém výhledu – nebo já jsem nic oficiálního na stole neviděl – tak v podstatě se v tom trendu zadlužování pokračuje dále.

A to je právě to, co jsem tady naznačoval v rámci projevu, že v podstatě mi tady chybí ambice zvláště v době hospodářského růstu nějakým způsobem ten schodek snižovat. A skutečně mi chybí ty činy, protože slova jsme slyšeli, pořád, už několik měsíců. Chybí mi ty činy. Kdy tedy začneme ten schodek snižovat a přibližovat se k parametrům fiskálního paktu, ke kterému se tato vláda hrdě hlásí, a hlavně k tomu vyrovnanému rozpočtu? A můžeme se ptát na to, kde se tedy na to vezme, protože my samozřejmě v Úsvitu odmítáme, aby se šetřilo na občanech. Jsme přesvědčeni o tom,

že je dostatečný prostor ve státním rozpočtu zajistit i důstojné sociální podmínky i důstojné podmínky pro občany a zároveň ušetřit na obsluze státu.

Dám příklad třeba k rozkrádání veřejných zakázek. Centrum aplikované ekonomie jasně analyzovalo, že firmy, které darují politickým stranám peníze, získávají zhruba o 50 % více veřejných zakázek než srovnatelné společnosti. Při porovnání pak sdružení zjistilo, že 28 % firemních dárců je napojeno na veřejné zakázky. Týká se to samozřejmě jiných stran než Úsvitu, protože my žádné firemní dárce nemáme. Od roku 2006 jich získaly tyto firmy za 390 miliard korun. A nejčastějšími příjemci takových darů od firem byla KDU-ČSL, ODS a TOP 09. To znamená, tady vidíme určitě prostor a bohužel mi chybí od vlády, od této koaliční vlády ČSSD, ANO a KDU-ČSL, jakákoliv ambice právě pracovat s těmito rezervami, které jistě v rozpočtu jsou, a to jak vidíte, i podle odborníků.

Ale zpátky k rozpočtu. Jde jen o to, aby to dobré v podstatě převažovalo nad zlým. Pokud má vláda nějakou vizi, která říká "ano, letos zvýšíme platy a důchody, ale příští roky nasadíme rozpočtu odtučňovací kúru", pak se dá, dejme tomu, s nějakým návrhem určitého deficitu souhlasit. Jenže nic takového tady nezaznělo. Nic takového tady řečeno není. I v dalších letech naopak vláda plánuje relativně vysoké schodky. To už jsem tady na číslech doložil.

Takže přes smířlivá slova, která jsem k rozpočtu vyslovil, pro něj nemůžeme hlasovat. Jednak nelze nést odpovědnost za něco, na co nemáme a nemůžeme mít vliv, a pak taky fakticky rozpočet tím, jak narůstá, navyšuje výdaje extenzivní formou, odporuje programu našeho hnutí. A to už jsem tady vysvětlil – jsou výdaje a výdaje. Je potřeba se na to podívat, a když jsme se na to podívali, tak prostě k tomu máme ty výhrady, o kterých jsem hovořil.

Pokud někdy chceme mít rozpočty vyrovnané, pak skutečně musíme zefektivnit a snížit výdaje. A my v Úsvitu tvrdíme, že to lze i bez dopadu na sociální úroveň občanů. Konkrétní příklady už jsem tady řekl a bylo by jich mnohem více. Ono totiž mnohdy stačí snížit třeba jen daně, aby se vyplatilo je platit – na to máme důkazy v mnoha zemích světa – a neobcházet jejich placení, aby se zvýšila spotřeba. Jenže k tomu musí být lidi motivováni. Samozřejmě jedním z těch důležitých faktorů motivace je důvěra ve stát, což mi také chybí, vlastně abychom na té důvěře společně zapracovali. Potom lidé budou ochotni platit daně, i kdyby byly paradoxně vyšší, což vidíme na Skandinávii. Že často stačí také snížit náklady občanů a firem, ať už změnou hloupých zákonů, anebo podporou technologií, které domácnostem sníží výdaje, nebo poskytováním levných služeb státu či obce. Příklady už jsem tady v minulosti dával.

Závěrem bych chtěl říct, že hnutí Úsvit bohužel nemůže z těchto důvodů rozpočet podpořit. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Plzáka. (Nehlásil se.) Dobře, já vás odmažu.

Budeme pokračovat. S přednostním právem je dále přihlášen pan poslanec Fiala z Úsvitu a po něm následuje pan předseda Fiala z ODS. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, jak jsem již k tématu státního rozpočtu na rok 2015 řekl, hnutí Úsvit přímé demokracie odmítá záměr vlády zvýšit celkové zadlužení České republiky. Dovolte mi, abych připomenul, že právě deficit v období relativního hospodářského růstu byl tím, co nás již během krize přivedlo do značných nesnází. To je důvod, proč dnes každý občan České republiky včetně těch nejmenších dluží přes 160 tisíc korun. V roce 2003 se Česká republika těšila 3,6procentnímu růstu ekonomiky, a vláda Vladimíra Špidly přesto prosadila rozpočet pro rok 2004 se schodkem 115 mld. korun. V roce 2006 jsme tady měli 6,8procentní hospodářský růst, a vláda Mirka Topolánka přesto protlačila rozpočet s deficitem 91 mld. korun. Potom přišla krize. HDP České republiky se v roce 2009 propadl o 4,1 procentního bodu, a proto se pro rok 2010 schválil vládou Jana Fischera rozpočet, který byl již v minusu 163 mld.

Někdy a některým premiérům se dařilo dostat skutečný schodek rozpočtu mírně pod ten plánovaný, celkový dluh republiky přesto raketově stoupal. Ve zcela nedávné minulosti vláda Petra Nečase při propadu HDP o 1,2 procentního bodu v roce 2012 přesto protlačila tzv. úsporný rozpočet pro rok 2013 se schodkem 100 mld. korun. Následoval rozpočet vlády Bohuslava Sobotky pro rok 2014 s deficitem 112 mld. korun.

Nyní je nám navrhováno, abychom zadlužili republiku o dalších 100 mld. A já se ptám: Kde je, vážení kolegové, naše ponaučení se z minulých let a z minulých chyb? Pokud odhadujeme, že naše hospodářství letos poroste o 2,7 procentního bodu a v příštím roce ještě o 2,5 %, pak je přece dnes čas splácet dluhy. Že je státní správa po vašich předchůdcích v tak dezolátním stavu, že ještě neumíme šetřit? Dobře. Tak co kdybychom se pro příští rok rozhodli, že se alespoň přestaneme zadlužovat.

V roce 1993 – a teď mi dovolte trochu čísel, protože ekonomika je o číslech a státní rozpočty taky. V roce 1993 jsme začínali s dluhem ve výši 159 mld. Pan Klaus odcházel s dluhem 173 mld., pan Tošovský s dluhem ve výši 195 mld., pan Zeman 396 mld. pan Špidla 593 mld., pan Gross 691 mld., pan Paroubek 806 mld., pan Topolánek bilion 178 mld., pan Fischer bilion 344 mld., pan Nečas nám nechal dluh ve výši bilion 683 mld. Jak vidno, politici přicházejí a odcházejí, dluh však roste raketovým způsobem a zůstává občanům. Samozřejmě každý premiér a každá vláda, všichni měli mnoho šlechetných důvodů, proč nás zadlužit, ale faktem zůstává, že krize nekriže státní dluh České republiky se od roku 1993 zdesetinásobil a veřejný dluh republiky již činí 46 %.

Proto se, vážený pane Sobotko, vážený pane premiére, ptám, jaké bude vaše číslo. A já se musím ptát – nejen jako poslanec, ale jako občan České republiky. Prolomíme strop dvoubilionového dluhu? Prolomíme magickou hranici 50 % HDP? Prolomíme za vaší vlády i 60procentní hranici? Kdy a kde se hodláte zastavit, vážená vládo? Kdo a jak již vzniklý dluh splatí? Co budeme dělat, přijde-li nové kolo krize, a my jsme se

zase v době hospodářského růstu zadlužovali. Uvědomuje si alespoň vaše vláda to, že takto již dále nelze dělat, protože jednoho krásného dne celý náš stát zkrachuje?

Hnutí Úsvit nepodpoří další zadlužování České republiky a nemůže podpořit ani tento návrh státního rozpočtu. Naopak navrhujeme vrátit tento návrh státního rozpočtu zpět vládě k přepracování s tím, že doporučujeme snížit deficit tohoto státního rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom krátká poznámka k vystoupení mého ctěného kolegy z rozpočtového výboru Fialy. Ano, deficit 100 mld. korun, ale to neznamená, pane kolego, vašim prostřednictvím, že se o 100 mld. zvýší státní dluh. Předpokládám, že jste pečlivě četl návrh státního rozpočtu a zjistíte, že vláda deklaruje, že se státní dluh nezvýší, že zůstane na stejné úrovni, jako je letos. Tolik jenom pro vysvětlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní poprosím pana předsedu Fialu z ODS o jeho příspěvek do rozpravy.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mně je tedy především líto, že zde není pan premiér Sobotka, protože u tak důležitých věcí, jako je státní rozpočet, by nepochybně přítomen být měl. Navíc jsem k němu chtěl mluvit, protože to, co je tady předloženo, je takový typický socialistický rozpočet. Není to rozpočet prorůstový, ale je to přerozdělovací rozpočet, který bere všem a dává jenom někomu. Já se obávám, že pan premiér Sobotka dovolil, aby jeho vláda dělala stejné chyby, jako dělal v době, kdy byl on sám ministrem financí. Mě tady napadá ten známý výrok Franze Josefa Strausse na adresu sociálních demokratů, který řekl: Dnešní socialisté se nijak nezměnili ani se nepoučili z minulosti. To, co dělali špatně, nezapomněli a to, co je moudré, se nenaučili. Bohužel na tomto rozpočtu se to v plné míře projevuje a já vysvětlím proč.

Je to samozřejmě první rozpočet Sobotkovy vlády a tato vláda opatření a zákony, které přijímá, přijímá s tím, že zpravidla začnou platit v roce 2015, takže nic, co se v ekonomice odehrává, není zatím výsledkem působení této vlády, ale naopak je to působením vlád předcházejících a i díky tomu jsme v takové ekonomické situaci – samozřejmě díky vnějším podmínkám –, že vláda má pro sestavování rozumného rozpočtu vlastně dobré předpoklady. A ona je nevyužívá.

Připomeňme si některé ty dobré ekonomické předpoklady. Tak HDP bude poprvé v historii vyšší než 4 000 mld. korun a očekává se, že i příští rok poroste HDP o 2 až 3 %. Pozitivní je také samozřejmě to, že klesla nezaměstnanost, tento trend má podle výhledu nadále pokračovat. Pozitivním faktem je samozřejmě také rostoucí spotřeba domácností, která by se měla držet nebo vyrůst v příštím roce. Oproti těm vládám, na

kterých se třeba podíleli občanští demokraté, tak má současná vláda 4 procentní body růstu HDP k dobru. To dělá dodatečných více než 50 mld. korun příjmů do státního rozpočtu. Ale vládě to nestačí, vláda přesto plánuje schodek o 20 mld. korun vyšší, než měly vlády, ve kterých byla Občanská demokratická strana.

Tedy jednoduše řečeno, vláda má obecně dobré podmínky pro to, aby v dobrých časech splácela dluhy, investovala do dopravní infrastruktury, do podnikání, vzdělávání, výzkumu, inovací a také aby připravila naši zemi na příchod horších časů. A horší časy mohou přijít. Já nevím, ten rozpočet vypadá, že předpokládá trvalou konjunkturu. Možná se vláda tak věnovala jeho sestavování, že zapomněla číst zahraniční média, zahraniční analýzy, protože okolní země, jako je třeba Německo, a i některé vzdálenější, jako je třeba Francie, počítají nově s možností hospodářského poklesu a připravují se na to. Ale to Sobotkova vláda nedělá. Sobotkova vláda bezhlavě rozdává a neinvestuje. A z čísel, které tady máme k dispozici a se kterými jste se, doufám, všichni, kteří pro to chcete hlasovat, seznámili, tak je zjevné, že ten rozpočet není investiční, ale je přerozdělovací. Všem bere a vybraným dává.

Já jsem se hodně snažil pochopit, v čem ten rozpočet je tak investiční, a to je vlastně ta hlavní argumentace, se kterou vláda i pan ministr financí přichází – že nám předkládá investiční rozpočet. Pan ministr Babiš dokonce na konci června řekl: konečně budeme investovat, s tím, že by se měla rozběhnout stavba dálnic, investice poputují i do dalších odvětví. Musíme investovat, říkal pan ministr Babiš, s tím, že podle jeho představ by mohl být vyrovnaný státní rozpočet v roce 2017. K tomu směřujeme, takový je cíl, abych tady přesně citoval jeho slova. Když se ale podíváme na plánované investice, tak jak je máme v tomto předloženém rozpočtu, tak vidíme, že se jedná o 75,6 mld. korun, a to je o 26 % méně, než byly investice v roce 2013, kdy jsme se tedy rozhodně takto dobrým ekonomickým parametrem jako Česká republika netěšili.

No a když tedy máme očekávané dobré příjmy, když máme dobrou ekonomickou situaci, když nám všechno roste, ale neinvestujeme, a zjevně neinvestujeme více, než jsme investovali v minulosti, dokonce investujeme méně, tak se ptáme, kam ty finanční prostředky jdou. Samozřejmě že jdou podle charakteristiky rozpočtu, kterou jsem tady udělal na začátku, to znamená, že to je přerozdělovací socialistický rozpočet, tak jdou přesně tam, kam by jít neměly, a zvyšují se položky, které by se zvyšovat neměly.

Podívejme se například, co se zvyšuje. Zvyšují se běžné výdaje na provoz úřadů, zpravidla o 8,8 %. Zvyšují se výdaje na činnost vlastních úřadů, meziročně vzrostly o 15,6 % a tvoří 20,5 % celkových běžných výdajů. Celkový nárůst běžných výdajů třeba jenom na Úřadu vlády je 8,5 %. Plošně rostou platy úředníků a dalších zaměstnanců místo toho, aby se počet úředníků redukoval a aby se lépe odměňovali ti, kteří opravdu dělají dobrou práci. Jenom výdaje na platy úředníků tady rostou o 6,5 % a samotný Úřad vlády – jenom Úřad vlády – vyplatí na platech o 55 mil. více než v letošním roce a přitom zaměstnává navíc dalších 43 lidí. Ale to je jenom jeden z příkladů, kde se plýtvá a kam ty peníze, které chybí na investicích, vlastně jdou.

Další charakteristika toho rozpočtu nebo toho, co dělá Sobotkova vláda, je, že se nám zvyšují mandatorní výdaje. Jsou na historicky nejvyšší úrovni a tvoří 58,5 % rozpočtu. A tady ty mandatorní výdaje samozřejmě tvoří růst důchodů, sociální dávky, ale také třeba příspěvky na sociální důsledek restrukturalizace ve výši 11 %, podpora nezaměstnanosti, kde taky rostou ty finanční prostředky, i když nezaměstnanost čekáme nižší. Samozřejmě platby do veřejného zdravotního pojištění rostou o 2 mld., protože jste předtím zrušili poplatky, a rostou samozřejmě i dotace. Na této schůzi máme materiál, který navyšuje investiční pobídky pro zahraniční firmy na 11,6 mld. ročně. Pro velké zemědělce jste nedávno schválili zelenou naftu, tam jste schválili dotaci pro ztrátové OKD, čili formou dotací také utrácíte ty finanční prostředky, které by se daly použít jinak.

Jeden příklad, co se naopak nezvyšuje a co by se tedy rozhodně zvyšovat mělo, a to jsou již zde zmíněné prostředky na výzkum a vývoj. Oproti roku 2013 dostanou naši vědci o 5 mld. Kč méně, podíl výdajů HDP na výzkum dosáhne v roce 2015 0,83 % HDP, což je pokles, protože v roce 2013 jsme už dosáhli 1 % HDP.

Neposilují se ani výdaje na další potřebné investice. Zmínil jsem výzkum, musím zmínit také dopravní infrastrukturu. Ale investice, které má vydávat Ministerstvo dopravy, nejsou vyšší a národní zdroje, které do toho dáváme, jsou stejné. Vláda přitom plánuje vybrat na daních o 30 mld. Kč více, ale tyto peníze by přece měla právě využít na posílení investic, a ne je projít a rozdat, jak tady vláda v tomto rozpočtu plánuje. Mě tady, když se na ten rozpočet dívám, na jeho strukturu a na příjmy a výdaje, napadá ten starý známý citát prezidenta Ronalda Reagana, který jednou řekl: "Vláda je jako batole – neomezená žravost na příjmové straně, nulová odpovědnost na výdajové straně." A to je přesně obraz toho, jak je sestaven tento rozpočet. Vláda si tady populisticky nakupuje voliče z peněz daňových poplatníků, upřednostňuje zájmy úzkých skupin, ale neinvestuje a nedává přednost většině občanů České republiky. Lépe by udělala, kdyby ty peníze nechala občanům, protože ti lépe vědí, jak s tím mají nakládat.

Hlavním argumentem, a to jsme tady slyšeli, pro neodpovědný stomiliardový deficit tohoto rozpočtu v době hospodářského růstu mají být investice. Ale jak jsem se tady pokusil ukázat, tak je zcela evidentní, že tato teze není pravdivá. Ještě jednou připomínám, a zaznělo to tady už také, že v roce 2013 skončil státní rozpočet se schodkem 81 mld. Kč, ale investice přitom dosahovaly 97 mld. Kč. A tento rozpočet, který plánuje schodek ve výši 100 mld. Kč, počítá s investicemi pouze ve výši 75,6 mld. Kč, a to se ho odvažujete nazývat proinvestičním, prorůstovým rozpočtem.

Vláda rozdává peníze, tváří se, že jich má dost, ale neříká nám pravdu. Nemá žádné řešení pro problémy, které přicházejí, žádné řešení pro problémy s důchody, žádné řešení na podporu růstu ekonomiky, nechystá se stavět, zjevně se nechystá stavět nové dálnice, dopravní infrastrukturu, investovat do kvalitnějšího zdravotnictví, nepodporuje výzkum a vývoj.

Dámy a pánové, pro takto sestavený rozpočet nemohou poslanci Občanské demokratické strany zvednout ruku. Naopak, občanští demokraté budou navrhopvat vrácení tohoto zákona k přepracování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Holík a druhou faktickou poznámku má pan poslanec Zavadil. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, dobrý den. Pane předsedající, také dobrý den. Já si jenom dovoluji zadat několik dotazů.

Víceméně souhlasím se slovy pana Fialy. Mám k němu jednu jedinou připomínku. Za vlády socialismu byl rozpočet vždy vyrovnaný, někdy dokonce s mírným přebytkem.

Ale teď to důležitější. Víte, jsem z Valašska, čili to je česko-slovenské pomezí, možná, že tam trošičku pomaleji chápeme. (Hluk v sále se zvětšuje.) Z toho důvodu jsem se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zeptat tady pana kolegy Votavy, jak dokážeme udělat schodek 100 mld., a přitom aby se náš dluh nezvýšil. Já se přiznám, docela by mě to zajímalo, protože pokud toto umění mi někdo prozradí, docela rád bych si také zlepšil rodinný rozpočet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní další faktická poznámka pana poslance Zavadila.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý den, dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, vážený pane předsedající. Pohledem do lavic TOP 09 jsem zjistil, že tu není pan předseda, pardon, pan místopředseda Kalousek, ale předseda klubu. Dovolil bych si reagovat na několik poznámek. Á, už vchází.

Já považuji za nehoráznou drzost mluvit o těchto věcech, aniž bychom to dali do určitých souvislostí. Tu nehoráznou drzost říkám proto, protože dneska se bavíme o schodku 100 mld. Kč. Těch 100 mld. Kč vzniklo tehdy, když se v roce 2007 připravoval rozpočet pro rok 2008, a u toho tehdy byl pan Topolánek, pan Nečas a tehdejší ministr Kalousek. Zavedením rovné daně, těmi všemi věcmi, které se udělaly, snížením daně z příjmu právnických osob, jsme dostali deficit do státního rozpočtu na úroveň více než 100 mld. Kč. Tehdy, když jsme se spolu hádali, a my jsme se spolu hádali často, ale to neznamená, že spolu nemůžeme mít rozumné vztahy, tak přiznal 70. Já tvrdím, a my jsme to měli propočítané, že to bylo 100. To je totiž těch 100 mld. Kč, které s sebou táhneme od té doby. To chci podotknout.

A pak k tomu roku 2012. Prostřednictvím předsedajícího pane ministře, vy jste v roce 2012, když jste nastavoval rozpočet, nebo pro rok 2012, tak následovaly dva balíčky. Dobře si na ně pamatujeme. Ten první byl, tuším, 24 mld. a ten druhý byl o něco víc, takže v té době se šláplo takovým způsobem na brzdu ekonomiky, že to skutečně vyvolávalo tyto problémy, které to vyvolalo – snížení spotřeby, snížení platů policie, snížení platů zdravotních pracovníků a všech těch skupin – a které se teď tato vláda snaží napravovat. To přece není nenormální. To je přece správné! Koneckonců i pan Okamura ve své podstatě řekl, že tomuhle rozumí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale s faktickou poznámkou jste měl dvě minuty. Váš čas vypršel.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já už končím. Čili já chci jenom říci, že ta demonstrace nebyla proto, že se jedná o investice. Ta byla proto, že jsme chtěli protestovat proti důchodové reformě, proti věcem, které se týkají zdravotnictví atd. atd.

Končím, omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo výboru, při vši hluboké úctě a přátelství, které k vám cítím, vy jste mi teď vyčetl, že jsem razantně snížil daně. Ano, udělal jsem to. Ale prosím, zkoordinujte tento argument se svým předsedou strany a s předsedou hnutí ANO 2011, kteří mi vyčítají, že jsem razantně zvýšil daně. Musíte si ujasnit, jestli jsem ty daně zvyšoval, nebo snižoval. Nemáte v tom úplně jasno.

A co se týče těch škrticích výdajů, co chcete odpovědět na to, že plánujete investovat mnohem méně, než jsme investovali my v době nejhlubší krize? Co na to můžete odpovědět? Já jsem teď předal návrh usnesení, kde prosím Poslaneckou sněmovnu, ať se vzpamatuje, ať neprojidá budoucnost a ať vládě uloží navýšit objem investic z národních zdrojů alespoň na úroveň roku 2012. To je ta úroveň, proti které jste protestovali, že je nízká. Tak my jenom chceme, abyste to na tuhle úroveň navýšili.

Proboha, aspoň v té argumentaci zkuste být trochu konzistentní!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde tři přihlášky do rozpravy s přednostním právem. První je pan zpravodaj Votava, po něm pan předseda Stanjura a po něm vicepremiér Babiš. Dobře, pan vicepremiér má faktickou poznámku.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já jsem jenom chtěl odpovědět panu Fialovi, on znovu mluvil o zadlužování. Prosím vás, přečtete si rozpočet.

Panu Holíkovi vysvětlím, jak je to se zadlužováním. Zopakují znovu čísla. Dluh 31. 12. 2013 je 1 683 mld. Dluh koncem roku 2015, tudíž 31. 12. 2015, je 1 683 mld. 1 683 mld. – dvakrát je stejné číslo. To znamená, že dluh se nezvyšuje.

Také bych vás chtěl informovat o tom, že státní rozpočet, zákon na rok 2014, je 112 mld. a vidím ho na 80. Tudíž ušetřím 32 mld.

Panu Holíkovi sděluji, jak je to možné. Jednoduše. Že jsme začali řídit likviditu státu. To jsou stejné peníze, které tam ležely na účtech, a vy jste se mi všichni smáli, jaký jsem hlupák, že neznám, jak se řídí likvidita státu. Začal jsem ji řídit, a dokonce na euroinvesticích vyděláme asi 150 mil. Já tomu rozumím, že nerozumíte, že je stejný dluh a je deficit asi 80 a příští rok plánujeme 100, ale neznamená to, že 100 bude. Já se budu snažit, aby bylo míň. Ale dneska to vypadá na 100, je to o 20 míň, než to bylo. A jak je to možné? No možné je to tak, že státní pokladna, kterou všichni tak chválí, je stále málo funkční. A pokud bychom to měli stejně, jako to dělají privátní firmy, ten cash pooling, že máte 300 firem a některé firmy mají peníze na účtech a druhé mají úvěry a kontokorenty a někdo tam sedí a páruje to, tak vám můžu říct, že kromě 1 683 mld. dluhu, který jsem mimochodem teď snížil, naposledy jsme to hlásili, o 330 mil. se snížil, myslím, koncem září –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane vicepremiére, já se omlouvám, faktická poznámka je na dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Ještě domluvím. Kromě dluhu ještě další státní instituce mají na účtech 133 mld. Kdybychom to dali spolu, tak by dluh byl jenom 1 550. Je to o řízení dluhu, o tom, že by to někdo řídil. Já jsem to začal řídit, a proto je možné, že se nenavysuje dluh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše dvě minuty, pane vicepremiére. Omlouvám se. Skutečně respektujete, když máte faktickou poznámku, ať už mluví kdokoli, aby to byly dvě minuty. Chcete-li, aby váš projev byl delší, hlaste se do řádné rozpravy. Děkuji, že to budete respektovat.

Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ano, pane ministře, všichni s vámi doufáme, že letošní deficit skončí na 80 mld., proto příští rok, byť plánujete hospodářský růst, plánujete deficit 100 mld. s bezprecedentně nízkými investicemi. To je mimořádně odpovědná rozpočtová politika. To za prvé.

Likviditu státního dluhu jste řídit nezačal. Tu začali řídit vaši předchůdci, protože projekt státní pokladny vstoupil v platnost k 1. 1. 2013 a díky němu již ten rok jsem mohl snížit dluhovou rezervu o 110 mld. a nominální dluh poklesl. Že v tom pokračujete, to je dobře. Ne úplně všechny projekty jste zničili, v tomto pokračujete a je dobře, že se likvidita státu bude řídit lépe a lépe, protože projekt státní pokladny má náběhovou křivku čtyřletou. Pokračujete jenom v tom, co někdo před vámi začal. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Tím, že budete moci opět snížit dluhovou rezervu a operacemi státních finančních aktiv snížit nominální dluh, to neznamená, že snížíte závazky. Nesnažte se lidem v této zemi vysvětlit, že když vydáte o 100 mld. víc, než přijmete, že jim ty závazky nevzniknou. To jsou účetní operace, jsou to legitimní účetní

operace, já bych je udělal taky, ale prosím pěkně, neoblubujte přítom lidí a neříkejte, že snižujete závazky. (Potlesk z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Skutečně faktická. Pan ministr financí říkal, že letos ušetří a schodek bude 80 mld., ale když vyberu víc daní, což se děje, tak to není žádné šetření, to je třeba říct. Kdyby se proti plánovanému rozpočtu – a my víme, že to byla jiná vláda, která ho navrhovala, tady prosadila, i když vašimi hlasy. Kdyby se o těch 32 mld. snížily výdaje, tak byste měl pravdu, že jste to ušetřili. Ale nemůžu do úspor, a to se mnohdy ve veřejné debatě děje, není to dneska ani poprvé, a obávám se, ani naposled, že do úspor se započtou zvýšené daně, které zaplatí daňoví poplatníci. To nejsou žádné úspory. To je, že daňoví poplatníci zaplatili více. Ano, tím pádem může být schodek nižší a to je dobře.

Ale vláda říká: budeme víc spořit, zlepšíme výběr daní, bude to lepší, než to bylo, letos to bude 80 mld. a příští rok 100 mld. O číslech investic jsme tady dneska už mluvili několikrát. Nemá cenu si pořád říkat, že 75 mld. není 100. To vědí všichni. A jsou to čísla z návrhu státního rozpočtu, nejsou to čísla z opozičních lavic. Je to tabulka číslo 4, je to na 8. straně sešitu, který se jmenuje Zpráva o státním rozpočtu, a jsou to vaše údaje, to nejsou opoziční údaje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní přistoupíme k těm, co jsou přihlášení do rozpravy s přednostním právem. První je pan zpravodaj Votava, pak se táži pana Stanjuru – ano. A pan vicepremiér Babiš s přednostním právem je také přihlášen? Máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pokud chceme skutečně pochopit zásadní kvalitativní změny, které jsou obsažené v předkládaném rozpočtu na rok 2015, a je pravda, že to je skutečně první vlastní rozpočet současné vládní koalice s účastí sociální demokracie, tak se musíme vrátit k původním rámcům rozpočtového výhledu na rok 2015, tento rámec byl součástí rozpočtu 2014. Právě porovnáním těchto dvou návrhů se ukazuje zásadní kvalitativní změna v přístupu k rozpočtové politice mezi současnou a předchozí vládní koalici. Změny, na které se možná při boji v přímém přenosu, v uvozovkách, o výši jednotlivých rozpočtových kapitol tak trochu neprávem zapomnělo.

Především je třeba říci, že rozpočtový výhled na příští rok pracoval s příjmy 1 bilion 2 mld. 300 mil. Kč, s výdaji 1 bilion 122 mld. 300 mil. Kč, tedy s deficitem 120 mld. Je tedy na první pohled zřejmé, že mezi touto představou a současným koaličním návrhem také došlo k výraznému posunu. Posunu určitě k lepšímu. Samozřejmě, byl standardně aktualizován vývoj příjmů a výdajů podle aktuálního

vývoje plnění rozpočtu v letošním roce a také podle nové predikce vývoje ekonomiky na rok 2015. Jako podstatný faktor zvýšení příjmů a výdajů rozpočtu se však ukázala především realizace systémových změn vyplývajících také z programového prohlášení vlády.

Já bych se zde rád na prvním místě zastavil u zrušení daňových zákonů souvisejících se zavedením tzv. jednotného inkasního místa. Samozřejmě, nic proti jednotnému inkasnímu místu jako takovému, smysl tohoto zákona určitě je dobrý, nicméně to, co se vlastně při projednávání tohoto zákona s tímto zákonem stalo, a to, co bylo do tohoto zákona implementováno, tak to určitě bylo velice špatné. Jsou to opatření, která tady dnes opozice napadá, především ústy Miroslava Kalouska, pro údajné zvyšování daní v příštím roce. Tak především v příštím roce se žádnému daňovému poplatníku proti současnému stavu daně nezvýší. To je fakt. A doporučuji, aby se seznámili s vývojem daňové kvóty, složené daňové kvóty.

Zákon týkající se zavedení jednotného daňového místa je především jednou z takových léček, řekl bych, které nastražil bývalý pan ministr financí Kalousek. Já jsem to nazýval Kalouskovými nášlapnými minami. Tyto návrhy sice předchozí koalice schválila již v roce 2011, ale účet samozřejmě měla platit až nová vláda.

Právě proto také asi s tím takto bylo počítáno. Do platnosti měly totiž vstoupit samozřejmě od 1. 1. 2015. A pokud bychom tyto návrhy akceptovali, tak by veřejné finance z roku na rok ztratily přes 20 mld. korun. To je naprosto zřejmé. Vidím pana kolegu Stanjuru, že i souhlasně pokyvuje hlavou, takže potvrzuje to, co jistě říkám. Fakticky bychom mohli těžko naplnit také celou řadu našich programových cílů. Vláda má program, přihlásila se k určitým prioritám, tyto priority je třeba plnit.

To je však jenom část problémů spojených s tímto zákonem a z mého pohledu bylo mnohem horší, že tento zákon svým – a teď se nebojím říci to slovo – protizaměstnaneckým zaměřením dále deformoval daňový systém České republiky. U zaměstnanců, a tedy převážně většiny daňových poplatníků by totiž jeho uvedení do života znamenalo výrazný nárůst daňového zatížení s evidentním tlakem na pokles čistých mezd a s jasnými odvozenými dopady do státního rozpočtu. O tom už jsem také hovořil. Nelze se tedy divit, že současná vládní koalice se necítí být vázána těmito čtyři roky starými, nezodpovědnými a také reálně neuskutečnitelnými fantaziemi již neexistující vládní koalice, která si tak ráda dávala přídomek vláda rozpočtové odpovědnosti.

Ale já bych se chtěl vrátit k návrhu státního rozpočtu na rok 2015 a k plnění programového prohlášení současné vlády.

Snížení daně z přidané hodnoty na léky, knihy a nenahraditelnou dětskou výživu na 10 % si myslím, že bude určitě znamenat výraznou úlevu pro platby občanů. To se týká především důchodců a rodin s dětmi. K tomu jsme se také přihlásili, to také plníme. Pomůže zdravotním pojišťovnám alokovat více peněz na zdravotní péči. To je myslím také nepochybné. Obdobným skupinám pomůže i zrušení zdravotních poplatků, které bude poskytovatelům kompenzováno. Přímo pro rodiny s dětmi je pak určeno zvýšení daňové slevy na druhé dítě o 200 korun měsíčně a na třetí a další dítě

o 300 korun měsíčně. To si myslím, že je výrazná pomoc našim rodinám s dětmi. Zvýšení průměrného důchodu pak o 200 korun, více, než by to odpovídalo ve vládním prohlášení schváleném valorizačním schématu, a znovuzavedení slevy na dani u pracujících důchodců pomůže této skupině občanů výrazně postižené pseudoreformami předchozí pravicové vlády. A je třeba říci, že právě ta předchozí koaliční vláda, ve které seděl pan ministr Kalousek, sebrala daň na slevu právě našim pracujícím důchodcům a je třeba jim ji také vrátit. A je třeba také valorizovat důchody a to zahrnuje i státní rozpočet.

Nebyli to však pouze důchodci a rodiny s dětmi, které přímo postihly tzv. reformní experimenty předchozích vlád. Byly to i platy ve veřejné sféře, které byly předchozími vládami výrazně zatlačeny do reálného poklesu. Dnes bývalý pan ministr Kalousek mluví o projídaní. Já nevím, o jakém projídaní hovoří. Projídaní rozpočtu? Myslí tím samozřejmě platy státních zaměstnanců. Já si myslím, že je naprosto správné jim vrátit to, co jim patří, a to, co jim sebrala předchozí pravicová koaliční vláda. A myslím si, že těch 3,5 %, které dostanou, a dostanou je již od listopadu tohoto roku, si myslím, že je naprosto zasloužené. My přece chceme, aby státní správa byla dobře ohodnocena. Samozřejmě namítnete, aby dobře pracovala. Já s tím naprosto souhlasím. Ano, za peníz, za dobrý peníz, nebo dovedl bych si představit lepší peníz, tedy samozřejmě, ale tomu určitě asi neodpovídá dnešní realita, za přidání určitě také je třeba vyžadovat kvalitu, s tím souhlasím. To však není zdaleka všechno, co v oblasti platů se jistě nashromáždilo a musí se řešit. Chtěl bych zde zmínit samozřejmě i naše policisty, kteří tedy přišli díky předchozí vládě o 10 % na svém platu. Takže my jim nic nenavýšujeme, my se snažíme jim pouze dorovnat to, o co přišli.

Programové záměry koalice se však neprojevují jen v podpoře soukromé spotřeby, protože zvýšení platů samozřejmě je podpora soukromé spotřeby. V zájmu posílení ekonomického růstu se zvyšují prostředky na dopravní infrastrukturu, znovuzavedení systému zelené nafty posiluje oblast zemědělství, v neposlední míře se v návrhu rozpočtu výrazně zvyšuje podíl investic podporujících ekonomický růst. Samozřejmě kritika tady ze strany opozice zazněla, k tomu mohu říci: ano, možná byly v některých rozpočtech předchozích vlád vyšší prostředky na investice, ale otázka je, jak se s nimi nakládalo, jak byly připraveny jednotlivé projekty, tak aby se ty prostředky daly realizovat. V roce 2013 samozřejmě se bývalá koalice bila v prsa, jak snížila deficit na 81 a nějaké drobné, ale je třeba si také říci, čím to bylo způsobeno. Právě to bylo způsobeno tím, že prostředky na investice se prostě nepodařilo realizovat, nepodařilo realizovat proto, protože nebyly připraveny dobře projekty pro jejich realizaci. Toho se chce samozřejmě současná vláda vyvarovat a chce, aby projekty samozřejmě byly tak dobře připraveny, aby se prostředky na investice realizovaly.

Neméně důležité je i to, že všechny ty priority se navrhuji realizovat souběžně s poklesem deficitu, o tom už jsem tady hovořil, který tedy bude oproti původně plánovanému deficitu ve výši 120 mld. snížen na 100 mld. korun. O složené daňové kvótě jsem zde hovořil. K zabezpečení programových priorit při zachování schodku 100 mld. se také předpokládá samozřejmě posílení příjmů státního rozpočtu. O tom

tady hovořil pan ministr, nebudu to tedy opakovat. Samozřejmě je to i při zapojení prostředků ze státních podniků a účastí, např. zvýšení platby z vydobytých nerostů nebo zapojení prostředků z organizací z resortu zemědělství.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že vláda předložila Poslanecké sněmovně dobře zpracovaný rozpočet, rozpočet, který vyváženě propojuje prvky směřující k další nápravě veřejných financí s opatřeními, která výrazným způsobem také napravují celkové ekonomické a sociální prostředí v České republice, že tento rozpočet je maximum možného. Jak jsem jako zpravodaj řekl, rozpočet podpořil i rozpočtový výbor, který tedy doporučil, abychom ty základní parametry – protože v prvním čtení schvalujeme základní parametry, jako jsou příjmy, výdaje, schodek, vztahy k rozpočtům samospráv – abychom tento rozpočet přijali. A já jménem klubu sociální demokracie samozřejmě sděluji, že klub sociální demokracie tento rozpočet podpoří.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dále s přednostním právem jsou do rozpravy přihlášení: pan předseda Stanjura, po něm pan vicepremiér Babiš a poté pan poslanec Klačka. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejprve pár reakcí na vystoupení pana předsedy rozpočtového výboru. Musím říci za prvé, že souhlasím s tím, že příští rok, pokud by platil zákon, který jsme schválili, by veřejné rozpočty přišly o 20 mld. To je pravda. Těch 20 mld. by zůstalo občanům. To je také pravda. A když říkáme, že jim je vezmeme, tak to je naše interpretace, že se daně zvyšují. Shodujeme se na tom čísle, možná se neshodujeme na tom, že to ještě nebylo účinné, ale platný ten zákon byl. To znamená, kdyby tato vládní koalice – dneska nebo zítra je ten zákon v Senátu, předpokládám, že tam má většinu, že bude schválen Senátem – kdyby tu změnu neudělala, tak příští rok, přesně jak říkal předseda rozpočtového výboru, by veřejné rozpočty, to znamená státní rozpočty krajů, obcí přišly o 20 mld. Ale těchto 20 mld. by zůstalo daňovým poplatníkům.

Pan předseda rozpočtového výboru hovořil o složené daňové kvótě a on samozřejmě zná, jak se počítá. Ani vteřinu bych ho nepodezíral, že neví. V okamžiku, kdy roste HDP, tak autonomně, autonomně klesá složená daňová kvóta. To je naprosto logické a je to správné, jenom to není zásluha žádné vlády, protože když HDP roste, tak složená daňová kvóta prostě klesá. Je to takový ukazatel, který se velmi často používá. O jeho vypovídací schopnosti můžeme vést polemiku, ale souhlasím, že se roky uplatňuje v návrhu státního rozpočtu jak jednoduchá daňová kvóta, tak složená daňová kvóta. Takže o těch 20 mld. se určitě daně zvyšují. Stejně tak v samém návrhu zákona, říkal tady pan předseda rozpočtového výboru, že nikomu se nezvýší daně. Já jsem tady vystupoval ohledně zvýšení daně pro investiční fondy. Podotýkám pro některé a v některých sektorech, nebudu říkat, že pro všechny. Ano, pro tyhle se ty daně taky zvyšují zpět na 19 %.

Pokud pan předseda rozpočtového výboru mluvil o tom, že tam jsou už rozpočtované příjmy například z poplatků z vytěžených nerostů, tak dobře ví stejně

jako já, že podle judikátu Ústavního soudu tyto poplatky mají charakter daní. A taky se k nim takhle musí přistupovat z hlediska legislativního procesu, musí být upravena zákonem apod. A současně řekne: My to tady zvyšujeme. A větu před tím řekne: Zazvyšujeme daně. Nemohou platit, pane předsedo rozpočtového výboru prostřednictvím pana místopředsedy, obě věty. Platí jedna nebo druhá. Souhlasím s tím, že v celkovém objemu rozpočtu to není žádná vysoká částka.

Nicméně jsem se ve svém vystoupení, protože jsem se chtěl přihlásit, chtěl vrátit k základním parametrům, o kterých dneska máme vést debatu, to znamená celkové příjmy, celkové výdaje a schodek. Ke schodku toho už zaznělo hodně, možná i k výdajům. Myslím, že debata o jednotlivých výdajích patří na výbory a do druhého čtení.

Mě v tom rozpočtu překvapil mimořádně nízký odhad daňových příjmů. Když se podíváte a srovnáte si schválený rozpočet roku 2014 a návrh rozpočtu 2015 například v DPH, vezmete si čísla, která jsou na webu Ministerstva financí, to znamená plnění mimo jiné i daňových příjmů za devět měsíců, reálně vláda navrhuje nulový růst výběru DPH na příští rok proti roku 2014. A já se ptám proč. Vláda podle mě správně, je to nějaký průměr všech institucí, které dělají makroekonomické prognózy, odhaduje nebo počítá s růstem 2,5 % HDP, to je číslo, na kterém se podle mne s opozicí shodnete, že to je číslo, které odpovídá mnoha odhadům mnoha renomovaných institucí. Což je přibližně 100 mld., když to zaokrouhlím, 2 % HDP. Různí ekonomové se shodují, že zhruba jedna třetina z růstu HDP skončí v daňových příjmech. Tak dejme nějakých 30 mld., ať to neděláme 33,3. Ale vláda nenavrhuje zvýšení výběru DPH. Vycházím z čísel za devět měsíců, kdy proti plánu za devět měsíců je výběr DPH ve státním rozpočtu vyšší o 8 mld., což je předpoklad při normálním průběhu posledního kvartálu, že na konci roku bude plus 10 mld. proti plánu, to si myslím, že není žádné vymyšlené číslo. A uvidíme za 14 dnů, jaká budou čísla za deset měsíců. Ale současně vláda navrhuje na příští rok zvýšení DPH proti plánu roku 2014 o 10 mld. Přitom vláda má k dispozici čísla o plnění rozpočtu za prvních devět měsíců, nebo osm, kdybych chtěl říct v okamžiku, kdy vláda projednávala návrh státního rozpočtu. Nebo šest v okamžiku, kdy se ten materiál tvořil, kde to číslo bylo ještě vyšší ve srovnání s předchozím rokem a s plánem.

Takže můj dotaz zní: Proč jsou daňové příjmy minimálně v položce DPH a v položce daň z příjmů právnických osob tak nízké vzhledem k plnění? Samozřejmě, že nás napadá politická odpověď. Vláda si tady vytváří polštář. Moc dobře si je toho vědoma, že příjmy budou vyšší. A příští rok někdy v tomto období bude říkat: My jsme hospodařili lépe, protože jsme plánovali schodek 100 mld. a ten schodek bude možná 80 mld. To by platilo v okamžiku, jak jsem říkal před chvílí ve faktické připomínce, kdyby se snížení schodků dělalo na straně výdajů. Ne na straně příjmů.

Takže dotaz na předkladatele i pana zpravodaje, zda jsou si jisti, že ta čísla jsou realistická. Zda nejsou uměle snížena v těch kapitolách daňový příjem. Protože výsledky za devět měsíců rozpočtu za rok 2014 napovídají tomu, že vlastně prognózuje stejný výběr DPH při růstu HDP a při tom, že se – a vláda se snaží, to nijak nepopírám, přijmout některá opatření, aby se zlepšil výběr. Takže to jsou dva

důvody, aby výběr v celkové sumě byl vyšší než v letošním roce. Přesto v tom návrhu rozpočtu to číslo s tím nepočítá.

A druhá věc. Velmi často vládní činitelé mluví o zvýšených investicích. Pan předseda rozpočtového výboru říkal: Jedna věc byla plán a druhá věc byla skutečnost. Já myslím, že je třeba s tím souhlasit. Ale v tomto sešitu Zpráva k návrhu státního rozpočtu na straně 8 je tabulka číslo 4, a když si vezmeme kapitálové výdaje, tak tam není plán za rok 2011, 2012, 2013, ale skutečnost. Já si z hlavy nepamatuji, jaký byl plán v roce 2011, ale při hodnocení toho čísla, které předkládá vláda, si čteme: Kapitálové výdaje, skutečnost 2011 119 mld., skutečnost 2012 necelých 114 mld., skutečnost 2013, to je loňský rok, 102 mld. A teď máme plán. Logicky. Na rok 2014 74,3. A na rok 2015 75,6. Současně ale vláda, když to kritizujeme, říká: Ono to číslo vlastně neodpovídá realitě, my to číslo budeme navyšovat. Tak dotaz zní: Proč to zvýšené číslo už v tom návrhu státního rozpočtu není, když vláda už dneska ví, že to číslo bude vyšší? A zkusím vás požádat o prognózu, až se budeme bavit o skutečnosti roku 2015, jestli odhadli tu skutečnost, že skutečnost bude na úrovni roku 2013, to znamená plus 27 mld. proti plánu. Nebo bude ve skutečnosti podle roku 2012, to znamená skoro plus 40 mld. To podle mě jsou zajímavá čísla.

A když se tak velmi často mluví, a mluvil o tom i pana ministr v úvodním slově, kdy třeba říkal o těch výdajích na železnici, když to řeknu zjednodušeně, dotace, zjednodušeně, zůstává vlastně stejná plus inflační položka na kraje. To je logické, pokud vláda odkládá otvírání trhu. Pak je logické, že to číslo prostě nebude nižší. A my tedy kritizujeme, že se otvírání trhů odkládá, protože to přináší dva efekty. A známe to z té trati Ostrava-Praha. Za prvé snížení peněz, které je potřeba, které stát dává do železniční dopravy. A za druhé, a to je neméně důležité, ne-li důležitější, snížení cen a zvýšení komfortu pro cestující. V tomto případě platí, a máme tu zkušenost už mnohaletou, platí obojí. Stát to stojí (nesrozumitelné) peníze a cestující, což jsou klíčoví v dnešní dopravě na této trati platí mnohem méně než před lety, kdy tam byl monopol. A mají mnohem (lepší) služby, včetně národního dopravce, i ten se velmi zlepšil, je třeba říct, pod tíhou konkurence, že i on snížil ceny a zlepšil služby.

Ale když si vezmeme návrh rozpočtu SFDI, který sice neprojednáváme, ale kde dotace ze státního rozpočtu je v rámci celkových příjmů, a zase si vezmu materiál, je to sněmovní tisk 342, a tam je důležitá položka, která se jmenuje národní výdaje do SFDI. A tady jsme slyšeli o masivním zvýšení. Ale ta tabulka říká něco jiného. Tabulka říká, že v roce 2014, což je letos, bylo 43 mld., loni bylo 44 a příští rok je prognózováno či plánováno 44. To znamená, není to snížení, to by nebylo fěrové říkat, že se snižují investice z národních zdrojů, ale není to ani zvýšení. Ano, je, o jednu miliardu, z toho většina je na to, že se vybere víc na dálničních známkách, něco na mýtném, něco na spotřební dani. Ale v zásadě ta částka je stejná. Tak nevím, kde berou vládní představitelé, kde mají oporu v číslech, že říkají, že se to razantním způsobem zvýší. Vládní čísla, ať už sněmovní tisk státního rozpočtu, nebo sněmovní tisk, který se týká rozpočtu SFDI, říkají něco jiného.

Já jsem ve svém vystoupení chtěl hlavně poukázat a mluvit o základních parametrech. My jsme přesvědčeni, že celkové příjmy, zejména daňové, jsou

podseknuty. Že neodpovídají výhledu ekonomiky. Neodpovídají základním parametrům, na které se odvolává vláda, ani makroekonomické analýze, která je přiložena jako součást tohoto materiálu. A náš dotaz zní logicky: Proč? Proč tam neodpovídá výběr daní? Plánovaný výběr daní prognóze růstu HDP o 2,5 procenta, minimálně v těch dvou položkách, o kterých jsem hovořil, to znamená DPH a daň z příjmu právnických osob. My bychom byli rádi, pokud se bude opravdu snižovat počet nezaměstnaných, to znamená zvyšovat počet zaměstnaných, pak je předpoklad, že i u daně z příjmu ze závislé činnosti by ten výběr měl být vyšší. Mimo jiné je to jeden z argumentů, které vládní koalice používá při zdůvodňování navýšení platů, že část navýšených mzdových prostředků skončí ve státním rozpočtu ať už buď přímo jako daň ze závislé činnosti nebo sociální pojištění, či nepřímo v rozpočtech zdravotních pojišťoven zase jako část zdravotního pojištění.

Musím ovšem souhlasit, a je to naprosto logické, s panem předsedou rozpočtového výboru, který říká, že rozpočet odpovídá vládním prioritám a vládnímu programovému prohlášení. To je myslím legitimní. Ale není se co divit, že pravicová opozice kritizuje program a programové priority levicové vlády. To je naprosto přirozené. Já jsem přesvědčen, že je to pravda, že programové priority s důrazem na spotřebu a přerozdělování se v návrhu rozpočtu jasně projevují. Nám se to prostě nelíbí. My máme jiné koncepty.

Ale ten základní dotaz zůstává. Proč jsou daňové příjmy na tak nízké úrovni? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášeného posledního s přednostním právem a to je pan poslanec Klaška. Poté budeme postupovat již řádně přihlášenými do rozpravy a připraví se pan poslanec Beznoska a po něm pan poslanec Dolejš. (Poslanec Klaška se diví, že už má jít k mikrofonu, že byl před ním přihlášen ještě někdo jiný.) Pan vicepremiér Babiš svoji přihlášku zrušil, proto máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych i já trošku přispěl do této závažné diskuse o návrhu státního rozpočtu několika poznámkami. Z této diskuse vyplývá, že opozice kritizuje tento návrh státního rozpočtu jako nešetrný, neúsporný, málo peněz na investice, přerozdělovací, projídací a tak dále. K tomu bych chtěl několik poznámek.

První – k ekonomickému cyklu. Obávám se, že dosavadní vládní restriktce minulých vlád nebraly dostatečně v úvahu tehdy aktuální fázi ekonomického cyklu. K tomu existuje takový jeden starý, prastarý příběh o muži, který se jmenoval Josef. Byl ze dvanácti bratrů. Byl velkým oblíbencem svého otce, tak ho ti ostatní bratři prodali do otroctví do Egypta, tehdy starověkého. On se dostal do otroctví k veliteli palácové stráže faraona. Ten faraon měl tehdy nějaké strašidelné sny, které mu nikdo nedokázal vyložit. Až mu je vyložil na návrh velitele palácové stráže tento Josef. Ten mu řekl: Faraon, přijde sedm let tučných a potom přijde sedm let hubených. Faraon se ptal: Dobře, ale co budeme dělat? On mu řekl: Postav sýpky v těch sedmi tučných

letech, dej všechny přebytky, které budeme mít, do těchto sýpek, a až přijde sedm let hubených, otevřeš sýpky a můžeš vyrovnat neúrodu, sucho, všechno to, co přijde, aby mohl Egypt přežít.

Minulé vlády bohužel právě v té době "neúrody" prováděly ty šetřící rozpočty, které podvazovaly právě spotřebu. Takto se šetřilo. Ovšem mělo to vedlejší efekt v tom, že do této země a ekonomiky se dostala atmosféra šetření, obav z budoucnosti a podobně, snížila se poptávková úroveň, poptávková základna, firmy měly méně zakázek, omezovaly své výdaje a to samozřejmě vedlo také k omezení zaměstnanosti, propouštění. Byla tady ekonomická celosvětová krize, kterou si prožil celý svět. Když se tento svět, všechny země a zejména naše okolí z ní dostávaly, naše země upadla zpět do této krize díky těmto minulým rozpočtům, které bohužel úplně nerespektovaly daný ekonomický cyklus, a to právě proto, že v letech hubených z těch sýpek nevydávaly, pokud bylo co, ale naopak do nich shromažďovaly.

Chtěl bych tím říci, že z úrovně předkrizové, úrovně nezaměstnanosti 4 %, jsme se o rok déle než okolní země propracovali na nezaměstnanost 7 až 8 %, a to stejně jen díky tomu, že tehdy rostoucí Německo, které je našim největším partnerem i jakýmsi tahounem, tu nezaměstnanost díky programům, jako bylo například šrotovné, poněkud korigovalo. I tak jedno procento nezaměstnanosti v České republice představuje 60 tis. nezaměstnaných. Je dokázáno studií soukromé vysoké školy Unicorn College, že jeden nezaměstnaný v České republice stojí průměrně 120 tis. Kč. Pakliže jsme měli vyšší nezaměstnanost o rok déle o čtyři procenta, náklady na tuto nezaměstnanost byly, když to pronásobíme, 28,8 mld. Kč. Jistě část těchto nákladů jde právě na vrub snižování dluhu a šetření.

Z toho vyplývá, že je tedy třeba respektovat aktuální fázi ekonomického cyklu. Odborné ekonomické kruhy nám říkají, že nastupuje hospodářský růst. Ale s ohledem na různá rizika, která jsou i mimo Českou republiku, je tento růst v počátku, je křehký, a proto je ho stále potřeba podporovat.

Co se týče investic, jistěže proinvestovat se dá pouze tolik peněz, kolik je připraveno veřejných investic nebo investičních projektů. Pokud připraveny nejsou, můžeme do rozpočtu zabudovat jakékoli číslo, výsledek bude potom stejně takový, že lze proinvestovat pouze tolik peněz, kolik je připraveno projektů a veřejných investic. S ohledem na to, že ta příprava trvá nějakou dobu, několik roků, tak je zde spíš otázka na minulé vlády, co dělaly a kolik těch investičních projektů připravily. Nicméně do investic jsou zapojeny národní zdroje. To, co je zde potřeba zmínit, jsou také nároky z roku 2014, z letoška nebo z let minulých. Podle odhadu Ministerstva financí se má jednat o 10 až 20 mld. a také dotace z Evropské unie, těch by mělo být letos zhruba 80 mld. Kč, včetně zemědělských; bez zemědělství asi 50 mld., z nichž podstatnou část bychom mohli proinvestovat, pokud budou nachystané, připravené ty projekty. Pokud ne, já bych se velmi přimlouval za to, abychom aspoň část peněz použili na opravu či rekonstrukci komunikací, což není zatíženo řešením majetkoprávních vztahů a lze to řešit poměrně rychle i tím způsobem, že část těchto peněz pošleme do krajů, do regionů. Aspoň budeme moci jezdit po lepších silnicích.

Věda, výzkum a inovace. Podle našeho názoru je nutno vzít v úvahu efektivnost vynakládaných prostředků. Jestliže investujeme do vědy, výzkumu a inovací celkem zhruba 27 mld. Kč a v patentové ochraně dlouhodobě získáváme pouze 1,7 mld., a to hlavně díky patentům pana profesora Holého, je třeba se zaměřit na efektivitu těchto vynakládaných prostředků. Mám za to, že je třeba podpořit úspěšné obory, v nichž jsme nadprůměrní, a podívat se na ostatní obory, abychom pochopili význam a potenciál.

Spotřeba domácností, tedy to projídání. Já si nemyslím, že by spotřeba domácností byla sprosté slovo. Jde o standardní a důležitou makroekonomickou složku každé země. U nás vytváří zhruba 50 % HDP. Poselství tohoto rozpočtu je také v tom, že tato vláda a tento návrh státního rozpočtu obrací atmosféru jakési nedůvěry a skepsy v další hospodářský vývoj do atmosféry konce ekonomické krize a povzbuzení spotřeby domácností a jejich soukromých investic. Tedy je zde snaha vrátit důvěru v budoucí ekonomický vývoj. Jde o jakýsi signál, protože ekonomika někdy o těch signálech je. Je třeba podtrhnout také to, co už zde říkal pan předseda rozpočtového výboru, že se lidem vrací část nadměrné finanční restrikce, protože oni to byli, kteří nesli na svých bedrech tíhu ekonomické krize.

Jakkoli KDU-ČSL není pro nadměrné zadlužování, považuje tento návrh rozpočtu v současné fázi ekonomického cyklu jako přiměřený, prorůstový, protože svou základní strukturou podporuje hospodářský růst a jeho stabilizaci, a tím podporuje i zaměstnanost. Návrh rozpočtu také přiměřeně reaguje na procyklické škrty minulých politických vlád, které přispěly k návratu ekonomické recese v letech 2011 až 2013. Proto KDU-ČSL bude souhlasit s návrhem tohoto rozpočtu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní přistoupíme k řádné rozpravě. První je přihlášen pan poslanec Beznoska, po něm se připraví pan poslanec Dolejš a poté pan poslanec Zahradník a další. Takže já poprosím pana poslance Beznosku.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, téměř vše podstatné, si myslím, že tady zaznělo. Názory se samozřejmě různí podle toho, kdo je příslušníkem koalice a kdo patří k opozici.

Předložený návrh státního rozpočtu není dobrý. To, co je tam řekneme velmi nepříjemné, je, že obrací nastolené trendy z posledních let, tzn. že otáčí českou ekonomiku k politice dalšího zadlužování. Navržený rozpočet rovněž vybírá z kapes našich občanů více peněz s naivní představou, že stát dokáže hospodařit lépe než oni sami. Suma sumárum, tento rozpočet České republiky neprospívá.

Státní rozpočet je připraven v období, řekneme, velmi příznivé hospodářské situace. Ta situace je samozřejmě nastolena především vnějším ekonomickým prostředím, ale i – a to bych připomněl – odpovědnou hospodářskou politikou předešlých vlád, které snižovaly v obtížné vnější ekonomické situaci schodky státních

rozpočtů a podle mého názoru se ctí překonaly nástrahy celosvětové hospodářské krize. Tenhle ten trend se bohužel obrací. Dokonce – a slyším to z úst některých vládních představitelů – si vláda chce řekněme přivlastnit hospodářský růst. Kdo se v ekonomické oblasti pohybuje, ví, že v ekonomice existuje efekt zpoždění, a jelikož většina opatření, která dělá současná vláda, začne platit až v roce 2015, je zřejmé, že za současný růst, pokud vůbec se na něm někdo podílel, tak mohou především minulé vlády.

Česká republika v příštím roce poprvé ve své historii přesáhne v ukazateli hrubý domácí produkt hodnotu 4 000 mld. korun. Poroste ekonomika velmi pravděpodobně o 2,5 %, ale spíše ještě o něco více. S oživením ekonomiky a samozřejmě s určitým zpožděním se objeví snižování nezaměstnanosti, což je další pozitivní efekt. Velmi pozitivní zprávy přicházejí z České národní banky. Drží se stabilní velmi nízká míra inflace a pro investory se udržují výhodné nízké úrokové míry. Na světovém trhu komodit se očekává pokles cen. Prostě máme ideální podmínky pro to, abychom udělali některé systémové změny, a bohužel, bohužel tato vláda těchto podmínek nehodlá nějakým způsobem využít. Nechce vykročit na cestu snižování minulých ekonomických zátěží a nebo tou druhou variantou, a to bych také pochopil, že by se rozhodla masivně investovat. Ani jedno z tohoto neplatí, žádné reformní systémové změny v oblasti financí se nekonají.

Vláda místo snižování schodku státního rozpočtu s cílem nebo s vykročením k perspektivě rozpočtu vyrovnaného, měla by se chovat s důrazem na kritérium snižování strukturálního deficitu, tak navrhovaným rozpočtem naopak deficit vládního sektoru zvyšuje, a to až na 2,3 % hrubého domácího produktu, přičemž strukturální deficit, tedy ten deficit, o kterém vláda svým rozhodnutím jasně a jednoznačně rozhoduje, dosáhne v roce 2015 1,8 % hrubého domácího produktu. A k tomu si postavte ty nepřijemné věci a čím je to způsobeno. Jsou to většinou nesystémová opatření, jako je zelená nafta, třetí sazba DPH, rušení regulačních poplatků atd. atd.

Samozřejmě příznivé pro vládu, a to určitě tak je, je velmi dobré ekonomické prostředí. To znamená, připomenu, že 1 % růstu HDP v našich parametrech znamená dodatečný příjem zhruba 12 mld. korun. Z tohoto bonusu tedy vláda načerpá zhruba 45 mld. korun oproti vládám s účastí Občanské demokratické strany. K tomu si připočtete dalších 20 mld., o které se zvýší schodek státního rozpočtu, a dostáváte se někde na rozdíl 65 až 70 mld. korun. V návrhu rozpočtu jsem našel i některé skryté formy dalšího zadlužování. Uvedu příklad: Státní fond životního prostředí s příjmy 1,5 mld. a výdaji 3 mld., což je deficit 1,5 mld., Státní fond rozvoje bydlení, kde výdaje budou čtyřnásobkem příjmů tohoto fondu, a dalších 8 mld. schodku se vytvoří na Fondu privatizace. Čili pořád se bavíme o tom, že dochází k příkrému rozporu mezi tím, co je veřejně deklarováno, tam mám na mysli to šetření, s tím, jak je nastaven tento rozpočet. Dokonce i v jedné příloze materiálu, a sice v příloze H, je uvedeno, a já to volně odcituji, že návrh nerealizuje dodatečné restrukturalizace na výdajové straně veřejných rozpočtů. Je zde vysoký podíl mandatorních výdajů a z hlediska dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí jsou potřebná systémová

opatření. – Já se tedy ptám, když toto je konstatováno v samotném vládním materiálu, proč my bychom měli tento materiál schvalovat?

Velkým problémem na výdajové stránce jsou samozřejmě mandatorní výdaje. Ty v příštím roce vzrostou na rekordních 713 mld. korun, což je mimochodem o 42 mil. korun více než v posledním roce vlády s účastí Občanské demokratické strany. Mandatorní výdaje tak dosáhnou hodnoty téměř 60 % celkových výdajů a to je věc, která je velmi nebezpečná. Celá řada z těch mandatorních výdajů jsou výdaje zbytné. Je potřeba o tom přemýšlet.

My jsme tady slyšeli a slyšíme to od pana premiéra, od pana ministra financí, jak se bude šetřit, a vždycky je nejlepší dávat vlastní příklad. Znovu jsem si našel některá čísla, se kterými bych vás tady seznámil. Například činnost vládních úřadů naroste na rekordních 81 mld. korun, tzn. je to zhruba nárůst o 16 % oproti minulému roku. Zvyšují se výdaje provozní, běžné na Úřadu vlády o 8,5 %, zvyšují se běžné výdaje na Ministerstvu financí atd. atd. Čili o šetření v tomto případě nemůže být řeč. A jakkoli zvyšujeme dramaticky výdaje, tak bohužel, a o tom byla řeč mými předřečníky, investiční výdaje se nezvyšují. Sumu 75,6, která je plánována, a jakkoli jsem tady slyšel, že to nebude číslo definitivní, já považuji za velmi nízkou. Je v příkrém rozporu s tím, co je tvrzeno veřejnosti. Kdybychom to vzali absolutně, 75,6 mil. korun, je to pokles proti roku 2013 zhruba o 25 % a to je docela zásadní.

Ze strukturálních změn, které jsme slyšeli, investice do infrastruktury, rozpočet – žádné navýšení tam nevidím. Co se týče výdajů na školství, naopak dochází k poklesu. O vědě, výzkumu a inovacích hovořil pan kolega Klaška. Já rozumím tomu, že se snaží nějak popsat, že by se měly poměřovat vstupy s výslednými efekty. Ale pokud bychom to takto viděli, tak by to znamenalo, že vždycky tenhle parametr budeme snižovat, a pak efekty nebudou, pane kolego, vůbec žádné. Investice do vědy, výzkumu a inovací by měla být jednoznačná priorita a je to velmi dobré průrustové opatření.

Rozpočet se prostě chová tak, že vybereme více peněz od občanů. Jakkoliv je ekonomika ve fázi velmi solidního ekonomického oživení, vytvoříme další stomiliardový schodek, abychom pokryli především své sliby, které jsme měli v koaličním prohlášení. Z tohoto pohledu já rozpočet nemohu a nepodpořím.

Ještě jedna věc, kterou potvrdím slova pana kolegy Stanjury. Rovněž se domnívám, že zejména v položce daň z přidané hodnoty a daň z příjmu právnických osob je příjmová stránka státního rozpočtu významně podhodnocena. Je to podle mého názoru takový ten typický polštář, který si ministr financí dělá. Dělalí to všichni ti, kteří zpracovávají rozpočty, ale v téhle položce si myslím, že 20 mld., o kterých tady byla řeč, a byl to návrh myslím pana kolegy Kalouska, že by se měl návrh rozpočtu vrátit k přepracování s parametrem, že schodek rozpočtu by se o 20 mld. měl snížit, tak si myslím, že tady bychom to našli velmi jednoduše. Prostě bychom do příjmové stránky na DPH a na dani z příjmů právnických osob dali jenom reálná čísla. Čili rozpor mezi proklamovaným šetřením a proinvestiční politikou a čísla, která jsou ve státním rozpočtu, je docela značný.

Já se přikloním k těm, kteří s rozpočtem samozřejmě souhlasit nemohou. Dokonce si myslím, že by si zasloužil, abychom ho vrátili vládě k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Votavy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom reakce na kolegu předřečníka.

Samozřejmě že každá vláda by měla plnit své programové prohlášení a priority, které má v programovém prohlášení, promítat do rozpočtu. To si myslím, že dělá každá vláda. Neustále se tady skloňuje zadlužování. Tato vláda bude opět zadlužovat stát. Ono to sedí z pravé strany Sněmovny, když se tady něco takového říká. Jenom bych připomněl, že v roce 2006 činil náš státní dluh 800 mld. a nějaké drobné a dnes, nebo v roce 2013, abych byl konkrétnější, činí 1 bil. 680 mld. To je dvojnásobek, přátelé. Takže jestli nás tady chcete mentorovat o tom, jak nakládat se státním dluhem, se státním rozpočtem, nezadlužovat zemi, je třeba se také podívat, jestli nemáte tunu másla na hlavě vy.

Pan ministr tady vysvětloval, jak to se zadlužením bude, že v podstatě ambicí této vlády je stabilizovat státní dluh na výši, která je letos, a to efektivním zapojením disponibilních prostředků likvidity státu prostřednictvím státní pokladny. Pan poslanec Kalousek, kterého tady teď nevidím, tvrdil nic nového pod sluncem – zapojení disponibilních prostředků. Ale proč tak nečinil tedy dřív? A proč mu ten dluh takto rostl, raketově, astronomicky nahoru, dvojnásobek, a dostali jsme se dnes tam, kde jsme? Takže to mi hlava nebere.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji i za dodržení času. Dobré už odpoledne, pokračujeme v rozpravě podle řádných přihlášek. Nyní pan poslanec Jiří Dolejš, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Milé kolegyně, vážení kolegové, vládo, především vám popřeji pěkné předobědi.

Dovolte, abych se vyjádřil jménem našeho poslaneckého klubu k předloženému vládnímu návrhu a zároveň se i spolu s vámi zamyslel nad tím, zda je pravda, že tento návrh je nejhorší za posledních pět či šest let. Protože když opustíme role, které jsou nám dány, zda jsme koaliční, či opoziční poslanec, tak si nelze nevsímnout, že zelenou tomuto rozpočtu dali i zástupci na tripartitě, což jsou zaměstnavatelé, milá opoziční pravice prostřednictvím pana předsedajícího, a i zaměstnanci, tedy odboráři. Tento konflikt mi, jak se lidově říká, neštymuje, protože to asi nebude rozpočet katastrofální. Ale protože jsem představitel levicové opozice, tak si kladu otázku, jestli nemohl být lepší.

Já se domnívám, že tato vláda, když vznikla, měla velké ambice. Koneckonců ve volbách se slibuje mnohé, pak přijde praxe. Ale je otázkou, jestli tento rozpočet je skutečně zásadním krokem vpřed, anebo zda je jenom snahou o dílčí korekce a v podstatě jede ve vyjetých kolejích a dramatická díkce pravice opozice, jak projíždá zemi a jak vše od zítřka bude jenom špatné až horší, je namístě. Tady padlo slovo, že je to rozpočet svým projídaním socialistický. Já tedy nevím, jak přesně to autoři tohoto výroku mysleli. Možná že kolegové z ANO nebo KDU-ČSL tomu nerozumějí, ale možná je to uráží. Já se obávám, že tento rozpočet není socialistický, koneckonců už tady myslím kolega z Úsvitu postřehl, že v postátněné ekonomice se rozpočty dělaly jinak. Tehdy se jaksi tolik neinvestovalo do státních dluhopisů, tehdy rovnováha vznikala tím, že byly až trojnásobně vyšší odvody ze státních podniků, například. To je debata, která míchá hrušky a jablka.

Já se domnívám, že dobrý rozpočet odpovídá za prvé stavu, v jakém je ekonomika země. To znamená, že se musíme trefit do makroekonomické diagnózy. Myslím, že kolega Klaška tady hovořil o souvislostech hospodářského cyklu. Vždy musíte namíchat cíle, které vedou k udržení nezbytné rovnováhy, a klíčovou nerovnováhou je samozřejmě deficit veřejných financí, a cíle hospodářského rozvoje. Nelze izolovat jeden cíl od druhého. Pokud to děláme, tak v podstatě mateme naše posluchače, popřípadě se diskvalifikujeme jako kvalifikovaní národohospodáři.

Z těchto důvodů se domnívám, že by nebylo moudré poslechnout ty, kteří říkají, že rozpočet by se měl vrátit a přepracovat s jistým zadáním. Neříkám, že by rozpočet neměl být lepší, ale diskuse, která se tady vedla z pravých lavic, ze strany pravé opozice, především ODS, TOP 09, ale jak jsem poslouchal kolegu Radima Fialu, tak se k vrácení k přepracování připojil, tak zadání pro přepracování je vrátit ho do bývalých, řekněme, těch škrtačích přístupů. A řekněme si rovnou, že diagnózu a výsledek této rozpočtové filozofie nám dává praxe. Zkrátka za dobu, kdy jsme takové rozpočty dělali, se tak česká ekonomika vyvíjela hůř než naše okolí. Čili to nemůžeme svádět na hospodářskou krizi, na vnější vlivy. Je to naše vlastní zásluha a v podstatě už nám šest sedm let stagnuje konvergence, tedy přibližování k vyspělému světu, a dýchají nám na záda země jako Slovensko, Polsko atd. Takže tato rozpočtová filozofie asi v pořádku není, a proto říkám jménem naší politické frakce, že nepodpoříme návrh na přepracování tímto směrem.

Pokud jde o vstřícnost odborářů – já samozřejmě chápu, chápou to i naši voliči, že je dobře, že se některé dílčí kroky učinily, protože byly ve volebních programech nejen sociální demokracie, která se dohodla se svými koaličními partnery, ale i v našem. Minimální mzda, valorizace důchodů, valorizace existenčního minima, životního minima, zvýšení platů a vytvoření většího prostoru pro razantnější kolektivní vyjednávání, aby mzdy i v soukromém sektoru mohly více růst, protože to má samozřejmě nejenom sociální efekt, ale povzbuzuje to koupěschopnou poptávku, což je také faktor růstu. Takže tomu rozumím. Ale je otázka, jestli skutečně to bude tak, jak je naplánováno a namalováno. Litera non erubescit – písmena se nečervenají, ale realita mnohdy bývá odlišná.

Podívejme se střízlivým zrakem, bez nějakých předepsaných ideologických rolí, na čísla, která v tom rozpočtu jsou. Dovídáme se, že na příjmové straně – vždycy ta opatření, pokud jde o restrukturalizaci a změnu rozpočtové politiky, jsou na příjmové a výdajové straně. Takže když se podíváme na příjmovou stranu, tak se dovidáme, že příjmy by ve srovnání plán 2014 – plán 2015 měly vzrůst o 1,7 %. Zásadnější zásah do daňových titulů tato vláda neučinila během letošního roku. Uvidíme, jestli nám přichystá nějaké překvapení na rok 2016, ale pravdou je, že výsledkem tohoto je pokles daňové kvóty, tedy podíl daňových příjmů na HDP. To je reálné číslo a dorovnáva objem příjmů například opatření typu zapojení privatizačních výnosů.

Nejvíc tady byla diskutována strana výdajů. Pan emeritní ministr financí Kalousek tady hovořil o tom, jak se plýtvá výdaji, ale když se podívám na ta čísla, tak tomu plýtvání nerozumím. Samozřejmě pokud počítáme, že ekonomika roste, tak je k dispozici určitý objem prostředků a je možné rozumným způsobem navýšit výdaje. Když se podíváte na základní tabulku na počátku důvodové zprávy, tak se dozvíte, že celkový objem výdajů roste o půl procenta. O půl procenta oproti plánu 2014. Někdo může namítnout, že plán je plán a realita roku 2014 bude jiná. Ale mění se především, pokud jde o příjmovou stránku, protože ekonomika šlape, daně se vybírají lépe, ve větším množství, takže bude menší deficit, ale naplánované výdaje z velké části splněny budou. Takže rozdíl plánovaných výdajů 2014 a 2015 skutečně není dramatický, je to těch 0,6 %.

Když jsem nad tím přemýšlel, jestli je to hodně, nebo málo, tak jsem udělal jednu jednoduchou operaci, která může být srozumitelná prakticky každému. Vzal jsem objem HDP, tedy ekonomický výkon v běžných cenách, a vydělil jsem ho objemem výdajů, rozpočtových výdajů. I dospěl jsem k číslu, že na rok 2014, bude-li splněn plán, tak je to číslo 29,8 %, čili skoro 30 % činí podíl rozpočtových výdajů na HDP. A teď pozor – přijde rok 2015. Když jsem stejnou aritmetickou operaci provedl na tento rok, tak mi vyšlo číslo 28,9 %, čili plánovaný podíl výdajů na HDP klesl o jeden procentní bod. Takže drama se nekoná.

Co ale má smysl diskutovat, je samozřejmě struktura těchto výdajů, do jaké míry přispívá k sociální spravedlnosti a k sociálnímu smíru, do jaké míry přispívá k růstu a jestli zejména kapitálové výdaje jsou dostatečně multiplikatívní, to znamená, že přinesou příslušný efekt. Tahle debata samozřejmě smysl má.

Pokud tady byla taková poněkud zamlžená debata o tom, jestli se více, či méně investuje – opět můžeme nad tím bát jakkoliv, ale asi relevantní informace pro vás pro všechny, jestli jste si už otevřeli ten balíček zhruba tisíce stran, což je tedy ten hlavní balíček státního rozpočtu, tak tam naleznete tuto stránku (ukazuje). Jednoduchá stránka, která hodnotí vývoj kapitálových výdajů státního rozpočtu. Co se tam dovíme? Dovíme se tolik, že ve srovnání s plánem za loňský rok kapitálové výdaje vzrostou o 1,75 % a že v důležité kapitole Ministerstva dopravy dochází k poklesu v souvislosti s nižším investičním transferem do Státního fondu dopravní infrastruktury. A je tam hned zdůvodnění, že ten Státní fond dopravní infrastruktury může využít nevyčerpaných zdrojů z loňského roku, které jsou tady kvantifikovány v rozsahu 8,2 miliardy korun.

To k debatě, jestli se více, či méně investuje. Dramaticky méně ne. Investiční prostředky jsou orientovány razantně na kofinancování evropských projektů, protože nečerpání evropských peněz v řádu desítek miliard by samozřejmě mělo protirůstový charakter. Ale pokud jde o běžné investiční nákupy vlády, kapitálové výdaje vlády ty další, tak samozřejmě tady těch peněz na investice je méně. To je jednoduchá matematika a myslím si, že platí.

Čili lze říci, že tento rozpočet s ohledem na optimistické očekávání hospodářského vývoje je poněkud štedřejší, pokud jde o sociální transfery i pokud jde o některé investiční cíle. Ale celkově prorůstový není. Nejedná se o žádný fiskální impuls, tedy nepouští více peněz na spotřebu či na investice do ekonomiky, a tudíž nepomáhá tomu, s čím se my vlastně dosud spíše vezeme, a to je ten cyklus ekonomického oživení, který z velké části je podmíněn exogenními, tedy vnějšími faktory.

Chápu, že pokud bychom tady zpochybňovali vládní prognózu, o kterou se opírá státní rozpočet, která byla vytvořená známým konsenzuálním způsobem v červenci nebo v červnu letošního roku, tak že změnit tuto prognózu by byla asi marná objednávka. Samozřejmě vždy mohou variovat různé prognostické alternativy. Ale co je fakt – že oproti červenci výrazně vzrostla rizika, o kterých se tady bavíme. A jestliže se ta rizika ukážou jako velmi pravděpodobná, že dojdou k naplnění, tak logicky o to vážnější je argument nedostatečnosti prorůstových opatření skrytých v návrhu státního rozpočtu. Ta rizika jsou relevantní. Myslím, že už pan ministr, když mluvil ve svém úvodním slově, a zaznělo to tady opakovaně, že tady jsou určitá geopolitická rizika, viz obchodní válka. Nevíme, co nám udělá trh s energií. Signalizuje americký akciový trh, že vychládá, protože se obává, že vývoj ve světové ekonomice bude jiný, než jsme si třeba mysleli ještě v letních měsících. Korekce svých prognóz směrem dolů dělá Německo, Slovensko atd. atd. Orgány Měnového fondu avizují, že návrat recese do Evropské unie je velmi pravděpodobný. Vyčíslili to 40 procenty, to uznáte, že není úplně zanedbatelná míra pravděpodobnosti.

Takže jestliže takto vypadají ta rizika, tak aniž bychom podpořili snahu vrátit rozpočtovou politiku do kolejí, které tady natáhl pan kolega Kalousek, ale rozhodně nemůžeme ani jásat. Chápu, že koaliční svornost musí hlídat koaliční kompromis. Ale nedivte se nám, že tento koaliční kompromis hodnotíme jako polovičatý, nikoliv zásadní, a kompromis, který neřeší problémy, které se na nás valí. A z tohoto důvodu také – vyřknu závěrečný verdikt – tento návrh rozpočtu, tedy teď se bavíme o základních číslech, která schvalujeme v prvním čtení, nepodpoříme, a to tím způsobem, že se zdržíme. Děkuji za vaši pozornost.

Věřím, že věcná debata bude pokračovat. On každý, jak se říká, rechnungsfeldwibel umí se podívat na účty, ale už ne vždycky zohlední komplexní pohled na národohospodářskou filozofii. Byl bych rád, abychom tuto schopnost v tomto důstojném orgánu neztráceli, ale naopak abychom ji kultivovali.

Děkuji ještě jednou. A bude za chvilku oběd, tak i dobré pochutnání. (Potlesk poslanců za KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi. Ještě před řádně přihlášeným kolegou Janem Zahradníkem s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane místopředsedo, rovněž s přáním dobrého chutnání, děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom zareagovat na vystoupení pana předsedy rozpočtového výboru Votavy, který říkal: jak si nás můžete dovolit mistrovat, když jste o tolik a o tolik zadlužili Českou republiku? Ano, samozřejmě, nebylo v dobách bezprecedentní krize v silách žádné země Evropské unie nerozpočtovat deficity. To znamená, že logicky stoupaly dluhy. Nicméně ukazatel, který jednoznačně vyjadřuje vůli vlád stabilizovat veřejné rozpočty, je výše strukturálního deficitu. Ta je očištěna od mimořádných vlivů, od cyklických vlivů ekonomiky a ta ukazuje, zda vláda má vůli jít k vyrovnaným rozpočtům, nebo ne.

My jsme převzali ten strukturální deficit na 5 % na bodu rozvratu v okamžiku dluhové krize státu a museli jsme bojovat na finančních trzích o důvěru České republiky a snižovali jsme ten strukturální deficit přes velmi nepříznivé podmínky tempem 1,4 % ročně, což jsou údaje pana ministra Babiše. My jsme opravdu šetřili. Vy jste se vydali opačným směrem. Vy opravdu nešetříte a vy ten strukturální deficit zvyšujete. To je ten problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce panu Miroslavu Kalouskovi. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan poslanec Vilímc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak na to hledím, tak já budu asi první, který se ve svém příspěvku bude věnovat určité konkrétní části toho rozpočtu, konkrétní rozpočtové kapitole, a nebude tedy mluvit o globálních číslech, nebude ho kritizovat z toho globálního hlediska, ale pokusím se podívat na jednu kapitolu, tedy tu, která je mi z hlediska mé příslušnosti do výboru pro životní prostředí blížká a ve které jsem si našel některé věci, které bych rád tady uvedl, na které bych rád upozornil.

V kapitole 315, to je tedy Ministerstvo životního prostředí, se příjmy snižují zhruba z 10 mld. 728 mil. na 7 mld. 326 mil. a výdajový limit z 12 mld. 958 mil. na 9 mld. 411 mil. Tomu se není co divit. Především tedy se nejedná o žádné úspory, jak by se možná na první pohled mohlo zdát, ale je to proto, že hlavní náplní a činností toho je financování operačního programu Životní prostředí, kde se v roce 2015 zřejmě nečekají nějaké velké aktivity. Je to takový ten rok, který je bohužel na přelomu programovacích období.

Co je ale otázkou, je to, že se zvyšují běžné výdaje, tedy provozní výdaje, z 2 mld. 907 mil. na 3 mld. 93 mil., tedy o 186 mil. Čili zvedají se provozní výdaje. Klesají tedy kapitálové výdaje, dokonce až na úroveň 62,9 % ve srovnání s rokem

2014. To je opět možný důsledek toho, že neočekáváme nějaké velké aktivity v oblasti čerpání fondů Evropské unie. Čili znova říkám, tady k žádným úsporám nedochází, naopak stoupají provozní výdaje o 186 mil. korun.

Co je zajímavé a co je vidět v tabulce s číslem 8 v tabulkové části našeho rozpočtu, je to, že v některých kapitolách jsou uvedeny také rozpočtové položky pro programové období, které máme před sebou. Všechny ty rozpočtové položky, všechny ty kapitoly mají zahrnuto dokončení čerpání programového období 2007–2013, tam zřejmě tedy budeme ještě nějaké projekty, programy dokončovat, ale některá ministerstva, některé kapitoly nemají rozpočtovány aktivity pro programové období 2014–2020. Mají je třeba finance, Ministerstvo práce a sociálních věcí, průmysl a obchod, doprava, zemědělství, MMR. Nemají je uvedeny obrana, Ministerstvo vnitra, mnou zmíněné Ministerstvo životního prostředí, školství, zdravotnictví.

Co to znamená? Nepočítáme tedy s tím, že by se v roce 2015 realizovaly nějaké výdaje z operačního programu Životní prostředí 2014+ ani na výdaje spojené s technickou asistencí? Proč tedy nejsou tyto výdaje uvedeny v návrhu rozpočtu? Nebudou tedy v tomto roce vyhlášeny ani ty tzv. rychlé výzvy, rychlé projekty nebo výzvy na rychlé projekty – výměna kotlů, zateplování budov, což jsou projekty nebo výzvy, které se dají poměrně rychle vyhlásit a rychle administrovat a velmi rychle také mohou pomáhat? Otázka zní také, z čeho budou financovány výdaje na administraci výzev pro nový operační program Životní prostředí. Tedy když není v rozpočtu kapitoly 315 rozpočtována technická asistence. A co když dojde k tomu, že v průběhu roku dojde k navýšení potřeby finančních prostředků právě na ten nový OPŽP, které může nastat díky nějakým neočekávaným okolnostem? Z jakých prostředků tedy bude řešeno zvýšení potřebného spolufinancování?

Je zde ještě jedna věc, kterou bych chtěl zmínit, a tou je tabulka 11 v tom návrhu, která se týká tedy počtů zaměstnanců a nákladů na platy, konkrétně tedy zaměstnanců v ústředních orgánech, zejména tedy Ministerstva životního prostředí. Tam dochází k navýšení počtu zaměstnanců z 558 na 579, tedy o 21 zaměstnanců, a objem na jejich platy roste o 20 mil. korun z 265 mil. na 285 mil. korun. Je třeba zmínit a připomenout, že v závěrečném účtu za rok 2013 bylo po schválení změn evidováno 555 zaměstnanců, což bylo při obsazenosti na 91,46 % úhrnem 525 zaměstnanců. Jaká je tedy obsazenost těchto přepočtených míst, jak je to na ministerstvu s tím, jak jsou obsazována ta přepočtená místa, když tedy dochází k navýšení o 5 %? Námitka, která by mohla zaznít, že se už jedná o zaměstnance pro nový operační program Životní prostředí, a i to se, myslím, objevuje v jedné z tabulek našeho návrhu, je to tabulka číslo 16 – počty funkčních míst zaměstnanců zapojených do oblasti čerpání prostředků, kde opět dochází k jednorázovému zvýšení. Když tedy nerozpočtujeme náklady, finanční prostředky na nový operační program, proč tedy zvyšujeme počet pracovníků?

A moje poslední připomínka panu ministrovi financí: když všichni dobře víme, jak klesají zdroje, mimorozpočtové zdroje pro Státní fond životního prostředí, za likvidaci autovraků například ty příjmy jdou evidentně výrazně dolů, jak pan ministr

bude hledat cestu, jak zdroje pro Státní fond životního prostředí udržet tak, aby byl připravený spolufinancovat a financovat programy, které jsou podle mého názoru pro naši republiku velmi významné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. S faktickou poznámkou zpravodaj kolega Votava, poté pan kolega Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já nechci reagovat na kolegu Zahradníka, pouze reakce na předchozí vystoupení pana kolegy Kalouska, který si velice oblíbil strukturální deficit. Neustále nás z něho trénuje. Čtěl bych mu připomenout jeho fiskální výhled z května 2013, kdy on předpokládal na příští rok strukturální deficit ve výši 2,1 %, skutečnost rozpočtu je 1,8 %, a pro rok 2016 předpokládal pan kolega Kalousek dokonce 2,4 % a výhled této vlády je 1,7 %.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, předsedovi rozpočtového výboru, za jeho faktickou poznámku. Nyní pan poslanec Vilímec. Připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, na rozdíl od pana poslance Zahradníka své vystoupení pojmu spíše v tom obecném náhledu na předložený návrh státního rozpočtu.

Víte, pan ministr financí celkem velmi podrobně představil návrh státního rozpočtu, v zásadě se ale omezil pouze na citaci vět z komentáře nebo ke zprávě, která doprovází návrh státního rozpočtu. Z mnoha položek a vět, které uváděl, byly zajímavé dvě poznámky. Jednu tu poznámku nenajdete ve zprávě k návrhu státního rozpočtu. Pan ministr financí řekl "investice vzrostou". Už tady pan bývalý ministr Kalousek a ostatní jasně dokládali, že nejen z těch tabulek, ale z těch sloupkových grafů vyplývá úplně něco jiného. Pak ještě opakoval to, co je sice uvedeno v návrhu státního rozpočtu, že navzdory schodku 100 mld. Kč, který je plánován, se nebude zvyšovat korunový státní dluh k 31. 12. 2015. Já bych se ve svém vystoupení i k těmto věcem vrátil, protože si myslím, že otázka financování státního dluhu je důležitá k pochopení rozdílnosti těch kategorií, o kterých mluvíme.

První čtení státního rozpočtu, které jsem zažíval v minulosti, většinou sklouzávalo do diskuse nad relevantností predikce makroekonomických indikátorů pro sestavení rozpočtu. Tentokrát mnoho diskutujících nevedlo tuto diskusi. Já se přiznám, že debatu o tom, kdo se lépe třetí do prognóz, ať již prognóz Ministerstva financí, České národní banky nebo jiných, jsem považoval vždy spíše za akademickou diskusi, byť samozřejmě správné nastavení predikce je stěžejní z hlediska sestavování hlavních rozpočtových položek. Co mě vždy v souhrnných číslech a především v prvním čtení rozpočtu nejvíce zajímalo, byla optika

udržitelosti financování státního rozpočtu tak, aby se postupně v letech růstu ekonomiky snižovalo schodkové saldo státního rozpočtu, a to jak procentuálně, tak i absolutně. V letech 2011 až 2013 zde existovalo značné úsilí snižovat obě, což vedlo ke snížení deficitu vládního sektoru i strukturálního salda, o kterém se zde také mluvilo.

Co nám tentokrát nabízí vládní koalice v návrhu státního rozpočtu na rok 2015? Vychází z předpovědi růstu hrubého domácího produktu 2,5 %, předkládá rozpočet ve výši 100 mld. nového schodku a sama v důvodové zprávě uvádí, že deficit vládního sektoru by měl v příštím roce vzrůst na 2,3 %, zatímco aktualizovaný odhad výsledku hospodaření pro letošní rok počítá s deficitem 1,5 %.

Sami musíte uznat, že takovým rozpočtovým cílům nelze v žádném případě tleskat. Kdyby to bylo ještě doprovázeno tím, co tady zmiňoval pan poslanec Kalousek a co především zmiňuje současný pan prezident Zeman, že k růstu se musíme proinvestovat – tím neříkám, že pan Kalousek toto tvrdí, ale tvrdí to pan Zeman –, tak by se dal ještě pochopit ideový příběh návrhu tohoto rozpočtu. Bohužel se tak neděje. Žádné zvyšování investic do infrastruktury není vidět, ba naopak. Kdybych hledal nějakou vizi nebo příběh tohoto rozpočtu, tak bych ji mohl nalézt pouze tak ve zvyšování mandatorních výdajů.

Podívejme se na konkrétní čísla. Ta je potřeba vidět. Mandatorní výdaje, a to už zde bylo odcitováno, vycházející ze zákona na základě platných schválených zákonů se opět zvyšují na celkovou částku 668 mld. Kč a proti skutečnosti minulého roku, to znamená roku 2013, se jedná o zvýšení o téměř 40 mld. Kč. Zatímco celkové mandatorní výdaje, to znamená ještě ty další mandatorní výdaje kromě těch mandatorních výdajů financovaných ze zákona, celkové mandatorní výdaje činily v minulém roce 2013 61,5 % celkových příjmů. Myslím si, že je rozumnější to vztahovat na celkové příjmy, nikoliv na výdaje, které v sobě samozřejmě ještě také zahrnují další prohlubování deficitu. V příštím roce podle tohoto návrhu státního rozpočtu by to mělo být již 63,8 %. Když se podíváme na součet celkových mandatorních a takzvaných kvazimandatorních výdajů, tedy výdajů třeba na mzdy organizačních složek státu, činí částka téměř 929 mld. Kč. A podotýkám, je to částka o 20 mld. vyšší, než bylo v případě schváleného rozpočtu na letošní rok, a o více než 50 mld. Kč vyšší, než činila skutečnost součtu mandatorních a kvazimandatorních výdajů v minulém roce.

Kolik z celkových příjmů tedy letos zůstane k nějakému dalšímu použití, a to nejen k investicím, ale i k dalšímu použití? Pouze necelých 190 mld. Kč, zatímco ještě loni to bylo 215 mld. Kč. Tady vidíte, že se stále snižuje ta část disponibilních prostředků z plánovaných příjmů, které může státní rozpočet využít k nějakým jiným výdajům, než jsou výdaje mandatorní nebo výdaje povinné ze zákona.

Státní rozpočet počítá s výdaji na dluhovou službu ve výši 64,5 mld. Kč. Nechci zde diskutovat, zda ta částka odpovídá, nebo obsahuje nějaký skrytý polštář. V minulosti to tak bývalo. To v tuto chvíli není až tak rozhodující. Z nárůstu dluhové služby je totiž vidět, že financování státního dluhu nám odebírá stále větší prostředky, které bychom mohli využít daleko smysluplnějším způsobem. Přesto se i v době růstu

ekonomiky předkládá rozpočet se stomiliardovým schodkem, aniž by se to odrazilo ve výši kapitálových výdajů.

Podtrženo a sečteno, tento rozpočet ne že by zvyšoval kapitálové výdaje. Tento rozpočet snižuje kapitálové výdaje, a to nejen oproti skutečnosti v roce 2013 nebo skutečnosti v letech 2011 a 2012, ale i podle rozpočtu z roku 2012 a 2011. Jediný rok 2013, který tady zmínil pan poslanec Dolejš, byl rokem, kde se o něco v návrhu rozpočtu v porovnání s letošním návrhem výdaje zvýšily.

Jediný rok 2013, který tady zmínil pan poslanec Dolejš, byl jediným rokem, kde se o něco v návrhu rozpočtu v porovnání s letošním návrhem výdaje zvýšily.

Když jsem si podrobně studoval strukturu sociálních výdajů, a to myslím, že je také zaznamenáníhodné, včetně doprovodného komentáře, neunikla mi v pasáži o výdajích na důchody pochvalná slova na adresu pravicových vlád, kdybyste se zabývali studiem tohoto návrhu rozpočtu, kde je nižší dynamika růstu výdajů na důchody, je to 1,6 %, o tom mluvil i pan ministr, zdůvodněna v komentáři příznivým dopadem opatření, která byla uskutečněna dvěma zásadními novelami zákona o důchodovém pojištění, kterým byly nastaveny parametrické změny v zákoně s cílem zpomalit tempo růstu výdajů na důchody. Jsou to trochu jiná slova, než obvykle slyšíme od politiků vládní koalice na adresu minulých vlád. Nyní už novel zákona o důchodovém pojištění. Členové vlády by se měli jasně dohodnout, zda tyto změny v zákonech budou kritizovat, nebo naopak pozitivně hodnotit. Obojí není možné.

Vážené kolegyně a kolegové, nechci už dlouho mluvit a nechci ani nálepkovat tento návrh státního rozpočtu. V každém případě přinese občanům další schodek v plánované výši 100 mld. Kč. Efekty pro budoucnost nabízí velmi malé. Pan ministr financí s oblibou uvádí, a dnes to opět uvedl, že sice navrhuje schodek státního rozpočtu ve výši 100 mld. Kč, ale přitom neporoste státní dluh. Přičítá to nějakému novému manažerskému přístupu ke správě dluhového portfolia. Skutečně strategie financování a řízení státního dluhu platná pro letošní rok počítala v základním scénáři se zvýšením hrubého státního dluhu v zásadě o rozpočtovaný letošní schodek. Tato strategie, a to je potřeba podtrhnout, vycházela ale také z toho, že rezerva peněžních prostředků na předfinancování budoucí výpůjční potřeby státu, která je krátkodobě zhodnocována na peněžním trhu jako součást účtu státní pokladny, nebude významně snižována.

Když tady uvedl pan ministr ve faktické poznámce příklad k 30. září letošního roku, kdy navzdory vyššímu schodku nebo navzdory schodku rozpočtu se snížil korunový státní dluh, tak je potřeba se podívat vždycky na čtvrtletní informaci o vývoji státního dluhu. Tam se dočtete, že i přes vykázaný schodek ve výši 34 mld. Kč k 30. 9. poklesla skutečně výše hrubého státního dluhu oproti konci roku 2013 o 330 mil. Kč. To přesně uvedlo Ministerstvo financí. Dnes to opakoval pan ministr a ocitovala to také mnohá média. Pokud se ale podíváte detailně na tu čtvrtletní zprávu a na strukturu onoho dluhu, zjistíte, že tak bylo možné jedinečně z jednoho důvodu, totiž že rezerva peněžních prostředků se snížila o 38,2 mld. Kč, a to na hodnotu 24,5 mld. Kč.

Přiznám se, že nedokážu odhadnout možnosti. Nemám k tomu ani potřebné podklady, jaké možnosti v refinancování dluhu ještě přináší další zapojení volných prostředků státní pokladny. Dokonce i ta zpráva mluví o tom, že se předpokládá zapojení rezervy na tzv. důchodovém účtu. Rezerva, která byla vytvořena kvůli důchodové reformě, a ne kvůli financování státního dluhu.

Když se podíváte na komentář k státnímu dluhu, v návrhu státního rozpočtu se omezuje pouze na obecné jednověté vyjádření, že bude docházet k snižování rezervy peněžních prostředků a k případnému refinancování státu ze systému státní pokladny v závislosti na skutečném vývoji schodku státního rozpočtu. Považuji to za zcela nedostatečné z pohledu velmi ambiciózního a odvážného tvrzení, že sice schodek rozpočtu bude činit 100 mld. Kč, ale výše státního dluhu se nikterak nezmění. Počkáme, uvidíme v příštím roce. Přiznám se, že tomuto tvrzení moc nevěřím. Ale i kdyby se podařilo nějakými volnými prostředky nepřipustit korunové navýšení státního dluhu, nic to nezmění na skutečnosti, že tímto rozpočtem opět prohlubujeme významně celkový rozpočtový schodek, k jehož financování musí vláda vydat státní dluhopisy.

Po projednání rozpočtu ve vládě pan ministr, a tímto zakončím své vystoupení, sdělil, že rozpočet se všem líbí. Líbí se sociálním partnerům, líbí se zaměstnavatelům, nelíbí se opozici. Mně se tento rozpočet nelíbí. Proto nejsem součástí opozice, ale proto, že tento rozpočet není investiční, není proinvestiční, jak se mluví, ani nesnižuje schodek. Pouze zvyšuje mandatorní výdaje. Jestli jsou z toho šťastní sociální partneři, nevím. Možná současní šéfové odborů, ale to nechci hodnotit. Tento rozpočet dle mého přesvědčení je v situaci očekávaného růstu minimálně o 2,5 % HDP promarněnou příležitostí a vypovídá o schopnosti a spíše rozpočtové bezradnosti této vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladislavu Vilímcovi. Slova se ujme paní poslankyně Jitka Chalánková a připraví se Petr Bendl, který bude hovořit nyní nebo po přestávce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Svě vystoupení nebudu směřovat do oblasti sociální, přestože je to oblast mně nejbližší, ale to si ponechám na druhé čtení tohoto státního rozpočtu. Chtěla jsem zmínit jinou záležitost.

Jak sestavování státního rozpočtu, tak celá oblast ekonomie je především vědou společenskou. Čísel tady dneska bude trochu méně. A vědou společenskou z toho důvodu, že ve společnosti musí fungovat elementární solidarita mezi občany. Proč to říkám? Tato solidarita se projevuje především v tom, koho si pak občané ve volbách zvolí, a takto také politici nebo strany jim nabízejí nabídku, aby je volili. Podle toho máme složení i Poslanecké sněmovny. Ale občané si volí svobodně, je to věc

svobodného rozhodnutí, a také si svobodně mohou zvolit, jestli chtějí být solidární generace s generací, starší s mladšími apod. Rozeberu na konkrétnějších příkladech.

My jako TOP 09, a zejména já za oblast sociální, protože je to oblast, které se dlouhodobě věnuji, jsme neměli úplně jednoduchou pozici a prosadili jsme poměrně nepopulární opatření, která se týkala např. snížení valorizace důchodů, a také jsem obdrželi výsledek ve volbách, kde nám toto bylo mnohdy vyčítáno. Přesto jsme museli tato opatření učinit, a přesto vnímáme, že současná vláda toto opatření již zrušila, přestože už mělo platit pouze jeden rok a mohli ještě z výnosů právě tohoto opatření tento rok žít.

Tato valorizace důchodů přinese dodatečné náklady v příštím roce 7,1 mld. Kč. Kdo by to důchodcům nepřál? Přejeme jim to také. Bohužel v budově na Letenské ulici není pokladna plná peněz, kde by nehodný ministr financí nechtěl peníze vydávat, a ten hodný ministr financí je přece rád vydá, protože to slíbil. Taková pokladna tam není. Ty peníze tam nejsou. Ty peníze si půjčujeme a někdo je jednou bude muset zaplatit. K tomu se ještě dostanu.

Dále je to otázka celé kapitoly sociální, ale tu si ponechávám napříště. Jen upozorňuji na tikající bombu. Kromě absolutního nárůstu zde dochází k relativnímu zvyšování mandatorní složky této kapitoly. Pokud se schválily v září slevy na děti, na poplatníka a na děti, tak musím říci, že takového slevy na děti byly i za nás, za pravicových vlád, též, byly uplatňovány, pouze nyní byly navýšeny.

Sleva na dítě byla vždy 13 404 koruny a šla až do daňového bonusu, nemusíme zabíhat do podrobností. Takže nezapomeňme, že také pravicové vlády tyto slevy umožňovaly. Nyní bylo prosazeno, že na druhé dítě je tato sleva zvýšena o 200 korun měsíčně a na každé další dítě o 300 korun měsíčně. To je jistě chvályhodné směrem k rodinám s dětmi. Jsou zde další možnosti. Také já jsem se snažila některé uplatnit. Je zde možnost např. zprůměrovat odvody na poplatníka, na daňové slevy na poplatníka, který má slevu 24 840 korun, a dítě, za nás tedy to bylo 13 404 koruny ročně, tyto sečíst a zprůměrovat. Je to směrem k podpoře rodin s dětmi určitě přínosné. To jen k poslancům KDU-ČSL, že je to další varianta, další možnost s určitými dopady do státního rozpočtu. Kdo by nechtěl?

Dále se zde hovoří o spotřebě domácností, ale zapomíná se, že spotřeba domácností nám nevytvoří perpetuum mobile, které by HDP táhlo jenom tak samo. Tato spotřeba to nedokáže. Musíme se zaměřit především na tvorbu přidané hodnoty ve státním hospodářství naší společnosti.

Takže – dostávám se k závěru, do podrobností v té kapitole půjdu skutečně až ve druhém čtení. Pořád nám 100 mld. chybí. Ty si musíme půjčovat za určitých lepších, nebo jak bylo již naznačeno, možná i horších podmínek a splácet je budou naše děti. Sestavování státního rozpočtu je skutečně věda společenská a je to věc svobodného rozhodnutí občanů, jestli chtějí být solidární, nebo nechtějí. My jsme žádali seniory o solidaritu ve společnosti s mladými generacemi, byla to také naše zodpovědnost, zodpovědnost politické strany TOP 09. A je věcí těchto voličů, jestli solidární být chtějí, anebo nechtějí. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové a slova se ujme pan poslanec Petr Bendl. Ptám se, jestli ještě mu vymezený čas do 13 hodin bude postačovat, případně to rozdělíme na dvě části. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji i mně, abych řekl pár slov k rozpočtu, a ani tak ne k rozpočtu celkovému, i když samozřejmě možná někoho překvapím.

Mě nepřekvapil tento návrh rozpočtu. Vždycky v době, kdy vládly v České republice levicové vlády, se více utrácelo, nabírali se úředníci, méně se investovalo. Koneckonců je to i vidět v tomto návrhu rozpočtu. Prozíráme, resp. na mandatorní výdaje jde z celkového objemu částka necelých 59 %. To nikdy v historii České republiky ještě takto nebylo. Nicméně s tím ať se srovná vládní koalice, kde někteří členové vládní koalice v minulosti kritizovali věci, které jsou teď, řeknu, podstatou a základním kamenem tohoto návrhu státního rozpočtu. Utrácíme více na mandatorních výdajích místo na investicích v době hospodářského růstu. Nešetříme tolik, kolik bychom mohli, a možná si tak trochu hrajeme i s tou myšlenkou, a to už tady také dneska padlo, že těch příjmů nakonec bude více a budeme se tvářit, že jsme lépe hospodařili. Ale ono to nebude o lepším hospodaření, ale o lepším nebo vyšším výběru daní, neboť ekonomika jde nahoru.

Já bych se trošku zastavil u kapitoly Ministerstva zemědělství, kapitoly, která už tradičně žije ve velké míře z evropských dotací, o kterých jsem přesvědčen, že jsou jakousi nebezpečnou drogou pro všechny subjekty pohybující se v oblasti zemědělství. Čím více dotací, tím více nerovnováhy, tím více nespravedlnosti v téhle té oblasti a samozřejmě i tím více rizik, která přinesou právě ty procesy, které přerozdělují desítky miliard korun ročně z evropských peněz a samozřejmě i z peněz státního rozpočtu. Zapomíná se, nebo zde ještě dneska nebyla zmíněna jedna věc, že rezort Ministerstva zemědělství pomohl stávajícímu státnímu rozpočtu nebyvalou částkou, neboť v minulosti, nebo krátké minulosti, za doby pravicových vlád stouply zisky zejména Lesů České republiky několikanásobně, zhruba ze 700 mil. korun na úroveň zhruba 4 mld. ročně. A státní rozpočet využívá tohoto faktu a bere si z minulosti získané finanční zdroje v nebyvalé výši, a to částkou 8,7 mld. korun. Je to částečně složeno z peněz Lesů České republiky a dílem, byť je to o něco méně, si bere státní rozpočet ze zisku Budvaru. Je to v letošním roce zhruba půl miliardy, v loňském roce to bylo, mám pocit, 0,8 mld. korun.

Na rozpočtu Ministerstva zemědělství jsou vidět některé věci, některé konkrétní kroky, které v minulosti u jiných kapitol vidět tedy nebyly a nejsou, to musím tady říci. V řadě případů se snižuje počet úředníků. Díky transformacím, které probíhaly v minulosti, a musím důrazně zde říci za dob pravicových vlád, ba byli jsme za to velmi kritizováni, ubývají v rezortu zemědělství stovky úřednických míst, je zde méně byrokracie a je to na tom návrhu rozpočtu Ministerstva zemědělství vidět. Možná se tím bude celý den nepřítomný ministr zemědělství někde vychloubat, ale je

potřeba zde říci, že to jde na úkor bolestivých transformačních kroků, které v minulosti v rezortu zemědělství byly, a je vidět, že se tam na mandatorních výdajích díky těmto krokům, které pravicové vlády udělaly v minulosti, relativně slušně šetří finanční prostředky.

Co ale bohužel kapitola Ministerstva zemědělství příliš nereflektuje a sama to, nebo sám předkladatel nebo Ministerstvo financí to přiznává a Ministerstvo zemědělství, že jsou zde nedostatečné finanční prostředky do oblasti vodního hospodářství a do oblasti lesního hospodářství. V oblasti lesního hospodářství je tam v textu jakýsi příslib, že by stát chtěl do budoucna chybějících zhruba 300 mil. korun, což jsou prostředky, které v minulosti... Respektive takto: Do lesního hospodářství šlo v minulosti zhruba 600 mil. korun, teď je navrhováno 300. Vezmete-li v potaz fakt, že finanční prostředky jdoucí do oblasti lesnictví a zejména do oblasti správy nestátních lesů, to znamená obecních, privátních apod., kde stát má různé formy podpory rozvoje lesního hospodářství, tak z krajů tyto finanční prostředky často jsou velmi kráceny. Jsou kraje, kterým budiž čest, peníze, které dostaly v minulosti od státu na podporu lesnictví, stále využívají tímto směrem. Pokud vím, je to např. Jihomoravský kraj, ale např. Středočeský kraj peníze obdržené od státu na podporu lesního hospodářství do lesů a do této oblasti v podstatě téměř nedává. A je to škoda. Když k tomu přidáme ještě fakt, že na lesní hospodářství rezignuje i stát právě prostřednictvím, řeknu, nepodpory tohoto důležitého sektoru v oblasti zemědělství, pak je potřeba počítat do budoucna s tím, že v oblasti lesního hospodářství problémy nastanou. Ale chápu levicovou vládu, prostě stromy svými větvemi nejsou voličskou zákládnou, a tak nikoho tolik nezajímají a je vlastně jedno, jestli do této oblasti peníze dáme, či nikoliv.

Zároveň je podle mě ignorována významně i oblast vodního hospodářství. Je sice dobře, že tam jsou finanční prostředky na protipovodňové aktivity, na stavby související s nepřijemnou minulostí a zkušeností, kterou Česká republika má, kde stát chtěl a chce předcházet povodním jako takovým. Je tam částka tuším 1,6 mld. korun. Jsem přesvědčen o tom, že by to mohlo být i více, protože zde evidentně chybějí finanční zdroje na čištění toků řek, čištění toků potoků a správu toků potoků, protože tam máme obrovské rezervy a takové ty rychlé povodně, které k nám vždycky počasí přinese, jsou zdrojem významných nepřijemností zejména v malých městech a obcích, tam, kde není možné zadržet vodu v krajině. Potoky a říčky a řeky jsou, řeknu, dlouhou dobu neudržované a bylo by potřeba finance udržet alespoň na té úrovni, na jaké byly v minulosti, protože jinak se s tou situací nedokážeme zcela vyrovnat.

Nechci tady mluvit o detailech rozpočtu, to myslím, že bude předmětem – a v jednotlivých organizacích to asi bude předmětem – debaty na zemědělském výboru. Je ale evidentní, že se trend posilování podpory investic do technologií, investic do agropotravinářského sektoru v této oblasti založený letošním rozpočtem drží, že je tady tlak dávat do agropotravinářského sektoru více investičních peněz do firem, které se tímto zabývají. Čím je ale rok 2015, možná ještě se zmíním, výjimečný oproti roku 2014, je fakt, že ČR na rozdíl například od jiných zemí, jako je třeba Slovensko, které dokáže čerpat některé evropské peníze už v letošním roce, do

dopravní infrastruktury například, tak ČR nikoliv a je tam vidět i v návrhu kapitoly rozpočtu Ministerstva zemědělství, že s těmito finančními prostředky už na příští rok Ministerstvo zemědělství počítá. Je to dobře, jen si tady musím povzdechnout na úkor těch z vás, kteří často kritizují fakt, že ČR například některé finanční prostředky z EU nedočerpala nebo hrozí, že je nedočerpá, tak v případě, že začneme čerpat evropské peníze o rok později, což bude v podstatě totéž, jako se stalo v roce 2007, i tehdy český stát začal čerpat evropské peníze o minimálně rok později, bude zase v roce 2020 hrozit, že ne všechny finanční prostředky poskytnuté z Evropy dočerpáme. Tohle je riziko, které s sebou přináší rozpočet roku 2015, který nereflektuje skutečnost, že ČR na rozdíl od jiných zemí nebyla schopna připravit si čerpání evropských peněz už v letošním roce.

Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Přeruším jednání na jednání organizačního výboru a polední přestávku s tím, že po polední přestávce ve 14.30 zahájíme pevně zařazeným bodem, tj. usnesení Poslanecké sněmovny, které se týká organizace čtvrtčního dne, tak jak jsme to avizovali včera odpoledne. Příslušný tisk vám byl odevzdán, takže 24 hodin uplyne do té doby a poté budeme pokračovat rozpravou ke státnímu rozpočtu. První přihlášený po polední přestávce a po tom pevně zařazeném bodu je pan poslanec Karel Fiedler. Přeji dobrou chuť. Organizační výbor začne za pět minut.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, zahájil bych odpolední jednání, nicméně mám tady žádost od poslaneckého klubu ANO. Prosim pana místopředsedu poslaneckého klubu, aby přednesl svoji žádost.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne. Pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych požádal jménem našeho poslaneckého klubu ANO o půlhodinovou pauzu, že bychom začali od tří hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Eviduji tuto žádost a přerušuji jednání Sněmovny, pokud to nebude vadit, do 15. hodiny. Děkuji, kolegové, a těším se tady v 15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych vás, doufám po dobrém obědě, přivítal u dalšího jednání našeho jednacího dne. Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je bod 106.

106.

Návrh usnesení, kterým se upravují podrobnější pravidla jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů

K tomuto bodu vám byl v úterý 21. října rozdán do lavic návrh usnesení a já prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka, aby předložený návrh uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já velmi stručně uvedu velmi jednoduchou změnu usnesení Poslanecké sněmovny. Důvodem, proč přistupujeme k této změně, je to, že ve čtvrtek, kdy jsou na pořadu z jednacího řádu písemné interpelace, dochází ke kolizi písemných interpelací a možnosti poslanců upravovat nebo navrhnout úpravy pořadu schůze a zejména z opozičních řad zaznívala dle mého názoru oprávněná kritika, že debatou o pořadu schůze se zkracuje doba, po kterou mohou využívat svého práva na písemné interpelace. Proto jsme jako vedení Sněmovny požádali legislativní odbor, aby našel řešení, a tím navrhovaným řešením je právě návrh usnesení, který umožní, aby návrhy na změnu pořadu schůze byly přednášeny po 30 minut po ukončení písemných interpelací ve čtvrtek. To znamená doba buď od ukončení písemných interpelací, nebo od 11 hodin, 30 minut následně bude určena pro návrhy změn pořadu.

Tolik tedy odůvodnění a já potom v podrobné rozpravě přečtu návrh usnesení, který koneckonců všichni máte k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi a prosím, aby se mnou sledoval od stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Neeviduji žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Končím tedy všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné, kde svoji přihlášku avizoval pan předseda. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Takže já přednesu návrh usnesení:

Poslanecká sněmovna v souladu s § 1 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, mění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 755 z 23. schůze ze dne 25. listopadu 2003 ze IV. volebního období takto:

Na konci textu bodu III se doplňují slova: "Je-li jednacím dnem schůze Poslanecké sněmovny čtvrtek, lze přednést návrhy až po ukončení bodu Odpovědi na písemné interpelace, a to nejpozději do 30 minut od ukončení tohoto bodu, popř. od

zahájení dalšího jednání schůze Poslanecké sněmovny; doba vyčleněná pro ústní interpelace tím nesmí být dotčena."

Tolik návrh usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není tady žádná přihláška, tedy končím podrobnou rozpravu. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat o usnesení, tak jak jej navrhl pan předseda Poslanecké sněmovny. Nejprve tady mám žádost o odhlášení, odhlašuji vás tedy všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Počet přítomných poslanců se ustaluje, a já tedy zahajuji hlasování o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 128, proti žádný. Více takových usnesení.

Děkuji panu předsedovi a končím projednávání tohoto bodu.

Naším dalším bodem jednání bude pokračování našeho dopoledního jednání, kde jsme skončili v bodu

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 /sněmovní tisk 331/ - první čtení

Obecná rozprava byla přerušena před polední přestávkou a já tady vidím jako dalšího přihlášeného – prosím pana zpravodaje, předsedu rozpočtového výboru, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Dalším přihlášeným před polední přestávkou byl pan poslanec Karel Fiedler. Prosím pana poslance Karla Fiedlera, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající, dobré odpoledne, dámy a pánové. Takže budeme pokračovat ve státním rozpočtu.

Já bych nejdříve na úvod svého vystoupení krátce zareagoval, nebo chtěl zareagovat na to, co už tady v dosavadní diskusi zaznělo. Pan kolega Pavel Plzák tady hovořil o tom, že v podstatě v minulosti bylo připomínáno projídání státního rozpočtu, jak se tady rozesílala, nebo u nás, Kalouskova složka. A já si dovoluji připomenout, že váš současný koaliční partner, Česká strana sociálně demokratická, dokázal projídat v historii i osmiprocentní růst hospodářství, takže byste měli trochu přemýšlet o tom, jestli toto je správná cesta a jak pokračovat dále. Tato koaliční vláda, to už tady zaznělo několikrát, v tom projídání bohužel chce pokračovat ve spolupráci s hnutím ANO.

Od Jana Volného tady zaznělo, že Němci nás kritizovali, že v oblasti krize jsme zvyšovali daně. Předminulý týden jsem absolvoval seminář, který byl pořádán v Poslanecké sněmovně a kde byl účasten i předseda rozpočtového výboru pan Václav Votava. Zaznělo tam na začátku tohoto semináře, že my jsme se tím postupným snižováním daní dostali až tam, kam jsme se dostali. To tedy, prostřednictvím pana předsedajícího, zaznělo od vás, pane předsedo. A mně potom jako velká v podstatě názorová facka znělo to, co prohlásil Ivan Mikloš, bývalý myslím ministr financí Slovenské republiky a dneska člen Slovenské národní rady, který na tomto semináři jasně řekl, že pokud ve Slovenské republice snížili sazbu daně, zvýšil se jim objem vybraných daní. To je v dost příkrém rozporu, co na úvod tohoto semináře tam prohlásil pan předseda rozpočtového výboru.

Chtěl bych se připojit k připomínce našeho předsedy Tomia Okamury a rád bych opravdu znal odpověď na to, jak to bylo s tou investiční pobídkou pro firmu Nexes, nebo Nexen, jak se ta firma správně jmenuje, ohledně zaměstnávání zaměstnanců. Tak my opravdu budeme u nás dávat investiční pobídky, budeme se zříkat daní, zříkat příjmů státního rozpočtu pro to, aby tady byli zaměstnávání pracovníci z cizích států, a současně my budeme vyplácet příspěvky na podporu v nezaměstnanosti našim zaměstnancům? To je to snižování výdajů státního rozpočtu?

Potom bych chtěl také rád slyšet odpověď na to, co tady zaznělo o nespotebovaných výdajích. Ano, já to beru, pokud jsou výdaje nespotebované, tak to je pozitivní informace, pozitivní zpráva, že budou zařazeny do výdajů státního rozpočtu v roce 2015. Poprosil bych o informaci, v jakém objemu je možno uvažovat o zařazení těchto nespotebovaných výdajů a na co budou primárně použity.

A nyní již konkrétně k tomu rozpočtu. Předložený rozpočet, skutečná čísla, která máme k dispozici z předloženého dokumentu sněmovní tisk 331, neodpovídá opravdu rétorice, která provází předložení tohoto rozpočtu.

V roce 2012, pro připomenutí, byl skutečný deficit 101 mld. V roce 2015 je navrhovaný deficit, jak všichni víme, 100 mld. Je tady jeden podstatný rozdíl, že v roce 2012 byl pokles HDP o 1 % a v roce 2015 se počítá s růstem HDP o 2,5 %. Já vím, že 2,5 % je předpoklad, ale navrhnout rozpočet se stejným deficitem 100 mld. v období poklesu a v období růstu, nezlobte se na mě, to není žádný prorůstový rozpočet nebo nějaká pozitivní čísla. To je pro nás, pro náš poslanecký klub, nepřijatelné.

Mnohokrát se tu již dnes mluvilo o investicích. Já chápu argument, že pokud nejsou připravené investiční akce, že je logické se do investičních akcí bezhlavě nepouštět. Není rozumné potom investovat za každou cenu. Ale podle strany 113 sněmovního tisku a toho, co tady dnes už několikrát zaznělo, výdaje na investice ve vámi navrhovaném státním rozpočtu – mluvím nyní k vládní koalici – opravdu nejsou vyšší, než byly v minulých letech. Já bych proto pokládal za rozumné, ať přiznáte, že to prostě projídáme, a netvrdíme, že to jde do investic, když vládou předložené údaje a tabulky jasně hovoří o opačných údajích, říkají naprosto jiná čísla.

Vláda mluví o zlepšování výběru daní. Mluví o tom ministr financí. Prolistoval jsem si parametry navrženého státního rozpočtu, mám tady střednědobý výhled státního rozpočtu České republiky na roky 2016 a 2017, ale ani z těchto údajů není patrné, že by vláda počítala s nějakým zlepšeným výběrem daní. Když si nalistuji stranu 28, tabulku číslo 10, tak jen pro vaši informaci výběr DPH, který vláda předkládá ve střednědobém výhledu, na rok 2014 218 mld., na rok 2015 229 mld., na rok 2016 233 mld., na rok 2017 241 mld., zaokrouhleno. Čili žádná dramatická změna ve výběru daní. To, o čem se tady mluví, jak budeme lépe vybírat daně, nebo tedy vaše koalice, vaše Ministerstvo financí, které máte obsazené vaším předsedou, tak jedna věc je rétorika, kterou neustále slyšíme, ale když si vezmu vládou předložené údaje, tak ty hovoří o tom, že se bude pokračovat pouze ve stejném trendu. Křivka růstu výběru daní žádné dramatické změny neobsahuje.

Naprostě stejné je to se snižováním výdajů. Mluví se o úsporách, o tom, jak se bude šetřit, ale když se podívám na straně 30 na to, jak je to s plánovanými výdaji, tak to je naprostě obdobné. Ta čísla jsou si podobná, mírně rostou. Kdybychom si z těch čísel udělali křivku, tak bude prostě pokračovat stejným směrem. Žádná dramatická změna, o které se mluví.

Zaznělo to tu i dnes a já jsem to již několikrát slyšel od pana vicepremiéra Babiše, že v roce 2017 se počítá s tím, že bude konečně vyrovnaný státní rozpočet. Najdu-li si na straně 6 tabulku číslo 7, opět z vládního dokumentu Ministerstva financí, tak tam se dočtu, že v roce 2015 se tedy počítá s deficitem 100 mld., v roce 2016 se počítá s deficitem 100 mld., v roce 2017 se počítá s deficitem 95 mld. Tak kde je ten vyrovnaný státní rozpočet? Já ho tam nějak opravdu nevidím.

Předseda našeho hnutí Tomio Okamura tady zmínil v dopolední diskusi, že chybí koncepce snižování zadlužení státu. Já si tady zkusím rychle zalistovat v podkladech, které mám připravené. Ano. Opět cituji z materiálu Střednědobý výhled státního rozpočtu České republiky, který předkládá Sněmovně vláda. Strana 51, tabulka číslo 22: Podíl státního dluhu, je to údaj, na který se pan vicepremiér Babiš velmi rád odvolával procentuálně vůči HDP – takže z údajů předložených vládou se v těchto materiálech dočítám, že na rok 2015 je předpokládán deficit 39,9 %, na rok 2016 je předpokládán výhled 4,8 % a na rok 2017 41,4 %. Ejhle, žádné snižování ani v procentuálním podílu k HDP. Křivka, kterou jste teď zastavili na rok 2015, nám v tom zadlužování státu opět roste nahoru.

O řádek výš je celková výše státního dluhu. Opět číselný údaj, který pan vicepremiér Babiš velmi rád používá: 1 683 mld. Dle vládních údajů, zdůrazňuji, v roce 2013 1 683 mld., v roce 2015 1 683 mld., ano, je to stejná cifra. V roce 2016 výhled, který předpokládá vláda, která mluví o tom, že bude snižovat naše zadlužení, však již počítá s deficitem 1 783,7 mld. a na rok 2017 s deficitem 1 879,5 mld. Ať se dívám, jak se dívám do těchto čísel, tak tam žádné snižování zadlužení České republiky opravdu nevidím ani na rok 2015, ani na rok 2016, ani na rok 2017.

Okolní země počítají s možností nižšího růstu. Je to vratký předpoklad, ale nelze uvažovat jinak. My dnes prostě vycházíme, nebo Ministerstvo financí a vláda vycházejí z toho, že růst ekonomiky bude o 2,5 %, ale já tam potom postrádám

v těchto číselných údajích, které už tady zmínilo mnoho mých kolegů, nějakou rezervu v případě toho, že dojde ke změně, a jak jsme dnes slyšeli, je velmi pravděpodobná.

Závěrem svého vystoupení bych chtěl říci, že návrh státního rozpočtu ve svých číslech, která sama vláda předkládá, odporuje tomu, co vláda o tomto rozpočtu říká. Tento rozpočet, tak jak nám byl předložen, jak jsem se snažil nyní ukázat na konkrétních číslech z vládních údajů, která jsem tu odcitoval, není žádnou změnou v trendu. Je to pouze stejné pokračování ve stejném stylu stávajících rozpočtů této země. Stejně výdaje, zhruba stejný deficit, stejný státní dluh, nebo, jak jsem citoval z minulých čísel, mírně rostoucí.

Ještě jeden údaj bych si vám dovilil připomenout. Státní fond dopravní infrastruktury, je to v tomto materiálu na straně 40. Vážená koalice, stále tady mluvíte a omíláte zvýšené investice. Z tohoto vládního materiálu čtu, že pro rok 2015 je to 49,8 mld., pro rok 2016 je to 43 mld. a pro rok 2017 je to 46 mld. Tak kde jsou ty rostoucí investice? Já to opravdu podle těchto čísel nevidím.

Závěrem chci říci, že tento státní rozpočet není nic nového, nejsou to ty slibované úspory, není to to slibované snižování zadlužení. Je to bohužel pouze pokračování stávajících trendů. Jak již zaznělo od našeho předsedy klubu i předsedy našeho hnutí, nemůžeme se přihlásit k podpoře tohoto vládního návrhu rozpočtu a budeme navrhopvat jeho vrácení k přepracování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi, který způsobil svým vystoupením smršť faktických poznámek. Prvním je pan poslanec Urban, po něm pan poslanec Chovanec, po něm pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážená kolegyně, vážení kolegové, opravdu, reakce na kolegu Fiedlera prostřednictvím vás.

Chtěl bych tady mluvit o výhradě k sociální demokracii historicky, proč nesnižovala dluhy v dobách velké konjunktury. I kdybych připustil, že to mohla dělat o něco rychleji, tak vy byste měli ale dodat jednu věc. Sociální demokracie v průběhu těch vlád 1998 až 2006 očistila celý bankovní sektor od bankovního socialismu, od dluhů, které vznikly při transformaci české ekonomiky v 90. letech. Banky byly zanesené mrtvými pohledávkami, které byly vyvedeny na tehdejší konsolidační agenturu a konsolidační banku, a všechny sociálně demokratické vlády od roku 1998 do roku 2006 každý rok v rozpočtu hradily ztrátu této konsolidační agentury a konsolidační banky v desítkách miliard korun v rozpočtech. To znamená, že za těch, já nevím, šest osm let bylo uhrazeno několik stovek miliard ztráty, které vznikly v transformaci, kdy podniky si půjčovaly, banky se chovaly socialisticky, neměly zajištěny pohledávky, takže jim nikdo nesplácel. Kdyby se to, přátelé, nestalo, poděkoval bych sociální demokracii, tak finanční krize, která přišla v roce 2008, kdybychom neměli tyto banky ozdraveny, tak dopadla na Českou republiku finanční

krize mnohem dramatičtěji. Připouštím, že jsme možná mohli snižovat dluh o něco více, ale vedle toho berte poctivě, jakou ztrátu z 90. let z transformace bank a jejich ozdravení musely vlády zaplatit. Děkuji. (Potlesk ČSSD)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Po něm pan poslanec Chovanec, resp. pan ministr Chovanec, který není přítomen. Ruším tedy jeho faktickou poznámku. Další faktickou poznámku má pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Fiedler měl z mého pohledu téměř ve všem pravdu. Koneckonců naše vystoupení se v zásadních sděleních kopirovala, ať už se týká naprosto zbytečného zvyšování výdajů, nebo naopak škrcení investic a nepřijatelnosti tohoto rozpočtu. Jenom si nejsem jist, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Fiedlere, zda si uvědomujeme zásadní priority, o které tady doopravdy jde. Před několika minutami uveřejnil Forbes novou zprávu, že skupině Agrofert Andreje Babiše vzrostl za tři čtvrtletí hrubý zisk o 25 %. Myslím si, že to je ta zásadní zpráva k bodu, který teď projednáváme. Propaganda nelhala, ano, alespoň někomu bude lépe. (Potlesk TOP 09)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Další faktickou poznámku má pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Někdo tu zapomněl propisku, jen na úvod.

Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jen krátce zareagoval na slova pana kolegy Urbana.

Pane kolego, vy v tom máte samozřejmě pravdu. Ale ještě než jsem se stal členem této Poslanecké sněmovny, tak jsem si mockrát vždycky říkal: My jsme oddlužili banky, my jsme je dostali z problémů. A co jsme potom udělali? Banky jsme zprivatizovali a ty banky začaly obratem velmi pěkně miliardy vydělávat. Nebyl to náhodou dáreček těm novým vlastníkům, pane kolego? (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi za jeho faktickou poznámku. Nyní je s řádnou přihláškou přihlášen pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, my jsme tady slyšeli hodně slov o rozpočtu. Některá z nich byla faktická, jiná se omezovala na ideologické floskule, které se vejdu do slovníku padesáti slov. Některá dokonce připomínala, přestože byla převzata z časopisu Forbes, rádio Jerevan. Pojďme se tedy bavit o faktech.

Byly tady kritizovány výdaje na vědu, výzkum a inovace. Já už jsem tady jednou říkal, že peníze vynaložené tímto směrem připomínají hrnce, do kterého se lije voda a v němž jsou díry. Když se podíváme na výsledky aplikovaného výzkumu a na peníze, které se tam vynaložily za celou dobu, co je aplikovaný výzkum takto financován, tak výsledky, které jsou skutečné, ovlivňují českou ekonomiku, jsou tristní. Bylo tady řečeno, že jediným významným zdrojem jsou výzkumy pana profesora akademika Holého v řádu jedné miliardy. V aplikovaném výzkumu, nemluvím teď o základním, protože ten se samozřejmě musí řídit jinými kritérii, chybí metrika. Zatím je to děláno na počtu citací v časopisech, z nichž většina z nich vznikla na Slovensku, takže je to snadné.

Byly přijaty daňové úlevy, které se týkají investic soukromých společností na vědu, výzkum a inovace. Tyto výhody využívá asi 500 společností. Jsou to převážně společnosti velké. Česká republika z nich nemá prakticky vůbec nic. Tyto společnosti do toho vstoupily proto, že mají peníze na finanční poradce, kteří je obhájí před finančními úřady. Finanční úřady nemají žádnou expertizu, pokud se týká obsahu této záležitosti, takže posuzují pouze metodiku, která je tam vypracována. To je potřeba změnit.

Mluvílo se tady o zakládání center excelence, která jsou díky své neudržitelnosti pastí na evropské a státní peníze. Můžeme mluvit o tom, že by bylo potřeba udělat audit a inventuru české Akademie věd, protože kdybychom se jich zeptali, kolik mají počítačů, tak to prostě nevědí. Netýká se to jenom hmotných assetů, ale týká se to i assetů nehmotných. To znamená, pokud nebude zásadním způsobem opravena tato metrika, je přidávání peněz do této oblasti zcela zbytečné.

Mluvílo se tady o výdajích na infrastrukturu. Můžeme si tam klidně namalovat dalších padesát miliard, proč ne. Otázka je, jestli je vůbec můžeme efektivně využít. Tady ve sněmovně jsme mluvili o řadě bloků, které vlastně investiční výstavbu zejména liniových staveb velmi výrazně komplikují. To znamená, realita je taková, že vyčerpát i ty peníze, které tam jsou a které konzervují úroveň, která tam byla, bude velmi problematické nějakým způsobem utratit a bude potřeba k tomu přijmout velmi rychle řadu legislativních opatření, což je apel i na vás, kolegyně a kolegové, abychom to skutečně udělali a nehráli si tady infantilní hrátky při přijímání různých částí legislativy, která je velmi potřebná.

Když se podíváme na výdajové tzv. mandatorní výdaje, tak pravda je ta, že populace nám stárne, mandatorní výdaje tudíž budou stoupat. A nejsou to jenom výdaje na důchody a jejich valorizaci. Stát musí plnit určité základní funkce, a tady byl přiškrcen kohout, který směřoval k policistům, hasičům a učitelům. Těm bylo nutné přidat. Je potřeba zvýšit výdaje na armádu, protože v té souvislosti jsme vázání a kritizováni, protože jsme účastníky řady mezinárodních smluv. Můžeme diskutovat o tom, jestli výdaje na státní a veřejnou správu, které se zvýšily plošně, jsou oprávněné, nebo ne, ale ono to opravdu není o kvantitě, ale o kvalitě služeb, které se poskytují. Zatím jsme v této souvislosti udělali to, že jsme přijali služební zákon, který zabetonovává státní a veřejnou správu, protože zrušil, nebo de facto znemožnil

otevřená výběrová řízení, která by možná směřovala k novému pohledu a efektivitě správy.

Poslanecká sněmovna přijímá celou řadu zákonů, které mají výrazný dopad na státní rozpočet, protože všechno, co se tady přijme, je nějakým způsobem digitalizováno. To znamená, objeví se ve velkých nákladech na přeměnu různých informačních systémů a systému eGovernmentu, které jsou potom problematické a mají samozřejmě velké dopady nejen na státní rozpočet, ale také na službu, kterou tímto způsobem občanům poskytujeme.

Jsme zatíženi i dalšími věcmi, které zrušil Ústavní soud. Ústavní soud zrušil diskriminační opatření pro paušály důchodců a zřejmě dojde i možná k nějaké úpravě, která se týká OSVČ v této oblasti. To všechno, s tím se musí státní rozpočet nějakým způsobem vypořádat.

Pro mě základní otázka nezní, jaká jsou čísla ve státním rozpočtu, protože vždycky je nějaký wishlist, nějaká projekce, jak to bude, ale to, co mě zajímá, a to, na čem se můžeme velmi aktivně podílet, a tím bych rád, kolegyně a kolegové, vás k tomu vyzval, je, jakým způsobem budou peníze utráceny. Je potřeba skutečně přijmout velmi rozumně a velmi rychle celou řadu legislativních změn, ale kvalitních. Nikoli zákonů, které komplikují život nejen občanům – nejen exekutivě, ale také občanům, a přinášejí zvýšené náklady. To znamená, pro mě základní otázkou tohoto rozpočtu je, jakým způsobem se exekutiva vypořádá s tím, aby byl řádně a efektivně utracen. To je věc, na kterou by se Poslanecká sněmovna měla zaměřit, a je to také její základní funkce. A k tomu můžeme udělat něco velmi pozitivního, nejenom negativního v oblasti kritizování a ukřizlovávání jednotlivých ministrů, čehož jsme tady velmi často svědky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Nyní tu mám dvě faktické poznámky – nejprve pan poslanec Miroslav Kalousek, po něm pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Pilný otevřel samozřejmě velmi palčivou aktuální otázku, otázku efektivitě investic. Snažil se naznačit, že vzhledem k tomu, že v minulosti řada těch investic nebyla efektivní, je potřeba investovat méně. I kdyby tomu tak bylo – já si to nemyslím, ale teď připusťme, že tomu tak bylo – kdyby tomu tak bylo, tak potom o ty peníze měl být nižší deficit. Ale říct: nepotřebujeme investovat tolik, protože to bylo málo efektivní, a proto to radši utratíme v provozních výdajích státu – kolegové, promiňte, prožereme –, to opravdu, ale opravdu není ten správný rozpočtový přístup. Tam jako ta logika velmi kulhá. Kdybyste řekl, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, ty investice nebyly efektivní, a proto budeme investovat méně a o to bude nižší deficit, mělo by to logiku. Ale ty investice nebyly efektivní, a proto o to více budeme projídat, to žádnou logiku nemá, to je víceméně chupe. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Vy jste byl ředitelem poměrně velké firmy. Představte si, že byste představenstvu té firmy sliboval celý rok, že na příští rok připravíte rozpočet, který bude silně spořit na provozních výdajích a bude podporovat investice, a pak byste předložil to, co předkládá Sobotka s Babišem nám, tedy rozpočet, který prudce akceleruje provozní výdaje a snižuje investice. Jak byste před tou správnou radou dopadl, to víme oba. (Malý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Z další přihláškou na faktickou poznámku pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si dovilil prostřednictvím předsedajícího panu poslanci Pilnému říci toto. Já doufám, že nejsem v kategorii těch infantilních, kteří tady zdržují tvorbu zákonů. A jestli ano, tak i přesto bych si dovilil komentář k té efektivitě vědy, která tady zazněla už při dnešní zprávě podruhé.

Já si myslím, že řada věcí je pravdivých, a jestliže se podíváme na efektivitu jiných oblastí v naší republice, tak samozřejmě tato země zaostává za vyspělými zeměmi. Ale přináší to věčnou otázku – co bylo dříve, jestli slepice, nebo vejce. Ale já si pamatuji, jak kdysi tehdejší ještě ne prezident Václav Klaus argumentoval, že učitelům nelze přidat, protože nejsou dobří, a protože když by se jim přidalo, tak se ty jejich špatné pracovní návyky zakonzervují. A já si myslím, že je to špatně, že prostě tyto věci fungují ve společnosti jinak, že tam, kde se dají peníze, tak ty peníze atrahují lepší lidi a atrahují lidi, kteří jsou schopni podávat lepší výkony a tu efektivitu zvyšovat. Mimochodem, jestliže ty investice v oblasti průmyslové vidíte, pane poslanče Pilný ještě jednou prostřednictvím předsedajícího, jako neefektivní, tak já musím říci, že investice do vědy, které se objevují v medicíně, jsou velmi efektivní, působí často příspěvek k rozvoji světové medicíny, ale rozhodně tedy i té medicíny české. A totéž je možno říci o celé řadě jiných oborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler, po něm pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych chtěl také zareagovat na slova pana kolegy poslance Pilného. Pane kolego, když jsem poslouchal ten váš krátký příspěvek, odmyslel bych si od něj tu zmínku o tom, že jsme odhlasovali, nebo respektive že vy jste si odhlasovali ten zákon o státní službě, tak ten se dal použít v kterémkoliv roce asi deset let zpátky. To byly pořád stejné řeči, takže ani ten rozpočet se nemění, ani ta rétorika se k tomu nemění. Já jsem tak poslouchal, říkám, to se mohlo říct kdykoliv, kterýkoliv rok zpátky, kromě té jedné konkrétní zmínky.

Ještě k těm číslům. Pořád čekám, že na ně někdo zareaguje, že tady se k tomu někdo vyjádří, že mi vyvrátí ta moje fakta, která já jsem uvedl. A nic. Vy totiž ten váš

návrh rozpočtu nemůžete obhájit, protože sami na dokladech, kterými ho předkládáte a provázíte, ho nemůžete obhájit, protože ta vámi předkládaná čísla vás usvědčují z toho, že nemluvíte pravdu. Vy si to sice odhlasujete vaší stojedenáctkou, vy to víte, proto tady tak v klidu sedíte a posloucháte ty řeči, co nám to tady povídají, však my si to odhlasujeme. Odhlasujete si to a já k tomu dodávám pouze jedno jedině: Ne že bude změna v koncepcích státního rozpočtu, v tom jak se naše země bude zadlužovat, nebude změna ani v té politice, bohužel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Já jenom krátkou reakci na pana poslance Hegera prostřednictvím pana místopředsedy. Já jsem neměl na mysli základní výzkum, samozřejmě mluvil jsem tedy o aplikovaném výzkumu. Chápu, že v základním výzkumu ten horizont a ta kritéria, která na něj jsou stanovena, jsou zcela jiná.

Pokud se týká poznámky o investicích a číslech, tak skloňovat tady rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury s tím, že je konzervativní a přidává se tam minimum, je naprostý nesmysl, protože ty peníze byly velký problém utratit. Takže přidávat tam další – klidně si to tam můžeme namalovat, ale je to naprosto zbytečné, protože je to naprosto nereálné. Musíme také respektovat realitu.

Pokud se týká té tzv. spotřeby, tak ta je vynucená jednak zcela objektivně, protože populace stárne. Já už jsem to tady říkal. A mandatorní výdaje se prostě budou zvyšovat, budou se zvyšovat a to je objektivní fakt. Subjektivní je to, že prostě musí státní rozpočet reagovat na dědictví minulosti, kdy se musí vypořádat s usneseními Ústavního soudu, kdy se musí vypořádat s tím, že byly tady utaženy kohouty, které směřují k pracovníkům státní a veřejné správy, kteří musí zajistit základní služby státu. To je prostě nevyhnutelné a ten rozpočet to musí zcela jednoznačně respektovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Ještě jednou pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Opět ještě jednou bych chtěl reakci na to, aby byla vyvrácena ta čísla, která jsem uváděl. Prosil bych, aby k nim zástupci předkladatelů vystoupili a vyvrátili ta čísla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pakliže zástupci předkladatelů se k tomu nemají, přikročíme k další rozpravě. Další přihlášenou je paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, na státním rozpočtu je pro mne zcela zásadní, jestli je schopný otočit nepříznivý stav v Moravskoslezském kraji. Bohužel, odpověď zní ne. Tím prvním důvodem jsou nedostatečné investice, navíc v čase reálně klesají. To je absolutně nepřijatelné v situaci, kdy ekonomika po dlouhé době opět roste, a v situaci, kdy má státní rozpočet stamiliardový schodek. Vždycky to bude o střetu názorů, ale pokud už utrácíme, ať jdou ty peníze do naší budoucnosti, ať se investuje, staví se pořádně nové dálnice, které jsou pro rozvoj regionů tak důležité, a vznikají nová pracovní místa. Jedině tak lze vysoké výdaje ospravedlnit. Jedině tak by takový schodek mohl znamenat nový impuls. V tomto rozpočtu pozitivní impuls nevidím, protože klíčové ukazatele pro Moravskoslezský kraj opět dostávají na frak. Do fondu dopravní infrastruktury jde oproti loňskému roku méně o 7 miliard a stagnují peníze na zahlazování následků po hornické činnosti. V rozpočtu mi chybí dostatečné prostředky na boj proti vysoké nezaměstnanosti, a to ať už jde o podporu tvorby nových pracovních míst, nebo o průmyslové zóny.

Je třeba si uvědomit, že státní rozpočet, který tady schválíme, má na situaci v těch méně rozvinutých regionech největší vliv ze všech zákonů, které tu projdou. Proto je nutné debatovat zejména o parametrech, jako jsou investice, a ve druhém čtení i o konkrétních opatřeních, která mohou regionu pomoci. Lidé zde na zásadní zlepšení čekají už dlouhá léta a tento rozpočet v podstatě znamená jen další odsouvání. Zase se Moravskoslezský kraj dostává na vedlejší kolej.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Havlové za její příspěvek. Než předám slovo panu poslanci Kučerovi, který je dalším řádně přihlášeným, přečtu ještě omluvy. Dnes od 16 hodin se omlouvá ministr vnitra Milan Chovanec a dále od 17.15 se omlouvá pan poslanec Podivínský.

Prosím, pane poslanče Kučero, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, již mi předřečníci upozorňovali na nekorektní příjmy a výdaje, které jsou součástí návrhu rozpočtu ministra Babiše na rok 2015. Chtěl bych upozornit na jeden z mnoha příjmů státního rozpočtu, který je postaven na vodě, nebo lépe řečeno na uhlí.

Ministerstvo financí České republiky zapracovalo do návrhu státního rozpočtu navýšení příjmů na 580 mil. Kč v kapitole MPO v položce 234 – příjmy z využívání výhradních práv k přírodním zdrojům, a to i přesto, že dosud nebyl zpracován ani návrh novelizace horního zákona, který je oporou pro navýšení úhrad plynoucích do státního rozpočtu. V návrhu státního rozpočtu položka 580 milionů představuje skokové navýšení příjmů v této oblasti na téměř sedminásobek oproti minulým rokům. Samozřejmě tomu odpovídá i navýšení nákladů těžebních společností o tuto částku, kterou nakonec zaplatí občané.

Uvedený razantní záměr také postrádá odpovídající posouzení makroekonomických dopadů a vlivů. Bez takové analýzy nelze návrh akceptovat. K takové analýze či diskusi vůbec zatím nedošlo a navíc v tuto chvíli není oficiálně znám, a už vůbec ne schválen návrh novely horního zákona, který by byl oporou předloženému návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2015. Dokonce dosud nejsou ani zahájeny práce na zadání velké RIA, která je pro přípravu této legislativní změny naprosto nezbytná.

Na těchto neprojednaných a neschválených příjmech je postaven váš rozpočet, pane ministře Babiši. Já toto navýšení příjmů z úhrady za nevytěžený nerost beru také jako vzkaz. Vzkaz nejenom pro těžební společnosti, ale především pro obce, zejména z Ústeckého a Moravskoslezského kraje. Pokud totiž bude navýšena v budoucnosti úhrada za vytěžený nerost, tak tato částka musí být především příjmem obcí a krajů dotčených těžbou, nikoliv pouhým příjmem státního rozpočtu.

Já se vás musím zeptat, pane ministře Babiši, jak využijete oněch 580 milionů, o které navýšujete státní rozpočet. Nikde totiž nevidím výdaj 580 milionů, o který by se navýšila pomoc obcím dotčeným těžbou. Ovšem vidím zde jiné výdaje, které budete muset pokrýt, třeba navýšení platby za zelenou naftu pro Agrofert. Někdo by dokonce mohl říct – zelená nafta pro Agrofert za vytěžené obce v Ústeckém a Moravskoslezském kraji.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Navázal bych možná na to. Rozhodně předpokládám nějakou závěrečnou řeč pana ministra Babiše, takže asi k tomu, co tady říkal můj předřečník, by bylo dobré, abychom slyšeli, zda tedy ta částka, o kterou chce navýšit poplatky za těžbu, je podložena nějakou detailní analýzou, protože když prostě například v Moravskoslezském kraji ještě přidáte do té mizérie, která se tam ekonomicky kolem dolů odehrává, další, tak to může být poslední kapka. Pak tam budete lít ty stovky milionů na sanaci, udržení pracovních míst a tak. Nedělám si iluze, nejsem znalec detailně situace, potřeby investic v českém těžebním průmyslu, ale doufám, že za tím máte analýzu. Jestli je to nastřílené od boku, tak vás varuji, abyste nezpůsobili větší škody, než je nezbytně nutné, ať už se jedná o ekonomiku, o profit dotčených obcí, o ekologii atd.

Pokud tady paní kolegyně Havlová říká, že posíláte tímto rozpočtem Moravskoslezský kraj na vedlejší kolej, já s ní naprosto souhlasím. Doplnil bych: Vy posíláte čtrnáct krajů České republiky na vedlejší kolej. Je nějaký ekonomický růst. Vy jste začali zběsile rozdávat neinvestičně bez jakékoliv brzdy do budoucna. Přece musíte vědět, pane ministře, vážená koaliční vládo, že sunete opět republiku do velice labilní polohy. Bude stačit, když dojde k ekonomickému ochlazení. Těch signálů je celá řada. Nevím, kde je ekonomický potenciál pro nějaký větší růst v zemích

Evropské unie, které začínají být ve svém celku strašákem světové ekonomiky. A pak tady máme znova situaci z roku 2009, 2010. Pak tedy asi začnete zvyšovat daně a rabovat lidem peníze, kde se dá.

Pokud se týká vědy, tak naprosto souhlasím s panem kolegou Pilným, až na to, že vaše hlasy koaliční – a nejvíce si myslím v tu chvíli hlasy ANO a sociální demokracie jste tady schválili změny, které se týkají jednotného inkasního místa, třetí sazby DPH a zrušení již platné jedné sazby. A v tom balíčku bylo také schováno zdanění investičních fondů, regulovaných fondů. Jestli jste chtěli zasadit ránu budoucnosti, tak to se vám dokonale podařilo. Samozřejmě máte šanci na reparát případně, že – pokud se nemýlím – tak tento legislativní bič na české občany a podtržení budoucnosti leží v Senátu, takže vám to možná vrátí s tím, abyste to vrátili zpátky, a tam, kde jsou tyto nástroje inovací zneužívány, tak že tomu drobnými úpravami zabráníte. Ale to, co jste udělali, tak to je opravdu řízené zaostávání České republiky.

K efektivitě investic. Podvýbor pro letectví, kosmonautiku a inovace požádal Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby udělalo jakési hodnocení efektivitě investic. Slíbili, že to bude někdy v lednu. Požádali jsme, aby udělali konkurenceschopnost finančních nástrojů pro inovace, to také má být zhruba v tomto horizontu. Samozřejmě situace se změní, pokud si dáte říct a vrátíte to tam, kde to bylo, alespoň to zdanění na pěti procentech.

Co je velká pikantérie, že ještě jako že se českým občanům vysmívá tato vláda, tak ty spekulativní investice, to znamená investování do různých akcí, což já považuji za jistou míru spekulace, tak vzhledem k chátrající české burze jenom vybězíte české občany, aby své peníze, svůj kapitál odlili prostě na zahraniční burzy a tím pádem byly motorem cizích ekonomik. Docela tímto nástrojem bych si dokázal představit, kdybyste dostal zadání zlikvidovat do budoucna českou ekonomiku a kapitálově ji vyhladovět.

Myslím si, že rozpočet – jak je vidět, tak už se neshodneme ani na číslech, zřejmě se za čas neshodneme ani na tom, odkud kam teče Vltava, jak se máme chovat v národních parcích apod. Je mi to líto, ale nerad bych se dožil, že skutečně přijde další šleha v podobě ochlazení světové ekonomiky, a vracíte tuto zemi do řešení stejných problémů, které tady nastaly po světové krizi 2008, a pak další cyklus. Bohužel nejsem si tak jistý při zadlužených státech v obrovském rozsahu veřejných ekonomik v zemích Evropské unie, že toto nehrozí každým dnem.

Já bych byl opatrný. Vy ženete republiku zpátky do velice nebezpečné, riskantní situace. Voliče jste si koupili. Dobře, volili vás, většina tedy, ne všichni, ale koupili jste si je. Ta kocovina potom, to vystřízlivění může být velice rychlé a nepříjemné, byť si to nepřejeme nikdo.

Pokud něco panu předsedovi rozpočtového výboru nebrala hlava, je to přeci jednoduché. Osmdesát šest procent, nevím, možná dneska je to o procento víc nebo méně, našeho hrubého domácího produktu je taženo exportem. Padesát šest, nebo kolik je to dneska, něco takového, z toho tvoří export vozidel. Stačí, aby se v tomhle ochladil trh, přišla recese, a jedeme. To HDP spadne a pak už nebude pravda vaše

tvrzení, že relativní zadlužení se sníží. To skočí skokově, sníží se HDP, tudíž míra zadlužení prostě vyskočí automaticky nahoru, myslím si, že posledně to trvalo při té hluboké krizi tři čtyři měsíce a bylo to na stole. To jde pak velice rychle.

Nevím, nevím. Padalo to tady mockrát, trošku taková uspávací atmosféra, ale dokud lidé nepochopí, že prostě musejí investovat do budoucna, že stát má hlavně kolikovat prostor a vy máte vytvářet prostor, aby zejména soukromé firmy mohly ingerovat a kapitalizovat vědu, komercializovat... Vy tady místo toho budete řešit, jestli centra excelence zrušíte, protože už na ně nebudete mít peníze. Vy tady budete zřejmě odrbávat fondy rizikového kapitálu, které slouží jako inovační nástroje, ale státními zásahy ekonomiku nezachráníte. Říkám, teď je to jízda na hodně divokém koni a doufám, že zatím ten kůň se zklidní. Uvidíme v příštích možná nějakých dvanácti měsících.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Přestože bych to nerad pokoušel hlasováním, tak předpokládám, že na tom, odkud kam teče Vltava, se doufám ještě v této sněmovně shodneme.

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Černochoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo. – Pardon, pane poslanče, s faktickou poznámkou, omlouvám se, je přihlášen pan poslanec Pilný, takže jeho dvě minuty mají přednost. Po něm hned vy, omlouvám se. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Budu jen velmi stručný. Nechápu, jak souvisí zdanění investičních fondů s vědou a výzkumem. To je první poznámka.

A druhá poznámka. Rád bych se zeptal prostřednictvím pana místopředsedy pana poslance Laudáta: Když čeští občané nebudou investovat do firem kotovaných na české burze, ale do zahraničních společností, kterápak ta česká firma s výjimkou majoritně vlastněného ČEZu na české burze operuje a kam se tedy ty peníze přeliji? Pokud vím, stačí si přečíst seznam titulů a opravdu bych byl rád, kdyby mi tam někdo našel českou firmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S faktickou poznámkou, omlouvám se, ještě pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Jestli máte mě už dost, tak se seberte a běžte se žít něčím jiným.

Já to vysvětlím. Na české burze není tolik investičních příležitostí, a tak prostě pak si hledáte, a dneska není přeci problém. V minulém období jedna dáma zleva tady byla nejspolešnější investorka a investovala na burzách, pokud vím, někde v Asii. V Hongkongu nebo kde, takže to není přeci žádný problém. Samozřejmě že finanční produkty jsou klíčem k tomu, aby se nápady z vědy a techniky rozvíjely tady. Proto

se tady přijímala ta obrovská složitá legislativa investičních regulovaných fondů. A samozřejmě byly tam i svěřenecké, to je zřejmě ten balík, kde se dneska dějí spekulace a schovávání majetku a daňové optimalizace. Paní náměstkyně ministra s tím má údajně bohaté zkušenosti, a rychlé. Nicméně to jsou ty základní klíčové nástroje pro rozvoj. To není, že nalijete do Ministerstva průmyslu a obchodu několik miliard, nebo desítek, kde chytří úředníci, ti určitě vědí a určitě mají veliký zájem na tom, aby rozhýbali českou vědu. Proboha, vy si, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, nemůžete vzpomenout, ale byl pokus o to novelizovat zákon 130, ten se týká vědy. A skončilo to fiaskem, protože to bylo ponecháno na libovůli úředníků a ti to zahltili tolika kontroverzními připomínkami – bylo jich snad asi 700 nebo kolik nám tam říkal kompetentní zástupce z Úřadu vlády, a prostě to na tom zkrachovalo. Takže tohle je naprosto chybná cesta. Prostě vždycky pokrok má většinou zajišťovat soukromý sektor, a nikoliv osvícení státní úředníci. Ale hlavně my ani ty osvícené státní úředníky ve své většině nemáme. (Upozornění na čas.)

Takže jenom tolik. A panu Votavovi když tak odpovím soukromě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní konečně pan poslanec Marek Černocho. Prosim, pane poslanče, teď už opravdu máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane místopředsedo, ale když někdo chtěl, tak klidně ještě...

Chtěl bych se podívat na rozpočet také optikou Ministerstva spravedlnosti v rámci i mé účasti v ústavněprávním výboru. Myslím si, že bohužel nemůžeme být spokojeni, zejména ve výdajových blocích, co se týká vězeňské části rozpočtu Ministerstva spravedlnosti. Čísla v rozpočtu i výhledy na další roky nedávají dostatečnou perspektivu, zejména co se týče výdajů na Vězeňskou službu České republiky. Akutní problém českého vězeňství jsou nejen nízké platy. Ty jen velmi těžko můžou motivovat k řádnému výkonu služby. Typicky plnohodnotným příkladem je pozice ve funkci strážný, který čerstvě nastoupil. Vězeňská služba stejně jako ostatní bezpečnostní sbory musela čelit skokovému snížení platů.

Druhým neméně vážným problémem jsou stoupající počty odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody v důsledku dlouhodobě neřešené vysoké recidivity pachatelů. Jde především o majetkovou trestnou činnost. Tento stav může vést v horizontu několika let k přeplnění českých věznic, což znemožní jakékoliv koncepční změny v oblasti vězeňství především z důvodu vysoké personální přetíženosti Vězeňské služby a také z důvodu vysokých ekonomických nákladů. Tato recidiva má několik objektivně doložitelných příčin – je to vysoká zadluženost pachatelů, nezaměstnanost a dlouhodobá absence pracovních návyků. Je to také nedostatečná připravenost na propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a následný život na svobodě. Je třeba také posílit, zavádět nové probační a resocializační programy, například probační domy. Rozpočet by měl odpovídat i na problematiku zaměstnávání odsouzených jak ve výkonu trestu odnětí svobody, tak i možného zaměstnávání po propuštění z trestu.

Návrh rozpočtu ani jeho výhledy nedávají příliš naději na to, že by se našel dostatek prostředků na řešení právě výše zmíněných problémů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. S další řádnou přihláškou je připraven pan poslanec David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pánové. Rád bych při projednávání státního rozpočtu upozornil na to, jak se k některým otázkám přistupuje velmi nekoncepčně a bez dlouhodobého výhledu. Příkladem toho je rozpočtování výdajů na bezpečnost, především policii, jak v roce příštím, tak v letech 2016 a 2017, kam padá výhled rozpočtu. To, že se bezpečnostním složkám v roce 2010 odebralo 10 % z jejich platu, víme všichni. Všichni také víme, že to bylo se závazkem vlády, že se jim prostředky do roku 2014 vrátí. Že se vrátí to, co bylo sebráno. Stále slyšíme, že došlo k navýšení platů, pořád dokola to opakují jak politici, tak i novináři. Ano, došlo k navýšení platů u všech státních zaměstnanců. U některých dokonce již poněkolikrát. To se ale netýká bezpečnostních složek. Těm se platy bohužel stále nevrátily na původní úroveň. Podle mého názoru se můžou navyšovat ostatní platy až poté, až vrátíme, co jsme hasičům, policistům a ostatním dlužni.

Opakují, bezpečnostním složkám se doposud vrátila jen část toho, co jim bylo sebráno. Doposud došlo k navracení dvou procent, z velké části do nenárokových složek platu. Nyní od listopadu jde o plošné navýšení 3,5 procenta všem zaměstnancům a znovu do nenárokové složky. Dále bylo schváleno navýšení od ledna o 1,5 procenta do tarifních tabulek. K tomu si je nutno připočítat, že zde od roku 2010 máme nezanedbatelnou míru inflace, která všechny tyto částky znehodnocuje. Stále se tak pohybujeme 3 procenta pod tím, kde jsme byli v roce 2010.

Za největší problém ale vidím, že vrácení prostředků na platy policistů není zohledněno na výhledech rozpočtů na příští roky. Bohužel se tak tím uznává, že se s prostředky pro policisty nepočítá, a to já považuji za největší problém. Výdaje na policii a hasičský záchranný sbor mají dlouhodobě stagnovat. Nebude v podstatě zohledněna ani inflace, která má nastat. V tomto ohledu vidím rozpočet jako nevyhovující. Myslíme, že bychom si všichni měli uvědomit, že vnitřní a vnější bezpečnost by měly být prioritou státu, která si zaslouží dlouhodobý, reálný a udržitelný koncept.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kádnerovi. S poslední řádnou přihláškou je zatím přihlášen pan zpravodaj, pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Trpělivě jsem čekal na konec vystupujících. Nemám nic do rozpravy. Pouze bych chtěl načíst

doplňující návrh do usnesení k prvnímu čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2015, a to za bod 3 návrhu usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu se doplňuje nový bod 4, který zní: "Žádá správce kapitol, aby návrh kapitoly (kapitolní sešit) předkládali příslušnému výboru, kterému byl návrh přikázán k projednání v písemné i elektronické podobě."

Zdůvodním. Dosud platí, že rezorty, jak jsou specifikovány například v návrhu zákona o státním rozpočtu v příloze číslo 4, předkládají návrhy svých kapitol výborům podle příkázání pouze na základě ustanovení odst. 1 § 103 zákona o jednacím řádu, a to ještě v implicitním vyjádření "výbory projednají přikázané kapitoly státního rozpočtu ve lhůtě stanovené Sněmovnou a předloží svá usnesení rozpočtovému výboru". V zákonu o rozpočtových pravidlech republiky číslo 208/2000 Sb. se o povinnosti výkonné moci hovoří pouze ve vztahu vlády vůči Sněmovně a o zákonu o rozpočtu jako o celku. Nikde není zakotven vztah výbor – správce kapitoly. Termín kapitolní sešit není již vůbec definován. S ohledem na odstranění nejasností a také s ohledem na postupující elektronizaci státní správy se doporučuje tak učinit usnesením Poslanecké sněmovny, to jest aby rezorty svým výborům podle bodu 3 navrhovaného usnesení předkládaly kapitolní sešity pro naše účely v písemné i elektronické podobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Beru to jako bod 4 k usnesení rozpočtového výboru v tisku 331/1, který páni poslanci obdrželi.

Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není tady nikdo takový. Končím tedy obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra financí, který bohužel není přítomen. (Ministr financí přibíhá do sálu.) A už je přítomen. Prosim, pane ministře. Je tady zjevný zájem o závěrečné slovo. Prosim, pane ministře, máte závěrečné slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pane předsedo, děkuji. Závěrečné slovo – ono se to vlastně těžko komentuje, protože já mám pocit, že většina vystupujících ani ten rozpočet asi moc nečetla.

Já bych jenom zopakoval, že rozpočet jsme postavili na nižším schodku, než byl plánován. Postavili jsme ho tak, že se nebudeme zadlužovat. Někteří to nechápou, ale já jsem se to snažil tady vysvětlit. Postavili jsme ho na puštění investic a samozřejmě jsme ho postavili na spotřebě. Ta debata je těžká. Samozřejmě ten rozpočet většina hodnotí podle makra.

Já si myslím, že jsem první ministr financí, který dělá konkrétní kroky pro to, aby se snížilo saldo rozpočtu. Jsem první ministr, který tady zorganizoval summit ministrů financí Německa, Rakouska, Slovenska, Maďarska, Chorvatska. A poprvé my Češi v Evropě jsme dali nějaké návrhy na boj proti daňovým podvodům, na kterých jsme prodělali od roku 2009 do 2013 70 miliard korun. Karuselové obchody. Lihová mafie nám vzala 6,7 miliardy. Mafie Ecoll Invest 4,5 miliardy. Nefunkční finanční správa. Celníci podobně.

Dělám něco konkrétního. Navrhl jsem na zasedání ministrů financí reverse charge, což je zásadní prostředek v boji proti daňovým podvodům. A světe div se, všichni ministři okolních zemí i včetně ministryně rumunské to podpořili. A teď čekám, než pan komisař Moscovici půjde do úřadu, a budu s ním o tom jednat. V minulosti jsme žádné návrhy neměli. V minulosti jsme byli v Evropě spolu s Velkou Británií a okopávali jsme ji.

To jsou konkrétní věci. A samozřejmě jsou konkrétní věci na výběr daní. Ano, my šetříme na provozu. Já jsem ušetřil na Ministerstvu financí 260 milionů korun za sedm měsíců. Těším se, až vám ukážu, jak nakupuji ekologické zakázky na rozdíl od pana Kalouska za polovic. Možná si někdo vzpomene na tu velkou ekologickou zakázku, která byla připravována. Ta měla skončit v kapsách někoho a teď nakupuje výhodně stát. Když například zakázku za 300 milionů umíme za 72. A na státní pokladnu, kdyby byla funkční a kdybychom ve státní pokladně měli všechny státní instituce, mohli bychom zapojit těch 130 miliard. Nevím, proč NKÚ v rámci prověřování státní pokladny vlastně mělo nález, na základě kterého jsme museli podat trestní oznámení. Převzal jsem ten resort a myslím si, že jsem schopen prokázat, že na provozu šetřím.

Ale my jsme převzali ty věci v deficitu, takže musím angažovat 600 nových zaměstnanců finanční správy. Stejně paní ministryně Marksová musí vzít 600 zaměstnanců na úřady práce, protože v naší zemi se zneužívají sociální dávky na bydlení, na podporu v nezaměstnanosti a tak dále. Stát je málo funkční. Musíme posílit policii. Státní zástupci a soudci musí dostat vyšší platy. To jsou všechno věci, které my musíme napravovat, a samozřejmě není korektní tady porovnávat nějaké plány investic, které nebyly zrealizovány a ve finále nebyly čerpány. My děláme konkrétní kroky pro to, abychom skutečně dluh snižovali. A také bych chtěl upozornit, že jsem vyslovil nějaký názor, že by bylo dobré, aby v roce 2017, až zavedeme ta opatření, a je otázka, jestli je Poslanecká sněmovna schválí, elektronický výkaz DPH, elektronický výkaz tržeb – to jsou všechno velice konkrétní opatření, která tu doposud nikdo nenavrhol a nerealizoval.

Já to dělám aktivně a myslím si, že už to, že ten rozpočet podpořili zaměstnavatelé, odboráři, vlastně většina odborné veřejnosti, Hospodářská komora a tak dále, tak si myslím, že ten rozpočet je dobrý. Je to maximum možného, které jsme mohli udělat.

A pro mě je to strop. Já jsem bojoval za ten strop v rámci koalice a myslím si, že je možnost, pokud se nám povede všechna opatření zavést, že ten deficit bude nižší a budeme skutečně to zadlužování snižovat. Poměrově ke konci roku 2015 HDP klesne, dluh České republiky jak v tomhle roce už klesl o 300 mil., klesne na 39,9 %. Takže myslím si, že budeme na tom dobře, ale je to málo. A je třeba konstatovat, v jakém stavu je tahle země 25 let po revoluci z hlediska investic a deficitu základních škol, mateřských škol, čistíček na odpadní vody, dálnice, rychlovlaky atd.

Snažíme se i prosadit v rámci Evropské unie, poprvé tam také něco říkáme. Já jsem i minulý týden v Lucemburku vystoupil a navrhl vzhledem k tomu, že pan Juncker říkal, že chce 300 mld. eur investovat, společné investice, tak jsem byl jediný

ministr, který tam řekl konkrétní projekt – rychlovlaků, které končí ve Frankfurtu, a pokud pojedou na Berlín a na Varšavu, tak nás objedou. Tak jsem navrhl našim sousedským zemím, abychom udělali projekt Frankfurt, Praha, Varšava, Vídeň, Budapešť, Bratislava. A některým členským zemím se to líbí.

My se taky jenom nespolehneme na státní rozpočet. Už dneska jednáme konkrétně s asijským investorem o tolik proklamované trase propojení Kladno – letiště – centrum Prahy. Přijede sem v prosinci pan premiér Francie, tak budeme dělat seminář. Musíme se naučit, jak to dělají v zahraničí. Tady v životě nikdo žádný PPP projekt neudělal. A tam je obrovský prostor, protože všeobecně ve světě je dost peněz ve фондах, a je otázka, jestli naše země je schopná přitáhnout investory a přesvědčit je, aby tady investovali a potom, aby dojednali nějaký vztah se státem. My nemáme žádné zkušenosti, nikdo tady takový projekt neudělal.

Tady zazněla nějaká připomínka ohledně pobídek. Věřte mi, že jsem se o pobídky staral, a pan ministr Mládek ode mě dostal strašně moc dotazů. Nechal jsem si zpětně spočítat Hyundai v Moravskoslezském kraji, o kterém vy tady mluvíte, že máme nějaký rozpočet, který ho poškodí. To je samozřejmě nesmysl. Hyundai dostalo taky pobídku, stejně jako to dostal Nexen. A proč ten Nexen nechtěl jít do Moravskoslezského kraje? No protože tam není dostatečná dopravní infrastruktura. Kdo půjde dneska investovat do Bruntálu nebo Ústí, Karlových Varů, Sokolova, Chebu, když tam nemáme spojení? Ano? Takže já jsem od pana ministra Mládky požadoval ty údaje a investice byly pečlivě spočítány. A víme, jakým způsobem se nám to vrátí. Není pravda, že Nexen má zaměstnávat zahraniční pracovníky. Není to pravda. Takže bylo by dobré, abychom se informovali o těch věcech. Já jsem se taky ptal, proč dáváme zahraničním investorům tolik peněz a jak se nám to vrátí. Jsou na to propočty. Myslím si, že CzechInvest dělá dobře svoji práci. My jsme to propočítávali a zajímal jsem se o to. Protože samozřejmě je tam ten výdaj. A taky si to sleduju.

A taky poprvé někdo začal řídit finanční správu ve prospěch této země, ne ve svůj prospěch. Takže taky už dneska specializovaný finanční útvar se ptá, protože bylo strašně moc dotazů na dividendy, na optimalizaci základu daně a to se dneska řeší. Takže si myslím, že děláme maximum, a je třeba si jenom připomenout, v jakém stavu to Ministerstvo financí, když jsem tam přišel, bylo. Státní tiskárna cenin, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových atd. Pokud to někoho zajímá, tak já rád předložím v detailu analýzu, kolik jsem tam ušetřil, co všechno tam bylo a jak to je.

Takže znovu opakuji, my šetříme na provozních nákladech ministerstev, a samozřejmě pokud je tady investiční deficit i provozní deficit, tak to je samozřejmě náklad. Takže jsme na začátku nějaké cesty a děláme pro to maximum. A děláme konkrétní kroky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí. S přednostním právem je dále přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. (Poznámka ministra Babiše mimo mikrofon.) Já mám přednostní právo, pane ministře, víte? Takže je mi líto, ale není možné zneužít přednostního práva k mystifikaci a nenechat reagovat nikoho s přednostním právem.

Takže pane ministře, nikdo vám samozřejmě nemůže zabránit ani zakázat, a ani by to nebylo vhodné, abyste říkal o rozpočtu, který předložila vláda, cokoli. My ale bohužel, dovoluji si zopakovat, nebudeme hlasovat o tom, co říkáte. My budeme hlasovat o těch datech, která jste nám předložili. A ta data říkají něco úplně jiného než to, co vy nám říkáte. Vy říkáte, že šetříte na provozních nákladech, a provozní náklady zvyšujete téměř o 18 mld.. Vy říkáte, že rozpočet podporuje investice, a navrhujete investiční výdaje hluboko pod úroveň všeho, co nejenom plánovaly pravicové vlády v době krize, ale co skutečně proinvestovaly. V každém roce bylo fakticky proinvestováno mnohem více, než vy navrhujete. Samozřejmě že na ty investice tam nemůžete mít prostředky vzhledem k tomu, že ty výdaje jste zaplnil a zahrhlil provozními výdaji státu, tudíž vám potom na investice nezbývá. Ta koruna je jenom jedna. Buď ji projíme ve vládní spotřebě, nebo ji proinvestujeme. Obojí s ní udělat nemůžeme. Vy jste se rozhodli tu budoucnost projít. Já teď cituji pouze vaše data.

Média prosím, protože jsem si zase přečetl, že to jsou čísla podle Kalouska. Ne nikoliv, to jsou čísla podle Babiše. Čísla podle Kalouska by vypadala úplně jinak. Čísla podle Babiše tvrdí, že nebudeme mít úsporný rozpočet, že budeme mít rozpočet, který akceleruje provozní výdaje a sociální dávky a škrtí investice pod úroveň všech krizových let. To je prostě fakt, to jsou tvrdá data z vašich vlastních dokumentů, pane ministře. O těch budeme hlasovat. A taková data podpořit nemůžeme. Bez ohledu na to, že vy o tom tvrdíte něco úplně jiného. Ale ta data si může přečíst každý, kdo je ochoten tu knížku otevřít. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miroslavu Kalouskovi. Další s přednostním právem, pan předseda poslaneckého klubu Úsvitu Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já už jsem se k rozpočtu přihlásil, tak bych jenom zareagoval na to, co tady bylo řečeno. Já jsem jenom malinko nerozuměl panu ministru Babišovi, jak to myslél s těmi soudci, resp. tato vláda, protože mě zarazilo to spojení – nefungují soudy, proto jim přidáme platy, aby to bylo funkční. Tak to mě zaskočilo, protože to si tedy nemyslím. Já vím, že to není z hlavy pana ministra financí, že to je kapitola od někoho jiného, ale s tím tedy zásadně nesouhlasím, že zvýšení platů je jediným nástrojem, evidentně jediným, protože nic jiného tady předloženo od této vlády nebylo ohledně soudní reformy ani se nic nechystá. Já myslím, že by tím řešením nebylo zvýšení platů. To přece soudy nezrychlí ani nez kvalitní. Pravda je, že to je oblast, se kterou jsou občané velmi nespokojeni. Ale vyřešil by to např. návrh Úsvitu, aby soudci měli např. omezený

mandát na pět let, jako je tomu v mnoha demokratických zemích. Aby měli přímou odpovědnost, aby museli skládat účty a aby nebyli neodvolatelní až do smrti. To si myslím, že by bylo to správné řešení. A platy to samozřejmě nevyřeší.

Co se týče investice Nexenu, nevím, jestli jsme se tady všichni poslouchali, protože jsem hovořil o něčem jiném. Znovu bych to zopakoval. Já jsem narážel na to a říkal jsem, že se tady dávají investiční pobídky ve stamilionech firmám, které nemají podmínku zaměstnat české občany. Tady bylo vládou slavnostně prezentováno v médiích, jak se přilákal jihokorejský Nexen, ale když jsem se podíval, a znovu to zopakují, do smlouvy vlády s firmou, tak není podmíněno vytváření pracovních míst zaměstnáním českých občanů. Je tam napsáno občané Evropské unie. Proto tam zase budou Rumuni, Bulhaři a další. Podseknu mzdy a doplatí na to naopak celý region. To byla ta otázka, proč tam není podmínka, že je potřeba zaměstnat za naše peníze, za peníze daňových poplatníků, za investiční pobídky české občany. Proč se tam budou zaměstnávat na úkor našich lidí cizinci, když tady máme nezaměstnanost 600 tis. lidí.

A poslední věc. Pan poslanec Pilný – tomu už jsem nerozuměl tedy vůbec. Na jednu stranu nám tady vláda říká, že je tady vysoký deficit, respektive ten deficit je tady mimo jiné kvůli investicím do dopravní infrastruktury, a na druhou stranu nám tady pan poslanec Pilný sdělil, že je nesmysl investovat do dopravní infrastruktury, když to není připraveno. Teď tomu už vůbec nerozumím. Předseda hospodářského výboru Sněmovny za vládu říká něco jiného než vláda. To jsem už tedy úplně ztratil přehled. Takže je vidět, že je v tom pěkný zmatek, a vláda by si tedy měla vyjasnit, kdo z nich má tedy pravdu, ale oba jsou to celkem vysoce postavení představitelé této vlády, respektive obě dvě strany, a i veřejnost by určitě měla dostat správnou informaci, nebo se prosím nejprve nějak dohodněte. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Další s přednostním právem je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo.

Pan ministr měl závěrečné slovo, ale člověk předpokládá, že v závěrečném slovu někdo reaguje na to, co zazní v rozpravě – dotazy, připomínky, kritika, pochvala. To klidně mohlo být úvodní slovo a to klidně mohl být projev na předvolebním mítinku. Nicméně abychom nekritizovali, bych chtěl pana ministra fakt pochválit. Vzpomeňte si, když jsme projednávali rozpočet na rok 2014, jak docela hrdě říkal: já jsem to nečetl, já to číst nebudu. Letos to evidentně četl, aspoň z vystoupení to je jasné. Je to velký posun. Na druhé straně jiným poslancům upírá to samé právo, které loni využil, a říká: někteří vystupující evidentně rozpočet nečetli. Ale uplatnili vlastně stejný postup jako pan ministr při rozpočtu na rok 2014. Je to určitě zlepšení a věřím, že při příštím rozpočtu nám pan ministr i odpoví na naše dotazy, například proč se prognózuje v zásadě nulový výnos z daňových příjmů proti skutečnosti roku 2014. To

je podle mě korektní dotaz. To není žádná kritika. Odpověď jsem nedostal. Vzal jsem čísla Ministerstva financí za prvních devět měsíců, třeba DPH nebo daň z příjmů právnických osob, porovnal jsem to s plánem na rok 2015 a reálně je v zásadě nulové navýšení proti skutečnosti roku 2014. A to je podle mě korektní dotaz. To není ani kritika, protože nevíme, z čeho to vychází, když současně je prognóza u růstu HDP o plus 2,5 %.

Debata o investicích. Z toho, jak jsem to dnes slyšel celý den – představitel vládní koalice nám tvrdí, že 75 je více než 100, a ještě si to odhlasují. (Potlesk zprava.) S tím nic neuděláme. Pokud si odhlasujete, že 75 je více než 100, nedá se nic dělat než respektovat výsledek hlasování. (Opět potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Pan ministr financí chce evidentně odpovědět na jeho výzvu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já jsem ještě zapomněl na strašně důležitou věc. Tady víckrát zaznělo, že jsme levicová vláda. My nejsme levicová vláda. (Veselost v pravé části sálu.) Já jsem strašně rád, že díky hnutí ANO jste se naučili dělat i parlamentní kampaně ve volbách, že jste nás všichni kopírovali, měli jste stejné plakáty a rozdávali jste ne koblihy, ale něco, takže hnutí tady aspoň zavedlo nějaké názvy, které všichni političtí komentátoři a ti, kteří mají jediní pravdu, používají. Ano, bude líp. Nikdy jsem neřekl kdy. Bude líp. Makáme. Prostě to uděláme. (Veselost a potlesk v pravé části sálu.)

Poslední výraz, který jsem rád, že jste se naučili, že jsem pravičák se sociálním citěním. Mám nadaci, která dává desítky milionů lidem a pomáhá chudákům. Je zajímavé, když jsem chodil na kampaně v oblastech Ústí, Cheb, Bruntál, to je jiný svět než Praha, tam lidi přišli a zajímali se o to. A tam se lidem žije špatně. Proto jsem pravičák se sociálním citěním. A nejsme levicová vláda. Já jsem v rámci naší vlády bojoval o schodek, protože samozřejmě ministr bojuje proti všem.

A není pravda, že nevybereme více daní. Vybereme. Je tam asi 13 mld. Já jsem to četl. Nevím, kde to pan Stanjura vzal. Vybereme víc daní. Ano, jsem konzervativní. Proč bych nebyl? Pokud se podaří mít lepší výběr, tak bude nižší deficit. My pravičáci, já se sociálním citěním (veselost zprava), chceme snižovat deficit. Chceme strukturální deficit, jak nás stále školí pan exministr. To máme vlastně společné. Buďte v klidu. Pokud vybereme víc, tak to snížíme. To je můj cíl – snižovat zadlužení. Protože já jsem přišel z jiného světa. Přišel jsem ze světa, kde se neplánuje deficit, kde se neplánuje ztráta. Věřte mi, že to mám zakódované, jako vy máte zakódované jiné věci, které já se nikdy nenaučím. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí, který přiznal, že přišel z jiného světa. A tím nám také otevřel rozpravu, do které se nejprve

s přednostním právem hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, už osobně nechci příliš zdržovat. Jenom jsem se přihlásil proto, že aniž bych chtěl vést pojmovlogický spor o tom, jaký je rozdíl mezi pravičákem se sociálním cítěním a populistickým oligarchou (veselost v pravé části sálu), tak jsem chtěl pana ministra upozornit, že otevřel diskusi, a zdá se mi, že atmosféra je velmi vhodná k tomu, abychom v diskusi svěže pokračovali, protože nic není tak důležité jako návrh státního rozpočtu na příští rok.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane ministře, hned na vás dojde řada, ale nejprve tu mám tři faktické poznámky, pak jedno přednostní právo a vy jste další. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler, po něm pan poslanec Petr Fiala, po něm pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji za otevření rozpravy, protože bych opravdu rád zareagoval na závěrečné slovo pana vicepremiéra. Opravdu jsem si asi naivně myslel, že uslyšíme odpověď na konkrétní dotazy, na konkrétní čísla. To byla asi z mé strany naivita, tak se omlouvám. Snad příště.

Chtěl bych zareagovat ještě na slova kolegy Pilného. My jsme si to vyříkali, ale rád bych, aby to zaznělo na plénu. Já jsem tady uváděl čísla ohledně plánovaných výdajů Státního fondu dopravní infrastruktury a pan kolega Pilný odpověděl, že nemá smysl investice dělat, když nejsou připraveny, že je to nesmysl. Ano, s tím, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího samozřejmě, naprosto souhlasím. Kde už mi ale uniká logika, je to, že vysvětľujete deficit státního rozpočtu zvýšenými výdaji do dopravní infrastruktury a sám říkáte, že je nebudete zvyšovat. Tak se panové, proboha, domluvte mezi sebou! Děláte si z nás legraci?

Ještě mám skoro minutu, takže tady zopakují čísla, která jsem tady už uváděl. Uvazuji, že se jedná o dokument vlády. Vláda předpokládá, že v roce 2015 bude celkové zadlužení státu 1 bil. 683 mld. – stejně jako v roce 2013. Ano, to je stejná cifra. Ještě jednou. V roce 2016 předpokládáný výhled 1 bil. 783,7 mld. A v roce 2017 předpokládáný výhled 1 bil. 879,5 mld. Tak kde je snižování zadlužení státu?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, já jsem chtěl panu ministrovi financí říct, že třeba v Portugalsku se pravicová strana jmenuje sociální demokraté, prostě z různých historických důvodů, a ta levicová jsou socialisté a že prostě nezáleží na tom, co o sobě řeknete nebo jak se pojmenujete, ale pravicovní jste tehdy,

když děláte pravicovou politiku, která má určité charakteristiky. Vy jste se tady přihlásil k tomu, že jste pravičák se sociálním cítěním. Já tuto hypotézu vezmu vážně, ale pak jsou tedy jenom dvě možnosti, protože rozpočet je typicky levicový rozpočet. A pak jsou tedy jenom dvě možnosti: buďto jste jako pravičák v této vládě fatálně prohrál a dovolil jste sestavit rozpočet, který je levicový, anebo, a k tomu bych se přikláněl já, žádný pravičák nejste, používáte to pouze v rámci své populistické politické propagandy a jste normální levicový populist, který se přidal k představám sociální demokracie, jak má rozpočet vypadat. Na tomto rozpočtu, a to jsem tady přesvědčivě ukázal, není pravicového vůbec nic: zvyšuje deficit v době konjunktury, rozdává, zvyšují se běžné provozní výdaje na úřadech, účelově se dotují některé věci, nešetří se, není to rozpočet, který má parametry pravicového rozpočtu. Mnoho z nás vám to tady řeklo. Takže můžete tady tisíckrát říkat, že jste pravičák se sociálním cítěním, pak ale nikdo z nás nechápe, proč předkládáte levicové rozpočty, jste v levicové vládě a děláte jedno levicové opatření za druhým! (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Vojtěch Filip. Faktické poznámky mají přednost, pane ministře. Pokud chcete faktickou poznámku, jest možno. Přednostní právo po faktických poznámkách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné odpoledne, kolegyně a kolegové. Já chci trošku odlehčit atmosféru v sále tím, že chci říct, že zanedlouho společně oslavíme první výročí jedné důležité události a to je první výročí od momentu, kdy pan ministr Babiš v této sněmovně přednáší soustavně, opakovaně a neustále jeden a tentýž projev. (Smích zprava.) Ten projev má asi pět myšlenek, všichni si už je velmi dobře pamatujeme: "sú to tie" karusely, ta finanční správa, ekologická zakázka. Já jsem konzervativní člověk, a když si na něco zvyknu, tak bych to rád slyšel celé vždycky. Tak dneska tam ještě nezaznělo to s tím Šnáblem (smích a potlesk zprava) a já bych moc poprosil, abychom zkusili, protože každá písnička se jednou ohraje, až to první výročí oslavíme, tak zkusit třeba nějakou jinou písničku. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S další faktickou poznámkou pan předseda hospodářského výboru pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Já doufám, že to je moje poslední vystoupení k rozpočtu, aspoň v prvním čtení, ale panu poslanci Fiedlerovi prostřednictvím pana místopředsedy bych vzkázal, že pokud najde v mém stenozáznamu slovo deficit, protože tvrdil, že jsem odůvodňoval deficit státního rozpočtu tím, že zvyšujeme

dopravní rozpočet SFDI, tak pokud tam najde slovo deficit, rád ho odměním lahvi dobrého červeného vína, protože toto slovo tam prostě vůbec není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Prosím jenom, to červené víno konzumovat mimo zasedání Poslanecké sněmovny. Promiňte, pane poslanče Pilný. (Pobavení.)

S další faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom vašim prostřednictvím vzkázat panu kolegovi Fialovi, že ten zmatek v hlavě mi udělal v podstatě on, kdo je pravice a levice, protože jestli minulá vláda, takzvaně pravicová, zvýšila daně, tak je to také dost velký protimluv.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní s faktickou poznámkou pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já myslím, že ten zmatek v hlavě, který tady někteří předvádějí, je obrovský. Přeci vůbec nejde o to, že by levicový rozpočet měl být takový, který předložila tato vláda. Kdo poslouchal, a kdybychom se poslouchali, tak Jiří Dolejš tady jasně doložil, co by chybělo nám jako autentické levici k tomu, abychom ten rozpočet podpořili. To znamená, abychom zajistili právo na rozvoj všech občanů, a to se neřeší, dokonce to rozpočet přiznává. A pravicový rozpočet, který tady byl, který škrtl ekonomiku, který skončil totálním krachem pravicové politiky ve volbách 2013, ten opravdu nechceme! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Filipovi. Poslední faktickou poznámku před přednostními právy má pan poslanec Fiedler. Pardon, ještě bude víc faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Pilnému: Opravdu mě mrzí, že tu lahev nedostanu. Já vím, že jste to tam neřekl. Já to ani netvrdím. Já jen tvrdím, že vy jste řekl, že zvyšovat investice do dopravní infrastruktury nemá smysl, pokud nejsou připraveny. Na tom se asi shodneme. A já k tomu dodávám to B, že jiná část vaší vládní koalice, čili Ministerstvo financí, které předkládá státní rozpočet, tvrdí, že deficit 100 mld. je proto, že zvyšujete výdaje do dopravní infrastruktury. Já neříkám, že jste to vy řekl. Já říkám, že to tvrdíte vy jako koalice. A vy jste sám řekl, vy jste to sám přiznal, že je nezvyšujete. A proto já tvrdím, abyste se domluvili, abyste řekli: Ano, deficit máme 100 mld., máme to proto, že to chceme prostě prohýřit, a netvrdíte, že to investujete

do dopravní infrastruktury, prostřednictvím pana předsedajícího, když vy sám jste, pane kolego, řekl, že investice do dopravní infrastruktury prostě zvyšovat nebudete, protože nejsou připraveny. Tady si opravdu protiřečíte! Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. A nyní pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Kořenek s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jsem dalek toho, abych tady hájil pana Babiše. On je natolik schopný řečník, že se bude hájit asi sám, ale uniká mi ta diskuse. Tady pravice bouří o schodku rozpočtu – já si myslím, že 25 let od listopadu 1989 se máme čím chlubit. Minulý týden statistický úřad říká: máme 1,5 mil. lidí na hranici chudoby. Dámy a pánové, to je velké číslo, se kterým se chceme chlubit? Hranice chudoby, to jsou ti lidé, jejichž příjem je nižší jak 9 600. Tím se chceme chlubit? Od roku 2006 jste mohli tady předvést, co umíte, a nepředvedli jste vůbec nic! Tak o jakém rozpočtu? Jakou tady trháte vládu teď na kusy? Co jste předvedli? Pišou mi lidé na Facebooku: To, co vy rozdáte, oni rozkradli. Tak co je pro tu zemi lepší? Prosím vás, chvíli mlčte! (Potlesk v levé části sálu a poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Pokusím se být stručný. Přečtu vám jenom dvě citace. Jedna je: Nepřestaneme se jim úrovni své ekonomiky přibližovat. Nehrozí žádná krize, je dál dost ziskových příležitostí. Český bankovní sektor je zdravý a bezpečný. Z tohoto hlediska některým tvůrcům katastrofických scénářů vyčítám, že straší lidi. Nechápu, že někdo, kdo léta zanedbával fiskální konsolidaci, se teď pouští do scénáře, kterému říkají záchrana české ekonomiky. Pak je tam dotaz. Počkejte, nepoužívejte výraz recese. Recese je pokles hospodářského růstu. To nikdo neočekává a nic takového nehrozí. Růst prostě nebude šest procent, bude nižší. Recese je minus, a my očekáváme plus, a to poměrně vysoké.

Čtu to tady proto, abych si udělal jasno, kdo je lepší ekonom, kdo má větší pravdu. Tato slova řekl tehdy kolega Kalousek v pozici ministra. Je to zpráva tiskového oddělení vydaná 4. 10. 2008. Jak všichni víme zajisté, krize nebyla. Naopak 26. 5. 2014 v rozhovoru kolega Kalousek – neoslovuji, ale pokud je to prostřednictvím předsedajícího – má titulky: Populistům nahrála krize, příště už bude líp. Tak já nevím, kdy ta krize byla v tom případě. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, po něm pan ministr Andrej Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dřív než se vrátím k celkové výši daňových příjmů, tak já tedy v hlavě nemám zmatek, kdo je levice a pravice. Mám v tom naprosto jasno. To vy matete vefejnost!

Ale udivuje mě, jak mlčí sociální demokraté k tomu, že nemáme levicovou vládu. Já jsem posledních šest týdnů pořád viděl na billboardech – sociální demokracie, měníme zemi, tu města, tu obce, k lepšímu v levicové vládě, že jo. A vždycky je argument – neděláme to jako ty pravicové vlády. A dneska váš vicepremiér říká, že to není levicová vláda. Tak já nevím, jestli s tím souhlasíte, tak pak skončíme jako v tom Portugalsku, že sociální demokracie je pravicová strana. To si tedy fakt nemyslím a ani to nebudu prosazovat. To, že nalevo od vlády jsou ještě komunisté, to mě nepřekvapuje a s tím i souhlasím, abychom si udělali pojem v těch jednotlivých (nesrozumitelné), až kam to je extrémní levice. A my jsme nefíkali, že to je extrémní levicová vláda. Říkáme, že je to levicová vláda.

Ale zpátky k těm číslům. Já jsem mluvil o plnění rozpočtu za devět měsíců, o nějakém odhadu, jak budou naplněné daňové příjmy za rok 2014, a tvrdím, že budou velmi podobné, stejně ne-li vyšší než plán na rok 2015. A ptal jsem se, proč ten plán je tak málo ambiciózní. Protože když se podíváte na ta čísla za devět měsíců, tak proti plánu je to skoro o těch 13 mld. vyšší, než plánovala Rusnokova vláda. Pan ministr Babiš má pravdu, že papírově, když se podíváte na tu tabulku ve zprávě ke státnímu rozpočtu, je proti plánu na rok 2014 plán na rok 2015 skutečně o těch 13 mld. vyšší. Ale já jsem mluvil úplně o něčem jiném. Tak jako nemůžeme odpovídat, když se zeptám na to, jestli jste zohlednili skutečnost, současně říkáte: my jsme tak dobří, že jsou vyšší daňové příjmy, a proto bude nižší schodek, nebude 112 mld., ale bude možná 80, možná 85. To jsou slova ministra financí, ne slova opozice. A mimo jiné je to proto, že ve schváleném rozpočtu roku 2014, pro který my jsme nehlasovali na rozdíl od vás, jsou nižší daňové příjmy, než je reálná skutečnost. Dotaz je pořád stejný: proč proti skutečnosti roku 2014 nejsou navýšeny příjmy pro 2015? Odpověď je jednoduchá – jsou to politické důvody, abyste zhruba za rok mohli říkat podívejte se, není 100 mld., my šetříme. Ale šetří se tím, že my daňoví poplatníci zaplatíme daní víc. To přece není šetření. Pokud to bude aspoň tak, jak říká ministr financí, že pokud se vybere víc peněz, bude nižší schodek, tak je to v pořádku, ale možná – příští rok nejsou volby – tak se možná nebude přidávat před Vánocemi apod., jak se dělalo letos. Ale obávám se toho, že když budou vyšší daňové příjmy, tak budou vyšší výdaje.

A pan ministr tady zobrazil každoroční boj, jak ten zlý ministr financí odhazuje ty ministry, kteří chtějí pro svou kapitolu víc a víc. Souhlasím, že to je každoroční kolorit bez ohledu na to, jaká je vláda. Letos ale byla velká změna. Letos poprvé každý ten ministr, když odcházel z Letenské, tak tam byl ten mikrofon a říkal: jsem velmi spokojený, ministr financí mi dal všechno, co jsem chtěl. A současně pan ministr financí říká: já jsem proti těm ministrům bojoval a nedal jsem jim, co vlastně chtěli. Tak já nevím, co je pravda. Dostali ministři všechno, co chtěli, nebo ministr financí uhájil deficit proti těm rozhazovačným ministrům? Já prostě nevím. Já si myslím, že platí za A, ti ministři byli velmi spokojeni a dostali, co chtěli, a proto je

ten deficit 100 mld., a ne třeba 80, resp. 84, abych byl spravedlivý, protože tehdy to ta média vyčíslila a spočítala a pan ministr Babiš rozdal v těch jednáních 16 mld. Takže 100 minus 16 je 84. Takže kdyby skutečně odolal tlaku svých kolegů ve vládě, tak navržený deficit by nebyl 100, ale 84.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan ministr Andrej Babiš, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Bendl a pan poslanec Černoch. Prosím, pane ministře, máte slovo. – Pardon, pane ministře, moc se omlouvám, s faktickou poznámkou nejprve pan předseda poslaneckého klubu KSČM. Omlouvám se, on je takový nenápadný, já jsem si ho nevšiml, nezlobte se. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se za tu nenápadnost, ale to jsme my, že jsme takoví skromní. (Pobavení v sále.)

Já bych rád vaším prostřednictvím, pane předsedající, drobně reagoval na pana kolegu Stanjuru, který nás nazval extrémní levicí. V tom smyslu, že vše, co je od středu doleva, vidí pravicová strana jako extrémní, by se s tím možná dalo souhlasit, ale slovo extrémní má v české kotlině trošku pejorativní nádech, hned se zvedají různé služby v rámci boje proti extremismu a tak podobně. Já bych rád požádal, aby se v souvislosti s KSČM toto slovo nepoužívalo, protože my se skutečně necítíme extrémními. Co je extrémního na tom, že chceme, aby když se hovoří o rozvoji, se ten rozvoj týkal také těch, co jsou okolo a pod hranici chudoby? Co je extrémního na tom, když chceme, aby všichni občané měli stejná práva? Co je extrémního na tom, aby když chceme, aby v 21. století ve středu Evropy, kolébky této civilizace, nebylo chudých, nebo alespoň extrémně chudých? My se cítíme levicí autentickou, skutečnou. Právě proto, že v tomto rozpočtu není zaručeno to, o čem hovořím, jej nebudeme podporovat. Na tom přece není nic extrémního. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já snad pro odlehčení bych se přimluvil, abychom panu předsedovi Kováčikovi vyhověli. Když už si tady populističtí oligarchové ruského stíhu říkají pravičáci se sociálním cítěním, tak bychom možná místo extrémní levice a levice mohli začít říkat komunisté a neokomunisté. To by snad neuráželo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu ANO poslanec Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se všem velmi omlouvám, víte, že mluvím v této úctyhodné Sněmovně velmi sporadicky.

Přátelé, víte, co je strašně dobře? Že normální lidi venku tady ty naše, vaše prázdné politické floskule vůbec nezajímají. To je velmi dobře. Ponechme si je v tomto skleníku, debatujme tady v těchto prázdných politických floskulích, ale ty normální lidi, pane předsedo Fialo prostřednictvím předsedajícího, ty zajímají dobrá nebo špatná řešení, a ne jestli je to pravé, levé, střední, zadní, horní, dolní. Ti lidé už toho mají plné zuby. Zkuste se těch lidí na ulici zeptat, těch vašich pěti procent voličů. Zkuste se jich zeptat, co je zajímavá. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiala. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: No já bych zase rád vašim prostřednictvím vzkázal panu předsedovi Faltýnkovi, že mě nesmírně těší, že důkladně poslouchá mě, ale myslím, že vašeho předsedu mrzí, že neposloucháte jeho. Nebyl jsem to já, kdo tady vyvolal tuto debatu, která ani mě nezajímá. Byl to váš pan předseda, který nám tady začal prezentovat nějaký další předvolební projev – nevím, z jakého důvodu, ale dokážu si to domyslet –, kde právě používal všechny ty řeči o tom, jak pomáhal lidem, jak je pravičák se sociálním citěním a všechny podobné fráze. Já jsem zde vystoupil s velmi důkladným výkladem toho, proč je tento rozpočet špatný, na konkrétních číslech, na konkrétních věcech jsem vám to ukázal. Tuto debatu jste vyvolali vy, tak se nedivte, že na ni nějakým způsobem reagujeme. A poslouchejte nejen mě, to dělejte vždycky, ale poslouchejte občas i svého předsedu, když mluví ve Sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Nyní nevidím žádnou faktickou poznámku, tak teď s přednostním právem pan ministr Andrej Babiš. Prosim, pane ministře, teď už opravdu.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já si myslím, že jsem žádnou debatu nevyvolal. Já jsem tady informoval, co konkrétně dělám jako ministr financí, konkrétní kroky k tomu, abychom měli nízký deficit. A samozřejmě jsem reagoval na to, že nejsme levicová vláda, a také jsem neřikal, že jsme pravicová vláda. Tak já se to učím, tak jsem se informoval. Pravičáci, pokud vím, tak nechtějí navyšovat daně, ne? Hnutí ANO splnilo svůj základní slib v této zemi, že jsme nenavýšili daně, dokonce je snižujeme. Snižujeme DPH u léků, knih a dětské výživy na 10 %. Takže já nevím, jestli vy jste skutečně ta pravice, když jste nám navýšili DPH z 10 % na 15 %. Já také přicházím s projektem chorvatské evidence tržeb, kde vlastně budeme navrhopat, aby se DPH v restauracích snížila z 21 % na 15 %. Tak já si myslím, že levice nenavrhuje snížení daní, takže v tomhle směru si myslím, že děláme nějakou politiku. A také si ani nemyslím, že KDU je levicová strana, aspoň nevím, asi to tak bude. Tolik k té pravici.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře. Dovoluji si poprosit ctěnou Sněmovnu o klid a vyslechnutí pana ministra financí. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Ohledně dluhu 2016, já si myslím, že řešíme rozpočet 2015. A dluh 2016 skutečně je nějak naplánován trvale a určité uděláme všechno pro to, aby se ten dluh nenavýšoval.

Ohledně dopravní infrastruktury, my znovu jsme navýšili o 20 mld. rozpočet a děláme konkrétní kroky k tomu, aby se tady nestavěly dálnice za šestnáct let od počátku, ale za polovinu, a proto jsme udělali ten zákon o výkupu pozemků a proto přicházíme se zákonem o liniových stavbách.

My jsme samozřejmě ve vládě, která je koaliční, takže pokud občané rozhodli, že máme být v koalici se stranami, se kterými jsme, tak se samozřejmě musejí dělat kompromisy. Z toho hlediska si myslím, že je to v pořádku.

A k tomu oligarchovi – já jsem se informoval o těch oligarších. Četl jsem i rozhovor filozofa pana Bělohradského, který říká, že oligarcha dělá všechno ve svůj prospěch. A vlastně Aristoteles říkal, že politici jsou elity národa. A pan Bělohradský v tom rozhovoru říká, že já mám šanci, protože teď dělám všechno pro tento stát a pro lidi, přejít z toho oligarchy na tu elitu, jako jste vy. Tak mi držte palce a snad to dokážu. (Smích v sále, potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, kterému samozřejmě držíme palce. Nyní je s řádnou přihláškou přihlášen pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Černocho a po něm pan poslanec Laudát. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se zájmem poslouchám tohle druhé kolo debat a moc se mi to líbí.

Já byl jeden z těch, kdo říkal, že není překvapen z toho, že je předkládán levicový rozpočet, protože už v minulosti, kdy rostla ekonomika České republiky, tak místo toho, abychom šetřili na časy budoucí a horší, tak jsme utráceli, jak to jenom šlo.

I tohle je příklad předkládaného rozpočtu, utrácíme nebývale hodně. Máme nejvyšší mandatorní výdaje v historii České republiky. To je, řeknu, konkrétní vizitka této vlády s levicovými kroky, které avizovaly levicové politické strany. Například říkaly: chceme zrušit poplatky ve zdravotnictví. Slibovaly to voličům a říkaly: my zajistíme rovnost pro všechny. Já jako pravičák bych raději, aby se poplatky ve zdravotnictví nerušily a ty peníze, kterými ministr financí a vláda zalepili tu díru po chybějících poplatcích, bych raději dal na léčení těžkých chorob a věcí, které, řeknu, přináší život, protože léčení obyvatel a takové ty rakoviny a všechno ostatní je prostě čím dál tím dražší, zjednodušeně řečeno. Takže raději než rušit poplatky bych ty peníze, které spadly do státního rozpočtu, dal opravdu na léčení, které je dražší.

Stejně tak jako krok, o kterém jsme tady také debatovali, zelená nafta. Ale předtím jsme hlasovali o tom, že se pokusíme, anebo že chceme všichni společně, a dokonce pro to v jednu chvíli byla většina v Poslanecké sněmovně, že chceme levnější naftu pro všechny. A odsouhlasili jsme tady v Poslanecké sněmovně, že snížíme daňové zatížení nafty pro všechny, ale pak si to pravicový ministr financí rozmyslel a říkal: já chci zelenou naftu jenom pro své zemědělce, pro velké fabriky a velké firmy, a nikoliv pro všechny. No, typicky opravdu pravicové rozhodnutí.

A poslední, prostě nabírání úředníků, nezlobte se, to nikdy nebylo a nebude, systém pravicového řešení problémů. Koneckonců v kapitole Ministerstva zemědělství vidíte, že kroky, které tady dělaly bývalé pravicové vlády, dneska sklízíte pšenku vy, můžete se chlubit tím, že v rezortu Ministerstva zemědělství ubyly stovky pracovních úřednických míst, a můžete tak dávat peníze tam, kde vidíte priority.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Opálka, po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega Bendl hovořil jako pravicový politik. Já vám musím říci, že jako levicový politik bych si přál, aby ty mandatorní výdaje na sociální dávky byly minimální, aby lidé měli práci a za práci zaslouženou mzdu, abychom jim nemuseli vyplácet příspěvek při nezaměstnanosti, státní sociální podporu, protože mají nízké příjmy atd. atd. To je cesta, jak ušetřit mandatorní výdaje i výdaje státního rozpočtu. Prostě ti oligarchové budou muset platit větší mzdy, a ne ze svého zisku vytvářet daleko větší a větší celky a potom se vzdávat svého platu ve prospěch společnosti. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Když tady mluvil pan kolega Novotný z ODS, tak jsem si vzpomněl. Vážení, pan ministr zjevně musel číst od Ryana Jak jsem vyhrál válku, protože tam víte, že tam ta epizoda se staříčkým generálem, který ptejte se mě na cokoli vždycky skončil a vyučoval cokoli a vždycky skončil u svých oblíbených Afghánců, a hlavní postava celého toho románu, seržant Goodbody, potom to využívá, a když na něj dotírali řeční komunisté s takovými drobnostmi, jako jak to tam bude fungovat, jaké samosprávy, tak vždycky skončil, že je masíroval v pravidlech kriketu. Tady místo kriketu máme karusely, a tak jenom aby se ne těm gaunerům, ale všem z těchhle karuselů pana ministra nezatočila hlava, nemyšlím jenom těm gaunerům. A Šnábla zapomněl, tady slyším. No, bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo příliš vážné.

Na adresu pana Foldyny musím říct prostřednictvím pana předsedajícího: Vy svítíte u toho, že regiony s vysokou nezaměstnaností nebudou mít dopravní

infrastrukturu, protože vláda, a to si nedovolil ani nechvalně proslulý Bárta, který sem přišel se svou superkonceptí, která pak byla přejmenována na anti-, tak prosím, vy nevíte, co si schválili nebo co dal Prachař do vlády s R sedmičkou a dalšími? Ale samozřejmě kam vede sedmička? Na Mostecko a podobně. Že kromě doděláních a možná doděláních, kde je naprostý chaos, pan ministr říká, že jak se žije v Jesenicku, ale pan Prachař dělá všechno pro to, aby pětaticítka se vzdalovala v pozici snů, mimozemských snů, rád používá mimozemšťany, tak posloužím taktéž.

K panu Kořenkoví. Já si na tu dobu pamatuji. A to je to, co já jsem tady i varoval, že vy ženete republiku do riskantní pozice. Doufám, že k ní nedojde, stačí, aby se ochladila světová ekonomika a tento váš rozpočet přispěje k velké kocovině v této společnosti, a ke kocovině velice nebezpečné, protože ty dva cykly krizí, duhová a předtím hypoteční, nebo jak se to jmenuje, tak třetí v krátkém sledu by byla hodně nebezpečná nejenom pro naši zemi, ale pro všechny země Evropské unie, které jsou zadluženy až po uši jedna vedle druhé, i Spojené státy. Vy víte, žádný premiér, žádný ministr na světě, pokud není šílenec, a když se ty zprávy tehdy měnily každý den, tak nebude vykřikovat je to katastrofa, to prostě aby udělali lidi run na banky, pro boha živého, a samozřejmě naprosto platí, že na rozdíl od západních bank naše banky jsou zdravé, nemají takové problémy.

Doufám, že projdou zátěžovými testy, které by měly být podstatně přísnější, než byly doteď. To se právě realizuje. To nemůže říct ministr, aby šířil paniku. Chápal bych v tomto, pokud to při nějaké příležitosti řekne i pan Babiš. Spíš by už teď měl reagovat na to, že jsou nebezpečné signály, a být s tím rozpočtem opatrnější. Ale vy jste se vrhli na to to rozdat, koupit si voliče. Oni velice rychle zapomenou, oni zapomenou.

Pokud tady mluvíte o chudých nebo lidech v pásmu chudoby, tak proč jste nepřijali selektivně, co tady už jednou udělala pravicová vláda, těm nejchudším, a důchody jste natáhli rovnou plošně, takže chudí budou mít zase méně a ty nůžky ještě rozevřete, protože to bylo poměrové přidání. Bylo to plošné, nebylo to selektivní, abyste vytáhli lidi pod hranici bída. Když jsem to říkal na rozpočtovém výboru, tak pan náměstek Šimerka zareagoval na zvednutá obočí poslanců, že je to legitimní názor, ale že vlastně nikdo ani v diskusích o tom to nikoho nenapadlo. Myslím koaličních diskusích. Vy jste se o tom dohadovali. To je další věc.

Prosím, ve finále po vás bude podstatně víc lidí v pásmu chudoby, protože ničíte a potlačujete investice. A jestliže tady si prohlašujete, že 70 je víc než 100, tak je i legitimní názor, že Vltava teče směrem od Prahy k Šumavě do Krumlova. To je legitimní názor. Myslím si, že pan Gazdík má smůlu.

Ministerstvo dopravy, je to zřejmě první ministr dopravy, protože skutečně dopravní infrastruktura je důležitá. Ona tím nezahýbe tolik, jak si někdo říká. Ty prorůstové impulsy jsou statisticky, plošně, a to ještě neznamená, že když k Ostravě někdo postaví třetí dálnici, že tam najednou bude ekonomický boom, to není pravda. Statisticky ano, ten boom se může dostavit až za mnoho a mnoho let.

Co je horší, vy tou legislativou podtrháváte osobní iniciativu, tlak na kvalitu, a tím rozpočtem to dokládáte naprosto neuvěřitelně.

Musím se tvrdě ohradit, aby kdokoli, kdo sedí v této koalici a v této vládě, oblboval českou veřejnost tím, že je pravicový. Pravicová politika je o investování, vytváření hodnot, a ne projídaní budoucnosti a tlačení zemí do hazardního stavu. To je buď populismus, nebo levičáctví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Jako promováný učitel zeměpisu slibuji sněmovně, že pana poslance budu edukovat, odkud kam teče Vltava.

Nyní s faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Zavadil.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, paní a pánové, proběhlo tady poměrně obsáhlé školení o pravici a levici. Není pravda, vaším prostřednictvím panu kolegovi Laudátovi, že levice není o investování. Možná je to právě naopak. Je to jen otázka, do čeho se investuje a jak se myslí na budoucnost, a tam si myslím, že levice má přece jenom návrh.

Ale pojďme ukončit tuto zbytečná školení, protože jednáme o státním rozpočtu pro příští rok, a myslím si, že to je docela závažné, ba co bych řekl, nejzávažnější téma roku, a skoro bych řekl, máme tady některé návrhy, o kterých je třeba hlasovat. Pojďme se soustředit na to hlasování.

Snad jen k tomu taková závěrečná tečka, tedy alespoň pokus o ni. Navzdory všem snahám rozmlžit, zamlžit, zastřít hranici mezi pravici a levici nebo existencí pravice a levice podle činů, podle praktických kroků koneckonců vždycky vyplave jako olej na vodu pravda, že pravice i levice existuje, tedy máme tady pravici, máme tady levici, a v historii České republiky se k tomu ještě přidávají, pánové prominou, lidovci, podle činů, podle kroků, ti jsou vždycky tam, kde se vládne. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Nyní pan poslanec Zavadil s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Novotný s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Sed'a s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přiznám se, že už skoro ani nevím, co jsem, jestli jsem levičák, nebo pravičák, ale kvůli tomu jsem sem nepřišel. My jsem tady všichni zapomněli na jednoho důležitého činitele a to jsou občané a voliči. To tady nepadlo. A musím říci, že když si to zrekapituluji, jak dopadly volby do parlamentu, kde voliči, nekoukající na to, jestli jste pravice, nebo levice, vás prostě odsoudili do zákopů, nekoukající na to, jestli jste pravice, nebo levice, určitou politickou stranu v senátních volbách

poslali ještě někam jinam, nekoukajíc na to, jestli jsme pravice, nebo levice, tak v komunálních volbách jasně dala najevo veřejnost, že dává hlasy těm, o kterých si myslí, že republiku spravují dobře, ať se vám to líbí, nebo ne. A je mi jedno, jestli to je pravice, nebo levice. Prosím vás, na tohle nezapomeňte.

Někdy, když slyším některé prognózy, tak mi jde až mráz po zádech, když jsem zase z nejménované politické strany slyšel hlasy: příště my to vyhrájeme. Já to každému přeji, ať to vyhraje. Ale jenom bych byl rád, protože si pamatuji, a už si hodně pamatuji, byť ne úplně přímý účastník ještě těchto rozhovorů a těchto chvástavých slov, také Goebbels říkal, že to vyhraji. Říkali to těsně předtím, než prohráli.

Takže prosím vás, buďme k sobě solidní, nehledejme v pravici a v levici vyložených nepřátel, ale snažme se na základě věcí, které se skutečně prosadí pro občany této republiky, se takto k sobě chovat. A je mi jedno, jestli to je pravice, nebo levice. To jsem chtěl tím jenom říct.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zavadilovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Antonín Sed'a s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Ještě jednou pěkné odpoledne. Před chvilkou tu ve vystoupení zazněla jména Václav Bělohradský a také jméno velkého řeckého filozofa Aristotela. Ten je autorem slavného spisu o politice, v kterém se vyskytuje mj. i zcela zásadní rozlišení mezi politikem a demagogem. Politika považuje za nositele jednoho z nejvyšších umění v lidské společnosti vůbec a správu věcí veřejných jako skutečně tu nejvíc důstojnou činnost. Proti tomu staví ovšem demagogii. A existuje jedna taková moderní, daleko pozdější definice demagogie, která říká, že demagog je člověk, který vědomě říká věci, které nejsou pravda, a adresuje je těm, o kterých si myslí, že jsou hlupáci.

My jsme dnes ve vystoupeních ze strany vlády slyšeli o státním rozpočtu řadu vět, které zcela zjevně nejsou pravda. Myslím, že jsem to tady prokázali celkem explicitní argumentací. A já zase věřím, že se v horizontu roku a dvou ukáže, že kalkulace na to, že lidé, kteří to poslouchají, tomu uvěří, protože jsou hlupáci, se ukáže jako hluboce nepravdivá. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Sed'a, po něm s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, jenom dvě poznámky k politickému školení mužstva, co tady proběhlo. Víte, jsem z Uherského Hradiště. Osm let tam vládla tzv. pravicová koalice. Hradiště je desáté nejzadluženější město v ČR.

Druhá věc. Jsem členem sociální demokracie od listopadu 1989 a jsem hrdý, že jsem členem této perfektní levicové strany. Tato vláda vznikla na základě důvěry veřejnosti ve volbách. A podívejme se na programové prohlášení. Řídí se programovým prohlášením, které je tvořeno průnikem programu tří koaličních stran. A já jsem hrdý, že 70 % z tohoto volebního programu máme my, sociální demokraté, v tomto programovém prohlášení vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Budu už opravdu velmi stručný, dámy a pánové. Chci upozornit ještě na jeden historický precedens, který dnes zažíváme. Já si s trochou trpkosti uvědomuji vzhledem k svému věku, že už je to 25. návrh vládního zákona o státním rozpočtu, na kterém se tak či onak jako úředník, jako politik podílím, ať už na jeho zpracování, prosazování či oponentuře. Za těch 25 let je to dnes poprvé, co k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu nevystoupil předseda vlády. Já opravdu nevím, co si o tom mám myslet. Je to zvláštní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Svoboda s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu velmi krátký. Když už tady někdo jako pan poslanec Sedřa tahá své rodné město, tak zapomněl říct to "B", že pan starosta a jeho tým ty volby vyhráli i letos, přestože tak jako hanlivě řekl, jak to vedli špatně v tom jejich městě. Já myslím, že kromě té informace, že to vedli osm let, je třeba říct, že ty volby vyhráli i letos. Takže voliči ocenili, jak to vaše město vedli, a já tím pádem pana starostu a místopředsedu zdravím z této pozice. (Malý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající, hezký dobrý den. Já tady s naprostým úžasem poslouchám celou tu diskusi a dozvídám se, že jsme ve skleníku, lidi že nás nevnímají. Také se dozvím, že jsme elita, elita národa. Ale ta má otázka je jednoduchá. My jsme možná ve skleníku, ale lidé nás bohužel i z toho skleníku poslouchají. A to, co chtějí vědět, je to, jestli jsme skutečně schopni pracovat. Diskuse, disputace ve vědeckých týmech spočívají v tom, že někdo položí otázku, předloží problém a ten druhý mu na to musí odpovědět. A tady jsem svědkem toho, že opozice položí nějakou otázku, ale odpověď na ni nedostane. A to je to, proč

jsme ve skleníku, protože lidé, kteří to poslouchají, najednou vidí, že si tady povídáme úplně zbytečně, že celá ta diskuse je naprosto zbytečná. Na otázky se neodpovídá, a když tak se odpovídá něčím jiným než čím, co k tomu nepatří. Pak se zavade diskuse o tom, co je pravice, co je levice, to si každý může přečíst v učebnici. Ale o tom, proč je ten rozpočet dobrý nebo špatný, vlastně nediskutujeme vůbec. Já bych velmi žádal o to, aby když někdo položí otázku, na ni dostal odpověď a ta odpověď aby ho uspokojila. Buďto s ní může souhlasit, nebo ne, ale odpověď musí padnout. Žádný poslanec, žádný ministr se nemůže vyhýbat odpovědi na otázku, která mu je položena. A to tady dneska děláme celý den. (Malý potlesk z pravé části jednacích síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Igor Nykl, který je zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne, já bych chtěl – jsem rád, že je tady pan poslanec Kalousek, že neodešel – chtěl bych ho upozornit, že zrovna teď čtu na internetu, že pražská TOP 09 se řítí do sebevraždy, do záhuby. A mě fascinuje, že celý den tu posloucháme školení od stran, které se blíží k propadnutí dějin, troufám si to tak říci. (Nesouhlasný šum z pravé části jednacích síně.) V podstatě chybí jim jedno slůvko – nepoužívají slůvko pokora. Já nic nemám proti názorům, ale slovo pokora je u stran, které tady měly možnost být poměrně dlouho, tak si myslím, že patří do toho slovníku a že pak by to bylo lepší. Myslím si, že byste nám měli dát čas, chvíli, a pak se ukáže. A jak říkám, číst o sebevraždě TOP 09, raději bych utíkal zachraňovat tu stranu a neřešil už tady ty další problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Nyklovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, prosím, po něm pan poslanec Černoch, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom přátelskou radu panu poslanci Nyklovi prostřednictvím pana předsedajícího. Nemůžete věřit všemu, co čtete na internetu, pane poslanče, to byste se nikam nedostal. (Smích a slabý potlesk z pravé části jednacích síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. S další faktickou poznámkou pan poslanec Černoch, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Ještě jednou hezký večer, pane místopředsedo. Myslím si, že to nebylo úplně fér a že jsou to absolutně zbytečné invectivy. Řeší se tady rozpočet a dostává se to úplně někam jinam, celá ta diskuse a debata se dostává do úplně jiných dimenzí.

Jestli mohu vašim hlasem – prostřednictvím, děkuji, pane předsedo, vašim prostřednictvím – už jsem starší pán, takže se omlouvám, k panu kolegovi Foldynovi. Ve vsí účtět, vážím si vás. Řekl jste milion a půl lidí na úrovni chudoby, je to hrozné číslo. Ono k tomu ještě všemu pak přispívá ten milion lidí, kteří jsou drčení exekutory, spousta dalších a dalších a dalších. Přednedávnem byla plná média článků o tom, že se přidalo státním úředníkům, myšleno hasičům, policistům. Ono se jim nepřidalo, ono se jim dorovnávalo a ještě se jim nedorovnálo úplně. Důchodcům bylo přidáno 205 korun? Já si myslím, že ti lidé si zaslouží daleko víc. Ale ve chvíli, kdy se tady mluví o rozpočtu, tak z jakého balíku se to bude brát, ty peníze, a jakým způsobem to bude dál pokračovat? To jsou data. Data, čísla, nic víc, není to o ničem jiném než o těch číslech. Jestli je někdo vlevo, nebo jestli je vpravo, jediné, co vám mohu říct, když se tady nebavíme o tom, jakým způsobem vlastně to celé půjde dál, jaká bude ta vize, jaké budou ty investice, nebo nebudou investice, bude se přidávat dál důchodcům, jakým způsobem se jim bude přidávat, bude se přidávat dál hasičům, klukům, kteří si myslím, že si to zaslouží, protože dělají práci, kterou člověk potřebuje ve chvíli, kdy už je opravdu hodně zle, a dělají ji za minimum. Řešili jsme to v komunálních volbách. Jestli vyhrál ten nebo ten starosta, je asi úplně jedno. Ne, pánové? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Nyní pan poslanec Laudát, po něm pak poslanec Blažek, po něm pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. K panu poslanci Nyklovi. Váš velký problém je, že skutečně čtete a věříte těm žvástům na internetu. Ale o tom není řízení země. Kdybyste si místo toho raději četl, a nejenom vy, místo šmírování politiků a konkurence jste si raději četli zákony a návrhy, které sem předkládá vláda, dělali jim oponenturu, diskutovali to v klubech, tak byste neposlali – prostě nezdánili fondy například, abyste podtrhli inovace do budoucna. To jsou ty vize, tam se promítají zcela konkrétně. Také byste si pročetli nebo byste aspoň věnovali tu pozornost, když jsem tady četl, jak konkrétně jsou plýtvány, vyhazovány peníze v resortu dopravy, jak jsou uzavírány nápadně nevýhodné dodatky. Asi je důležité surfovat po internetu a číst žvásty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Birke, po něm pan poslanec Komárek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, já také reakci na pana poslance Nykla vašim prostřednictvím. Já nevím, co bude v propadlišti dějin, ale dovolte mi jeden krátký příklad, ne zas z tak dalekých dějin. V roce 1928 měla KSČ 150 tisíc členů, pak nastoupil Klement Gottwald, to měli 25 tisíc členů, klesl volební výsledek a všichni tenkrát psali: u nás bolševizace nebude, komunisté skončí v propadlišti dějin. A

vidíte. Uběhlo pár desítek let a ta strana se stala perspektivní dokonce i pro vašeho Andreje Babiše. Takže propadliště dějin je velmi těžké používat. Nikdy nevíte ... (Smích a potlesk z pravé části jednacích síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Dámy a pánové, vážená vládo, já bych vám chtěl říci, že volby skončily. Je po volbách. Celý den, šest hodin tady posloucháme debatu o rozpočtu. Celá řada z vás si tady brala do úst komunální volby, zastupitelstva. Já nevím, kolik tady je dneska starostů po komunálních volbách. Ale víte, jaký je rozdíl mezi těmi zastupitelstvy a touto Sněmovnou? Že jejich rozpočty jsou schváleny tak zhruba do hodiny. A víte proč? Protože používají selský rozum, kde platí, že jedna a jedna jsou dvě. Ne tři, ne čtyři. Víte, debata o tom, jestli je pravé, nebo levé, to je každý rok. To je stejná písnička, pořád stejná. Ale proboha, pojďme už někam postoupit. Nikoho to nebaví! Já nevím, jestli vás to baví. Některé z vás ano. Ale pojďme už schválit ten rozpočet! Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Birkemu. I když mě to nebaví, tak dám slovo panu poslanci Martinu Komárkovi. (Smích v lavicích.) Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já neobohatím tuto beztak košatou debatu o další filozofické téma, i když mě mnohá napadají. Vystoupím tu jenom jako pamětník. Prostřednictvím pana předsedajícího řeknu panu Laudátovi a panu Kalouskovi, milým kolegům, že čtení oněch internetových žvástů, kterým není radno věřit, zatáhl do této debaty pan Kalousek před několika hodinami.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura. Pan poslanec Laudát si to rozmyslel, takže pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom pro pana poslance Birkeho vaším prostřednictvím. My budeme hlasovat proti, tak pojďme to odhlasovat. Tak to jenom v jedné části té Sněmovny.

Já chci jenom připomenout, že rozprava skončila zhruba před 70 minutami. A vzpomeňte si, proč začala. Tak nám to pak nevyčítejte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď je nová šance, že rozprava skončí znovu. Pakliže se nikdo do rozpravy nepřihlásí – a hlásí se pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Faktickou poznámku vašim prostřednictvím pro pana kolegu Birkeho. Já už jsem to tady říkal. Na otázky se v diskusi má odpovídat. Ale my tady máme situaci, kdy na otázky týkající se státního rozpočtu jako odpověď dostáváme stále odpovědi stejné, jako kdyby to byly volební odpovědi voličům, jak je získat, ne odpovědi faktické. Volby skončily. Jednání o státním rozpočtu je pokračováním voleb, protože žádnou faktickou odpověď na zdůvodnění rozpočtu kromě volebních prohlášení jsem tu neslyšel. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Nyní se ptám, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rychle všeobecnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Není tomu tak. (Poslanec Votava se hlásí a poslanci v lavicích se smějí.)

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby nás seznámil s postupem s hlasování a s usneseními, o kterých dám následně hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. No, mně jste se měl zeptat, jestli chci závěrečné slovo poté, co je dostal pan ministr Babiš. A vy jste znovu otevřel rozpravu. Měl jsem dostat slovo závěrečné. Já bych vám stejně řekl, že už nic nemám, co bych dále sdělil této slavné Sněmovně. Tím by to skončilo, ale měl jste se mě zeptat. Tak.

Registruji, nebo jsem obdržel, nebo mám dva návrhy na usnesení. První návrh na usnesení podával pan kolega Kalousek, ten mám písemně. Pro pořádek si ho dovolím tedy znovu přečíst, abychom věděli, o čem se bude hlasovat: Poslanecká sněmovna návrh zákona o státním rozpočtu vládě České republiky vrací s následujícími doporučeními: Za prvé – výdaje a saldo snížit nejméně o 20 mld. Kč. Za druhé – objem investičních výdajů z národních zdrojů navýšit alespoň na úroveň roku 2012. Lhůta tedy 20 dnů.

Předpokládám, že jsem to přečetl správně. Pan kolega Kalousek kýve, že ano.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi. Velmi obdobný návrh, který ale nesplňuje náležitosti § 102 odst. 3, předložil pan poslanec Fiala. Předpokládám, že pan poslanec Fiala se tedy připojuje k návrhu pana poslance Kalouska. Je tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu, který navrhl pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, tak jak jej přečetl pan zpravodaj. Ví každý, o čem bude hlasovat?

Poslanec Václav Votava: Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra prosím. (Také negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu – (Hlasy z pléna.) Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Eviduji žádost o odhlášení. Odhlašuji tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Miroslava Kalouska na vrácení návrhu státního rozpočtu k přepracování vládě dle usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 36. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrzích, usnesení, tak jak jste jej dostali v příloženém tisku 331/1, usnesení rozpočtového výboru číslo 138 ze dne 8. října. Poprosím pana zpravodaje, který ve všeobecné rozpravě k tomu přidal bod 4, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Václav Votava: Ano, přednesl jsem ještě doplňující návrh do tohoto usnesení k prvnímu čtení vládního návrhu. Dovolil bych si ho znovu zopakovat, abychom si oživil paměť: Za bod 3 návrhu usnesení se doplňuje nový bod 4, který zní: "Žádá správce kapitol, aby návrh kapitoly (kapitolní sešit) předkládali příslušnému výboru, kterému byl návrh přikázán k projednání, v písemné i elektronické podobě."

Samozřejmě moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlasím.)

Jestli dobře chápu proceduru, nejprve budeme hlasovat o bodu 4, se kterým by Sněmovna vyslovila souhlas, a pak o celkovém návrhu všech tří předchozích bodů plus případně toho bodu, pokud by byl schválen. Je každému jasné, o čem budeme hlasovat? Má někdo námitku proti této proceduře?

Nejprve budeme hlasovat o bodu 4 za usnesení, o návrhu, tak jak jej předložil pan zpravodaj.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 37. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 175, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní tedy dle návrhu pana zpravodaje budeme hlasovat o celém usnesení rozpočtového výboru.

Poslanec Václav Votava: Ano, přesně tak. Předpokládám, že všichni mají samozřejmě –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to usnesení 331/1, které vám bylo doručeno 9. října. O tomto usnesení zahajují hlasování.

Kdo je pro usnesení rozpočtového výboru ke státnímu rozpočtu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 38. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 94, proti 51. Návrh byl přijat.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi a končím první čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou dobré odpoledne, vážené paní a pánové. Máme za sebou rozhodující bod této schůze. Budeme pokračovat schválenými body pořadu, tak jak byly schváleny.

Dnešním dalším bodem programu je bod číslo

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 276/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosim, aby vedle ní usedla zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Martina Berdychová.

Paní ministryně, máte šanci svůj první návrh zákona uvést. Máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení kolegové, stojím před vámi zcela poprvé a ráda bych využila dvě minuty a myslím, že po té dlouhé debatě ke státnímu rozpočtu si to mohu dovolit. Dovolte mi jenom pár poznámek k tomu, co zde zažívám nejenom jako ministryně, berte to jako od občana České republiky. Budu se snažit také trochu odlehčit atmosféru právě po tomto těžkém bodě, který jsme všichni zažili.

První věc: Je tu strašná zima. Já se úplně celá klepu zimou. Tak to jenom technická věc.

Dále druhá věc je... (Odmilka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vidím, že paní ministryně už si zvykla rychle a zvykla si správně. Požádám sněmovnu o klid. Už kvůli tomu, že by paní ministryně při svém prvním přednesu měla mít pozornost vás všech odleva doprava. A ten, kdo má zájem diskutovat o jiném tisku, než je tisk 276, nechť svoji diskusi přenese do předsálí.

Prosím, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Druhá věc, a ta je velice důležitá pro vás všechny, a znovu opakuji, že zde stojím jako občan, ale zároveň jako ministryně, která není poslancem. Vy jste zákonodárci, všichni. Já jsem se domnívala, že fungujete jinak. Já jsem se domnívala, že máte vzájemný respekt. Já jsem se domnívala, že tady nejsou žádné vulgarity. Já jsem se domnívala, že to opravdu funguje jako Poslanecká sněmovna. (Nesouhlasný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Klid prosím!

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Ohledně státního rozpočtu, který zde byl teď projednán – všimli jste si, že žádná žena nepromluvila? Byla to výměna pouze mužů, mužských názorů. A já doufám, že příště se budu moci zúčastnit.

Ještě jedna věc, která se týká fondů, a vzhledem k tomu, že mě všichni nazývají odborníkem na fondy. Státní rozpočet se skládá z mnoha miliard předfinancování a spolufinancování operačních programů. Chtěla bych připomenout, že od roku 2020 evropské fondy možná nemusíme vůbec mít. A to, čím my nahrazujeme nyní spolufinancování a předfinancování, budeme muset hledat někde jinde.

To je můj úvod, mé dvě minuty. Děkuji těm, co zůstali, případně i zůstanou k dalšímu bodu, který bych zde přednesla za Ministerstvo pro místní rozvoj. Nicméně toto jsem si nemohla opravdu odpustit.

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení kolegové, Ministerstvo pro místní rozvoj předkládá k projednání Poslanecké sněmovně Parlamentu České

republiky novelu vládního návrhu zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu. V úvodu bych ráda přednesla důvody, proč to předkládáme. Následně, jaké jsou cíle, a následně, co očekáváme od tohoto prvního čtení.

Hlavní důvody pro předložení novely jsou následující: zajištění vyšší ochrany spotřebitele především tím, že se zamezí krácení zákonných nároků poškozených klientů cestovních kanceláří při jejich úpadku ze strany pojišťoven. Za dále, zlepšení informovanosti spotřebitele o tom, kdo pořádá, resp. organizuje zájezd, jehož prodej zprostředkovává cestovní agentura. Další, upřesnění ustanovení upravujících povinné pojištění záruky pro případ úpadku dané cestovní kanceláře. Za další, uvedení zákona do souladu s novým občanským zákoníkem a novelou živnostenského zákona. Poslední bod, ten důvod, který jsem si vybrala jako klíčový, je zavedení správního trestání včetně nastavení sankcí pro cestovní kanceláře a cestovní agentury. Toto opatření je v důsledku právě zmíněné novely živnostenského zákona.

Novela vládního návrhu zákona byla dne 9. července 2014 schválena vládou České republiky a je téměř totožná s návrhem, který již byl schválen usnesením vlády č. 334 ze dne 15. května 2013. Poslanecká sněmovna novelu projednala v prvním čtení. Předkládáme ji nanovo, protože k projednání ve druhém čtení již nedošlo z důvodu rozpuštění Sněmovny.

K nejdůležitějším cílům předkládané novely vládního návrhu zákona patří posílení vyšší ochrany spotřebitele na poli cestovního ruchu; eliminace podvodného jednání ze strany cestovní kanceláře především ve vztahu k povinnému pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře; zavedení hmotněprávní odpovědnosti statutárního orgánu nebo členů statutárního orgánu v případě nesplnění povinností uložené jim zákonem; úpravy preventivní povahy týkající se rozšíření informačních povinností pro cestovní kanceláře i pojišťovny; zavedení správního trestání včetně sankcí pro podnikatelské subjekty – to znamená cestovní kanceláře a cestovní agentury, které i přes upozornění na porušování zákonem stanovených povinností, své povinnosti neplní; v neposlední řadě stanovení dozoru nad dodržováním zákona včetně posílení podmínek výkonu dozoru Ministerstva pro místní rozvoj.

Navržená opatření by měla zejména přispět k větší ochraně spotřebitelů, to znamená občanů České republiky, zákazníků cestovních kanceláří, k jejich lepší informovanosti. Dále by novela měla zajistit zamezení podvodným jednáním ze strany některých cestovních kanceláří včetně upřesněných podmínek pojištění záruky pro případ jejich úpadku.

Jelikož hlavním účelem vládního návrhu zákona je maximální snaha nás jako předkladatele, to znamená Ministerstva pro místní rozvoj, zajistit ochranu zákazníků cestovních kanceláří, ráda bych požádala o zkrácení lhůty k projednání předložených pozměňovacích návrhů na 30 dní. Tak by účinnost zákona mohla nastat nejpозději k 1. dubnu 2015.

Vládní návrh novely zákona je plně v souladu se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii.

Závěrem bych si vás dovolila požádat o co nejrychlejší projednání a postoupení předkládané novely do druhého čtení. Děkuji v tuto chvíli za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Karle Šlechtové za úvodní slovo. Nyní žádám paní zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Martinu Berdychovou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu, a pak budeme dále postupovat. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, paní ministryně vás podrobně seznámila s navrhovanou novelou zákona o podnikání v cestovním ruchu, s jejím hlavním cílem. Já bych pouze shrnula, že předkládaný návrh by kromě hlavního cíle, kterým je ochrana zákazníků a zvýšení jejich jistoty v případě úpadku cestovních kanceláří, měl přispět i ke kultivaci podnikatelského prostředí na úseku podnikání cestovních kanceláří a cestovních agentur.

Cestovní kanceláře budou mít povinnost –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, já vás taky přeruším a znovu požádám kolegy o klid! Požádal jsem vás, abyste případně diskuse na jiné téma přenesli do předsálení. Respektujte, že zpravodaj v prvním čtení to nemá úplně nejjednodušší, a nechte paní zpravodajku přednést její zpravodajskou zprávu. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Martina Berdychová: Cestovní kanceláře budou mít povinnost vést průkaznou evidenci o prodaných zájezdech a rozšiřuje se jejich informační povinnost vůči pojišťovnám. Současně se rozšiřuje informační povinnost pojišťoven vůči ministerstvu.

Návrh novely byl už předběžně projednán na podvýboru cestovního ruchu se zástupci resortu, Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva vnitra, MPO, se zástupci asociací cestovních kanceláří a pojišťoven. Bude připraven pozměňovací návrh, který budeme ještě na dalším podvýboru cestovního ruchu projednávat.

Doporučila bych postoupit projednání tohoto tisku do druhého čtení a projednání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a dovoluji mi, abych než zahájím rozpravu, ještě konstatoval omluvu, která pravděpodobně nebyla ještě v protokolu, a to je omluva pana poslance magistra Radka Vondráčka z dnešního jednání od 17 hodin.

Nyní k otevřené rozpravě. V otevřené rozpravě nejdříve vypořádáme faktické poznámky pana poslance Stanjury a pana poslance Votavy. Poté přednostní právo pana předsedy Tomia Okamury, poté řádně přihlášená paní kolegyně Fischerová. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Paní ministryně, já jsem vůbec neporozuměl tomu, co jste řekla předtím, než jste začala číst úvodní slovo, a požádal bych vás, abyste nám to blíže vysvětlila. Pro mě to byla neuvěřitelná slova.

Za prvé nemáte pravdu, nevystupovali pouze muži. To je tady poprvé, kdo tu rozděljuje poslance podle pohlaví. Když už říkáte, že nevystoupila žádná žena, tak si aspoň dejte pozor – (Někdo zprava upozorňuje, že vystoupily dvě nebo tři ženy.) No to je jedno, dvě tři. Máte mluvit přes pana předsedajícího, ne na mě tady takhle. Řekla jste žádná! (Řečník zvýšil hlas.) Jestli žádná jsou dvě tři, tak to pak odpovídá tomu, co jsem tady řekl před chvilkou, že 75 je víc než 100.

Za druhé jsme slyšeli, že ten zákon nebyl doprojedenán kvůli tomu, že byla rozpuštěna Sněmovna. To bylo v srpnu 2013. Po čtrnácti měsících to dostáváme a hned slyšíme, že to musíme urychleně projednat. Co se dělo těch čtrnáct měsíců, když už to tady bylo před čtrnácti měsíci? Proč bychom měli spěchat? Máme rozpočet! Nemáme čas ve zrychleném jednání projednávat další návrhy zákonů. No tak to nebude 1. února. Když vláda měla tolik času a po devíti měsících nám předkládá něco, co tady leželo už v srpnu loňského roku, tak nevím, proč bychom zase měli něco zrychleně projednávat. Jediný důvod?! Nebo jste na tom vyšívali těch devět měsíců a je to něco úplně jiného, než tady bylo minule? To bych rád pak slyšel v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Faktická poznámka pana kolegy Votavy, poté pana kolegy Martina Novotného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane předsedající, pane místopředsedo.

Vážená paní ministryně, já jsem neporozuměl vašim slovům. Nebylo to od vás šťastné vystoupení. Státní rozpočet je velice vážná věc a nemusí se mi líbit vystoupení kolegů z druhé strany, z opozice, nemusím s ním souhlasit, ale mají naprosto legitimní právo se vyjádřit ke státnímu rozpočtu, i kdybychom tady seděli do půlnoci. Prosím, já vím, že jste nikdy v Poslanecké sněmovně nebyla, ale toto bychom měli respektovat. (Velký potlesk většiny poslanců v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Martin Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já se omlouvám, že do toho vstupuji, pane předsedající, já bych chtěl jenom uvést, že jsem –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, pardon, pardon, pan poslanec Martin Novotný. Pane kolego, pan poslanec Martin Novotný má slovo. Toho jsem vyvolal,

ten se přihlásil elektronicky. Respektujme jednací řád. (Poslanec Stupčuk říká nahlas, tentokrát mimo mikrofon: Chci vystoupit k hlasování a zpochybnit ho.) No to samozřejmě můžete, ale já musím respektovat přihlášky k faktické poznámce, které jsou elektronicky, podle zákona o jednacím řádu musím dát slovo tomu, kdo se přihlásí elektronicky, přednostně před tím, kdo se přihlásil z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, moje vystoupení je možná trochu nadbytečné, protože pakliže z vládní koalice už tady ta slova zazněla, tak je to asi to nejdůležitější. Já to zkrátím na minimum.

Známý výrok říká, že nikdo nemá druhou šanci udělat dobrý první dojem. Tak to se paní ministryni nepodařilo.

A já bych chtěl připomenout, že základní polarita, kdo je tady za občany a kdo tady není za občany, je přesně naopak. Za občany tady jsou zvoleni zástupci lidu. Vy jste se stala ministryní nějakým jiným způsobem než aktem volby lidem, a proto bych byl rád, abyste si tuhle záležitost uvědomila a příště už tady takovým způsobem nevystupovala.

Mně se v životě osvědčila úplně opačná věc, úplně opačný přístup. Když jsem byl v relativně mladém věku 32 let zvolen tehdy nejmladším primátorem v České republice, tak jsem neměl představu, že jsem nejchytřejší na světě. Od svých starších a zkušenějších kolegů jsem se spíš učil a osvědčilo se mi to a vždycky, i když jsem tady začal v Poslanecké sněmovně teď nově, tak tento princip se snažím opakovat. Nezačal jsem tady vystupovat stopadesátkrát denně jako mistr světa, spíš jen první půlrok poslouchám a teď začínám víc mluvit. Vždycky se mi to osvědčilo. (Velký potlesk většiny poslanců, mimo členů hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní Miroslava Němcová, pak Štěpán Stupčuk, pak Martin Komárek, pak František Laudát. To jsou faktické poznámky v tuhle chvíli přihlášené. Prosím, respektujme, že to je elektronicky opravdu podle zákona o jednacím řádu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já si dovoluji vašim prostřednictvím požádat paní ministryni, aby se neostýchala, a zejména ve chvíli, kdy bude projednáván státní rozpočet, bych tady její hlas velmi uvítala. Každý z ministrů zodpovídá za nějakou kapitolu. Já postrádám vystoupení jednotlivých ministrů při obhajobě jejich kapitol. A jestliže poté, kdy jsou schváleny základní parametry státního rozpočtu v prvním čtení, s čímž už se nedá hnout, tak si myslím, že ona měla právě tu povinnost před námi, volenými zástupci lidí, vystoupit a tu svou kapitolu velmi významně obhajovat. To, že to nečinila, považuji za chybu. Její komentář, který měla poté, už já komentovat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Štěpán Stupčuk. Připraví se pan Martin Komárek k faktické poznámce. Zatím máme jenom faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jenom chci uvést pro stenozáznam, že při hlasování v prvním čtení o rozpočtu jsem hlasoval pro tento návrh a na sjetině se mi objevilo, že jsem se zdržel. Takže bych to chtěl uvést pro stenozáznam. Hlasování jako takové nijak nezpochybňuji. Chtěl jsem tak učinit bezprostředně poté, co jsem se s touto skutečností seznámil. Nevím, zda tedy faktická poznámka je ten správný instrument k tomu, aby byl využit. Myslel jsem, že faktická poznámka slouží k tomu, aby člověk mohl fakticky reagovat na danou projednávanou problematiku, to znamená na tento bod. Nicméně platí to, co jsem řekl předtím. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane kolego, ale nezbývá mi, než reagovat opravdu na ty přihlášky, tak já nevím, co chcete říct v otevřené rozpravě. Tak prosím.

Nyní pan kolega Martin Komárek k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych mohl jako zvolený zákonodárce taky paní ministryni školit, ale neučiním to. Jenom pár poznámek. Jednak jí ze srdce závidím, že až dosud nikdy nesledovala přenosy z této ctěné Sněmovny, a nemohla se tedy připravit na to, že si my, zvolení zástupci lidu, tady můžeme plácnout, co chceme, a můžeme se urážet, jak chceme. Co jí nezávidím, je, že tu teď bude muset být častěji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec František Laudát také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já na rozdíl od pana předčelníka bych paní ministryni doporučil: Sesedněte z pedestalu. Víte, dělat ministra nebo ministryni je otročina. Je to nevděčná práce. A byť to vypadá, že teď jste hvězda, tak si sedněte na zem a začněte se chovat prosím normálně.

Není pravda, že jsou tady taková lidé, jako jste možná sledovala... nebo co z nás dělají v médiích. Znáám hodně politiků, kteří vyletěli nahoru z leknutí. A jak rychle vyletěli nahoru, tak rychle sletěli dolů. Vzhledem k tomu, že jsem slyšel, že už jste jaksi velice tvrdě naložila s panem ministrem Prachařem, pak se podívejte, je rozpočet, spousta věcí se tady debatuje o dopravě a pan ministr se už tak bojí, že sem radši nepřišel. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Holeček, paní poslankyně Němcová a paní poslankyně Zeličková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, já stejně jako kolega Stupčuk při hlasování číslo 36 při dnešním hlasování jsem hlasoval proti a ve stenozáznamu (na sjetině) mám pro. Tak jenom pro steno, nezpochybňuji hlasování. Tak tuto informaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Informace pro stenozáznam. Nyní paní poslankyně Němcová ještě k faktické poznámce. Potom paní poslankyně Zeličková také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Ač nerada, musím vystoupit, a to s pár slovy pro pana poslance Komárka, vaším prostřednictvím prosím.

Mě nebaví poslouchat vaše řeči o tom, jak jste zklamáni tím, co se ve Sněmovně děje. Jako byste vy jako politický komentátor, dlouholetý žurnalista, nechápal, co je podstatou demokratické instituce zvané Poslanecká sněmovna, potažmo Senát, neboli Parlament České republiky. Že to je názorový střet, kde se dlouho, někdy bolestně hledá řešení, pro které většina zvedne hlas a v tu chvíli začíná platit.

Já si myslím, že ty argumenty o tom, že paní ministryně je šťastnou ženou, která neviděla zatím Sněmovnu, jsou naprosto scestné a jsou populistické a demagogické v tom, že manipulují veřejností a neustále ji utvrzují v tom, že Sněmovna je sbor nekompetentních žvanilů, kteří se prostě nějakým omylem dostali do Poslanecké sněmovny. A toto ponižování té důležité role, kterou zákonodárce na sebe bere, od vás odmítám přijímat! A od kohokoli!

Paní ministryně si měla zjistit, na jakou židli sedá, měla vědět, co to obnáší. Nemůžeme si tady hrát na to, že je chudák a teď najednou je vystavena něčemu, s čím nepočítala. Na tu židli si v takovém případě neměla sedat! (Bouřlivý, dlouhotrvající potlesk všech stran kromě hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní... (Stále trvá potlesk.) ... poslankyně Zeličková, pak s faktickou poznámkou, resp. s přednostním...

Paní ministryně, mám otázku. Hlásíte se s faktickou poznámkou? S faktickou poznámkou po paní poslankyni Zeličkové. (Poslankyně Zeličková se vzdává poznámky.) Vy rušíte. Tak potom paní ministryně Šlechtová faktická poznámka. Prosím, máte své dvě minuty, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za všechna vyjádření, která jsem si zasloužila vůči mému prvotnímu projevu. Já bych chtěla říct,

že mě naopak překvapuje, že jste neuvítali, že někdo, kdo je tady opravdu nový, se dokáže vyjádřit nahlas bez nějaké bolesti a s odvahou. (Šum v sále.) Chtěla bych říct, že paní ministryně Šlechtová si sedla na tu židli a přijala nabídku být ministryní, a to z reálných důvodů. Já jsem si vědoma toho, do čeho jsem šla, četla jsem jednací řád Poslanecké sněmovny a vím, jak to tady chodí. Já jsem v úvodu sdělila, že si беру dvě minuty, abych vám sdělila svůj názor jako občan. Pokud Poslanecká sněmovna není schopna toto respektovat a akceptovat, když je tady někdo nový, tak já musím říct, že mě to trochu mrzí. Nicméně já jsem se poučila. Odteď se budu chovat jako všichni poslanci, budu se chovat jako ministr a tímto způsobem budeme nadále komunikovat. Považuji svoje jednání a svůj úvod celkem za korektní vůči vám všem a chápu i vaše připomínky. A jsem ráda, že se tak stalo, a děkuji za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak paní ministryně si tady šeptá, že je miláčkem médií – tak možná tím, jak tady vystoupila.

Kdyby byla pravda, co paní ministryně řekla, jak si to nastudovala a jak to zná, tak by věděla, že nemůže zahájení bodu začít faktickou připomínkou v délce dvě minuty. Já jí to nevyčítám, ona sama tady otaxtovala, jak se všechno naučila, jak ví. A že tady vystoupila jako občan. Občan nemá právo vystoupit v Poslanecké sněmovně s faktickou připomínkou. Tu výsadu má poslanec a ministr. Tak to tady nehrajte. Jednací řád. My jsme to tolerovali. My jsme mluvili o obsahu, ne o tom, že jste jako nováček v Poslanecké sněmovně začala faktickou připomínkou v okamžiku, kdy být nemůže. A vy se jako omluvíte, ale současně nás pozurážíte znovu. Já takovou omluvu nepřijímám. Já jsem tady odvážně řekla, co si o vás myslím. No tak ti chlapi si tady mleli o tom rozpočtu... Paní poslankyně Němcová správně řekla – tak proč jste nevystoupila k tomu rozpočtu? Po rozpravě, která má x hodin, nám řeknete: příště k tomu vystoupím. Ale to jste mohla v těch sedmi osmi hodinách, které jsme tady spolu trávili. Možná by nás to zajímalo. Vy jste zdědila tu kapitolu, tomu rozumím, že jste ji nemohla ovlivnit. Ale nic jste nám neřekla. Ale po bitvě každý generál. A říkám, poprvé a doufám, že naposled, někdo rozdělil členy Poslanecké sněmovny podle pohlaví a říkal, kdo vystupovat má a kdo vystupovat nemá! (Potlesk z levé a pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní, pokud se mi to podaří, bude řádně přihlášená paní poslankyně Fischerová. Pardon, omlouvám se, s přednostním právem pan předseda Tomio Okamura. Kolegyni Fischerové se omlouvám, já jsem to hlásil dopředu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se taky chci omluvit paní poslankyni Fischerové, protože dvacet let spolu pracujeme v jedné asociaci cestovních kanceláří, nicméně já jsem se hlásil skutečně seriózně už dříve, a

proto bych si dovilil vystoupit. Je mi to líto, Jano, já tedy prosím prostřednictvím pana předsedajícího.

Tak. Já jsem se do těch faktických poznámek skutečně nezapojoval, jak jste viděli. Připadalo mi to skutečně neadekvátní celkově. Já jsem zvyklý se k ženám chovat galantně. A jak jsem říkal, jak i této vládě jsme dávali sto dnů hájení a poctivě jsme to jako Úsvit dodrželi, vzpomeňte ty měsíce zpátky, poctivě jsme sto dnů hájení dali a nijak jsme se nevymezovali, stejně tak paní ministryni. Někdo je vždycky jednou nový, takže já bych rád navázal věcnou spolupráci a určitě sto dnů hájení nejenom dáme. A jako gentleman, aspoň se o to snažím, rozhodně se do paní ministryně odmítám nějak osobně navázat. Takže to bych k tomu řekl. A já si počkám spíš na reálnou práci než tady zas na nějaké divadýlko a komedii, která je tady opakovaně předváděna všemi stranami.

Co se týče konkrétně toho návrhu, abych už se mohl vyjádřit, k cestovnímu ruchu. Já bych nejdřív trochu uvedl na pravou míru to, když se tady hovoří o vládním návrhu. Ono to totiž vzbuzuje dojem, že tato vláda snad bojuje za práva spotřebitelů a že snad dělá něco jiného než jiné vlády a že snad přináší nějaké změny v tomto ohledu. No tak ten zákon o cestovním ruchu – já se na Ministerstvu pro místní rozvoj pohybuji dobrých patnáct let z pozice člověka, který je ve vedení největší asociace cestovních kanceláří v České republice – ten zákon se tam táhne mnoho a mnoho let. Takže to není návrh této vlády, je to návrh vlády, už nevím ani jaké, a táhne se to skutečně neuvěřitelně dlouho.

Další věcí je, proč to opět trvá tak dlouho. Protože pravdou je, že už jsme ztratili skoro další rok, a chtěl bych říci, že ten zákon skutečně je důležitý, byť cestovní ruch se mnoha lidí tady netýká. Ale jenom bych řekl jedno číslo, které hovoří za vše. V České republice se ročně prodá 2,2 mil. zájezdů. V desetimilionové České republice. Prosím vás, týká se to prakticky všech občanů České republiky to, co tady budeme projednávat, dřív nebo později.

Já bych jenom stručně a velice krátce shrnul to, protože paní ministryně tady už řekla celou řadu věcí, proč my i profesionálové v cestovním ruchu, já jako viceprezident Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, toto vítám, je především ta zvýšená ochrana spotřebitelů. Proto my rozhodně podporujeme to, abychom zákon o cestovním ruchu přijali.

Určitě podporujeme taky tu záležitost – a máte s tím zkušenosti mnozí z vás, že si kupujete zájezdy u cestovní agentury a horko těžko se dozvídáte, která cestovní kancelář to reálně organizuje. To tento zákon také řeší, tu lepší informovanost.

Dále mnoho spotřebitelů se vždycky ptá na naši asociaci, jestli je cestovní kancelář pojištěna a u koho. Dnes to bylo pouze na seznamech pojišťoven, nově by to mělo být centrálně v seznamu ministerstva, což je určitě také výborný posun. A hlavně to, co je tím zásadním posunem, je, a to tady skončila v nelibé situaci celá řada spotřebitelů a řeší se to každý rok, že pojišťovny stoprocentně neplní. V případě krachu cestovní kanceláře že tam nedochází ke stoprocentnímu plnění, pojišťovny se tomu brání a tento zákon nově nastoluje, že má pojišťovna plnit všechno oprávněné

nároky. To znamená, tady ta práva spotřebitelů skutečně posouváme celkem důležitým a zásadním způsobem.

To, co tomu zákonu vytýkáme, a bohužel jsme se ani na podvýboru neshodli, je, že není řešeno neoprávněné podnikání. Slováci to v zákoně vyřešeno mají, nevím, proč to pořád v České republice nejde. To znamená zájezdy organizované načerno. A tím nemyslím samozřejmě školy, tím nemyslím žádná taková zařízení. Tím myslím takové ty podnikatele, kteří pod rouškou živnostenského listu na cestovní agenturu organizují zájezdy a nechtějí se pojišťovat a obcházejí to.

To, co by mělo být teď obsahem pozměnovacího návrhu, na kterém jsme se zcela apoliticky a odborně dohodli i na podvýboru, jsou dvě otázky – úprava pojistných limitů, víc bych to tady už nerozebíral, tak, aby nebyla diskriminace menších cestovních kanceláří nebo těch, které třeba dovážejí turisty, ale prodávají zájezdy na jednu stranu jenom jako, řekl bych, takovou okrajovou činnost a přitom jsou to profesionálové a jsou to funkční agentury. Druhá věc je také ta možnost zakázat cestovní kanceláři bez předchozího upozornění uzavírat smlouvy o zájezdech, což si myslíme, že je neadekvátní a že by tam měla být nějaká lhůta na nápravu. Takže zde už jsme se shodli. Doufám, že i společně s paní ministryní a s podvýborem tento návrh bude v tomto smyslu předložen a projednáme ho a Sněmovna by ho měla bez problémů předpokládám přijmout, protože na podvýboru v tuto chvíli tu shodu celkem máme.

Takže tento zákon je zcela apolitický. Pracovali jsme na něm léta, spadlo to tedy této vládě. Určitě je potřeba ho přijmout. Určitě, co se týče toho zkráceného projednávání, celkem dobré by to bylo, protože sezóna se blíží a klienti by mohli být chráněni lépe. Čím dříve, tím lépe. Nicméně je tady samozřejmě na stole ta otázka, proč tady na to zase čekáme rok. To je samozřejmě pravdou, ale čím dřív to bude přijato, tím to bude opravdu lépe, protože prodej zájezdů na následující sezónu už začíná a zase miliony spotřebitelů můžou být v neadekvátní situaci a my bychom rádi v hnutí Úsvit ty spotřebitele určitě ochránili, aby za ty peníze, které si horko těžko ušetřili během roku, skutečně měli stoprocentní jistotu, že za to dostanou služby, nebo budou když tak adekvátně nějakým způsobem jejich práva chráněna.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Okamurovi za jeho vystoupení. Nyní faktická poznámka pana poslance Velebného, pak paní poslankyně Fischerová. Pan poslanec Velebný, nevidím ho, tak mu přihláška s faktickou poznámkou propadá. Paní poslankyně Fischerová v řádné přihlášce. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Přeji vám všem příjemný podvečer. A přece jsem se dostala ke slovu, tak jsem velice ráda.

Vážené dámy, vážení pánové, já se budu také věnovat věcným připomínkám. Navážu na předchozí slova jednak pana poslance Tomia Okamury, který mluvil už ke

konkrétním věcem, které ten návrh vládní novely zákona obsahuje, ale také zavzpomínám, protože je pravda, že cestovní ruch je mi velice blízký.

Když se mluví o cílech, které chceme touto novelou dokázat, tak je to hlavně ochrana klientů cestovních kanceláří. V tom se shodneme úplně všichni. To ano. Ale teď jakým způsobem k tomu dojít. Zaslýchli jsme tady už nějaké konkrétní návrhy. Já zavzpomínám na rok 1997. Tehdy to byla první velká cestovní kancelář – Travela – a nechala velká čísla lidí v zahraničí. Nedostali se nazpátek. A nebylo to jenom to, že nebyla zajištěna jejich repatriace, ale odnesly to ještě řady menších cestovních kanceláří, které v rámci druhé platební neschopnosti skončily se svým podnikáním. A to je právě to, co zde chci ještě zdůraznit, co zde dnes nebylo doposud řečeno. Jsou zde dvě asociace cestovních kanceláří, čili profesní sdružení cestovních kanceláří a případně agentur, a ony se postupem času k sobě přiblížily a názory na tuto novelu mají stejné, což je pro mě velký důraz, protože jestliže někdo bojuje za něco společného, tak je dobře, že našly společná řešení.

Tato novela zákona 159, jak se mezi profesionály nazývá, prošla opravdu dlouhou debatou. Už od roku 2010, ale teprve v loňském roce prošlo první čtení, jak zde už bylo řečeno, ale spadlo to pod stůl. A nyní jsme u prvního čtení předloženého tedy až dnes. Vždycky jsem sledovala, kdy to bude zařazeno na program jednání Poslanecké sněmovny, a nějakým stylem se to nedostávalo, až dnes, takže to je v pořádku. Ale bohužel této novele zákona 159 naprosto nepředcházelo vnější připomínkové řízení. Dívala jsem se proč ne a našla jsem si, že pan ministr Jiří Dienstbier, ministr pro lidská práva a rovné příležitosti, dne 4. dubna, mám i jednací číslo, povolil, aby k návrhu novely zákona nebylo provedeno připomínkové řízení. Tím pádem došlo k tomu, že k následné diskusi došlo až poté a teď je potřeba v této novele zákona provést určité úpravy.

Jak říkala paní zpravodajka, paní poslankyně Martina Berdychová, sešli jsme se jako podvýbor cestovního ruchu. Bylo to 2. 9. 2014, není to tak dávno. Tam se opravdu sešli aktéři, kteří zde byli jmenováni, čili asociace cestovních kanceláří, zástupci ministerstev, už zde byli jmenováni, zástupci České asociace pojišťoven, a tam se k určitému závěru došlo. Bylo to věcné jednání. Já jsem z toho měla radost, že se v tomto smyslu pokročilo. (V sále je velký hluk.)

Ale na základě schůzky byly vyvozeny připomínky. Pan poslanec Tomio Okamura je tady sice už zmiňoval, ale já přece jenom vypíchnu, o co se konkrétně jedná. Jde tam v podstatě o dvě hlavní věci. Jednak to jsou limity, které je potřeba plnit jako pojištění cestovních kanceláří. V současné době jenom pro vaši informaci řeknu, že Česká republika má jeden z nejvyšších pojistných limitů. Pro představu, je to 30 % z ročních tržeb cestovní kanceláře. Cestovky musí vytvořit rok dopředu podnikatelský záměr a z toho se potom vyměří 30 %. Je to úplně nejvyšší číslo, které v rámci Evropské unie existuje. Jinak to v průměru bývá v rozmezí 8 až 15 %. A nyní je v novele navrženo, že by měly být pojistné limity minimálně jeden milion nebo čtyři miliony. Jeden milion je pro cestovní kanceláře, které používají dopravu klientů autokarem, a čtyři miliony pro letecké zájezdy. Ovšem jak jsem mluvila s oběma asociacemi a s mnohými podnikateli v oblasti cestovního ruchu, toto hledisko je pro

ně naprosto diskriminující. Může se stát, že díky těmto limitům, kdyby došlo ke schválení zákona v tomto znění, mnoho cestovních kanceláří skončí, zejména těch malých, které vyplňují mezery na našem trhu, a jsou to takové kanceláře, které mají speciální programy, ať už je to pro zahrádkáře, pro tělesně postižené, pro památkáře. Znám spoustu takových menších cestovek a došlo by k tomu, že bude zase celá řada nově nezaměstnaných. Myslím si, že by to bylo opravdu diskriminující.

Chtěla jsem upozornit na tyto dva limity, které jsou nově navrženy. A druhá věc je, že není určena hranice výše plnění pro pojišťovny, protože do toho nebudou chtít vstupit, jestliže nebude určena výše horní hranice, kterou musí plnit. Pro informaci: Kolik si myslíte, že je pojišťoven na českém trhu, které toto nabízejí? Je jich šest. A obrat, který vyřizují v plnění ve vztahu k cestovním kancelářím, není tak markantní. Je to pro ně nepodstatná výše obratu, takže se může stát, že kdyby nedošlo k dohodě, tak nakonec žádná pojišťovna nebude chtít toto pojištění sjednat.

Poté, co jsme zde vyslechli i různé poznámky, tak docházím k závěru, že je opravdu ještě nutno pořádně projednat v řádném termínu ve výboru podle toho, jaká bude shoda, všechny tyto možnosti a vytvořit pozměňovací návrhy. Já se k tomu plně hlásím. Mimoto chci říci, že nebude-li toto možné, tak vidím tuto novelu jako neprůchozí. Jedině bude-li tomu věnováno dostatečné množství času. Hlavně aspekty, o kterých jsem mluvila. Dneska zde při projednávání rozpočtu padala taková fráze. Byly zde různé fráze, ale bylo tam držím palce navzájem. Tak držím palce, ať se dohodneme, protože pro mnohé podnikatele v cestovním ruchu je toto opravdu zavazující. Pojdme pracovat, ale v řádném termínu. Jsem proti tomu, aby byl zkracován termín k projednávání ve výboru.

Děkuji vám všem za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové za její vystoupení. Mám další dvě přihlášky do rozpravy. První pan poslanec Miroslav Kalousek, poté pan kolega Sed'a. Proším, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pozornost. Dámy a pánové, prosím promiňte, pokud vnesu do jednání trochu jiný program, ale poslankyně a poslanci TOP 09 se cítí do té míry uraženi bezprecedentním vystoupením paní ministryně, že si vezmeme přestávku v délce jedné hodiny a budeme diskutovat, jak se k jejímu vystoupení postavíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Sed'a, sice jsem ho ohlásil, ale vzhledem k tomu, že to je věc, která se podle jednacího řádu rozhoduje bez rozpravy, nemám jinou šanci než vyhlásit přestávku na poradu klubu TOP 09, přerušit tento bod a zároveň přerušit dnešní jednání Poslanecké sněmovny až do zítřejšího rána do devíti hodin.

Zítřka ráno v devět hodin budeme pokračovat podle zákona o jednání řádu, to znamená odpověďmi na písemné interpelace předsedy vlády a ministrů a podle dnes

schváleného usnesení můžeme případné změny programu přednášet po 11. hodině. Upozorňuji na to kolegy, že nikdo nebude ke změně programu v devět hodin vyvolán, řídící schůze už to bude řešit. Hezký večer a zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 18.10 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. října 2014
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další den 19. schůze Poslanecké sněmovny všechny vás vítám.

Prosím, abyste všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím nemám žádnou takovou informaci.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adamec – pracovní důvody, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, pan místopředseda Bartošek od jedné hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Benešová – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek od 12. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Černoš – pracovní důvody, pan poslanec Havíř – pracovní důvody, pan poslanec Huml bez udání důvodu, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Kaňkovský do 10. hodiny z osobních důvodů, pan poslanec Kasal – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Klučka od jedné – zahraniční cesta, pan poslanec Kolovratník od tří – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba – pracovní důvody, pan poslanec Kott z odpoledního jednání – pracovní důvody, paní poslankyně Kovářová do 12. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Pleticha bez udání důvodu, pan poslanec Podivínský z dopoledního jednání – zdravotní důvody, pan poslanec Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Sedláček do 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Vácha – pracovní důvody, pan poslanec Vyzula do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Zemánek od 14.30 – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér – zahraniční cesta, pan ministr Babiš z dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Pan poslanec Syblík má náhradní kartu číslo 6.

Pan místopředseda Bělobrádek do 11.30 z pracovních důvodů, pan ministr Dienstbier z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, paní ministryně Válková – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek z dopoledního jednání – rovněž pracovní důvody.

Ještě se omlouvá pan poslanec Rais, který se omlouvá na období mezi 10. a 12. hodinou z důvodu pracovního jednání na velvyslanectví Izraele. Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem 132, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Otevírám tedy bod

132.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 19. schůze bylo předloženo celkem sedm odpovědí na písemné interpelace, s nimiž nebyli poslanci spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6, který zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. První interpelace je na pana předsedu vlády, který odpověděl na interpelaci paní poslankyně Němcové ve věci personální změny na ministerstvech spravovaných politickým hnutím ANO. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 315. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno na 17. schůzi. Otevírám rozpravu s tím, že pan premiér je omluven z důvodu účasti na Evropské radě.

Paní poslankyně Němcová má slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, minule jsem požádala o přerušení mých tří interpelací – tato, kterou avizuje pan předseda, je první, dále by měly následovat dvě – na 17. schůzi z toho důvodu, že pan premiér nebyl přítomen. Věnoval se tehdy raději volební kampani, což jsem neakceptovala, ale nebylo mi to nic platné. Tentokrát akceptuji to, že jeho pracovní povinnosti jej vážou v Bruselu. To je pro mne pochopitelná a jasná omluva, ale žádám opět, aby má interpelace, nebo mé tři interpelace se neuskutečnily, protože to nedává smysl, abych já tady vznášela dotazy na premiéra v době jeho nepřítomnosti. Prosím tedy, aby byly opět přeloženy, a to do doby, než bude pan premiér přítomen. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je pochopitelná žádost. Zeptám se jenom, abychom si to zjednodušili: Nebude námitka proti tomu, když formálně tedy otevřu všechny tři ty interpelace a najednou nechám hlasovat o tom, že všechny tři budou přerušeny? Námitka proti tomu není. V dalším bloku interpelací budou načteny nebo budeme v nich pokračovat v tom pořadí, v jakém byly navrženy dnes.

Paní poslankyně Němcová navrhuje přerušit všechny tři své interpelace na pana předsedu vlády.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39. Přihlášeno 94, pro 85, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tisky 315, 316 a 317 byly přerušeny.

Postoupíme k tisku 322, což je rovněž interpelace na předsedu vlády, ale ze strany pana poslance Stanjury. Otevírám rozpravu a očekávám podobný návrh.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane předsedo. Mám stejný návrh a stejně tak nevidím tady ministra zemědělství. Mám tam ještě jednu písemnou interpelaci na ministra zemědělství, takže navrhuji přerušit obě dvě interpelace – jak na pana premiéra, tak na pana ministra zemědělství, obě mé interpelace. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je v pořadí šestá interpelace, tisk 338 ve věci odvolání generálního ředitele Povodí Odry.

Znovu se zeptám, protože pan ministr zemědělství je omluven, zda je námitka, abychom hlasovali o obou těchto interpelacích najednou.

Pokud není, zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom přerušili interpelaci k tisku 322 a tisku 338. Kdo je pro prosím? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 40. Přihlášeno 99, pro 89, proti 1. Tento návrh byl přijat, a tedy jsme přerušili i tyto dvě interpelace.

Nyní tedy má slovo paní poslankyně Pěnčíková, která ovšem interpeluje rovněž pana ministra zemědělství ve věci zalesňovacích aktivit inženýra Gunnara Grabowského. Interpelace má číslo tisku 326. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Jelikož pan ministr je omluven, tak žádám také o přerušení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, o kterém bych měl nechat hlasovat bez rozpravy a hned potom dám slovo panu předsedovi Kováčikovi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 41, přihlášeno 104, pro 92, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Takže i tato interpelace, tisk 326, byla přerušena.

Teď má s přednostním právem slovo pan předseda klubu KSČM. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji pěkně za slovo a přeji hezký den všem, kteří jsou zde přítomni a kteří berou poslanecký, potažmo ministerský mandát nebo ministerské postavení jako něco vrcholného, co nás může v životě potkat, vrcholnou službu své vlasti a svému národu.

Při této příležitosti bych se chtěl velmi hlasitě ohradit proti tomu, co tady od rána sledujeme. To množství omluv z pracovních důvodů zejména z řad členů vlády mě právě vede k tomu protestu, protože, nezlobte se na mě – ale jaké jiné pracovní důvody může mít člen vlády, tedy myslím pracovní důvody neúčasti na zasedání Poslanecké sněmovny v den interpelací, může mít člen vlády, než být tady, sedět ve Sněmovně, protože Sněmovna je ta, která vládu kontroluje? Zatím jsem si nevšiml, že by náš způsob parlamentní demokracie zvolil jinou cestu, zatím je to tak, že vláda je odvozena od Sněmovny, a tudíž je Sněmovnou kontrolována, a interpelace jsou jednou z mála vzácných příležitostí, kdy Sněmovna, včetně tedy poslanců a poslankyň z opozičních lavic, může vládu konkrétně prostřednictvím interpelací na jednotlivé ministry, případně na předsedu vlády, kontrolovat. Proto mě zaráží to množství omluv. A já bych rád požádal, když představitelé této vládní koalice prohlašují, že chtějí dělat věci jinak a také je jinak dělají a mají k tomu různé slogany, jako třeba "vedeme zemi k lepšímu" nebo "makáme a zamakáme" a podobně, aby taky také seděli a makali.

Jste tady, kolegyně a kolegové z vlády, od toho, abyste tady při interpelacích seděli. Jinak to беру, jako že prostě je to věc formální, že ta kontrola se až tak nemusí uplatňovat, že jsou přece důležitější věci než se zpovídat z toho, co už jsme tady odpracovali.

A já bych rád požádal – беру, že pan předseda vlády je na Evropské rady, to asi neovlivní, ale je to tak jediné, co беру – a já bych chtěl požádat pana předsedu vlády, aby si ve vládě udělal pořádek a aby příště, až bude interpelační čtvrtek, tady páni ministři a paní ministryně seděli a projeví alespoň tu základní elementární úctu vůči instituci, od které jsou odvozeni. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poprosit pana předsedu, aby s premiérem domluvil, aby v případě omluv, pokud je ministr či ministerský předseda na zahraniční pracovní cestě, to zaznělo. To si myslím, že je logický argument a za náš klub říkám, že to plně respektujeme. A protože víme, že probíhá Evropská rada, tak dnes nebudeme kritizovat pana premiéra, protože bezesporu je v zájmu České republiky, aby se Evropské rady zúčastnil. Minule jsme ho kritizovali, když byl na volební kampani. Proto bude vždycky dobře, když se dozvíme, když se ministři, pokud to samozřejmě budou ochotni akceptovat, my jim to nemůžeme nařídit, napíšu: omlouvám se z pracovních důvodů, neboť jsem na zahraniční pracovní cestě, například v Bruselu. Myslím, že to Sněmovna pochopí. Náš klub určitě.

Na druhé straně si myslím, že dnešní výsledek je poměrně tristní. Na druhé straně my si v klubu, a myslím, že nejsme jediný klub, nějakým způsobem plánujeme, jak budeme vystupovat, jak se kdo připravuje na jednotlivé body, jak zpravodajové k jednotlivým tiskům se připravují.

Já bych chtěl požádat pana předsedu Sněmovny, aby přerušil jednání Sněmovny do 11. hodiny, kdy měly skončit písemné interpelace a kdy ti, kteří se těm bodům budou věnovat, se připravují a od 11. hodiny budou přítomni. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já to samozřejmě mohu udělat, pokud nemáte zájem o interpelaci na pana ministra dopravy, který je podle mých informací na cestě. Pan ministr Prachař není omluven. Poslední interpelace je na něj. Je to interpelace pana poslance Váchy, takže pokud trváte na své žádosti, tak já vám samozřejmě mohu vyhovět, ale je zde ještě tato možnost.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já jsem vstřícnost sama, není to moje interpelace, ale připadá mi nedůstojné, aby 113 lidí čekalo na ministra dopravy. Doufám, že nemá problém s dopravou do Poslanecké sněmovny. (Smích v sále.) Prostě 113 lidí – začíná se v 9 hodin, ne v 9.15, ale je to na pana poslanci Váchovi. Nechci mu brát možnost, aby on mohl debatovat o své interpelaci. Pokud přerušíte do příchodu ministra dopravy, já s tím žádný problém nemám a svůj návrh bych zopakoval, až skončí rozprava k předmětné interpelaci, o které jste hovořil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ono se to mezitím vyřešilo, protože pan poslanec Vácha je omluven z jednání Sněmovny, takže se na něj vztahuje onen paragraf, který jsem citoval na začátku. V tom případě mám jednodušší situaci. Jakkoliv nám pravidla Sněmovny umožňují pokračovat v jednání po vyčerpání bodu písemných interpelací, tak respektuji žádost klubu ODS a přerušuji jednání schůze do 11. hodiny.

(Jednání přerušeno v 9.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.02 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji vám pěkné dopoledne. Budeme pokračovat v programu. Žádám vás, abyste zaujali místa a ukončili své hovory, abychom se dobře slyšeli. Připomínám, že po písemných interpelacích máme pevně již zařazené body 107, jedná se o zkrácení lhůty u sněmovního tisku 290, a bod 131, je to zřízení vyšetřovací komise k dálnici D47. Poté bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu této schůze.

Ptám se, kdo se hlásí s návrhem na změnu schváleného pořadu 19. schůze. Mám zde přihlášku pana Jana Zahradníka, takže vás požádám, abyste přednesl svůj návrh. Ještě jednu vás žádám, kolegyně a kolegové, abyste snížili hladinu hluku, abychom se slyšeli. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji již na této schůzi podruhé obrátit naši pozornost k senátnímu návrhu zákona o Národním parku Šumava, který máme na programu naší schůze. Návrh se postupem času stává poměrně citlivým, jeho projednání zde ve Sněmovně

bude sledováno jak těmi, kteří jsou proti němu a jejichž maily dostáváme každý den v počtu několika desítek, tak i kteří jsou pro něj a kteří zdálky ze Šumavy sledují naše počínání. Domnívám se, že by bylo dobře, kdyby jak jeho předkladatelé, tedy představitelé Senátu, které zřejmě Senát nominuje, aby nám tento návrh zde předložili, tak i případně ti, kteří zde chtějí být osobně přítomni při tomto projednávání, mohli předvídat, kdy tento návrh přijde na pořad naší schůze.

Proto si znovu dovoluji navrhnout, abychom tento návrh, který je nyní podle mých informací evidován jako bod číslo 64 našeho programu, jako sněmovní tisk 250, znovu opakují, jedná se o senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, tak aby tento bod byl zařazen na program naší schůze na středu 29. října, tedy den po státním svátku. Jenom připomínám, že v ten den naše schůze začne v 11 hodin a na pořad toho dne jsou již pevně zařazeny body, které jsou podle mých informací nepříliš komplikovanými body. Máme projednat nějaké smlouvy, a tady se domnívám, že čas na jejich projednání nebude delší než dvě hodiny, a proto si dovoluji navrhnout, aby bod 64, sněmovní tisk 250, byl navržen na čas 14.30, tak jak bývá zvykem po polední přestávce, která bude v nějakém čase vyhlášena.

Můj návrh zní, zařadit bod číslo 64, sněmovní tisk 250, na středu 29. října na 14.30. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za váš návrh. Než budeme pokračovat dál, poprosil bych předsedy poslaneckých klubů, aby přišli za mnou a domluvili jsme se na průběhu jednání, které bude následovat do polední přestávky.

(Proběhla dvouminutová porada předsedů klubů.)

Děkuji vám a ptám se, zda má ještě někdo návrh k pevně zařazeným bodům nebo k úpravě programu, k změně programu. Jestli tomu tak není, tak zde mám pouze jeden návrh, a to je ten, aby na středu 29. 10. ve 14.30 byl pevně zařazený bod zákon o Národním parku Šumava, je to sněmovní tisk 250.

Zahájím hlasování a táži se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu do programu. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 42, přítomných poslanců je 152, pro návrh 51, proti 54, tento návrh nebyl přijat.

Vzhledem k tomu, že jsem neobdržel žádné návrhy k změně schváleného programu, budeme pokračovat v bodech, které máme pevně dány, a to je

107.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 290 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl pověřený zástupce klubu ANO pan poslanec Jan Volný. Pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vládo, vážení kolegové, já bych vás chtěl tímto požádat o zkrácení termínu na projednání ve výborech k zákonu, který je v tisku 290, a to zkrácení na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. V tento moment nevidím, že by se někdo hlásil do rozpravy. Je tomu tak. V tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táži se pana poslance, zda chce mít závěrečné slovo. Pane poslanče Volný, chcete mít – ne. Zříkáte se ho. V tom případě přistoupíme k rozpravě podrobné, a táži se – ano, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já kolegiálně. Někteří kolegové nevědí přesně, o který bod se jedná. Tak bych prosil pana předkladatele, aby kromě čísla jim řekl i název zákona. Já si to nepamatuji. Ale nechci mluvit za předkladatele toho bodu. Takže minimálně dva kluby, a není to náš, úplně přesně nevědí, o který návrh zákona se jedná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Takže já doplním. Je to novela zákona o spotřební dani. V podstatě je to zákon, který by měl nějakým způsobem hlídat obchod s lehkými topnými oleji a v podstatě by měl blokovat karuselové obchody, které se zde velice často dělají, a měl by vést ke zvýšení výběru spotřební daně. To je vlastně základní pilíř tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Stačí toto upřesnění? Vypadá to, že ano. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Já si nejsem jist, že jsem dobře slyšel, ale přece gros té novely je zejména o alkoholu, ne o lehkých topných olejích. Abychom tomu nepodlehli.

My to nepodpoříme, protože si myslíme, že připomínka k tomu návrhu zákona od těch, kteří legálně a v pořádku podnikají, to znamená od těch dobrých, je poměrně hodně a myslím si, že se s tím musíme vypořádat ne ve zrychleném tempu, ale v normálním tempu. Není to o těch, kteří naopak obcházejí zákony a dělají ty neférové obchody a nezákonné věci. Ale na mnohé z nás se obrátili majitelé a provozovatelé těch líkérek a vidí tam některé věci problematické. Přitom sami vítají, aby došlo k tomu zpřesnění. Dokonce navrhuji, abych řekl, možná účinnější opatření ve smyslu dvou čísel na těch kolcích a podobně, aby bylo možné dohledat přesně na konkrétní lahvi, kdo ten kolek pořídil a kdo vyrobil ten alkohol, a tím to dát dohromady. To znamená, já jenom si myslím, že tohle je hlavní problém toho zákona

a že ten čas potřebujeme. Pokud se to zkrátí, já tomu rozumím, jenom chci říct, že těch připomínek je poměrně hodně a jsou docela rozumné. A zase bychom ve zrychleném tempu neměli udělat chybu, protože si myslím, že ti zástupci mají poměrně racionální návrhy, jak odlišit ty poctivé od těch nepoctivých. O to by nám mělo jít, abychom nepřijali nějaké opatření, které dopadne plošně pro všechny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Než budeme pokračovat v podrobné rozpravě, tak mi dovolu, abych na galerii hostů přivítal delegaci gruzínského parlamentu, kterou vede pan Ivane Kiguradze. (Přítomní povstávají, potlesk.) Děkuji vám.

O slovo se v podrobné rozpravě hlásil pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Já bych chtěl, kolegové, reagovat na pana Stanjuru. Ano, má v podstatě pravdu. Je to i o lihu. Je to o nějaké kauci na spotřební daň u lihu. Víme, že naši lihovarníci, zejména ti malí, mají i jiný model, kterým by se to dalo řešit. Já si myslím, že Ministerstvo financí to vyslyšelo a určitě v nějaké další novele s tím může pracovat, nicméně v současné době je málo času právě ve vztahu ke spotřební dani lehkých topných olejů, tak by bylo potřeba, aby se co nejdříve tento zákon uvedl v život. To znamená ano, výhrady tam jsou. Nejsou až tak úplně mimo, ale v současné době je potřeba, aby se to urychleně projednalo. Mimo jiné rozpočtový výbor už toto projednal a v podstatě doporučil Poslanecké sněmovně schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pouze připomínám, že vzhledem k tomu, že jsme v podrobné rozpravě, tak v případě, že má dojít ke zkrácení lhůty, je potřeba, aby tento návrh zazněl právě v této podrobné rozpravě, abychom měli o čem hlasovat. Každopádně nyní se hlásí s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobrý den kolegyně a kolegové. My máme podobné náměty, podobné ohlasy od občanů, zejména tedy od těch středních a menších obchodníků a výrobců alkoholických nápojů, ale ty informace jsou alespoň z mého pohledu poměrně poplašné. Když jsme tady v rámci řešení lihové aféry, resp. metanolové aféry, například řešili otázku, jak budou vypadat kolky, tak Poslanecká sněmovna schválila zákon, příslušná vyhláška dokonce obsahovala i přesné popisy a i obrazovou část, jak ten kolek má vypadat, ale ve skutečnosti reálně ty kolky vypadají úplně jinak a ta postupná čísla, která tam původně měla být a o kterých tady byla řeč tehdy, vzpomínáme si mnozí, velmi dramatická, tak ta tam nejsou a vlastně tím není zaručena dohledatelnost a ty hlavní způsoby řešení nebo prevence podobných událostí, jako byla metanolová aféra, tak značení třeba v tomto směru podle našich informací neobsahuje.

Jestli je možné, a tady se ptám pana předkladatele pana kolegy Volného prostřednictvím předsedajícího, i tyto záležitosti ošetřit včetně kaucí, včetně daňových skladů, včetně těch věcí, které znevýhodní postavení drobných a středních podnikatelů v této oblasti v rámci těch třiceti dnů, potom s tím nemám problém. Ale slyšeli jsme tady mnohokrát sliby, že to, co říkáte, je sice pravda, ale nechme to na řešení další novely, velké novely, vládní novely atd. atd. Já už upřímně řečeno tomu nevěřím, že se něco takového v dohledné době podaří, a rozumím tomu, že některé části toho zákona je nutné, aby platily už od 1. 1. 2015, ale chtěl bych tady slyšet od pana kolegy předkladatele, jakým způsobem se tedy i tyto připomínky budou řešit. Pan kolega Stanjura tady sdělil v podstatě ty samé námitky, které máme i podle našich odborníků i my, a v tomto případě budu velmi zvažovat, jestli budu podporovat zkrácení, pokud pan kolega Volný mě nepřesvědčí o opaku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku, a s tou se hlásí pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Já bych chtěl učinit zadost proceduře a chtěl bych tady požádat o zkrácení doby na projednání o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

K tomu, co měl za připomínku pan kolega Kováčik. Ano, jde to do druhého čtení. Tam se dá načíst ledacos, nicméně rozpočtový výbor tento vládní návrh už projednal a doporučil ke schválení. Tuším, že tam kolem lihu nebyl žádný pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Hlásíte se s přednostním právem? (Ano.) Takže s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan místopředseda rozpočtového výboru má pravdu. Ale jak to probíhalo? Kolik dnů jsme na to měli, na přípravu pozměňovacích návrhů? Sami jsme to v rozpočtovém výboru konstatovali, že ta doba na podání smysluplného legislativně čistého pozměňovacího návrhu je mimořádně krátká. Takže ano, formálně to rozpočtový výbor projednal, vládní většina to odhlasovala. To je naprosto v pořádku, není třeba tuhle tu informaci rozporovat. Ale říkám, že ty podněty jsou závažné a není tak jednoduchá věc, že udělám z desítky – škrtnu a napíšu pozměňovací návrh, že to je osm. Prostě opravdu je to složité pro nás a měli jsme mimořádně málo času.

Pokud necháme normální lhůtu, tak se k tomu rozpočtový výbor může samozřejmě vrátit. Dneska večer máme zasedání, můžeme otevřít novou lhůtu pro podávání pozměňovacích návrhů. Jinak stejně přijdou ve druhém čtení ty pozměňovací návrhy, protože to už bude čas, kdy budeme schopni pozměňovací návrhy podávat. V té extrémně krátké době jsme prostě nebyli schopni podávat pozměňovací návrhy. Sami si vzpomeňte, podívejte se do kalendářů, kdy v minulých týdnech zasedala Sněmovna. Od okamžiku, kdy zasedala Sněmovna, a my, kteří v té

Sněmovně opravdu jsme, nemáme čas v tom okamžiku se věnovat tiskům, které jsou přikázány jednotlivým výborům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, před časem jsme byli s rozpočtovým výborem v Plzeňském kraji a tam právě malí výrobci alkoholických nápojů přesně říkali to, co říkal pan předseda Kováčik. Tudíž opravdu prosím, aby tady pan Volný řekl, zda tedy v tom zkráceném termínu budou, či nebudou ty návrhy, protože to je docela podstatné. Opravdu má pravdu pan Stanjura, to byla válcovačka, v rozpočtovém výboru se to projednávalo. Myslím, že si výrobci prostě zaslouží, aby se věci změnilы najednou, a ne zas čekat na nějakou virtuální novelu, kdy – buď. Mělo by tady jasně zaznít, zda to má někdo připravené a zda to tady bude tak, že při závěrečném schvalování to bude. Jinak to zkracování je opravdu škodlivé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Řádně přihlášen do rozpravy je pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, jenom krátká reakce na pana kolegu Laudáta vašim prostřednictvím. Nevím o žádném válcování na rozpočtovém výboru. Na rozpočtovém výboru nikdo nikoho neválcovao, tam se hlasovalo. Samozřejmě pokud má koalice více hlasů, no tak přehlasuje opozici. To je naprosto zřejmé, pane kolego.

Myslím, že pan kolega Stanjura – to je jeho legitimní požadavek, já ho nezpochybnuji. Nicméně v rozpočtovém výboru to projednáno bylo, pozměňovací návrh tam žádný nebyl k tomuto tématu třeba, k tomu líhu. Byl k vínu, který podával pan kolega Vozdecký, ten byl prohlasován. Nevím už, jestli i vašimi hlasy, to si nevzpomínám.

Myslím si nicméně, že je ještě dostatek prostoru, i když to zkrátíme, na to, aby byly pozměňovací návrhy podány. Nevidím v tom žádný problém. Měli bychom určitě mít zájem, aby tedy od 1. 1. 2015 prostě tento zákon vešel v život. To asi bychom měli mít.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Faktickou poznámku má pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem přece nerozporoval to, co jste řekl, pane předsedo rozpočtového výboru prostřednictvím pana místopředsedy. Já jsem i říkal a

zdůvodnil jsem, proč jsme nepodali pozměňovací návrhy – pro extrémně krátkou dobu. To je prostě pravda. Teď i říkáme, že byl nedostatek času.

Tak si to namodelujme. Dneska to zkrátíme, zítra zasedá Poslanecká sněmovna. V pondělí je poslanecký den, jsme ve svých kancelářích. V úterý je státní svátek, středa, čtvrtek, pátek – zasedá Poslanecká sněmovna. A v úterý 4. listopadu se skoro vsadím, že budete chtít mít druhé čtení. To znamená, kdy máme dostatek času na to, abychom to promysleli, legislativně připravili pozměňovací návrhy? Není dostatek času. Ano, legitimní většina to může 4. listopadu v druhém čtení prohlasovat a 7. listopadu v pátek to bude ve třetím čtení. To je všechno pravda.

Ale znova a znova tady slyšíme, slyšíme to velmi často a slyšeli jsme to od předkladatele tohoto bodu: My víme, že tam je problém, ale pojdme to schválit, my budeme připravovat další novelu. S tím už bychom mohli jednou přestat. Jestli všichni uznáváme, že tam problém je, tak proč teď schválit novelu a začít práci na nové novele? To se fakt velmi těžko vysvětluje, proč takhle postupujeme. Pokud ten problém vidíme a pokud připomínky – a podle našeho názoru jsou racionální, tak to zapracujeme do této novely. A nemusíme mít jednu k 1. lednu a jednu k 1. dubnu nebo k 1. květnu. Sami si vzpomeňte, u kolika návrhů zákonů tady to hájí většinou předkladatel toho zákona, logicky: "Já o tom vím, ale teď není čas, teď to musíme rychle schválit, ale slibuji vám, že okamžitě začnu pracovat." Jen tak namátkou pojištění (nesrozumitelné) vozidla nebo dětské skupiny. A mohl bych z programu schůze vyjmenovat dalších pět šest zákonů, u kterých tato stejná slova zaznívají.

My jenom navrhuje – tak to zkusme zastavit. Pokud tam ten problém vidíme, tak ho vyřešíme. Třeba nám to bude trvat o měsíc nebo o dva děle, ale nebudeme muset dělat nové legislativní kolečko za pár měsíců. Nic víc, nic méně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Další faktickou poznámku má pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, znovu chci poprosit, abyste zvážili to zkrácení o 30 dnů. Opravdu jde především o ty lehké topné oleje.

Ale chci jenom upozornit, že první čtení, kdy byl přikázán tento tisk rozpočtovému výboru, bylo přesně před měsícem – 23. 9., takže si myslím, že od té doby jsme mohli už mít něco na stole. A znova opakuji, že se to určitě bude řešit. Byl bych rád, aby se to vyřešilo tímto způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končí podrobnou rozpravu a táži se, zda si chcete vzít, pane poslanče, závěrečné slovo. Ne.

Mám zde požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili znovu svými elektronickými kartami.

V podrobné rozpravě padl jeden návrh. Přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat, a to je, že Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 290 ve výborech o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 43. Přítomných poslanců je 154, pro návrh bylo 87 poslanců (proti 29). Konstatuji, že návrh s usnesením byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Než budeme pokračovat dál, přečtu omluvenky, a to, že dnešní den z odpolední části jednání do 16 hodin se omlouvá pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan doktor Marcel Chládek. Dnes mezi 12.30 a 16. hodinou se z důvodu jednání omlouvá paní poslankyně Jana Hnyková. Z odpolední části jednání z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Václav Snopek. Dále od 13 hodin se omlouvá předseda Poslanecké sněmovny pan Hamáček. Dnes od 15 hodin se omlouvá z osobních důvodů pan poslanec Vondrášek. Dnes mezi 11. a 18. hodinou z důvodů pracovních se omlouvá Jana Pastuchová. Dále se dnes omlouvá pan poslanec Martin Novotný z dnešního jednání z osobních důvodů. Dále se omlouvá z dnešního jednání paní místopředsedkyně Jermanová od 13 hodin, od 11.30 paní poslankyně Pastuchová. Z dneška a zítřka se omlouvá pan poslanec doktor Josef Novotný a z dnešního jednání od 12 hodin se omlouvá pan poslanec Miloš Babiš.

Budeme pokračovat v dalším bodu. Zahajuji projednávání bodu a tím je

131.

Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47 /sněmovní dokument 1142/

Návrh na zřízení vyšetřovací komise předložila skupina 42 poslanců a poslankyň a současně tato skupina připravila návrh usnesení Poslanecké sněmovny, který je součástí tohoto tisku, sněmovního dokumentu 1142.

Prosím, aby se zástupkyně této skupiny paní poslankyně Olga Havlová, případně pověřený člen této skupiny poslanců, ujala slova.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, jsem velmi ráda, že jsme se po řadě peripetií dnes dostali k projednání návrhu na zřízení vyšetřovací komise k dálnici D47. Tato dopravní tepna Moravskoslezského kraje stála desítky miliard korun, které se mohou ztratit v nenávratnu. (V sále se poslanci hlasitě baví, poslankyně chvíli čeká.)

Dálnice je postavena na špatném podkladu a reálně hrozí, že se bude muset přebudovat. Právě kvůli nekvalitnímu podkladu se vlní a už dnes je v některých úsecích dálnice omezen provoz. Hrozí také sesuv opěrných zdí, které jsou ukotveny v nekvalitním podloží. Dalším problémem jsou mosty. Při větší zátěži mohou spadnout.

Kdyby se D47 zavřela, je tu reálné nebezpečí odchodu investorů do Polska a u nás v kraji rapidně vzroste už tak vysoká nezaměstnanost.

V současné době je žaloba státu, resp. Ředitelství silnic a dálnic, proti zhotovitelům staveb řešena u rozhodčího soudu.

Situace na D47 je zcela nepřijatelná v době, kdy není dostatek prostředků ve státním rozpočtu. Právě nepřiměřené náklady na stavbu silnic a dálnic v České republice přitom veřejnost dlouhodobě vnímá velmi negativně. Ještě horší je však stav, kdy předražená dálnice, kdy náklady na jeden kilometr dosahovaly jedné miliardy, vykazuje vady. Zhotovitel je odmítá zdarma opravit. Stát musel přikročit k soudnímu sporu, kde se domáhá zjednání nápravy.

Komise by měla odpovědět na otázky, jaká vznikla konkrétní pochybení při výstavbě dálnice D47, ať už technická, ekonomická, nebo ekologická. Dále kdo škody způsobil. Za důležité považuji znát, zda Ředitelství silnic a dálnic využívá všech dostupných nástrojů v soudních sporech. V neposlední řadě by se měla komise zabývat i budoucností. D47 je systémový problém, který se může týkat i ostatních dálnic v naší republice. Kdo uhradí miliardy na opravy, nebo dokonce na novou dálnici? Komise musí odpovědět i na otázku, jak těmto systémovým selháním do budoucna předcházet. Proto vás na závěr vyzývám, abyste vznik této komise podpořili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pouze poznamenávám, že usnesení Sněmovny, kterým se zřizuje vyšetřovací komise, má obsahovat přesné určení věci, která má být vyšetřena, a lhůtu, ve které vyšetřovací komise předloží svá zjištění s návrhem Sněmovně. Je důležité, aby to zaznělo v podrobné rozpravě.

Děkuji paní poslankyni Olze Havlové, že si sedne ke stolku zpravodajů a bude se mnou provázet všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Hlásí se pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážená vládo, jenom mi velmi krátce dovoluji říct smysl té komise, a proč se jí snažíme ustanovit. Ten smysl je jasný a zřetelný. Já vím a vy všichni to také víte z médií, že na Ministerstvu dopravy se o D47 už dlouho jedná. Já si myslím, že ten čas můžeme počítat na roky, a nikdo z nás neví, co se skutečně stalo, jak se to prošetřovalo, co se dělo. V podstatě my všichni známe jediný výsledek, že D47 byla

špatně postavena, že se po ní nedá jezdit, ale nikdo neurčil jasnou odpovědnost vůbec nikoho.

Ta komise má jasný cíl – vyšetřit osobní zodpovědnost lidí, kteří se na této věci podíleli, ať se jedná o kohokoli, prostě podle systému padni komu padni.

Protože se dlouho nic nedělo na Ministerstvu dopravy, protože nevíme, co se tam děje, tak bychom chtěli zjistit, jestli existuje prostor pro činnost orgánů činných v trestním řízení a na čí straně. To si myslím, že jsou závažné důvody, proč tuto komisi zřídit a z Ministerstva dopravy tuto problematiku přenést na veřejnou půdu, na půdu Poslanecké sněmovny.

Ještě mi dovoluť říci jednu věc. Mě se média včera ptala, jestli hnutí Úsvit vznik této komise podpoří. Já chci pro všechny zopakovat, že hnutí Úsvit bylo jedním z hlavních navrhovatelů a předkladatelů na zřízení této komise, protože nám není jedno, co se při stavbě této dálnice stalo, kam šly peníze, které se spotřebovaly na stavbu této dálnice, a hlavně kdo má osobní zodpovědnost za to, že tato stavba dopadla jak dopadla.

Já pevně věřím, že tato vyšetřovací komise dá Poslanecké sněmovně a občanům České republiky jasný výsledek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Mám zde přihlášenou pani poslankyni Zelienukovou s faktickou poznámkou.

Poslankyně Kristýna Zelienuková: Já se omlouvám, pane předsedo. Chtěla bych jenom sdělit do stenozáznamu, že jsem v hlasování číslo 43 hlasovala pro Nezpochybnuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Týká se to předchozího hlasování, které jsme měli jako poslední. Děkuji.

Další faktickou poznámkou má pan poslanec Kudela.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já jsem jeden z těch, který jsem se podepsal pod žádost o zřízení této vyšetřovací komise. Moravskoslezský kraj, Ostrava se na dálnici D47 dlouho těšila, měla z ní velkou radost, že se stavba dálnice povedla v relativně krátkém termínu. Sledovali jsme stavbu dálnice a na druhou stranu také víme z komunikace s dělníky, kteří na té dálnici pracovali, že není vše úplně v pořádku. Dokonce tito lidé se nám smějí, říkají: Co chcete vyšetřovat? Vždyť my moc dobře víme, jak to bylo, že se nestavělo z kamene, ale z hlušiny, která se normálně po čase rozpadá. Podívejte se na naše místní komunikace, cesty, takže ve stavbě dálnice jsou nekvalitní materiály. Co chcete vyšetřovat? My to už dávno všechno víme.

Já se podepisuji pod žádost o zřízení vyšetřovací komise a prosím, aby Sněmovna zřízení této vyšetřovací komise podpořila, aby se skutečně dobrala výsledku, co se vlastně s tou dálnicí všechno dělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. V tuto chvíli eviduji dvě řádné přihlášky do diskuse. První je pan poslanec Birke a poté pan předseda Faltýnek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně, já se omlouvám, o mně je obecně známo, že mluvím spatra, ale tentokrát to mám napsané. Omlouvám se všem. Napsal jsem si to sám, pane kolego, budete se divit.

Určitě nejsem sám, kdo sleduje smutnou ságu českých dálnic. Pro mnohé z nás je to bolestivý regionální problém. Pro příklad nemusíme chodit daleko. Sesuvy půdy na D8, průsaky vody na D3, zdražení a rekonstrukce D1. V minulosti jsme mohli sledovat dokonce i odpískání dálnice na Vídeň. Předpokládám, že se situace změnila. Mohl bych samozřejmě pokračovat.

Sotva asi najdeme region, který nečeká na zahájení nebo dokončení dálničního úseku nebo jiné klíčové komunikace. Naše země se může úspěšně poměřovat s vyspělou Evropou v řadě oblastí. Kvalita dálniční sítě to ale není. Ta nám plusové body jednoznačně ubírá. To ví každý, kdo jezdí autem do zahraničí, a já říkám, že se s tím musí něco opravdu udělat.

Proto mi dovolu, abych tu nahlas položil otázku, která se mi honí hlavou od chvíle, kdy kolegyně Havlová navrhla tuto vyšetřovací komisi. Ta otázka je následující: Vážně chceme zřizovat komise kvůli devíti kilometrům dálnice, když těch problematických míst v České republice je daleko více? Tím prosím tuto komisi neodmítám – a podtrhávám tuto větu. Dokonce o to mi ale absolutně nejde. Je pravda, že v sociální demokracii zazněly různé názory na tuto komisi. Žádný, ale ani jeden z nás, kolegů a kolegyň z poslaneckého klubu sociální demokracie, nezpochybňoval smysl komise jako takové. To znamená, dovolu mi, abych vyjádřil i stanovisko klubu ČSSD, že naopak myšlenku vyšetřovací komise podporuje. Jasně ale říkáme, že to není jen zvlněná D47. Je tu řada dalších problémů: D1, D3, D8. (V sále je setrvalý šum.)

Dámy a pánové, nejsem žádný sněmovní matador. Naprosto ale rozumím tomu, že poslanci z jednoho regionu rozhodnou otevřít lokální problém na parlamentní úrovni. To je v pořádku, na to mají bezesporu právo. Řada z nás do Sněmovny kvůli tomu právě kandidovala, včetně mě. Mám ale strach z toho, že za měsíc nebo za dva, za půl roku tu budeme hlasovat o nějaké jiné vyšetřovací komisi k nějakému jinému úseku dálnice. Mít vyšetřovací komisi na každý kilometr, to by ke zlepšení situace na našich dálnicích určitě nevedlo.

Pane místopředsedo, já vás požádám, ono se velmi špatně mluví, když sněmovna hlučí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám velmi dobře rozumím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane místopředsedo, za pomoc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ne ve smyslu, že vás slyším, ale rozumím vám v tom, že k tomu, aby bylo rozuměno, co přednášíte, je potřeba, aby tady byl klid.

Takže vás žádám, kolegové a kolegyně, jestliže máte něco důležitého k diskusi, jděte do předsálí, ať ti, které to zajímá, mohou poslouchat. Děkuji.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane místopředsedo. A tak přemýšlím a ptám se, jaký je problém. Je problém v nás, poslankyních, poslancích, kteří v této ctěné Sněmovně chceme zastupovat své regiony? To určitě ne! Ten problém je přeci úplně někde jinde. Ten problém je v jednoznačně nefunkční exekutivě Ministerstva dopravy. Pro důkazy nemusíme chodit daleko. Stačí se podívat do rok starého závěru Nejvyššího kontrolního úřadu, který prověřil náklady a přípravu výstavby dálnic a rychlostních komunikací od roku 2008 do roku 2012. Pro osvěžení paměti budu citovat některé dílčí závěry.

Výstavba dálnic a rychlostních komunikací se neúměrně prodlužuje. Od schválení investičního záměru do dokončení stavby uplyne nejčastěji 12 let. K časovým skluzům docházelo především v souvislosti s územními a stavebními řízeními. Ve stavebních a územních řízeních jsou také procesní vady, kvůli nimž je mohou jejich účastníci často a opakovaně napadat. To vede k dalším průtahům.

Od roku 2007 nemá Česká republika žádný závazně schválený střednědobý ani dlouhodobý koncepční materiál, který by vymezil prioritu a naléhavost dokončení jednotlivých staveb v závislosti na dostupných finančních zdrojích. Síť dálnic a rychlostních silnic měla být podle koncepčních materiálů Ministerstva dopravy z 90. let už dostavěna. Pokud vše půjde tak jako dosud, bude dokončena za 32 let a bude to stát 520 mld. korun, což je o 60 % více, než se předpokládalo v roce 1999! Je to mimo jiné způsobeno nedostatky v koncepční a řídicí činnosti Ministerstva dopravy. Opakují: nedostatky v koncepční a řídicí činnosti Ministerstva dopravy. Ale dovolte, abych byl seriózní a neházel všechno na aktuální stav. Když se podívám na plejádru ministrů dopravy v posledních osmi letech, není se čemu divit. S výjimkou ministra Řebíčka po něm pánové Bendl, Slamečka, Bárta, Šmerda, Dobeš, Stanjura a Žák málokdy vydrželi více než rok. I jako starosta města jsem si užil jednání ohledně průtahu městem se šesti ministry dopravy.

Všichni víme, že doprava je jeden z nejtěžších rezortů a je náročné ho zvládnout. To se ostatně ukázalo u některých bývalých ministrů, kteří museli pro neschopnost odejít. Proto jsem ocenil, že koaliční partner hnutí ANO prosadil na tu horkou židli krizového manažera, který přišel jako odborník z dopravní branže. Měl jsem dobrý dojem z jeho plánů co nejdříve napojit české silnice a dálnice na evropskou síť,

zaměřit se na opravu klíčové dálnice D1, stabilizovat centrální registr vozidel, řešit situaci ve vedení ŘSD, připravit zákon o liniových stavbách – ovšem to byl únor 2014. Nic. Měsíc se sešel s měsícem, je konec září, a dámy a pánové, je mi líto, ale musím říci, že z krizového manažera je bohužel manažer v krizi.

Napojení českých dálnic na evropskou síť? Ne, do Vídně budeme jezdit po dvoupruhové silnici, protože dálnici nepotřebujeme. Urychlení D1? Oprava této klíčové dopravní tepny nabírá další a další zpoždění. Centrální registr vozidel? Ministr bez výběrového řízení prodloužil smlouvu dosavadnímu dodavateli. Zcela určitě je to v kompetenci jeho samého a nebudu to napadat. Situace na ŘSD? To je kapitola sama pro sebe. Když se podíváme zpátky, za posledních deset let ve vedení vystřídal deset osob. Z toho šest ředitelů bylo jmenovaných a čtyři ředitelé pověřeni řízením. Ale z toho se jen v letošním roce vedení ŘSD změnilo čtyřikrát. To je absolutní rekord! V současné době Ředitelství silnic a dálnic opět řídí jen pověřená ředitelka a výběr generálního ředitele je ve hvězdách. Všichni víme, že tendr na generálního ředitele byl zrušen.

Příprava klíčové legislativy, která pomůže urychlit výstavbu klíčových dopravních tepen? Doposud jsme o zákonu o liniových stavbách neviděli ani jeho věcný záměr. Přitom podle plánu legislativních prací vlády ho měl ministr předložit už v červnu. Při troše snahy jsme už mohli mít tuto klíčovou normu v paragrafovaném znění ve Sněmovně teď na podzim. Nebudeme mít nic. Namísto toho ale budeme projednávat brutální novelu zákona o prosazování vlivu na životní prostředí z dílny Ministerstva životního prostředí, které v příštím roce totálně zastaví české stavebnictví v případě, pokud se pozměňovací návrhy nebude měnit. A já pevně věřím, že moudrost některých kolegyň a kolegů bude dostatečná a uvědomí si, že tato novela by zásadně zastavila výstavbu liniových staveb, dokonce staveb jako obecně v příštím roce! Je hezké poslouchat líbivé řeči o tom, že díky této novele na Evropské komisi nezastaví financování restrukturních fondů. Položil si někdo vůbec otázku, k čemu nám ty peníze budou, když si za ně kvůli té samé novele nebudeme schopni vůbec nic postavit?

Dámy a pánové, omlouvám se, že se jsem se trochu rozohnil, ale myslím, že i atmosféra tady ve Sněmovně se tento týden, a nejenom tento týden, výrazně posunula a řada z nás si více a více uvědomuje, že se problémy v rezortu dopravy vůbec nedaří řešit. Proto jsem na začátku hovořil o tom, že si musíme pečlivě rozmyslet, jestli máme mít sněmovní vyšetřovací komisi ke každému kousku dálnice. Protože by se na konci volebního období taky mohlo stát, že každý z nás by mohl být předsedou jedné takové komise.

Ale otočme list. Je tu totiž řada otázek, kterým bychom měli podle mého názoru určitě věnovat pozornost v souvislosti s návrhem vyšetřovací komise D47. První a klíčová otázka je otázka arbitráží mezi ŘSD a zhotoviteli díla na D47. Podle některých informací jich je momentálně v běhu 17, podle jiných 19. Každopádně horizont uzavření těchto sporů u stálého Rozhodčího soudu při Hospodářské a Agrární komoře daleko přesahuje šestiměsíční termín pro práci vyšetřovací komise. A to je mimořádně důležité. Představte si totiž, jaký efekt může práce vyšetřovací

komise mít na průběh těchto arbitráží! Anebo jinak: Jak budou vůči komisi postupovat subjekty, kterých se tyto arbitráže týkají. Jednání komise je dle jednacího řádu veřejné, pořizuje se z něj zápis a předseda komise o průběžných výsledcích informuje navenek. To znamená, že každé slovo, které na komisi padne, každý dokument, který si komise vyžádá, každé svědectví, každý názor experta bude v nějaké formě uveřejněn, a tím pádem také může podstatně zasáhnout do probíhajících arbitráží. Každá ze stran tak může u arbitrážního soudu použít informace protistrany, které se během jednání vyšetřovací komise objeví. Jaká asi bude ochota obou těchto subjektů sdělovat komisi fakta, která by mohla ohrozit jejich postavení před rozhodčím soudem? A jaký asi bude výsledek práce vyšetřovací komise, pokud by neměla mít dostatek kvalitních a validních podkladů?

A opět prosím neberte má slova jako projev nesouhlasu s myšlenkou vyšetřovací komise D47. Snažím se tu jednoduše hrát akorát roli ďáblová advokáta a upozornit na některá možná rizika a nedostatky. (V sále panuje značný hluk.)

Dále, pokud se podíváme do důvodové zprávy k návrhu na zřízení vyšetřovací komise, můžeme se seznámit s návrhy šesti otázek, na které má komise přinést odpovědi. Ponechal bych stranou, že otázka číslo tři dopředu předjímá, kdo v kauze nese vinu – konkrétně má jít o Ředitelství silnic a dálnic. Tato formulační nepřesnost určitě není v pořádku a musí být před finálním hlasováním o návrhu napravena. Za poněkud zarážející ale také považuji, že polovina otázek je směřovaná na konkrétní státní instituce – Ředitelství silnic a dálnic, Ministerstvo dopravy –, nicméně žádná otázka nesměřuje ke zhotoviteli problematického díla. Pokud by se například podle navržených otázek měla strukturovat závěrečná zpráva vyšetřovací komise, logicky by dostala podstatně větší prostor role státu, potažmo role Ředitelství silnic a dálnic v celé věci než role zhotovitele, takže by mohlo dojít ke zkeslení optiky, kterou se vyšetřovací komise má zabývat. I těmto věcem bychom měli věnovat pozornost. Patříčnou péči a případný okruh otázek rozšířit a vytvořit tak podmínky pro objektivní práci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale přece jenom ještě požádám o ztišení v sále, protože míra hluku je skutečně neúnosná. Děkuji vám. Můžete pokračovat.

Poslanec Jan Birke: Děkuju, pane místopředsedo. Já už budu končit.

Dále je tu aspekt personální, o kterém už jsem mluvil v souvislosti s Ředitelstvím silnic a dálnic, které je jednou stranou sporu o D47. Všichni vnímáme, že je na tom personálně špatně. Připomínám znovu, že za posledních deset let se ve vedení vystřídal deset osob, z toho šest ředitelů bylo jmenovaných a čtyři ředitel pověřeni řízením. Jen v letošním roce se zatím vyměnilo vedení ŘSD čtyřikrát. To určitě nesvědčí o dobré kondici této klíčové státní organizace. Pokud by se jednalo o soukromou firmu, asi by jí taková kadence změn ve vedení totálně vnitřně rozložila a destabilizovala. Můžeme doufat, že Ředitelství silnic a dálnic tuto situaci ustojí.

Co ale považuji z hlediska záměru zřídit vyšetřovací komisi k D47 za větší problém, je ztráta kontinuity, ztráta institucionální paměti v Ředitelství silnic a dálnic. S každým odcházejícím ředitelem totiž odešli i jednotlivci, někdy i týmy, lidé, kteří se podíleli na přípravě různých staveb, ale třeba i na přípravě podkladů řešení sporů. Podle mého názoru teď bude komplikované zpětně dohledat podklady pro vyšetřovací komisi k projektu, který byl zahájen v roce 2003. Ano, jistě jsou tu podklady pro rozhodčí soud, ale ty určitě nebudou z pochopitelných důvodů, o kterých jsem už mluvil, pro účely komise plně použitelné.

Závěrem mi dovoluete shrnout to nejpodstatnější. Než rozhodneme o vyšetřování D47, měli bychom si udělat jasno v následujících otázkách. Je zadání pro vyšetřovací komisi tak, jak je obsažené v důvodové zprávě, vyvážené a dostatečné? Neměla by se komise zabývat problémy spojené s českými dálnicemi na mnohem širší úrovni? Neovlivní práce vyšetřovací komise průběh arbitráží, které se kolem D47 vedou? Jaké bude mít vyšetřovací komise podmínky pro svou činnost? Dostane se ke všem informacím, které bude potřebovat?

A na závěr. Zmínil jsem tady řadu výhrad a připomínek. Mým záměrem ale není, jak se říká, sypat písek do soukolí. Naopak, mám zájem se problému s výstavbou českých dálnic do hloubky věnovat, třeba i jako člen vyšetřovací komise. Jen mě mrzí, že problémy musí zajít tak daleko, abychom je museli na půdě Poslanecké sněmovny tímto způsobem řešit.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Mám zde přihlášené tři faktické poznámky. První pan předseda Okamura, poté paní poslankyně Havlová, pak pan poslanec Plzák. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mě to předešlé vystoupení malinko překvapilo, protože v podstatě jsem trochu znejistěl, zdali je cílem skutečně nějaké zlodějiny či předražování vyšetřit, nebo, řekl bych, do určitého odborně vypadajícího obalu, na kterém určité bylo mnoho pravdy, nebo mnoho bodů, o kterých by šlo diskutovat, to bezesporu, tak to zaobalit tak, aby se něco jakoby zase poslalo do ztracena. Já znovu zdůrazňuji, že mně nepřipadá devět kilometrů dálnice D47 málo, protože se tady jedná o to, že ten kilometr stál přibližně miliardu korun, přičemž obvyklá cena je kolem půl miliardy. To znamená devětkrát půl miliardy, tady může být škoda 4,5 miliardy korun, vážení přátelé, což mi připadá hodně. Takže na jednu stranu je devět, ale řekněme i B, že to může být 4,5 miliardy v korunách, nikoli v kilometrech. A to jsou setsakramentsky velké peníze.

Druhá věc je, že nám se přece jedná o principiální věc. Proto naše poslankyně Olga Havlová s touto iniciativou přišla za hnutí Úsvit. Jsme velice rádi, že se k tomu připojila i celá řada poslanců a klubů skrz politické spektrum, což je skvělé. Podle našeho názoru se na dálnicích a silnicích předražuje či krade dobrých 25 let a

v podstatě nikdy nebyl pojmenován ani viník, ani nebylo nastaveno systémové řešení, aby se toto nestávalo. Ani jedno, ani druhé.

Můj předřečník tady vyjmenoval jakési ministry za posledních osm let. Já bych to posunul. Já myslím, že se to týká problému za posledních 25 let, a tam už se vystřídaly v podstatě všechny politické strany, které byly do té doby u vlády, to znamená ve Sněmovně.

Takže je to principiální věc. Když jednou konečně zjistíme viníka a bude potrestán, tak si i ti další dají pozor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já se omlouvám, přihlásil jste se s faktickou poznámkou, vaše dvě minuty uplynuly.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Olga Havlová: Já velice stručně. Tady můj předřečník pan poslanec Birke řekl jednu věc: že se řeší devět kilometrů v Moravskoslezském kraji. Ano, je to pravda. Ale proč právě v Moravskoslezském kraji se takhle špatně staví? To se budeme dál dívat, abychom se dočkali další Studénky, a budeme se dívat na to, jak umírají mrtví? A potom budeme teprve řešit tady tuto situaci? Já si myslím, že právě teď je ta chvíle na to, abychom to řešili a nečekali, až nám budou umírat další lidé. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Plzák. Po něm pak pan poslanec Birke.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Nebojte se, pane předsedo, já budu stručný.

Samozřejmě ta komise by se mohla zabývat stavbou všech dálnic u nás. Byly tady nářky, že máme dálnice předražené. Pokud ta komise vznikne a bude se tímto zabývat, já bych jí doporučil jednu drobnost, která nám tady v čase nějak zanikla. Existoval na Ředitelství silnic a dálnic jakýsi pan Hála, člen sociální demokracie, a ten když byl zadržen, tak se u něj našel nějaký notýsek, kde měl zaznamenáno v tajné skrýši, komu ty peníze z dálnic šly. On snad byl potom osvobozen. A mě by zajímalo, kam se poděl ten notýsek (smích v sále), protože od té doby se po něm slehla zem (hlasitý potlesk poslance Fiedlera) a nebylo po něm ani vidu ani slechu. Tak prosím vás, pokud ta komise vznikne, velmi bych se přimlouval, pátrejte po tom notýsku a budeme mít třeba jasno, kam ty peníze z dálnic odešly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Já to zkusím do těch dvou minut nacpat. Pane předsedo Okamuro prostřednictvím pana místopředsedy, pana předsedajícího, já předpokládám, že jsme v českém parlamentu, že jsem mluvil česky a že jsme si rozuměli. Jinými slovy, my nezpochybňujeme vyšetřovací komisi a devět kilometrů D47. Myslím, že to jsem řekl jasně. Několikrát jsem to zopakoval. To jenom na vaši reakci.

Na druhou stranu já chápu různé šťouchance typu notýsků a podobně. Problém je v jedné věci. Já nevím, jestli ten notýsek někdy existoval. Já to nevím. Vy to víte. Já nevím, na koho ukazujete. Ale co vám chci říci: jestli tady dneska budeme říkat, že tady 25 let, já tady nebudu říkat, že 25 let se v České republice krade. Já nebudu vykřikovat takováto laciná gesta (řečník zvyšuje plynule hlas), která někteří předsedové politických stran hlavně před volbami vykřikují. Já jenom říkám, že všichni tady máme oznamovací povinnost! A pokud někdo z nás má pocit (řečník už křičí), že se tady krade, tak to proboha... Jsou tady orgány činné v trestním řízení, tak proč to někdo z nás neudělá? A jenom tady vykřikuje? (Řečník je velice rozzuřen.)

Děkuju mnohokrát. (Řečník děkuje už klidným hlasem.) Omlouvám se, že jsem zvýšil hlas. (Velký potlesk ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Já upřesním. Právníci mě možná opraví, ale orgány činné v trestním řízení jsou povinné konat, i když se jenom něco doslechnou nebo dozvědí z nějakých médií, že se něco takového děje. Nemusíte oznamovat. A ten notýsek, možná by nám řekl pan ministr, kde ten notýsek je, to já nevím. Ale to bylo regulérní. Ať ho někdo zapře. Pokud někdo řekne, že neexistoval... Ale já bych rád věděl, jestli existoval, a jestli existoval, tak kde je. To je všechno, co jsem řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji i za dodržení času. A nyní budeme pokračovat řádnou rozpravou. (Hlásí se poslanci s faktickými poznámkami, mj. už delší dobu poslanec Faltýnek.) Faktická poznámka? Pane ministře, taky faktická poznámka, nebo přednostní právo? Tak nejdřív faktická poznámka pana poslance Gabala.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Dobrý den. Já to nechci protahovat, kolegyně, kolegové, vládo. Já jsem jenom panu kolegovi Birkemu prostřednictvím předsedajícího chtěl říci: Zkušenost z vyšetřovací komise kauzy Opencard je, že můžete podat trestní oznámení – zdůvodněné, fakticky podložené – a nestačí to. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku má ještě pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám, že jsem změnil své řádné vystoupení na faktickou poznámku, protože bych se asi nedočkal. Nicméně já jsem chtěl říct jen jednu větu, že náš poslanecký klub podporuje zřízení této vyšetřovací komise. Omlouvám se kolegovi Birkemu, já jsem vůbec nepochopil ten jeho předvolební nebo povolební projev, ale myslím si, že postupně tato komise přijde na ty věci, které se tam děly, a rozkryje i nějaké další záležitosti. A klidně může v rámci D47 vyšetřovat i D1, protože D47 je pokračováním D1. Takže pojďme tu komisi zřídit a pojďme dál prosím k programu. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Chci si akorát upřesnit, pane předsedo Faltýnku – z řádné rozpravy vás tedy můžu škrtnout? (Poslanec Faltýnek souhlasí.) Dobře, děkuji. S přednostním právem pan ministr Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dobré poledne, dámy a pánové. Já nevím, na které filmy se někteří kolegové z Poslanecké sněmovny dívají, ale ministr vnitra ze zákona nemůže ingerovat do živých kauz, což znamená bohužel. Žádný notýsek nemám, nevím, jestli existoval, ale předpokládám, že existoval-li by, tak by orgány činné v trestním řízení použily při dokazování v kauze dotčeného pána. To znamená, v současné době vás musím zklamat, ale o žádném notýsku nic nevím. A doporučuji vám se znalostí věci, tak jak tady říkal jeden z kolegů, že nestačí mnohdy podat odůvodněné trestné oznámení. Abyste ne úplně věřili všemu, co se píše v některých novinách... V některých novinách. Děkuji. (Smích některých přítomných.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní neeviduji žádnou faktickou poznámku. S přednostním právem se hlásí pan ministr Prachař. Pane ministře, já se omlouvám, ještě pan poslanec Benešik s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešik: Já děkuji za pochopení, pane ministře. Vážená Sněmovno, dámy a pánové, pane místopředsedo, prosím vás, držme se tématu. Říkám to tady poprvé. Víím, že můžeme mluvit o čemkoliv a dlouho, ale začínám mít dojem, že tento bod začíná velmi silně připomínat divadelní hru Ztráta třídní knihy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní už s přednostním právem pan ministr Prachař.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem už tady dlouho poslouchal o tom, v jaké situaci je Ministerstvo dopravy, jak se nic nedělá, nekoná, ať už to bylo před volbami, nebo ten folklór pokračuje i po

volbách. Já bych k tomu chtěl říct několik málo poznámek. Z krizového manažera je manažer krize, tak uvidíme, kam to až dovedeme. Nechci se k tomu vyjadřovat dál. Já si myslím, že děláme maximum pro to, abychom ten stav, který jsme převzali, nějakým způsobem posunuli dál.

Co se týká D47. Za mé éry D47 rozhodovaly čtyřikrát arbitrážní soudy ve věci valorizací a zjistili jsme k našemu velkému překvapení, že část prostředků, která byla ve valorizacích zaplácena, je tzv. promlčena a není možné tyto prostředky získat zpět, byť je na ně nárok, ale promlčený. Toto bylo pro mě velkým překvapením a v těchto sporech pokračujeme dál.

Na Ředitelství silnic a dálnic je nový restart útvaru kontroly a kvality staveb. Dodáváme právním zástupcům, kteří byli řádně vysoutěženi, veškeré podklady a probíhá už zahájené arbitrážní řízení ve věci vad. Každý týden pravidelně monitorujeme mosty, na kterých jsem nechal omezit provoz na 50km rychlost a vyloučil vozidla s hmotností nad 3,5 tuny. Tyto mosty jsou v kategorii 6. Zhotovitel říká něco jiného, nechť o tom rozhodne odborná komise.

Co se týká návrhu na zřízení vyšetřovací komise, já jsem se k tomu vyjadřoval už krátce po svém vstupu na Ministerstvo dopravy. Já takovouto iniciativu jednoznačně vítám. Ať už v souvislosti s platnými rozsudky, které dneska máme, ať už s pochybnostmi, že stát předkládá veškeré důkazní materiály v čase a kvalitě právním zástupcům státu. Tato dálnice byla uvedena do provozu v roce 2008. Tuto dálnici dozoroval tzv. vládní zmocněnec. Tuto dálnici řešila tzv. majetková komise, která byla poradním orgánem bývalých generálních ředitelů, a přitom tam byly zadávány zakázky právním kancelářím a posudky. Toto všechno jsou veřejně známé věci, které jsem už několikrát prezentoval. Proto se přimlouvám, aby Poslanecká sněmovna takovouto komisi zřídila, aby tam bylo transparentní zastoupení a ze strany Ministerstva dopravy i Ředitelství silnic a dálnic budou poskytovány takové podklady, které stávající právní spory nemohou v žádném případě ohrozit. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu ministrovi. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se tady vyjádřím k vystoupení pana kolegy Birkeho.

Doprava je složitý rezort? Není. Ten je hodně sofistikovaný a poměrně jednoduchý proti jiným. Já jsem ochoten vzít to, že finance jsou složitý rezort, protože tam někdo zahýbe na druhém konci světa nějakými úrokovými sazbami a vzhledem k tomu, že jsme malá ekonomika, tak to sem doletí a může se ministr financí stavět na hlavu a často už jenom řeší následky. Doprava je sofistikovaná. Kde je český problém, to je skutečně to, že doprava vyžaduje dlouhodobou stabilitu. Já si troufám říct, že v lednu jsme byli krok před propastí, co se týká situace tohoto rezortu, a za pana Prachaře jsme ten krok udělali dopředu.

Co se týká podkladů. Samozřejmě už je to nějaká doba, ale ve stavebním zákoně jsou dané jasně podstatně delší než záruční doby pro řadu věcí, kde není promlčená doba. Ty běží, ale chce to znalost stavebního zákona v zásadních věcech. Samozřejmě se počítá nějaká životnost staveb a tam, kde nebudou doklady, které samozřejmě někdo rád stornoval, mám ty osobní zkušenosti z jiných akcí v hlavním městě Praze, tak prostě nastupují analýzy. A bylo by asi zajímavé vědět – já jsem tady marně volal na mimořádné schůzi po tom, aby tady padla odpověď na to, zda byly některé analýzy, které zpracovávala např. pardubická univerzita, ignorovány, či dokonce zastaveny. Jak to vlastně s tím zjišťováním toho skutečného stavu je.

My jsme se připojili k tomu, aby komise byla zřízena. Podepsala to většina členů klubu. Pokud někdo nebyl podepsán, tak jenom proto, že paní předkladatelka říkala, že bude mít dostatek podpisů, a ti naši kolegové tady v tu chvíli nebyli, ale nějakých dvacet, nebo přes dvacet to bylo.

Vyšetřovací komise je bohužel smutným vyústěním toho, že Ministerstvo dopravy se chová divně. Já si myslím, že by nebyla potřeba, pokud ministr dopravy v okamžiku, kdy paní Havlová přišla s touto iniciativou, by sem dal zprávu, jak věci běží. Nic takového se tady neocitlo, takže o to více ta komise je naprosto oprávněná.

Samozřejmě nejsem blízky toho, aby byly nějaké hony na konkrétní lidi, ale co mi rozum nebere, proč není někdo schopen lehce doložit a říci, kdo tam dělal technický dozor, kdo dálnici projektoval, nebo daný úsek, kdo si vynutil, že tam možná byly používány materiály ze skládek a jaké materiály, co že to tam všechno je. Vždyť se přece začaly dělat nějaké vrty. Jaké jsou z toho výsledky?

Promlčení nějakých valorizací. To má asi na starosti konkrétní odbor a konkrétní lidé na Ředitelství silnic a dálnic. Pan ministr si tady nevidí do úst. Já jsem tady při hodnocení situace na ŘSD říkal, že je ponižován útvary kontroly kvality. Hlavně by měli členové komise pohlídat, co s tím dál. Jestli se necháme ošudit a někdo tam bude něco lepit nějakou dobou, a pak už náklady ponese stát, což se obávám, že to tak skončí, anebo jestli se jim to vrátí a řekneme: my jsme si objednali za 7 mld., jestli miliardu stál kilometr, perfektní dílo s nějakou životností, s nějakými parametry, a chceme, abyste nám ho dali. A dělejte si to, jak chcete.

Můžu vám říct jedno. Jestli je opravdu v náspech struska, jestli jsou tam opravdu odpadky, nedej bože, jestli tam někdo snad něco navezl i z lagun, tak to není na nějaké dílčí opravy, a ještě šetřil na zpevňování terénu. Z Prahy vím, že se takový jeden případ tady stal, ale nebyla to struska, bylo to bahno. Ale nájezd se prostě musel kompletně přestavět, protože pořád ujížděl a stabilní to není. Tyto materiály se stabilizují výrazně delší dobu než nějakých šedesát měsíců. Co se týká mostů, jsou to všechno standardní věci. A jestli to někdo udělal špatně, za éry socialismu za tohle chodily kožené kabáty a lidi sbíraly. Dneska mám pocit, že se může stát cokoliv. Když nám to bude umožněno, je nás málo, tak do komise vyšleme jednoho zástupce, který má i vztah k Moravskoslezskému kraji. Vůbec členům tuto roli nezávídím. Tlaky budou obrovské a myslím si, že je to namístě. Mě by také zajímalo, kdo si tady tímhle způsobem dovoluje tohle dělat.

Já jsem dlouhodobě kritizoval, co se tady děje. Bohužel varuji do budoucna. Jestliže tam dáte člověka, který se předtím v této branži nepohyboval a neví, jaké že jsou praktiky dodavatelů staveb, dozoru a podobně, tak z něj jenom udělají hlupáka a bude to pokračovat dál. Zrovna tak, tohle je výsledek, ta mizerná kvalita za možná předražené peníze. Nedělejte si iluze. My říkáme zloději, ale ono to všechno zřejmě běželo sofistikovaně podle zákona přes změny, nepřesnosti projektů a tak dále a tak dále. Takže nemyslete si, že kdyby policie mohla konat, tak by snad konala. Ale všechno sedí, je to ve smlouvách. Všude jsou nějaké rozdílovky. Většinou to začíná u mizerných projektů, u požadavků a tlaků různých iniciativ, u tlaku starostů, co ještě si tam chtějí přidat, jiní vydírají, že nedají souhlasná stanoviska jejich státní správy, do kterých by neměli zasahovat. Takže ono je to jedno s druhým.

To, že jsou problémy na dalších úsecích nebo na dalších stavbách, navrhoval jsem tady, a jediná ODS, mám pocit, nás podpořila, aby vznikla vyšetřovací komise pro řadu dalších věcí. A ne, že by šla úplně do hloubky. Jak by někdo zjistil, co tam spáchali s dodatkem na rekonstruovaném úseku D1, tak to snad není potřeba dlouho řešit. Stačí předložit dodatek a říct, kdo ho podepsal, kdo u toho byl, a pak už jenom ekonomickou analýzu a může následovat: buď je to v pořádku, anebo orgány činné v trestním řízení. Vy jste to neumožnili.

Přijde mi zvláštní, když od nejsilnější strany koalice zazní, že z krizového manažera se stal manažer v krizi. Tak to řešte. A já si myslím, že ti dva zodpovědní, kteří dnes už nesou spoluzodpovědnost za stav rezortu dopravy, jsou Bohuslav Sobotka a Andrej Babiš – bez pardonu.

Budeme podporovat vznik komise, dáme tam svého zástupce. Nebude to jednoduché. Co bude problém, jestli tam běží, a já to nevím, ale zřejmě ano, nějaká trestní řízení, pak je problém, že může dojít k úniku informací. Ale to záleží na vás, jak bude komise zabezpečena, která data budou poskytnuta, která nebudou. Už jenom principiálně kdyby pohlídali, že někdo udělá a dotáhne proces zjišťování a proces nápravy věci, jak má, kdyby tohle komise dokázala, tak klobouk dolů a bylo by to obrovsky přínosné.

Nám se kdysi vysmívali, když město založilo vyšetřovací komisi na utopené metro. Byl jsem jediný politik, který tam byl, který předsedal jako člen, jinak tam byli samí odborníci. Bylo to terčem vtipů, brutálního nátlaku médií zaplacených z jedné a druhé strany, to znamená Dopravní podnik, tehdejší management, versus tehdejší dodavatelé některých věcí. Dělalí z nás pitomce oboustranně. Bylo to krajně nepřijemné, zastání nebylo. Někteří politici tam sehráli krajně nehoráznou roli v tom, že chodili jako přizvávaní, protože chtěli monitorovat, co že to tam je. Nicméně reálným výsledkem bylo postavení protipovodňové ochrany metra, odchytávání slabých míst, nový systém v průchodech, kterými se zatápělo metro, průběžné kontroly, v jakém stavu jsou uzavírací vrata, přizpůsobení se, nové standardy na metro, co se týká z hlediska bezpečnosti a správy, kde se zavedly báňské standardy pro toto dílo. To předtím nebylo. A další a další věci. Samozřejmě veřejně jsme skončili skandalizováni, ale v reálné rovině, doufám, komise, odborníci pomohli obrovsky moc. Je to i další zkušenost. Samozřejmě bude dobré, když si komise přizve

ke spolupráci nějaké odborníky. Upozorňuji, že tehdy jsem měl řádově lepší zkušenosti s lidmi z Vysoké školy báňské z Ostravy. Ovšem teď to pro ně může být žinantní, že to je v jejich regionu, na rozdíl od pražských. Když jde na lámání chleba a dáte lidem pocit bezpečí, že to nebude zneužito proti nim, tak oni vám pravdu řeknou poměrně rychle.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Dříve než pozvu k mikrofonu dalšího přihlášeného v pořadí a tím je pan poslanec Šidlo, dovolu mi načíst omluvy, a to pana magistra Vondráčka – pan poslanec se omlouvá z jednání dnešního dne od 12 do 13 hodin z důvodu pracovního jednání mimo budovu, dále zde mám omluvu paní poslankyně Maxové, která se omlouvá z dnešního jednání od 12.40 do 16 hodin a od 17.10 do 18, a potom se omlouvá ze zítřejšího jednání od 9 do 11.30. Děkuji.

A nyní již máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych se připojil – (předsedající omylem vypnula mikrofon) – k diskusi na téma vyšetřovací komise k realizaci D47.

Já jsem ve Sněmovně už poměrně delší dobu a chtěl bych tady reagovat na to, co říkal pan kolega Birke. Já si myslím, že Poslanecká sněmovna žádným způsobem nenadužívá institut vyšetřovacích komisí. Já jsem jich tady zažil několik a komise vždycky byly spíš vytvořeny pod všeobecným tlakem určité nespokojenosti s realizací celé řady projektů, které prováděla exekutiva České republiky. Poslanecká sněmovna nejen jako legislativní, ale i politický orgán se snažila svým způsobem plnit svoji kontrolní roli vůči exekutivě. Já to tak vnímám i v tomto případě, kdy za námi přišla paní kolegyně Havlová a požádala náš klub, a přímo tedy mě, zda budeme ochotni podpořit vznik této vyšetřovací komise.

Zaznělo také to, že závad při výstavbě liniových staveb na úrovni dálnic a rychlostních komunikací je v České republice celá řada. Ano, já tomu argumentu rozumím. Nejsem také zastáncé toho, aby vyšetřovací komise byly u každé dílčí stavby, to si myslím, že by bylo velmi špatně i pro politickou scénu v České republice. Ale na druhé straně si myslím, že může být i dobrým argumentem to, že pokud se budeme zaobírat jednou konkrétní stavbou, která proběhla, případně jejím jednotlivým objektem nebo úsekem, tak můžeme také nastavit to, že politiky v České republice samozřejmě zajímá, jakým způsobem jsou tyto jednotlivé liniové stavby realizovány.

A pokud tam dochází výrazně ke zhoršení poměru mezi náklady a kvalitou a výstupem z té stavby, si myslím, že je namístě, abychom i touto cestou ukázali nejen veřejnosti, ale zejména i exekutivě jako takové, že jsme ochotni se tím problémem zaobírat a že jsme ochotni tam hledat vazby, které si myslím, že i ta komise

pojmenovává vcelku dobře, a to je to, že se – samozřejmě to tady zaznělo – zaobírat padni komu padni, najděme konkrétního viníka.

Já myslím, že bychom se skutečně měli držet názvu té komise, a to je otázka realizace té stavby. Myslím, že největší problémy vznikly právě v realizaci stavby. Tam došlo k selhání celé řady kompetencí, které má investor vůči dodavatelům. To si myslím, že je zásadní, že tam ať už projekt byl vytvořen jakýmkoliv způsobem a je dopracován i v průběhu realizace stavby, je bezpodmínečně nutné, aby tam neselhávaly kontrolní mechanismy, které jsou jednoznačně nastaveny. A pokud by se této komisi podařilo rozkrýt problémy, které vznikly v těchto mechanismech, tak si myslím, že to nebude planě ustavená komise, ale bude to něco, co pomůže v ČR svým způsobem zpřísnit a nastavit mnohem tvrdší podmínky pro to, kdy my politici rozhodujeme o různých investicích do dopravní infrastruktury a vyžadujeme samozřejmě patřičnou kvalitu, o které částečně hovořil i kolega Laudát.

Já jsem vyložene pro to, abychom tyto problémy rozkrýli, pokud se nám to vůbec v komisi podaří, jako politici a dali samozřejmě jasné vodítko k tomu, jak postupovat dále vůči tomu, když neplní exekutiva svoji roli v rámci výstavby těchto liniových staveb. Takže já mohu říci za klub poslanců KSČM, že od samého počátku, kdy jsme paní kolegyni Havlové přislíbili podporu této komise, tak i při dnešním jednání budeme podporovat její vznik a budeme se snažit také aktivně podílet na její činnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Okamuru. Prosím, aby se připravil pan poslanec Fiedler. (Posl. Okamura sděluje, že přihlášen není.) Mám vás tady nahlášeného s přednostním právem. (Pobavení.) Dobrá, tedy poprosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré poledne. Děkuji za slovo, paní předsedající. Já opravdu jen krátce. Mně by stačil možná čas faktické poznámky, protože řadu už tady řekli předřečníci, kteří si vzali faktické poznámky, takže já své vystoupení velmi upravím a také velmi zkrátím.

Určitě podporujeme, jsem z poslaneckého klubu Úsvit, zřízení té komise. Tady v té věci souhlasím s tím, co řekl přede mnou už kolega Laudát. Pokud v té stavbě jsou materiály, a tyto informace veřejně jsou dostupné, které tam být nemají, tak si myslím, že je to naprosto jasné. Už odešel bohužel ministr dopravy Prachař, který tady před chvílí hovořil o tom, že na jiných stavbách jsme přišli o částky za valorizaci, které prostě nebyly nárokovány. A mě by zajímalo, jak pan ministr vyžaduje odpovědnost, nebo pokud vyžaduje odpovědnost, od osob, které jsou za toto odpovědné. A stejné je to u D47. Pokud tam jsou materiály, které tam být nemají, a indicie jsou zjevné takové, že tam takové materiály použity byly, tak minimálně – já nechci být soudcem – ale minimálně vidím odpovědnost, tam se shodují s kolegou Laudátem, v dozoru stavby. Já jsem nějakou dobu působil jako stavbyvedoucí,

setkával jsem se s dozorem stavby, tak se probíhá ptám – co tam dělal ten dozor stavby? Já si myslím, že odpovědnost můžeme hledat jednoznačně také tady.

A ještě bych chtěl zmínit jednu věc, která mi už několikrát probleskla hlavou, která se vám bude zdát, že nesouvisí s touto záležitostí, ale obecně tam souvislost je. Budu velmi krátký. Když jsme byli na jedné ze zahraničních cest, tak jsme v Arménii mluvili s arménským ombudsmanem a ten nám řekl informaci, že měli sektor, který byl trvale problematický, nefungoval, byl to sektor, kde byly absolutní problémy dlouhodobě, trvale. A dnes jim údajně poměrně slušně funguje. Nezměnili vůbec nic, nezměnili žádný zákon, nezměnili žádný systém, nezměnili žádné mechanismy. Změnili pouze jediné – toho nejvyššího šéfa odboru a celý odbor začal fungovat. A tady jsme u odpovědnosti všech osob, které se podílely na řízení ŘSD, Ministerstva dopravy. Já si myslím, že pokud bude personální politika dělána tak, že tam bude nominován člověk, který opravdu chce tyto věci řešit, tak nebudou muset vznikat různá jiná opatření a ty věci půjdou samy.

Samozřejmě podporuji zřízení vyšetřovací komise a věřím, že odstartuje to, o čem se tady dlouho mluví, že máme dálnice, silnice předražené, že se u nás plýtvá, že tyto zakázky častokrát nerealizuje ten, kdo je vyhrál, ale třetí, čtvrtý, pátý subdodavatel v nějaké větvi subdodavatelů, takže zisky zůstávají někomu za nějakou přefakturaci a za málo peněz to pak realizuje ten chudák na konci, což jsme možná i v tomto případě tady toho svědky. Takže jeden z důvodů je určitě osobní odpovědnost manažerů a ti manažeri byli na postech šéfů ŘSD, šéfů těch firem nebo Ministerstva dopravy.

A kladu si ještě jednu otázku. My jsme tady v naší republice byli svědky toho, že došlo k nějakým haváriím a neštěstím při stavbě mostů. A jestli si dobře pamatují, tak jména firem, které jsou s tím spojeny, nám kontinuálně procházejí těmito kauzami, stejně jako nám kontinuálně procházejí těmi předraženými stavbami zase stejné názvy firem. Jak je to možné? Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana ministra Prachaře a poté se připraví pan poslanec Blažek. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, prostřednictvím vás bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Fiedlera. Já jsem se na rozdíl od všech řečníků, kteří tady udělali krátký exkurz do minulosti a ke všem stavbám a ke všem ředitelům ŘSD, kteří tady byli, a ministřům, vyjádřil pouze k dálnici D47, dneska dálnici D1. A když jsem hovořil o valorizacích a o soudních rozhodnutích, o arbitrážích, které nám jasně říkají, že tady došlo k neoprávněně vyplaceným finančním prostředkům, tak jsem měl na mysli skutečně dálnici D47, ke které tady vedeme diskusi o zřízení vyšetřovací komise, nikoliv k dalším jiným valorizacím, které nejsou předmětem. Tolik jenom na doplnění.

Co se týká subdodávek a ostatních záležitostí, věřím tomu, že Poslanecká sněmovna se bude vážně zabývat zákonem o zadávání veřejných zakázek ve smyslu

díky evropské směrnice platné od února letošního roku a najde dostatek odvahy, aby změnila zákon o zadávání veřejných zakázek, které potom investorským organizacím dají daleko širší mandát, jak s našimi zhotoviteli, kteří se chovají tak, jak se chovají, můžeme naložit. My jsme udělali maximum pro to, abychom dokládali, a znova to opakují, právní kanceláři, která vzešla z veřejného výběrového řízení a zastupuje dneska stát ve sporu se zhotoviteli – zhotovitelé jsou naprosto jasní: je to konsorcium vedené společností Eurovia. Za mé krátké doby jsem několikrát s tímto konsorciem jednal za účasti právních zástupců jak státu, společnosti Weil, tak se zástupci protistrany, s právní kanceláří pana Pokorného, který zastupuje v tomto soudním sporu zhotovitele, Eurovii.

Já si myslím, že je důležité, aby pokračovaly tyto soudní spory, aby se zjistilo, kdo je za tyto vady, které Ředitelství silnic a dálnic jasně identifikovalo, popsalo a žalovalo. Je také potřeba říct, že v této kauze bylo podáno už několik trestních oznámení a policie v Ostravě všechna trestní oznámení odložila. Poslední odložení tohoto trestního podání jsme dostali v pondělí tento týden. Takže je potřeba se opravdu i zabývat, proč policie neustále odkládá trestní oznámení, které podává Ředitelství silnic a dálnic. Já jsem pro to, aby tato vyšetřovací komise vznikla, protože otázek je tady víc. To není jenom kvalita stavby, odpovědnost manažerů, ale je tady i otázka, jak byl celý tento proces řízen, a proto se znova přimlouvám, aby Poslanecká sněmovna takovouto komisí schválila. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu ministrovi a poprosím pana poslance Blažka, aby ještě chvíli posečkal, protože tady mám faktickou poznámku pana poslance Volného. (Omyl.) Ten ji ruší, takže máte prostor, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Nemám nic proti tomu, aby vznikla tato vyšetřovací komise, ale měli bychom vždy stát oběma nohama na zemi a neklást si cíle, které komise nemůže splnit. Komise, abychom si to nepletli, že to je nějaký orgán činný v trestním řízení, tak ta komise vzniká na návrh politika, vznikne politický orgán politického orgánu a může mít nějaké politické závěry. Pokud někdo z vás má představu, že dnes se dozví nějaký lump, který něco kradl, řekněme, v ŘSD, že vznikla komise, a on to poběží vrátit, tak samozřejmě žije, řečeno s klasikem, sen směšného člověka.

Podporuji vznik této komise, ale dopředu říkám, nekladme si cíle nesplnitelné. Někaké politické závěry o tom, co třeba bylo špatně, můžeme přijmout pro to, aby něco bylo lepší, nebo když tady mám kolegy z ANO, aby bylo líp. Ale myslím si, že nic jiného z tohoto vzniknout nemůže.

Ještě k diskusi, kterou tady poslouchám. Mně už to vadí delší dobu. Měli bychom si uvědomit jednu věc. Neměli bychom tu paušálně vystoupit a říkat třeba: policie nefunguje, soudy nefungují. Pak máte v televizi policistu, ten říká: já bych fungoval,

ale mně chybí pořádné zákony. Pak tam vystoupí nějaký advokát, ten zase řekne: no kdyby ty soudy fungovaly...

Není naším úkolem, ba naopak, my máme hájit ústavní instituce, a tím, že na sebe všechny instituce tohoto státu postupně plivají, tak si občané vytvářejí obraz, který není pravdivý a není správný. Všechno může být lepší, ale pokud jde o policii, a to měl říct ministr vnitra, a já se divím, že to neřekl, policie u nás funguje standardním způsobem. Představa, že nefunguje, je mylná. Občané by nepoznali, že nefunguje Sněmovna, že nefunguje Senát, že nefunguje vláda a že nefunguje další orgán, druhý den. Kdyby nefungovala policie, tak druhý den to poznáte všichni a okamžitě. To prostě není pravda. A tato paušální tvrzení jsou nesprávná a nespravedlivá. V tomto státě je ručně zhruba 300 tisíc trestních oznámení, z toho část je udání, to znamená, že jsou úplně nesmyslná, kde řeší úplně jiné záležitosti, a zahájí se 100 tisíc trestních stíhání ročně. Neříkejme tedy policistům, že nedělají. Možná jich je až moc na to, kolik nás je, těch trestních oznámení.

Poprosím vás, abychom neustále nepomlouvali státní orgány tohoto státu, protože tím tomuto státu neprospíváme, naopak mu škodíme, a škodíme mu u voličů všech stran. My jsme tady od toho, aby se to zlepšovalo, a nikoli abychom tady jenom tak vykládali, že ten to dělá špatně, tamten to dělá špatně. Existuje nějaká vláda, ta ať to řeší, a existuje Sněmovna, která tomu pomáhá, ať už je koalice, nebo opozice.

Závěrem mi dovoluji říci jednu věc. Z celé debaty si ten, kdo to poslouchal dnes, odnese jediný závěr, a to zejména, pokud pracuje jako vyšší státní úředník. Hlavně si nesmí vést notýsek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Stanjura s přednostním právem, nebo s faktickou? S přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevyužil jsem přednostního práva, čekal jsem, až ostatní řečníci řeknou to, co sdělit chtějí. Dvě věci. Budu velmi rychlý a tu závažnější věc si nechám asi po skončení tohoto bodu.

Za prvé, náš klub vznik komise podpoří, nevidíme v tom žádný problém. Na druhé straně mnozí mluvili o tom, jak jsou chyby v realizaci, ale já tvrdím se znalostí věci, že velmi často chyby vznikají už na začátku při přípravě. Myslím si, že název by byl mnohem lepší, ale je to na předkladatelích, kdyby tam bylo nejenom k realizaci, ale i k přípravě a realizaci stavby D47, protože mnohdy když uděláte chybu v přípravě, tak v realizaci se pouze jenom ukáže a není to chyba realizace, ale přípravy.

A pokud se tomu chceme věnovat skutečně důkladně, a já jsem z regionu, který na tu dálnici čekal desítky let, a všichni napříč politickým spektrem jsme volali, že tu dálnici chceme, tak bychom neměli zapomínat na přípravu, na nepovedený PPP projekt, který vlastně zprofanoval vůbec PPP projekt v dopravě na roky dopředu, kde stát zaplatil stamiliony jenom za odstoupení od smlouvy, kde škody byly opravdu

nesmírně vysoké. To je náš podnět k tomu, abychom to vzali včetně přípravy. Pak samozřejmě do toho automaticky padá i PPP projekt. Nemusíme ho takto speciálně dávat do názvu bodu, a my jsme připraveni se na práci komise standardním způsobem podílet.

A už jenom jednu věc. I když debata byla poměrně vzrušená, někdo si stěžoval, jak se tady kdo napadá nebo nenapadá, v tomto bodě jste ani opozici nepotřebovali. Tady si vládní koalice vystačila docela sama.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a ještě jednou se táži, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se, zda je zájem o závěrečné slovo. (Nikdo se nehlásil.) Dobrá. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, a tam předpokládám, že se hlásí paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Načetla bych návrh usnesení Poslanecká sněmovny.

Poslanecká sněmovna

I. zřizuje podle čl. 30 Ústavy České republiky a podle § 48 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecká sněmovny, vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47;

II. ukládá vyšetřovací komisi prověřit činnost všech orgánů činných v tomto řízení a kontrolních orgánů;

III. stanoví lhůtu do šesti měsíců ode dne zřízení vyšetřovací komise, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně;

IV. určuje počet členů vyšetřovací komise na 9, a to v zastoupení poslaneckých klubů takto: ČSSD – 2 členové, ANO 2011 – 2 členové, KSČM – 1 člen, TOP 09 – 1 člen, ODS – 1 člen, KDU-ČSL – 1 člen, Úsvit přímé demokracie – 1 člen.

Komise bude mít předsedu, místopředsedu a tedy dalších 7 členů. Doba činnosti komise bude 6 měsíců. Komise bude jednat minimálně jednou měsíčně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Omlouvám se za prodlužování. Dámy a pánové, jenom bych paní navrhovatelce navrhl to, co tady zmínil pan ministr, a to je, abyste tam měli i vyšetřování, aby se komise mohla zabývat i tím, proč se nevyšetřilo, protože pokud podávají příslušné instituce trestní oznámení a policie to odkládá, tak by komise měla mít možnost se podívat, proč policie nevyšetřila. (Odpověď od stolku

zpravodajů mimo mikrofon.) Tam je jenom kontrolní, a ne vyšetřovací. (Odpověď od stolku zpravodajů mimo mikrofon.) Všech orgánů činných – dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jen potvrzují, že v bodě II to doopravdy je. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táhá se Poslanecké sněmovny, zda můžeme hlasovat o usnesení jako celku. Není proti tomu námitek, tudíž pro jistotu vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami.

Zahajuji hlasování k přednesenému návrhu usnesení a táží se, kdo je pro. Zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 44, do kterého je přihlášeno 135 přítomných, pro 134, proti 1.

Konstatuji, že vyšetřovací komise byla zřízena. (Potlesk vpravo.) Končím projednávání bodu 131.

S přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jsou věci, které musí předseda klubu sledovat, a které když zjistí, musí oznámit Sněmovně, i když z toho nemá žádnou osobní radost. Tak věřte, že z toho radost nemám, ale říct to prostě musím, protože pravidla jsou jenom jedna a musí se dodržovat.

Na začátku minulého bodu vystoupila paní poslankyně Zeličková. Sice nepožadovala zpochybnění hlasování, ale tady autoritativně řekla na mikrofon, že hlasovala pro. Ale podle sjetiny nebyla přihlášena. Už to, jak se v tomto volebním období říká, že já jsem chtěl hlasovat pro a hlasoval jsem proti, už to je proti jednacímu řádu. Správná námitka je: já jsem hlasoval pro nebo proti, a na sjetině mám něco jiného. To bych ještě toleroval.

Ale aby poslanec či poslankyně, kteří nejsou přihlášení, nám pak na mikrofon říkali, jak hlasovali? To já bych mohl u každého z nepřihlášených hlasování říct, jak bych hlasoval, kdybych to stihl doběhnout, nebo kdybych (nesrozumitelné). Mně to nepřipadá jako opravdu legrační, úsměvné. Za podobné věci se tady skládaly mandáty v předminulých volebních obdobích a podobně. Opravdu to považuji za závažnou věc a žádám všechny, aby se toho vyvarovali a nelhali jak malé děti. Navíc to bylo úplně zbytečné. Koalice dosáhla svého. Nebylo to žádné bojové hlasování. Ale prostě není možné říkat, jak kdo hlasoval, když nebyl přihlášen. My to považujeme opravdu za závažný faul a rovnou říkám, že z toho nemám žádnou radost. Není to žádný osobní útok, ale pravidla musí platit pro všechny. A věřte, že my si to sledujeme, protože tentokrát to bylo hlasování, které nebylo důležité, které nebylo těsné, ale pokud bychom to připustili, tak se to příště může stát v hlasování, které bude důležité nebo které bude těsné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Děkuji. Nyní přistoupíme k projednávání bodu 5, což je přerušené projednávání bodu

5.

**Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb.
/sněmovní tisk 144/ - druhé čtení**

Prosím pana navrhovatele pana poslance Foldynu, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, a prosím, aby taktéž učinil zpravodaj ústavněprávního výboru pan Bronislav Schwarz. Konstatuji, že tento bod jsme přerušili v obecné rozpravě.

S přednostním právem eviduji do obecné rozpravy přihlášku pana poslance Laudáta. Prosím, aby se připravil pan poslanec Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já budu pokračovat v tomto bodě ve své jízdě. Nechci paralyzovat jednání Sněmovny, tudíž dávám procedurální návrh, aby tento bod byl přerušen do doby, než bude k jeho projednávání přítomen pan ministr zemědělství a zejména pan premiér. Při projednávání v prvním čtení jsme tady požadovali po panu premiérovi, aby jednal s Ekumenickou radou církví, zeptal se jich na jejich názor a zda je nutné lhůty prodlužovat, anebo že tam bude vzájemná džentlmenská dohoda. Jelikož tuto odpověď neslyšíme, tak proto vznáším tento procedurální návrh. V případě, že tento procedurální návrh nebude přijat, tak potom žádám o přestávku jménem klubu TOP 09 v délce 18 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vzhledem k tomu, že to je procedurální návrh, budeme o něm hlasovat bez rozpravy. Prosím všechny, odhlásím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartičkami.

Vzhledem k tomu, že se počet ustálil, zahajují hlasování o procedurálním návrhu na přerušeni tohoto bodu do doby přítomnosti příslušných ministrů.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím a konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Laudát s přednostním právem.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dovolte, abych požádal jménem klubu TOP 09 o přestávku v délce trvání 16 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Já přerušuji jednání do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat interpelacemi.

(Jednání přerušeno ve 12.44 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně a milí kolegové. Je 14 hodin 30 minut, a to je čas určený pro bod

133.

Ústní interpelace

Nejprve na pana premiéra. Pan premiér je bohužel nepřítomen ze závažného důvodu, z jednání Evropské rady. Začneme tedy interpelací paní poslankyně Gabriely Peckové, která pana premiéra bude interpelovat ve věci zpětvzetí Úmluvy Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování, tzv. Lanzarotské úmluvy. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, vážený nepřítomný pane premiére, dámy a pánové. V úterý jsme si vyslechli, že vláda vzala zpět úmluvu o boji proti sexuálnímu násilí na dětech. Celý rok jsem v Radě Evropy pracovala, abych zbavila Českou republiku nálepky, že se jako jediná k úmluvě nepřipojila.

Dokument obsahuje nástroje mezinárodní spolupráce, jak zvýšit povědomí, zlepšit prevenci, účinněji stíhat pachatele a chránit oběti.

Zločin sexuálního násilí na dětech má díky informačním a komunikačním technologiím mezinárodní rozměr. Často začíná na internetu a sociální sítě jsou dokonalou mezinárodní databází potenciálních obětí. V té databázi jsou i naše děti. Tak proč naše vláda těsně před dokončením legislativního procesu vzala tak zásadní dokument zpět? Svým charakterem je to mezinárodní smlouva, takže kromě výhrady na ní nelze nic přepracovávat. Opravdu chceme být zpět na černé listině těch, kteří se nechtějí přidat k boji proti sexuálnímu násilí na dětech? Zeptejte se této Sněmovny, pane premiére, myslím, že vám odpoví napříč politickým spektrem a jednohlasně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Peckové, která dostane od pana předsedy vlády písemnou odpověď ve lhůtě podle jednacího řádu.

S další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová, která byla vylosována na druhém místě. Připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že tu dnes pan premiér není, svoji interpelaci nepřednesu a odložím ji na další týden. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní poslankyně tedy stahuje svoji interpelaci na pana premiéra. Další interpelaci na pana premiéra má pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak. Hezké odpoledne. Vážený pane premiére v nepřítomnosti, já bych se vás v závěru své interpelace dotázal. Nyní – po vašem nástupu k vládě jsme se před prázdninami a v průběhu prázdnin dozvídali, že na vašich ministerstvech, na jednotlivých ministerstvech, probíhaly audity, kterými byly zjišťovány určité nedostatky. Například Ministerstvo financí, právní služby, cirka 60 milionů korun. Ministerstvo zemědělství, nevýhodné zakázky za cirka 250 milionů korun. Ministerstvo obrany, externí smlouvy na hlídání muniční základny a 6 vojenských skladů za stovky milionů korun s problematickou možností vypovězení takovýchto smluv. Ministerstvo zdravotnictví, informace o problémech na Státním úřadu pro kontrolu léčiv. Ministerstvo školství nám sdělilo problémy externích smluv zaměstnanců a jejich příbuzných. No a od ministra vnitra jsme se dozvěděli, že na Ministerstvu vnitra kradli i vlastní zaměstnanci.

Dovolil bych si vám v této věci položit otázku, v kolika případech a v jakých konkrétních věcech jste postupovali, nebo vaši ministři, ve smyslu § 8 odst. 1 věty druhé trestního řádu, kde se praví, že státní orgány jsou povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. Chtěl bych znát takovou odpověď, pokud všechny informace, které jste sdělovali, nebyly pouze předvolební rétorika. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi, kterému taktéž bude odpovězeno písemně.

Poprosím s poslední interpelací na pana premiéra pana poslance Jiřího Valentu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, rád bych se vás zeptal, zda se zakládá na pravdě informace uveřejněná ve Finančních novinách 20. října a i jinde, údajně podložená dokumenty ČTK, která tvrdí, že Evropská komise začala Česko šetřit kvůli schvalované novele zákona číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Novela zmíněného zákona má být údajně v rozporu se směrnicí Evropské unie a omezovat práva spotřebitele. V případě jejího přijetí v aktuální podobě, tedy také po projednání a schválení Senátem, k čemuž došlo 22. října, tedy včera, by prý České republice hrozily milionové sankce. Senátní

hospodářský výbor však také, stejně jako hospodářský výbor Poslanecké sněmovny, doporučil své komoře schválení novely beze změny s tím, že odpovědnost leží na Ministerstvu průmyslu a obchodu, a jestli toto ministerstvo cítí, že je schopno svoji odpověď soudnímu dvoru a případně i ČTÚ obhájit, není prý důvod, proč by se toto doporučení výboru mělo měnit. A přesně toto si myslím i já jakožto zpravodaj tohoto zákona v hospodářském výboru Poslanecké sněmovny v Poslanecké sněmovně jako takové.

Dopis Evropské komise, který údajně dorazil, je však podle prezidenta Asociace provozovatelů mobilních sítí Jiřího Šuchmana součástí pouze takzvaného neformálního dialogu v rámci systému EU Pilot, a tedy nikoli oficiálním stanoviskem Evropské komise.

Ptám se vás tedy, jedná se tedy již opravdu o proces, i když zatím jen neformálního vyšetřování Evropskou komisí, nebo pravdu má prezident asociace Šuchman, který tvrdí, že jde pouze o jakýsi neformální dialog v rámci systému EU Pilot.

Za druhé. Je tato novela podle vás skutečně v rozporu se směrnicí Evropské unie, a omezuje tudíž práva spotřebitele? Podotýkám, že stanovisko MPO poskytnuté hospodářskému výboru Poslanecké sněmovny nebylo negativní.

A za třetí. Jaké kroky podnikne koaliční vláda v případě, že by se přesto později ukázalo, že jde o reálnou faktickou neslučitelnost s evropským právem? Pro úplnost je třeba doplnit, že inkriminované pozměňovací návrhy podali a prosadili koaliční poslanci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Valentovi. Tím jsme vyčerpali veškeré ústní interpelace na pana premiéra. A než přejdeme na ústní interpelace na jednotlivé členy vlády, přečtu omluvy, které tady mám. Pan poslanec Farský se omlouvá dnes od 14.30 hodin z osobních důvodů. Dále pan poslanec Vlastimil Vozka se omlouvá dnes mezi 15. a 18. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji. Dále pan ministr obrany Martin Stropnický se dnes omlouvá z odpoledního jednání z důvodu projednávání návrhu zákonů v Senátu. Dále paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá dnes mezi 11.45 a 13. hodinou z důvodu jednání – to už uplynulo. Dále se omlouvá pan poslanec Stanislav Pfléger dnes od 14.30 do 15.30 z důvodů pracovních. Pan ministr Chovanec se dnes omlouvá z odpoledního jednání z důvodu pracovních povinností v rezortu. Dále se omlouvá pan poslanec Roman Kubíček dnes od 15 hodin z pracovních důvodů. Dále pan poslanec Bohuslav Chalupa dnes od 14.30 z rodinných důvodů. Dále poslankyně Markéta Adamová se omlouvá dnes od 14.30 z pracovních důvodů. Pan poslanec Beznoska se omlouvá dnes od 12 hodin a z pátečního jednání z důvodu zahraniční pracovní cesty.

A teď si dovolím poprosit pana poslance Antonína Sedu, aby přednesl interpelaci na místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, a zahájil tak blok

odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane nepřítomný místopředsedo vlády, naše země se potýká s řadou problémů, které musí současná vláda řešit, a jedním z nich je skutečnost, že zahraniční firmy odlévají z naší země stále více zisků ke svým akcionářům. Jen v loňském roce oteklo ze země přes 300 miliard. korun, což je dvakrát více než v roce 2003. Tato částka pro představu představuje přibližně 8 % hrubého domácího produktu. Tyto peníze potom scházejí pro rozvoj investic a pro vytváření nových pracovních míst. Dále tyto scházející peníze snižují růst příjmů občanů naší země. Zase pro vaši informaci, růst příjmů Čechů se za posledních 20 let přiblížil průměru vyspělých zemí Evropské unie pouze o 0,1 %.

Vážený pane ministře, programové prohlášení vlády mimo jiné hovoří o přijetí nezbytných opatření ke zvýšení efektivity výběru daní a zamezení zneužívání a obcházení daňových předpisů. Proto se chci zeptat, zda vy osobně či vaše ministerstvo připravujete nějaké legislativní změny, které by snížily tento odtok zisků zahraničních firem z České republiky. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Bohužel pan ministr financí je nepřítomen, takže na jeho interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další interpelující bude paní poslankyně Marta Semelová, která bude interpelovat přítomnou ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci dávek v hmotné nouzi a poukázek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní ministryně, moje interpelace se týká nového způsobu vyplácení dávek v hmotné nouzi podle nařízení Úřadu práce, aby více jak polovina vyplácely jednotlivé úřady ve stravenkách. Někde se tak děje od října, jinde tomu tak je od listopadu. Pravidla si mohou upravit samy regiony.

Rozumím snaze zamezit zneužívání dávek. Asi je toto opatření vhodné například u gamblérů, alkoholiků a podobně. Na druhou stranu se mnohé rodiny díky novému systému mohou dostat do velmi vážných situací, kdy jim nebudou stačit peníze například na nájem. Mám informace o případu, kdy žadatelka dostává dávku hmotné nouze ve výši 3 300 korun a její měsíční náklady na bydlení v družstevním bytě jsou 5 500. Pokud dostane polovinu ve stravenkách, nebude schopna nájem zaplatit. Je zde reálné riziko, že se celé rodiny ocitnou na ulici, že se zvýší počet lidí bez domova.

Chci se proto zeptat, jestli je toto riziko nějak ošetřeno. Dále, jestli je pravda, že o tom, kdo dostane místo peněz poukázky na jídlo a za kolik, rozhodují jednotliví pracovníci úřadů práce, a konečně, zda úředníci posuzují individuálně životní a sociální situaci každého žadatele, kterému změni výplatu dávky, protože podle mých informací někde se tak děje plošně bez jakéhokoliv šetření.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci. První jsem chtěla říct, že je mi tady taky velká zima.

Druhé je, že možnost vyplácet v poukázkách v rámci zákona o pomoci v hmotné nouzi je v tomto zákoně od počátku jeho účinnosti, tj. od roku 2006. (Poznámky z protilehlých lavic.) A pořád je mi zima. Ta možnost je ale jenom na tzv. příspěvek na živobytí a na mimořádnou okamžitou pomoc. Doplátek na bydlení je samostatná dávka a tam samozřejmě nic v poukázkách vyplácet nelze, protože to jde přímo majitelům ubytovacího zařízení.

Způsob výplaty v poukázkách se teď znovu začal vlastně zavádět od září 2014 a je tam poměrně přísný metodický pokyn. Za prvé u těch dvou – příspěvek na živobytí a mimořádná okamžitá pomoc – tam je to nejméně 35 % a nejvíce 65 % může být poskytnuto v poukázkách, zbytek penězi. U mimořádné okamžité pomoci je to třeba poukázka na ledničku, takže ten člověk dostane papír, bude tam, já nevím, lednice v hodnotě 5 000 korun, přijde s tím do obchodu smluvního, oni si to od něho vezmou, dají mu ledničku a nechají si to proplatit.

Jinak obecně způsob výplaty skutečně má brát v úvahu individuální situaci osoby v hmotné nouzi a i se hodnotí využití dávky k tomu účelu, k jakému je určena. Poukázky se smějí poskytovat jenom v odůvodněných případech v zákonem stanoveném rozmezí a v rozhodnutí o poskytnutí dávky, když je částečně v poukázkách, se to musí zdůvodnit. Jinak bylo teď v létě výběrové řízení, byli vybráni tři poskytovatelé poukázek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Pokud by to takto bylo, tak je to určitě lepší. Nicméně fakt je, že když dostane dotyčný 65 % té dávky v poukázce, i kdyby to bylo na ledničku, tak pokud nebude mít na nájem, tak si ledničku může dát akorát pod most. Takže bych byla ráda, kdyby skutečně tato záležitost byla ošetřena tak, aby lidé se nedostávali do těchto situací, protože — už se to objevilo v tisku, že řada těch rodin se ozývá na úřady práce a že situace je trošku jiná, než by to mělo být tak, jak je to v zákoně. Jinak vím, že je to od roku 2006, ale teď to přichází znovu na pořad dne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní ministryně, pakliže má zájem o doplňující odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já bych k tomu řekla, že vzhledem k tomu, že to teď znova běží od září, si necháme udělat vyhodnocení za první měsíce a potom si to tady můžeme znova říci na další interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni a paní poslankyni. Než předám slovo paní poslankyni Černochové, tak ještě pan poslanec Roman Sklenák se omlouvá z dnešního odpoledního jednání od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů.

A teď už paní poslankyně Černochová, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra obrany Martina Stropnického ve věci nákupu na Ministerstvu obrany. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Není mi zima, ale je mi smutno. Pan ministr už neprojednává zákony v Senátu. Projednávání zákonů, které jsem sledovala, protože to byly zákony, které procházely naším výborem pro obranu, se doprojednaly před půl hodinou, takže pan ministr obrany Stropnický tady může sedět, a není pravda, že by jeho povinnost byla sedět v Senátu a projednávat tam věci, které jsme tady schválili. Není tomu tak a z tohoto důvodu obě interpelace na pana ministra Stropnického stahuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím na chvilku o vystřídání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme pokračovat další interpelací a tu má Petr Gazdík na pana ministra Stropnického.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás požádat o vysvětlení důvodů, proč vaše ministerstvo nepodpoří společný nákup vojenských 3D radarů v rámci Visegrádské čtyřky, které prosazovaly české a slovenské firmy. Pane ministře, prosím, proč jste se rozhodl vypsat vlastní otevřené výběrové řízení, které naopak zvýší šance zahraničních dodavatelů – švédské zbrojovky Saab a americké zbrojovky Lockheed Martin, když armády zahraničních států, jako jsou armády Maďarska, Polska, souhlasily se spoluprací na dodávkách od českých společností Československé konsorcium v čele s pardubickou Retií a kopřivnickou Tatra Trucks? Proč jste tedy rozhodl opustit projekt Visegrádské čtyřky, když původní záměr spočíval právě ve společném nákupu? Proč má podle vašeho názoru mít Česká republika jiné dodavatele než další státy dohody Visegrádské čtverky a v čem jsou tyto dodavatelé lepší než dodavatelé naši, které schvalují armády dalších států této dohody?

Pane ministře, vzhledem k tomu, jak jednáte za Českou republiku v rámci tohoto projektu, když v České republice zásadně vyčleňujete ze spolupráce s dalšími státy Visegrádské čtverky, rád bych věděl, v čem tedy konkrétně spolupráci České republiky ve vojenské oblasti ve Visegrádské čtverce spatřujete, respektive zda takovýto postup, jakým v současné době jednáte na mezinárodním poli, je dobrou ukázkou spolupráce. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo. Na půl hodiny teď omlouvám z jednání paní poslankyni Balašítkovou.

Budeme pokračovat dál. Šestým v pořadí v interpelacích byl vylosován pan poslanec Rom Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře Němečku, vzhledem k vaší nepřítomnosti si dovoluji zrušit svoji interpelaci a doufat ve šťastné vylosování při příštích interpelacích. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kostřicovi. S další interpelací, taktéž na pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, je připraven pan poslanec Ludvík Hovorka ve věci nedodání podkladů kontrolnímu výboru. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený nepřítomný pane ministře, 19. 6. jsem vás požádal o předložení auditu vyhodnocení pilotního projektu outsourcingu účetnictví v nemocnici Na Homolce a vyvození odpovědnosti a potrestání konkrétních viníků. 19. 6. jsem také interpeloval pana premiéra, který mi odpověděl, že požádal pana ministra zdravotnictví, aby v okamžiku, kdy bude mít k dispozici konečné výsledky kontroly, přijal důsledně všechna potřebná personální opatření, která s výsledky této kontroly budou souviset.

18. září jste mi odpověděl, že detaily opravdu teď nejste schopni odpovědět takto z hlavy, ale: "My vám na všechny otázky pečlivě odpovíme formou písemné odpovědi. Já bych byl jenom rád, aby tu zaznělo, že si myslím, že tato problematika bude řešena systémově, a to tím, že do konce tohoto měsíce by mělo být uzavřeno výběrové řízení na ředitele nemocnice Na Homolce a pak předpokládám, že všechny tyto věci bude řešit nový pan ředitel." 25. září jsem dostal v podstatě podobnou odpověď. 4. září na jednání kontrolního výboru bylo slíbeno dodat audit v Nemocnici Na Homolce, a dosud nebyl předložen.

Do dnešního dne, pane ministře, nemám odpověď na uvedené interpelace, které jsem vám přednesl. Slíbené systémové řešení, které jste sliboval v Nemocnici Na Homolce, jste neudělal. Výběrové řízení jste zrušil a na místo ředitele jste dosadil člověka, který se ani nepřihlásil, a ten ponechal všechny dosavadní manažery ve funkci. Audit slíbený kontrolnímu výboru jste nedodal. Pane ministře, nevidím vůli

problém v Nemocnici Na Homolce a jejích dceřiných firmách řešit. Žádám vás o předložení odpovědi a auditu kontrolnímu výboru a žádám vás o lepší spolupráci v této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi, kterému bude odpovězeno písemně.

S další interpelací vystoupí paní poslankyně Jitka Chalánková, která bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci českých dětí v Norsku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za trpělivost. (Paní poslankyně je velmi udýchaná.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Klidně se vydýchejte, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Téma není nové. Vážená paní ministryně, chci se opět vrátit ke kauze českých dětí v Norsku a tentokrát navázat na svoji interpelaci z 25. března letošního roku. Byl to sněmovní tisk 187. Ptala jsem se vás tehdy, zda je vám znám případ, kdy se po intervenci indické vlády podařilo vrátit dvě indické děti, odebrané z vykonstruovaných důvodů norským Barnevernem, zpět jejich indickým rodičům. Ptala jsem se proto, že ten případ je v mnohém podobný případu odebraných českých dětí a pro evidentně zcela bezradnou českou vládu by mohl být svého druhu návodem, jak postupovat.

Odpověděla jste mi tehdy, že tento případ neznáte. Táži se tedy, zda jste se s ním od té doby seznámila a zda jste v postupu indické vlády shledala něco pro nás inspirativního. To je první otázka.

A za druhé, tehdy jste mi neodpověděla, zda hodláte přímo jednat se svou norskou rezortní kolegyní, ministryní Solveig Horne. Táži se tedy, zda jste s norskou ministryní pro děti, rovné příležitosti a sociální začlenění již jednala a popřípadě zda Ministerstvo práce a sociálních věcí přímo jedná s norskou vládou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a dovoluji si požádat paní ministryni práce a sociálních věcí o odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, my jsme celou dobu od března prostřednictvím Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně v tomto případě, myslím, udělali úplně všechno, co jsme jako česká strana mohli. Jestli se inspiroval nakonec ten ÚPMOD tím indickým případem, to já nevím. Já jsem se tedy, musím říci a přiznat, s tím potom detailně neseznámila, nicméně v tom mezidobí došlo k tomu, že byl nejprve odeslán dopis české ombudsmanky na norskou ombudsmanku.

Odpověď přišla, myslím, asi tak po dvou měsících, možná i trochu později, a v podstatě říkala to, že do jednotlivých kauz a do rozhodování o jednotlivých případech ombudsmanka nemůže zasahovat a v podstatě celý ten dopis byl velice obecný a odmítavý.

Já jsem zatím poslala dopis svému protějšku, ministryni, pod kterou patří dětská práva. Ještě jsme také nedostali odpověď.

Co se týče jednání s norskou vládou, tak mělo dojít k mému setkání s norským velvyslancem, ke kterému v létě nedošlo, ale právě mezitím bohužel došlo k tomu, že se, pokud si to dobře pamatují, norský velvyslanec měnil, takže s tím novým jsme se ještě nebavili.

Ráda bych také k tomu podotkla, že pokud vím, tak mezitím ta kauza, která byla u Evropského soudu pro lidská práva, tak ten soud nedal té české rodině zapravdu v tom sporu s Norskem. Doufám, že se nemýlím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za odpověď. Paní poslankyně Chalánková má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já jenom krátce. Já jsem se ptala, jestli jste se seznámila s tou kauzou. To jsme si vyjasnili. Dopis od své kolegyně z Norska zatím nemáte. K setkání nedošlo.

Já jen znovu připomínám, že neustále čtu, že se občané tam musí podrobit jurisdikci toho státu a my zase proti tomu klademe tu informaci, že jsou to státní příslušníci České republiky.

O výsledku Evropského soudu pro lidská práva informovaná nejsem, nevím, jestli rodiče. Jediné, co obecně vím na základě konference, která proběhla 3. 10. v Praze, která se těmto kauzám věnovala z obecného pohledu, a to jako kauzám odebírání dětí v zemích Rady Evropy obecně, tak tam byl i soudce Evropského soudu pro lidská práva, který tam přímo sdělil, že tento soud proti Británii a Norsku v posledních asi dvou letech těchto rozsudků příliš mnoho nedává ve prospěch těch lidí. To znamená, že je to věc také ke sledování, ale nevím o výsledku tohoto rozhodnutí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní ministryně chce ještě doplnit odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já snad ještě jenom doplním, že mám celý seznam aktů, které udělala česká strana prostřednictvím Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu v Brně. Já se prostě domnívám, že v tuto chvíli nemůžeme dělat víc, protože jestliže norská strana trvá na tom, to jsou skutečně v tuto chvíli vlastně jejich děti a jsou v jejich jurisdikci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni i paní poslankyni. Dalším interpelujícím bude pan poslanec Radim Holeček, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou ve věci justičního areálu v Ústí nad Labem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, přeji krásné odpoledne.

Vážená nepřítomná paní ministryně, je obecně známou skutečností a oficiální statistiky Ministerstva spravedlnosti to dokládají, že soudy v Ústí nad Labem, konkrétně krajský soud i okresní soud, patří v hodnocení délky civilního soudního řízení v rámci České republiky k těm úplně nejpomalejším. Pro ilustraci si dovoluji připomenout, že průměrná délka civilního soudního řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem činila v roce 2013 665 dní a u Okresního soudu v Ústí nad Labem dokonce rekordních 876 dní. V problematice soudnictví se rozhodně necítím být odborníkem. Nicméně jako poslance zvoleného za Ústecký kraj mě tato skutečnost velmi znepokojuje.

V této souvislosti jsem před několika dny ve veřejnoprávní televizi zaregistroval tento váš komentář směrem ke stávajícím prostorám Krajského soudu v Ústí nad Labem – cituji: "Je to tam šílené a soudit se tam skoro nedá." Z toho usuzuji, že právě nevyhovující zázemí je významným faktorem, který negativně ovlivňuje délku soudních řízení. Proto bych se vás, paní ministryně, rád zeptal, zda v tuto chvíli již existuje reálný konkrétní plán výstavby nového justičního areálu v Ústí nad Labem, a pokud ano, tak jaké jsou jeho základní parametry. Tedy kdy se začne stavět, kdy se předpokládá jeho dokončení a zprovoznění, jaké jsou plánované finanční náklady a jak je v tuto chvíli zajištěno jejich krytí a především jaké konkrétní přínosy to bude mít co do zefektivnění tolik potřebného zrychlení práce ústeckých soudů. Předem děkuji za zaslouženou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holečkovi, který již naznačil, že mu odpověď bude poslána písemně.

Dalším interpelujícím bude pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat pana ministra Mládku ve věci CzechInvestu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tady pan ministr Mládek opět není, a moc často ho tady nevidám, svou interpelaci stahuji a doufám, že příští čtvrtek se tady už konečně objeví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Další interpelace – pan poslanec Jiří Valenta svou interpelací stáhl, následuje pan poslanec Ladislav Šincl, který má interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci hornických důchodů. Připraví se pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, jsem poslancem z Moravskoslezského kraje, konkrétně z velice těžce zkoušeného regionu Karvinsko, kde je evidováno více než 22 tisíc nezaměstnaných a o jedno jakékoli volné pracovní místo se uchází dlouhá fronta téměř 35 nezaměstnaných. V této nelehké době má těžební společnosti OKD připravený velice nepříjemný předvánoční dárek, kdy ztratí zaměstnání dalších 300 lidí. Zčásti se to také dotkne důlních pracovníků, zdejších horníků. Jsem přesvědčen, že kromě získávání nových investorů a vytváření nových pracovních míst by mohlo tomuto hornickému regionu pomoci i odsouhlasení předčasných odchodů horníků do důchodu, tak jak to v minulosti řešilo vládní nařízení číslo 363. Toto řešení je určitě pro stát výhodnější a levnější než evidovat propuštěné horníky s tzv. prošlou expozicí na úřadu práce, zvláště když každý nezaměstnaný stojí státní rozpočet minimálně 250 tis. Kč. Jen pro porovnání si dovoluji připomenout, že v Polsku mohou horníci do penze už ve 43 letech po odpracování 25 let v dole. Ve Francii a Belgii v 50 až– 55 letech a v sousedním Německu horníci odcházejí do důchodu v 55 letech.

Je naprosto nezbytné, aby byla přijata změna tohoto vládního nařízení a následně i zákon, který by umožnil odchod do předčasného důchodu nejen horníkům, ale v dalších profesích v těžkém průmyslu. Víím, že v tomto roce již probíhá příprava novely již zmiňovaného nařízení vlády a zákona o důchodovém pojištění, které toto by mohlo vyřešit, ale zajímalo by mě, v jakém to je stadiu a jak je tato příprava daleko. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím paní ministryni práce a sociálních věcí o odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, tuto problematiku lze rozdělit na dvě části, tedy především na základě úkolu, který pochází ještě z doby vlády předchozí, a v dohodě s odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu v současné době je ve vnějším připomínkovém řízení. Jsou tam tedy dva návrhy.

Za prvé jde o novely zákona o důchodovém pojištění a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a ty obě odstraňují časové podmínky pro zvláštní nároky osob ve vymezených povoláních v hlubinném hornictví, což znamená, že odstraňují podmínku vstupu do těchto zaměstnání před rokem 1993 a podmínku odpracování potřebného počtu směn do konce roku 2008, to znamená, že tuto podmínku bude možno splnit i po tomto datu. Kromě toho jde ještě o návrh novely nařízení vlády číslo 163/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993. Tato novela odstraňuje podmínku odpracování potřebného počtu směn do konce roku 2008. A znovu opakují, že to je teď v připomínkovém řízení. Připomínkové řízení končí dne 5. listopadu, takže tam uvidíme, jak se k tomu ostatní rezorty vyjadřují, a pak samozřejmě nastane standardní legislativní proces. My

předpokládáme, že to bude navrženo do vlády do konce roku 2014 a že by termín nabytí účinnosti byl šest měsíců po vyhlášení.

Jinak bych ještě ráda zdůraznila, že nejde o nějaké předčasné hornické důchody, ale vlastně o řádné starobní důchody, pro které jsou stanoveny zvláštní podmínky, které se týkají např. nižšího důchodového věku, a od něj se pak mohou odvíjet předčasné starobní důchody podle nějakých obecných kritérií. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Prosím pana poslance, zdali má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní ministryně, děkuji za vaši odpověď a oceňuji snahu věc řešit. Asi je to tím, že jste se zúčastnila fárání na dole Lazy v Orlové se mnou společně a viděla jste na vlastní oči, jak fyzicky je práce horníka náročná. Jistě se mnou tedy budete souhlasit, že je úplný nesmysl, aby tito pracující odcházeli do důchodu např. v 65 letech, když průměrná doba dožití horníka je 58 let.

Ale je ještě jedna věc, která mě v této věci trápí, a to že přestože stovkám těchto horníků, českých horníků, hrozí, že skončí na pracovním úřadě, firma OKD chce v příštích letech opět najímat havíře, ale z Polska. Asi kolem 1 300 lidí. Zástupci OKD tvrdí, že se firma bez nich neobejde. Sama jste při fárání mohla zjistit, že skoro velká část zde přítomných horníků mluvila polsky, jestli si dobře pamatujete. To nebyla náhoda.

Prosím vás o odpověď na otázku, zda i toto se chystáte nějak ze své pozice řešit a zda připravujete nějaké opatření, jak zvýhodnit české horníky oproti jiným horníkům, kteří berou práci českým horníkům. Děkuji.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za dotaz. Ano, dobře si pamatuji na to, jak jsme tam byli a že jsme tam viděli směnu polských horníků, nicméně zde se jedná o věc poměrně komplikovanou, protože Polsko je členskou zemí Evropské unie a samozřejmě my nemůžeme rozlišovat a diskriminovat mezi českým a polským zaměstnancem obecně. Nicméně se tímto určitě budeme zabývat a možná zkusíte najít nějaké řešení. Nicméně v tuto chvíli zejména chceme dotáhnout do konce legislativní proces, o kterém jsem mluvila předtím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za odpověď. Dalším interpelujícím, v pořadí 13., bude pan poslanec Simeon Karamazov, který bude interpelovat pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka ve věci hodnocení výsledků výzkumu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane místopředsedo vlády, v současné době je hodnocení výsledků vědy a výzkumu založené především na počítání publikací autorů. Publikování výsledků je prostředek, jak informovat odbornou

komunitu o tom, že na nějakém problému pracujeme a že jsme k nějakým výsledkům došli. Vlastní výsledky jsou většinou někde jinde. Je jasné, že v humanitních oborech je forma výsledků taková, že je lze plně vyjádřit textem, ale v technických, přírodovědných, ale i medicínských oborech je text pouze ozvěnou výsledku bádání a určitou indikací toho, co se na kterém pracovišti odehrává. Publikace jsou bezesporu velmi důležité pro spolupráci pracovišť, bez nichž dnes není možno dosáhnout žádného pokroku ve většině oborů. Pokud však učiníme z této druhotné informace základ řízení, a financování a odměňování je součástí řízení, nebude výsledkem tohoto kroku zvýšení výzkumné produktivity, ale pouze zvýšení počtu publikací. O tom svědčí to, že každým rokem roste počet hodnocených publikací, a stále se proto musí upravovat pravidla pro přidělování prostředků, která jsou na to navázána. Tedy měnit pravidla v průběhu hry, a ještě k tomu se zpětnou platností.

Kde je ale skutečné hodnocení výsledků? Většina mladších akademiků už chápe právě publikace jako jediný cíl výzkumu a zaměřují se pouze na ně. Přitom v technických a ve většině přírodovědných i v medicínských oborech je možno výsledky měřit zcela objektivně bez berličky publikací.

Moje otázka tedy zní: Počítáte se zásadními změnami v hodnocení výsledků výzkumu, nebo budeme stále počítat popsané stránky a body za ně? Věříte, že současná reformovaná Rada pro výzkum, vývoj a inovaci, složená v podstatě ze stejných osobností, které podporovaly dřívější nesprávná rozhodnutí, je skutečně schopna vyřešit otázky rozvoje v hodnocení výzkumu v České republice?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana vicepremiéra o odpověď. Prosím, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Dobré odpoledne, kolegové, kolegyně. Co se týká publikací, ty jsou jedním z hodnocených parametrů. Samozřejmě se hodnotí i patenty, hodnotí se i různé technologické postupy a podobně. Protože ta motivace, aby se zvýšila výkonnost české vědy, co se týká impaktovaných časopisů, byla zase přehnaná do určitého extrému, s tím souhlasím, tak i v některých oborech se v podstatě publikační činnost razantně omezila. S tím souvisí i vyškrtnutí některých časopisů z hodnocení. Takže k tomu došlo. Proti tomu některé technické obory třeba protestovaly, že národní některé časopisy jsou vyškrtnuty, protože jim to umožňovalo právě publikací textů získávat další body. Tyto změny právě byly vyvolány tím, že potom se honily články, nikoliv něco jiného.

Počítáme tedy s tím, že po té redukci některých časopisů se změní i hodnoty. My se skutečně musíme dostat do toho systému, aby vědecký výkon byl více orientován a abychom dostali skutečně co nejvíce výsledků, které budou aplikovatelné v praxi. Jsem rád, že rozlišujete ty humanitní obory, kde v podstatě publikace, ať už v časopise, nebo nějaká odborná kniha, popřípadě něco podobného, je v podstatě jedno z mála věcí, kterými se to dá měřit.

V současné době je metodika schválena na rok 2013 až 2015. Cílem je zachovat určitou kontinuitu, protože nám určitě nejde o to, abychom radikálním způsobem zasáhli do metodiky a rozkývali vlastně celý ten systém, nicméně změny tam určitě jsou. Už nyní přicházíme do systému peer review, kdy pouze kafemlejek, který se snažil metrikou odstranit ten subjektivní pohled hodnotitelů, se ukázal jako příliš mechanický, to znamená, už teď se dá říci, že hodnotí navíc přes 356 expertů, z nichž je přes 50 ze zahraničí. Jsou rozděleni do 17 panelů. Ti by měli zohledňovat nejenom to, jaký je počet publikací, ale také jaké ty publikace jsou, nejenom v rámci impaktovaných časopisů. Je jasné, že stejně jako u jakýchkoliv jiných investic, i tady, když je to investice svým způsobem, ale investice bezpochyby je, tak očekáváme zvýšení konkurenceschopnosti a ta se dá samozřejmě měřit i tím, jaká je potom komercializace jednotlivých výstupů, a posílení vlastně hodnocení v rámci komercializace určitě chystáme.

Co se týká rady, tak rada mohla být samozřejmě odvolána celá. Ona jí byla odvolána většina, to znamená, noví tam jsou z větší části, nicméně z hlediska kontinuity tam byli někteří zanecháni, s tím, že já se domnívám i z toho důvodu, že pan profesor Málek, který má hodnocení v podstatě na starosti, tak je důležité, aby tam z hlediska kontinuity zůstal. Nicméně já považuji hodnocení za určitý tanker, který se musí otáčet pomalu. Nicméně změny se určitě chystají. Nyní je i vlastně na Ministerstvu školství schválena IP metodika. Ta by měla také pomoci k tomu, aby se i více některé věci objektivizovaly, abychom dokázali věci, které se týkají výzkumu, dát do větší souvztažnosti s tím dopadem na praxi.

Také je tady ale otázka zadání. To znamená, my vlastně hodnotíme zpětně. Naším cílem je, abychom dokázali v budoucnosti hodnotit nejenom každý rok, ale abychom se dostali do nějakých delších časových období. Diskutujeme o možnosti do hodnocení promítnout i určité možnosti jakéhosi kontraktového financování. To znamená, že také dáme, nejenom vyhodnotíme zpětně, co dělají, ale také pomocí určitého zadání řekneme, co chceme, co by mělo být výsledkem, a za to potom budou instituce hodnoceny. Takže z tohoto hlediska určitě ke změnám bude docházet. Ale rozhodně neslibuji žádné radikální kroky, které by systém rozkývaly. Nicméně ta orientace na komercializaci, na to, jakým způsobem, protože i patenty se dají udělat v určité míře, ale jejich využitelnost nemusí být taková. Co se týká technologických postupů, jestli smícháte 30 % džusu a 70 % vody, nebo to uděláte obráceně, vlastně trochu jinak, a uděláte v obráceném poměru, tak se to dá využít. Takže vždycky je to určitý souboj k tomu, jestli ti lidé se k tomu staví, že využívají toho systému, nebo ho zneužívají. Já myslím, že ho více využívají. Nicméně naší snahou bezpochyby je, aby docházelo k co největšímu a v tomto smyslu i k většímu procentuálnímu zastoupení výsledků, které budou mít v podstatě tu závěrečnou fázi, která se dá nazvat komercializace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Já jsem použil slovo publikace jako symbol výsledku. Samozřejmě vím, že tam patří knihy a další záležitosti, které jste jmenoval, jako třeba patenty. Nicméně mám pocit, že ten systém přece jenom nějakou změnu chce. Vy jste potvrdil, že ano, a já děkuji za to, že jste v podstatě pregnantně odpověděl na moje dotazy.

Mám doplňující otázku v tom smyslu, zda byste mohl říct nebo jmenovat některé země, které jsou, řekněme, srovnatelné nebo rozumné ve vědě a výzkumu – nemyslím teď nějaké rozvojové –, které používají podobný, poměrně podle mě hodně složitý systém hodnocení vědy a výzkumu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane vicepremiére o doplňující odpověď.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Tak ono asi takhle přímo, že se něco jako kafemlejnec používá, nemá srovnání. Na druhou stranu i náš systém je poměrně unikátní, a to v tom, že zahrnuje nejenom vysoké školy, ale zahrnuje Akademii věd, což je svým způsobem unikátní záležitost. Navíc máme rezortní výzkumáky, které jsou roztrženy do 11 rezortů. Máme tady soukromé výzkumné instituce. To znamená, nelze to úplně srovnávat. Naopak my se můžeme v některých věcech inspirovat. Samozřejmě, řekl bych, technicky a mentálně je nám blízké Německo, kde mají fraunhofery a podobně, kde to má nějaký systém, ale i tam jim to trvalo desítky let, než to nějakým způsobem ustavili. Takže skutečně pro nás je důležité, aby ten systém nebyl pouze nějak koordinován, ale aby se začal řídit, aby to skutečně mělo nějaký směr. Takže ano, kafemlejnec vznikl proto, že tady v podstatě ta komunita je tady natolik malá, že když se navzájem hodnotili, tak to někdy budilo určité vášně, a zase ta pouhá metrika nemůže postihnout vlastně tu šíři a barevnost celého spektra. Takže naší snahou bude to kombinovat. A neumím si představit žádný systém, který by na současný systém, který je v České republice v hodnocení, byl aplikován na náš systém tak, jak je v podstatě strukturovaná ta oblast. Takže my ji chceme trochu restrukturalizovat, začít ji řídit a samozřejmě s tím jako významný nástroj, kde bude jeden z nejdůležitějších, se to udělá přes peníze, a proto je to samozřejmě záležitost metodiky. Takže ano, metodika je základním nástrojem, jak ovlivnit chod celého systému, a změny tam skutečně musí být.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím k mikrofonu další v pořadí vylosovanou, paní poslankyni Váhalovou, která přednese svou interpelaci na pana ministra Jurečku. (Dotaz však byl směřován na ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka.)

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové, kolegové. Pane ministře, účastnil jste se jednání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy v Bruselu. Mohl byste nás alespoň stručně

informovat o tématech tohoto jednání? Mohl byste nám říci, jaké postoje jste zaujímal k projednávaným tématům za Českou republiku? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji a přeji vám dobrý den. Rada pro všeobecné záležitosti se konala teď v úterý v Lucemburku a v podstatě 70 % času se věnovalo klimaticko-energetickému balíčku. To je také klíčové téma zřejmě pro Evropskou radu, která začíná dnes a bude trvat do zítřka. Myslím si, že to bude podobné v tom, že asi nejtěžší úkol, před kterým Evropská rada stojí, je právě dosáhnout shody mezi členskými státy právě v tom tzv. klimaticko-energetickém balíčku. Já jsem tam opravdu řekl pozici teď v Lucemburku, dokonce dvakrát. Jednak na jednání Rady a pak ještě i při jednání s předsedou Evropské rady panem Van Rompuyem. Podstata té pozice, kterou jsem tam prezentoval vlastně ještě v předvečer Evropské rady a kterou, předpokládám, bude i vstupovat, bude premiér, je to, že Česká republika v zásadě podporuje dosažení kompromisu na jednání Evropské rady teď ve čtvrtek a v pátek. Nicméně samozřejmě požadujeme zohlednění své české pozice. A těch zvláštností. Ty české zvláštnosti jsou jasné. My jsme stát, který nedisponuje zvláštními možnostmi pro stavbu větrných elektráren ani nemáme tolik slunečných dnů jako jižní státy Evropy. A zároveň, co je důležitý faktor, Česká republika je jednou z nejprůmyslovějších zemí Evropské unie. Třicet osm procent našeho HDP pochází z průmyslové výroby. To jsou ty faktory, které samozřejmě je třeba vzít v potaz, když říkáme, že se chceme podepsat pod společnou evropskou pozici.

V zásadě podporujeme princip snížit redukce emise na úroveň o 40 % z roku 1990 do roku 2030. Nicméně pokud se dohodneme na tomto závazném cíli, tak zároveň chceme, aby byl vytvořen kompenzační mechanismus, který České republice bude do určité míry sanovat, nebo pomůže jít utáhnout náklady, které nám tento cíl vyvolá. To znamená, my souhlasíme s dohodou, ale zároveň chceme, aby se vzaly v potaz zvláštnosti, specifika, v tomto případě specifika České republiky.

Jsme dokonce připraveni podpořit i další cíle, to je samozřejmě onen podíl obnovitelných zdrojů a zvýšení energetické účinnosti. S tím, že jsme ovšem tady, řekl jsem dvakrát, že my je podporujeme, tyto dva cíle, jako nezávazné cíle na celoevropské úrovni a zároveň chceme určité garance, že pokud s nimi budeme v téhle podobě souhlasit, tak nedojde k překlopení těchto cílů na národní úroveň s tím, že bychom potom za to mohli být třeba sankcionováni. To je něco, co bychom nechtěli akceptovat, protože pak by to bylo pro nás velice nevýhodné.

My prostě chceme, aby energetický mix zůstal v pravomoci jednotlivých členských států, aby se státy na základě svých zvláštností a specifík mohly rozhodnout, jaký typ energií budou využívat a jakým způsobem to budou garantovat. Protože jsou tady dvě významná hlediska. To první je, že nechceme, aby důsledky těchto opatření dopadly do cen energií a platili to občané této země. A to druhé

hledisko, aby se ten balíček nepromítl do snížené konkurenceschopnosti českého průmyslu. To znamená, tyhle dvě věci chceme chránit. Aby se neplatila tady energie s vyššími cenami z kapes obyvatel. A druhá věc, aby se průmysl nestal nekonkurenceschopný díky tomu, že tady přijmeme podobná opatření. To znamená, docílit této rovnováhy, docílit toho, abychom v těchto dvou bodech nebyli ztratni. To jsou předpoklady, které chceme splnit, a s tím jdeme do těch jednání.

Na druhé straně si uvědomuji že dosažení dohody a vytvoření společné evropské pozice je nesmírně důležité, protože jsem se účastnil Valného shromáždění OSN, kde zazněla jasná pozice z úst prezidenta Spojených států Baracka Obamy, stejně tak jako pozice Číny, která se k tomu postavila také velmi pozitivně, k těmto cílům v oblasti energetiky a klimatu, a je samozřejmě třeba, aby i Evropa do těch jednání, která se blíží, šla s jasnou společnou pozicí. Takže věřím, že se toho kompromisu podaří dosáhnout.

Seznámil jsem vás se vstupními parametry, se kterými do toho jednání jde Česká republika.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně chce položit doplňující otázku panu ministru Zaorálkovi.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane ministře. Já možná jenom krátce. Říkal jste, že 70 % jednání byl klimaticko-energetický balíček. Možná čeho se týkalo těch zbývajících 30, jestli byste nám ještě mohl aspoň v krátkosti říci, která témata byla další. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Je tam ještě jedno téma, které se samozřejmě také objevilo, a to je téma současné určité hrozby stagnace eurozóny a Evropské unie a toho, jakým způsobem na to reagovat. Mluvílo se o investičním programu, který je součástí také plánu Evropské komise a toho, o kterém mluvil současný nový předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker. A mluvílo se o tom, jakým způsobem zajistit financování těch 300 miliard, které by se měly takto použít pro rozběh evropské ekonomiky. A nejenom o tom, kde ty peníze najít, ale především o tom, jaké typy projektů připravit na národní úrovni společně s Evropskou komisí, aby to byl skutečně opravdu podnět k tomu, aby se čelilo stále poněkud hrozící stagnaci Evropské unie. To je téma, které Českou republiku nesmírně zajímá, protože my jako ekonomika závislá na exportu samozřejmě máme eminentní zájem na tom, aby se celou evropskou ekonomiku podařilo rozhýbat. To je téma, které se tam také objevilo významně.

Viceméně poslední možná téma, které bych ještě zmínil, je otázka Ukrajiny, kde se také debatovaly některé zahraničněpolitické věci. To ovšem nebylo předmětem

nějakého sporu, protože všeobecně se čeká na výsledek voleb na Ukrajině, které jsou teď už přede dveřmi. Panuje přesvědčení, že hodnocení situace i to, jak se plní příměří, přijde na řadu až po těch volbách. V této chvíli vzhledem k tomu, že situace je tam pořádkem složitá a nedá se říct, že by byly plněny podmínky příměří především z ruské strany, se téma debaty o sankcích se odkládá až do budoucna.

To by bylo myslím ještě k dokreslení toho, co se tam odehrávalo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka, který bude interpelovat pana ministra Jurečku.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, moje interpelace se týkala poskytování finančních příspěvků na vyhotovení lesních hospodářských plánů a na to, že existuje určitý rozpor mezi tím, jaké podmínky vyžaduje od žadatelů lesní zákon, a jaké podmínky vyžadují úředníci na základě nařízení vlády. Je to typická interpelace ústní vyžadující ústní odpověď a moji případnou repliku. Ale vzhledem k tomu, že pan ministr tady není, tak já si tu otázku nechám na příště a dneska tu interpelaci stahuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, děkuji. A prosím k mikrofonu paní poslankyni Putnovou, která bude interpelovat pana ministra Chládku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Mám tři konkrétní dotazy, které jsou směřovány na pana ministra Chládku. Týkají se písma Comenia Script.

V současné době jsou na základních školách vyučovány dva druhy písma. Klasické vázané písmo a nové písmo Comenia Script. Tato písma nejsou stejná a pro malé žáky nejsou ani lehce zaměnitelná. Pro výuku se v Comenia Script vyžaduje souhlas zákonného zástupce dítěte, a pokud tento není dán, je škola povinna zajistit plnohodnotnou výuku v klasickém písmu. Problematická je v tomto ohledu situace především na školách v zahraničí, to znamená v tzv. evropských školách, kde výuka v Comenia Script působí žákům znatelné potíže, adaptační potíže ve výuce cizích jazyků, protože běžné zahraniční školy stejně jako přibližně 90 % českých škol učí v klasickém vázaném písmu. Pro výuku se v Comenia Script vyžaduje souhlas zákonného zástupce, ale právě na Evropské škole Brusel III naprosto chybí, neboť téměř polovina rodičů s tímto písmem nesouhlasila. Stejně tak je škola povinna informaci o typu vyučovaného písma umístit do svého vzdělávacího programu. Žáci mají nárok na výuku v klasickém písmu. Přecházím k dotazům. Jak je možné, že při zavádění nového typu písma právě na evropských školách, kde se žáci potýkají s mnoha problémy v zahraničí, nejsou dodržována pravidla pro zavádění Comenia Script? Za druhé: Jak je možné, že některé činnosti či dotazy rodičů pocházející ze

sekce Evropské školy v Bruselu nebyly zodpovězeny či vyřízeny? Z jakého důvodu nekoná kroky k nápravě Česká školní inspekce? A za třetí: Jak situaci napравíte?

Děkuji a očekávám konkrétní odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, dostanete písemnou odpověď.

Nyní prosím dalšího vylosovaného a to je pan poslanec Zahradníček, který bude interpelovat pana ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Příjemné dobré odpoledne, paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci.

Vážený pane ministře, žádám vás, abyste jako zástupce akcionáře zabezpečil naplnění zákonné povinnosti a aby byla zveřejněna výroční zpráva Českých aerolinií, a. s., IČO 45795908, za rok 2013. Není mi známo, zda je již někde zpráva k dispozici, nebo zda byla, či nebyla vyhotovena.

Děkuji za pozornost a za splnění požadavku a prosím o sdělení termínu zveřejnění výroční zprávy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra financí o reakci.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedkyně. Ohledně výroční zprávy ČSA. Výroční zpráva za rok 2012 byla podána 20. prosince 2013 a založena do Sbírky listin 8. ledna 2014. Výroční zpráva za rok 2013 byla schválena valnou hromadou ČSA v červnu 2014 a nebyla zveřejněna. Podle § 21 a zákona č. 563/1991 musí být výroční zpráva po ověření auditora nebo po schválení valnou hromadou zveřejněna, a to v lhůtě od splnění obou podmínek, nejpozději však do konce bezprostředně následujícího účetního období. ČSA předpokládá její zveřejnění nejpozději do 31. 12. 2014.

Já se ČSA zabývám denně, tady mám celou složku. (Ukazuje sálu průhlednou složku s barevnými grafy.) Takže pokud pan poslanec má zájem, mám takovou krásnou prezentaci tady, jak to vypadalo, jak tam byl ředitel Kůla, potom Tvrdík, co nakupoval, Lašák, Dvořák, Sinčák... Skvělá prezentace o ČSA. Mám tady plno papírů, můžu vás informovat. Teď jsem tam strávil tři hodiny, zajímal jsem se o prezentaci, jak to s ČSA bude. Dneska měla být valná hromada. Je to teď moje hobby. (Smích části poslanců.) Takže pokud máte zájem, rád vám udělám několik prezentací a dám vám kopie. Skutečně to je výsledek, jak tento stát umí zničit skvělé značky, protože ČSA patřilo mezi tři nejstarší značky aerolinií světa. Takže asi tak.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vidím, že pan poslanec chce položit doplňující otázku.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji vám, pane ministře, a přeji vám, aby se vám podařilo aspoň, nechci říct, navrátit do původního stavu České aerolinie, ale doufám, že aspoň v té výroční zprávě se dočteme, jak se tedy hospodařilo v této naší společnosti. A kdybych mohl poprosit o tu prezentaci, byl bych rád. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Můžu to chápat, že nechcete položit doplňující otázku? Nebo jestli pan ministr chce na to reagovat? Nechce. Dobrá. Děkuji.

Nyní prosím další v pořadí paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra zemědělství. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci nepřiměřené administrativní zátěže kladené na provozovatele čistíren odpadních vod. Vlastník, resp. provozovatel vodovodů, kanalizace nebo ČOV je povinen na základě tří různých zákonů vykazovat třikrát totéž – z toho jednou správci povodí, podruhé Českému statistickému úřadu a potřetí Vodoprávnímu úřadu. Náklady na tuto zbytečnou práci nenesou jen provozovatelé, ale i státní orgány, které tato hlášení přijímají a zpracovávají. V součtu za celý stát jde o desítky milionů korun každý rok, které by se daly snadno ušetřit. A to se neptám, zda a k čemu konečný příjemce tyto údaje vůbec použije.

Pozoruhodné je, že dva z těchto tří výkazů jsou určeny stejnému rezortu, totiž zemědělství. Podotýkám, že patrně v rozporu s ústavním pořádkem České republiky je skutečnost, že vyhláška Ministerstva zemědělství č. 428/2001 Sb. obsahuje povinnosti výrazně nad rámec toho, k čemu je ministerstvo zmocněno zákonem o vodách. Tento zákon ukládá v rámci provozní evidence vést například záznamy o zdrojích povrchových a podzemních vod využívaných na vodu dodávanou vodovody, výkresovou dokumentaci vodovodu, nákladové listy, cenové kalkulace a podobně a tuto provozní evidenci předávat Vodoprávnímu úřadu. Vyhláška 428 vyžaduje údaje výrazně nad toto zákonné zmocnění.

Moje otázka zní, zda pan ministr uvažuje o tom, že by se uvedené údaje vykazovaly pouze jednou pro Ministerstvo zemědělství a že by je toto ministerstvo dále poskytlo Českému statistickému úřadu, tak aby provozovatelé ČOV, vodovodů a kanalizací místo tří různých složitých hlášení museli podávat jen hlášení jedno. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, vaše odpověď bude uspokojena písemně.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Štětínu, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni Válkovou.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Já dnešní interpelaci stahuji a nechám ji na příští čtvrtek, až zde bude přítomna paní ministryně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Fischerovou, která bude interpelovat paní ministryni pro místní rozvoj. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já budu mít na paní ministryni zcela jednoduchý dotaz. Týká se zákona o podpoře cestovního ruchu. Když jsem v minulých letech pracovala v podvýboru pro cestovní ruch, již byla verze, dá se říct, paragrafová připravena, a vím, že došlo k tomu, že se bude vše připravovat znova. Vše souvisí s financováním cestovního ruchu na úrovních republiky, regionu, hlavního města Prahy. Mně jde jenom o to, vážená paní ministryně, v jaké fázi je nyní příprava tohoto zákona o cestovním ruchu. Víme také, že na rok 2015 v rámci programování dotací Evropské unie na cestovní ruch je nula.

Jak budou tyto mezery v rozpočtu, ve státním rozpočtu dofinancovány? Jak vůbec vidíte vaši prioritu bojovat o cestovní ruch? Protože když jste se nám představovala v médiích, řeknu, když jsem o tom četla, tak vím, že jste tam i prezentovala, že cestovní ruch nebudete zanedbávat. Já mám z toho radost. Já sama říkám, že cestovní ruch je vlastně určitý druh průmyslu, který si zaslouží pozornost. A nejlépe by bylo, kdyby pan ministr financí měl přímo ve svém rozpočtu na další roky kapitolu pro cestovní ruch. Tím by mě velice potěšil. Asi takto zní můj dotaz na paní ministryni Ministerstva pro místní rozvoj. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a prosím paní ministryni o reakci. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážená paní předsedající, vážení poslanci, vážené dámy a vážení pánové, děkuji za tento dotaz. Původně jsem si myslela, že se týká toho zákona, který byl včera přerušen.

Jsem velice ráda za to, na co se ptáte. Jednak potvrzuju, že opravdu v budoucím programovém období, resp. již stávajícím od roku 2014 do roku 2020, nepůjde o cestovního ruchu téměř nic. A to téměř nic znamená, že to, co nebude napojeno na kulturní památky, kde jsme se pokusili opravdu, a teď mě berte za slovo, po několikahodinových jednáních, která trvala až třeba 10 hodin, s Evropskou komisí vyhádat, že tam budou kulturní památky, a to pouze památky, které patří UNESCO nebo které jsou národní kulturní památky, čili ty budou financované z budoucích fondů na roky 2014 až 2020.

Co se týká mé podpory cestovního ruchu. Já jsem do médií již dvakrát na tiskových konferencích sdělila, že pro mě je cestovní ruch stejná priorita jako vše ostatní na Ministerstvu pro místní rozvoj, a pro mě je to nástroj regionální politiky. Další věc ohledně cestovního ruchu je věc týkající se CzechTourismu. Ráda bych posílila i činnost této agentury, a to nejenom agendově ale samozřejmě i svým zaměřením.

A co se týká peněz, tak já bych zde chtěla pouze zmínit, že jsem minulý týden podepisovala, kde jsem se musela rozhodnout, zda peníze do cestovního ruchu, nebo například do kulturních památek, a pokud jste sledovali mé jmenování, pan prezident žádal o kulturní památky, které já zaručuji od roku 2014 do roku 2020.

Nicméně teď nám půjdou poslední výzvy z Integrovaného operačního programu, který je v gesci Ministerstva pro místní rozvoj, a rozhodla jsem, že 200 milionů půjde právě na cestovní ruch, protože v příštím období již nebude financován.

Co se týče posledního bodu, a to jakým způsobem se bude cestovní ruch financovat, já samozřejmě budu žádat o navýšení rozpočtu pro MMR ve složce cestovního ruchu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ptám se paní poslankyně, chce položit... Chce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Dám ještě takovou malou podotázku. Jsem ráda, že se této oblasti budete věnovat, paní ministryně. Tu zpětnou vazbu mám i od regionů. Oni právě nevědí, jakým stylem v příštím roce bude toto fungovat, protože někde jsou destinační managementy, někde nejsou, platí většinou všechno kraje a to asi do nekonečna nepůjde, když to systémově nebude zařazeno. Ale pořád tam opravdu chybí potom ty peníze. Škoda, že pan ministr financí teď odešel. Já pořád po něm pokukuju. Myslím, že by bylo nejlepší, kdyby to bylo celkově jako určité odvětví a přímo u něj, kdyby byla jistota pro další roky, pevná částka zakomponovaná.

Ale mně ještě záleží na jedné věci. Národní podpora programu cestovního ruchu. Bylo to většinou 50 milionů na rok. Všimla jsem si, že na tento rok by mělo být, na příští rok taky. Ale říkám, že to je málo, když tam nebude dotace z Evropské unie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za doplňující dotaz. Vzhledem k tomu, že já se nyní v průběhu čtrnácti dnů, co sídlím na Ministerstvu pro místní rozvoj, zabývám i rozpočtem této instituce, tak musím sdělit, že potvrzuji vaše slova, že 50 milionů je tam na příští rok alokováno. Já se budu snažit o větší alokaci

v této agendě. Protože jednak je to na MMR, je to naše priorita, a pokud MMR je místního rozvoje, tak je to součástí regionální politiky.

Ještě jednu věc bych chtěla zmínit. Cestovní ruch se ocitl na Ministerstvu pro místní rozvoj v dávných letech, ale pokud se podíváme, komu přináší nějaké efekty, tak to nejsou jenom regiony jako takové, ale je to skrz cílové skupiny, a to jsou návštěvníci, to jsou ale i podnikatelé. Čili já zde chci velice silně hovořit i s ministrem průmyslu a obchodu, protože jeho se to týká také. Přesně tak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Nyní dovolu,te, abych přečetla další omluvy, které přišly. Omlouvám z dnešního jednání pana poslance Sklenáka od 14.30 do 16.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Okamura z pracovních důvodů na dnešní odpoledne a pan poslanec Schwarz na dnešní odpoledne z pracovních důvodů.

A nyní poprosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra Dienstbiera. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr Dienstbier není přítomen, svoji interpelaci stahuji a doufám, že budu mít příští týden větší štěstí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále zde máme interpelaci pana poslance Holečka, který ji však stahuje. A nyní poprosím tedy dalšího v pořadí, pana poslance Sed'a, který interpeluje paní ministryni pro místní rozvoj. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážená paní ministryně, v srpnu tohoto roku jsem se obrátil na Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo kultury ve věci Integrovaného regionálního operačního programu, konkrétně ke specifickému cíli 3.1 Zefektivnění prezentace, posílení ochrany a rozvoje kulturního a přírodního dědictví. Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska požádalo Ministerstvo kultury, aby se prostřednictvím vašeho ministerstva zvýšila podpora památek v městských a vesnických památkových rezervacích a zónách. Tomuto požadavku ministerstvo i vláda vyhověly. Programový dokument byl předložen Evropské komisi, která údajně chtěla zúžit podporu v oblasti památek.

Z tohoto důvodu se vás ptám, paní ministryně, jak tento programový dokument v Evropské komisi dopadl a zda v něm byla zachována obnova památek podle požadavku Ministerstva kultury i Sdružení historických sídel.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za dotaz. Já bych IROP vzala trošičku obšírněji, a to vzhledem k tomu, že mám pět minut na svou reakci. Samozřejmě se vyjádřím i ke kulturním památkám, na které ten dotaz byl.

Integrovaný regionální operační program, ono to souvisí s mou odpovědí předchozí, nebude obsahovat podporu cestovního ruchu, ale bude obsahovat podporu kulturních památek. IROP, Integrovaný regionální operační program, v tuto chvíli není schválen Evropskou komisí. A nyní jsme obdrželi připomínky ze strany Evropské komise v rámci formálního dialogu s Evropskou komisí. On se projednával předtím zhruba od dubna do nyní neformálně, kdy jsme předjednali již některé věci.

Komise jasně naznačila, co podporovat bude a co podporovat nebude. Já zde potvrzuji vaše slova, že kultura a cestovní ruch neměly být vůbec financované. Proto jsem i reagovala předtím, že jsme opravdu s panem náměstkem Braunem strávili s komisí asi sedmkrát několik hodin a snažili jsme se prosadit i to nemožné. Podařilo se nám prosadit tu kulturu, že je součástí Integrovaného regionálního operačního programu. Nicméně bude zaměřena na UNESCO, národní kulturní památky a seznam kandidátů na zařazení jako národní kulturní památka. Teď v tuto chvíli nejsem schopna vám sdělit větší detaily, protože 29. 10. proběhne první formální dialog s Evropskou komisí o celém IROPu, kde toto samozřejmě budeme debatovat. Jsem schopna vám reagovat následně po tomto jednání, tzn. někdy v listopadu, jak vlastně dopadnou další připomínky. Jak říkám, těch připomínek je 118, z toho kultury se týkají zhruba dvě.

A komise, co nejvíce napadá – jestli ještě mohu, a mohu –, tak bych vás všechny chtěla informovat, že samozřejmě IROP je trošičku pod drobnohledem. EK se pozastavuje nad zapojením 482 pracovníků regionálních rad jako sedmi zprostředkujících subjektů v rámci tohoto programu a toto je z mého pohledu nejtěžší připomínka, kterou máme. O tom samozřejmě s Komisí budeme dále diskutovat a jednat. Sami víte, že regionální rady teď působí jako řídicí orgán regionálních operačních programů, které v budoucím období nebudou, čili tuto připomínku já považuji v podstatě za tu nejtěžejnější. Jinak jsem minulý čtvrtek jednala osobně s Evropskou komisí sedm hodin, opět to jsou vždycky hodinová jednání, kde mě Komise ujistila v tom, že IROP patří mezi progresové programy, a chválila ho věcně. Čili po věcné stránce se nedomnívám, že problém bude, ale může být problém s tímto.

Další hlavní připomínkou je, že Evropská komise požaduje zdůvodnění finančních alokací včetně alokací na kulturní památky a vůbec na celou tu novou prioritní osu, kam patří kulturní památky, čili to nyní na MMR budeme řešit. My v IROPu máme i podporu fyzických osob u jedné aktivity, což Komise napadá též. Tady si myslím, že asi ustoupíme. A také jako problematické vidí to, že vláda v červenci schválila program bez SEA, což už jsme napravili a na minulé vládě jsme schválili dodatečnou revokaci usnesení z července i se SEA. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A vidím, že pan poslanec touží položit doplňující otázku. Prosim, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Děkuji, paní ministryně, za vaši odpověď. Možná, že můj doplňující dotaz bude irelevantní. Já jsem se dozvěděl, že Ministerstvo kultury mělo s Ministerstvem pro místní rozvoj podepsat dohodu o náplni činnosti věcného grantu při realizaci Integrovaného regionálního operačního programu právě pro období 2014 až 2020. Chci se zeptat, jestli se v tom něco pohnulo, nebo se čeká vlastně na to rozhodnutí Evropské komise. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím paní ministryni o reakci.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Ministerstvo pro místní rozvoj nyní podepisuje, nebo jsme ve vyjednávání tzv. memorand s jednotlivými ministerstvy, protože ty agendy, které budou skryté pod Ministerstvem pro místní rozvoj v rámci IROPu, se týkají i školství i dalších rezortů. Já neumím odpovědět teď, jestli už je to podepsané, nebo není, tu informaci opravdu nemám, ale potvrzuji, že to běží.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova, který přednese svoji interpelaci na pana ministra (místopředsedu) Bělobrádka. Prosim, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo vlády, dovolím si navázat na svoji předchozí interpelaci. V uplynulém období byla v České republice vybudována značným nákladem, většinou z prostředků EU, mamutí výzkumná centra. Ta slibovala takzvanou udržitelnost, to znamená, že se po dobu pěti let budou používat ke slibovanému účelu. Ale dnes nejsou většinou schopna hradit ani své provozní náklady, natož reprodukci, a vyžadují další podporu státu. Stát tedy bude směřovat další prostředky především do těchto center, aby se nemusely vracet prostředky do fondů EU, a bude nejspíš zanedbávat ostatní oblasti, které by měly větší naději na uskutečnění, uplatnění a efektivní zhodnocení vložených prostředků.

Důvody těchto přehmatů spočívají v nesprávném hodnocení postavení výzkumu ve společnosti. V oblasti technických a přírodovědných oborů, kam všechna vybudovaná obří centra patří, by měl výzkum nalézat cesty k prosperitě společnosti a vytvářet pro to příslušné prostředky. Většina vybudovaných center bohužel nemá a ani nikdy tyto cíle neměla. Jejich cílem bylo podle předepsaných evropských pravidel zvyšovat počet publikací, zvyšovat mobilitu výzkumných pracovníků, chlubit se špičkovým vybavením a poskytovat zdarma své vybavení podobně v uvozovkách

neužitečným vědeckým institucím v Evropě. Udržování při životě, nebo spíš živoření obřích výzkumných center je tedy známkou naprosté bezradnosti při řízení této oblasti.

Vážený pane místopředsedo vlády, vím, že za rezort vědy a výzkumu zodpovídáte teprve krátkou dobu, není to tedy kritika, ale je to otázka. Jak budete právě vy postupovat v otázce financování těchto center a jak chcete změnit přístup při vytváření nových dalších center? Podpora některých užitečných výzkumných aktivit má totiž většinou velmi rychlý ekonomický efekt, jinak by většina podnikatelů ani nemohla existovat. K tomu je ale potřeba umět hodnotit výsledky výzkumů jinak než počet publikací. Děkuji za pozornost a odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana místopředsedu vlády o reakci.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní předsedající, kolegové, kolegyně, pane poslanče, výzkumná centra byla v podstatě stavěna z VaVpI. Tento operační program tady běžel spoustu let, a jak říkáte, jsou to věci, které jsou spíše na bedrech předcházejících tří vlád.

Druhá věc, která s tím souvisí. Nemyslím, že je to skutečně postaveno, jak říkáte, že většina z nich bude mít problémy. To teprve zjišťujeme. Ta tvrdá data tady totiž nikdo nemá. A to je věc, kterou se zabývá především Ministerstvo školství. Byla už jmenována zmocněnkyně Ministerstva školství, která má na starosti pouze tyto velké infrastruktury, s tím, že i na vládě, když jsme se bavili o rozpočtu, to byl jeden z důvodů, proč vlastně další peníze do vědy a výzkumu nedávat, abychom tady neživilí neživotaschopné infrastruktury.

Já jsem přesvědčen, že rozdělíme, jak máme informace alespoň dosud, všechna tato VaVpI centra do tří kategorií, které jsou bez problému a které fungují, a je jich dost, ta, která budou mít s udržitelností trochu problém, a pak je otázka, jak jim pomoci, a pak budou ta, nad kterými se musíme zamyslet, jestli skutečně nebude levnější ukončit jejich činnost, jejich rozestavenost nebo je v nějaké fázi utlumit nebo skončit, abychom se nedostali do situace, kdy tady budeme pět let udržovat něco neživotaschopného a po pěti letech to stejně skončí. Takže je to velmi nepříjemné, ale odhaduji, že pokud k něčemu takovému dojdou, tak to budou jednotlivá centra, že jich nebudou desítky. Ale to je můj odhad, tvrdá data ještě nemáme.

Další věc je, že obava, kterou jste vyslovil, že peníze, které budou použity na udržitelnost center, budou chybět někde jinde. Tomu se chceme rozhodně vyhnout. Pokud by docházelo k navyšování této udržitelnosti, tak by to měly být peníze navíc, protože samozřejmě ta zodpovědná nebo fungující bychom nechtěli dostat do situace, že budou platit za to, že holt někteří zřizovatelé těchto center přecenili svoje síly. Tam nejde jenom o to, v jakém oboru působí, ale také o to, že často centra měla mít nějakou míru spolufinancování, měla mít spolupráci s firmami. Ukazuje se, že některé podepsané předdohody s firmami byly čistě formální, takže se dostáváme do situace,

kteřá je velmi nepřijemná. Jsou samozřejmě velmi problematická centra, která tady jsou, a řešení nebude jednoduché. Nicméně vás chci ubezpečit, že vzniká mezirezortní komise. Chceme být i v tomhle smyslu aktivní. Je to samozřejmě záležitost především Ministerstva školství, částečně Ministerstva průmyslu a Ministerstva financí, ale chtěl bych, aby v tom ingerovala popřípadě i Rada vysokých škol, rektori a Akademie věd. V tomhle smyslu je to důsledek toho, že VaVpI centra vznikala právě neřizeně. To, co chybí celému systému, je nic jiného než řízení. To znamená, že vznikala někdy až divoce. Byly takové univerzity, které řekly: my si uděláme jedno centrum, protože nás to eventuálně bude stát 10 % našeho rozpočtu a to utáhneme, i kdyby to náhodou nevyšlo, jak si představujeme. A byla některá pracoviště, která to hodně nadcenila a řekla si, že za ty peníze si postavíme nové budovy, tam to přesuneme a bude to prima.

Další problém, který jste ani neřikal, je, že v infrastrukturách bude chybět až několik tisíc nových lidí. Buď se přetáhnou ze stávajících infrastruktur, což asi není to, co chceme, anebo je musíme přitáhnout zvenčí. To je samozřejmě taky velký problém, který řešíme. To znamená, jak při cestě do Spojených států, tak do Izraele příští měsíc se budeme snažit co nejvíce oslovit i naše partnery a samozřejmě i v rámci dalších zemí, jako je Německo, popřípadě jihovýchodní Asie, abychom sem dostali mozky, které nám s tím mohou velmi pomoci.

Další věc, kterou jste zmínil, je, jakým způsobem vyhodnotit to, jakým způsobem budou pracovat. Ano, tam je v podstatě nějaký manažerský výhled a ten se ne vždycky dá dopředu odhadnout. Nicméně je to zase tím, že jsme ne vždycky, respektive moji předchůdci, dokázali říci, co je prioritou této země a nechali jsme to vlastně tak – jsou tady peníze z VaVpI, tak stavíme. Řešit to budeme především tím, že teď dochází k mapování situace, a potom budeme řešit skutečně jeden případ konkrétně od druhého a nevyklučuji, že některé jednotlivé případy mohou skončit tím, že prostě skončí i s tím rizikem, že se vrátí peníze do Unie.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu místopředsedovi. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Opět děkuji za vyčerpávající odpověď. Zeptám se jenom na drobnou věc. Hodláte tedy nějakým způsobem zohlednit uplatnitelnost skutečných výsledků v praxi? Je to míněno spíš možná k technickým disciplínám, ale samozřejmě všude jinde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane místopředsedo, o reakci.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Samozřejmě ano. S novým řízením, kterému se přezdívá GBER, tam došlo k tomu, že aby tam nebyla nedovolená podpora, je to vlastně veřejná výzkumná investice, a když si bude

přivydělávat, tak je tam nějaké omezení. My jsme ho postavili za evropské peníze s nějakou dotací z národních zdrojů a teď by byli v komparativní výhodě proti soukromým kapacitám. Takže tam je nějaké omezení. Nicméně to, jakým způsobem budou spolupracovat s firmami reálně, jaké budou skutečné výsledky, to je velmi důležité, možná jeden z nejdůležitějších parametrů, které by v některých oblastech měly být zhodnoceny.

Navíc tady máme mezinárodní audit české vědy. Já to tady mám, když tak to můžu poslat. Nechci to tady číst. Je tady asi deset základních bodů, které byly doporučeny už před pěti lety a ne všechny se dosud realizovaly. Jen řeknu to, co by se v současné době mělo realizovat hlavně: nový zákon o podpoře VaVaI, to se připravuje, revize systému řízení a kompetencí, což je právě problém. Jedno z doporučení, pro vaši informaci, bylo, že nastavením společně s reformou státní správy by měly být posíleny ministerské kapacity, rada vlády by měla přesunout ohnisko zájmu k alokování rozpočtů a mikromanagementu na stanovování širších strategických směrů, Grantová a Technologická agentura by měly být podřízeny ministerstvu. To je jeden z doporučujících závěrů mezinárodního auditu. A my se přesně o to snažíme, aby rada vlády byla skutečně poradním orgánem, který se baví o strategii a koncepci, a vlastní výkonnou složku aby přebrala buď naše malá sekce na Úřadu vlády, anebo potom udělejme nějakou centrální autoritu, protože dělo-li se něco v Grantové agentuře, tak jsem pouze jedna sedmnáctina rady a jsem jedna sedmnáctina vlády, a můžu tím pádem navrhnout a odvolávat jako součást těchto kolektivních orgánů vedení Grantové agentury, ale nemám žádnou kontrolní roli. Kontrolní roli plní kontrolní rada a ta podléhá Parlamentu. Takže jestli mi rozumíte –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane místopředsedo, já se omlouvám, váš čas vypršel. Děkuji.

Nyní prosím dalšího vylosovaného, což je místopředseda Sněmovny Petr Gazdík, který bude interpellovat pana ministra financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, vážený pane ministře. Zaznamenal jsem, že váš úřad připravuje novelu zákona o rozpočtovém určení daní, díky níž by si kraje měly v roce 2016 polepšit zhruba o 2,1 mld. Kč. Tato změna je jistě žádoucí. Není sporu o tom, že ji kraje potřebují, to ostatně vidí každý z nás při pohledu na stav krajských silnic a dalších krajem provozovaných organizací. Navýšení příjmů je dobré i proto, že ve veřejných prostředcích by se mělo v souladu s osvědčenou zásadou subsidiarity rozhodovat co nejbliže občanovi.

V této souvislosti si vás dovoluji zeptat, zda počítáte i s navýšením daňových příjmů u obcí, protože reforma rozpočtového určení daní z roku 2012 se jednoznačně osvědčila, a myslím, že už nyní je možné říct, že obce a města prokázaly, že jsou dobrými hospodáři a že rozhodně hospodaří lépe, než jak hospodaří stát. Chtěl bych se také zeptat na to, jestli počítá vaše ministerstvo s tím, že udělá zejména u kritéria školství v novém rozpočtovém určení daní z roku 2012 důslednější analýzu a jestli ta analýza už se připravuje.

Vážený pane ministře, rád bych se zeptal, jestli uvažujete o dalším navýšení daňových příjmů obcí a měst, a pokud ano, jestli bude to navýšení již zapracováno do připravované novely. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra financí o reakci. Pane ministře, pět minut máte.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobře. Děkuji za upozornění. Já to nevím. Děkuji za slovo.

Poslední novela o rozpočtovém určení daní, která se týkala obcí, nabyla účinnosti 1. ledna 2013 a zároveň, pokud se dobře pamatuji, tak byla novela na kraje, které přišly o peníze, a obce dostaly peníze, když to můžu tak říct. Dopady té novely na obce se dají hodnotit velice pozitivně a obce v roce 2013 uzavřely své hospodaření výsledkem plus 17,5 mld. To je nejlepší výsledek v časové řadě od roku 2000. Dopady u čtyř největších měst nedosáhly díky příznivému výběru daní původně předpokládaného dopadu – celkem 1,1 mld. – a ani omezení maximální rozlohy na obyvatele nemělo na obce výraznější dopad. Pouze u 48 obcí došlo k určité meziroční ztrátě z hlediska sdílených daňových příjmů, ale Ministerstvo financí nemuselo v této souvislosti ani u jedné z obcí zasahovat.

Jako problematičtější se ukázalo začlenění nového kritéria počtu dětí, mateřských škol a žáků základních škol navštěvujících školu zřizovanou obcí. Šlo zejména o ne vždy úplné pochopení postupu výpočtu objemu prostředků plynoucích za žákem. V rámci rozpočtového určení daní Ministerstvo financí v této souvislosti zodpovídalo mnoho dotazů, na základě čehož byl následně na webových stránkách ministerstva zveřejněn podrobný postup propočtu.

Pokud se týká dalšího směřování systému rozpočtového určení daní, rozhodlo se Ministerstvo financí na toto téma svolat koncem listopadu tohoto roku pracovní poradou. V současné době se již připravují pozvánky a počítá se s účastí zástupců Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv a dalších sdružení, stejně tak jsou zároveň vítáni i zástupci z výboru Poslanecké sněmovny a Senátu.

Chci jenom říct, že já jako ministr financí určitě k tomu nebudu mít politický přístup, nebudu rozlišovat kraje, obce, kdo jaký tam má politický vliv, nicméně si myslím, že to, že Ministerstvo financí teď bojuje proti daňovým podvodům a děláme velice konkrétní opatření, a tím vlastně i vybíráme více daní, tak tím pádem už přispíváme i k tomu, že peníze v rámci RUD dostanete také víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi financí. Má pan místopředseda – nemá. Takže děkuji. Můžeme tuto interpelaci ukončit a pokračujeme interpelací pana poslance Michala Kučery na ministra Brabce. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, i přes odpor obyvatel dotčených obcí jste rozhodl povolit průzkum území pro úložiště jaderného radioaktivního odpadu. Má otázka je jednoduchá. Proč povolujete průzkum v lokalitách, ve kterých je jasný odpor místního obyvatelstva proti jadernému úložišti? Mám na mysli třeba lokalitu Kraví hora nebo Čertovka na Lubenecku. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr bude mít svůj čas pro odpověď. Pane ministře, prosím, máte slovo k odpovědi na interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za dotaz, pane kolego. Jenom možná i pro ostatní krátkou info. Za zajištění bezpečného ukládání radioaktivních odpadů je v ČR odpovědná Správa úložišť radioaktivního odpadu, to znamená SÚRAO, což je státní společnost, vlastně organizační složka státu zřízená Ministerstvem průmyslu a obchodu. ČR má dlouhodobou koncepci nakládání s radioaktivními odpady, která byla schválena v roce 2002, a tato koncepce mj. stanovuje harmonogram, vyhledávání, průzkumy a přípravy lokality pro hlubinné úložiště a následné stavby. Termín pro zahájení provozu úložiště, to bych rád zdůraznil, je rok 2065. Myslím si, že to bude rok, kdy už budou mnozí z nás mít jiné starosti, ale přesto samozřejmě ta věc má obrovskou setrvačnost a už dneska SÚRAO, tedy Ministerstvo průmyslu a obchodu, samozřejmě intenzivně pracuje na přípravě.

V letech 2003–6 došlo k identifikaci na základě geologického průzkumu celkem šesti lokalit a později těch šest lokalit bylo rozšířeno ještě o další, sedmou lokalitu, právě zmíněnou Kraví horu ležící severozápadně od Brna, která už byla dotčena těžbou uranu. V říjnu 2013, tedy před rokem, obdrželo Ministerstvo životního prostředí žádosti o stanovení průzkumných území pro zvláštní zásah do zemské kůry. Žadatelem bylo právě zmíněné SÚRAO a v těchto dnech 16. a 20. 10., tedy tento týden, byla vydána rozhodnutí o stanovení průzkumných území pro zvláštní zásah do zemské kůry, ukládání radioaktivních odpadů na pěti lokalitách a předpokládáme, že v nejbližší době budou vydána povolení pro další lokality. Zdůrazňuji, vydaná rozhodnutí zatím nejsou pravomocná, a co bych chtěl zvláště zdůraznit, že všechna rozhodnutí se týkají pouze první etapy průzkumu, tedy vyhledávání. Nebudou zde projektovány ani prováděny žádné vrty ani jiné výzkumné technické práce se zásahem do pozemku, ale pouze mapování a povrchová geologická, geofyzikální měření, tedy ten pověstný geolog s batůžkem a s geologickým kladivem a maximálně s nějakou technikou. To je přímo podmínka tohoto rozhodnutí.

A teď už přímo k dotazu pana poslance Kučery. Jedná se o to, že v této chvíli Ministerstvo životního prostředí nemá zákonnou možnost, aby nevydalo toto rozhodnutí o stanovení průzkumných území, protože k tomu není žádný důvod, právě k tomu nevydání. Teprve na základě dalších průzkumů, které bude provádět SÚRAO, by mělo v dalších letech dojít ke zúžení těchto lokalit na dvě a později na jednu, kde už potom budou prováděny práce, které by měly potom vyústit samozřejmě v EIA. To znamená, Ministerstvo životního prostředí bude určitě potom tu klíčovou lokalitu,

možná dokonce dvě, posuzovat na základě té velké EIA. Stát prostřednictvím MPO a zmíněného SÚRAO již deset let pracuje docela intenzivně na tom, že se snaží samozřejmě s místními obcemi intenzivně komunikovat a přesvědčovat je, tedy zastupitele obcí, ale samozřejmě i obyvatelstvo o účelnosti této akce, a má to i určité ekonomické stimuly. Máte pravdu, pane poslanče, v tom, že tato záležitost se zatím nedaří, tak jak by si možná i MPO představovalo. Jinými slovy, bude to ještě poměrně dlouhá cesta k tomu, aby minimálně v jedné lokalitě došlo k určitému souladu s názorem samozřejmě veřejnosti, s názorem místních spolků, samozřejmě zastupitelstva, vedení obce.

Já bych chtěl zdůraznit, že v této chvíli organizátorem této akce není Ministerstvo životního prostředí, ale je to již zmíněná organizace SÚRAO, tedy Správa úložišť radioaktivního odpadu, zřízená Ministerstvem průmyslu a obchodu, a my jsme v této chvíli pouze rozhodovali o tom velmi, velmi předběžném kroku, tedy stanovení průzkumných území, na což v této chvíli nemá vliv to, že v roce 2014 tam je předběžně nesouhlas. Skutečně v některých těch obcích ten nesouhlas je příkřejší, někde už proběhla referenda, která to odmítla, třeba ve zmíněné... (Je upozorňován na čas.) Ano, už se blíží ke konci. Ve zmíněné lokalitě Kraví hora je to stanovisko relativně příznivější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Kučera jestli chce položit doplňující otázku. Ano. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za odpověď. A doplnil bych, že se jedná tedy o lokalitu dvě. Je to lokalita Kraví hora a lokalita Čertovka na Lubenecku. A má otázka je jednoduchá. Má otázka je, proč se provádí průzkum v lokalitách, kde je odpor proti jadernému úložišti.

A podívejme se na to i z pohledu ekonomického. Kolik stojí takový průzkum a proč se tedy provádí někde, kde víme, že lidé jaderné úložiště nechťejí? Otázka je tedy, kolik stojí takový průzkum, proč se tedy provádí a jestli si myslíte, že na základě toho provedeného průzkumu se to stanovisko změní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane ministře, ještě než vám dám slovo, tak oznámím, že na dámských záchodech byl nalezen tento mobilní telefon. (Ukazuje jej přítomným.) Čili je tady přítomen, pokud je přítomna i majitelka, tak samozřejmě je tady u mne k dispozici.

Pan ministr má slovo na doplňující odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Skoro jsem chtěl vykřiknout, že to je můj, ale potom jsem si uvědomil, do jaké situace bych se dostal. Takže není můj, mám jiný obal.

Takže k doplňující otázce pana kolegy. Je to tak, že otázka, kolik stojí ten průzkum, by měla spíš směřovat na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Já si troufám říci, že v této fázi průzkum bude relativně určitě levný, protože tam nejde o žádná složitá měření, žádné vrty, žádné průzkumné práce složitější, invazivní do zemské kůry nebo do země jako takové. Tedy žádné invazivní zásahy.

A k vaší otázce, kterou samozřejmě lidsky chápou, proč se pokračuje tam, respektive proč se posuzuje sedm lokalit. Těch sedm lokalit vyplynulo, jak jsem říkal, z před deseti lety stanoveného základního geologického průzkumu, kde by ty lokality byly vhodné. Jsem přesvědčen, že stát momentálně prostřednictvím MPO je přesvědčen, že v průběhu těch průzkumných prací, které budou následovat v těch příštích, řekněme, šesti až sedmi letech v nějakém zúženém počtu, se podaří přesvědčit minimálně jednu lokalitu o tom, že je pro ni třeba i ekonomicky zajímavé a že není riskantní tam to hlubinné úložiště nakonec vybudovat. A znova opakují, jedná se o rok 2065, kdy se bude otevírat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu ministrovi. Budeme pokračovat další interpelací a to je interpelace pana poslance Josefa Zahradníčka na ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka o vzdělávání lékařů zdravotnické záchranné služby. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře zdravotnictví, vážené poslankyně a poslanci, že není dobrá situace v personálním zajištění lékařů ve výjezdových skupinách zdravotnických záchranných služeb v naší republice, není žádnou novinkou. Vím, že povinnost zajistit dostupnost přednemocniční neodkladné péče mají v České republice ve své gesci jednotlivé kraje. Nedostatek lékařů vede k obcházení zákoníku práce nebo k výraznému navýšení přesčasové práce. Vnímám, že jedním z hlavních důvodů tohoto stavu je špatný, demotivující a zdlouhavý systém vzdělávání lékařů, tedy jejich předatestační příprava. Mé otázky tedy směřují právě ke stávajícímu vzdělávání lékařů a sociálně mzdovému zajištění pracovníků záchranných zdravotních skupin.

Proto se ptám: Předloží vaše ministerstvo návrhy změny kvalifikačního vzdělávání lékařů a v jakém časovém horizontu bude změna realizována? Předloží vaše ministerstvo návrh legislativní úpravy, která by jak lékaře, tak nelékaře, to znamená záchranáře, pracovníky operačních středisek postavila v sociální mzdové oblasti na úroveň policistů a hasičů? Neboť i záchranná zdravotní služba je základní složkou integrovaného záchranného systému naší vlasti.

Dále se ptám: Plánujete legislativní změnu, která by zřizovatelům jasně definovala minimální nepodkročitelnou výši provozního příspěvku a investic na pravidelnou obměnu vozového parku zdravotní záchranné služby? A naposledy se ptám, v jakém horizontu předpokládáte, že se situace v této oblasti zdravotnictví zlepší, a prosím o konkrétní údaje – tři, pět, deset či více let – a co by pro to mohla udělat Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky.

Děkuji za písemnou odpověď a přítomným poslancům za pozornost a přeji krásný den a večer a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Pan ministr je nepřítomen. Řádně omluven. Odpověď na vaše otázky bude doručena do třiceti dnů podle zákona o jednacím řádu.

Budeme pokračovat interpelací paní poslankyně Niny Novákové na pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Marcela Chládky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážení členové vlády, obracím se již podruhé během půl roku na pana ministra školství Chládky s dotazem, zda se už rozbíhá nebo je připravována pracovní skupina pro implementaci etické výchovy do škol. Ten dotaz jsem poprvé vznesla v květnu 2014. Ptám se podruhé proto, že vycházím z přesvědčení, že pouze etická výchova je zaměřena na žáka jako komplexní osobnost s tělesným, duševním a sociálním rozměrem, a má proto šanci vybavit ho dovednostmi, kterou lze nazvat hledáním smyslu. Jenom žák, který ví, proč potřebuje získat znalosti a dovednosti, proč je výhodnější jednat správně a v souladu s vlastním svědomím, proč není hloupé myslet na druhé, je vybaven do života schopností hledat a nacházet cíle, které jsou v souladu s jeho možnostmi, a to přesně konvenuje také se současnou novelou školského zákona.

Že je se potřeba implementace etické výchovy do našich škol, že zvyšuje, ukazují také výsledky průzkumů týkající se naší mladé generace. Kromě toho, že jsme na špičce Evropy v konzumaci alkoholu u mladých čtrnácti- až šestnáctiletých, v kouření, v kouření marihuany, dozvěděli jsme se na druhé straně také, jak velký vliv má na postoje mladých kvalita vztahů v rodině. Pro získání dovedností naslouchat druhým, být ohleduplný, přijímat druhé a tak dále jsou ideální právě hodiny etické výchovy.

A teď otázka druhá. Program implementace etické výchovy do škol (upozorňována na čas.) souvisí také s rozpočtem. V minulém roce byla uspokojena pouze třetina škol, které měly zájem o program etické výchovy, takže se ptám, jestli pan ministr na to myslí v rozpočtu na příští rok. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já také děkuji, ale neděkuji za překročení času, paní kolegyně. Slova se ujme pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Máte slovo, pane ministře, k odpovědi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já rovnou přejdu k odpovědi na dotaz, abychom to urychlili. Myslím na to, kudy chodím. A chceme podporovat etickou výchovu.

Co se týká konkrétnosti, tak k tomu prvnímu dotazu. My jsme dokonce tu pracovní skupinu nyní povýšili na poradní sbor náměstka ministra pro oblast vzdělávání, to znamená náměstka, který má na starosti oblast regionálního školství, to znamená mateřské, základní, střední a vyšší odborné školy. Zároveň se připravuje v rámci evropského projektu učebnice etické výchovy včetně metodiky, jak tuto oblast vyučovat na našich školách. Protože paní poslankyně má pravdu, že to je mimořádně důležitá oblast. A i ta čísla, která tam jsou, jsou opravdu alarmující.

Samozřejmě i v rozpočtu myslíme na tuto problematiku. Plánujeme v rozpočtu 2014 i 2015 částku 2 a posléze 3 miliony korun na podporu konkrétně implementace etické výchovy do vzdělávání základních škol. Zároveň budeme vyhlášovat další rozvojový program.

Co ještě říci k tomu více? Kromě těchto aktivit ještě je na půdě ministerstva školství dohoda o spolupráci s Etickým fórem České republiky a s Etickou výchovou, což je občanské sdružení. Takže toliko asi z mé strany. Snad to bude paní poslankyni stačit.

Jenom bych ji chtěl v závěru, jestli ještě mám chvilku času, pozvat, protože vidím, že se eminentně zajímá o tuto problematiku, tak pokud s tím paní poslankyně bude souhlasit, tak bychom ji zařadili i například do poradního sboru, jestli by chtěla být součástí, aby přímo byla při tvorbě té problematiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi školství, mládeže a tělovýchovy. Ptám se paní poslankyně, jestli má zájem o doplňující otázku. Paní poslankyně? Ne, nemá zájem o doplňující otázku, takže tato interpelace byla ukončena.

Můžeme pokračovat další interpelací a to je interpelace pana poslance Ludvíka Hovorky na ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka – kontrola Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já a další členové zdravotního výboru a předpokládám, že i ostatní poslanci jsme dostali tzv. otevřené dopisy zaměstnanců Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra, ve kterých se poukazuje na nehospodárné vynakládání prostředků v této zdravotní pojišťovně a některé další skutečnosti. Já jsem potom obdržel dopis, ve kterém bylo vysvětleno, že všechny tyto údaje v podstatě jsou nesprávné, respektive že byly řádně projednány v dozorčích orgánech Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra. Posléze jsem dostal takový 29stránkový materiál, který se týká těch podkladů, a protože Ministerstvo zdravotnictví vykonává ze zákona dohled nad zdravotními pojišťovnami, a vláda má své zástupce ve Správní radě Zdravotní pojišťovny, tak žádám o prověření těchto věcí.

Je zde poukazováno na podivné zadávání veřejných zakázek, dělení veřejných zakázek, účelové stanovení kritérií veřejných zakázek, upřednostňování určitých osob

s vazbami na vedení Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra, pořizování nadstandardních osobních vozidel pro nejvyšší management Zdravotní pojišťovny v ceně 2,4 až 2,9 milionu korun. Dovoluji si upozornit, že Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ve zdravotně pojistném plánu na rok 2014 uvedla, že schodek 1,2 miliardy se bude snažit snížit snížením provozních nákladů, a toto podle mého názoru nekoresponduje s tím, co zde bylo uvedeno.

Žádám tedy, pane ministře, o vykonání kontroly ve Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra a prověření skutečností, které jsou uváděny v těchto podáních podnětů ke kontrole ve Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Protože pan ministr je řádně omluven, odpovědi na vaše otázky budou doručeny do 30 dnů. Ukončuji tedy interpelaci pořadové číslo 29.

Budeme se zabývat další interpelací a to je interpelace paní poslankyně Jany Černochové na ministra obrany České republiky Martina Stropnického ve věci nákupu softwaru. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Pan ministr tady před chvílí byl, byť byl omluven, že zasedá v Senátu. Nezasedal v Senátu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já doufám, že tady bude ještě, protože přišel.

Poslankyně Jana Černochová: Má tady věci, ale já myslím, že on se úmyslně těm interpelacím ode mne vyhýbá, takže si ji nechám napříště a budu doufat, že tady třeba pan ministr bude v tu chvíli, kdy na mne vyjde řada.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak uvidíme, jestli se vám podaří být vylosována příští týden. (Do sálu chvatně přichází ministr Stropnický.)

Pan ministr už je tady. Protože jsme ušetřili nějakou minutu, já vám klidně tu interpelaci umožním ještě jednou, protože vidím, že to do 18 hodin stihnu. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo.

Pane ministře, nalezla jsem ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zakázce s názvem Analytický rešeršní a monitorovací systém ARMS. Má jít – cituji – o vybudování konsolidovaného kontrolního systému a monitorování nestandardních situací, podvodné i korupční jednání, zefektivnění informačního zabezpečení kontrolních pracovníků Inspekce Ministerstva obrany. Odhadovaná cena této zakázky bez DPH je 7 milionů korun. To je poměrně hodně peněz. Proto se chci zeptat, zda

tento nástroj vaše inspekce nezbytně potřebuje, a co si od něj konkrétně slibujete. Jinými slovy, na základě čeho vznikla tato poptávka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. I čas jsme ušetřili ještě nějaký. Prosim o odpověď pana ministra obrany. Pane ministře, máte slovo ke své odpovědi.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, šlo o následující věc. Šlo o to řešit závislost rezortu Ministerstva obrany na stávajících dodavatelích aplikačního programového vybavení rezortních informačních systémů. Vydal jsem 12. 9. toho roku úkol k dalšímu postupu integrace aplikovaného programového vybavení. Záměrem bylo ne utrácet, ale snížit investiční a provozní náklady. Rozumím tomu, že ten adresát nebo uživatel konečný, který by měl disponovat tím systémem, že to může vzbuzovat nějaké otázky, takže jsem rád, že jsem tu otázku dostal. Jde o to, aby jím mohla disponovat Inspekce Ministerstva obrany. Ta záležitost ale vůbec není uzavřená. Byl to návrh příslušného oddělení, respektive odboru. Protože jsem zjistil dodatečně, že ten systém už je funkční minimálně pro Vojenskou policii, tak ta akvizice bude nejenom projednána s Národním úřadem pro vyzbrojování, ale bude s největší pravděpodobností i zrušena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli je zájem o doplňující otázku, paní poslankyně. Ano, je zájem.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji za toto zabezpečení, protože skutečně podle mých informací tady by došlo k duplikaci, protože podobný nástroj má mít k dispozici vámi řízené Vojenské zpravodajství, případně Vojenská policie. Takže bych poprosila, abych byla dodatečně písemně panem ministrem informována, jestli to tedy bylo zrušeno a ušetřili jsme z rozpočtu 7 milionů, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Rozumím tomu tak, že odpověď neočekáváte k doplňující otázce. Pan ministr pravděpodobně odpoví. Pokud chcete, pane ministře, můžete, máte své dvě minuty na reakci na vystoupení paní poslankyně. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Těch 7 milionů samozřejmě nemělo být vyhozeno, ale měly ušetřit daleko víc peněz. Někdy jsou některé ty složky horlivé, proto si tento program navrhly. Nepodezíral bych je ani tak z toho, že chtěly nějakým způsobem neohospodárně nakládat s rozpočtem Ministerstva. Možná že to spíš vyplývalo z toho, jakým způsobem, jak efektivním způsobem ty složky, které jste jmenovala, ten systém využívají. A já si myslím, že ho nevyžívají úplně tak, jak by měly. Přesto nebudeme pořizovat další software tohoto typu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Stropnickému za jeho odpověď. Vyčerpali jsme tedy interpelaci pořadové číslo 30.

Pan kolega Šincl je nepřítomen, čili interpelace číslo 31 také nebude projednána, na paní ministryni Marksovou.

Dostáváme se k interpelaci číslo 32 a to je interpelace pana poslance Antonína Sedi na ministra obrany České republiky ve věci přepravní kapacita Armády České republiky. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, vládou schválená koncepce rozvoje dopravního a vrtulníkoveho letectva s výhledem do roku 2025 hovoří o podpisu smlouvy s firmou Airbus na nákup nového, třetího letounu Airbus 319CJ s termínem dodání v průběhu roku 2015. Zároveň má být podepsána servisní smlouva na zajištění servisu všech tří letounů.

Chci se zeptat, v jakém stavu je příprava a schválení této akvizice zejména z pohledu termínů či možnosti rozpočtu Ministerstva obrany a také zda má rezort vyčísleny dopady změny servisního partnera, protože předpokládám, že existuje analýza, ze které je patrné, že dojde k úspoře finančních prostředků. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za otázku i za dodržení času. Taky jsme uspořili. Slova se ujme pan ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já se přiznám, že čím je ten prostor tady prázdnější, tím je tady větší dozvuk a já jsem úplně možná nerozuměl každé slovo. Tak se omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci, ale já jsem vyrozuměl té otázce především, že jde o strategickou leteckou přepravní kapacitu. Je to tak? Tak jak byla ta interpelace na seznamu uvedena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Vzhledem k tomu, že máme určitý prostor, tak prosím pana kolegu Sedřu, aby si to vyjasnil. Já zatím zastavím stopky a panu ministrovi dám šanci, aby se spolu domluvili, jak přesně zní otázka.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji, já to upřesním. Jedná se o koncepci rozvoje dopravníkového a dopravního a vrtulníkoveho letectva a tam se uvažovalo o zvýšení přepravních kapacit Armády České republiky. Nejedná se o tu strategii, strategickou přepravu, ale jedná se o nákup nového, třetího letounu Airbus 319CJ. A bavil jsem se ještě o servisní smlouvě nejenom na tento nový letoun, ale i na původní dva letouny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, jestli pan ministr už má přesně poznamenanou otázku, myslím, že jsme nedočerпали dvě minuty pro pana poslance. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Já se ještě jednou omlouvám. Tímhle se chlubit nebudu, to už je na naslouchátko. Ale jasně, teď už vím, o co jde.

Co se týče dopravní a letecké strategie, koncem roku by měl být dokončen na Generálním štábu takzvaný KVAČR, čili Koncepce výstavby Armády České republiky, kde budou všechny akviziční potřeby dlouhodobě, a samozřejmě tím pádem i střednědobě specifikovány. Vycházíme z toho, že se blíží konec životnosti dvou jaků, které používáme, jeden v roce 2016, jeden v roce 2017. Vycházíme samozřejmě z toho, co máme, to znamená čtyři casy, dva airbusey a challenger, který je ale, řekl bych, trošičku mimo ty kategorie. Určitě se počítá samozřejmě, a to je jeden z hlavních bodů našich plánů do budoucna, s vrtulníky en gros, jako celek, ale protože tam ty transportní sedmnáctky a stojednasedmdesátky mají ještě před sebou poměrně solidní životnost, minimálně do roku 2020, tak to nás tak nepálí. Teď jsou tam zgenerované dva sokoly a zvažuje se, jestli by se generálkovaly – a tam se právě dělá propočet rentability – ještě další čtyři.

Co se týče Airbusu, ten slib má svoji historii, která sahá do minulých vlád. Nemyslím si, že by to bylo to, co bychom měli teď řešit. Bude to v koncepci. Já nejsem toho žádným velkým zastáncem. Zažádal jsem si proto, aby vzdušné síly spočítaly vyžitost těch letadel, kolik letů skutečně probíhá měsíčně, ale i celoročně.

Servisní smlouvy, to spadá bohužel, a to není alibismus, do roku 2013, kdy měly už být uzavírány, resp. vysoutěženy. Nestalo se tak, děláme to teď s určitým Damoklovým mečem ve smyslu času, ale postupujeme standardním způsobem jak u cas tak, u airbusů a snažíme se vysoutěžít co nejlepší cenu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Bude doplňující otázka pana kolegy Sedí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedí: Děkuji. Já se omlouvám panu ministrovi, zřejmě čekal opravdu řekněme tu přepravu v rámci mezinárodní spolupráce. Chtěl bych říci jednu věc. Já počítám s tím, že Ministerstvo obrany má z hlediska servisních smluv vypracovanou analýzu, protože já tedy vím, protože jsem působil v obchodně technických službách, že pokud je přímý výrobce letounu a zabezpečuje dodávku jak náhradních dílů tak servisování, tak to vždycky vyjde levněji, než když to dělá nějaká jiná firma. Chápu, že byla vypsána veřejná soutěž. V pořádku.

Můj doplňující dotaz asi zní, protože byl nějaký harmonogram nákupu třetího letounu, tak zřejmě harmonogram již neplatí a v tom případě zřejmě ani specifikace jak samotného letounu, tak specifikace komplexní servisní smlouvy není na programu dne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan ministr na doplňující otázku odpoví. Prosim, pane ministře, máte slovo k doplňující odpovědi.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Co se týče akvizice nebo rozšíření našich transportních možností, to skutečně vyplyne, a znovu opakuji, v tom termínu několika málo měsíců, z té analýzy. Já si dovoluji ale zhruba odhadnout, jak dopadne, a myslím si, že je pro nás výhodnější jednak používat nějakou alianční výpomoc ve smyslu přepravy třeba největších nákladů, a jinak ty větší objemy máme zajištěny rámcovou smlouvou se SALIS. Tam zatím není důvod si myslet, že by se na tom třeba ukrajinská krize nějakým sebemenším způsobem podepsala, ale jsme schopni i improvizovat v rámci Aliance, myslím, docela účinně. Příklad – doprava munice přes Bagdád do Kurdistánu, která se realizovala pomocí kanadského globemasteru, a šlo to velice rychle, dostávali jsme i nabídky třeba od Spolkové republiky atd.

Co se týče těch servisních smluv, my si prostě porovnáváme ty nabídky, snažíme se to dělat, ale samozřejmě, abych tak řekl, ne na přímé, bez prostředníka. Prostě kontaktovali jsme Airbus, nebo chceme znát jeho podmínky nebo nabídku, víme, že jedna divize Aeroholdingu servisuje ČSA, tam se samozřejmě také ptáme na podmínky, jestli by byly vzhledem k větším objemům ČSA výhodnější. Víme, že ještě Lufthansa servisuje airbusy, ale také některé společnosti, které třeba servisují v Rumunsku. My si nemůžeme dost dobře dovolit – a teď se nechci nikoho dotknout –, abychom to dělali mimo nějaké renomované subjekty, protože marná sláva, jsou to také letadla, která přepravují vrcholné ústavní činitele, a my nemůžeme riskovat, že to nebude v prvotřídní kvalitě. Je samozřejmě, že cena je tam významný atribut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. Budeme pokračovat. Jak jsem konstatoval, kolega Šincl tady není, čili interpelace číslo 33 nebude projednána. Nyní přijde interpelace číslo 34 paní Věry Kovářové na pana ministra Chovance. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obracím se na vás kvůli faux pas, které se stalo v souvislosti s komunálními volbami. Jak informovala média, v Praze se přihodilo, že někteří voliči dostali rozlepený hlasovací lístek a do obálky vložili vlastně lístky dva, i když to měl být pouze jeden – jeden pro obvod, jeden pro magistrát. Takový hlas mohl být vyhodnocen jako neplatný. Podle mých informací se tak sice ve většině případů nedělo. Tato kauza v každém případě nevrhá dobré světlo na organizaci voleb.

Zajímalo by mě proto, kdo pochybil a zda a jak bude vůči němu vyvozena odpovědnost, už jen proto, že pro řadu voličů, kteří se k urnám vydali, mohla být nejistota ohledně možné neplatnosti jejich hlasů značně nepřijemná. Rovněž bych se ráda zeptala na to, zda se v rámci příprav volebního kodexu chystá změna komunálního volebního systému, který je pro občany podle názoru mnohých velmi

nepřehledný a jen obtížně srozumitelný. Pokud ano, kterým směrem by se reforma měla ubírat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Protože není pan ministr Milan Chovanec přítomen, odpověď vám bude doručena podle zákona o jednacím řádu do třiceti dnů. Bude jistě velmi zajímavá.

Nyní budeme pokračovat v interpelaci paní poslankyně Jany Černochové na ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, po vašem jmenování ministrem financí jste mimo jiné sliboval, že zrychlíte proces rušení povolení k provozování loterií a jiných podobných her. Provedl jste řadu personálních změn s tím, že stávající zaměstnanci nepracují dostatečně rychle a efektivně.

Městská část Praha 2 prosadila nulovou toleranci vůči hazardu pro své území již v roce 2010. Po loňském nálezu Ústavního soudu, který zrušil v loteriijním zákoně tříleté přechodné období pro loterie povolované Ministerstvem financí, jsme doufali, že ke zrušení všech hazardních her povolených na našem území dojde dříve než v původně stanoveném datu 31. 12. 2014. Opak je však bohužel pravdou. Dle našich informací není reálný předpoklad, že budou všechna řízení pro území Prahy 2 pravomocně ukončena do konce tohoto roku.

Paradoxně tak provozovatelé hazardních her těží ze zrušení přechodného ustanovení a obce mohou jen nečinně přihlížet a čekat, až na ně dojde řada. Za celé období od zrušení přechodného ustanovení, to je od dubna 2013, obdržela městská část Praha 2 pouze tři pravomocná rozhodnutí o zrušení vydaných povolení. Dle našich informací již bylo v případě Prahy 2 ve všech případech rozhodnuto v prvním stupni.

Žádám vás tímto, pane ministře, o jasné sdělení, kdy hodláte všechna řízení pravomocně ukončit a jaké kroky ministerstvo podnikne, aby nadále nedocházelo ke zbytečným průtahům v řízení právě ze strany ministerstva, když moje městská část, kterou zastupuji jako starostka, udělala pro to, aby byla nulová tolerance k hazardu na našem území naplněna a čekáme nyní na rozhodnutí, která už jsou mimo naši kompetenci. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Pan ministr financí Andrej Babiš odpoví na tuto interpelaci. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já chápu rozhořčení paní poslankyně a sdílím s ní to rozhořčení, protože

vůbec nechápu, jak tento stát, jeden z příkladů vůbec, proč Ministerstvo financí vlastně to má povolovat, to rušení. Proč to nedělají obce. My to navrhuje v novele zákona, aby to nebylo už na Ministerstvu financí v tomto detailu. Když jsem přišel na ministerstvo, tak čekaly obce dva roky. A v roce 2013 ministerstvo zrušilo 207 videoloterijních terminálů. V roce 2014, jelikož jsem tomu věnoval maximální pozornost, jsme zrušili 4 300. Takže 207 za rok 2013 a v roce 2014, který ještě neskončil, 4 300. Takže my jsme skoro v ažuru.

A vlastně, co se týká Prahy 2, tak Ministerstvo financí ukončilo v prvním stupni všechna právní řízení o zrušení povolení k provozování loterie a jiných podobných her na území městské části Prahy 2 zahájená v roce 2013 pro rozpor předmětných rozhodnutí o povolení s obecně závaznou přihláškou hlavního města Prahy číslo 18/2011 Sb., hlavního města Prahy, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, resp. s obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy číslo 10/2013 Sb., hlavního města Prahy, v které se stanoví místa a čas, na které lze provozovat loterie a jiné podobné hry, na kterou se stanoví opatření k omezení jejich propagace. Šíře rozhodnutí o zrušení povolení k provozování loterií a jiných podobných her již nabyla právní moci. Proti ostatním rozhodnutím byl provozovateli podán rozklad, o kterém rozhodne ministr financí na návrh rozkladové komise. Rozkladová komise se zabývá podanými rozklady nikoliv dle jednotlivých obcí, resp. městských částí, či dle jednotlivých provozovatelů, ale dle časového harmonogramu určeného dle data vydání rozhodnutí o zrušení a data následného podaného rozkladu. Vzhledem k účinnosti vzájemných právních řízení a s tím souvisejícím značným množstvím podaných rozkladů nelze v tuto chvíli nabytí právní moci u těchto rozhodnutí předjímat.

Takže určitě tlačím na rozkladovou komisi, kterou jsem zdědil. Tam je jich několik. Myslím si, že už ta čísla, 207 minulý rok a 4300 tento rok, potvrzují to, že skutečně tomu věnujeme maximální pozornost, a já osobně to taky sleduji. Budeme se snažit to ještě zrychlit a chápu stanovisko paní poslankyně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pokud se divíte, že tam nebylo celých pět minut, ještě dvě minuty měl pan ministr k odpovědi, protože došlo k poruše technického zařízení. Já to tady vidím na svém displeji správně, takže teď se ptám, jestli paní Černochová chce dát doplňující otázku. Ano, je tomu tak.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem když tak chtěla panu ministrovi věnovat dvě minuty z té interpelace další.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, už jsem zapnul jednu minutu na vaši doplňující otázku.

Poslankyně Jana Černochová: Dobře. Já bych jenom skutečně chtěla poprosit pana ministra, aby nějakým způsobem jeho podřízení, komunikuji v tomto smyslu

s panem dr. Závodským, s jeho náměstkem, tak aby brali v potaz, že byly obce, které nespolehaly na ministerstvo, přistoupily k nule samy. Tu nulu si vybojovaly, tu nulu si obhájily před všemi různými hazardními podnikateli. Máme nulu od roku 2010, kterou prosazujeme. A díky Ústavnímu soudu jsme se my vlastně dostali na vedlejší kolej, protože vaše ministerstvo je teď zahlcené těmi požadavky jiných obcí, jiných městských částí, kterým to nařídil Ústavní soud. Jenom prosím, aby byla Praha 2 a tyto městské části, které k tomu přistoupily samy, tak aby byla v tomto ohledu ministerstvem v těch časech preferována, protože u nás to mělo skutečně – kdybyste vy nedělali nic, nezrušilo se to přechodné ustanovení, tak by to skončilo letošním rokem. Kdyby to bylo v tom původním znění. Takže moc prosím. Nebudu už tady zdržovat pana ministra, předám mu tu korespondenci, kterou vedu s panem náměstkem Závodským, a prosím, aby bylo toto bráno v potaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr jestli má zájem o doplňující odpověď. Má. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych jenom připomněl, že vlastně hazard tady dvacet let neplatil daně. Potom se tvářili, že to dávají na charitu. A já když jsem přišel na to ministerstvo, tak samozřejmě kdysi pan ministr Kalousek říkal, že každý pracovník oddělení dřív, než vyjde do prvního patra, je zkorumpovaný. Takže my jsme tam vlastně nastoupili v nějaké situaci a skutečně tomu věnujeme maximální pozornost. Pan Závodský se angažuje. Já se musím zeptat na ta pravidla, protože mě poučili, že tam jsou nějaká časová pravidla, ale určitě se na to podívám hned zítra a uděláme maximum pro to, abychom paní poslankyni a Praze 2 vyhověli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Budeme pokračovat interpelací číslo 36 a to je interpelace pana poslance Antonína Sedi na pana ministra dopravy Antonína Prachaře ve věci stavu oprav na D1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedlák: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jsem si jistý, že jak uživatelé dálnice D1, tak vás trápí současný stav oprav na této nejzatíženější a nejpotřebnější dálnici v České republice. Zpožděná rekonstrukce dálnice mezi Lhotkou a Velkou Bíteší zřejmě neskončí dříve než v polovině příštího roku. Toto vyjádření dal sdělovacím prostředkům šéf Ředitelství silnic a dálnic. Přestože se neshledala závažná pochybení, zpoždění oprav překročilo 200 dnů.

Proto se chci zeptat, vážený pane ministře, jak bude postupovat vaše ministerstvo a Ředitelství silnic a dálnic vůči zhotovitelům tohoto úseku. Všichni si přece musíme uvědomit, že každý den z prodlení opravy připravuje naše firmy a podnikatele, ale také naši státní pokladnu o hodně peněz, což se negativně odrazí i v růstu hrubého domácího produktu. A to nehovořím o ztrátách vzniklých nehodami, které jsou téměř

na denním pořádku. Proto se chci zeptat, pane ministře, zda nejdou tyto stavební práce urychlit. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sedřovi za přednesení interpelace v časovém limitu. Nyní pan ministr Prachař ve své odpovědi. D1 – na to se těšíme všichni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, co se týká vůbec oprav na dálnici D1, já mám tady připravený souhrnný materiál podle všech úseků a samozřejmě panu poslanci ho dám v rámci písemné odpovědi. Ale co se týká tohoto konkrétního úseku Lhotka – Velká Bíteš. Skutečnost je taková, že když jsem přišel do úřadu, tak zpoždění tohoto úseku bylo více než 220 dní. Na tomto úseku byly zčásti provedeny pouze práce ve středním dělicím pásu a nebyly zahájeny žádné práce na modernizaci krytu kanalizace a kabelů, které jsou součástí celého procesu modernizace. My skutečně neměníme jenom vrchní kryt vozovky, ale v souladu s podmínkami Evropské komise a v souladu se znaleckými posudky Českého vysokého učení technického děláme skutečně modernizaci. Pro to používáme finanční prostředky Evropské unie a neděláme opravu, na které by tyto finanční prostředky nemohly být využity.

Skutečnost je taková, že jsem přišel do úřadu a tam bylo 220 dní zpoždění a vypadalo to tak, že v letošním roce nebudeme schopni dokončit výměnu krytů, dokončení kanalizace, práce ve středním dělicím pásu. Já jsem se v této souvislosti dvakrát setkal se španělským velvyslancem, protože ŽS OHL má španělské akcionáře. Požádal jsem pana velvyslance o zprostředkování jednání s vedením španělské matky, společnosti OHL. Toto jednání se uskutečnilo a na základě tohoto jednání došlo k radikální změně. Už tam nestáli tři dělníci opření o lopatu, ale skutečně se podařilo výměnu celého krytu, máme dneska dobetonováno.

Dělají se veškeré práce pro to, abychom mohli ve druhé polovině listopadu otevřít dálnici v obou pásech. Uspořádání 2+2. Skutečnost je taková, že celá modernizace, tak jak byla naplánována v tomto úseku, nebude dokončena. Jedná se tam o mosty. Nicméně na zimu zabezpečíme plný průjezd bez toho, aniž by tam byla jakákoli omezení. To bylo naším strategickým cílem.

Společnost ŽS OHL namítala, že stát udělal chybu, nepředal staveniště včas a byly tam vady v projektu. Na to konto bylo dohodnuto se zhotovitelem, se společností ŽS OHL, že buď bude nalezena možnost dohody do 15. 9., v případě, že tato dohoda nebude, bude o míře zavinění zpoždění – ať už předání staveniště nebo chyba v projektové dokumentaci – rozhodovat soud. Když jsme řešili zkrácení dodatkem a nápravu, tak se nám podařilo dohodnout se zhotovitelem ŽS OHL zvýšení penalizace na částku o 900 tis. korun za každý den víc, původní byla jeden milion, že se nám podařilo dohodnout zvýšení penalizace v rámci náhradního termínu, kdy bude předáno tak, abychom mohli otevřít plný provoz. A na tuto částku případné penalizace ŽS OHL složilo bankovní garanci ve výši 20 milionů, abychom se potom netahali s tím, kdo to má zaplatit a kdy. Takže z naší strany již byly učiněny veškeré

kroky. V současné době podle informací, které mám, k 15. 9. nebyla učiněna shoda o tom, kdo to celé zavinil, a bude toto řešit soud. Soud bude řešit nezávisle na míře zavinění.

Pro nás je důležité, že práce kontinuálně budou probíhat tak, abychom v příštím roce mohli celou modernizaci dokončit včetně mostů. Ty mosty nebrání plnému provozu. Mosty nemůžeme dokončit v zimním období, a proto bude modernizace dálnice dokončena někdy do poloviny příštího roku. Přesný termín teď nemůžeme určit, protože bude záviset na počasí, na zahájení stavební sezóny. Samozřejmě průběžně jsem schopen vám, pane poslanče, dávat harmonogram.

Pro mě je podstatné to, že soud bude řešit, kdo zavinil ať už předání staveniště, případně chyby v projektu, a jaké tam bude zpoždění. V této chvíli se nejedná o žádné penalizace, o žádné dodatečné náklady státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana kolegy Sedi – ano má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Já děkuji panu ministrovi za současnou informaci. Mám dva dotazy. Jeden dotaz, protože těch úseků je tam daleko více, jestli je nějaký podobný problém v nějakém jiném úseku na dálnici D1, tak jak je mezi Lhotkou a Velkou Bíteší. A druhý dotaz je: Blíží se zima. Šířka 2,20 to je prostě docela nebezpečné. Chtěl jsem se zeptat, jak má Ministerstvo dopravy eventuálně ve spolupráci s Policií České republiky zajištěnu bezpečnost provozu. To si myslím, že bude důležitá věc, protože osobně se domnívám, že těch nehod určitě přibude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Sed'ovi. Pan ministr má své dvě minuty na odpovědi na doplňující otázky. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. Skutečně my se snažíme o to, aby veškeré uzávěrky, uspořádání v jednom pásu 2+2 s tím dvouapůlmetrovým pásem do zimy skončilo. Teď když se podíváte na modernizované úseky Psáře, tak tam už v podstatě došlo k odstranění mobilních svodidel. Je to vedené v obou pásích ve dvou pružích. Je uzavřen pouze jeden pruh, který je blíže ke střednímu dělicímu, kde probíhá montáž svodidel, máme na to zpracovaný harmonogram. Takže naším cílem je skutečně, aby to omezení a převody do jednoho pásu s uspořádáním 2+2 se zúžením na 2,5 metru do zimní sezóny skončily. To je náš strategický cíl a děláme pro to maximum.

Co se týká vaší otázky, zda existuje ještě takový podobný úsek jako je Lhotka – Velká Bíteš, tak v této chvíli, co se týká rozestavěnosti, takový úsek není. Já jsem zastavil modernizaci úseku mezi Jihlavou ve směru od Brna do Prahy, který se měl začít modernizovat a měl původní termín být, tuším, do 20. listopadu. Následně potom nám zhotovitelé předložili náhradní termín do 5. prosince. Podle vnitřních

směrnic Ministerstva dopravy končí oficiálně stavební sezóna 1. listopadu a vzhledem k prostorám, kde se to nachází, to prochází Vysočinou, tak jsme se dohodli o odložení modernizace na příští stavební sezónu. Nicméně celá modernizace dálnice D1 by tím neměla být dotčena. Skutečně jsme nechtěli riskovat právě zimní období, množství případných nehod anebo v konečné fázi i kvalitu prováděných prací, protože pokud mrzne, tak se na zmrzlou pláň nedá pokládat betonový kryt.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času této odpovědi. Budeme pokračovat interpelací paní kolegyně Černochové na nepřítomného ministra Milana Chovance. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře Chovanče, obracím se na vás ve věci nedávného jednání Rady Evropské unie pro spravedlnost a vnitřní záležitosti. Jak asi vzhledem k vaší absenci na tomto jednání nevíte, ve dnech 9. a 10. října 2014 v Lucemburku proběhlo zasedání ministrů pro spravedlnost a vnitřní záležitosti Evropské unie. Hlavními tématy tohoto jednání byla mimo jiné rizika spojená s počínající silnou imigrační vlnou do schengenského prostoru, ochrany vnějších hranic Evropské unie nejen proti hrozbám terorismu či obavy z návratu příslušníků evropských muslimských komunit bojujících například v oblasti Sýrie a Iráku, na území tzv. Islámského státu. Všechna tato témata považuji za nadmíru aktuální a důležitá ve vztahu k bezpečnosti naší země a vítám, že jsou řešena na celoevropské úrovni. Co mě však zarazí, je slabá míra pozornosti, kterou jim věnuje naše vláda. Jak jinak si mohu vysvětlit, že jste se takto významného jednání nezúčastnil ani vy ani jiný člen vlády, a dokonce ani žádný z vašich náměstků? Zatímco z ostatních členských států bylo na této Radě Evropské unie přítomno celkem 34 vicepremiérů nebo ministrů, Českou republiku reprezentovala vrchní ředitelka pro zahraniční vztahy z Ministerstva vnitra a náměstek ministryně spravedlnosti.

Nechci se v žádném případě dotknout práce či erudice těchto lidí. Nicméně musím se ptát, co důležitějšího mají členové vlády na starosti než se aktivně účastnit takto významných jednání. Jaký signál vaší absencí vysíláme našim partnerům? Nejsou pro vás jako ministra, v jehož gesci je oblast bezpečnosti státu, uvedena témata dostatečně závažná, abyste jim věnoval patřičnou pozornost? Děkuji za odpověď, předpokládám písemnou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Na displeji jste to neviděli, já jsem viděl, že paní kolegyně Černochová ještě měla 15 vteřin na otázky. A paní kolegyně, odpověď vám dojde do 30 dnů. Pan ministr jistě rád odpoví na vaši interpelaci.

Budeme pokračovat interpelací paní poslankyně Věry Kovářové na paní ministryni Karlu Šlechtovou o programu Czech Specials. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, v časopise Euro jsem si v září přečetla článek o reklamní kampani na podporu turismu a tuzemské gastronomie, kterou pod názvem Czech Specials uskutečňuje agentura CzechTourism. Text přináší varovné informace o způsobu, jakým je program realizován. Podle zjištění časopisu Euro se má v této kampani utratit téměř 1,5 mld. korun, a to v řadě případů zcela neefektivně a neúčelně. Omluvou přitom pochopitelně není skutečnost, že jde o prostředky evropské. Zcela naopak. Situace je opravdu alarmující. Některé z restaurací, které jsou do kampaně zapojeny, dokonce vůbec nenabízejí tradiční česká jídla, jejichž propagace měla být podstatou této kampaně.

Vážená paní ministryně, zajímá mě, kdo za tato pochybení nese odpovědnost a jakým způsobem hodláte zjednat nápravu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Věře Kovářové za otázku i za dodržení času k otázce a žádám paní ministryni Karlu Šlechtovou, aby odpověděla ve svém vymezeném čase na tuto interpelaci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Myslím, že je v pořádku, že po 14 dnech ve funkci jsem dotazována na projekty, které na MMR vznikaly delší dobu, nicméně budu reagovat opravdu věcně a k věci. Já jsem vám posílala reakci. Nevím, zda jste ji již obdržela. Kopii obdržel pan předseda Hamáček, takže bych členy resp. ostatní sedící přítomné poslance a poslankyně seznámila s mou reakcí. Ráda bych upřesnila informace týkající se celého projektu Czech Specials realizovaného agenturou CzechTourism.

Agentura CzechTourism realizuje propagaci regionální gastronomie již od roku 2011. Součástí této aktivity je certifikace restaurací a propagace regionální gastronomie.

CzechTourism na realizaci projektu spolupracuje s Asociací hotelů a restaurací České republiky a Asociací kuchařů a cukrářů České republiky. Tito partneři se podílejí jmenovitě na výběru regionálních pokrmů, včetně receptur, samotné certifikace restaurací a následné kontroly dodržování podmínek udělení certifikátů. Certifikáty jsou platné po dobu tří let, poté je provést novou recertifikaci. To jenom k úvodu k tomu projektu, abychom všichni věděli, o co se jedná.

Nyní k částce. Celková alokace projektu je 30 milionů. Ta částka 1,5 miliardy je částka na všechny projekty, na které má CzechTourism právo žádat v období 2007 až 2013. Čili tento projekt je v uvozovkách pouze za 30 milionů. Indikátory projektů jsou stanoveny jako počet vytvořených marketingových produktů cestovního ruchu a počet realizovaných kampaní. Výše uvedené indikátory vycházejí z národního číselníku indikátorů a jsou také definované v programovém dokumentu Integrovaného operačního programu, což je program, ze kterého je tato akce vlastně

financována. V současné době je v České republice certifikováno téměř 400 restaurací, což si myslím, že je prozatím hodně, které jsou rozmístěny ve všech turistických regionech České republiky.

Chtěla bych ještě zmínit, že samotná certifikace restaurací probíhá pod odborným dohledem Asociace hotelů a restaurací, čili těmi certifikátory není někdo jenom z MMR nebo CzechTourismu, ale jsou v tom zahrnuty opravdu i ty dvě instituce, o kterých jsem hovořila. Každá z restaurací musí dodržovat stanovená certifikační kritéria. Mě překvapuje, když říkáte, že tam nevaří česká jídla. Do toho bych se podívala, jestli dovolíte, a ověřila si to spíše osobně, až budu ve funkci trošičku déle.

Jinak konec toho projektu je 30. 6. 2015, čili ještě máme zhruba osm měsíců na dokončení projektu.

To je zhruba vše, co bych k tomu nyní řekla. Jenom upřesňuji, ta částka opravdu není 1,5 miliardy, ale je to 30 milionů. Osobně považuji tento projekt za celkem vhodný pro Českou republiku. Jednak je tady propojen jak cestovní ruch, tak i kultura. Za mě vše v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Ptám se paní kolegyně Kovářové, zda má zájem o doplňující otázku. Ano. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k doplňující otázce.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní ministryně, za odpověď. Myslím, že se shodneme, že podobné aktivity jsou pro Českou republiku přínosné. Můj dotaz spočíval v tom, kdo ponese odpovědnost, pokud se skutečně zjistí, že byla masivním způsobem porušována pravidla. Jakým způsobem bude ta odpovědnost vyvozena, zda jenom v podobě odebrání certifikátu tak, jak píšete ve své odpovědi, a zda by se v případě, že se zjistí, že šlo o porušení podmínek, vracely nějaké prostředky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo k doplňující odpovědi.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Ano, pokud zjistíme, že některá restaurace nedodržela podmínky platné pro certifikaci, bude jí certifikát odebrán a na to opravdu dohlédnu, protože mně to udělá problém v naplňování indikátorů, za které teď jako ministryně pro místní rozvoj ručím.

A ještě na vaši otázku, kdo ponese odpovědnost. Já samozřejmě musím dohledat, kdo vůbec ten projekt vymyslel, kdo za tím stojí, kdo podepisuje veškeré platné dokumenty vůči těm restauracím. Čili pokud najdu nějaké pochybení, jsem samozřejmě ochotna s tím Poslaneckou sněmovnu seznámit na příštím jednání, pokud už to budu mít. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tím jsme vyčerpali tuto interpelaci. Protože je pan kolega Šincl nepřítomen, nemůže tedy pana kolegu Brabce interpelovat a paní kolegyně Černochová i pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš mě shodně informovali, že tato interpelace nebude dnes projednána, že se dohodnou na jednání tak, jak to bylo předneseno v interpelaci 35.

Tím jsme vyčerpali všechny interpelace a vyčerpali jsme tedy i program dnešního odpoledního jednání. Já vám děkuji a přerušuji jednání naší schůze do zítřka do 9 hodin s tím, že ráno začínáme podle schváleného pořadu, a to pojištěním provozu motorových vozidel, to je třetí čtení, a zákonem o myslivosti v prvním čtení. Takže pan kolega Šidlo, pan ministr zemědělství, paní kolegyně Zeličková, Matušovská a Kováčík budou připraveni zítra na první body našeho jednání.

Děkuji vám a přeju vám hezké odpoledne. Připomínám, že zasedá rozpočtový výbor a ostatní výbory a komise, které svolaly jednání po 18 hodině. (Do sálu i na galerii vchází několik lidí.)

Kolegové, kteří sem přišli, uvidí akorát závěr dnešního zasedání, protože bude schůze přerušena do zítřka do 9 hodin do rána.

(Jednání skončilo v 17.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. října 2014
Přítomno: 172 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, už vidím pana ministra Dienstbiera, zahajují další den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovou informaci nemám.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam do 12 hodin – zdravotní důvody, pan poslanec Andrlle Saylor do 12 hodin – zdravotní důvody, paní poslankyně Aulická-Jirovcová – zdravotní důvody, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Beznoska – zahraniční cesta, pan poslanec Černoch – pracovní důvody, pan poslanec Fiala Petr – osobní důvody, pan poslanec Gabrhel do 11 hodin – zdravotní důvody, pan poslanec Havíř do 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Heger – pracovní důvody, paní poslankyně Hnyková – rodinné důvody, pan poslanec Hovorka – rodinné důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, pan poslanec Karamazov – osobní důvody, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, pan poslanec Kott do 10 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Nováková do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Novotný Josef – pracovní důvody, pan poslanec Novotný Martin – osobní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka – zahraniční cesta, pan poslanec Vyzula – zdravotní důvody a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády, je na zahraniční cestě, pan vicepremiér Bělobrádek od 11 hodin – pracovní důvody, pan ministr Chovanec do 11 hodin – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, pan vicepremiér Babiš z celého dne z pracovních důvodů, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Stropnický do 11 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Šlechtová – pracovní důvody a paní ministryně Válková rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 6.

Než přistoupíme k pořadu schůze... (O slovo se hlásí poslanec Mihola.) S přednostním právem, pane předsedo? V tom případě předseda klubu KDU-ČSL s přednostním právem, po něm s přednostním právem pan předseda klubu sociální demokracie a pak zde mám dvě řádné přihlášky pana poslance Zahradníka a předsedy volební komise pana poslance Kolovratníka. Nyní má slovo pan předseda Mihola. Prosím.

Prosím o klid, abychom slyšeli, co nám chce pan předseda sdělit.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážení kolegové, já si dovoluji požádat o pauzu na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL v délce 30 minut. (Ozývají se protestní hlasy ze sálu.) Zároveň ale bych chtěl požádat ještě o dvě věci. Slyšel jsem avízo od kolegů ohledně programu schůze, aby to bylo možné po té pauze, tak se chci ujistit, abych do toho nezasáhl tou pauzou, a poté, pokud bude vyhlášena, tak bych prosil předsedy všech klubů, jestli by mi věnovali trochu času a jestli bychom se mohli v rámci té pauzy sejít. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se vás zeptám – jsou dvě možnosti. Buď, jak je zvykem, vyhlásím teď hned pauzu, nebo ještě můžeme upravit pořad schůze a vyhlásím pauzu potom. Pokud se ta pauza netýká pořadu schůze, tak by možná bylo jednodušší upravit pořad schůze, jak je zde zájem, a hned poté, co by byly odhlasovány návrhy vznesené k pořadu schůze, než bychom zahájili jednání, vyhlásil bych pauzu. Šlo by to takto? (Poslanec Mihola souhlasí.) Ano. Dobrá. Pan předseda souhlasí.

Nejprve bychom se tedy vypořádali s pořadem schůze. Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já bych si dovilil vznést několik návrhů, kterými bychom upravili pořad probíhající schůze.

Za prvé bych chtěl po dohodě s panem ministrem zahraničí navrhnout vyřazení několika bodů z programu schůze, a to konkrétně bod 77, tisk 160, a bod 78, tisk 161 týkající se Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, potom bod 80, sněmovní tisk 195, Úmluva OSN o jurisdikčních imunitách států, bod 82, sněmovní tisk 211, Protokol k Úmluvě o ochraně lidských práv, bod 90, sněmovní tisk 310, Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Ukrajinou, a bod 95, sněmovní tisk 336, Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Gruzii. Tyto body navrhuji vyřadit.

Druhý můj návrh se týká pevného zařazení čtyř bodů, a to na příští středu po pevně zařazených bodech. Jedná se o body číslo 20, sněmovní tisk 301, o hospodaření energií, bod 21, sněmovní tisk 302, o investičních pobídkách, bod 53, sněmovní tisk 303, o metrologii, a bod 129, sněmovní tisk 279, zpráva o vývoji malého a středního podnikání. Tyto body pevně zařadit na příští středu 29. října po pevně zařazených bodech.

Můj poslední návrh se týká sněmovního tisku 307, což je novela zákona o veřejném zdravotním pojištění. To se týká indikačního seznamu pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči. Navrhuji, abychom tento tisk zařadili na probíhající schůzi. Pokud byste této žádosti vyhověli, tak prosím, abychom druhé čtení následně pevně zařadili na příští pátek 31. října jako první bod jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to byl pan předseda Sklenák. Nejprve tedy pan předseda Mihola a potom vidím pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedo, já si dovoluji požádat o tu pauzu ihned. Bude stačit 15 minut a poprosil bych předsedy klubů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobře. V tom případě tomu vyhovím, s tím, že lhůta na podávání návrhů na změnu pořadu tím nebude dotčena, stále nám zbývá 23 minut.

Vyhlašuji pauzu na 15 minut. Je 9.08. Přerušuji schůzi do 9.23 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.23 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, abyste zaujali svá místa v sále. Doba vyčleněná na poradu předsedu klubů uplynula. Vidím přihlášku pana předsedy Miholy.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, děkuji za tu pauzu ještě jednou a chtěl bych teď v rámci programu požádat o přeřazení bodu dětské skupiny na příští pátek, tzn. 31. října. Pevně zařadit na příští pátek pro jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, vzhledem k tomu, že na příští pátek nemáme zatím žádný bod pevně zařazen, kromě návrhu, je tady návrh pana poslance Sklenáka, který navrhuje tisk 307 jako nový bod zařadit jako první v pátek, tak by to byl tedy druhý bod. Ano, dobře.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážený pane předsedo, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid. Opravdu mám problém slyšet pana předsedu a on bude evidentně něco navrhopvat a já si to musím zapsat. Takže to také musím slyšet.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Navrhuji zařazení nového bodu, který by nesl jméno neslučitelnost funkcí u člena Rady Českého rozhlasu. Bohužel to dělám místo předsedy výboru, který podle mě to navrhnout měl a neudělal to. Dovolte mi, abych to v krátkosti zdůvodnil.

My jsme dostali jako členové výboru podnět na možný střet zájmů celkem u dvou členů různých mediálních rad, ale u Rady Českého rozhlasu jsme dostali na jednání výboru stanovisko Parlamentního institutu, které jednoznačně říká, že došlo k neslučitelnosti funkcí. To je něco jiného než střet zájmů – neslučitelnost funkcí člena Rady Českého rozhlasu a jiné veřejné funkce. My se samozřejmě můžeme tvářit, že to nechceme projednat, neprojednáme, ale podle mě se vystavujeme riziku, že každé rozhodnutí Rady Českého rozhlasu, na kterém se ten člen bude podílet, může být zpochybněno. To stanovisko mají všichni členové volebního výboru k dispozici, to znamená, mají ho k dispozici všechny poslanecké kluby a já myslím, že to může rozhodnout pouze Poslanecká sněmovna, zda se tímto názorem bude řídit, nebo nebude, protože volí a odvolává členy Rady Českého rozhlasu. A já bych poprosil, abychom tady nehráli v tom stranickém dresu, či to je nominant a která strana ho nominovala. Že na jedné straně se všichni dušují: my tam nemáme žádné svoje lidi, my jsme je nenominovali, to jsou nezávislí kandidáti, my jsme to z toho portfolia uchazečů vybrali, a na druhé straně se jasně ukazuje, že ten klub, nebo ty kluby, které ho podporovaly, s tím mají problém. Já to považuji za závažný problém. My jsme debatovali, že možná by se mohl změnit zákon, ale dokud ten zákon platí, tak se musí dodržovat.

Pan poslanec Kolovratník to už tady navrhoval, myslím, před dvěma dny. Já jsem dneska použil jako širší vysvětlení toho bodu, protože jsem předpokládal, že to bude jednoduché. Že ten bod zařadíme a pak po rozpravě rozhodneme hlasováním, zda ten příslušný člen může zůstat členem, anebo že došlo k neslučitelnosti funkcí, a pak bychom měli hlasovat o odvolání.

Já v této chvíli neříkám, jak se máme zachovat, a jenom navrhuji Poslanecké sněmovně, aby nestrkala hlavu do písku, aby ten bod zařadila a abychom hlasováním rozhodli. Trvá to už poměrně dlouho, my ty informace máme někdy od začátku září. Je konec října a myslím, že na této schůzi bychom to měli rozhodnout. Takže navrhuji tento nový bod a navrhuji, aby byl třeba příští pátek jako třetí bod zařazen do programu jednání Poslanecké sněmovny. Pokud ho nezařadíte, tak vám říkám, že jako člen výboru budu na příštím jednání výboru navrhopvat, aby to výbor doporučil Sněmovně jako bod na sněmovnu. A věřím, protože my jsme se tehdy sešli skutečně v mimořádném termínu a mnozí kolegové byli z pochopitelných důvodů omluveni, protože myslím, že to bylo v poslaneckém týdnu, tak věřím, že když to nebude tentokrát, tak to bude příště. Ale tomu problému se prostě nevyhneme a rozhodnout Poslanecká sněmovna musí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Je to stejný návrh, který navrhoval pan předseda volební komise Kolovratník, nebo... je to od jiného navrhovatele. To jsem pochopil. Ale věcně se asi jedná o ten samý problém.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem ten bod nazval jinak. Tady se mluvilo o střetu zájmů, já mluvím o neslučitelnosti funkcí, protože takto přesně je stanovisko Parlamentního institutu. Takže ten návrh bodu, a o takovém bodu jsme ještě

nehlasovali na této schůzi, se jmenuje neslučitelnost funkcí u člena Rady Českého rozhlasu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji za upřesnění. Já si myslím, že to hlasovatelné je a bude nejčistší, když o tom rozhodne Sněmovna.

Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já chci jenom zdvořile požádat, abychom zvážili návrh pana předsedy Míholy – odložení dětských skupin o týden. Ten problém za týden nebude jiný než teď. Ten bude úplně stejný, nebude možné tu předlohu jakýmkoliv způsobem měnit, protože se jedná o veto prezidenta. Prostě ta legislativní předloha se během legislativního procesu dostala do nepřijatelné podoby. Podle mého názoru jediné, co se s ní dá dělat, je, neschválit ji a rychle navrhnout nový zákon, který umožní dětské skupiny, aniž by přitom likvidoval řadu alternativ, které jsou jinak prospěšné. Lepší hrůzný konec než hrůza bez konce. Prostě co si tím týdnem pomůžeme? Nic.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dál tedy, pokud nejsou žádosti o přednostní právo, tak mám zde dvě přihlášky. První je pan poslanec Zahradník a připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji, aby bod, který v našem pořadu máme pod číslem 64, senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, sněmovní tisk 250, byl pevně zařazen na program naší schůze na středu 29. října na 14.30 hodin. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se jenom ujistím, protože mám pocit, že o tom jsme již také hlasovali, ale ne o tom, že to bude pevně na 14.30. Takže to je jiný návrh a je možné o tom hlasovat.

Pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Teď z pozice předsedy volební komise vás prosím, je to standardní žádost během schůzí, o pevně zařazení volebních bodů a byly by to body v tomto pořadí: Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, to je veřejná volba, a poté tajné volby – vedoucí stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, vedoucí stálé delegace do Středoevropské iniciativy a návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky. Prosil bych o pevně zařazení těchto volebních bodů na příští týden na středu 29. října ve 12.30 hodin jako poslední body před obědovou pauzou.

Dovolím si využít momentu, kdy tu mám slovo. Dále vyhlašuji lhůtu pro nominaci členů včera zřízené vyšetřovací komise k D47. Tu lhůtu vyhlašuji také do

středy 29. října, a to do 11 hodin dopoledne. Ještě jednou opakuji – nominace na členy vyšetřovací komise k D47, středa 29. října do 11 hodin dopoledne.

A do třetice prosím členy volební komise, sejdeme se u klavíru okamžitě po skončení teď pevně zařazeného prvního bodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, prosím, zůstaňte ještě u řečníště. Já jenom chci upozornit vás a celou Sněmovnu, že je zde dohoda z politického grémia, že ve středu budeme začínat v 11 hodin, a pokud bychom tedy rovnou zařadili volby na 12.30, tak vzhledem k tomu, že je tam několik již pevně zařazených bodů, dostaneme se do časové tísně. Tak zda by nebylo jednodušší ty volby provést ve čtvrtek.

Poslanec Martin Kolovratník: Souhlasím, tuhle informaci jsem já neměl. Není problém, pojďme se domluvit, že svůj návrh teď stahuji a opravuji. Navrhují tyto volební body zařadit pevně ve čtvrtek, a pokud bude souhlas, můžeme je zrealizovat po skončení dopolední části, tedy po interpelacích.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já myslím, že nejjednodušší by bylo, kdybychom to zařadili na čtvrtek na 12.30 hodin tak, abychom stihli odvolit.

Poslanec Martin Kolovratník: Ze všech stran vidím pokyvující souhlasné hlavy. Souhlasím, takže opakuji ještě jednou – volební body provedeme příští týden pevně ve čtvrtek ve 12.30 hodin. A mám tu ještě od pana předsedy Kováčíka prosbu k té nominaci do D47, že středa je příliš brzy. Tak se domluvme do středy 29. října večer do 17 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. O lhůtě hlasovat nemusíme návrh pana poslance Kolovratníka byl modifikován tak, že volby by byly ve čtvrtek ve 12.30 hodin.

Pan poslanec Zahradník chtěl ještě upřesnit svůj návrh, předpokládám.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, já bych si dovolil upřesnit ten návrh. Po dohodě platí bod 64, platí senátní návrh zákona o Šumavě, platí sněmovní tisk 250 a čas zařazení je po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: To znamená ve středu 29. 10. po pevně zařazených bodech. Dobrá, tak to je také vyjasněno. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Není tomu tak, v tom případě budeme hlasovat. Ještě vás informuji, že pan místopředseda Filip hlasuje s kartou číslo 17.

Teď jsou zde návrhy pana poslance Sklenáka. On navrhuje vyřadit šest bodů z pořadu schůze, to bychom asi zvládli jedním hlasováním. Jsou to body 77, 78, 80, 82, 90 a 95.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 46, přihlášeno 161, pro 160, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Potom pan poslanec Sklenák, body 20, 21, 53 a 129 na středu 29. 10. po pevně zařazených bodech. Můžeme také najednou? Ano.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 47, přihlášeno 161, pro 124, proti 1. Tento návrh byl přijat.

A do třetice pan poslanec Sklenák, nový bod – sněmovní tisk 307 ve druhém čtení na pátek 31. 10. jako první bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 48, přihlášeno 161, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec a předseda klubu KDU-ČSL Míhola, dětské skupiny, což je tedy bod číslo 3, pevně zařadit na pátek 31. 10. jako druhý bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 49, přihlášeno 161, pro 90, proti 47. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura, nový bod neslučitelnost funkcí u člena Rady Českého rozhlasu a přeje si to jako třetí bod v pátek 31. 10.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 50, přihlášeno 161, pro 48, proti 60. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zahradník, Šumava, bod 64, tisk 250, na příští středu, vlastně jedinou středu, která zbývá, po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 51, přihlášeno 162, pro 121, proti 12. Tento návrh byl přijat.

Tím posledním návrhem jsou volební body, tak jak je zde přečetl a navrhl pan poslanec Kolovratník. Shodli jsme se na tom, že by byly pevně zařazeny na čtvrtek 30. 10. ve 12.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 bylo přihláшено 162, pro 157, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda jsme hlasovali o všech návrzích, které byly předneseny v pořadu schůze. Je tomu tak, nikdo neprotestuje. Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu. Ještě než přistoupíme k bodu 97, tak bych vás všechny chtěl upozornit, a prosím, věnujte této věci zvýšenou pozornost, že 28. října během státního svátku bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří. Já vás tedy žádám, abyste ve vlastním zájmu odstranili veškeré své osobní věci ze svých lavic, jinak budou skartovány. To je technické upozornění.

Jak jsem již řekl, zahájíme dnes pevně zařazenými body 97 a 61. Takže nejprve bod 97. To je

97.

Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - třetí čtení

Pan návrhovač Šidlo je již zde a paní poslankyně Zeličková není a bude zastoupena paní poslankyní Matušovskou. Obdrželi jste tisk číslo 118/5, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu. Pan poslanec Šidlo. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jako zástupci předkladatelů tisku 118 poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na projednávání našeho návrhu. Velmi si vážím přístupu zpravodajky rozpočtového výboru paní Zeličkové při přípravě komplexního návrhu. Za velmi vstřícný přístup chci poděkovat také úředníkům Ministerstva financí, kteří velmi věcně přistoupili k diskusi nad naším návrhem změny zákona č. 168/1999 Sb. Mé poděkování patří také všem kolegům a kolegyním, kteří se projednávání předložené novely zákona zúčastnili ve výborech Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Toto vystoupení chci využít také k tomu, abych zareagoval na dotazy, na které nezbyl čas a nebyl již prostor k tomu, aby na ně bylo zodpovězeno ve druhém čtení.

Jedním z důležitých dotazů, který zazněl v průběhu druhého čtení, bylo, která ministerstva projednávala komplexní pozměňovací návrh, který prošel do usnesení obou dvou výborů, jak hospodářského, tak rozpočtového. Jednalo se o Ministerstvo vnitra, které dalo souhlas s tímto pozměňovacím návrhem kromě § 26b, dále o Ministerstvo dopravy, které vázalo svůj souhlas na souhlasné stanovisko Ministerstva financí, a dále potom musím konstatovat, bohužel, nepříjemnou věc, protože toto stanovisko Ministerstva dopravy jsme dostali těsně před druhým čtením, tak nebylo možno také reagovat tím, že byste dostali písemné stanovisko do rukou přímo. Třetím ministerstvem bylo samotné Ministerstvo financí, které se velmi intenzivně zaobíralo jak původním návrhem novely zákona č. 168/1999 Sb., tak i komplexním pozměňovacím návrhem a v podstatě dalo k tomuto pozměňovacímu návrhu kladné stanovisko, které bylo potom promítnuto do usnesení, o kterých jsem již hovořil.

Dovolte mi, abych ještě v rámci možného přijetí jak usnesení výborů, tak i schválení celkové novely zákona upozornil na jednu věc, kterou považuji za velmi důležitou. Je to dopad této novely do běžné praxe v České republice. Česká kancelář pojistitelů z garančního fondu v případě přijetí tohoto zákona vyplatí poškozenému náhradu škody za nepojištěného. Tuto si od nepojištěného na základě zákonného regresu s více než 90procentní úspěšností vymůže zpět do fondu. Zbytek, pokud nějaký opravdu vznikne v reálné situaci, doplní z příspěvku svých členů, což jsou jednotlivé pojišťovny, které jsou ze zákona povinny tento do fondu každoročně odvádět. Systém tedy nebude silně přebytkový, jako je v současné době, ale nebude ani ztrátový. Ocitne se v rovnovážném stavu, v jakém byl zhruba před 15 lety. Nebude existovat žádný příspěvek, který by sloužil jako další sankce nepojištěnému, jako další způsob tahání peněžních prostředků z kapes nepojištěného, který by sloužil pouze ke generování zisku zainteresovaným subjektům, avšak z hlediska fungování celého systému pojištění je zcela nepotřebný. Nepojištěnému bude navíc a nejčastěji obecním úřadem obce s rozšířenou působností udělena pokuta 5 000 a 40 000 korun. Tato zůstává příjmem obce, která nese při jejím vymáhání náklady, a v garančním fondu není potřeba. Nepojištěný bude patřičně jednou potrestán více, než byl před přijetím příspěvku, protože rozsah pokuty, tedy represivní postih, byl navýšen. Tím bude dostatečně korigováno jeho protizákonné chování. Ve správním řízení bude vozidlo nepojištěného také trvale vyřazeno z registru silničních vozidel.

Současně musím upozornit, že od 1. 1. 2015 zaniká novelou zákona č. 56/2001 Sb. institut polopřevodu, který generoval převážnou část nepojištěných vozidel a jeho nedokončením ve stanovených lhůtách.

Měl bych ještě připomenout jednu věc, která ve druhém čtení zazněla, ale považuji ji také za velmi důležitou. Přijetí této novely zákona nemusí a nemělo by generovat navýšení zákonného pojištění pro jednotlivé klienty pojišťoven. Není to nutné. Promítnout by se do navýšeného pojistného měla jen běžná roční inflace.

Na závěr mi dovoluť vás požádat o podporu a schválení usnesení výboru hospodářského nebo rozpočtového a následně o schválení návrhu novely zákona č. 168/1999 Sb. jako celku. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě bych vás chtěl upozornit, že pan poslanec Velebný se z osobních důvodů omlouvá z jednání Sněmovny dnes.

Zeptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Pan poslanec a předseda klubu ODS? Tak jestli paní zpravodajka chce využít. Oba máte přednostní právo, ale pan předseda klubu je džentlmen. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych přednesla svou zpravodajskou zprávu a poděkovala panu předkladateli za jeho úvodní slovo.

Chtěla bych požádat Sněmovnu o podporu schválení této novely návrhu zákona a komplexního pozměňovacího návrhu, který se snaží řešit problém, na který upozornili předkladatelé, a to je nevhodné jednání České kanceláře pojistitelů v oblasti vymáhání pohledávek ze strany věřitelů za povinné ručení. Veškeré argumenty zde na půdě Sněmovny zazněly. Z mého pohledu byl tento komplexní pozměňovací návrh vypracován podle nejlepšího vědomí na základě všech dostupných informací, a to za asistence Ministerstva financí. Jsme si však vědomi toho, že problematika kolem povinného ručení je daleko složitější, a proto toto nelze řešit poslancekou iniciativou. Proto bych chtěla z tohoto místa vyzvat Ministerstvo financí k urychlenému zahájení řešení této situace, tak aby nedocházelo k tomu, že by event. poctiví plátcí mohli doplácet na neplatiče. Tento předložený návrh vnímáme jako krok číslo jedna. Předkládáme ho s vědomím, že je nutné učinit další kroky. O tomto již jedná předkladatelka komplexního pozměňovacího návrhu paní kolegyně Zeličková s Asociací pojišťoven a slibuje, že bude dál dohlížet na narovnání situace. (Hluk v sále.)

Děkujeme všem kolegům za debatu a za názory, které přinesli do Sněmovny, a budu ráda, pokud své poznatky budou dál předávat mně jako zpravodajce nebo kolegyni Zeličkové nebo předkladatelům a budou pokračovat v práci na dané legislativě s Ministerstvem financí a s ostatními dotčenými orgány. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní zpravodajce. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem podal návrh na zamítnutí, tak já se nepřipojím k prosbě o podporu toho zákona.

Chtěl bych zareagovat na vystoupení pana zpravodaje. Bezesporu souhlasím zejména s tou závěrečnou částí, že zanikne institut polopřevodů, který vytvářel či mohl vytvářet ty problémy, že někdo si myslel, že to auto už nemá, a přitom podle registru měl a vymáhalo se to. Já s tím souhlasím. Ale to vůbec nesouvisí s touto novelou.

Já mám ještě jeden dotaz. Stanovisko Ministerstva financí máme písemně s podpisem, s jménem člověka, který to napsal, a jeho funkcí na Ministerstvu financí, ano? (Obrací se na zpravodaje, který souhlasí.) Výborně. Tak jestli byste nám mohli říct, kdo nám to podepsal. Musím tedy ocenit zásadové stanovisko Ministerstva dopravy, které řekne – a je to jeho agenda – my s tím souhlasíme, pokud s tím souhlasí finance. Tomu tedy moc dobře nerozumím. Budiž.

Já souhlasím s tím, že argumenty jsme tady probrali v prvním a druhém čtení. Nechci je úplně opakovat. Nicméně – pak budu mít jeden procedurální návrh – podle Asociace pojišťoven existuje legislativní pochybnost, zda přechodná ustanovení jsou v souladu s naším právním řádem. Pokud mám dobré informace, tak autorka, předkladatelka komplexního pozměňovacího návrhu, přislíbila na jejich vzájemném jednání, že to nechá posoudit sněmovní legislativou, aby bylo naprosto jasné. Bohužel tady paní poslankyni nevidím, asi je omluvená. Nevím, jestli to stanovisko existuje a v jaké podobě. Pokud existuje, co nám vlastně to stanovisko říká.

Já trvám na svém názoru, že pokud přijmeme tuto novelu zákona, tak je to ve prospěch černých pasažérů a neplatičů a v neprospěch těch poctivých. Argumenty jsme si říkali, pan předkladatel i paní zpravodajka mají jiný názor. Já za sebe musím říct, že to tak podle mého názoru je, že vydělají na tom neplatiči a černí pasažéři a nakonec to zaplatí ti poctiví, kteří své povinnosti plní. Ale nechci opakovat rozpravu.

Proto mám procedurální návrh, jestli bychom nemohli přerušit projednávání ve třetím čtení do příštího pátku s tím, pokud už to stanovisko existuje, abychom ho dostali. Pokud ne, že bychom požádali – třeba paní zpravodajka nebo zástupce předkladatelů – Parlamentní institut či sněmovní legislativu, aby prověřili obavu, že ta přechodná ustanovení jsou v rozporu s platným právním řádem. Já nevím, to není ani ta moje hlavní námitka, kterou bych tady uplatňoval, ta spočívá v něčem jiném.

Současně chci říct, tady se už týdný debatuje tzv. skandinávský model, který podle mého názoru, nejen mého, je lepší a spravedlivější, zejména vůči těm poctivým, kteří platí zákonně pojištění. A chtěl bych tady slyšet, ale bohužel pan ministr financí tu dneska není, je omluven, takže neberte to jako útok, protože vždycky když se o něm zmíníme, tak hned jeho klub, proč na něj útočíme. Chtěl bych slyšet, zda se na tom pracuje, protože mám informaci, že ano a že v nejbližší době bude zpracována další novela. Já jsem o tom mluvil včera. My schvalujeme novelu a současně říkáme – už pracujeme na další novele. Mně to přijde nerozumné. Proto si myslím, že je lepší ten návrh zamítnout. Hlavní problém odpadne od 1. ledna, to jsme s panem předkladatelem v naprosté shodě. Navíc řízení, která do dneška běží, poběží podle tohoto stávajícího zákona, ta se nezmění přijetím této novely, to by byla retroaktivita.

Takže můj procedurální návrh, o kterém bych pak prosil, ať se hlasuje, je přerušeni bodu do příštího pátku, a současně že by Poslanecká sněmovna požádala sněmovní legislativu, aby prověřila, zda přechodná ustanovení jsou v souladu s českým právním řádem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chápu to jako procedurální návrh, pane předsedo. (Poslanec Stanjura souhlasí.) Takže v tom případě nepřipustím rozpravu a budeme o tom hlasovat. Ani faktickou nepřipustím, protože nelze v této fázi. (K poslanci Schwarzovi, který hledá možnost, jak vystoupit.) Ani přednostní právo. O procedurálním návrhu se hlasuje bez rozpravy.

Takže já přivolám všechny kolegy. Ano, odhlásím vás všechny, prosím o novou registraci. Pan předseda Stanjura navrhuje, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do pátku do 31., pokud se nepletu, s tím, že pokud ten návrh projde, nevidím důvod ještě něco ukládat Parlamentnímu institutu. Já stejně poprosím, ať tak nebo onak, v nejhorsím to bude ex post, legislativu, potažmo institut, aby se tomu věnovaly.

Takže pokud jsou zde již všichni ti, kteří chtějí hlasovat, hlasujeme o přerušení do příštího pátku.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 53, přihlášeno je 153, pro je 104, proti 33. Tento návrh byl přijat. A já tedy zařídím i příslušné stanovisko.

Tím jsme se vypořádali částečně s tímto bodem, protože byl přerušen, a budeme pokračovat bodem 61. Já jenom vás ještě upozorním na další vývoj. Bod 6 a bod 7 nelze projednat, protože zde nejsou předkladatelé. Bod 6 – páni senátoři se omluvili, a bod 7, tj. hlavní město Praha – přes veškeré úsilí se sekretariátu Sněmovny nepodařilo zajistit zástupce hlavního města Prahy, aby se dostavil na jednání. Takže bohužel ani bod 6 ani bod 7 nemůžeme projednat, a budeme tedy poté pokračovat bodem 8.

Ale nyní jsme v bodě

61.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/ - první čtení

Prosím pana ministra zemědělství, pana Mariana Jurečku, aby se z pověření vlády ujal slova a návrh uvedl. (Velký hluk v sále.)

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů... Pokud vás to, vážené kolegyně a kolegové, vůbec zajímá. (Neúnosný hluk v sále. Vypadá to, že uvedenou poznámku nikdo neslyší, hluk pokračuje dál.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: (Po chvílce vzhledem k výměně předsedajících.) Hezké dobré dopoledne. Já se omlouvám panu ministroví, ale dovolím si vás poprosit o ztišení. Pane ministře, prosím pokračujte, až tu bude úplně ticho.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající, to bych možná nikdy ani nepokračoval.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím zkuste to.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já to zkusím ve spolupráci s milými kolegy a kolegyněmi. (Sál se přece jen utišíl.)

Nicméně návrh zákona zabezpečuje administraci finančních příspěvků na vybrané myslivecké činnosti po 1. lednu 2015, neboť ke konci roku 2014 dojde k redukci pobočkové sítě Ministerstva zemědělství, tzv. krajských agentur pro zemědělství a venkov, které v současné době administraci těchto příspěvků v roce 2014 zajišťovaly.

Do 31. prosince 2013 však zajišťovaly administraci těchto finančních příspěvků krajské úřady, a to na základě zákona o státním rozpočtu. V důsledku nabytí účinnosti novely zákona o rozpočtových pravidlech č. 501/2012 Sb. však od 1. ledna 2014 nejsou pravidla pro poskytování finančních příspěvků vydávána ve formě přílohy zákona o státním rozpočtu, ale ve formě nařízení vlády. Od 1. ledna 2014 proto poskytování finančních příspěvků administruje Ministerstvo zemědělství prostřednictvím jím zřízených krajských agentur pro zemědělství a venkov. Uvedené řešení je řešením nouzovým, neboť tyto agentury budou ke konci roku 2014 zrušeny.

Navrhovaná změna zákona proto zakotvuje kompetenci krajských úřadů v přenesené působnosti rozhodovat o poskytnutí finančních příspěvků na vybrané myslivecké činnosti a v souvislosti s tím provádět kontrolu dodržování podmínek poskytování finančních příspěvků. V návaznosti na tuto úpravu dochází také k doplnění, resp. zpřesnění ustanovení týkajícího se poskytování finančních příspěvků.

Pouze pro úplnost dodávám, že se jedná o kompetenci, kterou krajské úřady již v minulosti vykonávaly, a to v období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2013, kdy však v důsledku změny právní úpravy došlo ke změně kompetencí, nicméně příspěvek na výkon přenesené působnosti nebyl krajským úřadům snížen ani nebyly v důsledku dočasného výkonu této kompetence pobočkovou sítí Ministerstva zemědělství, krajskými agenturami pro zemědělství a venkov, sníženy počty úředníků krajských úřadů.

Agenda není příliš rozsáhlá, a tak vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, vzhledem k časové naléhavosti chci požádat o možnost zkrácení projednání tohoto návrhu ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den.

To, co zde sdělil pan ministr, snad jen zopakují některé podrobnosti. Jde skutečně o takzvaně technickou záležitost, kde je nutné, abychom reagovali na změny jak v pravidlech rozpočtových, tak i na změny struktury na Ministerstvu zemědělství, potažmo plošně v republice jako takové. Jako zpravodaj musím říci, že jsem velmi pro, aby tato novela proběhla tak, jak je napsaná, byla schválena tak, jak je napsaná. Přimlouvám se za to, aby tam bylo jenom to, co je tam napsáno, abychom tedy zvažili případné touhy k předkládání pozměňovacích návrhů a nechali si je na příští otevření zákona. A pokud se týká naléhavosti, souhlasím s tím, aby lhůta byla zkrácena o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Neeviduji také žádné návrhy na vrácení či dopracování. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Ptám se, kdo má jiný návrh. Není tady takový návrh. Přistoupíme tedy k hlasování. Přivoluám naše kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 54. Přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali k projednání zemědělskému výboru. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

5.

Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/- druhé čtení

V úterý 21. 10. byla přerušena rozprava, kdy byla vyhlášena přestávka na klub a byl zamítnut procedurální návrh na přerušení tohoto bodu. (Předsedající se radí o dalším postupu.)

Omlouvám se, vzniklo nedopatření. Moc se omlouvám, protože jsem přebíral řízení schůze, tak jsem nezaznamenal a neměl jsem napsáno o tom, že pan ministr u předchozího bodu navrhl zkrácení lhůty na 30 dnů, u mysliveckého zákona. Omlouvám se, neměl jsem to tu napsáno a přebral jsem řízení schůze. Proto prosím, jestli Sněmovna bude souhlasit, pan poslanec Pavel Kováčik má návrh, jak tento problém vyřešit procedurálně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, byla to chyba zpravodaje, já se k ní hlásím a velmi se za ni omlouvám. Dovolím si v této chvíli požádat Sněmovnu o zařazení nového bodu Zkrácení lhůty k projednání mysliveckého zákona o 30 dnů, a to teď hned. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je to procedurální návrh, se kterým se vypořádáme nejprve tím, že podle pravidel a jednacího řádu Sněmovny nejprve budeme hlasovat o tom, že ze zvlášť závažných důvodů se tímto bodem budeme zabývat. Má proti tomuto postupu někdo nějakou poznámku? Nemá.

Zahajuji hlasování o tom, že se budeme zabývat tímto bodem ze zvlášť závažných důvodů. Je tu žádost o odhlášení, takže vás všechny nejprve odhlašuji. Prosím, přihlaste se vašimi hlasovacími kartami. Počet přítomných se ustálil.

Zahajuji hlasování o tom, že ze zvlášť závažných důvodů se budeme zabývat návrhem pana poslance Kováčika na zkrácení lhůty u předchozího bodu, zařazení tohoto bodu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 55. Přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 126, proti žádný. Děkuji.

A nyní se tedy budeme zabývat návrhem, který přednesl pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, ještě jednou se omlouvám. Ve zmatcích vzniklých při střídání řídicího jsem i já udělal chybu, což se mi stává maximálně jednou za 17 let. (Veselost v sále.) Pan ministr zemědělství Marian Jurečka navrhl

zkrácení lhůty pro projednávání novely mysliveckého zákona o 30 dnů. Já jsem ve své zpravodajské zprávě při projednávání bodu s návrhem souhlasil, a nyní tedy navrhuji usnesení: Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání návrhu zákona o myslivosti, sněmovní tisk 340, o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se panu poslanci omlouvám. Chybí nám tady ještě jedno hlasování. My jsme teď odhlasovali to, že ze zvlášť závažných důvodů se budeme zabývat jeho návrhem.

Teď se budeme zabývat návrhem na zařazení nového bodu Zkrácení lhůty u zákona o myslivosti.

Já o tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom zařadili tento bod, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 56. Přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 135, proti 1. V této chvíli jsme zařadili bod.

Zahajuji projednávání tohoto bodu

135.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 340 ve výběrech Poslanecké sněmovny

Předávám slovo panu poslanci Kováčikovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Odkazuji na návrh usnesení, který jsem přednesl před chvílí. Žádám tedy Poslaneckou sněmovnu, aby odhlasovala zkrácení lhůty pro projednání sněmovního tisku 340, zákona o myslivosti, o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Nehlásí, tedy rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan poslanec Kováčik, o zkrácení lhůty k tomuto bodu na 30 dnů.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 57. Přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme zkrátli lhůtu k projednání zákona o myslivosti o 30 dnů. Děkuji panu poslanci Kováčikovi a děkuji Sněmovně za pochopení a trpělivost.

Poslanec Pavel Kováčik: Kolegyně a kolegové, i já děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď tu mám jednu omluvu. Od 11 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek.

Budeme pokračovat bodem číslo 5, ve kterém byla přerušena rozprava.

5.

**Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém
vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů
(zákon o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi),
ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb.
/sněmovní tisk 144/- druhé čtení**

Prvního tu mám nejprve s faktickou poznámkou pana poslance Jeronýma Tejce. Po něm s přednostním právem pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejce: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych jako jeden z předkladatelů tohoto návrhu zákona využil pouze ony dvě minuty a požádal vás o to, abychom dnes konečně doprojednali druhé čtení, a varoval před tím, pokud by se dělo to, co se dělo, v minulých dnech, kdy tento zákon byl obstruován, resp. jeho schvalování bylo obstruováno tím, že byly neustále vznášeny požadavky buď na přerušení, a pokud nebyl návrh zákona přerušen, bylo žádáno ze strany pravicových stran o pauzu na jednání klubu. To by znamenalo fakticky to, že zákon nedoprojdáme na této schůzi. Ten zákon má jedno zásadní místo. To říká, že se prodlužuje lhůta pro kontrolu vydávaného majetku. Zákon o majetkovém vyrovnaní zde v této Sněmovně byl schválen v noci, nad ránem, přes odpor Senátu o jeden nebo dva hlasy. Já jsem přesvědčen, že je naprosto nutné, aby byl dostatek času pro kontrolu vydávaného majetku, protože zákon je enormně špatně nastaven. A nemá smysl se bavit o tom, jestli to byl záměr nebo neschopnost. Každý, kdo bude bránit projednání tohoto zákona, říká, že mu nezáleží na tom, aby kontrola vydávaného majetku proběhla v pořádku, protože kapacity oněch státních úřadů, které se tím zabývají, prostě nejsou schopné v časové lhůtě, která je zákonem daná, tuto kontrolu provést. Proto vás žádám o to, abychom projednali návrh zákona dnes, abychom ukončili druhé čtení a abychom během příštího týdne byli schopni zvládnout čtení třetí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcevi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl tady zareagovat na to, co tady řekl kolega Tejc. Přestože je spolupředkladatelem tohoto zákona, já tomu, pane kolego, nerozumím. Vy jste minulou schůzi hlasovali proti tomu, aby tento bod byl pevně zařazen na projednávání minulé schůze. A tuto schůzi tady brečíte, že vám letí čas! Víte vy vůbec, co děláte? Minulou schůzi tento bod, který už byl na programu této schůze, propadl celou schůzí, propadl ven, mimo jiné vládní koalice hlasovala proti pevnému zařazení bodu, to jste neodsouhlasili. A dnes tady brečíte o tom, že vám utíká čas?! Tak se zamyslete sami nad sebou! Děkuji. (Nesouhlas zleva, poslanec Zavadil z lavice: Neřvi! Mírný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já jenom k tomu, co tady řekl pan kolega Tejc, tak vaším prostřednictvím. Já jsem podpořil ve výboru prodloužení lhůt. Chápu, že vládní koalice se snaží všechno zkontrolovat 40krát. Chápu, že tady byla nějaká přechodná vláda, předčasné volby, různé další důvody, které k tomu jsou. Ale prosím netvrďte, že ten zákon byl enormně špatně nastaven. To je fakt úplně nesmysl. Velmi vás prosím, abyste toto neříkali. Je to prostě standardní, tak jak byly restituce vždycky. Vždycky! Naopak ty lhůty jsou tam dramaticky delší. A jestli to státní úřady nestíhají, tak je to problém v těch státních úřadech. Ne problém v tomto zákoně. Tak jenom abychom – můžete vykládat, jestli jsme kompenzace provedli správně, nebo nesprávně, ale netvrďte, že na tom zákonu je něco divného. Když jsme ho dokázali provést před dvaceti lety vůči všem restituentům – fyzickým osobám za mnohem kratších lhůt, tak netvrďte, že dnes státní aparát je tak neschopný, že toto není schopen zvládnout. (Potlesk některých poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Nemá smysl extendovat debatu. Už jsme si toho tady zejména v minulém období řekli mnoho. Ale já trvám na tom, že ten zákon není standardní. Není vyrovnání jako vyrovnání. Zmírnění některých majetkových křivd, které probíhalo na začátku 90. let, mělo jiná pravidla. Tento zákon mimo jiné přímo výslovně zakazuje aplikaci ustanovení o neplatnosti občanského zákoníku pro případ, že by se ukázalo, že například některá ustanovení a některé smlouvy by byly neplatné, tak je není možné podle občanského zákoníku zneplatnit. To přímo říká zákon o majetkovém vyrovnání.

Takže já jsem přesvědčen, že ať už výše vyrovnání, tak způsob vyrovnání je prostě jiný, odlišný. Je podle mého názoru ve prospěch církví. Vy budete říkat, že je v neprospěch církví, ale to není to nejpodstatnější. Teď musíme zabránit tomu, aby byl dostatek času pro ty orgány, které tuto věc chtějí kontrolovat. A to, že zákon

záměrně podle mého názoru nastavil krátké lhůty pro kontrolu, to není moje chyba, to je chyba těch, kteří pro ten zákon hlasovali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Už úpornost, s jakou se snažíte oddálit projednání tohoto zákona, mně říká, že tady je nějaký problém z vaší strany. Neřkuli způsob a okolnosti, jakými byl zákon sám schválen, co se tady odehrávalo, a noční hodiny samy o sobě říkají co pro koho tento zákon znamená. Já tvrdím: Je to největší nespravedlnost po listopadu 1989 potvrzená zákonem, kterou jste provedli v této zemi! Odebrat lidem 170, 150 miliard korun, dát valorizaci církvi, kterou nikdo jiný nedostal, jenom ta církev! Kroutíte hlavama! Je to pravda! Zeptejte se lidí! Byli jste někdy na náměstích? Asi moc ne, protože tolik ochranky nemáte! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslancovi. Teď pan poslanec Laudát, pan poslanec Benda, pan poslanec Fiedler. Všechno faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Sami vidíte, pokud v tomto budeme pokračovat, tak se tady budeme hádat do dvou hodin, potom půjdeme domů. Neprojednáme řadu dalších důležitých bodů. Z toho důvodu navrhuji, a protože tohle je asi na jednání zástupců jednotlivých klubů, co dál s tímto bodem, tak dávám procedurální návrh, abychom tento bod přerušili do příštího týdne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Do příštího týdne? Prosím o konkrétnější, co to je do příštího týdne. Prosím dobu a den.

Poslanec František Laudát: Do čtvrtka.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Do čtvrtka kolika hodin? Devíti hodin ráno? To jsou interpelace, to nejde.

Poslanec František Laudát: Do 11 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře. Je tady procedurální návrh, o kterém se hlasuje bez rozpravy, na to, abychom tento bod přerušili do čtvrtka příštího týdne 11 hodin dopoledne.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 58, přihlášeno 147 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 72. Návrh nebyl přijat.

S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marek Benda, po něm pan poslanec Karel Fiedler.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já už jsem fakt v téhle Sněmovně zvyklý skoro na všechno. Ale neuvěřitelná neomalenost pana poslance Foldyny, myslím, že fakt je úplně za hranou. Ale úplně za hranou! To tady snad nikdy neřekl nikdo ani z představitelů komunistické strany. Že vrácení majetku je odebrání 130 nebo 150 miliard. Navíc to číslo ani nevíte! To fakt nemůžete myslet vážně!

Vy tvrdíte a říkáte tady na mikrofon, že se to všechno mělo nechat, protože všechno je to v pořádku! To říkáte stejná slova jako Klement Gottwald! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Omlouvám se, pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Foldyna.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych měl dotaz na kolegy spolupředkladatele, protože tam jsme ze dvou politických klubů. Říkáte, že potřebujeme to rychle projednat. A já s tím souhlasím. Ale vidím tu dnes pana ministra zemědělství. Opět tady postrádám pana ministra (premiéra) Sobotku, ke kterému jsem měl mnoho dotazů, dvakrát jsme to přerušili, protože tu nebyl. Dnes tu opět není. Čili já se ptám na vládní koalici: Jste připraveni nebo máte odpovědi na to, co s tím? Protože v dopise, který jsem tady při tom, když jsme začali tento bod projednávat, zmínil, že na řadu věci, na řadu otázek, které jsem položil panu premiérovi Sobotkovi, jsem nedostal odpovědi. A abychom to dnes projednali jenom proto, abychom to projednali, a nevěděli bychom, co dál, tak to je zbytečné, abychom to projednávali.

Já se ptám, co dělala vládní koalice, co dělala sociální demokracie, která je součástí vládní koalice, pro to, aby se ten termínový problém, který tady nastal, řešil. Nedělala doposud nic. Já bych rád slyšel od premiéra, co tedy s tímto bodem bude dál, protože mě odkázal na stránky vlády, kde jsou informace, teď nevím, jestli komise nebo výboru pro majetkové vyrovnání s církvemi, kde se mám dočíst řadu konkrétních údajů. Tak já vám doporučuji, abyste se na stránky úřadu vlády podívali a zkusili si zjistit, kolik konkrétních údajů se tam dočtete. Budete velmi zklamáni. A to je přesně důvod, proč jsme tenkrát požadovali svolání mimořádné schůze.

Vážení kolegové, kdybyste tenkrát povolili svolení té mimořádné schůze, mohli jsme tento problém už mít možná vyřešený! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dále pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, prostřednictvím vašeho hlasu k panu Bendovi: Vy si tady hrajete na nějaké pány spravedlivé. Na jakou spravedlnost si to tady hrajete? O čem já jsem hovořil? Já hovořím o nespravedlnosti, která se stala ve srovnání s oceněním majetku 40 korun, kdy se žádnému restituentovi předtím nedostalo takového ocenění. Já mluvím o valorizaci. Já mluvím o tom, že chybí výčtový zákon. Já nemluvím o tom, že by to, co bylo ukradeno, nemělo být vráceno! S tím já naprosto souhlasím. Ale já mluvím o okolnostech, za jakých se to schvalovalo, a o nejasnostech. A to se bude pořád vracet! Vy to přece dobře víte! Proto se snažte věci zdržovat a zachovat status quo. O čem jiném bych tady mluvil? Já mám stejný názor na věci jako vy. Co bylo ukradeno, ať je vráceno. Tak vyndejte výčtový zákon, oceňte to tak, jako se to oceňovalo těm restituentům v 90. letech, a nehrajte si tady na to! Valorizaci potřebují důchodci, a ne církev! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček, po něm pan poslanec Tejc, po něm s přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já vím, že to není nejchytřejší nápad, když se vždycky třetí plete mezi dva, co se perou. Ten to vždycky odnese nejlíc. Já bych stejně z pozice zpravodaje chtěl poprosit, abychom se soustředili zpět na podstatu toho, co projednáváme – na technické prodloužení lhůt projednávání. Já vás kolegy prosím se vším respektem, který k vám chovám, přestaňme směřovat k diskusi, zda byl zákon špatný, jak byl nastaven. Soustředme se na to, co máme teď udělat. Máme tam ještě dvě řádné přihlášky. Prosím, nechme to napadání. Víme, že vlevo a vpravo jsou ty názory jiné. Prosím, teď hlasujeme o šesti měsících prodloužení lhůty. Ano – ne. Zkusme to zklidnit. Děkuju všem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju panu poslanci Vondráčkovi. (K mikrofonu spěchal pan poslanec Laudát.) Pardon, pane poslanče Laudáte, nejprve pan poslanec Tejc s faktickou poznámkou, po něm vy s přednostním právem.

Poslanec Jeroným Tejc: K tomu hlasování o mimořádné schůzi – pokud se nemýlím a určitě si to všichni můžete dohledat, hlasoval jsem pro konání schůze. To za prvé. Ale to se určitě zjistí ze záznamu.

Nicméně to, co je podstatné, je, že určitě jsme nezaspali s řešením toho problému. My jsme návrh zákona dali 21. března, jak jsme se teď dívali s kolegou Jiřím Petřů, který je spolupředkladatelem. Určitě jsme zákon předložili včas. To, že doposud

nebyl projednán, je mi líto, ale právě proto se tak snažíme o to, aby se tak stalo na této schůzi. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ještě jedna faktická poznámka – pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Jenom drobnou korekturu pro kolegu Vondráčka. Dneska máme 24. října, takže kdybychom to prodloužili o šest měsíců, tak už ten problém budeme muset mít za dva měsíce vyřešený. Čili ten můj pozměňovací návrh mluví o osmnácti měsících. (Poslanec Vondráček z lavice namítá: Ještě jsi to nenačetl.) Je v systému. Pardon.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju panu poslanci Fiedlerovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že je tady ne zrovna nejlepší atmosféra, jménem klubu TOP 09 si беру do 11 hodin přestávku. Porušili jste dohody – mimochodem zleva. Jenom chci požádat, abychom klub TOP 09 se sešel na klubu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jestli to dobře chápu, tak žádáte o přestávku na jednání klubu do 11 hodin. (Poslanec Laudát už mimo mikrofon: Ano.) Já vyhovuji této žádosti a přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové, uplynula přestávka na jednání poslaneckého klubu TOP 09 a my bude pokračovat dalším, tentokrát pevně zařazeným bodem, jímž je

2.

Zákon o státní službě /sněmovní tisk 71/15/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 71/16.

Nejdříve se táži zástupce navrhovatelů pana poslance Romana Sklenáka, zda se chce ke stanovisku prezidenta republiky vyjádřit. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jistě jste se všichni seznámili se stanoviskem pana prezidenta. On ve zdůvodnění svého veta zejména odkázal na svoje vystoupení, které měl zde v Poslanecké sněmovně ve druhém četní. Jeho výhrady se týkají zejména institutu náměstků členů vlády, tedy takzvaných politických náměstků. Také zde vyjádřil obavy o to, že tímto zákonem nedojde k dostatečné depolitizaci státní správy.

Já jako předkladatel i klub sociální demokracie se s tímto stanoviskem pana prezidenta neztotožňujeme. Naopak jsme přesvědčeni, že dojde k zásadní depolitizaci státní správy, a budeme tedy hlasovat pro sněmovní verzi, tak jak jsme ji zde schválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi jako zástupci navrhovatelů. A nyní se dále táži, jestli se chtějí ke stanovisku rezidenta postupně vyjádřit zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Není tomu tak. Dále zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyně Věra Kovářová. Také neviduji zájem.

Otevírám tedy obecnou rozpravu, do které evidují dvě přednostní práva. Nejprve pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, po něm pan předseda Tomio Okamura. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Zaberu méně času, než by zabrala faktická připomínka. My jsme uzavřeli politickou dohodu. Náš klub tu politickou dohodu dodrží a budeme hlasovat proti vetu pana prezidenta.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní další s přednostním právem, pan předseda Úsvitu přímé demokracie Tomio Okamura. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak víte, tak Úsvit hlasoval jediný v této Poslanecké sněmovně proti zákonu o státní službě. Já bych znova, ale velice stručně, zopakoval ty důvody, skutečně na pár minut. My za prvé odmítáme politické náměstky ve státní správě. Jenom řeknu dvěma větami.

Tady vládní koalice, respektive nová koalice ODS, TOP 09, ANO, ČSSD a KDU-ČSL, tvrdí, že tam nejsou političtí náměstci. Takže si připomeňme ty dvě větičky. V čele státní správy stojí náměstek ministra vnitra pro státní službu. Toho jmenuje vláda na návrh předsedy vlády na dobu šesti let. Nezávislost nula. Navíc, jakým způsobem může být tento náměstek odvolán? Náměstek pro státní službu může být odvolán, když poruší služební kázeň, nebo, a to je pozoruhodné, se dopustí zaviněného chování, jimž narušil důstojnost své funkce. A není už upřesněno jak. Neboli ho můžete odvolat kdykoli. Když prostě najednou je neposlušný a politicky neposluchá. Takže to je ten politický náměstek pro státní službu, za prvé. To

odmítáme. My jsme chtěli a navrhovali jsme, a tento pozměňovací návrh byl tady zamítnut, aby byl v té době generální ředitel pro státní službu, nyní nově náměstek pro státní službu, aby byl na návrh vlády jmenován prezidentem, abychom to oddělili, abychom to více osamostatnili, více depolitizovali.

Za druhé, hnutí Úsvit odmítá politické náměstky na ministerstvech. Těmi se to tam bude hemžit. A znova cituji tu větu ze zákona: Ministr může jmenovat dva svoje politické náměstky, na které se nevztahuje služební zákon. Je to tam jasně formulováno. Jsou to političtí náměstci a hnutí Úsvit, znovu říkám, odmítá politické náměstky, politruky, politické trafikanty, politické podržtašky na státních úřadech. Na státních úřadech mají být odborníci. Je to státní správa placená z daní daňových poplatníků. A vy, vy, pět politických stran v této Sněmovně, zahrnujete státní správu politickými nominanty. Zpronevěřili jste se mnozí z vás tomu, proč jste šli do voleb, co jste slibovali voličům. Je to pro mě obrovské zklamání a musím říci, že jediné hnutí Úsvit drží tuto linii a odmítá politizaci státní správy. Tam mají být odborníci. Má tam být dlouhodobá vize státní správy, profesionální státní správy, která se nebude měnit podle toho, jak se mění politická garnitura.

Za třetí, odmítáme také politické tajemníky na ministerstvech. Takže politický náměstek pro státní službu je tam, političtí náměstci na ministerstvech a také političtí tajemníci. O těch se tady moc nemluvilo. Těch už je celá řada. A já opět jenom přečtu ty dvě věty ze zákona. Jmenuje je vláda na návrh příslušného člena vlády. Tím se nezávislost státní správy samozřejmě zásadním způsobem snížila. Státní tajemník má na starosti organizační a personální otázky na ministerstvu. To znamená, opět politická funkce, opět politický trafikant, opět absolutní politický dohled na ministerstvech a ve státní správě.

A jako poslední, odmítáme také politický výběr státních zaměstnanců. O tom se také tady nemluvilo, takže jenom opět tři věty ze zákona. Tříčlenná komise, kde dva členy vybírá politicky jmenovaný státní tajemník, ze tří dva, pouze vybere tři nejvhodnější uchazeče. Aby se náhodou výběrové řízení nevymklo z ruky, tak pro jistotu nově se zavádí novinka, že výběrová komise neurčuje nejlepšího, ale pro jistotu tři, aby se to ještě v té fázi náhodou nevybralo špatně. A z těchto tří uchazečů vybírá zaměstnance politicky jmenovaný státní tajemník. Dříve byly výsledky výběrového řízení pro státního tajemníka závazné. Nově už nebudou. Je tedy otevřený prostor pro další politické trafikanty.

Já říkám, že my odmítáme, shrnuto, jak politického náměstka pro státní službu, tak politické náměstky na ministerstvech, tak politické tajemníky na ministerstvech, tak politický výběr státních zaměstnanců. Je to děsný zákon, je to šílenost, kterou tady předvedla nová koalice pěti stran, a hnutí Úsvit podpoří veto prezidenta republiky. My skutečně odmítáme hlasovat, zůstali jsme tady jako poslední mohykáni, odmítáme hlasovat pro politizaci státní správy. A pakliže toto prezidentovo veto tady bude přehlasováno a prezident republiky se rozhodne podat ústavní stížnost, hnutí Úsvit se k ní s radostí připojí. Budeme do posledního dechu bojovat proti politickým trafikantům ve státní správě. Zůstali jsme tady jediní, kdo hlasovali proti, ale to

nevadí. Jsme sice nejmenší, ale budeme bojovat. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu přímé demokracie.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Přihlášen je pan poslanec Jan Klán. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Já doufám, že už v letošním roce naposledy tady před vás předstupuji se stanoviskem poslaneckého klubu KSČM k projednávanému zákonu o státní službě. Nebudu zde úplně kritizovat služební zákon, jako to tady udělal předseda hnutí Úsvit, ale budu mluvit zde konstruktivně. Ale abychom si samozřejmě připomněli, co ten zákon přináší, jaké má chyby a samozřejmě i jaká má pozitivita.

Prezident Miloš Zeman před několika dny vetoval služební zákon a vrátil nám ho tak zpět do Poslanecké sněmovny k dalšímu projednání. Jedná se o jeho veto. Pokud veto projde, nastane menší problém. Pokud veto neprojde, bude platit služební zákon v podobě, jak opustil Poslaneckou sněmovnu.

Pro své veto měl prezident Miloš Zeman poměrně pádné argumenty. Vadí mu političtí náměstci, to, jakým způsobem byl služební zákon projednáván v legislativním procesu, a mnoho dalších věcí.

Jenom zde chci připomenout, že tyto výtky s ním sdílíme, samozřejmě, protože jsme na ně poukazovali mnohokrát za celý rok, kdy ten služební zákon zde byl projednáván.

Když si vzpomenu na úplný začátek a příběh služebního zákona, který, myslím si, že už je teď tady v Poslanecké sněmovně, naposledy, tak si říkám, kam to celé došlo. Nejprve na konci loňského roku fenomén lex Babiš, podmínka prezidenta Miloše Zemana, do toho všeho odpolitizování státní správy. Když se to tady projednávalo v lednu, tak jsme si říkali fajn, bude to pěkné, vznikne Generální ředitelství státní služby, jako to bylo napsáno v zákoně z roku 2002. A Generální ředitelství nebo jiný podobný orgán, to už je jedno, jak by se to jmenovalo, by byl zastřešujícím orgánem. Na tomto principu právě stál i služební zákon z roku 2002 a samozřejmě i služební zákon, který připravoval pan ministr Dienstbier.

Zpočátku se zdálo, že tento zákon bude bez problému přijat. Ale přišlo horké léto roku 2014 a zablokování parlamentu pravicovou opozicí a de facto zneužitím jednacího řádu, kdy prostě neustále obstrukcemi blokovala hlasování ve třetím čtení o tomto služebním zákonu, protože vnímala to zřízení Generálního ředitelství jako ohrožení demokracie. Nicméně vám můžu říct se znalostí věci, že to žádné ohrožení demokracie nebylo. Že v Evropě existují státy, které mají princip generálního ředitelství státní služby, nebo to je jedno, jak se to jmenuje. Má to Polsko, má to Francie, Belgie, dokonce i částečně Velká Británie. Já nevím, co to bylo za ohrožení demokracie. Místo toho jsme jaksi převzali takového křížence, kdy jsme se inspirovali částečně v Německu, částečně na Slovensku, a do toho jsme přidali svoji

vlastní specialitu. Já si myslím, že úplně tato česká specialita nebude řádně fungovat. My jsme opravdu měli nějakým způsobem se inspirovat právě buď úplně, třeba ve Francii, nebo když už tak třeba v Německu nebo na Slovensku a nějakým způsobem to celé převzít. Samozřejmě tam zapracovat i své zákony, jak se normálně přijímaly.

A nyní se řekněme tedy, co je tedy v současné podobě služebního zákona špatně. Je to mnoho věcí, ale připomeňme si ty zásadní.

Začněme poměrně tou nejdůležitější a neustále omílanou a to jsou oni političtí náměstkové. Každý ministr může na ministerstvo přivést maximálně dva své politické náměstky. Ale nemusí je mít. Ale pokud je tam mít bude, tak to bude znamenat, že v podstatě budeme mít tři ministry. Protože političtí náměstci nemají jasně stanovenou agendu, kterou mají vykonávat, tak si neumím představit, co tam budou dělat. Navíc se mi zdá, že je to dobrá trafika pro kamarády, ať minulé vládní koalice, která zde byla do roku 2013, anebo současné vládní koalice. To už je jedno, to ať si každý přebere, jak chce. Na to jsme, jako KSČ poukazovali v celém průběhu projednávání.

Nyní se zastavme nad tou číslovkou, proč zrovna dva. Proč ne jenom jednoho. To musí stačit. A opět tady byla argumentace – v Německu mají politické náměstky. Jenže když se podíváme na Německo rozlohou, tak je to mnohonásobně větší stát, než je Česká republika. Oni mají jednoho, my budeme mít dva. Takže abychom byli opět nějaká rarita v Evropě, tak budeme mít dva politické náměstky. My jsme se samozřejmě snažili to snížit na tu číslovku jeden, nicméně ve třetím čtení náš pozměňovací návrh přijat nebyl. Pokud by nebyl žádný, bylo by to samozřejmě ještě lepší, protože dle našeho názoru ministerstvo zastřešuje ministr a ten by to nějakým způsobem měl zvládnout. Samozřejmě měl by mít svým způsobem svůj tým, ale který si přivede do svého sekretariátu.

Nyní také ještě vztah politický a odborný náměstek na ministerstvech. Když si představím jednání výboru tady v Poslanecké sněmovně a podle toho návrhu zákona tam ani ministr nemusí být přítomen, pokud o to vysloveně nepožádáme, bude ho třeba zastupovat právě onen politický náměstek, ale nicméně ho může zastupovat i odborný náměstek. To mně přijde úplně scestné. Takže se může stát, že na výboru neuvidíme ani politického náměstka, ani ministra nebo ministryni, abych to genderově vyvážil, a budeme tam pořád vidat onoho odborného náměstka nebo vrchního ředitele. Takže vzniká určitý paradox, kdy prostě ty lidi třeba na těch jednáních vůbec neuvidíme, pokud o to vysloveně nepožádáme. A když tam nebude politický náměstek, a to se v zákoně nepíše, tam prostě můžeme vyžadovat osobní přítomnost ministra. Nikoliv politického náměstka. Ten by tam měl být automaticky, ale nemusí, jak očividně zákon to nestanovuje. Právě to je to ono slovo "může". Může zastupovat. Já nevím, co si představujete pod slovem může, ale já bych tam napsal, že musí. Když ministr nemůže, tak prostě ho musí zastoupit ten politický náměstek. Jsou tam takové jednoduché kličky, a když je to špatně vyloženo, tak si to každý může vyložit po svém.

Další problém, na který jsem při projednávání služebního zákona poukazoval, je takzvaná výjimka z předpokladu vzdělání. Když se státní správa bude podle tohoto

nového zákona překlápět do nového režimu od Nového roku, tak na daných pozicích můžou zůstat kamarádi, kteří nemají na danou pozici potřebnou kvalifikaci, a to za předpokladu, že se ten či onen pracovník na dané pozici dlouhodobě osvědčil. Já už jsem se tady při projednávání tohoto zákona mnohokrát ptal, co to znamená slovo "dlouhodobě" osvědčil. Já si mohu pod slovem dlouhodobě představit pět let, deset let, v posledních deseti letech, pěti letech. Ta číslovka by tam opravdu měla být, protože v tom případě to dlouhodobě může být rok, dva roky a několik měsíců a ten člověk tam může zůstat pořád a stále, aniž by splňoval dané vzdělání na danou pozici. Opět jsem se snažil tento nešvar určitým způsobem zjemnit tím, že jsem tam právě onu číslovku napasoval. Nicméně ani tento můj pozměňovací návrh neprošel. Když jsem se na ten fenomén ptal jaksi předkladatele na jednání výboru pro veřejnou správu, tak mi bylo řečeno, že tuto výjimku můžou oni pracovníci použít jenom jednou. Ale už jsem se nedozvěděl, kdo to bude kontrolovat a kdy může být tato výjimka použita. Zda od 1. 1. 2015 – jaká tam bude lhůta, eventuálně zda to může použít třeba ještě za dva roky. To tam v tom zákoně napsáno není.

Nyní se dostávám ještě k té "koalici strachu", jak my říkáme. Prostě k té dohodě strachu z ODS a TOP 09. Vymyslel se služební zákon, jak jsem říkal, takový kříženeček, který byl prostě udělán z německého služební zákona, ze slovenského služebního zákona, do toho všeho ještě nějakým způsobem ta konstrukce zákona z roku 2002 a veškeré pravomoci se najednou přenesly na Ministerstvo vnitra, jak požadovala pravicová opozice. A vznikne onen supernáměstek pro státní službu pěkně na Ministerstvu vnitra, a vznikne tak nejmocnější Ministerstvo vnitra v dějinách. Já si myslím, že bývalý ministr vnitra za ODS Ivan Langer by měl nepochybně velkou radost, kdyby toto ministerstvo mohl řídit. Ale my si musíme připomenout, že Ministerstvo vnitra nemá s výkonem státní správy přímou souvislost. Úsek pro veřejnou správu a legislativu má v kompetenci pouze gesci nad územím členěním státu, koordinační úlohu v oblasti výkonu veřejné správy svěřené orgánům území samosprávy a koordinační úlohu pro informační a komunikační technologie. Vše je vyvozeno z takzvaném kompetenčním zákoně o zřízení ministerstev a dalších ústředních orgánů státní správy.

Ale abych zde pořád jen nekritizoval služební zákon, tak samozřejmě ve služebním zákoně v této podobě je i řada kladů. Řekněme si, které to jsou a to ve stručnosti.

Nejvýznamnější změnou, kterou vítáme, je zastropování výše odměn na 25 procentech ročního příjmu, to je velice dobrá věc, a samozřejmě zavedení úřednické zkoušky. Úředník, když bude pracovat pro stát, měl by mít složenou úřednickou zkoušku. Samozřejmě i pro vstupnost do výběrových řízení z nižších územně samosprávných celků, samozřejmě prosazujeme a prosazovali jsme a vítáme. Nicméně i zde se vyskytuje určitá klíčka, když existuje ustanovení o zvláštním příplatku a není zde uvedena jeho maximální výše.

Současná podoba zákona je tím pádem velice nedokonalá. Mnohem propracovanější dle našeho názoru byl zákon z roku 2002 a částečně i původní návrh z dílny ministra Jiřího Dienstbiera.

Nyní si položme otázku, zda se něco stane, když projde veto pana prezidenta. Může se stát, že veto nebude přehlasováno. Já samozřejmě jsem slyšel zástupce pravicové opozice, že budou hlasovat pro služební zákon ve znění, které odešlo ze Sněmovny, nicméně se může stát, že někteří pro to ruku nezvednou. To se nám ukázalo při projednávání změnového zákona. Já si tedy potom musím položit otázku, co se stane, když prezident Zeman bude vetovat i prováděcí zákony ke služebnímu zákonu, jestli se zde v Poslanecké sněmovně najde 101 hlasů na přehlasování veta. To tady jen říkám jako rétorickou otázku. Když to veto projde, tak by měl teoreticky začít platit zákon z roku 2002. Nicméně už nezačne, protože se zrušila určitá ustanovení, protože v tuto chvíli by se měl vybírat generální ředitel, začít zřizovat generální ředitelství a další věci, jak bylo napsáno v zákoně z roku 2002. Takže by se mohlo stát, že od 1. 1. bychom neměli žádnou podobu služebního zákona, ať už v jakékoli podobě, a v tom případě by zřejmě hrozilo ono zastavení čerpání dotací z Evropské unie.

A nyní si řekněme, kdo ve své podstatě ovládal projednávání služebního zákona. Byla to pravicová opozice, která si jasně stanovovala své podmínky, a vládní koalice ustoupila naprosto ve všem.

Na úplný závěr mi dovoluje, abych vás seznámil s postupem poslaneckého klubu KSČM k vetu pana prezidenta. KSČM od samého počátku kritizovala předložený služební zákon a snažila se napravovat jeho nešvary, nicméně ani jeden z nešvarů bohužel napraven nebyl, což je pro naši republiku a celou státní službu, státní správu, velická škoda. Jsme si vědomi, že služební zákon naše země potřebuje. My jsme nad tím vedli mnoho debat a můžu vám říct, že budeme držet stále neutrální stanovisko, protože jsme si vědomi, že služební zákon naše země potřebuje. Jsme jediná země v Evropě, která žádný služební zákon v jakékoli podobě nemá. Já vám můžu slíbit, že budu od 1. 1., kdy služební zákon vejde v účinnost, bedlivě sledovat, jakým způsobem se implementuje do státní správy a do veřejné správy, a budu jasně poukazovat na ony nešvary, které povedou možná k destabilizaci státní správy a možná k tomu, že nastane poměrně velký zmatek. A v tom případě lituji úředníky a lituji další lidi ve státní správě.

To by bylo z mé pozice asi úplně všechno, a jak už jsem řekl, klub KSČM drží neutrální stanovisko k návrhu zákona o státní službě. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Nyní tu mám dvě faktické poznámky a s přednostním právem pana ministra. Takže nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já tady nebudu používat silná slova, protože nás k větší slušnosti vyzvala občanka Šlechtová.

Takže to, co tady říkal pan předřečník o těch obstrukcích v létě – většina z nás tady seděla, z vás tady seděla. Asi jsem byl na jiné schůzi, protože jsem v zastoupení

řídil klub TOP 09 a k žádné obstrukci ve věci služebního zákona přece nedošlo. Tady byly dlouhé tahanice, protože koalice zbrabala program, nepřipravila se, svolala mimořádnou schůzi, a pokud vím, tak spory se týkaly spotřební daně na pohonné hmoty, konkrétně návrh koaličního poslance. Tak jaká obstrukce? A myslím si, že je naprosto legitimní, to za prvé.

Za druhé, naprosto legitimní je, že jsme tady od toho, abychom prosazovali své názory, a nevidím nic špatného na tom, že došlo k jednání koalice s částí opozice, s opozicí – vlastně vy nejste opozice. A výsledkem byl nějaký kompromis. My jsme jasně deklarovali, že v tomto jsme ustoupili, co se týká náměstků. Nevím, kde v tom zákoně najdete politické náměstky. Ale budete se divit, já zase chápu postoj té části koalice, která se k tomu hlásí na rozdíl od hnutí ANO. Když cítí, že lidé slyší na něco špatně, no tak prostě otočí názor a my za to nemůžeme, protože zbylí dva partneři... Klasická ukázka populismu. Nicméně já se nedomnívám, když se někde ocitne i šílenec na nějakém ministerstvu, tak proč nemá být hlídán koaličními partnery? Takže ono to není tak úplně.

A za další. Každý ministr koalice dělá čistky, které nemají od roku 1990 obdoby, a každý ministr má právo si přivést svůj tým. Pan Prachař si přivedl svůj tým, dopadá to, jak to dopadá. Pan Babiš si tam přivedl své wagenknechty (upozornění na čas), takže budiž mu přáno, je to jeho rozhodnutí, jsou to jeho lidé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já bych využil technické poznámky, spíš abych reagoval na vystoupení předřečníka pana poslance Klána. Rád bych ho ujistil prostřednictvím pana předsedajícího, že jestliže se bál o těch 101 hlasů, tak bych chtěl využít té technické poznámky a říct, že hnutí ANO bude hlasovat proti zamítnutí prezidenta republiky, proti vetu. Jsme v tom jednotní.

Mé vystoupení bude podobné jako u kolegy Stanjury. Politická dohoda, které se tu podařilo dosáhnout, má svoji hodnotu. Přijatelný kompromis, kterého jsme dosáhli, je příslibem toho, že zde budeme mít stabilní státní správu. Můžeme mít drobné doktrinární neshody o tom, jak měla státní správa vypadat, ale myslím si, že to, že jsme se dokázali shodnout, je velkou šancí, že nám ta státní správa bude fungovat a po příštích volbách nebudeme muset měnit zákon o státní službě znovu podle toho, jak volby dopadnou. Takže za hnutí ANO – budeme hlasovat proti vetu prezidenta. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, no, přestaňme si hrát na schovávanou. Prostě pět politických stran se domluvilo na tom, aby mohlo stovky svých spolustraníků, stovky svých různých kamarádíčků ukotvit do státní správy. Tady jste našli průsečík společných zájmů, protože ti lidé vás budou samozřejmě potom volit, včetně rodin atd. To je praxe, která tady byla přece dosud. Dosavadní politické strany v tom byly profesionálové. Nevymlouvejte se prosím, i mlčení je souhlas. Pro principiálně špatné věci přece nemůžeme hlasovat, ať se jedná o dohodu, nebo ne. To přece takto není. Služební zákon tady na stole byl. Kdybychom nepřijali tento, tak začne platit ten dosavadní od 1. 1. 2015, to bych tady rád připomněl. Takže jsou to jenom výmluvy, výmluvy k tomu, že se bohužel i novým politickým stranám zalíbilo, když můžou ukotvit své lidi do státní správy, zalíbilo se jim, aby mohly mít také politické trafikanty, všem těmto pěti stranám. A to je vše. Takže si nalijme čistého vína a přestaňme se vymlouvat, prostě je to totální politizace státní správy, kde se politicky nominují. Většinu postů je možno jmenovat politicky, nehledě na odbornost. To je vše. A všechno za peníze daňových poplatníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil jenom pár replik na vystoupeních svých předčelníků.

Já budu velice rád, když pan kolega Okamura bude pozorovat hemžení dvou případných politických, nebo tzv. politických náměstků na ministerstvech, kde jsou stovky zaměstnanců. Já jsem byl velice rád, když pan poslanec Klán, prostřednictvím pana předsedajícího, u obou pánů tedy, bude kontrolovat a hlídat, aby došlo k naplňování díkce toho zákona.

Já bych vám jenom rád připomněl, proč jsme přistoupili ke schválení zákona v této podobě, a já si velice vážím politické dohody, která tady vznikla. My jsme tento zákon schválili primárně pro to, aby Česká republika konečně zákon o státní službě, který je funkční, měla a obhájila svoji pozici u Evropské komise. Toto přece není střet o nějaké dva pseudopolitické náměstky, kteří takto nejsou explicitně pojmenováni v tomto zákoně. Rád bych připomněl kritikům této normy, že stejné ustanovení nese i zákon z roku 2002. To není žádný výmysl této Poslanecké sněmovny. Toto je součástí českého právního řádu od roku 2002. Z tohoto důvodu si myslím, že jakákoliv ústavní žaloba na tento paragraf, na tuto věc, je bezpředmětná. Stejně tak hovoří i posudky našich právníků. Hlavním a základním úkolem této novely je, abychom jasně dokázali Evropě, že máme zákon, v němž se veřejná služba a státní služba pohybuje, a abychom byli schopni čerpat evropské peníze, které Česká republika v příštím plánovacím období bude mít pravděpodobně naposledy. Určitě v tomto rozsahu, v kterém je plánován. To je hlavní důvod této normy.

Dovolte mi také, abych se vyjádřil k tomu, jestli by se Ivan Langer radoval, že bude mít takto velké ministerstvo. Já se neraduji. Já jsem to dostal jako úkol, který jsme splnili. Já si myslím, že někteří kolegové tady mluví o tom, co bylo za doby Ivana Langera. Za doby Ivana Langera určitě by se nestalo to, že by premiér České republiky vedl o tom diskuzi se všemi politickými stranami, že byli všichni přizváni, aby se mohli vyjádřit. A já s kolegou Klánem si pamatuji, že jsme seděli na Ministerstvu vnitra, že jsme precizně i s klubem KSČM diskutovali tuto normu, bavili jsme se o těch problémech, a myslím si, že celou řadu z nich jsme vypořádali. Určitě to není o tom, že bychom nenaslouchali hlasu opozice. Tvoříme tady normu, která má přetrvat i toto volební období, tvoříme tady normu, která má dát základ pro státní službu, ale všichni, co tady sedíme, přece víme, že ten zákon v průběhu bude novelizován, pokud se ukáže, že některá novela je potřebná. Toť vše.

Prosím pěkně, neshazujme tuto normu, která je důležitá pro Českou republiku, pouze na jakýsi pseudoprecedens a pseudoprobém dvou politických náměstků. Tito lidé mají zastupovat ministra, a jestli ten ministr nebude naprostý hlupák, tak si vedle sebe vezme lidi schopné, lidi pracovité, na které bude přenášet úkoly, protože ostudou toho ministra bude jejich nečinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Chovancovi. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Klán, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych zareagoval na slova pana ministra. Já bych se ho chtěl zeptat, jestli to téměř nic z našich připomínek, které jsme k tomu služebnímu zákonu měli, bylo vypořádáno, tak mu to neberu. Jenomže my jsme měli také své požadavky, které se týkaly hlavně ústředních orgánů státní správy, aby se § 2 odst. 1 sjednocoval. Naše připomínky vypořádány nebyly. To tady říkám naprosto otevřeně. Jediná věc, která tam byla zapracována na náš návrh, bylo to, aby se zákon nevztahoval na předsedu a místopředsedu Českého statistického úřadu. Když jsme požadovali, aby se ten zákon nevztahoval taky na předsedkyni dneska, ale samozřejmě předsedu Státního úřadu pro jadernou bezpečnost a další ústřední orgány státní správy, jak je vymezuje kompetenční zákon, tak se s námi prostě nikdo nebavil! Tak se pak nedivte, že vám ten zákon tady kritizují.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další řádnou přihláškou pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, budu asi stručnější než moji předchůdci a nechci se tady teď zabývat rozebíráním služebního zákona, jeho jednotlivými paragrafy, ustanoveními, dlouhými semináři či různými školicími akcemi, jak byl předjednáván a kdy byl vytvářen, aby nakonec byl přijat v podobě, která byla zcela odlišná od té, která byla dlouho v České republice diskutována.

Chtěl bych tady říci, že sám osobně považuji, a je to i názor řady odborových sdružení, skutečnost za fakt, že zákon z roku 2002 by byl z hlediska zaměstnanců mnohem lepší, mnohem příznivější a lépe by ošetřil jejich základní zaměstnanecká pracovní práva. To je zřejmě skutečnost a zákon, který byl přijat, o němž dnes budeme rozhodovat, zda tedy se stane součástí platného právního řádu České republiky, zda přehlasujeme veto prezidenta republiky, může v tento moment z mého pohledu přinést do stabilizace zaměstnaneckých vztahů při výkonu státní správy spíše více jistoty než jistoty.

Nechci zde bourat pozici České republiky ve vztahu k Evropské komisi a k možnosti čerpání dotačních titulů. Myslím si, že je to trošičku uměle vytvářený strašák. A chtěl bych říci, že mě mrzí, že některé politické strany daly přednost politickým dohodám o přerozdělení svého vlivu zejména v ústředních orgánech státní správy, o podílu, jaký dlouhodobě budou mít jednotlivá politická uskupení ve vztahu k vlivu v obsazování těchto funkcí, že se tady vytratili řadoví zaměstnanci státní správy, kterým se předepsaly mnohem horší pracovní podmínky i méně jistoty než z hlediska platného pracovního zákonodárství v České republice, a co mě mrzí zejména, že jsme opět postoupili na cestě k oslabení právě působícího zákoníku práce, který jsme redukovali výlučně na sféru pouze zaměstnavatelskou, neveřejnou a nestátní.

Chtěl bych říci, že za mnohem lepší považuji i zákon, který je už řadu let součástí našeho právního řádu, a to je zákon, který upravuje vztahy zaměstnanců územních samosprávných celků. I to by mohla být jedna inspirace. Neříkám tyto věci zde poprvé, neříkám je zde až úplně na konci. Tlumočil jsem je na řadě pracovních jednání, ale považuji za nutné je říci i zde a říci, že ze svého pohledu nemohu podpořit nijakým způsobem zákon, o němž se zde budeme bavit, pokud přehlasujeme veto pana prezidenta.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přiznám se, že jsem příliš nerozuměl onomu povzdechu mého předřečníka, který říkal, že ho mrzí, že někteří poslanci dali přednost politickým dohodám před nějakou dikcí toho zákona. Já si obtížně umím představit, jak jinak než politickou dohodou se k pozitivnímu výsledku jednání o takovéto normě dosáhne. Jediná cesta je politická dohoda, v tomto případě poměrně široká. Já se hlásím k tomu, že ji držím. Takže možná spíše můj předřečník chtěl říct: mrzí nás, že někteří poslanci upřednostnili politickou dohodu s někým jiným než s námi. Tak by to asi tak bylo. Na jeho místě bych nezoufal vzhledem k tomu, že klub pana poslance Klána je pevnou záštitou vládnoucí koalice, tak myslím, že tu politickou dohodu naleznou ještě mnohokrát.

Já se chci přihlásit k politické dohodě, kterou klub TOP 09 uzavřel o tomto služebním zákonu, byť v tuto chvíli ten hlavní problém kolem prezidentského veta

zdají se být političtí náměstci. Připomínám, že politické náměstky jsme nechtěli, že jsme požadovali, aby v tomto zákoně nebyli rozlišováni náměstci političtí a odborní. Nicméně politická dohoda s sebou nese i kompromisy. My jsme velmi ocenili, že jsme našli způsob, jak neustanovit Generální ředitelství státní správy na Úřadu vlády České republiky, a nezačali jsme z českého exekutivního systému dělat systém kancléřský. Uvítali jsme vaši vstřícnost při mnohem větší propustnosti výběrových řízení do jednotlivých pozic ve státní správě. Logicky jsme pak ustoupili poměrně nekompromisnímu požadavku, který formulovali pánové Babiš, Sobotka a Bělobrádek, že trvají na politických náměstcích. Respektujeme to a jsme připraveni tu dohodu dodržet.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Grospič, po něm pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abych vašim prostřednictvím poděkoval svému předřečníkovi za to, že na závěr řekl pravdu, že šlo primárně o dohodu, primárně o dohodu o rozdělení vlivů na tzv. politické, či nepolitické, to je úplně jedno, náměstky v ústředních orgánech státní správy, protože to bude ta stabilní jistota, kterou si určité skupiny chtějí zajišťovat trvalý vliv na výkon státní správy. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: To jsem opravdu neřekl. A každý, kdo by si chtěl přečíst stenozáznam, to zjistí. Promiňte, že vás tím zdržuji, ale nechtěl jsem, aby ten omyl nebo nedoslýchavost pana poslance Grospiče zůstala viset ve veřejném prostoru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, dobré dopoledne. Já jsem za celé to období služebního zákona k němu ještě nevystoupil. Ale teď nemohu jinak. Já některým momentům nerozumím. Přece politická dohoda, v tom souhlasím s panem poslancem Kalouskem, je to jediné a správné, jak taková věc může vzniknout. Politickou dohodou nás politiků, kteří jsme byli občany České republiky zvoleni a kteří jsme dostali mandát k tomu, ať spravujeme stát. Já se omlouvám za tu upřímnost, ale slova pana poslance Okamury mi zní velmi populisticky. A vadí mi rétorika jako političtí trafikanti, známí, přátelé apod. Přece politici spravují stát. Pro politiky je úkolem se o všechny tyto věci starat. My jsme ti politici. My respektujeme

názor občanů, nebo měli bychom respektovat, a v nějakém poměru zastoupení politických stran po svobodné soutěži jsme byli zvoleni a vybráni, abychom ten stát spravovali. Pokud vím, tak Sněmovna je v tom procesu tím základním orgánem nebo prvním orgánem, který dává důvěru vládě, a vláda potom je tou výkonnou mocí. A je logické, že ministři reprezentují nějaký politický mix tak, jak se v tom daném volebním období občané rozhodli. Je tedy pro mě logické, že ministři si k sobě také vyberou aspoň v jednom, ve dvou, ve třech případech své blízké spolupracovníky, kteří opět respektují vůli občanů a politický mix tak, jak se občané rozhodli. Vyberou si ty své nejbližší spolupracovníky a třeba i křížem podle aktuálního nastavení vládní koalice.

Takže já vás chci poprosit, nepodléhejme této rétorice: "Je hrozné mít politické trafikanty! Vy neodpolitizováváte státní správu!" Naopak, propagujme svoji práci! Nebojme se, že jsme politici! Řekněme to nahlas! A řekněme, že my politici spravujeme stát a podle vůle občanů jako politici ten stát budeme řídit! (Potlesk zprava.) Mně vadí rétorika o tom, že se musí odpolitizovat a že nesmíme.

Děkuji kolegům za to, že s mým názorem souhlasí. Já to prostě takhle vidím. My bychom naopak svoji práci politiků měli propagovat a měli bychom za ní hrdě stát. Děkuji. (Potlesk zprava a středu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Než s faktickou poznámkou předám slovo panu poslanci Okamurovi, ještě oznámím, že pana poslance Václava Horáčka zdejší diskuse rozvášnila natolik, že si rozlomil kartu a má náhradní kartu číslo 18. (Smích v sále.)

Prosím, nyní faktická poznámka pana poslance Okamury.

Poslanec Tomio Okamura: Vážení přátelé, tak vy jste tady u mě smíchali jabka s hruškama a posunuli jste debatu. Ale my vám na to neskočíme. (Smích v sále.)

Za prvé. Politici že řídí zemi, to je v pořádku, protože jsme zvoleni občany a máme mandát od občanů ve volbách! My tady přece nemluvíme o zaplevelení politiky. My mluvíme o zaplevelení státní správy politickými nominanty, tzn. lidmi, jejichž jedinou klasifikací je stranická knížka, nikoliv odbornost. Takže nemíchejte laskavě jabka s hruškama. Že politici mají řídit, když mají mandát od občanů ve volbách, to jsem tady nezpochybňoval.

Druhá věc. K panu ministrovi Chovancovi. Omlouvám se, pan ministr asi přišel později, ale já jsem ve svém vystoupení nehovořil jenom o politických náměstech, ale o čtyřech typech politicky ovlivnitelných pozic, které tento zákon o státní službě zavádí. Je to politický náměstek pro státní službu, a citoval jsem i ze zákona, nebudu to opakovat, političtí náměstci na ministerstvech, dále političtí tajemníci na ministerstvech a politický výběr státních zaměstnanců, kde, znovu zdůrazňuji, je tříčlenná komise, kde dva členy vybírá politicky jmenovaný tajemník, nevybírá dokonce ani nejlepšího uchazeče, ale tři nejlepší, aby se ještě dalo event. dovybrat. To je poznámka ještě k tomuto.

A závěrem ještě jednou prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Kolovratníkovi. Tak nevím, jestli umíte dobře počítat. A vy umíte, protože jste předsedou volební komise. Ale vážení poslanci ANO, i bez vašich hlasů by tuto politickou dohodu mohly ostatní strany prohlasovat. Takže vy kdybyste byli proti politizaci státní správy, vaše hlasy nejsou v tomto případě potřeba, protože zbylé čtyři strany bez problémů většinu dohromady dají. Takže se nevymlouvejte. Je to politická dohoda na politických trafikantech a vy svými hlasy jste ji podpořili. I mlčení je souhlas. A kdybyste byli proti, tak hlasujete proti nebo se toho nezúčastníte, a stejně to projde.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne ještě jednou. Tak Tomio se trefil přesně do dvou minut, jak jsem sledoval, mně ty dvě minuty budou také stačit.

Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl odpovědět panu kolegovi Kolovratníkovi. A napadá mě, že v podstatě by to byla odpověď i pro pana ministra Chovance na tu jeho poslední větu, kterou tady řekl, že přece každý si vybere nějaké rozumné náměstky, které si tam s sebou přibere. Já bych prosil pana Kolovratníka, aby poslouchal (poslouchá s úsměvem), jak to budou řídit politici. Politici, to jsou ty politické strany, pane kolego.

Já jsem si to uložil 5. září, čili to bylo asi na teletextu České televize 4. září. Bylo to asi na té straně 151: Firmy, které darují peníze politickým stranám, získávají zhruba o 50 % více veřejných zakázek než srovnatelné společnosti, které politickým stranám nepřispívají. Uvádí to výzkum Centra aplikované ekonomie, podle něhož je ze studie zřejmé vysoké riziko střetu zájmů. Zpracovali úplnou databázi darů politickým stranám posledních let a propojili ji s informacemi o zakázkách, dotacích a jiných rizikových faktorech. Výsledky ukazují na zásadní problém v systému financování a kontroly politických stran. – Uvedl předseda sdružení Jiří Skuhrovec.

Tak tady, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vidíte, jak to vypadá, když to řídí ti politici. Hrají domů svým vlastním politickým stranám. To jsou ti političtí náměstci. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych řekl skutečně faktickou poznámkou, protože poté, co se tady ve všech pádech skloňuje politizace, političtí trafikanti, kamarádi političtí, tak já musím fakticky tady všem připomenout, jaký je současný

stav a jaký bude stav po přijetí zákona o státní službě. Přece dnes je to tak, že na všechny zaměstnance ve státní službě se vztahuje zákoník práce. Tím je řízen jejich pracovní poměr. Na vedoucích pozicích je možné jmenovat a odvolávat pracovníky v podstatě bez udání důvodu. A to je právě to, k čemu mnohdy docházelo, že byla odvolávána jedna skupina lidí a nahrazována druhou, a právě tam se hovořilo o tom, že je to zpolitizováno. V případě, že bude přijat zákon o státní službě, tak se na všechny bude vztahovat, a tam jsou přesně definovány postupy při jmenování a jsou taky zákonem dány důvody, kdy je možné toho člověka odvolat. Když bude mít negativní služební hodnocení, on tam má nějaké opravné mechanismy atd. O to jde především.

Čili pokud tady někdo říká názor, že po proběhnutých parlamentních volbách přijde na ministerstvo ministr a přivede si dva lidi, které si vybere, a v podstatě celý zbytek zůstane zachován, tak to je přece zásadní rozdíl od toho současného stavu. A je to jednoznačně právě ochrana před politizací. Pokud nám vadí i tohle, nebo někomu, pak by vůbec volby nemusely být, politiky bychom mohli vynechat a měli bychom tady tedy vládu úřednictva. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Plzák a po něm pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. S panem předsedou Sklenákem ve většině jeho vystoupení nelze než souhlasit. Právě proto asi dnes vaše ministryně práce a sociálních věcí odvolala mimořádně kompetentní šéfkou Úřadu práce. Já jsem s paní Marií Bílkovou míval různé názory, ale co jsem vždycky musel uznat, byla její mimořádná profesní kompetence a erudice. Pravděpodobně jste se báli, že by kompetentní člověk zůstal zafixován zákonem o státní službě a je potřeba ji vyhodit a dát tam někoho straně více bližšího. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Dále pan poslanec Plzák s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, vznesu hypotetickou otázku. Bavíme se o služebním zákoně, který má stabilizovat státní správu. Lidé ve státní správě mají procházet nějakým kariérním postupem, vybudovávat si postupně pozici. Ale už v průběhu projednávání jsem měl jeden takový dotaz, na který se mi nedostalo odpovědi. Co se stane s člověkem, který si buduje kariéru nějakých patnáct let a pak ve výběrovém řízení neobhájí svoji vedoucí funkci? Bude pro něj místo ve státní správě, nebo odejde s odstupným a po patnácti letech budování kariérního postupu o toho člověka přijdeme? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Klán, po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych zareagoval vašim prostřednictvím na pana poslance Sklenáka. Já se chci zeptat na jednu jedinou věc. Od 1. 1., když se bude státní správa překlápět do nového systému, tam zachováte současné kamarády. A to právě umožňuje ta výjimka z předpokladu vzdělávání – na dva roky. To tam skutečně je, aspoň takový je výklad. Samozřejmě služební zákon má za cíl státní správu odpolitizovat. Já s vámi souhlasím, když tam budou vysloveně dva političtí náměstci, dobře, dodnes se to dělalo tak, že tam byli političtí všichni. Tomu rozumím. Ale nicméně tam zůstanou pořád minimálně na dva roky, dojde k zakonzervování současného stavu, kamarádi – pořád, na dva roky. Takhle to prostě v zákoně bylo napsáno. Když jsem se na to ptal na výboru, tak mi na to nikdo nedokázal odpovět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dále pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Slibuji, pane předsedající, že budu velmi krátký. Chtěl bych mimořádně poděkovat panu poslanci vašim prostřednictvím, že vlastně tím, co tady pan poslanec Kalousek před chvílí řekl, jak popsal případ na Úřadu práce, jestli jsem to správně pochopil, stvrdil to, co tvrdíme, že tady jde o politický záměr mít tam své politicky spřízněné kamarády. Tím jste to, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, opravdu potvrdil. Děkuji za to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Pilný.

Poslanec Miroslav Kalousek: Asi jste mi děkoval marně, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Fiedlere. To, co jste řekl, není smysl služebního zákona. To, co jste řekl, bylo nepochybně nesmyslné personální rozhodnutí, které zneužívá skutečnosti, že služební zákon vstoupí v platnost. Za to ale nemůže služební zákon, za to může personální rozhodnutí, které nemá žádnou logiku. To je stejné jako to, co říká pan poslanec Klán. On hovoří o zneužívání skutečnosti, že začne platit služební zákon. Obávám se, že má v mnohém pravdu. Na druhou stranu, pane poslanče, jejich kamarádi jsou i vaši kamarádi. Mauglí by řekl, že jste jedné krve. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Vážené kolegyně a kolegové, nebudu se účastnit diskuse o odpolitizování státní správy. Na služebním zákoně mně vadilo to, že nebyl přijat pozměňovací návrh, který by otevřel výběrová řízení pro lidi z akademické a komerční sféry, aby do státní správy přišly nové alternativy a nový vítr. Nicméně poslední esemeska a poznámka o tom, jak byla právě odvolaná generální ředitelka Úřadu práce, mě přesvědčila, že budu respektovat politickou dohodu a hlasovat pro přehlasování veta pana prezidenta.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana poslance Bendla, poté se připraví pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji i mně říct z vlastní zkušenosti pár vět k tomuto tématu. Mám pocit, že se pohybujeme trošku na hranici populismu. Jsem přesvědčený, že ministr české vlády, ať je levicový, pravicový, či jakýkoliv jiný, má mít kompetence rozhodovat o tom, jak se má ministerstvo chovat. Má politickou odpovědnost a má k tomu mít tým lidí, kterým je schopen říci, jaké zadání si přeje, a v případě, že lidé, potažmo jeho náměstci, svoji roli plní správně, neboť jeho role a rozhodování vzešlo z voleb a každý ministr vzniká na základě vzniku vlády, která vzejde z voleb, by měl mít šanci a kompetenci rozhodnout o tom, kdo jsou jeho nejbližší spolupracovníci.

My se tady bavíme o politických trafikách a podobně. Já roli funkce náměstka jako politickou trafikou nevidím. Prostě znám řadu náměstků ministrů, kde agenda, kterou mají, je poměrně široká, a nejsou to lidé, kteří by byli placeni za nic. Jsou to lidé, kteří musí vykonávat poměrně složité administrativní úkony, a nevidím důvod, proč by to mělo být bráno jako politická trafika. Naopak jsem přesvědčen o tom, že ministr nemá být kladečem věnců, že chce-li jakýkoliv výbor zavolat na jednání ministra, aby se ho zeptal, jak se bude chovat ministerstvo, pak to musí být ministr, který má kompetenci rozhodovat dovnitř ministerstva. Nepřeju si a nepřál jsem si, aby tady bylo generální ředitelství státních úředníků, aby tady byl generální ředitel, to považuji za hloupost a je doboře, že se tak nestalo, a proto podpořím zákon, jak prošel Poslaneckou sněmovnou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Prosím k mikrofonu pana poslance Komárka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, vzhledem k vývoji preferencí některých stran hluboce chápu zájem pana Kalouska o pracovní úřad. Nevím ale jestli zná, jak pracovní úřady fungují. Já jsem se s tím měl za rok své práce poslance možnost trošku seznámit. Úřady skutečně fungují špatně. Takže byl-li odvolán někdo, kdo je za to zodpovědný, možná byl kompetentní, možná nebyl, já to nevím, bylo to určitě doboře. A doufám, že skončíme tuto debatu a odhlasujeme konečně téměř po třinácti letech služební zákon, který je určitě

nedokonalý jako všechna lidská díla, a my jsme jenom lidé, ale určitě posune tuto zemi o trochu dopředu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, nechtěl jsem k tomuto tématu diskutovat, ale musím se ohradit vůči tomu, co řekl pan kolega Komárek. To, že úřady práce fungují, je zásluha všech úředníků, kteří tam pracují. Většina žen, která se musela vyrovnat s převraty, které byly vymyšleny v předchozí Poslanecké sněmovně, na úkor svého volného času, na úkor svých rodin, si zaslouží poděkování. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A s přednostním právem pan poslanec Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Pokud už není žádná faktická, tak bych ještě za hnutí Úsvit chtěl říct, jak budeme hlasovat a proč. Nicméně diskuse tady dnes byla velmi inspirativní a donutila mě k tomu, že jsem se pokusil zformulovat definici politické dohody, kterou tady naznačil pan kolega Kalousek.

Takže já mohu říct, že nás mrzí, že jste upřednostnili politickou dohodu, která umožňuje stranickým sekretariátům trvalou politickou kontrolu státní správy, veřejného prostoru a veřejných finančních prostředků, které právě tečou například přes ta ministerstva. Podle našeho názoru se politika má realizovat prostřednictvím legislativních norem, a ne prostřednictvím politických náměstků. To se vracíme někam před rok 1989, kdy každá –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám a poprosím vás, abyste přerušil svůj projev do té doby, než se sněmovna uklidní. Což se stalo. Děkuji.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, paní předsedající. Ještě jednou tu poslední větu. My jsme přesvědčeni, že politika se má realizovat prostřednictvím legislativních norem. Poslanecká sněmovna má schvalovat legislativní normy a ministerstva je mají realizovat. Nikoliv prostřednictvím politických náměstků. To se vracíme před rok 1989, kdy každá instituce měla politického tajemníka. To si ještě všichni pamatujeme.

Takže teď k tomu, jak bude hlasovat hnutí Úsvit. Hnutí Úsvit nebude hlasovat proti vetu prezidenta. Podle našeho názoru je toto veto zcela namístě. Jakmile skončí celý tento legislativní proces, tak hnutí Úsvit se obrátí s řešením této věci na Ústavní soud. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikdo, tudíž rozpravu končím.

Podle čl. 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím službu, aby nastavila potřebný počet hlasů pro schválení na 101. Je tomu tak. Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení. Dříve než tak učiním, prosím, abyste se znovu všichni zaregistrovali, protože jsem vás odhlásila. Výborně.

Takže návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o státní službě podle sněmovního tisku 71/15."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 59, do kterého je přihlášeno 166 přítomných, z čeho 123, proti 12. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen. (Potlesk.)

Nyní budeme pokračovat v bodě

5.

Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/- druhé čtení

Jsmo v obecné rozpravě a já zde eviduji přihlášku pana poslance Kudely. Mám tady přihlášku s předností, pana poslance Sklenáka. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, poslanci sociální demokracie by samozřejmě velmi rádi konečně tento tisk doprojednali, aspoň ve druhém čtení dnes, tak jak už řekl kolega Jeroným Tejc. Nicméně vzhledem k tomu, jak probíhala diskuse, jak skončila přestávkou dnes před projednáváním zákona o státní službě a jak projednávání tohoto bodu vypadalo v minulých dnech, tak protože mám asi důvodnou obavu, že pokud bychom pokračovali v projednávání tohoto bodu, tak by to znamenalo konec dnešního jednání, tak navrhuji přerušení tohoto bodu do středy příštího týdne po pevně zařazených bodech. Pokusím se se svými kolegy do té doby dohodnout, jak tento bod doprojednat tak, abychom se s ním vypořádali v hlasování.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jelikož se jedná o procedurální návrh, budeme o něm rozhodovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto bodu, jak bylo předneseno panem poslancem Sklenákem. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování číslo 60, do kterého je přihlášeno 169 poslanců, pro 114, proti 19. Konstatuji, že návrh byl přijat a já přerušuji jednání tohoto bodu.

Vzhledem k tomu, že je omluvena z dnešního jednání paní ministryně Válková, které se týká bod číslo 8, neotvírám tento bod a nelze ho projednat pro nepřítomnost navrhovatele. Jenom podotýkám, že toto jsem konzultovala s organizačním odborem a je to tak v pořádku. (Krátká porada.)

Z důvodu opatrnosti se tedy vrátíme k bodu 8 a odhlasovali bychom na základě procedurálního návrhu, pokud s tím tady bude obecný souhlas, že bychom dnes neprojednávali bod 8.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, do kterého je přihlášeno 167 poslanců, pro 90, proti 43. Konstatuji, že tímto bodem se dnes zabývat nebudeme.

Nyní přistupuji k projednávání bodu číslo

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsdkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, účelem předloženého návrhu zákona je napravit určitou zastaralost právní úpravy postavení a činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu obsažené v zákoně o Nejvyšším kontrolním úřadu, která byla přijata již v roce 1993. Právní řád od té doby prošel řadou změn, které dosud nebyly do právní úpravy postavení a činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu promítnuty.

Návrh zákona dále v reakci na vývoj v oblasti informačních systémů rovněž upravuje tuto problematiku, pokud jde o jejich využívání Nejvyšším kontrolním úřadem, zejména při provádění kontrol. V neposlední řadě jsou do návrhu zákona zapracovány některé instituty směřující k zefektivnění plánování kontrol NKÚ, jakož i další úpravy, které vyplynuly z dosavadní aplikace zákona v praxi.

K dosažení výše uvedeného účelu je zejména navrženo promítnout do právní úpravy působnosti NKÚ terminologické změny v souvislosti se změnami v právním řádu, a to zejména v oblasti soukromého a pracovního práva a organizace státních zastupitelství, dále stanovit povinnost vydávat Věstník NKÚ obsahující kontrolní

nálezy i na internetových stránkách NKÚ, přizpůsobit právní úpravu využívání informačních technologií zejména v kontrolní činnosti NKÚ aktuální úrovni rozvoje těchto technologií a dále umožnit při sestavování plánu kontrolní činnosti NKÚ předběžně si opatřovat podklady pro posouzení, které konkrétní subjekty zařadit do plánu kontrolní činnosti. Tato změna má přispět k zajištění vyšší účelnosti a efektivnosti kontrol. Upozornil bych rovněž, že tento zákon, resp. tato novela není věcnou novelizací, která by měla za cíl provést novelu Ústavy, která již byla v Poslanecké sněmovně schválena. Tato novela je připravována podle legislativního plánu vlády, měla by být vládě předložena do konce letošního roku.

Jak vyplývá z výše uvedeného, předložený návrh zákona je tedy technickou novelou, která má zajistit jednoznačnou aplikaci zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu v praxi, jakož i napomout účinnější a efektivnější realizaci kontrol tímto úřadem prováděných, tím současně přispět k nanejvýš potřebnému účelu těchto kontrol, kterým je v konečném důsledku řádné dodržování všech zákonných i jiných postupů Nejvyšším kontrolním úřadem kontrolovanými subjekty při jejich nakládání s veřejnými prostředky.

Doporučuji proto s předloženým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, vyslovit souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní místopředsdkyně, vážené kolegyně a kolegové, jak říkal pan ministr, opravdu se jedná o technickou novelu, která upravuje zákon o NKÚ podle terminologie používané nyní v našem právním řádu. Upravuje účast prezidenta NKÚ na jednání vlády, přístup NKÚ k informačním systémům kontrolovaných osob a došetření v případech odvolání kontrolované osoby. Z pohledu Sněmovny považují za nejdůležitější prodloužení termínu pro dodání stanoviska ke státnímu závěrečnému účtu na čtyři měsíce.

Doporučuji, aby Sněmovna propustila tento tisk prvním čtením a přikázala kontrolnímu výboru.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. (Nemají.) Není tomu tak. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 62, do kterého je přihlášeno 166 přítomných, z čehož pro 125, proti nikdo.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 213/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Hlavním účelem navrhované právní úpravy je vytvořit podmínky pro rozšíření možnosti příjmů stanice mluveného slova Českého rozhlasu Českého rozhlasu Plus, která posluchačům kromě zpravodajství přináší rovněž publicistiku a vzdělávací pořady zejména v oblasti vědy, a to v pásmu velmi krátkých vln. V současné době stanice Český rozhlas Plus již vysílá v digitálních sítích, na internetu a na většině chytrých mobilů na střední vlně po celé České republice od 16 do 24 hodin a v Praze a okolí na velmi krátkých vlnách, avšak pouze v určitých hodinách. Navrhovaná právní úprava rozšíří možnosti Českého rozhlasu vysílat tuto stanici na velmi krátkých vlnách, a umožní tak výrazně zkvalitnit naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.

Připojeným návrhem změny zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, se napravují nedostatky jeho novelizace provedené zákonem č. 496/2012 Sb., mění se termín předkládání výroční zprávy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Poslanecké sněmovně a pro stanici Český rozhlas Plus se zakotvuje zákaz zařazování reklamy a teleshoppingu.

Rád bych zdůraznil, že z navrhované právní úpravy neplynou žádné nároky na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Všechny náklady související

s rozšířením možnosti vysílat stanici Český rozhlas Plus na velmi krátkých vlnách budou hrazeny z vlastních prostředků Českého rozhlasu.

Věřím, vážené kolegyně a kolegové, že tuto novelu podpoříte, a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladimír Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, je to velmi krátká novela zákona o Českém rozhlasu a zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, která má opravdu umožnit Českému rozhlasu vysílat stanici mluveného slova na velmi krátkých vlnách. Pan ministr návrh odůvodnil ještě podrobněji, než je vůbec celá délka té novely. Návrh opravdu není spojen s požadavky na navýšení prostředků ze státního rozpočtu ani rozpočtů územních samosprávných celků, bude plně realizován v rámci Českého rozhlasu. Na to, jak to v Českém rozhlasu udělají, se určitě budeme ptát na volebním výboru, proto vám doporučuji propustit prvním čtením a přikázat volebnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji, a dříve než otevřu obecnou rozpravu, mi dovoluete načíst omluvu pana poslance Antonína, který se omlouvá od 12.15 hodin z dnešního jednání z osobních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři faktické přihlášky: pana poslance Fiedlera, pana ministra Zaorálka, pana poslance Radima Fialy a pana poslance Petra Bendla. Prosím, pane poslanče Fiedlere, máte slovo. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré poledne. Já jsem zvolil faktickou, protože mi bude čas dvou minut bohatě stačit.

Návrh podle dostupných informací umožní Českému rozhlasu prakticky volně nakládat s přidělenými frekvencemi, což je velmi nestandardní krok, který navíc zvýhodní provozovatele veřejnoprávního vysílání na úkor provozovatelů soukromých, kteří tuto možnost nemají. Pokud chce Český rozhlas vytvořit novou síť stanic, má možnost tak udělat v digitální podobě. Tvorba klasické terestrické FM sítě je krokem zpět, tento způsob vysílání je v Evropě postupně ukončován. Navíc tato úprava navyšuje náklady na provoz Českého rozhlasu a jeho generální ředitel naopak slíbil jejich snižování.

V neposlední řadě je pak podle našeho názoru zbytečné vytvářet novou síť určenou výhradně, cituji, pro provozování rozhlasového programu zaměřeného výlučně na zpravodajství, publicistiku a vzdělávání. Jsme přesvědčeni, že pro tento účel by měl Český rozhlas využít stanice, které k tomu mají sloužit, tedy především Radiožurnál. Ten má být veřejnoprávním vysíláním, nikoliv konkurencí soukromých rozhlasových stanic.

Proto navrhneme zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana ministra Zaorálka. (Není přítomen.) Takže to je asi omyl. Takže prosím pana poslance Radima Fialu. Také ne. Pan poslanec Bendl je přihlášen s faktickou? Ano. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych využil té příležitosti, protože mám obavu, že opravdu rozšiřování kompetencí Českého rozhlasu a Rady Českého rozhlasu o možnost zasahování do světa šíření radiových vln v oblasti soukromého sektoru může omezit stávající soukromý sektor v rozhlasovém vysílání. Chtěl bych se zeptat pana ministra, zda mě může ujistit, že se tak dít nebude, nebo že to není záměrem tohoto zákona, protože to, co tady říkal můj předřečník, podle mých informací opravdu hrozí, že by mohla Rada Českého rozhlasu zasahovat do stávajících frekvencí jednotlivých existujících soukromých rozhlasových stanic, a to si myslím Poslanecká sněmovna nepřeje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Bendlovi a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Birkeho a připraví se pan poslanec Komárek a pan poslanec Korte.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, já budu velmi krátký. Chtěl bych požádat v případě, pokud bude zákon vpuštěn do druhého čtení, o prodloužení lhůty o 30 dnů, to znamená ze 60 řádných na 90. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě jednou zopakují: o 30 dnů, to znamená na 60 dnů – 90 dnů. Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Komárka.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, tahle stručná novela skutečně má poměrně velký dosah, a jak už zdůraznili předřečníci, tady proti sobě stojí dva oprávněné zájmy. Já myslím, že zájem Českého rozhlasu vysílat kvalitní stanici mluveného slova na velmi krátkých vlnách je určitě oprávněný zájem a posluchači to uvítají. Na druhou stranu soukromí provozovatelé rádií, kteří jsou postiženi krizí, zejména pan Michel Fleischmann, podle mě též oprávněně argumentují tím, že toto vysílání může poškodit volnou soutěž. A jakkoliv si myslím, že role veřejnoprávních médií u nás je naprosto nezastupitelná a že jak rozhlas, tak televize patří k tomu, co má být rozhodně zachováno jako veřejnoprávní instituce, tak na druhou stranu musím uznávat to, že volná soutěž v oblasti médií je tím druhým pilířem, který zachovává jejich nezávislost a kontrolu nás politiků.

Já v této chvíli, byť předseda volebního výboru, se neumím, a přiznávám to na rovinu, rozhodnout a myslím si, že rozhodnutí Sněmovny by měla předcházet

kvalifikovaná diskuse, která zatím neproběhla, například diskuse spojená i s tím, zda by další frekvence Českého rozhlasu neměla být spojena s tlakem na digitalizaci tohoto média, protože v tom Český rozhlas například zaostává za televizí, a onen den D, kdy se vypne analogové vysílání a zapne digitální, který tak dobře protlačila Česká televize, tak ten je stále v případě rozhlasu v nedohledu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel.

Poslanec Martin Komárek: Já jsem se řádně přihlásil, paní předsedající, nezlobte se.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ale já to nerozeznám, když se hlásíte z pléna.

Poslanec Martin Komárek: Já jsem zvedl ruku. (Předvádí zvednutou ruku.) Já jsem neudělal takhle. (Gestem ve tvaru T naznačuje faktickou poznámku.) Já se omlouvám. Nezlobte se.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Kdybych to věděla, tak bych vás nepustila přednostně, protože byly řádné přihlášky do rozpravy.

Poslanec Martin Komárek: Aha. Omlouvám se za to nedorozumění. Dovolte jednu větu – procedurální návrh. Dovoluji si navrhnout přerušení tohoto bodu do příští schůze z důvodů, které jsem řekl. Omlouvám se za to nedorozumění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím nyní k mikrofonu pana poslance Korteho. (Námítky.) Já se omlouvám. Já jsem to přeslechla. Jestli, pane poslanče, můžete znovu zopakovat, jestli máte procedurální návrh.

Poslanec Martin Komárek: Já jsem si dovolil z důvodů, které jsem řekl, to znamená, že neproběhla diskuse a že se sám neumím rozhodnout v této chvíli, tak jsem si dovolil navrhnout přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Jelikož se jedná o procedurální návrh, budeme o něm hlasovat bez rozpravy. Dříve než zahájím hlasování, vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se registrovali svými kartičkami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto bodu, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 63, do kterého je přihlášeno 125 poslanců, pro 15, proti 81. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu dál. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Korteho a pro jistotu se ho zeptám, zda je to faktická, nebo řádná přihláška. Takže řádná. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já poslouchám výhradně internetové rádio D-dur, popř. Vltavu, takže nepřekvapím, když řeknu, že já tento návrh vítám, návrh, který umožní vznik čtvrté skoro celoplošné stanice Českého rozhlasu, stanice mluveného slova. Taková stanice podle mého mínění zde schází a já velice vítám, že to bude stanice prostá reklam a prostá oněch pazvuků linoucích se ze všech koutů éteru, které se z mně nepochopitelných důvodů nazývají hudbou. Takováto stanice je nezadatelným úkolem Českého rozhlasu, a oceňuji, že se k tomu Český rozhlas odhodlal, a to bez nároků na nějaké dodatečné financování, bez nároků na dodatečné kmitočty, jak jsme o tom přesvědčovani, jak o tom mluvil pan ministr. Tudíž ta stanice nebude užítat privátním provozovatelům, licencovaným subjektům jejich kmitočty, a protože nebude mít ani reklamy, tak také nemůže obchodně konkurovat. Takže já nevidím, že by rovnováha mezi privátním sektorem a veřejnoprávním sektorem byla nějakým způsobem touto novelou narušena.

K druhé části. Je to část víceméně legislativně technická, která formulačně upravuje některé body zákona o rozhlasovém a televizním vysílání podle požadavků EU. S jednou výjimkou. Je to bod, tuším, 4, který prodlužuje Radě pro rozhlasové a televizní vysílání lhůtu k předložení výroční zprávy o dva měsíce. Striktně legislativně vzato, tento bod je přílepek. Já s tím věcně nemám problém. Všešlo to patrně z doporučení garančního výboru, tuto legislativní úpravu provést. Já jsem koneckonců pro to také hlasoval. Ale fakticky to s danou materií nikterak nesouvisí, a tudíž je to přílepek. Uvidíme, jak se k tomu postaví garanční výbor. Uvidíme, co nám na to řekne naše legislativa.

K tomu, co se zde mluvilo o digitalizaci. Já si nemyslím, že to, že Český rozhlas nevysílá terestriálně digitálně, je vina Českého rozhlasu. On by mohl vysílat poměrně velmi rychle, ale nebudou přijemci, neboť není dostatek přijímačů, nejsou v autech přijímače, nejsou na trhu přijímače, takže to není pouze otázka Českého rozhlasu, ale také těch výrobců.

A závěrem mi dovoluji říci jménem klubu TOP 09 a Starostové, že podpoříme postoupení tohoto tisku k projednání garančnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikdo, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova, zda je zájem. Pan navrhovatel? Prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já chci jenom upozornit, že se jedná o pouhou technickou novelu, tedy nikoliv o rozšiřování nové sítě, ale pouze o rozšíření možností příjmu již existující stanice mluveného slova Český rozhlas Plus na VKV nebo FM. Nejde tedy o žádné rozšiřování nové sítě. A mohu tedy ujistit také, že nepůjde o jakékoli zasahování nebo omezení rozsahu jiných stanic. Nevidím tedy důvod k prodloužení lhůty o třicet dnů, protože jde pouze o technickou novelu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím o závěrečná slova pana zpravodaje.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, vážená paní předsedající. Já bych chtěl jenom shrnout rozpravu a návrhy, které zazněly, o kterých bychom měli hlasovat. Pan poslanec Fiedler navrhl návrh na zamítnutí, takže o tom bychom měli hlasovat, přikázat volebnímu výboru a případně prodloužit lhůtu o 90 dnů, jak navrhl pan poslanec Birke. To jsou tři hlasování, která bychom měli absolvovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já jenom, když dovolíte, předseda Poslanecké sněmovny přikázal volebnímu výboru, ale nejsem si jista, jestli pan Korte nepřikázal... Ne, dobrá. (Zpravodaj: Mluvil o garančním.) O garančním, ano. Dobrá. Děkuji.

Ještě než přistoupíme k hlasování, jednu poznámku k prodloužení té lhůty. Prodloužit lhůtu o více než 20 dnů lze se souhlasem navrhovatele, protože Sněmovna může maximálně o 20 dnů. Takže o 20 dnů. Můžu vás poprosit, pane poslanče?

Poslanec Jan Birke: Já se omlouvám...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: A ještě než tak učiníte, já poprosím pana ministra, jestli by mohl znovu otevřít rozpravu, protože jsme ji uzavřeli.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Dobře. Otevírám znovu rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tak, a teď jestli byste mohl svůj návrh upravit.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane ministře. Děkuji, paní místopředsedkyně. Můj návrh je – v případě, pokud zákon projde do druhého čtení, žádám Sněmovnu o prodloužení lhůty z řádných 60 dnů o 20, to znamená na 80 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji. A nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který zde padl v obecné rozpravě.

Zahajuji hlasování a táži se kdo je pro. Zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 64, do kterého je přihlášeno 141 přítomných. Pro 10, proti 123 poslanců. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Mám zde přihlášku paní poslankyně Černochové. To je omyl, dobrá.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání volebnímu výboru. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasíte s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání volebnímu výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 65, do kterého je přihlášeno 141 poslanců. Pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání.

A ještě zde máme jedno hlasování o prodloužení lhůty pro vyjednávání je v ýborech o 20 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 66, do kterého je přihlášeno 141 poslanců. Pro 99, proti 34. Konstatuji, že návrh byl přijat a lhůta pro projednání ve výborech je prodloužena o 20 dnů. Děkuji.

Nyní přistupujeme k projednávání bodu číslo

11.

Vládní návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 267/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr pro životní prostředí pan Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych stručně uvedl návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví.

Návrh zákona je reakcí na schválení nařízení Evropské unie, které přináší novou úpravu boje proti zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví, neboli proti

takzvaným padělkům. Cílí přitom na zboží nacházející se pod celním dohledem, tedy na zboží –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám. Poprosím ctěné kolegy a kolegyně, pokud si mají co říci, aby tak učinili v předsáli, protože opravdu já neslyším, co pan ministr říká.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já jsem na nezájem publika zvyklý u svých vlastních zákonů, tak si budu zvykat i u těch cizích. Tak já se budu snažit vás nějak více zaujmout, ale nevím, jestli k tomu mám použít nějakou výraznější mimoverbální komunikaci. Ne. Takže zůstaneme u suššího podání.

Nařízení přitom předpokládá, že boj proti padělkům bude prováděn celními orgány členských zemí, jež v této souvislosti přijmou navazující právní úpravu. Tou by se měl s účinností od 1. ledna 2015 stát právě navržený zákon.

Podle úpravy evropského nařízení je působnost celních orgánů v boji proti padělkům vykonávána v součinnosti držitelů práv duševního vlastnictví, jejichž zájmy jsou tímto způsobem chráněny. Celní orgány tak primárně vykonávají tuto svoji působnost až na základě žádosti konkrétního držitele práv, který následně musí vést soukromoprávní soudní řízení proti subjektu, který právo duševního vlastnictví porušil. O tom, zda konkrétní zboží porušuje právo duševního vlastnictví, tak s definitivní platností rozhodne až soud.

Jak jsem již uvedl, evropská právní úprava je použitelná pouze na zboží pod celním dohledem. Orgány celní správy České republiky však vykonávají působnost v rámci boje proti padělkům i na vnitřním trhu, v rámci České republiky. Předložený návrh zákona proto přebírá evropskou právní úpravu též pro oblast vnitrostátní, na kterou by jinak nedopadala. Celní orgány se tak budou při postupu vůči zboží na vnitrostátním trhu řídit obdobnými principy jako při postupu vůči zboží pod celním dohledem, a to zejména s principem součinnosti s držiteli práv duševního vlastnictví. Obdobná právní úprava již funguje například na Slovensku.

Navrhovaná právní úprava v první řadě zefektivní boj proti padělkům. Bude poskytnuta zvýšená ochrana držitelům práv duševního vlastnictví, kteří tak budou moci rozvíjet svoje podnikatelské a inovační aktivity bez obav z nekalé konkurence a deformace trhu ze strany porušitelů těchto práv. Současným efektem pak bude též ochrana spotřebitelů, kteří budou navrhovanou úpravou lépe chráněni proti padělkům. Z pohledu státu, dojde rovněž k posílení boje s daňovými úniky, které jsou s trhem s padělky zpravidla spojeny.

Závěrem svého úvodního slova si vás dovoluji požádat o propuštění tohoto zákona do druhého čtení a avizuji, že v rámci podrobné rozpravy bude navrženo zkrátit lhůtu pro projednání návrhu zákona ve výborech na třicet dní. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, děkuji panu ministrovi Brabcovi za uvedení tohoto zákona. Velmi detailní uvedení. Snad bych dodal, že tento zákon upravuje práci celních úřadů při vymahatelnosti práva k duševnímu vlastnictví. Jedná se zde o způsoby zadržení a nakládání s takovými padělkami. Jsou to padělkami, různé zboží, dneska se kopírují a vyrábějí padělkami, ať už jsou to oděvy, obuv, dokonce mobilní telefony. Mohli jsme si zhlédnout na veletrhu v Brně při prezentaci celních úřadů i dokonce padělkami pracích prášků a podobně. Jako zajímavost bych dodal, že tento zákon umožňuje nově i použít podle povahy těchto výrobků, umožňuje tyto výrobky použít na humanitární účely. Jedná se především třeba právě o ten zmiňovaný textil.

Připojená důvodová zpráva, která říká, že návrh zákona je předkládán z důvodu adaptace tuzemského právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady Evropského společenství číslo 1383/2003.

Tento zákon je z mého pohledu srozumitelný, je kompaktní a jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku doporučuji Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky tento vládní návrh zákona propustit do druhého čtení a přikázat jej k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A dříve než zahájím obecnou rozpravu, přečtu omluvu pana poslance Gabrhela, který se od 12 hodin omlouvá z dnešního jednání ze zdravotních důvodů.

Jenom upozorňuji pana zpravodaje, zda by byl tak laskav a v obecné rozpravě potom navrhl to zkrácení té lhůty. Děkuji.

Takže otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pouze pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Holeček: Rád bych tímto navrhl zkrácení lhůty k projednání tohoto návrhu zákona na třicet dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se již nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Táhá se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaji... Děkuji.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se táhí, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Tudíž zahajují hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Tímto hlasování končím. Je to hlasování číslo 67, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 120. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Nyní se vypořádáme s návrhem na zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na třicet dní.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 68, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 92, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat a ve výborech bude tento návrh projednáván ve zkrácené lhůtě třicet dnů.

Končím projednávání tohoto bodu a přistupujeme k projednávání bodu číslo

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 268/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tentokrát to bude stručnější. Dovolte mi, abych opravdu stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví. Tento návrh zákona přímo navazuje na návrh zákona, který byl právě schválen v prvním čtení, za což vám děkuji jménem svým i jménem předkladatele. Předmětem této novely jsou nezbytné související změny v jiných zákonech. Rozsah návrhů je opravdu nevelký, neboť obsahuje pouze technické novelizace zákona o ochraně spotřebitele a autorského zákona.

Závěrem mi jenom dovolte opět požádat o propuštění této novely do druhého čtení k projednání ve výborech a opět avizuji, že v rámci podrobné rozpravy bude navrženo zkrácení lhůty pro projednání návrhu ve výborech nad třicet dní. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající. Děkuji panu ministrovi, že uvedl i tento návrh zákona, který souvisí se zákonem o působnosti orgánů Celní správy České republiky. Snad bych jenom dodal, že tento zákon bude měnit především zákon na ochranu spotřebitele a zákon na ochranu autorských práv. Některá ustanovení v těchto zákonech bude taky taxativně rušit. Tento zákon je skutečně krátký, srozumitelný, osmistránkový.

Jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku doporučuji Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky tento vládní návrh zákona propustit do druhého čtení a přikázat jej k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji a táži se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Předpokládám, že pan zpravodaj načte tu žádost o zkrácení lhůty projednávání. Tak prosím, aby tak učinil

Poslanec Jiří Holeček: Rád bych navrhl zkrácení projednávání tohoto návrhu zákona k projednání tohoto návrhu zákona ve výborech, a to na třicet dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji. Ještě jednou se ptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Neeviduji žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 69, do kterého je přihlášeno 146 přítomných, pro 117, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a tento zákon byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Nyní se budeme zabývat návrhem na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého je přihlášeno 147 přítomných, pro 94, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat a ve výborech bude tento zákon projednáván ve zkrácené lhůtě 30 dní.

Děkuji a uzavírám projednávání tohoto bodu. Přistoupíme k projednávání bodu číslo 13, kterým je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Prosim, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji opět. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jsa povzbuzen dosavadním úspěchem při předkládání těchto norem, troufám si vás tentokrát oslovit s prosbou o rovněž schválení v prvním čtení návrhu zákona, kterým se mění zákon o dani z nemovitých věcí.

Cílem návrhu zákona je provést věcná upřesnění, jejichž potřeba vyvstala z aplikační praxe. Návrh zákona rovněž usiluje o odstranění nejasností vyplývajících z rekodifikace soukromého práva a souvisejících změn v právní úpravě daně z nemovitých věcí. Dále dochází k upřesnění některých pojmů, k jejich sjednocení s jinými právními předpisy a k provedení legislativně technických úprav. Jako příklad navrhovaných změn lze uvést upřesnění hranice mezi předmětem daně z pozemků a předmětem daně ze staveb a jednotek, kdy se jednoznačně vymezuje okamžik, ve kterém se stavba nebo jednotka stává předmětem daně ze staveb a jednotek. V oblasti správy daně z nemovitých věcí se např. navrhuje upravit, že pokuta za opožděné tvrzení daně nevznikne v případě, kdy poplatník pozdě podá daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání na nižší daň, aniž by k tomu byl správcem daně vyzván.

Účinnost zákona se navrhuje k 1. lednu 2015.

Závěrem si vás opět dovoluji požádat o propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení a o zkrácení, které bude načteno v podrobné rozpravě, zkrácení lhůty pro projednání této novely na 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Holeček.

Poslanec Jiří Holeček: Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající, pane ministře, děkuji za uvedení této technické legislativní úpravy naší normy, daně z nemovitých věcí. Tato norma, nebo tento zákon je velice krátký, zpřesňuje pojmy a nejasnosti, které, jak řekl pan ministr, vplynuly z aplikační praxe. Proto jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku také doporučuji Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky tento vládní návrh zákona propustit do druhého čtení a přikázat jej k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji kromě pana zpravodaje, který bude načítat zkrácení lhůty, žádnou přihlášku. Tak prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji za slovo. Navrhuji u tohoto zákona taktéž zkrácení lhůt pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím pana poslance Podivínského. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, navrhl bych příkázání do hospodářského výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táží se tedy ještě jednou, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táží se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Dále zde eviduji ještě návrh pana poslance Podivínského na příkázání hospodářskému výboru. Já se táží, zda má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Nyní tedy budeme hlasovat o příkázání k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 71, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 127. Konstatuji, že návrh byl přijat a tímto zákonem se bude zabývat rozpočtový výbor.

Nyní budeme hlasovat o návrhu přikázat tento zákon k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 72, do kterého je přihlášeno 150 poslanců, pro 30, proti 57. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Nyní se vypořádáme hlasováním s návrhem na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 81, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tímto zákonem se tedy bude zabývat rozpočtový výbor a bude ho projednávat ve zkrácené lhůtě 30 dní. Konstatuji, že tento bod je projednán. Děkuji.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 14. Tím je

14.

Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 /sněmovní tisk 329/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosim, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, každý rok je třeba opatřit peněžní prostředky na krytí rozpočtovaného schodku státního rozpočtu a zatím je nutné, aby možnost vydat za tímto účelem státní dluhopisy stanovil zákon. Stejně tak je nutné průběžně opatřovat peněžní prostředky na splátky státního dluhu, to znamená především splátky jmenovitých hodnot dříve vydaných státních dluhopisů. I tyto peněžní prostředky se získávají prodejem státních dluhopisů a i vydání těchto dluhopisů vyžaduje vydání zákona. Ten se vydává každý rok nebo jednou za dva roky.

Předložený návrh zákona je netypický v tom, že se podle něj mají vydat dluhopisy nejen ke krytí rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na letošní rok, ale i skutečného schodku za loňský rok. Loni byl připraven zákon o vydání dluhopisů na rozpočtovaný schodek státního rozpočtu na rok 2013, ale než ho Poslanecká sněmovna schválila, byla rozpuštěna a zákon v legislativním procesu nemohl pokračovat. Rozpočtovaný schodek se pak změnil na skutečný a jeho krytí bylo pojata do předloženého návrhu zákona.

Kromě povolení k vydání dluhopisů ke krytí obou zmíněných schodků, které je obsahem § 1, zahrnuje předložený návrh zákona povolení k vydání dluhopisů ke krytí splátek státního dluhu, které naběhnou příští a přespříští rok. Je obsahem § 2, který je formulován stejně jako zákon číslo 89/2014 Sb., který umožňuje vydání dluhopisů na úhradu splátek státního dluhu naběhlých v letošním roce. Prodej státních dluhopisů zvyšuje státní dluh, ale v případě dluhopisů, jejichž výnos je určen na splátky státního dluhu, státní dluh po zaplacení splátek zase klesne. Ministerstvo financí se však rozhodlo až do konce roku 2015 nezvyšovat státní dluh vůbec a nechat ho na úrovni konce roku 2013. Proto do té doby bude prodávat jen státní dluhopisy o úhrnné jmenovité hodnotě nepřevyšující úhrn částek použitých v téže době na splátky státního dluhu.

Poslanecká sněmovna projednává pod číslem tisku 295 novelu zákona o rozpočtových pravidlech, podle níž již nebude nutné povolení k vydání státních

dluhopisů ke krytí rozpočtovaného schodku státního rozpočtu ani k vydání státních dluhopisů ke krytí splátek státního dluhu stanovit zvláštním zákonem. Zvláštní zákon bude nutný jen pro případ, že skutečný schodek bude vyšší než rozpočtovaný, a tedy bude nutné peněžními prostředky vypůjčenými prostřednictvím prodeje státních dluhopisů kryt částku, s kterou zákon o státním rozpočtu nepočítal.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já myslím, že náhradní předkladatel, omlouvám se za ten výraz, pan ministr za pana ministra Babiše, důkladně odůvodnil návrh zákona. Myslím si, že už bych nosil dříví do lesa, kdybych měl dále zdůvodňovat ve své zpravodajské zprávě tento návrh, nebo komentovat. Takže já si myslím, že bylo vše řečeno. Samozřejmě jsem pro, aby byl postoupen do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji přednostní právo pana poslance Kalouska a táži se, jestli mohu zahájit obecnou rozpravu, anebo to chcete před obecnou rozpravou, jestli vydržíte, abych formálně otevřela. Takže otevírám obecnou rozpravu a prosím s přednostním právem pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, budeme rozhodovat, tak či onak, o 217 miliardách, což není úplně malý peněz. Situace, kdy máme rozhodovat o takovémto objemu a není zde přítomen ministr financí, který je zmocněn k emisi, ani předseda vlády, tak při vši účtě k panu ministrovi životního prostředí se nedomnívám, že je možné dnes o tom hlasovat, už jenom proto, že došlo k precedentu, který z technického důvodu chápu, z politického ho pokládám za nefér. Dlouhodobě se vždy vypořádávaly schodky z jednotlivých let dluhopisovými programy za ta daná léta, popřípadě potřeba reemisní likvidity se řešila dluhopisovými programy reemisní likviditou.

To, že předkladatel, a já si nepamatuji, že se to někdy stalo, to, že předkladatel smíchal dohromady do jednoho programu politické rozhodnutí o schodku z roku 2013 a politické rozhodnutí o schodku z roku 2014, tím se podle mého názoru chová mimořádně nefér. My se potřebujeme pana ministra zeptat na tyto důvody, a prosím tedy, abychom přerušili toto jednání do středy příštího týdne.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Protože se jedná o procedurální návrh, budeme o něm hlasovat bez rozpravy. Já vás všechny odhlásím a prosím, abyste se zaregistrovali znovu svými kartičkami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro předložený procedurální návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Hlasování skončilo.

Je to hlasování s pořadovým číslem 74, do kterého je přihlášeno 125 přítomných, pro 98, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat, a přerušuji projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 17, kterým je

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství pan ministr Jurečka. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych přednesl a uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předložené novely zákona o námořní plavbě je implementace požadavků mezinárodních námořních úmluv do právního řádu České republiky k vytvoření podmínek k jejich ratifikaci a transpozice sekundárních právních aktů Evropské unie v oblasti výcviku a certifikace námořníků, podmínek pro práci na moři a ochrany mořského prostředí. V souvislosti s mezinárodními námořními úmluvami je nutno zabezpečit zejména implementaci změn mezinárodní úmluvy o normách výcviku, certifikace a strážní služby, které byly přijaty v roce 2010 konferencí smluvních stran této úmluvy ve filipínské Manile, a přizpůsobení českého právního řádu k plánované ratifikaci úmluvy mezinárodní organizace práce z roku 2006 o práci na moři, tzv. úmluva o práci na moři. Tyto mezinárodní úmluvy se po ratifikaci stanou součástí našeho právního řádu, a je tedy třeba zajistit soulad zákona o námořní plavbě s nimi.

Úmluva o normách výcviku, certifikace a strážní služby je nejvýznamnější mezinárodní smlouva, která stanovuje minimální požadavky na způsobilost námořníků, jejich výcvik a certifikaci. Jejich hlavním cílem je zajistit zvýšení ochrany života a majetku na moři a ochrany mořského prostředí. Návrh zákona upouští od přísnějších podmínek na certifikaci námořníků nepožadovaných úmluvou do té míry, nakolik se tato právní úprava jeví jako neopodstatněná zátěž pro uchazeče.

Úmluva o práci na moři byla přijata na 94. zasedání Mezinárodní konference práce dne 23. února 2006 a její ratifikaci gesčně zajišťuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je mezinárodním nástrojem, jehož cílem je zabezpečit právo všech námořníků na důstojné zaměstnání.

Cílem návrhu zákona je také zajistit slučitelnost právního řádu České republiky se sekundárními akty práva Evropské unie, které navazují na zmíněnou právní úpravu mezinárodní. Jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/35/EU, kterou se mění směrnice 2008/106/ES o minimální úrovni výcviku námořníků, a dále směrnice navazující na úmluvu o práci na moři. Některá ustanovení úmluvy o práci na moři byla na unijní úrovni reflektovaná ve směrnici Rady 2009/13/ES, kterou se provádí dohoda k úmluvě o práci na moři z roku 2006, uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství a Evropskou federací pracovníků v dopravě a kterou se mění směrnice 1999/63/ES. Druhou směrnicí provádějící úmluvu o práci na moři, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/54/EU o některých povinnostech státu vlajky ohledně souladu s úmluvou o práci na moři a jejího prosazování. Návrh zákona dále odstraňuje ustanovení související se správním trestáním nedovoleného vypouštění znečišťujících látek z lodi zákona o námořní plavbě, a to v návaznosti na skutečnost, že provedením transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/123/ES, kterou se mění směrnice 2005/35/ES o znečištění z lodi a zavedení sankcí za protiprávní jednání, je nedovolené jednání trestáno prostřednictvím ustanovení trestního zákoníku a zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Stanislav Pfléger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Pfléger: Děkuji za slovo. Dobrý den, paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Jak už nám tady řekl pan ministr v představení tohoto zákona, cílem návrhu je provedení implementace požadavků mezinárodních úmluv do právního řádu České republiky a vytvoření podmínek k jejich ratifikaci a transpozice sekundárních právních aktů Evropské unie v oblasti výcviku a certifikace námořníků a podmínek pro práci na moři a ochrany mořského prostředí.

Já už to dále nebudu rozebírat a doporučuji, aby Sněmovna propustila tento tisk do dalšího čtení a přikázala ho hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Je tady faktická poznámka pana poslance Korteho. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jenom, abych trošku uvolnil to napětí, které tady bylo. Musím přiznat, že na tento bod jsem se velmi těšil, neboť jsem dosud netušil, že Česká republika je námořní velmoc. Myslím, že zjištění, že jsme zase o kousek větší, velmi potěší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A s faktickou pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem jenom krátce chtěl potěšit pana poslance Kortehe, protože málokdo ví, že Česká republika na základě Versailleské smlouvy vlastní jeden ostrov v Německu v Hamburku. Patří nám jenom na sto let. Námořní doprava nás v minulosti moc nezajímala a už nás ani moc zajímat nebude, nicméně se nás dotýká. To jenom poznámka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě jednou se tedy ptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Táží se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 75, přihlášeno 139 přítomných, pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistupujeme k projednávání bodu

24.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 234/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní a pánové, dovoluji mi, abych vás v tomto volebním období poprvé, ale fakticky již potřetí seznámil s problémem, který nastal po přijetí novely zákona o občanských průkazech po roce 2010, resp. po roce 2011.

Jde o věc, která se týká těch, kteří byli omezeni na svých právech být způsobilí k právům, a těch, kteří tato práva nemají nebo je nabývají – a teď už na to máme rozsudky soudů – velmi podivným způsobem. Ti, kteří dospějí a jsou stíženi duševní poruchou nebo vrozenou vadou a nemohou se vyjadřovat, jsou soudem v 18 letech prohlášeni za svéprávné a zároveň soud rozhodne v druhém bodu toho usnesení, že je ne zastupuje, ale může zastupovat jejich rodič, který potom svým způsobem je odpovědný za jejich úkony – pokud se o nich vůbec dozví. Takže tito lidé, kteří takto nabylí práv – a mohl bych sloužit konkrétním rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích, kdy matka, paní A. S., svého syna I. S., abych neřikal jména, zastupuje, ovšem když se to dozví. V čem je problém? Problém je v tom, že jsme si vytvořili tím, že se to nepoznamená do občanských průkazů, svým způsobem bílé koně. Protože když někdo takový podepíše smlouvu a ta třetí strana se to nedozví, tak smlouva je platná, protože on má skutečně ten rozsudek, že je způsobilý k právním úkonům. To už dnes je věcí, která je faktická.

Navíc od té doby samozřejmě proběhly už některé soudní spory. Jeden soudní spor dokonce byl před čtrnácti dny prezentován i ve sdělovacích prostředcích a má mezinárodní prvek, protože takového bílého koně jsme nasadili do jedné obchodní smlouvy s třetí stranou, která je právnickou osobou ve Spolkové republice Německo, takže jistě budeme mít brzy i mezinárodní spor o této záležitosti.

To je jenom, proč usiluji o to, aby věc, která je podle mého soudu zcela jasná a kterou podporovalo – já jsem to tady dokládal v tom roce 2011 – 80 okresních soudů, které byly osloveny, všechny krajské soudy, podporovala to státní zastupitelství, notářská komora. Trvali jsme na tom, že to není otázka jakési neúcty k těm, kteří jsou omezeni na právních úkonech z důvodu duševní poruchy nebo vrozené vady, ale že to je otázka ochrany těch třetích osob, protože stát nemůže potom zajistit, že nedojde k nějakému excesu, který může mít dalekosáhlé finanční, majetkové, ale i např. zdravotní následky.

Takže v tomto ohledu jsem přesvědčen, že jsem řekl nad rámec důvodové zprávy to nejpodstatnější, a prosím vás o to, abyste tentokrát zvážili, jakým způsobem se zachováme k tomuto návrhu.

Jsem přesvědčen, že je tady dán důvod, pro který by měl Parlament, Poslanecká sněmovna zvláště, napravit tu chybu, která se tady stala z dob ministrování ministra vnitra Radka Johna, který prosazoval, řekl bych, docela nesmyslným způsobem proti vůli soudní soustavy, proti vůli justiční soustavy, státních zastupitelství a policie tento návrh, který podle mého soudu poškozuje nejen občany České republiky, poškozuje i zájmy České republiky v zahraničí, což lze dnes doložit těmi soudními spory, které nejsou, žel, ještě pravomocné, ale které brzy do právní moci dospějí, a pak nás k tomu možná přiměje Evropský soud pro lidská práva nebo Evropský soudní dvůr.

Text zákona je poměrně jednoduchý, tzn. že to není žádný přímus. Ten, kdo se cítí takový, že – to je rozdíl od toho návrhu, který jsme měli dříve – tak se to poznamenává na žádost do občanského průkazu.

To je ten článek 2 odst. 2 v přechodných ustanoveních, kdy se v podstatě doplňuje, za jakých podmínek se to dělá. A text původní, to znamená to, co se doplňuje do zákona č. 328/1999 a potažmo do dalších zákonů, omezení svéprávnosti rozhodnutím soudu včetně údajů o opatrovníkovi v rozsahu: jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné číslo, nemá-li rodné číslo přiděleno, datum narození, případně název a sídlo, je-li opatrovníkem ustanoven orgán místní správy, případně trest zákazu pobytu, který je uložen rozhodnutím soudu. Potom se v § 75 v podstatě doplňují písmena c) a d) a písmena původní se označují jako e) a f). Účinnost, aby se na to mohla státní správa připravit, je navržena tentokrát tři měsíce od vyhlášení ve Sbírce zákonů.

V tomto ohledu tedy podotýkám, že je to třetí pokus, jak napravit tento buď omyl, nebo úmysl někoho, kdo si chtěl připravit státním rozhodnutím bílé koně v občanskoprávních a jiných vztazích. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli. Eviduji dvě přihlášky s přednostním právem, pana předsedy klubu TOP 09 a paní místopředsedkyně klubu ODS. Jenom se zeptám, jestli můžu přizvat ještě pana zpravodaje, anebo jestli chcete vystoupit hned. Děkuji. Poprosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Pavel Havíř. Prosím.

Poslanec Pavel Havíř: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi přednést svou zpravodajskou zprávu k této novele zákona k návrhu poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky-Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

Jak již uvedl předkladatel, tato novela v podstatě reaguje na předchozí novelizaci tohoto zákona, a to zákonem č. 424/2010 Sb., která s účinností od 1. ledna 2012 zásadně změnila rozsah údajů zapisovaných do občanského průkazu. Jestliže pomínu stanovisko vlády, které máte k dispozici a kde jedním ze zásadních argumentů pro zamítnutí této novely z pohledu vlády je konstatování, že tyto informace jsou orgánům veřejné moci dostupné v informačních systémech veřejné správy, rád bych se spíše zaměřil na několik praktických poznámek k tomu, jak by tento zákon mohl být aplikován a jaké problémy může jeho praktická aplikace přinést, které jsem získal na základě diskuse s pracovníky veřejné správy.

Novela předpokládá a ustanovuje zápis zákazu pobytu a omezení svéprávnosti do občanského průkazu. Nijak ale nevymezuje další předpoklady pro fungování v praxi. Pokud má doklad něco obsahovat, je jen na občanovi, aby o uvedená data či změny v dokladu požádal. To znamená, každá povinnost je v této chvíli uvedena v § 14 zákona, který specifikuje povinnosti občana. Novela ale nestanovuje povinnost požádat o zápis povinných údajů, ať zákaz pobytu, nebo omezení svéprávnosti. Tedy je nutno, aby v § 14 byla jako jedna z povinností stanoveno, že občan má povinnost požádat o nový doklad v případě, že uvedená skutečnost nebo její změna nastane – zákaz pobytu nebo omezení svéprávnosti. V přechodném ustanovení je sice povinnost

částečně uložena, ale to jen pro ty občany, kterých by se dané ustanovení týkalo v době nabytí účinnosti novely. Následné povinnosti občanů již nejsou dostatečně specifikovány.

A nyní několik poznámek ke dvěma údajům, které by se nově měly v občanských průkazech objevit.

Zákaz pobytu. Novela zákona počítá pouze se zákazem pobytu uloženým soudem, nikoliv orgánem obce v přestupkovém řízení. Zároveň neupřesňuje, v jakém rozsahu jsou z dokladu informace o zákazu pobytu zapsány, které obce se zákaz pobytu týká a jaká je jeho časová platnost. Občanský průkaz je vydáván na dobu platnosti deset let, zákazy pobytu stanovované z velké většiny jsou vydávány na kratší dobu. Je tedy zřejmé, že uvedené ustanovení by pouze vedlo k navýšení výměn dokladů, a tím i navýšení nákladů na výrobu těchto dokladů.

K omezení svéprávnosti. Novela navrhuje zápis do dokladu, kde kromě uvedení samotné indikace omezení svéprávnosti jsou i další údaje o opatrovníkovi – jméno, příjmení, rodné číslo a dále u subjektu název a sídlo. Pokud bereme v úvahu, že rozsah omezení svéprávnosti není veden v žádném registru a občan s omezenou svéprávností musí vždy u úřadu dokládat rozsudek o omezení s jeho obsahem, bylo by vhodnější, aby opatrovník předkládal stejně jako dosud i doklad o ustanovení opatrovníkem. Tím by bylo nadbytečné zapisovat identifikaci opatrovníka. Nutno vzít v úvahu i to, že v době platnosti dokladu se opatrovník může několikrát změnit, čímž by se musel měnit i doklad samotný.

To, co je podstatné z mého pohledu v praktické aplikaci tohoto zákona, je ale především fakt faktické podoby, kterou občanský průkaz v této době má. Občanský průkaz je v podstatě v podobě platební karty. Možnost zápisu údajů je v této podobě velmi omezená a myslím si, že i když připustíme, že by mohlo dojít, a asi by muselo dojít, k zapisování dlouhých písemných řetězců, protože jinak bychom se asi do formátu nevešli, tak přesto samotný tento fakt je poměrně podle mého soudu značnou technickou komplikací.

Přesto se domnívám v souladu s předkladatelem, že zejména informace o omezení svéprávnosti je informací pro jejího nositele zásadně důležitou, a z tohoto důvodu se neztotožňuji se stanoviskem vlády, které je jednoznačně zamítavé. Doporučuji ze svého pohledu postoupit tento zákon v případě, že nedojde ke schválení podle § 90, do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem pan poslanec Kalousek. Přípraví se paní poslankyně Černochová a poté pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, když jsem četl tuto předlohu a poslouchal pana předkladatele, nemohl jsem si nevzpomenout na Vodňanského, Skoumala a Štibicha a jejich obrazový inventář Bedřicha Bobše, zejména na obrazy Královna Alžběta beseduje s traktoristy a na

obraz Zátíší s občanským průkazem. Nevím proč. Ale v každém případě si dovoluji vetovat postup podle § 90 jednacího řádu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, registruji vaše veto. Nyní prosím paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Krásné odpoledne, dámy a pánové. Děkuji, paní místopředsedkyně. Já si dovolím jít ve svém návrhu jménem klubu Občanské demokratické strany ještě dál a dovolím si navrhnout v prvním čtení tento návrh zákona zamítnout.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, budeme o tomto návrhu hlasovat. Nyní prosím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené dámy, vážení pánové, souhlasím v zásadě s tím, že zákon není možné schválit v prvním čtení. To, že byl vetován, je asi rozumné, protože se nemohu ztotožnit se vším, co je v zákoně uvedeno, a nemohl bych pro to hlasovat. To je zejména otázka zákazu pobytu a tam si myslím, že vláda ve svém stanovisku jednoznačně prokazuje důvody, proč by toto opatření podle mého názoru a podle názoru vlády nemělo být do zákona nově uvedeno.

Ve druhém případě, který se týká svéprávnosti a údajů o ní, si naopak myslím, že stanovisko vlády nevypovídá o všech možnostech a skutečnostech, protože se v něm odkazuje na to, že povinnost předkládat občanský průkaz mají občané pouze ve vztahu k orgánům veřejné moci. To je určitě nezpochybnitelné. Je to pravda. Ale každý z nás má právo s někým smlouvu uzavřít a nebo neuzavřít. A každý z nás má právo uzavřít smlouvu pouze s tím, který se prokáže občanským průkazem, ze kterého je jasné, že se jedná o osobu, o kterou se domníváme, že se jedná, se kterou uzavíráme smlouvu, a zároveň o osobu, která má plnou způsobilost k právním úkonům řečeno starou terminologií, tedy svéprávnost. Je svéprávná a může uzavřít platně smlouvu.

Proto si myslím, a kritizoval jsem to z tohoto místa stejně jako kolegové z KSČM v době, kdy se nová úprava občanských průkazů tehdy schvalovala, a upozorňovali jsme na to, že zrovna tento údaj, stejně ale jako údaj o tom, zda dotčený je ženatý či svobodný, je podstatný, ne pro tu osobu nebo pro stát, ale pro všechny třetí osoby, které s ním vstupují do právních vztahů a uzavírají s ním smlouvu. Protože sice je hezké, že uzavřete neplatnou smlouvu, ale fakticky už se i po dovolání se neplatnosti nikdy nedostanete k penězům, které jste s osobou, která žádnou možnost uzavírat smlouvu neměla, nedostanete. To znamená, to, že právně to je řešitelné, ano, je. Ale fakticky už v 99 % to řešitelné nebude. A tady asi nelze než souhlasit s tím, že bychom si vytvořili určitým způsobem i bílé koně, protože řada z našich spoluobčanů je vynalézavých.

Takže proto si dovoluji požádat o to, abychom nezamítli návrh zákona, abychom jej postoupili do druhého čtení. To neznamená automaticky jeho schválení. Je naprosto nutné, aby se Ministerstvo vnitra zabývalo technickými parametry, a možná přijde s jinou úpravou, kterou bychom mohli ve formě komplexního pozměňovacího návrhu anebo nového návrhu vládního návrhu zákona vypracovat. Tady si myslím, že stanovisko Ministerstva vnitra bude důležité. Ale abychom ten návrh postoupili do druhého čtení a nezamítali jej, protože je podle mého názoru smysluplný. A pokud by nepadl návrh od organizačního výboru na to, aby byl tento zákon určen také ústavněprávnímu výboru, tak si dovoluji požádat o to, aby v případě, že nebude zamítnut, bylo hlasováno i o této věci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Jelikož v obecné rozpravě byl vznesen návrh na zamítnutí předloženého návrhu, já o něm nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Aha, omlouvám se, zapoměla jsem na závěrečná slova. Takže prosím pana navrhovatele, zdali má zájem, aby se ujal závěrečného slova.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, já se nedivím těm, kteří tady ty bílé koně chtějí vytvořit, že navrhuji zamítnutí. To se opravdu nedivím. A vůbec se nebráním tomu a předpokládal jsem, proto jsem to také ve svém úvodním slově neřikal, že nebude postup podle § 90 odst. 2 schválen. Já se nebráním tomu odůvodnění v jednotlivých výborech a ve výborech, pokud si pro to připravíme dostatečně vhodné podmínky. Jsem ochoten předložit konkrétní návrhy, konkrétní věci, konkrétní spisy, kde se už po roce 2011 staly ty excesy, které si někdo tady přál vyvolat. A to říkám zcela úmyslně, protože jsem přesvědčen o tom, že to byl úmysl tady poškodit určitý okruh osob, poškodit dokonce i jméno České republiky, protože to samozřejmě nemohlo zůstat jenom v hranicích naší země. Předložím tedy i ty současné rozsudky, které se týkají oblasti určování svéprávnosti a zároveň určení opatrovníka, což považuji za nelogický krok, který ovšem soud musí učinit, protože tak zní v současné době zákon. A to tedy nechápu, proč by ten, kdo je prohlášen soudem za svéprávného, měl být zároveň tím soudem omezen tím, že je mu určen opatrovník, a to buď ve stejném, nebo odlišném rozsudku. Takže to je věc, která je důležitá.

Co mi vadilo, a děkuji panu kolegovi Tejcovi, že to tady řekl, na stanovisku vlády. Že se soustředili na to, že je technicky problematické pořád vyměňovat ten občanský průkaz. Prosím vás, když se někdo vdá, ožení, když se rozvede, tak také vyměňuje občanský průkaz, protože tam bude mít zásadní údaje, že je svobodný, rozvedený atd. Co je to prosím vás za argument? To přece není vůbec žádný argument o tom, že si udržuji své osobní doklady v pořádku. To v tomto ohledu mi připadá to stanovisko, kdo ho psal za vládu, nebo když ho vláda schvalovala, jako trošičku směšné nebo výsměch tomu, co tady předkládáme. Jako by neznali stanoviska například Městského soudu v Praze, kde předseda správního senátu

městského soudu jasně ukázal na to, jaké velké problémy to budou. A je to člověk, který to učí nejen na právnické fakultě, rozhoduje v tom prvním stupni správní věci.

Byl bych rád, aby tato Sněmovna byla rozumnější než Sněmovna, která tady byla do roku 2013 předtím, než byla rozmetána předčasnými volbami a prošlo to do druhého čtení, a budu rád o tom diskutovat se svými kolegy společně s vámi na jednotlivých výborech. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Eviduji přihlášku s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Opravdu nechci zdržovat, ale chci protestovat proti tomu, co tu padlo. Prostě snaha je, aby těch údajů tam bylo opravdu co nejméně nezbytných pro identifikaci. Nikoliv co nejvíce nezbytných pro špiclování daných osob. Například stav rozvedený, ženatý již není povinný, tak jako byl dlouhá léta, již není povinným údajem v občanském průkazu. Když tak to mohu ukázat, já už ho tam nemám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní se tedy budeme zabývat hlasováním předloženého návrhu na zamítnutí v prvním čtení. Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. (Žádosti z pléna o odhlášení.)

Dobrá, tak tedy ruším toto hlasování, prohlašuji ho za zmatečné. Všechny vás odhlásím a prosím, abyste se zaregistrovali znovu svými kartičkami.

Znovu zahajují hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí v prvním čtení, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 77, do kterého je přihlášeno 139 přítomných, pro 32, proti 91. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Zaregistrovala jsem zde návrh na projednání v ústavněprávním výboru. Budeme o jednotlivých návrzích hlasovat odděleně.

Nyní budeme hlasovat o návrhu k projednání výboru pro veřejnou správu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 78, do kterého je přihlášeno 140 přítomných, pro 137, proti jeden. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 79, do kterého je přihlášeno 140 přítomných, pro 136, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávnímu výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

25.

Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 272/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jak už jsem řekla, upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. K tomuto návrhu zákona vláda nezaujala stanovisko.

Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, nastane v životě poslance chvíle, kdy přijde na řadu i jeho poslanecký návrh. Setkáváme se nad protikuřáckým zákonem. Než přejdu k samotnému zákonu, rád bych se krátce vyjádřil. Nemám přílišnou ambici, že bychom dnešního dne projednali tento zákon v režimu § 90 odst. 2, jednak z časových důvodů, jednak – pro vysvětlení: K tomu samotnému návrhu, proč postupovat podle § 90, mě vedla myšlenka, že celospolečenská diskuse na toto téma je natolik letitá, natolik košatá, každý z nás se s ní potká, předpokládám, že každý z nás se někdy do restaurace šel najíst nebo posedět s přáteli, takže se s problematikou kouření setkal a určitě o ní diskutoval. S touto ambicí jsem tedy předstoupil, že tento můj velice jednoduchý návrh o šesti slovech, že se zakazuje kouření ve společných prostorách zařízení společného stravování, je v podstatě již vydiskutován. Byl to samozřejmě návrh poslance, který byl v té době v Poslanecké sněmovně krátce. Nebyl jsem si ještě vědom důležitosti a prospěšnosti této diskuse, takže případně i s pokorou přijmu standardní legislativní proces. (V sále je hluk.)

Samozřejmě druhým motivem, proč jsem navrhl § 90, je dlouhodobě avizovaný vládní návrh, který by tuto problematiku také zpracovával. Nicméně vládní návrh doposud na světě není, není ani předložen Poslanecké sněmovně... (Řečník se odmlčel. Mnozí poslanci se baví mezi sebou a nevěnují projevu žádnou pozornost.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím kolegy, aby se ztišili.

Poslanec Radek Vondráček: ... a navíc se věnuje tematice, která je výrazně širší a která obsahuje mnoho kontroverzních témat. A já bych byl nerad, aby tato tematika zapadla a aby se z tohoto důvodu v této oblasti opět nic nestalo, protože všichni víte, že to není první návrh na zákaz kouření v restauraci, který v této Sněmovně projednáváme.

Musím říct, že podle výzkumu si 78 procent občanů přeje nekuřácké restaurace. V této zemi skutečně 18 tisíc lidí ročně umírá v důsledku nemoci způsobených kouřením. Já jsem přitom v původním návrhu vycházel i ze své osobní zkušenosti, kdy kromě těchto zásadních dat a zásadního boje proti kouření mi šlo také opravdu i o to, abych se jako nekuřák a návštěvník restaurací nemusel po každé návštěvě kompletně převlékat do jiného oblečení. Měl jsem i sobecké důvody.

Tato úprava platí v mnoha zemích Evropské unie. Když se podíváte na přehled a studie, zjistíte, že jsme jedinou zemí v rámci Evropy, která žádným adekvátním způsobem nemá tuto problematiku řešenu, ať už úplnou restrikcí, nebo třeba i částečnou restrikcí. Já se závistí hledím k zahraničním příkladům, kdy skutečně zavedli takřka přes noc zákaz kouření. Občané tuto změnu respektovali, nedošlo k žádným občanským nepokojům. V dlouhodobém hledisku dokonce došlo ke zvýšení tržeb restaurátérů. To znamená, nepotvrdily se ani ty katastrofické scénáře, že některé restaurace, zvláště třeba na malých obcích, budou muset zavírat. Nestalo se tak. Naopak narostla tržba o čtyři až šest procent.

Z tohoto důvodu si myslím, že tento zákon by měl být jasným impulzem naší zemi, že to skutečně s tím bojem proti kouření v naší zemi myslíme vážně, že jsme si vědomi toho, že kouření v restauracích je významným faktorem toho, že kouří hlavně mladí lidé, kteří začínají. A máme o tom doklady, že v restauracích začínají kouřit. Tam je jejich první zkušenost s cigaretou. I kdyby to mělo být marginální malé procento, stojí za to do této úpravy jít a nepodlehnout tlakům různých uskupení, ať už tabákových, nebo restauračních lobby.

Nebudu se pouštět do hluboké zdravotnické diskuse. Na té normě se mnou spolupracuje můj kolega pan doktor Igor Nykl, který už je přihlášen do obecné rozpravy, takže bych mu potom v této části přenechal slovo. Jak už jsem v úvodu řekl, § 90 je ambiciózní. Předpokládám reakci opozičních kolegů na tento návrh. Jsme samozřejmě připraveni i na otevřenou diskusi v rámci výborů, kdyby byl tento návrh zavetován. (Silně vzrůstá hluk v sále.) Jenom poprosím ty, kteří už se s touto problematikou setkali, o podporu tohoto návrhu, o to, aby hlasovali v prvním čtení, aby nedošlo třeba k zamítnutí této normy z nějakých malicherných důvodů a abychom se této problematice nadále v Poslanecké sněmovně věnovali. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji. Eviduji tady přednostní přihlášku pana předsedy klubu ČSSD Sklenáka. Chtěla jsem se zeptat, jestli nepustíme zpravodaje, abychom to úvodní – (Předseda Sklenák žádá o vystoupení ihned.) Chcete hovořit, tak prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Nechci předbíhat pana zpravodaje, ale myslím si, že je dobré, abych vystoupil hned na počátku projednávání bodu, a navážu na pana předkladatele, který řekl, že je připraven o té normě jednat ve výborech. Já si také myslím, že by bylo dobré se o tom bavit podrobněji, ne v jednom čtení. Z tohoto důvodu si jmenem dvou poslaneckých klubů, sociální demokracie a KSČM, dovoluji dát veto proti projednávání podle § 90 odst. 2.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Budeme pokračovat standardním způsobem. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, a to výboru pro zdravotnictví pan poslanec Jaroslav Krákora. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené dámy, pánové, poslankyně, poslanci, já myslím, že o boji proti kouření a kouření už bylo řečeno tolik. Já mám zpravodajskou zprávu asi na tři stránky. Myslím, že to nemá význam tady číst. Všichni víme, že kouření je vážný sociální problém v Evropě i u nás, v celém světě, že výrazně poškozuje zdraví, způsobuje závažná onemocnění, nebudu je tady vyjmenovávat, poškozuje eventuálně plod atd., zapříčiňuje větší úrazovost a nehodovost. Jak již bylo řečeno, umírá u nás ročně asi 18 tisíc lidí na důsledky onemocnění, které mají souvislost s kouřením. (Hluk v sále.) Víme, že se kouření posouvá i do nižších věkových skupin u dětí atd. V poslední době převažuje kouření u žen. To všechno je z výzkumů. Je to známo. Já to opakovat nechci. Myslím si, že normální je nekouřit. A toto bychom si měli uvědomit. (Potlesk poslanců ČSSD, ANO, KDU-ČSL a hnutí Úsvit.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Dále prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Štěpána Stupčuka, aby se ujal slova. A dříve, než dojde k mikrofonu, poprosím, máme již jenom pár minut, prosím, ztišme se, protože není slyšet a musíme se tady překřikovat. Prosím o klid, zejména v levé části sálu.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, věcná podstata návrhu je zřejmá. Přijetím tohoto zákona bychom napříště již neumožnili smíšené provozy tak, aby se v některých vymezených částech mohlo kouřit a v jiných nemohlo. To znamená, jedná se o návrh, který by stanovil absolutní zákaz kouření v restauračních zařízeních.

Já pouze legislativně technicky k tomuto návrhu. Domnívám se, že návrh postrádá některé náležitosti, které by bylo vhodné do něj doplnit, a to zejména upřesnění definičních termínů, které se objevují v zákoně, jako co to je vnitřní prostor kouření či zařízení společného stravování. Dosavadní aplikační praxe právě poukazuje na to, že toto je často otázka určitých interpretačních diskrepancí. Z textu samotného návrhu zákona není také zřejmé, zda se vztahuje pouze na tabákové výrobky, nebo taktéž zahrnuje i používání elektronických cigaret. A rovněž, co je důležité a co by návrh zákona určitě měl obsahovat, je přechodné ustanovení, ve kterém by mělo být určeno, do jaké doby musí provozovatelé splnit povinnost označení prostor grafickou značkou "kouření zakázáno". Děkuji. (V sále přetrvával hluk. Po odchodu řečníka od pultu se hluk náhle snížil.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Děkuji i za snížení hladiny hluku. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášky – pana poslance Nykla, pana poslance Štětínu a pana poslance Bendu. Prosím tedy prvního v pořadí, pana poslance Nykla, aby se ujal slova.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne. Jak už řekl pan magistr Vondráček, já bych měl zdůvodnit lékařsky to, proč jsme vlastně se pokusili udělat novelu zákona, a to proto, že jsem kardiolog a věnuji se spoustu let nemocem, které s kouřením souvisejí.

Ten první fakt, který je třeba říci, je ten, že když se podíváme na hodnocení Evropské komise a Evropské unie, tak Česko je v regulaci tabáku nejmírnější zemí celé Evropské unie.

Za druhé, a co je podstatné, když agentura Bloomberg dělala v loňském roce takzvaný žebříček nejvíce neřestných zemí světa, kde se hodnotí kombinace spotřeby tabáku, alkoholu, drog a výnosu z hazardu, tak jsme bohužel suverénně vyhráli. Jsme na tom mnohem hůře než třeba Slovensko.

V roce 1998 prohlásila WHO, že tabák je vlastně jedna z největších zdravotnických katastrof, které kdy lidstvo postihly. Když se podíváme na ta data, tak vlivem tabáku každých šest vteřin umírá jeden člověk. Protože tabák je hlavním rizikovým faktorem čtyř hlavních neinfekčních onemocnění, a to nádorů, kardiovaskulárních nemocí, respiračních nemocí, a dokonce cukrovky. A víme, že cukrovka je epidemie 21. století.

Je smutné, že po tolika letech, kdy tady bylo několik pokusů, především od pana doktora Šťastného, se nepovedlo posunout Česko v tom žebříčku. A já jako kardiolog bych vám chtěl říci pár dat, proč jsme pro ten přísný zákaz kouření ve stravovacích zařízeních a podobně.

Protože o vlivu toho, že si ten kuřák ničí zdraví, ta data jsou zcela jasná od roku 1950. Ale data o vlivu pasivního kouření jsou známá až od 80. let minulého století. To je takzvané kouření z druhé ruky, které je ale velmi závažné, i když není to úplně tak jak to primární kouření. Ale co je velký problém, až od roku 2009 je známo

o takzvaném kouření z třetí ruky, a to je to, s čím se setkáváte vy všude v restauraci a podobně. Když tam se bude kouřit, tak ty toxické látky ulpívají na nábytku, na koberecích, na závěsech, vznikají velmi kancerogenní nitrosaminy. Ty jsou ještě mnohem horší než látky z toho takzvaného second hand smoke. Takže my se bavíme vlastně o věci, o které víme pár let, ale je mnohem horší než to, co jsme si mysleli.

Samozřejmě bude tady určitě mnoho lidí, kteří řeknou, že když takhle omezíme kouření, dojde ekonomicky k určitému propadu. Já bych uvedl data z Ameriky, kdy se jednoznačně ukázalo, a tam jsou velmi kvalitní ty studie... Prostě když za určité období zhodnotili, kolik se prodá vlastně krabiček cigaret a kolik to přinese ekonomice, tak když se vezmou pak data za to, kolik stojí následná léčba, tak ten rozdíl je zhruba trojnásobný. V letech 2000 až 2004 70 miliard dolarů a tam je to 180 miliard. Takže jsou to nesrovnatelná data ve prospěch toho, že zisk máme z toho, když nebudeme kouřit.

Co je zajímavé, že některé země, kde bychom řekli, že to vůbec nedokážou, to dokázaly. Vezměme si takové Turecko. Turecko, kde se řekne, člověk hulí jak Turek, ti dokázali dokonce odstranit i vodní dýmky z restauračních zařízení. Vodní dýmky jsou jeden z největších klamů, o kterých si lidé myslí, že to není nic zajímavého, že to je v podstatě naprosto neškodné. Ne, opak je pravdou. Vodní dýmka je více škodlivá než klasické kouření.

Bylo by smutné, kdybychom skutečně v naší zemi nedokázali nastolit trend, který je samozřejmě ve vyspělých zemích, jak v Americe, tak v některých zemích Evropy, který je zcela jasný proti tomu kouření, a kde se, jak už řekl magistr Vondráček, ukázalo, že nedošlo k poškození ekonomiky i těch daných restauračních zařízení, což je velmi častý argument pro to, abychom na to nesahali.

Další argument, a to je u té mládeže. Mnoho lidí, mnoho mládeže řekne, kdyby se nekouřilo v barech, v restauracích, na diskotékách, nikdy v životě bychom nekouřili, protože kouříme pouze tam. A to je ten náš návyk, který vzniká. Čili zase zde vidíme velmi prospěšnou věc.

Každopádně víme, že boj s kouřením je velmi těžký, protože víme, že tabák je nejenom kancerogen, ale bohužel, a to je to podstatné, je prohlášen za návykovou látku opiátového typu. Čili představte si, návyková látka opiátového typu je skoro nejtěžší návyková látka, takže věřím, že bojovat s tak těžkou návykovou látkou je velmi těžké. Ale přesto si myslím, že je v silách nás a té nové Poslanecké sněmovny, jak jsme v takovém tom orientačním průzkumu viděli, že ta situace je mnohem lepší než dříve, a věříme, že jak pod tíhou tady těch argumentů právních, ekonomických i mých zdravotních kardiologických vás přesvědčíme o tom, že bychom měli tuto velmi lehkou novelu schválit. Už proto, že ta novela, která se připravuje na vládě, je právě příliš komplikovaná. Ona spojuje alkohol, kouření, drogy a to je velmi těžké dát dohromady. Těch připomínek je strašně moc, protože problematika například drog je úplně o něčem jiném. Ale toto, toto velmi jednoduché v podstatě slovíčko, které jsme tady zařadili, by mělo být chápáno každým. Myslíme si a věříme tomu, že budeme úspěšní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Štětínu. Ještě nám chybějí čtyři minuty do 14 hodin.

Já se omlouvám. Teď všechno беру zpět. Moje chyba. Mám tady ještě dvě faktické poznámky, takže musí počkat i pan předseda klubu KDU. Mám tady pana poslance Pilného s faktickou. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Já nebudu dlouho zdržovat. Jenom pro potřeby stenozáznamu, který je veřejně přístupný, konstatuji, že hospodářský výbor se dosud tímto zákonem nezabýval. To znamená, stanovisko zpravodaje hospodářského výboru je pouze stanoviskem zpravodaje hospodářského výboru, nikoli stanoviskem hospodářského výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Koskuba. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že postoupil dost čas, tak věřím, že tento bod neprojednáme. Já jsem chtěl navázat na kolegu Nykla. Samozřejmě jako lékař musím se spoustou vývodů souhlasit, ale nedá mi to, abych zde nepřipomněl, že hlavním dealerem této drogy je stát. Stát je ten, kdo umožňuje, aby se lidé k této droze dostali. Stát si z toho nebere malé částky. Naopak, tady jste plácali, jak je to všechno fajn, ale všichni zvedli ruku pro to, aby ti kuřáci platili čím dál více.

A já se omlouvám, já jsem jeden z narkomanů, který tuto drogu bere. Přitom nikdy jsem zde nezaznamenal sebemenší vůli, aby byl koruna z té spotřební daně šla do rezortu, který opravdu řeší následky kouření. To znamená, tady ten dealer se chová ještě pomalu tvrději nežli dealer drog obvyčejných.

Další moje poznámka. Zasadujeme zde už, ať chceme, nebo ne, do svobody občana i svobody podnikání. To si, dámy a pánové, musíme přiznat.

Když už zde hovořil kolega Nykl zasvěceně, a já mu za to děkuji, o kouření z třetí ruky, dámy a pánové, jako lékař vás musím upozornit – uvědomujete si, co to je ale kouření třeba v osobním voze? Kde stačí jeden jediný kuřák, aby celá posádka vstřebala. To je to drogy daleko více nežli v restauracích šesté cenové skupiny. Tož tedy pojďme dál a zakažme tabák úplně nebo omezuje lidi v jakémkoliv dalším prostředí.

Omlouvám se, já toto ale podporovat nemůžu, dokud se tato droga bude prodávat. Děkuji. (Mírný potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a vzhledem k tomu, že se naplnila 14. hodina, končím dnešní jednací den. Přerušuji jednání schůze do středy 29. října v 11. hodin, kdy budeme pokračovat podle schváleného programu. A

ještě jedno organizační připomenutí. Nezapomeňte si vyklidit své lavice, protože 28. bude den otevřených dveří.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. října 2014
Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, zahajuji další den jednání 19. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady srdečně vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 18 má pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Nejdřív budu konstatovat omluvy neúčasti na dnešním jednání, o kterou požádali následující poslanci a poslankyně: Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, Hana Aulická Jírovcová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Blažek z osobních důvodů, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, z osobních důvodů pan poslanec Petr Fiala, Bohuslav Chalupa od 11 hodin do 14.30 z pracovních důvodů, David Kádner celý den z pracovních důvodů, Martin Kolovratník ze zdravotních důvodů, Radka Maxová z rodinných důvodů, Marie Pěnčíková z osobních důvodů, Tomáš Podivínský na dopolední jednání zatím bez uvedení důvodu, Roman Procházka z pracovních důvodů, Martin Sedlář z rodinných důvodů, do 15 hodin z osobních důvodů Štěpán Stupčuk, Ladislav Šincl z osobních důvodů na celý den, František Vácha ze zdravotních důvodů na celý den.

Z členů vlády se na dnešní jednání omlouvají z důvodu zahraniční cesty místopředseda Andrej Babiš, na dopolední jednání ministr Milan Chovanec z pracovních důvodů, ministr zemědělství Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty stejně jako Svatopluk Němeček, ministr zdravotnictví, a z pracovních důvodů dále Antonín Prachař, Helena Válková a z důvodu zahraniční cesty na odpolední jednání ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Ostatní by měli být přítomni.

Na dnešní jednání jsme již pevně zařadili body 84, 85, 86, to jsou mezinárodní smlouvy, dále body 20, 21, 53 a 129, to jsou první čtení zákonů a zpráva, a bod 64, to je sněmovní tisk 250, návrh zákona o Národním parku Šumava z dílny našeho Senátu, a bod 5, což je sněmovní tisk 144, druhé čtení návrhu zákona o vyrovnání s církvemi. Dále bychom se měli vypořádat s přerušeným bodem číslo 14, což je sněmovní tisk 329, státní dluhopisový program, který jsme v pátek 24. 10. přerušili do dnešního dne. Je třeba rozhodnout, jak s ním naložíme. (V sále je nepředstavitelný hluk.)

Tím otevírám rozpravu k návrhu programu schůze a případné jeho změny. Jako první se hlásí předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček.

Než dám panu předsedovi slovo, požádám vás o klid!, vážené paní kolegyně, páni kolegové. Prosím, abyste se ztišili... Ještě jednou požádám o ztišení. Tak.

Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl dvě změny pořadu schůze. Obě se týkají působení naší armády v zahraničních misích. Chtěl bych navrhnout, abychom sněmovní tisk číslo 244, což je bod 120, Informace o nasazení sil Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013, zařadili pevně na tento pátek na 12 hodin 30 minut a abychom zařadili nový bod na jednání Poslanecké sněmovny a byl by to sněmovní tisk číslo 348, Vládní návrh působení sil Ministerstva obrany České republiky v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016, a tento nový bod abychom zařadili bezprostředně po tom bodu, který jsem navrhoval předtím, to znamená po bodu 120. To znamená také na pátek poté, co ve 12.30 projednáme bod 120, tak hned po něm bychom projednali tento nový bod, tisk číslo 348, zkráceně řečeno zahraniční mise. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Poznamenám si tedy 11.30, pane předsedo. (Předseda: 12.30.) 12.30 a dva body – bod číslo 120 a tisk číslo 348.

Nyní pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek a potom pan předseda hnutí Úsvit Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl předřazení následujících bodů, a sice bodu číslo 18, vládní návrh o některých podmínkách a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu. Jedná se o tisk 276, prvé čtení, jehož projednávání bylo přerušeno. Potom bod 23, vládní návrh, kterým se upravují některé podmínky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů. Je to sněmovní tisk číslo 308, prvé čtení, a sice na dnešek jako osmý a devátý bod za body, které předkládá ministr průmyslu a obchodu.

Potom mi dovoluji navrhnout pevné zařazení na pátek 31. 10. po již pevně zařazeném bodu číslo 1 jako bodu druhý veto prezidenta zákona tisk 82, péče o dítě. A potom za tento bod zařadit body ministryně spravedlnosti Heleny Válkové, konkrétně body číslo 8, 54, 55, 56 a 59, což jsou tisky 261, 304, 305, 306 a 307. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda Okamura, poté pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych navrhnout na dnešek, jestli bychom mohli zařadit jako pevný bod (obrací se směrem k předsedajícímu) – já nevím, jsou nějaké pevné body dneska? (Předsedající: Ano.) Takže hned za pevně zařazené body jestli bychom mohli zařadit mimořádný bod, a to je řešení v obci Vlachovice-Vrbětice. Je to ta obec, která mimochodem je

v mém bývalém senátním obvodě ve Zlínském kraji, kde došlo 16. 10. 2014 k výbuchu muničního skladu mimořádného rozsahu.

Občané sesbírali za jeden den petici, která už má 200 podpisů. Zástupci petičního výboru občanů se za chvíli dostaví i tamhle na galerii. Povolal jsem je, poprosili jsme je, přestože je to více než 300 kilometrů. Rádi bychom využili i přítomnosti pana ministra obrany, protože občané mají velké množství otázek, které by se rádi dozvěděli. Je to krásný kraj, je to Zlínský kraj, je to samozřejmě kraj můj a rád bych se při této příležitosti, kdybychom odsouhlasili tento mimořádný bod – nechceme z toho dělat politiku, říkám předem. Nechceme z toho dělat žádné obstrukce, jenom bychom – tamhle máme na galerii dva občany. Jsou to zástupci vlastně petičního výboru právě z Vlachovic-Vrbetic.

Prostě my bychom jim rádi společně pomohli a rádi bychom se ministra obrany právě zeptali na celou řadu otázek, které jsou odmítány občanům – je jim odmítáno jejich zodpovězení. Jsou to například otázky typu jaká vojenská technika, v jakém objemu je tam uskladněna. Jsou to otázky, jakým firmám, za jakých podmínek byly v areálu objekty pronajaty. Jsou to otázky typu, jakým způsobem byla zabezpečena a kontrolována bezpečnost areálu. Další otázkou, na kterou občané už mnoho dní čekají, aby jim byla zodpovězena, občané, kteří tam bydlí... (Poslanec se obrací na předsedajícího s nevyřčenou prosbou.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, znovu požádám Sněmovnu o klid. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, případné hloučky a diskuse na jiné téma přesuňte do předsálí. I já potřebuji přesně slyšet, jaký je návrh, abych o něm mohl potom nechat hlasovat. Děkuji.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Občané už se téměř čtrnáct dní ptají dále na otázky, jakým způsobem byli zástupci okolních obcí o povaze a objemu skladovaného materiálu vyrozuměni. Vyrozuměni nebyli dostatečně. Jsou tady další otázky. Zdali podléhala munice, která byla do těchto skladů navážena, kontrole také během její přepravy. V jaké vzdálenosti od osídlených území u nás ve Zlínském kraji jsou umístěny obdobné sklady, a to nejen ve Zlínském kraji, ale i v České republice, aby se taková věc nemohla opakovat. Dále se chceme zeptat, zdali společnost Bochemie recykluje v areálu bývalých muničních skladů raketové palivo, které je vysoce hořlavé. Jinak tento záměr byl schválen nejen vojenským stavebním úřadem v Olomouci, ale i zastupiteli Zlínského kraje, ovšem občané nebyli dostatečně informováni. Chceme se zeptat také na to, zdali byla v rámci EIA přezkoumávána také možnost vzniku výbuchu munice v tomto areálu, jakým způsobem je vlastně provoz firmy Bochemie kontrolován, zdali je chloristan amonný z areálu bývalých muničních skladů skutečně vyvážen, nebo není vyvážen, zdali podléhá jeho přeprava kontrole. Rádi bychom také požádali Ministerstvo obrany o vypracování nezávislého posudku pro případ zasažení výrobního areálu společnosti Bochemie municí z okolních skladů. Rádi bychom také požádali, a tím bych už to v tuto chvíli ukončil,

také pro občany, záznam naměřených hodnot zplodin, který provedla krajská hygienická stanice, a rovněž monitorování těchto zplodin po dobu trvání mimořádných bezpečnostních opatření.

Znovu jsem vás chtěl poprosit, zdali tento bod – znovu zdůrazňuji, nechceme z toho dělat žádnou politiku, jenom bychom rádi obdrželi informaci pro občany Zlínského kraje, konkrétně občany Vrbětic-Vlachovic, kde to tedy velice dobře znám, co mohou čekat, v jakém je to stavu, ptají se na různé úřady, posílají dopisy, a nikdo jim nechce odpovědět. Přitom tam vedle toho musí žít, mají tam své domy, mají tam své rodiny a hrozí další možné různé výbuchy. Takže bychom rádi slyšeli od pana ministra obrany, neříkám teď, pakliže byste odhlasovali tento bod, ať se pan ministr klidně připraví, znovu říkám, žádné politikum z toho nechceme dělat ani z toho nebudeme dělat, chceme jenom ucelenou informaci, aby občané byli ubezpečeni a abychom i do budoucna v České republice měli my všichni občané České republiky jasnou informaci, že se takového nic třeba už nemůže opakovat, nebo jaká jsou rizika.

Děkuji za vstřícnost a prosím o odsouhlasení tohoto mimořádného bodu na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny po projednání pevných bodů. Název je Řešení situace v obci Vlachovice-Vrbětice a v podstatě i problematiky muničních skladů jako takové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Byl by to nejdříve desátý bod. Ale budeme pokračovat. Pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Než přednesu svůj návrh, chtěl bych s dojetím ocenit postoj pana předsedy Okamury, který z toho nechce dělat žádné politikum. To jednoho fakt potěší. Děkuji.

Dovolte, abych přednesl žádost, se kterou se zahraniční výbor Poslanecké sněmovny obrací na Poslaneckou sněmovnu, aby byly pevně zařazeny body některých důležitých mezinárodních smluv. Opravdu z toho nechceme dělat politikum. Je to předjednáno se všemi předkladateli, kteří budou přítomni, a ty smlouvy jsou pod časovým tlakem.

O zařazení žádá zahraniční výbor na čtvrtek 30. 10. po písemných interpelacích a již pevně zařazeném bodě číslo 70, takže by se jednalo v pořadí o body 3 až 8. Bod 3 by byl sněmovní tisk 280, vládní návrh, kterým se předkládají k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků. Čtvrtý bod by byla změna dohody mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu, sněmovní tisk 333. To by se týkalo Ministerstva dopravy.

Dále by zbyly tři body týkající se Ministerstva financí. Pátý bod by byl sněmovní tisk 228, souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění, šestý bod by byl sněmovní tisk

318, vládní návrh Dohody mezi Českou republikou a Monackým knížectvím o výměně informací v daňových záležitostech, sedmý bod vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, sněmovní tisk 324. Jako osmý bod, kde by byl předkladatelem kdokoli, kdo by zastupoval Úřad vlády, je vládní návrh ratifikace Smlouvy mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

Znovu opakuji, že to je předjednáno se všemi předkladateli. Domníváme se, že to časově zatíží Sněmovnu minimálně. Je to šest mezinárodních smluv. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Jenom krátce, pane předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já na konto řečí pana kolegy Okamury podpořím návrh na zařazení nového bodu co se týká situace po výbuchu muničního skladu a lepší informovanosti občanů Zlínského kraje, potažmo toho regionu, který je nejvíce postižen.

Jenom prostřednictvím předsedajícího pro pana kolegu Okamuru. Možná jsem v tom hluku trochu přeslechl, ale pocit, že se píše petice a nikdo nereaguje a tak podobně, já mohu po konzultaci s předsedkyní petičního výboru sdělit, že žádná petice do petičního výboru v tomto smyslu nedorazila, tudíž nebylo čím se zabývat. Připomínám, že petiční výbor jest tím orgánem Poslanecké sněmovny, který v té první linii je jediným, který se může peticemi zabývat. Čili pokud ta petice, prostřednictvím předsedajícího, pane kolego Okamuro, někde tady ještě ve vzduchu prostě putuje nebo bloudí, prosím urychleně dopravit na petiční výbor, aby skutečně podle toho, jakým způsobem ta procedura má podle jednacího řádu Sněmovny probíhat, také co nejrychleji mohla být projednávána.

Opakuji, že návrh na zařazení nového bodu podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Komplikujete mi to, protože teď se přihlásil ministr obrany České republiky Martin Stropnický. Samozřejmě vnímám faktické poznámky pana předsedy Fialy, pana kolegy Benešika, ale bavíme se teď o programu. Také se hlásil pan předseda klubu ODS. Nyní tedy ministr obrany Martin Stropnický s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové a prostřednictvím předsedajícího pane poslance Okamuro, já bych vás chtěl aspoň teď v největší stručnosti přece jenom trochu informovat o tom, co probíhá, především s ohledem na to, že zítra podnikneme s ministrem Chovancem cestu přímo na místo ještě s řadou odborníků a chceme tu situaci na místě analyzovat, vyhodnotit a přijmout jakýsi plán opatření, který patrně bude velmi rychle

následovat v tom smyslu, že jsme byli i premiérem požádáni, abychom do pondělní vlády tento materiál připravili, a ten už bude reagovat v konkrétech.

Já bych se tedy přimlouval za to, abychom třeba dnes nediskutovali všechny ty otázky, tu řadu otázek, které sdílím s vámi, tu potřebnost na ně odpovědět, ale protože v následujících dovoluji si říct téměř hodinách se má v tomto ohledu stát něco zásadního, tak si myslím, že vás rád budu informovat, až budu vědět konkrétně určená na místě. Znovu opakují, že zítra.

Přesto si dovolím říct, protože většina těch dotazů byla adresována na Ministerstvo obrany, že v této situaci Ministerstvo obrany bylo připraveno konat, ale v závislosti samozřejmě na tom, o co si Policie České republiky požádá. Vojenská policie byla na místě okamžitě. Bylo jí řečeno, že v té fázi není potřeba. Teď si myslím, že se ta situace táhne déle, než všichni předpokládali, že ten rozsah je větší, než všichni předpokládali, a proto tedy chceme připravit – a v tom bych i ujistil oba zástupce kraje, že to bereme velmi vážně a že tu situaci musíme řešit účinněji než doposud. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Martinu Stropnickému. Vnímám to jako návrh, aby to bylo v jiný den než dnes večer, takže navrhovatel se podle toho bude muset zařídit.

Nyní tedy přihlášený pan kolega Fiedler, pan poslanec Radim Fiala, pan kolega Stanjura a potom pan kolega Benešik. K programu pořad. A potom se pan kolega Okamura hlásí asi s návrhem na jiný termín než dnes večer, když slyšel stanovisko ministra obrany. Prosim, pane poslanče, máte slovo k programu naší schůze.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych jen zareagoval velmi krátce na slova pana ministra Stropnického, protože si vybavuji, že včera večer ve zprávách bylo řečeno, že čekáte na nějakou výzvu nebo na nějaký impulz. Tak jestli tím impulzem měla být ta petice občanů z Vlachovic-Vrbetic, tak ta petice je dnes tady ve Sněmovně. Občané dále sbírají podpisy a jsem tedy rád, že se bude konečně něco v této záležitosti konat.

A to, co asi chtěl říct náš předseda Tomio Okamura – nechám na vašem zvážení, pokud s tím bude souhlasit náš klub, že navrhnete den programu této schůze, zdůrazňují této schůze, kdy budeme tuto záležitost řešit, protože informace, které z Vrbetic prosakují, že se v podstatě neví, co tam bouchlo, kolik toho bouchlo, jsou opravdu pro ty občany, kteří jsou v okruhu do jednoho, jednoho a půl kilometru velmi znepokojující. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ale páni kolegové, jednáme – já jsem velmi tolerantní člověk – ale jednáme o programu schůze. Prosim, abyste se vyjadřovali k tomu, co je předmětem programu schůze, protože tohle je debata, která patří potom k tomu bodu samotnému.

Pan poslanec Radim Fiala, pak předseda klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl vyjádřit také k tomuto bodu programu schůze a myslím si, že je to velmi důležité. Já jsem tady zaslechl poznámku pana kolegy Kalouska o tom, jak to určitě není žádné politikum, poznámku kolegů z KSČM, kdy to tedy máme řešit peticí. Vážení kolegové, já si myslím, že jde o velmi závažnou situaci. Jestli nám tady v České republice několik dnů vybuchuje muniční sklad, tak je prostě naší povinností jako občanů této republiky ptát se minimálně ministra obrany, jak jsou obecně zajištěny muniční sklady, aby se toto nestalo. My to přece nemůžeme přejít jenom tak. To nemůžeme přejít žádnou poznámkou, ať ironickou, nebo nějakou peticí, ale je potřeba se zeptat, co se udělá pro to, aby se takové věci nestávaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedo, máte jiný termín toho zařazení, pokud jste říkal, že se hlásíte k programu schůze? (Poslanec Radim Fiala mimo mikrofon.) Ne, já nemůžu navrhopvat, vy musíte navrhopvat, vy jste se hlásil do programu schůze.

Poslanec Radim Fiala: Dobře, tak jestliže pan ministr řekl, že to budou během několika následujících hodin řešit s panem ministrem vnitra, tak já navrhuji, aby se to zařadilo na páteční program po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak ještě nechám faktickou poznámku předsedovi klubu KSČM, a teď už jsem tedy za hranou jednacího řádu, protože se hlásil pan předseda klubu ODS s řádnou přihláškou k programu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já se moc omlouvám panu předsedovi klubu ODS, že jsem ho krátce předběhl, ale já mám pocit, že tady za hnutí Úsvit každý mluví jiným jazykem nebo o něčem jiném. Přece o peticích mluvil, pane kolego předsedo klubu prostřednictvím předsedajícího, váš pan předseda Okamura. Já jsem jenom poznamenal, že žádná petice zatím nedošla, ale nikoli že bych vás vyzýval, ať to řešíte peticemi. Ten problém vidíme jako velmi vážný a řekl jsem, že váš návrh bodu podpoříme. Tak se prosím pěkně poslouchejme. A všem se omlouvám za to, že jsem sem vůbec musel jít. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura k programu dnešní schůze. Věřím, že dodrží... Tak výborně, prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl zareagovat na návrh předsedy poslaneckého klubu ANO, kdy navrhl zařadit dneska pevně nějaké body,

nic proti tomu – ale doprostřed již pevně zařazených bodů. A já to nepovažuji za férové kvůli tomu, že pan poslanec Zahradník se snažil několikrát, abychom pevně zařadili bod číslo 64, a zase někdo navrhuje body před to. Já tedy říkám, že v okamžiku, a můžete si to potom prohlásit – tak je potom malá šance, že ty body dneska doprojdáme, ty, o které máte zájem. Naopak, pokud ten svůj návrh modifikujete, aby to bylo po všech pevně zařazených bodech, pak je velká šance, že ty body dneska doprojdáme. Nic víc, nic míň. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byla poznámka. Nyní pan poslanec Benešik a pan poslanec Novotný.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já budu velmi stručný, protože v podstatě moje prosba již byla vyslyšena. Velmi jsem se přimlouval za to, aby ten bod o muničním skladu byl zařazen poté, co pan ministr, tuším, že i vnitra i obrany, navštíví přímo místo činu, tak jak jsem to vyrozuměl od odpovědných pracovníků krajského úřadu z kanceláře hejtmána.

A jenom úplně poslední věc k tomu. Zaznělo tady, že zastupitelé Zlínského kraje o té záležitosti v nějakém čase, v nějaké verzi rozhodovali. Ujišťoval jsem se jako zastupitel Zlínského kraje – není tomu tak, není to vůbec v kompetenci samosprávných orgánů kraje. Ale jsem velmi rád za to, že tento bod bude zařazen a bude zařazen poté, co páni ministři vykonají návštěvu na místě činu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A navrhnete nějaký konkrétní termín, pane kolego, nebo ne? Ne, dobře. Tak musím tedy dát slovo panu kolegovi Okamuraovi, protože ten se hlásí ještě před panem poslancem Novotným. Prosím, pane předsedo, navrhnete nový termín.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, tak já jsem se domluvil s panem ministrem obrany, že by tedy úvodní informaci o tom stavu přednesl v pátek po té návštěvě. Já mu tedy předám tyto otázky, těch je celkem dost, takže jsme se dohodli, že co vypracuje, tak vypracuje, nebudeme na to nijak tlačit. Děkuji moc panu ministrovi za vstřícnost. Takže jsem chtěl tady říct, že jsme se dohodli na pátek, tedy že by řekl, jaký je tam ve čtvrtek stav, co zjistili s panem ministrem vnitra, abychom občanům mohli podat nějakou informaci, přičemž znova říkám, že předám tyto otázky. Takže teď se chci zeptat, jestli v pátek jsou nějaké pevné body. (Předsedající: Ano, jsou.) A je to lepší zařadit tedy na nějaký pevný čas nebo...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak zatím jsou pevně zařazeny body na ráno, a to tak, že tři, a poté jsou navrženy další body, takže zatím to vypadá tak, že jeden návrh není hlasovatelný, protože už je zařazen, a ostatní body podle výsledků hlasování. Čili za pevně zařazené body, když řeknete, tak je to v pořádku.

Poslanec Tomio Okamura: Takže za pevně zařazené body v pátek prosím zařadit bod řešení situace kolem výbuchu muničního skladu u obce Vlachovice-Vrbětice. Děkuji, tedy v pátek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, v pátek za pevně zařazené body, před body volebními, tak abychom volební body, které máme také zařazené na hodinu... Pardon, ty jsou na čtvrtek. Tak po pevně zařazených bodech.

Pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 67, návrh zastupitelstva Karlovarského kraje, na pátek po pevně zařazených bodech. Tento návrh zastupitelstva Karlovarského kraje byl už několikrát zařazen do programu jednání Sněmovny, ale bohužel vždycky spadl pod stůl. Takže tentokrát bych si dovilil požádat vás o pevné zařazení tohoto bodu na pátek po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji, čili to budeme hlasovat postupně. Ještě někdo další do programu schůze? Není tomu tak, můžeme tedy jednotlivě hlasovat.

Nejdříve je návrh pana předsedy Jana Hamáčka, abychom bod č. 120 tisk 240 zařadili na pátek na 12.30 a po něm nově zařadili tisk 348. Má někdo výhradu, nebo můžu nechat hlasovat o obou návrzích najednou? Nikdo nezpochybňuje.

Budeme rozhodovat v hlasování číslo 80, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 80 z přítomných 171 poslance pro 124, proti 1. Návrh byl přijat, tedy jsme pevně zařadili na 12.30 tyto dva body.

Nyní návrhy pana poslance Faltýnka. To je na dnešek, jako osmý a devátý bod, body 18 a 23. To je jedna záležitost pro dnešek. O těchto dvou bodech budeme hlasovat najednou. Má někdo výhradu? Není tomu tak.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 81. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81, z přítomných 172 pro 110, proti 14. Návrh byl přijat.

Pokud jde o návrh, abychom jako druhý bod v pátek zařadili zákon vetovaný prezidentem, jako bod číslo 2, to je zařazeno, není třeba hlasovat.

A potom, abychom jako body 3 až 8 zařadili body 54, 55, 56, 59, tedy body paní ministryně Válkové. O tom budeme hlasovat také. Bod 4 až 8, omlouvám se, za bod 3. Já jsem se přeekl.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 82 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 82 z přítomných 172 pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme navrhopvat, abychom na pátek po té dnešní debatě za pevně zařazené body zařadili nový bod Informace ministra obrany o situaci s výbuchem muničního skladu ve Zlínském kraji. Jestli to takto mohu zjednodušit. Ptám se pana předsedy Okamury, jestli ten text souhlasí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 83 a ptám se, kdo je pro zařazení této informace. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 83 ze 173 přítomných pro 86, proti 56. Návrh nebyl přijat.

Vidím, že je zájem o kontrolu výsledku hlasování. Ptám se, jestli se s faktickou poznámkou hlásí paní poslankyně Nina Nováková. Ne. Dobře. Hlásí se pan poslanec Jaroslav Borka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Borka: Pane předsedající, chtěl bych zpochybnit toto hlasování, neboť jsem mačkal "ano", ale bohužel mi vyšlo, že jsem se zdržel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili je to návrh o nesouhlasu s elektronickým zápisem o výsledku hlasování.

Rozhodneme bezprostředně o tom, zda přijímáte námitku pana poslance Borky, a to v hlasování 84, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro, aby se hlasování zpochybnilo. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 84 ze 173 přítomných pro 163, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování. Ptám se paní kolegyně Chalánkové, jestli se hlásí. Nehlásí. Dobře.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení bodu Informace ministra obrany o situaci o výbuchu muničního skladu ve Zlínském kraji na pátek po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 85 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 85 z přítomných 173 pro 78. Ani v tomto hlasování návrh nebyl přijat.

Budeme muset pravděpodobně řešit tu informaci, kterou je ochoten pan ministr poskytnout, jiným způsobem.

Nyní budeme hlasovat o návrzích pana poslance Kalouska, který navrhuje zařadit pevně na návrh zahraničního výboru první čtení na čtvrtek 30. 10. po písemných interpelacích – k již pevně zařazenému bodu 70 pevně zařadit body s příslušnými ministry předkladateli, a to jako body 3 a 4, smlouvy Ministerstva dopravy, je to manilská smlouva, bod 4 by byla dohoda mezi Českou republikou a vládou Hongkongu jako zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky. Můžeme hlasovat najednou mezinárodní smlouvy, nebo chcete po jednotlivých ministerstvech. Pan ministr zahraničí říká, že najednou. Dobře. Můžeme tedy body 3, 4, 5, 6, 7, 8, tak jak byly předneseny. Požaduje někdo ode mě, abych je znovu ocitoval? Ne. Můžeme hlasovat najednou.

Hlasování pořadové číslo 86. Ptám se, kdo je pro toto pevně zařazení bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 86 z přítomných 173 pro 43, proti 70. Návrh nebyl přijat. Budeme tyto smlouvy hlasovat v pořadí.

Nyní jde o návrh, protože ostatní debata byla o bodě, který navrhl pan předseda Okamura, návrh pana poslance Novotného o pevně zařazeném bodu, návrh Karlovarského kraje na projednání novely zákona.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 87, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevně zařazení bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 87 z přítomných 173 poslanců pro 12, proti 70. Návrh nebyl přijat. Kolegy z Karlovarského kraje podpořili jen jednotlivci.

Tím jsme vyčerpali jednotlivé návrhy na změnu pořadu této schůze a konstatuji, že jsme na dnešní jednací den zařadili jenom dva nové body, a to osmý a devátý, body 18 a 23. Můžeme tedy přistoupit k jednotlivým bodům, tak jak byly navrženy.

Ještě předtím, než začneme pořad schůze, konstatuji, že byla doručena předsedovi další omluva, a to z osobních důvodů pana poslance Adama Rykaly na dnešní a zítřejší jednací den.

Budeme tedy projednávat pevně zařazené body. Tím prvním je bod číslo

84.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství
a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně
a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána
v Phnom Penhu dne 11. července 2012
/sněmovní tisk 222/ - první čtení**

Požádám pana ministra zahraničních věcí, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Stejně tak žádám pana poslance Rostislava Vyzulu, který je zpravodajem tohoto

tisku. Prosím pana ministra zahraničí, aby se zároveň ujal úvodního slova. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám dnes tady uvést vlastně tři rámcové smlouvy, které by chtěla uzavřít Evropská unie se třemi zeměmi Asie, nebo lépe zeměmi ASEANu. Ta první, kterou bych chtěl předložit, je rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi EU a Filipínskou republikou. Dovolte mi, abych vám k ní řekl několik věcí, které snad je dobré si tady připomenout, máme-li o této smlouvě hlasovat.

Chtěl bych upozornit, že to vlastně není první smlouva, kterou EU takto uzavírá s jednou ze zemí ASEANu. Tou první byla Indonésie, teď tady máme Filipíny a já vám za chvíli předložím ještě Vietnam. Chci vás upozornit na to, že je to poměrně docela zásadní krok, který EU dělá, protože Indonésie – to bylo 250 mil. obyvatel, Filipíny – to je stovka milionů, a Vietnam – to je vlastně také téměř 100 milionů obyvatel. Takže to je dohromady 450 milionů obyvatel – partner. A je to vlastně poprvé v historii, kdy takto EU uzavírá tento typ dohody o partnerství a spolupráci se zeměmi ASEANu.

Co se týče Filipín, Filipíny jsou poměrně také velmi zajímavá země, stejně jako Indonésie byla. U Filipín bych zdůraznil to, že Filipíny dnes podle analýz by měly dosáhnout v ranku nejbližších let příčky země, která bude patřit mezi dvacet největších ekonomik světa. Viděl jsem analýzu, ve které v roce 2050 se předpokládá, že Filipíny budou šestnáctou největší ekonomikou světa. Já bych to podepřel tím, že v roce 2013 měly Filipíny ekonomický růst 7,2 procenta, což je vlastně po Číně druhý největší ekonomický růst, růst HDP v zemích Asie. Je to země, která dle mého je pro Českou republiku dneska také zajímavý partner. Já bych chtěl připomenout, že první, kdo vyvážel z České republiky nebo z Československa do Filipín, byl náš podnikatel Baťa a v současné době jsme tam poměrně úspěšní ve vývozu elektroniky. Filipíny vyhlásily modernizaci armády a je tady celá řada příležitostí pro české firmy. Takže si myslím, co se týče obecně našeho postavení ve Filipínách, tak je velmi dobré, protože historie vztahů mezi Filipínami a Českou republikou je velmi pozitivní. Už čeští jezuité dorazili do Filipín na konci 17. století a od té doby jsou tam Češi, poměrně řada Čechů je tam velmi známých, a dokonce někteří jsou součástí filipínských učebnic na školách.

Takže vám mohu tuto smlouvu doporučit. Myslím si, že je pro Českou republiku velmi dobrá věc se na tomto podílet v rámci EU a podpořit uzavření této dohody o partnerství a spolupráci s Filipínskou republikou. Mohu vás ujistit, že ratifikace této smlouvy nebude předpokládat žádné finanční ani rozpočtové dopady. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi, včetně jeho historického exkurzu do vztahů mezi Českou republikou a Filipínskou republikou.

Prosím pana zpravodaje, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Prosím, pane profesore.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. V podstatě hlavní bylo řečeno. Já bych chtěl jenom zdůraznit, že se jedná opravdu o komplexní dohodu zahrnující spolupráci ve všech snad oblastech politiky, obchodu, kultury a dalších. Mimo jiné je tady také i boj proti pašování drog a praní špinavých peněz, což je pro mne tedy sympatické, určitě. Zajímavá informace je o této smlouvě ta, že vláda vyslovila souhlas s dohodou již 14. prosince 2010 a po čtyřech letech se dostáváme tedy teď k prvnímu čtení. Faktem je, že Parlament České republiky dostal tuto dohodu již v červnu 2013, ale v důsledku rozpuštění Poslanecké sněmovny dohoda nebyla projednána.

Takže já jenom konstatuji na základě toho všeho, že Filipínská republika snad by nemusela nikomu vadit, to není kontroverzní smlouva, naopak je přínosem, a doporučuji ji schválit do druhého čtení s tím, aby byla projednána v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že nemám do obecné rozpravy žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli bude mít někdo návrh na přikázání jinému výboru k projednání, protože organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, pan zpravodaj to zopakoval. Má někdo jiný návrh? Nevidím tedy jiný návrh hlasování než přikázání zahraničnímu výboru.

O tom rozhodneme v hlasování pořadové číslo 88, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání této smlouvy zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88, z přítomných 173 pro 128, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 84.

Pokračujeme pevně zařazeným bodem číslo 85. Pan ministr si sice sedl na své místo, ale já ho znovu požádám, aby přišel ke stolku zpravodajů, protože i tato smlouva je jeho. Jde o

85.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012
/sněmovní tisk 223/ - první čtení**

Pan ministr zahraničí má slovo. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Tak je to podobně, já už jsem to tady avizoval, po Indonésii a Filipínách je tady třetí země, také téměř 100 milionů obyvatel, a to je Vietnam. Takže i tady vlastně platí, co bylo řečeno. Zpravodaj to správně řekl ve vystoupení k Filipínám, že tato smlouva má opravdu charakter globální, to znamená, ona postihuje celou řadu oblastí, nejenom ekonomiku, o které jsem mluvil, ale také takové věci jako otázky kulturní, ale třeba i pašování drog, praní špinavých peněz, to znamená boj proti těmto jevům jako součást vlastně určitého společného postupu. Takže je to něco, co zasahuje vlastně všechny oblasti života – pokrývá tato smlouva.

Samozřejmě by mohla mít a měla by mít vliv na rozvoj vztahů mezi evropskými zeměmi, zeměmi EU, a Vietnamem také proto, že na tuto smlouvu navazuje také to, že v současné době EU vyjednává s Vietnamem smlouvu o volném obchodu a ta by měla být dokončena v příštím roce. Takže pokud by se tato smlouva ratifikovala, tak já si myslím, že právě v souvislosti s tou dohodou o volném obchodu, která by měla být uzavřena v příštím roce, to může výrazně zlepšit možnosti firem států EU, tedy včetně České republiky, pronikat na vietnamský trh, právě proto, že by to zlepšilo podmínky v oblasti tarifní liberalizace, odstranění i netarifních překážek a zlepšení i toho regulačního prostředí. Takže v návaznosti na chystanou zónu volného obchodu by to i pro Českou republiku mohl být výrazný posun, co se týče těch podmínek pro obchodní výměnu.

Vy dobře víte, že mezi Vietnamem a Českou republikou existuje poměrně široká spolupráce z minulosti. Já bych tady jenom připomněl, že v únoru 2015 si Vietnam i Česká republika připomenou 65. výročí navázání diplomatických styků. Takže pokračovat v této tradici můžeme nyní tím, že budeme ratifikovat tuto smlouvu a v něčem ještě vylepšíme podmínky pro vzájemné vztahy a styky mezi Vietnamem a Českou republikou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi a prosím pana zpravodaje pro první čtení, pana poslance Jiřího Míholu, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážení kolegové. Já bych vlastně stanovisko pana ministra jenom velmi stručně doplnil. Je to dohoda navazující na předchozí dohodu Evropské unie s Filipínskou republikou. Rád bych tady podotkl skutečnost, že tato dohoda byla již jednou předložena Poslanecké sněmovně, a to v červnu 2013, ale z důvodu rozpuštění Poslanecké sněmovny už nebyla projednána. Je tedy předkládána opětovně.

Co se týká jejího cíle. Cílem této dohody je stanovit rámec pro posílení bilaterálních vztahů mezi Evropskou unií a Vietnamem a pro užší spolupráci ve všech oblastech společného zájmu. Dohoda obsahuje všechny politické doložky, které bývají běžně začleňovány do rámcových dohod sjednávaných Evropskou unií s dalšími zeměmi. Dále bych konstatoval, že nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, veřejnou správu. Je v souladu s legislativou Evropské unie.

Doporučuji přikázat zahraničnímu výboru a dát souhlas s ratifikací. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, totéž navrhuje pan zpravodaj. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, ale mám požadavek na odhlášení, takže vás odhlašuji a požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se počet poslanců ustálí, rozhodneme hlasováním pořadové číslo 89, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku 223 zahraničními výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89, z přítomných 136 pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod 85.

Pan ministr zůstal u stolku zpravodajů, protože dalším bodem je bod číslo 86. Požádám pana poslance Robina Böhnische, aby se dostavil ke stolku zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení. Bod 86 je

86.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - první čtení

Prosím pana ministra o jeho úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Také děkuji. Takže tady je třetí a v této sérii poslední návrh smlouvy, která se také týká partnerství a spolupráce Evropské unie. Tentokrát tou zemí je Mongolsko.

Víte, že mezi Českou republikou a Mongolskem je poměrně významná tradice minulých vztahů. Já bych připomněl, že ještě v době socialismu jsme budovali dost významnou část tehdejší mongolské průmyslové základny. Také po roce 1990, kdy Mongolsko oproti Vietnamu začalo budovat demokratickou společnost s tržní ekonomikou, tak Mongolsko bylo a je stále mezi pěti hlavními prioritami rozvojové pomoci České republiky, takže to poměrně významné angažmá České republiky v Mongolsku pokračovalo i tím, že se Mongolsko stalo prioritní zemí rozvojové pomoci. A když vezmu tuhle poměrně dost velkou českou investici v minulosti při budování průmyslu i v oblasti rozvojové, tak musím bohužel konstatovat, že se nám příliš nepodařilo navázat v normální obchodní výměně. Tam si myslím, že obchod neodpovídá úrovni vztahů obou zemí ani té tradici, minulosti. To se nám z důvodů, o kterých není čas tady teď asi debatovat, úplně nepovedlo. Takže kdybych měl doporučit tuto smlouvu, doporučil bych ji také proto, že by to mohl být krok k tomu, abychom s tou situací něco učinili. Protože pro Mongolsko je Evropská unie významný partner. Pro Mongolsko je to třetí největší obchodní partner vůbec. V současné době je ale aktivita různých společností v Mongolsku vysoká. Tam je velice významná aktivita USA, Japonska, Kanady, takže tam je poměrně silná konkurence. Myslím si, že je důležité, že Evropská unie se snaží pro ty vztahy v nejrůznějších oblastech vytvořit co nejlepší podmínky a že tady tato smlouva by k tomu mohla dát podnět a krok.

Pro Českou republiku je podle mě jednoznačné, že bychom tuto smlouvu měli podpořit a využít té jejich základny, abychom možná dohnali to, co se nám prozatím v Mongolsku úplně nepodařilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře, a prosím pana zpravodaje Robina Böhnische, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan ministr mluvil z velké části o minulosti. Já se tady dotknu smlouvy a současného stavu.

Mezi Uníí a Mongolskem neexistuje dosud žádný právní rámec k vedení politického dialogu a ten chce Unie i touto dohodou zintenzivnit. Mongolsko zároveň setrvale projevuje zájem o větší pozornost ze strany Unie. Tahle dohoda podporuje bilaterální, regionální a mezinárodní spolupráci a tvoří základ pro účinnější spolupráci Evropské unie, jejích členských států s Mongolskem v oblasti rozvoje obchodu a investic, spravedlnosti, svobody a bezpečnosti a zahrnuje řadu dalších oblastí.

Postoj České republiky, jak už říkal pan ministr, ke sjednání dohody byl od začátku kladný i vzhledem k historickým vazbám Československa, České republiky a Mongolska. České firmy v Mongolsku tradičně působí v oblasti dopravy, těžebního průmyslu, zdravotnictví, energetiky a průzkumu nerostných zdrojů, nicméně jistě ne v dostatečné nebo v žádoucí míře. K hlavním perspektivním oblastem budoucí spolupráce se tak řadí průzkum a těžba surovin, energetika, rozvoj zemědělství, dopravní infrastruktura, ekologie, cestovní ruch a regionální rozvoj.

Obsah dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky. Já tedy doporučuji postoupit tisk do druhého čtení a projednání v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání v zahraničním výboru, totéž navrhuje zpravodaj. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat pouze o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 90. Ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90, z přítomných 153 pro 141, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji a končím bod číslo 86.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Roman Procházka z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Pokračovat budeme bodem číslo

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - první čtení

Požádám pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Stejně o to požádám pana poslance Milana Urbana, který je zpravodajem tohoto tisku. Protože z pověření vlády přednese úvodní slovo pan ministr Jan Mládek, tak ho zároveň žádám o slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh tohoto zákona má především upravovat zvyšování energetické účinnosti v České republice a podporovat energetické úspory. Hlavním důvodem pro novelizaci zákona je směrnice 212/27/EU o energetické účinnosti, kterou má ČR povinnost transponovat. Dalším důvodem je dodatečná částečná úprava implementace již transponovaných směrnic, a to směrnice o energetické náročnosti budov a směrnice o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách. Posledním důvodem novely zákona jsou zkušenosti z aplikační praxe stávajícího znění, kdy v rámci poslední novely zákona došlo k velkým úpravám povinností pro občany ČR a po více jak roční praktické aplikaci je potřeba některé povinnosti upravit.

Část směrnice o energetické účinnosti, která je implementována do této novely, upravuje zejména oblasti energetického auditu, energetického posudku, hospodárné užívání energie ústředními institucemi a energetické služby. Mezi navrhované změny patří povinnost pro velké podnikatele absolvovat energetický audit, a to každé čtyři roky. Nově je v zákoně zavedena rovněž oblast energetických služeb, přičemž ministerstvo bude zveřejňovat vedle seznamu energetických specialistů rovněž seznam takzvaných poskytovatelů energetických služeb, ze kterého mohou občané získat informace o dostupných firmách na trhu. Poskytovatelé energetických služeb byli dosud upraveni v rámci energetického zákona, ale kvůli potřebě a návaznosti na nové požadavky ze strany EU je celá oblast energetických služeb řešena v této novele. Zásadní novinka týkající se průkazu energetické náročnosti budov je zavedení úlevy od povinnosti mít zpracovaný průkaz v případě prodeje či pronájmu budovy postavené před rokem 1947. Tato možnost je podmíněna písemnou dohodou obou stran. Úleva je nastavena hlavně pro rodinné domy, kde je zpracování průkazu příliš finančně zatěžující a i pro tyto staré budovy formální.

Další významná změna je v oblasti státní energetické koncepce, kterou novela standardizuje formou jejího zpracování včetně vymezení cílů státu v oblasti energetického plánování v energetice. Určité změny jsou provedeny i v ustanovení týkajícím se obcí a krajů v rámci zpracování územních energetických koncepcí. Státní energetická inspekce výrazně posílí kontrolní činnost směrem ke kvalitě zpracovávaných dokumentů, jako jsou například právě průkazy energetické náročnosti budovy nebo energetické audity.

Dámy a pánové, na závěr si dovoluji upozornit, že většina navrhovaných změn zákona odráží některou z evropských směrnic a nešetrná úprava navrhovaných změn může ČR způsobit problémy při vykazování implementací těchto směrnic vůči Evropské komisi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu Janu Mládkovi. Žádám pana zpravodaje Milana Urbana, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosim, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr tady poměrně podrobně uvedl, o co se jedná v této novele zákona o hospodaření s energií. Předpokládám, že bude tato novela přikázána hospodářskému výboru. Možná bych vyzdvihl jedno téma, které tady pan ministr zmínil, a to je otázka státní energetické koncepce a způsobu projednávání, které je řešeno v paragrafech tohoto zákona. Myslím si, že diskuse na hospodářském výboru bude určitě vedena i o tom, jakým způsobem má být státní energetická koncepce schvalována. Dnes je to tak, že Ministerstvo průmyslu připraví, vláda schvaluje. Otázkou je, jestli z hlediska nějaké stability energetických koncepcí do budoucna by neměla být ratifikace učiněna Poslaneckou sněmovnou. To znamená, abych přešel některým výhradám, nemyslím, že Poslanecká sněmovna by měla tvořit koncepci, ale měla by ji buď přijmout, jak ji schválí vláda, nebo vrátit, čili odmítnout, ale to je věc, která je k diskusi jako ostatně možná další detaily tohoto zákona.

Já bych to teď nechal na hospodářský výbor a doporučuji propustit do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku z místa. Prosim, pane kolego, máte slovo. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Velmi stručně. Také jsem pro propuštění do hospodářského výboru, nicméně bych chtěl říct, že veškeré kroky, které se budou týkat různých auditů, koncepcí, stojí peníze. A tady je na zamyšlení, jestli tím nezatěžujeme příliš mnoho podnikatelský sektor. Chápu, že jsou na jedné straně směrnice Evropské unie a na druhé straně jsou náklady, a myslím si, že necitelným přístupem bychom opravdu způsobili velké škody.

Ale mám jinou připomínku. Tady padlo, že energetické štítky se nebudou týkat budov, které byly postaveny před rokem 1948 a které se prodávají. Myslím si, že máme jiný problém, který tady na obcích je, že děláme energetické štítky na budovy, které nikdy nebudeme prodávat, jako jsou radnice, školy a tak dále a tak dále. Je to zbytečně zatěžující náklad. Myslím si, že bychom se s tímto měli nějak popasovat v rámci hospodářského výboru nebo případně dalších čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Ptám se, kdo další. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Možná bychom s panem ministrem mohli pár vět v diskusi věnovat už dneska v prvním čtení. Mě zajímá ten interval a

povinné audity jednou za čtyři roky. Jestli je to interval, se kterým jsme ještě schopni pracovat, zda jsme schopni najít třeba delší interval, a pokud ne, tak proč. Protože si myslím, že to skutečně bude zvyšovat náklady a logicky náklady těchto podniků se zase promítnou do cen jejich produktů. Plně souhlasím s připomínkou, kterou řekl můj kolega Ivan Adamec. Je to opravdu nesmyslné a mohli bychom najít řešení, které ušetří obcím peníze, které pak mohou investovat mnohem smysluplněji než dělat energetické audity na své budovy, které skutečně prodávat nechtějí a nebudou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní pan poslanec Herbert Pavera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, dámy a pánové.

Vážený pane předsedající, chci se taky přihlásit k tomu, co tady řekli mí předřečníci – pan Stanjura a pan kolega z ODS Adamec, který upozorňoval na to, že energetické audity na obcích by neměly být povinností, ale měly by se dělat jenom tehdy, když obec rekonstruuje nebo připravuje žádost o dotaci nebo vystavuje. Řeknu příklad z minulosti, jak energetické audity dopadly před deseti a více lety, kdy jsme měli povinnost energetické audity na obcích dělat. Leží nám za stovky tisíc, jsou na nic. Vyhodili jsme opravdu spoustu peněz a potom se změnilly normy, museli jsme energetické audity dělat znovu, musíme dělat energetické štítky. Nevím, jestli tam je opravdu tak dalece příkaz Evropské unie, nebo jestli je to lobby některých skupin, které se zabývají těmito věcmi. Velice by mě to zajímalo z hlediska obce. Opravdu si myslím, že obce ani podnikatelé by neměli být zatěžováni tím, co není pro jejich potřebu nutné. I když chápu, že z hlediska energií je nutné šetřit energiemi, ale nabádám všechny, abychom opravdu neschvalovali něco, co ublíží jak obcím, tak i podnikatelské veřejnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Paverovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan zpravodaj Milan Urban. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: K energetickým štítkům. Aby nedošlo k nedorozumění, nerad bych vás edukoval. A s veškerým respektem k opozici je potřeba říct, že energetické štítky už tady dávno zavedeny jsou. Možná si někteří vzpomenete, jak to tehdy bylo. Já to nedělám často, ale u tohoto si to obzvlášť užiji, protože tehdy jsem řekl, když se to tady projednávalo, že to je fakt pitomost. Někteří na to budete pamatovat. Teď nás to dohnalo. Voda někam utekla a ukázalo se, že jsem v mnohém měl pravdu. A možná je to příležitost k tomu, abychom se znovu nad tím zamysleli, protože je to fakt pitomost. A některé věci, které můžeme v České republice udělat v porovnání se směrnicí, abychom se s tím vypořádali. Opravdu se mi teď zdá příhodná doba, aby hospodářský výbor v tomto směru ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu hledal nějaké řešení, aby se věci, které zbytečně zatěžují občany,

instituce a samosprávy, ze zákona vyndaly, pokud to bude jenom trochu možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Stanjurovi, konstatuji, že pan předseda vlády má náhradní kartu číslo 54.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím souhlasit s panem zpravodajem. Říkal to tehdy, říkali jsme to tehdy mnozí také. Rozdíl byl v tom, že vládní poslanci byli masírováni zejména úředníky Ministerstva průmyslu a obchodu. Říkám úředníky – že to tak prostě být musí! Jinak že bude infringement, budeme platit pokuty a podobně. Nám se to tehdy nezdálo, jenom jsme nebyli schopni v tom čase a časovém tlaku doložit naši oprávněnou obavu, že to tak být nemusí. A že máme manévrovací prostor. Takže plně potvrzuji to, co říká pan poslanec Urban. Není to jenom tím, že jsme si vyměnili lavice vládní a opoziční. V opozici je vždycky jednodušší být proti. Ale vítám snahu to upravit, zjmenit a pokud možno všude, kde to jde, tu povinnost odebrat. Tam, kde to vůbec není rozumné.

Jenom říkám, a nevím, jestli tam sedí ti samí úředníci, kteří nám to tvrdí, já se klidně podívám do starých podkladů, kteří nám to tvrdili, že nemůžeme uhnout ani milimetr. My jsme tehdy říkali, že jsme bruselštější než Brusel. Ale zpráva našeho úřednictva, které teď bude od 1. ledna naprosto nezávislé a chráněné služebním zákonem, byla: Přes to nejede vlak, takhle to být prostě musí. A praxe ukazuje, naštěstí, že to tak vždycky není a že máme nějaký prostor buď něco vyjednat, nebo aspoň nepřidávat k tomu, co už udělat musíme. Takže v tom určitě vládní koalice bude mít naši podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr Jan Mládek v rozpravě. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Chtěl bych poděkovat za podněty na projednávání tohoto zákona, které už jsou uvedeny v prvním čtení. Chtěl bych zdůraznit, že obecně je prioritou vlády snižování CO₂, kdy se je identifikuje s tím cílem, který je na evropské úrovni. Máme velký problém s cílem zvyšování podílu OZE, což je také všeobecně známo. Ale energetické úspory zvyšování účinnosti jsou samozřejmě vládní prioritou, byť ne nutně v tom objemu, který je zatím navrhován. A samozřejmě tehle cíl se také dostává do sporu s administrativní náročností. Proto tento zákon přichází s tím, že štítky na budovy při prodeji a pronájmu nebudou povinné u budov z roku 1947 a starších. Je to dáno logikou, že tam to štítkování je zbytečné, protože všechny ty domy spadnou do té nejhorší kategorie, takže se ví, že tyto domy z energetického hlediska nejsou v pořádku, a není to žádné překvapivé sdělení. Proč je to rok 1947? Protože na to existuje precedens

z některých jiných zemí, kde neprováděli gold-plating a stanovili si tam takovýto rok. Ale samozřejmě jsme připraveni o tom diskutovat.

Stejně tak jako energetický audit, kde to je doporučení Evropské unie, a v té debatě v hospodářském výboru se budeme zabývat samozřejmě tím, zdali je to doporučení opravdu naprosto tvrdé, anebo jestli je tam nějaký prostor. To je myslím celkem legitimní diskuse, protože ano, občas existuje tendence si to zjednodušit, neriskovat tzv. infringement nebo správní řízení, ale na straně druhé je opět administrativní náročnost procesů.

Takže vítám tuto debatu a podrobně se jí budeme věnovat na jednání hospodářského výboru, případně jiných výborů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. Nikoho dalšího do rozpravy nevidím. Ještě faktickou poznámku pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, tak to je hezký! Já tady slyším, jak si opozice a koalice vyměňují názory, že vlastně to myslely už tehdy, že by to nemělo být, ale realita byla pak naprosto jiná. Já vám něco řeknu. Mně první týden v lednu roku 2014 přišla energetická inspekce a první, co jí zajímalo, jestli máme ty štítky na školách, na tělocvičnách, na radnici. Samozřejmě, neměli jsme je! Jako každý! A hned začalo správní řízení! Tak jenom na vysvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo další do rozpravy? Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. V rozpravě, pane zpravodaji, vystoupilo sedm vystupujících, z toho někteří opakovaně. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Je to pravda, pane zpravodaji? Je tomu tak. Budeme se tedy zabývat pouze návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat pouze o přikázání hospodářskému výboru.

Rozhodneme tak v hlasování pořadové číslo 91, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Je někdo proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 91 z přítomných 159 pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému a lhůta k projednání zůstala podle zákona o jednacím řádu 60 dnů. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 20.

Pokračovat budeme bodem číslo

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - první čtení

Požádám pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, aby zůstal u stolu zpravodajů. Žádám, aby pan poslanec Martin Novotný zaujal místo u stolu zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení.

Z pověření vlády návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Pane ministře, prosím, máte úvodní slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych uvedl materiál Ministerstva průmyslu a obchodu předkládaný na dnešní schůzi k projednávání. Jedná se o návrh novely zákona o investičních pobídkách, jehož součástí je související změna zákona o daních z příjmu, zákona o zaměstnanosti a zákona o dani z nemovitých věcí.

Materiál byl připraven zejména v návaznosti na přijetí nových evropských předpisů pro oblast veřejné podpory. Z pohledu investičních pobídek jsou nejzásadnější dvě změny, které tyto nové předpisy přinášejí. Za první plošné snížení přípustné míry regionální veřejné podpory v České republice na 25 % způsobilých nákladů oproti dřívějším 40 %. V některých okolních státech může tato podpora aktuálně dosáhnout až 50 %, například v Maďarsku a Bulharsku. Dále jde například o omezení blokované výjimky pro režimy podpory s ročním objemem podpory nad 150 mil. eur, kam spadají investiční pobídky. Tyto režimy podpory musejí být dále evaluovány na základě plánu hodnocení schváleného Evropskou komisí.

V reakci na tyto skutečnosti byl připraven návrh zákona, který adaptuje systém investičních pobídek na nová evropská pravidla pro poskytování veřejné podpory a současně přispěje k udržení konkurenceschopnosti českého systému pobídek v mezinárodní soutěži. Předloženým návrhem zákona dojde zejména k rozšíření regionů pro poskytnutí hmotné podpory na tvorbu nových pracovních míst a také rekvalifikace a školení zaměstnanců. Navýšení maximálního limitu kapitálové podpory pro strategické investiční akce. Zavedení nové formy investiční pobídky, osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněných průmyslových zónách. Také k lepšímu zpřístupnění pobídek projektům technologických center a center strategických služeb.

Navrhovaná opatření usnadní investorům čerpání podpory, zrychlí návratnost podpořených investic, a tím zvýší atraktivnost celého systému pobídek. Ani při těchto změnách však nemůže skutečné čerpání investičních pobídek překročit částku stanovenou podle aktuální mapy regionální podpory, to je 25 % způsobilých nákladů u velkých podniků. Oproti předchozímu období, kdy byla povolena míra podpory až

40 %, se tedy závazky státu sníží. Závazky státu budou navíc protikladně vykompenzovány zvýšením příjmů z trhu práce a nepřímých daní.

Po změnách očekáváme vytvoření více než deseti tisíc nových pracovních míst ročně a současně provedení investic ve výši 43 mld. korun. Tomu odpovídá maximální podpora ve výši 11,6 mld. korun.

Efektivnost pobídek pro stát bude nově monitorována i Evropskou komisí formou evaluace. Evropská komise potvrdila MPO možnost pokračovat se systémem investičních pobídek podle blokové výjimky jako nadlimitního režimu podpory, avšak za předpokladu pravidelného vyhodnocování podpory dle plánu hodnocení, který byl zaslán Evropské komisi ke schválení.

Předloženým návrhem zákona budou dále realizována opatření, která mají za cíl snížit administrativní zátěž žadatelů, zvýšit právní jistotu příjemců podpory a zlepšit pružnost celého systému.

Dovoluji si vás proto požádat o podporu tohoto zákona a jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru průmyslu a obchodu Janu Mládkovi a žádám, aby svou zpravodajskou zprávu přednesl zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Novotný. Prosim, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak uvedl pan ministr ve svém úvodním slově, tato novela má z velké části transpoziční charakter. Já se však domnívám, že důsledky těch transpozic jsou natolik zásadní pro oblast veřejné podpory, že omezit se jenom na debatu o tom, že promítáme nové podmínky evropské legislativy, je nedostatečné.

Projednávaná novela upravuje jednu konkrétní oblast, takzvané veřejné podpory. Tímto termínem jsme se v posledních letech naučili eurojazykem nazývat problematiku regulace inherence veřejných subjektů prostřednictvím veřejných prostředků do volné soutěže ekonomických subjektů na trhu. V tomto případě jde tedy o regulaci různých forem podpory investic prostřednictvím takzvaných investičních pobídek. Oproti stávající legislativě novela představuje primárně onu implementaci dvou novelizovaných evropských předpisů, konkrétně nového obecného nařízení o tzv. o blokových výjimkách, General Block Exemption Regulation, a nové mapě regionální podpory na léta 2014 až 2020 (řekl: dvanáct), která dosud platné limity v této oblasti pro regiony ČR snižuje, a to tak podstatným způsobem, že je potřeba to nejenom říct, ale i podtrhnout a zdůraznit.

Podobně jako v ostatních oblastech regulace veřejné podpory pro oblast investičních pobídek legislativní model stanovuje výjimky z obecného principu zákazu veřejné podpory, a to formou objemových limitů a dalších podmínek. Zjednodušené formulaci lze základní dvě novinky implementované novelou z dříve zmíněných evropských předpisů hodnotit jako další zpřísnění podmínek veřejné

podpory. Oproti stávající definici blokové výjimky je stanoven objemový limit 150 mil. eur ročně, v rámci kterého se podpora poskytuje bez nutnosti dalšího posuzování Evropskou komisí. Vyšší úroveň podpory implikuje notifikační proces daleko přísnějšími podmínkami.

Pokud jde o limitaci prostřednictvím mapy regionální podpory, i zde dochází ke zpřísnění formou snížení limitu pro jednotlivé regiony České republiky, a to v návaznosti na jejich současnou kategorizaci dle pásem stanovených dle procentního podílu HDP na obyvatele vůči průměru EU, a to z dosavadního limitu 40 % na už zmíněných 25 %.

Důvodová zpráva shrnuje vývoj systému investičních pobídek v České republice, jejich forem, nejružnějších forem poskytování slev a aktivní finanční podpory a shrnutí ročních bilanci v této oblasti. Já ale považuji za vůbec nejdůležitější, že při onom bilančním pohledu sice najdeme kvantifikaci, ale je tam stále uváděna kvantifikace očekávaných přínosů, to jest kvantifikace tehdejších expektací. Ve zprávě obecně postrádám hlubší analýzu skutečných efektů a dosavadní úspěšnosti systému, která pro hodnocení jeho nového nastavení pro příští období má zásadní význam. Zpráva dále obsahuje jakousi delší podrobnou komparaci jednotlivých variant možných řešení od nulové varianty až po variantu preferovanou, která je označena číslem dvě. Jde o novelu zákona o investičních pobídkách podle obecného nařízení o blokových výjimkách, které jsem tady už zmínil. (V sále je šum.)

Já předpokládám, že zmíněné aspekty jednotlivých řešení budou podrobně diskutovány na hospodářském výboru a v rámci dalších čtení zákona. Osobně však považuji absenci důkladné SWOT analýzy, účinnosti a efektivity systému investičních pobídek za natolik podstatnou pro vypovídací hodnotu a kvalitativní posouzení této novely, že budu – a též z důvodu obecného ideového nesouhlasu s celým systémem evropské regulace veřejné podpory jako takovým – navrhopvat vrácení novely vládě k přepracování.

V této souvislosti mám mnoho otázek zejména kolem kvantifikace dopadu novely na státní rozpočet, zejména s ohledem na očekávané výnosy posilující příjmovou stránku rozpočtu, to jest na předpokládané celkové kladné saldo aplikace. Zároveň ale realisticky konstatuji, že očekávám, že Sněmovna jako celek zaujme k návrhu tradiční postoj, který Sněmovna zaujímá k implementaci evropské legislativy a jejích nástrojů, to jest přístup dle hesla "když už, tak už", a očekávám, že přes můj návrh k přepracování budeme mít prostor v hospodářském výboru k diskutování detailních jednotlivých položek tohoto návrhu zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodajovi za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče. Zatím jediný přihlášený do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuju za slovo, vážený pane předsedající.

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych řekl pár slov k této novele zákona. Myslím, že mnoho už zaznělo zejména od pana zpravodaje, nicméně pár slov bych ještě doplnil. Novela reaguje na nové nařízení Komise č. 651 z roku 2014, které stanovuje rozsah povolené veřejné podpory v souvislosti s programovacím obdobím 2014 až 2020. Je chválné, že toto nařízení bylo promítnuto tak rychle do novely zákona, protože nařízení je tuším z června tohoto roku. Co ovšem není chválné, to jsou další pasáže, které máme v této novele uvedeny. To znamená to, co je ta harmonizační část, tedy reakce na nové nařízení, to je v pořádku a nemůže tomu být ani jinak. Ovšem to, co je nad rámec harmonizace, je, a už se to tady začíná stávat poměrně tradicí, velmi diskutabilní a musím říct, že si to nezaslouží podporu poslanců TOP 09.

Z nejproblematičtějších bodů vyjímám návrh na zřízení takzvaných speciálních ekonomických zón, v první fázi realizovaný prostřednictvím takzvaných zvýhodněných průmyslových zón, které budou mít vyšší míru podpory, než mají ostatní průmyslové zóny. To mají být dosud neobsazené průmyslové zóny v hospodářsky slabých regionech. V Moravskoslezském kraji mají být tři takto zvýhodněné zóny, ve Zlínském kraji jedna a v Ústeckém kraji jedna. Tady bych chtěl skutečně poukázat, že se jedná o poměrně upřednostňování Moravskoslezského kraje před kraji ostatními, to znamená před krajem Ústeckým, případně před krajem Zlínským. Je to poměrně do očí bijící a skutečně nevím, co ministerstvo vedlo k této podpoře, byť se jenom explicitně objevuje v důvodové zprávě, nikoli ve vlastním textu zákona.

Obecně zavádění speciálních ekonomických zón je cestou zpět o pár desítek let. Je to systematické narušování principů rovných příležitostí a rovných podmínek v podnikání. I v důvodové zprávě se přiznává, že některé země od nich ustupují. Ustupuje od nich Maďarsko. A mě mrzí, že tady není pan ministr financí Babiš, protože od nich ustupuje i Chorvatsko. (Smích v pravé části sálu.)

Speciálně ekonomické zóny se používají tam, kde nejsou schopni vytvořit systémově dobré podmínky pro podnikání na území celého státu. Je to například v Korejské lidově demokratické republice. Je to slepá ulička s významným rizikem pro existující podnikatelské subjekty v dotčených hospodářsky slabých regionech, kteréžto riziko není v důvodové zprávě ani zmíněno, natož vyhodnoceno.

Dalším důležitým bodem, který bych tady chtěl zmínit, na který bych chtěl upozornit, je, že kromě dosavadních způsobů podpory zavádí novela možnost odpuštění daně z nemovitosti, a to až na pět let. Být je možné odpustit daň z nemovitosti pouze se souhlasem obce, je to podle mne neadekvátní zásah do kompetencí obecních samospráv. Zároveň je to typický příklad narušení rovných podmínek, protože podnikatel v průmyslové zóně bude platit daň z nemovitosti nižší, nebo nebude platit daň z nemovitosti, než podnikatel, který bude sídlit v ulici vedle.

Věřím, že se s těmito výhradami, které jsem tady dnes uvedl, vypořádáme v hospodářském výboru a tyto mé připomínky v hospodářském výboru vyřešíme ku prospěchu věci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi a ptám se, kdo dál do rozpravy. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a předpokládám, že poté se vyjádří zpravodaj, který má návrh. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych podtrhnout vystoupení mého předřečníka, protože to je jenom teorie, že obec by nesouhlasila. Uvědomme si ten tlak státních orgánů v okamžiku, kdy je výborný investor a teď poslední, co chce, je osvobození od daně z nemovitosti. Už vidím to zastupitelstvo, jak opravdu svobodně rozhoduje, zda si ten svůj příjem nechá vzít, nebo ne.

Myslím si, že to je věc státu a neměli bychom do toho míchat daně, které jsou stoprocentním příjmem obcí. Jsou to sdílené daně a podobně. Daň z nemovitosti je stoprocentně příjmem obce. Už tak je velmi složité najít v obci nějakou dohodu na tom, jak má být vysoká. Je to poměrně komplikovaná věc, koeficienty, místní koeficienty a složitě. Nicméně chci říct, že to není zanedbatelný příjem v těch obcích. A takhle to postavit znamená, že před zastupitelstvo přijede buď pan ministr, nebo nějaký náměstek, nebo nějaký úředník, a řekne: "No chcete tady sto nebo dvě stě pracovních míst, nebo nechcete? No tak se svobodně rozhodněte." Myslím, že bude mnohem lepší, když to v tom vůbec nebude. Ty částky nejsou zas tak horentní a mnohem lepší bychom měli uvažovat obecně o podporách, pokud vůbec mají být, tam, kde je podle územního plánu plocha průmyslu. Myslím si, že je to mnohem lepší než i ty plochy průmyslu rozdělovat na vyvolené a nevyvolené. To má vlastně provázanost vlastně i – pokud si vzpomenete, máme, myslím, že v hospodářském výboru, nebo nejenom v hospodářském výboru, zákon o vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, změnu. Tam se znova mluví o vybraných či preferovaných průmyslových zónách. Mnozí z nás o tom mluvili v prvním čtení k tomu návrhu zákona. Myslím si, že bychom to tak neměli dělat.

Pokud možno když už chceme dávat, a nejsme v tom bohužel úplně svobodní, protože naši konkurenti v okolních zemích investiční nabídky také nabízejí, to myslím, že je relevantní argument, ale neměli bychom už zase to rozdělovat a preferovat pouze některé. Samozřejmě když bude někdo preferovat Moravskoslezský kraj, nemám nic proti tomu jako poslanec tohoto regionu, nicméně i kromě těch tří průmyslových zón, o kterých mluví důvodová zpráva, existují další plochy průmyslu. Pokud budeme preferovat tři, tak ostatní města a ostatní obce budou mít horší prostor pro to, jak lákat investory na své území. A pokud se zastupitelstvo rozhodne, že nebude vybírat daň z nemovitosti, to už může dneska. Nepotřebuje to mít v zákoně o investičních pobídkách, je to svobodné rozhodnutí každého zastupitelstva, zda a v jaké výši bude stanovovat daň z nemovitosti.

Takže bych se opravdu přimlouval za to, a doufám, že pan ministr ty argumenty zváží, aby to jako nástroj pobídek vůbec nebylo, abychom oddělili přístup státu, když láká investory, a nemíchal bych do toho nějakou pravomoc zastupitelstva obce. Museli bychom také vidět nějakou kvantifikaci. Bezespornu poplatků za vynětí je mnohem větší než daň z nemovitosti. Na druhé straně zase je to nějaká kompenzace pro tu obec v okamžiku, kdy tam daň z nemovitostí je vypsána a platí se. Jsou to zdroje, z kterých může vyřešit veřejnou dopravu, osvětlení, čistotu v tom městě apod. Takže byla by hrozná škoda tuhle pravomoc obcím odebrat.

Slyším tu námitku, že je to se souhlasem obce, ale popsal jsem ten případ, že zastupitelé se skutečně nebudou cítit komfortně a nebudou mít svobodné rozhodnutí v okamžiku, kdy stát na ně bude tlačit a bude říkat: když nám to schválíte, investor bude, když nám to neschválíte... Nevím, proč nás to vůbec napadlo, zda je to problém skutečně investorů. Pokud ano, tak pan ministr má možná nějaká čísla, zda si na to investoři, už ti, kteří tady jsou, stěžují na výši daně z nemovitosti, a kolik se z toho vybere, či nevybere.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než budeme pokračovat v rozpravě, konstatuji omluvy paní poslankyně Olgy Havlové od 14 hodin na celý den a kolegy Fiedlera od 12 do 13 hodin. Pan kolega Běhounek se omlouvá až na den zítřejší.

Pokračujeme faktickou poznámkou pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Obávám se, že pokud sem budou chodit, pane ministře, takovéhle zákony, že tím neuvěřitelně popichujete a vytváříte prostor prostě pro obrovské korupční tlaky, v tomhle případě na obce a města. Skutečně transponujete evropské směrnice, co musíme a co je racionální, ale to, co vy do toho přidáváte – já vím, že je to politika vlády, ale je to politika do budoucna smrtelná. Vy jste se prostě etablovali, že budete bojovat proti korupci, ale tímhle tím naopak vytváříte příležitost. Vždycky ta korupce bude odvislá od toho, jaké příležitosti vytváříte.

Vím, že si to tady odhlasujete, TOP 09 bude podporovat návrh – nevím, jestli na přepracování, nebo co tady padlo, přepracování a vrácení, ono je to jedno, aby z toho tyto věci vymizely, a nemáme problém s transpozicí evropské směrnice. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní řádná přihláška pana poslance Urbana.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane předsedo. V prvé řadě je potřeba říct, že tím dominantním, kdo rozhoduje o tom, jestli v nějakém území bude průmyslová zóna, potažmo investor, který využije zákon o pobídkách, je obec, nikoliv stát. To

není tak, že stát se rozhodne proti vůli obce postavit někde průmyslovou zónu. Naopak.

Jednou se mi stalo kdysi historicky, přišel za mnou jakýsi starosta a říkal: "My to tam nechceme." Já jsem říkal: "Pane starosto, udělal jste mi radost, máme o práci míň." Čili tenhle mýtus prosím opravdu neplatí. Ta obec je rozhodujícím článkem v tom, jestli jsou, nebo nejsou průmyslové zóny a jsou zainvestovávány bez, nebo s pobídkami jednotlivými investory. To za prvé.

Za druhé je tady jakási libůstka, proč některé zóny – dřív se jim říkalo strategické, teď to jsou nějaké ekonomické zóny – proč to tam je. To tam není proto, že to je politika sociální demokracie, i když je politikou sociální demokracie snažit se vytvářet nová pracovní místa, ale je to tam proto, že ta směrnice umožňuje v určitých případech jít na určité zvýhodnění proti plošnému úřednímu uspořádání nebo popisu té směrnice. Čili tam, kde je ta zóna ekonomická nebo strategická, tam lze využít vyšších možností proti té evropské směrnici, než je plošné u těch ostatních. Samozřejmě můžeme o tom vést debatu, že to má platit pro všechny stejně, nicméně taky tady nemáme investory, které bychom mohli hodit do jednoho pytle. Jsou tady prostě zájemci strategičtí a možná méně strategičtí. A týká se to i jednotlivých regionů v České republice. To, že to není jaksi celoplošně v této chvíli uspořádáno, že každý kraj nemá v tom návrhu jakousi ekonomickou či strategickou zónu, to je dáno i historií, protože v podstatě strategické zóny existují a překlápí se jenom názvosloví nebo pojmosloví tak trochu v tom zákoně, aby bylo možno bez výtek Evropské unie využít nějaké parametry.

Takže nehelejte v tomto případě, že jsme bruselštější než Brusel. V tomto případě je to možná pravda, ale je to ve prospěch České republiky. To je potřeba z mého pohledu zvážit. Jestli má být daň z nemovitosti – určitě je to otázka k debatě, to si myslím, že ano. Ale jestli nám to evropská směrnice v určitých případech dovoluje, a první i poslední právo má zastupitelstvo obce, tak já v tom zase tak velký problém nevidím, i když trochu ho cítím, jak tady ta debata byla naznačena.

Myslím si, a to teď podtrhnu také, že naopak analýza, o které tady pan zpravodaj mluvil, těch přínosů, tedy nejenom z hlediska pracovních míst, ale těch řekněme má dáti dal, to, kde stát ulevil na daních nebo přispěl na výstavbu té zóny, a těch přínosů státního rozpočtu, vytvoření pracovních míst, si myslím, že to fakt stojí za to tu analýzu udělat, protože já jsem si jist, že taková analýza prokáže, že to bylo historicky správné rozhodnutí i s ohledem na to, že v okolních státech samozřejmě takové systémy existují, ale i kdyby to nebylo i v okolních státech, jsem si jist, že bude prokázáno, že to bude se znamínkem plus nejenom pro státní rozpočty, ale i pro občany České republiky.

Je to obtížné, ale myslím si, že CzechInvest tyto analýzy k dispozici má a že stojí za to, aby byly při projednávání na hospodářském výboru předloženy. Můžeme se na základě faktů, čísel, bavit o tom, nakolik ten systém historicky přispěl k rozvoji hospodářství a k zaměstnanosti v České republice. Ale příkláním se k tomu, aby ten požadavek, který tady zpravodaj řekl, byl splněn, protože ta analýza podle mého názoru je dobrou součástí projednávání této novely. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych využil faktickou připomínku na jeden konkrétní a věcný dotaz na pana ministra. Mně se úplně nezdá, abychom tiskopis pro uplatnění investiční nabídky, což je poměrně dlouhý formulář, měli jako přílohu zákona. Nevím, proč to tam tak je. Rozumím tomu, že si pak ministerstvo nebo CzechInvest nějaký formulář stanoví, ale v okamžiku, kdy to dáme do zákona a něco změníme, cokoli, co se ukáže za rok, za dva, že tam potřebujeme, tak budeme muset novelizovat zákon. Myslím, že to je nic proti ničemu a že by stálo za to ze zákona to vypustit a nechat formulář v pravomoci těch, kteří budou organizovat a budou jednat s potenciálními investory a firmami, které budou chtít využít zákon o investičních pobídkách. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času. Zeptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. (Hlásí se ministr.) Pan ministr bude mít samozřejmě závěrečné slovo, pokud o ně požádá. Dobrá. Takže to bude formou závěrečného slova.

Já tady mám poznámku od kolegy Filipa, že od pana zpravodaje nepadl, ale byl zmíněn návrh na vrácení k dopracování. Pokud ho chcete uplatnit, pane zpravodaji, tak musíte teď v rozpravě. Beru to jako přihlášku do rozpravy. Proším, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, já děkuji za slovo. Já skutečně jsem to ve svém úvodním slově řekl v jakémsi očekávacím modu, takže teď ten očekávací modus naplním. Rád bych doporučil, aby Sněmovna svým usnesením vrátila tento návrh novely zákona vládě k dopracování. Důvodů tady padla celá řada. Já je považuji za relevantní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Beru to jako návrh Sněmovně na vrácení předloženého návrhu k dopracování. Pan poslanec Bendl řádně, nebo fakticky? Fakticky stačí, dobře.

Poslanec Petr Bendl: Mně budou stačit ty dvě minuty, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl podělit o zkušenost, neboť jsem za dobu působení ve veřejné správě zprovoznil několik průmyslových zón. U některých jsem byl dokonce od samého začátku, od schvalování územního plánu a podobně.

Chtěl bych doporučit jednu věc. Já si myslím, že v okamžiku, kdy ten zákon bude měnit pravidla hry už v průběhu doby, kdy ty investiční pobídky probíhají, budeme měnit i pro potenciální investory zásadně základnu toho, v čem je podpoříme a v čem nikoliv. Už tady není takový tlak, jako býval v minulosti, na nové investiční pobídky. Myslím, že by bylo dobře, aby se stát více soustředil na existující průmyslové zóny, jim aby věnoval pozornost, aby je čistil, aby je pomáhal zbavovat, řeknu,

ekologických zátěží a podobně a neměnil už a nepřinášel další a další nové termíny, například strategická průmyslová zóna a podobně. Tomu nerozumím. Někde může strategicky, zjednodušeně řečeno, pomoci malé obci přivedení investora, který zaměstná 20 až 50 lidí, a nemusí to být v zákoně o investičních pobídkách a podobně. Moc bych prosil, abychom tu situaci nekomplikovali, spíše zjednodušovali a dělali obecná pravidla, a ne výjimky pro jednotlivé regiony.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu ukončím. Zeptám se pana zpravodaje a pana ministra, zda mají zájem o závěrečná slova. Nejprve asi pana ministra a potom pana zpravodaje. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl vašim prostřednictvím ujistit kolegy z pravicových stran, že ano, tento návrh skutečně není ideově čistý, ideologicky to neodpovídá vašim koncepcím. Ale tak bohužel neodpovídá skoro nic na světě.

Měli jsme tady předsedu vlády, který se později stal prezidentem, který nám vždycky vykládal, že se máme poučit ve Spojených státech, tam že také vláda nedává žádné investiční pobídky. Ano, tehdejší premiér měl pravdu, federální vláda Spojených států žádné investiční pobídky nedává. To je pravda. Jenomže velké množství investičních pobídek, aby dosáhly přesně toho, co chceme my, dávají vlády jednotlivých států americké unie, dávají velká města. Tam je to všechno úplně jinak.

Pobídky se vám mohou líbit, nebo nelíbit, ale prostě my žijeme ve světě, kde naše konkurence ty pobídky používá. A my jsme s tímto zákonem, s touto novelou přišli ne primárně proto, že je potřebná nějaká harmonizace, ale protože chceme udržet konkurenceschopnost naší země při získávání zahraničních investic, protože v globalizovaném světě žijeme většinou tak, že investor přijde a začne zkoumat tři lokality, jednu na Slovensku, jednu v Polsku, jednu v České republice, jezdí mezi těmito lokalitami a snaží se získat nejvýhodnější podmínky a sdělovat, co ta jiná strana nabízí. Výsledkem tohoto vyjednávacího procesu je buď to, že investici získáme, nebo naopak nezískáme.

Od 1. července se nám změnilly podmínky oproti našim hlavním konkurentům, to je proti Polsku a Slovensku. Evropská komise totiž přepočítala hrubý domácí produkt na hlavu a zjistila, že už jsme spadli do jiné kategorie. To znamená, že u nás je maximální podpora nyní 25 %, na Slovensku a v Polsku zůstala 40 %. A tato novela je snaha projevit určitou pružnost a zajistit některé jiné instrumenty tak, abychom ty investice získali.

Musím říci, že úplně nerozumím debatě o obcích, která tady byla zvednuta. Jednak argument o tom, že stát zatlačí a obec to udělá, prostě není pravdivý, už jenom proto, že jsme to zkusili. Zkusili jsme to v Brně, kde jsem strávil sedm hodin na zastupitelstvu města Brna a zastupitelstvo se rozhodlo, že ho minimálně 2 tis. pracovních míst v logistickém centru firmy Amazon nezajímají. Doporučuji se

podívat na výsledky voleb. Ať si každý tuto lekci vyhodnotí sám. Stejně tak může odmítnout jakákoliv jiná obec.

Chtěl bych říci, že nezáleží u obcí ani tak na objemu peněz. Ten nebude skutečně zas tak velký. Obec má možnost odmítnout, obec to dělat nemusí. Nicméně investor, který přijde, tak vám řekne jednoduchou věc. On nechce jít do obce, která bude nepřátelská, které se ta investice nebude líbit ať už z těch, nebo oněch důvodů. Už jenom proto, že on dojde do sousední země nebo do jiného kraje a najde obce, které mají pozitivnější přístup. Takže v tomto případě jde spíše o jistý signál, že ta obec má politickou vůli investici získat, protože jak už tady říkal kolega Urban, na to je zapotřebí nejenom vůle centrální vlády, ale také lokálních autorit, ať už obcí, nebo krajů.

Máme i příklady, kdy tato vůle nebyla a investice se prostě nerealizovala. Byl to pokus finské firmy Milikoski postavit v Opatovicích papírnu. Ani Pardubický ani Královéhradecký kraj ani města a obce to v zásadě nechtěly. Výsledkem toho je, že Milikoski připravoval investici simultánně v Opatovicích a zároveň kus od našich hranic v Bavorsku. Když zjistil, že tady není vůle, postavil papírnu v Bavorsku a vozí se tam samozřejmě i dříví z České republiky, aniž bychom se podíleli na zaměstnanosti. Čili v otevřeném světě je to otevřená volba a tento zákon pouze dává možnost buď to udělat, nebo neudělat.

Nerozumím rovněž slovům o tom, že se nemají měnit pravidla hry za pochodu. Já bych to taky preferoval, ale prostě tady nastalo vyšší mocí to, že jsme propadli do jiné kategorie, my na to musíme reagovat. A samozřejmě když někdo podepíše investiční smlouvu, tak ta investiční smlouva funguje podle podmínek, které byly platné v době jejího podpisu. Proto byl takový zájem o podpis investičních smluv mezi investory v květnu a červnu tohoto roku, protože oni věděli, když to skončí do 30. června, tak budou fungovat za lepších podmínek.

Co se týká doporučení pana předsedy Stanjury ohledně tiskopisů, tak se nad tím vážně zamyslím. Myslím, že máte pravdu, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, a vyjmete to z toho zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Pan zpravodaj, závěrečné slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já chci poděkovat všem vystupujícím za zajímavé podněty pro další debatu v hospodářském výboru. Jenom chci říct, že pan ministr reagoval na ten ideový odpor vůči pobídkám. Z mých úst zaznělo něco trochu jiného, a to jest ideový nesouhlas vůbec s koncepcí veřejné podpory, tak jak ji reguluje Evropská unie, to je s tím arbitráním stanovováním nejrůznějších limitů, jejich nedostatečným zdůvodněním, vůbec jejich existencí apod. To je něco trochu jiného než samotná ta podmnožina debaty o investičních pobídkách jako takových.

Já chci ocenit zejména vystoupení kolegy Urbana z hlediska ocenění z opozičních řad ve vztahu ke koaličnímu poslanci a pevně věřím, a měli bychom si to pohlídat, že v hospodářském výboru skutečně budeme seznámeni, a to v písemné formě, s nějakým analytickým materiálem, který by vyhodnocoval dosavadní zkušenosti z fungování tohoto systému. Sám osobně jsem přesvědčen – uvidíme, jaké bude to bilanční číslo takového analytického materiálu –, že bychom našli celou řadu konkrétních případů, kdy je otázka, zda tato opatření efektivní byla, zda byla nasměrována skutečně do strategických oblastí, a nikoliv třeba rozhodnutím náhodným. Uvidíme, budeme si určitě hlídat, aby ten materiál zazněl.

Pokud jde o to téma, řekněme, citlivosti obcí, obecních samospráv, na případné zahrnutí daně z nemovitosti jako jedné z těch forem, je potřeba chápat, že obce jsou skutečně po mnoha a mnoha letech velmi a velmi citlivé na jakékoli další formy přenášení zodpovědností za celostátní strategické záležitosti z centra na obce. Posilování podílu mandatorních výdajů v rozpočtech obcí, dlouhodobý vývoj v oblasti RUDu snad s výjimkou těch malých obcí vedl k čím dál větší napjatosti rozpočtů obcí a právě daň z nemovitosti přes její dvojsěčnost, kdy na jedné straně umožňuje získávat příjmy, na druhé straně často vede k naštvání místních obyvatel, když ty příjmy se získávají příliš razantně, je jedním z mála instrumentů jakési fiskální autonomie obcí. A právě proto, že je jich velmi málo, se obávám, že obce můžou být v konkrétních případech velmi citlivé a nepříliš rády z tohoto opatření. Je něco jiného podporovat hospodářský rozvoj formou územního plánování a něco jiného být přímo navázáni na ty finanční mechanismy. Opravdu léta a léta zažíváme, že co není schopno vyřešit centrum, tak v jistém objemu přenáší na obce a ty obce už nemají kde na to brát peníze.

Tolik tedy moje závěrečné slovo a očekávám, že debata bude zajímavá i v následujících čteních.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, ale mám zde ještě přednostní právo nebo žádost o vystoupení s přednostním právem – pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je škoda, že jste nenechal pana ministra vystoupit v rozpravě, jak chtěl, a navedl jste ho na to závěrečné slovo. My jsme tady ale nevedli ideový nebo ideologický spor, ani to z mých úst nepadlo. My jsme měli opravdu, řekl bych, věcné připomínky. Ta výhrada obcí – já rozumím tomu, že obec má v rukou územní plán, pak se vyjadřuje k územnímu řízení, stavebnímu povolení. Ale já jsem myslel z toho nástroje investičních pobídek prostě vytáhnout daň, jejíž příjem je stoprocentně příjmem obce. To ještě neznamená, že ta obec – může se stát, že obec chce toho investora, vytvoří k tomu územní plán, dá kladné stanovisko v územním řízení a stavebním povolení, ale taky chce inkasovat daň z nemovitosti docela logicky, protože ji používá na obsluhu svého majetku. Vždycky tam nemusí být státní komunikace, mohou tam být účelové komunikace, veřejné osvětlení apod. To znamená, já jsem chtěl, aby z těch ekonomických (nesrozumitelné). A pokud mě paměť neklame – já jsem si proto porovnal ta čísla, jestli ti investoři si stěžují, když

tak mě nechtejte za slovo – ale mám pocit, že celostátní výnos daně z nemovitosti je zhruba kolem devíti nebo devíti a půl miliardy ve všech obcích, vlastně z celého území, protože každý metr čtvereční patří kromě vojenských újezdů nějaké obci. Proto to nepovažujeme za tak významnou položku a proto jsem se ptal, jestli je nějaká zkušenost z toho, že investoři říkají: my bychom neradi platili daň z nemovitosti, nebo je to jenom nápad našeho ministerstva, jak rozšířit tu paletu nástrojů, ale pak je to na úkor obecních rozpočtů. To je třeba říct. A zatím ty investiční pobídky šly převážně z úrovně státu. (Hluk v sále.)

S panem poslancem Urbanem jsme kdysi před mnoha lety společně chystali jednu úspěšnou průmyslovou zónu. On v té době byl ministr průmyslu a obchodu a já jsem byl členem krajské rady a ta spolupráce podle mě byla pragmatická. Své ideové výhrady jsme si nechali na teoretickou debatu. I v tom svém vystoupení jsem říkal, že chápeme, že v rámci konkurence s okolními státy, které investiční pobídky používají, nemůžeme být jediní, kteří řeknou, že je mít nebudeme. Jenom bych se trochu ohradil proti té interpretaci, protože pan ministr říkal, že jsme propadli. Česká republika někam propadla, a tudíž má nižší míru podpory. Ta interpretace je přesně opačná. Jsme úspěšnější a jsme bohatší, proto podle těch evropských pravidel máme nárok na nižší procento podpory. Takže to není žádné propadnutí. Já se opravdu ohrazuji. Mnozí politici tady vystupují, jak všechno jde špatně, 25 let se nic nedaří, ale tady je jasný ekonomický důkaz na rozdíl od našich sousedů, kteří nevyskočili, to znamená v interpretaci pana ministra nepropadli, budou mít nárok na vyšší podporu, protože jsou hospodářsky slabší. Takhle se přece interpretují ta čísla. (Hluk v sále.)

Pane předsedo, to se fakt...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já se omlouvám. Všechny chci uklidnit, že v jednu hodinu vyhlásím pauzu, tak to prosím ještě vydržte, pokusíme se dodělat tento tisk.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já určitě nebudu nějak protahovat své vystoupení. Myslím, že je ještě třeba hlasovat o příkázání, nebylo mým úmyslem, abych protahoval jednání do 13.01 nebo 13.02. Jenom bych chtěl poprosit pana ministra, aby neřikal, že jsme propadli, protože ta míra spoluúčasti, resp. proč je výše investičních pobídek nižší, je, protože jsme úspěšnější než naši sousedé. Nebo se pletu? Já myslím, že se nepletu. Česká republika nikam nepropadla.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan předseda Stanjura s přednostním právem. Rozprava byla ukončena, závěrečná slova byla přednesena, tudíž nám zbývá pouze hlasovat.

Pan zpravodaj navrhl, aby tento tisk byl vrácen navrhovateli k dopracování. To je hlasování, ve kterém právě teď rozhodneme.

Já tedy zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby tento tisk byl vrácen navrhovateli k dopracování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 92, přihlášeno 170, pro 36, proti 82. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh hospodářskému výboru. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom tento tisk přikázali výboru hospodářskému, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 93 přihlášeno 171, pro 155. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru hospodářskému, a končím jeho projednávání.

Krásně nám to vyšlo, jedna hodina, takže přeruším jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve 14.30 hodin. Současně upozorňuji členy organizačního výboru, že tento výbor se sejde pět minut po přerušení schůze, to znamená ve 13.05 ve stálých prostorách. Přeji dobrou chuť a uvidíme se odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne milé kolegyně, milí kolegové, přeji vám dobré zažití po obědě. Budeme pokračovat dalším bodem našeho programu, jímž je

53.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, základním cílem předkládaného návrhu novely zákona o metrologii je vyhovět potřebám praxe a odstranit vývojově překonané požadavky. Návrh zpřesňuje práva a povinnosti jednotlivých úřadů, které zabezpečují provádění zákona, Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a Českého metrologického institutu. Zvyšuje také ochranu spotřebitelů při přezkušování měření stanovenými měřidly, neboť nesprávným měřením mohou být významně poškozeny jejich zájmy. Podle návrhu si budou moci vyžádat přezkoušení měřidla a získané dokumenty pak použít při řešení reklamace. Může se

jednat o případy komunálních měřidel, jako jsou vodoměry, elektroměry, plynoměry a měřidla tepla. Návrh novely také umožňuje konstrukční změny stanovených měřidel, která už nejsou nově uváděna na trh, ale podléhají metrologické kontrole během provozování. Návrh dále upravuje možnost prodloužení platnosti ověření měřidel. Povolení tohoto prodloužení ovšem závisí na výsledku tzv. statistické výběrové zkoušky. Zkouška, při níž se rozhoduje, zda daný soubor měřidel splňuje požadavky na základě zkoušky výběru. Toto opatření významně přispěje ke snížení zátěže uživatelů stanovených měřidel, neboť bude moci být prodloužena doba platnosti ověření pro soubory měřidel, nikoliv jednotlivé kusy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi a prosím nyní pana zpravodaje pro první čtení, jímž je pan poslanec Jaroslav Kláška, o slovo. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Kláška: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi stručně okomentovat tuto novelu. V průběhu účinnosti zákona o metrologii se vývoj technologií v tomto oboru posunul kupředu, a jak ukazují praxe, některá ustanovení zákona jsou již s ohledem na tento technologický vývoj překonaná. Cílem novely je tedy reakce na potřeby praxe, odstranění vývojově překonaných požadavků, úprava některých ustanovení s ohledem na aplikační praxi, implementace změn technického rázu a snížení administrativní zátěže pro malé a střední podnikatele. Návrhem nedochází k zásadním změnám právní úpravy v oblasti metrologie ani se neimplementuje právo Evropské unie.

To je všechno z mé stručné zpravodajské zprávy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho stručnou zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neviduji žádnou přihlášku. Nehlásí-li se nikdo, končím obecnou rozpravu. Neeviduji také žádný návrh na vrácení či zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Mám tedy žádost o odhlášení. Odhláší vás tedy všechny a poprosím vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákona k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání hospodářskému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 94, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 122, proti žádný. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 129. Je jím

129.

**Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2013
/sněmovní tisk 279/**

Poprosím přítomného pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, aby se ujal slova a tento materiál nám představil. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2013 byla zpracována na základě zákona číslo 47/2002 Sb. –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře, omluvte mě prosím, přeruším vás a prosím, abychom posečkali a budeme pokračovat, až se čtená Sněmovna uklidní... Děkuji vám, milé kolegyně, milí kolegové. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: – na základě zákona číslo 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání. Zpráva charakterizuje vývoj vybraných ekonomických ukazatelů malých a středních podniků v roce 2013. Ve srovnání s předchozím obdobím rovněž obsahuje souhrnné informace o finančních podporách poskytnutých malým a středním podnikům z národních prostředků a z prostředků Evropské unie jednotlivými ministerstvy v loňském roce.

Na úvod bych rád sdělil, že podnikatelskou činnost vykonávalo celkem 1,1 milionu právnických a fyzických osob spadající do kategorie malých a středních podniků, přičemž podíl malých a středních podniků na celkovém počtu podniků byl 99,83 %. Malé a střední podniky zaměstnávají 1,78 milionu zaměstnanců, což představuje 60 % zaměstnanců v podnikatelské sféře. Potěšitelné také rozhodně je, že v roce 2013 došlo k meziročnímu zvýšení vývozu malých a středních podniků o 75 miliard korun. Podíl malých a středních podniků na celkovém vývozu tak tvořil téměř 54 %.

Rád bych zmínil, že ve zprávě jsou analyzovány podpůrné programy zaměřené na malé a střední podniky. Například v rámci OPI bylo k 31. 12. 2013 rozhodnuto o podporách ve výši téměř 62 miliard korun pro malé a střední podniky. Malé a střední podniky jsme také podpořili v oblasti výzkumu a vývoje v programu TIP částkou 870 milionů korun. Dále malé a střední podniky byly podpořeny v rámci programu Záruka, Inostart, Efekt. Malé a střední podniky podporují i jiná ministerstva a veškeré údaje o jednotlivých programech jsou v materiálu.

Malé a střední podniky se stále potýkají s některými problémy. Mezi největší patří jejich nízká inovační aktivita. Malé a střední podniky se také musí vyrovnat s nedostatečným množstvím zakázek a s tím spojenou velkou konkurencí, nízkou dostupností kvalifikovaných pracovníků a zkušených manažerů. Podniky vidí jako problematické rovněž zvyšující se náklady a ztížený přístup k financování, a to zejména pro nově se rozvíjející firmy.

Na základě výše uvedeného chci potvrdit závazek MPO, že se budeme v budoucnu soustřeďovat zejména na podporu inovačních aktivit, exportu, v oblasti energetiky, zpřístupnění rozvojového i provozního financování a na snižování administrativní zátěže podnikatelů. Tato opatření budou implementována, zejména prostřednictvím nového operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. MPO také v souladu s obecnými trendy počítá vedle dotací s vyšším využitím finančních nástrojů, které pomohou díky pákovému efektu a zapojení soukromých zdrojů rozšířit podporu na větší okruh žadatelů. Podpora z finančních nástrojů bude poskytována především ve formě zvýhodněného úvěru, záruky nebo rizikového kapitálu.

Tyto nástroje by měly být také spojeny s nižší administrativní náročností. Finanční nástroje samozřejmě umožní podporu i začínajících podnikatelů, včetně start upů. Materiál Zpráva o vývoji malých a středních podniků a jejich podpoře 2013 byl schválen vládou České republiky dne 9. července 2014. V hospodářském výboru byl materiál projednán 3. září 2014.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal hospodářský výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 279/1. Prosím tedy zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Martina Novotného, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, budu velmi stručný. Jednotliví členové hospodářského výboru Poslanecké sněmovny se zhruba ve čtvrt hodinové diskusi vyjadřovali k této zprávě. Konstatovali jsme jak trendová čísla, z nichž některá byla pozitivní, některá ale úplně ne. Týkalo se to třeba poklesu podnikatelských subjektů určitého typu v určitých oblastech.

Mne nejvíc zaujala v diskusi jedna zmínka nebo jedno téma, které je velmi podobné jako to, co jsem říkal ve své zpravodajské zprávě k návrhu zákona o investičních pobídkách. Ta struktura té zprávy o vývoji malého a středního podnikání na jedné straně uvádí statistická data, na druhé straně uvádí poměrně rozsáhlý přehled nejrůznějších nástrojů podpory rozvoje malého a středního podnikání. Co ovšem v ní nenajdeme, je provázání těchto nástrojů, nějaké měření jejich efektivity a jakékoliv hypotézy, které se týkají toho, jak tyto nástroje – jaký mají vliv na jednotlivá data, která vyplývají z té statistiky. Bylo na druhé straně

zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu příslibeno, že v souvislosti s několika chystanými legislativními návrhy, které mají doputovat do Sněmovny, takový analytický podklad bude předložen a v tom smyslu budeme moci dosáhnout hlubšího vhledu do té problematiky.

Hospodářský výboru tu zprávu vzal na vědomí a totéž by měla v tuto chvíli učinit Poslanecká sněmovna.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu. Závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje? (Není zájem.)

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Novotný: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání v roce 2013.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za tento návrh usnesení. Dám o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 95, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců. Pro 147, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk 276/ - první čtení

Obecná rozprava byla přerušena ve středu 22. 10. Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. V tuto chvíli do obecné rozpravy eviduji přihlášku paní poslankyň Jany Fischerové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem sice tu přihlášku už vyčerpala minule, ale ráda jsem tady u mluvčího pultu opět, protože jsem se chtěla opět přihlásit. Jenom stručně, protože už jsme o tom mluvili minulý týden. Takže na dané téma chci zde říci asi čtyři body.

Tento zákon, řeknu 159, jak se o něm mluvívá běžně u profesionálů, tak ten již platí a je dobře, že nyní k němu je připravena novela. Ale ta novela, jak je připravena, tak přesto vidím provést ještě pozměňovací návrhy, o kterých jsme dneska i diskutovali v podvýboru pro cestovní ruch, a ty zatím ještě nejsou zcela připraveny. A proto já chci z tohoto místa říci, protože jsem poslouchala pozorně také řeč paní ministryně, kdy navrhovala zkrácení termínu na projednání ve výboru nebo i výborech na 30 dnů, takže zde říkám ze svých zkušeností, že je to potřeba připravit pořádně a po řádnou dobu, tedy projednání dvakrát třicet dnů, čili na dva měsíce. Toto nechat, zachovat stávající dobu dle jednacího řádu.

Vyjádřím se tak proto, protože jsem minule také zapoměla říci jednu důležitou věc: oznámit zde střet zájmů, protože jsem zakládala cestovní kancelář v roce 1991. Já už v ní teď fyzicky nepůsobím, protože mám jiné povinnosti. Od té doby, co jsem přešla do veřejných funkcí, tak tam vykonává vše manžel plus další lidé. Takže to jsem zapoměla minule také říci.

A pak ještě k tomuto návrhu, k té novele o podmínkách podnikání v cestovním ruchu, bych ještě řekla následující věc, že nejvíc v tom, jak jsem si pročítala znění této novely, tak opravdu po diskuzích s asociací cestovních kanceláří, které máme na trhu dvě, tak nejvíc tam problematické je zavedení pojistných limitů – jeden milion a čtyři miliony. Tedy ještě dovysvětlím, že ten jeden milion je pro malé cestovní kanceláře – dojde k tomu, že skončí, protože je to obrovská částka pro ty malé podnikatelské subjekty. A čtyři miliony zase pro ty cestovní kanceláře, aniž bych jakoukoliv tady jmenovala, což není dobré někoho zde zrovna tady prosazovat, tak na našem trhu jsou české podnikatelské subjekty, které mají mnohonásobně velké obraty, ale budou mít dle znění této novely čtyři miliony pojistné plnění vůči pojišťovně. A to je také diskriminující, protože tam se vůbec nezohledňuje výše obratu těchto cestovních kanceláří.

Takže proto na závěr svého krátkého příspěvku jsem chtěla zdůraznit: ano, je to dobře, pojďme postoupit tuto novelu do druhého čtení, ale v řádném termínu dle jednacího řádu, čili v době 60 dnů na projednání ve výboru.

Děkuji vám, kteří jste mne poslouchali, za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Paní zpravodajka, pardon, po ní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych navázala na paní poslankyni Fischerovou, a naopak bych vás vyzvala,

abychom postoupili novelu zákona o podnikání v cestovním ruchu do dalšího čtení a zkrátili lhůtu na projednání ve výborech na 30 dnů.

Podvýbor pro cestovní ruch se touto novelou zabýval už několikrát, víceméně jsme si vydiskutovali s asociacemi cestovních kanceláří, s pojišťovnami jejich připomínky. Je na tom víceméně shoda. Teď už se řeší takový poslední detail, který už je i na cestě, pouze ho nemáme dneska k dispozici. Trošku podvýbor cestovního ruchu předběhl i jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kterému by měl být tento sněmovní tisk teprve předložen. Takže opravdu tuto problematiku řešíme už dlouhodobě a jsme už téměř ve finále. Takže i když někdo k tomu bude mít výtky, požádala bych vás o podporu zkrácení lhůty na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Dále s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ani přednostní právo neuplatňuji, vydržel jsem.

Ten zákon zavádí další a nové regulace. Víím, že zní argument, že už tady byl jednou, už v roce 2013, a už tehdy jsem pro něj nehlasoval, protože jsem například nepochopil, proč má být každý měsíc hlášení o počtu prodaných zájezdů a celkové tržbě. U plátců DPH vůbec měsíčně je to poměrně jednoduché. Každý měsíc se odevzdávají výkazy DPH, kde je úplně jasné, kolik to... A už tehdy jsem měl pochybnosti, tehdy byl ministr Jankovský, co s takovou přehrší údajů se bude vlastně dít. Já tomu fakt nerozumím, k čemu nám to bude. Už to, že zákon vstupuje do obchodního vztahu mezi pojišťovnou a cestovní kanceláří, cestovní agenturou – buďiž. Myslím si, že by to mělo být na jejich smluvní dohodě, jaké všechny údaje si pojišťovna vyžádá a zda pojistí, nebo nepojistí. Je to rozhodnutí toho, kdo to riziko nese, té pojišťovny. Já s tím nemám žádný problém. Ale další a další povinnosti – mně to nepřipadá jako rozumné a zajímavé by mě, co se s tím bude dít. Každý měsíc pošlou všichni informace o počtu prodaných zájezdů a celkových tržbách. Tomu rozumím. Dostaneme kvantum dat – a co se s nimi bude dělat, s těmi daty? To budeme schraňovat? Nebo na základě toho bude podnět vůči pojišťovně, aby vypověděla pojistnou smlouvu? A mluvíme pořád jenom o straně příjmů nebo tržeb, nemluvíme o straně nákladů. To je mnohem zajímavější hospodářský výsledek, nejenom tržby, protože pokud máte jenom jednu stranu z má dáti – dal, tak co vám to řekne? Neúplnou informaci.

O výši povinných částek, o tom už debatovali jiní, když jsme poprvé měli debatu k tomuto zákonu, k tomu se nebudu vracet, to určitě proběhla debata. Ale fakt nevím, kam tak spěcháme. Samozřejmě můžete prohlásovat zkrácení lhůty, nic proti tomu, ale kam tak spěcháme? Co se vlastně změní? Je to v zásadě jediný produkt, kdy ten klient – z mnoha produktů, které každý z nás dnes a denně používá, každý z voličů používá, kdy máte jakoby stoprocentní ochranu. U mnoha jiných, když zaplatíte zálohu na kuchyň nebo na něco, ta firma zkrachuje, tak se sice můžete domáhat svých práv, ale je to buď v konkursním řízení, anebo v insolvenčním řízení, nebo v nějakém

občanskoprávním sporu nebo obchodním sporu, tu jistotu nemáte. A není důvod nevěřit těm číslům, která jsou v důvodové zprávě. Úpadek není nijak masový v tom počtu. Když si vezmete i počet klientů k tomu počtu klientů, kteří si zakoupí nějaký zájezd za rok, a teď zjistíte počet klientů, které potřebujeme dostat zpátky do republiky, kteří se musí dopravit zpátky, tak je to zase zanedbatelné procento. Tím samozřejmě neříkám, že nemáme ochraňovat ty, kterým se to stane a bez cizího zavazování zůstanou někde v cizině, a letadlo neletí, protože někdo nezaplátil, a v hotelu říkají, že mají opustit pokoj, který si ti klienti řádně zaplatili, a cestovka tam ty peníze neposlala apod. Ale nevím, jestli jdeme správnou cestou.

Poprosil bych v rozpravě, jestli by paní ministryně mohla odpovědět na základní otázku: Co s tím kvantem dat budeme dělat? Jedna věc je zavést povinnost a druhá věc, aby to mělo nějaký smysl.

A druhá otázka. Myslím, že ten dohled bychom mohli nechat České národní bance. Je to tam tak nejasně formulované, že dohled nad plněním těch pojistných (nesrozumitelné) bude mít Česká národní banka ve spolupráci s ministerstvem. Já tomu moc nerozumím. Myslím, že má být nedělitelná odpovědnost. To znamená – co to znamená? Kdo půjde na kontrolu? Kdo nakonec rozhodne, zda je to rizikový případ, nebo není a zda je případně třeba sankce na tu pojišťovnu, protože ta nese to riziko a uzavírá pojistné smlouvy. Přimlouval bych se za to, ať je to jedno. Mně připadá logičtější, aby to byla Česká národní banka, která obecně má celý sektor na starosti. Případně v oblasti pojišťovnictví je to i Ministerstvo financí. A teď tady zavádíme Ministerstvo pro místní rozvoj. Nepřipadá mi to příliš logické a asi bych potřeboval upřesnění, proč se takový model navrhuje, s takovou sdílenou odpovědností, a jak to bude v praxi fungovat kromě toho, že to bude napsáno v zákoně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážená paní ministryně, sice projednáváme novelu zákona o podmínkách podnikání v cestovním ruchu, ale už jsem se hlásil minulý týden. A je to určeno pro všechny kolegyně a kolegy a netýká se to jenom tohoto zákona. Všichni víme, že existuje zákon o střetu zájmů, je to zákon číslo 159/2006 Sb. A konkrétně existuje § 8 – Oznámení o osobním zájmu. Opravdu bych byl rád, aby při každém projednávání zákona na této půdě se ti lidé, kteří jsou v tomto střetu zájmu, vyjádřili a tento střet zájmu nahlásili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Končím tedy obecnou rozpravu v případě, že není žádná přihláška. Neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru a poté na zkrácení lhůty. nejprve

tedy přikázání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, kdo má další návrh. Pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Chtěl bych upozornit Poslaneckou sněmovnu na název tohoto bodu – novela zákona o podmínkách podnikání v cestovním ruchu. A vzhledem k tomu, že se jedná o podnikání, chtěl bych navrhnout přikázání tohoto bodu do hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Ptám se, jestli je ještě nějaký další návrh. Pan poslanec Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemám návrh, pane místopředsedo, ale položil jsem konkrétním dotazy a očekával jsem, že buď bude nějaké závěrečné slovo, nebo paní ministryně v rozpravě vystoupí. Vy jste to tak uspěchal, že už závěrečné slovo jste jako přeskočil. Tak myslím, jestli bychom se mohli vrátit kousek zpátky, než začneme hlasovat – pokud paní ministryně vystoupí. Pokud ne, tak se nedozvím odpovědi na své otázky, ale nebylo by to poprvé a obávám se, že ani naposledy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Paní ministryně samozřejmě jestli má zájem o závěrečné slovo, je jí umožněno. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za dotazy. Pokusím se na ně odpovědět.

Ohledně prvního dotazu, co budeme dělat s takovou evidencí, tak v tuto chvíli je to opravdu pro účely získávání informací o hospodaření cestovních kanceláří, zejména ze strany pojišťoven pro stanovení pojistného rizika. Ono to souvisí i s tím, co říkala paní poslankyně Fischerová. Jeden milion – čtyři milióny. To dnes bylo projednáváno na podvýboru a my jsme schopni z toho nějakým způsobem ustoupit či se o tom dále bavit. Čili informace nejsou pouze o tom, že budeme mít informace o tržbách cestovních kanceláří, ale i o pojistných rizicích. Domníváme se jako Ministerstvo pro místní rozvoj, že to je velice důležité pro naše občany, aby tohle věděli. Souvisí to s celkovou konstrukcí zákona.

Na vaši druhou otázku – teď se omlouvám, jestli že týkala pojistného – toho dohledu. Tak ten dohled bude především ze strany Ministerstva pro místní rozvoj a hned zde sdělím důvod. Kompetenční zákon jasně říká, že cestovní ruch je pod gestí Ministerstva pro místní rozvoj a tímto bychom si i ten dohled chtěli nechat u sebe.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Takže nejdřív k tomu druhému bodu. Tomu já rozumím, kdyby tam nebyla ta Česká národní banka. Mně vadí ta společná odpovědnost. A ptám se – když to bude jenom MMR bez České národní banky, dobře. Podle mne je to lepší, když tam jsou obě dvě instituce. Tam si neumím představit – tu spolupráci možná ano, ale hlavně kdo bude rozhodovat.

Ale u té odpovědi na první otázku, omlouvám se, ale vy jste mi vlastně neodpověděla. Vy říkáte pro potřeby pojištěk. To je pro pojišťovny. Ale tam není povinnost hlásit to pojišťovně. Jestli si to pojišťovna vymíni v pojistné smlouvě, tak je to v naprostém pořádku. Není třeba, abychom jim do toho vstupovali. Je to docela běžné u provozních úvěrů nebo u jiných úvěrů, že pojišťovny chtějí mít průběžné hlášení nejenom o tržbách, ale nákladech, hospodaření. Taky velmi často pojišťovny nebo banky chtějí, aby se zastavily pohledávky ve prospěch těch, kteří... To je naprosto v pořádku.

Jenom nerozumím tomu – všichni to pošlou vám, vy to roztrídíte a pošlete to zase všem těm pojišťovněm? Tomu já nerozumím. Proč to bude dělat státní správa, když by si to měla dělat ta pojišťovna sama. Nic proti tomu, když to pojišťovna chce po tom, koho ona pojistí. Ale nerozumím tomu, proč těch tisíců hlášení přijde na MMR.

To roztrídíte a budete to posílat těm jednotlivým pojišťovněm? To mi není jasné. Proto mi to přijde jako zbytečné. Pokud si to pojišťovna vymíni, tak je to naprosto v pořádku, nemusí to být ani v zákoně, je to věc té firmy a pojišťovny, ale takhle mi to přijde jako zbytečná zátěž. Ano, někoho tím zaměstnáme, na ministerstvu určitě, protože to bude muset procházet. Navíc ty měsíční – to je hodně diskutabilní, protože tak jak jsou sezóny, tak jsou měsíce, kdy se prostě prodává méně, má to možná nějaký smysl, budete mít číselné řady, ale pořád mi uniká ten smysl toho. Já vím, že stát obecně má tendenci schraňovat neustále nová data, a co z toho? Jak zajistíme, aby to nebylo zneužito ke konkurenčnímu boji? Aby nebyl únik informací, aby pak jedna cestovka neřikala: my máme informace, tady ten náš konkurent z vedlejší ulice, ten minulý měsíc prodal jenom pět zájezdů a my jsme prodali šest, tak to radši kupujte u nás, my jsme větší firma a podobně.

Takže obecně se obávám toho, když stát neustále shromažďuje data, která podle mě nepotřebuje, případně je má na finančním úřadu u těch plátců DPH. Připouštím, že jsou malé cestovní kanceláře, které mají obrat takový, že nemusí být plátcí, ale tam ten problém zřejmě reálně příliš existovat nebude. V okamžiku, kdy trošku narostou, bude i větší riziko pro pojišťovnu, tak je skoro jisté, že to bude plátce DPH, protože bude mít tržby větší, než je ten milion korun ročně. To není v té oblasti cestovních zájezdů nijak závratná suma. Nevím, kolik je průměrná cena, ale kdyby byla deset tisíc, tak si to spočteme, že těch prodaných zájezdů za rok není tolik, a v tom okamžiku už je plátce.

Takže jestli zkusíte ještě jednou, pokud uznáte za vhodné, co se s tím tedy bude dít, s tím kvantem dat. Jestli to budeme jenom skutečně distribuovat jako státní správa vůči pojišťovnám, tak bych řekl, že stát bude dělat práci za někoho jiného, za toho, kdo inkasuje pojistku, případně dává pojistná plnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Paní ministryně se znovu hlásí o slovo, čímž otevře obecnou rozpravu. Prosim, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se vyjádřím a pokusím se to vysvětlit ještě jednou, nicméně toto jsou přesně věci, které bychom chtěli nechat i do výborů a do druhého čtení, ale zkusím ještě jednou reagovat na Českou národní banku. Česká národní banka nedohlíží na cestovní kanceláře. Budeme to my. A my to chceme dělat, protože to máme v kompetenci, a myslím si, že je to tak i správné.

Ta druhá věc, opravdu, co budeme dělat s těmi daty. Celkovou novelou se budeme snažit ochránit naše spotřebitele, to znamená občany. Budeme mít databázi, kde všechno bude evidováno, a já ani neříkám, že se k tomu budou dostávat jednotlivé cestovní kanceláře. Budou to informace naše, které budou v našem systému, které bude MMR gestorovat a které bude mít k dispozici. Takže to ještě k vašim věcem.

Já rozumím té nerovnováze, kterou naznačujete, nicméně tady bych si dovolila sdělit, že toto je jedno z těch témat, kromě pojištění a ještě kromě vztahu vůči pojišťovnám, co bychom chtěli nechat do druhého čtení. My jsme si toho vědomi, a pokud mohu, ráda bych požádala Sněmovnu, aby to dnes prošlo prvním čtením a ponechali jste to na druhé čtení. To, co zde říkala paní zpravodajka Berdychová – my bychom byli velice rádi, pokud by ten termín byl zkrácen tak, aby novela platila od 1. dubna 2015. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já určitě vítám to, že je tady tendence pokračovat v určité ochraně spotřebitele, tedy toho, kdo si objednáva službu u cestovních kanceláří. Povinné pojištění cestovních kanceláří podle nějaké velikosti, větší či menší, já myslím, že je správné. Ale nevím, jestli jsem se nepřeslechl nebo jsem si špatně vyložil to, co tady říkala paní ministryně, ale ona říkala, že data, která budou sbírána o počtu zájezdů atd., budou sloužit pro přehled i pro pojišťovny. A v tom já bych viděl problém, protože aby pojišťovny podnikaly bez rizika s tím, že stát za ně to riziko řeší tím, že bude sbírat a analyzovat podklady, tak to si myslím, že tedy je pro privátní sféru, aniž bych byl ten, kdo by – nebo jsem ten, kdo přeje privátní sféře, ať se jí daří, ale

s tímhle pomáháním pojistíme cestovní kanceláře, protože to určuje zákon, pojistíme je na základě nějaké velikosti, ale máme tolik informací od státu, že neneseme žádné riziko za to pojištění, tak to nevím, jestli jsem se nepřeslechl. Pokud by to tak bylo, tak to se mi jeví tak trochu jako problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dneska máme konec října, říkáme, že potřebujeme zkrátit lhůtu na třicet dnů, příští týden je další schůze, takže toho času je opravdu málo. Podle mne i kdyby bylo šedesát dnů, tak není žádným způsobem ohroženo datum 1. dubna. Já to tedy nevidím. To znamená, my jsme schopni to mít do šedesáti dnů projednané, možná o něco dřív, tak fakt nevidím tu lhůtu, a navíc, jak mě poučily kolegyně a kolegové, kteří v této oblasti mají větší zkušenosti než já, 1. dubna je v zásadě také už po začátku sezóny, kdy naprostá většina zájezdů je nakoupených, možná ne naprostá většina, ale mnoho zájezdů už je nakoupených. Tak já tomu spěchu upřímně nerozumím, když současně slyším, a jsem rád, že ještě budeme diskutovat některé věci. Výhoda toho prvního čtení je v tom, že tady jsme všichni. Takhle to bude v jednom nebo ve dvou výborech a můžeme se k tomu my ostatní zase vracet, kteří v těch výborech nejsme.

Já souhlasím s tím, co říkal pan poslanec Urban. Je to v zásadě to samé, co jsem říkal já. Proč to budeme dělat, veřejná správa, stát, proč to bude dělat ve prospěch zase jiných soukromých subjektů, což jsou bezesporu pojišťovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za faktickou poznámku. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Fischerová s faktickou poznámkou. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Opětovně děkuji za slovo. Opravdu budu stručná. Mám na to už méně než dvě minuty. Chci, když teď tak hezky posloucháte, na vás takhle napříč politickým spektrem apelovat, opravdu podpořte, aby se to projednalo v šedesáti dnech. My jsme si spočítali, že tím nic neuspějeme a zejména – zájezdy se vlastně prodávají celoročně a nejvíce se nakupuje koncem roku, abych řekla pravdu. Takže kdyby to mělo vyjít na 1. dubna 2015, tak je to tak nějak už uprostřed sezóny. Pojďme připravit něco, co nebude vráceno nazpátek, aby to nebyl paskvil. Já vám za to moc děkuji, i paní ministryni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Ještě někdo další se hlásí do obecné rozpravy? Není tady nikdo takový. Končím tedy obecnou rozpravu.

Vrátíme se zpátky k příkázání výborům. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Dále tady pan poslanec Kučera navrhl příkázání hospodářskému výboru. Ptám se, jestli má ještě někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Přivolám naše kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 96, přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 160, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Kučera navrhuje přikázat tento návrh zákona k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání hospodářskému výboru, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 97, přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 117, proti 32. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a hospodářskému výboru.

Dále eviduji návrh paní zpravodajky Berdychové na zkrácení lhůty o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 98, přihlášeno je 174 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 44. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a hospodářskému výboru a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní zpravodajce i paní ministryni.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je tady návrh, abychom tento zákon schválili podle § 90 odst. 2... (Konzultace mimo mikrofon.) Omlouvám se, nevím, jestli platí, nebo neplatí, ale takto ten vládní

návrh vláda navrhla. Jestli jste se dohodli jinak, tak prosím, aby příslušné poslanecké kluby daly veto na § 90.

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj paní Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (Hluk v sále.)

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já bych vám chtěla představit novelu zákona, která zde byla zmíněna, která vychází z plánu legislativních prací na zbývající část roku 2014 a byla zpracována – ona se jmenuje celkem dlouze, je to novela zákona č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní ministryně, moc mě to mrzí, že vás musím přerušit. Nicméně přesto, že některé společenské zvyklosti se postupně mění, tak společenskou zvyklost o tom, že bychom měli poslouchat toho, kdo představuje, zvláště když je to dáma, bychom měnit tady ve sněmovně nemuseli. Proto vám prosím, milé kolegyně a kolegové, abyste poslouchali paní ministryni a své hovory přesunuli do předsálí. Děkuji.

Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji. Tato novela se váže na zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, tzv. energetický zákon. Novela energetického zákona a tato novela musejí jít ruku v ruce.

Důvody této novelizace jsou dvojí. Především došlo k situaci, kdy zákon o službách se v důsledku legislativních změn v oblasti energetiky a rozúčtování nákladů na teplo a teplou užitkovou vodu dostal do vazby na tyto předpisy, zejména na připravenou vyhlášku o rozúčtování nákladů na teplo, která by měla nahradit stávající vyhlášku č. 372/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti pro rozúčtování nákladů na dodávku tepla a centralizované poskytování teplé vody mezi příjemce služeb. V souvislosti s projednáváním návrhu vyhlášky o rozúčtování nákladů na teplo a teplou užitkovou vodu v legislativních orgánech vlády došlo k požadavku na přesun zmocnění k vydání této vyhlášky z energetického zákona do zákona o službách, což lépe vyhovuje věcné podstatě této úpravy, a dále k požadavku na zpřesnění zmocnění. Proto je v návrhu zákona o službách upraveno zrušovací ustanovení, kterým se ruší zmocnění k vydání stávající vyhlášky, které, jak jsem již sdělila, je dosud obsaženo v energetickém zákoně. Novelou zákona o službách budou rovněž odstraněny problémy, které jsou vyvolány současnou úpravou zmocňovacího ustanovení, u kterého vyvstaly otázky jeho právní legitimacy týkající se stanovení mezí pro vydání prováděcího právního aktu, kdy tyto zákonné meze zmocnění byly dle komise Legislativní rady vlády upraveny nedostatečně. Změna ustanovení o zmocnění nově obsahuje i základní principy a meze pro rozúčtování nákladů na

teplo a teplou užitkovou vodu tak, aby byly dostatečně stanoveny mantinely pro vydání prováděcího právního aktu. Aby tedy mohla být vydána nová vyhláška o teple, je nezbytné přijmout nejdříve novelu zákona o službách. Novela zákona o službách reaguje v novém znění v § 6 odst. 1 i na změnu zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, kde je mimo jiné uvedena povinnost instalovat do bytů přístroje registrující dodávku tepelné energie a stanoví, že i když se bude rozúčtování nákladů na teplo řídit dohodou, bude tato dohoda vždy reflektovat náměry měřičů tepelné energie.

Dále je důvodem novelizace úprava sankcí zde obsažených, a to s ohledem na poznatky z praxe, kdy se zákonem stanovená výše pokuty jeví značně vysoká. Dále se navrhuje zrušit ustanovení o možnosti uplatnění poplatku z prodlení, protože občanský zákoník umožňuje pro případy z prodlení s peněžitým plněním účtovat úrok z prodlení. V praxi působí tato dvojkolejná úprava velké problémy. Další úprava se týká pouze sjednocení názvosloví.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem bych chtěla zmínit, že na základě tohoto zákona bude možné vydat, jak jsem již zmínila, prováděcí právní předpis, který doplní právní úpravu rozúčtování nákladů na dodávku tepla a centralizované poskytování teplé vody mezi příjemci služeb. Závěrem mi dovoluňte požádat Poslaneckou sněmovnu o projednání a postoupení předkládané novely zákona do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Já jenom upozorňuji – nechci nikomu radit –, že do druhého čtení to nemůže postoupit, aniž by dva poslanecké kluby zavetovaly projednání podle § 90. Ale už tady vidím s faktickou poznámkou pana poslance Petra Bendla. Ne, takže další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Benda. – Pardon, omlouvám se. Nyní prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj pro prvé čtení poslanec Josef Uhlík. Prosím, Jožko.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za vynucené slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluňte mi, abych v krátkosti vám přinesl svoji zpravodajskou zprávu, jak já vidím tuto novelu.

Předložená norma má dvě části. Ta první se týká změn v tzv. zákoně o službách č. 67/2013 Sb., kterým se upravují pravidla související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty. Jsou tam důležité změny, já tady mám čtyři odrážky. Tato novela reaguje na legislativní změny v oblasti rozúčtování nákladů na teplo a teplou užitkovou vodu, stanovuje způsob úhrady služeb, zálohování, používání paušálních plateb a sankcí. Dále upravuje dosavadní nesrovnalosti v terminologii s novým občanským zákoníkem, poplatek z prodlení neboli úrok z prodlení. Dále snižuje stanovenou pokutu za prodlení s nepeněžitým plněním ze sto korun na padesát za každý započatý den. Dále nově obsahuje zmocňovací ustanovení umožňující vydat vyhlášku, která stanovuje podstatné náležitosti pro účtování nákladů na tepelnou energii a na vytápění a

nákladů na poskytování teplé vody mezi konečné spotřebitele. To, co se týká zákona o službách.

Druhá část novely se týká změny energetického zákona č. 458/2000 Sb. V této části se ruší zmocňovací ustanovení v energetickém zákoně, a jak už jsem uvedl, přesouvá jej do zákona o službách. V návaznosti na novelu je připraven návrh nové prováděcí vyhlášky, která nahradí stávající vyhlášku č. 372/2001 Sb.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které se nejprve s přednostním právem hlásí pan místopředseda klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jménem dvou klubů, TOP 09 a ODS, dávám veto na projednávání v režimu § 90 jednacího řádu, takže teď už to bude moci jít do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak teď už to bude moci jít do druhého čtení. Eviduji tuto vaši žádost. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já vlastně tady chci vznést jenom jednu takovou obecnou otázku na paní ministryni – a poprosím pana poslance Schwarze, aby přestal rušit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, prosím, abyste... Děkuji.

Poslanec Marek Benda: Mně někdy připadá, že se některé zákony předkládají jenom proto, aby se něco předložilo, že je to zapotřebí. Já chápu, že se upravují nějaká rozúčtování. Ale absolutně nechápu, proč se sahá do výše pokut. Zdůvodnění v důvodové zprávě je opravdu výrazně, ale výrazně slaboučké. Jestli důvodová zpráva k výši pokut říká: Pokuta ve výši 100 korun za každý započatý den prodlení se jeví podle názoru především laické veřejnosti jako nepřiměřeně vysoká a to je důvod, proč měníme zákon, mně to přijde úplně komické. Tady není žádné zdůvodnění, jestli to na někoho dopadá nepřiměřeně, nedopadá nepřiměřeně. Navíc se tam mimochodem v § 13, který doposud říkal "nesplní nějakou svoji povinnost", tak teď se tam dává "zejména nesplní-li tyto povinnosti". Což znamená, že to je na všechny, protože zejména je jenom výčtově. Ale tyhle tam zejména uvedeme. A jsou to povinnosti, které nejsou tak úplně zanedbatelné. Například poskytovatel služeb včas

nepředloží vyúčtování, nebo naopak příjemce včas neoznámí změnu počtu osob v bytě.

Já bych čekal, že když se rozhodnu pokutu snížit ze 100 korun na 50, tak vysvětlím proč. Komu se to zdá nepřiměřené. Jestli to na někoho příliš tvrdě dopadlo. A ne že tady napíšu: Především podle názoru laické veřejnosti. Tak přišly na ministerstvo tři dopisy, nebo sedm dopisů? Na základě čeho měníme tímto způsobem výši pokut? Mně to připadá fakt lehce absurdní a poprosil bych, jestli to může být vysvětleno.

A ještě kdybychom aspoň byli schopni v odstavci druhém říct, pokud se nedohodnou jinak, je výše 50, ale můžou se dohodnout až do původní výše 100. Ale tady řeknu: Musí to být maximálně 50, a když se nedohodnou, je to 50. Ale to přece jsou někdy, jestli mi ve velkém domě nebo bytovém společenství nepředloží vyúčtování hospodaření s energií, tak jednáme se subjektem, který má mnohamilionové, možná miliardové obraty. Ten se na mě úplně v klidu vykašle a pokuta 50 korun za den je podle mého názoru pro něj úplně směšná.

Tak jenom bych prosil, abychom si fakt dávali záležet na tom, když něco předkládáme, aby bylo zdůvodněno, proč je to předloženo a jaké mají být dopady. A ne tak, že si někdo na ministerstvu – a teď to vůbec nevyčítám paní ministryni, protože chápu, že je tam nová a připravoval to někdo úplně jiný – že si někdo na ministerstvu vzpomene, tak se podívá do éteru a řekne: "Sto se mi zdá moc, dáme padesát."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Dále se do obecné rozpravy hlásí pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám taky dva konkrétní dotazy. Za prvé je tam, že se dvě třetiny nájemců mohou dohodnout. Proč jsou dvě třetiny, proč tam není 51 %? To je první.

Druhá věc je mnohem problematičtější a to je počet osob v bytě. V zásadě nemáme nástroj, jak to reálně zjistit. Samozřejmě, pokud je přihlášen na evidenci obyvatel, tak to je jednoduché. Ale velmi často v těch bytech žijí lidé, kteří nejsou hlášeni na té konkrétní adrese a samozřejmě spotřebovávají teplou vodu, případně vytápění. Ale zejména je to u teplé vody, tam myslím, že má smysl mluvit o počtu obyvatel. Jestli topíte pro jednoho nebo pro pět v bytě je skoro jedno. Ale u teplé vody – jak prakticky si to představujeme? Co vlastně znamená porušení, že nenahlásil počet osob? Těch, které tam skutečně žijí? Nebo těch, kteří jsou hlášeni v evidenci obyvatel? Protože to je mnohdy diametrálně odlišné množství. A kdo to bude kontrolovat? Třeba u společenství vlastníků to bude výbor? Nebo kdo bude chodit do bytů a kontrolovat, kolik jich tam reálně žije? To je hrozně složité. Já to také nemírím jako kritiku na paní ministryni. Souhlasím s tím, co říkal můj kolega Marek Benda.

Ale ono to vypadá velmi jednoduše, ten tisk je poměrně útlý. Ale podle mě tam vzniká víc problémů než u těch řešení.

Tak první dotaz, proč dvě třetiny a ne většina, to by mi přišlo jako logické, že většina se domluví. A zase, proč vůbec vstupujeme do smluvních vztahů? Proč vstupujeme do smluvních vztahů, proč má stát říkat, že těch 50 korun je to právě? A pak mě zajímá skutečně, jak se bude určovat počet osob, protože to je mimořádně problematické. Souvisí to s tím, že lidé, kteří jsou hlášeni na obecních úřadech, na radnicích, tak reálně bydlí někde jinde. Z mnoha důvodů se mnozí vyhýbají přebírání pošty a naše obecní úřady jsou zavaleny jenom poštou, kdy oni si to nevybírají a podobně. A nemyslím si, že touto novelou vyřešíme tento závažný problém, který bezesporu trápí ty, kteří zase poctivě platí, hlásí, mají známý počet lidí, kteří žijí v tom bytě. Ale chybí mi tady nástroj, jak se zaměřit na ty, kteří toho zneužívají. Protože, osobní zkušenost, člověk ví, ten soused ví, kolik tam reálně žije lidí. Ale pak se podívá, zeptá se na obecním úřadě a řeknou: Tam žije jeden člověk. Protože nikdo jiný na té adrese hlášen není.

Je to samozřejmě zase na smluvní volnosti toho majitele, společenství vlastníků, soukromého majitele nebo družstva, aby to třeba dalo do nájemních smluv pod nějakou sankcí a podobně. Ale to zase my vstupujeme do nějaké smluvní volnosti, vymýšlíme nějaké regulace nebo nějaké nástroje, kterými se tváříme, že pomůžeme, ale já nevěřím, že touto novelou skutečně ten problém pomůžeme řešit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není nikdo takový, končím tedy obecnou rozpravu. Závěrečné slovo paní ministryně případně pana zpravodaje. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, děkuji pánům poslancům za jejich dotazy. Pokusím se velice stručně pouze reagovat v rámci své závěrečné řeči. Toto jsou věci, kterými se také chceme zabývat ve druhém čtení. A také proto jsme se domluvili právě na tom, že postoupíme standardní postup, druhé a třetí čtení.

Ohledně dvou třetin nájemců, tak to se tam nemění, to tam zůstává. To jsme v novele nezměnili, to tam bylo už předtím. Ohledně počtu osob – rozumím, co říkáte, protože to se opravdu velice těžko řeší, kdo je tam trvale a kdo je tam opravdu žijící, protože když má trvalé bydliště někde jinde. Samozřejmě je možné udělat to, což ale nebude možné úplně regulovat touto novelou, že SVJ nebo družstvo nebo kdokoliv jiný se dohodne s obcí na nějaké dohodě a že bude doplácet nějaké poplatky za ty osoby, které jsou tam evidované. Toto by bylo nutné dát i do stanov jednotlivých SVJ a podobně. Nicméně toto nevyřešíme touto novelou, řekli jste velice správně.

Já bych i přesto, že zde padaly tyto náměty, za ně poděkovala a přesto bych vás požádala, jestli bychom tento zákon mohli postoupit do druhého čtení, kde

předpokládám, že ve výborech pro veřejnou správu, regionální rozvoj a pravděpodobně hospodářském výboru toto bude projednáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan zpravodaj závěrečné slovo – nemá zájem. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci se přít, ale ty dvě třetiny ve starém znění nejsou, když se podívám do toho tisku, na konci jsou vlastně vyznačené změny. A jsou jenom v novém § 13. V tom původním § 13 ty dvě třetiny nejsou. Možná jsou v nějakém jiném zákoně, to nejsem schopen říct, ale když se podíváte do toho tisku, pokud ho máte celý vytištěný, tak v poslední části je vždycky vyznačení navrhovaných změn v původním paragrafu, kde se mluví mj. o těch stokorunách, se o žádných dvou třetinách nehovoří. Hovoří se až v tom novém navrženém znění. Tak nerozumím tomu, jak říkáte, že to zůstává stejné, když to v tom původním znění prostě není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Dám tedy hlasovat.

Zahajují hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 99. Přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 157, proti jeden. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Než přejdeme k dalšímu bodu, jímž je návrh zákona o národním parku Šumava, přečtu ještě omluvy. Pan poslanec Jiří Holeček se omlouvá dnes mezi 15.30 a 21. hodinou z rodinných důvodů, dále pan poslanec Jaroslav Kláška se omlouvá dnes od 18 hodin z rodinných důvodů, paní poslankyně Nina Nováková se omlouvá dnes od 18 hodin z rodinných důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Lorencová dnes mezi 16. a 18. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Lukáš Pleticha se omlouvá dnes od 15 hodin z pracovních důvodů.

Bodem č. 64, který je dalším bodem našeho jednání, je

64.

Senátní návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/- první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 250/1. Předložený návrh odůvodní pan senátor Pavel Eybert, kterého mezi námi vítám. Prosím, pane senátore, máte slovo. A sněmovnu prosím, aby se ztišila.

Senátor Pavel Eybert: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, páni poslanci, připadl mi úkol seznámit vás se senátním návrhem zákona o Národním parku Šumava. Proč právě Senát přichází s návrhem tohoto zákona? (V sále přetrvává hluk.)

V Senátu se v průběhu minulých let konala řada veřejných slyšení a seminářů k problematice Národního parku Šumava. Řada výborů opakovaně v minulých letech –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane senátore, znovu prosím sněmovnu, aby se ztišila.

Senátor Pavel Eybert: Řada výborů opakovaně v minulých letech i letos navštívila Národní park Šumava a členové výborů diskutovali o těchto problémech. Senátorům přišlo velice líto, že příroda, lesní systémy v minulých letech velmi utrpěly, že na Šumavě v národním parku uschlo vlivem nezvládnuté kůrovcové kalamity více jak dvacet tisíc hektarů vzrostlého smrkového lesa. Jelikož dosud žádný z návrhů zákona o Národním parku Šumava nebyl schválen a ten poslední návrh, připravený v minulém funkčním období Poslanecké sněmovny, skončil s jejím koncem, rozhodlo se dvacet senátorů tento návrh zvednout, dopracovat a podat k projednání v Senátu. Je to zákon ve všech nutných směrech projednaný a schválený dle platných pravidel. Na zákonu pracovalo Ministerstvo životního prostředí, Rada Národního parku Šumava, státní Správa Národního parku Šumava, starostové, zastupitelé obcí v národním parku a oba kraje, na jejichž území se národní park nachází. Prošel celou řadou schvalovacích procesů, jak je to nutné. Jinak to totiž ani nejde, chcete-li dodržet zákonný postup. Že tomu tak bylo a že jak obce tak kraje toto potvrzují, máte v jejich vyjádření, která jste dostali.

Přesto jsme my senátoři, Senát, napadáni, že jsme při určování zonace vycházeli vstříc některým vlastníkům a developerům při určování zonace, což je úplně mimo realitu. Zonaci dohodla státní Správa Národního parku Šumava se starosty, zastupitelstvy už v roce 2013, kdy ještě nikdo nevěděl, že budeme podávat my jako Senát návrh zákona. My jsme jej přebrali, protože jen tak je možné proces zonace uskutečnit.

Zonace v parku rozšiřuje proti stávajícímu stavu první zóny z 13 % na 26 % s tím, že pouze ve 4 % z těchto 26 % bude možné zasahovat tak, aby se stabilizovaly a odpovídaly požadavkům na první zóny a byly schopny samostatného udržení v tomto režimu. Dále předurčuje dalších 8 % plochy Národního parku Šumava do druhých zón – z prvních zón do druhých zón, a to v horizontu plánu péče. Zároveň zonace při tomto násobném zvětšení prvních zón snižuje počet prvních zón ze 135 na 35, a to z důvodu, že dnešní malé a četné ostrůvky prvních zón působí jako pěstírný lýkožrouta smrkového bez možnosti dobré ochrany okolního lesa tzv. pufráčními pásmy. Tam, kde dochází k přesunům z ploch z druhé zóny do třetí zóny, ale i opačně, dochází k těmto úpravám po dohodě státní Správy Národního parku Šumava, zastupitelů, starostů, rady parku vždy dle platné a schválené územně plánovací dokumentace. Jde pouze o zhruba jen 20 hektarů z 68 tisíc hektarů Národního parku Šumava.

Odpůrci tohoto zákona se vyjadřují, že po schválení tohoto zákona budou zastavěny dvě třetiny plochy parku. Je to naprosto lživý výrok. Zákon říká, že v prvních zónách se nesmí stavět nic mimo zařízení sloužící k ochraně přírody, ve druhých zónách lze umisťovat a povolovat pouze to, co není v rozporu s posláním parku, a v praxi to znamená, že státní Správa Národního parku Šumava vydává závazná, znovu opakují závazná stanoviska ke všemu, o cokoli a kdokoli požádá. Bez jejího souhlasu v parku nepostaví legálně nikdo nic. Ve třetích zónách, které tvoří méně jak 5 % území parku, a jde o zastavěná nebo zastavitelná území, dříve intravilány obcí nebo území natolik pozměněná, že je nelze znovu zařadit do druhé nebo první zóny, lze povolovat pouze to, co je v souladu s platnou územněplánovací dokumentací. I tady se ke všemu vyjadřuje státní Správa Národního parku Šumava, ale také všechny ostatní orgány státní správy a instituce. Bez souhlasu státní Správy Národního parku nemůžete v národním parku v podstatě nic. Nemůžete vytyčovat běžecké tratě, nemůžete provádět geologický průzkum, nemůžete provádět změny ve využití ploch, a tudíž ani dělat změny územních plánů, pokud k tomu nemáte souhlas. Nakonec jsou tyto podmínky identické ve stávajícím nařízení vlády, kterým byl Národní park Šumava založen.

Aby byl zajištěn alespoň minimální přístup do prvních zón, a to v souladu s posláním parku, navrhuje zákon základní cestní síť na území parku, po které se bude moci návštěvník pohybovat. Tato cestní síť má být vyznačena správou parku a doplňována podle změn. Vstup do prvních zón mimo tuto lesní síť bude jen na povolení správy parku. Výjimku tvoří obyvatelé s trvalým pobytem, vlastníci nebo nájemci pozemku, orgány veřejné správy, správních orgánů a pracovníci záchranného integrovaného systému.

V péči o les se postupuje dle obecného principu, tedy podle zákona č. 289/1995 Sb., takzvaného lesního zákona a jeho ustanovení o lesích zvláštního určení s tím, že v prvních zónách má přednost zákon 114 z roku 1992, § 22 o ochraně přírody a krajiny. Zde jde opět o shodu se současným právním stavem, který je podle nařízení vlády, kterým byl park zřízen.

V zemědělství jsou dle návrhu zákona louky a pastviny využívány pro extenzivní chov dobytka v souladu s ekologicky únosnou mírou zatížení, stanovenou s ohledem na plán péče v národním parku správou parku. Ostatní pozemky nelesní a nezemědělské lze též využívat pouze v souladu s platnou územně plánovací dokumentací.

Jelikož území Národního parku Šumava prošlo třikrát masivním vylidněním – odsun českých obyvatel na počátku 2. světové války, odsun německých obyvatel na konci 2. světové války a potěť při vytváření pohraničního pásma po roce 1948 –, dostala se celá řada pozemků, které by jinde patřily obyvatelům, právníckým osobám, obcím, do majetku České republiky, jeho subjektů. Jak známo, stát za své nemovitosti daň z nemovitosti neplatí. Toto významně snižuje příjmy obcí a dělá jim tuto situaci a problémy i celá řada dalších problémů z hlediska péče o obce. Z tohoto důvodu navrhuje zákonem převod některých pozemků do vlastnictví obcí z majetku státu. Ono to většinou jde i podle současných právních norem, ale jde o proces dlouhý, administrativně náročný. Došlo by tak ke zjednodušení byrokracie. Ze stejných důvodů pak navrhuje i finanční příspěvek, a to ve výši 500 Kč na rok za každý hektar katastrálního území obcí, které se nacházejí na území parku. Stát v těchto katastrofách vlastní převažující procenta ploch a ne vždy se o ně stará tak, aby s tím byla obecná spokojenost – neseká trávu, kopřivy, buřeň, neudrzuje cesty.

Starosta, zastupitelstvo nesmí vynakládat prostředky na údržbu cizího majetku. Obce v Národním parku Šumava jsou tímto rozsáhlým majetkem státu na svých katastrofách znevýhodňovány, a proto Senát navrhuje zmenšení vlastnictví státu tam, kde ho stát nepotřebuje, a navíc se o takový majetek špatně stará nebo nestará.

Zákon řeší mimořádné události na území parku, přechodná ustanovení, zrušovací ustanovení a ve své druhé části, poslední novele zákona číslo 114/1992 Sb., pak napravlující chybu, když nebyla v této novele důsledně promítnuta práva a povinnosti ve vztahu ke krajům.

Účinnost zákona je navržena prvním dnem druhého měsíce po vyhlášení.

Proč řešit Národní park Šumava zvláštním zákonem a ne obecně novelou zákona číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny? Protože Národní park Šumava je fenomén, který si to zaslouží. Důvodů je celá řada. Například svojí rozlohou. Ta je totiž daleko větší než rozloha všech tří ostatních národních parků dohromady. Dokonce rozloha dvou z nich, Českého Švýcarska a Podyjského parku, je v součtu pořád menší než rozloha jediné jediné šumavské obce – Modravy. Dalším důvodem je třeba to, že správní úřad lze zřízovat toliko zákonem a státní Správa Národního parku Šumava je správním úřadem a je zřízena dosud pouze nařízením vlády. Všechna její dosavadní rozhodnutí by klidně mohl někdo napadnout a zřejmě by i vyhrál. Jako další důvod vidím i to, že Národní park Šumava jako jediný v České republice, ale i jinde, má zastavěná území a zastavitelná území, tedy intravilány, součástí parku. Odpůrci zákona často poukazují na Bavorský národní park, který je několikanásobně, asi pětikrát větší než Národní park Šumava a uvnitř parku má jen jednu jedinou obec, navíc její intravilán však součástí parku není.

Nejpodstatnějším důvodem, proč zákon přijmout, je ale skutečnost, že ekosystémy na Šumavě, hlavně les, potřebují dlouhodobou stabilitu v péči o ně. Není možné, aby se s každou změnou politického vedení státu, Ministerstva životního prostředí, Poslanecké sněmovny, ale i vedení parku měnil plán péče. Nebude-li zákonem definováno, co a jak platí, je pak snadné nařízením vlády, ministra životního prostředí, měnit rozlohy zón, způsoby managementu, a tím způsobovat obrovské škody, jako je způsobilo rozhodnutí bývalého ministra životního prostředí pana Bursíka, když po orkánech Kyrill a Emma rozhodl ponechat ve druhých zónách víc jak 350 tisíc metrů polomového dřeva bez sanace, byť sanace mohla být a měla být zákonně provedená. Následná kůrovcová kalamita pak znamenala již zmiňované uschnutí více jak 20 tisíc hektarů vzrostlého smrkového lesa a následné těžby po dobu několika let v objemech více jak 300 tisíc plometrů dřeva ročně – těžby v rozsahu předtím nikdy nevidané.

Přílohou zákona je slovní vymezení hranic Národního parku Šumava, druhou pak grafické vymezení hranic Národního parku Šumava – a je třeba říci, že zákon navrhuje dosavadní hranici. Třetí přílohou je zonace, kde jsou vyznačeny plochy I. zón, tedy 26 % plochy Národního parku Šumava, zón II. A, které by ve výměře 8 % plochy Národního parku Šumava přešly do I. zón, zón II. B, které zůstanou ve II. zónách, zhruba 61 % plochy, a III. zóny, které tvoří 5 % a zůstávají ve III. zónách. Další přílohou je základní cestní síť, bez které by plochy I. zón zůstaly zcela nedostupné. I zde jsme pro to, aby tato příloha byla součástí zákona a nemohla se opakovat situace, kdy si někdo vymyslel, že v rámci toho, aby na Šumavě bylo více divočiny, vybagueje asfaltové cesty, které tam jsou mnoho desítek let, protože po nich chodí turisté, což prý vadí tetřevům, kterým bagrování a likvidace cest prý naopak nevadí. Jen náhodou se to profláкло a na tuto zhůvěřilost pak nedošlo.

Návrh zákona není v rozporu s platnou legislativou České republiky. Má náklad na státní rozpočet ve výši 34 mil. korun pro 22 obcí jako kompenzaci nevýběru daně z nemovitosti z rozsáhlých ploch ve vlastnictví státu. Návrh zákona je podáván jako výsledek dlouhé řady jednání obcí, krajů, rady parku, tehdejší správy parku, vedení Ministerstva životního prostředí a Senátu Parlamentu České republiky. To, že se proti němu vymezuje pan prezident Zeman, není z důvodu, že by si myslel, že zákon nedostatečně chrání přírodu Národního parku Šumava, ale naopak, zdá se mu, že ji chrání příliš a ve velkém rozsahu. To jste ale z médií moc často asi neslyšeli. Na druhé straně některé spolky, např. Duha, si přejí, aby byla přísně chráněna ještě větší část Národního parku Šumava, a nebudou nikdy spokojeny, nebude-li v I. zónách více jak 50 % území Národního parku Šumava.

Senátoři chápou tento návrh zákona jako společensky přijatelný kompromis. Obce se dlouho bránily souhlasit s 26 % I. zón a následně pak 34 % I. zón. Slevily ze svých požadavků a vyšly vstříc požadavkům spolků. Ty však nejsou ochotny nic slevit a tvrdošjně trvají na svých představách. Nevybíravě, lživě a nepravdivě argumentují proti zákonu. Tak jako vy, tak i senátoři dostávali stovky a stovky emailů, povětšinou však jen z několika málo jednotek počítačů, jako lobbistický nátlak ve prospěch jejich názorů. Senátoři jim nepodlehli a já doufám, že jim nepodlehnete ani vy a propustíte zákon do dalšího čtení, popř. ho upravíte v dalším

čtení do ještě přijatelnějšího stavu. Mohu vám sdělit, že v Senátu pak udělám vše možné k dokončení tohoto procesu, který Národnímu parku Šumava dlužíme už víc jak 22 let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu senátorovi Eybertovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, hezké odpoledne. Já bych nejprve měl jednu faktickou poznámku ke svému předřečníkovi. On zmínil, že Národní park Šumava je pětkrát menší než Bavorský národní... Tam jste chtěl říct (k senátorovi Eybertovi), že je pětkrát větší. Podle posledních údajů Bavorský les je asi zhruba třetinový co Šumavský národní park. To jen na okraj faktická poznámka.

No, dostalo se nám na stůl poměrně výbušné téma, alespoň soudě podle množství různých emailů a dopisů, které mi došly. Asi i vám došly. Já bych nespekuloval o tom, jestli jsou to výpisy z nějakého automatu, nebo jsou to reální lidé. Já jsem se na některé emaily snažil odepisovat a ti lidé na to reagovali, takže já bych tyhle spekulace nechal stranou, jestli jsou to nějaké vygenerované falešné adresy, nebo ne.

Ale vraťme se k zákonu. Můj předřečník tady říkal, že zákon byl dobře projednán. Já jsem se tedy sám zúčastnil v minulém volebním období projednávání ministerského návrhu na ministerstvu za ministra Chalupy a musím říct, že tam se toho zúčastnilo mnohem větší spektrum různých skupin, než tady říkal pan senátor. Jednak různá občanská sdružení ať už z jedné, či z druhé strany, byli tam nejen zástupci, řekněme, zelených iniciativ, ale i zástupci třeba té protistrany, když bereme tu stranu toho konfliktu nebo toho sporu, byli tam zástupci vědecké obce, univerzit. Takže tady mi trochu tohle zrovna chybí. A tady bych měl první výtku k projednávání této předlohy – že tam vlastně nebyl zcela dodržen postup, který stanovuje obecná právní norma, kterou je zákon 114 o ochraně přírody a krajiny, který jasně ukládá, že při projednávání takovéto předlohy by se měla účastnit veřejnost a mělo by to být projednáváno s veřejností. Respektuji, že tam byly účastny obce, kraje, ale chybí mi tam i ty další subjekty, které k tomu mají, co říct.

Samozřejmě respektuji to, že tento zákon je svým způsobem kontroverzní právě proto, že se tam střetávají různé zájmy. Je třeba říci, že každá ze zájmových skupin má jiný pohled na to, jak má národní park vypadat. Jiný pohled mají obce, jiný pohled mají kraje, jiný pohled má státní ochrana přírody, jiný pohled mají občanská sdružení. Já se domnívám, že pohled státní ochrany přírody by měl být první, a pak teprve ty ostatní. Můžete se mnou nesouhlasit, nebo naopak, ale je to můj názor na věc.

Tedy se vrhneme k samotnému zákonu. Zákon je poměrně stručný. Já to vnímám jako třetí pokus během posledních tří let dát nějaký samostatný zákon k národnímu parku. Otázka je, jestli ho nutně potřebujeme, nebo ne. Park byl vyhlášen nařízením

vlády v roce 1991 podobně jako Národní park Podyjí. Existuje tady určitá různorodost ve vyhlášení, protože například Národní park České Švýcarsko byl vyhlášen zákonem, ale opět se domnívám, že by toto mělo řešit ministerstvo nějakou zastřešující normou, která by potom určovala, jak jednotlivé zákony mají vypadat, a ne že začneme na základě různých iniciativ, byť dobře míněných, dělat zákony ke každému park zvlášť.

Co se týče paragrafového znění, první paragraf tohoto zákona, který předkládá Senát, v podstatě určuje účel, předmět a vyhlášení, proč park je vlastně vyhlášován. Já jsem zaregistroval různé výtky z různých stran ohledně formulace, ale v podstatě si myslím, že bychom to mohli takto i nechat. Kde je trochu nesrovnalost, je použití pojmů a to se potom opakuje i v dalších paragrafech tohoto zákona. Pokud znáte zákon 114, tam se v prvních odstavcích vysvětlují různé pojmy, které se tam potom dál používají, což tady není zcela jasně definováno. A to je jedna z mých dalších výtek.

Pak tam máme vymezení národního parku v § 2, což se tam potom děje v příloze. To ponechme stranou, patrně se na tom shodneme.

Pak tam máme § 3, který zřizuje správu národního parku. Tam se jedná také o standardní paragraf, kde se správa zřizuje.

Následuje § 4, kde je zahrnut plán péče o národní park a členění národního parku. Opět je zde problém s termíny. Používají se termíny, které nejsou nikde předem vysvětleny, což může být zavádějící. Také si myslím, že je tam poměrně sporné určení zonace. Domnívám se, že to by mělo být spíše než zákonem určeno nějakou podzákonnou normou. Je to věc názoru, ale mám k tomu takovýto postoj.

Pak je tam § 5, který udává základní ochranné podmínky. Ten se odkazuje přímo na zákon 114. Je to tak? Ano.

Další je § 6. Potom stanovuje bližší ochranné podmínky a tady se to v některých případech zdvojuje právě se základními ochrannými podmínkami, což by bylo asi možné vychytat. Není to asi tak zásadní věc. Co zaznělo jako další výtka, je, že na základě odst. 4 se určí poměrně velké plochy parku, celkově víc jak 60 %, k možnosti nějaké výstavby, byť ne přímo, že by se tam stavěly hotely nebo nějaké areály, ale určité zásahy to může způsobit.

Pak tady máme § 7, který upravuje vstup a pohyb osob na území národního parku. Tady se shodneme na široké platformě, že vstup by měl být umožněn za určitých podmínek i do prvních zón. Zastávám názor, že přírodu je potřeba ukázat, nemám s tím problém. Domnívám se, že soudný člověk neleze tam, kde nic není, to znamená, aby se prodíral nějakým neprostupným pralesem, to asi málokdo udělá, takže toto lze nějakým způsobem akceptovat. Co tam ovšem vnímám jako určitý rozpor, je stanovení sítě cest. A tady se asi neshodneme. Já si myslím, že to je střet toho, čemu říkáme exekutiva a moc zákonodárná. Myslím si, že toto by mělo být řešeno v exekutivě, to znamená moci výkonné, a nikoliv přímo zákonem.

Potom zde máme § 8, který řeší péči o les. Jak tady už pan senátor řekl, řeší to několik zákonů. Jednak zákon o lesích a také zákon č. 114 o ochraně přírody a krajiny, který mluví o lesích zvláštního určení, ke kterým patří i lesy v národních parcích, které samozřejmě mají jiný režim než lesy hospodářské. A tady mi chybí odkaz na tento zákon. V odst. 2 je zmínka o speciálních zákonech, je tam zákon o lesích, ale chybí mi tam ta stočtrnáctka, což by taky asi bylo potřeba nějakým způsobem doplnit. Samozřejmě to, že se postupuje podle zákona o lesích, je v podstatě zmíněno už v zákoně o lesích, ale když je to tady vypsáno, nic proti tomu nemám. Co se ovšem může stát konfliktem, je paragraf (odstavec) 4, který vlastně stanovuje výkon práva myslivosti nebo možnost lovu a tam není nějaké konkrétní vymezení. To znamená, že by se tam asi mohlo i (nesrozumitelné) v těch prvních zónách. Já jsem to tam nenašel. Možná to pan senátor vysvětlí, nebo nevím, ale vnímám to jako určitý rozpor. Celé toto vnímám jako určitý konflikt s evropskou směrnicí o ochraně ptačích lokalit a jednak i ochraně biotopů zvláště chráněných druhů živočichů. Ale možná to bude ještě vysvětleno. Nechci tady proti tomu nějak bojovat.

Pak zde máme § 9, který se týká zemědělství. Tam asi nevidím nějaký výrazný konflikt.

§ 10 se týká ostatních pozemků, to znamená pozemků mimolesních a mimo zemědělský půdní fond. Také asi bez nějaké výraznější výtky.

Následuje § 11, který se týká převodu pozemků na obce. Tady zase vnímám určité riziko, že by mohlo dojít například k přeprodeji pozemků, potom co budou převedeny na obce, asi by to tady chtělo přesněji formulovat. Vnímám to jako určité riziko a nedostatek tohoto zákona.

Máme zde již zmiňovaný příspěvek obcím na zvýšení výkonu státní správy v § 12. Tady se opět dostáváme do určité disproporce s ostatními národními parky, byť jsou menší, jak správně řekl pan senátor, ale myslím, že nemůžeme udělat to, že zvýhodníme jednu obec proti jiným obcím. Je také otázka, jestli to někdo spočítal – jsou to určité dopady na státní rozpočet. To, že obce jsou v národním parku, znamená to, že jsou v určitém stupni omezení, na druhou stranu jim to přináší zase určité nové možnosti. Všichni víme, že je zde potenciálně větší turistický ruch než v jiných obcích. Opět se dostáváme do určitého střetu s jinými obcemi, byť vnímám, že určité omezení to přináší, ale na druhou stranu obce mají i jiné příležitosti na rozdíl od obcí, které jsou mimo národní park.

§ 13 o mimořádných událostech na území národního parku. Já se domnívám, že tady je skoro ten paragraf zbytečný. Řekl bych, že to řeší zákon o integrovaném záchranném systému nebo o požární ochraně. Nevím, jestli je nezbytně nutné to zahrnovat ještě do zákona o národním parku.

Pak je § 14, který zahrnuje přechodná ustanovení.

§ 15 zrušující ustanovení, který zasahuje do nařízení, kterým se vyhlášoval Národní park Šumava.

A pak tady máme účinnost – § 17.

Pardon, § 16, který zahrnuje změny v obecné normě, kterou je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

A pak zde máme § 17, který se týká účinnosti.

Domnívám se, že drobných výhrad je tam poměrně velké množství, byť samozřejmě norma je nějakým způsobem zpracovávána. Víím, že na tom kolegové ze Senátu pracovali, že tam proběhlo i nějaké připomínkové řízení od obcí, krajů, ale nicméně bych se přimlouval k tomu, aby tato norma byla ještě dopracována. Pokud to nenavrhně nikdo jiný, tak budu navrhopvat vrácení k přepracování.

Pro tuto chvíli je to asi z mé strany vše a nechám proběhnout diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho obsáhlou zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které nejprve s faktickou poznámkou pouze pan poslanec František Laudát, po něm s přednostním právem pan poslanec Okamura a pan místopředseda Filip. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom tady technicky poznamenám k jednomu hnízdú, jak o tom mluvil pan senátor. Petiční výbor obdržel petici. Bylo tam myslím asi 22 tisíc dopisů proti tomuto zákonu v této podobě. Než jsme ji projednávali, tak už bylo podepsáno v souladu s pravidly přes 30 tisíc, nebyly uznávány. Kdybychom do toho zahrnuli i elektronické souhlasy s touto peticí, tak se dneska blížíme k nějakým 50 tisícům. Poprosil bych pana senátora, aby tady tohle neřikal, jestli máily šly, nebo nešly z jednoho hnízda. Já ani nemám čas to zkoumat. Zřejmě někteří developeři ano.

A jenom vám k tomu chci ještě technicky říci, že petiční výbor se ztotožnil s cíli této petice a přijali jsme k tomu i příslušné usnesení. Tolik jenom na vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi za jeho faktickou poznámku. Nyní s přednostním právem pan předseda Okamura, po něm pan předseda Filip. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, senátní návrh zákona o Národním parku Šumava vychází z předloh vypracovaných již dříve bývalým ministrem Chalupou za ODS a plzeňským krajským úřadem, to znamená ČSSD a KSČM. V Senátu ho vyjednal senátor Jirsa, což je jihočeská ODS, blízký spolupracovník jihočeského podnikatele Pavla Dlouhého.

Návrh dělá cestu další zástavbě. Umožňuje ji až na dvou třetinách plochy národního parku developerským projektům a naopak nedává prostor divoké přírodě, samozřejmě ve prospěch těžařských firem. Bezmála dvě třetiny národního parku tak

otevřít developerským projektům. Konkrétně na 65 % plochy národního parku totiž půjde umísťovat stavby, a když cituji ze zákona, v souladu s územně plánovací dokumentací – § 6 odst. 5 – nebo stavby sloužící k turistice, sportu, pokud jejich umístění není v rozporu s posláním národního parku – § 6 odst. 4. Jenomže posláním – jak je tam dále napsáno v zákoně – národního parku má být mimo jiné vágni podpora, když tedy ohodnotím tu formulaci, udržitelného rozvoje územně samosprávných celků. Nikde v zákoně není ovšem řečeno, co to znamená udržitelný, takže půjde stavět prakticky cokoliv. Zákon výslovně rozšiřuje stavební zóny tak, že na tom vydělají různé, řekl bych, i mediálně kontroverzní postavy, to je můj názor. Senátoři do částí parku, které jsou výslovně určeny k výstavbě, navrhuji přidat i lukrativní parcely na loukách kolem Filipovy Hutě, Stožce a Českých Žlebů, blízko Kvilidy a Srní, nad Čeňkovou pilou, v Novém Údolí atd. Dohromady chtějí do stavební zóny nově zařadit parcely, které by stačily zhruba na sedm tisíc nových domů.

Samozřejmě zákon také velice, řekl bych, jasnou cestou z mého pohledu vyvádí pozemky z majetku státu převodem na obce, které je mohou obratem rozprodat. Obcím totiž dává nárok na bezplatný převod každého státního pozemku na jejich katastru, pokud jej v územním plánu zařadily mezi tzv. zastavěná území a pokud o něj ve lhůtě jednoho roku požádají – § 11. Nikde v důvodové zprávě není řečeno, kolika parcel nebo v jaké hodnotě by se měl stát vzdát. Když v minulosti obce na Šumavě dostaly zdarma státní půdu, obratem ji rozprodaly developerům. Dodnes tu mimochodem stojí kolem cest billboardy s nabídkou stavebních parcel. Návrh tedy jde na ruku spekulantům s pozemky, neboť navrhuje převod pozemků kolem obcí do tzv. třetí, tj. zastavitelné zóny, kde je pak už jednodušší převést je na lukrativní stavební parcely. Tyto pozemky mají podle informací dopředu nakoupené některé stavební firmy, realitní kanceláře apod., včetně lidí s osobními vazbami na politiky, například poradce zmíněného senátora ODS Jirsy.

Pozoruhodné je, že vláda sice vydala k návrhu jednoznačně negativní stanovisko, ale minule vládní poslanci hlasovali pro odložení prvního čtení. Zejména ČSSD v tom není jednotná. Část ČSSD blízká jihočeskému hejtmanovi totiž senátní návrh z nějakého důvodu podporuje. Jiný návrh připravilo Ministerstvo životního prostředí, co se týče Šumavy. To chce upřesnit pravidla pro všechny národní parky v zákoně o ochraně přírody a krajiny, což je z našeho pohledu postup logický. Nyní je v mezirezortním připomínkovém řízení. Uvidíme, co z něj vypadne, nicméně návrh, co jsme zatím viděli, zdaleka není tak špatný jako ten senátní. Bude potřeba jej sice asi ještě v další diskusi vylepšit, rozhodně si však myslíme, že takový typ zákona by měl projít standardním legislativním procesem a mezirezortním připomínkovým řízením.

V Úsvitu jsme jednoznačně přesvědčeni, že senátní návrh zákona, o kterém tady teď jednáme, je naopak potřeba co nejrychleji zamítnout, a to již teď v prvním čtení. Takže my navrhuje zamítnutí již v prvním čtení, protože jeho prostřednictvím podle našeho názoru vykonávají zastánci tohoto návrhu tlak na Ministerstvo životního prostředí, aby ochranu více omezilo. Takže my dáváme návrh na zamítnutí již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Eviduji jeho návrh na zamítnutí návrhu zákona v prvním čtení. Dále je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi nejdříve odcitovat jeden článek z ústavního systému ČR, jde o článek čtyři: Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona, v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Článek čtyři odst. 1 dál nebudu citovat.

Já jsem v roce 1998 slíbil svým voličům v jižních Čechách, že se pokusím přeměnit nařízení vlády z roku 1992, které neodpovídá tomuto ústavnímu článku platnému od 1. 1. 1993, zákonem o národním parku. Pokusil jsem o to celkem třikrát. První pokus v roce 1999 skončil zamítnutím v podrobné rozpravě ve druhém čtení na návrh tehdy kolegy poslance Ambrozka, později ministra životního prostředí, který proslul největší sekýrou ve Fondu životního prostředí, která kdy byla zaseknuta v tomto fondu, a čerpáním prostředků, které daleko přesahovaly jeho funkční období. Podruhé jsem se o to pokusil v roce 2002. Skončil jsem také v prvním čtení, a přesto jsem se o to pokusil potřetí v roce 2006, resp. 2007, než se na mě dostala řada, ještě za ministrování pana ministra Bursíka, a skončil jsem v prvním čtení zamítnutím návrhu zákona.

A tady si dovoluji odbočit. Od té chvíle jsem žádný zákon nepsal, podporoval jsem každý návrh zákona, který tady byl předložen, byť jsem s jeho obsahem nesouhlasil. Protože jsem přesvědčen, že všechny zlodějiny, znovu opakuji, zlodějiny, zločiny, které se dějí na území Národního parku Šumava, jsou dány tím, že tento národní park není ovládán zákonem. Podotýkám, že pokud chceme vyhovět ústavním procedurám, tak je potřeba na každý národní park pamatovat zákonem, byť bychom v takovém zákoně upravili pouze předmět ochrany a hranice parku, protože při nástupu nové vlády může, pokud jde o nařízení vlády, samozřejmě každá nová vláda hranice parku libovolně měnit bez souhlasu zákonodárců a bez toho, že by se ohlížela na to, jakým způsobem se v tom kterém území hospodaří.

Já, pravda, nesouhlasím s obsahem toho, co přijali senátoři, to je mé právo, nakonec je to i má povinnost jako poslance zvoleného v Jihočeském kraji, abych se tím zabýval, na druhou stranu ale nemohu mlčet k tomu, že jsou tady navrhovány z určitých úhlů pohledu celkem logické návrhy na zamítnutí nebo přepracování. Prosim vás, pokud se nebudeme jako zákonodárny sbor vytrvale věnovat tomu, co se odehrává v Národním parku Šumava, tak to, co se tam dělo doposud, se bude dít dál.

Já bych mohl jmenovat to, co mě přivedlo k tomu, abych naposledy spolupracoval na textu nějakého zákona, který je sem předkládán, a to byla ta katastrofální situace, která tam nastala za ministrování pana Bursíka. Náklady na provoz parku se pohybovaly od 320 milionů korun do 900 milionů korun ročně při výtěžnosti cca 150 až 200 milionů korun ročně. Čili roční ztráta dosahovala nejméně

200 milionů korun z hospodaření parku a také dosahovala oněch 700 milionů korun, čili náklady státu činily cca 1 miliardu v tom nejhorším období. Přitom, podotýkám, těžba v Národním parku Šumava daleko přesahuje těžbu z dob reálného socialismu. Jestli si to chcete změřit, prosím, přečtěte si poctivě výroční zprávy o hospodaření parku a objemy těžby a porovnejte je s objemy těžby dřevní hmoty z dob do roku 1989. Budete zděšeni. Tady se prodává pod cenou 600 let starý smrk nejvyšší kvality rezonančního dřeva, promiňte mi, za cenu dřeva zasaženého lýkožroutem. Vynikající nápad! Kdopak to asi zařídil? Ministerstvo životního prostředí za vlády Martina Bursíka. A my nejsme schopni jako zákonodárci, jako orgán, který je tím, kdo dává nebo nedává důvěru vládě, ale ten, kdo je povinen ji kontrolovat, něco takového udělat. A já trvám na tom, že Poslanecká sněmovna je odpovědná za svoji kontrolní činnost a za to, aby kontrolovala fungování vlády České republiky včetně Ministerstva životního prostředí. Nechci tady zasahovat do pravomoci výboru pro životní prostředí, nechci zasahovat do toho, co má udělat například kontrolní výbor nebo jiný výbor této Sněmovny, případně rozpočtový nebo výbor zemědělský, ale v každém případě je potřeba se nad tím zamyslet.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jestli chcete citovat jednotlivé věci, které já jsem nashromáždil od roku 1998 k Národnímu parku Šumava, tak mohu. Bylo by to vystoupení velmi dlouhé a nemám zájem to prezentovat před plénem Poslanecké sněmovny a budu to kdykoliv prezentovat při projednávání jakéhokoliv návrhu o Národním parku Šumava v kterémkoliv výboru Poslanecké sněmovny.

Říkám to proto, že není možné se smířovat s tím, že bude jakýsi obecný zákon nebo obecná ustanovení v zákoně 114, tedy v zákoně o ochraně přírody a krajiny, která budou říkat, co je předmětem ochrany v národních parcích. Věřte mi nebo ne, i žák základní školy nebo student střední školy ví moc dobře, že předmětem ochrany v Národním parku Šumava je něco úplně jiného, než je předmětem ochrany v národním parku například v Labských pískovcích. Prosím, uvažujte o tom, že to je největší chráněná plocha ne v České republice, ale ve střední Evropě, ne-li v Evropě celé. Rozměry toho parku přesahují jenom taková území, která například začleňují vrcholky Alp, které jsou zcela bezlesé a kde opravdu není možné na jednom stromě, který má 30 metrů krychlových územní plochy, získat tolik peněz, anebo prodávat tolik peněz.

V tomto ohledu tedy, upřímně řečeno, nebudu komentovat obsah toho návrhu zákona a budu hlasovat v každém případě, aby zákon prošel do druhého čtení, aby se tím výbory Poslanecké sněmovny zabývaly, protože vždycky když to odmítneme, dojde k další katastrofě v Národním parku Šumava. Katastrofě finanční pro stát. Pro Českou republiku. A věřte mi nebo ne, za chvíli budeme jednat o státním rozpočtu ve druhém čtení a budeme se tady hádat o miliony, možná desítky milionů, někteří o stovky milionů, přitom ročně o ty stovky milionů na tom, že není zákon o Národním parku Šumava, klidně proděláváme, protože není jasné vymezení, jaký je poměr mezi tím lesnickým hospodařením, chcete-li lesním hospodářským plánem, abych se vyjadřoval přesně podle zákona, a plánem péče. A ten rozdíl, věřte mi nebo ne, jde na vrub nikoliv ministři životního prostředí. Ten to ještě ani nemohl celé přečíst, co o tom jiní vědí za tu dobu, co se tam hospodaří od roku 1990 tímto

způsobem. Ale jde o to, abychom tomu my zabránili a skutečně vyhověli Listině základních práv a svobod, článku 4 odst. 1, abychom na Národní park Šumava připravili zákon, který bude kompromisem většiny Poslanecké sněmovny, nebude to ani návrh senátní, a senátoři s tím ani nepočítají, protože vědí, že tady dojde k debatě, která má jiný rozměr, než probíhala v Senátu, a bude mít i jiný rozměr, než byla petice, kterou tady myslím zmínil jak zpravodaj, tak i pan kolega František Laudát. Mohu upřesnit, že v té době těch podpisů pod peticí bylo 42,5 tisíce a že žádný z těch 42,5 tisíce lidí si nepředstavoval, že zákonodárny sbor zabalí svou práci a nepřípraví takový zákon. Protože nejde o to nemít zákon. Jde o to, aby tady platila přesná pravidla, která nebudou moci někteří chytráci obházet, ať už jsou to těžaři, tzv. ochránci životního prostředí, nebo developeři, ale aby na tomto území, které zahrnuje přes 40 tisíc hektarů plochy – mimo jiné, té poškozené plochy je tam téměř 50 %, přes 22 tisíc hektarů, abychom si rozuměli, bezzásahové! To je vynikající nápad! Mimo jiné, až nám někdo naučtuje škody například přeshraniční, protože ten brouk opravdu, tomu je to jedno, jestli lítá do Rakouska, do Německa nebo lítá jenom v Čechách, ten opravdu ty hranice nezná, a v tomto ohledu riskujeme, že neustojíme ani odpovědnost vůči vlastním občanům, natož vůči našim sousedům.

Prosím tedy, abyste zvážili své argumenty, někdy možná velmi malicherné, k tomu, jestli máme, nebo nemáme přijímat zákony, jestli ten zákon je dobrý, nebo špatný. Prosím Poslaneckou sněmovnu, abychom o tomto návrhu zákona diskutovali bez předpojatosti a byli ochotni společně s Ministerstvem životního prostředí, společně s těmi, kteří jsou v Jihočeském a Plzeňském kraji na tom zainteresováni, aby v tomto území platil nějaký právní předpis, který bude mít dostatečnou právní sílu, aby mohl ochránit toto území, život lidí tam a abychom byli schopni dostát svým závazkům. Teď nejde o můj závazek vůči mým voličům. Jde o to, abychom toho byli schopni my jako zákonodárny sbor. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Nyní s přednostním právem pan ministr životního prostředí. A než mu dám slovo, paní poslankyně Lorencová stahuje svoji omluvu dnes od 16 do 18 hodin, naopak se omlouvá pan ministr vnitra Milan Chovanec dnes od 16.30 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, když jsem nastupoval před necelými devíti měsíci do své funkce, tak mě můj předchůdce Tomáš Podivínský, dneska tady není, myslím, a další lidé varovali a říkali, také tě mimo jiné čeká problém Šumavy. A já jsem říkal proboha, jaký by tam měl být problém, vždyť je tam krásně a nic zásadního se tam snad nic neděje z hlediska životního prostředí. A pak jsem to postupně pochopil. Na tom začátku jsem udělal chybu, že jsem tam nejezdil tolik, jak jsem tam jezdit měl. Měl jsem jiné starosti, ale pak jsem si ten čas udělal.

Šumava je pro nás, bavíme se o národním parku, tedy téměř 70 tisících hektarech, je pro Čechy jakási ikona přírody. Máme ji někde uvnitř uloženou jako ty temné zelené, temné neproniknutelné hvozdy, vpravdě klostermannovské, tak jak to známe z knížek Karla Klostermanna, ale je to také linie konfliktů. Je to linie konfliktů mezi velkou většinou obcí, a to je potřeba říct, a kolegové, myslím, že nahoře také jsou i z obcí kolem Šumavy, tak vědí, že se velmi často s nimi bavím. A obce si dlouhodobě stěžují, že se nemohou rozvíjet, že je tam vyšší nezaměstnanost, nebo vysoká nezaměstnanost, že jim byla slibována prosperita a ta se jaksi nedostavila.

Na druhé straně je tady celá řada tuzemských i zahraničních organizací zaměřených na ochranu přírody, které, a to už tady zaznělo, dlouhodobě prosazují, aby ta první zóna, ta bezzásahová zóna, která dneska činí přibližně 13 %, se rozšířila až na 50 %, a to relativně brzo. Že tedy hlavním posláním národního parku je opravdu především chránit zájmy přírody a krajiny a především pak kriticky ohrožených druhů flóry a fauny. A pak jsou zde zájmy konkrétních lidí, majitelů nemovitostí, kteří tam chtějí ze svého pohledu logicky profitovat, tedy stavět další možné lanovky, sjezdovky nebo hotely. Pak jsou tady zájmy více než dvou milionů návštěvníků Šumavy, ať už tuzemských, nebo zahraničních, kteří tam ročně přijíždějí a něco od té návštěvy čekají. Aby toho nebylo málo, tak v roce 2007 po orkánu Kyrill, který výrazně vykloubil tu relativně křehkou rovnováhu, s tím souhlasím, způsobil tedy rozsáhlé polomy a následně kůrovcovou kalamitu, nebo následně přišla kůrovcová kalamita a znovu nastolila naprosto kardinální otázku, jestli jsme vlastně psychicky připraveni na to, že ponecháním velké části národního parku takzvané divočině, to znamená nezasahování do přírodních procesů, že vlastně uvidíme tisíce hektarů suchého lesa. Já si myslím, že to je třeba ten problém, se kterým má spousta lidí ten největší konflikt, že si představujeme divočinu jako prales, jako Boubín. Ale ono to tak není. Tam přijedete na Poledník nebo na Trojmezí a opravdu vidíte ty suché májky, jak tam stojí. Ono dole už se něco děje, dole už se to zmlazuje, ale bude to trvat desítky let, než les vyroste. A ti lidé celkem logicky na jednu stranu říkají: my ale nechceme čekat, my chceme ten zelený les teď, neberte nám ho, my se ho nechceme dočkat za třicet let.

Já se nedívám obcím a krajům, a těch diskusí jsme spolu měli spousta, že chtějí stabilitu, protože ministři, politici, starostové, ředitelé přicházejí a odcházejí, ale Šumava zůstává. A všechny ty procesy mají obrovskou setrvačnost a já jsem jasně opakovaně řekl: pro mě není Šumava laboratorní miska, kde budu pozorovat, co se děje, protože na to mám příliš velkou pokoru k přírodním procesům a i k té krajině. To znamená, měli bychom určitě směřovat k něčemu, co je dobrý zákon, což je jakási modla. Po 20 let už se tady směřujeme k modle. Když jsme dostali úkol se s tím vyrovnat, tak já věřím, že ten kompromis – a jak jsem říkal, poslední dobou jsem na Šumavě poměrně často – že ten kompromis, který bude přijatelný pro všechny, nakonec skoro pro všechny, kteří nechtějí tedy primárně kořistit ze Šumavy, ale opravdu tam chtějí žít, chtějí tam navštěvovat tu unikátní divokou přírodu, kterou už dneska nikde nenajdeme, ale také prostě tam chtějí turisty, kteří přijedou do živého lesa, tak já jsem přesvědčen, že ten kompromis existuje, že ten kompromis se ale skrývá v něčem jiném, byť to tady bylo už dneska několikrát zmiňováno s určitým řečnickým pejorativním nádechem, že to nemůže řešit problém Šumavy.

My jsme připravili novelu stočtrnáctky, zákona o ochraně přírody a krajiny, která, jak jsem přesvědčen, řeší drtivou většinu těch věcí, které tady dneska starostové i ostatní prostě od nás chtějí, a to na jednu stranu otevřít Šumavu turistům daleko víc než tomu je do dneška, my revolučním způsobem v novele, která by měla během tří až čtyř týdnů přijít do vlády a následně do Poslanecké sněmovny, otevíráme i ty dnes nedostupné, nepřístupné první zóny turistům, a na druhé straně jsme přesvědčeni, že to bude znamenat i větší efekt pro obce a že i obce budou mít v tom novém systému větší pravomoci rozhodovat. Rozhodovat o věcech, které se jich týkají, jak o zonaci, tak o těch takzvaných klidových územích, víc, než je tomu doposud. My tu novelu připravujeme několik měsíců ve velmi intenzivní komunikaci se všemi skupinami: s obcemi, s kraji, s nevládními organizacemi, s vysokými školami, s vědci, s právníky.

Já jsem přesvědčen o tom, že Šumava dneska představuje něco unikátního, co potřebuje teď od nás všech určitý selský rozum, zbavit se ideologie, vydýchat se, podívat se na to, co se tam stalo a co do jisté míry vykloubilo tu rovnováhu, například prostě po té kůrovcové kalamitě, a proto mimo jiné jsme i do té naší novely dali také to – a po tom obce volají mimo jiné také, po stabilitě, že jakmile bude znovu projednána zonace – a já jsem to byl, kdo zastavil již projednávanou zonaci na Šumavě, protože jsem byl přesvědčen, že nemůžeme ji udělat podle starého zákona, a obce s ní nebyly spokojeny, a bylo to na mé osobní rozhodnutí. V tuto chvíli jsme připraveni zpět se všemi obcemi zahájit od začátku diskusi o zonaci, a jakmile dospějeme k určitému kompromisu, tak chceme přímo do zákona, respektive chceme to navrhnout, aby přímo v zákoně byla určitá stabilita možná po dobu patnácti let, kdy se prostě ta zonace měnit nebude. To znamená, ať už tady bude Brabec, nebo kdokoli jiný, to už tady určitě nebude v té době, tak v podstatě se stane to, po čem obce volají, že nechtějí, aby se s každou politickou nebo jinou změnou měnily záležitosti kolem národního parku.

Toto vše v té naší komplexní novele bude. Je to novela, která na jednu stranu zastřeší všechny národní parky, ale každý park bude vyhlášen v rámci toho zákona samostatně a bude mít ty své takzvaně bližší ochranné pomůcky v té novele individuálně. To znamená, bude to řešit i to, po čem se tady volá, že Šumava je specifická. A samozřejmě ty bližší ochranné podmínky v rámci Šumavy budou jiné než pro Podyjí nebo pro České Švýcarsko nebo pro Krkonošský národní park.

Vážené dámy a vážení pánové, kolegyně, kolegové, závěrem. Myslím, že je tady šance na to, abychom k tomu kompromisu, kterým možná nazýváme dobrý zákon pro Národní park Šumava, dospěli. Ale pro mě to při vši úctě k předkladatelům, i když chápu, co je vedlo k tomu návrhu, mimo jiné v té předkládací důvodové zprávě také bylo to, že předpokládali, že vláda se nedostane k tomuto zákonu, takže přišel senátní návrh. Ale vláda se k němu dostane velmi brzy a já jsem přesvědčen, že náš návrh je lepší v mnoha ohledech. Také proto samozřejmě v této chvíli nemohu být pro senátní návrh. A nechci tady teď komentovat všechny ty výhrady, které bych k tomu měl, jak systémové, tak i věcné, ona řada z nich už tady padla.

A ještě bych se na závěr přeče jen vyjádřil k tomu, co říkal pan předseda Filip, protože se mě to týká jako ministra životního prostředí. Já jsem přesvědčen, že problém hospodaření národního parku vůbec není, tak jako to tak bývá v životě, o tom, zda je vyhlášen zákonem, nebo není. A on bude vyhlášen zákonem, pokud by prošla naše novela. Všechny parky by byly vyhlášeny tím jedním zákonem. Ale že to je vždycky o lidech, o těch konkrétních lidech, kteří něco vedou, a buď to umějí, anebo neumějí, a buď kradou, anebo nekradou, a buď jsou zkušení, anebo nezkušení, buď jsou ideologičtí, anebo jsou pragmatičtí. To se v tom hospodaření jasně ukázalo i v minulých letech. A já říkám, pokud tam najdeme – a my jsme samozřejmě dělali audity a průběžně děláme audity i z toho minulého období – pokud tam najdeme konkrétní zavinění konkrétních lidí – a těch auditů tam za minulé období bylo x –, tak okamžitě dáваме podněty k orgánům činným v trestním řízení. Protože to není o tom, zda to máme v ruce jako Sněmovna. Já jsem odpovědný za správu národního parku také, protože to je moje rezortní organizace, tak jako jsem odpovědný za Státní fond životního prostředí, Českou inspekci a další rezortní organizace. Pokud tam je špatný ředitel a nefunguje, tak ho prostě vyměním. Pokud není dobrý manažersky, tak ho vyměním. Pokud mám pocit, že krade, tak ho prostě nahlásím policii. Na tom nic nezmění, jestli je to zákon, nebo vyhláška. To je moje základní krédo. A vždycky jsem ho měl a vždycky ho mít budu. Je to o lidech, není to o procesech, není to o zákonech, není to o vyhláškách. Je to o tom, kdo to tam řídí a co s tím chce udělat. Takže věřte, že bych si nedovolil bourat něco, co tady bylo postaveno, kdybych si nemyslel, že nemáme lepší, lepší komplexní návrh. Já jsem přesvědčen, že ho máme, a během několika následujících týdnů ho uvidíte.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prvním řádně přihlášeným je pan poslanec Michal Kučera. – Pardon, pane poslanče. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že pan poslanec Kučera přijde za chvíli na řadu. Se zásadním stanoviskem našeho klubu vystoupí pan poslanec Zahradník, takže já jenom k tomu, co tady zatím zaznělo.

Rozumím tomu, co tady říkal pan ministr, nicméně v této chvíli mluvíme o návrhu, který tady v Poslanecké sněmovně ještě není. Pan ministr říkal, že je lepší. No může to být. Teď to skutečně nejsem schopen posoudit, zda je, nebo není. A pokud dneska zamítneme tento návrh zákona, tak se stejně nic nevyřeší. Myslím si, že lepší je metoda propustit do druhého čtení, klidně prodloužit lhůtu na projednání ve výborech. Mezitím může přijít vládní návrh zákona a pak můžeme ve výborech porovnat obě dvě verze a vést racionální debatu. Tohle mi připadá jako smysluplný postup.

Vy jste, pane ministře, říkal, že dneska nebudete pro to hlasovat. Ale dneska o tom nebudeme hlasovat. Dneska vůbec nebudeme hlasovat, jestli ten zákon přijmeme, nebo ne. Dneska budeme hlasovat pouze o tom, zda ho pustíme do výborů

a zda pustíme debatu. Myslím si, že je korektní i vůči našim kolegům ze Senátu – když jsem se díval na sjetinu, tak to vlastně podpořili takřka všichni senátoři bez ohledu na politickou příslušnost – to klidně propustit, klidně prodloužit lhůtu, doufám, že předkladatelé by s tím souhlasili, pro projednání ve výborech, a mezitím budete mít prostor, aby vláda projednala váš návrh a pak jsme se rozhodovali nad oběma. Takhle máme jednu novelu, která je někým kritizovaná, někým hájená. Nechci vést k tomu meritorní debatu, tu povede pan poslanec Zahradník, ale spíš procedurálně a procesně. Přijde mi to lepší i jako kolegiálně vůči našim kolegům ze Senátu. Přitom nehrozí, dneska nebudeme rozhodovat, zda ten zákon přijmeme, nebo ne. Pokud ho náhodou dneska zamítneme, tak se stejně nic nevyřeší. Ten problém zůstane, ta stanoviska jsou poměrně nesmiřitelná. Pokud dáme dostatek času ve výborech, tak věřím, že ta stanoviska se mohou sblížit. Všichni zainteresovaní, jak říkal pan zpravodaj, všechny zájmové skupiny se zakládají tím, že chtějí pro Šumavu to nejlepší, nemám důvod jim nevěřit, tak jim vytvořme prostor a čas pro to, aby mohli hledat nějaké řešení, které možná nebude vyhovovat všem ve sto procentech, ale nikdo se nebude cítit úplně poražen, že jeho názor vůbec nezazněl.

Omlouvám se, že jsem takhle využil svého přednostního práva, ale to mi procedurálně připadá správně. Říkám, za náš klub s našim stanoviskem potom vystoupí pan poslanec Zahradník. Tak jenom prosím, abyste zvažovali tuto procedurální možnost. A opravdu pro všechny – dneska o tom zákonu nebudeme hlasovat. Dneska buď dáme prostor pro výbory k nějaké podrobné debatě a s prodloužením lhůty bychom mohli počkat na vládní návrh novely stočtrnáctky a případně pak vést debatu k oběma těm novelám, protože v této chvíli vůbec my, kteří jsme v opozičních lavicích, těžko můžeme říkat, že návrh pana ministra bude lepší, nebo horší. Možná fakt bude lepší. Nechci říkat dopředu, že automaticky bude špatný, jenom proto, že my jsme v opozici a bude ho předkládat vláda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní avizovaný pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den a děkuji za slovo. Začínám rozumět panu poslanci Komárkovi, který se tady vyhrazuje vůči přednostním právům. Nicméně mi to aspoň dá možnost reagovat na své předřečníky.

Zaujalo mě přiznání pana ministra Brabce, který nám tady řekl, že před devíti měsíci nevěděl o problematice Šumavy vůbec nic. Myslím si, že je to zajímavé přiznání z úst ministra životního prostředí.

Taky bych chtěl reagovat na pana poslance Filipa, který zde mluvil o hospodaření v Národním parku Šumava, a ve svém projevu bych chtěl přinést trochu jiný pohled na hospodaření v národním parku. Národní park je území, které neslouží k tomu, aby se tam realizoval hospodářský výsledek. Národní park je území, na kterém člověk prostě nehospodaří. Primárně ho člověk neužívá k tomu, aby z něho měl hospodářský užitek. V České republice člověk hospodaří na 98,5 % území, to jsou území, kde nejsou národní parky a která slouží k hospodaření. Je jedno, jestli se tam pěstuje obilí,

těží nerosty, dělají skládky nebo stavějí dálnice. Oproti tomu stojí národní park v území, kde nechceme realizovat hospodářský výnos. Je to odvážné tvrzení. Někomu se nemusí líbit, já ale říkám, že 1,5 % území našeho státu si můžeme dovolit nechat ve stavu, kde na něm nehospodaříme. Každá vzdělaná a kulturní společnost si to může dovolit. A pokud se na tomto shodneme, pak je reálná odpovědná debata, nakolik toto území, tuto divočinu mají lidé navštěvovat, mají si prohlížet, jak se příroda obnovuje, atd. Debata se potom nemůže vést o tom, jestli se tam budou, či nebudou místo uschlých stromů vysazovat stromy nové. Dále se může vést debata, zda je potřeba samostatný zákon o Šumavě, nebo zda vše řešit novelou zákona číslo 114, o ochraně přírody, jak o tom už ostatně mluvil ministr životního prostředí, kdy se jedná o novelu velmi ambiciózní a měla by řešit nejenom zonaci v národních parcích, ale i měnit přístup k ochraně přírody jako takové.

Na rozdíl od ostatních národních parků se v Národním parku Šumava vede dvacet let debata o tom, jakým způsobem k tomuto území přistupovat. Jsou dvě strany barikády. Jedna říká, že je to hospodářský les a že se tam hraje pouze na ochranu přírody, že tam hníje dřevo za miliardy, že tam žili naši předci a že tam máme žít i dnes a přetvořit ten les jako takový. Na druhé straně stojí ochránci přírody, kteří říkají: Nechme to tak, jak to je, uzavřeme to, příroda má naprostou volnost, má to být 80 % první zóny. Není možné se přiklonit ani na jednu, ani na druhou stranu, je třeba hledat kompromis. Kompromisu se dosáhne pouze tak, že budou pevně stanovena pravidla a ustoupit bude muset každá strana. Troufnu si říct, že jediné správné řešení situace na Šumavě bude takové, se kterým nebude úplně spokojena ani jedna ze stran, protože každá bude muset ustoupit a hledat kompromisy. Na druhou stranu nemůže být debata o tom, jestli území národního parku má být upřednostněno pro aktivní turistiku před předmětem ochrany přírody, které tam jsou. Někdo si může myslet, že je hloupost nechodit do lesa, protože tam hnízdí tetřev. Já si to nemyslím. Tetřev do přírody patří stejně jako člověk. Poslední území, které mu můžeme nabídnout, je právě území národního parku. Nikomu nebude vadit, když nebude moci půl roku do tohoto území vstoupit a druhého půlroku tam zase bude moci jít.

Byla tady mnohokrát zmíněna problematika kůrovce. Myslím, že tato situace už je naštěstí vyřešena. Ona si s tím poradila sama příroda. Kalamita jako taková skončila a přírodní cykly, jak je popisují přírodopisci, naštěstí platí a potvrdily se. Dnes by se dalo říct, že kůrovec je na standardním stavu. Les, který byl postižen právě tou kůrovcovou kalamitou, je dnes v takovém stavu, že na jeho místě už vyrůstá les nový a podstatně odolnější. Lidstvo do toho nemusí vůbec zasahovat. Fakta a skutečný stav hovoří jasně. Jedině snad může zůstat pocit, že se nám to nelíbí nebo že na to nejsme zvyklí. Zásahy proti kůrovci mohou být v druhé a především ve třetí zóně a tam se samozřejmě může taky i hospodařit.

Šumava je velké území, v tuto chvíli nepřiliš obydlené. Ovšem i zde probíhají změny. Šumava je dnes velmi zalesněná a nutno říci, že zalesněná uměle. O tom není pochyb. Jsou tam ale i původní mokřady, rašelinště, za které můžeme být rádi. Národní park není zřízen proto, abychom si tam hráli na ochránce přírody. Národní park je zde proto, abychom nechali přírodu, aby si po zásahu člověkem na tomto území poradila sama.

Můžeme vést diskusi, zda potřebujeme speciální zákon pro Národní park Šumava, což je ovšem nezbytné, aby se nastavily striktní podmínky, o kterých nebude moci nikdo polemizovat. Už žádné účelové posudky nebo nejednoznačné výklady a rozhodnutí správy a následně soudy. To by měl nově připravovaný zákon zaručit. Já se tady příkláním ke stanoviskům mnoha odborníků, mezi nimiž bych jmenoval třeba pana profesora Bedřicha Moldana, jednoho z prvních ministrů životního prostředí, kteří tvrdí, že zákonná úprava by měla proběhnout ve všech národních parcích České republiky na stejných principech a na stejném právním základu. Měla by to řešit komplexní novela zákona číslo 114, o ochraně přírody a krajiny. To bude velký úkol pro Ministerstvo životního prostředí a ministra životního prostředí. Věřím, že v tomto případě nezůstane pouze u ministerských slibů.

K samotnému senátnímu návrhu je celá řada výhrad jak z vědeckých kruhů, tak z oblasti ochrany přírody. některé z těchto výhrad bych tady i zmínil. Už se jich dotkli i mí předřečníci, některé možná i zopakují.

Takže k těmto výhradám.

1. Velikost bezzásahové zóny je v návrhu zákona nedostatečná a ostře odporuje vědeckým poznatkům a její uzákonění by vedlo k vážnému ohrožení biodiverzity v Národním parku Šumava a v dlouhodobé perspektivě k vyhynutí mnoha desítek až stovek organismů.

2. Předložený návrh zákona zcela opomíjí standardy středoevropských národních parků ani nebere v potaz doporučení Mezinárodního svazu ochrany přírody pro kategorii II – národní park, do kterého Národní park Šumava spadá.

3. Již zmiňovaný třetí bod – příslušné ustanovení senátního zákona může umožnit výstavbu až na 65 % jeho rozlohy.

4. Senátní zákon může umožnit lov zvěře na celém území národního parku.

Na závěr – dává obcím nárok na bezplatný převod každého státního pozemku na obecním katastru.

Je jasné, že o Národním parku Šumava má rozhodnout Parlament České republiky, protože to není národní park pro obyvatele Šumavy ani park pro šumavské starosty. Jedná se o národní park. Od slova národní odvozují, že Šumava je park pro celý náš národ, pro celou naši zem. Proto se o něm bude rozhodovat na půdě Sněmovny a hlavně, a na to velmi důrazně upozorňuji, proto tu musí být zákon, ve kterém musí být na prvním místě ochrana přírody.

Dimenze 36 % první zóny, s tím, že aspirujeme na 50 %, je naprosto správná. Čtrnáct procent první zóny je nesmysl. Pak nemusíme mít národní park, to pak můžeme udělat ze Šumavy chráněnou krajinnou oblast s nějakými rezervacemi.

Ještě jednou opakuji – zákonnou úpravu ano, ale ne v podobě, jaká jde ze Senátu. Na základě jednomyslné shody v klubu TOP 09 dávám návrh na zamítnutí zákona o Národním parku Šumava v prvním čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s přednostním právem za poslanecký klub TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Omlouvám se moc velice těm, kteří jsou rádně přihlášení, ale vzhledem k tomu, že považuji přece jenom za nutné – i se to hodí po vystoupení pana kolegy Kučery –, abych doplnil a v některých směrech rozvinul pohled TOP 09 jako konzervativní strany na tuto problematiku.

Vážené kolegyně a kolegové, vrací se never ending story, zákon o Národním parku Šumava. Domnívám se, že předkládaný návrh novely zákona z dílny Senátu je jednou z ostudných kapitol dosavadní činnosti horní komory. Chceme-li si zachovat čest a naplnit svůj ústavní slib, zamítněme tuto předlohu již v prvním čtení. Navrhuji, aby po skončení obecné debaty, a už to tady padlo, bylo nejdříve hlasováno o návrhu na zamítnutí, pokud tady někdo přednese i další návrhy typu vrátit k přepracování a podobně.

Úkolem národního parku je ochrana přírody v její přirozené podobě. Již méně se uvádí, že musíme chránit a nezasahovat do dynamických procesů, které na chráněném území probíhají. Součástí těchto dynamických procesů je náhlý nebo postupný zánik starých hodnot a následné vytváření hodnot nových. Může se nám to líbit, či nikoliv, rozhodně nesmíme potlačováním přirozené dynamiky v národních parcích konzervovat nějaký aktuální stav. Od toho mějme jiná území.

Ostatně TOP 09 měla ve svém volebním programu již před nakonec neuskutečněnými předčasnými volbami v roce 2009 tezi o ochraně české kulturní krajiny, kterou jsme samozřejmě rozuměli přirozenou pestrou českou krajinu, nikoliv Babišovu řepkovou žlutou krajinu.

Ochrana dynamických procesů v přírodě je nutná z důvodu toho, že dynamika nemilosrdně selektuje neperspektivní populace rostlin a živočichů a ponechává populace perspektivní. Tedy máme laboratoř, která nás nic nestojí a sama nám napoví, zda člověkem uměle řízené procesy v přírodě vyhoví budoucím nárokům. Toto srovnávací kritérium mezi činností člověka v oblasti přírody a přirozeným vývojem může být otázkou bytí a nebytí našich nástupců, či dokonce nás samotných.

Česká republika má důslednou ochranou šumavské přírody jedinečnou, neopakovatelnou šanci stát se v této lokalitě velmi zajímavým místem. Důsledná velkorysá ochrana přírody však neznamená, že z ní úplně vyloučíme člověka. Už to tady padlo. Naopak, máme několik generací lidí, které vyrostly v městských aglomeracích, které již ztratily vazby na přírodu a úctu k živému. Proto by se měla chráněná území více otevřít nerušícímu přístupu lidí. Mezi nerušící přístup ale rozhodně nepatří developerské projekty nenažraných spekulantů, kteří chtějí být bohatí, ale jejich IQ jim na vytváření skutečně přínosných hodnot nestačí. Zbývá jim

tedy spekulace s pozemky nebo parazitování na stávajících hodnotách bezuzdného ekonomického vytěžení. Typicky to lze vysledovat v celé řadě českých a moravských historických měst. Říká se tomu parazitní architektura. Žádná přidaná hodnota, žádné nadčasové dílo, jen parazitování na stávajícím genu loci, místa.

V oblasti přírody a krajiny bych za téměř developersky vytěžené území označil Krkonoše. Ty již v celé škále požadavků na národní park svoji roli nikdy plnit nebudou, minimálně ne v éře lidské existence.

A nyní, jak konformní je senátní návrh zákona s konzervativním pohledem na ochranu šumavské přírody a principem předběžné opatrnosti? Velmi málo nebo vůbec. Je zcela nepřijatelné, aby se do třetí zóny přesouvaly jakékoliv pozemky na území parku. Ve třetí zóně lze po příslušné změně územního plánu stavět. Je nepřijatelné, aby do chráněného území měli přístup těžaři, pokud se zrovna nejedná o ohrožení bezpečnosti návštěvníků.

Pokud stát chce ekonomické zhodnocení Šumavy, potom nejjistějším podnikatelským projektem je ochránit tamní přírodu a krajinu před politiky s barokním myšlením, před nenasatnými developery a spekulanty všeho druhu. Na vysvětlenou, svému přirozenému vývoji ponechaná příroda vytváří nekonečně větší pestrost tvarů a forem než člověkem uměle kultivovaná příroda, jak ji známe například z barokních zahrad. Nechtějme mít všechno jen nalajnované člověkem.

K vlastnímu návrhu zákona. Podle odhadů, a už to tady padlo, by přijetí předlohy umožnilo až na 65 % území parku umisťovat stavby. Mohlo, ale nemuselo. Je známo, že ekonomicky či jinak motivovaní lokální politici a úředníci lehce ohnou výklad umístění stavby v souladu s územně plánovací dokumentací. Pan Okamura tady zmínil § 6 odst. 5. Stejně tak stavby sloužící, pokud nejsou v rozporu s posláním parku. Jenže pro kolik politiků a úředníků je nejvyšší mantrou skutečný zájem přírody? Přece kousek zastavěné země Šumavu nezničíme? Jenže kousek sem, kousek tam, a jsou z toho Krkonoše a Špindlerovy Mlýny dva. Autoři návrhu se sami usvědčují ze skutečné motivace návrhu zákona, když do onoho poslání národního parku zahrnují i podporu udržitelného rozvoje územně samosprávných celků – § 1 odst. 1. Udržitelný územně samosprávný celek může být, když tam postavíme továrnu, v případě Šumavy spíš hotely, penzióny, apartmány pro zbohatlíky, které už asi přehuštený Špindl omrzel. Obávám se, že místo Šumavy zelené budeme mít Šumavu spekulantskou.

Možná vidím předlohu příliš černě, ale jak známo, v české kotlině kdekoli jen teoreticky připustíme možnost, je třeba počítat s nehorším scénářem. Tudiž v nehorším scénáři podle analýz bychom přijetím této předlohy ohrozili například část jezerní slatě a mezilesní slat' potenciálním kácením, Nové údolí – plošná zástavba, Ptačí potok – kácení, Smrčina, hora – kácení, sjezdovka. Kaňon Křemelné – kácení, lokalita Roklanského potoka – zástavba, Hraničnický kopec – zástavba, louky u Čeňkovy pily – zástavba, Radvanovický hřbet – kácení. Podle některých odhadů by předloha mohla pustit do šumavské přírody, už tady padlo nějaké číslo, sedm tisíc projektů. Nemusím dodávat, co by z unikátního místa evropského významu zbylo.

Zároveň dodávám, že petici proti této předloze podepsalo 42 500 lidí. Petiční výbor k tomu přijal usnesení a zároveň se také neztotožnil s názory, že snad Šumaváci či Jihočeši nejlépe vědí, co Šumava potřebuje. Soudíme, že problém ochrany Šumavy je celorepublikovou záležitostí, když už ne celoevropskou.

Je tam také problém s § 8 odst. 4 týkající se lovu zvěře, ale to nám tady zřejmě předkladatel vysvětlí, co tím je přesně myšleno.

Dámy a pánové, tímto zároveň odpovídám těm, kteří si myslí, že svým postojem k ochraně Šumavy jsem se zbláznil, že to není pravicově. Naopak, konzervativní, pravicová je ochrana procesů přírody, konzervování stavů, které jsou perspektivní, a tento zákon tomu zjevně neodpovídá. Jestli chcete vidět, jak může dopadnout Šumava, může, ale nemusí – ale jestliže vy tady přijímáte, v tuhle chvíli mluvím o vládní koalici, zákony, které mají potenciálně v řadě případů něčemu bránit, tak bych poprosil, já doufám, že tuto předlohu odmítneme, ministra životního prostředí, aby přestal kličkovat a aby v tomto případě, a bude mít naši podporu, radši bránil ten potenciál více, i když k některým negativním jevům dojití nemusí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk na galerii.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní pan poslanec Votava. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vyslechli jsme tady přednášku o developerských zločincích. Ono když chybějí argumenty, tak se to vždycky na ty developery – a já je nehájím, chraň bůh, vůbec nemám v úmyslu hájit developery, ale je to takové... Prostě dá se na to vždycky všechno navléci. To samé, když tady hovoříme o Brdech, tak samozřejmě tam nastoupí developeři a pořád se mluví o developerech. Ale nebráním je. Takže to jenom na okraj.

Určitě dostáváte jako já řadu mailů, které jdou možná dneska do stovek. Když se člověk do těch mailů začte, tak je to tam samé "zabraňte ničení Šumavy!" a "za zachování národního parku Šumava!" a "neprodávejte prosím Šumavu!" a "zachraňte Šumavu!". Když se podívám blíže na mail do textu, tak se samozřejmě nemůžu ubránit tomu, že ty všechny maily přicházejí z jednoho místa pod různými adresami, už i z oslovení je to patrné, kdy to oslovení je naprosto jedno a nijak se nevymyká těm ostatním mailům. Prostě všechny takové uniformované maily, které zahlcují naše schránky. Já samozřejmě nezpochybnuji právo kohokoli na jeho názor, na jiný názor, než mám já, ale samozřejmě vůbec nevím, jestli ti, kteří jsou podepsáni pod těmi maily, skutečně existují. Vážně o tom pochybuji.

Zaznělo tady z úst pana předsedy Okamury, že ten minulý zákon, který byl, on řekl z dílny krajského úřadu. Tak já bych si dovilil ho poopravit, krajský úřad nemá žádnou zákonodárnou iniciativu. Bylo to z dílny Zastupitelstva Plzeňského kraje. Ten tady byl v minulém volebním období, byl neustále odkládán, neustále vyřazován z programu schůze, nakonec tedy spadl pod stůl. V podstatě tento zákon navazuje na

to, co tady předkládal Plzeňský kraj. Chtěl bych říct, že Zastupitelstvo Plzeňského kraje, jehož jsem členem, přijalo deklaraci k Národnímu parku Šumava v březnu tohoto roku, kde apeluje na vládu České republiky, na přijetí právě speciálního zákona o Národním parku Šumava. A musím říci, že jak tehdy pro ten návrh zákona z dílny Zastupitelstva Plzeňského kraje, tak i pro tuto deklaraci tehdy hlasovali na Zastupitelstvu Plzeňského kraje všichni bez rozdílu politických stran, takže nelze podsouvat, jestli ta či ona strana hlasovala jinak. Všichni se vyslovili pro přijetí toho zákona i pro přijetí té deklarace.

V srpnu tohoto roku pak podepsal na Krajském úřadě Plzeňského kraje hejtman Václav Šlajs, starosta obce Sušice Petr Motl, starosta Klatov Rudolf Salvetr a starosta Modravý Antonín Schubert, který je předsedou Svazu obcí Národního parku Šumava, memorandum o Národním parku Šumava a já bych si dovilil, dámy a pánové, vás s tímto memorandumem také seznámit.

Memorandum hejtmána Plzeňského kraje a starostů o Národním parku Šumava.

S ohledem na stále se horšící stav přírodního bohatství na Šumavě, úbytek pracovních příležitostí, stagnující návštěvnost Šumavy a dlouhotrvající odliv stálých šumavských obyvatel vydávají starostové význačných samospráv ležících v šumavském regionu a hejtman Plzeňského kraje toto memorandum:

1. Šumava stále strádá. Dříve zelené kopce jsou nyní na mnoha místech suché, šumavská jezera obklopená zdravými lesy jsou minulostí, prastaré stromy u pramenů Vltavy jsou již také jen vzpomínkou starých časů. Postupná nicota se šíří Šumavou. Kopce, které ztratily svůj zdravý les, nezadržují vodu, čímž se zvyšuje riziko povodní. Dříve taje sníh, který většinou odtával později než v nížinách, takže hrozí větší rizika vyplývající z jarních tání. Návštěvníci nemají dostatečnou podporu, naopak narážejí na bariéry. Tato Šumava je pro turisty méně atraktivní, proto se zde zdržují méně a tolik se nevracejí. Poškozuje to průběžnost místních obyvatel, kteří logicky hledají uplatnění jinde a odcházejí. Národní park leží na území 22 obcí, které potřebují svůj prostor na rozvoj.

2. Stále se však nacházejí na Šumavě místa, která ještě nicotě nepodlehla – údolí řeky Křemelné, Povydrří a další. Stále má význam snažit se s nicotou bojovat. Může být hůře a to my prostě nechceme.

3. Setrváváme na stanovisku, že je třeba určit dlouhodobou strategii rozvoje Národního parku Šumava, která nebude podléhat politickým změnám, které se odehrávají na Ministerstvu životního prostředí jakožto řídicím orgánu. Z tohoto důvodu je třeba zakotvit fungování národního parku Šumava v zákonu, který těmto vlivům snáze odolá, než když jsou pravidla fungování zakotvena v právních normách nižší právní síly. Je třeba vyslyšet volání regionu na obsahovou náplň a podobu této právní normy a brát v potaz i názor jiných odborníků, nepatřících do aktivistického centra. Požadavek na zvláštní zákon o Šumavě není ničím neobvyklým. Jde jen o naplnění požadavku současné legislativy o ochraně přírody, která výslovně stanovuje, že národní park musí být zřízen zákonem. Jde i o naplnění Listiny základních práv a svobod, která stanovuje, že lze omezit práva jen na základě zákona.

4. My, šumavští starostové a hejtman Plzeňského kraje, proto voláme po přijetí zákona o Národním parku Šumava, který ochrání přírodní bohatství Šumavy pro další generace, umožní jeho poznání širokému spektru návštěvníků a zajistí prosperitu regionu.

Dámy a pánové, myslím, že je třeba se zamyslet i nad tímto memorandem, a já jistě doporučuji, abychom tento návrh zákona propustili do druhého čtení, aby byla možnost o něm diskutovat. Neříkám, že ten zákon je úplně ideální, nicméně i prostor ve výborech, prostor při diskusi může třeba tento zákon posunout dále, může ho eventuálně vylepšit. Ale myslím si, že Šumava potřebuje svůj vlastní zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak a vystoupení pana poslance Votavy si vynutilo smršť faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Lank, po něm paní poslankyně Němcová, po ní pan poslanec Černoch, poté pan poslanec Okamura, pak s přednostním právem pan ministr Herman. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já opravdu mám jenom takovou faktickou připomínku k informaci, která tady zazněla od mého předřečníka, co se týče hromadných mailů. Já jsem jich taky dostal dost a přiznám se, že v jedné fázi jsem se dostal do takového stadia, že jsem si říkal: ještě pár takových mailů a budu hlasovat pro, aby se Šumava nechala vybagrovat, protože už mě to začalo svým způsobem obtěžovat. Měl jsem taky své pochybnosti o tom, jestli to nejsou nějaké automaty, které tyhle texty rozesílají.

Na rozdíl od pana kolegy Votavy jsem zkusil jednu velice jednoduchou věc a začal jsem na ty maily odepisovat. V domnění, že pokud to je nějaký automat, tak mi nikdo neodepíše. Kupodivu mi z těch mailů začaly chodit odpovědi, které reagovaly na to, co jsem napsal, a s některými lidmi jsem tam vedl poměrně slušnou konverzaci. Takže vím, že za těmi e-maily jsou opravdu reální lidé. Nemůžu dát ruku do ohně za to, že jejich úmysly jsou naprosto čisté a sluničkové, ale upřímně řečeno, tím si nejsem stoprocentně jist ani u toho předkládaného návrhu zákona. Že by za tím nebyl byznys, se mi upřímně řečeno moc nechce věřit. Děkuju. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Prosím, paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěla bych spíše reagovat na slova pana kolegy, který mluvil ještě před panem poslancem Votavou, zástupce TOP 09. Panu poslanci Votavovi chci naopak poděkovat za jeho stanovisko, kterým navrhuje propuštění této normy do druhého čtení. Nebudu opakovat to, co zde řekl předseda poslaneckého klubu ODS, že považujeme za potřebné o této normě mluvit. Jakkoliv nejsem přesvědčena o tom, že to, co máme na stole, je ideální, a nic ideálního ale nedostaneme, protože znesvářených stran je příliš, abychom se mohli dopracovat nějakého ideálu, tak chci

polemizovat s tou částí projevu, kdy pan kolega zde mluvil o samosprávě v Národním parku Šumava. Tedy o tom, že tito starostové a lidé, kteří žijí v obcích dotčených národním parkem, by své území určitě asi nedokázali zvládnout. Že by dokázali zničit tu hodnotu, kterou nám tady příroda zanechala, nebo dědictví našich předchůdců zanechalo.

Jsem přesvědčena, že to není pravda. Samospráva v tomto národním parku – tak jako všude jinde v České republice jsou lidé, kterým záleží na místě, kde žijí. Chtějí, aby se mohli rozvíjet. Řekněte mi, proč jedna obec mimo národní park má právo se rozvíjet a ta, která je v něm, nemá právo se rozvíjet! To nedává žádný smysl! Já polemizuji s touto tezí Františka Laudáta. Nedomnívám se, že podceňování samosprávy, podceňování starostů, kteří byli zvoleni, a lidí, kteří tam žijí a jsou zvyklí žít v přírodě, jsou zvyklí žít s přírodou a chránit ji, je tím, co by mělo zaznít z Poslanecké sněmovny. Já se chci těchto lidí velmi vehementně zastat, protože jsem i v minulosti měla řadu příležitostí s nimi mluvit a vím, jak koncepčně, ale zároveň konstruktivně přistupovali k tomu, jak má vypadat zákon o místech, kde oni žijí a chtějí žít i v budoucnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Černocho. Po něm pan poslanec Okamura. Po něm pan poslanec Kučera. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Marek Černocho: Hezký podvečer, dámy a pánové. Chtěl bych jenom podpořit slova svého kolegy Martina Lanka, protože to, co tady bylo řečeno panem kolegou Votavou, tak když jsme vstoupili do Sněmovny, tak zkušenější kolegové říkali, že přicházejí takové ty spamy a hromadné maily, tzv. tapetování. Tady u toho ten pocit nemám, protože musím říct, že na všechny ty e-maily jsem odpověděl, a pokud e-maily rozesílá robot, tak vás nejmenuje do e-mailu. A ve chvíli, kdy na tento mail odepíšete a ten člověk vám odpoví zpátky nebo vedete nějakou konverzaci, tak v té chvíli si nemyslím, že by to byly hromadně rozesílané e-maily. Navíc, protože mám předky ze Šumavy, tak některé ty lidi i znám, takže si myslím, že v tomto smyslu říct, že to bylo hromadné zahlcování e-maily nějakou radikální skupinou nebo nějakými skupinami, které v tomto směru pracují, tak si myslím, že to až tak úplně není pravda. K zákonu jako takovému bych rád vystoupil později, ale rád bych se ohradil vůči tomuhle, protože si nemyslím, že by to tentokrát bylo právě to již zmiňované tapetování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura, po něm pan poslanec Kučera po něm pan poslanec Jakubčík. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové, já bych chtěl jenom ulevit pocitu pana poslance Votavy, protože vy jste nám tady řekl, že nelobbujete za developery. Pak jste za ně lobbował. Pane poslanče, smiřte se s tím pocitem, že lobbujete za

developery, přiznejte si to a neříkejte nám, že nejdřív je tady obhajujete, a pak nám říkáte, že za ně vlastně nelobbujete. Tak buď ano, nebo ne, a mně je to z vašeho vystoupení jasné. Ano, lobbujete za developery. A znovu opakuji náš návrh z úvodu zamítnout v prvním čtení tento návrh zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Dále pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Jakubčík, po něm pan poslanec Votava. Proším, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já tady musím zareagovat na slova paní poslankyně Němcové. Prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl paní poslankyni Němcové říct, že ten rozdíl mezi obcemi v národním parku a mimo park skutečně je. A vy jste se ptala, jaká je přidaná hodnota. Ty obce v národním parku mají přidanou hodnotu právě proto, že jsou v národním parku. Na rozdíl od obcí ostatních.

A jenom malou faktickou poznámku k tomu. Víte, kde jsou nejdražší pozemky v České republice? Jsou v Praze a v Národním parku Šumava.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Dále pan poslanec Jakubčík. Proším, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, rád bych reagoval na pana poslance Kučera a pana poslance Laudáta. A použiju jejich rétoriku. Jedním z pokladů české země je Vltava. Řeka Vltava. Nádherný, krásný dá se říci veletok. Je to nádherný přírodní úkaz. Proč v Ústeckém kraji stavíte protipovodňová opatření? Proč v Praze se dělají protipovodňové bariéry? Vždyť je to příroda! Nechte přírodu přírodou. Proč se to všechno dělá? Kvůli tomu, aby se ochránil člověk a jeho stavby. Tak proč používáte tuto rétoriku v případě Šumavy? Proč nenecháte na Šumavě žít lidi? Proč nenecháte, aby ti lidé na Šumavě mohli pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Dále s faktickou poznámku pan poslanec Votava. Proším, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já se musím velice důrazně ohradit proti tomu, co řekl pan kolega Okamura, že tady lobbují za nějaké developery! Já jsem, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, jasně řekl, že mně to někdy připadá, že právě těmi developery se straší, když nejsou argumenty. A to je třeba i v případě Brd. Nic víc, nic míň! Já jestli za něco lobbuji, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, tak lobbuji za stanovisko Plzeňského kraje, kde jsem zastupitelem. Lobbuji za stanovisko a názor obcí Plzeňského kraje, šumavských obcí. Tak prosím nepodsouvejte mi něco jiného.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Je to těžké téma, a kdykoliv tady bylo projednáváno, tak vždycky vzbudilo velkou vlnu vášně. Mám dojem, že ta debata je pořád vedena šíleným způsobem ve smyslu, když se někdo vyjádří pro to, že ten park přece jenom máme vnímat trošku civilně jako prostor pro život, tedy umožnit tam i nějaký rozvoj obcím, že tím zároveň jsme označováni jako lidi, kteří buďto mají nějaké těžké byznysmeny za sebou, podloudně tam nakoupili pozemky, ví bůh, co tam všechno chtějí provést, a na druhé straně jsou ti andělé, kterým jde o tu čistou přírodu. To prostě já odmítám, tyhle ty černobílé pohledy na tak složitý problém. Chci říct – ptala jsem se na to i tamhle pana kolegy. Kdo z vás byl někdy na Grossglockneru? Jak jste tam jeli, přátelé? Šli jste tam pěšky, nebo jste vyjeli až nahoru na nejvyšší místo autem? Prošli jste se po těch cestíčkách, které jsou vyznačeny pro turisty? Nebo chcete, aby Rakousko za chvíli řeklo: Když jsou tedy Češi tak útlocitní na Šumavu, tak my musíme být stejně útlocitní na naše národní parky a dáme tam tedy: Češi, nejezděte sem. Protože když u vás nesmí člověk do lesa, tak proč by mohl v autě na Grossglockner? Mně připadá úplně šílený způsob téhle debaty. Odmítám to, že jsme ti, kteří nerespektují přírodu, nevnímají její hodnoty jenom proto, že tvrdíme, že v přírodě také je místo pro člověka a je místo pro obce, které mají právo se nějakým rozumným způsobem rozvíjet. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Teď se příznám, že tomu nerozumím. Pan poslanec Holík může jít na řádnou přihlášku, ale zároveň chce i faktickou poznámku. Pane poslanče, co je vám bližšího? Faktickou poznámku a po ní řádné vystoupení. Tak prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená prořídla vládo (ve vládní lavici sedí pouze jeden ministr), vážení kolegové, v tomto okamžiku odpovím na poznámku paní kolegyně... (Chvilé ticha, řečník si nemůže vzpomenout na její jméno, ozývá se smích z různých stran, předsedající napovídá: Němcová.) Jasně, Němcové, aby tady nedošlo k nějaké záměně. Grossglockner je nejvyšší hora Rakouska a na tu se autem nedostanu. Můžu pouze projet Grossglocknerstrasse, tam je asfaltová cesta. Takže abychom nezaměňovali pojmy.

A teď jestli dovolíte... Pane předsedající, dovolíte mi už pokračovat v mém vystoupení?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě, určitě, teď skončila faktická poznámka, začíná řádné vystoupení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Děkuji ještě jednou. Po řadě suchých čísel, vzájemných napadání slibují, že moje vystoupení bude trošičku odpočinkové. Nicméně dovoluji, abych v úvodu citoval nebo použil úvodník z Lidových novin ze dne 23. 5. Jak zhodnotit půdu na Šumavě? Lanovka na vrch Hraničník a obří sportoviště se školou za 800 milionů. Jsou to dva projekty, které mají vzniknout na území Národního parku Šumava. Spojuje je kromě jejich velikosti ještě jedna věc. Oba nadšeně prosazují starostové obcí, jejichž rodinní příslušníci v místě budoucích staveb skoupili pozemky.

Samozřejmě pro zhodnocení uvedených pozemků je třeba, aby došlo ke změně zákona. A právě proto tady sedíme, abychom posoudili nový zákon, který prosazuje několik senátorů napojených na blízké těchto starostů a další majitele pozemků, kteří jsou v pozadí. Rozšířit stavební zónu, otevřít Šumavu developerským projektům a těžbě dřeva. Zákon je zdůvodňovaný tím, že musíme bojovat proti kůrovci, musíme zlepšit ekonomiku v regionu a musíme znovu osídlit Šumavu. Pokud tohle to vezmu, tak já to přivedu ad absurdum: kromě pohybu na zdravém vzduchu, ke kterému budou samozřejmě sloužit golfová hřiště, lanovky, sjezdovky, lanová centra, opičí dráhy v korunách stromů, ale také upravené ohniště s grilováním s výhledem na zastavěné okolní obce. Chcete to tak? (Hlas z pléna: Ne.)

Ano, toto má také druhou stránku. Les umí žít bez zásahu člověka. Populace České republiky neroste, takže nepotřebuje nové stavby a nové ničení zemědělské a lesní půdy. Je si třeba uvědomit, jak už dopadla činnost člověka na naši přírodu. Co jsme měli, to jsme vytěžili a teď drazě nakupujeme to zvenčí.

Z toho důvodu se také zeptám tady pana předkladatele prostřednictvím pana předsedajícího: Když je všechno tak křišťálově čisté, řekněte mi prosím, proč už jsou ty pozemky skoupené?

Dámy a pánové, uvědomme si, že lesy jsou akumulátorem pitné vody. A pitná voda je jeden z celosvětových problémů. Žijeme na střeše Evropy. K nám žádná voda nepřitéká. My musíme vystačit s tím, co nám naprší. A všichni víme, že tyto zdroje jsou hodně zranitelné. Vykácením a zabetonováním ploch tady tu vodu nezadržíme. Říká se také, že amazonský prales jsou plíce naší země. Já bych to trošku posunul – a šumavský národní park jsou plíce České republiky. Víme, že amazonský prales je těmi těžaři dřeva doslova vražděn. Já bych nechtěl, aby došlo k něčemu podobnému tady na Šumavě. Kolegové, je to na nás. Necháme tady Šumavu zásahy vytěžít a potom do budoucna si budeme vzduch kupovat tak, jak popsal kdysi spisovatel Beljajev v Prodavači vzduchu, že si ho budeme kupovat v aerosolech?

Dámy a pánové, dovoluji, já teď malinko odbočím. Uděláme si takový malinký výlet. Pohodlně se usadíte, zavřete oči a ponoříme se do historie. Zhruba před třinácti miliardami let vznikl vesmír. Před pěti miliardami let vznikla Země. Zhruba milion let zpátky se tady objevil už vzpřímený člověk – homo erectus. Před deseti tisíci let si tento už dneska člověk homo sapiens, čili myslící, začal stavět své obydlí. A před sto lety začala masová zástavba naší země, likviduje se zemědělská a lesní půda. Dámy a pánové, všímáte si, akcelerace tohoto vývoje? Dokážete mi říct, co bude za padesát let? Z uvedených procházky vyplývá, že současnou tvář naší země už miliony let řídí

příroda. A já si myslím, že ona to neřídí špatně. Nyní se vlády ujal člověk, který si myslí, že je pánem tvorstva.

Dámy a pánové, ale my tady dneska sedíme a řešíme budoucnost našich dětí a našich vnuků. Dokážete se jim podívat do očí a říct: Víš, milý vnučku, my ti tady předáváme výdobytky techniky, dáváme ti tady dálnice, přehrady, my ti dáváme výrobní budovy, dáváme ti tady logistická centra, hypermarkety, komunikační družicový systém. Víš, trochu jsme zapomněli, abys tady měl pitnou vodu, abys měl vzduch a abys měl také kde žít.

Vážení kolegové, chcete to tak? Představujeme tady elitu České republiky, elitu, která dostala důvěru od našich voličů, a osud Šumavy je v našich rukou. Takže já jménem hnutí Úsvit navrhuji počkat na novelu zákona 114, jak navrhl pan ministr, a navrhuji zamítnout senátní návrh v prvním čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holíkovi, eviduji jeho návrh na zamítnutí. Nyní tu mám dvě faktické poznámky, nejprve pan poslanec Jan Zahradník, po něm pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem se přihlásil k technické poznámce, i když jsem již další v pořadí regulérního vystoupení. Ale nemohl jsem při projevu pana kolegy Holíka nezareagovat takřka skoro na všechno, ale protože mám vyčleněny pouhé dvě minuty, musím říct jenom dvě reakce.

Pane předsedající, vyříd'te panu Holíkovi, že se mýlí, když říká, že ten zákon je z dílny tří nebo několika senátorů. Pro něj hlasovalo 50 z 54 přítomných senátorů. Ti ten zákon podpořili. To jsou vážení lidé, zvolení v přímé volbě většinovým systémem, a za svoje konání mají plnou odpovědnost. Tak to za prvé.

A za druhé. Z těch všech možných omylů, pane předsedající, kterých se pan Holík dopustil, mi jeden zejména utkvěl v paměti. A to bylo to, když jste strašil tím nedostatkem vody. Vy se domníváte – pane předsedající, vyříd'te mu –, že ten zákon přivede míchače betonu a že tu Šumavu zabetonuje, že si udělá takový bazén. To není pravda. Co ale hrozí našemu vodohospodářskému systému, je to, že Šumava usychá. Že když necháme, jak chtějí ekologové, 50 % území přeměnit na první zóny, tak ta Šumava celá uschne. Bude to suchý les. Takový suchý les žádnou vodu nedrží. Prosím vás pěkně, pane místopředsedo, vyříd'te to panu poslanci Holíkovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, slibuji, předám. (Ozývá se smích.) Děkuji panu poslanci Zahradníkovi.

Další s faktickou poznámkou pan poslanec Jakubčík, po něm pan poslanec Holík, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl oslovit pana poslance Holíka vašim prostřednictvím. Vy tady tvrdíte – aby se nevytěžila Šumava. Tady je jasně vidět, že jste na té Šumavě asi nikdy nebyl. Řekněte mi, co se na té Šumavě dá vytěžit? Na těch popadaných shnilých kmenech, na těch šedivých uschlých kmenech nastojato? Co se tam dá vytěžit? Byl jste na té Šumavě? Projel jste si tu Šumavu? Ano, dá se těžit – ta krásná zelená Šumava, která ale bohužel je za českou hranicí, která je na bavorské straně.

A ještě když mám tady minutu dvacet, tak chci ještě říci jednu věc. Navážu na pana místopředsedu Filipa a na pana ministra. Pan ministr nám tady řekl, že Šumavu navštíví 2 miliony lidí. Pan místopředseda Filip řekl, že ztráta národního parku se dá počítat v desítkách, ba ve stovkách milionů. Národní park Bavorská Ruda navštíví 760 tisíc lidí. Zisk tohoto národního parku je 28 milionů eur. Myslíte si, že naši němečtí sousedé tu bavorskou stranu drancují, chtějí ji celou vykácat, chtějí ji celou zlikvidovat? Byl jste někdo na té bavorské straně? Viděl jste někdo, jak to tam vypadá? Krásná zelená příroda, lidé žijící v souladu s přírodou, podnikatelé žijící v souladu s přírodou. Naopak počty obyvatel na bavorské straně se zvyšují, otevírají se tam nové ani ne průmyslové podniky, ale hlavně turistické podniky, otevírají se tam nové penziony. A že tam bydlím a že do toho Bavorska jezdím pomalu co čtrnáct dnů, jezdím tam mimochodem nakupovat, takže to tam vidím – ti lidé si tam špatně nežíjí a ta příroda už si tam vůbec špatně nežíje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Holík, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Já odpovím na připomínky pana kolegy Jakubčíka a pana kolegy Zahradníka, samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího. Na té Šumavě jsem byl. Pan Jakubčík mně jistě odpoví, která část podlehla kůrovci a která část odolala. Ano, byl to Boubínský prales, kde nejsou zásahy. Ten přežil. (Senátor Eybert mimo mikrofon poslanci Holíkovi říká, že to není národní park.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Okamura myslím, že se hlásil. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. K panu kolegovi Zahradníkovi. To, že je někdo zvolen senátorem, ještě neznamená, že je to ctihodný člověk. Některé poslední personálie jsou velice sporné, ale voliči si je zvolili, tak je mají. Někteří voliči, opravuji.

Pokud se týká vodního režimu. Já nevím, ale snad každý krajinář vám řekne, že když vezmete něco holosečí nebo zasahujete do toho území, tak že to je pro vodní režim to nejhorsší, co můžete udělat. Takže pravý opak je pravdou. Není to pravda.

Co se týká bavorské strany, tak pokud vím, jeden z německých ministrů životního prostředí sebral tu odvahu a řekl: Nechte bavorskou stranu Šumavy být. A dokonce kůrovec, já nevím, ve kterých vlnách těch kalamit, přišel právě z Bavorska. Takže tam to opravdu je ponecháno v některých zónách svému osudu tak, jak bychom se měli chovat i my v národním parku. A nebojte se o přírodu, ona si sama pomůže.

Pokud se týká mé nedůvěry k samosprávám. Víte, nikdy nevidíte do nějakého jedince. A já si myslím, že jsou hodnoty, které je třeba chránit tak, aby byl vyloučen aspekt osobního selhání. Šumava a další národní parky si to zaslouží, podobně jako památky. Dnes a denně zažíváme osobní selhání jedinců před těmi naditými peněženkami nebo obálkami nebo penězi na účtu. A co si pak na těch lidech vezmete? Co si vezmete na tom, jak je možné, že někdo u Čeňkovy pily na těch loukách stavěl? Pak se všichni divili. Pak to všichni začnou kritizovat. Kdo je ten, kdo to povolil, kdo je tam pustil, kdo nezasáhl? Kde ti lidé jsou a co si na nich dnes vezmete? Ty boudy tam prostě stojí. Děkuji. (Ozývá se potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Robin Böhnisch, po něm pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom několik krátkých reakcí. Ta první se týká vystoupení pana kolegy Zahradníka. Na Šumavě není suchý les. Na Šumavě je místy les se suchým stromovým patrem. Nicméně vegetace, která se díky tomu rozvíjí v nižších úrovních, má samozřejmě z hlediska zadržování vody neobyčejně vysokou hodnotu. Takže to není důvod k žádnému strachu.

Panu kolegmu Jakubčíkovi bych chtěl poděkovat za popis bavorského parku. To je totiž naprosto přesné. A heslo toho Národního parku Bavorský les je nechat přírodu být přírodou. Tento senátní návrh zákona k takové formulaci rozhodně nepřispívá. Jsem tu asi vzděláním jediný lesník, takže si tu větu mohu dovolit. A říkám: než tento návrh ze Senátu, pak raději - zlatý kůrovec. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Galal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Slibuji, že budu stručný. Hezké odpoledne. Já jsem chtěl prostřednictvím pana předsedajícího vzkázat panu kolegovi Laudátovi, aby ta mince měla opravdu obě strany. Že kromě toho, že můžou třeba na úrovni samosprávy existovat lidé, kteří podlehnou nějakým svodům, tak na úrovni pro změnu oněch ochránců, třeba památkové péče apod., existuje spousta lidí, kteří aplikují naprosto iracionální principy, které se neaplikují ani nikde v západní Evropě. Tím neumožňují třeba život spousty památkově chráněných objektů, realizaci věcí, které jsou v západní Evropě běžné v této oblasti, a používají principy, které jsou

naprosto iracionální. Ta mince má vždycky dvě stránky a nestrašme tady jenom těm developerům a úplatnými členy samospráv. Život je daleko bohatší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Nyní pan poslanec Ivan Gabal, po něm pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegové, jenom velice stručně. Doporučuji, kdo má šanci, aby se podíval přes internet anebo si to fakticky projel – kalifornské národní parky, kde jsou stovky a stovky kilometrů kůrovcem zlikvidovaného lesa. Ty rybí kosti se tam tyčí v obrovském množství. A jestliže se podíváte na hospodářská a turistická čísla v téhle oblasti, na rigidnost regulace, na to, že tam nemůžete opravdu postavit nic, můžete tam jezdit autem jenom na vybraných místech, bydlet, stanovat, cokoli, disciplinovanost... Tak to jsou obrovská čísla jak v penězích, tak v lidech, kteří to chtějí vidět v této podobě. Já si myslím, že to zásadní a klíčové rozhodnutí je, jestli chceme mít národní park se vším všudy včetně těch rybích kostí, anebo chceme mít les, ve kterém budeme hospodařit a kácet.

A dovolte mi ještě jednu osobní vzpomínku. Kdy byla Šumava nejzelenější? Když jsem tam byl na vojně v roce 1977 a 1978 a jezdili jsme tam obrněnými transportéry a tanky a nikde nebydlel nikdo. Všichni byli vyhnaní a vesnice byly obsazené lidmi, kde když jste se objevili a nikdo vás neznal, vás udali a kde se na lidi střídalo. Jestliže Šumava má nějakou hodnotu, tak právě proto a v důsledku toho, že jsme po válce vyhnali Němce a obsadili jsme to a skutečně na vlastní lidi jsme byli schopni na hranicích střít. Nechávali jsme tam dlouhé pásma, kde nikdo nebydlel, aby tamtudy nikdo nemohl projít. To byla zelená Hačava.

Dobrá, hodnotu jsme zdědili, otevřeli. Je turisticky atraktivní, zajímavá, ale buď chceme mít národní park, do kterého nebudeme zasahovat, anebo budeme mít něco, kde budeme hospodařit, kácet dřevo a vyvážet ho do Německa, jak jsme to ostatně načerno dělali mnoho let. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Usmívám se, když jsem slyšel ten bonmot, kdy byla Šumava nejzelenější, že to bylo v době, kdy tam jezdili zelení vojáci.

Ale chtěl bych reagovat na svého předřečníka pana Novotného prostřednictvím pana předsedajícího. Ta mince má skutečně dvě strany, pane kolego. Skutečně na jedné straně jsou obecní samosprávy a obce a já jim nedávám nějaké zlé úmysly. Skutečně se rozhodují na základě svých partiálních zájmů obecních a třeba naprosto správně. Na druhé straně mince mohou být ti až řeknu militantní ochránci přírody, kteří by zakázali úplně všechno. A právě proto musíme mít kvalitní zákon o Šumavě,

kvalitní novelu zákona č. 114, abychom tomuto zabránili. Tim kvalitním zákonem bohužel není senátní návrh o Šumavě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Mám zde dvě faktické poznámky. Pouze pro pořádek se zeptám. Pan poslanec Kučera? Už byl. Pan poslanec Hájek? Tak pojďte. Další faktická poznámka je vaše, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý večer. Dámy a pánové, já se budu snažit být stručný. Já jsem poprvé tleskal panu Laudátovi, a to jsem tady rok. Vždycky je něco poprvé. Z mého pohledu bych byl velmi opatrný, co se týká důvěry zastupitelů. Já to řeknu z vlastní zkušenosti.

Zastupitelé na Ostravsku dostali 5 % akcií OKD. Kontrolní balík – tyto akcie byly prodány Bakalovi a Bakala si za peníze postavil barák v Modravě. Zastupitelé dostali akcie vodáren. Kde tyto akcie skončily? Ve Francii u Veolie, pokud se nemýlím. Nechci a priori hovořit, že všichni zastupitelé jsou úplatní. Určitě ne. Je tam řada čestných a poctivých lidí. Ale pokud nepostavíme jasná pravidla, jasně mantinely, nenecháme v zákonu malilinkou skulinku, malilinká vrátka, tak se obávám, že toho dokážou naši lidé zneužít. Já ze svého pohledu budu hlasovat proti zamítnutí senátního návrhu, protože si myslím, že vrátka tam jsou, možná tam je brána, a budu souhlasit s návrhem pana ministra, abychom dělali novelu zákona 114 o přírodě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní je do rozpravy řádně přihlášený pan poslanec Jan Zahradník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsem tady minulý týden bojoval za to, aby projednání senátního návrhu zákona o Národním parku Šumava bylo do našeho programu umístěno na nějaký pevný čas, tak jsem si byl dobře vědom, co to bude znamenat. Věděl jsem dobře, jaká diskuse se tady rozehraje. Možná jsem překvapený tím, jak někteří z nás podlehli kampani a propagandě ekologických aktivistů, která se k nám dostává prostřednictvím opravdu fyzických občanů, kteří nám v dobré víře píšou své maily. Ovšem jejich názor je jednoznačně názorem ekologického aktivismu.

Myslím, že, ať to dneska dopadne, jak chce, projednání zákona je podle mne nutné, a myslím si, že máme povinnost se s ním vypořádat, a to vypořádat se nějakým jasným rozhodnutím, ať už Senátu jako předkladatele zákona, tak také občanů Šumavy, představitelů šumavské samosprávy, lidí, kteří mají Šumavu opravdu rádi a kteří možná nejsou schopni tak jednoznačných vystoupení, jaká každý den dostáváme ve svých mailech. Ať už se to konečně rozhodne.

Možná bych se nejprve pokusil vrátit k samotným počátkům, nebojte se, nikoliv počátkům světa nebo počátkům Šumavy jako pohoří, ale k počátkům vzniku Národního parku Šumava.

Myslím, že Národní park Šumava je produktem doby, ve které vznikl. Jeho území bylo po staletí obýváno lidmi a také bylo významně lidmi formováno. Odsun původního německého obyvatelstva a 40 let uzavření jádrové části Šumavy za železnou oponou v době komunismu významně ovlivnilo přístup k tomuto území v prvních letech po sametové revoluci. Tehdy se vláda a také ochránci přírody a obyčejní milovníci této naší krásné části republiky rozhodli ochránit ji vyhlášením národního parku na celém území Šumavy. Dobře vím od svých přátel, kteří tehdy u toho byli, kteří byli tehdy těmi, kteří spolurozhodovali o zřízení národního parku, že jejich cílem bylo po čase, až se vyřeší možná důležitější problémy naší republiky, které tehdy byly na pořadu dne, se k Šumavě vrátit a o rozloze a povaze ochrany v Národním parku Šumavě nakonec definitivně rozhodnout.

Myslím, že nejvýznamnějším faktem, který Šumavu přivedl k dnešnímu stavu, je to, že k tomuto návratu nikdy nedošlo. Tématu Šumavy a její ochrany se zmocnili, uchopili jej ekologičtí aktivisté, jejich vliv postupně sílil, jak v naší společnosti sílily vše a každého ochraňující a zároveň také ale menšinové názory. Zakrátko už nikoho z politiků nenapadlo, aby se k tématu rozvoje Národního parku Šumava vrátil a nějak měnil stupeň jeho ochrany. Tak se správa národního parku řízená ministerstvem stala velmi silnou institucí, která sama stanovuje způsob ochrany přírody, sama sobě v něm povoluje výjimky, sama rozhoduje ve správním řízení o stížnostech obyvatel na svou činnost a také v neposlední řadě na Šumavě hospodaří a přitom utrácí obrovské státní dotace. Tito šumavští hospodáři, samozřejmě podporovaní ekologickými aktivisty, se nechtějí svého vlivu jen tak vzdát. Mají v tom velkou oporu, a měli také v minulosti, v mnoha ministrech životního prostředí. Tady bych chtěl zmínit zejména ministra Martina Bursíka, který pod politickým krytím tehdejší vládní koalice mohl započít s přeměnou Šumavy na divočinu. Na Šumavě se tak naplno rozběhl experiment, který podle mého názoru nemá v Evropě žádné obdoby.

Naskýtají se ale dvě otázky. Za prvé: Jedná se vůbec o experiment? Neexistuje někde ve světě podobná situace, která již probíhá patřičně dlouhou dobu a na území, které má odpovídající velikost, aby na něm bylo možné aplikovat náš problém, které trvá odpovídající dlouhou dobu, kde území původně obývané lidmi, po staletí, bylo podrobeno této změně, tomuto návratu k jakési původní situace? A odpovídám, že nikoliv. Takové území nikde na světě není. Čili to je podle mého názoru důkaz, že se jedná o experiment, že Šumava je tedy tou laboratoří, o které mluvil pan kolega poslanec František Laudát.

Otázkou je ale, kdo je tím pokusníkem, kdo je experimentátorem v této laboratoři, kdo má oprávnění ten pokus provádět a kdo také za něj, za jeho úspěch anebo neúspěch, nese odpovědnost. Musím říct, že takového experimentátora neznám. Vláda ČR, která je ze zákona podle svého vlastního nařízení také do současné doby zřizovatelem národního parku, nikdy se situací na Šumavě nezabývala v grémiu, jako celek. Vždycky přenechávala správu národního parku příslušnému ministru životního prostředí. Ministerstvo samotné a orgány ochrany životního prostředí dokonce tvrdí, že takový žádný experiment neprobíhá. A konečně nevládní ekologické organizace zase nemají žádnou odpovědnost. Ale nejenom ony nemají odpovědnost.

Já si dobře vzpomínám na dramatické chvíle, které nastaly po orgánu Kyrill v lednu 2007, kdy přibývalo zpráv o desítkách tisíc plnometrů padlého dříví a kdy každý odpovědný lesní hospodář začal neprodleně s likvidací polomů. Tehdy jsem se ještě jako jihočeský hejtmán sešel v lednu 2007, krátce tedy po orkánu, s ministrem Bursíkem a poprvé jsem slyšel jeho informaci, že hodlá ponechat všechno padlé dříví v prvních a v části druhých zón v lese. Tehdy jsem jej prosil, aby v tomto případě slevil ze svého fundamentálně ekologického postoje, aby udělal výjimku, dovolil polom z druhých i prvních zón v tomto naprosto výjimečném případě vyklidit, a tím dal Šumavě šanci k přežití. Jeho odmítnutí ve mně vyvolalo dojem a utvrdilo jej, že příležitost k přeměně rozsáhlé části Šumavy na bezzásahové území, kterou mu seslala slepá prozřetelnost v podobě orkánu Kyrill a v jeho stopách jdoucího kůrovce, z rukou nepustí. Ministerstvo životního prostředí s tehdejší správou parku najednou nemuselo absolvovat složitá jednání s obcemi o změně zón, nemuselo absolvovat složitá jednání a dohadování o plánu péče, kůrovcem sežraná území se stala bezzásahovými z podstaty.

Senát Parlamentu České republiky, který měl obavu o osud Šumavy, svolal na 24. května 2007 senátní slyšení o kalamitě na Šumavě, kterému jsem byl tehdy přítomen a kde jsem měl tu možnost a čest vystoupit. Jedním z řečníků také byl tehdejší ministr životního prostředí Martin Bursík. Kromě toho, že prohlásil kůrovce za součást přírody, která si také zaslouží ochranu, odpověděl na časté dotazy účastníků slyšení po tom, kdo je za onen šumavský experiment odpovědný. Tehdy řekl, že odpovědnost za vývoj na Šumavě přejímá on sám. To je možné najít v záznamu o tom senátním slyšení. Dobrá, ale popravdě, kde je dnes pan ministr Bursík a kde je jeho odpovědnost?

Předpovědi o tom, že nutným následkem nezlikvidovaného polomu bude kůrovcová kalamita, se potvrdily a my jsme dneska svědkem jejich smutných důsledků. A jedna věc je poměrně nebezpečná. Já ji tady zaslechl od svého kolegy poslance Michala Kučery. Ten říkal, že se kůrovcová kalamita zastavila sama. Tak tomu prosím není, to není pravda. Kůrovcovou kalamitu zastavily aktivní zásahy proti ní, které byly vedeny v době, kdy ředitelem správy Národního parku Šumava byl tehdy pan doktor Jan Stráský a jeho nástupce pan Ing. Jiří Mánek. Ti tehdy svým aktivním postupem kůrovce zastavili, že dneska můžeme říkat, že pro tuto chvíli, pro dnešní okamžik je kůrovcová kalamita v pořádku, že již tedy na Šumavě skončila.

Ovšem stále si musím klást otázky a se mnou celá řada lidí, kteří mají podobné smýšlení jako já: Co bude na Šumavě v té době, než nový les vyroste? A vyroste vůbec? A bude to nakonec ten smíšený les, který si všichni přejeme, nebo to bude opět monokultura? Neovlivní obrovská plocha rozpadu současných porostů podmínky její obnovy tak, jak ekologové a s nimi spolupracující vědci neočekávají? Neovlivní tento experiment dlouhodobě vodo hospodářské podmínky Šumavy, které zpětně ovlivní vývoj nových porostů? Jak se projeví změna v zalesnění vrcholových partií Šumavy na četnosti výskytu povodní v podhůří? A v neposlední řadě, jak se tento experiment promítne do života lidí, kteří na Šumavě žijí, chtějí se tam uživit, podnikat tam nebo se věnovat svým zálibám? Tyto a další otázky, to není žádná politická hra, jsou motivovány zdravým rozumem lidí, kterým Šumava leží na srdci. Přesto ale,

vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčen o tom, že se jedná o principiální politický problém, který ale vinou svého rozměru v čase se nedá vyřešit volbami. Je to zásadní konflikt dvou protichůdných pohledů na svět a na místo člověka v něm.

Ptám se dále, zdali bylo možné po orkánu Kyrill postupovat jinak a Šumavu zachránit před kůrovcem. Já si myslím, že ano. Jak už jsem řekl, národní park zřídila vláda a vláda měla povinnost za Šumavu převzít odpovědnost a starat se o ni. My jsme tenkrát, Jihočeský kraj, vyzývali vládu usnesením zastupitelstva, aby rozhodla o tom, jaký je veřejný zájem v ochraně přírody na Šumavě v národním parku. Upozorňovali jsme tehdy důsledně a důtklivě vládu, že postupem správy národního parku dochází k porušení platných zákonů, a dokonce i k porušení samotného nařízení vlády, kterým byl národní park zřízen. Opakovaně jsme žádali premiéry vlády, tak jak se střídali ve své pozici, aby z problému Šumavy učinili bod jednání, aby se k němu mohli vyjádřit i ministři z jiných rezortů, aby vláda o něm jednala jako celek, tedy politicky. Víme dobře, že ministr jedná a hlasuje politicky na zasedání vlády, tam se uplatňuje jeho politická příslušnost, jeho politický názor a na ministerstvu pak ministr musí být úředníkem, musí přenášet rozhodnutí vlády do svého rezortu. Tady se ale stalo, že ministři životního prostředí jednali ve svém rezortu politicky. Oni své politické názory vnášeli do jednání rezortu a tak také ovlivňovali Šumavu. A protože to nadále nechceme, nechceme, aby se stále opakovaly problémy, protože tak jak se mění ministři, mění se i přístupy k Šumavě, proto chceme, aby tady byl zákon, který by situaci výrazně stabilizoval.

Šumava je obrovský lesní komplex a také myslím i lesní komplex, který je velmi málo zalidněný ve srovnání s tím, jak to bylo před rokem 1945, kdy tam tehdy žilo téměř dvacetkrát více lidí, než tomu je dnes. Také byla už po celé minulé století, vlastně od začátku 20. století, předmětem takového konfliktu zájmů z hlediska ochrany přírody. Jeden názor byl ten, že příroda na Šumavě má být chráněna pro ni samu, pro tu samou přírodu. Takovým představitelem byl Josef Váchal třeba. A pak tady byl názor, který zastávali lidé na Šumavě žijící, že je třeba samozřejmě přírodu chránit, ale nikoliv pro ni samu, ale proto, že je právě po generace domovem těchto lidí a svým způsobem po generace tyto lidi živí. Tito lidé nevnímali přírodu jako nějaký svatostánek vyžadující ochranu ze své podstaty ani z jiného, ale proto, že je nutné osudově vstupovat do interakcí s touto přírodou.

Je třeba ale říci, že oba přístupy k ochraně přírody na Šumavě měly tehdy společného jmenovatele, který bych chtěl zdůraznit. Šlo tehdy o záchranu a ochranu tehdy stávajícího krajinného rázu hlubokých šumavských lesů, které Šumavě patrně daly v českém jazyce jméno, o omezení nadměrného odlesňování a zabránění příliš dramatickým změnám přírodních podmínek, tedy o zacházení s krajinou tak, aby k těmto jevům nedocházelo, aby se nám příroda doslova neměnila pod rukama nejistým směrem.

Jsem přesvědčený o tom, že v době vyhlášení Národního parku Šumava tehdy tento přístup, toto paradigma převládalo. Je nutné říci, že už tehdy se objevovaly představy jaksi modernější. Chránit nikoliv krajinný ráz, ale ponechat přírodu samovolnému vývoji. Jaksi z vnějšku, jako z laboratoře sledovat, jak si příroda bude

počínat. Podle této představy příroda sama svými silami rozhodne, jaký les býti má, nebo nemá a zda vůbec nějaký les na Šumavě má být. Tato představa byla zpočátku spojovaná s obezřetností, že by se tento přístup měl aplikovat pouze na určité části území, zbytek postupně připravovat na ono zdivočení, zpralesení, na onu přeměnu Šumavy na divočinu. Ale postupně zvítězila nedočkavost. Proč provádět tyto dlouhodobé zásahy, proč desítky let čekat? Představa ujmout se toho experimentu hned. Jak už jsem jednou řekl, nebyl zde nikdo, kdo by byl tím experimentátorem, kdo by držel tu odpovědnost.

Pan doktor Böhnisch tady zmínil bavorský národní park. Tam ten experiment probíhá, ale probíhá s požeňáním, nebo řekněme s vědomím a se schválením bavorské vlády. Ano, oni řekli, pan premiér, ministr Stoiber, to je tady hrozné, tady to vypadá hrozně, ale nechme to tak. Tohle nikdy nikdo ani z našich ministrů životního prostředí ani z ředitelů parku, natož pak z premiérů neřekl. Všichni tak jako tušili, čekali, že by mnozí byli spokojeni, kdyby tomu tak bylo, ale nikdo tomu nedal posvěcení.

To, co se stalo, se nedá odestát. Kůrovec začal řádit. Třeba v roce 2010 uschlo pod náporem kůrovce 500 tisíc smrkových jednotek a v obraně bylo dalších 350 tisíc kusů poraženo. Když chceme bojovat s kůrovcem, když chceme chránit, tak víme dobře, že v první zóně to možné není. Musíme čekat, až kůrovec se svým žírem skončí. I ale ve druhých a dalších zónách musíme čekat na splnění dalších ochranných podmínek. Musíme ctít ochranu druhovou. Tetřev hlušec nesmí být rušen od 31. července. Některé druhy nesnesou zákrok nikdy. Soustava Natura je aplikována na celém území Šumavy. Biosférická rezervace je takovým územím, které zabírá Šumavu. Za něco hrozí pokuta, za něco okamžitě zastavení činnosti. Zákaz pokračování dané činnosti ze strany České inspekce životního prostředí. V některých územích si musejí kůrovcové souše loupat nastojato, což je sedmkrát dražší, než když tento zákrok proběhne na pokáceném dřevě. Ta souš stejně padne za chvíli, stejně tu měkkou půdu poznamená.

Já jsem už říkal, že kůrovcová kalamita se nezastavila samovolně, byla zastavena aktivní politikou, aktivní činností tehdejších dvou ředitelů správy národního parku. Tehdy ale také došlo k významnému kompromisu. Byl prosazen a připraven návštěvní řád. Bylo pracováno na zonaci, na plánu péče. Dokonce se správa parku a ministerstvo tehdy pod vedením dvou ministrů, Chalupy a Podivínského, ujalo přípravy návrhu zákona o Národním parku Šumava, který byl již připravený na konci roku 2013 k předání do Sněmovny, ale došlo k okolnostem, které nebylo možné předvídat, a my tedy dneska řešíme zákon, který se nám sem dostal podle mne velmi dobrou a velmi aktuální a namísto aktivitou Senátu Parlamentu České republiky. Ten návrh, který sem přišel, já už jsem řekl, má podporu 50 senátorů z 54 přítomných. To se nám tady málokdy stane, že bychom takto hlasovali my v naší Sněmovně. To se málokdy stává i v grémíích nižších úrovní. To jsou senátoři rozdílného politického spektra. Zákon má podporu obecních samospráv. Z 22 obcí, které tvoří Sdružení obcí Národního parku Šumava, senátní návrh podporuje obcí 21 a významně, a tady to pan kolega Votava četl v memorandu Plzeňského kraje, skládají desítky důvodů, proč by tento návrh měl být schválen, proč by měla být dána šance Šumavě být chráněna

podle regulí, které jsou přehledné, jasné a srozumitelné. Návrh má významnou podporu obou krajů. Oba kraje, Plzeňský i Jihočeský, se svými usneseními vyjádřily s podporou k senátnímu návrhu zákona. Čili má to velkou podporu.

My tady voláme po kompromisu. Někteří z mých předřečníků říkali, že musíme znova začít jednat. Znova přemýšlet, znova hledat východiska, z těch východisek směřovat k nějakému kompromisu. Ale já jednoznačně říkám – to všechno již proběhlo. Ten kompromis již byl dosažen, jeho realizace byla na dosah ruky. Už se mohlo podařit ten zákon v klidu a míru projednat, ale bohužel politika je taková, že tomuto procesu nastavila nohu, proces klopýtl a nyní se znova zvedáme. Kompromis tady je. Je to tento senátní návrh. Není to žádné dogma. Já pevně věřím, že diskutovat o něm je namístě, že dokonce můžeme přistoupit k tomu, co tady zmínil předseda našeho klubu pan poslanec Zbyněk Stanjura, totiž propustit tento senátní návrh zákona do druhého čtení, nechvátat na jeho projednání. Dát takový termín, který bude příznivý tomu, abychom dokonce mohli se v souběhu v jednom čase zabývat oběma návrhy. Návrhem, který je zde předložen ze Senátu, který zde má určitou podporu, a podpůrci se výrazně vyjadřovali k tomu, a zároveň návrh, který pan ministr chystá. Ten návrh projednal výbor pro životní prostředí, byl s ním seznámen, s tím návrhem novely zákona 114 o ochraně přírody a krajiny. Tehdy jsme zmiňovali, že představitelé samosprávy vyžadují, aby k tomuto zákonu, který celkem podmínky ochrany popisuje nepříliš určitě, byly také hned předloženy příslušné podzákonné normy, které budou ochranné podmínky přesně definovat. Tohle všechno snad již ministerstvo má za sebou. Věřím, že když pan ministr hodlá přinést tento zákon v blízké době, tak že už tyto dokumenty jsou k dispozici. Tak zkusme jednat o těchto návrzích v nějakém společném... nemyslím společném dokumentu, ale v jednom čase.

Máme zde tedy dvě cesty. První je cesta přetváření hospodářských lesů. Tady přece byly ještě před těmi 24 lety hospodářské lesy. A to, že Šumava byla v 70. letech, na jejich sklonku, jak zmiňoval pan kolega poslanec Gabal, byla zelená, to bylo samozřejmě pro to, že tehdy se na Šumavě hospodařilo. Tehdy se každý kůrovcový smrk musel najít a lesní správce byl odpovědný za to, že jej zlikviduje a nedopustí šíření kůrovce. Dneska jsme v jiné situaci. Ale prosím, zkusme jít tou cestou postupné přeměny. Nechvátejme na to vyhlásit nad 50 % území režim první zóny, a tím umožnit, bohužel, a toho se obáváme, přeměny celého území Šumavy na divočinu. Padesát procent prvních zón znamená obrovskou kůrovcovou kalamitu v nějaké velmi brzké době a uschnutí celé Šumavy. Co pak bude, to ví buh.

Dámy a pánové, já jsem tady byl jaksi také pověřen, abych sdělil názor klubu Občanské demokratické strany. My podporujeme tento návrh, jsme pro to, aby prošel do druhého čtení, to znamená, k návrhům, které zde byly z několika míst předloženy, tedy k návrhům na zamítnutí toho zákona v prvním čtení, se vyjádříme záporně. Jsme pro to, aby zákon do druhého čtení postoupil, a jsme také pro to, aby pokud bude ve druhém čtení, aby byl projednán nejenom výborem pro životní prostředí, abychom nesledovali tu neblahou linii přístupu z doby minulé, kdy se tím zabývalo jenom ministerstvo rezortní, ale aby se tím návrhem zabývaly i výbory, které mají blízko k dalším aspektům života na Šumavě: výbor hospodářský, výbor pro veřejnou správu

a regionální rozvoj, a aby tyto výbory rozhodly o tom, jakou podobu ten zákon bude mít.

Dámy a pánové, já znovu se na vás obracím, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s prosbou, abychom senátní návrh zákona o Národním parku Šumava propustili do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jenom jestli jsem si správně poznamenal – navrhuje tedy, pane poslanče, ještě projednání v hospodářském výboru a ve výboru pro veřejnou správu?

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, pokud by byl ten zákon do druhého čtení propuštěn, respektive pokud by nebyl schválen na zamítnutí, tak bych se samozřejmě přihlásil s návrhem, do kterých výborů bych já navrhoval, nebo náš klub, zákon postoupit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Mám zde tři faktické poznámky. První má pan poslanec Laudát, po něm je pan poslanec Michal Kučera a třetí je pan poslanec Josef Hájek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. K panu kolegovi Zahradníkovi. V té laboratoři může rozhodovat jediňe příroda. Pak to má cenu. To za prvé.

A za druhé, pokud tady mluvíte o falangistech, teď nemyslím jenom pana kolegu Zahradníka. Víte, to, co já jsem tady udělal a vám přečetl, je čistá transpozice základních konzervativních hodnot na aplikaci ochrany přírody. Nic více, nic méně. To je konzervativní přístup. To, co vy možná hlásáte, je neokonzervatismus, už v té horší podobě, možná nějaký liberalismus, já nevím. Nechci vás urážet, to bych si nedovolil. Ale já jsem tady udělal čistou transpozici a jestli i to – tak prosím, vždycky to byli konzervativci, kteří až do éry Reagana ve Spojených státech byli lídry v ochraně přírody. Totěž Thatcherová, ta byla první, k vašemu možná překvapení, kdo přišel se zákony o odpadech a zákonem na ochranu přírody. Takže prosím, nechte tady těch keců o falangistech. (Nesouhlasný šum.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jsem trochu čekal, že mě pan poslanec Zahradník zvedne ze židle. Stalo se. Já jeho názory znám celkem dobře a respektuji je. My jsme spolu ve výboru pro životní prostředí a tam ty názory pana poslance Zahradníka – odtamtud jsou mi i známy. Nicméně já bych chtěl na tu jeho adresu boje s kůrovcem, tím aktivním bojem s kůrovcem zmínit následující.

V roce tuším 2011, víte, jakým způsobem se likvidoval kůrovec na Šumavě? Za použití pesticidů. A tu výjimku k použití chemie v boji s kůrovcem vydal odbor státní správy šumavského národního parku a vydal ji v roce 2011, tuším v červnu, a to až dodatečně poté, co lesníci použili pesticidy nebo prostředky na bázi pesticidů a používali je už od dubna. To je v konkrétním praktickém příkladě boje s kůrovcem, který probíhal v Národním parku Šumava. Tehdy ten národní park řídili vámi zmiňovaní ředitelé pan Mánek a pan Stráský.

Já samozřejmě nechci nějak krutě hodnotit to uplynulé období, ale znovu volám po tom, aby se schválil kvalitní zákon o Národním parku Šumava. Senátní zákon to bohužel není. A protože mi jde také o záchranu Šumavy, tak si, pane kolego Zahradníku, prostřednictvím pana předsedajícího, připínám také "Zachraňme Šumavu". (Poslanec Kučera si připnul placku "Zachraňme Šumavu".)

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já děkuji svým kolegům, že mě bedlivě poslouchali, a proto chci opravit svůj výrok, protože v matematice je sice pravda, že dvakrát minus je plus, ale tady v češtině to tak neplatí. To znamená, můj správný výrok je, že budu hlasovat pro zamítnutí senátního návrhu a samozřejmě budu podporovat novelu zákona o ochraně přírody a krajiny, to za prvé.

Za druhé, tady slova o čase jsou velmi relativní. Já jsem se letos také byl podívat na Šumavu, byl jsem na Prášílech, na Prášílském jezeře, a tam jsem se díval na hezkou tabuli, která popisovala tu situaci na Šumavě a hovořila o tom, že před šesti tisíci lety, což je relativně velmi krátká doba, byla průměrná teplota na Šumavě minus jedna celá dva stupně. To znamená, diskutovat o tom, jestli budou stromy růst tam nebo onde, za pět set, za tisíc let může být úplně někde jinde. To znamená, ta příroda opravdu si, pokud do toho člověk nevstupuje, ten pořádek udělá sama.

A poslední větička. Já jsem z Ostravska tady s kolegyní Janou Lorencovou, která intenzivně pracuje v otázce olejových lagun, já jsem zažil řadu lagun těch uhelných. My kůrovce na tom Ostravsku nemáme, protože on tam by nepřežil. Takže já závidím těm oblastem, kde s tímto problémem bojují. My bychom na tom Ostravsku dali všechno pro to, abychom takový problém měli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za faktickou poznámku. Další v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Zahradník a po něm pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Já samozřejmě vystoupím jenom s reakcí, samozřejmě.

Já jsem učitel povoláním, a tak jsem jaksí také zvyklý být celý život vzděláván. Jak dobře víte, aby učitelé mohli učit své žáky, tak je neustále zase někdo učí. Takže ta lekce, kterou pan kolega Laudát tady dává z konzervativismu, mi nikterak nevadí. Ne že bych si jeho návrhy bral k srdci, ono to je všechno jinak. Já myslím, že chce-li tady pan kolega Laudát říci, že původní situace je ta před těmi tisíci lety, než na Šumavu vstoupili lidé, tak je třeba, aby to řekl, že těch tisíc let lidské historie vymaže, vygumuje, jako by ti lidé tady nežili. To, že můj projev, který jsem si dlouze připravoval, jak jste tady asi poznali z toho, že jsem to četl většinou z listu, nazval kecy, to mě také příliš nevadí.

Co mě trochu zamrzelo u kolegy Kučery, že se trochu neuctivě zmínil o kolegovi doktorovi Janu Stráském, kterého já si velmi vážím ať už jako politika, nebo jako prvního ředitele Krajského úřadu Jihočeského kraje. A také si vážím jeho odvahy, se kterou se ujal funkce ředitele Správy Národního parku Šumava v době, kdy to nebylo lehké, kdy tady vinou, vinou rozhodnutí ministra Bursíka za podpory a frenetického potlesku ekologických aktivistů Šumava chřadla, a svými zákroky vlastně Šumavu začal zachraňovat. To si myslím, že on udělal. Za to mu patří velké uznání. A mě mrzí, že kolega Kučera se o něm nevyjadřuje patřičně uctivě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dvě faktické poznámky: první má pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Kučera.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a slibuji, že budu co nejuctivější, neboť chci také reflektovat projev pana poslance Zahradníka. On řekl, že existují dvě cesty. Jakkoliv nejsem přítelem třetích cest, dovolím si tvrdit, že neexistují dvě, ale pouze tři cesty. Tu třetí si dovolím pojmenovat – vrátit Schwarzenbergům to, co jim bylo v roce 1947 protiústavně uloupeno. Není pochyb o tom, že by tam odpovědně a šetrně k přírodě hospodařili, tak jako to dělali 250 let předtím. Já to prosím pěkně nenavrhuji, abych nebyl obviněn z konfliktu zájmů. Ale pokud mluvíme o tom, kolik je cest, tak toto je teoreticky jedna z cest a není pochyb o tom, že by byla tou cestou nejkonzervativnější. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, a nepřihlásí-li se nikdo s další faktickou poznámkou, tak bude vystupovat pan ministr kultury Daniel Herman. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bohužel musím ještě reagovat na slova pana Zahradníka. Já jsem se v žádném případě nevyjadřoval neuctivě o vámi zmiňovaných pánech ředitelích. Já jsem jenom dokumentoval, co za jejich doby vedení národního parku způsobili, to znamená, že používali pesticidy na hubení kůrovce. Na tom nic neuctivého nevidím. Bylo to jejich rozhodnutí. Jestli bylo kvalifikované, nebo nekvalifikované, to jsem také nehodnotil. Pokud se někdo

vyjadřuje neuctivě, pane kolego Zahradníku prostřednictvím pana předsedajícího, tak se vyjadřujete vy o ochráncích přírody.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že není žádná další – je další faktická poznámka. Teď se přihlásil pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, aby bylo jasno, v roce 2011 to bylo 300 litrů pesticidů ročně použitých, v roce 2012 to bylo 200 litrů pesticidů. Pak je Mánek zakázal úplně a za ministra Bursíka a ředitele Krejčího to byly tisíce litrů pesticidů, které byly používány v Národním parku Šumava. Děkuji. (Sporé zatleskání zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s přednostním právem pan ministr kultury Daniel Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, nechci tady hovořit především o kulturní krajině, ale jako rodilý Jihočech, který v podstatě na Šumavě vyrůstal, bych si chtěl dovolit podělit se s vámi o svoje zkušenosti, protože mám Šumavu opravdu rád a mohu si dovolit říct, že ji dost dobře znám. Řada těch míst, těch místních názvů, které zde padají, mi opravdu něco říká, ať je to Radvanovický hřbet, Třistoličník, České Žleby, Stožec. Mám tam konkrétní představy.

Domnívám se, že bychom se opravdu měli vrátit k té vlastní věci, o které zde hovoříme, že by neměla být ta optika projednávání pravicová, levicová, že by neměla být určována tím, kdo je autorem toho či onoho návrhu, ale že by nám opravdu mělo jít o věc. Jak já té věci rozumím, tak myslím, že jádrem problému a jádrem té diskuse je otázka, jestli je národní park na území obcí, anebo obce jsou na území národního parku.

Šumava tedy je kulturní krajinou. Vezmu jenom jeden letopočet – rok 1010 je nejstarší písemná zmínka, kdy byla zmíněna v análech Zlatá stezka obchodní mezi městy Prachatice a Pasov. A samozřejmě že tato krajina byla staletí obydlená.

Šumava má to specifikum, že se rozkládá na území tří zemí. Kromě České republiky je to také Německo, konkrétně Spolková země Bavorsko, a je to také Horní Rakousko. Když se podíváme na Šumavu ve všech těchto třech zemích a regionech, tak vidíme, že ten přístup je jiný. Podle mého povědomí ten neekologičtější, nejvíce zelený, řekl bych pracovní, přístup je právě v Bavorsku, kde vidíme, že lesy na první pohled nejsou v úplně nejlepším stavu. Ale pozor – když do nich jdeme, tak vidíme, že tam už roste nové patro. To znamená, revitalizační schopnost přírody je obrovská. Ten les se obnovuje. Z mrtvých stromů čerpají živiny stromy nové. Na druhou stranu je zde ovšem otázka, jestli ta perioda, kdy ten velký les je mrtvý, jestli ta perioda není příliš dlouhá na to, aby voda nespilavila živiny a to nové patro mohlo vyrůst.

Když se podíváme do Rakouska, tak tam naopak vůbec žádná chráněná oblast není. Tam se s lesem hospodáří. Ten les je v nejlepšímu stavu a rozhodně nelze opatství Schlegel v Horním Rakousku podezřívát z nějakého neekologického přístupu. A česká Šumava je něco mezi tím.

Já jsem přesvědčený, že je třeba opravdu se na to dívat optikou věcnosti a odborného přístupu. A jak vím z těch návrhů, které jsem měl možnost číst, a jak také vím z rozhovorů s panem ministrem životního prostředí, tak podle mého názoru se ty věci doplňují. Podívejme se na to, mějme odvalu se na to opravdu podívat věcně, bez nějakých ideologických zástěrek a nějakých klapků, protože jde o unikátní území v srdci Evropy, které si ochranu zaslouží. Ale samozřejmě také lidé mají právo v této oblasti žít. Prostě železnou oponu nemůže nahrazovat opona zelená.

Od svých dvou let, to znamená skoro padesát let, se dívám z okna naší chalupy na tokající tetřívky a mohu vám říct z vlastní zkušenosti, že ty tetřívky nevyženou ani táboráky na zahradách místních chalup, dokonce ani zrůdná meliorace v 80. letech, která tam proběhla, je nevyhnala. Troubicí říjící jeleni jsou tak krotcí, že – to jsem viděl sám na fotografiích – dokážou přijít až do chalupy, a dokonce tedy si brát z okna z úst místní jedné obyvatelky třeba jablko nebo piškot. Takže nebojme se toho, že by tato zvířata nebyla schopná nějakým způsobem žít s tím lidským ruchem. Ale ten nesmí být nad míru. Určitě je třeba respektovat určitá území, která obývá rys, který potřebuje velké území, která obývají tetřeví hlušci, výr velký a další ptáci a zvířata. Myslím si ovšem, že to nejde proti sobě.

Když se podíváme právě na jižní svahy Šumavy v Horním Rakousku, kde premonstrátské opatství Schlegel provozuje sjezdovky, které jsou hojně využívány, tak to určitě není na úkor ničení přírody. Je to velmi citlivé podobně – tady navážu na historii, myslím, velmi odpovědného hospodaření rodu Schwarzenbergů, když se začal budovat Schwarzenberský plavební kanál, který jsme nedávno prohlásili národní kulturní památkou zcela oprávněně. Nebojme se lidských zásahů, které ovšem budou citlivé, budou respektovat přírodu, ale na druhou stranu také umožní, aby v této mimořádné krajině kulturní ten život byl možný, aby tam lidé mohli pracovat, aby se tam mohla rozvíjet kultura, tak jak je tomu v 21. století potřeba. Takže opravdu odložme nějaké ideologické klapky, podívejme se na to věcně a vytěžme z těch návrhů, které přicházejí, to nejlepší, co bude pro rozvoj Šumavy optimální právě na prahu 21. století, protože jsme to my, kdo za ni v tuto chvíli má odpovědnost. A je to tak nádherná oblast, která opravdu stojí za to, abychom ji chránili a citlivě k ní přistupovali.

Děkuji vám. (Mírný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní postoupíme k těm, kteří jsou řádně přihlášení do rozpravy. První je paní poslankyně Jana Hnyková a poté paní poslankyně Alena Nohavová a další.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, konečně přišel na pořad jednání senátní návrh zákona o Národním parku Šumava a já bych si dovolila vyjádřit k němu svůj postoj. Začnu citátem Johanna Wolfganga Goetheho, který řekl: "Jedině příroda ví, co chce, nikdy nežertuje a nikdy nedělá chyby. Ty děláš jenom člověk." Proč začínám tímto citátem? Jsem přesvědčená, že skupina senátorů ve vši úctě k vám předkládají tento zákon a chybu dělají.

Není mi jedno, co se bude dít v Národním parku Šumava.

Považuji Šumavu za české přírodní dědictví s jejími rašeliništi, smrkovými a bukovými pralesy, horskými loukami, ale i ledovcovými jezery. Je to prostor, kde se nacházejí vzácné rostliny a zvířata, dokonce s výskytem endemitního hmyzu na rašeliništích, tedy takového, který se nikde jinde na zemi nevyskytuje. Není to úžasné, mít něco takového v České republice? Ono také zařazení Šumavy od roku 1990 do biosférické rezervace UNESCO nebylo asi jen tak pro nic za nic. Šumavu, jak už jsme tady dneska slyšeli, navštíví ročně kolem dvou milionů turistů. Ochrana přírodních ekosystémů má velký význam nejen pro naši generaci, ale samozřejmě i pro generace budoucí, abychom mohli obdivovat, poznávat, ale také v ní odpočívat.

Národní parky v Evropě jsou přínosem pro danou zemi a řadu z nich jsem navštívila. Stačí se podívat do již zmiňovaného Německa, kde v národních parcích tráví dovolenou deset milionů lidí, kteří zde utratí přes 430 mil. eur a dávají také práci lidem, kteří tam žijí. Můžeme jmenovat i další národní parky, ale my jsme tady kvůli Národnímu parku Šumava.

Tak jako mně, tak i vám, vážené kolegyně a vážení kolegové, chodily stovky e-mailů od lidí z celé České republiky, kteří vyjadřovali svůj postoj k této problematice, ale já myslím, že každý z vás máte svůj zdravý selský rozum a že jste k tomu zaujali své stanovisko. Samozřejmě, mezi touto spoustou dopisů nám přicházely i písemné informace od různých organizací, jako je DUHA, občanské sdružení Přátelé Šumavy, ale také od krajských zastupitelstev Jihočeského a Plzeňského kraje.

Co mě nejvíce oslovilo a můj postoj ještě více posílilo, bylo vyjádření oddělení výzkumu biodiverzity, kde náš přední vědec z této oblasti pan prof. Pavel Kindlmann popsal s dalšími svými kolegy z jiných odborných pracovišť, co se stane přijetím tohoto zákona a jaké bude mít dopady na krásnou přírodu Šumavy. Nebudu tady podrobně rozebírat vše, ale dovolila bych si odcitovat závěr tohoto hodnocení: "Dle pevného přesvědčení mého i tisíce dalších vědců v České republice i v zahraničí by senátní návrh zákona o Národním parku Šumava způsobil nedozírné a nevratné škody na biodiverzitě ve středoevropsky unikátním ekosystému Šumavy. Je proto naprosto nezpůsobilý k dalšímu projednávání v legislativním procesu." A to jsou slova odborníka, která bychom měli respektovat a brát na zřetel.

Mám ráda přírodu takovou, jaká je, a čím přirozenější, tím lepší pro poznávání, ale jak už jsem řekla, i pro obdivování toho přirozeného a krásného, co nám nabízí. Věřím, že to také cítím nejen já, ale i tisíce dalších lidí, kteří ji vyhledávají, navštěvují, odpočívají a nacházejí v ní další síly, aby se mohli znovu vrátit do svého

zaměstnání a plnit odpovědně své úkoly. Proto nemohu souhlasit s navrženým senátním zákonem o Národním parku Šumava. Chci zachovat přírodu Šumavy takovou, jaká je doposud, a proto podporuji zamítnutí zákona v prvním čtení.

Už teď chápu, proč byl tento návrh stažen z minulého jednání Poslanecké sněmovny. Bylo před volbami. Chápu to.

Ještě jenom chci říci na závěr takovou zkušenost. Pocházím z Jizerských hor. Na Jizerské hory dopadl kůrovec. Velmi jsem se před třiceti lety bála o to, jak to s těmi horami dopadne, jestli tam nebudou jenom skaliska a příroda tam bude špatná. A když jsem se ptala starých lesáků, proč k tomu došlo, tak přiznali, že to bylo tím, že v padesátých letech špatně hospodařili, že vykáceli lesy a zasadili tam jenom jehličnany.

Vážené kolegyně a kolegové, doufám, že zvítězí zdravý rozum a že podpoříte návrh hnutí Úsvit a zamítnete tento zákon. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Eviduji zde jednu faktickou poznámku, se kterou se přihlásil pan místopředseda Filip. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Nechci obtěžovat. Já jen k některým odborníkům, kteří samozřejmě hovoří o tom, jak se žije a hospodaří v Národním parku Šumava. Pan Kindlmann pracoval na vědeckovýzkumném projektu Následky invazí hmyzu na interakce hmyz–rostlina zprostředkované těkavými organickými látkami. V letech 2011 až 2013 celkově ze státního rozpočtu pro jihočeské Biologické centrum na to byly vyplaceny 4 mil. 479 tis. Kč.

Víte, ono jde u některých odborníků spíš o to – a teď prosím, neberte to nijak osobně, já podporuji všechny prostředky pro vědu a výzkum, ale když jsme si dovolili tam utratit pro jiné projekty, například pro centrum biodiverzity, posílení základního výzkumu, dalších 78 mil. 975 tis., tak si někdy představuji, za co jsme to vlastně dali. Znovu opakuji, nejde mi o to, že bych nechtěl peníze pro jihočeské Biologické centrum, je to trošičku moje srdeční záležitost, velmi je podporuji, ale některé věty, které tady říkáte, jsou spíše znakem toho, že nevíte, o čem je řeč.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za faktickou poznámku. Nyní půjdeme zpátky k rozpravě. Je zde přihlášená jako první paní poslankyně Alena Nohavová, po ní paní poslankyně Zuzka Bebarová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, máme na pořadu jednání zákon o Národním parku Šumava předložený Senátem. Zaznělo zde a zřejmě zazní mnoho důvodů pro i proti. Každý z vás jistě za poslední desetiletí od orkánu Kyrill a Emma, které

odstartovaly problémy okolo národního parku, již zaslechl většinu argumentů a udělal si svůj vlastní obrázek. Bohužel, z obou stran barikády zaznívá sprška polopravd, dezinterpretací i výslovných lží, že nemohu ani já zůstat k tomu lhostejná a nezbyvá mi jako poslankyni za Jihočeský kraj, než se zapojit do diskuse.

Zákon o Národním parku Šumava, jak byl zpracován, rozhodně není nejideálnější z ideálních řešení. I já si dovedu představit řadu ustanovení jinak a lépe. Nicméně ze všech špatných řešení se předložený návrh jeví pro Šumavu v dané situaci jako jediný reálně možný. Ano, rozšíření prvních zón ze 13 % na 26 % a s dalším budoucím rozšířením až na 34 % se mi jeví až příliš, nicméně za stavu, kdy dnes oněch reálných 13 % prvních zón existuje ve více než 70, často velmi malých, lokalitách roztroušených po celém území parku, které jsou navíc obklopeny velkými pruhy druhých zón, kde –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale poprosím kolegy, potažmo kolegyně, kteří mají potřebu si něco sdělit, ať jdou do předsálí a neruší váš projev. Já vám děkuji. Můžete pokračovat.

Poslankyně Alena Nohavová: – jsme díky sabotáži pana Bursíka a dalších dopustili faktickou likvidaci dalších 14 % národního parku kůrovcem. Je bohužel nejen nesmyslné, ale přímo nemožné je scelit do větších celků, které by šlo smysluplně obklopit druhými a třetími zónami tak, aby se jejich rozloha nezvětšila. Splnit např. požadavek pana prezidenta, aby plocha prvních zón zůstala stejná, by šlo jen v případě, že některé existující první zóny bychom zcela zrušili a převedli je do druhých či třetích zón. A to asi není cílem a ani to není politicky a odborně přijatelné a průchozí. Ale ani opačný extrém, kdy pro rádobu zelené ekology je i výše uvedené rozšíření prvních zón málo a usilují o vybudování divočiny v srdci Evropy, která by zahrnovala více než 50 % národního parku, to není prostě reálné východisko. Tím v podstatě zlikvidujeme i podmínky pro trvalý život lidí na území parku.

Lži o snaze zastavět Šumavu, lži o samoobnově šumavských pralesů jsou jen průvodním jevem činnosti těch, kteří se pod rouškou ekologie Šumavu snažili vydrancovat a chtějí tak nadále v tom pokračovat. Nelze dát za pravdu ani současnému ministru a vládě, že není potřeba samotný zákon o Národním parku Šumava, že věc vyřeší až novela zákona o ochraně přírody a následné plány péče v jednotlivých národních parcích. Viděli jsme v praxi minulých let, co si s takto postavenými normami ministři či ředitelé národních parků dovolili. Těm snahám může zabránit jedině zákon a jeho důsledné dodržování. Jen zákonem přesně stanovená zonace, která nebude připouštět účelové změny, zabráni budoucím bursíkovským zvěrstvům na přírodě.

Šumava zákon o národním parku potřebuje, budu jej podporovat, a stejně tak stanovisko Jihočeského kraje i Plzeňského kraje je k tomuto zákonu kladné. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Zuzka Bebarová, po ní se připraví pan poslanec Vilímec. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Vždy, když petice, kterou petiční výbor této Sněmovny obdrží, souvisí s projednáváním některého z návrhů zákonů, informuji o tom Poslaneckou sněmovnu a ráda bych tak učinila i v současné době a zároveň uvedla na pravou míru některé informace podané zde poněkud nepřesně panem kolegou Laudátem.

Petiční výbor obdržel petici nazvanou Za dobrý zákon o Národním parku Šumava. Jde o petici, ve které jsme žádání, abychom přijali takový zákon o Národním parku Šumava, ve kterém bude hlavním cílem národního parku ochrana přírody, ostatní činnosti budou možné jen do takové míry, kdy neohrozí vzácnou přírodu, dále který zachová současnou rozlohu území ponechaného přírodě, to je 30 % národního parku, a stanoví jeho postupné rozšíření alespoň na 50 % do roku 2030, tak jak je to stanoveno v současném plánu péče o národní park z roku 2000 a jak je to obvyklé v ostatních evropských národních parcích, a který omezí další výstavbu tak, aby nezničila šumavskou krajinu. Petiční výbor tvoří prof. dr. Pavel Kindlmann, o kterém zde už byla řeč, Petr Vacek, herec, a pan dr. Jaromír Bláha z Hnutí Duha, a obsahuje nikoli více než 40 000 podpisů, ale 21 005 podpisů na prvé petiční listině a dále je to dalších 887 podpisů na později předložených petičních arších, celkem tedy 21 892 podpisů. Nepřihlížím k internetové podpoře, která převyšuje 5 000 podpisů, protože jak je zcela jistě poslancům petičního výboru i této Sněmovny známo, petiční zákon zná pouze podpisy zadokumentované na konkrétní listině.

V souladu s pravidly jednání petičního výboru uspořádal petiční výbor slyšení, veřejné slyšení, ve kterém zástupce petentů a další přizvané odborníky vyslechl, a na svém následném jednání přijal usnesení, ve kterém ne tak, jak říkal pan poslanec Laudát, že by se ztotožnil se stanoviskem petentů, ale přijal usnesení, kterým vzal předloženou petici na vědomí a konstatoval, že ochrana přírodních a krajinných hodnot území Šumavy je záležitostí celé země, nikoli lokální.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Vilímec a po něm se připraví pan poslanec Marek Černocho.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, téma Národního parku Šumava, resp. zákona o Národním parku Šumava, se nám do této Sněmovny neustále vrací. Vrací se nám proto, že jsme v minulosti nebyli schopni když ne úplně, tak alespoň částečně tyto problémy uspokojivě formou zákona vyřešit. Pan poslanec Filip a další zde mluvili o tom, že již v minulosti bylo předloženo několik legislativních návrhů. Pan poslanec Filip se zmínil víceméně pouze o těch

návrzích, kde on sám byl podepsán, ale těch návrhů bylo v minulých dvou volebních obdobích Poslanecké sněmovny několik. Byly to dva návrhy Plzeňského kraje, ne pouze jeden, ale dva návrhy Plzeňského kraje, a v minulém volebním období dokonce byl předložen i vládní návrh zákona. Jaké byly osudy těchto návrhů? Buďto nebyly projednány a byly posléze staženy jako v případě onoho prvního návrhu z dílny Plzeňského kraje po nástupu nového krajského vedení, anebo maximálně prošly prvním čtením, což byl v minulém volebním období případ onoho druhého návrhu zákona Plzeňského kraje a i onoho vládního návrhu zákona.

Chtěl bych zdůraznit jako letitý zastupitel Plzeňského kraje, že oba dva návrhy v minulosti předložené Plzeňským krajem byly, pokud si dobře pamatují, podpořeny všemi zastupitelskými kluby, dokonce všemi hlasy přítomnými na jednání zastupitelstva. Stejně tak byl podpořen prostřednictvím deklarace i tento návrh, který zde projednáváme. I to svědčí o tom, že existuje v místech, kde se skutečně nachází Národní park Šumava, nejen v šumavských obcích, ale jak v Plzeňském kraji, tak v Jihočeském kraji, velká vůle k úpravě zákonů formou: způsob správy národního parku, územní vymezení národního parku, rozdělení do jednotlivých zón podle typu ochrany přírody a dalších důležitých oblastí jak z pohledu péče a ochrany přírody, tak z pohledu obcí a obyvatel, kteří na území národního parku žijí. (V sále je šum, hluk.)

Byl jsem vždy v minulosti velkým odpůrcem toho, aby se stal národní park mrtvým územím, kde se porůznu aplikují nějaké pokusné metody ochrany přírody. To, co je skutečně cenné z pohledu přírodních hodnot, musí požívat ochrany. Na tom se myslím všichni shodneme. Ale také si musíme uvědomit, že na území Národního parku Šumava odněpaměti žijí lidé, lidé v oněch šumavských obcích, a i oni zde musí nacházet životní podmínky. V minulosti se otázka zákonného vymezení Národního parku Šumava stávala předmětem nesmiřitelného zápasu mezi ekologickými aktivisty na jedné straně a na druhé straně obyvatel žijících v oněch šumavských obcích. Výsledek, jak víme, není příznivý, a proto je třeba konečně přijmout odpovídající zákon.

Když jsem si přečetl stanovisko vlády k tomuto senátnímu návrhu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, ale opět musím kolegy a kolegyně upozornit, že stále projednáváme ještě jeden z bodů, který máme na programu, a jestli máte něco podstatného na řešení, jděte do předsálí, abychom slyšeli, co jednotliví řečníci říkají. Já vás poprosím, abyste to respektovali. Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vláda ve svém stanovisku, které jsem si přečetl, poukazuje na speciálnost takového zákona, na problém speciálnosti zákona o Národním parku Šumava, když máme více národních parků. Ano, to je známý a letitý argument. Není to argument, který by vláda

předkládala poprvé. Bohužel, tento argument od problémů kolem Národního parku Šumava nikdy v minulosti nepomohl. Nedomnívám se proto, že to bude napříště jiné.

Nechci zde diskutovat, vážené kolegyně a kolegové, i z důvodu času o detailech senátního návrhu zákona. Určitě se může v některých pasážích obměnit a myslím, že předkladatelé jsou si toho dobře vědomi. Jsem přesvědčen i v kontextu toho, co zde přednesl pan poslanec Zahradník i pan poslanec Stanjura, že tento návrh má projít do druhého čtení. Že má projít do příslušných výborů, které jistě dokážou posoudit mnohé detaily tohoto návrhu, třeba i situaci, kdy se prodlouží lhůta na projednání o dalších 20 dnů. Odsouváním projednání návrhu zákona o Národním parku Šumava, stejně tak i tohoto senátního návrhu, jsme fakticky v minulosti vždy ubližovali jak obyvatelům tam žijícím, tak také návštěvníkům, ale také národnímu parku samotnému. To si uvědomme a nesnažme se tyto chyby, kterých jsme dopustili v minulosti, opakovat i v tomto volebním období.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Černocho.

Poslanec Marek Černocho: Ještě jednou hezký večer, dámy a pánové, pane místopředsedo. Šumava budí velký rozruch nejen tady, ale budí rozruch i u občanů, protože e-maily, které chodí, tak chodí stále, chodí i teď v tuto chvíli. V tom, jak má zákon vypadat, se střetávají představy různých skupin, které se o Šumavu už dlouhodobě zajímají. A myslím si, že je velkým problémem zákona právě to, že je většinou připravován za přivřenými dveřmi a veřejnost, především ta odborná, ať už jsou to obce v místě, ať už jsou to organizace na ochranu přírody, se k návrhu dostává až poté, co je připraven. Široká debata o zákoně pak probíhá především tady v Poslanecké sněmovně a problémem často bývá, že předložené návrhy nebývají průsečíkem zájmů a kompromisem, ale jednostranně zpracovaným návrhem.

Právě u tohoto zákona by bylo dobré, kdyby sem do Poslanecké sněmovny přišel návrh, nad kterým by panovala alespoň nějaká shoda těch zainteresovaných skupin. Kdyby návrh o Národním parku Šumava byl připraven vládou, jak už zde bylo řečeno, ale aby opravdu byl takový návrh připraven. Aby to nebyla opět pouhá slova. A to samozřejmě po důkladné debatě. Varianta, nad kterou panuje shoda v odborných kruzích, má daleko lepší vyhlídky, že nebude odstraněn, že nebude změněn a že nastane alespoň nějaký stav jistoty a stability. Že rozsah a obsah pojmu Národní park Šumava nebude zpochybňován z žádné strany. Možná ten strach, jak už zde několikrát zaznělo ohledně developerů a ohledně lidí, kteří bojují o Národní park Šumava, pramení právě z toho, že v minulosti většinou, pokud se něco povolilo, tak to okamžitě přestalo mít jakákoliv pravidla a stal se z toho jenom boj o peníze, o pozemky, o to, jak to nejlépe využít, což si myslím, že je špatně.

Tato měřítka kvality, o kterých jsem mluvil před malou chvílí, tak alespoň z mého pohledu návrh 250, který právě teď projednáváme, nemá a neodpovídá, a proto já osobně tento návrh nepodpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černochovi. Nyní se přihlásil pan místopředseda Poslanecké sněmovny a já mu hned udělím slovo. Pak se hlásil pan zpravodaj. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Když přijedete na Šumavu a podíváte se na ty uschlé stromy, tak si můžete klást otázku, zda to byla neochota anebo neschopnost předchozích vlád neřešit vzniklou situaci. Každopádně každý, kdo tam přijede, tak vám odsouhlasí, že to, co se na Šumavě odehrálo, byl zločin na přírodě. Zločin způsobený touhou po experimentu, neschopností, nevlí, nebo to někdo prolobboval, aby to tam skutečně vypadalo tak hrozně, jak to tam vypadá.

Podstatou je, že jestli tento senátní návrh zamítneme, jestliže mu nedáme šanci, aby byl projednán, znamená to, že budeme schvalovat devastaci, která probíhá na Šumavě, bez toho, že bychom byli ochotni učinit konkrétní krok k tomu, aby se situace zlepšila. Na tento senátní návrh je potřeba nahlížet tak, že je to přirozená reakce lidí, kteří se snaží danou situaci řešit v situaci, kdy předchozí vlády na tento krok zcela rezignovaly. Zákon, který pustíme dál, znamená šanci na to, že bude zaveden řád, který je tam tolik potřeba. Necht' se v dalším čtení tohoto zákona bavíme o těchto parametrech, ale zavedení řádu vnímám jako základní předpoklad zlepšení situace v Národním parku Šumava. Proto říkám, že je potřeba pustit tento zákon k dalšímu čtení, aby se situace v Národním parku Šumava zlepšila, potažmo situace a život lidí, kterých se to dotýká. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Janu Bartoškov. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, potom řádně přihlášený pan zpravodaj v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Teď jsem s otevřenou pusou a nevěřícně poslouchal, co tady přednesl můj předřečník. My se tady tři hodiny bavíme a víceméně i na odborné úrovni, ať ty argumenty jsou zleva, zprava, seshora nebo zezdola, tak ty argumenty zaznívají poměrně odborně, ať jsou pro, anebo proti. Můj předřečník to vyřešil. Za uschlou Šumavu můžou předchozí vlády. Výborný. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Zemek jako zpravodaj. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Nikoliv jako zpravodaj, ale jako řádně přihlášený v rozpravě. Já jsem tady pozorně poslouchal řadu příspěvků. Bohužel musím konstatovat, že se nám opět debata zvrtila ne v debatu o předloženém zákoně, ale v debatu, jestli káčet, nebo nekáčet, kdo tam co udělal špatně a podobně. Nicméně už nebudu tu debatu dále vířit a chtěl bych se, jak už jsem avizoval, přihlásit k tomu návrhu, protože tady padly návrhy na zamítnutí, tak já bych chtěl spíš navrhnout to, abychom tento návrh vrátili předkladatelům k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to je procedurální návrh, který budeme hlasovat po skončení rozpravy.

Pan předseda klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám radši jasné slovo. Pan poslanec říká navrhnout k přepracování a současně říkal, že bude podporovat novelu zákona č. 114. Tak co se má přepracovávat? Já myslím, že nemůžeme dělat obojí najednou. Jestli to dneska zamítneme nebo vrátíme k přepracování, to je legitimní, ale co budou kolegové v Senátu přepracovávat? A proč by to vlastně dělali, když tady mnozí, kteří budou pro to zamítnutí, současně říkají, že vlastně nechtějí žádný zákon o Šumavě? Tak mně to nepřípadá jako opravdu férové. To mi přijde jako jednodušší, když jsem pro zamítnutí – já tedy nejsem. Ale to mi přijde jako jasné slovo někoho, kdo se v téhle situaci rozhoduje. Ale vracet to senátorům, ať to přepracují, a současně jim říkat, žádný zákon nepotřebujeme, tak to má pak mít jeden paragraf, kterým se ruší zákon. Tomu já rozumím. Ale to nemusí dělat Senát, to může navrhnout pan ministr nebo někdo jiný. Takže podle mě to není cesta, přepracování, když současně vy a mnozí další říkáte, že je lepší žádný zákon o Šumavě.

Já to respektuji jako politický názor, mně to nevadí. Ale to přepracování mi přijde jako trošku alibistické. Nevím, kdo by to měl přepracovávat – a hlavně s jakým zadáním? Co vlastně po nich budeme chtít, když jim to vrátíme k přepracování? To bychom jim asi měli říct, aby to nedělali zbytečně, jaký návrh by měl vůbec tady šanci získat aspoň podporu pro to, abychom to projednávali ve výborech.

Já souhlasím s panem místopředsedou Bartoškem, který říká: tak to pošleme do těch výborů, tam můžeme debatovat. Ale vy nechcete. Přítom současně voláte, ti samí, že je třeba začít debatovat. A když říkáme: tak to pusťme do výborů, abychom mohli debatovat – tak to tedy ne, do výboru ne, ale budeme debatovat. Tak já tedy nevím, kde budeme debatovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dvě přednostní práva – předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek a potom pan zpravodaj. Teď to chápu jako s přednostním právem zpravodaje. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Protože máme raději také jasné slovo, ale pochopitelně respektujeme, že ten návrh padl a je hlasovatelný, dovolujeme si jenom

požádat zpravodaje, aby proceduru upravil tak, abychom nejprve hlasovali návrh o zamítnutí, a neprojde-li, abychom hlasovali návrh o vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, je to možný návrh podle jednacího řádu, i když jednací řád předpokládá opačný postup. Ale pan zpravodaj... Já mám pořád ambici, pokud mohu ukončit rozpravu, dokončit to do 19 hodin, protože žádný klub nepožádal o prodloužení jednací doby po 19. hodině. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Zemek: Já bych si nejprve dovolil k návrhu pana kolegy Kalouska. Ono skutečně je v jednacím řádě, že návrh na vrácení má přednost, takže já bych spíš navrhoval hlasovat o tom vrácení, a pak teprve, pokud to neprojde, tak o tom zamítnutí.

A k námitce pana kolegy Stanjura. Víte, kdybyste pozorně poslouchal moji zpravodajskou zprávu, tak já jsem tam ty výtky konkrétně říkal, co mi vadí jako zpravodaji, i s těmi, co by šlo změnit. To je jedna věc. Já jsem nikde neřekl, že nejsem pro zákon o Národním parku Šumava. Ano, ale aby ten zákon prostě byl v nějakém konceptu s ostatními dalšími parky, a ne aby tady vznikaly samovolně jednotlivé návrhy o různých parcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Také u něj apeluji na krátké vystoupení. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nebudu mít dlouhé vystoupení. Nicméně korektně pan senátor za předkladatele tady trpělivě seděl celou naši dlouhou debatu, chce mít závěrečné slovo, tak abychom mu to umožnili, tak navrhuji jménem dvou klubů, a to jménem ODS a TOP 09, abychom dneska jednali a meritorně hlasovali návrh zákona i po 19. hodině. Myslím, že se to sluší po té zhruba skoro tři a půl... (Dotazy z pléna, zda mu jde o dokončení jen tohoto bodu.) No tohohle bodu. Ano, ano, ano. Jenom tohohle bodu, aby zástupce předkladatelů mohl nebo měl šanci říct závěrečné slovo a nebyl nervózní, že už má jenom tři nebo čtyři minuty. Takže předkládám tento procedurální návrh jménem našich dvou klubů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. O tom budeme muset rozhodnout hlasováním. Procedurální návrh bez rozpravy. Já vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci.

Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami k procedurálnímu návrhu o tom, abychom dnes jednali o bodu senátního návrhu zákona o Národním parku Šumava i po 19. hodině.

Rozhodneme v hlasování číslo 100, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 157 poslanců, pro 144, proti 3. Návrh byl přijat.

To máme odhlasováno. Můžeme pokračovat. Nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy ani faktickou poznámku. Ptám se, zda se někdo do rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Zástupce navrhovatelů? Pane senátore? Máte zájem o závěrečné slovo? Ano. Tak prosím. Pan senátor Eybert. Závěrečné slovo navrhovatelů. (V sále panuje značný hluk.)

Senátor Pavel Eybert: Ještě jednou hezký dobrý den. Já bych nejprve zareagoval stručně na pár otázek, které přednesl zpravodaj.

Chtěl bych znovu zdůraznit, že zonaci projednala státní správa, Ministerstvo životního prostředí tak, jak je ze zákona uloženo, a tuto zonaci tak, jak bychom ji převzali do zákona, prostě předložily do Poslanecké sněmovny s tím minulým návrhem, který zde byl. Já se nedomnívám, že by ho byla vláda předložila, kdyby nebyl řádně projednán tak, jak zákon ukládá. Čili tu zonaci udělalo Ministerstvo životního prostředí se státní správou a předložilo v minulém návrhu zákona. Nemám k tomu co dodat, protože jsme to přebrali komplet.

Hájení kůrovce tím postupem, který tady léta navrhuji a léta prosazují některé rádobý ekologické organizace, se stalo ve veřejnosti po uschnutí dvaceti tisíc hektarů jaksi už nekonzumovatelným. Přešli na jinou mantru. Mantru, kterou vám vtoukají celou dobu do hlavy: developeři, developeři, prodej pozemků, výstavba, dvě třetiny zastavíme. Je to naprostý nesmysl. Platí územní plány obcí. Má-li někdo chuť změnit územní plán, musí dostat souhlasné stanovisko státní Správy Národního parku a všech ostatních dalších orgánů. Čili to je prostě úplně mimo.

Vstup do prvních zón. Říkal jsem tady, co se odehrávalo na parku předtím, než tam přišel pan ředitel Stráský a pan ředitel Mánek. V tichoučku si požádali o vybagrování všech cest, které na Šumavě existují, po kterých chodí turisté, po kterých se obsluhuje celé území. Málem to prošlo. Málem to stavební povolení na demolice těch cest dostali. Nikomu by to nevadilo. Tetřevovi určitě ne. Proto chceme, aby cestní síť byla v zákoně.

Myslivost. Další mantra, kterou vám vtoukají do hlavy. Na území Národního parku Šumava právo myslivosti vykonává pouze státní správa. A vykonává ho z toho důvodu, že tam nejsou různí predátoři na různé, řeknu, živočichy a došlo by k obrovským škodám, kdyby tam došlo k přemnožení jelena, kdyby tam došlo k přemnožení dalších zvířat. Správa Národního parku Šumava tam musí dělat určitou redukci, protože tam nejsou přirození nepřátelé některých živočichů.

Ptačí lokality. Těm, co jezdí na Šumavu, doporučuji jedno. Jděte si do toho uschlého lesa a chvílku se zaposlouchejte v tichu, jestli uslyšíte někde zpívat ptáka. Neuslyšíte. Jděte si o kousek vedle, o kilometr doleji ke Kvildě, zaposlouchejte se v tom zeleném lese. Uslyšíte. Takže ptačí lokality ten pták vyřešil za nás, protože holt tam, kde je uschlý les, tam nebude.

Že bychom zavedli nerovnost mezi obcemi – tu jsme zavedli dávno. Zavedli jsme ji tím, že na Šumavě jsou intravilány obcí součástí parku, kdežto v jiných parcích nejsou součástí parku. Proto se jim snažíme trochu vypomoci tím, že bychom rádi získali některé pozemky z vlastnictví státu, a aby dostaly určitou kompenzaci za nevybíranou daň z nemovitostí, protože v těchto územích došlo k odsunu. Nejdříve Němci vyhnali Čechy, pak Češi vyhnali Němce a pak soudruzi po roce 1948 zavedli pohraniční pásmo, někde široké i dvanáct patnáct kilometrů, a tam už přestal bydlet člověk dočista. Jestli chceme mít Šumavu bez lidí, řekněme to rovnou. Vyžeňme je z těch obcí a nechme to prostě přírodě. Někomu by se to jistě líbilo.

Návaznost cestní sítě. Proč tu cestní síť taky chceme? Tam je zodpovědnost státu za spoustu věcí. Požár, úraz člověka, já nevím, a tak dál. Tu cestní síť musí někdo udržovat a spravovat, a my tedy říkáme v návrhu zákona, že by bylo vhodné, aby správa Národního parku Šumava se o tuto cestní síť starala a vedla její evidenci.

Takovou připomínku, která tady padla, že pan Stráský a pan Mánek používali pesticidy. Ano, použili. Ale v stokrát menším množství, než používal pan Krejčí jako pan ředitel před nimi. Už to tady říkal pan poslanec Zahradník. Máme na to důkazy, můžete si je přečíst ve zprávách národního parku, kolik se v kterém roce těch pesticidů nakoupilo a použilo. Hrozně jednoduché.

Sedm tisíc nových staveb. Naprostý nesmysl na Šumavě. Když se bavím se starosty, jaká je kapacita možných staveb, tak se dopočítáme řádu někde kolem 300 až 350 možných staveb v těch zastavitelných a zastavěných územích obce, které nemají ani celých 5 % parku a z velké části jsou již dnes dávno zastavěny. Jestli za to někdo mohl, tak to byla právě správa parku v určitém období, když povolovala některé stavby, které povolit neměla, a starostové byli ti, kteří protestovali.

Mohl bych tady komentovat jednotlivá vystoupení, ale to byste tady byli opravdu velmi dlouho a já bych vás tím nudil. Ale jenom zareaguji na poznámku, kterou tu měl pan předseda Filip. Ano, správní orgán může být zřízen pouze zákonem. Do dneška není Správa Národního parku Šumava jakožto státní orgán zřízena zákonem. Je třeba se s tím vypořádat. Těch pokusů bylo devět, co já si pamatuju. Já už jsem v té politice taky nějaký pátek a za těch osmnáct let už pamatuju kolem devíti pokusů.

Dosažení 50 % prvních zón v parku. Existují různé možnosti. Jedna z nich je taková, že zmenšíme rozlohu parku – nevím, jestli si to přejete. Já osobně ne. Já bych byl rád, kdyby zůstal ve stávajícím rozměru, ale neměli bychom se ukvapit s rozšiřováním prvních zón, které nejsou připraveny na první zóny. A rozhodně 50 % nevidím jako cílový stav v nějakém blízkém horizontu.

Padlo tady, že Boubín zůstal krásným pralesem. Ano, zůstal, ale jenom díky tomu, že není v Národním parku Šumava. (Ozývá se smích v sále.) Že tam bylo zasahováno tak, aby mohl tím pralesem zůstat. Je mimo Národní park Šumava a platí na něj pravidla poněkud jiná než na park.

Stále si myslím, že návrh zákona, který my jsme sem přinesli, je jistým kompromisem. Vůbec netvrdím, že je ideální, že je jedinou možností. Ale přesto si myslím, že to bylo od Senátu velmi dobré, že tuto problematiku zvedl a že se snaží,

aby nakonec zákon o Národním parku Šumava vznikl. To, jestli ho propustíte do dalšího čtení, nebo jestli nám ho vrátíte k dopracování, to má různé konsekvence. Bude-li ho Senát dopracovávat, nebude příliš změněn. Věřte tomu. Pustíte-li ho do dalšího čtení, máte všechny možnosti, jak se vypořádat s věcmi, které se vám v senátním návrhu zákona nelíbí, a můžete ho upravit. Já jsem tady již řekl, že se budu snažit, aby se norma přijala, protože pro mě je největším smyslem toho, proč tady tento zákon předkládáme, aby skutečně už nějaká pravidla začala platit. A nebazíruju – a mí kolegové taky ne – na detailech. My jsme zde udělali jakýsi nástřel nějakého textu, který předkládáme k vašemu zvážení, vašemu projednání. A jestli Poslanecká sněmovna bude chtít pracovat, tak si tento zákon vezme a ve svých výborech ho dotvoří. Pokud nechce pracovat, tak buď nám ho vrátí, nebo zamítne.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci navrhovatelů senátoru Eybertovi. Ještě pro jistotu, protože ani kolega Bartošek ani já nevíme, jestli byla přečtena omluva od 17 hodin pana poslance Martina Komárka, tak konstatuji tuto omluvu doručenou předsedovi Poslanecké sněmovny.

Nyní závěrečné slovo zpravodaje – nemá zájem. Jenom mě, pane zpravodaji, kontrolujte, protože jsem neřídil celou dobu jednání o zákonu. Byl minimálně třikrát návrh na zamítnutí a bylo navrženo, že se zákon vrací. V rozpravě padl i návrh na prodloužení lhůty. Protože nebyla stanovena lhůta, tak podle zákona se prodlužuje o 30 dnů bez dalšího. Potom byly navrženy ještě další věci, jako je příkázání – kromě výboru pro životní prostředí výbor hospodářský, pro veřejnou správu atd., ale o tom budeme diskutovat později.

První, co bychom měli hlasovat, je změna pořadí, kterou navrhl pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Tedy podle zákona o jednacím řádu § 63 ve spojení s § 90 odst. 7 bychom hlasovali o změně pořadí.

Před hlasováním se hlásí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, já jsem ve svém vystoupení řekl, že navrhuji prodloužit lhůtu o 90 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Aha. Já to tady nemám poznamenáno, takže o 90 dnů. Tam je ale třeba, abychom se bavili se souhlasem navrhovatele – nevím, je-li k tomu navrhovatel zmocněn Senátem? (Senátor Eybert souhlasí.) Dobře. Takže to bychom hlasovali poté, až bychom odhlasovali výbor.

Pan předseda klubu TOP 09. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já cítím povinnost vysvětlit vám svoji neobvyklou žádost. Pro nás je to velmi důležité. (Sál utichl.) Prosím tedy o pochopení. Opravdu

nemáme rádi alibismus, máme rádi jasné slovo. Jsme pro zamítnutí tohoto zákona. Pokud by ten návrh neprošel, tak raději podpoříme návrh na přepracování, než abychom se touto předlohou zabývali. Pokud bychom hlasovali klasicky, nejprve přepracování, tak to nepodpoříme, protože podporujeme zamítnutí, a dojde k situaci, kdy většina v této Sněmovně se nechce tímto zákonem zabývat ve druhém čtení, ale on tam přesto projde, protože my nepodpoříme návrh na přepracování, protože chceme zamítnout. Prosím vás, já to říkám férově dopředu, co nás k tomu vede, aby to bylo přehledné a jasné, abychom mohli hlasovat obráceně – nejprve o zamítnutí, a potom o návrhu na přepracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan Miroslav Kalousek odůvodnil svůj procedurální návrh. Myslím si, že můžeme bez rozpravy o tom hlasovat. Nebudu diskutovat, protože ten postup je samozřejmě podle zákona o jednacím řádu možný.

Rozhodneme o změně pořadí v hlasování pořadové číslo 101, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro to, abychom nejdříve hlasovali zamítnutí, a pak teprve vrácení k přepracování navrhovatelům. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 158 poslanců pro 119, proti 6. Návrh byl přijat. Budeme tedy hlasovat v opačném pořadí.

Prvním hlasováním tedy o zákonu jako celku po proběhlé rozpravě, závěrečných slovech bude hlasování o zamítnutí návrhu předloženého Senátem.

Rozhodneme v hlasování číslo 102. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, z přítomných 158 pro 93, proti 42. Návrh byl zamítnut. (Potlesk zejména z levé části sálu.)

Nemůžeme tedy dál pokračovat. Děkuji panu zástupci navrhovatelů senátoru Eybertovi, děkuji panu zpravodaji Zemkovi a končím bod 64.

Vzhledem k rozhodnutí, které padlo, myslím, za pět minut sedm, nemůžeme dál pokračovat a končím i dnešní jednací den. S tím, že zítra budeme pokračovat v 9 hodin pevně zařazenými body, a to bodem 132, 70 a 133.

Děkuji. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. října 2014
Přítomno: 168 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře kultury, člene vlády, zahajují další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci a poslankyně: poslanec Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, poslankyně Markéta Adamová od 12.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Hana Aulická ze zdravotních důvodů, pan poslanec Miloš Babiš od 11.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Martina Berdychová od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Birke z pracovních důvodů, paní poslankyně Vlasta Bohdalová z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Gabal od 10.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková od 14 do 18 z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Horáček od 14 do 18 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Simeon Karamazov do 17 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Martin Komárek do 10.30 z osobních důvodů, pan poslanec Vladimír Koniček od 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba ze 17 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Koubek do 12 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Pavel Kováčik se omlouvá z dopoledního jednání z osobních důvodů. Paní poslankyně Helena Langšádlová se omlouvá do 12 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Nina Nováková se omlouvá z pracovních důvodů na celý den. Paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 16 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Martin Plíšek se omlouvá na celý den z osobních důvodů. Pan poslanec Roman Procházka se omlouvá od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Adam Rykala se omlouvá na celý den z osobních důvodů. Pan poslanec Ladislav Šincl se taktéž omlouvá z osobních důvodů. Pan poslanec František Vácha se omlouvá ze zdravotních důvodů, pan poslanec Roman Váňa od 14.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Václav Votava se omlouvá od 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z rodinných důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Dienstbier z pracovních důvodů, pan ministr Milan Chovanec do 11 hodin a od 12.30 z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Michaela Marksová do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Svatopluk Němeček z důvodu zahraniční cesty, Pan ministr

Antonín Prachař se omlouvá od 9.50 do 15 z pracovních důvodů. Pan ministr Martin Stropnický se omlouvá z pracovních důvodů. Paní ministryně Karla Šlechtová se omlouvá z pracovních důvodů a pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek se omlouvá z důvodu zahraniční cesty. To byly ve stručnosti omluvy.

Dnešní jednací den zahájíme bodem číslo 132, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k interpelacím ústním a v 11.30 proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k bodu

132.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Vidím, že pan premiér má náhradní kartu číslo 54 – oznamuji. Děkuji, pane premiére.

První interpelaci přednese paní poslankyně Miroslava Němcová ve věci personální změny na ministerstvech spravovaných politickým hnutím ANO. Tato interpelace byla přerušena. Jedná se o sněmovní tisk 315. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Na dnešním programu máme písemné interpelace. Pravděpodobně v úvodu budou, nebo jsou zařazeny mé tři první. Musím předeslat, že obě, nebo všechny tři jsou staršího data, protože ty první dvě jsem odesílala předsedovi vlády se žádostí o odpověď 2. června letošního roku. Pan premiér mi v zákonné lhůtě 30 dnů odpověděl, to je v pořádku. Tato odpověď ale neobsahovala to základní, co jsem od něho na tuto interpelaci chtěla slyšet.

Touto interpelací bylo tedy to, co se děje na ministerstvech spravovaných hnutím ANO Andreje Babiše. Týká se to především Ministerstva financí, Ministerstva dopravy a Ministerstva spravedlnosti. Vycházela jsem při přípravě těchto interpelací z veřejných zdrojů, tedy toho, co se objevilo v médiích na toto téma, a přesně tyto ohlasy v médiích byly důvodem, proč jsem interpelaci podala a o odpověď pana premiéra požádala.

Musím říci tedy, že již 16. dubna letošního roku píše Mladá fronta DNES, tedy deník, který vlastní Andrej Babiš, v článku Babišovi lidé postupně obsazují stát, že lidé, kteří pracovali v některé z firem Agrofertu, případně v těch, které se skupinou aktivně spolupracovaly, získávají posty náměstků či usedají v dozorčích a správních radách. Teď citace: "Přiliv těchto lidí je opravdu silný. Z dlouhodobého hlediska to vytváří řadu rizik. Dále se tím zvyšuje koncentrace moci a vlivu. Je třeba konečně nastavit nějaká pravidla," uvedl už tehdy ředitel Transparency International David Ondráčka. Největší čistky se podle Mladé fronty DNES odehrávají právě v rezortech

řízených ANO. "Z rezortů" – opět cituji – "odcházejí celé týmy úředníků, řadoví referenti. Jen na Ministerstvu životního prostředí do té doby nastoupilo skoro pět desítek nových lidí, na Ministerstvo dopravy přes dvacet." Tato čísla jsou tedy čísla, která jsem převzala z veřejných zdrojů. Nejsou to má čísla, nejsou to mé nějaké výmysly. Ptala jsem se předsedy vlády na to, co on na tyto posuny říká.

Musím říci k této citaci z deníku Mladá fronta DNES, jak jsem již řekla, vlastněného Andrejem Babišem, že renomovaní a zkušení novináři, kteří buďto z tohoto listu odešli, anebo v něm vůbec nepracovali, ale patří k žurnalistické elitě České republiky, říkají, že ani tak není důležité, co se v těchto novinách píše, jako to, o čem se v nich nepíše. To je ale na jinou interpelaci. Možná ani ne na interpelaci, ale spíše na to, abychom každý sám a potom ve svých klubech přemítali nad tím, jak moc jsme zodpovědní za oklešťování svobody, svobodného vyjadřování v médiích.

Chtěla bych k tomu říci ještě toto. Andrej Babiš tvrdí, že si média koupil proto, aby o něm nešířila lži. Předpokládám tedy, že Mladá fronta DNES měla jiné informace, než panu předsedovi vlády poskytly rezorty, protože Mladá fronta uvádí jiná čísla, než jaká čísla o pohybu na ministerstvech spravovaných hnutím ANO jsem já získala z odpovědi předsedy vlády. Proto jsem požádala o projednání této interpelace na půdě Poslanecké sněmovny, protože se domnívám, že jde o jev, který tady nebyl, o jev mimořádný a velmi nebezpečný střet zájmů koncentrující jak moc politickou, tak moc ekonomickou a moc mediální. Tomuto střetu zájmu čelíme a tomuto střetu zájmu se pan premiér ve své odpovědi zcela vyhnul.

Chtěla bych teď, aby mi pan premiér objasnil, z jaké pozice přistupoval k těmto odpovědím. Zejména bych chtěla slyšet to, jak on vnímá střet zájmu prorůstáním lidí z Agrofertu do státní sféry. Je pravda, že jsem tuto interpelaci psala v době, kdy se chystalo finální projednání zákona o státní službě. Tehdy hrozilo, že zakonzerování těchto lidí bude i nadále ovlivňovat českou politiku, ať už v případných demokratických volbách zvítězí kdokoliv. Mezitím došlo tedy ke schválení zákona, z jehož textu jsem ráda, že alespoň ta zásadní rizika, kterých jsme se tehdy obávali, byla odstraněna. Nicméně střet zájmů přetrvává a to je hlavní, nač se chci zeptat pana předsedy vlády.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Němcové. Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem na písemnou interpelaci paní poslankyně Němcové odpověděl rovněž písemnou formou, a to 3. července letošního roku, kde jsem na její dotaz uvedl informace, které jsem získal od jednotlivých rezortů, a uvedl jsem tam seznam osob, které přišly po volbách do státní správy a předtím působily ve společnosti Agrofert. To znamená, tady je poskytnuta přesná informace o tom, koho se to konkrétně týká. Myslím, že je zbytečné, abych tady teď svoji odpověď znovu četl.

Pokud se podíváme na zákony České republiky, na pravidla, která jsou stanovena z hlediska přijímání osob do státní správy, tak ta pravidla tady řadu let nejsou v dostatečné podobě, řadu let tady nejsou na takové úrovni, jako jsou třeba ve vyspělejších západoevropských zemích. Já myslím, že jsme si tady všichni zažili v minulých měsících diskusi o zákonu o státní službě. Jsem rád, že nakonec se podařilo dosáhnout shody a zákon o státní službě začne v České republice platit od 1. ledna příštího roku.

Já to říkám proto, že když jsme vedli debatu o zákonu o státní službě, tak jsme diskutovali také o otázce takzvané propustnosti státní správy. Diskutovali jsme o tom, do jaké míry má být státní správa uzavřená, nebo do jaké míry má být státní správa otevřená i pro lidi, kteří v ní dříve vůbec nepracovali, pracovali třeba v privátním sektoru a teď se rozhodnou do státní správy jít. Já myslím, že z tohoto hlediska je jedno, v jaké firmě pracovali, ale může nastat situace – a víme, že podnikatelé vstupují do politiky, bylo tomu tak v minulosti a pravděpodobně to tak bude i v budoucnosti – že podnikatel vstoupí do politiky a že do státní správy budou přicházet i lidé, kteří třeba předtím pracovali v jeho firmě. Tady může hrozit určitý střet zájmů.

Když jsme vedli debatu o zákonu o státní službě, tak sociální demokracie prosazovala, aby státní správa byla do určité míry uzavřená. Uzavřená v tom slova smyslu, že pro zastávání vyšší pozice ve státní správě by byla vyžadována určitá praxe ve státní správě nebo v samosprávě. S tím názorem jsme uspěli pouze zčásti, protože jsme chtěli dosáhnout kompromisu, a vím, že například Občanská demokratická strana prosazovala větší otevřenost státní správy a požadovala, abychom takovou praxi po lidech, kteří se budou ucházet například o funkci ředitele odboru nebo odborného náměstka, abychom po nich takovou praxi ve státní správě nepožadovali.

Tady si myslím, že je určitý rozpor mezi řekněme duchem vaší interpelace, tím, na co se ve skutečnosti ptáte, a tím, co prosazovala vaše vlastní politická strana v jednání o zákonu o státní službě, protože buď tady budou obecná pravidla, která budou klást určitá omezení pro přístup lidí do státní správy, nebo tady takováto obecná pravidla nebudou, a pak se bude rozhodovat ad hoc. Já jsem stoupencem toho, aby tady takováto obecná pravidla byla. Pokud tady tato pravidla budou, alespoň zčásti se nám podařilo prosadit kritéria ať už z hlediska praxe, nebo odbornosti pro to, aby někdo mohl ve státní správě zastávat vedoucí pozici, tak to samozřejmě bude vytvářet jisté překážky pro to, aby lidé z komerční sféry přecházeli rovnou do státní správy. Bude to prostě vytvářet jisté požadavky na to, aby je museli splnit a nemohli přímo hned začít zastávat vrcholové řídicí pozice ve státní správě. Já si myslím, že to je dobře, protože samozřejmě tady může docházet – a nedá se to vyloučit, že mohou mít různé zájmové skupiny, skupiny, které mají svůj původ ve firemních strukturách, zájem na tom, aby zčásti privatizovaly státní správu. Takové ataky jsme tady měli už v minulých letech. Státní správa se tomu velmi těžce bránila. Já jsem rád, že od Nového roku budeme mít pravidla, která by nám v tom alespoň zčásti mohla pomoci.

Pokud jde o zastoupení lidí, kteří přímo pocházejí ze společnosti Agrofert, tak musím říci, že se nejedná o příliš velký okruh osob a nejedná se o osoby, které by ve státní správě zastávaly velké množství vedoucích pozic, a to na úrovni náměstků nebo třeba na úrovni vedoucích podřízených státních organizací. Čili já tady nevidím nějaké systémové riziko, nevidím tady důkaz pro tvrzení, že by snad Agrofert začal ovládat nějakou významnou část státní správy nebo že by se snad snažil významnou část státní správy privatizovat. Okruh osob, které přešly ze společnosti Agrofert do státní správy, není takového rozsahu a tito lidé nezastávají tak významné pozice, aby to vytvářelo situaci, která by pro státní správu byla z nějakého hlediska riziková, nebo aby to byla situace, kterou bych musel jako předseda vlády řešit tím, že bych se vložil do těchto personálních rozhodnutí, která ovšem přísluší jednotlivým ministrům, to znamená, že nepřisluší přímo předsedovi vlády, ale přísluší jednotlivým členům vlády.

Proto pokud mohu shrnout svoji reakci na vaši písemnou interpelaci, domnívám se, že jsem vám poskytl informace, které jste požadovala jako poslankyně Parlamentu. To je za prvé.

A za druhé, jsem přesvědčen o tom, že to, co nám může pomoci čelit jakýmkoliv možným rizikům v budoucnosti, bude důsledná aplikace zákona o státní službě, který jsme schválili a který začne platit od 1. ledna příštího roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za jeho odpověď. Dále se do rozpravy přihlásila paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych tedy chtěla rozvést vzhledem ke slovům pana premiéra své důvody, které mě vedly k napsání té interpelace. Jestliže pan premiér říká, že nevidí rizika, která vidím já, tak je potřeba si objasnit, kdo co vidíme nebo kdo co čteme, co si porovnáváme za informace.

Takže pro doplnění. Ve své odpovědi, pane premiére, jste nejmenoval všechny osoby působící ve státní správě tak či onak dříve spojené s Agrofertem. Musím ještě říci, že vy jste mi napsal v té odpovědi, že mi uvádíte osoby, které mají bezprostřední vztah. Bezprostřední. A za tím slůvkem bezprostřední se může skrývat leccos. Ale vy jste neuvedl například ministra životního prostředí Richarda Brabce, ministra dopravy Antonína Prachaře. Neuvedl jste Soňu Křítkovou, která je dnes pověřena Ředitelstvím silnic a dálnic, a sám v té odpovědi mi píšete, myslím, že to je poslední věta: "Současně bych rád zdůraznil, že koaliční vláda vybírá své kandidáty především s ohledem na jejich odbornou kvalitu." Takže já bych se potřebovala zeptat, jakou odbornou kvalitu či jakou kompetenci může mít bývalá ředitelka marketingu a komunikace Agroferty pro řízení tak komplikované instituce, jako je Ředitelství silnic a dálnic.

Pro doplnění, jsou další osoby, které jsou spojené s Agrofertem a působí jednak v Poslanecké sněmovně, na komunální úrovni, to je například paní Radmila Kleslová v Praze. Ale tento problém uznávám, je jiný, je širší a týká se jiného okruhu otázek, které vám budu směřovat ve své interpelaci, na kterou už jste mi odpověděl, ale budeme ji tady projednávat, a ta se týká situace v Ústavu pro studium totalitních režimů a právě v souvislosti s lidmi, jako je například Radmila Kleslová, lidi z okruhu StB, o nichž teď vyšly zajímavé materiály, kolik lidí a na jakých místech pochází z Agroferty a dostává se do státní správy. Ale uznávám, že tak jsem svou otázku tenkrát neformulovala a na tu jste mi nemusel odpovídat, k tomu se teprve dostaneme.

Ale další závažnou skutečností je to, že řízení podniků se státní účastí a obsazování jejich dozorčích rad, i tady jsou představitelé Agroferty Andreje Babiše. A musím říci, že vůči tomu se vymezovali jak někteří představitelé vaší strany, pane premiére, tak také vašeho koaličního partnera KDU-ČSL, kteří považovali změny organizované Andrejem Babišem zejména v dozorčí radě ČEZ za neuvážené, nedojednané. Ačkoli ministr financí vždycky všechny dokáže zkritizovat, tak si myslím, že kroky, které dělá on, jsou daleko závažnější než ty, které byly v minulosti. A já to vidím, vy to nevidíte, proto se o tom bavíme.

Já bych chtěla zdůraznit, že personální politika ANO je součástí problému, který je v našich podmínkách nový, ke kterému se politická reprezentace napříč spektrem musí postavit. Abych doložila střet zájmů, tak musím mluvit o posledním dění, které se odehrávalo na půdě Evropského parlamentu. Jistě víte, že německá poslankyně tam měla zásadní výhrady vůči tomu, že vicepremiér Babiš, ministr financí, na jedné straně z pohledu státu má být tím, který kontroluje dotace, a na druhé straně je jejich velmi významným příjemcem.

Paní poslankyně – nevím, jak dopadlo jednání v Berlíně, kterého se pan místopředseda vlády zúčastnil teď na státní svátek, a dal tedy přednost svému byznysu před státním svátkem – nevím, jak to dopadlo, ale paní poslankyně tam uvádí své výhrady zcela zásadním způsobem. Možná že šlo o to, když pohrozila, že bude prosazovat celounijní řešení, tedy aby politici členských zemí, kteří se účastní rozhodování o dotacích, resp. sami kontrolují tyto systémy na dotace, tak aby tito politici peníze z evropských fondů vůbec nesměli přijímat. Myslím si, že o to šlo, proto byla ona cesta do Berlína v době státního svátku honem rychle zorganizována.

Druhý střet zájmů spatřuji v informacích, které přináší – souvisí to s výtkami z Bruselu, ale přinesla je také Česká televize ve svém pořadu Reportéři ČT, která pátrala právě po výši dotací, které Agrofert a všechny jeho firmy, asi 200, nebo kolik jich přesně je, nevím, čerpají od roku 2007 do dnešního dne ze státního rozpočtu. Jakým příjemcem tedy, jaké výše peněz, tyto firmy jsou. Jenom připomenu, protože to byl pro mě zásadní zdroj, že dotace dostávalo 94 ze 153 českých firem Agroferty, dohromady získali podle Reportérů ČT tyto firmy Andreje Babiše od státu a z Bruselu skoro 4 mld. korun. Vyjadřují se tomu jak právníci, tak ekonomičtí novináři, shledávají tady dramatický střet zájmů. Musím dodat, že tento pořad také upozorňuje na to, že firmy Andreje Babiše se státem obchodují, dostávají veřejné zakázky od státních a také krajských, městských firem, organizací a úřadů. Informace

o tom jsou na internetu, na stránce Ministerstva pro místní rozvoj, kde jsou údaje o zakázkách od roku 2007 až dosud, vyplývá, že ze 153 těchto firem se státem, kraji a městy obchodovalo 18, dohromady získaly zakázky skoro za 14 mld. korun.

Chemická firma Andreje Babiše Preol sídlí u severočeských Lovosic, zpracovává řepku, vyrábí paliva a strategická státní firma Čepro skladuje a prodává ropné produkty. Tato firma spadá pod Ministerstvo financí, jehož šéfem je stejný Andrej Babiš, a firma Čepro zadává veřejné zakázky firmě Preol. Za několik posledních dohledatelných let to bylo celkem 6,76 mld. korun, a zatím poslední zakázku, uvádějí autoři oné reportáže, dostala Babišova firma od státního Čepra letos 16. dubna, tedy v době, kdy už Andrej Babiš byl ministrem.

Ještě ocituji Miroslava Motejlka, ekonomického novináře, vydavatele, který říká: Vztah společnosti Čepro a společnosti Preol je pochopitelně problematický. Toto je věc, s kterou se budeme potýkat celou dobu, co Andrej Babiš bude ministrem financí, protože těchto případů bude přibývat a bude jich přibývat hodně. Veřejné zakázky zadávalo firmám ze skupiny Agrofert 61 státních, krajských a městských nebo obecních firem, organizací, některé z nich dnes spadají pod ministerstva kontrolovaná hnutím ANO. Jde o resorty financí, dopravy, obrany a životního prostředí.

Je tady důležitá poznámka, trochu jsem o ní mluvila v úvodu, ale považuji ji za zcela nejzásadnější. V demokratických zemích je zvykem, že politiku a ekonomiku sledují nezávislá média, která upozorňují na střet zájmů. V České republice je teď zvláštní situace, a to proto, že Andrej Babiš ovládl také tato vlivná média, především deníky Mladá fronta Dnes, Lidové noviny a významné z hlediska poslechovosti rádio Impuls. Asi je potřeba v této souvislosti uvést také deník nebo server Česká pozice, který dostává, myslím, že to je 20 mil. korun, když se sám ocital ve ztrátě, tak 20 mil. korun dostává od Andreje Babiše, což zcela jistě svědčí o tom, že také toto médium má Andrej Babiš pod kontrolou.

Já jsem přesvědčena, že to je velmi nebezpečná situace. Proto jsem chtěla vědět váš názor na střet zájmů, jestliže např. evropští politici jej hodnotí jako něco mimořádného, dokonce říkají, že něco takového by v žádné zemi v Německu nemohlo existovat. Ministr by byl za takových okolností dokonce stíhán. Mluví o tom, že kdyby nějaká africká země takto čerpala dotace, že by jí byly okamžitě zastaveny.

A pak už jenom takovou, asi k tomu nepatří, ale protože jsem spíš zvědavá, tak se na to zeptám. Když jsem si prohlížela všechny osoby, které jsou spjaty nyní s politikou, předtím s byznysem Andreje Babiše, tak jsem vedle těch, které jste vy, pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, které jste mi vyjmenoval, tak musím zopakovat, že je zde třeba Vladimír Dolejský, který působil jako ředitel školního statku podniku Křtiny, a pro něj pracovala firma Wotan Forest patřící Agrofertu. Netuším vůbec, kdo je pan Vladimír Dolejský, k němu má otázka nesměřuje. Ale zaujal mě název. Já ho znám dlouho, ale v souvislosti s touto interpelací jsem se podívala na Wikipedii, co to znamená název Wotan Forest, chtěla jsem to vědět. Samozřejmě jsem předpokládala, že to nebude to, co se nabízelo, tedy

spojení se starogermánským božstvem. Jediná odpověď, kterou jsem na Wikipedii našla, je právě toto spojení.

Jenom pro zajímavost, možná jako povzdech, možná jako otázku, kterou by mi spíš odpověděl pan vicepremiér než vy, tak tady řeknu, co jsem si na Wikipedii zjistila, a to od Carla Gustava Junga, výjimečného, mimořádného, světově uznávaného psychologa, který ve své esejí Wotan z roku 1936 označil tohoto boha za archetyp, který ovládl kolektivní mysl německého národa, a tím Jung vysvětluje vzestup nacismu. A nacismus označil za první wotanovský experiment a předpokládá, že přijde další. Předpokládá, že se projeví šílená a násilná stránka tohoto archetypu. Tak jenom když už jsem se tím vším probírala, vím, že to může pro někoho znít úsměvně, ale mě by docela zajímala inspirace ve chvíli, kdy Andrej Babiš pojmenovává některé své firmy, jestli to přece jenom má znamenat něco víc, než co si nyní myslíme a co nyní víme. (Potlesk ODS)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych k tomuto tématu vystoupil. Já chci potvrdit, zmínil to pan premiér ve svém dnešním vystoupení, že jsme uzavřeli dohodu, co se týče služebního zákona, a že jsme opravdu prosazovali větší otevřenost státní správy pro lidi z privátního sektoru, a na tom se nic nemění. Bohužel jsme příliš neuspěli, ale to už je výsledek postoje vládní koalice, který plně respektuji. Přestože jsme v tomto bodě neuspěli, tak dohoda byla natolik cenná, že jsme kvůli tomu dohodu neblokovali.

Jedním z důvodů, proč jsme tak stáli o to, abychom uzavřeli dohodu o služebním zákoně, bylo to, co se děje po každých volbách. Teď vám ocituji čísla, která jsme získali z jednotlivých ministerstev na základě zákona číslo 106 o poskytování informací. Je to informace k 31. 7. letošního roku.

Pokud si vzpomeneme, tak 29. ledna byla vláda jmenována. My jsme se zeptali, jaká je situace na ministerstvech po šesti měsících, a po šesti měsících jsme dostali tuto informaci. Za těch šest měsíců z ministerstev odešlo – a teď se bavíme o lidech a pracovnících, kterých se má týkat nový služební zákon – 1 041 lidí a bylo přijato na ministerstva a Úřad vlády 1 163 lidí, což určitě není malá částka, malé číslo, a v naprosté většině se jedná o lidi v řídicích funkcích od vedoucích oddělení po vedoucí odborů, ředitele sekcí, náměstky jsme do toho nepočítali. Na těch šesti ministerstvech, v jejichž čele stojí nominant politického hnutí ANO, bylo odejito 460 lidí za šest měsíců a přijato 462 lidí, což je vyšší číslo, než je průměr, když jenom těch tisíc vydělíme patnácti, tak je to vyšší číslo než průměr.

Pan premiér poskytl mé kolegyni paní Miroslavě Němcové takovou obecnou odpověď a říká, že nikde žádný problém nevidí. Trošku to parafrázuji. Dovolte mi,

abych ocitoval z tohoto týdne otevřené zdroje. První je rozhovor ministra zemědělství v sobotním Právu, kde ministr zemědělství, to znamená vládní politik, člen vlády, ne opoziční politik, říká: Už jsem cítil, že jsme se dostali na hranu toho, co už zaváňlo určitým protežováním. To jsem ale jednoznačně odmítl. Dotaz novináře: Máte na myslí pana Faltýnka, předsedu klubu ANO a stále člena představenstva Agrofertu. Zkoušel na vás někdy tlačit? Ministr Jurečka odpovídá: Ano. Ale já jsem to, byl tam požadavek, abychom nastavili společnou zemědělskou politiku s ohledem na aktivity Agrofertu. Ale narazili, protože jsem pánům z ANO řekl, že jednoznačně tuto debatu odmítám, že tady bude buď politika pro všechny, nebo já tady nebudu ministr. – V sobotním Právu, pane premiére.

Ale pan předseda poslaneckého klubu ANO se nedal a včera na stránkách toho samého deníku odpovídá: V zásadě o nic nejde, ale pozor, chtěl bych upozornit na rozhodnutí ministra zemědělství, který – abych to ocitoval správně – změnil pravidla, co se týče dotace pro cukrovou řepu z původně navrhovaných 100 milionů na 450 milionů, a mezi zemědělci se obecně ví, proč se pan ministr rozhodl navýšit alokaci na dotaci na tuto cukrovou řepu z původně navrhovaných 100 na 450 milionů. A naznačuje, že je to z důvodů rodinné farmy pana ministra zemědělství. To znamená dva – člen vlády a předseda poslaneckého klubu se vzájemně obviňují, že tu jeden chtěl po druhém výhodu pro firmu, v které pracuje, tu ten druhý, ten první kontruje, ale to já ne, to ten první, ten chtěl výhodu zase pro svoji rodinnou firmu. A pan předseda vlády nic nevidí, žádný problém nevnímá. A protože často říkají vládní poslanci, že si vymýšlíme a vidíme někde, kde nic není, tak jenom podotýkám, ministr zemědělství a předseda poslaneckého klubu ANO, s tím nemá opozice nic společného, je to jenom pouze citace z tisku.

Když jsme před pár týdny nebo měsíci tady vedli debatu ohledně služebního zákona, tak jsem požádal pana premiéra, aby pokud možno zařídil, aby ministři se už chovali v duchu tohoto zákona. A pan premiér korektně vystoupil a řekl, ano, budu se snažit, aby tak postupovali. Předpokládáme společně, že to bude platit od 1. ledna 2015, ale není žádný důvod, aby tak nepostupovali. Bohužel se to panu premiérovi nepovedlo. Poslední příklad je z minulého týdne, kdy byla v zásadě bez důvodu z hodiny na hodinu odvolána generální ředitelka Úřadu práce. A opět se dělá urychlené výběrové řízení. Proč? No aby to ministryně stihla do konce roku, než začne platit služební zákon, jinak by to už nebylo v jiné gesci.

Tady jsem chtěl dokumentovat ve svém vystoupení, že sami členové vlády či předseda poslaneckého klubu vidí potenciální střet zájmů zejména v oblasti zemědělství. Není to názor pouze opozice, ale i vládních činitelů. A současně jsem chtěl poukázat na to, že ministři přes ujištění pana premiéra, že se už budou chovat v duchu nového služebního zákona, přestože vím, že není účinný a bude účinný až od 1. ledna, tak nečiní a činí významné personální změny pár týdnů předtím, než ten nový služební zákon, který, připomínám, jsme podporovali a podporujeme, začne platit. Paradoxně k tomu odvolání paní generální ředitelky z Úřadu práce došlo ten den, kdy jsme tady ve velké shodě ODS, TOP 09 a vládní koalice hlasovali proti vetu pana prezidenta a přijali jsme služební zákon. Ten samý den byla generální ředitelka Úřadu práce odvolána.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Dále se do obecné rozpravy přihlásil s žádostí o slovo pan premiér. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že určitě bychom tady mohli zpracovávat statistiky, které by se týkaly personálních změn po jednotlivých volbách. Asi ano. Mohli bychom je tady teď proti sobě vyťahovat a říkat, podívejte se, vy jste v tom roce 2006, když jste sestavili Topolánkovu vládu, tak kolik lidí odešlo. Já bych tady mohl hledat citáty bývalého předsedy ODS Topolánka. Možná to neřikal on, možná to říkal jeho poradce pan Dalík o té noci dlouhých nožů, že je potřeba udělat noc dlouhých nožů, aby ti sociální demokraté vypadli z těch ministerstev po těch osmi letech, kdy tady byla koaliční vláda, v jejímž čele byla sociální demokracie. Prostě tohle tady teď můžeme dělat. Já myslím, že to k ničemu není a je určitě dobře, že jsme se dokázali domluvit a že tady bude zákon o státní službě. A to, co asi bezpečně víme a na čem se můžeme vláda i opozice shodnout, že už prostě tyhle statistiky takto dramatické nebudou po příštích volbách, protože začne platit zákon o státní službě. Vláda na sebe dobrovolně přijala jeho omezení už během tohoto funkčního období. My jsme to mohli samozřejmě také řešit chytristikou, že bychom řekli fajn, bude zákon o státní službě, ale začne platit až na tu příští vládu. Tohle jsme neudělali. Není to jenom otázka našeho statečného přístupu, ale také tlaku, který tady je samozřejmě ze strany Evropské komise. Ten tlak už je tady dlouhé roky, protože Česká republika ten zákon neměla. Takže teď jsme to konečně udělali a musíme se začít chovat v souladu s tímto zákonem a od 1. ledna to takto bude. A jakmile budou příští volby do Poslanecké sněmovny a přijde nová vláda, tak bude muset respektovat už tato omezení zákona o státní službě.

Čili určitě se můžeme vracet do minulosti, můžeme si vyčítat různá čísla, můžete to vyčítat i této vládě, která přišla. Já jenom chci říci prakticky, ten problém je také trošku způsobený tím, že my jsme jako vláda České republiky nestřídali standardní politickou vládu, ale střídali jsme vládu Jiřího Rusnoka. A věřte mi, že i vláda Jiřího Rusnoka za těch osm devět měsíců, kdy tam byla, udělala velké množství personálních změn a řada těch lidí přišla do státní správy skutečně jenom na chvíli. Byla hodně spojená s ministry Rusnokovy vlády a velká část z nich s nimi také z vlády odešla. Prostě oni to nevnímali – vzhledem k tomu, že ta vláda byla skutečně vnímána jako dočasná, tak řada těch lidí, kteří přišli s Rusnokovými ministry, tu svoji misi vnímala jako silně dočasnou, ohraničenou mandátem jejich ministra, a řada z nich automaticky ze státní správy sama odešla v okamžiku, kdy přišla nová vláda. Samozřejmě že ne všichni, ale velké množství z nich. Čili to střídání a změny jsou spojeny také s tím, že minulá vláda skončila. Pak byla dočasná vláda, pak byly parlamentní volby. Teď přišla standardní politická vláda, která má jasný mandát od občanů, který byl dán volbami do Poslanecké sněmovny.

Já bych byl pro to, abychom se teď soustředili na platný právní stav, na to, co se bude odehrávat. Když jsem mluvil o tom, že bych chtěl, aby se už postupovalo

v souladu s tím připraveným zákonem o státní službě, popravdě řečeno, hlavně jsem myslel na odměny, protože to je velké a živé téma a vím, že to zajímá i lidi. Samozřejmě že to bude zajímat i opozici, jaké se rozdělují odměny ve státní správě. Já se snažím, a taková je moje praxe na úřadu vlády, abychom skutečně už teď, v letošním roce, dodržovali ten maximální limit na odměny, který předpokládá zákon o státní službě, který začne platit od příštího roku. To znamená, snažím se, aby odměny nepřekročily 25 % celoročního příjmu dotyčného státního úředníka, a byl bych rád, kdyby takto postupovali i další členové vlády. Tam, kde oni mají pravomoc rozhodovat o odměnách, aby už poskytovali odměny uměřeně v souladu s těmi principy, se kterými počítá nová úprava zákona o státní službě. Čili tolik k tomuto.

Ještě k té diskusi o Agrofertu. Já myslím, že je to prostě dáno tím, a já myslím, že je teď zbytečné, abychom se pouštěli do nějakých složitých politologických úvah, ale voliči nějak rozhodli v těch minulých volbách do Poslanecké sněmovny, hnutí ANO, respektive Andrej Babiš skončil v těchto volbách na druhém místě, získal výrazný přírůstek hlasů. Hnutí ANO má tady druhý největší poslanecký klub, ale když si vezmeme tu situaci fakticky, tak Andrej Babiš skončil druhý ve volbách do Poslanecké sněmovny, aniž by měl vybudovanou politickou stranu. Prostě ačkoliv naše Ústava počítá s tím, že náš politický systém je založený na svobodné soutěži politických stran, tak tady těsně na druhém místě skončilo hnutí, které ve skutečnosti nemělo v té době vybudované žádné struktury. V okamžiku, kdy toto hnutí plní vládní odpovědnost, tak je obtížné vyčítat Andreji Babišovi, že hledá lidi a využívá sociální kontakty, které získal v okamžiku, kdy měl úplně jinou roli, a měl roli majitele Agrofertu. Čili on využívá ty sociální kontakty, které získal v této roli. Ve standardní politické straně bychom pravděpodobně při personální politice využívali sociální kontakty, které jsme získali v rámci standardní politické strany. Čili je to nová situace, ke které došlo, a tím, jak je Agrofert velký, tak to samozřejmě vytváří potenciální střet zájmů. A to, co je strašně důležité, je, aby ten potenciální střet zájmů nepřerostl v latentní nebo nějaký konkrétní střet zájmů, který by poškozoval Českou republiku a který by poškozoval daňové poplatníky. To si myslím, že je úkolem i vlády, to je myslím i úkolem koaličních stran, které jsou ve vládě, aby postupovaly takovým způsobem, že tady nebude docházet k jakémukoli střetu zájmů, který by poškozoval Českou republiku, který by poškozoval daňové poplatníky. Takto tuto situaci vidím, budeme se chovat v souladu s platnými zákony. Pokud tady v budoucnu budou nějaké jiné zákony, které ten střet zájmů budou upravovat jinak, tak samozřejmě bude potřeba se jim přizpůsobit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Dále se do rozpravy hlásí pan poslanec Stanjura, po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se přihlásil s faktickou, tak mi můžete pustit dvě minuty, abych nemluvil příliš dlouho. Já jsem jenom chtěl zareagovat, řekl bych, poměrně vstřícně a s úsměvem, na tvrzení pana premiéra. Já jsem se nechtěl měřit, kdo jich propustil víc nebo méně, ale znám tu vaši argumentaci. Pan premiér říká:

"My jsme se dobrovolně omezili tím, že jsme spolu s opozicí schválili služební zákon." No ale poté, co jste 1 100 lidí vyměnili. Tak to omezení zase není tak úplně velké, to jsem chtěl připomenout, toto číslo, abych tento argument když ne úplně vyvrátil, tak přinejmenším relativizoval. Když vyměním 1 100 lidí, tak pak se můžu dobrovolně omezit, protože po roce od voleb už v zásadě žádné velké změny dělat nemusím kromě toho, kdy měníte lidi, kteří se neosvědčili, tedy přišli s vámi. A já jsem rovnou říkal, že jsme nepočítali náměstky. To znamená, že pokud odcházeli z ministerstva náměstci, kteří přišli s ministry Rusnokovy vlády, tak je to v pořádku. My to chápeme jako lidi, které si přivádí ministr, a určitě bychom tady (nesrozumitelně), kolik náměstků odešlo a kolik nových náměstků vzniklo.

K těm odměnám. My jsme mysleli něco jiného. My jsme nemysleli, aby se dodržovaly ty odměny. Nic proti tomu, co jste říkal, ale pak je samozřejmě velký prostor pro ty odměny, které jsou úplně neadekvátní. Vzpomeňme si na generálního ředitele ŘSD, který tam byl čtyři měsíce a dostal za to 11 platů, 2,2 milionu za čtyři měsíce. O tom se může i nejlepším úředníkům ve státní správě zdát, i když budou mít 25 % ročních odměn. A říkám za čtyři měsíce. Kdyby to bylo za čtyři roky kvalitní služby, nijak bych asi neprotestoval.

A poslední, to mě fakt pobavilo, už jsem pochopil přístup pana premiéra. Andrej Babiš neměl vybudovanou politickou stranu, ale měl vybudovaný Agrofert, tak si vzal ty lidi z Agrofertu. Já tomu rozumím, je to poměrně srozumitelné. My to vidíme trochu jinak, ale to nevadí. A myslím, že k úkolům nejenom vlády, vládní koalice, toho hlídání střetu zájmů, k tomu slouží opozice, aby se ptala, případně ukazovala na rizika.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Prosím paní poslankyni Němcovou do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji ještě jednou za slovo. Tak já jsem také s lehkým úsměvem musela přejít tu poznámku, že když nemám politickou stranu, tak si vezmu lidi z firmy. To si myslím, že takhle cynicky přistupovat k tomu, jak má být vytvářena demokratická země s volnou soutěží politických stran, asi přistupovat nelze.

Potom ještě dvě poznámky. Na rizikové propojování byznysu a politiky upozorňuje ve své poslední zprávě také BIS. Citace: "Obvyklým přístupem bylo například získávání vlivu na základě vztahu k předchozím zaměstnavatelům nebo vazeb z dřívějšího působení v podnikatelské či neziskové sféře," stojí ve zprávě tajné služby.

Musím také uvést článek z 3. srpna 2014, který je vlastně rozhovorem vicepremiéra Pavla Bělobrádka, předsedy lidovců, který si stěžuje, jak se v kabinetu Bohuslava Sobotky nedebatuje o obsazování klíčových pozic a ministři jsou tlačeni schvalovat lidi, o nichž nedostanou příležitost si cokoliv říci. Tady je přímá odpověď na otázku: "Ve středu jste požádal vládu, aby zřídila monitorovací výbor pro správu

státních hmotných rezerv, která kontroluje sklady se zbožím pro krize za 40 mld. korun. Máte obavy, že se tam čachruje?" ptá se novinář pana vicepremiéra Bělobrádka. A ten odpovídá – cituji: "Kontrola ukázala, že státní hmotné rezervy, kde chybělo třeba 700 tisíc litrů nafty, které tam fyzicky měly být, jsou velmi lukrativním artiklem, s nímž soukromé firmy velmi rády obchodují. Na správném čase naskladnění a vyskladnění zásob z rezerv můžete vydělat obrovské peníze." Další dotaz: "Říkáte, že se ozývají hlasy upozorňující, že na těchto obchodech výrazně vydělávají firmy ze skupiny Agrofert ministra financí Andreje Babiše. Můžete být konkrétní?" Odpovídá: "No, ve státních rezervách máte palivo, obilí, maso. V tom všem Agrofert podniká. Proto jsem přesvědčen, že je potřeba, aby vládní monitorovací výbor vznikl a rozptýlil obavy ze střetu zájmů." Na dotaz, kdo by v tomto monitorovacím výboru měl být, pan vicepremiér říká, že by to měli být ministři průmyslu, zemědělství a financí, aby veřejnost viděla, že je tady nějaký dohled důsledně kontrolující obchody instituce, u níž má velké zakázky firma pana ministra financí.

Tady tedy cituji z rozhovoru. Myslím, že k posunu mohlo dojít v nějakých úvodních větách, ale těžko v těch odpovědích. A mně z toho vyplývá otázka, jak to tedy vypadá s oním vládním monitorovacím výborem. Já bych ho nenazvala pro správu státních hmotných rezerv, ale vládní monitorovací výbor pro Agrofert. Chtěla bych vědět, kdo v něm skutečně bude zasedat, protože představa, že to bude ministr průmyslu, zemědělství, financí asi tak úplně neodpovídá tomu, co bych si představovala.

A potom ještě jedna poznámka. Jestliže zde pan premiér mluvil o tom, a já rozumím, že každá nová vláda si po volbách přivádí svoji administrativu, to tak bylo, je, a bude. Když se to děje za normálních okolností, tedy za okolností, že je to politická demokraticky fungující strana, která má průhlednou strukturu, je dohledatelné, kdo skutečně v jejích řadách působil a jak v ní působil, na rozdíl od toho, když to je firma, kde nic takového nedohledáme, jenom víme. A mohla bych to citovat, kteří všichni lidé usedli na různých ministerstvech a předtím byli ve firmě pana premiéra. Tak já se domnívám, že takové střídání normální není.

Jestliže tady operuje pan předseda vlády situací, kterou zdědil, to já beru, že též ona dočasná vláda Jiřího Rusnoka, nebo jak s oblibou říkal pan prezident Zeman, vláda odborníků, že tam dosadila lidi, kteří potom odešli, tím si tak úplně jistá nejsem, protože celý vznik této vlády byl prostě zaprvé odměnou pana prezidenta těm, kteří ho vytlačili do prezidentského křesla, a zadruhé, a to se jenom domnívám, nemohu to tvrdit autoritativně, ale propojení s Lukoilem a podobnými firmami bylo v pozadí této vlády, zatímco v pozadí Sobotkovy vlády je propojení se skupinou Agrofert.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Pan premiér požádal o slovo, po něm pan vicepremiér Bělobrádek – pardon, pane premiére, omlouvám se, pan poslanec Schwarz je přihlášen k faktické poznámce. Nezlobte se prosím. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, omlouvám se panu premiérovi. Opravdu jsem byl přihlášen.

Chtěl bych už skončit s povídáním o Agrofertu a o nás. Reaguji na vystoupení pana premiéra a paní Němcové. Nezlobte se, když tyto věci chci tvrdit, tak si je zjistím. Já sám patřím k Severočeši.cz, osm let budujeme politickou strukturu, máme ji, sice v kraji, ale máme ji. ANO je z roku 2011. Nám se líbila myšlenka, proto jsme se spojili. Ti, co tady sedí, spočítejte si, kdo je opravdu skutečně z Agrofertu. To by tam asi muselo být hodně veterinářů, hodně policistů jako já. Z Agrofertu je nás tady minimum. Jsou tady z ANO ti, kteří se vložili do ANO v roce 2011, začali ho budovat, a tyto lidi lidé volili. Každému se stále líbí povídat o panu Babišovi, o Agrofertu. Já sám nejsem Agrofert, jenom se mi líbila myšlenka ANO. Tak tady i působím. Chtěl bych požádat, přestaňte už o tom hovořit. Já tady nevytahuji věci, nechci na této půdě, které znám z praxe. Takže si ty lidi spočítejte, ukažte konkrétně, kdo si myslíte, že je z Agrofertu a že dělá něco špatně. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Nyní ještě s faktickou, pane premiére, opět se omlouvám, protože mezitím se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Stanjura. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opozice má samozřejmě radost, když mezi sebou debatuje vládní koalice. Jestli jste si, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy, všiml, tak my jsme citovali vystoupení ministra zemědělství, předsedy poslaneckého klubu, paní kolegyně Němcová citovala vystoupení pana vicepremiéra Bělobrádka a o tom, že jste neměli vybudovanou politickou stranu, nehovořila opozice, ale premiér vaší vlády. Jestli tomu dobře rozumím, tak to spíš chápu jakoby slovo do koaličních řad, aby o tom koaliční poslanci a ministři nemluvíli, a potom opozice nebudu citovat jejich vyjádření. Já jsem ve svém vystoupení svůj názor k tomu vůbec neřekl, jenom jsem mluvil o počtu lidí, kteří byli propuštěni z ministerstev, kteří přišli. Řekl jsem všechna ministerstva všech koaličních stran a reagoval jsem na služební zákon a pak jsem citoval pouze vládní politiky. Takže ten apel, který jste řekl, tak ať si to vezmou za svoje koaliční ministři a koaliční poslanci a my pak nebudeme citovat jejich vyjádření. Protože se velmi jednoduše říká, že opozice zase vytahuje pořád to samé. Ale není to pravda. Když se podíváte na dnešní stenozáznam nebo když si přečtete Právo v sobotu, Právo včera, rozhovor s panem vicepremiérem, dnešní vystoupení pana premiéra, tak mu řekněte, aby neřikal o vašem hnutí, že nemáte vybudováno. My jsme jenom reagovali na slova pana premiéra. My jsme to do debaty nepřinesli, přinesli to vládní politici. To jenom pro pořádek. Myslím, že debata je poměrně klidná a věčná, a to, že ocitujete vyjádření vládní politiky, to víte, že z toho opozice není smutná, když jeden vládní politik ovlivňuje druhého, že protežuje svoji firmu, a ten druhý se brání tím, že já ne, to jsi byl vlastně ty. To se nám zase nemůžete úplně divit. Není to útok opozice, jsou to

názory jednotlivých ministrů, členů vlády či předsedy poslaneckého klubu, shodou okolností vašeho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní s přednostním právem pan premiér. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, rád bych se ještě vyjádřil k tématu, které otevřela paní poslankyně Němcová a týká se to Správy státních hmotných rezerv. Domnívám se, že je potřeba informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že vláda provedla personální změnu ve vedení Správy hmotných rezerv. Nově jmenovaný předseda této Správy hmotných rezerv zahájil kontroly v této správě, to znamená dochází tam k auditu všech smluv, které byly uzavřeny v minulosti a týkají se ochraňování majetku ve Správě hmotných rezerv. Bohužel zjištění, která jsou, nejsou uspokojivá z pohledu státu, to znamená byly osloveny subjekty, které mají smlouvy se Správou státních hmotných rezerv, a bylo navrženo uzavření příslušných dodatků, aby se narovnal vztah s těmito firmami. Samozřejmě Správa hmotných rezerv bude požadovat, aby smlouvy byly opraveny, aby byly zdotakovány. Pokud se to nepovede, tak se samozřejmě bude hledat možnost, jak se z eventuálně nevýhodných smluvních vztahů vyvázat. Nejsou tady činěny žádné výjimky, čili pokud jsou mezi partnery Správy hmotných rezerv společnosti, které patří do Agrofertu, tak i po těchto společnostech je požadováno, aby se smluvní vztahy narovnal.

Bohužel musím říci, že minulé vlády nevěnovaly situaci ve Správě státních hmotných rezerv dostatečnou pozornost. Kdyby minulé vlády věnovaly svoji pozornost, tak by nemohlo docházet k tomu, že budou uzavírány smlouvy nevýhodné pro stát. Kdyby věnovaly dostatečnou pozornost, tak by nemuselo docházet ke kauzám, kterou v tuto chvíli Správa státních hmotných rezerv řeší, a to je otázka společnosti Viktoria Gruppe a ochraňování zásob ropy pro stát. To jsou věci, které jsou v tuto chvíli komplikované, nicméně chci ujistit všechny poslance a poslankyně, že nové vedení Správy hmotných rezerv všechny tyto kauzy řeší, vyhodnocuje se i eventuální trestněprávní odpovědnost, pokud se týká jednotlivých uzavřených smluv. V případě, že tady bude konstatována možnost trestněprávní odpovědnosti, tak už jsou podávána a budou podávána příslušná trestní oznámení, která se budou týkat pracovníků, kteří eventuálně nevýhodné smlouvy pro stát uzavřeli.

V každém případě je ale trestuhodné, že vlády v minulých letech nereagovaly. Bohužel musím říci, nereagovaly ani na upozornění bezpečnostních složek České republiky. Upozornění tady v minulosti prokazatelně existovala a bohužel minulé vlády buď tato upozornění ignorovaly, nebo je neřešily dostatečně, a to se také podepsalo na stávajícím stavu Správy státních hmotných rezerv. Stav nebyl vyvolán současnou vládou, není způsoben tím, že mezi dodavateli jsou zřejmě i společnosti, které patří Agrofertu, ale v tuto chvíli současná vláda chce tuto situaci jednoznačně radikálně řešit, narovnat smluvní vztahy a zajistit, aby stát nepřicházel o žádné finanční prostředky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Dále se do rozpravy přihlásil pan vicepremiér Pavel Bělobrádek. Prosim, pane vicepremiére.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, jenom bych zareagoval. Myslím, že i v roce 2010 proběhl poměrně razantní zásah do lidí, kteří působili ve státní správě. To, že se na některých ministerstvech nenašla ani referentská místa pro bývalé ministry, kteří byli poměrně zdatní jak jazykově, tak odborně, je smutnou vizitkou, protože v zahraničí to skutečně nebývá zvykem.

Co se týká hmotných rezerv, ano, já jsem inicioval vznik tohoto subjektu. Chtěl jsem, aby byl vládní monitorovací výbor právě proto, aby veškerá podezření a takové ty ataky, které byly vůči Agrofertu a vůči hnutí ANO, byly odkloněny, respektive, aby byly vyvráceny. A vyvrácení je velmi jednoduché. Nemáme žádnou indicii, že by jakýmkoliv způsobem Agrofert dělal cokoli, co by bylo nemravné nebo neslučitelné se zákonem, ale co určitě víme pozitivně, že bývalá vláda, a především vláda Petra Nečase, zanedbala významným způsobem hospodaření se státními hmotnými rezervami a český stát s tím má obrovské problémy. Možná i vy se potom budete divit, že někteří lidé, kteří mohou být s vaší stranou spojováni, možná skončí tam, kde se jim to nebude moc líbit.

Mou snahou byl tento monitorovací vládní výbor, byl ustanoven a má sloužit k tomu, aby otevřeně rozklíčoval to, co se skutečně děje, a aby se skutečně jednoznačně podezření vyvrátila, nebo naopak potvrdila, ale zatím se všechna vyvrátila, že dochází k něčemu nečestnému nebo protiprávnímu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo. Já se omlouvám, že jsem tady neseděl v sále, nicméně jsem na zemědělském výboru bedlivě sledoval vystoupení kolegy, v tuto chvíli nepřítomného, pana Stanjuru a kolegyně Němcové. Protože v interpelaci padlo moje jméno, tak bych na to rád s dovolením zareagoval.

Já bych se především chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zmíněným kolegům Stanjurovi a Němcové omluvit za to, že jsem si dovolil v podstatě celý svůj profesní život pracovat v zemědělství a posledních patnáct let ve skupině Agrofert.

Moc se vám za to, kolegové, omlouvám, ale já na rozdíl od vás jsem se do vstupu do politiky živil normální prací. Omlouvám se tímto i celé české veřejnosti, že i ve Sněmovně ať už v pozici předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO, nebo v pozici předsedy zemědělského výboru dál dělám to, co jsem dělal celý život.

Já jsem nechtěl původně reagovat na článek v Právu, kde pan ministr Jurečka hodnotí nějakou naši spolupráci. Podle mého názoru by to mělo zůstat v té vládní kuchyni, v tom máte samozřejmě pravdu, že to není správné, vhodné, taktické, politické. Nicméně jsem se nakonec rozhodl na to zareagovat, protože když pan ministr Jurečka chodil do školy a potom zakládal svoji rodinnou farmu, tak já jsem se v té době snažil bojovat za zájmy českých zemědělců a myslím si, že mám aspoň trošku podíl na tom, že dneska je ten rezort v relativně dobrém stavu, vykazuje pozitivní hospodářské výsledky. I v rámci vyjednávání o nové společné zemědělské politice v Bruselu, které jsem se měl možnost aktivně zúčastnit, se nám podařilo pro české zemědělce vybojovat relativně slušné podmínky ve vztahu ke staré patnáctce, že jsme se aspoň trošku přiblížili v oblasti zejména dotační politiky tomu, jak tam to funguje mnoho let. Většina z nás ví, že díky nepřilíši kompetentní politice minulých vlád, zejména pravicových, naše země ztratila potravinovou soběstačnost. Je hrozná škoda, že český spotřebitel je odkázán zejména v oblasti živočišné výroby, masa, vajec, kuřat atd. na dovoz z Polska a z dalších zemí, kde minulé vlády uplatňovaly jinou zemědělskou politiku a umožnily investiční rozvoj těchto sektorů a hlavně zaměstnanost.

Takže se ještě jednou moc omlouvám za to, že dál budu hájit zájmy českých zemědělců jak na národní, tak i evropské úrovni. A to je všechno, co k tomu můžu dodat. Je mně opravdu moc líto, že Agrofert podniká v oblasti zemědělství, ale podíl Agrofertu, resp. jeho prvovýroby v rámci českého zemědělství, je zhruba dvě procenta – jenom pro informaci – ve vztahu k obdělávané ploše. Takže necht' každý z občanů naší země posoudí, jak velký konflikt zájmů máme. A když jsme šli do voleb, tak samozřejmě veřejnost to věděla. O mně to věděla, že se tímto oborem vlastně žívím od školy, těch 30 roků, a chci se tomu věnovat i nadále i v Poslanecké sněmovně. Tak mi to promiňte, ale já na stará kolena už se měnit nebudu. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Když už jsme u omluv, tak tu mám ještě dvě. Paní poslankyně Olga Havlová se omlouvá dnes mezi 9 a 11.30 a pan poslanec Milan Urban se omlouvá dnes do 11 hodin.

Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl. Po něm s přednostním právem pan ministr životního prostředí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl jsem reagovat na pana předsedu zemědělského výboru Faltýnka, protože si o něm myslím, že je zemědělský odborník a rozumí věcem, které se zemědělství týkají. Jakkoliv s úsměvem velmi nesouhlasím v tom, že by vliv Agrofertu na zemědělství byl dvě procenta. Možná z pohledu množství půdy vlastněné Agroferem. (Poslanec Faltýnek přitakává v lavici.) Ale vzhledem k působení Agrofertu v zemědělském sektoru, on sám dobře ví, že to není pravda a že se statistikou si můžeme hrát jakkoli.

Ale já právě proto, že považuji pana předsedu zemědělského výboru za zemědělského odborníka, beru nesmírně vážně to, co napsal ve svém rozhovoru, který

zveřejnil v Právu, kde říká, že je velmi – použiji vlastní slova – podezřelý, když ministr zemědělství zvedne dotace do osiva cukrovky ze 100 milionů na 450 milionů v okamžiku, kdy jeho kamarádi – toto jsou slova, která byla použita – osiva cukrovky prodávají a živí se tímto. Myslím si, že to je vážná věc a že by to měl ministr zemědělství vysvětlit. On sice na naše jednání nechodí, nechodí odpovídat na interpelace, ani včera ani dnes na jednání Poslanecké sněmovny. Stejně jako minulý týden. Zkrátka prostě je zcela jistě zaměstnán vším možným jenom ne prací Poslanecké sněmovny a zákony, které probíráme.

Nicméně jsem chtěl říct tuto záležitost a myslím si, pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, že i tohle je záležitost, kterou by se měla zabývat vaše komise, která, jak zde bylo řečeno, bude projednávat vztahy týkající se konfliktu zájmů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Pan ministr zemědělství je z dnešního jednání omluven z důvodu zahraniční cesty, připomínám.

Další s přednostním právem – pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, víte, že obvykle vystupuji pouze ve svých bodech, popřípadě v bodech svých kolegů, kde funguji jako univerzální voják. Dnes to asi opět předvedu. Ale tentokrát udělám výjimku, protože za prvé tady zaznělo také moje jméno.

Pan předseda Faltýnek se omlouval, on je velmi slušný. Já se omlouvat nebudu. Nebudu se omlouvat za to a považuji si za čest, že jsem šest let pracoval pro Agrofert. Řeknu vám, co mě to naučilo. Naučilo mě to řídit velkou firmu, mít odpovědnost za stovky lidí. Za to, že fabrika bude mít na mzdy, že budeme hospodařit efektivně, že budeme hospodařit v souladu se zákonem a že budeme fungovat, což mnohé firmy takto nefungují. A také mi to dalo tu zkušenost řídit rezort. Protože si myslím, že prostě každý ministerský rezort je dneska obrovská firma s obrovskou odpovědností, s obrovskými rozpočty a s tisíci, nebo dokonce desítkami tisíc lidí.

Musím říct, že kdybych tu zkušenost neměl, a pracoval jsem pro toho Babiše, který je jedním z nejnáročnějších šéfů v tomto státě, to si troufám říct z vlastní zkušenosti. Pracoval jsem pro něj opravdu sedm dní v týdnu, 365 dní v roce a tam se braly telefony ve dvě hodiny ráno i v neděli. A je to dobrá zkušenost, dámy a pánové. Dobrá zkušenost z reálného světa, dobrá zkušenost, o čem ten svět je. Troufám si říct, že to mi dalo i tu odvahu se vši pokorou, abych se vůbec ucházel o to, abych si takový rezort dovolil řídit. Mimo jiné i rezort, kde v řadě případů musím vyklízet obrovský chlív, který tam zbyl po mých předchůdcích. Bez této zkušenosti by to bylo velmi složité.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. A teď tu máme smršť faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Laudát. Po něm pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Mně to tady připomíná diskusi asi měsíc po tom, kdy jsme nastoupili své poslanecké mandáty. Zopakuju, co jsem tehdy říkal. Nejsem zaměstnanec Agrofertu. Nikdy jsem nebyl zaměstnanec Agrofertu. Pokud jde o stranickou strukturu, mám tu čest být krajským předsedou hnutí ANO v Jihomoravském kraji a můžu vás ujistit, že stranickou strukturu máme vybudovanou. Nevím, kolik procent lidí členů hnutí ANO tam je zaměstnáno v Agrofertu, ale bude to v řádu jednotek procent možná. A pokud jde o tu terminologii nebo to, co tady paní kolegyně Němcová, prostřednictvím pana předsedajícího, zmínila germánskou mytologii, tak bych se jí chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího, aby nám tady vysvětlila terminologii noc dlouhých nožů, kterou, jestli si dobře pamatuju, použil bývalý předseda ODS. Aby nám vysvětlila konsekvence s dílnou pana Hitlera a třeba nám i řekne, kolik to tehdy stálo lidských životů a podobně. Pokud se budeme bavit tímto způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Připraví se pan poslanec Bendl.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, TOP 09 od počátku upozorňovala na to, že tady může hrozit střet zájmů nevídaného rozsahu. A nevím, čemu se díváte. Už je to tady. Prostě to se dalo čekat logicky.

Panu ministru Brabcovi. Někdo se něco naučil, ale jaká racionalita je dneska například v rezortu dopravy? A pan premiér nepovažoval za nutné ani na mimořádné schůzi ani při jiné příležitosti tady říci, jak si představuje řešení problémů, které se tam navršily. Ne v minulosti, ale teď. My jsme napadali a připomínali aktuální problémy, které tam vyrobil pan ministr Prachař.

Ale to, co je podstatné, my si můžeme tady něco říkat, Babišova média a ostatní novináři čekající na příležitost, protože se změnila nejenom Babišova média, ale i ostatní média, až na vzácné výjimky, si můžou povídat a oblbovat lidi, čím chtějí. Ale to, co je podstatnější a co si říkám: Pane premiére, co budete dělat, až Bruselu dojde trpělivost, až nám zarazí dotace? Jste schopen tady garantovat, že se tak nikdy nestane?

Když jsme tady při různých návštěvách slyšali i různé vyslance, účetní dvory z Bruselu nebo blízkých měst, orgány Evropské unie, oni často vycházejí i z citací v médiích. Oni berou, že média nejsou až tak prolhaná, jak to ve skutečnosti asi v řadě případů je. Často jsme tím byli úplně fascinováni, ale dneska si tady mezi

sebou vyměňují natvrdo své názory ministři vaší vlády. To znamená, těžko se bude říkat a vy budete zdůvodňovat: Oni to neřekli. Oni to takhle nemysleli. Já bych byl rád, abyste tady prostě vystoupil a řekl: Ano, garantuji, že to funguje tak, že se tyto věci stát nemůžou. A pak už to nebude, jestli Jurečka přihrál někam 450 milionů na osiva nebo tamhle někdo něco potlačil, nakoupil nebo nenakoupil (upozornění na čas), pak už to bude o těch asi 600 miliardách pro tohle programovací období. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný. Ještě v reakci na pana ministra životního prostředí. My jsme přátelé dá se říci dlouholetí, známe se dlouhou dobu. A tak jsem chtěl říct na mikrofon, že to není o konkrétní personálii, že to není o konkrétním člověku a jeho zkušenostech. Je to o faktu, že ve vedení státu sedí lidé, kteří reprezentují významnou firmu, často téměř s monopolním postavením, která čerpá evropské peníze, která má nějaké ekonomické, konkrétní finanční vztahy se státem jako takovým, a že zkrátka opozice si musí hlídat tyto záležitosti. Koneckonců to, co slyšíme dneska od jednotlivých poslanců parlamentu Evropské unie, kteří kritizují a všímají si téhle situace v České republice, že jsou tady lidé, kteří jsou v potenciálním konfliktu zájmů, a že se jim to nelíbí, jsou tam některá až tak ostrá vyjádření, kde říkají, že kdyby v podobném konfliktu zájmu bylo některé vedení země, kam jde humanitární pomoc z Evropské unie, tak by jim ji okamžitě zarazili, protože nic takového by Evropská unie jako taková nedovolila, a i oni budou hlídat, jestli náhodou nedochází ke zneužívání postavení konkrétní fyzické osoby. Takže to není o tom, jestli je někdo dobrý, nebo špatný manažer. Já si skoro myslím, že obojí je nebezpečné v případě, že by se stalo něco, co ta opozice hlídat musí a hlídat bude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Němcová. Do rozpravy, nebo s návrhem usnesení? (Poslankyně Němcová: Do rozpravy.) Do rozpravy. Prosím, paní poslankyně Němcová, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já bych se pravděpodobně vešla i do faktické poznámky, ale chtěla jsem pouze reagovat na to, co zde řekl pan kolega Faltýnek.

Má interpelace v žádném případě nebyla směřovaná proti tomu, co jste dělali před vstupem do politiky. Já musím reagovat na vaše slova, kde jste říkal: Já jsem si poctivě žil. Já musím říct, že my jsme si taky poctivě žili. Já jsem nevstoupila do politiky ze školy a nestala jsem se politikem. Předtím jsem měla soukromé knihkupectví, něco jsem si taky zkoušela. Jsem šťastná, že jsem se takhle mohla po pádu komunistického režimu postavit na vlastní nohy a prokázat, jestli na nich umím, nebo neumím stát. Moc bych si vyprosila, abyste nás napadal z toho, že tato pravicová strana, na kterou jste ukazoval do lavic, ODS, je například stranou, kde lidé

neprošli žádnou normální praxí, žádným normálním životem. Mně se neomlouvajte, já tady poukazuji na to, ani jsem nežádala ničí omluvu. Já jsem žádala odpověď předsedy vlády na to, aby mi vysvětlil, v jakém střetu zájmu se ocitáme, jestliže do státní správy – a teď prosím, aby mě poslouchali ještě někteří další kolegové z hnutí ANO, nemluvila jsem o Poslanecké sněmovně, mluvila jsem o státní správě, ministerstvech, která jsou řízena hnutím ANO – jestliže prorůstání této společnosti Agrofert do státní správy je, nebo není rizikem.

Argumentovala jsem výstupy z Evropské unie. Argumentovala jsem komentáři z novin. Argumentovala jsem také vašimi vzájemnými přestřelkami, které jste si v rámci koalice sdělovali v médiích. V žádném případě jsem nezpochybňovala vaši předchozí soukromou činnost, ať už byla v rezortu pana Babiše nebo kohokoli. Já se tím začínám zabývat teprve ve chvíli, kdy jsme v politice, kdy politika má být svobodnou soutěží politických stran nebo politických hnutí, ale svobodnou soutěží. A já tento svobodný prostor přestávám vidět zejména proto, že tady média, která mají hlídat svobodný prostor, vlastní ten stejný člověk, který vlastní Agrofert, a ten stejný člověk, který je tady místopředsedou vlády a ministrem financí. Tam já to riziko spatřuji. Tady evidentně dochází k tomu, že svobodná soutěž má už jiné parametry, než na které jsem byla zvyklá ve chvíli, kdy jsem vstupovala do politiky já sama, a kde tato rizika opravdu neexistovala. Proto o nich mluvím. A nebylo to v žádném případě namířeno osobně proti vám. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan předseda Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, vládo, kolegové. Já nemůžu nereagovat na projevy paní kolegyně Němcové a pana Stanjury, prostřednictvím pana předsedajícího. Na co my si to tady hrajeme? Vy tady kritizujete, že si pan Babiš přivedl lidi z Agrofertu? Vy tady tvrdíte, že do vlády a do ministerstev by měli chodit jenom političtí matadoři? Nebylo by taky rozumné zakázat lidem z Agrofertu chodit k volbám? Co to tady děláte za kastaci? My přece chceme, aby tam byli schopní, pracovití, poctiví lidé. A jestli jsou deset let v nějaké politické straně, nebo jsou nestraníci, ale jsou profici, o to by nám přece mělo jít. Já jsem úplně zděšen tím, co tady dneska slyším. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Nyní pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Kolegyně, kolegové, já jsem neměl v úmyslu jít do nějakých osobních napadání nebo útoků. Já jsem jenom reagoval na to, co tady zaznělo od kolegyně Němcové a pana Stanjury.

Ale ještě mi dovolte jednu poznámku k vystoupení Františka Laudáta k tomu Bruselu. Víte, já nevím, kdo z vás v posledních minus dva roky zpátky a v posledních pěti letech chodil po těch chodbách na Komisi nebo v Evropském parlamentu. Víte, mně tam bylo při těch debatách s kolegy ze zemědělského výboru, z výboru pro životní prostředí s vrcholovými představiteli na DG AGRI velmi smutno a stydno za to, že jsem byl Čech.

A víte proč? Protože na těch chodbách ti úředníci z Evropské komise, ti Poláci, Maďaři, Rakušáci, Řekové, Portugalci, kteří vůbec o zemědělství nevědí nic a dělají to úplně blbě, na rozdíl od nás, říkali: Vy jste z té země, kde se kradou ty naše dotace. Vy jste z toho Česka, kde se rozkrádají evropské peníze... Přátelé, víte, jak mně bylo? Já doufám, že k této situaci už – i když tedy Agrofert nějakým způsobem funguje v české politice – nedojde. Že takto, Františku Laudáte prostřednictvím pana předsedajícího, o nás nebudou hovořit ti úředníci na tom DG AGRI a DG SANCO. Já jsem to zažil na vlastní kůži a bylo mně stydno. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já do Bruselu nechodím, tak nevím, jestli bych se tam styděl, nebo nestyděl. Nevím, jak by se např. dnes lidé z různých výborů pro bezpečnost v orgánech NATO tvářili na to, že když dojde na zásadní věci – a tam skutečně, jestli se připojíme k nějaké alianci ohnutých banánů nebo neohnutých banánů, asi je bagatelní, a každý si tak nějak snaží utrhnout ten svůj píseček, ale nejsou to zásadní věci. Vy dneska selháváte v zahraniční politice v těch elementárních věcech, tj. bezpečnost, ochrana svobody, ochrana lidských práv. Takže tam bych se hanbou propadal. A ničíte to, co tady vybudoval Václav Havel, náš kredit. Tak nevím, jestli se mám stydět dneska víc. Za tohle já bych se styděl, jestli se přidáme k nějaké alianci, jestli ještě někde utrhneme dotaci, což vůbec nezpochybňuji, že je potřebné možná pro nějakou část zemědělců, pro nějaký obor v zemědělství, např. cukrovou řepu, já to nezpochybňuji, protože tomu nerozumím a nevím. Když to dělá Jurečka, tak to bude asi správně. Nicméně vy selháváte v těch podstatnějších věcech.

Ale o to nejde. Já jsem jenom chtěl, aby tady vystoupil premiér a řekl, že z tohoto pohledu nehrozí žádné riziko, že by Česká republika nakonec mohla mít veškeré dotace zaražené. Koukejte už také na současnost a budoucnost. Já nezpochybňuji například, a řekl jsem to tady mockrát, Prachaře za minulé věci, které se děly na ŘSD. Ty nějak má řešit. Když někde něco najdete, tak zavolejte policii. Ale vy fatálně selháváte ve věcech aktuálních. Mě zajímá současnost, budoucnost. Dlouho si nevystačíte, když budete lidi krmit minulostí. Začněte je krmit reálně výsledky práce současnosti. O nic jiného mně tady nejde. A stačí, když pan premiér tady řekne – ano, já za to ručím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Jestliže ne, rozpravu končím a dovolím se otázat paní poslankyně Miroslavy Němcové, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k odpovědi pana premiéra. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo ještě jednou, pane místopředsedo. Já tedy po té rozpravě, která proběhla, kdy jsme se dotkli řady okruhů, ale nemám pocit, že by pan premiér dostatečně reflektoval onen střet zájmů, o kterém já jsem mluvila, navrhu usnesení Poslanecké sněmovny: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky nesouhlasí s odpovědí předsedy vlády na interpelaci – a teď je tam to číslo, které nevím z hlavy – Miroslavy Němcové ve věci střet zájmů – Agrofert.

Musím předpokládat samozřejmě jako realista, že toto usnesení nebude přijato. To je normální možnost při hlasování. Tak chci avizovat, tak jak už jsem to ostatně učinila ve svém úvodním slově, že v tomto tématu budu pokračovat i dalšími písemnými interpelacemi. Ten druhý okruh jsem naznačila, tzn. okruh lidí spojených s bývalou Státní bezpečností působících v řadách současného managementu dosazeného Agrofertem. Státního managementu myslím. A ten další okruh se bude týkat přesné výše finanční, tedy čerpání dotací a obchodu se státem, se společností Agrofert. Takže pokračovat v tématu budeme, ať už rozhodnutí Sněmovny na tuto interpelaci bude jakékoli. Svůj návrh usnesení jsem přednesla a děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové a budeme hlasovat o návrhu usnesení, který přednesla, s tím, že Sněmovna nesouhlasí s odpovědí pana premiéra na interpelaci paní poslankyně Miroslavy Němcové ve věci personální změny na ministerstvech spravovaných politickým hnutím ANO dle sněmovního tisku číslo 315.

Já zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro? (Poslanci vlevo žádají odhlášení.) Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Poté, co se počet přítomných ustálil, zahajuji hlasování o usnesení tak, jak bylo předneseno. Kdo je pro toto usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 104, přihlášeno je 88 (na tabuli vzápětí 89) poslankyň a poslanců, pro 28, proti 54. Návrh usnesení nebyl přijat. Děkuji panu premiérovi i paní poslankyni.

Další interpelací, kterou se budeme zabývat, je interpelace, kdy pan předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci paní poslankyně Miroslavy Němcové ve věci úniků odposlechů a informací z vyšetřovacích spisů do médií. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 316. Projednání této odpovědi bylo minulý čtvrtek přerušeno a já otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, u té první interpelace, kterou jsem vznášela, jsem věděla, že je rozpor mezi mnou a panem premiérem. Každý tu věc cítíme jinak. Neberu to fatálně, je to nakonec přirozené. Na politickém spektru jsou názory odleva doprava. Rozumím i tomu, že pan premiér je vázán koalicí, která mu neumožňuje působit tak, aby si ji pohněval nebo rozbil. To všechno já chápu. Chtěla bych to říct na úvod této druhé interpelace, která se týká úniku odposlechů – tím myslím zejména úniku odposlechů do médií.

Chci konstatovat, mám alespoň ten pocit, že v této interpelaci si s panem premiérem rozumíme o trochu více. Chci mu poděkovat za odpověď, kterou jsem dostala. Svou interpelaci jsem posílala 2. června, tak jako tu předchozí. V řádné době jsem dostala od pana předsedy odpověď. A oba dva se zabýváme tím, co považujeme za velké riziko, pokud jde o spravedlnost, o průchod spravedlnosti v České republice.

Děkuji vám tedy, pane předsedo vlády. Já jsem ráda, že se shodneme v tom, že nezákonné zveřejňování skutečností relevantních v trestním řízení je nepřijatelné, neboť tímto dochází mj. i ke zpochybňování principu spravedlivého procesu. Přesvědčivou odpověď bych ale ještě ráda dostala v tom slova smyslu, jaké kroky skutečně můžete učinit ze své pozice, anebo jste už dokonce učinil k tomu, aby tento nešvar, který já považuji za jed současné společnosti, byl ne úplně odvrácen, to se nám zcela jistě nepodaří, ale v maximálním možném způsobu omezen. Chtěla bych říci, že se tím zabývám, ať chci nebo nechci, každou chvíli, protože mám dojem, že celý veřejný diskurs, debata o tom, co je politika a kdo v ní hraje jakou roli, se odehrává jenom prostřednictvím kriminalizace a skandalizace. A k tomu neúčinnější metodou je používání odposlechů.

Sám pan předseda vlády – a děkuji za to, nevím, zda to bude chtít ve své odpovědi znovu zopakovat – mi velmi obšírně popsal např. počty jednotlivých úniků informací, kdy v roce 2013 to bylo – píše pan premiér – celkem 157 případů. Nejvíce případů úniku informací v tomto roce bylo prošetřováno u Policie České republiky a to bylo celkem 142 případů. Rozvádí tam také čísla, která se týkají roku 2012, kde těchto případů bylo celkem 129. A opět zde figuruje významně Policie České republiky.

Jsem přesvědčena o tom, tak jak se snadno říká, ale ono to funguje, cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly a všechny jednoduché recepty na radikální vypořádání se s negativními jevy v naší společnosti, se kterými se musíme potýkat, vedou k nahrazení špatného ještě horším. Žijeme v poněkud orwellovské době, která zachvátila nejen naši zemi, ale i řadu jiných států. Odposlechy a další kompromitující materiály jsou žádaným zbožím a jejich účelové zveřejňování často slouží jenom k politickému boji a je vedlejší, když se časem zjistí, že řada těchto kauz je nějak vyrobena na nějakou zakázku, není podložena dostatečnými důkazy a s odstupem několika let nedochází k pravomocným odsouzením.

Jak jsem řekla, chápu, že tento nešvar se nám nepodaří, i kdybychom vyvinuli sebelepší úsilí, jednoduše odstranit, ale přeci jenom vzhledem k tomu, co jste mi,

vážený pane předsedo vlády, odpověděl zejména na tu četnost úniků z řad Policie ČR a i z ostatních míst, tak bych byla ráda, kdybyste s touto svou odpovědí Sněmovnu též seznámil, protože se domnívám, že to není věc, která by měla trápit jednoho člena jedné politické strany, ale že by se měla týkat nás všech. Proto bych vás zdvořile žádala, abyste svou odpověď Sněmovně zprostředkoval, případně doplnil. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Dále se do rozpravy hlásí pan premiér. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já se domnívám, že v tomto režimu máte tu odpověď, které se týkala interpelace paní poslankyně Němcové, k dispozici. Já jsem se ve své odpovědi skutečně soustředil na to, jaké mechanismy má stát, státní správa pro to, aby řešila otázky úniku odposlechů a informací z vyšetřovacích spisů do médií, což bylo téma písemné interpelace paní poslankyně Němcové.

Já jsem ve své odpovědi zmínil zejména aktivitu Generální inspekce bezpečnostních sborů, která se těmito případy zabývá. Skutečně platí, že v roce 2012 se inspekce zabývala úniky informací celkem ve 204 případech, pokud šlo o rok 2013, tam se zabývala úniky informací ve 157 případech, s tím, že v řadě případů se zabývala úniky na základě vlastní iniciativy. Také platí informace, kterou zde zmínila paní poslankyně Němcová, že největší počet případů úniků informací byl prošetřován u Policie ČR. Jenom v roce 2013 to bylo 142 případů, předtím v roce 2012 to bylo 180 případů, ale bohužel tyto případy byly prošetřovány i u dalších složek bezpečnostních sborů.

Chtěl bych ujistit jak paní poslankyni, tak i Poslaneckou sněmovnu, že z pohledu Generální inspekce bezpečnostních sborů těmto únikům bude i nadále věnována dostatečná pozornost s tím, že tady dochází i ke spolupráci s vedením bezpečnostních sborů s cílem navrhnout a realizovat taková preventivní opatření, která by eliminovala možnost úniku těchto citlivých informací v průběhu vyšetřování. Chci pouze upozornit na fakt, že tyto informace v rámci probíhajícího trestního řízení nemají k dispozici pouze bezpečnostní složky, ale v určité fázi se s těmito informacemi seznamují i další účastníci trestního řízení, včetně právních zástupců. To znamená, pak už dochází k významnému rozšiřování počtu lidí, kteří se mohou se záznamy, které jsou součástí příslušných trestních spisů, seznámit, a pak už je to okruh osob, který stát plně nemá pod svou kontrolou a nemůže úplně omezit a zabránit tomu, jakým způsobem je pak následně s těmito informacemi nakládáno. Tam je samozřejmě pak otázka legislativy, která řeší zveřejňování takovýchto odposlechů, a tam je otázka veřejného zájmu předmětem trvalé diskuse a vím, že je to předmětem i trvalé diskuse tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Čili pokud shrnu přístup státní správy a přístup vlády, já podkládám tuto otázku za závažnou. Nezákoně zveřejňování skutečností, které jsou relevantní v trestním řízení, je nepřijatelné, protože tím dochází mj. i ke zpochybňování principů

spravedlivého procesu. Cílem vlády by mělo být, aby každému občanovi bylo zajištěno a garantováno jeho právo na spravedlivý proces. Problém s odposlechy je přirozeně závažným problémem a musím říci, že negativa porušování zákonů v tomto směru se prolínají funkčním obdobím několika posledních vlád, aniž by se podařilo najít nějaké komplexní, celkové a skutečně efektivní řešení. Čili tady v tuto chvíli je vláda připravena důsledně využívat možnosti stávající legislativy a byl jsem ujištěn, že i Generální inspekce bezpečnostních sborů je připravena velmi aktivně pracovat se všemi podněty, které obdrží, popř. s podněty, které získá v rámci své vlastní činnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi a mám zde faktickou přihlášku pana poslance Štětiny. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, už jsem chtěl vystoupit v minulém bodu, ale ještě jsem se ovládl, ale teď už nemůžu. Mě vůbec netrápí, že noviny něco otisknou, mě trápí jiná věc. Mě trápí to, že vůbec k takovýmto událostem dochází, že politici si domlouvají kšefty! Když si přečtete knihu, kterou teď nebudu jmenovat, protože bych se mohl dopustit propagace, která není dovolena, ale jedná se tedy o kmotra Mrázka. Jedná se o věc, která zde probíhala historicky desetiletí, kterou někdo vedl. Takže nenadávejme novinářům, že něco otisknou. Kdyby nebylo co otisknout, tak by to jistě neotiskli. (Projevy nesouhlasu.)

Já jsem byl sledován Státní bezpečností od roku 1969 do roku 1978. Počítám s tím, že moje telefony jsou nahrávány. Není to nic mimořádné. Prostě musíme s tím všichni počítat, protože jsou zde služby, které samozřejmě mohou a dokážou to. Ale je potřeba, abychom se všichni chovali tak, abychom nedávali novinářům žádnou záminku k tomu, aby mohli něco psát. Takže mě to netrápí a já na druhou stranu jsem rád, že prostě máme mezi sebou novináře, kteří to napíší. Já vám děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a táži se, zda se – paní poslankyně Němcová se hlásí do rozpravy. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Asi nejprve k panu poslanci Štětinovi. My si v této otázce určitě nebudeme rozumět a absolutně odmítám vaše osočování z toho, že by například mě mohlo trápit to, že jsou zveřejňovány věci, které usvědčují lidi z trestného konání. Já jsem přesvědčena, a tak je také koncipován náš právní řád, je stanoven tak, aby si nemohl nikdo z občanů České republiky stěžovat na to, že se mu nedostalo zákonného procesu.

Zákonný proces znamená, že nejste předem vystaven mediálnímu lynči, aniž by byly jakékoli důkazy pro to, že jste něco udělal nebo neudělal. Historie nás poučuje o tom, jak je tenhle mediální propagandistický lynč velmi snadný. Stačí připomenout

éru, nejtěžší snad éru po druhé světové válce, padesátá léta v tehdejší Československu, kdy hlas lidu volal po popravě doktorky Milady Horákové, protože byl zpracován tou nenávistí, která se šířila, a nevěděl vůbec, co udělala nebo neudělala, jestli všechna ta osočení, která generální prokurátor Urválek ječel do tehdejšího rádia, jestli to vůbec má jakýkoli reálný podklad. Přesto lidé psali petice ze závodů, škol a já nevím odkud všude, aby doktorka Milada Horáková byla popravena.

Já mluvím o tomto principu, kdy nám nikdo nemá šmírovat soukromí. Odmítám vaši tezi: Jsem připraven na to, že mě poslouchají nevím jaké služby, od toho tady koneckonců jsou, tak mě poslouchají. Já se chovám tak, abych jim nezavdal příčinu k tomu, aby mě mohly nějakým způsobem stíhat nebo něco proti mě mít. Já na to připravena nejsem. Já nejsem připravena na to, že český stát za peníze daňových poplatníků organizuje služby, které je poslouchají, šmírují, mapují jejich soukromí, po kterém jim vůbec nic není. Já si chci žít v normální svobodné společnosti, která něco takového vylučuje.

Mluvila jsem tady o zveřejňování odposlechů, které unikají, a pan premiér to trochu rozvedl, které unikají například z policie. Zkuste mi prosím, kolegové, říci, jak tedy probíhá spravedlivý proces, jestliže ve chvíli, kdy má nějaké médium kontakty do policie, policie mu nějak za nějakou úsluhu nebo jenom proto, aby to měl ten člověk z policie u nich dobré, dá informace, které potom deformují průběh spravedlnosti a naprosto vylučují, aby se kterékoli osobě, kterou to potká, dostalo onoho ústavního práva na spravedlivý proces. Já na to šmírování prostě nejsem připravená. Já nechci, abychom se vrátili do doby komunismu, kdy tady StB měla natažené dráty úplně na všechny a šmírovala úplně všechny. Já si myslím, že svobodná vyspělá demokratická společnost se musí proti takovým praktikám bránit. A jestliže jsem mluvila o tom, že tyto skutečnosti, zveřejňování těchto citlivých věcí, poškozují spravedlivý proces kohokoliv, nemluvila jsem jenom o politicích. Mluvím i o lidech, kteří do toho spadli, ani nevědí jak a ocitli se v mlýnu toho mediálního světa, bulvarizují jejich život, rozvracejí jejich život, trpí tím jejich rodiny, tak já prostě tento princip musím odmítnout. Jsem ráda, že alespoň cítím, pokud se tedy nemýlím, že v tomto ohledu nalézám nějakou základní shodu s předsedou vlády.

A pokud bych měla ještě něco panu poslanci Štětinovi doporučit jako čtení, jestli on čte Kmotra Mrázka, je jeho věc, já bych mu možná doporučila teze, které se týkají obrany svobody lidí, kteří už v minulosti měli co k tomuto tématu říci, a myslím, že jejich hlas ve veřejném prostoru platí, tak mi dovolu, abych ocitovala – nebude to celý článek, ale budou to některé statě z článku Bohumila Doležala Střední Evropa – profizlováno, propráskáno. Tento článek uveřejnil 1. července roku 2014 na serveru Echo 24. Omlouvám se autorovi, protože budu skutečně vybírat, ale tím, že jsem řekla zdroj, datum, všechno, můžete si ten text najít a přečíst si ho celý. Ale přesto ocituji:

U nás obecně odposlechy už od počátku tisíciletí masivně unikají z policejního vyšetřování do médií, zejména do Mladé fronty DNES, která je nyní vlajkovou lodí mediální flotily oligarchy Babiše. Tak tomu bylo i v kauze Nagyová–Nečas, v jejímž důsledku padla vláda a proměnily se politické poměry v České republice a která od té

doby devastuje českou žurnalistiku, politiku a zasahuje i justici. To, že média kontrolují politiku a usilují o její transparentnost, je přirozené, patří to k demokracii. Nepřirozená je ovšem mánie odposlouchávání, udávání, špehování a nejrůznějších indiskrecí, která zachvátila nejen náš region, ale celý západní svět. Hrůznými případy je aféra WikiLeaks nebo případ Edwarda Snowdena. Aktivity tohoto typu prolamují hranice mezi úsilím o transparentnost a povinností státu či společenství států pečovat o bezpečnost občanů. Diplomacie ze své povahy nemůže být ve všem všudy transparentní a tajné služby být transparentní leckdy ani nesmějí, a úsilí v maximální otevřenost tu snadno přerůstá ve vlastizradu.

Svoboda a demokracie je možná jen ve společnosti jistot – tam, kde panuje loajalita občanů k zemi, v níž žijí, a k sobě navzájem. A základním pojmem je důvěra. V atmosféře všeobecné nedůvěry trpí i svoboda a demokracie.

Všechny jednoduché recepty na radikální, revoluční řešení krizové situace vedou jen k nahrazení špatného ještě horším. Transformace společnosti čuňat ve společnost civilizovaných lidí je bolestný a dlouhodobý proces a nedá se řešit klackem, přísnými zákony a přísnými orgány činnými v trestním řízení, což je ideologie mnohých občanských iniciativ naší velké protikorupční revoluce. Velmi neblahá je i role spasitele: prostého pracujícího člověka, pokud je zároveň miliardář, tím lépe, jenž přichází svrhnout třiadvacetiletou vládu politiků, kteří kradou a nemakají. Obojí, orgány i spasitel, se chtě nechtě doplňují. Na prahu naší svobody v roce 1990 ve společnosti dobrá vůle potřebná ke svobodě a demokracii ještě byla. Dnes se zdá, že jsme ji prošustrovali.

A nakonec: Ke svobodné společnosti, která zároveň dává občanům pocit bezpečí a jistoty, patří neodmyslitelně i právo na soukromí a diskrétnost, a to pro všechny, tedy i pro politiky, protože politici jsou také lidi. Dnes, jak se zdá, není člověk bezpečný ani v posteli nebo – to nebudu dodávat kde. Vypadá to, že žijeme v jakési hysterické simulaci bezbřehé svobody: pod tlakem fanatických hlupáků, kteří se vydávají za mravní absolutisty, Vzniká svět, v němž se nedá žít, svět, jenž na můj vkus až příliš připomíná to, z čeho jsme se před pětadvaceti lety špinaví, potrhání a potlučení vyhrabali.

Tolik některé úryvky z textu, který já považuji na toto téma za důležité. Omlouvám se panu předsedovi vlády, protože rozumím tomu, že poněkud toto vybočuje z toho diskursu, který jsme vedli mezi sebou prostřednictvím mé interpelace, ale pan poslanec Štětina jej rozšířil. A já bez jakékoliv snahy vyhrocovat tuto diskusi ale musím zmínit, že nemožu zapomenout na působení jednoho z bývalých politiků strany, jejímž byl pan poslanec Štětina členem – Věci veřejné Víta Bárty a jeho velký a zvláštní zájem právě o aktivity v pátrání soukromí lidí. Já z toho nerozumím těm vašim větám o tom, že vám to nevádí. Mně osobně to velmi vadí a považuji to za hrob demokratické a svobodné společnosti. (Potlesk z lavic napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Zlatušku a připraví se pan poslanec Štětina. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, k tomu, co tady říkala paní poslankyně Němcová. Myslím, že jednak v tom citovaném úryvku se dopustila toho, že trochu smotala dohromady pád Nečasovy vlády. Byla tam sice zmínka o tom, že jeden z těch problémů bylo, co se odehrávalo v posteli – já bych dodal, že to bylo placeno z veřejných peněz. Ale bylo to dáno do souvislosti s vlastnictvím Mařry. Pokud vím, Mařra byla koupena Andrejem Babišem až podstatně později.

Ale to podstatné, co v únicích odposlechů zůstává stranou, je, jestli tohle není zájem těch, kteří jsou v tom vyšetřování. Jejich advokáti mají přístup do spisů. V okamžiku, kdy se ty odposlechy dostanou ven, tak poté se dají používat absurdní analogie s procesem s Miladou Horákovou a naznačovat, že zde snad na základě těch publikovaných odposlechů chodí nějaké masové dopisy, které ovlivňují naši justici. Toto je manipulace veřejností, toto je manipulace tím procesem, který by měl nastat, a toto v důsledku poškozují občany této země, občanskou společnost jako takovou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji tedy ještě jednou. Nechci samozřejmě vyhrocovat situaci, ale musím říct kvůli pořádku několik věcí.

Za první. Já jsem byl pouze na kandidátce Věcí veřejných a členem Věcí veřejných jsem nebyl ani nejsem a ani jsem nebyl.

Za druhé. Já se domnívám, že tady mezi námi není tolik poslanců, kteří si pamatují padesátá léta. Já si je skutečně pamatuji. A pamatuji si moc dobře na proces s Miladou Horákovou a také si dobře pamatuji, jak mi rodiče říkali: Prosím tě, o tom nikde nemluv, nebo nás všechny zavřou. Já si samozřejmě nepřeji, aby se taková doba znovu sem vrátila. Myslím si, že v tom je mezi námi souhlas.

Já souhlasím i s vysvětlením pana premiéra. Mně úplně stačí, co řekl. Má pravdu.

Poslední věc. Vážená paní poslankyně prostřednictvím předsedající, já jsem na vlastní kůži moc dobře zažil, co to je mediální lynč. Když jsem se stal nepohodlným, že jsem si dovolil kritizovat veliký korupční skandál, tak o mně Česká televize natočila pořad, dle kterého jsem měl zabít pacienta, protože jsem nevyjel od jednoho případu ke druhému. Mně to málem rozvrátilo rodinu, byl soud, nezávislý soud, ze kterého jsem měl velmi smíšené pocity a samozřejmě jsem ho prohrál. Takže mi nikdo nemusí říkat, co to je mediální lynč. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Registruji dvě přihlášky. Nejdříve faktickou pana poslance Plzáka a potom paní poslankyně do řádné rozpravy. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, chápu paní kolegyni Němcovou, že chce žít v demokratické svobodné společnosti. To chceme žít všichni. Ale co se tady v minulých letech vybuodovalo? Vybuodovalo se tady něco, čemu Američané říkají crony capitalism, kumpánský kapitalismus. To je to, že nevíteží ve svobodné demokratické společnosti ten, kdo je lepší, levnější, lépe podniká, ale ten, kdo má ty kumpány. Kumpány u úřadů, kumpány u politických stran atd. A to je to, co ti lidé, kteří potom vás nevolili, prostě nechťeli. A my to nechceme také. Tak nám tady neříkejte, že se chcete vrátit do té svobodné demokratické společnosti, co tady byla předtím. My to nechceme. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Němcovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Ano, není to jednoduchá debata. Rozumím tomu, že se dotýkáme velmi citlivých a bolavých věcí, ale v takovém případě bych musela svému panu předřečníkovi říci a připomenout, aby se tedy také nějak silně postavil, když už tady vidí Českou republiku za uplynulých 25 let jenom jako společenství kumpánů a podivných lidí, k tomu, co řekl také jeden z velmi mediálně oblíbených lidí, Ivo Rittig, kterého já jsem v životě neviděla, nikdy jsem s ním nemluvila, ale řekl to na adresu předsedy vašeho hnutí, majitele Agrofertu. Ve chvíli, kdy Andrej Babiš – možná to najdete někdo, prosím, přesně – kritizoval právě ten korupční podle Andreje Babiše systém minulých let, tak Ivo Rittig mu vzkázal nějakou esemeskou: Ale Andreji, radši moc nemluv, vždyť víme, jak to bylo.

Já bych moc uvítala, kdybyste dokázali, když už tedy máte ten namířený ukazováček zvednutý permanentně a dehonestujete uplynulých 25 let, kdybyste dokázali také alespoň minimální sebereflexi v tom, že se podíváte také sami na sebe a nebudete hledat vinu jenom u těch druhých.

Pokud jde o pana poslance Zlatušku, já jsem prosím ničím nemanipulovala, já jsem tady jasně řekla, že čtu text, který není mým textem, že čtu článek, který zveřejnil pan Bohumil Doležal. Já s tímto článkem naprosto souhlasím, ty teze jsou mi blízké, ale nebyla to žádná manipulace. Prosím, abyste se takových výroků přistě zdržel nebo lépe poslouchal ve chvíli, kdy tady někdo mluví, než na něj budete reagovat.

Já jsem prostě přesvědčena o tom, možná i v souvislosti s nedávným státním svátkem, který jsme oslavili, tak jsem se podívala na stenoáznamy z první republiky, které jsou v archivu Poslanecké sněmovny, a dívala jsem se, jakou roli svobodné a demokratické společnosti připisoval tehdy Tomáš Garrigue Masaryk, který

22. prosince 1918 na Pražském hradě stanul před Národním shromážděním a jako nový prezident nově se zrodivšího státu definoval úkoly tohoto státu nejenom na poli hospodářském, nejenom na poli vzdělávacím, nejenom na poli zahraničním, ale řekl tam jednu větu, která nebývá tak často citována, a mně se zdá, že k té dnešní diskusi se velmi dobře hodí. Řekl: "Spravedlnost je matematikou humanity." Já si myslím, že tohle je věta, která by nám mohla jako výstražný maják blikat v hlavě, a měli bychom chápat, když se bavíme o tom, co jednak spravedlnost a jednak humanitu naší společnosti poškozují.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní mám zde dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Plzáka a poté se připraví pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. To bude jenom velmi krátká reakce. Takovou esemesku přeče, když si z někoho budu chtít vystřelit, napíše každý. Přeče byste tomu nevěřila.

A já jenom k té demokracii. Tady došlo totiž k tomu, že ti lidé se opravdu za naši svobodnou a demokratickou společnost, jakou jsme tady měli v posledních, já nevím, deseti letech, začali stydět. To, že jsme měli někde – aby tady chtěly žít naše děti – to nebylo proto, že bychom si to vymysleli. Kdo se s těmi mladšími lidmi stýká, ať jsou to moji kolegové v práci, tak ti vám opravdu řekli, že tady prostě žít nechtějí. Že tady žít nechtějí a že radši půjdou někam do zahraničí, protože se za tu zemi styděl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Paní předsedající, jestli by to šlo nějak paní poslankyni Němcové vysvětlit, že v okamžiku, kdy tady cituje manipulativní text komentátora a ztotožňuje se s ním, tak je korektní o ní říci, že také manipuluje.

Jinak k té další věci, co povídala, tak stejnou dikcí, jakou zvolila, bych mohl říci, že jedna majitelka knihkupectví tady citovala z esemesek pana Rittiga, o kterém se snažila předstírat, že ho nikdy neviděla, a navíc esemesky jsou v režimu listovního tajemství. Co k tomu dodat, že?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Novotného a poté se připraví paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné dopoledne. Já zkusím být stručný. Nechtěl jsem původně vůbec do té debaty vstupovat.

Ve své politické straně jsem se v minulých letech v mnoha případech velmi často utkal v konkurenčním boji s lidmi, kteří pro mě symbolizovali to, jak tato politická strana nemá vypadat. Takových soubojů jsem zažil mnoho. Občas jsem v nich prohrál, občas jsem v nich vyhrál. Tito lidé, kteří pro mě symbolizovali to, jak tato politická strana nemá vypadat, se velmi často chlubilí svými byznysovými kontakty. Jmenovali nejrůznější jména. Jméno Andrej Babiš mezi těmito jmény nikdy nechybělo. Bylo to vždycky jméno, které bylo součástí oné šedé zóny těchto lidí. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s faktickou paní poslankyni Němcovou. Připraví se pan poslanec Plzák. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Němcová: Tady je to tak snadné. Pan poslanec Zlatuška je přesvědčen, že já se s Ivo Rittigem nějak významně znám. Já opakuji, že jsem Ivo Rittiga neviděla, nemluvila s ním, osobně jsem se s ním nikdy nesetkala. Pokud jsem ho viděla, tak na obrázku v novinách.

Mně, pane poslanče Plzáku prostřednictvím paní předsedající, nemůže Ivo Rittig poslat esemesku, tak jako že vtípnou esemesku může poslat kdokoli každému. Nemůže, protože na mně prostě nemá léta telefon a nemá mě léta ve své databázi užitečných kontaktů. Prostě takovou esemesku mi posílat nemůže. A já se tady od vás nenechám urážet, protože vy proto, abyste překryli to, o čem jsem mluvila i ve své první interpelaci, tedy o tom zločinném rozvratu České republiky pomocí vlivu mediálního, ekonomického a politického, toho gigantického střetu zájmů, tak se tady snažíte napadat člověka, který o hodnoty demokracie a svobody po celé své působení na politické scéně věrně usiloval. A já z toho neuhnu. Utvrzují mě v tom i voliči, kteří mi pětkrát dali znovu důvěru a se stoupajícím počtem hlasů mě vyslali do Poslanecké sněmovny.

To jsem chtěla říct na margo této pro mě zcela ubohé diskuse ze strany dvou mých předěčníků. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že udeřila jedenáctá hodina, přerušuji tuto interpelaci. Ani minutu. Je jedenáctá hodina, ukončujeme interpelace pro tento den. Přerušuji tuto interpelaci a budeme se jí zabývat na příštím projednávání.

Vážené kolegyně a kolegové, připomínám, že po písemných interpelacích máme již pevně zařazený bod 70, poté bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu této schůze. Upozorňuji, že na 12.30 hodin máme pevně zařazený blok voleb, a to body 102, 103, 104 a 105.

Ještě se táži, zda se někdo hlásí s návrhem na změnu schváleného pořadu 19. schůze. Mám tady přihlášku pana poslance Sklenáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové.

Dovolil bych si navrhnout některé změny týkající se dnešního pořadu schůze. Tak jak jsem avizoval předsedům poslaneckých klubů již včera, navrhuji, abychom teď hned, ještě než se dostaneme k tomu jednomu pevně zařazenému bodu, projednali čtyři ratifikace v následujícím pořadí. První bod 89, sněmovní tisk 285, což je ratifikace Smlouvy mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, a potom tři druhá čtení, bod 73, sněmovní tisk 138, ratifikace Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, bod 74, sněmovní tisk 139, Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, a bod 75, sněmovní tisk 140, Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti. Poté by následoval bod, který jsme již pevně zařadili.

Druhý návrh se týká dnešního pořadu po skončení ústních interpelací, kdy bychom zařadili ještě tři body z gesce paní ministryně Marksové, jednak bod 71, tisk 136, což je ratifikace Doplnkové smlouvy pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými. Bod 52, sněmovní tisk 296, vládní návrh zákona o zaměstnanosti, a bod 49, sněmovní tisk 277, návrh zákona, kterým se mění zákon o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci.

Tolik tedy moje návrhy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Herman, pan ministr. Prosim, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, paní předsedající. Jako navrhovatel navrhuji stažení bodu volba členů Rady Státního fondu kultury ČR, protože nehrozí nebezpečí prodlení a zjistil jsem, že jsou tam některé komunikační šumy, které je třeba vyjasnit. Takže navrhuji stažení tohoto bodu z programu této schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále registruji přihlášku pana poslance Klána.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych zde přednesl dva návrhy na změnu schváleného pořadu schůze. Prvním návrhem je vyřazení volebního bodu 104, volba vedoucího stále delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy, z důvodu přerušení projednávání tohoto bodu ve volební komisi. Druhým návrhem je zařazení nového volebního bodu, který nese název Návrh na volbu členů vyšetřovací komise

Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci výstavby dálnice D47. Tento bod navrhuji zařadit pevně na tento pátek, 31. 10., za tisk 82/7, bod 3 našeho programu, což je veto prezidenta zákona o dětských skupinách. Nejdříve však v 11.30.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí k programu. Není tomu tak. Dříve než přistoupíme k hlasování o návrzích, poprosím o klid ve sněmovně. Dříve než přistoupíme k hlasování, poprosím pana poslance Klána, aby znovu zopakoval svůj návrh, zejména ten nový bod, abychom přesně věděli, kam ho chcete zařadit.

Poslanec Jan Klán: Bylo by to na zítra po bodu 3, ale nejdříve v 11.30 to musí být. (Dotaz z předsednictva mimo mikrofon.) Ne, třetí bod jednání, tedy po bodu veto prezidenta, za ten bod.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Za bod veto prezidenta, nejdříve však v 11.30.

Prosím pana poslance Stanjuru, který se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych požádat pana poslance Klána, aby v tom nedělal takový zmatek. Stačí říct v 11.30. Ne po třetím bodě, nejdříve však v 11.30. Je hlasovatelné 11.30, je to jednoduché a je jedno, kolik bodů předtím uděláme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, táži se pana poslance Klána, zda chce opravit svůj návrh. Prosím, buďte tak laskav a načtěte to.

Poslanec Jan Klán: Vyhovím panu poslanci Stanjurovi – zařadit pevně na zítra 11.30.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, tak to bude určitě jednodušší. Táži se, zda má ještě někdo jiný návrh k programu. Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování podle jednotlivých návrhů.

Nejdříve návrhy pana poslance Sklenáka, to je zařazení bodů 89, 73, 74, 75 před již pevně zařazený bod, to znamená před bod číslo 70. Táži se, zda můžeme hlasovat o všech těchto návrzích současně. Nevidím tady žádnou námitku.

Tedy zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 105, do kterého je přihlášeno 147 přítomných, pro 130. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat druhým návrhem pana poslance Sklenáka a to je zařazení bodů 71, 52 a 49 na dnes po ústních interpelacích. Ptám se, zda můžeme hlasovat o všech návrzích najednou. Nevidím námitku.

Tedy zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 106, do kterého je přihlášeno 149 přítomných, pro 102, proti 16. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana ministra Hermana na stažení bodu Volby členů Státního fondu kultury.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro předložený návrh. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 107, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 125, proti 10. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Klána. – Omlouvám se.

První návrh je vyřazení bodu z již schváleného pořadu a je to bod číslo 104.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 108, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 124, proti jeden. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na zařazení nového bodu, který se nazývá – prosím pana poslance Klána, aby mě kontroloval – je to Návrh na volbu členů do vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky D47. Ten žádá o pevné zařazení na zítra, pátek 31. 10., v 11.30 hodin.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 109, do kterého je přihlášeno 150 přítomných, pro 137. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové pěkné dopoledne. Budeme pokračovat tak, jak jsme si schválili program. Prvním bodem, který otevřu, je

89.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - první čtení

Předložený návrh uvede pan ministr vnitra. Prosim, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych v zastoupení předkladatele před vás předstoupil s žádostí o vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací. Tato smlouva byla po standardním vyjednávacím procesu uzavřena dne 13. května loňského roku v Bělehradu.

Obecné důvody pro uzavírání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací jsou několikateré. Především se jedná o spolupráci ve výměně informací v oblasti hospodářské, politické, vojenské a v rámci ochrany bezpečnostních zájmů signatářů daných smluv. Základním předpokladem pro uzavření podobné smlouvy s jednotlivým státem je především ochota k vzájemné spolupráci ze strany partnerského státu a také především schopnost zajistit utajení předávaných informací. Tento předpoklad podle našeho názoru srbská strana jednoznačně splňuje. Současně Česká republika stejně jako Srbská republika má zájem na vzájemné spolupráci tohoto druhu, při níž dochází k výměně utajovaných informací. Tedy z věcného hlediska existují velmi dobré důvody pro uzavření této smlouvy se Srbskou republikou jako partnerem pro vzájemnou spolupráci přesně v dílce předkládané smlouvy.

Z hlediska obsahového předkládaná smlouva vyhovuje potřebám a zájmům České republiky. Při vyjednávání textu smlouvy bylo postupováno v souladu se vzorovou smlouvou podle směrnice pro expertní jednání o návrzích smluv tohoto druhu a zájmy České republiky se podařilo prosadit v nejvyšší možné míře. Zástupci Srbské republiky s navrhovaným textem smlouvy souhlasí bez výhrad. Ratifikace předkládané smlouvy je v zájmu České republiky, a proto vás žádám o vyslovení souhlasu s tímto krokem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení. Projednáváme bod, který jsme si zařadili.

Nyní poprosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající. Vážený kolegové, vážená kolegyně, pan ministr přednesl návrh předkládané smlouvy, okomentoval ji. Já se domnívám, že všechny věci, na které Sněmovna potřebuje znát odpovědi, asi řekl, a doporučuji, aby navrhovaná smlouva byla postoupena zahraničnímu výboru do dalšího projednání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tento moment neviduji někoho přihlášeného. Vypadá to, že nikdo nechce vystoupit. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táhá se, zda si chcete vzít závěrečná slova. Ani pan předkladatel ani pan zpravodaj nechtějí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táhí, zda máte ještě někdo jiný návrh? Vypadá to, že ne. V tom případě budeme hlasovat.

Návrh usnesení je, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování a táhí se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 110, přítomných poslanců je 154, pro takto navržené usnesení bylo 138 poslanců. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod, kterým je

73.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze
/sněmovní tisk 138/ - druhé čtení**

Prosím, aby se ujal slova pan ministr vnitra Milan Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Vážený kolegyně, vážení kolegové, účelem předkládané smlouvy je zejména zájem odstranit nepřesnost údajů o státním občanství vedených v informačních systémech evidence obyvatel obou států, tedy České republiky a Slovenské republiky, které vznikly v důsledku rozdělení Československé Federativní Republiky ke dni 1. 1. 1993. Za tímto účelem proběhne jednorázové porovnání údajů o osobách, u nichž je uveden údaj o občanství České a Slovenské Federativní Republiky s evidencí obyvatel druhého státu. Smlouva má dále odstranit chybné údaje v registrech rodných čísel a zajistit reciproční uznání rodných čísel, která byla přidělena těmto občanům před

datem 1. 1. 1993 na území České republiky a Slovenské republiky. Česká republika rodná čísla přidělená před tím datem ve Slovenské republice tímto aktem uzná.

Smlouva však neřeší pouze problémy, které vznikly v důsledku rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky, ale umožní i výměnu informací s evidencí obyvatel a registrů rodných čísel a cílem je zajistit aktuálnost a správnost údajů v těchto registrech evidovaných. Smlouva dále umožní poskytování údajů z evidence obyvatel orgánům státní správy a samosprávy, a to pro potřeby vyhledávání vlastníků nemovitostí. Smlouva obsahuje úpravu ochrany osobních údajů. Podrobnosti realizace spolupráce podle smlouvy stanoví prováděcí protokol, který je přiložen pro vaši informaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 138/1.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Usnesení zahraničního výboru je následující. Po odůvodnění náměška ministra vnitra pana magistra Jana Sixty a zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, která byla podepsána 20. ledna 2014 v Praze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu, a táži se, za chcete někdo vystoupit k tomuto bodu, který projednáváme. Nikdo se nehlásí. V tom případě končím rozpravu a táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova. (Nikdo neměl zájem.) Dobře, tak budeme pokračovat.

Přikročíme k hlasování o usnesení, které navrhl zahraniční výbor tak, jak zde bylo přečteno zpravodajem.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 111, přítomných poslankyň a poslanců je 155. Pro návrh je 137 poslankyň a poslanců, takže návrh usnesení byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. A než přistoupíme k dalšímu, tak přečtu jednu omluvenku. Z jednání 19. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 30. října od 16.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová.

Otevírám bod

74.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002
/sněmovní tisk 139/ - druhé čtení**

Opět poprosím, aby se ujal slova pan ministr vnitra Milan Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, cílem předkládaného protokolu je boj proti obchodování s lidmi jakožto závažné formě trestné činnosti. Je to samozřejmě i boj proti porušování lidských práv, který je zpravidla realizován na mezinárodní úrovni, a to ve formě zločinného společení.

Protokol je prvním závazným mezinárodním dokumentem, který obsahuje jak jasnou definici obchodování s lidmi, tak i výčet konkrétních opatření, jež mají smluvní strany přijmout za účelem boje proti této trestné činnosti. Protokol si však neklade za cíl pouze kriminalizaci obchodování s lidmi a jejich vykořisťování, ale za důležité považuje i mezinárodní spolupráci při prevenci těchto škodlivých jevů. Zároveň protokol obsahuje opatření k zajištění pomoci obětem obchodování a jejich ochrany včetně ustanovení týkajících se jejich postavení v přijímacích státech a návratu do země jejich původu. Zvláštní pozornost je věnována rovněž zabezpečení cestovních dokladů vydávaných smluvními stranami tohoto protokolu.

Protokol je doplňkovým dokumentem k Úmluvě OSN proti národnímu organizovanému zločinu. Všechna ustanovení je proto třeba vykládat v souladu s touto úmluvou. Pokud jde například o mezinárodní policejní spolupráci, právní pomoc, vydávání, odpovědnost právnických osob a podobně, uplatní se úprava obsažená v úmluvě. Pro doplnění uvádím, že úmluva vstoupila v platnost v České republice 24. října loňského roku.

Prvého srpna tohoto roku vstoupila v platnost novela trestního zákoníku, která odstranila poslední nedostatek v možnosti plného provádění protokolu v našem vnitrostátním právu. V našem právním řádu dosud chyběla jednoznačná kriminalizace jednání spočívající v přijetí obětí obchodování s lidmi za účelem vykořisťování. Tímto byla odstraněna poslední překážka bránící ratifikaci této úmluvy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře, a poprosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 139/1.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, dovoluji vám, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 10. schůze tohoto výboru dne 21. května 2014. Po odůvodnění náměstka ministra vnitra pana Mgr. Jana Sixty, zpravodajské zprávě poslance Roma Kostřici a po proběhlé rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující ustanovení (usnesení): Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující ústavu (Úmluvu) Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, který byl podepsán za Českou republiku dne 10. prosince 2002.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji, a otevírám rozpravu. Táhá se, zda chce někdo vystoupit k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, v tom případě končím rozpravu. Táhá se, zda si chcete vzít závěrečná slova. (Nikdo neměl zájem.) Děkuji.

V tom případě přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem tak, jak ho zde přednesl pan zpravodaj.

Zahájím hlasování a táhá se, kdo je pro s navrženým usnesením, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 112. Přítomných poslankyň a poslanců je 159, pro návrh usnesení bylo 138 poslankyň a poslanců, takže návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Přečtu další omluvenku. Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se od 14 hodin z osobních důvodů omlouvá pan poslanec René Číp.

Otevírám další bod a tím je

75.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti,
podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze
/sněmovní tisk 140/ - druhé čtení**

Opět požádám pana ministra Milana Chovance, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, materiál, který vám byl předložen, obsahuje návrh na ratifikaci takzvané smlouvy o policejní spolupráci mezi Českou republikou a Arménií. Účelem této dohody je poskytnout potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci policejních orgánů obou států v boji proti všem formám trestné činnosti.

Dohoda umožňuje například výměnu operativních a strategických informací, ať již předávaných na žádost, či spontánně, vytváření pracovních týmů, vysílání konzultantů a styčných důstojníků, spolupráci při pátrání po osobách a věcech či spolupráci v oblasti ozbrojených bezpečnostních dopravedů, například u letadel. Dohoda dále upravuje náležitosti žádosti o spolupráci, možnost odmítnutí spolupráce, úhradu nákladů, ochranu osobních údajů či utajovaných informací.

Jde o standardní smlouvu. Text vychází z českého návrhu smlouvy a obsahuje ustanovení, které umožňuje a usnadňuje sdílení informací předaných arménskými orgány s dalšími státy Evropské unie, respektive státy schengenského prostoru, pro účely ochrany hranic a udělování víz.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. A nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 140/1. Máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi načíst usnesení zahraničního výboru z 10. schůze dne 21. 5. 2014 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra Mgr. Jana Sixty, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 30. ledna 2014 v Praze.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Táží se, zda chcete někdo vystoupit k tomuto bodu? Pokud tomu tak není, v tom případě končím rozpravu. Táží se, zda si chcete vzít závěrečná slova. (Nikdo se nehlásil.)

V tom případě přistoupíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem, jak zde bylo přečteno.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 113. Z přítomných 160 poslankyň a poslanců je pro návrh 141. Konstatuji, že s usnesením byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod.

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů
o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice,
podepsaná v Praze dne 28. listopadu 2013
/sněmovní tisk 134/ - druhé čtení**

Konstatuji, že tímto návrhem jsme se zabývali dne 11. června na 10. schůzi Poslanecké sněmovny, kde jsme přerušili rozpravu. Je to usnesení Poslanecké sněmovny č. 297. Připomínám, že tento návrh byl příkázán zahraničnímu výboru a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 134/1 a 134/2.

Nyní prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Marcel Chládek a zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Rom Kostřica. Táže se, zda pan navrhovatel, ministr školství, mládeže a tělovýchovy, chce vystoupit. Dávám vám slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Jenom se v krátkosti vrátím k rekapitulaci přípravy této Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydaných v České republice a Slovenské republice.

Příprava této smlouvy je poměrně dlouhá, protože její historie sahá již do roku 2010, kdy byla zahájena příprava této nové smlouvy, a byla podepsána, jak tady již bylo řečeno, 28. listopadu 2013. Vzhledem k tomu, že za mého předchůdce pana exministra Štyse nebylo toto projednáno s reprezentací vysokých škol a vyvstaly tam některé problémy, o kterých se diskutovalo, byl tento bod přerušen. Napravili jsme tuto chybu. S reprezentací vysokých škol to bylo projednáno, a to jak se zástupci Rady vysokých škol, tak České konference rektorů. Zároveň bylo připraveno prohlášení mezi ministerstvy školství České republiky a Slovenské republiky. To jsem si vám dovolil poslat, aby každý poslanec měl toto prohlášení. Toto prohlášení především řeší problematiku uznávání docentů a profesur. Vzhledem k tomu, že smlouva neupravuje vzájemné uznávání, zároveň se jednoznačně vyjadřujeme k tomu, že nebudou zpochybněny ani tituly profesorů a docentů, které byly získány na Slovensku v době po 31. 12. 1992.

Zároveň jsme po tomto podpisu udělali ještě některé kroky v zájmu právní jistoty, že Ministerstvo školství tuto problematiku zahrnulo i do novely zákona o vysokých školách, který budete posléze mít také předložen na svých stolech k projednání.

Diskuse, která probíhala mezi Radou vysokých škol a Českou konferencí rektorů, byl tam jeden bod, kde se neshodly, a to bylo ohledně docentů a profesorů, kteří by měli garantovat programy. Česká konference rektorů se přiklání k názoru, že

nebude možnost, aby zahraniční docenti a profesori garantovali právě tyto programy z důvodů rozdílné úrovně zahraničních vysokých škol, přičemž ČR je toho názoru, že akademičtí pracovníci, kteří přijdou ze zahraničí, a pokud budou mít zájem garantovat studijní program, budou i dlouhodobě v České republice působit a budou se tam i habilitovat. Toliko i z názoru České konference rektorů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Táží se, zda chtějí vystoupit zpravodajové – to znamená pan poslanec Rom Kostřica? Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 9. schůze dne 15. dubna 2014.

Po odůvodnění náměstka ministra školství prof. Ing. Jaromíra Vebera, CSc., zpravodajské zprávě poslance Roma Kostřici a po proběhlé rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydaných v České republice a Slovenské republice, podepsané v Praze dne 28. listopadu 2013.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ještě se táží, zda pan zpravodaj Jiří Zlatuška vystoupí na začátku. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, z hlediska stavu, který jsme měli minule při projednávání, se situace příliš nezměnila z pohledu školského výboru jako výboru, který je odborně způsobilý mluvit do věcné podstaty toho, co smlouva reguluje, nikoliv jen formálních aspektů. Já jsem se jako předseda výboru formálně dotázal České konference rektorů i Rady vysokých škol. Byly mi doručeny výhrady z Rady vysokých škol i výhrady České konference rektorů z hlediska právě problému s garancemi studijních oborů a problémů, které by jim smlouva způsobila. Žádné z těchto stanovisek nebylo těmito orgány akademické samosprávy vysokých škol nijak změněno nebo zpochybněno. Pan ministr zde uváděl ústní informaci, já konstatuji, že z hlediska oficiálních stanovisek platí pořád to původní. Změnilo se od té doby pouze to, že přibylo memorandum podepsané mezi ministerstvy školství. Memorandum nicméně není součástí smlouvy, nemá právně závaznou platnost a spíše potvrzuje všechno to, co se diskutovalo na školském výboru z hlediska problematických a nejednoznačných důsledků. Tam, kde se bude finálně rozhodovat o tom, jak bude smlouva a její ustanovení interpretována, to budou v takovémto případě jednotlivá personální oddělení vysokých škol, respektive děkanáty fakult v okamžiku, kdy budou sestavovat různé komise, kde se přítomnost docentů nebo profesorů vyžaduje. Tato

interpretace bude z podstaty věci zatížena nejednoznačností, kterou memorandum samo o sobě bez změny podstaty nemůže odstranit.

Zůstává zde stále základní problém přístupu – jestli chceme mít vysoké školství uzavřené jenom do vnitřního systému uvnitř České republiky. Tady bych konstatoval, že i to stanovisko České konference rektorů nebylo bohužel školskému výboru doručeno, ale jak je citoval pan ministr Chládek, znamená to, že se zúží rozsah lidí, kteří do budoucna budou moci v příslušných grémiích zasedat. Zužujeme si ten pomyslný rybník, ve kterém by mělo docházet k růstu kvality, a přitom se pomíjí skutečnost, že jak v České republice, tak na Slovensku se zpříšňují parametry těchto řízení. Paradoxně kombinace memoranda a toho, co zde pan ministr četl, znamená: pokud zde byly v minulosti nějaké problémy, tak je neřešíme, všechny tyto tituly jsou v pořádku, a přestože tvrdíme, že se v České republice i na Slovensku parametry těchto řízení zpříšňují, zlepšují, tak do budoucna to nebudeme uznávat a budeme tyto pracovníky nechávat procházet dalším, z podstaty věci nadbytečným řízením. Toto, myslím, jen zesiluje ty argumenty, které už jsem uváděl, když jsem tady prezentoval stanovisko výboru na minulém jednání.

Další informace, kterou bych k tomu podal a se kterou možná může přímo vystoupit paní ministryně Válková, je informace od slovenských rektorů, kteří konstatují, že byli při přípravě té smlouvy obejití, podobně jako byly obejity reprezentace vysokých škol v České republice v době, kdy tuto smlouvu připravoval náměstek ministra školství v době Nečasovy vlády. Zdaleka ten problém nevznikl jen za ministra Štyse, kde za Rusnokovy vlády ta smlouva byla podepsána. Proces byl celkově nekvalitní, celkově špatný, bez příslušného odborného vstupu a bez příslušného procesu komunikace s těmi, koho se týká.

Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze 6. schůze ze dne 29. května konstatuje, že výbor po odůvodnění náměstka Mlsny a zpravodajské zprávě poslance Zlatušky nedoporučuje Poslanecké sněmovně dát souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsané v Praze dne 28. listopadu 2013. Pověřuje předsedu výboru poslance Zlatušku, aby předložil toto usnesení, a pověřuje zpravodaje výboru poslance Zlatušku, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny. Dodal bych k tomu, že tento výbor se týkal meritorní, věcné povahy smlouvy a že stanovisko nedoporučuje bylo drtivou většinou členů výboru. Nikdo nebyl pro stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní budeme pokračovat v přerušené rozpravě. O slovo se přihlásila s přednostním právem paní ministryně spravedlnosti Válková a potom řádně do rozpravy paní poslankyně Putnová. Prosím vás, paní ministryně, abyste se ujala slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené a milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych doplnila svého předřečníka pana profesora Zlatušku o pár informací, které on již avizoval ostatně.

Já jsem shodou okolností měla minulý týden přednášky na Trnavské univerzitě a byla jsem požádána předsedou jejich konference rektorů panem profesorem docentem doktorem Markem Šmidem, který je rektor Trnavské univerzity, o sdělení stanoviska rektorů Slovenské republiky, kteří zásadně zpochybňují procedurální přijímání této smlouvy, pokud jde o její předchozí projednávání s Ministerstvem školství Slovenské republiky. Z tohoto důvodu také žádají, aby k tomu bylo přihlédnuto při projednávání jako k jejich stanovisku za samostatné vysoké školy na Slovensku. Samozřejmě žádat mohou, musí tady být někdo, kdo tu žádost přednese. Z českých poslanců jsem to já, činím tak velmi ráda.

Pokud jde o srovnání s procedurálním přijímáním i v České republice, tak si myslím, že tady asi velké rozdíly nebudou. Je velice smutné, že v době sjednocující se Evropy restriktivně modifikujeme podmínky uznávání, a to ještě navíc se Slovenskem. Osobně by mi to mohlo být už jedno, protože se to nebude samozřejmě retroaktivně aplikovat, ale do budoucna si myslím, že je to velice škoda. Navíc jsme se bavili o určitých oborech zejména v oblasti medicíny, kde by přijetí této smlouvy mohlo ohrozit garanci našich oborů i opačně oborů na Slovensku špičkovými profesory a docenty.

A jenom jako právnická bych si dovolila poopravit informaci svého pana kolegy ministra Chládky, pokud jde o závaznost memoranda. Memorandum je vždycky nezávazné. Není součástí dokumentu, nemusí se k němu přihlížet. V podstatě se dá říci velmi stručně, že současný návrh už předem... (Domluva s ministrem u stolku zpravodajů.)

Ne, tak se omlouvám, jestli jsem špatně pochopila poznámku pana ministra, že se změnila situace od předchozího projednávání tím, že zde existuje takové memorandum. Takže dobře. Právně závazné není, to všichni asi víme, ale hlavně ten současný návrh umožní různý nejednotný výklad, což si myslím z toho ryze juristického pohledu je velmi špatnou vizitkou nebo by bylo velmi špatnou vizitkou jakékoli Poslanecké sněmovny, která by na takový návrh šla. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, přečtu omluvu. Dnes od 14.30 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů a na celý zítřejší den z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Radek Vondráček.

Řádně přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré poledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovoluji mi, abych vás seznámila s důvodem, který mě vedl k tomu, abych podpořila negativní stanovisko k této smlouvě, které jsme taky vyjádřili v usnesení školského výboru.

Nová smlouva, která je nám předkládána, neobsahuje uznávání rovnocennosti akademických hodností docent a profesor do budoucna a pravděpodobně ani diplomy například o udělení titulu doktor práv, přičemž o tomto předkládací zpráva mlčí. Problematickým zůstává i ustanovení článku č. 13, ze kterého jasně nevyplývá, jakým způsobem se bude postupovat v případě osob, které tyto hodnosti získaly v období od rozpadu Československa do ratifikace nové smlouvy. (Poslanci se baví mezi sebou, v sále je trvalý hluk.)

A teď už k tomu zmíněnému memorandu, které tady několikrát bylo zpochybněno z hlediska regulérnosti a uznávání. Prohlášení zástupců ministerstev školství České republiky a Slovenska ze dne 8. 9. 2014 ke spornému výkladu právě toho zmíněného článku 13 nové smlouvy vítáme, ale musím konstatovat tak jako řada předřečníků, že právní závaznost jakožto –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní poslankyně, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, jestli máte něco nutného na srdci, jděte to diskutovat před jednací sál. Ať se navzájem slyšíme. Respektujeme se, prosím vás! Děkuji vám

Poslankyně Anna Putnová: Čili opakují. Právní závaznost memoranda jako pramene mezinárodního práva veřejného je značně pochybná. Chtěla bych jenom připomenout, že školský výbor 29. května nedoporučil vyslovit souhlas, a pokud byly nějaké pochybnosti nebo potřeba vytvořit novou smlouvu, mělo Ministerstvo školství od konce května k tomu dostatek prostoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Neeviduji nikoho dalšího, kdo je přihlášen do rozpravy. Máte slovo – pan poslanec Kořenek. Máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Chtěl bych jenom upozornit na text prohlášení, které bylo uzavřeno mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství, vědy, výzkumu a sportu Slovenské republiky. Bylo to podepsáno 8. 9. 2014. Předpokládám, že jste tento materiál dostali s průvodním dopisem ministra školství. V podstatě věci, které tam jsou nejasné, jsou tímto vysvětleny, takže nevidím důvod tuto smlouvu nepodpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku má přihlášenu pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych chtěl panu poslanci Kořenkovi zdůraznit, že toto je přesně, čeho se týkalo vystoupení paní ministryně Válkové v té nezávaznosti podepsaného memoranda. Memorandum to nevysvětluje, to memorandum pouze potvrzuje, že smlouva obsahuje ustanovení, která nejsou

jednoznačně interpretovatelná, nemá žádný závazný charakter, a platí proto to, co jsem říkal. Ten, kdo o tom bude rozhodovat, budou personální oddělení jednotlivých vysokých škol, resp. ti, kteří budou nominovat obsazení komisí, kde je zákonem požadováno zastoupení docentů a profesorů. Toto může být praxe, která se může výrazným způsobem odlišovat v okamžiku, kdy bude mít někdo zájem s tím procesem nějak manipulovat.

Tato nejednoznačnost je podstatná. A rozhodně také podotýkám to, co už zde zaznělo v předchozí části projednávání. Máme podobné smlouvy se čtyřmi dalšími zeměmi, jsou různým způsobem formulované, a omezujeme to tady pouze se Slovenskem, se kterým z hlediska vzhledu toho, co tyto tituly znamenají, a z hlediska vzhledu toho, jak tam vypadá vysoké školství, máme jako Česká republika ty nejlepší kontakty. Paradoxně tady to uřízneme, v těch zbylých způsobech to necháme a necháváme to nejednoznačným způsobem. Memorandum samo na podstatě věci bohužel nic nemění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táží se, zda se ještě někdo chcete přihlásit do rozpravy. Přihlášku neeviduji. V tom případě končím rozpravu a táží se pana ministra nebo pana zpravodaje na závěrečné slovo. Pane ministře, máte závěrečné slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Ve svém závěrečném slovu zdůrazním pouze to, že je to smlouva, která byla připravovaná před mým příchodem, a těžko v době ratifikace mohou zasahovat do již podepsané smlouvy. A zároveň nemůžeme připravovat novou smlouvu v době, kdy probíhá ratifikační proces.

Chtěl bych podotknout a zdůraznit, že Slovenská národní rada tuto smlouvu schválila již 30. ledna 2014. Vzhledem k tomu, že tady zazněly informace, že na slovenské straně jsou o tom také pochybnosti, tak pouze informaci, kterou mám já. Oslovil mě jak ministr školství Slovenské republiky, že nás žádají o ratifikaci této smlouvy, a zároveň mě požádal velvyslanec Slovenské republiky tady v České republice o totéž. To je jeden z bodů.

Já jsem přislíbil, že udělám dva kroky, které jsem také splnil a udělal. To znamená, za svého předchůdce jsem udělal a dokončil debatu s vysokými školami. Je pravdou, že problém tam vidí právě v uznávání profesorů Rada vysokých škol. V tom se shodneme. Zároveň ale Česká konference rektorů na jednání 10. 10. 2014 prohlásila, že oni v tom ten problém nevidí, a ani se neozvala žádná vysoká škola, resp. žádný rektor vysoké školy, že by viděl problém v tom, že by nemohli mít své vlastní profesory či docenty na uznávání jednotlivých programů.

Výklad. Já jsem neříkal, jak kolegyně paní ministryně zmínila, nic o právním nebo neprávním výkladu prohlášení, které máte před sebou. Je to pouze potvrzení debaty, která probíhala na úrovni ministerstva školství jak České, tak Slovenské republiky.

Toliko z mé strany s tím, že ratifikace se samozřejmě musí dokončit. A poslední subjekt, který je, je Poslanecká sněmovna. Senát již o tomto rozhodl a Národní rada Slovenské republiky taktéž. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní se táži zpravodajů. Můžete samozřejmě vystoupit oba. Nejdříve dám slovo panu poslanci Kostřicovi, poté pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se domnívám, že toto rozhodnutí školského výboru je škodlivé zejména z toho důvodu, že vysloveně zostuzuje v mých očích nějakým způsobem Slovenskou republiku a jejich vysokoškolský systém. Na mě to dělá dojem ten, že se může přihlásit na uvolněné místo docent nebo profesor z kteréhokoli jiného státu než zrovna ze Slovenska. Já si myslím, že je to strašná škoda, že nějakým způsobem narušujeme takové velmi dobré vztahy, které se Slovenskou republikou máme. A možná že díky tomu, že máme příliš mnoho informací o slovenském školství, vznikají z toho takovéto podle mého názoru zbytečné nesrovnalosti a nesváry. Navíc se domnívám, že každá vysoká škola předtím, než provede nějaké výběrové řízení, má velmi dobré informace o příslušném kandidátovi, tím spíše když se jedná o člověka ze Slovenské republiky.

Uvědomte si také ještě jednu věc, že pochopitelně se není možno divit tomu, že Slovenská národní rada pozmění svůj názor nebo tím stejným způsobem nebude uznávat ani profesorské a docentské diplomy z České republiky. Já to znám z hlediska medicíny, kde spolupráce je velmi dobrá, jednotlivé fakulty se znají a jsou schopny doplnit nedostatek příslušných kandidátů na jedné i na druhé straně. Jsem pevně přesvědčen, že takovéto vnesení nějakých rozporů do těchto vztahů velmi dobře doposud spolu spolupracujících států po stránce vysokého školství je velmi škodlivé a velmi nevhodné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane zpravodaji (k poslanci Zlatuškově). Poprosím vás o trpělivost. Paní ministryně Válková se přihlásila s přednostním právem, čímž tedy opět otevře rozpravu. Máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Já si myslím, že je třeba uvést na správnou míru to, co tady právě zaznělo, alespoň z mého pohledu někoho, kdo se pohybuje na univerzitách jak českých, tak slovenských. Naopak já si myslím, že ratifikace této smlouvy zhorší vztahy v akademické oblasti mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Tím jsem si celkem jista. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji vám. Táži se vás, pane zpravodaji, zda chcete počkat až do závěrečného slova, nebo jste řádně přihlášen do rozpravy. Řádně přihlášen. Pojd'te. Máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych chtěl potvrdit to, co tady teď pronesla paní ministryně Válková, a upozornit na to, co zde říkal kolega Kostřica, že nebylo věcně ani malinko relevantní. Ta smlouva se netýká obsazování pracovních míst. Ta smlouva se týká uznávání toho, že osoba prošla habilitačním řízením a byla jmenována docentem. Ale toto jmenování docentem nemá žádnou souvislost s konkrétním pracovním místem. Ani faktickou, ani hypotetickou, protože ani v zákoně nic takového nenajdete. Totéž u jmenovacího řízení. Jmenovací řízení profesorem znamená, že jmenovaný dostává dekret o tom, že byl jmenován profesorem, ale to nezakládá žádný nárok na pracovní místo. Takže to, co zde říkal pan kolega Kostřica o obsazování pracovních míst, to je věc, která nemá s touto smlouvou absolutně nic společného. Tohoto procesu se to netýká. V zákoně o vysokých školách najdete celkem šedesát míst, kde je použito slovo profesor, a vesměs s jednou jedinou výjimkou, a to je databáze docentů a profesorů, s touto výjimkou všechny výskyty tohoto slova se týkají jenom získání tady tohoto oprávnění.

To, co byly problémy s interpretací té smlouvy z hlediska evropského prostoru, byly mimo jiné také proto, že bez ohledu na to, že používáme běžně označení jako titul docent nebo titul profesor, tak zase tyto tituly docent a profesor v zákonech nenajdete.

Neexistuje žádný pojem udělení titulu docent nebo titulu profesor. Toto měl upravit návrh sociální demokracie na zákon o vysokých školách, který byl předkládán v roce 1997 v této Poslanecké sněmovně. Myslím, že to byl poslanecký návrh pod vedením poslance Eduarda Zemana. Návrh byl stažen, protože bylo za Tošovského vlády dosaženo kompromisu s vládním návrhem, který tehdy prezentoval ministr Sokol. V tom sociálně demokratickém návrhu byla klauzule, která mluvila o tom, že se zavádí titul docent, titul profesor. Tam by dokonce ani nevznikala ta nejednoznačnost z hlediska oprávnění k výkonu činnosti. Dnes nemáme formálně zavedený titul docent, profesor a na to, jaké oprávnění vzniká předáním docentského nebo profesorského dekretu, lze pohlížet také tak, že je to pouze oprávnění k výkonu příslušných činností, které na té šedesátce míst, o kterých jsem mluvil, specifikuje zákon o vysokých školách. Nemá to s obsazováním pracovního místa nic společného. Zase ten starý sociálně demokratický návrh předpokládal explicitní zákonné rozdělení mezi pracovním místem docenta, profesora a získáním tohoto titulu. Nedostalo se to do zákona, nicméně praxe je taková, že samozřejmě nemůže jenom získáním profesury nebo habilitačním řízením toto zakládat pracovněprávní poměr. Čili obsazování míst se to netýká.

Druhou faktickou poznámku mám k tomu, co zde říkal pan ministr o tom, že neměla žádná vysoká škola nějaké negativní stanovisko k tomu. Toto není pravda. Já jsem se dotázal písemně České konference rektorů. Mám její odpověď z 22. května 2014, která neobsahuje celkové stanovisko České konference rektorů, ale obsahuje dvě stránky stanovisek jednotlivých vysokých škol (ukazuje), kde odpovídaly na otázku č. 2: Považujete za možné ohrožení vašich akreditovaných studijních programů v případě naplnění této mezinárodní smlouvy? A odpověď "považujeme za

ohrožení" má Univerzita Palackého v Olomouci, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, Mendlova univerzita v Brně, Univerzita Hradec Králové, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Slezská univerzita v Opavě, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Západočeská univerzita v Plzni, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Vysoká škola polytechnická Jihlava, Policejní akademie České republiky, Bankovní institut vysoká škola, Vysoká škola hotelová v Praze, Vysoká škola manažerské informatiky, Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů, Vysoká škola evropských a regionálních studií, NEWTON College, Vysoká škola logistiky a Vysoká škola zdravotnická.

Dal jsem písemný dotaz jako předseda výboru, dostal jsem oficiálně jako předseda výboru písemnou odpověď. A tato odpověď nebyla změněna. Čili z hlediska podkladů, které mám k dispozici jako předseda výboru, konstatuji: Jsou zde konkrétní stanoviska řady vysokých škol, že jim to potíže přinese, a nebylo mi doručeno od žádné z těchto vysokých škol stanovisko, které by tady toto nějak modifikovalo. Takové stanovisko mi nedala ani Česká konference rektorů. Takže z hlediska toho, co zde prezentuji, shodně jak na straně Rady vysokých škol, tak na straně České konference rektorů mám doklady o tom, že to problematická norma je.

A to poslední, co bych zdůraznil, je stanovisko Slovenské konference rektorů. Ti říkají: Byli jsme obejití v tom procesu, stejně jako byli obejití naši čeští kolegové v době Nečasovy a Rusnokovy vlády. Toto je problém. Odmítnutí ratifikace této smlouvy může nanejvýš zlepšit poměry mezi vysokými školami na Slovensku a v České republice. Rozhodně to nezhorší, není žádným nebezpečím pro vztahy mezi oběma zeměmi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Bendla a potom s přednostním právem pan ministr školství. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já tomu přestávám rozumět. Předseda školského výboru tady říká – je to skandální, nemáme to přijmout, mám tady od téměř všech českých vysokých škol napsáno, že tahle smlouva je špatně. Ministr školství mi říká – ta smlouva není úplně nejlepší, ale se Slováky jsem to všechno probral. Všichni říkají – je to v pořádku, nedá se nic dělat, pojďme tu ratifikaci dokončit, protože to na slovenské straně nevidí tak fatálně jako možná tady někteří. Možná někteří, jako třeba paní ministryně spravedlnosti, která, pokud vím, má profesuru v Trnavě, není tam úplně v nekonfliktu zájmů. Můj názor. Ale to asi v tom nehraje absolutní roli. Nemohli byste se prosím, vládní koalice, nějak domluvit a říct nějaké stanovisko? Proč to bylo ve výborech? Proč jedni říkají zásadně ne a druzí zásadně ano? Tomu fakt nerozumím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Mám dvě faktické poznámky. Ptám se, pane ministře, jestli vyčkáte... (Chce promluvit s faktickou.) Také se chcete přihlásit k faktické poznámce. Já vám to změřím a potom bude faktická poznámka pana kolegy Zlatušky a paní kolegyně Semelové. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, jenom faktickou poznámku pro pana poslance Bendla. Vy byste té smlouvě měl rozumět, protože vznikla za vás, pane poslanče. Tak to byste tomu měl rozumět. Já tady pouze řekl stanovisko za ministra školství, že jsem udělal ty dva kroky, to znamená to, co tady četl pan poslanec Zlatuška, se datovalo 22. 5., pak se to projednávalo ve Sněmovně. Protože ty vysoké školy s tím nesouhlasily, přerušilo se to. Proběhlo jednání s vysokými školami. Já jsem vám řekl stanovisko vysokých škol, jaké je teď, v tuto chvíli. Zároveň se udělalo prohlášení, aby dovysvětlilo některé sporné body té smlouvy. A to je maximum, co v tuto chvíli mohu udělat u smlouvy, která prostě běží ve chvíli, kdy se střídají vlády. To znamená, já osobně si myslím, a znovu musím potvrdit, že slovenská strana mi potvrdila ústy jak ministra, tak velvyslance, že chtějí ratifikaci dokončit. Takže tlumočím všechny tyto informace pro vaše co nejkvalitnější rozhodnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Zlatušky. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, já bych jenom pro pana poslance Bendla, jestli mně bylo špatně rozuměno. Já jsem četl ty, které říkaly, že by s tím potíže byly. Nečetl jsem ty, které říkaly, že by s tím potíže nebyly. Takže to byla Univerzita Karlova v Praze, České vysoké učení technické v Praze, Vysoká škola báňská, Technická univerzita v Ostravě, Akademie výtvarných umění v Praze, Vysoké učení technické v Brně, Akademie múzických umění v Praze, Univerzita Pardubice, Vysoká škola chemicko-technologická, Univerzita obrany a Metropolitní univerzita Praha. Nicméně stanoviska, že to není problematické, jsou výrazně v menšině a je nutné vidět, že zastoupení oborů je na těch školách různé. Paní ministryně Válková tady zmiňovala zdravotnické obory. To je jedna z těch oblastí. Veterina u nás nemá žádnou tuzemskou konkurenci. Jediná druhá srovnatelná veterina je v Košicích.

A pak bych chtěl jenom fakticky potvrdit to, co tady říkal pan ministr. Pan ministr je v tom podle mého názoru nevině. Snaží se zachovávat tvář procesu úřadu, za který neodpovídá. On nebyl ten, kdo... (Smích i potlesk zprava.) No, neodpovídá z té doby, kdy k tomuhle sjednávání došlo. Já jsem si vyžádal podklady o tom, na kterých schůzích vedení ministerstva se o tom jednalo. Vesměs to byly schůze, kde to měl v gesci tehdejší první náměstek Nantl, za to nemůže pan ministr Chládek. Podepsala tu smlouvu vláda prezidenta Rusnoka. Samozřejmě z hlediska kontinuity úřadu chápu, že zde pan ministr vystupuje –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: – vystupuje, ale na věcné podstatě to nic nemění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě před faktickou poznámkou paní poslankyně Semelové faktická poznámka pana poslance Svobody, faktická poznámka pana poslance Blažka, s přednostním právem se hlásil pan poslanec Fiala. Ještě předtím, než dám slovo paní poslankyni Semelové, budu konstatovat omluvu pana ministra Chovance od 12 hodin a od 15 hodin pana poslance Janulíka.

Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jsem jenom chtěla, vážené kolegyně, kolegové připomenout – my jsme se skutečně v květnu dohodli na tom, že přerušíme jednání o smlouvě, protože tam bylo tehdy mnoho nejasností a byli jsme upozorněni řadou vysokých škol na to, že to může způsobit komplikace. Nicméně v tuto chvíli to, co nám tady čte pan předseda školského výboru, pan poslanec Zlatuška, tak to jsou všechno informace – seznam těch škol z toho května, kdy se to projednávalo, stejně tak jako ty obory, kde upozorňovali někteří představitelé vysokých škol, že se jich to může dotknout. To všechno je z května, předtím než Ministerstvo školství jednalo dál. Pokud jsou nějaké nové informace, tak ty tady teď nezazněly z úst pana poslance Zlatušky. A pokud je má, pokud je získal jako předseda školského výboru, tak mě překvapuje, že my jako členové školského výboru jsme je nedostali, že nám je neposkytl na rozdíl od Ministerstva školství, kde jsme dostali právě informaci o tom, jak se ta situace dál vyvíjela. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Svoboda a připraví se pan kolega Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych jenom vyvrátit některé věci, které tu zaznívají, a říci, že také nemám odpověď na všechno, co chci znát. Samozřejmě umím pracovní právo a vím, že titul profesor a docent není vázán na pracovní místo. Na druhou stranu také vím, že akreditace oboru je vázaná na kvalifikaci pracovníků. To samozřejmě znamená, že jestliže já mám katedru, která učí nějaký obor, musím v čele té katedry mít někoho, kdo má titul docent nebo profesor. A v tom okamžiku soutěž o to místo dostává úplně jinou podobu, protože jenom ten, kdo ho má, a oprávněně ho má, může stanout v čele takového ústavu, takové kliky (?), aby ten obor vůbec nezanikl. To je zkrslující informace, že to není vázáno na pracovní místo. Je, protože zákon vyžaduje pro

akreditaci, aby ten člověk ten titul měl. Ale můžete tam přijmout někoho jiného. Ano, můžete, ale pak to přestane fungovat jako katedra.

A také mi trošičku vadí, když je přečten výčet univerzit, kterým to nevadí, nejsou vyjmenovány ty zásadní univerzity, které mají rating v mezinárodním rejstříku, jako je Karlova univerzita, technika, které něco znamenají prostě proto, že jsou aspoň v té prvé pětistovce. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Nyní pan poslanec Pavel Blažek s faktickou poznámkou. Pak je ještě jedna faktická poznámka kolegy Petra Fialy.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vždycky když jde o vysoké školy, tak ta debata je dramatičtější možná, než by měla být. Jenom připomenu trošku historie, že po roce 1918, když bylo Revoluční národní shromáždění, tak všechno probíhalo v pořádku, než došlo na vysoké školy. A to byla první velmi brutální politická dramatická debata. Konkrétně šlo o zřízení brněnské univerzity. Ten spor byl o něčem jiném, než vedeme my dneska. Ale na té debatě je zajímavé, že v zásadě si myslím, že se v té debatě už tak trošku ztrácíme. Ztrácejí se v tom trošku vysoké školy, které mají často rozdílná stanoviska k celé této záležitosti.

Já bych jenom rád řekl – my jsme Parlament, respektive součást Parlamentu. A mě tam zajímá ta věc, když to schválila už Slovenská národní rada, tak by mě strašně zajímalo, co té Slovenské národní radě řekneme, pokud to dnes neschválíme. Já si to nedokážu představit. A nad tím je podle mě to, co říkal kolega Kostřica, to znamená nějaký taky zájem na dobrých vztazích se Slovenskem, které dobré jsou. Na mě to působí dojmem – říkám působí, to neznamená, že to tak opravdu je, ale tak by to možná působilo i na Slováky, respektive na slovenský parlament, ale možná i na Slováky, že my to neschvalujeme z nějaké předpojatosti vůči slovenským vysokým školám, jako bychom si mysleli, že jsou nekvalitní, respektive méně kvalitní než ty naše. Nedokážu si představit, že by to pochopili jinak. A to si myslím, že je nad tím vším, a proto je asi dobré tu smlouvu už schválit, pokud ji schválili Slováci, protože to odůvodnění, pokud to neschválíme, si nedokážu vůbec představit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci i za dodržení času. Nyní pan poslanec Zlatuška a faktická poznámka ještě kolegy Laudáta před přednostním právem pana poslance Fialy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, to, co zde říkal teď kolega Blažek, je přesně naopak. Ta smlouva potvrzuje současný stav s jedinou výjimkou. Říká: Nebudeme uznávat slovenské habilitace a jmenovací řízení a Slováci nebudou uznávat naše.

S nějakým pohledem špatným směrem na slovenské školy se to má právě naopak. Pokud tu smlouvu odmítneme, tak pouze řekneme: Ano, považujeme slovenské vysoké školství za slušné školství a proces, kterým se zlepšují parametry slovenských škol, za proces, který je srovnatelný s procesem, který je v České republice. Akreditační komise na Slovensku dozírá na to, jak vypadají slovenské vysoké školy, a dozírá na to způsobem, že se na to přiměřeným způsobem můžeme spolehnout. Neznamená to, že se nenajdou jednotlivosti, ve kterých nebudou nějaké dílčí problémy.

Paní kolegyni Semelové bych chtěl říct, že dopis od ministra školství s tím memorandem jsem dostal 22. října s tím, že je z něj vidět, že to dostali všichni poslanci, takže jsem toto nepovažoval za potřebné specificky dávat výboru já, když vím, že to poslal pan ministr Chládek.

Ve zbytku konstatuji, že se nezměnilo žádné ze stanovisek reprezentací vysokých škol. Opakoval jsem stará stanoviska jenom proto, že nebyla změněna. Vyžádal jsem si je písemně, na písemné otázky jsem nedostal žádné odpovědi, žádné modifikace. Neformálně jsem se ptal, nebylo mi tady toto změněno. Ale tam není nic, co by bylo k formálnímu projednávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil váš čas, pane poslanče. Nyní pan poslanec František Laudát a pan kolega Fiala změnil také své vystoupení na faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom jestli si to pan kolega Blažek neumí představit, já taky, já si to umím představit. A já nevidím důvod, jestli to je špatně, proč bychom tady měli být tlačeni do toho to schvalovat kvůli přátelským vztahům. Myslím si, že pan Zlatuška to tady řekl jasně, že to vztahy nenaruší, že naopak přesný opak je pravdou. A doporučoval bych, abychom už šli radši k hlasování, nebo tady z toho uděláme kabaret. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, i za to upozornění. Já v každém případě ve 12.30 přeruším tento bod, i kdyby nebyl ukončen, protože máme pevně zařazený bod Návrh na změnu složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Fiala. Pan kolega Blažek se mi odhlásil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, jenom velmi stručně. Protože tady několikrát bylo řečeno, že se smlouva připravovala za mého vedení ministerstva a kdo za co všechno může, tak úplně jednoduše zopakují to, co jsem tady už jednou říkal.

Já jsem skutečně začal připravovat se svými kolegy smlouvu na této úrovni se Slovenskou republikou, která měla zastřešit dosavadní smluvní vztahy. Měla odstranit

problémy s uznáváním vzdělávání a netýkala se této otázky. Nevím, zda skutečně došlo v případě mého nástupce pana ministra Štýse k rozšíření toho obsahu smlouvy, o kterém jsme ale nikdy v tomto rozsahu s panem ministrem Čaplovičem nevyjednávali. Ale možná k němu ani nedošlo. Možná jenom tady při minulém projednávání někdo uplatnil extenzivní výklad, kterým vystrašil všechny ostatní, a tento extenzivní výklad pak nás samozřejmě pronásleduje dál.

Ale jestliže tady máme memorandum, ve kterém se jasně vyjádřila obě ministerstva, jestliže tu máme nové stanovisko České konference rektorů, Rady vysokých škol, že jim ta smlouva nepřípadá v žádném případě závažná, tak pak opravdu nechápu, proč by Česká republika neměla udělat to, co udělala Slovenská republika, a neměla by tu smlouvu ratifikovat.

Nevidím pro to jediný důvod. Jediný důvod, který vidím, proč to neuděláme, jsou spory ve vládní koalici, kdy pan předseda výboru z hnutí ANO chce potrápít pana ministra ze sociální demokracie, a když si oba nevědí rady, tak to chtějí hodit na nějaké minulé vlády. Ale tak to prostě není. Ten problém je na stole teď a tady. Podle mě Ministerstvo školství udělalo, co jsme po něm chtěli, a předložilo nám výklad, na základě kterého se můžeme relevantně rozhodnout a hlasovat pro nebo proti té smlouvě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Petru Fialovi za dodržení času. Nyní dvě faktické poznámky. Nejdříve paní ministryně Válková, pak pan ministr Chládek, pak kolega Zlatuška. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím k paní poslankyni Semelové. Jenom ta nová informace, myslím, že tady přece jenom byl právě ten vzkaz zasláný rektory vysokých škol, univerzit na Slovensku, že procedurální postup projednávání této smlouvy oni považují za velmi nestandardní a že s obsahem smlouvy opakovaně prohlásili svůj nesouhlas. To za prvé.

Za druhé, já jsem tedy i z proběhlé diskuse získala jednoznačný dojem, že naopak ta smlouva není v pořádku a umožňuje různý výklad. Já jsem kolegům právníkům zadala výklad současného znění navrhované smlouvy. Jak jsem říkala, Praha, Brno, Plzeň, každý z výkladů je odlišný. Pro mě je to důkaz toho, že nejednoznačnost jednotlivých ustanovení smlouvy logicky povede k různému výkladu. Jde tady relativně o dost.

Do třetice, tady to zaznělo, tak abych nebyla já osobní, já si vzpomínám velice dobře na situaci, kdy například profesor Kratochvíl, tenkrát ještě docent Právnické fakulty v Brně, kolega pan poslanec Fiala ho bude dobře znát, měl možnost svoji profesuru obhájit v Praze. Praha nevycházela tenkrát vstříc docentům, protože samozřejmě preferovala svoje docenty, takže se obrátil na trnavskou univerzitu. Rovněž po velmi přísném akreditačním řízení získal profesuru tam. Garantoval

donečasná řada oborů. I v oblasti právní bylo třeba, abychom měli určitou alternativu. Právě úmyslně zmiňuji jeho, abych nemluvila o sobě a další –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, také vám skončil čas k faktické poznámce.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Marcel Chládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Já teď jenom zase na rozdíl vystoupím ne s nějakými osobními pocity nebo názory, jenom fakticky. Na Slovensku se to schválilo 31. ledna tohoto roku. Pokud s tím rektori Slovenské republiky měli problém, ať si to řeší na svém území, měli na to celou dobu. Já mám pouze informaci od ministra školství a od velvyslance Slovenské republiky, že nás žádají, abychom už ten proces dokončili, a diví se, jak je možné, že nám to tady tak dlouho trvá.

K poznámce pana poslance Fialy. Pan ministr Štys to podle mého názoru, jak jsem se díval na ten proces, nijak nerozšířil, to znamená, ten proces pouze dokončil, který byl započat za pana bývalého ministra Fialy, a já musím jako ministr konstatovat, že toto je mezinárodní smlouva, která spíše bude dělat mezinárodní problém, než že bychom tady se měli pasovat na levici, na pravici nebo různě z toho přeskakovat.

Vysoké školy velké, poslední moje konstatování, pravdou je, že velké vysoké školy, jako je třeba Karlova univerzita, mi sdělila, že s tím žádný problém nemá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl jen k tomu, co tady říkal pan předseda Fiala. Jednání o smlouvě byla zahájena v únoru 2011 expertní komisí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. V červnu 2011 projednána směrnice o dojednání k dohodě s příslušnými zúčastněnými, odborně za vysoké školy tam není nikdo. Tento návrh byl v období od března do června 2012 projednáván česko-slovenskou expertní skupinou, za vysoké školy ani z jedné strany tam nebyl nikdo. Dne 16. října 2012 byl text smlouvy schválen panem ministrem na 40. poradě vedení. Ve dnech 8. až 29. listopadu 2012 projednán v rámci vnějšího připomínkového řízení. Toto vnější připomínkové řízení nebylo vysokým školám dáno jakýmkoliv způsobem k vyjádření. Dne 28. května 2013 byl znovu schválen na 18. poradě vedení. Ani z této

doby nebylo reprezentaci vysokých škol řečeno ani slovo. Takto vypadala otevřenost ministerstva vůči tomu prostředí.

Dne 30. dubna 2013 byl návrh smlouvy v podobě, v jaké je předkládán, schválen vládou Slovenské republiky. Vláda České republiky o tom jednala 16. října 2013, podepsáno 28. listopadu 2013.

Čili kompletně to bylo uděláno za ministrů Dobeše a Fialy. Bylo to dokončeno formálně za ministra Štyse, nicméně v době, kdy už to měli Slováci, takže se na tom textu nic neměnilo. Celou dobu to bylo děláno naprosto netransparentně, bez toho, aby dotčené školy o tom cokoli věděly. Toto je samozřejmě kořen toho.

Jinak k té úvaze, že když to schválila slovenská strana, máme to schválit také. Takováto úvaha samozřejmě naznačuje, že nejsme suverénním parlamentem, že v okamžiku, kdy svolení k ratifikaci dá jedna strana, je zbytečné, abychom o tom jednali znovu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil váš čas, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Že to zaznívá zrovna –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, nezneužívejte faktickou poznámku. Děkuji.

Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura, také k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro nás je ta věc poměrně jednoduchá, my budeme hlasovat pro ratifikaci této smlouvy. Zlehčování toho, že domluvenou smlouvu parlament odmítne podle našeho názoru kvůli chybnému extenzivního výkladu, který byl navíc vyvrácen, nazvat se to nedá jinak, než opravdu že chcete jako zatopit ministru školství. To, že ho tady musí hájit opoziční poslanci, je poměrně úsměvné.

Já jsem překvapen, jak vystupuje ministryně spravedlnosti. Být to její smlouva, z jejího rezortu, kterou ona zdědí, tak nás přesvědčuje, že je potřeba ji ratifikovat. Prostě v mezinárodní politice není možné, že když se změní vláda, že domluvené věci se tam prostě (nesrozumitelné), a pokud si už ministryně spravedlnosti myslí, že to je špatně, je tam devět měsíců, mohla iniciovat jednání se slovenskou vládou a mohli jsme tu mít jinou smlouvu! Jinak vůbec nerozumím té debatě.

Předevčírem na Pražském hradě dostal premiér Slovenské republiky nejvyšší státní vyznamenání. Mnozí z nás, kteří jsme tam byli, jsme v tom okamžiku zatleskali. Zrovna tento premiér tu smlouvu podepsal, pokud mám dobré informace. Co mu dneska řekneme? My jsme se sešli, náš pan předseda výboru má pochybnosti, ministryně spravedlnosti má také pochybnosti, no tak my to prostě ratifikovat nebudeme. A současně říkáme: nenaruší to naše dobré vzájemné vztahy. To prostě není pravda. To prostě není pravda. Pokud chcete, hlasujte proti, nic vám v tom

nebrání, ale nezavádět takovéto... Ratifikovali jsme mnohem horší smlouvy. Mnohem horší smlouvy jsme ratifikovali. (Hluk v sále.) No, je to pravda. Se zdůvodněním, a je jedno, kdo byl ve vládě, kdo byl v opozici, že je to dojednáno a ten stát navenek musí vystupovat jako celek. My se tady můžeme dohadovat o daních, sociální politice, zdravotnictví, to je v pořádku, ale není možné takhle přistupovat k mezinárodním smlouvám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Pavla Blažka, poté pana poslance Kostřici, potom přihláška s přednostním právem paní ministryně.

Pane poslanče, já vám ještě dám slovo, ale poznamenávám, že po vašem vystoupení přeruším tento bod, poznamenám ty, kteří se hlásili do rozpravy, a budeme potom muset v tomto bodu pokračovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Tak pokud by se šlo hlasovat a vzdal by se další kolega, tak já se klidně vzdám, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale jsou další kolegové, kteří se hlásí. Já to nemohu...

Poslanec Pavel Blažek: Kdyby se vzdali také, tak se vzdám také. (Směje se.) Aby se mohlo hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych to zkusil odhlasovat. Paní ministryně se také chce vzdát slova? Ne. Tak pokračujeme.

Poslanec Pavel Blažek: Tak já si ho nechám, dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Tak já prosím, ještě jednou řeknu – nechci řešit detaily těchto smlouvy, chci jenom říci následující, jak bude působit, pokud tu smlouvu neschválíme, a řeknu to pokud možno co nejjednodušeji.

Jestliže argumentace tady je, že samotné slovenské vysoké školy nám píší nebo nám říkají, že ta smlouva není dobrá a u nich procházela nějakým netransparentním způsobem, tak my tím de facto říkáme: my v Praze víme lépe než Slovenská národní rada, co je pro Slováky dobré. Ten návrat do roku 1920! a to je strašně nepřijatelné, a jestli je Slovák na něco citlivý, tak je to přesně tohle! (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A protože je právě 12.30, přerušuji tento bod s tím, že je přihlášen byl s faktickou poznámkou pan zpravodaj Rom Kostřica a do rozpravy byla přihlášena s přednostním právem paní ministryně Helena Válková.

Přerušuji bod číslo 70 a budeme se zabývat pevně zařazeným bodem, nebo pevně zařazenými body, abych byl přesný, a to body 102 a 103. Nyní bod

102.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 74 ze dne 21. října, usnesení číslo 80 ze dne 24. října 2014. Prosím, aby se slova ujal místopředseda volební komise pan poslanec Jan Klán a provedl nás hlasováním. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, volební komise na žádost poslaneckých klubů vyhlásila lhůtu na doručení návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny do 29. září 2014 a následně také na žádost poslaneckých klubů volební komise vyhlásila další lhůtu do 20. října 2014.

Obdrželi jsme proto na lavice dvě usnesení volební komise číslo 74 a číslo 80, týkající se návrhu na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Budu číst rezignace v jednom bloku z obou usnesení a nominace také v jednom bloku, abychom mohli en bloc hlasovat o rezignacích a následně en bloc o nominacích.

Rezignace: hospodářský výbor Karel Pražák – Úsvit, volební výbor Daniel Korte – TOP 09 a Starostové, výbor pro sociální politiku Pavel Volčík - ANO 2011, volební komise Radka Maxová – ANO 2011, stálá delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy Soňa Marková – KSČM.

Nyní nominace: hospodářský výbor Milan Šarapatka – hnutí Úsvit, volební výbor Zdeněk Bezečný – TOP 09 a Starostové, výbor pro sociální politiku Zuzana Šánová – ANO 2011, volební komise Zuzana Šánová – ANO 2011, stálá delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy Stanislav Grospič – KSČM.

Zákon číslo 1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny však nestanoví způsob hlasování. Protože volba výborů, komisí a delegací probíhala vždy veřejným hlasováním, navrhuje volební komise hlasování veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala rezignaci poslanců a poté aby Poslanecká sněmovna

provedla pomocí hlasovacího zařízení en bloc volbu nových členů orgánů Poslanecké sněmovny, tak jak je navrhly jednotlivé poslanecké kluby.

Nyní prosím, pane místopředsedo, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Budeme tedy diskutovat k navrženému přednesu usnesením volebního výboru. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan kolega Šarapatka. Myslel jsem, že se bude hlásit až k dalšímu bodu. Tomu jsem tak rozuměl. Tam se bude volit předseda stálé delegace. Ano. Nyní bez rozpravy. Rozpravu končím.

Vypořádáme se s návrhem, který tady zazněl, tzn., že bychom podle návrhu volební komise hlasovali dvakrát, to znamená nejdříve všechny rezignace a poté nové zařazení do výboru. Má někdo výhradu? Nemá. Můžeme tedy takto rozhodnout.

Pan ministr Daniel Herman se hlásí. Otevřel rozpravu, ale samozřejmě pan ministr na to má právo kdykoli. Prosím, pan ministr kultury Daniel Herman má slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, navrhuji, aby nominace byla hlasována jednotlivě, po jménech do stálé delegace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nominace po jménech u jednotlivých výborů a delegací? (Ano, děkuji.) Ano, to je změna, ale není problém. Než bych dal – kolik je tam nominací – dobře. Pan místopředseda volební komise k tomu?

Poslanec Jan Klán: Já bych se chtěl jenom ujistit, jestli pan ministr nemyslel jen do té stálé delegace do Středoevropské iniciativy. Chcete po jednotlivých jménech všechno? Tak všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Všechny. Dobře. Rezignace jedním hlasováním, nominace po jménech. Souhlas? Nebudu to zpochybňovat žádným způsobem, takový návrh je relevantní.

Rozhodneme o všech rezignacích jedním hlasováním. Je to hlasování číslo 114, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro to, přijmout rezignace jednotlivých členů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 114, z přítomných 162 pro 136, proti nikdo. Rezignace byly přijaty.

Nyní budeme hlasovat o jednotlivých nominacích. Prosím, pane místopředsedo volební komise, přednášejte jednotlivé nominace a budeme o nich hlasovat. Já vás ještě všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci, přihlaste se svými

identifikačními kartami a budeme hlasovat o jednotlivých nominacích. Přednášejte jednotlivá jména.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Prvním návrhem je pan poslanec Milan Šarapatka, hnutí Úsvit, hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se, kdo je pro. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 115. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115, z přítomných 139 pro 133, proti 1. Další návrh.

Poslanec Jan Klán: Druhým návrhem je pan poslanec Zdeněk Bezecný, TOP 09 a Starostové, volební výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 116. Ptám se, kdo je pro obsazení výboru panem Bezecným. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 141 poslance pro 140, proti nikdo, i tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Klán: Dalším návrhem je paní poslankyně Zuzana Šánová, hnutí ANO 2011, výbor pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 117. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 141 poslance pro 139, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Klán: Dalším návrhem je opět paní poslankyně Zuzana Šánová, hnutí ANO 2011, volební komise.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 118 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118, z přítomných 142 poslanců pro 138, proti nikdo, i tento návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Klán: Posledním návrhem je pan poslanec Stanislav Grospič, KSČM, stálá delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 119. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 143 pro 121, proti 1, návrh byl přijat.

Děkuji vám. Tím jsme vyčerpali všechny nominace do jednotlivých výborů a komisí a stále delegace a končím bod číslo 102.

Budeme pokračovat bodem 103, kterým je

103.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Prosím, aby se znovu ujal slova pan místopředseda volební komise Jan Klán, a jenom konstatuji, že na lavice máte rozdáno usnesení volební komise číslo 76 z 21. října 2014, je to návrh na volbu stále delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Poslanecká sněmovna v první volbě nezvolila vedoucího této stále delegace, proto volební komise vyhlásila další lhůtu na podání nominací na místo uvolněné paní poslankyní Kateřinou Konečnou, jejím zvolením europoslankyní, a to na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie. Ve lhůtě dne 29. září 2014 doručily tři poslanecké kluby nominace a tyto nominace máte uvedené v usnesení číslo 76, které vám bylo rozdáno na lavice. Toto usnesení nyní přečtu.

Volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka – který je dnes omluven –, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu za první s návrhy poslaneckých klubů vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie – je to pan Stanislav Grospič, KSČM, Jaroslav Lobkowicz, TOP 09 a Starostové a pan Milan Šarapatka, hnutí Úsvit. Za druhé s tím, že v souladu s volebním řádem se jedná o volbu tajnou.

Tady chci upozornit, že se volí jeden kandidát, a připomínám, že musí být označeni všichni kandidáti na hlasovacím lístku, jinak je hlas neplatný. Usnesení volební komise bylo pro informaci zasláno emailem všem předsedům poslaneckých klubů. Volební komise konstatovala, že je možno v souladu s volebním řádem přistoupit k tajné volbě.

Nyní prosím, pane místopředsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Otevírám rozpravu. Mám do ní přihlášku pana poslance Milana Šarapatky. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pravděpodobně chcete oslovit kolegyně a kolegy ve svých prospěch. Prosím.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, přestože vím, jakým způsobem jsou tady obsazována místa v jednotlivých delegacích, komisích a tak dále, tak bych se přesto chtěl ke své nominaci vyjádřit.

Meziparlamentní unie je jednou z nejstarších mezinárodních organizací a vznikla už v roce 1889. Nemá de facto žádné faktické pravomoci, ale přesto je to významné fórum multilaterální diplomacie, protože tam dochází ke střetávání názorů a případně koordinaci mezi jednotlivými představiteli zastupitelských sborů. Jako důkaz její důležitosti bych tady chtěl uvést, že při posledním zasedání byl vedoucím německé delegace šéf Bundestagu.

Naše účast v Meziparlamentní unii je do této doby pouze zcela pasivní. Domnívám se, že je potřeba s tím něco udělat a stát se platným členem a aktivním členem této organizace. To je také důvod, proč jsem se rozhodl kandidovat. Domnívám se, že mám s diplomacií dostatečné zkušenosti. Skoro 15 let jsem působil na postu velvyslance v afrických a několika asijských zemích. Mám také doktorát z diplomacie, hovořím – abych se nemýlil – rusky, německy, anglicky, francouzsky, španělsky, indonésky, učím se italsky. Jsem připraven se činnosti Meziparlamentní unie aktivně účastnit. Víím, a chtěl bych proto apelovat, vážené dámy a pánové, na to, abyste při této volbě neuplatňovali čistě stranický princip a zvážili moji kvalifikaci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Kdo dál do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Podle § 71 se stanoví, v kterých případech se hlasuje tajně. Pan místopředseda volební komise to ohlásil. Můžeme tedy podle návrhu volební komise dál postupovat. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Protože se jedná o tajnou volbu, prosím, pane předsedo, abyste přerušil projednávání tohoto bodu a vyhlásil konání tajných voleb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jaký čas potřebujete?

Poslanec Jan Klán: Já si myslím, že jsme připraveni. Tak za tři minuty začneme vydávat volební lístky. Na vydávání bude stačit 15 minut, protože se jedná o jeden hlasovací lístek, a na zpracování také 20 minut. S výsledky vás mohu buď seznámit těsně před konáním odpoledních ústních interpelací, třeba ve 14.25 anebo před začátkem večerního jednání v 18.00 hodin. Já rozhodnutí nechám na vás, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě předtím, než přeruším jednání, konstatuji od 14 hodin omluvu, která došla předsedovi Poslanecké sněmovny, paní poslankyně Zelenkové. Nyní přerušuji jednání Poslanecké sněmovny s tím, že do 13.05 hodin budou vydávány hlasovací lístky. Přerušuji jednání do 14.25 hodin na

vyhlášení výsledků voleb a ve 14.30 budeme pokračovat ústními interpelacemi. Přerušuji jednání na vykonání tajné volby.

(Jednání přerušeno ve 12.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.25 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velmi rád bych začal naše jednání, ale není tady přítomen žádný z členů vlády. Počkáme, až nějaký přijde, a poté nás pan místopředseda volební komise, pan poslanec... (Do jednacího sálu vchází ministryně Marksová.) Á, už jednu členku vidím, výborně.

Zahajuji tedy odpolední jednání 19. schůze Poslanecké sněmovny. Než začneme projednávat bod 133, ústní interpelace, požádám místopředsedu volební komise pana poslance Jana Klána, aby nás seznámil s výsledkem volby, která proběhla před polední přestávkou. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s výsledky prvního kola druhé volby vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 140, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků také 140. Počet neodevzdaných hlasovacích lístků nula. Pro pana poslance Stanislava Grospiče bylo odevzdáno 58 hlasů, pro pana poslance Jaroslava Lobkowicze bylo odevzdáno 41 hlasů, pro pana poslance Milana Šarapatku bylo odevzdáno 20 hlasů. V prvním kole nebyl zvolen nikdo, protože kvorum bylo 71 hlasů. Do druhého kola postupuje pan poslanec Stanislav Grospič a pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Upozorňuji, že druhé kolo se bude konat až poté, co se sejdu s předsedy poslaneckých klubů a vymyslíme nějakou lhůtu, kdy se to druhé kolo bude konat, protože zítřek máme nabitý a jindy to asi nepůjde dělat, takže to pravděpodobně bude až na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Budeme vás včas informovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi volební komise za seznámení s výsledky volby, která proběhla. Nyní posečkáme do 14. hodiny 30. minuty a budeme pokračovat bodem 133, jímž jsou ústní interpelace. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30. Dovolte mi, abych zahájil další bod našeho pořadu schůze.

133. Ústní interpelace

Jsou to ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes dopoledne za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace, nejprve v čase 14.30 až 16 hodin na pana premiéra, na ostatní členy vlády od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců dle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní uděluji slovo prvnímu vylosovanému, jímž je poslanec Karel Fiedler, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku ve věci nákupu a prodeje bitevníků L-159. Připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se věnovat spíše ekonomické stránce té věci než nějaké praktické.

My jsme tady, pane premiére, už toto zmiňovali na půdě Sněmovny. Jen velmi stručně bych zopakoval pár informací. Česká republika nakoupila celkem 72 kusů bitevníků L-159 v celkové ceně 50 nebo 51 miliard korun, je uváděno. Z toho mám informace, které jsem si získal, že je uskladněno 36 letounů, čili polovina z těchto letounů, se dá říci, že byla nakoupena zbytečně, což odpovídá částce 25 miliard korun zhruba zaokrouhleně. Pokud bychom do toho chtěli započítat i náklady za uložení těchto bitevníků a zakonzervování, tak z dostupných informací do roku 2011 to bylo 250 milionů korun a to je zhruba částka, kterou bychom mohli obdržet za to, pokud bychom prodali bitevníky, o kterých se momentálně jedná.

My jsme také v této Sněmovně řešili návrh poslaneckého klubu Úsvit o péči řádného hospodáře o majetek České republiky a vy jste byl jeden z těch, který říkal, že to je naprosto zbytečné, že to není třeba dublovat, že u nás všechno funguje. A já mám naprosto konkrétní dotaz: Jak v rámci těch konkrétních opatření a zákonů, na které se odvolávala vládní koalice, to bylo řešeno? Kdo tedy nese odpovědnost za to, že daňoví poplatníci zaplatili prostřednictvím státního rozpočtu, respektive ne zaplatili, ale vyhodili 25 miliard korun za nepotřebné bitevníky? A druhý dotaz, zda osoby, které tenkrát rozhodovaly o nákupu tohoto nesmyslného počtu 72 kusů bitevníků L-159, byly účastny i výběrového řízení na pronájem letadel Gripen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak především za prvé je evidentní, že snaha rozvíjet letecký průmysl v České republice primárně prostřednictvím státních zakázek

byl omyl. Prostě tohle možné už v dnešní době není. Ta výroba je tak náročná, je vystavena tak ostré konkurenci, vyžaduje tak rozsáhlé investice do výzkumu, inovací, do prodejní sítě, do servisní sítě, že to prostě není v silách státu, aby prostřednictvím veřejných zakázek byl schopen primárně rozvíjet letecký průmysl v České republice. Zakázky od veřejného sektoru mohou být doplňkovým zdrojem příjmů našeho leteckého průmyslu. Mohou mu třeba pomáhat financovat některé projekty, mohou to být referenční projekty, které mu mohou pomoci na třetích trzích, ale v žádném případě už nebude možné do budoucna snažit se o to, o co se snažily pravicové vlády v době, kdy realizovaly tento kontrakt, to znamená učinit tedy velkou objednávku letounů L-159, objednávku, která vysoce přesahovala kapacitní potřeba tehdejší, ale i dnešní Armády České republiky. Nakonec celá ta akce skončila tím, že letouny byly zakonzervovány. Jsou uloženy v ochranné atmosféře. Průběžně jsou kontrolovány, samozřejmě tak aby to uložení je co nejméně poškodilo.

Už roky a roky se vlády snažily zrealizovat jejich prodej prostě proto, že ty letouny morálně zastarávají, tím pádem klesá jejich hodnota. Už to prostě dneska nejsou letouny na té úrovni, jak byly v době, kdy byly pořízeny. Je v zájmu podle mého názoru státu, aby ten prodej byl realizován, aby byl dokončen. Tady jsou jasné dobré zprávy v tom smyslu, že problém neprodejnosti uskladněných L-159 bude vyřešen. Po letech, kdy ten prodej nebyl možný, a skutečně byla realizována celá řada pokusů, všechny ty pokusy ztroskotaly, tak se podařilo najít na uskladněné bitevníky L-159 kupce. Vláda samozřejmě na tom prodeji intenzivně spolupracuje. Armáda by se tak měla zbavit všech uskladněných letounů a AERO Vodochody jako jejich výrobce by mělo získat dvě reference, to znamená referenci díky prodeji americké společnosti Draken a referenci díky potenciálnímu prodeji do Iráku.

Pro český letecký průmysl to podle mého názoru je dobrá zpráva, protože to může znamenat určitý pozitivní impuls, to obnovení možnosti prodeje původních českých bojových letadel. Dá totiž příležitost i novým projektům. Po podpisu prodeje Drakenu koneckonců i firma AERO ihned představila nový projekt pro novou generaci cvičného letounu L-39. Ta koupě ze strany Draken je v tuto chvíli již plně potvrzená, prochází realizací, a máme tedy velkou šanci na to, že tento prodej bude kompletně dokončen.

Pokud jde o jednání s Irákem, to v tuto chvíli probíhá. Je zde dohoda mezi AERO a Ministerstvem obrany. Počítá se s tím, že se odkoupí celkem 15 letounů L-159 ze zásob Ministerstva obrany do Iráku a AERO odkoupí 4 aktivní letouny, 11 nepoužívaných, které jsou v současné době uloženy v ochranné atmosféře. Dokončení irácké transakce přirozeně závisí na vývoji složité situace na území Iráku, kde obecně nepřehledná situace nepřeje mezinárodnímu obchodu, ale irácká vláda přirozeně zbraně v této situaci výrazně potřebuje, což je pozitivní vyhlídka pro český zbrojní export. Navíc chci připomenout, že do Iráku směřovala i darovaná česká munice z armádních zdrojů na podporu obrany proti Islámskému státu.

Jsem přesvědčený o tom, že rozhodnutí Ministerstva obrany a vlády o prodeji těchto letounů bylo správné. Dlouhá léta se ten problém řešit nepodařilo, teď se ho vyřešit, pevně doufám, podaří. Letouny bohužel morálně zastaraly, jejich tržní

hodnota se výrazně snížila. A to, že v tuto chvíli nejsme schopni realizovat prodej za jejich pořizovací hodnotu, odpovídá této situaci a tomuto stavu.

Jak znovu zdůrazňuji, je jasné, že nebude možné do budoucna financovat rozvoj českého leteckého průmyslu stěžejně a meritorně právě přes veřejné zakázky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se, zdali pan poslanec Fiedler má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Musím říct, že bohužel dle předpokladu jsem se nedočkal odpovědi na to, na co jsem primárně žádal, to je na to, jak bude vyvozena odpovědnost osob, které ze státního rozpočtu utratily 25 miliard navíc. To, pane premiére, že nám tady vysvětlíte, že prostě nelze rozvoj českého letectví takto podporovat, s tím souhlasím. Ale já jsem se ptal na to – vy jste zamítli náš návrh zákona, který v podstatě říkal, že i ti úředníci těch ministerstev musí hospodařit s péčí řádného hospodáře. A tady, já vím, že to je v minulosti, že to je z minulých let, tomu tak evidentně nebylo.

Já tedy zopakuji svůj dotaz: Budete požadovat nějakou konkrétní odpovědnost konkrétních osob, které tento nesmyslný obchod, který velmi výrazně finančně poškodil naši republiku a náš rozpočet, budete něco takového vyžadovat a realizovat? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a prosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, myslím, že Ústava České republiky neumožňuje přijímat zákony, které mají retroaktivní dopad, zejména pokud by se jednalo o retroaktivní dopad v řádu patnácti dvaceti let. Myslím, že je potřeba si uvědomit, kdy ta politická rozhodnutí byla učiněna. Ta byla učiněna na sklonku devadesátých let, čili to je období, kdy tato rozhodnutí byla učiněna. Byla učiněna na úrovni tehdejší vlády, na úrovni Ministerstva obrany. Byly poskytnuty státní záruky společnosti AERO Vodochody, ty následně musely být proplaceny. To znamená, byly realizovány rozsáhlé veřejné výdaje v souvislosti s těmi tehdejšími rozhodnutími, ale byly pořízeny letouny, které zčásti Armáda České republiky používala, zčásti ta poptávka byla předimenzovaná. Jsou to události, ke kterým došlo před patnácti lety.

Kdokoliv v této zemi může samozřejmě podat příslušná trestní oznámení, aby se tím policie mohla zabývat. Pane poslanče, můžete to kdykoliv učinit i vy a mohl jste to učinit i před několika měsíci, pokud budete chtít, aby policie tyto věci ještě zpětně prošetřila, ale je otázka, jestli tahle aktivita ze strany policie a náklady, které s tím budou spojené, mohou vést po patnácti dvaceti letech k nějakému konkrétnímu výsledku.

Já jsem spíše stoupencem konkrétních výsledků, a konkrétním výsledkem je to, že se nám podaří konečně po deseti patnácti letech odprodat nadbytečné letouny L-159 a získáme díky tomu snad i určité reference pro náš letecký průmysl, možná i do budoucna nějaké nové zakázky, což by zase zčásti zpětně mohlo zhojit ekonomické škody, které tady nastaly. Je to věc, která je skutečně v čase hodně daleko v minulosti a těžko teď retroaktivně můžeme do těch procesů, které se odehrály, zasahovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Procedurální návrh – pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, prosím, že do toho vstupuji, ale vidím počet přihlášených. Dávám procedurální návrh, aby Sněmovna přerušila jednání do okamžiku, než budeme alespoň teoreticky usnášeníschopní. To říkám s vědomím, že nejsme schopni se na tom usnést, protože nejsme usnášeníschopní. (Smích v sále.) Dívám se do těch prázdných vládních lavic a říkám si, jestli si z nás děláte nebo neděláte legraci, kolegové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan premiér. Prosím, pane premiére. (Poslanec Kalousek namítá, že podal procedurální návrh.) Pardon, ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já se omlouvám, nebudu mluvit dlouho. Jenom chci upozornit na to, že i opoziční lavice jsou výrazně prázdné, ať už jde o pravicovou, nebo levicovou opozici, tak ani tady není ta docházka bohužel dnes stoptocentní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, je tady procedurální návrh pana předsedy Kalouska a žádost o odhlášení, takže já vás tedy všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

V tuto chvíli musím konstatovat, že skutečně Sněmovna není usnášeníschopná. Podle jednacího řádu musí být přítomna více než třetina poslanců, to je minimálně 67. Přerušuji tedy jednání Sněmovny do 14.55 hodin na deset minut s tím, že přivolám naše kolegy, a věřím, že ve 14.55 hodin budeme usnášeníschopní. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.44 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.56 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně, milí kolegové, budeme pokračovat v našem jednání. Dle stanoviska legislativy není možné během interpelací komukoli dát prostor pro námitku. Za tento postup se omlouvám, nicméně je to nová situace, která se tady ještě nevyskytla.

Budeme pokračovat v ústních interpelacích. Druhým interpelujícím je pan poslanec Petr Fiala, který bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci státního rozpočtu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, námítku nevznesu, místo toho vznesu svoji interpelaci na pana premiéra.

Pane premiére, vy jste v rámci projednávání státního rozpočtu v prvním čtení zde vůbec nevystupoval, což pokládám za neobvyklé, a chtěl bych vás proto požádat o vysvětlení základních parametrů rozpočtu a vlastně i některých pojmů.

Ministr financí vaší vlády označil tento rozpočet za prorůstový, proinvestiční, přičemž to nepotvrzují fakta. Já jenom připomenu, že v roce 2013 skončil státní rozpočet se schodkem 81 mld. Kč a investice přitom dosahovaly 97 mld. a prakticky ještě výš, a tento rozpočet se schodkem 100 mld. počítá s investicemi pouze ve výši 75,6 mld. Kč, to znamená, že investice jsou o 26 % nižší. Nebylo by tedy lepší rozpočet, jehož deficit je 100 mld. Kč v době, kdy očekáváme dvou- až tříprocentní růst HDP, označit spíše jako přerozdělovací rozpočet? Všem berete, dáváte jenom některým vybraným skupinám. Přitom je hodně naivní očekávat, že by růst, kterému se teď můžeme těšit, byl donekonečna. Horší časy samozřejmě mohou přijít. Když se podíváte do zahraničí, tak Německo, Francie a další státy počítají s možným hospodářským poklesem, ale tato vláda jako by to neviděla, neinvestuje, místo toho rozdává.

Pane premiére, ptám se tedy: Vaše vláda má dobré podmínky pro to, aby v dobrých časech splácela dluhy, investovala do dopravní infrastruktury, do podnikání atd. Proč to neděláte?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi a prosím pana premiéra o jeho odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem měl teď shodou okolností před interpelacemi jednání se zástupci Hospodářské komory. Rozpočet jsme projednávali i se Svazem průmyslu a dopravy, s Konfederací podnikatelských svazů, s Českomoravskou konfederací odborových svazů, s Asociací samostatných odborů. Mohu vás informovat o tom, že jak zástupci podnikatelů, tak zástupci odborů návrh rozpočtu podpořili.

Možná si pan poslanec Fiala všiml, že v okamžiku, kdy jsme tady projednávali státní rozpočet, tak ani na Václavském náměstí ani na náměstí Republiky ani tady před Poslaneckou sněmovnou nebo v okolí Poslanecké sněmovny nebyl jediný demonstrant, který by demonstroval proti vládní rozpočtové politice. My jsme postavili rozpočet, který naše země potřebuje. Je to rozpočet, který meziročně zvyšuje investice. Je to rozpočet, který počítá s tím, že budeme schopni zapojit peníze

z Evropské unie. Je to rozpočet, který po řadě let napравuje chyby, které se tady odehrávaly např. v mzdové politice vlády.

Myslím si, že není možné, aby pravicová strana, konkrétně ODS, která tady roky dusila mzdy, to znamená, že několik let po sobě tady klesaly reálné platy, aby pravicová strana, která tady roky dusila valorizaci penzí, to znamená, že tady byly mizerné valorizace penzí v průměru 45 Kč, v tuto chvíli doporučovala vládě, aby v té politice pokračovala. Jak dlouho myslíte, že by to trvalo, než by zdravotním sestřám, lidem, kteří pracují v sociálních službách, policistům, hasičům, došla trpělivost s vládou, která jim roky a roky snižuje jejich reálné výplaty? Přece ti lidé, kteří pracují v těchto profesích pro veřejný sektor, také musí zaplatit nájem. Musí se postarat o své děti, musí se postarat o své rodiče. Mají výdaje, které jsou spojeny s provozem jejich rodin a domácností, a stát jim každý rok snižoval jejich reálné mzdy. To se dá dělat rok, dá se to dělat dva roky, ale nedá se to dělat pět nebo deset let. To znamená, my jsme ukončili devastující politiku vlády v oblasti platů.

A není pravda, že nedáváme peníze do investic. Podívejte se na rozpočet Státního fondu dopravy v příštím roce. Ten počítá s výdaji přes 90 mld. Kč, a pokud jde o deficity veřejných rozpočtů, tak deficity veřejných rozpočtů budou nižší, než s nimi počítaly výhledy pravicových vlád, které tady byly v uplynulých letech. Schodek státního rozpočtu bude nižší, než s ním počítaly výhledy pravicových vlád v době, kdy vaše ODS, pane poslanče, byla ve vládě. To je realita. To znamená, máme nižší schodek státního rozpočtu, ale jsme schopni v rámci rozpočtu lépe reagovat na potřeby země, tak abychom zajistili dobré fungování státu a zajistili investice, které budeme muset realizovat.

Myslím si, že tak jak je rozpočet postaven, umožňuje snížit deficit veřejných rozpočtů, umožňuje, abychom kvalitně profinancovali veřejné služby, abychom zajistili stabilitu zdravotnictví, abychom zajistili stabilitu a dostatečnou kvalitu našeho vzdělávacího systému a abychom napravili ty nejhorší chyby, ke kterým došlo v platové politice a v sociální oblasti.

Já vím, že nám budete vyčítat, že valorizujeme důchody o 200 korun v průměru, že za vás to bylo 45 korun, ale já se domnívám, že nelze několik let po sobě takovýmto nízkým způsobem valorizovat peníze více než dvou milionů důchodců v České republice. Já vím, že se vám nelíbí, že zvyšujeme platy ve veřejném sektoru o 3,5 %, pro lékaře a pro policisty o 5 %, ale reagujeme na to, že vaše vlády řadu let těmto profesím reálné platy snižovaly. To znamená, reagujeme na situaci, kterou vy jste tady vytvořili, a myslím si, že ze strany ODS je hodně pokrytecké, pokud kritizuje současnou vládu za to, že napравuje chyby, které Občanská demokratická strana udělala.

A poslední věc, kterou bych možná poznamenal, a tím navazuji na to, co vy jste nedávno navrhovali. Přece součástí toho rozpočtu je i profinancování opatření, které souvisí se snížením daně z přidané hodnoty na léky a na knihy od 1. ledna příštího roku. A chci připomenout, že to byla ODS, která tady navrhovala, když jsme to projednávali, tu změnu, abychom snížili DPH na všechno. Abychom udělali výraznější pokles daně z přidané hodnoty, ačkoliv jste předtím daň z přidané hodnoty

zvyšovali. Čili kdybychom souhlasili s tím vaším návrhem, tak by se samozřejmě schodek státního rozpočtu prohloubil mnohem výrazněji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poprosím pana předsedu Fialu o doplňující otázku. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: S doplňující otázkou je to složité, protože vy jste mi, pane premiére, vlastně vůbec neodpověděl. Vy jste mi zopakoval svoji mantru o tom, jak tady vládla Nečasova vláda, co všichni víme a jak jsme dělali jakési chyby, které se tady snažíte popsat, ale neodpovídáte mi na to, proč jste sestavili rozpočet v této struktuře v dnešní době, kdy máme úplně jiné ekonomické podmínky. Ta čísla mluví sama za sebe. Jestliže státní rozpočet v roce 2013 skončil schodkem 81 miliard korun a teď plánujete schodek 100 miliard a říkáte mi, že to je nižší, tak to si opravdu těžko můžeme rozumět.

Ale doplňující otázku mám. Já nerozumím tomu, proč v době, kdy máme takto dobré ekonomické parametry, snižujete výdaje na výzkum, a fakticky je to tak, že v roce 2013 byly výdaje na výzkum, vývoj a inovace o 5 miliard korun vyšší, než budou ty, které plánujete pro příští rok. Tak na to mi ještě odpovězte, protože ten výzkum to je jenom jeden z příkladů toho, jak málo investiční a málo rozumný je rozpočet, který jste sestavili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Poprosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já myslím, že nejde jenom o objem výdajů, ale jde také o jejich efektivitu. A pokud jde o výdaje na vědu, výzkum a inovace v minulých letech a jejich efektivitu, já myslím, že to je téma, kterému se určitě ještě i tady v Poslanecké sněmovně budeme intenzivně věnovat. Protože mimo jiné byly využity evropské fondy, mimo jiné se u nás postavilo za využití evropských fondů kolem 40 nových výzkumných center, několik velkých vědeckých infrastruktur a jeden z vážných rozpočtových problémů, které budeme muset řešit, je udržitelnost těchto center v příštích pěti letech, kdy bude potřeba je financovat z veřejných rozpočtů a kdy jsou omezeny jejich příjmy z komerčních zdrojů právě v důsledku evropských podmínek. A je otázka, jestli rozhodnutí o těchto investicích bylo skutečně správné, jestli bylo dostatečně promyšlené a jestli si to Česká republika z rozpočtového hlediska vůbec může dovolit.

Chci připomenout, že jsme v letošním roce oproti původním plánům Rusnokovy vlády navýšili výdaje na vědu, výzkum a inovace o 900 milionů korun. 900 milionů korun jsme přesunuli v rámci struktury státního rozpočtu, posílili jsme tyto výdaje. V meziročním srovnání v příštím roce tyto výdaje porostou, protože počítáme s tím, že v prvním pololetí příštího roku ještě navýšíme výdaje na vědu, výzkum a inovace. Takto jsme se dohodli při přípravě zákona o státním rozpočtu. To znamená, celkem

oproti těm rozpočtovaným výdajům by se tam mělo najít ještě minimálně 600 milionů korun na to, abychom tuto oblast posílili, a samozřejmě povedeme debatu zejména o tom, abychom posílili aplikovaný výzkum, abychom posílili projekty, které jsou v gesci Technologické agentury, které mohou mít přímý pozitivní dopad na zvýšení konkurenceschopnosti našeho průmyslu. Čili vláda počítá s tím, že v příštím roce navýšíme oproti letošním výdajům výdaje do oblasti vědy, výzkumu a inovací.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za jeho odpověď. Třetí interpelaci přednese pan poslanec Miroslav Kalousek na pana premiéra ve věci koordinace zahraniční politiky. Připraví se paní poslankyně Pavlína Nytrová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dámy a pánové, za koncept zahraniční politiky a její výkon odpovídá vláda České republiky. Prezident České republiky zastupuje zemi navenek. Tolik Ústava. Značná část české veřejnosti, a já se k té veřejnosti hlásím, je velmi znepokojena řadou excesů na mezinárodní scéně, kterých se dopouští pan prezident republiky. Dokud jezdil na ostrov Rhodos na velmi kontroverzní ekonomické konference spolu se soudruhy Zbytkem a Filipem jako důchodce z Vysočiny, byla to jeho věc. Ale on tam letos byl jako prezident České republiky a logicky, protože nikdo jiný by tam taky nejel, logicky jako jediná hlava státu ze všech zemí Evropské unie a dopouštěl se tam výroků v protikladu s politikou České republiky. Krátce poté, co byly odsouhlaseny sankce, on na ostrově Rhodos vyzval ke zrušení těchto sankcí. Zrovna tak jako jeho návštěva v Číně byla velkou ostudou české mezinárodní zahraniční politiky. Dvacet let česká zahraniční politika respektuje celistvost Číny, ale neznamená to, že by rezignovala na obhajobu lidských práv v Číně.

Jinými slovy, pane premiére, mám jednoduchou otázku. Souhlasíte prosím jako vláda s účastí prezidenta republiky na ostrově Rhodos a s jeho výroky? A souhlasíte s jeho výroky v Číně? Ano, či ne? Ano mi stačí. Pokud ne, prosím o odpověď, jaká vláda učiníte opatření, aby se podobné excesy prezidenta republiky neopakovaly, protože prezident republiky je z Ústavy neodpovědný, zatímco odpovědná je vláda. K této odpovědnosti si vás teď dovoluji volat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Poprosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především pokud jde o čínskou cestu prezidenta republiky, to nebylo nic mimořádného. Nebylo to žádné zjevení z nebes, že se prezident České republiky vydal na návštěvu Čínské republiky. Je to součástí změny, kterou začala realizovat nová vláda České republiky. My jsme to jasně řekli na začátku. Má to oporu v našich volebních programech, má to oporu v koaličních smlouvě, v programovém prohlášení vlády. Zcela vědomě se snažíme zintenzivnit

politické kontakty s Čínskou lidovou republikou. To znamená, v prvních měsících letošního roku, poté kdy vznikla nová česká vláda, se odehrála celá série diplomatických jednání. Do Číny přijeli čeští ministři, představitelé České republiky navštívili Českou republiku a určitým diplomatickým vrcholem letošního roku pak byla návštěva prezidenta republiky, kterého doprovázela také početná podnikatelská delegace.

Chci vás informovat o tom, že v příštím roce se plánuje návštěva na úrovni předsedy vlády v Čínské lidové republice. Opět počítáme s tím, že bychom návštěvy využili k tomu, abychom podpořili náš export, abychom podpořili příliv investic do České republiky. Čili opět v příštím roce počítáme s podnikatelskou delegací.

Rozhodně nesouhlasím s tím, že návštěva prezidenta v Číně byla ostudou naší zahraniční politiky. Já si myslím, že návštěva prezidenta v Číně byl diplomatický politický úspěch a byl to také ekonomický úspěch. Mě jenom mrzí, že praktické výsledky cesty zastínila debata o tom, jakým letounem se prezident republiky dopravoval do České republiky. Myslím si, že kdyby zvolil standardní dopravu, to znamená vrátil se stejným letadlem, jako do Číny přiletěl, tak bychom možná měli větší prostor pro to, abychom debatovali o skutečném obsahu čínské cesty, o tom, co se tam odehrálo, jakým způsobem byly otevřeny dveře pro náš export do Číny a jakým způsobem byly povzbuzeny investice z Číny směrem do České republiky. Je to věc, která souvisí se zahraniční politikou nové české vlády. Odehrála se v kontextu návštěvy ministra zahraničí v Číně a návštěvy dalších členů vlády v Číně. Koneckonců několik členů vlády doprovázelo na této zahraniční cestě i prezidenta republiky. Tady nevidím žádný nesoulad a nějakou potřebu lépe koordinovat zahraniční politiku.

Jiná věc je návštěva prezidenta republiky na ostrově Rhodos. Musím říci, že to byla cesta, která byla iniciována v zásadě ze strany pana prezidenta. Pan prezident navštěvuje Rhodos pravidelně každý rok. V letošním roce tam byl, tuším, poprvé ve funkci hlavy státu. Myslím si, že některé jeho výroky, které na ostrově Rhodos pronesl, nezapadají do koncepce naší zahraniční politiky, a je to téma, o kterém vedeme s panem prezidentem diskusi. My jsme se po zavedení přímé volby prezidenta ocitli v situaci, kdy prezident republiky může být zvolen občany bez ohledu na politické složení Poslanecké sněmovny, bez ohledu na politické složení vlády. Může být zvolen prezident, který pochází zcela z odlišné politické strany, než jsou třeba strany současné vlády nebo jakékoliv příští vládní koalice, a to samozřejmě vyžaduje mnohem lepší koordinaci v oblasti zahraniční politiky.

Já jsem přesvědčen o tom, že v základních rysech, které se týkají bezpečnostních zájmů České republiky, našich zájmů na pokračování integrace Evropské unie, tady nejsou žádné střety, které by oslabovaly pozici České republiky navenek. V klíčových otázkách jsme schopni postupovat společně a nemyslím si, že by tady docházelo ke konfliktům, které by rozostřovaly, znejistovaly, oslabovaly diplomatické působení českých představitelů v zahraničí. To se týká i vrcholného summitu NATO, který se odehrál v letošním roce, kde delegaci České republiky vedl prezident republiky a kde opět prezident republiky vystupoval na základě mandátu, který schválila česká vláda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poprosím pana poslance Kalouska o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za odpověď, pane premiére. Beru na vědomí, že rezignaci na obhajobu lidských práv v Číně bere vláda jako součást své nové zahraniční politiky. Nemám z toho radost, ale musím to přijmout, protože pan prezident tam nic jiného neudělal. Celistvost Číny a obhajoba lidských práv jsou dvě různé věci. A on kromě toho, že potvrdil celistvost Číny, tak také rezignoval na to, že bude obhajovat lidská práva. Je pro mě smutnou informací, že s tím česká vláda souhlasí.

Děkuji za informaci o tom, že na ostrově Rhodos nezastupoval pan prezident zájmy české zahraniční politiky, a proto opakuji svoji otázku: Co uděláte pro to, aby tam neopakoval jako prezident republiky excesy, které tam jako důchodce z Vysočiny dělat mohl, ale jako prezident republiky dělat nemůže, protože odpovědná je za to vláda, ne on:

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana premiéra o doplňující odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Česká republika ve své zahraniční politice nerezignuje na otázku obhajoby a prosazování univerzálních lidských práv. Je přece zřejmé, že tahle otázka zůstává a zůstane součástí naší zahraniční politiky. To přece vychází z naší historické zkušenosti, z našich dějin, z toho, co jsme si prožili. Já si myslím, že ať tady budou vlády pravicové, nebo levicové, tak důraz na svobodu, demokracii, ochranu lidských práv zůstane součástí naší zahraniční politiky. Debata se vede o tom, jakým způsobem budeme tato témata komunikovat s jednotlivými státy, se kterými má zájem Česká republika udržovat diplomatické a hospodářské vztahy. Jakým způsobem témata budeme komunikovat tak, aby to byla komunikace, která bude maximálně efektivní.

Já nesouhlasím s tím, že tady došlo k nějakým radiálním změnám, pokud jde o vnímání územní celistvosti Číny nebo politiky nevměšování se do čínských záležitostí. Česká republika ani v době, kdy tady byly pravicové vlády, neuznala exilovou tibetskou vládu. Česká republika ani v době, kdy tady byly pravicové vlády, neuznala samostatnost ostrova Tchaj-wan, to znamená respektovala stejné principy, které popsal prezident Zeman při své nedávné návštěvě Číny. A musím říci, že to potvrdil ve svém rozhovoru pro iDNES i předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg, který jasně popsal, že i v době, kdy on byl ministr zahraničí, tyto principy vůči Číně česká zahraniční politika respektovala.

Pokud jde o otázku lidských práv, jsou součástí našeho dialogu se všemi zeměmi, se kterými má Česká republika zahraniční, diplomatické a ekonomické vztahy. Já jsem tuto otázku zmínil také na česko-čínském fóru, kde jsme měli možnost jednat

s místopředsedou čínské vlády. Zdůraznil jsem to, že otázka lidských práv je charakteristickou součástí naší zahraniční politiky a že o lidských právech budeme mluvit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za doplňující odpověď. Další, čtvrtou interpelaci přednese paní poslankyně Pavlína Nytrová na pana premiéra ve věci zkrácení pracovní doby. Připraví se paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za udělení slova. Vážený pane premiére, dovoluji mi, abych se vás dotázala na problematiku dohody mezi zaměstnanci, zaměstnavatelem a státem, na problematiku takzvaného kurzarbeitu, zkrácené pracovní doby, kdy se především jedná o překlenutí období slabé poptávky u zaměstnavatelů. Dovolte mi, abych položila následující otázky: O jaké variantě, o jaké podobě sdílení práce se na vládní úrovni uvažuje? Je zpracována analýza dopadů na státní rozpočet, která potvrdí či vyvrátí vhodnost řešení nezaměstnanosti dohodou mezi zaměstnanci, zaměstnavatelem a státem? Jaké jsou výsledky této analýzy a jakým způsobem bude kurzarbeit financovaný?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Nytové. Poprosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych vás informovat o tom, že vláda skutečně připravuje v rámci aktivní politiky zaměstnanosti příspěvek v době částečné nezaměstnanosti. U nás se pro to vžil název, který je používán v Německu a v Rakousku, kde tyto příspěvky fungují. Jde o tzv. kurzarbeit. Příspěvek bude součástí aktivní politiky zaměstnanosti. Uvažuje se, že by byl poskytován v případech extrémních ekonomických problémů, ať už v důsledku vnější recese, popř. v důsledku ekonomických problémů spojených s uplatňováním mezinárodních sankcí. Nebo by mohl být využit při živelních pohromách, které by plošně zasáhly českou ekonomiku. Zaměstnavatel bude muset v takovém případě prokázat, že výpadek je způsoben poruchou v národním hospodářství, tedy že je způsoben situací, kterou on sám nezpůsobil. Budou stanovena kritéria pro hodnocení tohoto ekonomického dopadu a počítáme s tím, že o poskytování příspěvku bude rozhodovat komise, která bude vytvořena při krajských pobočkách Úřadu práce. O vyhlášení stavu, kdy bude možné používat kurzarbeit, bude rozhodovat vláda a současně použití těchto finančních prostředků bude kontrolovat Ministerstvo práce a sociálních věcí a také Ministerstvo financí.

V rámci kurzarbeitu by měl být poskytován příspěvek na částečnou refundaci mzdových nákladů zaměstnavatelů s tím, že vedeme debatu o tom, jestli tento příspěvek, který bude poskytován, bude vázán na současně probíhající vzdělávání ze strany zaměstnanců. My bychom rádi dosáhli toho, a varianta, o které se v tuto chvíli diskutuje, je taková, že by příspěvek zaměstnavatele ke mzdě byl 40 %, příspěvek

vlády 20 %. To znamená, zaměstnanec by v případě výpadku firmy dostával příspěvek ve výši zhruba 60 %. Byli bychom rádi, kdyby tento nový nástroj mohl být aplikován už od začátku příštího roku. Proto předpokládáme, že v pondělí by vláda měla definitivně schválit koncept kurzarbeitu v České republice. Měl by být připraven konkrétní pozměňující návrh a rádi bychom využili toho, že na půdě Poslanecké sněmovny je projednávána novela zákona o zaměstnanosti, abychom do ní kurzarbeit mohli zakotvit.

Myslím, že by to mohlo být praktické opatření, které by skutečně mohlo vykrýt dočasně výpadky firem. Mohlo by to pomoci stabilizovat zaměstnanost, protože nám to umožní a firmám to umožní, aby nemusely lidi propouštět v případě, kdy mají dočasný výpadek z hlediska svého prodeje, mohly zaměstnance udržet do doby, než se podaří získat například nové zákazníky nebo získat nové trhy, nebo do doby, než se zlepší hospodářská situace, například kdy odezní důsledky nějaké výraznější živelní pohromy. Čili je to nástroj, který by měl podpořit zaměstnanost. Je to nástroj, který byl pozitivně vyzkoušen v Německu a v Rakousku. Tedy máme tady pozitivní vzory, kterými bychom se chtěli inspirovat. Současně ale je důležité, aby ta pravidla byla nastavena tak, že nebude možné jejich zneužívání. Prostě nechceme, aby to byl nástroj, který budou firmy používat jako neoprávněnou hospodářskou výhodu. Nechceme, aby se firmy vymlouvaly na situaci, která ve skutečnosti nenastala. Prostě tam musí být nastavena jasná pravidla. Musí být poskytování příspěvku nemilosrdně kontrolováno, tak aby nedocházelo k problémům z hlediska čerpání těchto peněz a nedocházelo k nějakému neférovému narušování hospodářské soutěže.

Čili to jsou ty základní parametry, o kterých teď vedeme debatu v rámci vládní koalice, povedeme diskusi na vládě. Koaliční strany se shodly na tom, že zavedeme systém kurzarbeitu v České republice. Teď už ho jenom musíme dostat do konkrétní legislativy. Ale já doufám, že v lednu, únoru příštího roku už by zákon mohl být součástí našeho právního řádu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi, a přestože paní poslankyně vypadá velmi spokojeně, ptám se, jestli má doplňující otázku. Nemá. Děkuji paní poslankyni i panu premiérovi.

Další, pátou interpelaci přednese paní poslankyně Dana Váhalová ve věci Evropské rady. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající, pane premiére, vládo, dámy a pánové, ve dnech 23. a 24. října se uskutečnilo v Bruselu jednání Evropské rady. Hlavním bodem jednání byly cíle Evropské unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030. V této souvislosti by mě zajímalo, jakého kompromisu bylo dosaženo a jak tyto cíle Evropské unie budou vypadat. Jedním z hlavních úkolů české energetické politiky je zajištění garance suverenity energetického mixu ve vztahu k plnění cíle podílu obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti. Podařilo se tento náš cíl promítnout do výsledků jednání Evropské rady? Jaké jsou tedy aktuální informace? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem popsal mandát české vlády ještě předtím, než začalo jednání Evropské rady, na jednání výboru pro evropské záležitosti. Pozice české vlády nebyla nikterak překvapivá ani pro naše partnery v rámci Evropské unie, protože těch posledních osm devět měsíců, kdy je tady nová česká vláda, jsme pozici vydefinovali hned na začátku a velmi intenzivně jsme ji komunikovali. Na naší pozici jsme se dohodli i se zaměstnavateli, dohodli jsme se i s odbory a snažili jsme se získat spojence, což se nám podařilo, protože pozice, kterou zaujala Česká republika, byla podporována i pozicemi dalších zemí V4, to znamená Polskem, Maďarskem a Slovenskem. Komunikovali jsme v této věci také se státy, jako je Rumunsko nebo Bulharsko. Snažili jsme se dosáhnout toho, aby výsledek dohody o klimatickém balíčku na úrovni Evropské unie byl sice dostatečně ambiciózní z hlediska ochrany klimatu a životního prostředí, ale současně aby zohlednil potřebu udržení konkurenceschopnosti českého průmyslu. Myslím, že se to povedlo, protože se nám podařilo uhájit několik důležitých parametrů v rámci klimatického balíčku.

Za prvé, klimatický balíček neznamená žádný zásah do naší národní autonomie zvolit si do budoucna energetický mix. To znamená, že Česká republika v okamžiku, kdy budeme jednat o aktualizaci naší energetické koncepce, v okamžiku, kdy budeme jednat o aktualizaci surovinové politiky, tak nebudeme vázáni evropskými předpisy, pokud jde o stanovení podílu jednotlivých zdrojů energie, včetně energie, kterou získáváme z jádra. Čili udržení svobody energetického mixu.

Za druhé, podařilo se dosáhnout toho, že podíl obnovitelných zdrojů, který byl na evropské úrovni stanoven na 27 %, nebude povinně rozepsán mezi jednotlivé členské státy Evropské unie. Dá se totiž předpokládat, že řada evropských zemí dosáhne vyššího podílu obnovitelných zdrojů do roku 2030, než je tento stanovený cíl. To znamená, že tam bude možné splnit celkové parametry na úrovni Evropské unie, aniž by k dosažení toho cíle byla nucena každá jednotlivá členská země. Postoj České republiky byl logický, protože jednotlivé členské země mají rozdílné přírodní podmínky, mají rozdílný podíl obnovitelných zdrojů, mají rozdílné rozpočtové možnosti, jak obnovitelné zdroje podporovat. My jsme si bohužel do značné míry rozpočtové možnosti zúžili už v minulých letech tím, jak rychle tady narostly kapacity v oblasti solárních zdrojů a jak výrazná veřejná podpora je s financováním solárních zdrojů v České republice potřeba. Čili tady jsme zabránili rizikům, která by byla spojena s dalšími tlaky na růst ceny elektrické energie, na růst rozpočtových výdajů, pokud bychom museli dosáhnout povinně cíle 27 % i na národní úrovni. Čili tempo zvyšování podílu obnovitelných zdrojů je opět na nás. Jak rychle půjdeme směrem k vyššímu podílu obnovitelných zdrojů.

Poslední cíl, který byl stanoven, je otázka energetické efektivity, to znamená snižování energetické náročnosti. Ten cíl na evropské úrovni byl stanoven ve výši

27 %, byl stanoven jako indikativní a opět je tady výslovný zákaz mechanicky ten cíl rozepisovat mezi jednotlivé členské země Evropské unie. Čili i tady, ačkoliv je nepochybně důležité, abychom investovali v příštích letech do snižování energetické náročnosti, a to nejenom průmyslu, ale samozřejmě také domácností a veřejného sektoru, a budeme to dělat, tak i tady máme svobodu z hlediska tempa nárůstu energetické efektivity v České republice.

To si myslím, že jsou tři klíčové výsledky dohody, té debaty. Podpořili jsme snížení emisí CO₂ na evropské úrovni o 40 % do roku 2030. Tady jsme se dohodli, byl to určitý kompromis mezi všemi členskými zeměmi, a současně jsme vyjednali takovéto podmínky.

A poslední poznámka. To, co se povedlo zemím, které mají nižší životní úroveň v rámci Evropské unie, než je průměr, to se týká i České republiky, je otázka obchodování s emisními povolenkami. Budou tady vytvořeny dva fondy pro chudší členské země Evropské unie. Z obou těchto fondů budeme moci čerpat. Povolenky, které potom budeme moci použít jako nástroj podpory investic pro naše firmy z hlediska snižování energetické náročnosti a snižování emisí CO₂. Čili poslední úspěch, který se povedl, je otázka rezervy pro méně bohaté země v Evropské unii v oblasti povolenek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane předsedající. Možná ne doplňující otázku, ale jenom poděkování, že se skutečně podařilo naše cíle obhájit tak, jak jsme o tom hovořili na evropském výboru, a tak, jak nám pan premiér slíbil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni i panu premiérovi. Další interpelaci přednese pan poslanec Václav Klučka na pana premiéra ve věci závazku zvyšovat platy. Pardon, ve věci kriminality v České republice. Prosím, pane poslanče. (Smích v sále.)

Poslanec Václav Klučka: Děkuju, pane místopředsedo. To se fakt povedlo.

Vážený pane premiére, společenské mínění a názor občanů v českém státě týkající se hodnocení kriminality není dobré. Ona to dokazují i čísla, s kterými se budeme moci seznámit poté, kdy projednáme v této Sněmovně Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku za rok 2013, a předpokládám, že k tomu skutečně dojde.

Kriminalita vzrostla meziročně oproti roku 2012 o 6,8 % a týká se to násilné, mravnostní, majetkové, hospodářské i ostatní kriminality. Násilná kriminalita, tím i počet vražd, sice poklesla o 3,2 %, ale objevuje se nový fenomén nesmírné mimořádné brutality. Markantnější byl nárůst majetkové a hospodářské kriminality –

skoro o 10 %. Zjištěná drogová kriminalita – zjištěná drogová kriminalita (opakuje s důrazem na slově zjištěná) – vzrostla téměř o 27 %. Toto naše občany velmi znepokojuje. Dochází k novým fenoménům. Dochází ke zneužívání názvů nemocí – ebola, vydírání. Dochází k obrovskému napětí ve společnosti.

Pane premiére, jak miní vláda s tímto stavem dále zacházet?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Než poprosím pana premiéra o odpověď, přečtu ještě omluvy. Dnes od 16 hodin se omlouvá pan poslanec Volný z pracovních důvodů, pan poslanec Čihák taktéž od 16 hodin z pracovních důvodů, do 16.30 hodin se omlouvá pan poslanec Petr Kořenek z důvodu semináře, dále se z dnešního odpoledního jednání omlouvá paní poslankyně Chalánková z pracovních důvodů, paní poslankyně Lorencová se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, musím říci, že pro vládu České republiky je boj s kriminalitou jednou z klíčových priorit. Já už jsem o tom mluvil, když jsem nastiňoval témata, kterým se chceme intenzivně věnovat v roce 2015. Právě jedním z těchto témat byl boj proti kriminalitě, proti organizovanému zločinu. Chtěl bych informovat o tom, že bezpečnostní rada vlády opakovaně projednávala v posledních měsících strategii boje proti organizovanému zločinu v České republice. Chci tady zmínit několik konkrétních opatření, která se týkají bezpečnosti občanů a naší snahy bezpečnost občanů zvýšit.

Věc, po které se dlouhodobě volalo, a volali po ní jak občané tak i samosprávy, je otázka vytvoření registru přestupků. Já jsem rád, že vláda schválila a už poslala sem do Poslanecké sněmovny návrh zákona, kterým se mění zákon o přestupcích. Navrhovaná úprava by měla umožnit postihovat recidivu páchání přestupků zejména tím, že se odstupňují výše dosavadních sankcí, a to především u přestupků u majetku, proti občanskému soužití a veřejnému pořádku. Za tímto účelem vlastně poprvé v historii zavádíme centrální evidenci vybraných přestupků, která bude realizována prostřednictvím rejstříku trestů. To znamená, využijeme kapacity, které má k dispozici Ministerstvo spravedlnosti, a navážeme na rejstřík trestů i evidenci vybraných přestupků. Pokud se po dvou třech letech ukáže, že seznam vybraných přestupků bude třeba rozšířit, tak už to nebude nikterak složitá operace, protože prostě jenom změníme zákon, rozšíříme počet přestupků a budeme moci využívat stávající informační systém.

Zvyšujeme pokuty, které budou spojeny právě s opakováním přestupků. To, co je také důležité, je, že narušujeme výrazně systém toho, že bylo se možné vyhýbat přestupku díky jeho promlčení. V původní roční lhůtě se dříve lidé, kteří páchali přestupky, pokoušeli různým způsobem uniknout. Nyní bude řízení přerušeno

v případě, že nebudou komunikovat s úřady. To znamená, je tady větší šance na to, že ti, kdo páchají přestupky, budou za ty přestupky také potrestáni. Čili první oblast, které se chceme věnovat, je i ta drobná kriminalita, která se týká páchání přestupků. Ale i ta drobná kriminalita samozřejmě lidi obtěžuje, otravuje, narušuje a komplikuje jejich životy.

Druhá věc, která je důležitá, je postupné naplnění počtu policistů na plánované stavy. To je myslím důležitá věc. To znamená, budeme mít dostatek finančních prostředků na to, aby policie skutečně mohla postupně naplnit všechny plánované stavy a počty policistů ve všech svých útvech. Policisté, hasiči dostanou nová služební vozidla. To znamená, je také snaha investovat do výbavy policistů.

Už jsem tady zmiňoval otázku strategie vlády v boji s organizovaným zločinem. Organizovaný zločin má přirozeně řadu forem, řadu stránek. Já tady chci zmínit některé z nich, protože toho času není mnoho. Jedna z důležitých oblastí je boj proti obchodu s drogami. V této oblasti se zlepšila spolupráce při potírání drogové kriminality se spolkovými zeměmi Sasko a Bavorsko, protože bohužel Česká republika slouží jako místo, kde se drogy vyrábějí, a velká část produkce směřuje do oblastí bohatších trhů z hlediska překupníků a prodejců drog, a to je Sasko a Bavorsko. Daří se realizovat akce, díky kterým se narušuje výroba drog na území České republiky. Snažíme se také jednat s Polskem a snažíme se jednat se Slovenskem, abychom sjednotili pravidla pro volně prodejná léčiva tak, aby zbytečně Polsko neposkytovalo rychle, levně dostupné suroviny pro výrobu a prodej drog na území České republiky. Čili i o tom opakovaně jednáme s polskou stranou a podporujeme její snahu zprísnil legislativu v této oblasti.

Chci ještě zmínit také tu část organizovaného zločinu, která se týká okrádání státu, zejména v podobě daňových podvodů. Je důležité, že se rozjela daňová Kobra. To znamená posílení spolupráce mezi policií a finanční správou. Jsem rád, že daňová Kobra už má naprosto konkrétní výsledky. Jsem rád, že se připravuje centrální evidence účtů. Jsem rád, že se připravuje zákon o prokazování původu majetku. Tohle všechno by v boji s finanční kriminalitou mohlo také pomoci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Klučka má doplňující otázku. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. To je fakt, že ten čas na odpověď je někdy velmi malý. Ale jedno číslo mi dovoluje ještě říci. V roce 2013 bylo stíháno a vyšetřováno 117 682 lidí, z toho 52,6 % recidivistů. Toto je následek amnestie. Ale to je taky věc, která souvisí v daném okamžiku i s kvalitou probační a mediační služby. Já bych se jenom dotázal, pane premiére, jestli i v této oblasti recidivů a probační a mediační služby předpokládáme určitou nápravu. Jinak si myslím, že statistika pak za rok 2014 jasně ukáže to, co jste dneska řekl, a že budeme moci konfrontovat výsledky s rokem 2013.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan premiér odpoví doplňující odpovědí. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že analýza statistiky bude velmi důležitá a zajímavá z hlediska toho, jestli všechna opatření, ke kterým se upínáme a snažíme se je dotáhnout do konce, budou mít efekt z hlediska snížení kriminality. A pravděpodobně některá z nich budou mít dlouhodobější dopad.

Ale pokud jde o probační a mediační službu. To, co nás čeká, je obecně reforma vězeňství. Na to musí také navázat změny, které se budou týkat probační a mediační služby. Já bych byl rád, kdybychom dosáhli také úspor z hlediska provozu našeho vězeňského systému, pokud se konečně podaří Ministerstvu spravedlnosti dotáhnout do konce projekt domácího vězení v tom slova smyslu, že tady bude elektronické sledování delikventů. Ten systém je mnohem levnější a mnohem efektivnější. Peníze, které ušetříme v této oblasti, bychom podle mého názoru měli věnovat do oblasti práce s lidmi, kteří vycházejí z vězení, do oblasti prevence opakování trestné činnosti. To si myslím, že by pro společnost mohlo být velmi zajímavé a mohlo by to být velmi efektivní. Takže ušetřit peníze v oblasti vězeňství a modernizovat probační a mediační službu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za jeho odpověď. Se sedmou interpelací vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný, který se bude ptát na závazek zvyšovat platy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, kolegové, vláda má za sebou schválení svého prvního rozpočtu, který svým složením, prioritami a naplněním jednotlivých kapitol charakterizuje jasnou změnu v sociální a hospodářské politice. Změnu, která má za cíl nejen napravit omyly a asociální reformní přešlapy předchozích pravicových vlád, ale především zkvalitnit a stabilizovat veřejné služby, zajistit příliv nových investic, významně podpořit rodiny s dětmi, seniory a hlavně pomáhat s vytvářením nových pracovních míst.

Ptám se tedy, pane premiére, jaké konkrétní dopady to vše bude mít na občany naší země včetně závazku zvyšovat platy státním zaměstnancům a v jakém časovém horizontu to vše bude probíhat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Velebnému. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě než popíšu harmonogram, pro který se vláda České republiky rozhodla z hlediska zvyšování platů, chci se jenom vrátit k otázce zvyšování platů. Protože on samotný ten pojem je u některých kategorií zaměstnanců veřejného sektoru hodně nepřesný.

Já myslím, že by se hodně policistů a hasičů zlobilo, kdybychom řekli, že jim zvyšujeme platy – teď od 1. ledna by to mělo být zhruba o 5 %, resp. od 1. listopadu o 3,5 %, 1,5 % by se k tomu mělo přidat od 1. ledna příštího roku, čili celkem o 5 %. Tak to vlastně není žádné zvyšování platů, ale pouze vracíme policistům, hasičům a lidem, kteří pracují v bezpečnostních službách, např. v celní správě nebo např. ve vězeňské službě, část toho, co jim na tarifních platech sebrala Nečasova vláda. To se týká i dalších zaměstnanců veřejného sektoru, protože ta úsporná opatření, která byla realizována v minulých letech, buď vedla ke snížení tarifů u zaměstnanců veřejného sektoru, nebo vedla k tomu, že se vyprázdnily fondy, které byly určeny na odměny, tzn. snížila se průměrná výška odměn. Čili v každém případě, když započtu inflaci, tak v minulých letech se každý rok reálné platy lidí, kteří pracují pro veřejný sektor, snižovaly. Poprvé po několika letech reálné platy lidí, kteří pracují pro veřejný sektor, od 1. ledna příštího roku vzrostou. To je důležitá věc. Poprvé po řadě let bude kupní síla lidí, kteří pracují pro veřejný sektor, vyšší, než byla v letošním nebo v loňském roce.

Druhý mýtus, který se velmi často zmiňuje a objevuje ve veřejné debatě, je, že vláda zvyšuje platy úředníkům. Já chci připomenout, že těch klasických úředníků, kteří pracují pro stát, ať už třeba na finančních úřadech, nebo na úřadech práce, nebo třeba na ministerstvech, je celkem asi 65 tisíc. To jsou lidé, kteří spadnou do režimu zákona o státní službě. Ten zbytek, těch několik set tisíc dalších zaměstnanců veřejného sektoru, nejsou úředníci. Jsou to učitelé, jsou to policisté, jsou to hasiči, jsou to lidé, kteří pracují v sociálních službách, jsou to lidé, kteří pracují v kultuře, jsou to lidé, kteří pracují ve zdravotnictví. A já myslím, že není možné o nich hovořit jako o úřednících. Je to minimálně nepřesné. Čili zvýšení platů se týká nikoliv jenom úředníků, ale týká se zaměstnanců veřejného sektoru, jejichž platy jsou financovány ze státního rozpočtu nebo jejichž platy jsou financovány ze systému zdravotního pojištění.

Od 1. listopadu letošního roku se tedy zvýší platy zaměstnanců ve veřejném sektoru o 3,5 %. Zatím mzdová vyjednávání ve zdravotnictví směřují k tomu, že od 1. ledna příštího roku by se měly zvýšit platy lidí, kteří pracují ve zdravotnictví. Ať už jsou to lékaři, zdravotní sestry, pomocný zdravotnický personál, nebo technický personál, tak platy lidí, kteří pracují ve zdravotnictví, by se měly zvýšit od 1. ledna o 5 %. Současně od 1. ledna k tomu listopadovému zvýšení platu o 3,5 % se u lidí, kteří pracují v bezpečnostních složkách, to jsou policisté, hasiči, celníci, lidi ve vězeňské službě, se ještě přidá zvýšení o 1,5 %. To jsou tedy změny, se kterými počítáme ve státním rozpočtu. Jsou to změny, se kterými počítáme v bilanci zdravotních pojišťoven. A na toto zvýšení budou zajištěny finanční prostředky.

Cílem vlády je, aby to bylo zvýšení tarifů, čili nikoliv zvýšení nenárokových složek platu, ale zvýšení objemu prostředků na tarifní platy, aby bylo zajištěno, že se toto zvýšení dostane ke všem zaměstnancům veřejného sektoru v důsledku tarifních platových tabulek.

A možná poslední poznámka, která se týká zaměstnanců, kteří jsou placeni z rozpočtu obcí a krajů. Protože samozřejmě s výjimkou zaměstnanců v sociálních

službách, kde počítáme s tím, že budou navýšeny dotace, které se týkají sociálních služeb, tam dojde ke zvýšení od 1. ledna a dostanou na to zřizovatelé finanční prostředky, tak u obcí a krajů a jejich zaměstnanců, nejčastěji úředníků, budou muset obce a kraje hledat finanční prostředky ve svých daňových příjmech, podobně jako tyto finanční prostředky našla vláda. To znamená, my obcím a krajům nebudeme poskytovat speciální dotace na zvýšení platů jejich zaměstnanců, ale bude to záležet na jejich rozhodnutí, jestli se podobně jako vláda rozhodnou část svých příjmů vyčlenit na to, aby zvýšily platy svých zaměstnanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Velebný má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Pane premiére, jsem opravdu rád, že jste tady vysvětlil pojem státní zaměstnanec. A zvlášť budu rád, když si toho všimnou i novináři, protože tak široký pojem, co je schované pod státním zaměstnancem... Oni o tom totiž nepíší. Takže děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Velebnému. S osmou interpelací je připraven pan poslanec Antonín Sed'a, který pana premiéra bude interpelovat ve věci financování politických stran. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, řadu let veřejnost oprávněně kritizuje netransparentní financování politických stran a různých politických hnutí. Všichni sice hovoří o tom, že je třeba změny, ale prozatím se toho moc neudálo. Proběhlá předvolební kampaň do Senátu a do komunálních voleb také ukázala, že v řadě míst se opět objevila úzká provázanost politiky a podnikatelů, a to právě netransparentním financováním politických stran.

Příkladem může být komunální kampaň ODS v Uherském Hradišti, o které jsem se již tady někdy zmiňoval. Když už jsme u této politické strany, tak připomenu, že tato strana dluží státu na sociálním a zdravotním pojištění, a přitom vede drahou předvolební kampaň, aspoň u nás v našem městě.

Proto se vás chci zeptat, pane premiére, jak daleko je příprava zákona o financování politických stran. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Pan premiér má slovo a odpoví na to, jak daleko je příprava zákona o financování politických stran. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se domnívám, že jsme dlužní veřejnosti legislativní úpravu ve dvou oblastech. Tou první je ta, kterou zmínil pan poslanec Sed'a, a to je otázka financování politických stran, ale pak je tady ještě

otázka financování politických kampaní a to je myslím samostatný problém, který tady je, protože ve volbách nekandidují jen politické strany, jejichž financování už přece jenom dnes je z určitého hlediska kontrolováno mj. i Poslaneckou sněmovnou, ale kandidují kandidáti nezávislí nebo kandidáti za tzv. politické strany, které jsou v zásadě jejich privátními politickými stranami, a tam není vůbec žádná kontrola volebních výdajů ani žádná povinnost zveřejnit jakékoliv volební výdaje. Čili máme tady dneska rozdílná pravidla pro jednotlivé účastníky politické soutěže ve volbách a to si myslím, že je chyba.

Čili první věc je novela zákona o politických stranách. Jednak tedy platí, že legislativní plán vlády počítá s tím, že by návrh měl být předložen vládě nejspíše v lednu roku 2015. Tady počítáme s tím, že politické strany budou mít povinnost používat ke svému financování transparentní účet. Počítáme s tím, že bude stanoven limit pro dary od fyzických a právnických osob ve výši 2 mil. Kč v jednom kalendářním roce. Počítáme s tím, že bude podrobnější přehled příjmů a výdajů ve výročních finančních zprávách politických stran. Ty by měly být povinně zveřejňovány na internetu. A počítáme také s tím, že po pěti letech by vždy povinně měl být vyměněn auditor, který audituje zprávy o hospodaření politických stran. To jsou základní změny, se kterými počítá náš návrh.

To, co pokládám za důležité, je, abychom ještě diskutovali o limitech výdajů na jednotlivé typy volebních kampaní, to souvisí s novelizacemi volebních zákonů, a pamatovali na to, aby všichni kandidáti museli povinně do určitého termínu po volbách předložit zprávu o financování své politické kampaně a aby uvedení nepravdivých údajů v takovýchto zprávách podléhalo určité sankci. Čili to si myslím, že jsou změny, které musí jít ještě nad rámec novelizace právní úpravy, která se týká hospodaření politických stran. Já myslím, že je naprosto nezbytné, abychom tyto regulace přijali, aby se volební kampaně už skutečně nezvrhly jenom v soupeření marketingových plánů a v soupeření mezi tím, kdo je schopen shromáždit jednorázově větší finanční prostředky na to, aby tyto marketingové plány realizoval, protože už jsme to viděli i teď v komunálních volbách, viděli jsme to v senátních volbách – byly obrovské rozdíly mezi finančními prostředky, které například byli schopni do volebních kampaní investovat jednotliví senátní kandidáti, a podle mého názoru příliš velké rozdíly mezi těmito finančními zdroji jednotlivých kandidátů už narušují pravidla pro spravedlivou soutěž v jednotlivých volbách. Čili očekávám, že o tom tady určitě bude bouřlivá diskuse v parlamentu, ale myslím si, že jsou to otázky, které bychom v každém případě měli diskutovat a které bychom v každém případě měli řešit. Bohužel nevyřešilo se to v minulých letech, nevyřešilo se to ani v souvislosti s přijímáním pravidel pro přímou volbu prezidenta republiky a já si myslím, že je naprosto nezbytné, abychom v tomto volebním období, ještě než budou volby do krajů a než budou volby do Poslanecké sněmovny, byli schopni schválit tyto regulace, které by podle mého názoru posílily fungování demokratického systému v naší zemi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Sed'a má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, já souhlasím s tím, že je to i o financování předvolebních kampaní, nebo možná právě o financování předvolebních kampaní. Chtěl jsem se zeptat na limit 2 mil. Kč, zda vláda třeba neuvažuje o tom, že by vlastně zvýšila příspěvek politickým stranám, protože z mého pohledu tohle zase bude vyžadovat určitou míru kontroly. A sám jste říkal, že existují různé volby, třeba teď proběhlé komunální, kde kandidují nezávislí bezpartijní kandidáti. Tam vůbec se nevyžaduje žádná zpráva o vyúčtování kampaně, kde vzali na to peníze, kde nevzali na to peníze. Velké politické strany většinou už teď mají transparentní účty, nebo alespoň se o ně snaží. Takže jestli nebude lepší jít cestou zvýšení třeba toho příspěvku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Pan premiér a jeho doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: My nepočítáme, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s tím, že bychom zvyšovali státní příspěvek, ale ani ho nebudeme snižovat. V rámci volebního období vláda s něčím takovým nepočítá. Já osobně pokládám za chybu, že v minulých letech byl příspěvek politickým stranám snížen. Myslím, že to byl důsledek takového poměrně laciného populismu, a myslím si, že jakékoliv oslabování veřejného financování fungování politických stran je něco, co podporuje privatizaci politiky. A pokud nechceme privatizovat politiku v naší zemi a privatizovat veřejný prostor, tak bychom měli udržet podíl veřejného financování politických stran, mj. proto, že politické strany plní také určité společenské funkce integrace zájmů v rámci celé společnosti, a samozřejmě vedle toho je potřeba zajistit, aby politické strany plnily veřejný zájem, aby politické strany nesloužily k prosazování privátních zájmů komerčního nebo obchodního charakteru. Proto opatření k posílení kontroly financování politických stran.

Čili nechceme zvyšovat příspěvek, nebudeme ho ani snižovat. Já si myslím, že je spravedlivé, že státní příspěvek se rozděluje na základě rozhodnutí voličů. To znamená, že strany dostávají pouze takové peníze, jakou mají společenskou podporu v jednotlivých typech voleb, tak jak jsou nastaveny. A pokládám za naprosto nezbytné vzhledem k tomu, že kandiduje čím dál tím více subjektů, které nepodléhají vůbec žádné kontrole, nemají vůbec žádnou povinnost cokoli vyúčtovat, abychom skutečně pamatovali i na tyto volební subjekty a nastavili tam jasnou povinnost do určitého data od zvolení poskytnout informace, poskytnout veřejně dostupné informace o zdrojích pro financování volební kampaně a o rozpočtu volební kampaně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S další, dnes už asi poslední interpelací vystoupí pan poslanec Petr Bendl, který bude pana premiéra interpelovat ve věci dotací v zemědělství. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Předně musím říct, že bych si odpustil svou interpelaci, vážený pane premiére, kdyby se jednání Sněmovny pravidelně účastnil ministr zemědělství, který nás velmi ignoruje a chybí jak při projednávání jeho bodů, tak chybí i na interpelacích. Proto se omlouvám, ale nemohu než se zeptat vás a požádat vás o jednu záležitost.

Nedávno jsem v médiích zaregistroval spor mezi ministrem zemědělství, který se ve svém vyjádření vyjádřil v tom smyslu, že ministr tvrdí, že některé z našich společných debat, které měl s panem předsedou zemědělského výboru Faltýnkem, zaváněly tím, že měly tendence, abychom nastavili společnou zemědělskou politiku s ohledem na aktivity Agrofertu. My jsme dnes o tom tady mluvili. Myslím si, že jsme tomu věnovali dost času, ale pan předseda zemědělského výboru v reakci na osočení možná ministrem zemědělství nejenom jeho osoby, ale také osoby pana Andreje Babiše, kde pan ministr zemědělství říká, že on na rozdíl od ministra financí ukončil své podnikání a firmu převedl na svoji manželku, říká, že mezi zemědělci se obecně ví, proč se pan ministr rozhodl navýšit alokaci na dotaci pro cukrovou řepu z původně navrhovaných 100 mil. na 450 mil. Kč, přičemž v textu se dále uvádí, že tak zřejmě – a nechce osočit nikoho, tady říká předseda zemědělského výboru, ale mohlo stát i s ohledem na své přátele, kteří prodávají osivo cukrovky. Bylo by to něco, co dospělí lidé zkrátka nedělají. Tím cituji pana předsedu zemědělského výboru, kterého, už jsem to tady dnes říkal, považuji za odborníka, v zemědělské oblasti má řadu informací.

Proto vás chci požádat, pane premiére, abyste prověřil důvody, které vedly ke zvýšení alokace dotací na cukrovou řepu z původně plánovaných 100 mil. na 450 mil. Kč.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Vzhledem k tomu, že za minutu končí čas, nebo právě teď skončil čas pro interpelace na pana premiéra, pan premiér ještě odpoví, pokud Sněmovna nebude nic namítat, a tím skončí interpelace na pana premiéra. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem také zaznamenal tu přestřelku mezi panem Faltýnkem a panem Jurečkou, která se teď objevila skrze média a byla dnes znovu zmíněna v Poslanecké sněmovně. Já vás mohu tedy ujistit, že pan Jurečka, když jsme na vládě projednávali a schvalovali podmínky pro zemědělskou politiku v příštích letech, nic takového nezmiňoval a pan Faltýnek nic takového nezmiňoval na koaličních jednáních, kam má samozřejmě jako předseda klubu přístup. Čili pro mě osobně je to zvláštní, že tyto věci se ventilují skrze média takovýmto způsobem, ale nikdy nebyly předmětem diskuse ani na koaliční radě ani na jednání vlády. Pokud by takovéto věci byly a kolegové Faltýnek a Jurečka k nim měli připomínky, tak hlavní místo, kde to měli vznést, byl ten jednací stůl, kde jsme se domlouvali v rámci koalice a kde jsme potom slaďovali postoje v rámci vlády České republiky.

Já bych chtěl jenom konstatovat, pokud jde o dotaz, který se týká navýšení u komodity cukrové řepy ze 100 milionů korun na 450 milionů korun, ten důvod je ten, že Česká republika se připravuje na zrušení cukerných kvót v roce 2015. To je objektivní jev, který nastane, a samozřejmě na to bude také příslušně reagovat cukerný trh. My jsme se snažili, aby podmínky pro zemědělskou politiku v rámci společné zemědělské politiky byly nastaveny tak, aby maximálním způsobem podpořily financování rozvojových investičních projektů v zemědělství, a to jak samotné zemědělské prvovýroby, tak i zpracování. Snažili jsme se, aby byly nastaveny tak, abychom posílili potravinovou soběstačnost České republiky, což je náš důležitý cíl i z hlediska bezpečnosti země jako takové. Podpory budou zaměřeny jak na mikro- a malé farmáře a zpracovatele, například rodinné farmy, tak i na ostatní zemědělské podniky. Čili to, co je myslím také důležité, abych ještě uvedl vzhledem ke krátkosti času: vláda schválila navýšení kofinancování Programu rozvoje venkova prostřednictvím státního rozpočtu z 15 na 25 %. To si myslím, že je také důležitá pozitivní zpráva pro ty, kdo se o dotace z Evropské unie budou ucházet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére, a nyní budeme pokračovat v interpelacích jednotlivých poslanců k členům vlády.

Na úvod po dohodě s předsedou poslaneckého klubu ODS zde přednesu jedno konstatování, a to je to, že na protest proti tomu, že se neúčastní ministři, tak ODS stahuje všechny své interpelace. Týká se to interpelací – budu říkat pouze čísla: 3, 6, 9, 16, 17, 20, 27, 28, 29 a 32. Takže všechny ostatní interpelace budou probíhat v tom pořadí, jak byly vylosovány.

Jako první má svou interpelaci pan poslanec Rom Kostřica, a interpeluje pana ministra Svatopluka Němečka.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře Němečku, již podruhé se pokouším nějakým způsobem přednést svoji interpelaci, kterou jsem minule z důvodu vaší nepřítomnosti zrušil. Nicméně tentokrát bych chtěl využít této možnosti a dostat aspoň vaši písemnou odpověď. Má interpelace se týká zákona o zdravotnických prostředcích, konkrétně jejich výdeje.

Daný problém bych rád objasnil na příkladu ze svého vlastního oboru. Sluchadla jsou složité pomůcky, jejichž výběr, nastavení a výdej jsou přímou součástí terapie, kterou je kvalifikován provést pouze lékař. Neumí a nesmí je přidělit lékárník či laborant ve výdejně zdravotnických prostředků. Všude na světě jsou sluchadla zařazena do rizikové skupiny 2A. Jejich nesprávný výběr či nastavení může totiž poškodit zdraví, a u dětí dokonce způsobit trvalou invaliditu. To není jen můj názor, ale oficiální stanovisko odborné lékařské společnosti ORL. Z těchto důvodů Ministerstvo zdravotnictví sluchadla správně zařadilo mezi rizikové zdravotnické prostředky, které smí být vydávány pouze na poukaz. To bylo učiněno v § 10 pracovní verze vyhlášky zákona o zdravotnických prostředcích, která byla poslancům předložena spolu s první verzí sněmovního tisku 87.

V čem je tedy problém? Nový zákon o zdravotnických prostředcích neurčuje jasně, jak a kde bude možno sluchadlo vydat. Pacienti a jejich lékaři mají obavy, aby po vstupu zákona v platnost byla tato léčba pomocí sluchadel dostupná. Naléhavost této problematiky v oboru mém, ale i v jiných si uvědomilo i Ministerstvo zdravotnictví. Proto svolalo na 10. 6. tohoto roku zástupce všech odborných společností, prodiskutovalo s nimi toto téma a pak jim rozeslalo následující návrh řešení. Paragraf 48 původního návrhu odstavec 1: Zdravotnický prostředek může být vydán pouze v lékárně, výdejně zdravotnických prostředků, oční optice nebo u smluvního výdejce, lékařem nebo zubním lékařem, který zdravotnický prostředek předepsal nebo indikoval, pokud vydání zdravotnického prostředku souvisí s poskytovanou zdravotní péčí. Seznam zdravotnických prostředků vydávaných lékařem nebo zubním lékařem stanoví prováděcí předpis. V konečném znění zákona se jedná o § 49, který ale v odstavci 2 říká pouze, že zdravotnický prostředek může být vydán pouze v lékárně, výdejně zdravotnických prostředků či oční optice či u smluvního výdejce. Chybí jasné určení, kdo bude onen smluvní výdejce. Jsme tedy stále v určité nejistotě, a proto prosím o objasnění a zejména ujištění, že léčbu pomocí sluchadel budeme moci my lékaři nadále poskytovat našim pacientům bez komplikací. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Pan ministr zde není, takže odpověď vám bude doručena písemně. Pouze vás žádám, když interpelujete, abyste dodrželi čas, který je určený k jednotlivým interpelacím.

Další vylosovanou byla paní poslankyně Marta Semelová a připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Paní poslankyně Semelová interpeluje paní ministryni Marksovou. Máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní ministryně, v České republice je ohroženo chudobou zhruba 1,5 milionu lidí. Další dělí od oficiálního začlenění příjem vyšší o pár desítek korun. Chudoba bohužel dopadá i na děti. Člověka mrazí, když vidí, že se rodiče zadlužují, jen aby zaplatili základní životní potřeby, školní pomůcky a další náklady na vzdělání, a dokonce i obědy ve školní jídelně. Stále více rodin se obrací na školy, že na zaplacení obědů svých dětí nemají. Došli jsme tak daleko, že kvůli tomu vzniklo konto, na jehož účet posílají restaurace i jednotliví dárci peníze. Loni začalo díky tomu chodit do školní jídelny 370 školáků, kteří do té doby neobědvali. Teď už je to 600 dětí a další žádosti čekají na vyřízení. Musím říci, že je pro mě nepředstavitelné, že to, jestli se dítě nají, nebo ne, závisí na dobročinné charitě. Že jsme se dostali do situace, kdy se pořádají sbírky na chudé děti.

Před několika dny jsem zaznamenala v České televizi informaci, že Ministerstvo práce a sociálních věcí chce pomoci situaci řešit. Údajně nemá jít jen o obědy, ale zaměřit se chce i na školní pomůcky a dopravu dětí do škol. Nejlepším řešením by bylo pochopitelně odstranění příčin chudoby. Dát lidem práci a důstojný plat, což je však v tomto režimu nemožné. Chci se proto zeptat, jaké konkrétní kroky a v jakém

časovém sledu chcete realizovat. Jestli o tom budete jednat s dalšími rezorty, jako je například Ministerstvo školství nebo Ministerstvo financí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, především jsem chtěla říct, že jsem přijala záštitu nad tím projektem, který je tedy od soukromé nadace, protože jsem si vědoma, že to je problém, a protože jsem uvítala, že alespoň ta soukromá nadace to zvedla jako téma.

To, že vzrůstají počty dětí, jejichž rodiče nemají na zaplacení obědů, víme, nicméně v tuto chvíli nemáme zatím v ruce žádná čísla. A co se týče dotazů na spolupráci s dalšími rezorty, tak právě už tento týden proběhla schůzka na úrovni náměstků mezi naším ministerstvem a Ministerstvem školství a začínáme jednat o dvou věcech. Jednou je tedy příspěvek na obědy pro chudé děti a druhá otázka, kterou se zabývám, jsou školní autobusy, protože se domnívám, že v naší zemi vlastně když někdo bydlí třeba i ve vyloučené lokalitě, ale stačí i normální vesnice, tak sice děti mají zlevněné jízdné, ale pořád za to musí platit. Myslím si, že myšlenka opravdu speciálních školních autobusů, které jezdí po venkově po nějakých méně dostupných oblastech a svázejí výhradně děti a je to zadarmo, je velice zajímavá. Ale jsme úplně na začátku těchto jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Paní poslankyně bude mít doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Jenom drobnost už. Byla bych ráda za jakékoliv systematické řešení, které je určitě zapotřebí. Vítám tyto kroky. Bylo by možná i dobré se domluvit s Ministerstvem pro místní rozvoj, protože vím, že v některých krajích nebo i tady v Praze městské části dělají určitá konta, takže dát tyhle věci všechny dohromady, aby se opravdu jednalo o systematické řešení

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Paní ministryně bude reagovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Ještě jsem zapomněla upřesnit, že zakládáme pracovní skupinu a počítáme i s přizváním dalších rezortů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí je nyní se svou interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka, který interpeluje pana ministra Svatopluka Němečka. Připraví se pan poslanec Antonín Seďa. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážený nepřítomný pane ministře, z veřejně dostupných zdrojů a z informací od kolegů poslanců jsem získal informace o tom, že nová vyhláška Seznam výkonů s bodovými hodnotami bude obsahovat dva nové výkony, a to odběr a aplikace autologních kmenových buněk při ischemické chorobě dolních končetin. Údajně se jedná o společný podnět Angiologické a diabetologické společnosti. Můžete prosím sdělit, jaké je odůvodnění zavedení hrazení takto nákladné léčby? Podle dostupných informací má tento výkon být ohodnocen asi sto tisíci bodů, což se rovná úhradě ze zdravotního pojištění přibližně sto tisíc korun za jeden výkon.

Pane ministře, můžete prosím odpovědět na několik otázek?

Za prvé. Proč se možnost zavedení tohoto nového výkonu neprojednává na pracovní skupině k přípravě seznamu výkonů, kde by muselo být předneseno odborné a ekonomické zdůvodnění? Za druhé. Ve které evropské zemi nebo zemi Evropské unie probíhá obdobná léčba kmenovými buňkami s výjimkou hematologie? Za třetí. Ve které zemi Evropské unie je taková léčba hrazena ze zdravotního pojištění? Za čtvrté. Kolik pacientů má být v roce 2015 odléčeno tímto výkonem a ve kterém zdravotnickém zařízení? Za páté. Je v daném případě u nás ukončen klinický výzkum ve třetí fázi, a je tedy standardní léčba povolena Státním ústavem pro kontrolu léčiv? Za šesté. Není hrazení tohoto výkonu v rozporu se zákonem o veřejném zdravotním pojištění?

Vážený pane ministře, můžete potvrdit nebo vyvrátit, že jste ještě ve funkci ředitele Fakultní nemocnice Ostrava žádal Všeobecnou zdravotní pojišťovnu o úhradu obdobné léčby asi pro dva tisíce pacientů ročně? A nejedná se o výkon, který má zajistit příjmy pro nově vzniklé vědeckotechnické centrum 4MEDi – Centrum buněčné terapie a diagnostiky v Ostravě? Žádám vás o předložení žádosti odborných společností o zařazení tohoto nového výkonu, jeho řádné odůvodnění a příslušné kalkulace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Bude vám odpovězeno písemně.

Nyní se svou interpelací s pořadovým číslem pět je pan poslanec Antonín Sed'a a připraví se pan poslanec Jan Farský. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já vím, že pan ministr vnitra Milan Chovanec je v současné době ve Zlínském kraji na místě výbuchu muničního skladu. Přesto si k této problematice dovoluji přednést ústní interpelaci, protože si myslím, že ty dva problémy, o kterých budu hovořit, jsou natolik závažné, aby Ministerstvo vnitra, potažmo Ministerstvo obrany, konaly.

Výbuch munice v muničním skladu ve Vrběticích ukázal na dva možné problémy. Tím prvním je nebezpečnost těchto muničních skladů pro občany okolních

měst a obcí. Tím druhým je obava z nelegálního obchodu s municí a obecně s vojenským materiálem. Proto rozumím obavám občanů obce i představitelů Zlínského kraje o svoji bezpečnost a o bezpečnost obyvatel.

Vím, že dnes jste osobně na místě této katastrofy. Přesto využívám této interpelace, abych vás požádal o okamžité prověření zajištění bezpečnosti všech muničních skladů včetně prověření, zda skladování střeliva, výbušnin či dalšího vojenského materiálu je v souladu s platnými zákony České republiky, s platnými nařízeními a vyhláškami. Nyní jde totiž o rychlost provedených kontrol, protože existuje oprávněné podezření, že nejenom bezpečnost úložišť, ale i vlastní obchodování s municí neodpovídají pravidlům a bezpečnostním zájmům naší země. Děkuji proto za vaši odpověď a zejména za vaši rychlou reakci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Osmou v pořadí byla vylosována paní poslankyně Alena Nohavová a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Paní poslankyně Nohavová interpeluje ministra dopravy Antonína Prachaře. Máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, žádám vás o vaše stanovisko týkající se dostavby dálnice D3. Já jsem vás již interpelovala ohledně dostavby D3 směrem od Tábora k hranici s Rakouskem. Tentokrát vás žádám o sdělení, jaká je situace opačným směrem, tedy od Tábora, respektive od Miličína ku Praze, tedy průtah Středočeským krajem. Na některých úsecích je situace přímo tristní. Mám na mysli úseky kolem Benešova, Bystřice a Olbramovic, kde souvislé kolony doslova oddělují obec na dvě části a obyvatelé Olbramovic trpí nadměrným hlukem a smogem.

Dotaz tedy zní velice jednoduše: Je již rozhodnuto, kudy povede trasa? Hovoří se o dvou variantách, to znamená přes Sázavské údolí nebo směrem na Mirošovice a D1. Na to navazuje druhý dotaz: V jakém stadiu se nachází příprava? Mám tedy tím na mysli výkupy pozemků, které mnohdy znemožňují výstavby jak dálnic, tak silnic. A třetí dotaz: Kdy se plánuje zahájení výstavby, případně v jaké části této trasy přes Středočeský kraj se začne s výstavbou?

Ještě poznámka na závěr. Dostavbou D3 se značně uleví i D1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan ministr právě přišel, takže předpokládám, že bude připraven vám odpovědět. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dobré odpoledne, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, co se týká dotazu na dostavbu dálnice D3 ve směru Tábor–Praha, chtěl bych říct jenom pár základních bodů, které v této chvíli je potřeba řešit. Nezbytnou podmínkou pro pokračování přípravy dálnice D3 na území Středočeského kraje je její stabilizace v zásadách územního rozvoje Středočeského kraje neboli ZÚR, které byly zrušeny. To znamená, v okamžiku, kdy

budou schváleny zásady územního rozvoje kraje, můžeme pokračovat ve stabilizaci vedení na území Středočeského kraje. Koridor pro dálnici D3 ve Středočeském kraji byl v zásadách územního rozvoje zrušen rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 50A9/2013-85 ze dne 14. 6. 2013, a to včetně Václavické spojky, to je napojení Benešova. Tady je přímo rozsudek, který byl na základě podání, a tím byly u Krajského soudu v Praze zrušeny zásady územního rozvoje, bez nichž není možné pokračovat dál.

Zastupitelstvo Středočeského kraje schválilo usnesením č. 77-9/2013ZK ze dne 9. 12. 2013 pořízení aktualizace zásad územního rozvoje na žádost oprávněného investora. ŘSD požádalo Středočeský kraj, aby schválil nové zásady územního rozvoje kraje, a to jsme udělali 9. 12. 2013. Takže když si vezmete, že v devátém měsíci byly zrušeny zásady územního rozvoje a my jsme ve dvanáctém měsíci požádali jako investor Středočeský kraj o obnovení zásad, abychom mohli pokračovat dál.

27. 11. 2014 svolává Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, společné jednání o návrhu první aktualizace zásad územního rozvoje a projednání vyhodnocení jejich vlivu na udržitelný rozvoj území. Dotčené orgány mohou uplatnit svá stanoviska do třiceti dnů ode dne společného jednání, do 27. 12. 2014, a ve stejné lhůtě mohou sousední kraje uplatnit své připomínky, takže předpokládáme, že rozhodnutí o zásadách územního rozvoje Středočeského kraje by mohlo být ukončeno v letošním roce. Potom, jakmile bude toto vypořádáno, bude přistoupeno k odstranění případných rozporů mezi stanovisky dotčených orgánů a s ohledem na uplatněné připomínky a jejich možný rozpor může společné jednání proběhnout i několikrát. Bohužel to nedokážeme ovlivnit. Následně proběhne veřejné projednání aktualizace zásad územního rozvoje a nedá se ani odhadnout termín projednání s veřejností.

Všechny tyto věci, o kterých jsem mluvil, spadají do kompetence Středočeského kraje, nikoliv Ministerstva dopravy nebo Ředitelství silnic a dálnic.

Jakmile bude schválena aktualizace zásad územního rozvoje, bude možné pokračovat v přípravě pěti dálničních úseků mezi Prahou, pražským okruhem a hranicí Středočeského kraje. Pro úplnost uvádíme, že z hranice Středočeského kraje k městu Tábor je již dálnice D3 v provozu, takže to, co je, to je skutečně primární záležitostí Středočeského kraje.

K vašemu dotazu co se týká Olbramovic. My připravujeme řešení pro město Olbramovice, dopravně bezpečnostní opatření, které by mělo zlepšit situaci při přecházení z jedné strany na druhou. Toto se projednává se zastupitelstvem Olbramovic. Víím o tom, že Ředitelství silnic a dálnic má takovouto připravenou studii, a pokud byste chtěla, tak vám samozřejmě písemně dám podrobnější informace, které mám tady. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Ptám se, zda budete mít doplňující dotaz. Není tomu tak. Děkuji.

Další v pořadí jako desátý byl vylosován pan poslanec Miroslav Kalousek, který interpeluje ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Připraví se pan poslanec Jiří Zlatuška. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Páni ministři vnitra a obrany byli řádně omluveni s odůvodněním, že se nalézají na místě výbuchu. V naději, že na místě výbuchu se nalézá i pan ministr zahraničních věcí, stahuji svoji interpelaci. Nerad mluvím do zdi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Nyní tedy pan poslanec Jiří Zlatuška a po něm se připraví pan poslanec Ivo Pojezdný. Pan poslanec Jiří Zlatuška interpeluje paní ministryni Marksovou.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, paní ministryně tady sice není, ale moje otázka, kterou chci interpelovat, je velice jednoduchá.

V souvislosti s přípravou zákona nebo projednáváním zákona o dětských skupinách budeme zítra čelit vetu prezidenta republiky. Při projednávání se ukázalo, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nemá vůbec představu o tom, na kolik dětí se event. negativní dopad ať již na lesní školky, nebo na vzdělávání, na které upozornila v tiskové zprávě třeba společnost Člověk v tísni, vztahuje. Nepovažuji za problém, že to neví sama paní ministryně, je to jenom jedna z dlhých oblastí, ale pokud se již několik měsíců jedná o tomto zákoně a ví se přinejmenším od doby, kdy šel zákon ze Sněmovny do Senátu, že je reálným problémem, že by se mohl nechtěně negativně dotknout velkého počtu lesních školek, nebo, jak hovoří tisková zpráva Člověka v tísni uveřejněná společností EDUin, řádově desetitisíců dětí, a v této situaci Ministerstvo práce a sociálních věcí nemá představu o tom, jaký je vlastně konkrétní počet dětí, které by to mohlo negativně zasáhnout, tak si myslím, že je zde velký problém na straně zaměstnanců Ministerstva práce a sociálních věcí, a očekávám, že tam dojde k propouštění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, váš čas vypršel. Když tak to můžete položit jako doplňující otázku.

Poslanec Jiří Zlatuška: Ano, ten dotaz se týká jenom toho, kolik lidí za toto bude propuštěno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A já požádám paní ministryni Marksovou o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, kdybych teď byla opravdu politicky

ostřílená, tak bych řekla číslo a opravdu by nebylo pánaboha, který by řekl, jestli je špatně. Kdybych řekla 10 400 dětí, tak by nikdo z nás nevěděl, jestli to číslo je správné, nebo ne. To jen tak jako na úvod.

Jinak bych chtěla říci a připomenout, že zákon o dětských skupinách tady vzniká sedm let a začal vznikat na základě požadavků neziskových organizací a také zaměstnavatelů. Máme k dispozici studii z roku 2013, kterou si nechalo naše ministerstvo dělat. Zúčastnilo se jí 52 firem různých velikostí jak do 250, tak nad 250 zaměstnanců. Ty firmy byly z různých krajů, z různých oblastí a vyjadřovaly své přání mít takový zákon, který by jim umožnil zřídit nějaké hlídání dětí, které by ale zároveň nebylo tak složité jako mateřská školka. Z těchto společností jich 84 % uvedlo, že je pro ně dřívější návrat zaměstnanců z mateřské či rodičovské dovolené velice důležitý, a to především z důvodu udržení znalostí ve společnosti, protože je prostě problém, když jim lidé potom kvůli rodičovství odcházejí, a zároveň 60 % z nich uvedlo, že v tu chvíli, v tom roce 2013, nebylo schopno poskytovat zaměstnancům firemní předškolní zařízení. Takže opravdu ty podněty vznikly zesepda.

Také si musíme uvědomit, že se pohybujeme doted' v situaci, kdy byly de facto u nás zrušeny jesle, to znamená zařízení péče o děti do tří let. My v současné chvíli, kdybychom brali ta veřejná zařízení, kterých je tady v republice už úplně minimum, myslím okolo devadesáti, tak to je schopno kapacitně poskytnout péči asi 10 % dětí do tří let, což je úplně směšné, a jsme za to opakovaně kritizováni Evropskou unií.

V minulé době také došlo k tomu, že samozřejmě řada neziskových organizací si s tím nějakým způsobem začala radit po svém. A to, co teď vlastně vyplynulo v té velké debatě o zákonu o dětských skupinách, bylo, že tady neuvěřitelné množství organizací všeho možného typu se stará o předškolní děti a jede v podivném šedém režimu, to znamená pravidla tak trochu, ale ne úplně. Takže také jeden z těch záměrů zákona byl ta pravidla dát všem, protože já se pořád ještě domnívám, že když se bavíme o péči o předškolní děti, tak bychom asi měli vědět, kdo pečuje a za jakých okolností. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táhá se, zda budete mít doplňující otázku. Je tomu tak.

Poslanec Jiří Zlatuška: Paní ministryně, nejsem ani trochu spokojený s odpovědí. Ptal jsem se na nechtěný dopad na lesní školky konkrétně. U Člověka v tísni je to zhruba 10 tisíc dětí, co oni uvádějí v tiskové zprávě. Chápu bohužel záměry obecně, ale jestli je tam nechtěný dopad na lesní školky a rodiče mají zájem o tyto lesní školky, ne o nějaká jiná zařízení, kde budou příslušně dimenzována umyvadla nebo záchodky, tak bych čekal, že Ministerstvo práce a sociálních věcí za ty plus minus dva měsíce aspoň zjistí, kolika dětí se toto reálně týká, jak velký je to problém, jestli máme, nebo nemáme zítra přijímat poměrně zvláštní legislativní konstrukci. Zbytek je pro mě nezajímavý. Jestli na Ministerstvu práce a sociálních věcí tato data nemají, tak tam někdo šeredně selhal a měl by za to nést následky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím paní ministryni o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Doplnění. Za prvé, lesní školky, jak už jsem tady říkala při projednávání tohoto zákona, již několik let usilují o zařazení do sítě mateřských školek. A teď asi před týdnem jasně řekl pan ministr školství, že je zařazuje do školského zákona a že je potřeba dořešit některé detaily. Pan ministr zdravotnictví také řekl, že se k tomu hlásí a že to vyřeší s hygienou. To znamená, že to je věc, která jde a vždycky šla úplně mimo náš zákon, to za prvé.

To číslo, že mají zřejmě okolo dvou tisíc dětí, to najednou ony samy řekly. A my to nevíme, protože v žádné síti nejsou nikde registrováni a my nemáme žádnou sílu, jak sečíst děti v lesních školkách. To nám musí říct ta asociace a nám nezbyvá, než jí věřit. To za prvé.

Za druhé, co se týče zařízení Člověka v tísní, já bych tady chtěla říci, a jako že s Člověkem v tísní komunikujeme, tak celá léta, kdy se zákon připravoval, tak se připravoval ve spolupráci s mateřskými centry, která normálně deklarovala, že se o děti starají. Člověk v tísní se probral, abych tak řekla, někdy v létě, když už legislativní proces byl téměř dokončen. My jsme dodnes nedostali žádnou oficiální informaci, o kterých zařízeních přesně se bavíme, co přesně provozují a proč se bojí, že by to padlo do dětských skupin. A opět, my nemáme téměř žádnou možnost, jak zjistit počty dětí. Jak bychom to dělali, když jsou neregistrováni a když v podstatě, tak jak se ukazuje ale až teď v posledních dvou měsících, zřejmě v podstatě provozují načerno mateřské školky? Ale to jsou zařízení, která jedou v režimu sociálních služeb, jsou to nízkoprahová zařízení, takže to nemají být školky a neměl by se na to vztáhnout zákon o dětských skupinách. My to ale nevíme. Oni by nám museli jasně říct, kolik jich mají, jaké přesně mají na mysli a proč si myslí, že se na ně zákon o dětských skupinách vůbec vztáhne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Nyní dvanáctý v pořadí je pan poslanec Ivo Pojezný, který interpeluje pana ministra Marcela Chládku, a připraví se pan poslanec Miroslav Opálka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jsem rád, že mohu interpelovat přímo vás, že mám to štěstí, že jako ministr jste přítomen.

Kariérní systém pro učitele mateřských, základních, středních a vyšších odborných škol, jehož součástí je i tzv. standard učitele, vyvolává u pedagogické veřejnosti poměrně spoustu, řadu otázek. Nejen proto, že jeho důsledkem by mělo být, jak uvádějí autoři projektu, zvýšení konkurenceschopnosti České republiky, ale také proto, nebo např. proto, že se má dotknout odměňování učitelů, ale i chodu škol.

Zajímalo by mě v této souvislosti za prvé, v jaké fázi se nachází příprava na kariérní systém pedagogických pracovníků, za druhé, kde se může odborná

pedagogická veřejnost průběžně seznamovat s prací nad tímto projektem, a za třetí, zda jsou už některé první výstupy ze 102 škol, které se zapojily do pilotáže tohoto projektu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, zároveň děkuji za tento dotaz. Co stihnu říci, řeknu na mikrofon, a vzhledem k tomu, že jsem si vzal materiál, který má asi 25 stran, který souhrnně popisuje karierní systém, tak panu poslanci eventuálně ještě na nějaké další doplňující odpovědi můžu dát individuální nahlédnutí do tohoto systému.

Je nutné si uvědomit, že tento projekt je z evropských systémů, evropských peněz, tzv. IPn. Projekt byl zahájen v roce 2012 a ukončení projektu bude 15. 1. 2015. V průběhu ukončení pak samozřejmě bude pilotní rozbíhání těchto jednotlivých systémů. Jsou tam tři cesty. Vy jste hovořil především o cestě rozvoje profesních kompetencí, kdy budou učitelé rozdělení do čtyř karierních stupňů. První dva se budou týkat drtivé většiny učitelů, třetí a čtvrtý stupeň se bude týkat vybraných učitelů.

Náběhová fáze, o které jste hovořil, co se týče finančních prostředků, by měla být od roku 2015 až do roku 2019, tedy počítáme s tím, že od prvního července 2018 by byl karierní systém spuštěn v plném rozsahu. Počítá se i s tím, i když bylo připomínkové řízení, do kterého vás potom můžu nechat nahlédnout, ať se podíváte, tak se počítá i s tím, že autoři tohoto projektu budou dělat po jednotlivých částech regionu debaty s učiteli o tomto systému a bude se to ještě upravovat. S tím že jsou dvě části. První část je karierní systém IPn a druhá část je opravdové zavedení karierního řádu, které bude vycházet z IPn, a gros samozřejmě musíme zachovat z jednoho prostého důvodu – protože tam je udržitelnost tohoto projektu.

Co se týká konkrétní časové posloupnosti, nechci tady předčítat celý systém, ale jsou tady jednotlivé kroky, tzn. i vyhlášení výběrového řízení na uchazeče v atestačních komisích, jmenování těchto komisí někdy na rok 2008, rozdávání podkladů v atestačních řízeních, to bych vám dal k nahlédnutí. Poté je tady samozřejmě i celý proces, jak bude nabíhat do jednotlivých systémů škol. Ale vzhledem k tomu, že materiál je opravdu pětadvacetistránkový, tak jestli takto mohu pro zkrácení, že nechám pana poslance do toho nahlédnout nebo mu dám kopii materiálu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Táži se pana poslance, zda odpověď, tak jak byla poskytnuta, je dostačující, s tím že vám pan ministr pošle podklady, které si s sebou přinesl. Děkuji vám.

Budeme postupovat dál, tak jak byly interpelace vylosovány. Nyní bude mít svou interpelaci pan poslanec Miroslav Opálka a připraví se pan poslanec Jiří Štětina. Pan poslanec Opálka interpeluje pana vicepremiéra Andreje Babiše.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane místopředsedo vlády, chci vám popřát příjemnou rodinnou dovolenou ve Francii, ale vzhledem k tomu, že moje interpelace je docela akutní, tak si dovolím ji přednést a požádat o písemnou odpověď, i když jsem předpokládal, že se budete mít možnost veřejně obhájit a uvést věc na pravou míru.

Jde mi o materiál, který koluje po internetu. Dovolil bych si z něj malou citaci, což bude vlastně problém. Ministerstvo financí údajně oznámilo, že sestavilo a analyzuje databázi údajů o nákladech nemocnic a srovnání úhrad zdravotních pojišťoven. Tuto analýzu chce využít například k optimalizaci zdravotního pojištění nebo zvýšení ekonomické efektivity poskytované zdravotní péče. Ukázalo se však, že bylo zcela obehito Ministerstvo zdravotnictví. Podle zjištění zdravotnického deníku tak Ministerstvo financí překročilo kompetenční zákon. Navíc tají, kdo pro něj citlivá data zdravotních pojišťoven zpracovává, což posiluje podezření, že je světilo vyvolené soukromé firmě, a to také bez zákonné opory.

Vážený pane ministře, ptám se, jestli se tyto informace zakládají na pravdě, a pokud ano, jaké máte pro to vysvětlení. Osobně jsem pro, aby se napravovaly chyby, kdy ze státního a veřejných rozpočtů tečou peníze do černých děr. Na druhou stranu si myslím, že se náprava musí dít zákonnou cestou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Odpověď vám bude zaslána písemně.

Nyní jako 14. v pořadí je pan poslanec Jiří Štětina, který interpeluje paní ministryni Helenu Válkovou, a připraví se pan poslanec Daniel Korte. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Vážená paní ministryně, obracím se na vás s interpelací ve věci probíhajících trestních řízení proti bývalému generálnímu řediteli ŘSD v České republice Ing. Alfredu Brunclíkovi. Výstavba a spravování dálniční a silniční sítě na území České republiky, situace na Ministerstvu dopravy a Generálním ředitelství ŘSD je dlouhou dobu předmětem zájmu politických stran, politiků, odborné i laické veřejnosti, ale zejména lobbistů. Jsme kritizováni Evropskou unií a hlavně sousedními státy kvůli špatnému průjezdu naší republikou po kvalitních silnicích a dálnicích. Z mediálních zdrojů, ale zejména z kontrolní zprávy NKÚ jsem si připravil analýzu, která se týká úlohy všech ředitelů na předraženosti nekvalitní sítě dálnic v naší republice.

Ing. Alfred Brunclík vykonával funkci generálního ředitele od 5. 3. 2007 do 25. srpna 2010 a byl druhým nejdéle působícím ředitelem ŘSD od roku 1997. Za celou dobu jeho řízení v ŘSD nedošlo k takovým problémům při výstavbě a správu dálniční a silniční sítě, kterou diskutujeme dnes. Jsem proto velmi překvapen, že proti Ing. Brunclíkovi je v současné době vedeno několik trestních řízení v souvislosti s výkonem funkce generálního ředitele, tedy i z doby, kdy na ŘSD působil pan Hala. Mám proto, vážená paní ministryně, vážné pochybnosti o tom, že trestní řízení je vedeno objektivně, není ovlivňováno politicky a obvinění mohou být účelově vykonstruována. Domnívám se, že v případě Ing. Brunclíka nejsou dodržována lidská práva a mezinárodní právní normy v oblasti trestního práva. Budu velmi rád, když z titulu své funkce prověříte tuto kauzu, a pokud shledáte výše uvedené nedostatky, vyvodíte z toho patřičné závěry a pojmenujete, kdo za touto kauzou stojí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Poprosím paní ministryni Válkovou o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, vážené kolegyně, vážení kolegové, je obtížné se vyjadřovat k takto konkrétně formulovanému dotazu v trestní věci. Jak všichni dobře víte, i v médiích a i s přihlédnutím k platným právním normám já nejsem jako ministryně spravedlnosti oprávněná nějak do trestního řízení zasahovat, ale samozřejmě, že mohu, pokud jsem takto interpelována, využít své kompetence podle § 13 příslušného zákona 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a vyžádat si konkrétnější informaci o aktuálním stavu řízení, o tom, jak věc probíhá, zda jsou dodržovány všechny garance nestranného, spravedlivého trestního procesu, právě zda nedochází k nezdůvodněným zásahům do základních lidských práv a svobod obviněného, zda nedochází k průtahům a zda je ve vyšetřování postupováno skutečně nestranně. Zda tak postupují jak státní zástupce, tak soudce. V tomto případě jsem tedy pochopila spíše z dotazu, který mně byl adresován, že jde o státní zastupitelství.

Príslušné informace shromáždím a budu vás o výsledku, který si vyžádám v písemné podobě, informovat. Více k této věci teď říci nemohu a děkuji za dotaz.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Táže se, zda stačí takto odpověď. Dobře. Děkuji vám.

Nyní vystoupí se svou interpelací pan poslanec Daniel Korte a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že se pan ministr Zaorálek neráčil dostavit, svoji interpelaci stahuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy požádám paní poslankyni Věru Kovářovou, která interpeluje paní ministryni Karlu Šlechtovou, a připraví se paní poslankyně Anna Putnová. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, podle mých informací byl vládě Evropskou komisí vrácen k přepracování jeden z operačních programů, Program rozvoje venkova, který je řízen Ministerstvem zemědělství. Domnívám se, že jedním z důvodů může být to, že spíše než Program rozvoje venkova by se tento operační program měl vzhledem k jeho navržené podobě jmenovat Program rozvoje zemědělců. Například kulturní památky a jejich obnova se v novém programovém období stávají onou příslovečnou popelkou. Ne že by nebyly podporovány vůbec, ale výrazně se zužuje jejich okruh a zmenšuje množství prostředků vyhrazených na jejich obnovu.

Ale zpět k vrácenému návrhu operačního programu. Spíše než mé domněnky ohledně důvodů jeho vrácení by mě zajímalo vaše vysvětlení a především informace o dalším postupu. Stejně tak mě zajímá, zda podobně negativní vývoj lze očekávat i v případě dalších operačních programů. A co se týče zmíněné obnovy kulturních památek, kterou považuji za hodnou vaší pozornosti, bych ráda věděla, zda s jejím financováním počítáte v rámci úprav operačních programů, případně zda potřebné prostředky bude možné nalézt v národních zdrojích. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní požádám paní poslankyni Annu Putnovou, která interpeluje pana ministra Marcela Chládku. Připraví se pan poslanec Jan Farský. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje interpelace na pana ministra Chládku se týká rozvojového programu, který má za cíl zvýšení platů pedagogických pracovníků v regionálním školství pro rok 2014. Tato jistě bohužel aktivita by byla vítána celou veřejností, protože ministerstvo má oprávnění k vyhlášení takovýchto programů. Podle samotného školského zákona je však zakázána veškerá diskriminace v přístupu ke vzdělání podle § 2 odstavce písm. 1 a žádný typ zřizovatele není privilegován nad ostatní. Tento rozvojový program, který jste, pane ministře, vyhlásil, je určený plošně pro všechny kraje, ale pouze pro některé zřizovatele, resp. nejsou v tom zahrnuti soukromí zřizovatelé a církev.

Čili můj dotaz je prostý. Jak je možné, že jste schválil vyhlášení takto zjevně protizákonného rozvojového programu? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana ministra Chládku, aby odpovídal.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Nemyslím si, že je tento rozvojový program protizákonný z jednoho prostého důvodu, protože je určen pro pracovníky škol a školských zařízení, které zřizují obce, svazky obcí a kraje, a to z toho důvodu, že jejich zaměstnanci pobírají plat a jsou odměňováni podle nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, kdežto zaměstnanci škol jiných zřizovatelů, jako jsou například zmiňované církevní nebo soukromé školy, pobírají plat podle smluvní mzdy, a jeho výše tedy nepodléhá usměrňování dle výše uvedeného nařízení vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda budete mít doplňující dotaz, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane ministře, když jste vyhlášoval tento rozvojový program, dával jste jasně najevo, že chcete posílit prestiž učitelů. Jak tedy zdůvodníte, že nebylo pamatováno na zřizovatele, a diskriminujete tak jednu část zřizovatelů? Čili vy jste z tohoto důvodu obešel svým rozvojovým programem určitý typ zřizovatelů, což já chápu jako diskriminační.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující dotaz. Pan ministr bude reagovat.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Už to tedy není protizákonné, jestli jsem správně pochopil. Jsem rád, že jsme si toto vysvětlili.

K druhé části dotazu. Vzhledem k tomu, že připravujeme nový způsob financování církevního a soukromého školství a počítáme s tím, že na základě této debaty, které se účastní jak církev, tak soukromé školy, bude vymyšlen nový způsob financování, ve kterém bude zahrnut jak příspěvek od strany státu, tak příspěvek od zřizovatele, to znamená církve nebo soukromého subjektu, a budeme dělat financování tohoto systému školství jiným způsobem, tak to znamená, že stát nyní nediskriminuje nikoho z nich, ale dává svůj příspěvek podle toho, kdo je zřizovatel. Jak jistě víte, tak samozřejmě u škol, které jsou zřizovány veřejnoprávními subjekty, je samozřejmě jiný způsob financování. U soukromých je zase trochu jiný, ale přesto stát významnou mírou přispívá i těmto subjektům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní požádám o interpelaci pana poslance Jana Farského na vicepremiéra Andreje Babiše. Pan poslanec není přítomen. V tom případě budeme pokračovat dál. Požádal bych tedy pana poslance Ludvíka Hovorku o jeho interpelaci na ministra Svatopluka Němečka. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, činnost a hospodaření dceřiných firem

v Nemocnici Na Homolce je masivní trestněprávní problém a já jsem čekal, že v této věci učiníte různé kroky. Nemocnice Na Homolce obcházela zadávání veřejných zakázek veškerými nákupy přes dceřiné firmy HOLTE MEDICAL a HOLTE s.r. o. Existence dceřiných firem byla vládou České republiky tolerována od roku 1996 a od roku 1998. Podle odhadů je z nemocnice ročně vyváděno minimálně 700 mil. korun. V současné době jsou vyšetřováni bývalí vysocí manažeři této nemocnice, bývalý ředitel Dbalý a bývalý náměstek Toběrný. Výběrové řízení na místo ředitele bylo zrušeno, přímo vámi byl jmenován pan dr. Ing. Ivan Oliva. Ten ale všechny členy z dosavadního managementu včetně bývalého ředitele ponechal ve funkci a stejně tak i lidi, kteří jsou v dceřiných firmách.

Já si myslím, že tady jste měl jednoznačně nařídít, pane ministře, aby došlo ke svolání mimořádných valných hromad těchto dceřiných společností a k výměně statutárních orgánů, neboť doposud v těchto statutárních orgánech zasedají lidé, kteří tam byli ještě před rokem a kteří mají tyto věci v řadě případů na svědomí, ať se jedná o paní Bielesovou, nebo o bývalé právníky firmy Šachta a partners. Já si myslím, že je nutné kompletní odkrytí karet, zachránění dokumentace, vykonání forenzního auditu a připravení dceřiných společností na zánik. Místo toho v odpovědi, kterou jste mi dodal, pane ministře, jste uvedl pouze to, že jste se obrátili na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, abyste zjistili, jestli se v dceřiných firmách neděje něco protiprávního a zda zadávaly zakázky v souladu se zákonem. Já vám odpovím, že nezdávaly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče. Bohužel čas, který byl určen pro vaši interpelaci, vypršel. Položte otázku, aby na ni bylo možné odpovědět.

Poslanec Ludvík Hovorka: Žádám vás, pane ministře, o sdělení, zda ve věci porušování pravidel při správě cizího majetku podáte trestní oznámení na konkrétní osoby a konkrétní firmy, protože je to vaší povinností jako nejvyššího představitele Ministerstva zdravotnictví a samozřejmě i nadřízeného všech ředitelů fakulturních nemocnic. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám velmi děkuji, pane poslanče. A nyní bude mít svou interpelaci pan poslanec Antonín Sed'a na ministra obrany Martina Stropnického. Připraví se pan poslanec Rom Kostřica. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, rozumím tomu, dokonce vítám vaši dnešní návštěvu na místě výbuchu munice v muničním skladu ve Vrbětčích na Zlínsku. Nicméně se obávám, že Ministerstvo obrany i orgány činné v trestním řízení by měly konat co nejrychleji. Zejména proto, že existuje podezření, že uskladnění munice neodpovídalo bezpečnostním normám. Je také zajímavé, jak informovaly sdělovací prostředky, že právě firma IMEX GROUP, která si sklad pronajímala od Vojenského technického ústavu již dříve, nelegálně

obchodovala s vojenským materiálem. Podle mého názoru je nutno okamžitě prověřit všechny muniční sklady v České republice, jestli odpovídají bezpečnostním předpisům a zákonům České republiky, a také skutečnost, zda pronajímatelé z řad státních organizací či příspěvkových organizací zřizovaných Ministerstvem obrany prosazují důsledné dodržování platných bezpečnostních opatření.

Jsem přesvědčen, že je nutno okamžitě zahájit kontrolu nakládání s municí a vojenským materiálem. Proto se ptám, vážený pane ministře, zda jste ji již zahájil, a v případě, že nikoliv, zda ji zahájíte v co nejkratší době. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní poprosím pana poslance Kostřicu. Připraví se pan poslanec Daniel Korte. Máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vzhledem k nepřítomnosti pana ministra Němečka tuto svoji druhou interpelaci stahuji. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Požádám tedy pana poslance Korteho s jeho interpelací na pana ministra Lubomíra Zaorálka. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Jak jsem již zde pravil, protože se pan ministr Zaorálek neráčil dostavit, svoji interpelaci stahuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám tedy paní poslankyni Věru Kovářovou. Připraví se pan poslanec Antonín Sed'a.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás s následujícím problémem, se kterým jsem se obrátila již před chvílkou na paní ministryni Šlechtovou.

Jde o to, že podle mého názoru je současná podoba návrhu operačního programu Program rozvoje venkova pro nové programové období popřením smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Smyslem tohoto nařízení je přitom snižování chudoby venkovských oblastí a zvýšení jejich hospodářského rozvoje. Proč si to myslím? V novém programovém období by totiž dle mně dostupných podkladů mělo v Programu rozvoje venkova dojít k vypuštění témat obnovy rozvoje vesnic včetně infrastruktury a služeb, kulturního dědictví i širšího podnikání a to si myslím, že je velmi špatně. V této souvislosti dokonce musím říct, jak jsem již připomněla, že Program rozvoje venkova ve stávajícím pojetí by se měl změnit na Program rozvoje zemědělství.

Jak jistě víte, klást rovnítko mezi venkov a zemědělce je pošetilé. Můj dotaz tedy zní, zda se v rámci úprav Programu rozvoje venkova, který byl vládě Evropskou komisí vrácen k přepracování, pokusíte o zahrnutí výše uvedených témat tak, aby Program rozvoje venkova nebyl názvem zavádějícím, a zejména se přimlouvám o kulturní památky. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní má pan poslanec Antonín Sed'a dvě interpelace, první je na pana ministra Antonína Prachaře a druhá na pana ministra Daniela Hermana, takže vás prosím o první interpelaci.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, České dráhy mají dlouhodobé problémy s vyčerpáním kapacit osobní dopravy. Nicméně z důvodu oprav dálnice D1 dochází k opačnému efektu, kdy jsou kapacity přetíženy. Jedná se zejména o přepravu osob na Moravu, a to zejména v pátek odpoledne či v době před státními svátky či prodlouženými víkendy. Zároveň vlaky mimo některých mezinárodních či Pendolina přes jisté modernizace neodpovídají kvalitě osobní přepravy 21. století, Na rozdíl od konkurence, která má nakoupeny nové vlakové soupravy.

Proto se chci zeptat, vážený pane ministře, zda České dráhy plánují posílení spojů v těchto inkriminovaných termínech či zda existuje plán modernizace vlakových souprav našeho státního dopravce. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a myslím, že můžeme rovnou přistoupit k druhé interpelaci. Přišel pan ministr kultury, takže můžete pokračovat ve druhé interpelaci.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, barokní hřbitov ve Střílkách byl postaven v letech 1730 až 1743 z popudu Antonína Petřvaldského z Petřvaldu. Po rekonstrukci, která mimo jiné stále není dokončena, bylo opraveno schodiště, balustrády a zdi. Byly umístěny kopie dříve ukradených a stále nenalezených soch. V roce 2010 byl barokní hřbitov vyhlášen národní kulturní památkou. Nicméně stát se k této památce moc vstřícně nechová. Občanské sdružení pro záchranu barokního hřbitova ve Střílkách vykonalo a stále činí mnoho práce a aktivit směřujících k dokončení oprav. Například před rokem, kdy nedostali dotaci z fondů Evropské unie, zorganizovali veřejnou sbírku. Z těchto důvodů se na vás, pane ministře, obracím o podporu dokončení opravy této národní kulturní památky. Děkuji za vaše vyjádření.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně kolegové, děkuji panu poslanci za tento impuls, za tuto interpelaci, protože barokní hřbitov ve Střílkách znám, navštívil jsem ho a pokládám ho opravdu za naprosto unikátní barokní památku, která skutečně nemá obdoby.

Co se týká faktických informací, tak tak jak už zde bylo řečeno, hřbitov byl prohlášen za národní kulturní památku v roce 2010. Akce obnovy hřbitova byla zařazena do Programu záchrany architektonického dědictví v letech 1999 až 2003 a potom podruhé v letech 2006 až 2014. Za tuto dobu byl na jeho obnovu poskytnut příspěvek ve výši bezmála 16 mil. korun, konkrétně je to 15,706 mil. korun. Areál včetně kaple byl staticky zajištěn, byly restaurovány kamenné prvky. V posledních letech, tedy i v letošním roce, je obnovováno zdivo kaple, protože tam zvětrávají některé bloky, které je třeba vyměnit. V letošním roce, tedy 2014, byl na obnovu zdiva kaple včetně schodišť poskytnut příspěvek ve výši 800 tis. korun. Restaurováním zbývající severní části pláště kryty z kvádrového zdiva a dvou vřetenových schodišť včetně opravy dvou dřevěných oken by tak byla dokončena první etapa projektu. Podle informace vlastníka náklady k celkovému dokončení obnovy památky se odhadují na 11 mil. korun. V ideálním stavu s předpokladem rozložení oprav do čtyř let včetně letošního roku by obnova památky měla být dokončena v roce 2017.

Dne 9. června roku 2001 bylo bohužel odcizeno deset originálů barokních soch s tehdejším odhadem škody ve výši 300 tis. korun. Obec by ráda realizovala kopie soch a osadila je na původní místa. Bohužel však není dokumentace těchto soch, a tak zatím záměr nemohl být realizován.

Samozřejmě, že je naším zájmem, abychom tuto unikátní barokní památku udrželi v co nejlepším stavu i do budoucna, a jsme připraveni se i nadále podílet na její obnově, protože to pokládám za opravdu jednu z prioritních akcí v této oblasti hřbitovní architektury z doby baroka. Děkuji za váš zájem a podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám pane ministře a táži se pana poslance – takže ano, bude mít doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď a za podporu dokončení oprav této národní kulturní památky. Já jsem nedávno interpeloval novou paní ministryni pro místní rozvoj, která slíbila, že z evropských fondů budou nějaké peníze taky na opravy kulturních památek. Tak myslím si, že pokud by se podařilo druhou etapu, nebo vlastně celou opravu dokončit dříve než v roce 2017, určitě by to zachránilo to, o čem jste mluvil, to znamená, že zdivo postupně zvětrává a i náklady na opravu se zvyšují. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda bude pan ministr ještě reagovat. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji a děkuji i za tento impuls. S paní ministryní Šlechtovou i s její předchůdkyní, paní dnes komisařkou Jourovou jsem hovořil o možnostech čerpání evropských fondů právě na obnovu památkového fondu a obě mě ujistily svým zájmem a podporou. Takže pevně věřím, že budeme schopni maximum finančních prostředků, které budou uvolněny právě na obnovu památkového fondu, moci investovat, a samozřejmě nezapomeneme ani na barokní hřbitov ve Střílkách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a konstatuji, že jsme vyčerpali pro dnešní den ústní interpelace, a z toho důvodu ukončuji projednávání ústních interpelací.

Přihlásil se s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, míra přítomnosti, nebo spíš nepřítomnosti členů vlády na dnešních interpelacích a úroveň odpovědí na nás působí zhruba asi takovou mírou znevažování jako chování prezidenta republiky ke svátku 28. října. S chováním prezidenta republiky nic moc neuděláme, ten je zvolen všeholidem. Vůči vládě máme svoje povinnosti opozice. Musíme se poradit, jak dál budeme postupovat vůči tomuto zjevnému pohrdání vlády Poslaneckou sněmovnou. Z tohoto důvodu žádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu TOP 09 v délce dvou hodin. A obávám se, že naše frustrace bude taková, že se z ní nevyspíme a že i ten zítřek bude docela problematický. Nicméně teď žádám o přestávku v délce dvou hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Já se v tom případě musím domluvit, v kolik budeme pokračovat v jednání. (Krátká porada s poslancem Sklenákem u stolku předsedajícího.) Vzhledem k tomu, že jsme si odsouhlasili, že budeme dnes pracovat do 19. hodiny a klub TOP 09 si vzal přestávku v délce dvou hodin, to znamená do 19.08 hodin, přerušuji jednání do zítřejších 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat v programu.

Děkuji vám a přeji vám příjemný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 17.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
31. října 2014
Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře. Zahajují dnešní den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovou informaci nemám.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – pracovní důvody, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, pan poslanec Brázdil – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, pan poslanec Kolovratník – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka do 10. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Štětina od 12. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Volčík – pracovní důvody, pan poslanec Vondráček – pracovní důvody a pan poslanec Zlatuška od 11. hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér, ale ten je tady, takže se omlouvá od 9.50, předpokládám, a mezi 12.45 a 14. hodinou z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš – rodinné důvody, pan vicepremiér Bělobrádek – pracovní důvody, pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, pan ministr Herman – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová rovněž pracovní důvody.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body v tomto pořadí. Bod 144, potom bod 3, bod 97, bod 8, 54, 55, 56 a 59 a v 11.30 je pevně zařazen bod 137 a ve 12.30 jsou pevně zařazené body 12 a 136.

Vidím pana poslance Sklenáka, předsedu klubu sociální demokracie. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já bych si dovilil vznést jeden návrh na změnu programu. Dovoluji si navrhnout zařadit na tuto schůzi nový bod, a to sněmovní tisk 297, což je novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Já jen připomenu, my jsme první čtení tohoto zákona projednali 26. září. Bylo navrženo projednávání podle § 90 odst. 2, tehdy tohle projednávání bylo vetováno dvěma kluby. Výbor pro sociální politiku projednal tento tisk, doporučuje Poslanecké sněmovně, aby s ním vyslovila souhlas, a já jen připomenu, že je to velmi důležitý zákon pro osoby se zdravotním postižením, protože pokud tento zákon nebude do

konce roku schválen, tak držitelé průkazů mimořádných výhod a průkazů osob se zdravotním postižením –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane předsedo, ale hladina hluku je příliš vysoká na to, abych mohl sledovat, co pan předseda navrhuje. Prosim, abyste se ztišili, popřípadě přenesli diskusi mimo jednací sál.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Takže držitelé těchto průkazů, pokud by tento zákon byl přijat, by si od ledna příštího roku mohli bez problémů vyměnit tyto průkazy bez jakýchkoliv průtahů. Pokud naopak přijat nebude, tak v podstatě budou muset si ty průkazky vyměňovat v rámci správního řízení, při kterém bude opětovně posuzován jejich zdravotní stav.

Takže velmi prosím, jestli bychom mohli tento bod zařadit, a pokud bude vůle Sněmovny, tak učinit, tak navrhuji ho zařadit dnes jako třetí bod, tedy po dětských skupinách. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Proč nebyl tento bod zařazen na této schůzi, na to je jednoduchá odpověď. Vláda prostě zanedbala termíny a předložila ho pozdě. V tuto chvíli používat citové vydírání není namístě. Jménem obou dvou klubů ODS i TOP 09 vetuji návrh pana poslance Sklenáka.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, Takže bylo vzneseno veto a bod nelze zařadit. Jenom drobná omluva. Když jsem načítal jednotlivé body, které jsou pevně zařazeny, tak ve 12.30 to není bod 12, ale bod 120. Jedná se o zahraniční operace Armády České republiky. Takže prosím jenom, aby bylo jasno. Není to bod 12, ale 120. V pořadu schůze je to v pořádku. (V sále je silný hluk.)

Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedo –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se velmi omlouvám. Znovu a důrazně prosím o klid ve sněmovně! Pokud se nesníží hladina hluku, budu nucen napomínat poslance jmenovitě.

Poslanec Jiří Mihola: Já bych chtěl požádat o zařazení pevného bodu na příští středu, kdy bude pokračovat tato schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o bod, který jsem předpokládal, jehož projednání jsem předpokládal dnes, v návaznosti na seminář, který se uskutečnil včera. Informaci o něm by měli mít úplně všichni

poslanci, protože nakonec kromě předsedů klubů a diskutujících dostali tu pozvánku úplně všichni, včetně doprovodného usnesení.

Jednalo se o seminář 25 let české demokracie, kde byli skutečně zástupci všech politických stran, tedy myslím, že kromě KSČM, jsem tam nikoho neviděl, ale i ti byli pozváni, protože to podporoval školský výbor, a hovořilo se tam právě o podpoře občanského vzdělávání. Rád bych upozornil, že je to také součástí – podpora občanského vzdělávání je ukotvena v programovém prohlášení vlády. K tomu semináři vlastně na to volně navazuje usnesení, které jsem chtěl dnes tady přednést a požádat o podporu. Je to deklaratorní usnesení, na jedné A4, které se váže, když to shrnu do jedné věty, k podpoře občanského vzdělávání v České republice.

Prosím, abyste tomu věnovali pozornost, protože z časových důvodů to nebude tedy probíráno dneska, ale prosím o zařazení jako pevného bodu na příští středu jako první pevný bod ve středu příštího týdne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ten bod by se tedy jmenoval Usnesení Poslanecké sněmovny k podpoře občanského vzdělávání. Je tomu tak? (Ano.) Ano, dobře. Děkuji.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci říci za opoziční strany, že se neustále mění program schůze, informace, kdy má skončit schůze. Včera večer jsme... My jsme si mysleli, že jsme se dohodli, že schůze skončí dneska. Teď se dozvídáme, že pokračuje ve středu. Takže takhle se nedá pracovat. Takhle se nedá připravovat na jednotlivé dny. Ttakže jménem dvou poslaneckých klubů vetuji zařazení, nebo vznáším námitku proti zařazení nového bodu na tuto schůzi.

Mimochodem jenom připomínám vládní koalici, která dneska chce zařazovat mimořádně body na úterý, středu, že si svolala mimořádnou schůzi, která začíná v úterý. A nechápu, že ty body, které si projedná, si nezařadila na program mimořádné schůze. Takhle každé ráno se mění domluvená pravidla a domluvený program jednání a tak. Už jsme to říkali na minulé schůzi. Slibovali jste, že to bude lepší, a je to úplně stejné jako minule. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Registruji veto dvou poslaneckých klubů a ani o tomto nebude možné hlasovat. Pokud nejsou... K programu schůze, pane poslanče? Prosím. Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Moc děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych tady chtěl zareagovat na to, co už jsme se tady snažili ve středu. A obzvláště po tom, co jsem měl možnost ze záznamu si prohlédnout včerejší diskusi v obci Vlachovice-Vrbětice, jak to tam probíhalo, jaká fakta tam byla vznesena.

Ve středu tohoto týdne náš poslanecký klub navrhol, aby na pořad schůze byl aktuálně zařazen i bod "projednání situace a stavu v obci Vlachovice po výbuchu muničního skladu a příčiny této události". Tato Poslanecká sněmovna přesto, že i sám ministr obrany Stropnický souhlasil se zařazením tohoto bodu na dnešní den, náš návrh odmítla, a to i přesto, že tento požadavek nám sem přijeli osobně sdělit i zástupci občanů z Vlachovic.

Nehodlám se zde nyní zabývat podivnými důvody k tomu, proč mírná většina poslanců hlasovala proti tomuto návrhu. Zejména po tom, co zaznělo ve včerejší diskusi s občany Vlachovic, pak zařazení tohoto bodu na pořad této schůze navrhuji znovu. Z včerejší diskuse ve Vlachovicích totiž vyplynulo, že obavy tamních občanů zdaleka nebyly rozptýleny, stejně jako naše důvody k neprodlenému projednání tohoto bodu na půdě Sněmovny... (V sále je velký hluk, řečník se odmlčel, aby se hlasitě bavící poslanci ztišili.) Děkuji.

Současně vyzývám ministra obrany Martina Stropnického, že pokud by ani tentokrát Sněmovna projednání tohoto bodu neumožnila, aby informace o nápravě a příčinách této události sdělil Sněmovně sám o své vůli, což mu přednostní právo ministra k vystoupení ve Sněmovně umožňuje, bez ohledu na to, jak rozhodne Sněmovna. Případně navrhuji zařazení tohoto bodu ihned na program schůze, podle toho, která bude probíhat, příští týden, ihned po avizovaném pondělním zasedání vlády.

Události kolem výbuchu v muničním skladu ve Vlachovicích vidím ve dvou rovinách. Jednak v rovině neprodleného řešení aktuální situace po výbuších, a tím uklidnění právem znepokojených obyvatel – a tady naprosto chápu, že není kam spěchat, že naopak ministři, kteří včera byli přítomni, potřebují situaci vyhodnotit. Druhá rovina však je v příčinách a pochybeních, které k této události vedly.

Dle včerejších slov ministra Stropnického, kterými odůvodňoval konání diskuse s občany až včera, nebyla situace minulý pátek ještě vůbec vyhodnocena. Z jakého důvodu patříčné orgány ministerstva a vláda celý týden dění ve Vlachovicích zřejmě jen přehlížely?

Jak je možné, že státní instituce vůbec nevěděly, jaké množství munice je na místě skladováno a tyto údaje si od soukromých firem teprve poptávaly? Stát nemá vůbec žádné povědomí a kontrolu nad tím, kolik a jakých zbraní nebo munice je na jeho území skladováno a přechováváno? Ministr Stropnický včera uvedl, že teprve budou tlačit na soukromé firmy, aby předaly seznamy toho, co tam mají.

Já počkám, až bude trochu klid. (Poslanec se opět odmlčel.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já znovu žádám Poslaneckou sněmovnu o klid a o to, aby umožnila panu poslanci Fiedlerovi odůvodnit svůj návrh, jakkoli široce se rozhodl jej odůvodnit. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Zde přítomný ministr Chovanec naopak včera uvedl, že firmy dodaly okamžitě seznamy toho, co ve skladech mají, ale dle jeho vlastních slov to byly údaje jen na papíře, a co je, nebo byla skutečnost, se teprve bude zjišťovat. To tedy znamená, že stát neměl žádný dozor nad pohybem munice v těchto skladech? U vojenského materiálu? Je tedy pravda, co tvrdil ministr Stropnický, nebo to, co tvrdil ministr Chovanec?

Jak je možné, že celý objekt byl pravděpodobně, dle dostupných indicií, volně přístupný, když – jak jsme včera slyšeli – v plotě kolem bylo značné množství děr, kterými procházela zvěř? Za jakých bezpečnostních opatření bylo skladování munice tedy provozováno?

Když hejtman Mišák uvedl, že se nejdříve musí stanovit pravidla odvozu a logistika odvozu, znamená to tedy, že pro dosavadní odvozy, resp. expedice, žádná pravidla stanovena nebyla?

Kdo kontroloval tento muniční sklad? Jak často a kde jsou o tom záznamy? Kdo a jak vykonával jeho ostrahu? Měly všechny firmy – mluví se o firmách v množném čísle – oprávnění nakládat s vojenským materiálem? Byla přímo v areálu zřízena hasičská jednotka a bylo toto povinností při provozování takového skladového areálu s municí?

Kdy se občané Vlachovic a okolních dalších obcí reálně dozvědí, jaké nebezpečí jim hrozilo, nebo spíše stále ještě hrozí?

Dle včerejší diskuse, která byla vysílána Českou televizí, byla v areálu skladována současně munice pěchotní, dělostřelecká i letecká. Je toto možné a byly stanoveny a kontrolovány podmínky skladování?

A nyní ještě jedna otázka, podle mě závažná. Jak náš stát garantuje a kontroluje dodržování mezinárodních úmluv, kam jsme se zavázali zbraně nedodávat, když stát nemá ani povědomí o druhu, stavu a především pohybu munice ve skladech na našem území?

Ministr Chovanec uvedl, že byla chyba, že byl zprivatizován i bezpečnostní prostor. S tímto názorem se zcela ztotožňuji. Jak dlouho bude tento stav u nás dále pokračovat?

Já očekávám, že Poslanecká sněmovna nyní změní svůj postoj a umožní projednání tohoto bodu již na této schůzi, protože se domnívám, že řada otázek, které jsem zde sdělil, není potřeba, abychom čekali na další vývoj situace v této obci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem pan předseda klubu Úsvit a potom se hlásí pan ministr vnitra.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, kolega Fiedler tady za Úsvit přednesl trošku obšírněji důvody, proč bychom vás chtěli

požádat o to, aby na dnešní schůzi byl zařazen tento bod informace o stavu ohledně výbuchu skladu ve Vrběticích a Vlachovicích. Já bych k tomu jenom dodal, proč hnutí Úsvit žádá opakovaně – žádali jsme už ve středu – o zařazení tohoto bodu. Protože, jak už jsem tady říkal ve středu, Vrbětice-Vlachovice jsou obcí v mém bývalém senátním obvodu. Znáám to tam tím pádem velice dobře. Velice. Včerejší tisková konference – bohužel musím říci, že občané byli velice nespokojeni. Velice nespokojeni s vysvětlením vládních představitelů. Skutečně z toho odmítám dělat nějaké politikum. Proto bych znovu poprosil, aby zcela bez nějakých politických hrátek byly zodpovězeny tyto otázky, které jsme vytvořili právě spolu s občany, kteří se účastnili v tom sále na té včerejší tiskové konferenci. To jsou totiž jejich otázky, otázky občanů Vrbětic-Vlachovic, které tam nebyly zodpovězeny. Nejsou to otázky jenom Úsvitu. Proto prosím, aby na tyto otázky bylo odpovězeno. Pakliže tady není k dispozici odpověď, prosím o veřejný slib vlády nebo příslušného ministra, kdy tyto otázky budou zodpovězeny. Já jsem na tom osobně zainteresován, protože ty občany znám a znám i tu obec dlouhodobě. O to tady jde.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pro ty, které zajímá situace v dotčených obcích na Zlínsku, pan premiér mi teď dal pokyn, abych v té věci vystoupil a některé věci osvětlil. (V sále se poslanci mezi sebou neustále hlasitě baví.)

Jestli mohu poprosit o klid v jednacím sále! Pokud to považujete za důležité téma, tak mě prosím poslouvejte!

Policie České republiky je od samého začátku na místě samém, jsou tam pyrotechnici, je tam hasičský záchranný sbor a od samého začátku tu věc bereme velmi vážně.

V první fázi byl tento problém nahlášen jako požár muničního skladu a já tady mohu potvrdit, že bohužel v té době složky IZS neměly informaci o tom, do jak nebezpečného prostoru vstupují.

Není žádným tajemstvím, a už to bylo mediálně... (Ministr se kvůli hluku v sále odmlčel.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám. Máme dvě možnosti. Buď schůzi přerušíme, abyste si mohli vyřešit věci, které nesouvisejí s jednáním schůze, anebo hladina hluku klesne.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Od samého začátku jsme věděli, že v tom objektu vybuchlo zhruba 57 tun munice. Ta munice je různorodá. V současné době je pravda, že stát má pouze informace od nájemečů těchto prostor, a z těchto soupisů

víme, jaká munice se tam nachází. Bohužel v současné době nelze vstoupit do všech objektů a nelze tento stav ověřit.

Současný stav je takový, že v této části existuje epicentrum, to epicentrum je stále žhavé a toto epicentrum se chová jako sopka. Občas vyvrhne nějaký předmět a je riziko, ne velké, ale je riziko, že by některý z těchto letících objektů mohl trefit některý z 27 skladů, ve kterých se ještě munice nachází. To je riziko, které tam existuje.

Druhé riziko, které tam existuje, je riziko, že je rozmetán materiál po okolí a lesní zvěř pravděpodobně iniciuje výbuchy, které opět mohou spustit výbuch některého z dalších objektů. To riziko je velmi malé, pyrotechnici jsou na místě, pohybují se tam ve speciálním tanku a speciálních oblecích.

Pan premiér vydal jasný pokyn a v pondělí vláda ČR se tímto bude zabývat. Ideálním stavem, který očekáváme v této oblasti, je odvoz veškerého materiálu. Se vši vážností tady říkám, že materiálu je tolik, že tento odvoz bude realizován v řádu měsíců. Mohou to zhoršit klimatické podmínky, jako je napadnutí sněhu a další věci, které by odsunuly vyčišťování tohoto prostředí.

V pondělí vláda ČR pravděpodobně rozhodne o nasazení armády. Armáda v počtu pravděpodobně sto mužů by se měla začít podílet na hlídání tohoto prostoru, aby se nám do něj nedostaly například děti nebo kdokoli z občanů. Ze zvědavosti, z hlouposti, to je přece jedno, ale musíme ten prostor ještě lépe chránit než v současné době.

V současné době na směnu se pohybuje v této oblasti 40 policistů plus pyrotechnici. Celkové nasazení ze zlínského policejního ředitelství je zhruba sto mužů, co se policistů týče, plus pyrotechnická služba. Bereme tu věc velmi vážně. Zadalí jsme právní posouzení a pravděpodobně dnes budeme vyzývat některé firmy, které mají v tomto státním majetku uskladněné své zásoby, aby je začaly odvážet. Začne se s budovami, které jsou dál od místa výbuchu, a bude se postupovat tak, aby došlo do budoucna k vyklizení celého areálu. Pokud by tyto firmy nejevily součinnost se státem, pokud by neměly dobrou vůli v řádu dní začít své zásoby odvážet, musí se o to postarat stát. My v té věci budeme koordinovat s panem kolegou Stropnickým. Armáda je v nějakém rozsahu připravena pomoci. Rozsah se bude specifikovat v pondělí na jednání vlády. Okamžitě po jednání vlády předpokládám, že bude veřejnost informována.

My jsme včera slíbili, pane kolego Okamuro... Pane kolego Okamuro, včera jsme slíbili občanům –

Předseda PSP Jan Hamáček: Prostřednictvím předsedajícího, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: I ministr musí?

Předseda PSP Jan Hamáček: I ministr musí.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak to se omlouvám z neznalosti. Prostřednictvím pana předsedajícího vám sděluji, že včera jsme se dohodli s občany po dlouhé diskusi, kdy jsme se snažili vypořádat všechny jejich dotazy, tak jsme se dohodli na tom, že krajské ředitelství policie na svých webových stránkách bude každý den aktualizovat stav, který tam je, a jsme připraveni na věcnou diskusi s občany, aby neměli obavy. Byl tam za vás i pan předseda Kádner, pokud se nemýlím, byl tam i pan kolega Váňa, aby tam bylo zastoupení Poslanecké sněmovny na tomto našem výjezdu, a jsme připraveni toto vážné téma nepodcenit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Pouze přednostní práva. To znamená pan předseda Okamura. Vidím pana ministra obrany.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane ministře, velmi děkuji za to, že jste nám věcně osvětlil první část našeho dotazu, co s tím stavem odteď. Děkuji za to, že to bylo věcné, dobře. Čekáme tedy po zasedání vlády v pondělí, že občané dostanou informace, co tedy odteď s tím stavem.

Nicméně nebyla zodpovězena stejně důležitá druhá část naší skupiny otázek. Proto bych je znovu krátce zopakoval. Jaké jsou příčiny toho stavu. My jsme se tady dozvěděli, co tedy, jaký je stav teď a co odteď. Ale stejně tak je velice důležité, jaké jsou příčiny. Proto jenom krátce. Znovu bych zopakoval snad jenom tři otázky nebo čtyři, abych nezdržoval.

Jak je možné, že státní instituce vůbec nevěděly, jaké množství munice je na místě skladováno, a tyto údaje si od soukromých firem teprve poptávaly? Znovu opakují, a to zdůrazňují, že podle neoficiálních informací těchto skladů je po České republice více v blízkost obydlí občanů ČR. Rád bych vás požádal o informaci, jak ministra obrany, tak ministra vnitra, kde jsou ještě podobné sklady, a skutečně nás šokuje, že si stát, a neříkám, že je to vaše vina, protože u vlády jste krátce z tohoto pohledu, ale šokuje nás, že státní instituce vůbec nevědí, jaké množství munice je v těchto skladech skladováno. Přičemž jsou tam dokonce i rakety středního doletu. A že to teprve poptáváme od soukromých firem, aby nám daly seznam munice. Což v nás vzbuzuje dojem, že stát nemá vůbec žádné povědomí a kontrolu nad tím, kolik a kde je vlastně skladováno a přechovááno.

Druhý dotaz, protože já si myslím, a na tom se, doufám, shodujeme všichni, že je potřeba nyní nastavit systémové řešení, aby se tyto věci neopakovaly. Skutečně v bezprostřední blízkosti obydlí občanů České republiky. A znovu se ptáme, jak je možné, že celý objekt byl pravděpodobně volně přístupný, když v plotě kolem bylo značné množství dřev, kterými procházela zvěř, jak včera zaznělo v diskusi i z úst hejtmana. Jaké jsou tedy bezpečnostní standardy a jaké je vlastně bezpečnostní zabezpečení skladování munice v České republice v těchto skladech, když, jak víme, stát dokonce ani nemá seznam, kde a jaká munice je skladována, protože ho teprve poptává od soukromých firem? A je to zároveň v blízkosti obydlí občanů.

Dále, hejtman včera uvedl, ale my už jsem ten dotaz měli samozřejmě z dřívějšíka taky, že se musí stanovit pravidla odvozu a logistika odvozu munice z těchto skladů. Toto vyjádření mě šokovalo úplně, a znovu říkám, není to výtka přímo asi oběma ministrům, naopak bychom na tom měli věcně spolupracovat, protože teď se ukázaly věci, které tady systémově nefungují.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já se opět omlouvám, že vám vstupuji do řeči, ale znovu je zde nadměrný hluk. Poprosím všechny, kteří diskutují, včetně pana předsedy výboru pro bezpečnost, aby diskutovat přestali. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Protože z vyjádření, které padlo včera na tiskové konferenci, vyplývá, že nejsou pravidla odvozu a logistika odvozu. To znamená, nás se s Karlem Fiedlerem, s naším poslancem, ptali včera občané Vlachovic po té diskusi, to znamená, když nám tady léta jezdily kamiony kolem našich domů ve Vlachovicích a Vrběticích, a znovu říkám, že to tam velice dobře znám, nebo celkem dobře to tam znám, tak my jsme vůbec nevěděli, co se v tom vozí, jaká munice, a dokonce se teď dozvídáme, že nejsou ani žádná pravidla na logistiku odvozu a manipulaci, a říkal to dokonce i hejtman. Proto my se také ptáme v zastoupení občanů Vlachovic a Vrbětic, kdo tedy kontroloval tento muniční sklad, jak často a kde jsou záznamy, když ani stát neví, co tam bylo skladováno, a nejsou vlastně ani logistická pravidla pro pravidla odvozu takového materiálu. Kdo vykonával jeho ostrahu, když jsou díry v plotě a pobíhá tam lesní zvěř? Měly všechny firmy vůbec oprávnění, které tam jsou, oprávnění manipulovat s vojenským materiálem? Byla přímo v areálu zřízena např. hasičská jednotka? Znovu jenom zopakují, to jsou ty otázky. A bylo povinností při provozování takového skladu mít vůbec hasičskou jednotku? Je to možná otázka na nějakou novelu zákona, ale myslím, že bychom neměli tento problém nechat usnout.

Dále, kdy se občané Vlachovic a Vrbětic a okolí reálně dozvědí, jaké nebezpečí jim hrozilo a jaké jim vlastně ještě hrozí? To už jste zodpověděl. Ale oni by rádi věděli, jaké jim hrozilo. Až kam to mohlo eskalovat. Aby věděli i do budoucna, na co se vlastně můžou všechno připravovat, i ostatní občané ČR, kde jsou podobné sklady. A znovu opakují dotaz: Kde jsou další podobné sklady? Anebo se to dozvíme skutečně až v okamžiku, že tam něco bouchne a že nejsou pravidla?

A poslední otázka, resp. předposlední. Znovu bych zopakoval, že podle informací byla současně skladována munice pěchotní, dělostřelecká i letecká. A znovu občané Vlachovic-Vrbětic se naším prostřednictvím ptají: Jak je možné, nebo je možné, aby byla taková munice skladována dohromady?

Pan ministr Chovanec včera uvedl, že byla chyba, a znovu opakují otázku, že byl zprivatizován bezpečnostní prostor. My se chceme opravdu zeptat: Učiní vláda v tomto nějaká opatření? Kdy pan ministr k tomu názoru dospěl a jaké kroky se v tomto ohledu chystají, aby se podobná věc neopakovala?

A znovu bych zdůraznil ještě poslední dotaz, že občané stále nevědí, jaká byla vlastně příčina evakuace obcí Vlachovice a Vrbětice. Proto bych poprosil skutečně znovu, opakovaně, podejme tady tu informaci i o tom dosavadním stavu. O tom stavu oteď, co se bude dělat, jsme částečně teď informaci slyšeli. Ale občané se ptají i na příčiny oteď. A i informace oteď byla neúplná.

Děkuji a znovu říkám, žádné politikum z toho nechceme dělat, jenom chceme ucelenou informaci pro naše spoluobčany ve Zlínském kraji, to je vše. Potom můžeme jít samozřejmě hned dál. Děkuji. V případě, že ty otázky nebudou zodpovězeny, prosím konkrétní den, konkrétní harmonogram, kdy tedy budou zodpovězeny, abychom občany uklidnili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní se přihlásil pan ministr obrany, po něm pan ministr vnitra a poté pan předseda klubu Úsvit.

Pane ministře, jenom vteřinku. Omlouvá se pan poslanec Kostřica z dnešního jednání z osobních důvodů a omlouvá se pan poslanec Novotný z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vaším prostřednictvím, pane předsedo, poslanče Okamuro. Nám jde o ty lidi neméně do té míry, do jaké jde vám o tyto občany. V tom se určitě shodneme. Já si myslím, že jsme v klasické situaci, svým způsobem klasické, kdy je potřeba jednak tu situaci nepochybně co neúčinněji a racionálně řešit na jedné straně a také vyšetřit ty příčiny. Já bych se velice přimlouval, abychom postupovali právě v tomto gardu, protože řešení situace má podle mého skromného názoru jasnou přednost s tím, že ta druhá fáze je nepochybně také nutná, ale v tom sledu druhém.

Na řadu vašich otázek se pokusím ve stručnosti, aspoň heslovitě odpovědět, ale věnujeme tomu maximální pozornost. Je to bezprecedentní nehoda, řekněme, protože nikdo z počátku nepředpokládal, že se ta záležitost neomezí "pouze" na ten jeden výbuch, a proto s tou sérií nebo vznikem toho – řikejme tomu kráter – nikdo nepočítal. To znamená, že ta situace nemá svým způsobem precedens, a my musíme postupovat tak, jak fyzicky lze postupovat.

Ujišťuji všechny přítomné, že na místě pracují pyrotechnici Policie České republiky, jak jistě potvrdí pan kolega Chovanec, a že postupují tím tempem, které jim dovoluje ohrožení jejich vlastních životů. Že už v této situaci, aniž by k tomu musela vláda dát nějaký speciální pokyn, funguje asistence Ministerstva obrany, respektive její složky Vojenské policie, v konkrétních věcech, že ale potřebujeme, abychom mohli masivněji nasadit vojáky, potřebujeme na to vládní rozhodnutí. To je jeden z důvodů, proč je to téma zařazeno na pořad pondělního zasedání vlády. My můžeme přispět řadou různých konkrétních prvků, které si dovolím tady ale nevyjmenovávat, ale přispějí k tomu. Nicméně režim toho celého prostoru má vlastně

režim jakéhosi místa činu, a proto není samozřejmě nikterak přístupný. Je ten režim složitý, protože zároveň se provádí třídění a hodnocení té munice, tak jak to ty jednotlivé prostory dovolují. Domnívám se, že je potřeba především občany uklidnit, neživit, řekněme, nějaké různé spiklenecké teorie anebo fámy typu díra v plotě. Není to pravda, takové zjednodušené výroky strašně snadno získávají půdu v tom veřejném prostoru, a nemusí být ani vedeny nějakým špatným úmyslem, ale nedostatečnou informovaností.

Ten areál byl původně v celém svém perimetru obehnan plotem, který už ale dnes vůbec není funkční, protože to zabezpečení, a to je úkol Vojenského technického ústavu, který je státním podnikem se svou právní subjektivitou zřízeným Ministerstvem obrany, VTÚ je povinen z té smlouvy nájemní se starat o ostrahu těch objektů, která je prováděna jednotlivými ploty kolem každého objektu v kombinaci s elektronickým zařízením. Není to v rámci celého toho prostoru. My o tom vedeme – byli jsme na místě relativně velice brzy, byli jsme tam iniciativně i z vlastního rozhodnutí např. v úterý na státní svátek, byli jsme tam, jak všichni víte, včera s panem ministrem Chovancem a připravujeme teď přes víkend ten materiál do vlády. To si myslím, že je zásadní. Nemyslíme si zase – trošku se šíří fámy, a já tomu rozumím, že se šíří.

Ale jaké množství munice, v jakých je podmínkách skladována tato munice. My máme sjetiny od těch čtyř subjektů soukromých, které tam skladují, toho arzenálu, který se tam skladuje. Postupně budeme prověřovat, tak jak nám to bezpečnostní situace na místě umožní, soulad mezi těmi výpisy a realitou. Není vyloučeno, že v některých prostorách byla překročena normovaná úložnost, to samozřejmě bude podléhat vyšetření. S největší pravděpodobností ty zmíněné rakety jsou skutečně jenom ve formě skeletů. Chtěl bych upozornit, že pokud je mi známo, tak jakákoliv munice, která překročí hranice tím či oním směrem, je na našem území evidována, čili není možné, respektive není legální, aby si tam firma skladovala to či ono o své vůli. Ale samozřejmě že to podlehne kontrole – znovu opakují, až bude tato kontrola, a ona postupně je, fyzicky možná, uskutečníme ji namíste.

Snad bych ještě dodal, co jim hrozilo, občanům. Já si myslím, že přesně to je v té kategorii, kterou bychom neměli zahušťovat jejich oprávněné obavy. Ta varianta nějaké eskalace nebo emergence je relativně malá. Dokonce bych řekl ještě možná slabší označení, ale nechci spekulovat. Myslím si, že i terén je tak koncipován, že tam nehrozí, znovu jsem se na to informoval i u náčelníka Vojenské policie dnes ráno, nějaké bezprostřední ohrožení, i když u jednotlivých stavení, která jsou v největší blízkosti, určitě nebezpečí je.

Proč byli evakuováni. Byli evakuováni preventivně proto, aby pyrotechnici mohli odpalovat tu municí, která zneškodnit šla. Čili to nebylo proto, že by mělo dojít, nebo bylo podezření z nějakého násobení exploze, ale bylo to proto, aby se pyrotechnikům umožnila práce.

To je snad, protože nechci vás tady zahlcovat detaily, aspoň pro úvod. Znovu říkám, že rozjezd té akce mohl někomu připadat jako příliš pozvolný nebo váhavý, znovu ale opakují, že nikdo na začátku nepředpokládal, a nemá to precedens, že by

mohlo dojít k tomu stavu, kterému teď čelíme, to znamená vytvoření určitého kráteru, který znemožňuje práci do jisté míry nebo ji omezuje. Ale je nutno říci, že ten kráter se zmenšuje, dnes už má poloměr jenom asi půldruhého metru, takže je velice solidní naděje, že práce budou moci pokračovat rychlejším tempem a že potom bude rozhodnuto také, jak naložit s tou municí. Protože ono nestačí jenom ji takzvaně odvézt, ona musí být odvezena samozřejmě v určitém bezpečnostním režimu, a my nemůžeme ulevit jedné obci, abychom vytvořili vrásky obci druhé. Čili musíme přesně vědět kam, za jakých podmínek a za jakých bezpečnostních okolností. Je to poměrně složitá operace jako celek, ale pracuje se na tom a nyní opravdu s maximální intenzitou.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi obrany. Nyní vystoupí pan ministr vnitra, po něm byl pan předseda Fiala a po něm byl pan předseda Kováčik a pan předseda Okamura.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, kolegové, kolegyně, já jenom ještě krátké doplnění k panu kolegovi Okamurovi, vašim prostřednictvím. Pojďme tuto diskusi přenést do příslušných výborů Poslanecké sněmovny. Tam si myslím, že bychom to mohli přenést a diskutovat. My jsme na začátku policejního vyšetřování a já tady chci se vši vážností říct, že jsem naprosto přesvědčen o tom, že Policie České republiky ani Hasičský záchranný sbor v ničem nepochybily. Naopak pyrotechnici tam dnes a denně riskují život a já bych jim i na této půdě chtěl poděkovat.

Co se týká těch otázek, které jste tady vyřkl, na ně musíme najít odpověď, a pravděpodobně na konci té diskuse musí být změna legislativy. Stát musí tuto problematiku znovu uchopit do svých rukou. A jestli se mě ptáte, kdy jsem přišel na to, že stát privatizoval bezpečnostní prostor – no už před několika lety. My jsme prostě tehdy dopustili, že některé privátní firmy nakládají s materiálem, se kterým by nakládat neměly, alespoň v takto volném duchu nebo za těchto volných podmínek.

Moc vás prosím, pane kolego, ukončeme tu diskusi a přenesme ji do výborů a pojďme se věnovat dalším tématům. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno. Já chci jen upřesnit zařazení, které navrhoval už kolega Fiedler na začátku změn v programu dnešní schůze. Klub hnutí Úsvit navrhuje zařadit tento bod jako první bod na dnešní jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji hezký dobrý den. Já bych chtěl vyslovit uznání práce policistů a hasičů, kteří zasahují, a vypadá to, že ještě dlouho budou zasahovat v oné činné sopce, která se tam evidentně vytvořila a která neustále hrozí dalšími a dalšími iniciacemi munice. Chtěl bych skutečně uznat práci policistů a hasičů, abychom i my, když se budeme ve výborech tou věcí různě zabývat, měli na mysli to, že oni jsou teď v první linii.

Ale jinak jsem, přátelé, hluboce zděšen. Jde pouze o typicky český chlívek, v rámci kterého se tady přistupuje k munici, ke skladování munice, k zacházení s municí, s tímto materiálem, který je sám o sobě velmi nebezpečný a také nebezpečně zneužitelný, s lehkostí, s laxností, která zarazí. Je to schválně? Nebo je to jenom nějaké pochybení? Řekl bych nějaké pozapomenutí věcí, které je třeba také hlídat.

Kdysi dávno platilo a v civilizovaných zemích po celém světě také platí, že muniční sklady patřily k nejhlídanějším, k nejtřeženějším objektům z mnoha důvodů, z nichž ten bezpečnostní, myslím teď bezpečnost občanů této země nebo té příslušné země, je jeden z důvodů nejúhlavnějších, nejprvnějších. A my se tady dozvídáme, že zacházení s tímto materiálem je svěřeno soukromé firmě. Nic proti, pokud si stát tu soukromou firmu zkontroluje tak, abychom se nemuseli dozvídat, že v plotě jsou díry, že tam má v podstatě přístup kdekdo. A já se ptám, co dělala nejen tato vláda, ta je tady krátce, ale je to alarmující, už mohla – ale co dělaly i ty předchozí vlády, když se neustále snižovaly vojenské rozpočty až tak, že naše armáda je v podstatě pouze nějakým výsadečným sborem pro pomoc tu či tam? A vnitřní bezpečnost a vnitřní řád chodu armády a zacházení s jejím materiálem úplně padl. (Rychle stoupá hladina hluku v sále.)

Nejsou na to peníze, tak se odvolá střežení objektů, a pak se tady bavíme o tom, jestli takových rizikových míst v České republice za zády obcí a občanů není ještě daleko více, jestli těch děr v plotech a děr v legislativě, která nutí ke kontrole a ke střežení a k hlídání této nebezpečné věci, není tolik, že možná někde v Beskydech, možná někde na Šumavě, možná někde na Vysočině jsou také takové objekty, kde stačí nějaký zkrat na domovním zvonku a nahlásí se další požár muničního skladu.

Já bych chtěl v této souvislosti požádat, abychom ten bod zařadili. My, klub KSČM, určitě podpoříme zařazení tohoto bodu. Ale abychom měli zároveň na paměti všechny bezpečnostní aspekty. Nemusíme kdekomu vyzrazovat, kolik a kde máme muničních skladů, a navádět tam případné, zvláště když říkáme, že máme díru v plotě tam a tam, tak si pro to pojd'te, navádět tam nejrůznější teroristické skupiny. Ale prosím pěkně, učiňme tak rychle. A první musí být ne možná svolání nějakého jednání zde, ale první musí být okamžitý zásah, a to třeba i bez příslušné legislativy, jenom se zdravým rozumem.

U všech ostatních objektů, které munici a podobný nebezpečný materiál, například chemikálie, skladují, aby se zabezpečilo střežení, aby se zabezpečily revize elektroinstalace a podobných rizikových záležitostí, protože také bůhví jak dlouho ty revize třeba nebyly dělány a sklad sám o sobě může být tím nebezpečím. Abychom

prostě učinili preventivní zásahy včas, plošně a všude tak, abychom vyloučili podobné riziko pro budoucnost.

Je to ale také upozornění nás všech, zejména státních orgánů, zejména příslušných povinných osob, jak se říká, abychom si s podobnými riziky nezahrávali, naopak, abychom se podobná rizika pokoušeli předem vyloučit. A to není ani pravicové ani levicové ani vládní ani opoziční. To je prostě věc, která je velmi nutná.

Vyzývám k tomu, abychom zaprvé zařadili tento bod, abychom ho řádně projednali, aby se příslušné výbory o té věci bavily s kompetencí sobě vlastní, aby legislativa, která by upravovala a vracela zpátky řád do tohoto chlívu, byla připravena co nerychleji, ale aby předtím ještě byly provedeny nezbytné preventivní zásahy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan předseda Okamura. Po něm ještě jednou vystoupí pan ministr vnitra.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já musím říci, že páni ministři se zřejmě nesoustředili na mé otázky. Stále slyšíme hodnocení stavu odtud. Ano, dobře. Bude zasedání vlády. Může být nějaká úprava legislativy. Budou konkrétní kroky. Ale znova opakuji, co tu čekáme, je komentář ministrů, a na to doufám nepotřebuje nikdo čas, když je ministr, kde jsou ty systémové příčiny tohoto stavu, toho pochybení, ke kterému došlo. Vždyť my ani nevíme, český stát ani neví, která munice byla delaborována, která ne, v jakém je to vlastně stavu. Objevuje se tam nějaká dělostřelecká munice, což je velká ráže, nějaké protiraketové střely a podobně. A my se teprve teď dodatečně dovídáme na základě stávající legislativy nebo stávajících informací, co, kde a jak je.

Znova říkám a potvrdil to tady i pan předseda Kováčik, co už jsem říkal v úvodu, že ty sklady jsou i jinde po celé České republice. To znamená, to, co my tady chceme rozebrat, je, a tu informaci bych rád tady teď skutečně slyšel, co je tedy podle názoru pánů ministrů příčinou, nebo kde je potřeba legislativně upravit parametry stávající legislativy, aby se toto nestávalo. Já už nebudu opakovat ani otázky. Už tady bylo řečeno i předřečníky, ještě doplněné, co jsme říkali v úvodu.

Znova žádáme, aby už v této fázi byl tento bod zařazen jako první bod na dnešní jednání. A pakliže to nebude odsouhlaseno jako první bod, tak mám druhý návrh, aby byl zařazen jako první bod, pakliže jsou tady nějaké pevné body, aby byl zařazen ihned po nich. Protože přece, vážení přátelé, analýzu stavu odtud už jsme tu slyšeli mnohokrát. Ale nás zajímá doteď. Kde jsou ta systémová pochybení, kde jsou ty příčiny, aby se to zítra nestalo v jiném muničním skladu v České republice, kde bydlí lidé. A tuto informaci jsme ani od jednoho z ministrů tady neslyšeli. Případá mi, že chodíme trošku kolem horké kaše. Nerad bych, aby se to v této fázi zametlo do výborů. Ano, to udělejme jako krok dvě. Ale teď potřebujeme informovat občany a celou veřejnost v České republice už dneska, že jim toto za zdmi jejich domu

skutečně nehrozí, a jaké jsou vlastně skutečné příčiny, co všechno je příčinou, že se to stalo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, kolegové, kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi Okamurovi: Na včerejším nočním jednání s Policií České republiky, když jsme se vrátili z předmětné diskuse s občany a se starosty dotčených obcí, jsem požádal policejního prezidenta, aby policie vyhodnotila veškeré objekty, které jsou užívány ke skladování podobného materiálu. Mohu vám říci, že v České republice je přes dva tisíce licencí. A myslím si, že podobných objektů může být několik desítek, tipl bych si do třiceti. Policie ČR v těchto objektech ze své pravomoci a v gesci zákona začne okamžitě provádět zvýšený dohled. To je to, co můžeme udělat.

V otázce logistiky odvozu je to prostě tak, že pyrotechnici v současné době mohou uvolnit odvoz pouze z některých objektů, které jsou nejdál od toho epicentra, a to je ta logistika odvozu. (Hluk v sále, mnozí poslanci stojí před svými lavicemi.) Samozřejmě tento materiál má standardy při svém převozu, které určují normy, ale my teď můžeme uvolnit odvoz pouze z některých objektů, které jsou vzdáleny od toho výbuchu co nejdál. To je o té logistice, o které jste hovořil, o které hovořil pan kolega Mišák.

Myslím, dámy a pánové, že teď je čas na to přijímat řešení. Čas k nalezení viníka bude následně. Nechme policii pracovat. A já si myslím, že ho najdeme. Z mého prvního pohledu si myslím, že ho bude primárně potřeba hledat u správce toho areálu, který má nájemní smlouvy. Je potřeba se podívat, jakou kontrolu prováděl. Je potřeba se podívat, kdo těmto firmám dal licence, jestli to byl báňský úřad nebo Ministerstvo průmyslu a obchodu. To je všechno předmětem vyšetřování, které sám zadal premiér České republiky. Vláda se v pondělí o tomto problému bude bavit a všechny dotčené složky, které mohou k případu mít co říct, jsou přizvány na místo. Vedle toho kontinuálně pracují pyrotechnici, pracuje policie, pracují hasiči. Já bych byl velice nerad, abychom znejistňovali občany České republiky, že se stát tomuto problému nevěnuje. Věnuje. Bohužel legislativa je, jaká je, a pravděpodobně po prozkoumání této věci, berme to jako memento, přijdeme se změnami legislativy, aby český stát měl více nástrojů k tomu, aby tyto věci znovu uchopil lépe než teď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Pokud se již nikdo nehlásí, tak podle mých poznámek máme k hlasování pouze dvě věci. Obě se týkají tohoto navrhovaného bodu, akorát se liší v termínu. Ještě možná požádám pana poslance Fiedlera, který byl tím prvním navrhovatelem, aby zopakoval přesně, jak se ten bod má jmenovat.

Poslanec Karel Fiedler: Navrhuji název bodu: Řešení stavu, situace a vyhodnocení příčin současného stavu v obci Vlachovice a obecně situace muničních skladů v České republice. A navrhuji zařadit na dnešek jako první bod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Mně šlo pouze o to, jak se ten bod má jmenovat. To jste právě Poslanecké sněmovně sdělil. Takže v prvním hlasování budeme hlasovat o zařazení nového bodu s názvem, který zde přednesl pan poslanec Fiedler, a bylo by to jako první bod dnešního jednání. Všechny vás odhlásím, protože je zde žádost o odhlášení. Poprosím o novou registraci. A budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby tento nový bod byl zařazen jako první bod dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 120, přihlášeno je 176, pro 88, proti 76. Tento návrh nebyl přijat. (Hluk v sále.)

Je zde zájem o kontrolu hlasování? Není tomu tak.

A nyní bychom hlasovali... Jsme, pane předsedo (k poslanci Okamurovi, který se hlásí), v hlasování. Já dokončím hlasování a pak vám samozřejmě dám slovo.

Nyní bychom hlasovali o zařazení nového bodu, a to za pevně zařazené body dnes dopoledne... Poprosím pana poslance a předsedu klubu Fialu o spolupráci... Buď je možné to zařadit za bod 59, nebo úplně na konec dnešního jednání po zahraničních misích. (Poslanec Fiala: Za bod 59.) Dobrá. Takže bychom hlasovali o pevném zařazení na dnešní dopoledne po bodu 59.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 121, přihlášeno je 177, pro 87, proti 80. Tento návrh nebyl přijat.

Tím mám za to, že jsme se vypořádali se všemi hlasovatelnými návrhy k pořadu schůze. Registroval jsem ještě přihlášku pana předsedy Okamury, takže mu samozřejmě s přednostním právem slovo udělím. Prosím.

Ještě pardon, omlouvám se. Já jsem avizoval omluvu pana poslance Novotného, nicméně jsem si neuvědomil, že máme Novotné dva. Takže je to pan poslanec Martin Novotný. Pan poslanec Josef Novotný je přítomen. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem chtěl poděkovat té téměř poloviční většině poslanců v Poslanecké sněmovně, že chtěli umožnit občanům České republiky a občanům Zlínského kraje, aby se dozvěděli informace. Jsem skutečně v šoku! Neprošlo to těsně o jeden hlas, aby se občané dozvěděli informaci. I ti občané těch téměř třiceti dalších muničních skladů, tzn. jedná se o desetitisíce občanů České republiky. Co jim případně hrozí. Musím říct, že jsem v šoku, že vládní koalice odmítla – a většina poslanců KDU-ČSL, ANO a ČSSD

odmítla podat informaci občanům České republiky, co je skutečně čeká. Neprošlo to o jeden hlas.

A chtěl jsem vládě říct jen jedno slovo: Uvědomte si, že je to megaprůšvih. Je to absolutní megaprůšvih, co se tady stalo v tom skladu, že Česká republika nemá přehled o municí, která se pohybuje na území České republiky, a občané ani republika jako taková nevědí, co se může stát a co nás může čekat. Je to skutečně megaprůšvih, absolutní průšvih. A znovu říkám, že jsem v šoku, že jsme odmítli o tomto diskutovat.

A znovu od tohoto mikrofonu vyzývám oba ministry zcela věcně. Tak nám prosím aspoň sdělte konkrétní časový harmonogram, kdy, k jakému datu podáte kompletní analýzu příčin, co se stalo, těch otázek. Dobře, když nemáte odvahu otevřít tento bod tady, abychom mohli o tom diskutovat veřejně, prosím aspoň dejte přesný časový harmonogram, tady a teď prosím. Třeba: do konce příštího týdne vám řekneme, přesně vám, občanům, ale myslím, že je to docela pozdě, tu analýzu příčin stavu, kdy se asi budou připravovat legislativní řešení, kdy to bude pokračovat. Protože takhle to zamést pod koberec, že se řekne ne, nebudeme o tom diskutovat, bez jediného časového harmonogramu pro občany, kdy se tedy dozvědí, co je za humny, za jejich domy čeká, tak to opravdu akceptovat nemůžu, přestože jsme malá opoziční strana. A znovu k tomu vyzývám. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr vnitra má slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vašim prostřednictvím panu předsedovi Okamurovi. Ale pane předsedo, my tu odvahu máme. My jsme dojeli včera na místo samé, abychom se s tím seznámili. Mohl jste přijet. Váš předseda z vaší strany tam byl. Váš předseda strany tam byl, tzn. ta informace byla veřejně známá. Mohl jste s námi diskusí s občany vést na místě. My jsme se snažili občanům odpovědět veškeré otázky, které známe ve stávající době. A znovu říkám – teď je čas přijímat řešení, odstranit rizika. A čas na to hledat viníky se najde. My je musíme najít, pojmenovat a změnit legislativu. To znamená, my se pořád točíme v kruhu.

Prosím pěkně, nevyvolávejte paniku, že stejná situace se může stát i v jiných místech České republiky. To není pravda. Do tohoto skladu vstoupili dva zaměstnanci této firmy a následně po jejich vstupu došlo k výbuchu. Je důvodné podezření, že to má souvislost s činností těchto dvou lidí v tomto skladu, a policie tu věc vyšetří. V současné době na to místo prostě nelze dojít, nelze vyšetřovat. Ale k vyšetření dojde a veřejnost se dozví veškeré odpovědi na otázky, o kterých hovoříte. Ale my dneska ty odpovědi prostě neznáme. Já tady nebudu fabulovat ani si vymýšlet jenom proto, abychom tady vedli z mého pohledu v této věci diskusi, protože bych si musel vymýšlet věci, které nevím. Až budu vědět, velice rád odpovím. Byli jsme první, kdo zveřejnil, že v tomto skladu je ještě tisíc tun munice. To je věc, kterou víme podle těch výpisů. Ale víc prostě neznáme a nebudu lhát veřejnosti za každou cenu. Nezlobte se na mě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Novotný Josef k hlasování. Má prostor. Potom registruji dvě další přednostní práva.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, nechci zpochybnit hlasování. Na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne. Tak jenom pro stenozáznam.

Předseda PSP Jan Hamáček: Týká se to toho posledního hlasování, pane poslanče? (Poslanec Novotný souhlasí.) Ano, dobře.

Pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já teď budu citovat větu pana ministra Chovance, abych si s ní dovolil polemizovat. On řekl: "Nešířte paniku, že se to může stát kdekoliv na jiném místě v České republice. To není pravda. Do toho skladu vstoupili dva zaměstnanci a následně došlo k výbuchu."

Pane ministře, jste si opravdu jist, že v žádném jiném muničním skladu na území České republiky nejsou alespoň dva zaměstnanci, kteří by tam mohli vejít? (Potlesk z řad poslanců TOP 09.) A proč se máme domnívat, že v jiných muničních skladech na území České republiky je větší pořádek, než byl tady? Jak můžete takovouhle větu říct? Já jsem se snažil být velmi zdrženlivý, ale po této vaší větě jsem mimořádně znepokojen! (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura a potom pan ministra vnitra. (V sále je velký hluk a neklid.) Pardon, omlouvá se pan poslanec Holík do 11 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že jsme svědky toho, že diskuse a bod částečně zařazen je a částečně není. Ministři samozřejmě využili, a na to mají plné právo, svého přednostního práva. Tudiž jsme o tom vlastně debatovali 40 minut, abychom pak řekli, že o tom debatovat nechceme. Příště, až si budou někteří koaliční poslanci stěžovat, že nám to jde pomalu a že neprojednali to, co chtěli. Bod mohl být zařazen v 9.20 a mohli jsme mít po rozpravě a mohli vystoupit i poslanci, kteří nemají přednostní právo. Ale to není důležité.

Dneska ráno jsme z vystoupení kolegů předsedů koaličních klubů zjistili, že bude ve středu schůze. Já pevně doufám, že bude i ve čtvrtek, a vyzývám pana premiéra, aby zajistil účast ministrů na interpelacích. Tam má každý poslanec možnost se ptát, ale ministři musí být přítomni. Že jsme včera omluvili neúčast ministrů vnitra a obrany, je jasné, avizovali, že budou na místě samém, takže nechci včerejší neúčast kritizovat, protože v úterý nebo ve středu říkali, že tam ve čtvrtek pojedou. Ale účast

na interpelacích minule, to znamená včera i minulý týden, byla tristní. Minimálně polovina, či větší polovina členů vlády nebyla přítomna. Doufám, že si neplánujete, že ve středu tady budeme do půlnoci a ukončíte schůzi, abyste se opět schovali před opozicí a opět neprobíhaly řádným způsobem interpelace.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se vaším prostřednictvím chtěl omluvit panu kolegovi Kalouskovi za to, že jsem ho znepokojil. To je opravdu výrok, že v současné době nemůžou v nějakém skladu v České republice pracovat dva zaměstnanci. To určitě mohou. Takže za to se panu kolegovi Kalouskovi omlouvám. Na druhou stranu, kolegové a kolegyně, stav, který tady je, který dneska řešíme, je výsledkem vašich vlád, vašich úsporných opatření. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.) Vy jste dopustili, aby se privatizovaly bezpečnostní limity v České republice. Je to výsledek vaší práce!

Předseda PSP Jan Hamáček: Toto evidentně nezůstane bez odezvy. Pan předseda Kalousek má slovo a po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tak za prvé. Po roce vládnutí něco takového říct to už je docela chucpe. Ale přesto prosím pana ministra Chovance, ať se obrátí v té diskusi na pana ministra obrany, aby ho informoval o tom, kdo dal skladovací prostory české armády do nájmu. Kdo to udělal? Která vláda to byla? A z jaké strany byl ten ministr obrany? (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je už to tradicí. Když si ministr neví rady, tak řekne: za to mohou minulé vlády. Ale chci se opravdu ohradit. Předtím pan ministr vystupoval docela logicky a říkal, že vyšetřování probíhá, počkejme na výsledky. Ale on už dovyšetřoval. On už ví, kdo to zavinil. Minulé vlády! Tak proč to vlastně vyšetřujete, když už to víte? Tak jsme to mohli dneska projednat, mohl jste oznámit výsledek, že za to mohou minulé vlády, a hotovo. Nevymlouvejte se, nepoužívejte tak trapné argumenty! (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dámy a pánové, já k této věci dneska vystoupím naposled, pokud nebudu ještě někým dotázán na přímý dotaz, abych odpověděl. Já tady hovořím o tom, že minulé vlády dovolily to, že dnes licence má kdokoli, že nakládání je daleko volnější. Vy jste říkali, že privat to prostě vyřeší. Já

říkám, že bezpečnostní situaci v České republice musí řešit stát. Vy jste měl liberální přístup k tomu, že ty věci vyřeší privátní firmy. A kdo pronajal ty objekty nebo nepronajal, bude součástí šetření. My se tomu vůbec nebráníme. A až to zjistíme, předstoupíme před Poslaneckou sněmovnu, tak toho konkrétního viníka určitě určíme. Je-li to ředitel předmětného ústavu, je-li to nějaký předchůdce pana ministra Stropnického, to já dnes opravdu nevím.

V každém případě si nemyslím, že by se měl posilovat vliv soukromých bezpečnostních služeb, že by nám privátní firmy měly řešit likvidaci munice. Z toho jsou tyto problémy! A to určitě nezavinily vlády levicové, to zavinily vaše, ať se vám to líbí nebo nelíbí. (V sále je stále obrovský hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek. Prosím levou část sálu, aby přestala diskutovat. Děkuji. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem opravdu přesvědčen, že pan ministr Tvrdík nebyl členem pravicové vlády. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

I další vaše vystoupení, pane ministře. Buď se snažte mlžit, anebo to nevíte. Ale licence, kterou vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu pro zacházení s vojenským materiálem, má čtyři základní subdodavatele informací, na jejichž základě to potom ve správním řízení uděluje. Ministerstvo průmyslu to spíše zúřadovává. Informace, na základě kterých se licence poskytuje nebo neposkytuje, jsou klíčové od Ministerstva zahraničních věcí, od zpravodajských služeb a od Ministerstva vnitra. Ministerstvo vnitra v licenčním řízení nese tu zásadní odpovědnost za to, jestli firma je, nebo není bezpečná. A já vás tedy velmi prosím, až budete říkat, že nás o všem budete informovat, abyste také v rámci šetření velmi otevřeně řekl: bezpečnostní soukromé agentury na hlídání skladovacích objektů v Armádě České republiky pustil do armády ten a ten ministr za té a té vlády. Firmy, které tuto licenci měly, ji dostaly tehdy a tehdy za toho a toho ministra vnitra. Já si myslím, že tuto informaci si všichni zaslouží. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jednou pan ministr vnitra. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Omlouvám se, ale ještě jednou naposled. Na to má určitě Sněmovna právo a ty informace dostane. Nevidím důvod, proč by je nedostala ať už prostřednictvím interpelace, nebo nějaké souhrnné zprávy, kterou si určitě všichni, co tady dnes sedíme, zasloužíme, nebo zasloužíte.

Co se týká toho pronajímatele, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, ten byl vytvořen před dvěma a půl lety nějakým sloučením. To určitě nebylo za Jaroslava Tvrdika a bylo to dva a půl roku zpátky, kdy tento subjekt de facto vznikl, a to je ten, který je podepsán na nájemní smlouvě na straně pronajímatele. Takže dva a půl roku zpátky cca. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky s přednostním právem neregistruji, takže nám asi nic nebrání v tom, abychom se začali zabývat pořadem schůze, respektive body, které jsou na pořadu schůze.

Tím prvním bodem je

134.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 307/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji mi, abych navázal na dosavadní průběh projednávání návrhu tohoto zákona, který v souladu s programovým prohlášením vlády zlepšuje přístup pacientů k lázeňské péči a zároveň upravuje podmínky hrazení lázeňské péče ze systému veřejného zdravotního pojištění tak, aby byla právní úprava v této oblasti v souladu s březnovým nálezem Ústavního soudu, který ke konci tohoto roku ruší dosavadní vyhlášku z roku 2012 upravující takzvaný indikační seznam pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči.

Jako základní problém z hlediska medicínského je v současnosti spatřována stanovená délka pobytu u jednotlivých diagnóz. Vyhláška z roku 2012 sjednotila délku pobytu na 21 dnů s možností prodloužení. Praxe ukázala, že tato možnost prodloužení není využívána tak, jak by bylo žádoucí, a mnohdy jsou pacienti z lázní propuštěni bez dostatečného zlepšení jejich zdravotního stavu. Návrh tedy u vybraných indikací stanovuje délku pobytu lázeňské léčebné péče opět na 28 dní. Jedná se zejména o léčení nemocí oběhového, dýchacího a pohybového ústrojí, duševních poruch, kožních nebo gynekologických onemocnění. Dále je rozšířena možnost prodloužení opakovaných léčebných pobytů, a to zejména u dětí a dorostu, u nichž je stávající vyhláškou tato možnost omezena. Zároveň bylo přihlédnuto ke specifickým potřebám jednotlivých skupin pacientů, a tak je například nově navrženo, aby lidé trpící intersticiální plicní fibrózou jako nemocí z povolání, kteří měli nárok pouze na komplexní pobyt a opakované pobyty čerpali již pouze jako příspěvkové, mohli čerpat tuto péči i při opakovaných pobytech.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, předložený návrh zlepšuje přístup pacientů k lázeňské léčebně rehabilitační péči a zároveň je v souladu se závěry zmíněného nálezu Ústavního soudu. Proto věřím, že jej podpoříte také v následném legislativním procesu.

Děkuji za pozornost a za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako tisk 307/1. Prosim paní zpravodajku tohoto výboru, paní poslankyni Soňu Markovou.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, milé kolegyně a vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro zdravotnictví, které se týká předloženého návrhu zákona, tak jak tady přednesl pan ministr zdravotnictví. Náš výbor projednal tento návrh zákona a konstatoval, že splňuje všechny požadavky dobrého zákona, který by měl spatřit světlo světa tak, aby mohl být platný od 1. 1. 2015. Projednal ho a doporučil ke schválení Poslanecké sněmovně tak, jak jste si to i v našem usnesení přečetli. Projednal i některé pozměňovací návrhy, takže doporučuje, aby byl přijat ve smyslu těchto pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní jednu přihlášku, a to pana poslance Leoše Hegera, kterému uděluji slovo. Po něm pan poslanec Hovorka.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Dovoluji mi, abych zopakoval to, co jsem zde prezentoval při prvním čtení, to jest, že ze strany poslaneckého klubu TOP 09 není žádný problém s přijetím novely zákona, která se týká indikací lázeňské léčby.

Při projednávání ve výboru pro zdravotnictví byl poměrně narychlo předložen pozměňovací návrh, který prošel, ale později se ukázalo, že tento návrh, který se týká zařazení dezinfekčních prostředků pro diabetiky do úhrad veřejného zdravotního pojištění, má jisté problémy, a to jak finanční, tak legislativní. Ten legislativní problém je v tom, že dezinfekční prostředky jsou vedeny v našem zákonodárství jako léčiva, zatímco pozměňovací návrh navrhuje, aby byly zařazeny a vloženy do úhrad z veřejného zdravotního pojištění jakožto zdravotnické prostředky.

Druhý problém, finanční, je, že finanční limitace, která byla v pozměňovacím návrhu navržena, se týká dávek pro jednu dezinfekci, což není parametr, který by byl řádně definován, a je zvykem limitace úhrady dělat pomocí objemu příslušného léčiva v takovémto případě a času, po který ten objem je aplikován. Já tedy navrhuji, abychom nepřijímali pozměňovací návrh, přestože byl prodiskutován a přijat na zdravotnickém výboru. Ale v případě, že by tady byla vůle přes všechny výhrady pozměňovací návrh přijmout, tak jsem si dovolil předložit pozměňovací návrh k předchozímu pozměňovacímu návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Ten pozměňovací návrh má dva hlavní aspekty. Jednak mění limitaci úhrady, čímž se z předpokládaných 50 až 100 mil. korun nebo i více zátěže pro

veřejné zdravotní pojištění dostává na částku zhruba 30 mil. korun za dezinfekci pro diabetiky. A dále návrh rozšiřuje to, aby mohly být hrazeny jakékoli dezinfekční prostředky, které odpovídají dané potřebě, a nikoliv jenom prostředky ve formě spreje, kde hrozí určitý firemní vliv, který by se mohl uplatňovat právě v téhle zvláštní situaci, když to je deklarováno celkem nesprávně jako zdravotnický prostředek.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Upřesním ještě jednu omluvenku. Do 11 hodin se omlouvá pan poslanec Jaroslav Holík.

Další v rozpravě vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si krátce vás seznámit s pozměňovacím návrhem, který jsem vložil do systému pod číslem 1494 a tento pozměňovací návrh zní: "(Dále individuální smluvní ujednání.)" Zdravotní pojišťovna je povinna zveřejnit individuální smluvní ujednání do 30 dnů ode dne, kdy bylo uzavřeno, způsobem umožňujícím dálkový přístup. Individuální smluvní ujednání nabývá účinnosti nejdříve dnem zveřejnění.

Dovolím si krátce okomentovat. Tento pozměňovací návrh směřuje k dosažení transparentnosti smluvních vztahů mezi zdravotními pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními. Jak jsem zde uvedl již v rozpravě k tisku 260, dnes je velmi minimální kontrola nad zdravotními pojišťovnami, a nad smluvními vztahy, které mají zdravotní pojišťovny se zdravotnickými zařízeními, není kontrola téměř žádná. Většina smluvních ujednání je uzavírána nad rámec úhradové vyhlášky. To základní pravidlo je úhradová vyhláška, ale jak jsme byli informováni i ze strany ministerstva a od pojišťoven, tři čtvrtiny úhrad jsou mimo tento rámec, který dává úhradová vyhláška. Z tohoto pohledu je zřejmé, že nad zhruba 240 miliardami, které jsou ve zdravotním pojištění, není téměř žádná kontrola. Přitom 135 poslanců této Sněmovny se přihlásilo k transparentnosti smluv a ke zveřejňování všech smluv. Bylo to na základě požadavku Rekonstrukce státu.

Tento návrh tohoto zákona v podstatě umožní, že dojde postupně ke sjednocení úhrad mezi zdravotnickými zařízeními, protože budou známy výše úhrady, které mají jednotlivá zdravotnická zařízení.

A dnes, jak jistě víte, jsou zdravotnická zařízení, která mají úhrady nastaveny velmi dobře, a jsou zdravotnická zařízení, která mají úhrady velmi nízké a nestačí jim ani na, řekněme, veškeré úhrady nákladů, natož aby mohla investovat. Čili je to jakýsi první krok k dosažení transparentnosti ve zdravotnictví a já věřím, že tento návrh podpoříte.

Děkuji vám za pozornost. Tímto se současně hlásím do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Jiří Štětina a druhou faktickou poznámku má pan poslanec Leoš Heger. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já ani tyto dvě minuty nevyčerpám. Já vždycky hovořím jenom k věci, o kterých něco vím. Myslím si, že tato věc byla dostatečně projednána na zdravotním výboru, který se sešel ve Znojmě, ad 1. Ad 2. Já a samozřejmě tedy i hnutí Úsvit podpoříme oba dva pozměňovací návrhy – jak pana poslance Hovorky, tak samozřejmě poslance Krákory, protože jsou to oba dva velmi rozumné pozměňovací návrhy, které vylepší tento zákon, a pokud nám jde všem o peníze, prosím vás pěkně, tak zde nehledejme rezervy. Rezervy jsou někde úplně jinde. Já se domnívám, že v této Sněmovně se o tom také brzo začne hovořit. Takže my budeme tyto dva pozměňovací návrhy podporovat. Děkuji a vidím, že jsem ani minutu nevyužil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to tak. Já vám děkuji. A nyní poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Leoše Hegera.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo ještě jednou. Já jsem k pozměňovacímu návrhu pana poslance Hovorky chtěl stručně říct, že on podobné návrhy předkládal již dvakrát a já jsem je rozporoval kvůli jejich vysoké administrativní náročnosti. To, že ty návrhy neprošly, bylo v médiích citováno jako neochota některých lidí se přihlásit k transparentnosti ve zdravotnictví, tak proto tady explicitně říkám, že tentokrát návrh, který je napsán podstatně lépe a je administrativně jednodušší, zcela jednoznačně podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které se přihlásili dva poslanci – první je pan poslanec Heger a druhý je pan poslanec Hovorka. Pane poslanče, můžete pokračovat v podrobné rozpravě.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Ještě potřetí. Přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je podáván k pozměňovacímu návrhu ve sněmovním tisku 307/1, a můj pozměňovací návrh je v systému uložen pod číslem 1539. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přihlašuji ke svému

pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému pod číslem 1494 a který jsem tady uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda se ještě někdo chce přihlásit do podrobné rozpravy. Není tomu tak, takže končím podrobnou rozpravu. Táži se, zda si vezmete závěrečná slova. Pan ministr i paní zpravodajka? (Ano.) Můžete vystoupit, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi krátké vyjádření k pozměňovacím návrhům, které tady zazněly.

Nejprve tedy pozměňovací návrh pana poslance Krákory. Za předkladatele k němu mám pozitivní stanovisko za předpokladu, že se ještě do třetího čtení legislativně technicky upraví, protože mám avizováno, že není zatím úplně dokonalý, ale věřím, že se to podaří do třetího čtení.

K pozměňovacímu návrhu pana poslance Hovorky musím říct, že považuji takto zásadní návrh zařazený k novele řešící v podstatě výhradně léčebně lázeňskou péči jako za ne úplně koncepční, ale myslím si, že to není úplně zásadní problém. Z toho návrhu není pouze zřejmé, za jakým účelem je nutné podmiňovat nabytí účinnosti smlouvy jejím zveřejněním. Vyjasnění této skutečnosti v odůvodnění pozměňovacího návrhu absentuje. Veřejná kontrola bude významně posílena již jen samotným zveřejněním takové smlouvy, přičemž vazba účinnosti na její zveřejnění může podle našeho názoru přinést závažné problémy, a to nikoliv zdravotním pojišťovnám, ale poskytovatelům, protože v případě nezveřejnění to nebude nepříznivě dopadat na zdravotní pojišťovny, ale především na poskytovatele zdravotních služeb, což si myslím, že může vyvolat jisté problémy, ale myslím si, že by to bylo řešitelné.

Chtěl bych tady informovat o tom, že Ministerstvo zdravotnictví již odeslalo do legislativního procesu svůj návrh transparenčních změn zákona č. 48, které i tyto záležitosti řeší. Domníváme se, že stávající způsob veřejné kontroly nad obsahem smluv o poskytování a úhradě hrazených služeb je nedostatečný a problematiku zveřejnění právě proto chceme řešit. Dále návrh Ministerstva zdravotnictví ve zmiňované novele oproti předloženému pozměňovacímu návrhu počítá se širším okruhem zveřejňovaných smluv. Nebude se jednat jen o smlouvy zdravotních pojišťoven s poskytovateli, ale také například s distributory očkovacích látek a budou se zveřejňovat všechny smlouvy, to znamená nejenom ty, které sama zdravotní pojišťovna bude považovat za odlišné do příslušné úhradové vyhlášky pro daný rok. A podstatné je, že za nezveřejnění budou stanoveny odpovídající sankce.

Co se týče odchylek smluv od úhradové vyhlášky obecně, vznikne na Ministerstvu zdravotnictví k této problematice pracovní skupina, kam bude přizván i pan poslanec Hovorka a která navrhne optimální právní úpravu. Nicméně z hlediska toho, že tento pozměňovací návrh je v souladu se záměry vlády a že si myslíme, že

nemá zcela zásadní nedostatky, tak za předkladatele k tomuto návrhu zaujímám neutrální stanovisko.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Ještě závěrečné slovo paní zpravodajky.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo a děkuji také všem za věcnou diskusi k tomuto návrhu zákona. Já bych se chtěla vyjádřit ještě právě k pozměňovacím návrhům, ať už tedy pana kolegy Krákory, který prošel výborem pro zdravotnictví, ale následně se ukázalo, že potřebuje některé legislativní úpravy – věcně je správný, ale legislativně úplně neodpovídá, takže předpokládám, že dojde k úpravě ve třetím čtení.

Co se týká pozměňovacího návrhu pana kolegy Hovorky, ten výborem neprošel v tom původním stavu, jak byl, a také proto, že byl předložen těsně před jednáním výboru a nemohl být řádně posouzen a projednán. Bylo to také nedodržení pravidel, která každý výbor má, aby pozměňovací návrhy byly předloženy včas. V tuto chvíli, tak jak byl předložen tento pozměňovací návrh, je v podstatě deklaratorní. Ve skutečnosti nic neřeší. Je to vlastně pokračování toho, co jsme už tady měli. To znamená my, kteří jsme ten pozměňovací návrh původně nepodpořili, jsme byli následně vláčení v médiích za to, že nepodporujeme transparentnost ve zdravotnictví, což je samozřejmě nesmysl, nicméně v tuto chvíli je tento návrh právě proto, že v podstatě nic neřeší a je to jen takové plácnutí do vody, ale vypadá to hezky na veřejnosti, tak v tuto chvíli samozřejmě tento návrh budeme podporovat, ale věřím tomu, že novela, kterou tady přislíbil pan ministr zdravotnictví, novela, která skutečně bude transparentní a umožní, abychom mohli napravit věci, které byly špatné v minulosti ohledně financování a transparentnosti finančních toků ve zdravotnictví, že to bude co nejdříve, tak jak to tady pan ministr slíbil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh, o kterém by se dalo hlasovat, končím druhé čtení tohoto návrhu. S přednostním právem se hlásí pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já vás všechny chci požádat o půl hodinovou přestávku na jednání klubu hnutí Úsvit. Takže do 11 hodin. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Než vyhlásím přestávku, ještě se hlásí pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jenom bych chtěl poprosit technicky kolegy z hnutí ANO také na klub. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já tedy vyhláším půl hodinovou přestávku. Přerušuji jednání do 11.00, kdy budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 10.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, čas na přestávku nám vypršel. (Hlásí se poslanec Okamura.) S přednostním právem – hlásíte se do diskuse k bodu, dobře. Já zazvoním a přivolám kolegy z předsálí, aby přišli, abychom mohli pokračovat v jednání.

Otevírám další bod a tím je

3.

Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 82/8.

Nejdříve se táži navrhovatelky, ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové, zda se chce ke stanovisku prezidenta vyjádřit. Paní ministryně chce slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych na začátek chtěla zopakovat, proč si myslím a jsem opravdu přesvědčena, že tento zákon je velice důležitý. Vznikal na základě nejrůznějších debat asi sedm let a vznikl proto, protože u nás je chronický nedostatek míst jak ve školkách, tak v zařízeních pro děti do tří let, která u nás prakticky neexistují. Ten požadavek vznikl do velké míry zdola, kdy nestátní neziskové organizace a zaměstnavatelé požadovali právní úpravu na to, aby se mohli oficiálně legálně starat o děti, aby mohli doplnit síť mateřských školek. V průběhu diskuse o té úpravě jsme se potýkali s extrémny, abych tak řekla, zprava zleva, ne v tom politickém slova smyslu, ale v tom, že někteří lidé říkali, že bychom měli i pro dětskou skupinu jako pro alternativní formu péče o předškolní děti dodržovat ty samé, velmi přísné hygienické standardy, jaké dodržují mateřské školky, a na druhé straně byly požadavky, aby tyto standardy byly maximálně rozvolněny. Takže se tento zákon nakonec podle mého názoru stal jakýmsi kompromisem mezi těmito dvěma polohami.

V průběhu let, kdy ten zákon se stále debatoval, si ale vlastně neziskové organizace našly cestu a začaly provozovat péči o dítě vlastně jako vedlejší činnost prostřednictvím a v rámci zákona živnostenského. Teď, jak víme, se nad zákonem o dětských skupinách rozpoutala obrovská debata. Ukázalo se, že je tady druh péče o dítě, takzvané lesní školky, které by tím zákonem měly strach, že bychom je zavřeli. Chtěla bych tady ještě jednou zdůraznit, že lesní školky už jsou v procesu registrace do sítě mateřských školek, pan ministr školství o tom opakovaně hovořil, naposled dnes do České televize. Jednání s Ministerstvem zdravotnictví o hygienických standardech speciálně pro tento typ zařízení už také započala.

Další část debaty se ukázala, když se začal ozývat Člověk v tísni, charity a nejrůznější organizace, o kterých jsme do té doby vůbec nevěděli, až do léta letošního roku, že vůbec poskytují péči o děti takového druhu, že vlastně suplují mateřské školky. Do té doby na našem ministerstvu jednala jenom mateřská centra, která celou dobu otevřeně přiznávala, že takovou péči poskytují, ale jiné organizace – znovu zdůrazňuji – se ozvaly poprvé až letos v létě. Najednou se zřejmě ukázalo, že je tady obrovské množství neziskových organizací, které padají do jakési šedé zóny a suplují tak trochu načerno mateřské školky.

Samozřejmě našim zájmem nicméně není ani lesní školky ani tyto organizace nějakým způsobem poškodit a zavřít. Já na to jen upozorňuji.

Chtěla jsem říci ještě jedno, že předpokládám, že po mně vystoupí předseda klubu KDU-ČSL, který vysvětlí, že jste se jako koaliční kluby dohodly na tom, že podáte, přehlasuje-li se veto, příslušnou novelu, tak aby se uzákonila nepovinná registrace. To znamená, že tím pádem se všechny ty organizace, které se najednou probudily a proti zákonu o dětské skupině začaly bojovat, budou moci uklidnit. Ty, které se zaregistrují, po čemž opravdu volají především zaměstnavatelé, a je jich také hodně, budou mít z toho zákona určité benefity. Budou mít daňové slevy jak zaměstnavatelé, resp. budou si moci náklady na provoz a zřízení dětské skupiny odepsat z daní, slevu na daních budou mít i rodiče, kteří dají dítě buď do mateřské školky, nebo dětské skupiny. Organizace, které nebudou zaregistrovány podle toho zákona, žádné výhody mít nebudou. Bude se to vztahovat i na peníze z Evropské unie, protože vlastně jedním z argumentů organizací, které se zaregistrovat nechtějí, bylo – nechte nás být, my nechceme veřejné peníze, chceme si to dělat samy za souhlasu rodičů.

Ještě jednou se přimlouvám, abyste návrh, tak jak teď je, podpořili s tím, že se zavázete k tomu dalšímu kroku, takže nikdo nemusí mít obavy. Ale opravdu si myslím, že ten zákon je velmi důležitý a především zaměstnavatelé a některé neziskové organizace na něj už čekají velmi dlouho. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Táží se, jestli se chtějí ke stanovisku prezidenta postupně vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Ta se dnes omlouvá z jednání. V tom případě zpravodaj stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národní menšiny, pan poslanec Zdeněk Soukup. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a pánové, já nemám vůbec žádný důvod měnit stanovisko. To původní stanovisko, ke kterému mě zavázal, ke kterému mě vedl většinový názor členů komise Sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a menšiny. To stanovisko je plus pro přijetí zákona a minus pro prezidentské veto.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táží se, zda zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Petr Kořenek se chce také vyjádřit. Ne, nechcete se k tomu vyjádřit jako zpravodaj. Dobře.

Otevírám rozpravu, kde eviduji dva přihlášené s přednostním právem. Je to pan předseda Okamura a předseda klubu Míhola. Než vám dám slovo, mám zde jednu faktickou poznámku – pan poslanec Farský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, snažím se poslouchat ve sněmovně, abych se v těch změnách vyznal, ale tady u toho zákona skutečně už jsem zmaten. Protože to, co je teď navrhováno, abychom přehlasovali, tak ještě při schvalování tohoto zákona nám bylo tvrzeno, že nic z toho, co to způsobí, paní ministryní, že to nezpůsobí tento zákon. Že všechno bude v pořádku, že tento zákon neohrozí žádné dětské kluby, neohrozí žádné mládežnické organizace. Dneska už tady slyšíme, že ohrozí, ale že to vyřešíme rychlou novelou potom, co tento zákon schválíme ve znění, v kterém odešel ze Sněmovny.

Proboha! My chceme schvalovat zákon, o kterém víme, že je ohrožující a že je nefunkční? Tak jestli umíme připravit rychlou novelu a dohodnout se na rychlé novele, proč se zrovna nedohodneme na funkčním zákoně a neschválíme ho napoprvé a pořádně? Takovýmhle způsobem připravovat zákony a takovýmto způsobem pracovat, takovýmto způsobem rozporuplně se vyjadřovat a slíbovat něco, co se později ukáže jako naprostý nesmysl, je přece zoufalá vizitka legislativní práce vlády, ale i této Sněmovny, pokud toto veto bude přehlasovávat.

Proto vás vyzývám k tomu, ať se k takovému způsobu legislativní práce nesnižujeme. A je shoda na dětských skupinách, je shoda na výsledném znění zákona. Předsedové klubů se na tom sešli a dohodli se. Tak ať ale předloží pořádný zákon a nenutí nás schvalovat zákon, o kterém dopředu víme, že ten zákon je nebezpečný a nefunkční. Já totiž po všech těch prohlášeních už nevěřím tomu, že ta novela tady projde a bude fungovat. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má paní poslankyně Nina Nováková. Máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěla bych jen vyjádřit za všechny, kteří teď poslouchali vyjádření paní ministryně, za všechny, kteří v praxi se snaží starat o děti v různých formách, ať je to

charita, nebo různé skupiny, a jsem pobouřena tím, že se teď tady o nich mluví jako o něčem, co se náhle vynořilo z jakési temnoty, o čem se nevědělo, protože to prostě fungovalo. A není to vina těch lidí, kteří o děti teď pečují, že se o nich nevědělo. Když něco funguje, není nutné, aby se to hlásilo. Jsem opravdu pobouřena, že se mluví o nějaké šedé zóně u těchto lidí nebo o něčem, co je jako by pololegální atd. Život je trochu něco jiného, než to, aby – lidé nebudou čekat na to, co si vymyslí nějaké ministerstvo. Oni musí žít teď v této době. Proto jsem opravdu znovu pobouřena kvůli tomu, když někdo zpochybňuje jakýmkoli způsobem kvalitu těch, kteří se dosud o děti starají a nebyli v oficiálním systému.

Děkuji za slovo. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má paní poslankyně Langšádlová. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem přihlášená do podrobné rozpravy, kde se k zákonu podrobněji vyjádřím, ale chtěla bych vás důrazně požádat, tady je připraven návrh zákona, který je identický s tím, co zde máme, pouze je tam dobrovolná registrace. My tento zákon máme připraven. My můžeme naprosto čistým legislativním procesem již teď tento zákon podepsat a nemusíme tady schvalovat paskvily a pak možné novely. To, že tady paní ministryně řekla, že o těchto formách péče nevěděla a že se provozují de facto načerno, je pro mě naprosto alarmující a nehorázní! (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má přihlášenou paní ministryně práce a sociálních věcí. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, omluvám se, možná jsem se nepřesně vyjádřila. Ale já jsem dosud přesvědčena, tak jako jsem byla, že poslanecký návrh, který jste si tady ale většinou odhlasovali, je v pořádku a že ty organizace neohrozí. Chtěla jsem vám popsat situaci, která se skutečně vynořila v létě, kdy organizace, které do té doby se tvářily, nebo nepřiznávaly, že pečují skutečně ve školkovém formátu o děti, se najednou vynořily, a já vůbec nezpochybňuji jejich práci. Já jsem jim za jejich práci velice vděčná. Ale jsem doteď přesvědčena, že nejméně polovina z nich by ani pod zákon o dětské skupině nepadla a že by to bylo v pořádku, a nabízela jsem jim pomoc. Ale to, že ony se přihlásily pozdě, to opravdu není vina ministerstva.

Opakuji, v žádném případě nezpochybňuji, jenom říkám, že je velice zajímavé, že se to vůbec v té debatě vynořilo, a pro nás je to obrovský závazek do budoucnosti, protože jak víme a jak už tady řeklo také jedno usnesení Poslanecké sněmovny v debatě k tomuto zákonu, my se musíme podívat na velice přísné standardy, které jsou určeny mateřským školám a které jsou v podstatě překážkou pro zřizování normálních oficiálních institucí, které pečují o předškolní děti, a v tomto směru již

také probíhalo jednání s Ministerstvem zdravotnictví a probíhat bude dále. Ale já jsem to tady uvedla, abychom všichni jenom věděli, že posledních sedm deset let se tady kvůli špatným pravidlům, která jsou na jedné straně velice přísná a na druhé straně velice rozvolněná, prostě ukazuje, že předškolní péče o děti funguje v jakési šedé zóně, což v žádném případě nezpochybňuje velmi užitečnou práci těchto organizací. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku má pan poslanec Farský. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pevně věřím, že se posloucháme navzájem. Mě slova paní ministryně, která už dopředu víceméně zpochybňuje potřebu této novely, jenom utvrzují v riziku, že dnes schválíme špatný zákon, ale pro novelu vzápětí nebude vůle.

Znovu to zopakují. Paní ministryně tady řekla, že novela není z jejího pohledu nutná. Mám věřit tomu, že tady bude schválena? Nevěřím, a proto pro ten zákon nebudu hlasovat. A jak zmínila kolegyně Langšádlová, ten zákon je připraven v perfektní podobě a pomalejší, než přijetí této novely, aby se to stihlo do účinnosti, to být nemusí, pokud zde bude vůle ke schválení. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní přistoupíme k rozpravě. Mám zde dvě přednostní práva. První pan předseda Okamura, po něm pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Míhola. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám sdělil stanovisko hnutí Úsvit k tomuto návrhu zákona, který nám vrátil prezident republiky po svém vetu.

Zákon o dětské skupině měl původně rozšířit možnosti alternativní péče o předškolní děti. Namísto toho jsme opět sklouzli do zákona, který komplikuje něco, co už léta funguje. Zákonodárce by měl zákony šetřit a řešit jen to, co je nezbytně nutné, případně naopak přebytečné či komplikované normy postupně rušit či zjednodušovat. Bude dobré si připomenout, že zákon se vztahuje na všechna zařízení, která poskytují péči o děti, takže se např. dotkne i dětských center, kterých je v ČR přes 600 a která se starají zhruba o 30 tisíc dětí. Pravidla nového zákona se, chtěj nechtěj, vztahují i na další zařízení pro děti. Česká rada dětí a mládeže odhaduje negativní dopad tohoto zákona na dalších 10 tisíc dětí sdružených v YMCA, ve Skautu apod.

Slyším sliby, že se připravuje zvláštní řešení pro lesní školky, což by musela být opět novela tohoto čerstvě nového zákona, ale také na ta zbylá zařízení si zatím nikdo nevzpomněl. Lesní školky nebo Skaut už po několik let fungují velmi dobře, a to i bez zásahu vlády či Sněmovny, a i tam je potřeba už na základě stávající legislativy dodržovat hygienické normy. Já sám jsem lesní školku navštívil, nevím, kolik z vás ji navštívilo, a podrobně jsem se na místě, na Praze 6, informoval.

Vlády v této zemi i Sněmovna bohužel, a to bez narážky na paní ministryni, po léta fungují velmi zle a spíš neplní to, co slíbily. V případě zákonů chrlí jeden právní zmetek za druhým. Budiž příkladem občanský zákoník nebo služební zákon, normy, u nichž bylo jasné ještě před hlasováním, že jsou extrémně špatné a že je vzápětí budeme muset pracně opravovat a ihned novelizovat.

V případě tohoto zákona nemohu souhlasit s tvrzením, které tady padlo a padá v celé souvislosti s projednáváním tohoto zákona, že špatný zákon je lepší než žádný. Když vím, že je zákon špatný, podívám se, co je zlé, a pokud to jde, tak to opravím, s nikoliv že i to špatné protlačím za každou cenu a slíbím nápravu až někdy jindy. Bohužel toto je styl naší Sněmovny po celá desetiletí a bohužel s tím začala i tato vláda. Ale já si myslím, že bychom s tím měli skutečně, vážení přátelé, jednou přestat.

Proto hnutí Úsvit podporuje veto prezidenta republiky, jelikož podporujeme existenci lesních školek a dětských center, do kterých dochází až 40 tisíc dětí České republiky, a proto nebudeme hlasovat pro stávající znění zákona, které může znamenat konec těchto dobře fungujících zařízení, znovu opakují, kam dochází mnoho desítek tisíc dětí v České republice.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a dále s přednostním právem pan předseda Míhola.

Poslanec Jiří Míhola: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych chtěl nejdříve deklarovat, že klub KDU-ČSL podpoří přehlasování veta prezidenta republiky. Tady k této změně postoje nebo stanoviska jsme dospěli po složitých jednáních a já myslím, že zástupci všech politických klubů, když to vezmu zleva až doprava, vědí, že jsem se o tu věc velmi staral a komunikoval ji se všemi, že to skutečně není nějaké rozhodnutí náhodné nebo jenom pod vlivem někoho nebo něčeho, že je také komunikované s těmi, kterých se tato věc týká, to znamená včetně Asociace lesních mateřských škol, Rady dětí a mládeže a dalších těch skupin dotčených, které tady byly již zmíněny předřečníky.

My respektujeme především dohodu, a to bych zde chtěl zdůraznit, která padla vlastně na koaliční radě v pondělí, kde zástupci všech tří vládních stran preferovali nakonec řešení přehlasování veta prezidenta republiky a následnou novelu, která vlastně vyřeší ten problém, totiž který by dopadal s přijetím zákona o dětských skupinách na ty zmíněné dotčené skupiny počínaje lesními mateřskými školami.

Já sám jsem pracoval s oběma možnostmi a nechci tady příliš rozebírat, kterou bych preferoval a proč, prostě obě byly na stole, jak přímo tedy nový zákon, poslanceká verze, která by šla napříč Sněmovnou, tak tedy tady ta cesta přehlasování veta a následné novely. Jako člen vládní strany respektuji tu dohodu pondělní s tím, že je zaručena následným prohlášením předsedů klubů koaličních stran. A chtěl bych tady zdůraznit, než okomentuji tady tu dohodu, o čem vlastně, aby všichni dobře

věděli, k čemu jsme se přihlásili a k čemu se zavázaly ty koaliční kluby, tak bych chtěl říct, že KDU-ČSL podporuje dětské skupiny, má je ve svém programu, který slibovala voličům, takže z našeho pohledu jaksi nepodpora dětských skupin by byla samozřejmě špatně.

Čili zdůrazňuji: KDU-ČSL podporuje dětské skupiny, ale vadilo nám samozřejmě to, že by jeden zákon nebo vyřešení prostě záležitosti, částečné vyřešení záležitosti nedostatku míst v mateřských školách nabouralo tady ty předškolní alternativy. S tím jsme se nechtěli smířit, a proto vlastně přicházíme s tím, že po přijetí zákona o dětských skupinách bude v nejbližším možném termínu podán poslanecký návrh novely zákona o dětských skupinách a bude podpořen všemi třemi koaličními kluby.

Chtěl bych zdůraznit, že tato novela bude obsahovat tyto základní principy, kolem vlastně kterých se nejvíc diskuse točí: volitelnou registraci poskytovatele, potom upřesnění uživatelů benefitů, ty budou poskytnuty rodičům, kteří využívají službu péče o dítě v dětské skupině a v mateřské škole podle školského zákona, nikoliv těm neregistrovaným. Potom také terminologickou úpravu textu, přesněji řečeno se to týká škody a újmy, terminologická úprava. A poslední důležitá věc, bude tam vypuštěna ta přechodná roční lhůta pro registraci. Takže v nejbližším možném termínu, mám tady prohlášení podepsané všemi třemi předsedy koaličních klubů a takto to bylo i odsouhlaseno na koaliční radě v pondělí. Kdyby tady byl pan premiér, tak mu to prohlášení předám přímo, předám to aspoň paní ministryni (předává dokumentu paní ministryni), se kterou jsem to také několikrát do detailu prodiskutoval.

Chtěl bych tedy zdůraznit, že KDU-ČSL má důvěru ve slova předsedy klubu, ale potažmo i ve slova pana premiéra, který vlastně tady toto řešení přislíbil na koaliční radě v pondělí. Čili pro nás toto řešení je přijatelné, tedy že bude přehlasováno veto prezidenta republiky, bude přijat zákon o dětských skupinách a v nejbližším možném termínu bude přijata novela řešící tady ty záležitosti, které jsem zmínil a které jsem diskutoval. Vědí o tom i ty zúčastněné skupiny. Možná by někteří z nich preferovali tu druhou verzi, kterou jsem rovněž zmínil, ten poslanecký návrh napříč poslaneckými kluby. Každopádně akceptují tady tuto dohodu jako reálné řešení problému.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně a i z vládních lavic.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. Pouze upozorňuji, že na 11.30 jsme si napevno zařadili bod volby členů vyšetřovací komise, takže budu muset projednávání tohoto bodu přerušit. Ale do půl dvanácté ještě udělím slovo s faktickou poznámkou panu poslanci Pilnému. Máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nejsem rozhodně odborník na předškolní výchovu a ani to nebudu předstírat, ale rád bych tady řekl

jednu větu. Stát by se měl vměšovat do záležitostí občanů jen tam, kde předpokládáme pozitivní důsledky zásahu výsoce převyšují ty možné negativní. Evidentně to není případ tohoto zákona. A my jsme tady postaveni před binární volbu, jestli máme přehlasovat, nebo nepřehlasovat veto prezidenta. Já budu respektovat koaliční dohodu. A hlavně myslím, že novela toho zákona by měla být rychlejší a možná jednodušší cesta, jak se dostat k tomu kýženému výsledku.

Přesto bych si ale dovolil apelovat na ty, kteří budou tu novelu zpracovávat, aby přestali pracovat ve smyslu prospěchu nebo neprospěchu mateřských školek, lesních školek, dětských skupin nebo jiných zájmových institucí, ale aby pracovali a vytvořili novelu ve prospěch rodičů. Rodičům by měla být dána možnost svobodné volby, která bude podle jejich preferencí, podle jejich životního stylu a podle jejich možností, nikoliv podle vůle nebo zvůle úředníků a legislativy.

Děkuji. (Slabý potlesk z pravé části jednacích síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a v tom případě ještě dám slovo panu poslanci Kováčikovi a poté bod přeruším. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní a pánové, to je vždycky taková mantra, že tedy v nejbližším možném termínu, jak teď slyšíme od pana kolegy předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL, se něco tady zásadního stane. Máme příliš mnoho zkušeností s tím, že pojem nejbližší možný termín je tak volným pojmem, že to může být za měsíc stejně jako za tři roky, a proto bych rád slyšel vysvětlení bližší než nejbližší možný termín. Kdy se tedy tento evidentní problém bude řešit tak, a tady si dovoluji polemizovat, aby to bylo ne-li v zájmu rodičů, ale především v zájmu dětí. A teď nemyslím v tom úplně bezprostředním zájmu usnadnění, a tudíž omezení nějakých zákonných povinností a úprav tak, aby bylo dlouhodobě chráněno zdraví dětí a zdravý rozvoj dětí. Ale kdy tedy přijde skutečné řešení z koaliční vlády, protože tady je to evidentně koaliční dohoda, aby s čistým svědomím v zájmu dětí pro to mohly hlasovat i ostatní kluby zde v Poslanecké sněmovně? Protože z Ústavy platí, že se máme rozhodovat podle nejlepšího vědomí a svědomí, nikoli podle nějaké koaliční dohody. V případě, že to řešení přijde takové, které bude skutečně vyhovovat podle našeho názoru zájmu dětí, tak pro to potom zvedneme ruku i my, klub Komunistické strany Čech a Moravy. Tak to v této fázi za prvé, a mnohokrát jsme to tady sdělili proč.

A za druhé, příliš nevěříme, že úprava přijde ve skutečně nejbližším termínu, že to nebudou týdny nebo měsíce, že to mohou být třeba i dva tři roky. Poslanecký klub KSČM podpoří veto pana prezidenta. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. V tento moment přerušuji projednávání zákona o poskytování služby péče o dítě s tím, že projednáme pevně zařazený bod, a poté co ho projednáme, se vrátíme k zákonu o dětských skupinách.

Otevírám bod

137.

Návrh na volbu členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 82 ze dne 30. října 2014. Nyní prosím, aby se slova ujal místopředseda volební komise pan poslanec Jan Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, ve stanovené lhůtě byly volební komisí poslaneckými kluby předloženy tyto návrhy na volbu členů vyšetřovací komise: Jan Birke – ČSSD, Olga Havlová – hnutí Úsvit, Václav Klučka – ČSSD, Petr Kudela – KDU-ČSL, Herbert Pavera – TOP 09 a Starostové, Stanislav Pfléger – hnutí ANO 2011, Bronislav Schwarz – hnutí ANO 2011, Zbyněk Stanjura – ODS, Karel Šidlo – KSČM.

Jedná se o usnesení volební komise číslo 82 ze dne 30. října 2014, které bylo včera po projednání volební komisí postoupeno k informaci předsedům poslaneckých klubů. Bylo vám také rozdáno dnes na lavice.

Volební komise navrhuje provést volbu členů vyšetřovací komise veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům a způsobu volby.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám rozpravu. Zatím neeviduji nikoho, kdo by se přihlásil. Táži se, zda tomu tak je. Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, končím rozpravu a předávám slovo místopředsedovi volební komise. Máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Prosím, pane předsedající, abyste zahájil hlasování o volbě členů vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S tím, že tedy komise navrhuje provést volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení. Ještě to doplním. Navrhuji, že bychom hlasovali en bloc o všech jménech. Táži se, zda to někdo rozproruje a chce po jménech. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat pomocí hlasovacího zařízení en bloc o všech členech komise. Eviduji zde žádost na odhlášení. Já vás odhlásím a požádám o opětovné přihlášení.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, jak bylo přečteno. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 122, přítomných poslanců 158, pro návrh 154 poslanců a poslankyň (proti nikdo).

Máte slovo, pane místopředsedo.

Poslanec Jan Klán: Tím, že jsme schválili složení vyšetřovací komise, vyhlašuji lhůtu na podání návrhu na předsedu vyšetřovací komise pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47, a to do úterý 4. listopadu do 11 hodin.

Členům volební komise oznamuji, že se k tomuto bodu sejde volební komise rovněž v úterý ve 12 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo. Končím projednávání tohoto bodu.

Vracím se k přerušenému bodu

3.

Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Eviduji zde přihlášku do rozpravy – s přednostním právem pan předseda Kalousek a po něm s přednostním právem pan předseda Míhola.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se neúčastnil této debaty. Nemyslím si, že jsem odborníkem na tuhle problematiku, ale tady se chci vyjádřit ke kvalitě legislativního procesu a k logice postupu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegyně a kolegové, abyste snížili hladinu hluku v sále. Není zde rozumět.

Poslanec Miroslav Kalousek: – a k logice postupu, ke kterému se tady hlásíte a který jste pravděpodobně připraveni naplnit. Dovolte mi, snad mi pan předseda Míhola odpustí, dovolte mi přirovnání. Pan předseda Míhola si jde koupit hodinky. Při prohlížení kupovaného předmětu zjistí, že hodinky nemají velkou ručičku, že mají jenom malou. Upozorní na to prodavače a prodavač říká: "To nevádí, hodinky zaplaťte, my vám je zabalíme a já vám slibuji, že při nejbližším možném termínu vám to opravíme, abyste tam měl ručičky obě." Předpokládám, že pan předseda Míhola

jako přičetný a vzdělaný člověk řekne prodavači: "Vy jste se zbláznil. Dejte mi hodinky takové, jaké chci, které jsou v pořádku, a není potřeba je opravovat." Ovšem politik pan předseda Mihola si ty hodinky vezme, zaplatí, odnese si je ve víře, že mu je ten prodavač potom opraví. On mu je možná potom opravdu opraví. Ale proč by si měl kupovat špatné hodinky, které budou vyžadovat opravu? Proč by to dělal?

A to je ta otázka, se kterou se já obracím na vás. Tady slyším, že ten zákon má zásadní nedostatek, že má zásadní vadu. Ta vada dokonce ohrožuje ne úplně bezvýznamnou skupinu občanů, ne úplně bezvýznamnou část občanské společnosti. Pan předseda Mihola říká: "My budeme trvat na tom, aby byl novelizován v těchto bodech." Ano, já souhlasím s tím, že v těchto bodech má prostě ten zákon vypadat jinak. Ale kde v tom proboha spočívá ta logika, že nejdříve schválíte zákon, o kterém tvrdíte, a máte pravdu, že má tyto vady, že nemá tu velkou ručičku na hodinkách, že tam má ta rizika, a až ho schválíte, tak ho budete novelizovat?

Pan doktor Nykl bude aplikovat kardioverter a nebude mít k dispozici správný kardioverter. A řekne: "Nevadí, já tam dám nějaký jiný a on přijde za čtrnáct dnů a já mu ho vyměním." Tohle, kolegové, opravdu vy chcete udělat. A já se vás proboha ptám proč. Tady neexistuje žádné nebezpečí z prodlení! Kdyby to byl, řekněme, zákon o dani z příjmů, který když neplatí k 1. lednu, tak může začít platit zase až za rok, tak mám pro to jisté pochopení a chápal bych vás, že to prostě teď chcete schválit, aby to bylo účinné k 1. 1., a pak se to rychlou novelou opraví. Tomu bych rozuměl. Ale u tohoto zákona je přece úplně jedno, jestli vstoupí v účinnost teď, nebo 1. února, 1. března, 1. dubna. Když to počkalo tolik let, tak to ještě ty dva tři měsíce na pořádnou legislativní práci počká. Takže tady neexistuje žádný časový důvod! To je jedna věc, na kterou chci upozornit.

Druhá věc, na kterou chci upozornit, je, že všichni si tady občas stýskáme, jak zaplevelujeme právní řád nekvalitními normami. A vy tu teď stojíte a říkáte: Vy, vy, kteří kritizujete a kritizovali jste – a někdo z vás to měl i ve volební kampani, kritizovali jste politické strany, které byly ve Sněmovně, že zaplevelují právní řád špatnými normami, tak se tady teď bijete v prsa a říkáte: Jsme připraveni zaplevelit náš právní řád špatnou normou. Normou, o které víme, že je špatná, ale my ji teď schválíme a pak ji opravíme. Proč? Protože můžeme. Jsme připraveni, máme dost energie, odvahy a síly k tomu, abychom si schválili věc, o které sami říkáme, že to je pitomost. Prostě jsme ve většině, tak to můžeme udělat. Tam neexistuje žádný jiný důvod než prostě vaše přesvědčení, že když je vás víc, tak i když o tom tvrdíte, že to je hloupost, tak prostě můžete tu většinu projevit tím, že to prostě schválíte. A pak to tedy možná opravíte.

A třetí poznámka, proč tenhle postup pokládám za mimořádně nebezpečný, je, že právním řádem nestanovujeme jenom nějaká pravidla, podle kterých se pak musí řídit celá společnost, ale schváleným zákonem posíláme nějaký signál té společnosti, která je povinna se podle našich pravidel řídit. A vy prostě chcete schválit zákon, kde posíláte vzkaz občanské společnosti, že ji chcete naprosto nesmyslným způsobem regulovat a způsobit těm lidem potíže. A pak jim budete říkat – ale my to rychle opravíme. Ale proč je té situaci vůbec vystavíte? Od okamžiku, kdy ten zákon začne

platit a vstoupí v účinnost, uplyne nějaká doba do okamžiku, než vstoupí v účinnost novela, o které tvrdíte – my vám můžeme věřit, nemusíme –, že ji chcete schválit. A tu dobu, i kdyby to byl den, vystavíte ty subjekty do naprosto nesmyslného, nepravního prostředí a pošlete tento signál celé společnosti. Proč? Protože můžete. Žádnou jinou logiku to nemá. Kdybych uslyšel jeden jediný důvod pro nebezpečí z prodlení, nebezpečí prekluze, tak bych se to pokusil chápat. Ale ten důvod tady neexistuje. Žádné nebezpečí z prodlení ani z prekluze nehrozí, naopak. S pravděpodobností blížící se jistotě se lesní školky po nějakou dobu – a tvrdím, že jakákoli doba je zbytečná – dostanou do právně nekomfortního až likvidačního prostředí. K tomu vy nám řeknete: no my nad tím budeme zamhuřovat oči. Proč chcete vytvořit situaci, kdy tady bude nepravní prostředí, nad kterým budete zamhuřovat oči? Jsme Poslanecká sněmovna! Jsme garantem kvality zákonů, které schvalujeme. Jsme garantem kvality legislativního procesu a z toho legislativního procesu byste si neměli dělat srandu. A neměli byste si dělat srandu ani z lidí, pro které ty zákony schvalujete! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku. S tou se hlásí pan poslanec Laudát a po něm s přednostním právem pan předseda Mihola. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Mobil má také tichý chod. A já, když jsem přemýšlel nad tím, kde bych viděl nějaký vzorec chování pana předsedy Miholy, tak jeden mě napadl. Kdysi byla na Kubě tiskovka amerických novinářů, vzácná, s Fidelem Castrem. A oni se ho ptali – no a co aktuálně děláte a řešíte? On povídá – napravuji omyly minulosti. Co budete dělat zítra? Budu napravovat dnešní omyly...

Skutečně má smysl znepokojovat velmi významný segment občanské společnosti? Jak známo, ve Sněmovně se může cokoli semlít, nemusí se rychle podařit novela toho zákona. Můžeme narazit v Senátu, u pana prezidenta. Kde berete jistotu, že teď už půjde všechno hladce?

To, k čemu tady vyzývá nebo co říká pan předseda Mihola, je strašně nepříjemný, hazardní stav. Já myslím, že dnešní společnost je hodně rozčtěná, neklidná. Byť výzkumy říkají, že přesný opak je pravdou, já si to nemyslím. Ale prosím, vy zodpovídáte za 10,5 milionu lidí. To není na to, abyste tady něco zkoušeli a s něčím experimentovali.

Pani ministryně tady byla upozorněna na to, že tak jak to tlačíte Sněmovnou, je to špatně. Přesto to naprosto natvrdo tímto způsobem prohlašovala. I ten moudrý Senát to neopravil tak, aby to odešlo v pořádku. Takže já nevidím žádný důvod, proč bychom se tentokrát zcela výjimečně neměli postavit za názor pana prezidenta a přijít rychle s komplexní novou novelou. To riziko je řádově menší, než když tady dojde k nenaplnění slibu pana Miholy. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní s přednostním právem pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já musím reagovat na své předřečníky. (Ukazuje a dívá se na své hodinky.) Jednak ty hodinky, docela dobrý nápad. Jsem se zamýšlel, že už je mám dost dlouhou dobu, mají šrámy různé atd., zamyslím se, jestli nepůjdou do hodinářství. Ale to teď tady nebudu rozebírat.

Já bych chtěl jasně zdůraznit to, co už jsem ve svém vystoupení řekl. (Rázně.) Osobně jsem pracoval – i náš klub – se dvěma variantami. Já jsem obhajoval i na koaliční radě, konkrétně já, který tady najednou slyším od pánů kazatelů z pravé strany, jako bych o téhle variantě nevěděl nebo s ní nechtěl mít nic společného. Na iDNES si dohledáte, že jsem toto prohlásil, že bych preferoval řešení poslanecké verze napříč kluby. Na druhé straně jsme v demokracii, respektuji demokratickou většinu, zůstal jsem v tomto ohledu osamocen a to respektuji. A vím, že to druhé řešení je také řešení. Ne že není řešení.

A děkuji za připomínku panu předsedovi Kováčikovi. Nechtěl jsem tady předčítat doslova a do písmene, komentoval jsem to a vzhledem možná i ke své indispozici jsem asi opomenul zdůraznit ten časový horizont. Máme to v té dohodě přímo, že se kluby zavazují podat – cituji doslova – "poslanecký návrh novely zákona o dětských skupinách, jakmile zákon vyjde ve Sbírce zákonů, a podpořit přijetí novely při jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky". Takhle to bylo řečeno na koaliční radě, že je to nejbližší možný termín. A takhle ho tady zdůrazňuji.

A ještě bych chtěl znovu k dětským skupinám. Za A. KDU-ČSL, jak už jsem říkal, to má ve svém programu a chce napomoci řešení stále ještě palčivé situace nedostatku míst v mateřských školách. Měli jsme to ve svých předvolebních programech snad úplně všichni zase, odleva doprava. Ptám se tedy, proč, když tady dnes slyšíme různá moudra, různé příměry, proč ten dlouhotrvající problém nevyřešily nějakým brilantním způsobem už předchozí vlády. Nerad se odvolávám nebo poukazuji na to, co předchozí dělaly a nedělaly. Ale v tomto případě se ptám, protože baby boom tady netrvá jeden a půl roku, ale zhruba tak deset let, a dokonce se to podle různých demografických materiálů dalo předvídat.

My chceme napomoci tomu akutnímu řešení, kterým dětské skupiny jsou. Proto podporujeme tento zákon, ale chtěli jsme to okamžitě ve třetím čtení řešit pozměňovacím návrhem, který by umožnil bezproblémovou existenci všem alternativám. KDU-ČSL to nikdo nemůže vyčítat. Vzpomeňte si dobře, jak to bylo. Taktéž jsme podporovali senátní verzi návrhu. Takže to rozhodně není KDU-ČSL, která by dostala návrh tohoto zákona do této situace, která, uznávám, může pro někoho být poměrně absurdní nebo nepřehledná a nebo na ni můžou být různé názory. I já jsem zde jasně zmínil, že existují dvě cesty řešení. Rekl jsem svoji preferenci, ale uznávám demokratické dohodnutí na koaliční radě a pracuji s tím, aby se situace vyřešila.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Mám respekt ke koaliční loajalitě, ale myslím si, že si zasloužíme odpověď, a tu odpověď si zaslouží především veřejnost – proč? Slyším proto, že se tak dohodla koaliční rada. Ale proboha, proč se tak dohodla koaliční rada? Co je skutečným důvodem? Znovu opakuji, důvodem nemůže být časová naléhavost. Tím důvodem nemůže být prekluze, tím nemůže být strach o to, že něco nebude schváleno včas. Naopak. Zákon bude schválen a vstoupí v účinnost dnem, kdy vyjde ve Sbírce zákonů, a od toho okamžiku se ocitnou lesní školky v této situaci, o které vy říkáte, že je špatná a že je do této situace dát nechcete. A vy říkáte: my to rychle opravíme. Ale proč je tam do této situace chcete poslat, byť jenom na jeden jediný den? Na tuto otázku by si alespoň veřejnost – já jsem zvyklý na nelogická uvažování vládních poslanců – zasloužila tuto odpověď. Proč? Proč si myslíme, že je lepší zaneřádit právní řád zákonem, o kterém říkáme, že je špatný a pak ho opravíme. On se nevygumuje, on tam zůstane navždy jako svědectví opovrhování snahy o kvalitní legislativní postup. Proč?! Neslyšel jsem odpověď. Pan předseda Mišola říká, že proto, že koaliční rada. Ale proč, kde je ten důvod, který ta koaliční rada k tomu má? To vůbec nechápeme. Všichni chceme dětské skupiny, všichni chceme dobrovolnou, nikoliv povinnou registraci. Ale vy, pane předsedo, zítra, pozítí budete odpovědný za to, že právní řád bude říkat něco úplně jiného!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí do rozpravy paní ministryně práce a sociálních věcí.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, já bych chtěla jenom technicky upřesnit k tomu, co tady říkal pan předseda Kalousek, že úderem toho, kdy zákon začne platit, se nestane vůbec nic, protože je tam roční lhůta, kde předtím to bylo vlastně myšleno tak, že je čas na to, aby se organizace přizpůsobily. Takže tam určitě žádná katastrofa nenastane.

Jinak bych vám chtěla ještě připomenout, že když jsem tady vystupovala v okamžiku, kdy se hlasovalo o senátním návrhu, o podobě, kterou vrátil Senát, tak jsem se tady osobně vyjádřila tak, že se sice domnívám, že poslanceký návrh je lepší, ale že rozhodně proti senátnímu nic nemám. Ráda bych vám také připomněla, že velká část opozice hlasovala pro poslanceký. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaše vnímání právního řádu je dost dojemné, paní ministryně. My všichni víme, že je tam roční lhůta, ale dnem vyhlášení vznikne povinnost se do roka registrovat a my nechceme, dokonce i vy tvrdíte, že nechcete, aby ta povinnost vznikla. Tak proč ji ze zákona chcete uzákonit? Znovu opakují, kdyby se jednalo o daň z příjmu právnických osob, která musí platit od 1. ledna, tak bych rozuměl ministru financí, který říká: prosím vás, daňové přiznání se bude dávat až za rok a tři měsíce a my to do té doby znovelizujeme, ale v účinnost to musí vstoupit k 1. lednu. Takovou nějakou odpověď, která by dávala logiku pro tento zákon, bych chtěl slyšet od vás. Musí to platit hned, nebo se stane nevím co, a my to pak opravíme. Ale vy tu odpověď nemáte. Vy se prostě jenom cítíte silní tím, že máte většinu, a většina vás podle vašeho názoru opravňuje k tomu, abyste schválili věc, o které sami tvrdíte, že to je hloupost! V tom je neskutečná arogance vůči právnímu řádu, vůči celospolečenským pravidlům i vůči lidem, pro které pravidla tvoříte. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych chtěl reagovat na pana kolegu Kalouska vašim prostřednictvím.

Pane kolego Kalousku, když jsem se díval do hlasování ve třetím čtení, a nechei se mýlit, pokud se mýlím, tak se vám omluvím, tak vy jste si ty hodinky, které jste podsouval panu kolegovi Míholy, koupili v TOP 09 všichni, protože jste všichni hlasovali ve třetím čtení pro vládní návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Všichni ne, já ano. Já ano, protože jsem skutečně věřil paní ministryni práce a sociálních věcí, která tady slibovala, že tyhle problémy nemohou nastat. Já jsem tomu uvěřil, udělal jsem chybu, už to nikdy neudělám, a právě proto tvrdím, že pokud jsme se my, kteří jsme uvěřili paní ministryni, dopustili této chyby, tak bychom se jí měli vyvarovat při závěrečném hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zeptat takzvané koaliční rady, což je tedy divný spolek. Ze dvou subjektů tady zaznělo, že to je špatně, a že tedy kvůli koalici se to bude držet. Zaznělo to od pana kolegy Míholy a pak od pana předsedy Pilného. Kde je problém? Dva ze tří subjektů koalice říkají, že

je to špatně, tak kde je problém dnes vzít veto, a my tady klidně hned dáme návrh komplexního zákona a bude všechno v pořádku a můžeme to odhlasovat ve velmi zrychleném režimu. Nevím, kde je problém. Mně to rozum nebere. Mně přijde, že tady někdo dostal úpal. Kdo dostal úpal? Vezměte si první písmena té zkratky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Jenom dovětek k panu kolegovi Kalouskovi, který tady teď není, vašim prostřednictvím. On, co teď říká, tak v tom čisté svědomí může mít, protože on tady tehdy nebyl. Ne, že říká, že hlasoval pro. On byl omluven.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Neeviduji nikoho s faktickou poznámkou ani s přednostním právem, v tom případě přistoupíme k rozpravě řádné přihlášených. První řádně přihlášený je pan poslanec Zdeněk Soukup.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se tady k něčemu přiznám. Já jsem ta bílá vrána, která věří tomu, že původní zákon je dobrý. Budu tedy hlasovat proti vetu prezidenta. Udělal bych to, i kdyby nedošlo k dohodě koaličních stran. Jsem totiž přesvědčený o tom, že původní zákon je dobrý, poplašené zprávy o ohrožení lesních školek, kroužků a dalších zájmových aktivit jsou liché a jsou dílem určité mediální masáže ze strany některých zřizovatelů. Všichni velice dobře víme, o co se jedná, měli jsme toho plné maily.

Jestli mají lesní školy problém vejít se do hygienických a dalších standardů, potom to není vina kodexu o dětských skupinách. Řešením může být zmírnění určitých vyhlášek Ministerstva školství a zdravotnictví. To ostatně ministři obou rezortů slíbili. Jenom na okraj. Problém vejít se do daných standardů měly lesní školy už dávno před projednáváním zákona o dětských skupinách. Ale budiž. Má-li ten problém řešit kompromis z koaličního ujednání, tedy poněkud bizarní novela ještě nepřijatého zákona, je to přijatelné řešení, když odblokuje potřebný zákon o dětských skupinách. Čekají na něj mladé rodiny, které musejí žít z jednoho platu. Čekají na něj také zaměstnavatelé, kterým vadí dlouhá mateřská dovolená hlavně u těch rodičů, do jejichž kvalifikace vložili určité prostředky a kterých si považují. O ničem jiném tento zákon není.

V České republice je nedostatek míst v předškolních zařízeních. Citelně chybí především kapacity pro děti do tří let. To je jedna z nejvýraznějších bariér pro brzký návrat žen, resp. mužů z rodičovské dovolené do práce. Vyjádřeno v číslech: v Česku pracuje jenom 39,6 % matek od dětí do šesti let. To je třetí nejnižší číslo v Evropské unii. Průměr unie je 58,9 %.

Dětské skupiny jsou pro stát rozhodně levnější než mateřské školy anebo jesle. Některé studie říkají, že zázemí pro dětskou skupinu přijde v průměru na 600 tis.

korun. Nese je většinou zaměstnavatel. Ten ovšem může využít prostředky z Evropského sociálního fondu. A takových příkladů, kdy je tam požádáno, je v současné době asi 70. Provoz, tedy hlídací službu a režie, zaplatí opět zčásti zaměstnavatelé a rodiče. Na rozdíl od klasických mateřských škol a jeslí nemají dětské skupiny nárok na státní příspěvek na dítě. Stát za to poskytne zaměstnavatelům i rodičům daňové zvýhodnění. Dětská skupina má ještě jednu přednost. Tou je flexibilita. Dokáže pružně reagovat na vrťkavou populační křivku.

Existuje výzkum, který dokládá naléhavost řešení nedostatku předškolních zařízení. Podle agentury, které tu nechci dělat reklamu, se 71 % firem vyjádřilo, že po přijetí zákona bude podporovat péči o děti svých zaměstnanců v dětských skupinách.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Faktickou poznámku má nahlášenu pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Slibuji, že vystupuji k téhle věci naposledy, ale pan předřečník tady zapřáhl koně za vůz, protože tady se bavíme o vráceném zákonu, o prezidentském vetu a taháme se o to, jaké je nejrychlejší řešení k tomu, abychom přijali správný a férový zákon.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další řádně přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Alena Nohavová. Máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, na rozdíl od mého předřečníka musím konstatovat, že zákon není dobrý. O jakousi nápravu se pokoušeli senátoři, návrhy neprošly. Nyní nám vrací zákon pan prezident. Já vás vyzývám, paní poslankyně a páni poslanci, k nepřijetí tohoto zákona, a to z několika důvodů, které zde na plénu několikrát již připomínám. Zopakují je tedy ve stručnosti znovu, proč tento zákon nepřijímat.

Ano, zákon se tvořil asi osm let, kdy skutečně byly problémy s neumístěnými dětmi v předškolních zařízeních. V současné době je ale tento zákon nadbytečný, protože porodnost klesá a problém s neumístěnými dětmi je pouze lokální. A tam, kde je potřeba zřídit dětskou skupinu, lze to uskutečnit. Ne načerno, samozřejmě, ale podle obecně právních předpisů. Tedy bez existence nového zákona. Různé alternativy péče o děti v předškolním věku, ať jsou to dětské skupiny, lesní školky, mateřská centra, ty prostě dnes existují. A to zdůrazňuji, že existují bez zákona. Zákon o dětské skupině, který zde máme schválit, má upravovat to, co vůbec nepotřebujeme.

Za další. My zde mluvíme o alternativě k mateřským školám. Ale současná alternativa se při nedostatku finančních prostředků pro zřizovatele stane minimální závaznou normou a může ohrozit mateřské školy, a to ve smyslu transformace

mateřských škol na dětské skupiny, čímž způsobíme zase další problémy do budoucna.

Za další. Zákon o dětské skupině by měl smysl pouze pro děti do věku tří let, a to jako náhrada za dnes již neexistující jesle. Ale tuto změnu v současné době již provést nemůžeme. Proto je i tato norma v tomto případě nadbytečná a poslední řadě za nejlepší považují tento zákon zamítnout.

Závěrem bych si dovolila položit otázku: Proč přejímáte a ztotožňujete se s tím, co někteří z vás v minulém volebním období značně kritizovali?

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aleně Nohavové. Vážené paní a páni poslanci, budeme pokračovat. Nyní se svým vystoupením přijde paní poslankyně Gabriela Hubáčková a připraví se Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, myslím, že k tomuto tématu zde zaznělo mnoho, a to ve všech částech projednávání jak ve Sněmovně, v Senátu, pak zpátky zde ve Sněmovně. Takže pouze, byly zde zopakovány všechny argumenty a já chápu mnohé z vás, kteří tento návrh zákona přivítali a chtějí ho podpořit. Rozumím tomu, a proto velmi velmi krátce, proč nepodpořím tento zákon v žádné podobě.

V České republice existuje a velmi úspěšně funguje systém předškolního vzdělávání a tím je mateřská škola. Jako stupeň ucelené vzdělávací soustavy s kvalifikovanými pracovníky, vzdělávacím programem, a ať se vám to líbí nebo ne, státní finanční podporou. Já chápu stále a dokola opakovaný nedostatek míst pro děti. Vůbec nic nemám proti lesním školkám, které fungují a fungovaly dosud. Myslím si ale, že by bylo efektivnější oprášit kapacitu mateřských škol z 90. let, povolit péči o mladší děti. Potom by tedy místo bylo pro předškoláky, protože by vznikala nová místa ve školách jako předškolní zařízení. Navíc si ještě dovoluji poznámku, že stále čekám na slib pana ministra, který dal při nástupu do své funkce, že se zasadí o rozšíření kapacity mateřských škol a předškolních zařízení.

Navrhovaný zákon, tak jak byl předložen v Poslanecké sněmovně, ať v původním znění, či s dodatky ze Senátu, tedy v tuto chvíli považujeme za nadbytečný a já osobně jej vnímám jako krok zpátky. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gabriele Hubáčkové za její vystoupení. Nyní vystoupí paní poslankyně Marta Semelová a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem opakovaně při projednávání dětské skupiny zdůrazňovala, že chápu rodiče, kteří

potřebují jít do práce. Na druhou stranu je třeba vnímat i demografický vývoj, který svědčí o tom, že se snižuje počet narozených dětí a že problém se posouvá někam jinam. Kromě toho nedostatečné kapacity v mateřských školách už bez zákona řeší obce, které otevírají nové montované stavby, které realizují přístavby, rekonstrukce, modernizace, čímž rozšiřují kapacity mateřských škol. Řeší to i firmy a vysoké školy tzv. firemními školkami, které mají určitá pravidla, které se zabývají vzděláváním, hygienické normy tady fungují. U některých vysokých škol, kde dělají další a další třídy mateřských škol, tak už je dokonce nabízejí nejenom pro děti svých zaměstnanců a studentů, ale také pro veřejnost.

Myslím si, že v této situaci je potřebná a nutná pomoc státu. Já jsem ráda, že k tomu jsou určeny a připraveny fondy jak národní, tak peníze z evropských fondů a že je plánováno i navýšení státního rozpočtu právě na financování rozšiřování kapacit mateřských a základních škol.

Co nám chybí v zákonu a co považujeme za podstatné, proč jsme nakonec nepodpořili ten zákon v minulém projednávání, to je především povinnost poskytovatele dát dětem od tří let vzdělání podle vzdělávacího plánu s tím, že tady by měl být stát garantem vzdělávání, a to i předškolního, o jehož významu zde bylo řečeno už velmi mnoho. Dále jsme navrhovali v našich pozměňovacích návrzích, aby garantem tohoto předškolního vzdělávání na jednotlivých místech byla kvalifikovaná učitelka mateřské školy, tak jak je tomu ostatně i v zákoně o pedagogických pracovnících, který byl tady velmi ostře projednáván. Požadovali jsme také, aby poskytovatel zajistil stravování dětem na základě norem, aby bylo kvalitní toto stravování a také aby byla povinnost poskytovat péči dětem od jednoho do čtyř let věku na neziskovém principu. Bohužel nic z toho neprošlo. My jsme proto nepodpořili tento zákon.

Jak už jsem sdělila, velký počet dětí se postupně přesouvá z mateřských škol na základní školy. Už dnes, ale především během následujících let zažijí základní školy velký nápor dětí, tak jak to zažívaly v minulém období mateřské školy. Myslíte, že v tomto případě, kdy se to přesouvá na základní školy, budete to zase chtít řešit dětskými skupinami pro základky nebo místo prvního, druhého stupně? Já si myslím, že vzdělávání na základních školách je velmi důležité, ale stejně tak je důležité i vzdělávání v mateřských školách. Podle našeho názoru by bylo potřeba, aby stát podpořil obce při znovuvybudování dostatečné sítě jeslí, finančně dostupných jeslí, dále aby se soustředila pozornost na rozšiřování kapacit mateřských škol poskytujících předškolní vzdělávání, ale také základních škol, a co bude velký problém, to jsou školní družiny, kde už dnes nedostačují kapacity. Dále, aby se vytvářely podmínky, které umožní rodičům návrat do práce – mám na mysli flexibilní pracovní dobu, zkrácené pracovní úvazky, práci doma apod., přičemž v prvé řadě ovšem ta práce musí být.

Klub KSČM považuje zákon o dětských skupinách, a bylo to tady už řečeno, za krok zpět od předškolního vzdělávání k pouhému hlídání, za zákon, který zároveň proto způsobí nerovnost v přístupu ke vzdělání. Proto budeme podporovat veto prezidenta, nepodpoříme zákon jako takový. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Slova se ujme paní poslankyně Helena Langšádlová a připraví se pan kolega Adolf Beznoska. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mnohé zde již zaznělo, já bych se však na tuto problematiku chtěla podívat ještě trošku z jiného úhlu pohledu.

Za několik dní si budeme připomínat 25. výročí, kdy žijeme ve svobodě, v demokracii, a všichni víme, že ke kvalitě demokracie patří i rozvinutá občanská společnost. Je obrovskou hodnotou, bez které žádná demokracie nemůže existovat. Víme, že občanská společnost je velmi rozmanitá, působí v mnoha oblastech kultury, volnočasových aktivit, lidských práv a dalších. Jsou to lidé, kteří jsou aktivní, nelhostejní a kteří se aktivně zapojují do života naší společnosti a vedle standardní struktury a institucí opravdu jsou nezbytnou součástí každé demokracie a my si jejich aktivity musíme vážit. A právě jeden ze segmentů občanské společnosti zde vytvořil téměř tisíc zařízení, která se věnují volnočasovým aktivitám a péči o předškolní děti. Jsou to právě tito představitelé občanské společnosti – jsou to rodiče, neziskové organizace, které již 25 let budují podmínky pro svou práci. A já tento návrh zákona, který je ukotven s povinnou registrací, považuji za mimořádný projev arogance moci. My těmto lidem říkáme: těchto tisíc organizací, které vznikly, které se starají o 50 tisíc dětí, nebude existovat a my chceme povinnou registraci.

Já nechci žít ve státě, kde bude všechno regulováno, kde na všechno bude registrace a stát všemu bude dávat pravidla. Jsem přesvědčena, že na to nemáme nárok! Proto tak naléhavě prosím, abychom nepodpořili návrh zákona. Hovoříme o tom již několik měsíců. Již na jednání komise jsem navrhovala pozměňovací návrh, který hovořil o dobrovolné registraci. Již na projednávání na plénu jsme o tom hovořili. A já oproti paní ministryni nejenom že o těchto organizacích vím, ale já jich i desítky navštívila. Oni to nedělají načerno, to jsou lidé mimořádně obětaví a velmi často tyto organizace vznikají z iniciativy právě rodičů a jsou to rodiče, kteří mají právo si stanovit formu péče o své děti.

Závěrem bych chtěla říct, že dětské skupiny již dnes existovat mohou. My nepřinášíme něco nového. Ony dokonce existují. To, co zákon přináší, a to je dobře, jsou daňové výhody. To je v pořádku. Ale my nepřinášíme nějakou novou formu. My tím zákonem pouze ohrožujeme existenci těch institucí a organizací, které již jsou. Proto vás velmi naléhavě žádám, nepodporujeme ten původní návrh, podepišme a podejme nový návrh, který bude řešit otázku dětské skupiny s dobrovolnou registrací. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Langšádlové. Slova se ujme pan poslanec Adolf Beznoska, připraví se paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, možná trochu překvapím, ale ve svém osobním stanovisku, které vyjádřím hlasováním, podpořím tento zákon proti vetu pana prezidenta. Zákon jsem sledoval velmi pečlivě od samého počátku. Mnoho diskusí proběhlo ve výboru pro sociální politiku, opakovaně jsem o něm hovořil s paní ministryní práce a sociálních věcí a chápu ho jako zákon potřebný, protože na něj čeká celá řada zaměstnavatelů a dalších institucí. Je to zákon, který opravdu rozšiřuje možnosti zejména pro rodiče a zejména těch nejmenších dětí ve věku do tří let. Proto jsme spustili celý kolotoč rekvalifikací na dětské chůvičky a proto já cítím povinnost, abych tuto linii dodržel. Rozumím tomu, že je tam celá řada věcí, které je potřeba dořešit, včetně obrovského tlaku lesních školek, je jich asi dva a půl tisíce, jejich práce si nesmírně vážím, ale pokud mám opakovaně garantováno, opakovaně veřejně garantováno, že toto bude napraveno, a já osobně si myslím, že lesní školky mají směřovat spíš do zákona školského, tak já tento zákon podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adolfu Beznoskovi. Slova se ujme paní kolegyně Olga Havlová, připraví se pan poslanec Radim Holeček. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, členové vlády, dnes se bude hlasovat o vetu prezidenta k zákonu o dětské skupině. Podle vyjádření, která k tomuto zákonu dávají organizace, kterých se přímo dotýká, je bohužel zcela nevyhovující. Čerpám především z vyjádření České rady dětí a mládeže.

Problém je v tom, že návrh definuje dětskou skupinu velmi nešťastně a měl by se vztahovat v podstatě na všechny organizace a spolky, které s dětmi pracují. Zákon má platit pro každého, kdo poskytuje pravidelnou péči o děti, a to takřka v každé podobě. Zákon nedefinuje četnost poskytování služby, hovoří pouze o pravidelnosti. Nikde není jasně specifikováno, co bude s organizacemi, které poskytují služby například jednou týdně.

Nikdo jasně neřekl, kde je hranice, a nestanovil rozsah péče. Stejná pravidla by tak měl dodržovat jak ten, kdo poskytuje péči každodenní, tak ten, kdo vede dětský klub, který se schází jednou týdně. Návrh nepřipouští, že by mohla existovat jiná forma péče o předškolní děti, která by nebyla živností, školkou nebo dětskou skupinou. Jedná se o zavedení regulace, která všechny ostatní formy péče zapovídá. Ti, kdo takové formy péče poskytují, například organizace dětí a mládeže, jsou tak odkázáni na libovůli stavebních úřadů, hygienických stanic při rozhodování, zda uplatní regulaci stanovenou pro dětské skupiny, či nikoliv.

Paleta činnosti s předškolními dětmi je velmi pestrá. Jedná se o pravidelné aktivity mladých dobrovolných hasičů, skautů, turistů atd. Dále o různé kluby, ať již s přírodní tematikou, nebo městskou. Nezanedbatelné jsou kluby pro chudé děti, které provozují neziskové organizace. Zákon ignoruje pestrost a snaží se všechny aktivity

naroubovat na paragrafy zákona. To je nereálné a v důsledku škodlivé. Odporuje to kultuře a tradici, na jejichž základě různá uskupení dětí vznikala v uplynulých dvaceti letech. Je to jen jeden z dalších příkladů, kdy stát není službou občanům, ale kdy občany dusí a ničí nesmyslnou regulací. Proč vyhánět lesní školky do betonových domů? Princip většiny těchto organizací je, že jsou děti v přírodě. Nikoliv v betonu. Problémem současnosti je dostat děti od počítače do přírody a stát chce tímto zákonem opak.

Druhá věc, která si rovněž zaslouží spravedlivou kritiku, je postup, který v rámci tohoto zákona prosazuje koalice. Tedy schválit nevyhovující zákon a okamžitě mít k němu připravenou novelu. Přijde mi to naprosto neuvěřitelné. Vládní koalice tu hodlá čachrovat s paragrafy, jak se jim zlíbí. Jako by ani vůbec netušili, že se zákonem musí také někdo řídit. Jak k tomu přijdou všechny dětské školky a organizace, které se starají o děti? Dosud tu bezproblémově fungovaly, a najednou jim chce do těchto činností někdo zcela nesmyslně zasahovat. Takový postup nemůžeme přece nikdo soudný schvalovat.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové. Slova se ujme pan poslanec Radim Holeček, připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové. Protože tady bylo již mnoho k tomuto tématu řečeno, tak já své vystoupení zkrátím jenom na minimum, a to že z historie řeknu to, že původní návrh zákona byl zpracován již v roce 2013, byl schválen vládou, ale vzhledem k rozpuštění Sněmovny již nebyl přijat. Co sledovali občanští demokraté vždy v této oblasti byly cíle: rozšíření možností volby pro rodiče, spolurozhodování o péči o své dítě, rozšíření škály služeb péče o předškolní děti, a tím dosažení lepší dostupnosti těchto služeb, zjednodušení podmínek pro zakládání firemních školek a zmírnění norem a požadavků na prostory pro mateřské školy.

Poslanecký návrh zákona, jehož cílem bylo kodifikovat vznik dětských skupin, které by ulevily rodičům, kteří se chtějí vrátit do zaměstnání, a jenž byl zamýšlen k formálnímu zakotvení poskytované péče zřizovatele, nejčastěji zaměstnavatele nebo obce, byl postoupen Senátu v červnu 2014, ten ho projednal ve čtyřech výborech, jak víme. Tři ho doporučily vrátit Poslanecké sněmovně s pozměňujícími návrhy, jeden z nich nepřijal usnesení.

Pro ODS byla nepřijatelná úprava, která odbornou způsobilost pečující osobě nastavila na určitý typ střední nebo vysoké školy v oblastech pedagogiky, psychologie, zdravotnictví či sociální péče. Ten původní poslanecký návrh počítal s tím, že by se o děti mladší, tzn. jeden až dva roky, staraly chůvy, které splnily podmínky pro živnost vázanou. Prošly, tak jak řekl kolega Beznoska, náročnou

profesní kvalifikací, tři roky se připravoval hodnotící standard profesní kvalifikace chůva pro děti.

Dále se nemůžeme ztotožnit se zavedením minimální provozní doby na čtyřicet hodin, což omezí flexibilitu, která stála u zrodu myšlenky dětských skupin.

Velmi ožehavou a potom i rozhodující pro nás se stala problematika dobrovolnosti evidence, to jest, aby se poskytovatelé péče sami rozhodli, zda budou péči poskytovat v daném režimu, s výhodami a podmínkami, které zákon přinese. Je zde zřejmá a hmatatelná obava lesních školek o vlastní existenci, která je zatím ošetřena jednoletým přechodným obdobím, ve kterém se ministerstvo zavázalo nastalou situaci vyřešit.

Klub ODS se rozhodl pro volné hlasování dle toho, jak bude jeden každý poslanec přesvědčen o zárukách ministerstva vyřešit trvale ochranu lesních školek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Holečkovi. Slova se ujme paní poslankyně Jitka Chalánková a nevím, jestli ještě nechá přípravu panu kolegovi Černochovi, protože ve 12.30 máme pevně zařazený bod. Paní kolegyně, požádám vás o pokus, abych mohl dodržet i já rozhodnutí Sněmovny.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu velmi krátká, protože už zaznělo mnoho argumentů. Slyšeli jsme zde, že občané si vybudovali zařízení, která poskytují péči o jejich děti, tato péče rodinám vyhovuje a rodiče si ji vyhledávají. Tyto služby nebyly zaregistrovány, a proto jsme umožnili a přednesli pozměňovací návrh, který umožňoval volitelnou registraci. Přesto tento pozměňovací návrh byl vždy odmítnut ať již na výborech, nebo na plénu Sněmovny. S tím, že ministerstvo nesouhlasí.

Zdá se mi, že státní byrokratický dirigismus postupuje krok za krokem a v podstatě ohrožuje i demokracii v této zemi, i když toto je oblast poměrně úzká.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážená kolegyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid.

Poslankyně Jitka Chalánková: Mám k tomu opravdu jen velmi krátké vyjádření.

Při projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru pro sociální politiku, možná mimoděk, možná si neuvědomila paní ministryně na výboru, možná si neuvědomila, ale řekla větu: Děti patří státu. Snažila jsem se proti tomu – zaznělo to na výboru, věřím tomu, že to bylo mimoděk, protože se domnívám, že především děti patří rodičům, kteří mají právo si péči o své děti vybrat a také si za ni nést zodpovědnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A protože je přihlášen pan kolega Černocho, jestli to stihne do dvou minut? Ne. Tak dobře. Tak v tom případě přeruším tento bod. Budeme v něm pokračovat pro projednání oněch dvou bodů, které jsme pevně zařadili, a to je bod, který byl na 12.30.

Než uplynou potřebné dvě minuty, respektive jedna, tak zopakují, že jsme na 12.30 připravili dva body. Pevně zařadili bod číslo 120, Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013, a pak nový bod 136, kterým je Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany zahraničních operací v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017. Oba body bude uvádět pan ministr Stropnický. K tomu druhému bodu bude potřeba ještě pana ministra zahraničních věcí Zaorálka a požádám o to, aby se připravili pánové Václav Klučka a Bohuslav Chalupa, kteří jsou zpravodaji těchto dvou bodů. Tak. V klidu vyčkáme na 12.30 a já mezitím požádám pana ministra obrany, aby se připravil na své vystoupení bodu

120.

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013 /sněmovní tisk 244/

Jsem rád, že se sněmovna utišila. Máte slovo, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaný materiál informuje o politických, vojenských a finančních aspektech působení českých jednotek v Afghánistánu, Kosovu, Bosně a Hercegovině, na Sinajském poloostrově, ve Velké Británii a v Malijské republice, a to za období roku 2013.

Česká republika se v minulém roce významně angažovala především v Afghánistánu, a to v operaci ISAF. Naše působení bylo zaměřeno do tří oblastí.

Rekonstrukci a obnovu jsme realizovali především během pětiletého působení Provinčního rekonstrukčního týmu, který ukončil činnost v lednu 2013. Celkem investoval v provincii Lógar cca 300 mil. Kč na 141 rekonstrukčních a rozvojových projektech a 113 projektech rychlého dopadu.

Výstavba afghánských bezpečnostních sil spočívala ve výcviku afghánských pilotů vrtulníků, zvýšení operačních schopností afghánského bojového praporu v provincii Vardak a v odborné přípravě afghánských policistů.

K podpoře nasazených mezinárodních sil Česká republika přispěla jednotkou chemické a biologické ochrany, příslušníky polního chirurgického týmu a prostřednictvím řídicích letového provozu na mezinárodním letišti v Kábulu. Významné bylo působení strážní roty na letecké základně Bagráma a podobně jako

v předchozích letech pokračovala ochrana osob a majetku zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu.

Nyní stručně k dalším operacím. Na Balkáně působila Česká republika v rámci velitelství alianční operace KFOR v Kosovu a mise Evropské unie ALTHEA v Bosně a Hercegovině při nasazení celkem 19 vojáků, z toho 4 v ALTHEA a 15 v KFOR.

Dále jsme pokračovali v zapojení do mise MFO na Sinajském poloostrově jedním letounem CASA s létajícím a pozemním personálem v počtu 13 osob. Činnost našich vojáků na Sinaji si vysloužila značné uznání ze strany vedení mise i partnerů. Působení v této misi bylo pro Českou republiku finančně příznivé, protože ze strany MFO nám bylo refundováno 88,6 % finančních nákladů.

Zapojili jsme se do protipirátského úsilí vysláním jednotlivců do velitelství ujinjí operace ATALANTA ve Velké Británii.

Dále pak od dubna 2013 působí nově česká vojenská jednotka ve výcvikové misi Evropské unie v Mali, kde plní úkoly spojené s ochranou velitelství operace a částečně se podílí na výcviku malijských ozbrojených sil. Celkově čítá 38 vojáků. I tam jsme si vysloužili uznání spojenců, především pak Francie, která je vedoucí zemí této operace.

Celkem 15 českých vojáků bylo vysláno do zahraničních operací NATO v rámci aliančních velitelských struktur v Belgii, Nizozemsku a Německu.

Česká republika měla na svém území připraveny síly a schopnosti pro případnou aktivaci pohotovostních sil NATO v počtu 766 osob a OSN v počtu do 50 osob.

V misích OSN v Afghánistánu, Kosovu a Kongu působilo 6 vojenských pozorovatelů Armády České republiky.

Co se týká finanční náročnosti, bylo v jednotlivých zahraničních operacích vyčerpáno necelých 1,25 mld. Kč. Působení bylo v plném rozsahu hrazeno z rozpočtu Ministerstva obrany.

Závěrem si dovoluji říci, že působení v zahraničních operacích má významný přínos pro udržení a obnovu mezinárodního míru a bezpečnosti a je projevem odpovědnosti České republiky jako člena mezinárodního společenství. Čeští vojáci jsou tradičně velmi pozitivně hodnoceni našimi spojenci i lokálním obyvatelstvem. Zkušenosti získané v operacích jsou pak využívány k dalšímu zvýšení kvality výcviku sil a významně se promítají do přípravy nových jednotek vysílaných do zahraničních operací. Chci tak říci, že jejich působení v misích i geograficky vzdálenějších má přímý kladný dopad na naši bezpečnost.

Dovolte mi závěrem, abych všem našim vojákům za jejich misijní angažmá v roce 2013 velice poděkoval. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany Martinu Stropnickému. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo

doručeno jako sněmovní tisk 244/1. Žádám proto o slovo zpravodaje výboru poslance Václava Klučku, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi pěkně děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 42 výboru pro obranu z 11. schůze, uskutečněné dne 3. září 2014, týkající se Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013, sněmovní tisk 244.

Po odůvodnění předneseném náměstkem ministra obrany Jakubem Kulhánkem, M.A., armádním generálem Armády České republiky Ing. Petrem Pavlem, M.A., zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013, sněmovní tisk 244, vzala na vědomí;

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

3. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Janu Černochovou. Prosím o vaše vystoupení v obecné rozpravě.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vojáci ozbrojených sil České republiky a dalších složek slouží již téměř 25 let v zahraničních operacích, a podporují tak zájmy naší země. Každý rok a nyní každý druhý rok tato Sněmovna schvaluje jejich vysílání do zemí od Afriky přes Evropu, Blízký východ až po Asii. Cyklicky zde schvalujeme i informace o jejich působení, tak jako je tomu dneska.

Působení českých vojáků je vysoce oceňováno spojenci i partnery a můžeme být na ně právem hrdí. Letošní rok byl pro ně obzvlášť těžký, když při teroristickém útoku v Afghánistánu zahynulo pět našich elitních vojáků.

Před několika dny jsme si připomínali vznik Československa. Nehynoucí zásluhu na obnovení české státnosti mají legie.

Služba vojáků v zahraničí dnes přispívá k šíření dobrého jména České republiky a ke zvyšování bezpečnosti nás všech. Jsem přesvědčena podobně jako někteří kolegové z výboru pro obranu, že bychom měli využít příležitosti, kdy zde jednáme o této informaci, a vyjádřit svůj vděk našim vojákům za jejich službu v zahraničních

misích. Proto předesílám, že v podrobné rozpravě navrhnu Poslanecké sněmovně schválit usnesení v tomto duchu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové za její vystoupení. Ptám se, kdo dál v obecné rozpravě. Ano, pan kolega Sed'a se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom doplnil kolegyni Černochovou vašim prostřednictvím. Bývalo zvykem, že při projednávání misí a hodnocení nasazení sil a prostředků rezortu v zahraničních operacích výbor pro obranu ve svém usnesení poděkoval vojákům. Protože jsem nebyl přítomen při projednávání tohoto tisku ve výboru pro obranu, tak k tomu zřejmě nedošlo. Počkám, s čím přijde kolegyně v podrobné rozpravě, a určitě budu pro, pokud to bude v intencích toho návrhu, který mám připravený také. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Kdo dál do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Otevírám rozpravu podrobnou. Do ní mám přihlášenou samozřejmě paní kolegyni Černochovou, která to avizovala, a pana zpravodaje, který odkáže na své vystoupení ve zpravodajské zprávě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolím si navrhnout usnesení, které je stejné, jako bylo v předešlých letech, a které by znělo: Poslanecká sněmovna vyslovuje poděkování všem vojákům Armády ČR, kteří působili a působí v zahraničních operacích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj tu část usnesení výboru, kterou schvaluje Poslanecká sněmovna, jenom připomene. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Připomínám, že výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vzít Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli je někdo další do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Není tomu tak. Můžeme tedy uzavřít i rozpravu podrobnou a budeme hlasovat o usnesení, která byla přednesena, a to tak, že nejsou na sobě závislá, může být tedy hlasováno každé zvlášť, protože byla předložena jako dvě usnesení.

Nejdříve usnesení, které předložil pan zpravodaj. Já vás, kolegyně, odhlásím. Pardon, zahájil jsem hlasování, omlouvám se, odhlásím vás a hlasování 123 prohlásím za zmatečné. Požádám vás o přihlášení svými identifikačními kartami. Prosim, přihlaste se.

Jakmile bude ustálen počet přihlášených, což se právě nyní stalo, zahajují hlasování číslo 124 a ptám se, kdo je pro přijetí usnesení, které bylo předloženo zpravodajem. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 167 pro 137, proti 1, návrh byl přijat.

Nyní návrh, který předložila paní poslankyně Jana Černochová.

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 125, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 168 pro 138, proti 2. I toto usnesení bylo přijato.

Zprávu jsme vzali na vědomí a přijali jsme i další část usnesení. Končím bod číslo 120.

Pokračovat budeme bodem

136.

Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017 /sněmovní tisk 348/

Pan ministr obrany je připraven a z pověření vlády tento tisk uvede. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co je cílem tohoto návrhu? Cílem je reagovat na negativní vývoj bezpečnostního prostředí. Navrhovaný mandát pokrývá dvouleté období, jak už bylo řečeno, na roky 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017. Toto řešení odpovídá praxi etablované v posledních letech.

Ve světle negativního vývoje bezpečnostního prostředí a z toho vyplývající potřeby flexibility a připravenosti návrh mandátu obsahuje tradičně uplatňovaný přístup a nově regionální přístup. Tradičně mandát obsahuje nasazení do konkrétních operací v konkrétních zemích, včetně Balkánu a severní Afriky, a nasazení do Sil rychlé reakce NATO a bojových uskupení EU. Regionální přístup umožňující nasazení v regionech klíčových pro naši bezpečnost v rámci případných budoucích misí NATO, EU či OSN.

Účelem regionálního přístupu, to jsou body 4 a 5 navrhovaného usnesení, je vytvořit podmínky pro zvýšení připravenosti Armády ČR nasadit síly v klíčových

regionech v případě náhlé krizové situace. Regionální přístup je v návrhu mandátu využit pro případné nasazení v oblasti Blízkého východu, severní Afriky a Sahelu. Jedná se o krajně nestabilní a rizikovou oblast ležící v bezprostřední blízkosti Evropy. Tamní vývoj má silně negativní dopad na naši bezpečnost. V menší míře je regionální přístup navrhován i pro oblast Balkánu. Regionální přístup předem stanoví politické zadání našim ozbrojeným silám a umožní jejich systematickou přípravu na nasazení v případných nových operacích ve vymezených krizových regionech. Ve stále se zhoršujícím bezpečnostním prostředí dále posílí naši připravenost rychle a efektivně se zapojit do operací mezinárodních organizací, jichž jsme členem. V případě schválení mandát umožní vládě včas deklarovat připravenost ČR, přispět do operací v rámci NATO, EU nebo OSN.

Účel a mantinely regionálního přístupu. Regionální přístup je samozřejmě omezen jasnými mantinely, a to je: O nasazení do nové operace vždy rozhodne vláda, následně ihned informuje obě komory Parlamentu. Nasazení je v navrhovaném mandátu omezeno početně a geograficky. Vždy se bude jednat o multilaterální operace v rámci příslušných mezinárodních organizací NATO, EU, OSN. Pro soulad s čl. 44 (?) odst. 4 Ústavy v případě vyslání nad 60 dnů vláda požádá o souhlas obě komory Parlamentu. Půjde-li o operaci, která není pokryta odstavcem 4 body a) až c) čl. 43 Ústavy, vláda neprodleně před vysláním požádá obě komory Parlamentu o mandát pro zapojení se do konkrétní operace. Jde především operace na prosazení míru mimo čl. 5 bez souhlasu zemí, na jejichž území operace probíhá. Každá z komor Parlamentu má ústavní pravomoc kdykoli odhlasovat ukončení naší účasti v misi.

Schválení vyslání do konkrétní operace vládou a následně informování obou komor Parlamentu, tedy postup navržený v souvislosti s regionálním přístupem v bodech 4 a 5 usnesení, není ničím novým, ale je v souladu s dlouholetou praxí, opakovaně schválenou oběma komorami Parlamentu. Již od roku 2005 se tento přístup uplatňuje v případě vyčleňování do Sil rychlé reakce NATO a do bojových uskupení EU. Obě komory Parlamentu tento přístup vždy odsouhlasily, protože si byly vědomy toho, že v případě potřeby tyto předurčené síly nasadit do konkrétní operace je nutná co nejrychlejší reakce. Schválením návrhu Parlament podpoří přesvědčení vlády, že oblasti Blízkého a Středního východu, severní Afriky, Sahelu a Balkánu jsou klíčové pro naši bezpečnost a že jsme připraveni se aktivně podílet na řešení hrozeb, které z nich pocházejí, včetně vyslání vojáků do operací mezinárodních organizací. Parlament tím vyšle jasný signál spojencům v NATO a EU o bezpečnostně-politických prioritách ČR. Současně to umožní Armádě ČR zahájit přípravu na konkrétní operaci. Ministerstvo obrany ČR tím zároveň získá politické zadání schválené Parlamentem, na jaké typy nasazení a v jakých geografických podmínkách se v definovaném rozsahu prioritně připravovat. Vláda ČR bude moci mnohem efektivněji reagovat na mezinárodní krize a v procesu generování sil v rámci NATO, EU či OSN bude lépe schopna zajistit pro české ozbrojené síly preferované zastoupení v operacích.

Stanoviško Parlamentního institutu zpracované na základě posledního výkladu článku 43 Ústavy k vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území republiky

konstatuje, že takto předložený návrh mandátu obsahující výše uvedené ústavní limity může být Parlamentem schválen, protože je v souladu s Ústavou.

A teď ještě mi dovoluť alespoň krátce k Afghánistánu. Návrh mandátu obsahuje zapojení České republiky do nové alianční mise Resolute Support v Afghánistánu. Jedná se o nebojovou misi, která by měla být ukončena do konce roku 2016. Primárním cílem této mise je dokončit výstavbu některých chybějících schopností afghánských ozbrojených sil. Její charakter je poradní, podpůrný a výcvikový. Česká republika výrazně snížila svoji vojenskou přítomnost v Afghánistánu již v uplynulých letech, a to z úrovně cca 720 osob, to byla úroveň v roce 2011, až na současných 310 vojáků. V průběhu roku 2014 plní naši vojáci v Afghánistánu již pouze podpůrné, čili nebojové úkoly, které budou pokračovat i v roce 2015 v rámci nové mise. Úkoly, které naši vojáci mají plnit v rámci mise Resolute Support, jsou pro NATO a pro úspěšný průběh mise prioritní. Jedná se o pokračování v úkolech, které naši vojáci v Afghánistánu plní již nyní v rámci ukončované mise ISAF. Je to ochrana sil, výcvik afghánských vzdušných sil, především. Výrazněji snižují počty svých vojáků ty země NATO, které stahují bojové jednotky, to bych rád zdůraznil, protože ty již nebudou mít v nové misi Resolute Support uplatnění. Složení českého příspěvku do mise Resolute Support má modulární charakter, to znamená, že velikost jednotlivých nasazovaných schopností již nelze dál zmenšit. Danou schopnost bychom totiž nemohli nasadit vůbec, čímž bychom spojencům způsobili vážný problém.

Závěrem mi dovoluť k tomuto úvodnímu slovu dodat, že nový generální tajemník Aliance se vyslovil o našem misijním působení velice kladně a označil Českou republiku za aktivního a seriózního aliančního partnera.

Úplně na závěr si dovoluť konstatovat, že tento návrh schválil Senát.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany Martinu Stropnickému a slova se ujme pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek, poté teprve zpravodaj. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom rád se stručně vyjádřil k tomu, co už tady bylo řečeno panem ministrem obrany, a nebudu to nějak dramaticky rozšiřovat. Jen bych vám rád řekl, že Ministerstvo zahraničí úzce spolupracovalo s Ministerstvem obrany na tomto materiálu a že bych vám rád řekl, že působení českých vojáků v zahraničních misích a operacích jednak NATO, také Evropské unie a OSN, bylo a i přes oběti, které přináší a které musíme nést, je i nadále v zájmu České republiky. Já bych vás rád ujistil, že ty oblasti, ve kterých vojáci působí, jsou regiony, které mají bezprostřední vliv na bezpečnost Evropy i celého euroatlantického regionu, a v tomto smyslu to působení našich jednotek je v souladu se zahraničněpolitickými a bezpečnostními prioritami naší země.

Předpokládaný mandát, který je vám předkládaný, navazuje na mandáty předchozí, to znamená, že zahrnuje pokračování v misích v těch oblastech, ve kterých jsme už působili, je to tedy Afrika, Afghánistán a Balkán. My jsme se s panem ministrem účastnili summitu NATO ve Walesu, kde se vlastně Severoatlantická aliance shodla na důrazu na kolektivní a teritoriální obranu v souvislosti s aktuálním děním kolem nás. Tento mandát vlastně na to reaguje nasazením našich vojáků do Sil rychlé reakce NATO a také zapojením do ochrany vzdušného prostoru členských zemí Aliance.

Materiál, který je vám předkládaný, také reaguje na tu poslední, asi dramatickou hrozbu, která se odehrává především na jihu Evropy, a rostoucí nestabilitu v tom geografickém pásmu od severní Afriky až po Blízký východ. To je samozřejmě situace, kterou asi i vy sledujete často se znepokojením. Má samozřejmě přímý dopad na bezpečnost Evropy, a potažmo tedy i přirozeně nevyhýbá se to do budoucna ani České republice. Mám na mysli samozřejmě poslední vývoj v Iráku, v Sýrii a postup takzvaného Islámského státu, bezpečnostní hrozby, která se objevila poměrně neočekávaně, narostla ve velmi krátkém čase a vypadá to, že se s ní budeme muset potýkat delší dobu. Takže tato hrozba, která má také nový charakter a vykazuje rysy, jaké jsme doposud neměli možnost u podobných teroristických skupin pozorovat, nutí k tomu, abychom vytvářeli také možnosti reakce našich vojáků, které by reagovaly na to rychle se měnící bezpečnostní prostředí a umožnily zasahovat často a rozhodovat se velmi rychle, pokud to je třeba.

To všechno ten materiál zohledňuje a já bych vám rád na závěr řekl to, že bych tady chtěl především poděkovat našim vojákům za vysokou profesionalitu a obětavost a ocenit práci, kterou pro Českou republiku dělají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 348/1. Žádám proto, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Bohuslav Chalupa, informoval vás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré poledne, vážené kolegyně, kolegové. Děkuji panu ministrovi obrany a panu ministrovi zahraničních věcí za komentář k projednávanému návrhu a dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení číslo 51 výboru pro obranu z 13. schůze uskutečněné dne 22. října 2014 k návrhu na působení zsil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017, sněmovní tisk číslo 348/1.

Po odůvodnění ministrem obrany MgA. Martinem Stropnickým, náčelníkem Generálního štábu Armády České republiky armádním generálem Ing. Petrem Pavlem, M.A., dále zástupcem náčelníka Generálního štábu Armády České republiky, ředitelem společného operačního centra Ministerstva obrany České republiky generálmajorem Ing. Jiřím Balounem, Ph.D., MSc., dále vrchním ředitelem sekce

bezpečnostně multilaterální a politickým ředitelem Ministerstva zahraničních věcí České republiky Ing. Václavem Bálkem, zpravodajské zprávě poslance Ing. Bohuslava Chalupy a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby se usnesla, že za prvé vyslovuje souhlas s podbody, nyní si dovoluji odvolat se na tisk, který jste obdrželi, s podbody 1 až 11, dále za druhé žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2015, a to nejpozději do 30. června 2016, a o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2016, a to nejpozději do 30. června 2017;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Doporučuji Poslanecké sněmovně tento návrh na působení sil schválit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je jako první přihlášená paní poslankyně Jana Černochová, před ní si s přednostním právem ovšem vyhradil vystoupení předseda ODS Petr Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, projednáváme tady důležitý bod. Jsme rádi, že se dostal na jednání Sněmovny. Na vládě ležel od srpna. Je dobře, že je teď tady. O to víc mě mrzí, že tu není pan předseda vlády při projednávání takto významné věci, jako je vysílání našich vojáků do zahraničních misí, protože si myslím, že by zde přítomen měl být.

Nicméně nechci tento bod využívat k nějakým politickým komentářům. Chci konstatovat, že občanští demokraté chtějí, aby se naši vojáci účastnili zahraničních misí. Jsme přesvědčeni, že je potřeba, abychom se chránili před teroristy ještě na jejich území, dříve než dorazí k nám. Jsme si dobře vědomi toho, že tento svět není bezpečný, že v Evropě se těšíme z historického hlediska výjimečně dlouhému období míru a že tento mír udržíme pouze tehdy, pokud budeme aktivně bránit svoji svobodu společně s našimi spojenci v NATO a budeme dostatečně silní, abychom měli respekt našich soupeřů.

Jsme přesvědčeni, a proto zde i vystupuji, že bezpečnostní politika je právě tou oblastí, kde by měla existovat maximální možná shoda mezi politickými stranami. Z tohoto hlediska vítám a je dobře, že se nám podařilo uzavřít dohodu mezi vládou a opozicí, tedy že máme slib, že se s naší původní námitkou o možné neústavnosti schvalování účasti našich vojáků na neznámých misích vypořádá ústavněprávní

výbor, sněmovní legislativci, abychom věděli, jak se má do budoucna postupovat, a vyhnuli se případně protiústavnímu jednání.

Konstatuji tedy, že Občanská demokratická strana dnes tento vládní návrh svým hlasováním podpoří. Na druhou stranu očekáváme, že to pan premiér ve chvíli, kdy se dozví o detailech konkrétní mise, na kterou je třeba naše vojáky vyslat, bude neprodleně konzultovat s demokratickými politickými stranami.

Na závěr bych chtěl také konstatovat, že dnešním schválením materiálu, kterým vyšleme 2 836 vojáků do blíže nespecifikovaných lokalit, spolupráce mezi opozicí a koalicí neskončí, nebo nemusí skončit. Jestliže se ukáže, že je potřeba pro zvýšení flexibility vyslání našich vojáků uvažovat i o změně Ústavy, je Občanská demokratická strana připravena se i na tomto procesu podílet a koordinovat společně postup s vládní koalicí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Jana Černochová v obecné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jen mě mrzí, že tady není pan premiér, protože bych se pana premiéra ráda zeptala na to, proč materiál, který byl od července k dispozici, že by mohl být projednán na vládě, tady schvalujeme ve zrychleném řízení během několika málo dnů. Ale vím, že to není vinou Ministerstva obrany. Víím, že zřejmě komunální a senátní volby byly pro pana premiéra něčím, co nechtěl komplikovat v souvislosti s nějakou politikou, kterou by musela sociální demokracie zaujímat vůči našim vojákům a vůči misím.

Každopádně schvalujeme materiál, jímž vysíláme naše vojáky do zahraničí na příští dva roky. Občanská demokratická strana, jak tady bylo řečeno i našim panem předsedou, s materiálem souhlasí. Stále vidíme v působení našich vojáků v zahraničních operacích významný nástroj naší zahraniční politiky. Zmiňoval to i pan ministr zahraničních věcí.

Již ve výboru pro obranu proběhly debaty o návrhu mandátu, který máte před sebou, a to v tom smyslu, že jsou požadavky na vyslání sil adekvátní našemu právnímu rámci, který je v této oblasti, a to mě opravdu velmi překvapilo, téměř nezměněn od roku 1993, tedy 21 let. Mezitím jsme profesionalizovali naši armádu, takže určitě nějakou podrobnější hloubkovou analýzu by si jistě náš právní rámec, kterým vysíláme naše vojáky do misí, zasloužil. Dnes se klade větší důraz na flexibilitu. Někdy je nutné se rozhodovat v rámci hodin, v rámci dnů, jestli přispějeme do operace té či oné organizace. Těmi organizacemi myslím Evropskou unii, myslím NATO a myslím OSN. Bohužel se pak někdy může to okno uzavřít a může to být ke škodě našich zahraničněpolitických zájmů, kdybychom nestihli něco projednat včas. Tato otázka se objeví záhy i v souvislosti s nově vznikajícím jádrem Sil rychlé reakce NATO, které by měly být schopny nasazení během několika málo

desítek hodin. Připomenu jenom, že toto jádro bylo schváleno na summitu NATO ve Walesu letos v září, takže je to skutečně novinka.

Česká republika není jedinou zemí, která si klade otazníky ohledně souladu s ústavním pořádkem. Jsem tedy přesvědčena, že by bylo vhodné, abychom se podívali na to, zda právní rámec stále vyhovuje změněnému bezpečnostnímu prostředí a vyšším nárokům na flexibilitu při nasazování našich vojenských sil při operacích mezinárodních organizací, především Severoatlantické aliance a Evropské unie. Proto se domnívám a s panem ministrem obrany jsem to konzultovala, ví o mém návrhu a nemá proti němu námitek, jak jsme si říkali v předsáli, že bychom měli požádat ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny v součinnosti s Legislativní radou vlády, aby provedly zhodnocení toho, zda současné znění Ústavy odpovídá potřebám praxe vysílání našich vojáků do zahraničních operací, a případně navrhly takové změny právních úprav, které budou těmto potřebám vyhovovat lépe.

Ráda bych tedy v podrobné rozpravě Poslanecké sněmovně navrhla doprovodné usnesení v tomto duchu. Je to víceméně i nějaká naše ochrana toho, že skutečně když budeme někoho vysílat nebo když budeme potřebovat potom do našeho právního řádu rychle zakomponovat a vyřešit Síly rychlé reakce NATO, budeme na to připraveni a nikdo to v budoucnu nebude zpochybňovat.

Občanská demokratická strana podpoří návrh, jak byl předložen. Jenom prosíme o to, aby se tím příslušný orgán Poslanecké sněmovny, tedy ústavněprávní výbor, a případně Legislativní rada vlády v budoucnu, neříkám zítra, neříkám pozítří, ale někdy v budoucnu zabývaly tak, abychom se třeba při tom příštím schvalování mandátů, a pokud nebudou předčasné volby, tak nás to čeká ještě jednou, tak abychom měli jistotu, že se nemůžeme dostat do nějakého rozporu s naším právním pořádkem.

Jenom se odvolávám na to, že ještě v podrobné rozpravě načtu usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové. Nyní se přihlásil do rozpravy pan poslanec Alexander Černý, zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Páni ministři, vážené kolegyně a kolegové, je to už potřetí, co projednáváme vyslání našich vojáků do zahraničních misí na dva roky s výhledem na rok třetí. Předtím jsme to dělali každý rok. Já naprosto chápu a ztotožňuji se s tím, že pro vojáky je rozhodně lepší, když vědí v dlouhodobější perspektivě, co je čeká, a mohou tomu přizpůsobit mimo jiné i plánovací procesy.

Dlouhodobě taky hovoříme o tom, a to je už evergreen našich misí, že v podstatě nejzávažnější, nejnebezpečnější misí je právě ta afghánská. Nejinak je tomu i teď. Jednak je největší, je nejdražší. Víme, že právě v této misí přišli naši vojáci o život, že je to prostě nepřetržitě velmi riziková záležitost. Konečně i v předkládací zprávě se připouští, že bez ohledu na to, jak se vyvíjela situace v Afghánistánu v uplynulých

letech, je to stále velmi nejisté teritorium a zhoršení mezinárodněpolitické situace je docela reálné i tam.

Já se chci ale, protože je to už opravdu hodně dlouho, co se zabýváme při vysílání našich vojáků do zahraničí právě misemi a Afghánistánem, zmínit o jedné věci, která v bezpečnostní komunitě už taky rezonuje několik let. Říká se tomu afghanizace naší armády. Protože naše armáda se v podstatě musela podřídit tomuto požadavku. My jsme se dostali do situace, že ve snaze zajistit to, aby naši vojáci mohli být dobře hodnoceni, aby splnili úkoly, aby byli patřičně vycvičeni, vybaveni atd., tak se tento jednostranný aspekt budování naší armády upřednostňoval natolik, že měl docela devastující vliv na jiný z Ústavy mu nadřazený aspekt a tím je zajištění obranyschopnosti České republiky.

Dnes už nikdo nemůže nevnímat, na co upozorňují koneckonců především vojáci, že Armáda České republiky v tom stavu, v jakém je – do toho stavu se nějak dostala pochopitelně –, není schopna zajistit obranyschopnost České republiky. A my se pořád tváříme, jako by se nic nedělo. My velmi dobře víme, že i na plánované počty armády, kterých v tuto chvíli zdaleka armáda nedosahuje, by bylo potřeba, aby se rozpočet na armádu pohyboval nad 50 mld. ročně. Víme velmi dobře, že už několik let jsme zhruba o pětinu níž a že se situace ani moc nezlepší. Letos jsme si – tedy někteří z nás – připomínali výročí vstupu České republiky do Severoatlantické aliance a při příležitosti oslav tohoto výročí se někteří zavázali k tomu, že se budou tímto problémem vážně zabývat. Byli to předsedové dnešních parlamentních stran, kteří deklarovali, že přijmou brzy dohodu, že napraví tento stav. A dokonce měli ambici vtáhnout do toho opozici a to všechno pod záminkou, že ten závazek překročí jedno volební období. Bude tedy dlouhodobý a zajistí, že se armáda dostane tam, kde bychom ji chtěli bezesporu všichni mít, tedy aby kromě toho, že je schopna zajistit 350 lidí do mise v Afghánistánu a dalších x lidí pro jiné operace, tak že bude hlavně schopná se velmi významnou měrou podílet na zajištění vlastní bezpečnosti.

Jak to dopadlo, nevím, jestli všichni víme. Zadání bylo naprosto pregnantní a vojenští odborníci byli potěšeni, že konečně mohou pracovat na něčem, co považovali za rozumné, za smysluplné. Podíleli jsme se na tom i my a k našemu dost velkému zděšení jsme po několika měsících zjistili, že o to zas až tak moc nejde. Byl to prostě zase jenom humbuk, zase jenom gesto, plácnutí do vody, které v podstatě znamená, že se nic až tak moc v dohledné době nezmění, že tempa růstu výdajů na obranu budou zdaleka jiná, než si představovala ta pracovní skupina, která připravovala původní podklad. A zkrátka a dobře že se musíme spokojit s tím, že to bude ještě nějakou dobu trvat, než budeme mít možnost opravdu hovořit o tom, že Armáda České republiky je schopna plnit svoje ústavní povinnosti. Ten rozpor je docela značný.

Před několika lety byla přijata s velkou pompou Bílá kniha o obraně a v té se mj. mluví o tom, že vnitřní zadluženost se přibližuje 100 mld. v rezortu obrany. Mě by jenom zajímalo, jak je možné, že po několika letech se vnitřní zadluženost při rozpočtu, který je minimálně o těch sedm, ale zpravidla víc miliard ročně deficitní, se ta vnitřní zadluženost dokonce snížila. To je prostě pro mě opravdu nepochopitelné.

A byl bych docela rád, kdyby pan ministr vysvětlil tenhle ten pro mě nepochopitelný matematický rébus. Ale to není to nejdůležitější.

Ta tempa růstu, která jsme si stanovili – a jsou obsažena mj. v návrhu rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany na příští rok s výhledem na další dva –, ta jsou opravdu docela směšná a zdaleka neodpovídají potřebám, o kterých jsme se v té skupině, která připravovala původní materiál, tehdy bavili. To, co mě ale znepokojuje na předloženém materiálu ještě víc, je absence toho, co se tady pokusil nepatrně vyretušovat pan ministr Zorálek, a to je podle mě naprosto nedostatečné hodnocení bezpečnostních rizik. My víme, že se ta rizika vyvíjejí, mění se, objevují se nová, některá mírně ustupují, některá přetrvávají dlouhá léta. Ale v materiálu, který je nám předložen, tohle považují za jednu z nejslabších stránek toho materiálu. To hodnocení bezpečnostních rizik by tam podle mě globálně být rozhodně mělo. Já si totiž kladu otázku, protože už se zabýváme vysíláním našich vojáků do zahraničí a víme, co to stojí – všimli jste si, 1,5 mld. na rok 2015, 1,7 mld. na rok 2016, a všichni velmi dobře víme, že to jsou čísla, která absolutně neodpovídají realitě, že to je jen špička ledovce, že to jsou jenom údaje, které se vztahují k několika málo charakteristikám, které je nutné naplnit pro to, aby ti lidé mohli být vysláni ven, ale že jejich příprava, to, aby se vůbec mohlo o tom uvažovat, stojí mnohonásobně víc, to víme taky.

Já si prostě kladu otázku, když my tak malá země s 20tisícovou, nebo dnes 16,5tisícovou armádou vyhadzujeme tolik peněz na zlepšení mezinárodní bezpečnostní situace, protože jsme tady mockrát slyšeli, že o naší bezpečnosti se rozhoduje jinde na zeměkouli, prakticky kdekoli kromě pólů, tak jak je možné, že se ta situace tak zásadním způsobem nemění. Víme, že rozpočet Spojených států na letošní rok je asi 850 mld. amerických dolarů, což je suma tak nepředstavitelná, že nemá ani cenu spekulovat, co je v ní všechno zahrnuto. A za ní následují další obrovské sumy v desítkách miliard dolarů od ostatních spojenců. Česká republika v těch přehledech v podstatě nefiguruje, protože tak malá čísla se tam obvykle neuvádějí.

Když před časem Barack Obama, americký prezident, dostal Nobelovu cenu za literaturu... Jsem se nespletl. Já si opravdu myslím, že se spletl Nobelův výbor, když mu dal Nobelovu cenu za mír. Měl dostat Nobelovu cenu za literaturu, protože jeho projevy jsou opravdu skvostné – nejen formou, ale i obsahem. Něco naprosto asi nedostižného, žádný jiný politik tak velkou prestiž nemá, i když, pravda, je třeba podotknout, že někteří se o to snaží. Někteří ministři se opravdu pokoušejí taky svými projevy přizpůsobit téhle úrovni, ale obvykle to vyzní spíš jako propaganda než jako něco, co by bylo hodno ocenění. Ale od té doby, co pan Obama dostal onu Nobelovu cenu, tak se nemůžu zbavit dojmu, že se bezpečnostní situace ve světě spíš zhoršila než zlepšila. Říkám to nerad, protože jsem sám s obrovským despektem vzhlížel k tomuto politikovi a očekával jsem, že přinese něco nového do téhle té problematiky – a ono to tak vypadalo. Ale nemůžu se zbavit dojmu, a to je to, co mi chybí v tom materiálu, že prostě situace je rok od roku horší. A platí to pro poslední léta velmi významně.

Když jsme před dvěma lety projednávali obdobný materiál a připravovali naše vojáky pro vyslání do misí, tak se tam objevilo slovo, termín, který byl v tu dobu

trošičku jiný než obvykle – byla to tranzice. A když jsme se ve výboru snažili rozklíčovat, co je za tím, tak jsme se nakonec dopracovali k zajímavé tezi, kdy předseda výboru pro obranu konstatoval, že bychom chtěli do konce roku 2014, to je za chvíli, odejít z Afghánistánu, tedy ukončit naše působení v Afghánistánu. Ale nezapomněl k tomu taky dodat: Ale nesmíte nám to tak moc věřit. My jsme ho ujistili, že mu tak moc nevěříme, a ukázalo se, že jsme měli docela pravdu a on taky.

Zkrátka a dobře, nevím, jak dlouho ještě v Afghánistánu budeme působit, jak dlouho to bude ještě naše největší mise, jen vás chci všechny upozornit, že ani jedenáct bodů, které máme dnes schválit, nebude zřejmě konečný výčet. A tak jako je z vojenského hlediska nesmyslné, že se islamisty podaří porazit leteckými útoky, jak to prezentoval už zmiňovaný laureát Nobelovy ceny, tak je velmi pravděpodobné –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám o klid, abyste mohl dokončit v pořádku své vystoupení.

Poslanec Alexander Černý: – že se dostaneme do situace, kdy budeme možná vysílat svoje lidi i do Afriky a čertvíkam ještě dál ,a na to bychom se taky měli pomalu připravovat. Konečkonců Mali je dokladem toho, že tohle vyslání, tento materiál zdaleka nemusí být konečný a že se do něho ještě v průběhu doby bude vstupovat.

Jestli byla ona tranzice takovým dominantním pojmem před dvěma lety, tak letos se v materiálu, a i ve výboru to při projednání zaznělo, objevilo výrazněji než kdy jindy slovo flexibilita. Pan ministr o flexibilitě mluvil taky, oba páni ministři o tom mluvili, protože si zřejmě uvědomují, že to s flexibilitou není tak úplně jednoduché, a tak k tomu přidali ještě regionální přístup. To je další novinka, která v takovém rozsahu nikdy nebyla zdůrazňována. A to, že je to dost na hraně s textem naší Ústavy, s oním článkem 43, o kterém tady mluvili hlavně kolegové z ODS, to všichni velmi dobře víme.

Nutno podotknout, že pan ministr obrany připustil, že existuje jakýsi výklad Parlamentního institutu, ale ze skromnosti nás zřejmě neseznámil i s částí, která se dost jednoznačně vyjadřuje k oné flexibilitě a připouští, že výklad je velmi gumový. A dokud nedojde k nápravě Ústavy, o co se asi v brzké době pokusíme, tak se budeme muset spokojit s tím, že se tady dopustíme něčeho protiústavního, nebo lépe řečeno ti, kteří pro mise v pojetí, jak jsou předloženy, budou hlasovat. My to asi nebudeme. Připomínám, že pro nás platí neměnná pravidla, že pro to, abychom mohli zvednout ruku pro vyslání našich vojáků do zahraničí, potřebujeme docela nutně rezoluci Rady bezpečnosti, to je ideální, když ji máme k dispozici, pokud možno souhlas státu, kam máme lidi vysílat, nebo představitele státu, je-li to možné, to je další velmi důležitá podmínka. A třetí – upřednostňujeme především humanitární charakter oněch operací, do kterých máme naše lidi vysílat.

Nevím, pravděpodobně se nedočkám toho, že by někdo rozptýlil moje obavy z toho, že materiál, který je nám dnes předložen, že tisk, který teď projednáváme, tyto

podmínky nesplní v celém rozsahu. Proto tedy budeme muset zřejmě zaujmout negativní postoj k vyslání našich lidí do zahraničních misí v letech 2015 a 2016.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Alexandru Černému. Kdo se dál hlásí do obecné rozpravy? Pan kolega Antonín Sed'a. (V sále je velký hluk.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Budu velmi stručný, protože se čeká na další bod.

Chtěl jsem jenom zdůraznit, že materiál působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích je v souladu s bezpečnostní strategií a národními zájmy a také mezinárodními závazky. Tady bych chtěl doplnit pana předsedu ODS, že se to netýká jenom Severoatlantické aliance, ale také Evropské unie a OSN. Také souhlasím s tím, že by materiál měl být projednáván možná dříve a lépe i s opozicí. Na tom se shodneme, ale víme dobře z minulosti, že tomu tak nebylo ani v minulosti.

A poslední věc týkající se ústavnosti – neústavnosti bodů 5, 10, 11. Pan ministr tady řekl, pan premiér to také slíbil, že vlastně jakmile bude známa přesná mise, že s tím přijdou do Poslanecké sněmovny.

A závěrem. Podporuji návrh, který bude načten, to znamená doprovodné usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Faktická poznámka. Prosím, pane poslanče. Paní kolegyně Černochová ještě v obecné. Prosím, faktická poznámka pana poslance Gabala. (V sále je stále veliký hluk!)

Poslanec Ivan Galal: Dobrý den. Pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, chtěl jsem za klub KDU jasně vyjádřit, že mise podpoříme. Podpoříme i doprovodné usnesení. Jen za sebe doplňuji, že výbor pro obranu včetně uzavřeného jednání velice zevrubně projednal všechny mise, zejména ty, kde se objevilo riziko pro naše vojáky a myslím, že jsme to probrali velmi důkladně, a mohu odpovědně podporu misí a usnesení doporučit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Ivan Galal. Paní poslankyně Jana Černochová ještě stále v obecné rozpravě. Ale požádám Sněmovnu znovu o klid! Nejde o něco, co by bylo tak úplně jednoduché, a speciální ustanovení Ústavy České republiky jasně naznačuje, že rozdílná usnesení Sněmovny a Senátu vedou k tomu, že není schváleno vůbec nic. Tak bych prosil o pozornost. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já se moc omlouvám, že vás budu zdržovat výčtem dat, která v minulosti proběhla, když Poslanecká sněmovna, respektive obě komory Parlamentu schvalovaly návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany. Musím se tady zastat předešlých vlád, které rozhodně měly a dávaly jak poslancům, tak senátorům mnohem delší čas než tato vláda. Kdyby kolega Sed'a nevystoupil, neřekla bych to. Omlouvám se, musím na něj zareagovat, stejně jako musím říct, že pan předseda ODS tady řekl, že se nejedná jenom o NATO, ale že se jedná o mezinárodní organizace. Jak víme, tak mezinárodní organizací je Evropská unie i OSN.

Takže projednávání mandátu v historii. Dvouletý mandát byl schvalován zatím dvakrát – v letech 2010 a 2012. V roce 2012 byl mandát schvalován dokonce již v červnu, tedy s dostatečným časovým předstihem. Ono to má logiku. Pokud v březnu, dubnu je řízení v rámci rezortu Ministerstva obrany, řekněme v letních měsících se to projedná Generálním štábem, ministr obrany to v letních měsících předloží na vládu a hned na první schůzi po létě to předloží do Poslanecké sněmovny.

Takže v roce 2010, kdy vláda vznikla v červenci, bylo zahájeno mezirezortní připomínkové řízení 24. září 2010. Vládou to bylo schváleno 6. října 2010, doručeno do Poslanecké sněmovny a Senátu 13. října 2010, přikázáno výboru pro obranu Poslanecké sněmovny 14. října 2010, přikázáno výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu Parlamentu České republiky 26. října 2010, schváleno výborem pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu PČR 26. října 2010, schváleno Senátem Parlamentu České republiky 27. října 2010, schváleno výborem pro obranu Poslanecké sněmovny 29. října 2010 a schváleno Poslaneckou sněmovnou 3. listopadu 2010. Takže tento proces probíhal září, říjen, listopad.

Další mandát v roce 2012. Ten byl již zahájen 17. dubna 2012. Vládou to bylo schváleno 16. května 2012, do Poslanecké sněmovny a do Senátu to bylo doručeno 1. června 2012, výboru pro obranu Poslanecké sněmovny to bylo přikázáno 6. června, výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu to bylo přikázáno 12. června, schváleno výborem pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu opět 12. června, schváleno Senátem Parlamentu České republiky 13. června, schváleno výborem pro obranu Poslanecké sněmovny 7. července a schváleno Poslaneckou sněmovnou 12. července 2012. Takže duben, květen, červen, červenec. Čtyři měsíce.

Proto bych poprosila prostřednictvím pana místopředsedy, aby pan Sed'a tady neuváděl kolegyně a kolegy v omyl, že si předešlé dvě vlády dovolily chtít po obou komorách našeho zákonodárského sboru, aby tak zásadní dokument schvalovaly během jednoho, možná dvou týdnů. Protože původně to měl být minulý pátek, nebyly tam lhůty, takže v pondělí to schvalovala vláda. Dneska máme pátek dalšího týdne. Takže do dvou týdnů vláda, obě komory, oba výbory. To skutečně tady nikdy nebylo. A omlouvám se, že jsem vás zdržela tím výčtem, ale považovala jsem za důležité se takto předchozích vlád zastat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Janě Černochové a ptám se, kdo dál v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak.

Budeme pokračovat rozpravou podrobnou. Do té mám přihlášku paní poslankyně Jany Černochové a samozřejmě očekávám text pana zpravodaje. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jak jsem avizovala v obecné rozpravě, navrhuji doprovodné usnesení, protože text toho usnesení musí, jak tady říkal správně pan ministr, být shodný s tím textem, který schvaloval Senát.

Takže prosím teď vám přečtu návrh na doprovodné usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá ústavněprávní výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby ve spolupráci s Legislativní radou vlády zhodnotil, zda je dosavadní právní rámec schvalování vysílání ozbrojených sil České republiky do zahraničí vládou a Parlamentem České republiky s ohledem na potřebu větší flexibility dostačující, a případně navrhl takové změny této procedury, které budou vyhovovat současným potřebám."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Doprovodné usnesení potom budeme hlasovat jiným způsobem než usnesení samotné, protože nevyžaduje onen požadovaný počet 101 hlasů, který požadujeme na rozhodnutí samotné. Pan zpravodaj zopakuje jenom tu část, nebo odkáže na tu část, kterou hlasujeme v Poslanecké sněmovně.

Pane zpravodaji, prosím, v podrobné rozpravě musíte odkázat na tu část, která je pravomocí Poslanecké sněmovny, abychom učinili Ústavě zadost. (Poslanec Chalupa se domlouvá o postupu.) Podrobnou ne, jenom jsem vyzval zpravodaje, aby... To znamená, pane zpravodaji odstavec 1, odstavec 2.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Takže znovu: Předkládám návrh, aby Sněmovna odsouhlasila návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2015 a 2016 s výhledem na rok 2017, sněmovní tisk č. 348/1. Bod I, podbody 1 až 11. Dále bod číslo 2. Dále bod číslo II a bod III.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Body II a III nebudeme určitě. Budeme hlasovat pouze o bodě 1 až 11 a o bodu 2, o žádosti vládě a potom o tom, co navrhla paní kolegyně Černochová. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Děkuji panu zpravodaji a ještě v podrobné rozpravě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Předpokládám, že se vyjádří k navrženým usnesením. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vyjádřit podiv nad tím, jak málo vláda hájí tento materiál. Vlastně nezazněla žádná obrana přístupu vlády a k vyslání našich vojáků na zahraniční mise poté, co zazněla z levé strany Poslanecké sněmovny poměrně sžíravá a ostrá kritika. Jsem opravdu překvapen, že v zásadě jsou jediní opoziční poslanci z našich řad, kteří hájí tento materiál veřejně na mikrofon. Na druhé straně uvidíme, jaké budou výsledky hlasování.

Abych byl poctivý, tak chci přiznat zlepšení sociálním demokratům. Když už pan poslanec Sed'a tady vzpomínal na minulé volební období, tak když jsme hlasovali o vyslání našich vojáků na zahraniční mise pro roky 2011, 2012, nepodpořil to žádný sociální demokrat. Ani jeden. V roce 2012, když jsme hlasovali o zahraničních misích na léta 2013, 2014, tak musím přiznat, že došlo k zlepšení a 23 členů klubu sociální demokracie, což byla necelá polovina, podpořilo tento materiál. Předpokládám, že dneska budete hlasovat všichni pro, když je to vládní návrh, a opravdu to chci ocenit. Bez ironie. Z nuly na 40 % a možná na sto nebo bližící se stům je dobrý posun. Na druhé straně chci říct, že i ten nestandardní postup velmi rychlý jste si mohli dovolit právě proto, že jste věděli, že pravcová opozice tyto mise dlouhodobě podporuje a budeme hlasovat s vládou. Tak jak to říkal náš pan předseda a má kolegyně Jana Černochová.

Ale trochu to předkládáte, jako byste se za to styděli! Teď nemluvím o ministru obrany, ale není tady premiér, dlouho tady nebyl ani jeden vicepremiér. A všichni ostatní kromě rezortního ministra, který tam prostě vystoupit musí, prostě mlčí! A to nám přijde opravdu škoda. To nám přijde líto. A nevím, kdo tady říkal: všichni čekáme na dětskou skupinu. Tak pro Českou republiku je mnohem důležitější tento bod než 56 hodin debaty o dětské skupině, které jsme už absolvovali v prvním, druhém, třetím čtení, když to tady bylo ze Senátu, když to bylo na veto prezidenta. To se na mě skutečně nezlobte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V podrobné rozpravě už nikoho nevidím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr obrany Martin Stropnický se závěrečným slovem.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vůbec to není míněno ve zlém, ale necítím se být vyvolán. Spíš jsem po takovém krátkém posouzení případné efektivity mého vystoupení dospěl k názoru, že možná není úplně nutné. Já se tady nemohu tedy dotknout celé šíře, která zvláště v jednom případě při tom vystoupení tady byla skutečně velice výrazná. Ale pár vět bych si přece jenom dovolil říct.

V případě Afghánistánu, my jsme se nemuseli podřídít prosím. Je potřeba vnímat členství v té Alianci úplně asi jinak, nebo konečně už normálním znakem sebevědomého státu, a ne nějaké podřízené příspěvkové organizace. My jsme byli požádáni a bylo na nás, jestli půjdeme, nebo nepůjdeme. V tom Afghánistánu je zhruba 48 participujících zemí. To znamená, podstatně víc, než je členských zemí

Aliance. To znamená, že řada zemí vyhodnotila svoji účast v misi jako prospěšnou, nebo dokonce nutnou.

Dále bych rád řekl, že se netváříme, že se nic nestalo třeba v rezortu obrany. Jenom odmítám takové ty negativistické dramatické scénáře. My máme po dlouhé době konečně možnost rozumně plánovat prostředky. Máme rozpočet na tři roky dopředu, to, co armáda vždycky chtěla. A to, jestli nárůst zhruba 2,5 mld. ročně je ta ideální částka, o tom se dá debatovat. Ale rozhodně to není nějaká kosmetická úprava, protože nehledě na tuto částku budeme schopni vygenerovat i nějaké úspory, resp. stávající peníze efektivně investovat.

Ale ještě zpátky k tomu malému politiku, řekněme. Tady padají výrazy jako naše bezpečnost nebo jejich bezpečnost. To je úplně nepochopení, myslím si, alianční filozofie, což je kolektivní bezpečnost. Je to prostě interakce vzájemně dobrovolně spolupracujících států, které si vzájemně garantují za jistých podmínek určitou vojenskou podporu a pomoc. To je úplně zásadní prosím. A opakuji, že my tam být nemusíme, my tam být chceme.

Pak bych si ještě dovolil říct, že zhodnocení rizik v souvislosti s jednotlivými misemi by vydalo na několik knih, a tak jsme si dovolili vás těmi knihami neobtěžovat. Přesto se domnívám, že ty destinace jsou dostatečně dobře známy, dostatečně dobře známy jako rizikové oblasti, rozšiřuje se ještě oblast od Sahelu až po severní Irák. Čili to je určitá novinka.

Náklady na ty mise, podstatně vyšší. Ne, my nečarujeme s čísly, ty náklady, které jsou uvedeny, jsou skutečné náklady a pak samozřejmě musíme také ale když tak mluvit úplně fér a připustit, že jsou nějaké náklady na výcvik vojáků doma. Na nějakou jejich přípravu a udržování v kondici a v tom smyslu je ta mise tou nejlepší přípravou.

Chtěl bych závěrem poděkovat výboru pro obranu. Diskuse, jak tady bylo řečeno, byla skutečně velmi podrobná. Děkuji za vstřícnost v tom vyhovění stran zkrácení celé procedury a velice mě čistě občansky nyní těší, že vnímám v této Sněmovně poměrně značnou šíři jakéhosi konsensu, co se týká právě této oblasti, protože tam je ten konsensus nutný a prospěšný. Co se týče návrhu na jakousi analýzu právního rámce a návrhu na změnu tohoto právního režimu, jsem velmi pro a také vítám tuto iniciativu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli je zájem pana zpravodaje. (Není tomu tak.) Pan ministr zahraničí také nemá zájem. Půjdeme tedy hlasovat o návrzích na usnesení. Žádám o nastavení kvora potřebného pro usnesení podle článku 43 Ústavy České republiky. Děkuji.

Budeme hlasovat podle návrhu zpravodaje. Má někdo výhradu, že bychom hlasovali bod 1 až 11 a bod 2 dohromady? Není tomu tak. Výhrada není, nikdo nenamítá, postup předsedajícího, tak budeme tedy hlasovat.

Hlasování pořadové číslo 126, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 176, pro 134, proti 27. Návrh byl přijat.

Nyní doprovodné usnesení, které máme od pani poslankyně Černochové. Kvorum je normální, není potřeba nadpoloviční většiny všech, ale pouze nadpoloviční většiny tady přítomných.

Rozhodneme v hlasování 127, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 127, z přítomných 176, pro 161, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že Poslanecká sněmovna vyjádřila souhlas k působení sil a prostředků zahraničních misí v letech 2015, 2016 s výhledem na rok 2017. Návrh byl schválen. Děkuji panu ministrovi obrany, panu ministrovi zahraničí, děkuji zpravodaji a končím bod 136.

Pokračovat budeme přerušným bodem číslo

3.

Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Tak. Já vás vidím, pane předsedo. Jenom konstatuji, že jsme bod číslo 3 přerušili ještě v rozpravě, kterou jsme vedli nad návrhem zákona vráceným prezidentem republiky s tím, že pan kolega Holeček a Chalánková již hovořili, zůstali nám poslanec Černochoch a poslankyně Radka Maxová. Předtím, před panem poslancem Černochem, se hlásí s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dvakrát jsem si již dovolil vystoupit s apelem na vás, abychom neodevzdávali výrobek, o kterém jsme přesvědčeni všichni, že není dobrý. Abychom ho neodevzdávali jako hotový se slibem, že ho později opravíme. Prostě to je přístup, který je naprosto nepochopitelný pro veřejnost, které se zodpovídáme, a zdůrazňuji, že v diskusi jsem stále ještě nedostal odpověď na to proč. U některých typů zákonů bych si uměl představit, že skutečně existuje časový tlak, který by to zdůvodnil. Tady prostě neexistuje.

Já si teď dovoluji ve svém třetím a slibuji, že posledním apelu obrátit se na vás, kteří jste říkali a často ještě rádi říkáte, že nejste politici. Že jste to sem přišli dělat jinak. A chci se obrátit na čest vašeho zaměstnání, které jste dělali dříve, než jste se stali těmi profesionálními politiky, a věřím, že se ctí tohoto zaměstnání jste sem přišli dělat profesionální politiku.

Já prostě nevěřím, že pan dr. Plzák je ochoten odejít od operačního stolu s tím, že ta operace se dvakrát nepovedla, ale to nevádí, teď ho zašijeme a za čtrnáct dní uděláme reoperaci. Já si neumím představit, že by pan poslanec Volný opustil svoji krůtu dřív, než jí opravdu porazil. Že by jí nenechal běhat po hale napůl podříznutou... (potlesk a smích v celém sále) a říkal by: on je pátek odpoledne, ono to nějak vydrží, já ji dorazím až v pondělí. Neumím si představit, že by pan poslanec Vozdecký, dříve mimořádně úspěšný ředitel Bohemia Brut, dovolil vyskladnit jedinou lahev sektu, o které by byl přesvědčen, že je vevnitř nekvalitní obsah. To by ji radši rozbil. Neumím si představit, že by paní poslankyně Lorencová odevzdala článek, o kterém by byla přesvědčená, že je špatně napsaný. Radši by ho přepisovala pětkrát, než by ho odevzdala.

Každý z nás jsme předtím, než jsme se stali profesionálními politiky, dělali nějaké řemeslo. A pokud jsme byli jenom trochu normální a ve své práci jsme hledali seberealizaci, tak jsme chtěli, každý z nás, výstup toho řemesla odevzdat co nejkvalitnější. Nikdo z nás si nedovolil odevzdat zmetek s tím, že říká no, nedá se nic dělat, no tak teď odevzdám zmetek a slibuji, že ho potom opravím. Všichni jsme se takhle chovali, všichni jste se takhle ve své práci chovali, tak proč si k čertu myslíte, že teď, když je vaší profesionální prací politika, že se tak chovat nemáte? (V sále je silný hluk.)

Profesionální politika je stejně poctivé řemeslo jako jakékoliv jiné. A ten výrobek, který prezentujeme směrem k veřejnosti, to je kvalita toho zákona, pro který hlasujeme. To je kvalita zákona, pro který hlasujeme a který veřejnosti garantujeme...

Nevím, proč tak všichni řvete, tedy fakt se to nedá přeřvat.

A ten výrobek, za kterým stojí naše práce, za kterou jsme placeni, je kvalita toho zákona, který odsouhlasíme, který veřejnosti garantujeme, že jsme ho odhlasovali podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, a který jako výkladní skříň naší práce bude zveřejněn ve Sbírce zákonů a stane se platnou součástí právního řádu.

My se někdy divíme, proč řemeslo profesionální politika je možná nižší – prestiž řemesla profesionálního politika je možná nižší než prestiž uklízečky. Ale za to si můžeme sami tímto přístupem. Protože ani ta uklízečka neodejde z té chodby dřív, než má pocit, že je dokonale uklizená. Ona se neotočí na chodbě a neřekne: tady je hrozný sajrajt, ale to nevádí, je padla, já to uklidím za dva dny. Ona neodejde, dokud má na té chodbě sajrajt, zatímco vy jste připraveni jako profesionální politici schválit zmetek, schválit sajrajt a říci: my to potom opravíme.

Pak se ale nemůžete divit, že veřejnost naší práci nemůže chápat jako prestižní. A já apeluji na svědomí vás, kteří jste byli hrdi na svoji práci mimo politiku a neumíte si představit, že byste se v té práci takhle chovali, abyste se chovali úplně stejně k výrobku, který teď máme odevzdat do právního řádu. Jestli jste přesvědčeni, že to je špatně a že se to musí opravit, nemáte právo pro něj hlasovat za předpokladu, že jste se tak nechovali i ve svých minulých zaměstnáních. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. A já ho také dorazím, protože mám ambici tento bod, který je přerušen, upřednostnit před dohodou o skončení ve 14 hodin, takže budu pokračovat v té debatě, protože to byly dvě dohody. To byla dohoda o tom, co bude dnešní den dokončeno minimálně, a to byl bod, který jsme zařadili pevně na 11. hodinu, a pak teprve o tom, kdy bude skončeno. Takže to je můj přístup k té výzvě.

Faktická poznámka pana kolegy Plzáka ještě předběhne řádnou přihlášku pana kolegy Černocho. On to vydržel už jednou, že posečkal přes to přerušení. Prosím pana kolegu Plzáka o jeho faktickou poznámku. Měřím mu čas.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Budu potřebovat málo času. Přihlásil jsem se o slovo, protože jsem byl osloven. Věřte mi, prostřednictvím pana předsedajícího, že mám s tím veliký vnitřní problém a přemýšlel jsem, k čemu to přirovnat, a pak jsem si říkal, že vy mě určitě pochopíte, protože jste musel stejně trpět, když jste v roce 2002 třeba hlasoval pro změnový zákon, který doprovázel tehdejší zákon o státní správě, který vlastně říkal, že ministr nemusí mít lustrační osvědčení. Takže mě pochopíte. A já prostě pro to hlasovat budu muset, i když s tím mám vnitřní problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plzákovi i za dodržení času. Slovo má pan poslanec Marek Černoch, připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Je krásné dostat se ke slovu.

Já plně souhlasím s tím, že bezpečnost a ochrana dětí je to nejdůležitější a pravidla, která vedou ke stabilnímu systému a ke stabilizaci systému, jsou určitě důležitá, ale jak už tady bylo několikrát řečeno, tak nechápu, proč se předkládá zákon, o kterém se tady celý den vedou debaty, že je špatný. Proč se tohle vlastně všechno řeší? Co znamená, že se budou přivírat oči? Protože v té chvíli se za prvé říká, a je to ostuda, že víme, že se předkládá špatný zákon a že to bude nějakým způsobem fungovat. Za druhé, co to znamená pro ty skupiny, kterých se to bude dotýkat? Ve chvíli, kdy budou čekat na to, jakým způsobem se ten, kdo je kontroluje, vyspí, jestli ta kontrola dopadne dobře, nebo jestli dopadne špatně. Za další – je tam pak i nějaká forma možné korupce? Tak proč se to prostě nevyřeší tím, že se ten zákon předloží znovu a bude to mít ty parametry, které to má mít?

Jak tady v létě už řekl pan kolega Jandák v rámci prvního návrhu služebního zákona: "Vy to v opozici nechcete, my v koalici to také nechceme a doufáme, že uděláte všechno pro to, abychom to nepřijali." Tak proč vlastně, i když je to samozřejmě úplně jiný případ, proč se to řeší tímto způsobem? Jak už zde také bylo řečeno několikrát, jestli to hoří nebo jestli je to vázáno na nějakých 300 mld. z Evropské unie, když se to nepřijme do konce roku, proč se prostě ten zákon nepředělá tak, aby to fungovalo?

Jde o subjekty, které chtějí pracovat v rámci výchovy dětí, které mají svůj nějaký specifický přístup, ať je to přístup k přírodě, ať už jsou to hasiči atd., pravidla to samozřejmě musí mít, ale nemělo by to mít likvidační pravidla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černochovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová, pak poslední přihlášená paní poslankyně Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla jenom vyzkat prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Plzákovi, že svým avizovaným postupem, který oznámil slovy "budu muset hlasovat", jde přesně proti ústavnímu slibu, který tady složil a který ho opravňuje užívat mandát poslance. Ten ústavní slib zní, že budete hlasovat vždy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Radka Maxová, poslední přihlášená v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Dobré páteční odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Vidím, že toto téma tady v uvozovkách bouří poměrně dost dlouho, půl roku. Já bych chtěla jenom říci, že velice lituji, že diskuse o kvalitě péče o děti v České republice byla zúžena na diskusi o odpovídajícím počtu toalet a byly zde zcela opomenuty jiné atributy kvalitní péče o nejmenší děti, jako je především kvalifikace personálu, koncept péče a dále také například požadavky na pojištění činnosti provozovatelů nebo jejich povinnost uzavírat s rodiči smlouvu, aby byly nesporně řešeny podmínky smluvního vztahu, obsah složky včetně výše úplaty, kterou rodiče za činnost hradí a která by neziskovým organizacím měla být poskytována neziskově, a tedy nikoliv v cenách v obdobných zařízeních poskytovaných v režimu zákona o živnostenském podnikání. Zákon tedy klade velký důraz na kvalitativní standardy, o kterých jsem se zmínila již předtím. Je zřejmé, že toto téma nicméně zůstává stále vyhrocené. Nastalá silná a radikální kritika zákona neziskovými organizacemi vyvolává otázku, v jakých podmínkách a za jakých podmínek je vlastně nyní každodenní péče o nejmenší děti v České republice poskytována, tím spíš, že podoba zákona byla dlouhou dobu představitelům neziskových organizací známa.

Považuji za nutné připomenout, že nejprve v České republice bylo diskutováno, zda může být o děti vůbec mimo rodinu pečováno někým jiným než matkou, tak aby to nepoškodilo mentální a fyzické zdraví dítěte. Následně bylo obtížné nalézt shodu na tom, jak mají být vůbec nastaveny podmínky péče o dítě, podle počtu dětí, kvalifikace atd. V Poslanecké sněmovně bylo původně zcela vážně argumentováno, že příliš nízké standardy pro dětské skupiny zlikvidují mateřské školy a ohroží úroveň vzdělání předškolních dětí v České republice. Nyní se dle údajů neziskových

organizací bavíme o ohrožení 35 tis. až 50 tis. dětí, pro které chceme nějaké standardy péče vůbec zaručit.

Já bych chtěla jen na závěr říci – debatu o návrhu zákona o dětské skupině nelze vnímat jako debatu o tom, zda dané rodinné nebo mateřské centrum nebo jakési kvaziškolky mají splňovat požadavky návrhu zákona, ale jako debatu o tom, zda má být péče o děti vůbec nějak specificky upravena. A překvapivé je, neboť doposud v České republice platilo a platí, že stejný typ péče je z hlediska specifických hygienických předpisů a požadavků na kvalifikaci personálu při péči o dítě nastaven a požadován v rámci živnostenského zákona.

Vážení zákonodárci, ráda bych vás požádala jako matka dvou dětí o schválení zákona, nebo přehlasování veta pana prezidenta o dětské skupině, a to z mnoha důvodů, které jsem už avizovala, především proto, že péče o děti minimálně od nula do tří let věku není u nás nijak právně zakotvena.

Děkuji vám za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maxové. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ještě paní poslankyně Langšádlová. Prosím o klid! Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Ještě jednou krásné odpoledne, dámy a pánové. Vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, já si opravdu nemyslím a nesdílím ten pohled, že vše má být regulováno, vše má být právně zakotveno, protože suverény jsou tady rodiče. Ony totiž děti nepatří státu. A já, tak jak vidím tato zařízení, tak jak vidím, jakým způsobem rodiče kriticky na ně nahlízejí, jak si vybírají, jakým způsobem ovlivňují chod dnes i mateřských školek, tak věřte mi, že tito rodiče zvládnou vybrat takové zařízení, které je tím nejvhodnějším, pro své děti.

A musím přiznat, určitě jste tady na to také narazila, že to, jak se podařilo například tomuto zákonu o dětské skupině opět naprosto striktně nastavit hygienické podmínky, takže skupiny nad 12 dětí mají de facto stejné podmínky, jako mají mateřské školy, to je naprosto nepřijatelné. A není to otázka, kterou by nám stanovovala například Evropská unie, jak se nám při jednání snažili namluvit zástupci hlavního hygienika, ale jsou to naše podmínky, které si stanovujeme a které jsou naprosto nepřiměřeně přísné. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Langšádlové. Nyní pan předseda klubu ODS. Konstatuji, že jsou to jenom přihlášky, které přicházejí z místa.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já chci připomenout, že tisk byl příkázán organizačním výborem už 21. ledna. První čtení bylo v březnu, a jak jste si všimli z vystoupení našich poslanců v dnešní rozpravě, tak náš klub nemá jednotný

názor na to, jak postupovat v této chvíli, a my se potřebujeme poradit. Vládní koalice v zásadě i z toho, jak vystupovala, i z toho, jak jsou přítomni, je to na hraně, takže já žádám jménem našeho klubu o přestávku v délce dvě hodiny na poradu klubu ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Sklenák, potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, víte, že já jsem z tohoto místa vždy hájil práva opozice. Pokud jsme se zde bavili o tom, že by měly být zkráceny lhůty na příspěvky, zkráceny přestávky atd., vždy jsem říkal: snažme se držet těch zvyklostí, má to svůj smysl. Nicméně to, co se děje v tomto volebním období se zneužíváním institutu přestávky a s obstrukcemi, skutečně podle mého názoru už není únosné. Není možné, aby 200 poslankyň a poslanců prostě bylo odkázáno na to, jestli se pan předseda Stanjura nebo pan předseda Kalousek rozhodnou to jednání zablokovat. Víte, že bylo dlouho avizováno a máme to dlouho pevně zařazeno v programu dnes. Hlasování o vetu pana prezidenta k tomuto zákonu. V tuto chvíli skončila diskuse a máme před sebou poslední, závěrečné hlasování. Všechny poslanecké kluby se tím tématem zabývaly několikrát. I dnes byla přestávka poslaneckého klubu k tomuto tématu, a já si myslím, že není možné se v tuto chvíli rozejít, protože klub ODS chce přestávku.

Já žádám, abychom dokončili tento bod, abychom závěrečné hlasování absolvovali, a pokud to bude nezbytné, abychom o dalším postupu hlasovali. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedo Sklenáku prostřednictvím pana předsedajícího, všimli jsme si všichni, že poslanecký klub ODS není jednotný. Všichni chápeme, že v okamžiku takhle vážné věci poslanecký klub, když není jednotný, tak je potřeba dát mu čas na diskusi a na přestávku.

Já se vracím zpátky. Mohli jsme tuto věc hlasovat už před týdnem. Byli to poslanci vládní koalice, speciálně pan předseda Míhola, který nás tady všechny žádal o týdenní – ne dvouhodinovou, o týdenní přestávku. (Potlesk vpravo.) Poslanecká sněmovna vyhověla přání předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL a přeložila hlasování o týden. A vy máte, prostřednictvím pana předsedajícího, tu drzost, že nechcete dovolit poslaneckému klubu ODS ani dvě hodiny, když sami jste si vzali týden?

Pane předsedo Sklenáku, máte většinu na to, abyste si prohlašovali výrobek, o kterém sami říkáte, že je to zmetek. Máte možná většinu i na to, abyste nedovolili vstoupit si přestávku a hlasovali. Poslanecký klub TOP 09 v takovém případě opustí

Poslaneckou sněmovnu, a já vám garantuji – jenom na toto hlasování, netěšte se. (Potlesk.) Já vám garantuji, že jestli si to dovolíte, tak oba dva naše poslanecké kluby ve spolupráci zvednou takový protest proti vaší aroganci moci, že neprojednáte nic. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní a pánové, já sice dám ještě slovo znovu předsedovi klubu ODS, který se hlásí, protože tak musím učinit, ač o procedurálních návrzích se hlasuje bez rozpravy, stejně tak jako se poskytuje přestávka. Ale protože se hlásí lidé s přednostním právem, tak tak učiním, a pak učiním závěr před celou sněmovnou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Sklenák se mýlí, jak se mu často stává, bohužel. Rozprava nebyla ukončena, jak říká. Nejsme po ukončení rozpravy. Zatím jsme v rozpravě, pane předsedo Sklenáku prostřednictvím. My opravdu nemůžeme za ty tragikomické průběhy schůzí. Každý den vy nebo vaši kolegové měníte program. Domluvili jsme se na grémiu před zahájením schůze za vedení pana předsedy Hamáčka, že prezidentská veta budou první pátek od 11. hodiny. Domluvili? Nedomluvili? Domluvili jsme se. Co se stalo? Chtěli jste týden. Vyhověli jsme. Když je to tak důležité, proč jste s tím dneska nezačali? Proč to nebyl první bod? Proč ministři mluvili k bodu, který nebyl zařazen? A pak si stěžujete.

Klidně si hlasujte, že nebude přestávka. Klidně si o tom zahlasujte. Nemůžeme se nijak bránit, protože tu většinu prostě máte. Můžete si hlasovat, že dneska není 31. prosince, ale že se vracíme do 24. a všechno jde podle plánů. I to si můžete odhlasovat. Ale zkuste sami zpytovat svědomí a podívejte se každý z vás, co se každé ráno děje. Každý den, každá schůze, neustále změny programu.

Jak to, že to není pravda? Je to pravda. Když to chce pan předseda Sklenák říct, ať to řekne na mikrofon, že to není pravda, ať je to ve stenozáznamu, a já vám ve středu ráno přečtu, mám přednostní právo, a to zabere tak čtyři hodiny, celé dopoledne, všechny navržené změny, které učinila vládní koalice na této schůzi. Nic víc, nic méně.

Ano, já vím, vy jste teď přivezli premiéra, takže teď máte aktuálně 101. Kdybychom náhodou nedebatovali a měli jsme hlasovat 13.50, tak vy vystupujete a čekáte, až premiér přijede, ať máte 101. hlas. Tomu všemu rozumím. Já jsem jasně avizoval z našeho vystoupení. Vy nechcete naše hlasy k tomuto zákonu. Když jsme se chtěli poradit. No dobře, nepotřebujete, to se může stát. U misí jste je potřebovali, že jo? (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní se hlásí o slovo – mám zprávu pana předsedy vlády, že se hlásil dříve než pan předseda klubu KSČM. Pan předseda klubu KSČM. Pan předseda vlády chce mluvit na závěr. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, aby to bylo úplně na čistém, jak se říká, úplně objektivní, mám pocit takového dějá vu. V minulých volebních obdobích to bylo také, akorát s obráceným znaménkem. Pamatuji si na dlouhé obstrukce zprava, pamatuji si i na situaci, která tady panovala při projednávání tzv. církevních restitucí, takže bych byl trochu opatrný v těch příkrých soudech ať už ze strany pravicové opozice vůči vládě, ale i obráceně. Dělalí jste to také, to samé, co se děje teď. Připouštím, že teď je to se změnami programu doopravdy velmi extrémní, ale zažili jsme je tady také.

Chci říci, že pro nás je nejen řád, nejen pravidlo, ale i to nepsané pravidlo o přestávkách pro poslanecký klub svaté, takže my navzdory tomu, že jsme jinak proti pravici, a to tak, že velmi výrazně, právo na přestávku klubu ODS podpoříme. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem dnes přišel ráno v devět hodin, kdy začala schůze Poslanecké sněmovny, zaregistroval jsem se jako poslanec a očekával jsem, jak dopadne ranní debata o programu schůze Poslanecké sněmovny, protože jsem přišel s informací, že první bod se bude týkat otázky všeobecného zdravotního pojištění a bude zařazen druhý bod a je zařazen druhý bod, který se týká hlasování o vetu prezidenta republiky.

Když jsem sem ráno v devět hodin přišel, tak zde probíhala poměrně rozsáhlá diskuse, byly zde návrhy na změnu programu a poté vystoupili zástupci klubu Úsvit, který není součástí vládní koalice, a otevřeli téma, které se týká situace ve Zlínském kraji, a kolem toho tady probíhala cca hodinová diskuse. To je podle mého názoru objektivní a pravdivý popis té situace, která se tady dnes ráno odehrála.

Já rozhodně nesouhlasím s tím, co tady říkal předseda poslaneckého klubu ODS pan Stanjura, že snad vládní koalice dneska destruovala jednání Poslanecké sněmovny. Nic takového není pravda. Tady opoziční klub nastolil téma a lidé, kteří mají přednostní právo, tady na toto téma diskutovali mimo řádný program schůze Poslanecké sněmovny. Čili není rozhodně vinou vládní koalice, že nebyl respektován ten pořádek a ta dohoda, která byla učiněna mezi poslaneckými kluby, a věc, se kterou se počítalo už minulý týden, že ten bod byl přeřazen na dnešní jednání a poslanci a poslankyně mohli zcela oprávněně počítat s tím, jako jsem s tím počítal i já, že po deváté hodině ráno se dostaneme k tomuto bodu a že o něm budeme hlasovat. V okamžiku, kdy bylo zřejmé, že nic takového neplatí, že ten program schůze je zase rozbit, a to v důsledku iniciativy nikoliv vlády, ale opozice, tak jsem se věnoval zahraniční návštěvě, kterou tady mám v České republice, protože na návštěvu České republiky přijel předseda vlády Srbska a samozřejmě bylo by velmi nezdvořilé, kdybych předsedu vlády Srbska nechal čekat a nezúčastnil se oficiálního jednání. Teď jsem se zúčastnil oficiálního oběda s předsedou vlády Srbska, požádal jsem ho o zkrácení tohoto oběda, jsem velmi rád, že tomu vyhověl, a dostal jsem se

na schůzi Poslanecké sněmovny, protože jsem byl informován o tom, že se před druhou hodinou bude na základě dohody poslaneckých klubů hlasovat o vetu prezidenta republiky.

Ted' jsem sem přijel do Poslanecké sněmovny a nestačím se divit tomu cirkusu, který tady zase někteří představitelé opozice předvádějí. Já myslím, že takovýmto způsobem skutečně není možné racionálně jednat. Pojďme prosím hlasovat o zákonu, který se měl hlasovat už dnes dopoledne, bohužel k tomu nedošlo, tak prosím hlasujme o něm nyní. Já myslím, že poslanci a poslankyně s tím počítali, že se dnes bude hlasovat, dostavili se na schůzi Poslanecké sněmovny. A pokud si chcete udělat schůzi poslaneckého klubu, přece máte celé dnešní odpoledne a celý večer, aby se váš poslanecký klub sešel a řešili jste vaše vážné vnitřní záležitosti. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. A protože je to sice hezký názor a mám tady další přihlášky s přednostním právem, nevyužiji je a požádám předsedu Poslanecké sněmovny, aby v tuto chvíli svolal politické grémium, to znamená místopředsedy a předsedy poslaneckých klubů, a tím, že odejdou od tohoto pultu, přestanu řídit schůzi, schůzi přerušuji až do té doby, než se vrátí předseda Poslanecké sněmovny. (Potlesk z levé části jednacích síní. Hlas z pléna: Je tamhle. – Šum a neklid v jednacích síních.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem sice zde (slabý potlesk), ale vzhledem k tomu, že schůze byla přerušena řídícím za účelem porady vedení Sněmovny, tak tedy žádám, aby se sešlo grémium u mě v kanceláři. Nepřipustím žádné další vystoupení do doby... (Poslanec Kalousek chce vznést námitku proti postupu). Proti mému postupu? Vy namítáte proti tomu, abych svolal vedení Poslanecké sněmovny? (Poslanec Kalousek z místa před řečnickým pultem chce opakovaně vznést námitku, šum a neklid v jednacích síních.)

Tak dobrá, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovoluji si, pane předsedo, dát námitku proti postupu předsedajícího, neboť pan předsedající řekl, že přerušuje schůze do okamžiku, než se vrátí předseda Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny zaujal svoji židli, schůze pokračuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem tedy to, co řekl pan místopředseda Filip, chápal tak: do návratu předsedy Sněmovny z té porady, kterou svolám. Jinak by to nebylo ani logické. Takže já teď přeruším schůzi do doby skončení porady politického grémia.

Ptám se, zda pan předseda Kalousek trvá na své námitce. Netrvá. Děkuji. Přerušuji schůzi a prosím vedení Sněmovny a předsedy poslaneckých klubů, aby se dostavili do mé kanceláře. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.27 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, já vás prosím, abyste mi věnovali pozornost, protože skončila porada vedení Sněmovny a vedení jednotlivých poslaneckých klubů. Závěr je následující: vzhledem k tomu, že do rozpravy již nebyly další přihlášky, rozpravu končím a současně přerušuji jednání schůze do úterý 13.30 hodin.

Děkuji a přeji hezký víkend. (Potlesk několika poslanců.)

(Jednání skončilo ve 14.28 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
4. listopadu 2014
Přítomno: 168 poslanců

(Jednání zahájeno ve 13.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovouto informaci nemám.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali títo poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Bendl – pracovní důvody, pan poslanec Berkovec – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – osobní důvody. Ten je ale zde, takže omluvu ruší. Pan poslanec Černoch od 17.45 – pracovní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Grospič – zahraniční cesta, paní poslankyně Hnyková – rodinné důvody, paní poslankyně Chalánková – pracovní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová – osobní důvody, a ta je tady, takže ruší omluvu. Paní poslankyně Kailová od 17.30 – pracovní důvody, pan poslanec Koniček od 15 – zahraniční cesta, paní poslankyně Langšádlová od 16 – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – pracovní důvody, paní poslankyně Maxová od půl šesté – bez udání důvodu, pan poslanec Novotný Josef – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – pracovní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Sedlár – zahraniční cesta, pan poslanec Sedřa – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Toufar – zahraniční cesta, pan poslanec Tureček – pracovní důvody, pan poslanec Vácha – pracovní důvody, pan poslanec Vondrášek – osobní důvody. (Sněmovna velmi hlučí.)

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek od 14.14 do 15.15 – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Němeček z obou schůzí – pracovní důvody, tedy z 19. a 21. schůze pracovní důvody, pan ministr Prachař – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Tolik tedy omluvy.

Nejprve bych vás chtěl informovat, že v pátek 24. 10. vrátil Senát Poslanecké sněmovně návrhy zákonů, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty, a to návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221, o vojácích z povolání, návrh zákona, kterým se

mění zákon č. 549/1991, o soudních poplatcích, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009, o auditorech, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013, o investičních společnostech a investičních fondech, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995, o spořitelních a úvěrních družstvech. Navrhují, abychom tyto zákony vrácené Senátem zařadili do pořadu této schůze.

Pan předseda klubu ODS. Prosím o klid, aby pan předseda klubu ODS mohl říci, co má na srdci, a to v důstojné atmosféře. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Pane předsedo, odvolávám se na naši společnou schůzku, kterou jsme měli v pátek po skončení, kdy jsme uzavřeli nějakou dohodu. Já se omlouvám, ale řekli jsme, že přijdeme, zahájíme bod dětské skupiny a budeme hlasovat. S tím jsme se rozcházelí. A zase je to jinak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já dělám pouze to, co mi nařizuje zákon, a já jsem ze zákona povinen ve chvíli, kdy Senát doručí do Sněmovny vrácené zákony, tak je zařadit na pořad schůze. Tím nijak nepředjímám, jaký osud budou mít. Ale věřte mi, já ctím tu dohodu, ale nic jiného mi zákon neumožňuje. Já prostě nemám jinou možnost. Kdybych tak neučinil, tak zákon poruším, protože – no nekrutíte hlavou, pane předsedo, to je zákon, já nic jiného dělat nemůžu. A říkám, nepředjímám, jaký osud ty tisky budou mít, ale ve chvíli, kdy Senát ty věci vrátí do Poslanecké sněmovny, tak musím to podle jednacího řádu zařadit na pořad nejbližší schůze a to je právě tato.

Takže nechám hlasovat o tom, že těchto pět bodů zařadíme na pořad schůze.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 128. Přihlášeno je 159, pro 113, proti 4. Tento návrh byl přijat. Děkuji Poslanecké sněmovně za vstřícnost.

Nyní se tedy vrátíme k projednávání bodu tři, který jsme přerušili v pátek 31. října, což je

3.

Zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/7/ - vrácený prezidentem republiky

Pouze vás upozorňuji, že rozprava k tomuto tisku byla ukončena. Zbývá nám tedy pouze hlasovat.

Chtěl bych vás upozornit, že článek 50 odstavec 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím,

aby bylo nastaveno adekvátní kvorum, což je 101. Ještě zazvoním a upozorním kolegy v předsálí.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 82/7." Znovu upozorňuji, že kvorum je 101.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 129. Přihlášeno je 167, pro 101, proti 55. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a že zákon bude vyhlášen.

Registruji s přednostním právem pana předsedu klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, ctil jsem dané slovo z minulého pátku, že před tímto hlasováním už nebudeme diskutovat, rozprava byla uzavřena a že budeme o tomto zákonu pouze hlasovat. Ale odpusťte mi prosím ještě malý důvětek k tomu hlasování, které teď proběhlo.

Se zájmem jsem sledoval v České televizi vystoupení řady úctyhodných kolegů z vládní koalice, kteří s vážnou tváří říkali, snad jako kdyby věřili, že jim to ta veřejnost bude věřit, s vážnou tváří říkali: my podporujeme alternativy v této oblasti, my podporujeme lesní školky a ostatní alternativy občanské společnosti, a proto se rozhodujeme dát jim teď za uši jedině pod tou podmínkou, že to potom zase opravíme. Ale opravdu neřekli, proč jim nejprve musí dát za uši, aby to pak opravili, proč to nemohou schválit dobře hned a napoprvé, aniž by nejprve občanským iniciativám za ty uši dávali.

Ta odpověď tady nepadla, nezazněla. Nikdo z nás to není schopen pochopit jinak než jako absolutní pokrytectví a snad jenom po věřejšku nebo po předvěřejšku, když jste neodpověděli na tu tisíckrát kladenou otázku "Proč?". Proč to nejdříve musíte udělat špatně, abyste to pak opravili, proč to nemůžete udělat napoprvé a pořádně", takhle odpověď tady nezazněla. Nikdy.

Tak snad jediná, která mě napadá, je, že jste chtěli panu prezidentovi republiky nabídnout důvod ke konstatování, že jste to zase zzz... zkazili (pobavení v sále), abyste to co nejdříve mohli opravit. Ale dovoluji si konstatovat, že to je zásadní opovrhování legislativním procesem a že je to opovrhováním vůči výrobkům, které tato Sněmovna má dávat veřejnosti jako své výstupy, to znamená kvalitní výrobky, kvalitní výstupy. Tomu vy jste se vysmáli. Možná to budete novelizovat, ale to původní znění, to, které jste teď schválili a které vstoupí v platnost, to nezmizí z toho právního řádu. To tam zůstane navěky jako důkaz vašeho pokrytectví, neúcty k právnímu řádu a neúcty k legislativnímu procesu v České republice. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě s přednostním právem pan předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, velmi často tady slycháme slova o tom, jak opozice není konstruktivní a jak všechno hatí té vládě. Tak jestli jste si všimli toho volebního výsledku, my jsme se poctivě snažili v našem klubu dobrat shodného názoru. Nedobrali jsme se. Tak chci říct, že ten 101. hlas byl od nás. Když příště budete říkat, že vám házíme klacky pod nohy a všechno znemožňujeme, přestože vás je dost, tak jste nebyli schopni si zajistit ani vy sami 101 hlasů v okamžiku, kdy to potřebujete. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Není rozprava, takže nemohu připustit faktické poznámky. Pokud nejsou přihlášky s přednostním právem, tak končím tento bod. Současně přeruším tuto schůzi, bude pokračovat ve středu v 9 hodin. Ve 14 hodin se sejdem na schůzi mimořádné, které byla takto svolána. Takže přerušuji tuto schůzi do středy, to znamená do zítra, do 9 hodin.

Pan předseda výboru pro sociální věci má jedno oznámení.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já bych chtěl požádat členy výboru pro sociální politiku, jestli by se nemohli teď v této přestávce sejít u klavíru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je vše. Schůze byla přerušena.

(Schůze přerušena ve 13.42 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. listopadu 2014
Přítomno: 155 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Prosím vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Hlásí se pan předseda Kalousek. Jen se táží, zda můžu nejdříve přečíst omluvenky, a pak vám dám slovo. Dobře, děkuji.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, Ivan Adamec z pracovních důvodů, Hana Aulická Jirovcová ze zdravotních důvodů, Zuzka Bebarová-Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, Marek Benda z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Zdeněk Bezečný z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek z osobních důvodů, pan poslanec Robin Böhmsch od 9.15 do 10.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil do 11 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, Stanislav Grospič z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Hana Hnyková z rodinných důvodů, pan poslanec Pavel Holík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Václav Horáček z pracovních důvodů, paní poslankyně Jaroslava Jermanová ze zdravotních důvodů, pan poslanec David Kádner z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jaroslav Kláška z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Komárek do 10 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Vladimír Koniček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Kováčik z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Věra Kovářová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Lobkowicz z pracovních důvodů, paní poslankyně Maxová Radka bez udání důvodu, pan poslanec Josef Novotný z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Novotný z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Igor Nykl z pracovních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, pan poslanec Roman Procházka z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Sedlář z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Antonín Sedřa z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Syblík od 14 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Milan Šarapatka z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Lubomír Toufar z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Tureček z pracovních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímec z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Vondrášek z osobních důvodů, paní poslankyně Markéta Wernerová od 14.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Ženíšek z pracovních důvodů.

Také se dnes omlouvají členové vlády: místopředseda vlády Pavel Bělobrádek z důvodu zahraniční cesty, ministr kultury Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, ministr vnitra Milan Chovanec z pracovních důvodů, ministr zemědělství Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně z Ministerstva pro místní rozvoj Karla Šlechtová z pracovních důvodů a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Já vás požádám, abyste snížili hladinu zvuku, hlasitosti, abychom se slyšeli, protože zde máme přihlášené.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Promiňte prosím, opravdu jsem si ještě včera večer nemyslel, že požádám o mimořádné zařazení bodu jako prvního bodu dnešního jednání. Současně ujišťuji dopředu, že se nejedná o žádnou obstrukci, a ujišťuji, že jako předkladatel jsem nejenom přesvědčen, ale i slibuji, že tento bod nemůže trvat déle než dvacet, maximálně třicet minut. Ale pokládám za nesmírně důležité, aby Poslanecká sněmovna k tématu, které chci navrhnout, alespoň těch několik minut jednala a především přijala usnesení.

Řada z nás, členů organizačního výboru, dnes ráno prodělala mírný šok, když se ze sdělovacích prostředků dozvěděla, že odpoledne odlétá do ruské Dumy s oficiálním souhlasem předsedy Poslanecké sněmovny pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip na pozvání místopředsedy ruské Dumy Železnáka, což je osoba, která je na seznamu nežádoucích osob Evropské unie i Spojených států pro svoji přímou účast na anexi Krymu.

Ta záležitost se tady diskutuje déle než měsíc, protože skutečně pan Železnák panu Filipovi toto pozvání poslal, pan Filip měl ambici sestavit oficiální delegaci Poslanecké sněmovny a na organizační výbor byl předložen návrh, aby tato delegace odcestovala. Vzhledem k tomu, že řada členů organizačního výboru vyjádřila dopředu svůj zásadní nesouhlas s touto oficiální cestou, iniciovanou takovýmto pozváním od konkrétní osoby vůči konkrétní osobě, a řada klubů dopředu avizovala, že jejich účast v takové delegaci je naprosto vyloučená, došlo k tomu, že na organizačním výboru byl tento návrh stažen. Řada z nás na organizačním výboru byla informována, že návrh je stažen, o žádné cestě se nehlasuje, nebude, věc je vyřízena. Poté, a já nepochybují o tom, že pan předseda Poslanecké sněmovny k tomu svůj mandát má, poté tedy došlo k tomu, že bez našeho vědomí, s obejítím organizačního výboru, pan předseda Poslanecké sněmovny podepsal tuto cestu osobně panu místopředsedovi Filipovi. Jinými slovy ve vnímání veřejnosti, mezinárodní veřejnosti, dnes odpoledne oficiálně místopředseda Poslanecké sněmovny České republiky, v době, kdy opět eskaluje situace ve východní části Ukrajiny, v době, kdy Rusko uznalo volby v obou dvou separatistických "republikách", odjíždí místopředseda české Sněmovny za člověkem, který je na seznamu embargovaných osob, jako oficiální reprezentant tohoto orgánu Poslanecké sněmovny.

Řada z nás to pokládá za vyloučené, řada z nás to může pokládat za správné, ale pokud byl obejit tímto způsobem organizační výbor, mám za to, že existuje jediná možnost, že svůj souhlas či nesouhlas s touto cestou vyjádří Poslanecká sněmovna svým usnesením. Dopředu říkám, že je to proto, že řada z nás si neumí představit, že za této situace chceme být reprezentováni panem místopředsedou Filipem u pana soudruha Železnáka. A pokud si to Poslanecká sněmovna přeje, je to její právo, ale nemůže to proběhnout takto anonymně, nemůže to proběhnout s obejitím organizačního výboru.

Dovoluji si proto požádat o zařazení pevného bodu, který by byl prvním bodem jednání dnešního dne: Stanovisko Poslanecké sněmovny k zahraniční cestě místopředsedy Filipa. Ještě jednou slibuji a skutečně se zavazuji, že se nejedná o obstrukci a že budeme vystupovat mimořádně časově střídmě a střízlivě, abychom Poslaneckou sněmovnu nezdrželi. Ale toto usnesení pokládáme za nezbytné. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Váš návrh jsem si poznamenal. Dále byl přihlášen pan poslanec Tejc a po něm pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl pevné zařazení tisku 181, novela zákona občanský soudní řád, který se týká regulace exekucí. Ten tisk je tady v Poslanecké sněmovně několik měsíců. Jedná se o první čtení, myslím si, že ho můžeme zvládnout za několik minut, nebo maximálně několik desítek minut. Byl bych rád, aby se jím mohli zabývat výbory. Myslím si, že řadu občanů trápí zneužívání exekucí. Je to poslanecký návrh, na kterém určitě budeme spolupracovat s Ministerstvem spravedlnosti při jeho možných úpravách. Já vás moc prosím, aby byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech tak, jak to samozřejmě čas dovolí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde písemnou přihlášku, to znamená, ta bude mít přednost před přihláškou z lavic, takže poprosím pana poslance Kolovratníka, aby přednesl svůj návrh na změnu pořadu.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré ráno, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, přicházím se standardní prosbou, chcete-li žádostí, volební komise a prosím dnes o pevné zařazení volebního bodu. Je to volební bod, který jsme nazvali volba předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47. Je to bod avizovaný. Připomenu, že minulý týden jsme tuto komisi obsadili, a teď tedy potřebujeme, pokud má začít pracovat, aby Poslanecká sněmovna řádně zvolila v tajné volbě jejího předsedu. Komise obdržela dva návrhy a já prosím, abychom tento bod zařadili dnes pevně ve 12.30 jako poslední bod před obědovou pauzou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Faltýnek a po něm pan poslanec Fiala.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Já jsem chtěl navrhnout – a neřeknu, že po dohodě předsedů politických klubů ze včerejšího večera, ale po nějaké diskusi, nelze to nazvat pevnou dohodou, ale po nějaké diskusi, pevně zařazení bodů dnešního jednání. Trošku to zkomplikoval kolega předseda Kalousek svým návrhem, protože jsem chtěl navrhnout, aby prvním bodem dnešního jednání byl z bloku prvních čtení návrh bodu číslo 14, sněmovní tisk 329, dluhopisový program, který předkládá ministr financí, a následně jako druhý až šestý bod v pořadí dnešní schůze body 8, 54, 55, 56 a 59, konkrétně sněmovní tisky 261, 304, 305, 306 a 337, které předkládá paní ministryně spravedlnosti, a následně potom jako sedmý a osmý bod body číslo 49 a 52, což jsou sněmovní tisky 277 a 296, a jako devátý bod z bloku smluv v druhém čtení bod schůze číslo 71, sněmovní tisk 136, jejichž předkladatelkou, všech těchto tří bodů, je paní ministryně práce a sociálních věcí. Takže já bych tento svůj návrh modifikoval ve vazbě na vystoupení pana předsedy Kalouska, aby pokud Sněmovna odsouhlasí zařazení prvního bodu návrh pana Kalouska, aby tento můj návrh byl zařazen jako druhý a další bod dnešní schůze Sněmovny. Pro jistotu písemně předávám řídícímu schůze. Děkuji. (Předává návrh předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A další v pořadí, pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno vám všem, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte, abych načel změny dvou bodů v dnešním programu. Jako první bych navrhl stáhnout tisk 145 z dnešního projednávání, což je návrh poslance Davida Kádnera na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Je to z toho důvodu, že předkladatel David Kádner je na zahraniční cestě. Tak se to sešlo, že bychom to načetli na příští schůzi, a chtěli bychom, aby u tohoto bodu, který si odpracoval jako předkladatel, byl a celý vám ho představil. Vyřadit.

Místo toho bychom si přáli dnes projednat tisk číslo 319, což je Ústava České republiky. Je to návrh zákona, který navrhl klub hnutí Úsvit, a chtěli bychom ho zařadit na dnes po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji, poznamenal jsem si. První pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom krátce. Já bych chtěl využít přítomnosti pana ministra obrany Stropnického a jenom

připomenout a požádat Sněmovnu o zařazení mimořádného bodu Informace o situaci kolem muničního skladu ve Vlachovicích-Vrběticích. Já bych jenom chtěl, aby pan ministr odpověděl na ty otázky, které jsem tady dával, a chci to tady ukázat, protože už to není 200 podpisů po návštěvě pana ministra vnitra a pana ministra obrany, kterou jsme viděli v přímém přenosu, teď už je to 800 podpisů pod peticí v této malé obci. Tady tu petici mám. To znamená, místo aby po té návštěvě pana ministra s panem ministrem vnitra se situace uklidnila a zůstali jsme stále u těch 200 podpisů, které jsem tady avizoval, pod peticí občanů ve Vlachovicích a Vrběticích, tak je jich od té doby čtyřikrát tolik a už je jich 800. To znamená, trochu se za to omlouvám, že musím znovu, ale protože pocházím z toho kraje, tak mi nezbývá, než znova tady přímo ukázat, že ta petice už narostla do velice tlustého fasciklu, a občané Vrbětic a Vlachovic žádají odpovědi na ty otázky, které jsem tady minulý týden panu ministrovi dal, a pan ministr mi slíbil, že tento týden mi na tyto otázky tady odpoví. Proto znova připomínám, žádám o zařazení mimořádného bodu, situace kolem výbuchu muničního skladu ve Vrběticích-Vlachovicích a podporuji svoji žádost čtyřnásobným množstvím podpisů občanů Vrbětic a Vlachovic, kteří žádají odpovědi na tyto otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dotážu se – zařadit na dnešní den, myslíte, nebo na pořad 19. schůze?

Poslanec Tomio Okamura: Ano, na dnešní den, a pokud možno jako první bod bych to chtěl zařadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě bude muset Sněmovna rozhodnout, protože pan předseda Kalousek chtěl zařadit svůj první bod...

Poslanec Tomio Okamura: Nevím, jestli je to možné, ale mně je jedno, jestli to bude první, nebo druhý bod, takhle bych to řekl, aby kvůli tomu tady nevznikl nějaký problém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě dám nejdřív hlasovat o návrhu pana Kalouska, poté o návrhu vašem.

Dále v pořadí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, pane místopředsedo. Schůze pokračuje třetí týden a myslím si, že by bylo dobře, kdyby se občas vládní návrhy taky proložily nějakými návrhy opozičními, ať to není tak jednostranné a ať tady naše návrhy neleží šest, sedm, osm měsíců.

Potvrzují slova pana předsedy Faltýnka, že jsme vlastně o tom, co načítá, byli informováni, ne že by na tom byla shoda. Dám mírně modifikovaný návrh, který do celého bloku asi deseti bodů vkládá dva.

Navrhují, abychom dnes v zásadě, pokud hlasování vyjde jako čtvrté, tzn. po návrzích pana poslance Kalouska a pana poslance Okamury a po návrhu pana předsedy Faltýnka o dluhopisovém programu, pokud tedy tyto body budou v tomto pořadí zařazeny, abychom za to zařadili bod číslo 32, sněmovní tisk 180, zákon o pozemních komunikacích. Pokud by to Sněmovna neschválila, variantně navrhuji, abychom o tom hlasovali, aby to bylo zítra jako druhý bod po písemných interpelacích.

Dále navrhuji, abychom dneska na 14.30 zařadili pevně návrh zákona o legalizaci výnosu z trestné činnosti, bod číslo 28 sněmovní tisk 146, kde už částečně rozprava v prvním čtení proběhla, ale asi pět schůzí zpátky. Od té doby nám to neustále vyřazujete z programu. Dnes pevně na 14.30. Pokud by to nebylo schváleno, variantně navrhuji, abychom to zařadili zítra jako první bod po písemných interpelacích.

A protože jsme konstruktivní opozice a občas chceme vládě pomoci, navrhuji, abychom zítra jako třetí bod po písemných interpelacích dodělali bod číslo 70, který jsme už dvakrát přerušili v prvním čtení. Je to mezinárodní smlouva mezi ČR a SR o uznávání dokladů. Zítra jako třetí bod po písemných interpelacích. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě někdo se hlásí ohledně změny programu? Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejdříve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kalouska, aby jako pevně zařazený první bod dnešního dne bylo Stanovisko Poslanecké sněmovny k zahraniční cestě místopředsedy Filipa.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento pevně zařazený bod jako první dnešního dne. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 130, přítomných poslankyň a poslanců 144, pro 83, tento návrh byl přijat. (Potlesk vpravo.)

Jako druhý budeme hlasovat bod pana předsedy Okamury, který žádá o zařazení bodu Informace o situaci muničního skladu ve Vrběticích. Je to druhý pevně zařazený bod dnešního dne.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 131, přítomných poslankyň a poslanců 144, pro 64, proti 60, návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Faltýnka, a to je pevně zařadit na jednání dnešního dne po již pevně zařazeném bodu předsedy... Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám procedurální návrh, abychom o každém z bodů hlasovali zvlášť. Děkuji. Některé chceme podpořit, některé ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Mám zde poznámku, zda mám postupovat podle toho, jak jste vystupovali v tom pořadí, anebo – protože někteří jste žádali o přednostní zařazení těch bodů a někteří jste říkali po pevně zařazených bodech. Když nebude námitka, dal bych hlasovat o návrhu pana poslance Faltýnka, a tak jak bylo řečeno, po jednotlivých návrzích. Námitka není.

V tom případě budeme hlasovat o návrhu pana poslance Faltýnka, který navrhuje pevně zařadit jako další bod dnešního jednání bod číslo 14, sněmovní tisk 329.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 132, přítomných poslankyň a poslanců 147, pro návrh 123, návrh byl přijat.

Zde bych se chtěl zeptat ještě pana předsedy Stanjury, protože to bylo dáváno v jednotlivých blocích. Teď máme blok druhý, kde je asi šest bodů. I o těch šesti bodech chcete dávat hlasovat jednotlivě? Dobře. Jako druhý až šestý bod na pořadu schůze budeme hlasovat jednotlivě.

První je pevně zařadit bod číslo 8, je to sněmovní tisk 261.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Máme hlasování číslo 133, přítomných poslankyň a poslanců 148, pro 77, návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevně zařazeném bodu číslo 54, je to sněmovní tisk 304. Mám zde požadavek na odhlášení, všechny vás odhlásím a požádám, abyste se znovu přihlásili.

Nyní tedy zahajují hlasování o zařazení bodu 54, sněmovní tisk 304 jako pevný bod dnešního jednání. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 134, přítomných poslankyň a poslanců 145, pro návrh 78, návrh byl přijat.

Dále zde máme žádost o pevné zařazení bodu číslo 55, je to sněmovní tisk 305.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 135, přítomných poslankyň a poslanců 147, pro návrh 83, návrh byl přijat.

Další bod je bod číslo 56, sněmovní tisk 306, jako další pevně zařazený bod.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 136, přítomných poslankyň a poslanců je 147, pro 84, návrh byl přijat.

Jako poslední bod v tomto bloku je bod číslo 59, sněmovní tisk 337.

Táží se, kdo je pro jeho pevné zařazení na dnešní den, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Máme hlasování číslo 137, přítomných poslankyň a poslanců 147, pro návrh 77 poslankyň a poslanců, návrh byl přijat.

Pouze zopakují, že předkladatelkou těchto bodů je ministryně spravedlnosti.

Dále je zde návrh, aby jako sedmý a osmý bod dnešního jednání dne byly body číslo 49 a 52. I o těch budeme hlasovat jednotlivě.

Táží se, kdo je pro, aby jako sedmý pevně zařazený bod dnešního dne byl zařazen bod 49, sněmovní tisk 277. Táží se, kdo je pro.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, tak zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování 138, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 84 poslankyň a poslanců, návrh byl přijat.

Dalším je návrh aby jako osmý bod byl zařazen bod číslo 52, sněmovní tisk 296.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro tento pevně zařazený bod, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Máme hlasování 139, přítomných poslankyň a poslanců 148, pro návrh 84, návrh byl přijat.

Dále, aby jako devátý bod v bloku smluv v druhém čtení byl pevně zařazen bod číslo 71, je to sněmovní tisk 136, kde předkladatelkou návrhu je ministryně práce a sociálních věcí.

Já zahajují hlasování a táží se, kdo je pro zařazení tohoto bodu pevně na dnešní program, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 140, přítomných poslankyň a poslanců 148, pro návrh 95, návrh byl přijat.

Dále je to návrh pana poslance Tejce, který chce po již pevně zařazených bodech zařadit bod číslo 181, regulace exekucí.

Já zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh. (Šum v jednacím sále.) Je to bod 33. Kdo je proti?

Máme hlasování 141, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 133, návrh byl přijat.

Potom je zde žádost pana poslance Kolovratníka, aby volební bod, který se týká vyšetřovací komise D47 a volby této volební komise, byl pevně zařazen na 12.30.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 142, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 146, návrh byl přijat.

Další v pořadí je pan poslanec Radim Fiala, který žádá vyřadit z dnešního programu sněmovní tisk 145 z důvodu, že pan předkladatel pan poslanec Kádner je na zahraniční cestě a není přítomen. Jedná se o bod 27.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 143, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 145, návrh byl přijat.

Další návrh, který zde má pan poslanec Fiala, je, aby po pevně zařazených bodech byl zařazen tisk číslo 313, bod 57.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Neklid a šum v pravé části jednací síně.)

Je to hlasování 144, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 39, tento návrh byl zamítnut.

Dále zde máme návrh pana předsedy Stanjury. Jen zde potřebuji upřesnit, protože vy jste říkal, že to chcete jako čtvrtý bod, což vzhledem k tomu, že jsme zařadili ty předešlé body pana předsedy Faltýnka – tak navrhuji, aby byly zařazené po již pevně zařazených bodech.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, pane místopředsedo, já myslím, že nemůžete modifikovat můj návrh. (Předsedající: Je to návrh, já se ptám.) Já jsem chtěl, aby to bylo po těch dluhopisech, a protože jsem slíbil a doporučovali jsme, ať se dluhopisy projednají co nejdříve – v této chvíli podle mě ty dluhopisy jsou druhý bod, takže navrhuji jako třetí bod, anebo pokud na tom budete trvat, tak jako čtvrtý, nemám s tím žádný problém. Takže necháme jako čtvrtý bod, tak jak byl původní návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je zde tedy návrh, abychom bod číslo 32, je to sněmovní tisk 180, o pozemních komunikacích, zařadili na dnešek jako čtvrtý bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 145, přítomných poslankyň a poslanců 148, pro návrh 49, návrh byl zamítnut.

Je zde tedy návrh, aby tento bod byl zařazen zítra jako druhý po písemných interpelacích.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 146, přítomných poslankyň a poslanců 148, pro návrh 98, návrh byl přijat.

Dále zde je návrh, aby zítra ve 14.30 jako první... (Hlas z pléna: Dnes.) Dnes ve 14.30 byl pevně zařazen bod číslo 28.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 147, přítomných poslankyň a poslanců je 148, pro návrh 41, návrh byl zamítnut.

V tom případě je zde druhý návrh, aby tento bod číslo 28 byl zařazen zítra jako první bod po písemných interpelacích.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 148, přítomných poslankyň a poslanců je 149, pro návrh 111, návrh byl přijat.

A máme zde poslední návrh a to je, aby zítra jako třetí bod byl pevně zařazen bod číslo 75 – po písemných interpelacích, ano.

Takže já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Máme hlasování číslo 149, přítomných poslankyň a poslanců je 149, pro tento návrh 51, návrh byl zamítnut.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu programu schůze. (Předsedající se obrací s dotazem na poslance Okamuru.) S přednostním právem se hlásíte, pane předsedo? Dobře.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom jsem chtěl říci, že jsem absolutně šokován arogancí vládní koalice, protože tady to není o Okamurovi ani o Úsvitu, který nemáte rádi (smích a šum v jednacím sále), ale je to o tom, že tady bylo... No tak já také nemám rád třeba mnohé z toho, co tady prosazovaly dosavadní strany. Takže to je zcela v pořádku, já to neberu v osobní rovině.

Jedná se ale o to, že vlastně opakovaně neumožníte panu ministrovi Stropnickému, který mi mezi čtyřma očima minulý týden slíbil, že na otázky odpoví a že je na ně ochoten tento týden odpovědět, tak jste se dohodli na tom, zřejmě i s panem ministrem, že nebudete odpovídat na otázky občanů. Já tady otázky z minulého týdne nechci číst znovu a nebudu je číst znovu. Už tedy nevím, koho zastupujete. Tato obec má cca tisíc obyvatel, nebo něco přes tisíc. Z toho je tady 800 podpisů občanů. Minulý týden jich bylo 200. Po návštěvě pana ministra Stropnického a pana ministra Chovance, která to měla uklidnit a vysvětlit, počet podpisů nespokojených občanů vzrostl čtyřnásobně, a tím pádem se de facto, když z toho

vyjmu děti, nezletilé, podepsali prakticky všichni občané této obce a okolí. A vy odhlasujete, že těmto občanům odmítáte odpovědět na jejich otázky, když vedle toho muničního skladu bydlí a každý den se bojí. Musí odtud s dětmi a rodinou jezdit do školy. (V sále je velký hluk.)

Tak nevím. Tady je celý štos petice, která čtyřnásobně narostla, vy říkáte, že bojujete za občany, a přitom jim zatajujete informace, nechcete s nimi hovořit. Ti lidé jsou absolutně bezmocní, protože od vlády nedostávají odpovědi, při přímé návštěvě jim taky nikdo neodpovídá, musí vedle toho bydlet, a vy jste tady opakovaně odhlasovali, že občanům neřeknete ani slovo! Tak kde je ta změna v té politice? Vždyť je to ještě horší, než to bylo do nástupu této vlády! Situace je úplně děsivá! A protože mnohé lidi z této obce osobně znám, tak vůbec nechápu, co to je za neuvěřitelnou aroganci.

A znovu prosím pana ministra, aby dodržel slib, který mi dal, že se vyjádří tento týden, říkal, že přibližně tento týden bude mít informace, a aby na tyto otázky tedy odpověděl. Prosím o co nejkonkrétnější odpovědi, aby vystoupil tím pádem sám, když to nebylo zařazeno na bod. Pan ministr může kdykoliv s přednostním právem vystoupit sám a sám informaci podat.

Teď je to, pane ministře, už jenom na vás, jestli budete ochoten přímo na čtvrté otázky, které jsem vám dal do ruky, takže je máte i u sebe, občanům veřejně odpovědět. Vaše vládní koalice vám zakázala odpovídat! Poslanci ČSSD, ANO a KDU-ČSL řekli ne, neodpovídejte, ne, nepodávejte informaci občanům, ne, neodpovídejte na to, co se tam bude dít dál a kam se třeba převezme munice, nebo co se vlastně plánuje a další otázky. A teď je to skutečně jenom na vás, pane ministře, jestli vstanete a půjdete odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Fiala, po něm pan předseda Míhola a po něm pan ministr Stropnický. (V sále je velký neklid.)

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, podle šumu ve sněmovně cítím, že tato věc rozbouřila velkou diskusi. Já to chápu. Já to považuji také za arogantní rozhodnutí vládnoucí koalice, kdy se na nás lidé obracejí a chtějí nějaké řešení, chtějí slyšet, co se bude dít dál, jaké přijmeme opatření, aby se to nestalo a aby byla zajištěna bezpečnost oblasti. Protože se na nás lidé obracejí i písemně, chci říct, že klub hnutí Úsvit se naprosto distancuje od rozhodnutí Sněmovny, která o těch věcech odmítá mluvit! A abychom se mohli poradit, co s touto věcí budeme dělat dál, tak vás žádám o hodinovou přestávku na jednání poslaneckého klubu hnutí Úsvit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě vyhláším přestávku. Máme 9.43, to znamená, že schůze bude pokračovat v 10.43. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 9.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.43 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Úsvit přímé demokracie. Než budeme pokračovat v našem jednání, nejprve přečtu omluvy. Z dnešního jednání se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Volný a od 10 do 11.30 se omlouvá pan ministr Stropnický – ale já ho tady vidím, takže ta omluva patrně neplatí.

Dalším přihlášeným do diskuse je s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL pan poslanec Míhola. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, jenom krátce směrem k poznámce pana předsedy hnutí Úsvit přímé demokracie, kterého tady ale nevidím, tak doufám, že se to k němu dostane, nebo mu to kolegové vyřídí.

Mě trošičku mrzí – já tady nechci zavádět debatu na to, komu se Úsvit líbí nebo nelíbí. Za klub KDU-ČSL jako jeho předseda říkám, že komunikuji se všemi kluby, to znamená i se sousedy z Úsvitu, jak s panem předsedou hnutí, tak s panem předsedou klubu, což jistě může potvrdit kolega Fiala. Mrzí mě proto taková nepřesná paušalizující tvrzení typu o aroganci vládní koalice. Když se podívá na hlasování v bodě, který chtěl zařadit, tak klub KDU-ČSL tento bod podpořil, mimo jiné i proto, že máme dva kolegy, kteří jsou ze Zlínského kraje, kde je obzvlášť tato problematika zajímavá, a zajímá nás to všechny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Míholovi. Dále je s přednostním právem přihlášen pan ministr Martin Stropnický. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jen zdůraznit, že se rozhodně nevyhýbám žádné debatě nebo diskusi o tom muničním skladu, ale byli jsme vedeni snahou postupovat podle toho, jak se situace vyvinula po příslušném usnesení vlády, kdy došlo k poměrně razantní změně režimu prací přímo na místě. Dohodli jsme se také, nebo požádal jsem příslušný výbor, aby mi bylo umožněno na příští schůzi výboru pro obranu informovat poslance tohoto výboru. Považoval jsem to za, řekněme, dostatečnou reakci. Asi to tak pan předseda Okamura, vaším prostřednictvím, pane předsedající, nevyhodnotil.

Ale já bych se moc přimlouval za jednu věc, abychom oprávněnou obavou o bezpečí občanů nevytvářeli atmosféru paniky nebo totální nejistoty. Není tomu skutečně tak. To, co vládní usnesení nařídilo, to Armáda České republiky splnila obratem. Na tom místě už působí. Dále se situace, mohu říci, zklidňuje, nikoliv že se nějakým způsobem vyhrocuje. Jenom bych prosil, abychom třeba nepřilévali oleje do ohně. Dělá se v tuto chvíli maximum, co je možné.

Nechci tady zneužívat svého přednostního práva, ale dovolím si říci ještě jednu větu. Všechny činnosti na místě probíhají pod velením Policie České republiky, a tak bych považoval za logické, že budou dotazy směřovány především tím směrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní se s přednostním právem hlásí pan předseda Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji panu ministrovi za to vystoupení. Jenom velmi krátce bych chtěl říci, že to není, co si myslí Tomio Okamura. Já jsem zastáncem přímé demokracie a já jsem tady sdělil, co si myslí občané, a doložil jsem to 800 podpisy občanů Vlachovic a okolí. To znamená, prosím, nepodsouvejte mi, že Okamura tady něco říká. Já jsem pouze v zastoupení zoufalých občanů, kteří vedle toho bydlí, a bohužel oni nejsou spokojeni s vašimi odpověďmi, s odpověďmi vlády. To není o mně. Prosím vás, aby mě někdo manipuloval do toho, že já jsem něco vyhodnotil, nebo ne. Já v té dané obci nebydlím. Bydlí tam velké množství občanů a petice narostla na čtyřnásobek.

Proto děkuji panu ministrovi, že vystoupil, ale znovu žádám vládu, aby ty občany ubezpečila a dala jim informace. Oni je nemají, a proto já v jejich zastoupení jsem se vás tady zeptal, zoufalých občanů. A znovu říkám – není to žádné vyhodnocení Tomia Okamury. Je to vyhodnocení občanů, kteří tam žijí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Protože nejsme v rozpravě, omlouvám se všem, kteří nemají přednostní právo a žádají o faktickou poznámku. Nemohu jim udělit slovo.

Pokud nikdo s přednostním právem nebude dále vystupovat, tak si dovoluji zahájit bod, který jsme zařadili na program našeho jednání.

143.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k zahraniční cestě místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa

Dovoluji si vyzvat pana poslance Kalouska, který tento bod navrhl, aby jej uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já děkuji za zařazení tohoto bodu na program schůze a slibuji, že budu velmi stručný.

Myslím, že ta situace je nám všem naprosto jasná. Nejde tady vůbec v zásadě o to, že byl obejit organizační výbor, byť nás to velmi mrzí jako neférové a

nekolégiální jednání. Už vůbec nejde o to, že bychom snad nepřáli panu místopředsedovi Filipovi výlet nebo pokládali za rozmařilost náklady spojené s tím výletem. To, o co opravdu jde a proč jsme přesvědčeni, že Poslanecká sněmovna má zaujmout stanovisko, je prestiž České republiky jako věrohodného partnera v rámci Evropské unie.

Po anexi Krymu vyhlásila Evropská unie jednomyslně, včetně tedy souhlasu České republiky, sankce vůči Ruské federaci, které potom ještě zesílila. Nyní s uznáním voleb v obou dvou separatistických republikách se začíná v Evropské unii mluvit o dalším zesílení sankcí. Od samého počátku je na seznamu nežádoucích osob Evropské unie místopředseda Státní dumy pan Sergej Železňak, který poslal své osobní pozvání panu místopředsedovi Filipovi s pozváním, aby přijela česká delegace.

Já vás, pane doktore Černý, nepřekřičím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo. Já si dovoluji ctěnou Poslaneckou sněmovnu požádat o klid. Pokud někdo má nějaké rozhovory, které nutně chce vést, a nechci jmenovat kolegy jak na levici, tak na pravici, tak prosím, ať je vede v předsáli.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, ale já prostě nemám tu průpravu z těch politických školení mužstva, a já to prostě nezvládám. (Předsedající: To vás ctí, pane předsedo, prosím, pokračujte.) Děkuji.

V situaci, v které jsme, pokud oficiální reprezentant České republiky, tedy místopředseda Poslanecké sněmovny, předseda parlamentní strany, navštíví ruskou Dumu na pozvání tohoto člověka, tak nám přece všem musí být jasné, jakým způsobem toho dokáže zneužít profesionální ruská propaganda a jakým způsobem o tom budou referovat zahraniční média. Nikdo z nás si samozřejmě ani nedělá iluze o tom, jak a jakým způsobem pan místopředseda Filip bude hovořit o společné politice Evropské unie v rámci sankcí vůči Ruské federaci. To tam bude vydáváno za stanovisko oficiálního českého reprezentanta, který oficiálně navštívil Ruskou federaci.

Já vás velmi prosím, abychom přešli té hanbě, abychom se nedostali do pozice, kdy znevěhodníme už tak některými nešťastnými výroky našich vysokých představitelů zviklanou pozici čitelného a věrohodného partnera. Přejme panu místopředsedovi Filipovi cestu do Moskvy. Koneckonců je 5. listopadu, necht' si tam se svými soudruhy oslaví prázdník velikoj oktjabrskoj socialističeskoj revoljucii. To je naprosto v pořádku a já jsem ten poslední, kdo by mu v tom bránil. Ale prosím, aby tam nevystupoval jako reprezentant Poslanecké sněmovny, aby tam nevystupoval jako reprezentant České republiky. A tomu můžeme zabránit tím, že přijmeme velmi jednoduché usnesení: Poslanecká sněmovna nesouhlasí se zahraniční cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železňaka.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Zároveň tím, že vystoupil jako první v tom bodu, prosím, aby zaujal místo u stolu zpravodajů.

Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, je potřeba říci pár slov, proč se tento bod ocitl na našem dnešním jednání. Pan kolega Kalousek zde říkal, že asi všem je jasné, o čem tu dnes jednáme, ale já se obávám, že tomu tak úplně není, a proto se budu věnovat procedurální stránce věci, jak k tomuto vyslání vůbec došlo.

Možná si vzpomínáte, kdo sledujete vystoupení jednotlivých politických stran při jejich tiskových konferencích, že zhruba před měsícem, nevím to úplně přesně, ale dá se to dohledat, se objevila v éteru možnost, že pan předseda Filip poletí do Moskvy a povede tam delegaci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Předsedové poslaneckých klubů byli osloveni, aby do této delegace nominovali své zástupce. Občanská demokratická strana, myslím, že TOP 09 také, odmítla tuto delegaci podpořit tím, že by své zástupce vyslala. A najednou se z toho stalo něco, s čím si ani místopředseda Filip, ale bohužel ani předseda Sněmovny Hamáček nevěděli rady, a tak přistoupili k podvodu, obmyslnosti, kterou vám teď popíšu.

Na organizační výbor byla předložena žádost o vyslání Vojtěcha Filipa, který povede delegaci, a organizační výbor měl o ní rozhodnout. Těsně před tímto rozhodnutím byl tento list, tato žádost stažena s tím, že tato cesta se stahuje a organizační výboru o ní jednat nebude. Uplynulo 14 dnů, je to buďto 14 dnů, nebo týden, co se organizační výbor znovu sešel. A zde by bylo asi potřeba, aby vystoupil místopředseda Sněmovny pan Bartošek, který tam asi netušil, co dělá, ve chvíli, kdy jsme projednávali jiné zahraniční cesty, se zeptal: A jak je to s tou cestou do Ruska? A najednou nastalo zděšení na straně předsedy Sněmovny, na straně místopředsedy Sněmovny, dívali se na sebe, jako co to má znamenat, a říkali: Nic, nic, s tím nic není, ta cesta nebude. A my ostatní členové organizačního výboru jsme přijali závaznou řeč, závazné stanovisko předsedy Sněmovny, který řekl, když cesta nebude, tak prostě cesta nebude.

A nyní se dozvídáme, že obmyslně obešel, podvedl organizační výbor tím, že tu cestu schválil, k čemuž tedy kompetenci má, ale dělá se to v případech, kdy předseda Poslanecké sněmovny schvaluje zahraniční cesty bez vědomí organizačního výboru pouze v případech, kdy z časových důvodů není možné, aby organizační výbor k tomu řekl své stanovisko. Zde ty příležitosti byly minimálně dvě. Měsíc času byl k tomu, aby předseda Sněmovny řekl, ať mu to organizační výbor schválí, místopředseda Sněmovny aby obhájil, s jakými záměry na tuto cestu jede. Ani jeden z nich to neudělal. Včera nebo předevčírem, nevím kdy, předseda Sněmovny

podepsal cestu, proti které věděl, že je odpor části Poslanecké sněmovny, věděl, do jaké zahraničněpolitické situace staví Parlament. Připomenu, že jsme přijali usnesení v začátku toho roku, jímž odsuzujeme postup Moskvy vůči Ukrajině a anexi Krymu, a nyní tam takto podloudně, podivně, temně za pomoci intrik a nevím jakých dohod a nevím, i zda těch pánů, které zmiňuje správa BIS, tedy o tom, kolik se tady šíří zvláštních zástupců, špiónů na ruském velvyslanectví, tak za pomoci těchto osob je vyslán místopředseda Poslanecké sněmovny do Ruska.

Já v tom vidím bezpečnostní riziko pro naši zemi, vidím v tom naprosto bezprecedentní podvodné jednání ze strany předsedy Poslanecké sněmovny, konspirační jednání s místopředsedou, protože věděli, že tato cesta visí ve vzduchu, a nám na organizačním výboru lhali.

To je mé stanovisko k tomu. Velmi podporuji usnesení, které zde navrhl pan kolega Kalousek. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové. Dále se hlásí pan poslanec Černý. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte jenom pár slov na toto téma.

Já naprosto sdílím rozhořčení členů organizačního výboru, kteří se cítí zřejmě podvedeni, nebo minimálně nepřesně informováni. Nicméně nedovedu v tuto chvíli odpovědět na otázky, které tady zazněly. Nejsem členem organizačního výboru. Mám tu čest zastupovat předsedu našeho výboru, který je ale v tuto chvíli právě na zahraniční cestě, předpokládám, že služební, doufám, že ne soukromé. Je tam s předsedou sněmovny panem Hamáčkem, a tudíž tady nejsou. Není tady ani Filip, ten je pravděpodobně někde ve vzduchu v tuto chvíli, a pokud bychom chtěli zabránit hanbě, jak tady bylo řečeno, tak nám asi nezbude, než vydat pokyn naší protivzdušné obraně, aby udělala, co umí, a to letadlo sestřelila. Ale nevím, jestli to je to správné řešení. Zřejmě už nezabráníme tomu, aby místopředseda Filip přistál pravděpodobně v Moskvě, nevím, kam přesně letí.

Mně je známo jen jedno jediné – že údajně by se měl asi dnes večer setkat mj. s poslanci ruské Dumy, zřejmě s členy zahraničního nebo nějakého podobného výboru, ale víc bohužel nevím. Netuším ani, proč předseda Sněmovny kolega Hamáček podepsal tuto zahraniční cestu, a už vůbec netuším, proč obešli organizační výbor. Tomu prostě nerozumím. Je to proti zásadám. Víte, že místopředseda Filip, který měl svého času v gesci tyto věci, vždycky dbal na to, aby organizační výbor byl o všem informován, aby všechno probíhalo prostě tak, jak má, a v tuto chvíli to tak zkrátka není.

Nechci se pouštět do spekulací, co z toho může udělat propaganda ta nebo ona, bezesporu pracují obě. Nevím, která lépe, která hůř, ale pracují obě a velmi intenzivně. A mám jenom jednu velkou obavu, že čím víc budeme tento v podstatě vnitřní problém Sněmovny – protože to je selhání vnitřních orgánů Sněmovny, které

zřejmě nekonaly, tak jak měly. Pokud budeme tento problém příliš ventilovat, tak věci podle mého názoru příliš nepomůžeme.

Nesouhlasím s paní kolegyní Němcovou, že by to bylo nějaké zvlášť velké bezpečnostní riziko, pokud už ta cesta je v běhu, pokud už tomu nedokážeme efektivně zabránit jinak, a doporučuji proto, abychom vyčkali do té doby, než nám oba zmínění aktéři této eskapády, tedy jak předseda Sněmovny pan Hamáček, tak místopředseda Sněmovny pan Filip, podají vysvětlení. Proto si tedy dovolím navrhnout odročení tohoto bodu, přerušení tohoto bodu do doby, než budou oba přítomni. Filip se má, pokud vím, vracet zítra večer nebo v noci a pan Hamáček snad někdy v pátek, nevím. Ve chvíli, kdy budou přítomni, můžeme se relevantně vrátit k tomuto tématu a projednat ho tak, abychom zjednali pořádek, nápravu a pokud možno zabránili k tomu, aby se podobné excesy opakovaly, ale zřejmě už nedokážeme zabránit tomu, aby tato zahraniční cesta neproběhla. Zřejmě jsme z výkladu, který tady zazněl, už pochopili, že nejde o soukromou cestu, že jde o cestu, která už bude vnímána jako zahraniční cesta v gesci našeho parlamentu. S tím už asi nic nenaděláme, ale budeme muset počkat na vysvětlení obou pánů, co všechno bylo ve věci nebo proč se rozhodli, tak jak se rozhodli. A protože oba dva jsou velmi dobře znalí procesů, které ve Sněmovně zahraničním cestám předcházejí, tak jsem přesvědčen, že mají dost důvodů, dost argumentů pro to, aby ospravedlnili svoje jednání, a netrpělivě budu čekat, až tak učiní. Ale dokud tady nebudou, považují další projednávání za spíš bezpečnostní riziko pro nás, protože se jen budeme dehonestovat navzájem a k ničemu dobrému to nepovede. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. On dal procedurální návrh, ale pan zpravodaj se hlásí se stanoviskem zpravodaje. O procedurálním návrhu dám ihned bez rozpravy hlasovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já tomu rozumím. Nicméně jako zpravodaj i jako předkladatel návrhu usnesení říkám, že jakkoli toto stanovisko by za normální situace znělo korektně, tak se nejedná o nic jiného, než aby jeho přijetím dosáhl jeho navrhovatel toho, že cesta bude skutečně vnímána jako oficiální zahraniční cesta z České republiky, což je přesně to, čemu se my, kteří jsme mými ústy předložili návrh toho usnesení, snažíme zabránit.

Nestane se dneska večer nic jiného, než že se místopředseda – já vím, že je ve vzduchu, a bylo pravděpodobně důležité to před námi utajit do poslední chvíle. Proto jsme se to dneska dozvěděli až z novin. Nestane se nic jiného, než že místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip se dnes večer sejde s poslanci ruské Dumy na pozvání Sergeje Železnaka, embargované osoby v rámci Evropské unie, a sejde se s nimi jako oficiální reprezentant Poslanecké sněmovny. A cokoli tam bude říkat, bude říkat Poslanecká sněmovna jeho ústy. Ti z vás, kteří budou hlasovat pro přerušení, tak s touto situací budou souhlasit. Budou souhlasit, že dnes večer za vás mluví Vojtěch Filip se Sergejem Železnakem. My z vás, kteří to nechceme riskovat, kteří jsme přesvědčeni, že to ohrožuje významným způsobem prestiž České republiky

jako spolehlivého partnera v rámci Evropské unie, my z nás, kteří jsme přesvědčeni, že to zásadním způsobem devaluje a znevěrohodňuje oficiální zahraniční politiku České republiky, my vás prosíme, abychom – té cestě se nedá zabránit. Vojtěch Filip se dnes sejde se svými soudruhy. Ale jenom na vás záleží, jestli se s nimi sejde jako Vojtěch Filip, předseda KSČM, anebo Vojtěch Filip, zástupce nás všech.

Já vás varuji, já vás prosím, aby zastupoval nás všechny. Ať si zastupuje svoji stranu! (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To bylo stanovisko k tomuto návrhu. Pan poslanec Černý chce modifikovat nějakým způsobem svůj návrh, o kterém dám potom bez rozpravy hlasovat.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Nechci ho modifikovat, chci jen pana zpravodaje vašim prostřednictvím upozornit na to, že tu mám propagandu jsem myslel, že necháme (poznámky v sále) – já mám přednostní právo, pánové v tuto chvíli, tak jako vy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane kolego, rozumím přednostnímu právu, nicméně s přednostním právem byste byl čtvrtý v pořadí. Teď tu mám přihlášené tři jiné. Pokud nechcete modifikovat svůj návrh, je mou povinností dát o něm hlasovat. Mám tady žádost o odhlášení všech. Odhlášíji vás tedy a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Dám hlasovat o přerušení tohoto bodu do doby přítomnosti obou jmenovaných, tj. pana předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka a pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 150, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 71, tento návrh nebyl přijat. (Potlesk vpravo.)

Budeme pokračovat dále. S přednostními právy se nejprve přihlásili: pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola, po něm pan předseda Stanjura, po něm pan místopředseda Bartošek, po něm pan poslanec. Takže tito tři. Prosím pana předsedu Miholu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, chtěl bych za klub KDU-ČSL říct, že s touto cestou nesouhlasíme, připojujeme se k argumentům, které zde již byly vzneseny, a jsme připraveni podpořit usnesení, které zde bylo zmíněno panem předsedou Kalouskem. Domníváme se, jenom krátce shrnu, nejen nešťastný termín a situace, ale především opravdu považujeme za velmi nešťastné, aby Poslaneckou sněmovnu České republiky reprezentoval zástupce jedné strany, a

ještě na základě přání člověka, který je, jak zde bylo rovněž zmíněno, na indexu jak v Evropské unii, tak ve Spojených státech.

Chtěl bych ale zároveň také zdůraznit, že KDU-ČSL určitě není stranou, která by se nějak chtěla bránit diskusi nebo předávání informací. To ostatně předpokládám, že i kolegové z dalších stran by rádi ty informace měli. Ale u nás vlastně celé jednání tady o té delegaci skončilo na tom, že jsme nedostali ani nějaký podrobný program, byl obejit vlastně organizační výbor a byli jsme připraveni navrhnout, když tedy komunikovat a informovat se, tak vyváženě. Chtěli jsme navrhnout spojení té cesty do Moskvy s cestou na Ukrajinu, aby tedy skutečně, když informace a vyváženost, tak aby to bylo opravdové, a ne jenom jako.

Vnímáme také ohlas v zahraničním tisku. Viděl jsem několik článků, které se tímto zabývaly více či méně a upozorňovaly na to, že Česká republika tady podobnými přístupy se stává potom takovým slabým článkem Evropské unie, anebo vůbec tady těchto postojů vůči situaci na evropském východě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Jiřímu Miholovi. Dále, dalším přihlášeným do rozpravy je pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se asi nebudu vracet k té historii. Všichni předsedové klubů dostali před několika týdny dopis pana místopředsedy Filipa. Když to parafrázuji: "požádal mě ruský velvyslanec, abych na pozvání toho člověka, na kterého je embargo, zorganizoval cestu Poslanecké sněmovny nebo delegace pod mým vedením". Takhle to bylo formulováno i z ruské strany.

Ale já bych se chtěl zeptat členů vlády. Velmi často slyšíme jak na rozdíl od minulého volebního období či předminulého jsou sladěny zahraničněpolitické aktivity všech ústavních činitelů. Já to v tomto případě nevidím. Vidím jasně rozpory ve vyjádření prezidenta, jednotlivých členů vlády, nyní předsedy Poslanecké sněmovny, který rozhodl, že ta cesta se uskuteční. Já bych rád požádal premiéra, ten tu ovšem není, ministr zahraničí je myslím na služební cestě, tak to rozumím, že je omluven. Tak v tom případě bych požádal asi pana vicepremiéra (Babiše), aby nám řekl stanovisko vlády k této cestě a k tomu, co se vlastně stalo. (Poznámka z pléna.) Já za to nemůžu. Kdyby tady byl premiér nebo ministr zahraničí, to děláte jako naschvál, ale my skutečně neorganizujeme přítomnost členů vlády. To je zodpovědnost vládní koalice, a ne opozice. Kdyby tady byli dva vicepremiéři, tak si aspoň mohu vybrat, kterého z nich požádám, ale druhý vicepremiér prostě přítomen není. Jestli se té odpovědi zhostí jiný člen vlády, tak mně to vůbec nevádí, jestli odpoví ministr životního prostředí nebo ministr obrany. Fakt ne. Ale chtěl bych, aby někdo za vládu formuloval stanovisko, jak se k tomu staví vláda.

Přece je slušné, když jste někde na návštěvě, a zcela běžné, že v rámci té návštěvě oplatíte to pozvání, recipročně. Což v tomto případě nejde, protože naše vláda se

připojila k těm sankcím. To jsou i naše sankce, to nejsou sankce Američanů a Bruselu, ale jsou to i sankce České republiky, a evidentně tohoto člověka nemůžeme recipročně pozvat, protože bychom postupovali sami proti svým vlastním sankcím. Takže si myslím, že schválením této zahraniční cesty pan předseda Hamáček prostě postupuje proti postoji české vlády. My jsme ten postoj ocenili, v mnoha parlamentních debatách jsme říkali, že v tomto bodě má vláda České republiky naši podporu. A tady vidíme jasný rozpor a byl bych rád, kdyby někdo z vládních činitelů to buď okomentoval, nebo řekl aspoň stanovisko ministra či vicepremiéra. Je mi jasné, že nemůže tlumočit stanovisko vlády jako celku, že pravděpodobně, a považuji to takřka za jisté, že vláda o tom v celku, jako celek nejednala. Proč by o tom také jednala vláda, když my jsme se všichni domnívali, že ta cesta prostě neproběhne. Ani ti navrhovatelé neměli odvalu vystavit organizační výbor hlasování. Protože jestli je tam nějaká většina, která je přesvědčená, že ta cesta prostě se uskutečnit má, mohlo to jít standardně, vládní koalice má většinu v organizačním výboru, mohlo to být schváleno, my bychom to sice kritizovali, nicméně bychom ten bod neměli na plénu a plně bychom respektovali toto. Tam to bylo staženo, čímž jsme jasně pochopili, že ta cesta nebude, a včera večer jsme se vlastně z médií dozvěděli, když se na to dotazovali, že ta cesta se prostě uskuteční.

Takže bych poprosil některého z členů vlády, abyste to nevnímali, že se obracím jenom na vašeho předsedu, já jsem to tak nemyslel. Bohužel tady není ani premiér, ani ministr zahraničí. Děkuji. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Už do rozpravy s přednostním právem je přihlášen pan ministr Stropnický, nicméně teď má přednost pan místopředseda Bartošek, po něm pan místopředseda poslaneckého klubu KSČM Černý, po něm výše zmiňovaný pan ministr obrany Martin Stropnický, po něm pan předseda Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Myslím si, že věc je poměrně jednoduchá. Vzhledem k tomu, že organizační výbor tuto cestu neprojednal, není možné na cestu místopředsedy Filipa nahlížet jako na cestu, kdy někdo reprezentuje Poslaneckou sněmovnu. A to, co je zásadní, je, že tato cesta byla dlouhodobě diskutována, a proto jsem se na organizačním výboru zeptal, jakým způsobem se s tím pozváním naloží. Zeptal jsem se a odpověď, kterou jsem dostal, je, že vzhledem k tomu, že organizační výbor tuto cestu neprojednal, tak se žádná cesta nekoná. Tuto odpověď jsme dostali. Mně osobně to stačilo, bral jsem to za vyřešené. Pravda je, že mě tato informace také zaskočila a poměrně nemile překvapila.

Za lidovce chci říci, že vyslovujeme s touto cestou zásadní nesouhlas. Jednak nebyla projednána v organizačním výboru, za druhé není reprezentativní, není to delegace Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, že to bereme jako poměrně bezprecedentní krok, tak budeme chtít, aby to bylo zařazeno na jednání dalšího organizačního výboru, a návrh, který předneseme, je ten, že se budeme bavit, zda je vůbec nárok na proplacení této cesty v okamžiku, když nebyla schválena

organizačním výborem. Tato návštěva se koná v době, kdy ruská strana uznává pseudovolby na části Ukrajiny, a myslíme si, že kdyby se měla konat cesta, tak by měla být vyvážená a reprezentativní. Lidovci nepovažují tuto cestu za reprezentaci Poslanecké sněmovny ve světě.

Děkuji. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Bartoškovi. Nyní s přednostním právem za poslanecký klub KSČM pan místopředseda Černý. Prosim, pane místopředsedo.

Poslanec Alexander Černý: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu pochopitelně opakovat všechno, co tady zaznělo. Byl bych také rád, kdybych měl víc informací, a předpokládám, že i vy byste rozhodovali daleko snadněji, kdybyste slyšeli vyjádření například ministra zahraničních věcí, když už o něm dnes byla řeč, nebo někoho z dalších aktérů té kauzy. Ale ti tady nejsou. Prostě tady nejsou. Proto se nebudu vracet k návrhu, který už byl prohlasován a se kterým jste nevyjádřili souhlas.

Přesto dávám ke zvážení, zda by nebylo rozumné přece jen, dřív než se pustíme do eskapády, jestli je, nebo není cesta kolegy Filipa oficiální cestou, je-li podepsána předsedou Sněmovny, je-li s ní vyjádřen souhlas. Ta informace, co běžela dnes dopoledne nebo ráno v televizi na liště, mě spíš ujišťovala o tom, že je to oficiální cesta, rozhodně to nevypadalo jako soukromá cesta. A doporučoval bych nejprve získat alespoň po telefonu, je-li to vůbec možné, nevím tedy, kde předseda Sněmovny v tuto chvíli je, jestli je také v letadle, nebo už někde přistál, já nevím ani – v Portugalsku? Nebo kam měli letět? (Hlas: V Albánii.) Nebo v Albánii, aha, to je zase jiný výbor. Takže možná že už je na telefonu, možná už je s ním možno komunikovat, možná ví víc než my. Já to prostě nevím. Rozhodně bych se přikláněl k tomu, abychom vyslechli alespoň po telefonu jeho stanovisko. Proto bych chtěl požádat sekretariát předsedy, jestli by nebyl schopen se s ním spojit a informovat ho o tom, co nás velmi zajímá, protože v opačném případě si nedovedu dost dobře představit, jak bude realizováno to, co tady navrhuje pan zpravodaj.

Tedy je to soukromá cesta pana Filipa? No dobře. Tak mu to zkuste nějak vzkázat. Pošleme za ním co? Poštovního holuba? – tady někdo radí. Výborně. No tak jestli je to v našich silách, aby věděl, jak se má po vystoupení z letadla chovat, tak to můžeme klidně zkusit. Ale jinak se obávám, že bude stejně to naše další jednání mírně řečeno neproduktivní, protože k ničemu rozumnému nepovede.

Takže doporučuji pokusit se spojit s oběma aktéry, vyslechnout si jejich stanovisko, ať víme, co je vedlo k tomu, že jednali tak, jak jednali. A pak se poradit, co dál. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane místopředsedo, nicméně Poslanecká sněmovna nemůže úkolovat sekretariát jak pana předsedy, tak kohokoliv jiného. Jednání Poslanecké sněmovny se týká pouze řádně zvolených poslanců.

Dále s přednostním právem a patrně se stanoviskem vlády pan ministr obrany Martin Stropnický, po něm pan předseda Okamura, pan předseda Sklenák, pan předseda Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nevím, jestli se to, co řeknu, dá označit za stanovisko vlády, ale to je spíš ze skromnosti, s prominutím, než nějakého alibismu. Já se omezím na fakta.

Organizační okolnosti celého výletu jsou velmi nejasné. Na čí pozvání se akce koná? Na pozvání vysokého představitele politické reprezentace současného Ruska. Toho Ruska, které anektovalo Krym, například. Pan Sergej Železnjak je na indexu EU. Tento index je součástí sankcí EU. K sankcím EU se Česká republika přihlásila. Zdůrazňovala, že je zapotřebí zachovávat unijní jednotu.

Nedávno proběhly volby v Doněcké a Luhanské oblasti. Pod ostrahou samopalů byli demokraticky zvoleni dva představitelé, o kterých nikdo přesně neví, odkud přišli. Takže teď už mají legitimitu řádného zvolení. Ale asi ne řádného podle našich představ a norem. Ruská federace tyto představitele uznává, demokratické země nikoliv.

Možná ještě jeden detail: vzdušný prostor řady evropských zemí je soustavně a intenzivně narušován ruskými nadzvukovými letouny.

Já bych to nezlehčoval takovými poukazy na to, jestli je pan místopředseda teď někde ve vzduchu nebo v luftě. Mně tato fakta bohatě stačí, abych konstatoval, že jsou v přímém protikladu s našimi zahraničněpolitickými zájmy. To je všechno, co k tomu mohu říct. Děkuji. (Silný potlesk z pravé poloviny sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi obrany za jeho slova. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Po něm se připraví pan předseda Sklenák.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi sdělit stanovisko hnutí Úsvit. Já jsem členem organizačního výboru. My nesouhlasíme s tím, že tato cesta nebyla odsouhlasena organizačním výborem, protože tam nebyla časová tíseň. Rozumím tomu, když pan předseda Hamáček, a tam má tu pravomoc, odsouhlasí někomu zahraniční cestu, když je časová tíseň a organizační výbor už nezasedá. Ale tady ten čas byl dostatečný. To téma tam bylo dokonce i nadneseno, ovšem nebylo prodiskutováno. Takže my si myslíme, že jménem parlamentu by tato cesta rozhodně touto formou probíhat neměla.

Na druhou stranu je nám velice líto, že oba aktéři tady nejsou. Takže určitě by nebylo od věci, aby se oba přímo vyjádřili, jak pan předseda Filip, tak pan předseda Hamáček. A je tedy škoda, že zrovna to tady projednáváme v tomto okamžiku, kdy se nemůžeme dozvědět od pana předsedy Hamáčka konkrétní důvody, co ho k tomu

vlastně vedly. Takže to trošku považují, že ta debata ani dneska nemůže být v podstatě relevantně ukončena.

A závěrem jsem chtěl ještě jednou říci, že co se týče tématu návštěvy, tak hnutí Úsvit, pakliže by to skutečně bylo o tématu protiruské sankce a vliv na české podniky, které tam exportují, tak to je určitě diskuse, které bychom se rádi zúčastnili. A škoda, že diskuse ohledně této cesty na toto téma tím pádem neproběhla ani na organizačním výboru a to téma samotné o sobě by potřeba zajisté bylo.

Takže jsem se vyjádřil ke všem třem aspektům této cesty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Dalším řádně přihlášeným s přednostním právem je pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo. Připraví se pan zpravodaj Kalousek.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Jedna poznámka je ta, že mě docela překvapuje vyjádření některých mých předřečníků, protože ta historie byla taková, že předsedové všech poslaneckých klubů dostali dopis pana místopředsedy Sněmovny Filipa s tím, že chce připravit delegaci Poslanecké sněmovny. Vyzval nás, abychom nominovali každý klub nějakého zástupce do této delegace. A byl jsem to já, který měl pochybnosti, jestli by ta delegace měla jet do Moskvy. Docela mě překvapilo, že v jeden okamžik mi pan předseda Filip sdělil, že už všechny kluby s výjimkou jednoho a klubu sociální demokracie svého zástupce nominovaly. Kolegové z ANO tam měli pana kolegu Raise, za KDU-ČSL měl jet pan předseda klubu Mihola a další. Tuším, že klub ODS byl ten, který nenominoval, a my jsme se jako sociální demokracie o tom chtěli bavit. Pak proběhl ten organizační výbor, o kterém se zde bavíme. Ale ten se tou cestou nezabýval, protože tam měl být předložen materiál na stůl a ten materiál na stůl předložen nebyl. A já jsem pochopil dotaz na následujícím organizačním výboru pana kolegy Bartoška, že se táže na cestu té delegace. Na tu mu bylo odpovězeno, podle mého názoru, že ta se neuskuteční. Takhle jsem to jako člen organizačního výboru pochopil já.

Co se událo poté, bohužel skutečně nevím. Nevím, s jakou žádostí se obrátil potom pan místopředseda Filip na předsedu Hamáčka, co vedlo a k jakým krokům pana předsedu Sněmovny Hamáčka. A myslím si, že skutečně bez jeho přítomnosti a bez přítomnosti pana místopředsedy Filipa o té věci těžko můžeme rozhodovat. Když tady slyším taková odvážná tvrzení, jako že to bylo podvodné a konspirační jednání a že bylo cílem něco utajit, tak si myslím, že k takovým soudům bychom tady neměli přistupovat, dokud se k těm okolnostem nevyjádří pan předseda Hamáček. Děkuji. (Potlesk části poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Sklenákovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych si, aniž bych si kohokoliv přál omezovat, tak bych si velmi přál, kdyby to mohlo být vnímáno jako závěrečná řeč zpravodaje, protože si myslím, že ta věc je všem naprosto jasná. Tu zkušenost, pane předsedo Sklenáku prostřednictvím pana předsedajícího, má většina předsedů klubů v této Sněmovně. I za mnou byl pan předseda Filip, že už dali všichni svého zástupce, jenom já ne, a ať někoho rychle dám. A já jsem říkal, že mu nikoho nedám. Takže to je taková ta pohádka o slepičce a kohoutkovi.

Ale prosím pěkně, já jsem nenavrhl ten bod a to usnesení proto, abychom řešili, jak se to mohlo stát, proč byl obejit výbor, kdo za to může. O tom ta diskuse vůbec není. O tom si můžeme povídat na organizačním výboru za týden, za 14 dní libovolně dlouho. Já jsem ten bod navrhl právě z důvodu časové tísně. Dnes večer se místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip s oficiálním mandátem předsedy Poslanecké sněmovny setkává s reprezentanty Státní dумы Ruské federace a jeho hostitelem bude Sergej Železnjak. Neumím to říct lépe, než to řekl pan ministr Stropnický. Jenom odkazují na jeho slova. Toto je v přímém rozporu se zahraniční politikou České republiky a my bud' přijmeme usnesení, že s tou cestou nesouhlasíme, a pak dáme celému světu zprávu, že nás tam nezastupuje, anebo takové usnesení nepřijmeme a potom celý svět bude vědět, že Vojtěch Filip tam dnes zastupuje Českou republiku. O nic jiného nejde, proto není čas! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Benešik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nevím, jestli jsem to správně pochopil, ale údajně téma jednání s ruskou stranou mělo být to, jaký má zpětný efekt uvalení sankcí Evropské unie na Ruskou federaci. Pokud se někdo chce s představiteli Ruské federace bavit o tom, jak nás poškozují námi uvalené sankce na Ruskou federaci, tak to považují opravdu, ale opravdu za minimálně nepřilíš prozíravé. To jsou přece věci, které se na takových fórech absolutně nesdělují, a je to naší vnitřní záležitostí. Proberme se!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Benešikovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, ač jsem vládní koaliční poslanec, nebudu zastírat, že poněkud zírám, jaký program má tento týden tato Sněmovna. Ale vidím, že se dostaneme i k velice zajímavým bodům. Nezasťírám též, že jsme hodiny strávili významným bodem lesní školky, tomu jsme se věnovali intenzivně. Ale najednou, jak zde poslouchám diskusi k současnému bodu, tak mě zarazila jedna věc. A já nevím, jestli jste to jako poslanci Parlamentu České republiky zaznamenali. Pan ministr obrany zde v diskusi vystoupil a kromě

jiného poznamenal, a já nemám důvod jeho slovům nevěřit, že opakovaně vzdušný prostor narušují nadzvukové letouny Ruské federace.

Dámy a pánové, já nejsem členem výboru pro obranu ani se nevyznám v tom, co je a co není tajné, ale jelikož jste poslanci České republiky, já si myslím, že když už jsme věnovali tolik času lesním školám, že pro poslance suverénní země je daleko závažnější, aby nám někdo vysvětlil, kam ty letouny létají a co se proti tomu činí. To je pro mě poměrně zásadní bod a jako bývalý voják bych rád slyšel na toto jistou odpověď. Děkuji. (Potlesk ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce na kolegu Romana Sklenáka. Už jsem to tady říkal, ale pro jistotu to opakuji. To, že se uvažovalo nad tím, koho klub deleguje, to je samozřejmě možné, ale nedošlo to dál. My jsme rozhodně o nikom nerozhodli bez programu. To se velmi ohrazuji. V žádné diskusi předtím, co se týká informací, nebo jak sdělil kolega Benešik, zvažovali jsme jiné téma, než nakonec tady vyplývá z té cesty do Ruska. Takže bych se opravdu velmi ohradil proti tomu, že vlastně všichni už byli připraveni souhlasit. Vůbec to dál nedošlo. To bylo na samém počátku. Tak abychom si to nepletli. Každá věc má nějakou proceduru a u nás to bylo hned na počátku utnuto. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa, po něm je přihlášen pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré poledne, vážené kolegyně, kolegové. Možná jenom pro jistou informaci a efektivitu – padl tady dotaz, že by se tady mělo projednávat, jak ta letadla narušují vzdušný prostor a podobně. Není tady předseda výboru pro obranu, takže jako místopředseda výboru pro obranu: každá politická strana má svého zástupce ve výboru pro obranu. Řešme to na výboru pro obranu! Pokud budete chtít informace, ať vám to řeknou vaši zástupci, kteří v tom výboru pro obranu pracují. Nezdržoval bych tím jednání Sněmovny. Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO a ministra obrany.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ano, skutečně zařazení jakéhokoliv jiného tématu má pan poslanec Koskuba či kdokoliv jiný možnost navrhnout každý den ráno půl hodiny po zahájení Poslanecké sněmovny.

Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já se tedy, pane místopředsedo výboru pro obranu Chalupo prostřednictvím pana místopředsedy, omlouvám, ale pokud vás jako místopředsedu tohoto výboru nechává naprosto chladným to, co tady před chvílí zaznělo... My tady svoláváme, nebo respektive vy tady svoláváte mimofádné výbory kvůli mnohem větším banalitám než tomu, co tady dnes zaznělo. Já naprosto souhlasím s tím, co tady řekl pan doktor Koskuba. Myslím si, že určitě výbor pro obranu by se tím zabývat měl, nebo by se tím měla zabývat tato Sněmovna. Je to informace, která je čerstvá. A kdo jiný než Poslanecká sněmovna Parlamentu by se měl zabývat bezpečnostními otázkami? (Potlesk poslanců ODS a KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj Kalousek, po něm pan poslanec Koskuba a po něm pan ministr Stropnický.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kolegové, na kolenou vás prosím, možná někdo někomu skáče na takzvané bílé pejsky. Máme jediné téma: náš postoj, jestli nás zastupuje, nebo nezastupuje dnes, zítra a pozítří Vojtěch Filip v Ruské federaci. Kdokoliv z nás tady řekne nějakou košatější větu, ti ostatní mu na to skáčou. V tuto chvíli se už pan místopředseda Vojtěch Filip pohybuje na území Ruské federace jako námi zplnomocněný vyslanec. Utněme to tím hlasováním a všechna ostatní důležitá témata přenechme jiným bodům a jiným dnům. Ale teď jsme pod časovým tlakem, abychom včas vzkázali Evropě a celému světu, budeme-li mít k tomu tu sílu a většinu, že nás tedy opravdu dnes v Moskvě Vojtěch Filip nezastupuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Koskuba, po něm s faktickou poznámkou pan ministr Stropnický, po něm pan poslanec Galal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se panu kolegovi Kalouskovi omlouvám. Víím, že zde máme jedno téma. Nejsem tak negramotný, abych si ho nemohl na tabuli přečíst. Ale omlouvám se i kolegovi z výboru pro obranu. Toto je Poslanecká sněmovna. Tady se diskutuje. Omlouvám se vám, ale během jednání jsem zaslechl od ministra obrany, že došlo k tomu, co jsem komentoval.

Ano, jestliže pan kolega Kalousek je znepokojen, a já ho chápu, že se teď někde pohybuje delegace bez souhlasu, tak já jsem stejně tak znepokojen, že se možná v této chvíli nad naší republikou prohání cizí, a snad jsem pochopil, válečný stroj. Nezlobte se, jestli jsme zde diskutovali o výbuchu muničního skladu a též jsem nevstupoval do diskuse, protože šlo říct, že jistě občané z té obce mohli zaznamenat tiskovou konferenci vlády, kde se hovořilo o těchto problémech, mně bude stačit stručná informace od pana ministra Stropnického na této půdě, že v současné chvíli nad naším územím není žádný cizí válečný stroj. O nic jiného mi nejde. Od toho jsem poslanec. A já si nemyslím, že Parlament České republiky by takovouto poznámku měl přejít. A pak se na mě, kolegyně a kolegové, nezlobte, jestliže budeme přecházet

i tyto poznámky, zní to hrozně, ale pak sem opravdu nemusíme chodit a budou tady stačit jenom předsedové poslaneckých klubů s patřičným počtem hlasů. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD a KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Martin Stropnický, po něm pan poslanec Gabal. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Jenom velice stručně si dovolím reagovat. Domnívám se, že je to odbíhání od toho podstatného, čím se teď máme zabývat. Moje poznámka byla ze zcela otevřených a všem dostupných zdrojů. Předpokládám, že takové zdroje jsou přístupné i vám, vážené kolegyně a vážení kolegové. A výskyt nějakého cizího stíhače nad územím České republiky se opravdu při vši úctě neřeší na půdě této Sněmovny. Také jsem řekl na některých územích některých členských států... (V sále je stále vysoká hladina hluku.)

Prosím, abych ještě mohl dokončit, už to bude krátké.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se a prosím ctěnou Sněmovnu o klid. Bavíme se ne o úplně nezajímavých tématech.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: A pokud chcete tu faktickou informaci v její určité strohosti tak, jak byla publikována, tak velitel pro Evropu generál Breedlove konstatoval, že jsou narušovány vzdušné prostory některých aliančních zemí. Konkrétně se jedná o Portugalsko, pokud byste chtěli být explicitní. Toto vše bylo ale publikováno v minulých dnech. A zažádal si směrem k vládě Spojených států o určitou posilu. To je vše.

Náš vzdušný prostor nikdo v tuto chvíli nenarušuje. Pokud by se tak stalo, věřte, že by to byl můj první bod v 9.00. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Gabal, po něm s přednostním právem pan poslanec Černý.

Poslanec Ivan Gabal: Pane místopředsedo, děkuji. Kolegyně a kolegové, vládo, já bych rád podpořil stanovisko zpravodaje, abychom hlasovali. Protože názor na bezpečnostní chování Ruska mj. vyjádříme hlasováním o nereprezentativnosti návštěvy místopředsedy Filipa. Takže myslím, že v tomto hlasování máme šanci postoj vyjádřit jasně a projednání těchto bezpečnostních otázek, o kterých se píše v novinách, si opravdu můžeme nechat na jindy nebo do výboru pro obranu. To říkám jako jeho místopředseda. Děkuji. (Potlesk několika poslanců z hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec, také s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych ještě před hlasováním poprosila pana zpravodaje, zdali by nezávil, že bychom dali jeho usnesení a můj návrh doprovodného usnesení dohromady, aby to usnesení v ukládací části znělo vůči místopředsedovi Poslanecké sněmovny, že má uloženo bezprostředně (s důrazem) po hlasování odeslat všemi dostupnými elektronickými a jinými prostředky dopis do Dumy o usnesení, které tato Poslanecká sněmovna, pevně věřím, že přijme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně, přestože vás mám rád, nacházíme se v obecné rozpravě. Prosím, abyste se odkázala v podrobné rozpravě na návrh usnesení. Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou – prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Syblík: Hezký den. Dámy a pánové, jenom v krátkosti. Vede se tady úžasná diskuse. Já bych měl na vás otázku. Co je větší riziko pro Českou republiku – účast pana Filipa v Dumě, nebo ohrožení vzdušného prostoru ruskými stíhačkami? (Ozývá se smích i potlesk, hluk v sále.) Jestli ta rizika jsou obě stejná... Rád bych slyšel, co je větší riziko. Protože zpochybňovat to, co tady řekl pan Koskuba, mi připadá velmi nepatřičné. Jestliže Rusko ohrožuje náš vzdušný prostor, já to považuju za obrovské riziko a zcela vážně bychom se o tom měli bavit. Nejenom o riziku, které působí pan Filip v ruské Dumě. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. (Správně: Syblíkovi.). Jenom si dovoluji upozornit, že při této vážné diskusi se na nás nevěřičně dívala mládež. (Právě se zvedá na galerii pro hosty k odchodu.)

Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Černý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, zpravodaj, nebo už ani nevím přesně kdo, ale někdo tady mluvil o propagandě a zneužívání propagandy z jedné či z druhé strany. Já se přiznám, že i jako místopředseda výboru pro obranu jsem byl relativně v klidu, když pan ministr obrany informoval o ohrožení našeho nebo jakéhokoli jiného vzdušného prostoru členské země Aliance, protože jsem to bral jako součást té propagandy. Jeho vystoupení prostě mělo propagandistický charakter a já jsem si říkal: no, není to nic moc, jako propagandista by se mohl vytáhnout, ale pokud to v někom vzbudilo obavy – a pan Koskuba dal jasně najevo, že to považoval i za něco jiného, tak k tomu musím ještě něco dodat.

Nevím, jak moc pan ministr obrany je ministrem obrany a jak moc je propagandistou. Ale vím docela jistě, že do dnešního dne si v otevřených zdrojích –

protože já taky žádné jiné nemám, ale potěšilo mě, že pan ministr taky žádné jiné nemá, a tím pádem jsme na tom stejně (potlesk poslanců KSČM.) – takže vím pozitivně, že do této chvíle si žádný členský stát Aliance ani Evropské unie nestěžoval na to, že by nějaký cizí letoun pronikl do jeho vzdušného prostoru. O tom prostě nevím. Nevím ani o tom, že by si jakákoli letecká společnost stěžovala na to, že by je nějaký letoun přímo ohrozil. Tedy jinými slovy, to, co se odehrává v našich médiích dost často, lze považovat za jakousi kouřovou clonu, kterou vypouštějí novináři ve snaze drammatizovat situaci a vztahy mezi řekněme Ruskem a dnes už dá se říct zbytkem západní civilizace. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že jsou to fámy a že jsou to velmi nebezpečné hry, které mohou jen skutečnou situaci zhoršit. A pokud nám pan ministr potom chce sdělit, že kdyby náhodou došlo k narušení vzdušného prostoru, tak že je to záležitost výboru pro obranu... No, to tedy rozhodně není. To je zase už úplně jiná kategorie. A dostáváme se do úplně jiné polohy. To už by byl opravdu velmi vážný konflikt, který bychom museli řešit – rozhodně ne na půdě jednoho výboru.

Jsem nesmírně zděšen z toho, kam se dostáváme touhle tou diskusí, že se z původního vnitřního problému Sněmovny pomalu posouváme někam úplně jinam a začínáme řešit současnou složitou zahraničněpolitickou situaci. Nicméně jsme připraveni vstoupit i tuto diskusi. Budete-li mít vůli, můžeme v tom pokračovat. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já tady poslouchám pana poslance Černého a vrátím se k tomu, co říkal před nějakou půlhodinkou. Já si tady připadám jak v tom filmu Dědictví s Bolkem Polívkou – nová doba holt vyhazuje číšníka. To není tak, že někdo někoho zastupuje a reprezentuje, někam si odletí a já teď budu vyvolávat – kam letí, co tam bude dělat, s kým se potká. To má být přesně obráceně. Ten, kdo někam letí reprezentovat, má tady předstoupit a konkrétně ve vztazích se současným Ruskem má říci: je tady nějaké pozvání, to pozvání je citlivé, ale já bych tam přesto letěl, protože si myslím, že je to z těchto a těchto důvodů rozumné. A Sněmovna řekne: rozumné to není, ty tam letět nemáš. Takže já odmítám teď někoho vyvolávat, co dělá, nebo nedělá. On tam prostě evidentně letět neměl. Pokud tam letěl, neletěl tam jako zástupce této Sněmovny. O tom je to usnesení, které navrhl pan kolega Kalousek zcela správně.

Já si myslím, že můžeme pomalinku dojít k tomu hlasování. A ty ostatní debaty, které se zde vedou, které nezpochybňuji, ale pan kolega Koskuba to tak jistě nemyslel, a vy už toho využíváte pro odklonění pozornosti (k poslanci Černému) někde k nějakým letadlům, které zde létají nebo nelétají, klidně se tomu věnujte za chvíličku, ale vraťme se k původnímu usnesení a vyjádřeme se, zda pan předseda Filip tam letěl... Místopředseda. Vlastně on není předseda... ale strany... Letěl za tuhle Sněmovnu, anebo je to jeho soukromá návštěva Ruska. Toť vše. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Předně já se omlouvám panu poslanci Luzarovi a panu poslanci Syblíkovi, že jsem si je spletl. Omlouvám se. Nezlobte se prosím, páni poslanci.

Nyní s přednostním právem pan poslanec Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Já chci jen prohlásit, že kdyby platilo to, co před chvílí řekl pan kolega Blažek, tak bychom byli nesmírně rádi. Byli bychom nesmírně potěšeni, kdyby takováto praxe v českém Parlamentu opravdu existovala, že bychom vždycky věděli, co naši reprezentanti, kteří odlétají za hranice reprezentovat tuto vlast a mj. i tuto Sněmovnu, tam budou povídat. Bohužel zatím to tak není. Ale jestli se k tomu po této diskusi přiblížíme, budeme jen rádi. Ujišťuji vás, že to budeme všemi deseti podporovat. (Potlesk KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Tak až tady zas někdo bude vystupovat plamenně a říkat, že ten Sklenák a jeho kolegové tady každé ráno načítají změny programu a mění to, co je očekáváno, mění program, tak si vzpomeňte tady na tuto diskusi. Pan předseda Kalousek, když to navrhoval, říkal, že to bude na dvacet minut. Vidíte, jak to probíhá. A myslím, že ta diskuse, pokud ten bod nepřeručíme, nemá konce.

Takže já si dovoluji vznést procedurální návrh přerušit projednávání tohoto bodu do pátku. (Poslanci TOP 09 buší do svých stolů, poslanec Kalousek mimo mikrofon, že to je nehlasovatelné.). A do té doby je možné zajistit vyjádření předsedy Sněmovny i místopředsedy Filipa. (Rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana předsedu Sklenáka o upřesnění – do pátku do kdy, aby to bylo hlasovatelné.

Poslanec Roman Sklenák: Do pátku do devíti hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Do pátku do devíti hodin ráno. To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu, abychom přerušili tento bod do... Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o procedurálním hlasování pana poslance Sklenáka, abychom přerušili tento bod do půlky 9 hodin ráno. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 152, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 79. Návrh nebyl přijat. (Potlesk zprava.)

Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou rozpravu, do které evidují přihlášku pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já jsem ten návrh usnesení už přečetl ve svém úvodním slově, ale uběhl nějaký čas, tak si ho dovolím přečíst v rozpravě podrobně celé. Je stručné: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky nesouhlasí se zahraniční cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železnaka." Tolik návrh usnesení.

K paní poslankyni Černochové se chci obrátit, protože ona to dala jako návrh se zpravodajem, že se domnívám, že její návrh je v podstatě zbytečný. Pokud Poslanecká sněmovna přijme toto usnesení, pak jako zpravodaj vnímám jako svoji povinnost spojit se s Ministerstvem zahraničí České republiky, předat jim toto usnesení, požádat, aby prostřednictvím naší ambasády informovali příslušné orgány v Ruské federaci standardním úřednickým postupem. Já jako starý úředník si to rád vezmu na starost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Paní poslankyně Černochová se hlásí o slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09 Kalouskovi za vysvětlení a za ubezpečení. Nemám problém s tímto postupem, a nepředkládám tedy žádný doplňující návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji vám i panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, že mě zprostil úkolu proti původnímu návrhu.

Pan poslanec Černý se dále hlásí do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já mám trochu problém s tím usnesením, a jak jsem avizoval v úvodu, vzhledem k tomu, že jsme se příliš neposunuli, udělám tedy, co bude v mých silách, abych se pokusil relevantní informace od obou dotčených stran získat, ale na to potřebuji nutně čas. Proto jsme se dohodli a jménem poslaneckého klubu KSČM žádám o přestávku do 13.00. (Projevy překvapení a nesouhlasu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, do 13.00 to nepůjde, protože máme pevně zařazené volby na 12.30. (Z pléna: Volby nebudou!) Dobrá, volby neproběhnou. Je tady návrh na přestávku. Přerušuji tedy jednání Poslanecké sněmovny do 13 hodin, kdy poté bude následovat obědová pauza, takže přerušuji jednání Sněmovny do 14.30. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Přeji vám dobré zažití, doufám, že po dobrém obědě.

Než budeme pokračovat v rozjednaném bodě, dovoluji mi, abych přečetl omluvy z dnešního jednání. Pan poslanec Grospič oznamuje, že jeho zahraniční cesta byla předčasně ukončena, pan poslanec je již dnes přítomen na jednání Poslanecké sněmovny. Dále pan poslanec Klán se omlouvá ve středu 5. listopadu v době od 14.30 do 17.30 z osobních důvodů, paní poslankyně Vlasta Bohdalová se omlouvá z dnešního jednacího dne od 14.30 do konce z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá dnes od 12.30 do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Havíř se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 14.30 a ze zítřejšího jednání na celý den z pracovních důvodů, pan poslanec Daniel Korte se omlouvá dnes mezi 13.30 a 15.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel se omlouvá dnes od 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný se omlouvá dnes od 14.30 z osobních důvodů, pan ministr Stropnický – to už neplatí, dále pan poslanec Lukáš Pleticha se omlouvá dnes od 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Berkovec se omlouvá od 14.30 z pracovních důvodů – zasedání města Slaný, dále se omlouvá od 15.30 paní poslankyně Marta Semelová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Petr Kudela se omlouvá dnes z důvodu účasti na zasedání zastupitelstva městského obvodu Slezská Ostrava, dále se omlouvá pan ministr Svatopluk Němeček 5. a 6. listopadu z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, dnes od 16.30 se omlouvá pan poslanec Tomáš Podivínský a dále se omlouvá dnes z odpoledního jednání z důvodu jednání s hlavním vyjednavatelem Evropské unie pro obchodní dohodu mezi EU a USA pan ministr Andrej Babiš. To byly omluvy z dnešního jednání.

Budeme pokračovat. Skončili jsme v podrobné rozpravě, která byla přerušena na žádost poslaneckého klubu KSČM, a já se ptám, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Pan poslanec Váňa se hlásí o slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, absolvovali jsme poměrně dlouhou debatu o problému zahraniční cesty pana místopředsedy. Myslím si, že z té dlouhé debaty už je víceméně zřetelný určitý názor Poslanecké sněmovny, alespoň většinově. V klubu sociální

demokracie jsme se tento názor pokusili zformulovat do návrhu usnesení, který bych s dovolením za chvíli přednesl.

Předpokládám, že se většinově můžeme shodnout na tom, že ačkoliv nemáme k této cestě zatím dostatečné informace o způsobu jejího povolení, o tom, co v podstatě pan místopředseda v Moskvě projednává, už ten samotný fakt, že se ta cesta uskutečňuje, je právě v rozporu s tím, co si tady myslíme.

Návrh usnesení je následující: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda Poslanecké sněmovny pan Vojtěch Filip na své cestě do Ruské federace nereprezentuje postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky." Podávám tento návrh usnesení jako protinávrh k již podanému návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dále se do podrobné rozpravy hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já poprosím o písemnou verzi předkladatele. Vidím, že ji má vzorně zpracovanou.

Jako zpravodaj budu – bude záležet na vás – zastávat názor, že oba dva návrhy nejsou v rozporu. Pokud nesouhlasím s nějakou cestou, tak také konstatuji, že nereprezentuji stanovisko té instituce, kterou tam virtuálně mám zastupovat. Takže já si myslím, že oba dva návrhy jsou hlasovatelné po sobě. Tolik k proceduře.

A teď prosím stručnou poznámku k mým kolegům ze sociální demokracie. Pokud se domnívají, že to první usnesení, že nesouhlasíme, projít nemá a že by mělo projít toto usnesení, tak jenom dovolte, abych si to stručně dovolil přeložit pro lidi do češtiny. Pokud zamítnete nebo odmítnete se usnést na tom, že nesouhlasíme, tak vlastně řeknete, že souhlasíme. My souhlasíme s tím, že tam jede, ale současně říkáme, že i když jsme souhlasili, že tam jede, tak trváme na tom, že to, co tam říká, neříká za nás a že nás tam nereprezentuje. A on mu to sice podepsal předseda Poslanecké sněmovny a náklady mu platí Poslanecká sněmovna, ale on tam nemluví za nás, on nás tam nereprezentuje. Potom je logická otázka, když nás tam nereprezentuje a to, co říká, tak neříká za nás, proč mu to podepsal předseda Poslanecké sněmovny a proč mu to Poslanecká sněmovna platí jako služební cestu.

Kolegové, sami dobře cítíte, jak je to absurdní. Pane kolego Zavadile, Koskubo, Votavo, vy, se kterými tady trávím již více než deset let, opravdu máte potřebu se ve svém věku a ve svém postavení takhle zesměšňovat? Že tohle chcete té veřejnosti říci: My souhlasíme s tím, že tam ten Filip jel, ale současně zdůrazňujeme, že tam nemluví za nás. My mu to platíme a náš předseda mu to podepsal, ale my s ním nemáme nic společného. Fakt tohle chcete říci? Opravdu se chcete takhle zesměšnit?

Já myslím, že jestli něco teď, v tuhle chvíli – a ta chvíle je velmi rozjitřená, a zdůrazňuji, že ani ne tak vnitrostátně, já mám pocit, že tady víceméně máme společné stanovisko, ta chvíle je velmi rozjitřená na mezinárodní scéně. Jestli máme nějakou

šanci, tak být na té scéně naprosto jednoznační. A jednoznační budeme, když řekneme "my nesouhlasíme s tou cestou" a současně říkáme, že to, co tam ten člověk v tuhle chvíli už říká, tak tím nereprezentuje Českou republiku. Řekneme obojí. Já jsem pro to, abychom přijali obě dvě ta usnesení. Ale to první odmítnout a druhé přijmout, to je kašpařina. K takové obojetné dokonalosti to nikdy ve své stoleté minulosti nedovedli ani lidovci. Proč s nimi teď chcete soutěžit, kolegové ze sociální demokracie?

Zkusme teď být naprosto jednoznační. Souhlasíme s tím, že tam ten člověk vůbec jel? Ano, nebo ne? To je odpověď na první návrh usnesení. Mluví tam za nás? Ano, nebo ne? To je odpověď na usnesení, které přednesl pan kolega. Za hlasovatelná pokládám obě a pokládám za důležité, aby obě prošla.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Já se vás budu ptát k návrhu procedury. Nyní se přihlásil o slovo pan poslanec Váňa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, určitě se můžeme bavit o slovíčkách, určitě se můžeme bavit o tom, jestli pan místopředseda Filip tím, že někam odjel, už vyjádřil nějaký postoj, se kterým nemusíme souhlasit. Já si myslím, že pan zpravodaj by neměl vykládat význam našeho usnesení, ale zcela správně vykládal význam toho jím navrženého usnesení. Takže nepochybně je několik variant: Neprojde žádné usnesení, projde jedno z nich, nebo projdou obě dvě. Myslím si, že bychom to mohli poznat už při hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručně. Jsme ve shodě, nechceme zdržovat. Ale tady přece není spor o to, jaký postoj má pan místopředseda Filip. To všichni víme. My starší to víme už 30 let. Ten postoj nezměníme a ani se o to nepokoušíme. Tady jde o to, jaký postoj má Poslanecká sněmovna. Ten postoj znejistil pan předseda Hamáček svým podpisem a my jsme teď povinni podle svého nejlepšího vědomí a svědomí ten postoj jednoznačně stanovit a upřesnit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pan předseda Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom požádat vašim prostřednictvím pana předsedu Kalouska, aby se držel věcné debaty a šetřil s neustálými narážkami. A v případě, že už tedy k nim došlo, tak bych se zeptal, jestli myslíte tu lidoveckou dobu v době svého předsedování v KDU-ČSL, nebo kterou, aby když tak tyto věci upřesňoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miholovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího přijměte prosím moji omluvu, pane předsedo. Moje poznámka byla vzhledem k významu projednávané situace naprosto nemístná.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Stanjura, řádně přihlášen. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme slyšeli ihned, jak byla vyhlášena přestávka, o snaze sociálních demokratů změkčit to usnesení. Já nevím, my s tou cestou můžeme buď souhlasit, nebo nesouhlasit. Všechno ostatní je mlha, kterou chcete zakrýt zodpovědnost vašeho předsedy Poslanecké sněmovny. Stoprocentně to není usnesení, které nahrazuje to původní. Pro nás je to úplně jednoduché a myslím, že i pro veřejnost. Kdo bude hlasovat proti navrženému usnesení, které navrhl pan zpravodaj, tak souhlasí s vysláním místopředsedy Sněmovny na tu cestu do Ruska. Přece klíčové v tom usnesení je, ne kam jel, ale na pozvání koho kam jel. A to vy chcete prostě zazdíť. Nechcete přiznat usnesení Poslanecké sněmovny, je to člověk, vůči kterému Česká republika uplatňuje sankce. Tohle chcete obejít. Tak to řekněte na rovinu. Já nemám žádný problém podpořit vaše usnesení. Je to sice nelogické, to je takové to, že se ještě dneska jednou usneseme, že je středa, pro jistotu. Ale když řekneme, že nesouhlasíme s tou cestou, pak je úplně jasné, že tam pan Filip je jako soukromá osoba. A když tam je jako soukromá osoba, tak logicky nemůže mluvit za Poslaneckou sněmovnu. Nicméně ta váha funkce tam prostě je. Pokud někde vystoupí v médiích, tak tam stoprocentně bude jeho ústavní funkce uvedena včetně politické příslušnosti nebo možná bez.

Ale ta zásadní chyba se stala úplně jindy. My jsme to nebyli, kteří volili pana Filipa jako místopředsedu Poslanecké sněmovny. To jste byli vy z vládní koalice. Vzpomeňte si, jaké byly hlasy v těch volbách, kdo koho navrhoval, kdo kterému klubu nabízel tuto funkci. Kdybychom ho tam ne zvolili, tak nemůže být ani šéfem delegace, protože podle našich pravidel do zemí mimo Evropu musí být v čele delegace buď předseda, nebo místopředseda či místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. A já samozřejmě rozumím té stranické snaze ochránit svého stranického kolegu. Jenom nám neříkejte, že to usnesení nahrazuje to usnesení, které navrhl pan zpravodaj. Je to úplně něco jiného. A nezbývá mi, než citovat pana předsedu Poslanecké sněmovny. On se přece k tomu jasně přihlásil. Já nevěřím tomu, že vyjádření dneska na serverech a v tisku jsou nějakým způsobem posunuta. On sám říkal, že mu to podepsal, že v tom neviděl žádný problém. A vy jste řekli, že váš klub v tom problém vidí. To je dobře. To je skutečně dobře, bez ironie. A pokud na to máme shodný názor, tak to můžeme prokázat hlasováním. Pokud budete ovšem hlasovat proti, tak vlastně hlasujete, že s tou cestou souhlasíte.

Abych vám dal možnost pro to hlasovat, tak navrhnou usnesení, že Poslanecká sněmovna schvaluje cestu místopředsedy Filipa na pozvání místopředsedy ruské Dumy. Hned říkám, že budeme hlasovat proti. Člověk může navrhnout i usnesení, pro které nebude hlasovat. Aby bylo úplně jasno, kdo je pro a kdo je proti. Aby bylo úplně jasno, a pak se můžete svobodně vyjádřit o tomto návrhu usnesení. Já i mí kolegové budeme hlasovat proti tomuto usnesení a já chci, abyste o něm hlasovali i vy, aby bylo úplně jasné, jestli jste pro, nebo proti. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan poslanec Černý se hlásí o slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Já nemohu pochopitelně než všele poděkovat panu předsedovi poslaneckého klubu ODS za ten návrh. My jsme ani neměli odvahu toto Sněmovně navrhnout, ale když už je to na stole, tak jsme velmi rádi.

Jinak bych chtěl připomenout, že rozdělování funkcí, tedy vedoucích funkcí ve Sněmovně, probíhalo po volbách a probíhalo především podle výsledků voleb. Možná by bylo dobře, kdyby si tady pánové z pravé strany tu a tam připomněli, že ačkoliv se tváří jako jediná reálná opozice, tak že poslanecký klub KSČM je početnější než ty vaše. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak my počítat umíme, respektujeme výsledky voleb. Ale jestli vy jste opozice, tak o tom máme silné pochybnosti a můžeme se podívat do sjetin výsledků hlasování. Není důležité, co kdo u toho mikrofonu říká, nebo není to tak důležité jako pak výsledky hlasování. A mě tedy mrzí, že někdo z poslanců má strach a nemá odvahu navrhnout usnesení. Toho bychom se měli vystříhat. Myslím, že každý z nás má právo navrhnout, co chce, a my se svobodně rozhodneme, zda to usnesení podpoříme, či nepodpoříme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan poslanec Černý, prosím.

Poslanec Alexander Černý: Ještě jednou se omlouvám, ale nemohu nereagovat na předešlou poznámku. Je pravda, že se nemůžeme chovat jako taková ta krásná, čitelná opozice, jak se to daří vašim dvěma poslaneckým klubům, ale je to především tím, že vládní koalice tu a tam přijímá zákony, nebo navrhuje projednávání zákonů, které nejsou v příkrém rozporu s naším programem, které nemůžeme jinak než podpořit, a jen to potvrzuje náš postoj, který uplatňujeme v politice obecně, že nám nezáleží až tak na tom, kdo, co předkládá, ale hlavně jak to vypadá, co to přinese pro

občany této země. Bude-li to pro ně prospěšné, či nikoli. Proto se tu a tam stává, že podporujeme vládní koalici, byť nejsme jejími členy. A já zatím můžu jen blahopřát vládní koalici, že se jí dost často daří, aby se nechovala jako středopravá, ale spíše jako středová nebo středolevá. To je prostě kouzlo toho, proč se my nevyhraňujeme nebo nevymezujeme proti vládní politice takovým způsobem jako vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Zavadil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Dámy a pánové, dovolu mi jenom říct jedinou poznámku prostřednictvím pana předsedajícího svému kolegovi Kalouskovi. Ano, samozřejmě chráníme svého předsedu. To přece není nic špatného. A chráníme ho hlavně proto, že tady není, a přece je férové, aby tady byl a k některým věcem se vyjádřil. To je důvod. Tečka, víc k tomu nemám. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zavadilovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane kolego Zavadile prostřednictvím předsedajícího, vlastně teď můžu říct svého předsedajícího, poslední, kdo by nechtěl rozumět vnitrostranické lojalitě, jsem já. Já tomu rozumím. Ale velmi prosím, abychom si uvědomili priority. V tuto chvíli, kdy chodí Vojtěch Filip po Moskvě s mandátem Poslanecké sněmovny (smích, potlesk v sále), chráníme ne toho nebo onoho funkcionáře, ale chráníme prestiž a pověst České republiky. Já za předpokladu, že dokážeme říct, že nesouhlasíme s tím, že přijal pozvání člověka, kterého embargovala Evropská unie, jsem dalek toho, abych vyčítal Hamáčkovi, jak moc je nebo není vinen. Prosím, uvědomte si priority. Teď hájíme Českou republiku, její prestiž a její pověst jako věrohodného partnera v rámci Evropské unie. Vůči tomu je nějaký Hamáček, úplně stejně jako nějaký Kalousek, naprostá marginálie. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, je potřeba skutečně tyto dvě věci od sebe oddělit. V tento moment Sněmovna musí přijmout usnesení a vymezit se vůči tomu, a necht' následně organizační výbor projedná, jakým způsobem došlo k povolení cesty, kolik to stálo, případně další kroky. V tento moment je skutečně Poslanecká sněmovna zodpovědná za to, aby přijala usnesení a vymezila se vůči tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Černý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Nemohu nepřidat ještě, že Poslanecká sněmovna jaksi předjímá, že pan poslanec Filip chodí po Moskvě, a kudy chodí, tudy kazí dobré jméno České republiky. Já se to nedomnívám, naopak jsem přesvědčen, že to je cesta, která by mohla vyvést, možná by mohla pomoci nepatrným kousíčkem k tomu, aby vyvedla například z izolace nebo z té situace i ruskou stranu.

Ale hlavně chci říct, my v tuto chvíli soudíme někoho a něco, co nikdo z nás neví. Lidé tady nejsou, my nejsme schopni si poslechnout, co povídají. Já bohužel taky nevím, co teď například pan ministr Zaorálek vykládá v Jeruzalémě, ale také si nedělám příliš iluze. Jsem z toho docela nervózní a nevím, jestli to je jen a výlučně ku prospěchu občanů ČR.

Vím, že je praxí, zavedenou a osvědčenou praxí některých pravicových stran řešit věci v nepřítomnosti těch, kterých se to týká, máte bohaté zkušenosti se sarajevskými a podobnými atentáty, a my se k takové praxi uchýlovat nechceme. Budeme čekat na to, až nám pan Hamáček a pan Filip vysvětlí, co je vedlo k těm nestandardním krokům, které učinili, až nám osvětlí to, s čím tam jeli, co tam dělali, co tam povídali, a mám pocit, že návštěva pana Filipa v Rusku v žádném případě nepřekračuje mantinely, které vymezila Evropská unie, případně Spojené státy, vůči jednotlivcům na ruské straně. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černému. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moc se omlouvám, ale jako zpravodaj musím zdůraznit Poslanecké sněmovně jako reflexi toho, co říkal můj předřečník, že jak pan Filip, tak pan Hamáček na to měli pět týdnů, aby nám to objasnili. Pět týdnů se o tom vede seriózní diskuse, včetně písemné korespondence. Jestliže nám to za těch pět týdnů nechtěli objasnit, a pak to pod rouškou soumraku podepsali a každý z nich někam odletěl, tak asi věděli, co dělají. Chci jenom říct, že ne že my jim nechceme dát prostor k vyjádření. Oni se pět týdnů nechtěli vyjádřit, pak to udělali, a teď chodí Filip po Moskvě. A teď je na nás, abychom řekli, jestli tam chodí s naším mandátem, nebo bez našeho mandátu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, podrobnou rozpravu končím.

Požádám pana zpravodaje, protože jsem evidoval tři návrhy usnesení, aby navrhl proceduru, jak budeme hlasovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji si navrhnout proceduru. Padly celkem tři pozměňující návrhy.

Padl můj pozměňující návrh: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí s cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železňaka."

Pak padlo usnesení pana kolegy Váni: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip na své návštěvě Ruské federace nereprezentuje postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR."

A na závěr padlo, promiňte mi ten přívlastek, provokativní usnesení pana předsedy Stanjury: "Poslanecká sněmovna souhlasí se zahraniční cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železňaka."

Dovolím si tedy navrhnout následující proceduru. Bude respektovat logiku i protichůdný čas. Nejprve bychom hlasovali o návrhu pana poslance Stanjury. Pokud bude přijat, jsou ostatní dva návrhy nehlasovatelné. Nebude-li přijat návrh pana poslance Stanjury, hlasovali bychom o návrhu pana poslance Váni. Ať bude, nebo nebude přijat, bude hlasovatelný i návrh pana poslance Kalouska. To je procedura, kterou si dovoluji navrhnout. Navrhuji, abychom hlasovali v tomto pořadí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, jestli souhlasíte, nebo nesouhlasíte s touto procedurou. Má někdo jiný návrh procedury? Jestliže nemá, odhlásím vás všechny a dám hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj Kalousek. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj Kalousek.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 114, proti 4. Konstatuji, že návrh procedury byl přijat.

Nyní prosím pana zpravodaje, aby přednesl jednotlivý návrh usnesení, o kterém ihned po jeho přednesení dám hlasovat, a ve sněmovně prosím o klid. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nyní z vaší vůle budeme nejprve hlasovat o usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí se zahraniční cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železňaka." Zpravodaj důrazně, ale fakt důrazně nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 154, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 22, proti 82. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Váni, který zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip na své návštěvě Ruské federace nereprezentuje postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR." Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 155, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 99, proti 14, návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Naposledy tedy budeme hlasovat o návrhu mém, který zní: "Poslanecká sněmovna nesouhlasí se zahraniční cestou místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Ruské federace Sergeje Železnáka." Zpravodaj důrazně doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 156, přihlášeno 132 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 22 (potlesk z pravé části jednacích síně), návrh byl přijat. (Pokračuje potlesk z pravé části jednacích síně.)

Děkuji panu zpravodaji za přednesené návrhy, děkuji Sněmovně za usnesení. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já vám děkuji. Pokládám tento moment za velmi důležitý a v pokročilém věku si užívám tu výjimečnou chvíli, že jsem hrdý na to, že jsem členem Poslanecké sněmovny. Jako zpravodaj Poslanecké sněmovny jdu komunikovat s Ministerstvem zahraničí. (Smích a menší potlesk z pravé části jednacích síně, poslanec Kalousek odchází.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo, a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

14.

Vládní návrh zákona o státních dluhopisových programech na úhradu části schodku státního rozpočtu za rok 2013, části rozpočtovaného schodku státního rozpočtu na rok 2014 a některých dluhů státu splatných v letech 2015 a 2016 **/sněmovní tisk 329/ - první čtení**

Obecná rozprava byla přerušena ihned po svém otevření v pátek 24. 10. Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. Z pověření vlády vzhledem k jednání pana ministra financí a jeho omluvě pana ministra financí zastoupí pan ministr životního prostředí. Také prosím, aby u stolku zpravodajů místo zaujal pan poslanec Václav Votava.

Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Přestože jde o velké miliardy, nikdo se do obecné rozpravy zjevně nehlásí. Pan ministr životního prostředí – prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Ačkoliv pan kolega Kalousek právě odešel komunikovat s Ministerstvem zahraničí, a tudíž neuslyší tuto reakci, která měla být původně reakce pana ministra financí k jeho připomínce, tak přesto budu věřit, že se to k jeho uchu dostane později.

Takže v pátek 24. října pan poslanec Kalousek vystoupil s tím, že navržený zákon slučuje do jednoho státního dluhopisového programu vydání dluhopisů na úhradu schodku státního rozpočtu dvou let, roku 2013 a roku 2014, a podle názoru pana kolegy Kalouska to bylo – cituji – "mimořádně nefér". Navrhl kvůli tomu jednání o návrhu zákona přerušit a to se také stalo.

Není žádný důvod pro to, proč by takové sloučení nebylo možné. Peněžní prostředky utržené z prodeje státních dluhopisů tvoří jeden celek a nedělí se podle toho, co se jimi má uhradit. Ostatně schodek státního rozpočtu za rok 2013 je již dávno uhrazen penězi utrženými z prodeje dříve vydaných státních dluhopisů a částka podle § 1 odst. 1 písm. a) navrženého zákona je má jen nahradit. Ke spojení dluhopisových programů na schodky let 2013 a 2014 došlo tak, že zákon týkající se schodku roku 2013 byl již ve Sněmovně, ale ta byla následně rozpuštěna, a musel se tedy dělat od začátku, a to v době, kdy byl již naplánován schodek roku 2014. Zpracovávat a schvalovat vedle sebe dva zákony o vydání státních dluhopisů by bylo absurdní. Navržený zákon přitom ukládá vydat státní dluhopisy nejen na schodky roku 2013 a 2014, ale i splátky jistin státního dluhu v letech 2015 a 2016.

Ke slučování státních dluhopisových programů ještě poznamenávám, že k nim došlo i v zákoně číslo 295/2013 Sb., který stanovil vydání dluhopisů na úroveň částky, o niž skutečný schodek roku 2011 převýšil schodek rozpočtovaný, a na úhradu jistin splatných v roce 2013. Návrh tohoto zákona předložil vládě tehdejší ministr financí, dnešní poslanec pan Kalousek.

Spojení státních dluhopisových programů v navrženém zákoně umožňuje racionálnější způsob projednání a ani v nejmenším neomezuje Poslaneckou sněmovnu v jejím rozhodování.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Richardu Brabčovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych tady chtěl zareagovat na slova pana ministra, kterého mrzí, že pan poslanec Kalousek si nevyslechl jím čtený projev. Mě více mrzí, že si na nás neudělal čas ministr financí pan Babiš, aby nám to sdělil sám, a přednáší nám to zde ústy pana ministra životního prostředí. To je vidět, jakým způsobem pan ministr Babiš přistupuje k této Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Upozorňuji, že pan ministr Babiš je omluven z důvodu jednání, tu omluvu jsem četl. Prosím, pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já prosím o pochopení pana ministra Brabce, plnil jsem teď ty povinnosti, o kterých jsem mluvil. Na druhou stranu, před patnácti lety jsem takovýchto projevů psával hodně, takže aniž jsem ho vyslechl, tak vím, co je tam napsáno. Psal jsem podobné. Není vinou pana ministra Babiše, že to nemohl přednést sám. Přerušili jsme to proto, aby tady mohl být. Nicméně naléhavé události dnešního rána mu prostě zabránily v tom, aby tady byl, a teď má zahraniční návštěvu. Takže teď v tomto okamžiku jsem první, kdo chápe, že to nemůže přednést.

Dovolte, abych jenom řekl stručný názor poslaneckého klubu na tento návrh. Já ho technicky chápu, jako ministr bych si ho přál také. Z hlediska volné úvahy emitenta poskytuje veškerý komfort pro to, kdo má rozhodnout v daný okamžik, ve správný čas, což je samozřejmě ideální pro emitenta a vůbec to nemusí znamenat, že je to škodlivé pro Českou republiku. Z hlediska politického rozhodování to poskytuje určitý diskomfort. Někteří z nás hlasovali pro rozpočet roku 2013 a logicky jsou odpovědní za to, aby hlasovali i pro dluhopisový program, který kryje tento deficit. Někteří z nás pokládají deficity roku 2014 a 2015 za nesmyslné, a nevidíme tedy z hlediska politického rozhodování žádný důvod pro to, abychom podpořili i dluhopisový program na pokrytí těchto deficitů. Takže technicky je to dobře. Kdybych byl emitent, tak to chci také takto. Pro politické rozhodování je to v zásadě nerozhodovatelné, takže prosím o pochopení, že poslanecký klub TOP 09 se zdrží hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji pane předsedovi Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, dámy, pánové, já bych chtěl poděkovat panu Kalouskovi za jeho slova, to je za prvé.

Za druhé bych chtěl připomenout panu Kučerovi, že je to nefér. Je to nefér, že využívá jakékoli příležitosti si plivnout na pana vicepremiéra. Ráno, když byla diskuse nad prohlasováním tady bodu o projednávání návštěvy pana Filipa, tak pan poslanec Kalousek sdělil, že očekává, že to bude trvat dvacet třicet minut. Sami jsme byli svědky, jak dlouho to trvalo. Takže kdyby byl dodržen ten původní záměr pana kolegy Kalouska, že to zvládneme za dvacet třicet minut, tak by tady pan vicepremiér byl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Skutečně jenom pár krátkých poznámek.

Když se podíváme, kolegyně a kolegové, do důvodové zprávy, tak se tam dočteme, že od roku 1999 pravidelně český rozpočet končí v deficitu, a to je důvod, proč se vydávají dluhopisy. Zejména vydáváním dluhopisů se financují dluhy. V zásadě si musíme uvědomit, že dneska je to de facto technické hlasování, že o vydávání dluhopisů v zásadě rozhodujeme v okamžiku, kdy zvedáme ruku pro rozpočet, protože z ničeho jiného než z půjček se to financovat nedá. Ale je hrozné, že si půjčujeme i na ty úroky. Česká republika nesplatila jednu korunu ze svého státního dluhu. A když říkám, že Česká republika, a je to de facto od 1. ledna 1993, tak to samozřejmě není útok na tuto vládu, ale konstatuji chování všech vlád a všech parlamentů. Přibližně je 65 mld. ročně na úroky a ty si zase půjčujeme.

My vlastně připravujeme rozpočet na rok 2015, protože de facto, pokud rozpočet bude schválen, jak je předložen, a de facto bude, protože za sebou máme prvé čtení a základní parametry máme, což znamená, že jsme už rozhodli o tom, že někdy za deset až dvanáct měsíců se budou vydávat další dluhopisy za 100 mld. My to budeme neustále opakovat. V období ekonomického růstu bychom se měli snažit schodky mít co nejnižší, abychom si na placení úroků mohli půjčovat o něco méně. Taková debata, že v roce 2016 bude stejný stav půjčených peněz přes dluhopisy jako v roce 2014, je taková účetní debata, nicméně kdyby byly schodky v rozpočtu nižší, než plánuje vláda, tak číslo bude taky na konci příštího či přespříštího roku nižší. A sami si řekněme, jak by dopadla domácnost, obec či město nebo firma, kdyby nikdy nesplácela ani korunu ze svého dluhu a na úroky si ještě půjčovala. Já si myslím, že to je na debatu celé politické scény, abychom trend pokud možno obrátili. Teď nevolám po tom, abychom začali splácet dluh, to je naprosto nereálné, ale abychom pokud možno každý rok generovali menší a menší dluh.

My se ze stejných důvodů jako klub TOP 09, protože kdyby se hlasovalo v roce 2013, tak bychom logicky museli hlasovat pro, protože jsem patřil k těm poslancům, a nepamatuji si to z hlavy, ale já osobně jsem hlasoval pro státní rozpočet na rok 2013, takže bych samozřejmě hlasoval pro dluhopisy, které vykrývají schodek, pro který jsem hlasoval, bohužel je to dohromady, takže i my se zdržíme hlasování. Stejně tak jsme vystupovali i u novely zákona o státním rozpočtu na rok 2014, protože to je naprosto logické. Současně říkám, že rozhodnutí de facto padlo při schvalování rozpočtu, nicméně vládní koalice rozpočet na rok 2014 schválila, přestože ho chystala jiná, Rusnokova vláda, bezesporu má dost hlasů na to, aby to nakonec ve třetím čtení prohlasovala, k tomu se teprve dostaneme, a to znamená, že nenavrhujeme ani vrácení ani zamítnutí, protože to nemá žádný smysl. Česká republika si ty peníze půjčit musí, jinak by nebyla schopna vykrýt deficit předchozích rozpočtů, to znamená za roky 2013 a 2014. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní pan zpravodaj Votava. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jenom malé připomenutí. Pan kolega Kalousek se přihlásil k rozpočtu 2013, to si myslím, že je v pořádku. Měl by se přihlásit trochu i k rozpočtu 2014, protože na tom jste v podstatě začali pracovat vy a z velké části to byl váš rozpočet, možná s nějakou menší úpravou od Fischera. I to byl svým způsobem váš rozpočet. Vy kritizujete rozpočet 2015, kritizujete 100 mld. deficitu, ale přitom jste sami v rozpočtovém výhledu v roce 2013 navrhovali 120 mld. Takže je třeba také trochu soudnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ach jo. Já myslel, že si to pro tentokrát ušetříme. Neušetříme. Takže musím panu předsedovi Votavovi odpovědět. Ano, hlásím se k rozpočtu roku 2013. Zdůrazňuji, že v tomto roce také strukturální deficit skončil na čísle 0,3, zatímco my jsme ho přebírali na čísle 5 a vy si schvalujete rozpočet na čísle 1,8. 1 % je zhruba 40 mld., abychom se tedy bavili o tom, kdo deficity snižuje a kdo deficity zvyšuje. To za prvé.

Za druhé. K rozpočtu na rok 2014 se už přihlásit nemohu, protože, pravda, Rusnokova vláda střednědobý výhled naší vlády dokázala zkazit – všimněte si, že nereflktují terminologii pana prezidenta – mnohem méně, než vy jste dokázali zkazit rok 2015, ale pořád už ho dokázala zkazit. A nebavme se o deficitu, protože do toho nikají cyklické vlivy. Bavme se o výdajích. Vy jste schválili Rusnokově vládě o 24 mld. víc, než předpokládala fiskální politika naší vlády. To znamená, za 24 mld. výdajů navíc, které pokládám za zbytečné a které naší ekonomice nic nepřinesly, skutečně odpovědnost nést nechceme. A rok 2015 je o tom samém. Můžeme si povídat, kde vzniká výhled deficitu, jestli v tom, že se ekonomika vyvíjí lépe, což je

fajn, jestli v tom, že oproti výhledu jste zvýšili daně, což není fajn, ale to se odehrává jenom na příjmové straně. Bavme se o výdajové. Na rok 2015 si chcete schválit o 36 mld. víc státních výdajů, než jsme navrhovali my, a za to také odpovědnost nést nechceme.

A znovu opakují: slovo šetření chápeme ve slově výdaje. Jestliže v roce 2014 utrácíte o 24 mld. víc, než by bylo rozumné, a v roce 2015 utrácíte o 36 mld. víc, než by to bylo rozumné, tak je to navíc o 60 mld., které jdou na vrub deficitu a dluhu. Dobře, je to vaše politika. Ale nechtějte po nás, abychom za to nesli odpovědnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych byl velice nerad, aby už tady toto dále znělo. Já se necítím jakkoliv zodpovědný za to, jaký rozpočet, byť převzatý od Rusnokovy vlády, jste si schválili. My jsme tady dávali celou řadu pozměňovacích návrhů poměrně ve velkých částkách a hlavně významných, přesun do investic, podpory vědy, vzdělání. Téměř všechno jste zabil. Tak proč my bychom měli za tento rozpočet plýtvavý, nezodpovědný nést zodpovědnost? A to, co děláte pro příští rok, je ještě horší. Vy Českou republiku ohrožujete, protože ji nepřipravujete na případnou krizi, na případnou recesi, která může přijít kdykoliv a velice rychle. Pan Babiš všude křičí, jak se dluh nezvyší. Kdybychom, nedej bože, spadli do recese, tak HDP sletí, a pak vám to ze dne na den nebo během měsíce vyskočí na míru zadlužení výrazně větší. Podstatný není průběžný poměr. Pro mě je podstatná absolutní hodnota, na co se chystáte, jak schválíte rozpočet. Pustili jste ho prvním čtením a to je vrcholně nezodpovědný a riskantní rozpočet. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná je to zbytečné, ale požádal bych předsedu rozpočtového výboru, vašim prostřednictvím, aby se pořád neodvolával na materiál z roku 2012, výhledy na roky 2014 a 2015. My jsme také při přípravě vycházeli z prognóz i nezávislých institucí, jak vláda vycházela z prognóz makroekonomických veličin nejenom Ministerstva financí, ale České národní banky a dalších institucí. Je to v každém materiálu u státního rozpočtu. A pokud s tím chcete pořád operovat, jako že už jsem to slyšel asi třicetkrát, myslím, že pokaždé, když řekneme, že vláda má velké výdaje, tak debatujete o tom, co bylo v rozpočtovém výhledu. Rozpočet na rok 2014 nám prostě k odpovědnosti připsat nemůžete. My jsme proti němu vystupovali, my jsme proti němu hlasovali, vy se k tomu přihlaste, vy jste pro něj hlasovali. Ale já už jsem žádal dopoledne.

Vy do šetření počítáte i zvyšující se příjmy. No to je absurdní. To je absolutně absurdní, abyste říkali: my šetříme tím, že daňoví poplatníci zaplatí více daní. A zase tím argumentujete pořád a pořád a pořád dokola. Zkuste vyargumentovat, proč máte o 36 mld. větší výdaje proti tak špatnému rozpočtovému výhledu, který připravila ještě naše vláda. O tom raději mlčíte, protože ty argumenty se těžko najdou v okamžiku ekonomického růstu, kdy nepochybně rostou příjmy státního rozpočtu. Stačí si přečíst v pondělí publikované výsledky, které publikuje Ministerstvo financí za prvních deset měsíců. V zásadě se za deset měsíců na daní z přidané hodnoty vybralo o 20 mld. víc než v loňském roce. Z toho zhruba dvě třetiny, nebo 70 % skončilo ve státním rozpočtu a zhruba jedna třetina, resp. 30 % v ostatních veřejných rozpočtech. A tomu zase říkáte, že šetříte, a tudíž bude deficit nižší, než naplánoval Rusnokův kabinet.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nechci vystupovat nějak kriticky, ale myslím, že opakovaně je důležité tady zmínit jednu věc. Není odpovědnost jen těch, kteří připravovali a hlasovali pro příslušný rozpočet. To se tady neustále tak trochu točíme v kruhu. Odpovědnost je za to, jaký byl skutečný výsledek. A já si myslím, že tohle je neustálý mýtus v Poslanecké sněmovně, že my považujeme za nejdůležitější rozpočet, o kterém se tady jedná na podzim, a o těch státních závěrečných účtech, jak to vlastně dopadlo, ten konkrétní rok, tak se vlastně příliš nebavíme. To tady proklouzne, aniž by k tomu byla nějaká debata.

Myslím si, že v domácnosti nebo ve firmě je důležitý nejenom finanční plán, ale také výsledek. A tedy to, kdo je odpovědný za přípravu rozpočtů a tedy výši těch dluhopisů, musíme doplnit o to, kdo v té době vládne. Teď tady vypadá nadějně ústy ministra financí deficit, o kterém mluvíme na rok 2015. Ministr financí tady řekl na mikrofon, a já tomu věřím, proč ne, že prostě dluh se nezvýší, tak se na ten výsledek samozřejmě podíváme na konci roku 2015. Já doufám, že bude takový, jak tady pan ministr financí prezentoval.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nemohu jinak než podpořit slova svého předřečníka pana poslance Urbana. Důležitý je výsledek. Proto si znovu dovoluji zdůraznit, že rok 2013, což je poslední hmatatelný výsledek naší vlády, byl deficit ve výši 83 mld., strukturální deficit 0,3. Vy plánujete na příští rok deficit 100 mld. a strukturální deficit 1,8. Je možné vám přát, abyste dopadli lépe. Ale proč plánujete něco výrazně horšího, než jak my jsme dopadli ve svém posledním roce, na to se těžko hledá odpověď.

Dovolím si nesouhlasit výjimečně se svým vzácným kolegou poslancem Stanjurou, který se ohrazuje proti tomu, aby konečně tato vláda přestala argumentovat materiálem z roku 2012 a jejím střednědobým výhledem. Naopak si myslím, že je to potřeba, aby tím argumentovala. Neustále. Pan ministr Babiš miluje tento výhled. Tady vždycky vystoupí a říká: My budeme mít deficit 100 mld., zatímco Kalousek tenkrát plánoval 120, takže já těch 20 mld. ušetřím. Ta čísla jsou pravdivá. Ale pokud chce rok 2012 a ten výhled pojmenovat pravdivě – a já se hlásím k tomu, že jsme konzervativně odhlasovali deficit a započítali do toho snížení daně z příjmů fyzických osob, takže nám logicky takhle ten deficit vyšel –, tak prosím, abychom naopak ten materiál z roku 2012 opakovali pořád dokola a říkali: Oproti tomuto výhledu má vláda ministra Babiše o 2 % vyšší HDP. Oproti tomuto výhledu vláda ministra Babiše zvýšila daně z příjmů fyzických osob o 16 mld. a to všechno jí nestačilo k tomu, aby měla deficit alespoň na úrovni roku 2013, ale to všechno používá k tomu, aby to promítla do výdajů, které jsou oproti tomuto výhledu o 36 mld. vyšší. Takhle je to fér.

Ministr Babiš má pravdu, že my jsme v roce 2012 prognózovali deficit o 20 mld. vyšší než je on. Ale jak se do toho promítly vlivy? Promítl se do toho vyšší růst ekonomiky, než jsme si dovolili predikovat. Promítlo se do toho zvýšení daní, které ministr Babiš prosadil. A promítlo se do toho zvýšení výdajů o 36 mld., které jsme predikovali. A takhle je ten výhled pojmenován se vším všudy. Je dobře, že se na něj vláda odvolává.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní tu mám tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Karel Fiedler, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. My tady pořád sledujeme nějaké přehazování si horkého bramboru mezi bývalou vládní koalicí a současnou vládní koalicí. Myslím, že my z našeho poslaneckého klubu Úsvit už jsme řekli k návrhu rozpočtu a tomu, co se tady dělá v rozpočtové ekonomice, svoje, řekli jsme svoje výhrady. Ale to neznámá, že nevidíme ani to, co se tady odehrávalo v minulosti. Ať se na mě nezlobí ti kolegové, kteří se tady u mikrofonu střídali doposud. Já už jsem to tady u mikrofonu také říkal. Pořád nemohu zaznamenat žádný rozdíl v té historii a já tu historii nevidím jen od roku 2012 nebo 2013. Já ji vidím trochu dále, tu historii, do těch let mnohem dřívějších, kdy se neměnilo to, co se tady dělo. Že nám pořád rostly deficity státního rozpočtu, že se pořád kumulovaly, že se pořád vydávaly dluhopisy na to, aby se zaplatily dluhy minulé. A já pořád zatím – a myslím si, že nejsem sám, že to tak vidí i mnoho občanů – nevidím rozdíl v tom, jestli tady byly v minulosti vlády pravicové, nebo levicové. Že ten trend byl bohužel, a to ať se na mě kolegové zprava nezlobí, byl pořád stejný. A souhlasím s vámi v tom, že ta změna nenastala. Ale já jsem neviděl snahu o zlomení této tendence ani v minulosti. Takže jsme v pozici, kdy se nás to jaksi netýká, protože jsme v té koalici nebyli a v té koalici nejsme, a jen tak s údivem sledujeme přehazování horkého bramboru a vzájemného se obviňování, protože si

myslím, že každá z těch stran má bohužel máslo na hlavě, a ta změna stále bohužel nepřichází. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se svému kolegovi panu poslanci Kalouskovi. On to správně nepochopil, tím pádem je chyba na mé straně, že jsem to špatně vysvětlil. Já jsem chtěl požádat pana předsedu rozpočtového výboru, aby když tak používal ta čísla v kontextu, a ne jenom jedno číslo, a ptal jsem se, proč nemluví o celkové výši výdajů.

Nicméně k mému předřečníkovi. Prostě to není pravda. Když si vezmu deficity za roky 2011, 2012, 2013, tak to bylo 105, 101 a 83 miliard. Ten trend je naprosto jasný. A současně buď byla stagnace, nebo mírná recese. To znamená, daňové příjmy buď stagnovaly, nebo klesaly. Takže není pravda, že to bylo (nesrozumitelné). Ten trend byl jasný, ten trend otočila až Rusnokova vláda s podporou současných vládních poslanců, kteří pro ten rozpočet hlasovali. Takže není reálné chtít z roku na rok nulu. To my taky vládě nevyčítáme. My jsme řekli, že si myslíme, že sto je moc, a nenavrhovali jsme, že má být nula. Mluvili jsme o nějakých 70, možná 65 nebo 60 miliardách. Jsme přece realisté.

Ale souhlasím s panem poslancem Urbanem. A bych byl rád, kdyby se větší pozornost věnovala závěrečnému účtu. Pamatuju si z debaty minulý, byla hrozná kritika z rok 2013, že se 12 mld. nevyčerpalo ze SFDI. Což je samozřejmě špatná zpráva. Nijak se z toho neraduju. Bohužel, budeme to v zásadě vědět za dva měsíce, obávám se, že letos to bude ještě horší.

Proto říkám, že není tak úplně důležité zrovna u Státního fondu dopravní infrastruktury, kolik tam schválíme. Tam je extra důležité, abychom se podívali, kolik jsme vyčerpali. A obecně platí zejména u investic, zda ty investice byly efektivní. To je jako ta debata o evropských fondech: Hlavně tam nic nenechat. Ale pak máme problém třeba s vědeckými centry, tam jsme peníze čerpali, ale to samozřejmě generuje provozní náklady v příštích letech a to do té debaty prostě musíme zapojit. Nemůžeme vidět jenom to prvotní, že jsme vyčerpali, a mnohdy si tím generujeme náklady potřebné v příštích letech i s rizikem vrácení peněz včetně nějakého penále.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Ještě jednou dobré odpoledne. Krátce zareaguji na to, co říkal kolega pan předseda Stanjura. Jenom navážu, nebudu s ním vést tady prostřednictvím mikrofonu debatu.

Už když jsme projednávali v průběhu tohoto týdne v minulých dnech věci ohledně rozpočtu, učinil jsem dotaz, jak to bude s nevyčerpanými prostředky ze Státního fondu dopravní infrastruktury. To tady bylo zmíněno. Bylo vysvětlováno, že budou možné další investice, o kterých se tolik mluví. Pořád jsme nedostali odpověď na to, jak to bude s nevyčerpanými prostředky ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Čili tady navazují na kolegu Stanjuru. A je to věc, která souvisí s dluhopisy, protože tady to jsou miliardy, které nám lítají ve státním rozpočtu, jak tady kolega ukazuje na to, jaké je téma tohoto bodu. Tématem jsou finance. Jsou to naše dluhy a tyto peníze. Zatím nemáme odpověď na to, jak budou použity. Jestli nebudou použity třeba na to, aby se snížil náš státní dluh, anebo jestli tedy budou použity do investic na dopravní infrastrukturu. Tuto odpověď jsme dosud ze strany Ministerstva financí nebo vlády neobdrželi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel? Pan zpravodaj? Není zájem. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Přivolám naše kolegy z předsálí a všechny vás odhlásím na žádost pana předsedy. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 157, přihlášeno je 122 poslankyň a poslanců, pro 107, proti žádný.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu sociální demokracie. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že se blíží konec této schůze, v pátek ji budeme muset zřejmě ukončit, dnes máme za sebou v půl čtvrté odpoledne dva body, tak si dovoluji navrhnout, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. a 21. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování, abychom dnes jednali i po 19. a 21. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 158, přihlášeno 123 poslankyň a poslanců, pro 64, proti 22. Návrh byl přijat.

Je tady návrh na kontrolu hlasování. A než proběhne kontrola hlasování, mám tady dvě omluvenky. Nejprve se ze zítřejšího jednání omlouvá pan Josef Zahradník z pracovních důvodů a také poslanec Stanislav Mackovík se omlouvá zítra do ukončení schůze z pracovních důvodů.

Hlásí se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, po kontrole hlasování chci uvést, že na sjetině je uvedeno ano, a hlasovala jsem ne. Prosím proto o opakování hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně tedy vznáší námitku a já dám hlasovat o této námitce.

Kdo je pro přijetí námitky, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 159, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 3. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana předsedy Sklenáka o tom, abychom dnes jednali a hlasovali i po 19. a 21. hodině.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 160, přihlášeno 124 poslankyň a poslanců, pro 62, proti 32. Návrh nebyl přijat. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Jiří Zlatuška: Já jsem hlasoval pro, ale nenaběhlo mi zařízení, nefungovalo. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady jedno nefunkční hlasovací zařízení. Ptám se pana poslance, jestli podává námitku a zpochybňuje hlasování.

Poslanec Jiří Zlatuška: Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Zlatuška podává námitku. (Hlas z pléna: Na hlasování přišel pozdě.) Tak pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane poslanče Zlatuško, já vás prosím, abyste to zvážil. Tady je dlouhodobá benevolence vůči tomu, že se někdo splete, a pak tvrdí, že mačkal to a na sjetině bylo zase ono. To se stane každému. Ale nikdo nikdy nezpochybnil hlasování jenom proto, že přišel pozdě. V téhle místnosti jsou kamery. Je to na vašem svědomí. Prosím, zvažte to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, byl bych rád, abyste řekl panu předsedovi Kalouskovi, aby mě oslovoval vašim prostřednictvím. To je první věc. A druhá věc: mám svědka, že jsem přišel včas a že opravdu to zařízení nefungovalo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chápu to dobře, že trváte na své námitce? (Ano.) O té námitce musím dát hlasovat. To je procedurální návrh.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Zlatušky. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 161, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 16. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovaně hlasovat o návrhu pana poslance Sklenáka na to, abychom dnes jednali a hlasovali i po 19. či 21. hodině.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 162, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro 68, proti 44. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Stanjura s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Říkám to nerad, ale pan předseda Sklenák vystavuje své kolegyně a kolegy omylu. (Sál se ztišil.) Všechna tři hlasování byla úplně zbytečná. On moc dobře ví, že dneska po 19. hodině nebudeme jednat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Sklenák se hlásí o slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Poznámce pana kolegy Stanjury ne úplně rozumíme. Teď jsme si odhlasovali, že budeme jednat po 19. hodině. A jestli směřuje k tomu, že použije svůj oblíbený tah, že si v 19 hodin vezme přestávku, tak tomu asi nezabráníme. Ale to je samozřejmě potom na rozhodnutí klubu ODS. Ale to já nemohu vědět, jak se zachová v 19 hodin samozřejmě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dál se hlásí o slovo pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Aby to bylo naprosto fér. Pan kolega Sklenák to včera na schůzce předsedů poslaneckých klubů od nás slyšel. Od všech předsedů opozičních klubů. Takže to nemůže být žádné překvapení. Včera tuto informaci dostal, tedy dobře ví, že dnes po 19. hodině jednat nebudeme, čímž není vyloučeno, že budeme jednat zítra po druhé hodině ranní. Tomu zabránit nemůžeme. Ale dneska po devatenácté se jednat nebude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Prosím, pan předseda Sklenák s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Včera večer jsme se bavili o představách, jak bude probíhat dnešní jednací den, to je pravda. Ale vůbec jsme se nebavili o tom, že se k druhému bodu dostaneme o půl čtvrté odpoledne nebo v kolik jsme jej začali projednávat. Takže já samozřejmě svým návrhem také reaguji, a řekl jsem to i v odůvodnění toho svého návrhu, na průběh dnešního jednacího dne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Tejc, po něm pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vystoupil také jako jeden z pamětníků minulého volebního období. Pamatuji si, že tehdy kolegové Stanjura a Kalousek byli velmi pracovití. Nutili nás tady hlasovat po půlnoci o církevních restitucích, o všech svých prioritách. Já si myslím, že i tato koalice má právo na to, abychom jednoznačně podpořili takové návrhy, které se týkají regulace exekucí, toho, aby byla zpřísněna odpovědnost právnických osob. Jsem přesvědčen, že není jediný důvod, abychom se vyhýbali práci. Jestliže jsme se zdrželi – a bylo to legitimní právo opozice navrhnout bod, většina Sněmovny vyhověla, bavili jsme se tady celé dopoledne o něčem, co může někdo považovat za podstatné, někdo za méně podstatné, ale musíme ten čas nějak nahradit. A musíme ho nahradit prací třeba i po 19. hodině tak, jak je to navrženo a odhlasováno. Já jsem přesvědčen, že tím nejsou omezována práva opozice. To je jenom o tom, kdo chce a kdo nechce pracovat a hlasovat o zákonech, o kterých tady jednáme už několik měsíců. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie a hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nemohu než souhlasit s panem poslancem Tejcem a prosím, abychom nebyli obviňováni z nepracovitosti. To, že jsme se dnes ráno tady věnovali jinému tématu, věru opravdu není naše chyba. Těžko si umím představit, že někdo z nás by Vojtěchu Filipovi něco takového podepsal. Ale když už se to stalo, a já si vážím toho, že Poslanecká sněmovna k tomu zaujala to stanovisko, jaké zaujala, jsme ti poslední, kdo by nechtěli pracovat. Já jsem chtěl jenom upřesnit termíny dnes a zítra. My jsme připraveni pracovat. Ve dvě ráno jsme ready.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé. Stanovisko čtyř opozičních klubů se dozvěděl pan předseda Sklenák včera dopoledne, ne večer. Nebo včera po 14. hodině. Byla to reakce opozičních klubů na to, že máme v jeden den dvě mimořádné schůze, jednu řádnou, nikdo neví, jaký bude program. Doporučení pana předsedy Sklenáka byla: Budeme jednat a večer si řekneme, co a jak. Takže ne že jsme mu to neřekli večer, my jsme mu tu řekli hned po té pauze, kdy se čtyři předsedové opozičních klubů poradili, vzali jsme si na to třicet minut, byla to reakce na ten chaos, který nás provází každou schůzí. Zeptejte se vlastních poslanců. Oni nám to přiznávají v kuloárech, že ten chaos je.

A když už pan kolega Tejc říká, jak jsme tady byli po půlnoci... No já to vím. Jak jsme tady byli šest dnů a šest nocí. A nekrátili jsme právo opozice. Bylo to vaše svobodné rozhodnutí. Vy jste útočili a my jsme se bránili. A pak je úplně legrační, když si útočník stěžuje na to, že se někdo bránil! Já si pamatuji, jak jsme tady běhali celou noc co deset minut hlasovat o přerušení na tři roky, na dva roky, na šest měsíců, na čtyři měsíce, jak vždycky přišel vítězoslavně David Rath a říkal: Noční směna hlásí příchod ve dvě ráno, tak si zahlasujeme. To si všechno pamatují. Ale ubránili jsme se. Ale bylo to vaše rozhodnutí. Ne rozhodnutí tehdejší vládní koalice.

My jsme to poctivě řekli panu předsedovi Sklenákovi. On to vzal na vědomí. My jsme dokonce včera večer doporučili, abychom ty dluhopisy udělali, že je riskantní to mít jako poslední pevně zařazený bod, protože jsme je považovali za důležité. Ukázalo se, že jsme měli pravdu, jsou už projednané v této chvíli. Já jsem jenom kolegyním a kolegům řekl, že nás pan předseda Sklenák vystavuje zbytečnému hlasování, protože čtyři opoziční kluby mu jasně svůj postoj oznámily už včera krátce po zahájení 19. schůze, nebo pokračování 19. schůze, předtím, než začala dvacátá, než začala dvacátá první... Je to pořád dokola.

Takže ano, můžeme si hlasovat. Já respektuji většinu. My jsme ale předem řekli, že jestli tento týden budete chtít jednat po devatenácté, že si opoziční kluby budou brát po 19. hodině přestávku. A neříkejte mi, že když jednáme od devíti, tak že ve 23 kvalitně pracujeme po 14 hodinách práce! Tomu přece nevěříte ani vy! Ano, vy to chcete mít za sebou, hlavně ať ta opozice nemluví, honem, honem, honem hlasovat. A tomu říkáte kvalitní práce. A teď nebudu vyťahovat jeden zákon za druhým, o kterém

už předem říkáte – musíte být pro, ale my vám slibujeme, že ho ihned opravíme. (Výrazně, hlasitě, s gestikulací.)

A když už chceme tak pracovat, tak projednávejme body opozice, které tady leží od března, od dubna, od května! Mohl bych citovat stanovisko Legislativní rady vlády třeba k našemu návrhu zákona – v zásadě: Není to špatně, připravujeme vlastní, lepší, komplexní návrh – to mi nevádí, to znám – který nejpозději v srpnu předložíme! Ha! A je listopad! A nic! A ještě nebylo první čtení. Protože v srpnu předloží vláda svůj návrh. Napsali jste to chytře. Zřejmě tam není napsané – v srpnu letošního roku. Možná tím budete argumentovat, že jste mysleli srpen 2015 nebo 2016, protože už jsme slyšeli, a to bylo docela komické: My jsme slibovali, že bude líp. Ale nikdy jsme neřekli kdy... Tak to je hodně podobné. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já bych si dovilil takovou vsuvku a dovilil bych si poprosit předsedy poslaneckých klubů a vést je k rozumu. Protože na řízení jsme tu bohužel sami dva. Pan předseda je v Albánii, paní místopředsedkyně je nemocná, další pan místopředseda je v Rusku a kromě toho plníme ještě protokolární povinnosti – pan předseda jde klást věnce. Nevím, jestli jsem schopen řídit Sněmovnu 48 hodin v kuse. Nevím. (Smích, rušno v sále.)

Tak. Pokročíme dalším bodem, jímž je... Pardon, pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Ještě jednu informaci, abyste věděli, jak to dobře vládní koalice plánuje. Dostal jsem pozvánku od ministra bez portfeje, abych nepoužil svůj oblíbený výraz, k závažnému tématu, ústavnímu zákonu. Požádal, aby tam byl předseda klubu a jeden zástupce našeho klubu, který se tomu věnuje. My jsme přislíbili. A kdy má začít ta schůzka o důležitém ústavním zákonu? Dvacet minut po skončení středního programu! Takže my počítáme, že v 19.20 se zúčastníme jako konstruktivní opozice důležitého jednání. Já bych ten dopis mohl citovat, jak je to důležité a nejdůležitější, zrovna dneska, ve středu dvacet minut po skončení schůzky se sejit ve formátu sedm politických stran, sedm předsedů klubů, sedm zástupců! A svolává to váš ministr! Ne opozice. Takže v kolik se sejdem? Ve 23.20? V 02.20? Nebo já nevím! To bude teda kvalita jednání o ústavním zákonu o celostátním referendu!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi.

A pokročíme bodem číslo

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych představila první ze série návrhů z dílny Ministerstva spravedlnosti. Všechny mají společné to, že jsou v souladu s programovým prohlášením vlády, a plníme tak své legislativní úkoly. Kromě toho první návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a samozřejmě další související zákony splní i naše závazky v oblasti implementace evropského práva a současně korespondují ustanovením § 88b až o, kde pro účely tuzemské právní úpravy již máme sérii předběžných opatření, jejichž hlavním smyslem a posláním je chránit hlavně oběť trestného činu před případnými dalšími možnými atakami trestně stíhaných osob, resp. pachatelů.

Aby tato ochrana mohla být účinná, je třeba samozřejmě zajistit v souladu s evropskými směrnici její platnost a účinnost za hranicemi ČR. Konkrétně jde o implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99 ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu. Cílem je stejně jako v tuzemské právní úpravě zajistit přeshraniční ochranu obětí trestné činnosti a osob blízkých oběti –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní ministryně. Poprosím čtenou Sněmovnu o ztišení. Paní ministryně nemá tak silný hlas, aby vás překřičela, a navíc je to dáma. Děkuji.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já se hlas pokusím zesílit.

– který může ohrozit její život, zdraví nebo důstojnost. Citovaná směrnice upravuje novou formu justiční spolupráce, jež umožňuje, aby v případě, že v jednom členském státu EU, čili včetně ČR, bylo vydáno opatření na ochranu obětí trestné činnosti, které má zamezit jakékoliv formě obtěžování, únosu, nebezpečnému pronásledování a jiným formám nepřímého nátlaku ze strany pachatele trestného činu, a tato oběť se přestěhuje nebo delší dobu se zdržuje v jiném členském státu EU, i stačí úmysl se tam zdržovat, aby mohla požádat o vydání evropského ochranného příkazu, na základě kterého je povinen potom ten členský stát jí zajistit stejnou ochranu jako v tuzemsku, čili u nás, jak jsem citovala, podle trestního řádu formou předběžných opatření. V ČR bude moci být vydán evropský ochranný příkaz především, čili nejenom výlučně, na základě předběžného opatření zákazu styku s určitými osobami, předběžného opatření zákazu vstupu do obydlí, předběžného

opatření zákazu zdržovat se na konkrétně vymezeném místě, rozhodnutí také o odklonech, rozhodnutí ukládajících tresty nebo přiměřené povinnosti či opatření a rozhodnutí, která jsou přijímána v rámci vykonávacího řízení, pokud v rámci těchto rozhodnutí bude ukládán nějaký zákaz předvídaný evropskou směrnicí. Pokud bude v ČR uznán evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem EU, pak lze jako odpovídající opatření naopak jako na ochranu takové oběti trestné činnosti příslušníků jiného členského státu EU uložit některé z předběžných opatření, a máme jich tam opravdu bohatou paletu, která umožní vyčerpat všechny v úvahu přicházející možnosti upravené trestním řádem.

Návrh zákona dále doplňuje do zákona o soudnictví ve věcech mládeže určitá specifická ustanovení týkající se uplatňování mezinárodní justiční spolupráce právě v trestních věcech mladistvých, která zohledňují tu specifickou, odlišnou terminologii a i druh sankcí, které lze ukládat mladistvým, například rozhodnutí o uložení ochranné výchovy nebo uložení výchovného opatření.

S ohledem na potřebu zajistit dodržení implementační lhůty směrnice o evropském ochranném příkazu, která nám uběhne 11. ledna 2015, a v souladu s článkem 91 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny si vás dovoluji poprosit o zkrácení lhůty pro projednání tohoto sněmovního tisku v ústavněprávním výboru o 30 dnů. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Lukáš Pleticha – kterého tady ale nevidím. No, jde nám to tu dnes od deseti k pěti. (Domlouvání se, kdo pana zpravodaje zastoupí.) Pan poslanec Chvojka asi pana poslance zastoupí, pokud nemá proti nikdo žádnou námitku. Má někdo námitku proti změně zpravodaje? Nemá.

Dám tedy preventivně hlasovat o tom, abychom změnili pana zpravodaje poslance Lukáše Pletichu na pana poslance Chvojku.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 163, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 88, proti 1. Návrh byl přijat.

A já tedy prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za důvěru. Je mi ctí, že mohu zastoupit kolegu Pletichu na tomto místě. Jak poslední týdny sněmovna běží, tak se občas může stát, že člověk je někde jinde, než kde má být, takže já v zásadě asi navážu jenom na to, co řekla paní ministryně, která tento zákon představila, myslím si, obšírně a bezchybně. Prosím o propuštění do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se opravdu nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně pana zpravodaje. Není zájem. Budeme se tedy zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? (Paní ministryni se nedaří přihlásit se.)

Je to hlasování číslo 164, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 91, proti žádný.

Paní ministryně nechce zpochybnit hlasování? (Ne.) Konstatuji, že jsme přikázali tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto vládního návrhu.

Pardon, omlouvám se. Paní ministryně navrhla zkrácení lhůty. Budeme tedy pokračovat ještě hlasováním o zkrácení lhůty o 30 dní na 30 dní.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 165, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 85, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a zkrátili lhůtu o 30 dnů. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji, který k němu přišel jak slepý k houslím.

Dalším bodem našeho jednání je

54.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - prvé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, tento návrh zákona je samozřejmě mnohem diskutabilnější než předchozí návrh, kde pouze implementujeme evropskou směrnici. Při vědomí toho předkládám návrh, který neznamenaá komplexní novelu zákona

o trestní odpovědnosti právnických osob číslo 418/2011, ale "pouze" návrh, který mění režim, kterým lze postavit před trestní soud právnickou osobu v tom smyslu, že zákon by měl stanovit v případě vašeho souhlasu výčet činů, za které právnická osoba není trestně odpovědná, nelze ji trestně stíhat, a za všechny ostatní trestné činy naopak ji lze trestně postihnout. Dosavadní režim byl opačný.

Dovolte mi, abych se zamyslela i trochu nad historií, protože ta nám ukáže lépe než argumenty, které by mohly vypadat jako účelové, výsledek a současně návrh, který zde předkládám.

V průběhu přijímání zákona o trestní odpovědnosti právnických osob byla původně zvolena varianta omezující trestnost právnických osob pouze na ty případy, u nichž zavedení deliktů odpovědnosti vyžadovaly mezinárodní závazky České republiky nebo to vyplývalo přímo z unijních předpisů. Tento výčet se postupně rozšiřoval o daňové trestné činy a potom na půdě Poslanecké sněmovny o další tři vybrané trestné činy hospodářské. Stávající výčet, který obsahuje § 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, je nicméně problematický, protože neobsahuje ty trestné činy, u kterých lze předpokládat právě typicky páchaní právnickou osobou, například trestný čin poškozování spotřebitele.

My jsme se tady v průběhu našeho poslaneckého rokování několikrát vrátili jak k filozofii zákona, který nyní platí, tak jsme se zabývali tím, proč je třeba tento výčet rozšířit právě o určité konkrétní trestné činy. Já jsem v této souvislosti vždycky vystoupila a říkala jsem: počkejme, až podáme komplexnější novelizaci, abychom se neustále nezabývali útržkovitým novelizováním předpisu, ve kterém se potom bude možné obtížně orientovat, co vlastně a odkdy platí, přinejmenším pro laika, například jednatele nějaké právnické společnosti. Absence některých trestných činů ve stávajícím výčtu tedy může vést v současné době i k problému při kvalifikaci jednání. Právě v reakci na tyto problémy se Ministerstvo spravedlnosti střetávalo s opakovanými požadavky na rozšiřování dosavadního výčtu obsaženého v § 7.

Ministerstvo navrhuje stávající výčet trestných činů, kterých se může právnická osoba dopustit, proto nadále nerozšiřovat. A právě zde je jádro návrhu, který vám předkládám. Změníme přístup k této otázce v tom smyslu, že by napříště právnické osoby měly být zásadně odpovědné za veškeré trestné činy s výjimkou těch, u kterých to bude zákonem výslovně vyloučeno. Místo pozitivního výčtu trestných činů, za které může být právnická osoba trestně stíhána, by měl zákon obsahovat negativní výčet trestných činů, které nebude možné právnické osobě přičíst.

Nenavrhuje se ovšem radikální změna v tom smyslu, aby právnická osoba odpovídala za tytéž trestné činy jako osoba fyzická, neboť logicky u některých trestných činů jejich spáchání právnickou osobou buď nepřichází vůbec v úvahu ani ve formě účastenství, např. vražda novorozeného dítěte matkou, klasický případ, nebo jsou tak úzce navázány na pachatele jako fyzickou osobu, že lze jenom obtížně konstruovat, ve kterých případech by šlo o jednání v zájmu nebo v rámci činnosti právnické osoby, i když to zcela vyloučit nelze, nebo jejím jménem, například vojenské trestné činy. U některých trestných činů, u kterých se navrhuje trestní odpovědnost vyloučit, se pak nejví trestní postih z hlediska uplatnění principu ultima

ratio vhodný nebo žádoucí. Plně postačující v těchto případech je postih samotné fyzické osoby.

Navrhovaný výčet trestných činů, za které nebude možné právníkem osobu trestně stíhat, je tak projev určité trestní politiky. Nejde o výčet trestných činů, kterých by se právníkem osoba jako taková nemohla vůbec nikdy dopustit, čili výčet těch trestných činů, za které nebude možné postavit právníkem osobu před trestní soud, zahrnuje i takové trestné činy, kterých by se mohla právníkem osoba dopustit, ale z trestně-politických důvodů si myslíme, že by to nebylo vhodné.

V průběhu tvorby tohoto návrhu byla vytvořena pracovní skupina složená ze zástupců profesních skupin, jako je Česká advokátní komora, Nejvyšší státní zastupitelství, Nejvyšší soud, Ministerstvo vnitra. Tato skupina tu zásadní změnu koncepce odsouhlasila.

Připomínám, že některé západoevropské země touto cestou prošly také, od negativního výčtu po pozitivní. Francie je toho dokladem.

Jednali jsme i se Svazem průmyslu a dopravy, který měl určité připomínky. Předpokládám, že jsme v rámci svých možností se s nimi vypořádali tak, že jsme jim vysvětlili, že nejde o zbytečnou kriminalizaci právníků osob, že jde o něco jiného. O to, abychom neustále nemuseli novelizovat, aby šlo o přehlednou a jasnou právní úpravu, a také s poukazem na to, že v současné době se nedaří trestně stíhat právníkové osoby podle toho výčtu, který již je obsažený v příslušném zákoně, a může tak docházet i k tomu, že se zákon celkově vnímá jako neúčinný, formální, neplní ani preventivní roli.

Pokud bude zájem, mohu ještě stručně shrnout některé argumenty, které nás vedly ke změně popsaného přístupu, ale chtěla bych na tomto místě alespoň stručně charakterizovat ty trestné činy, které budou vyloučeny z trestní odpovědnosti právníkové osoby.

První skupinu představují ty trestné činy, u nichž nepřichází spáchání toho trestného činu vůbec v úvahu, neboť s ohledem na znění skutkových podstat je právníkem osoba nemůže spáchat. O tom jsem již hovořila. Je zřejmé, že se daných trestných činů může dopustit pouze osoba fyzická, často ta, která splňuje určitou zvláštní vlastnost či schopnost. Kromě toho případu trestného činu vraždy novorozence dítěte je to trestný čin zabití, trestný čin opilství, trestný čin opuštění dítěte nebo svěření osoby.

Druhou skupinu tvoří trestné činy, kde se vylučuje trestní odpovědnost právníků osob z toho důvodu, že znaky skutkových podstat těchto trestných činů jsou tak úzce navázány na pachatele fyzickou osobu, že by bylo opravdu jen obtížné konstruovat, ve kterých případech by šlo o jednání v zájmu nebo v rámci činnosti právníkové osoby nebo jejím jménem.

Dále navrhuje vyloučit trestní odpovědnost právníků osob o vybrané skupiny trestných činů s konkrétním nebo speciálním subjektem. Skutečnost, že pachatel některých trestných činů musí mít zvláštní vlastnost nebo zvláštní postavení,

sice obecně nevyklučuje, aby se na těchto trestných činech mohl účastnit kdokoli jiný jako organizátor, návodce nebo pomocník, u některých vybraných trestných činů však podle názoru předkladatele postačuje uplatnit trestní represi pouze vůči konkrétním fyzickým osobám. Není vhodné tato jednání přičítat samotným právníckým osobám, protože půjde spíše o excesy, ne o jednání, které bylo v zájmu nebo v rámci činnosti právnícké osoby nebo které by bylo činěno jejím jménem. Jako příklad zase uvedu trestný čin zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace či trestný čin vlastizrady.

Ostatně s ohledem na osobu pachatele se navrhuje vyloučit i trestní odpovědnost právníckých osob u trestných činů proti obraně státu uvedených ve 3. díle hlavy IX. zvláštní části trestního zákoníku s výjimkou trestného činu porušení osobní a věcné příslušnosti pro obranu státu podle § 322 trestního zákoníku. Přece jenom zde určitá povinnost při obraně státu může být uložena i právnícké osobě. Pak jde o trestné činy proti branné povinnosti uvedené ve zvláštní části v hlavě XI. trestního zákoníku, u trestných činů vojenských uvedených ve zvláštní části v hlavě XII. trestního zákoníku jde o totéž. Právnícká osoba se sice může teoreticky na těchto trestných činech účastnit, nicméně v těchto případech z hlediska společenské potřeby postačuje vyvodit trestní odpovědnost u konkrétních fyzických osob, jako je tomu dosud.

A konečně u některých trestných činů se navrhuje trestní odpovědnost vyloučit, protože trestní postih z hlediska uplatnění principu ultima ratio, to znamená trestní represe jenom v tom krajním případě, kdy už jiné prostředky práva nemohou zajistit účinnou ochranu, tak doporučujeme, aby tyto činy spáchané právníckými osobami nemohly být kriminalizovány. Příklad je účast na sebevraždě nebo trestný čin pomluvy. U toho trestného činu pomluvy mi dovolu, abych se zastavila. Opět je to zahraniční zkušenost, kde víme, že v některých zemích, kde trestný čin pomluvy bylo umožněno trestně stíhat i u právníckých osob, došlo po zavedení trestní odpovědnosti k eskalaci trestních oznámení na právnícké osoby z řad konkurentů, různých vydavatelských společností například, což ochromilo toto podnikatelské prostředí natolik, že se potom tyto země, některé z nich, rozhodly opět vyloučit trestní odpovědnost právníckých osob pro trestný čin pomluvy a ponechat jenom trestní odpovědnost fyzické osoby. Koneckonců o kontroverzním trestném činu pomluvy v Poslanecké sněmovně již také byla diskuse v minulých obdobích.

Jinak tady samozřejmě mám přehled těch jednotlivých trestných činů, kde navrhuje vyloučení trestní odpovědnosti právníckých osob včetně argumentace, a v případě potřeby vás s důvody ráda seznámím zevrubněji. Obecně tedy platí, že tento návrh by v případě jeho schválení znamenal zavedení trestní odpovědnosti, čili rozšíření trestní odpovědnosti právníckých osob za veškerá trestná jednání, která jsou zakotvena v trestním zákoníku, s výjimkou těch, která budou uvedena a která lze rozřadit do těch skupin, které jsem jmenovala.

Jenom pro vaši informaci, zadala jsem pokyn, aby státní zastupitelství, soudy nám udělaly přehled aplikovatelnosti, uplatňování v praxi zákona o trestní odpovědnosti právníckých osob, a ty předběžné výsledky, které mám k dispozici, opravdu dokumentují velmi malou, nízkou účinnost toho zákona. Buď by to mohlo znamenat

spekulativní závěr, že se právnické osoby v České republice nedopouštějí trestné činnosti, anebo právě je to jeden z argumentů pro to, abychom rozšířili okruh trestných jednání o ta, kterých se dopouštějí nejčastěji. A to očividně nejsou ta, která máme v dosavadním výčtu v § 7 zákona č. 418/2011 Sb. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Marie Benešová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, paní ministryně, vážené kolegyně a kolegové, paní ministryně tady zevrubně představila tento vládní návrh. Je třeba znovu jenom připomenout, že se tady mění filozofie původního zákona tak, že místo pozitivního výčtu trestných činů zde nastupuje negativní výčet, což je trošku revoluční řešení. Jenom tady vzpomenu, že tady byl poslanecký návrh, doplňovali jsme některé trestné činy. Paní ministryně slíbila, že připraví vládní návrh, což splnila, a očekáváme, že k tomuto vládnímu návrhu bude obrovská diskuse.

Nemohu nevzpomenout, že zde máme řadu výhrad ze strany různých orgánů k tomuto vládnímu řešení. Kritické hlasy se stále ozývají ze Svazu průmyslu a dopravy, což jsem obdržela v minulém týdnu. Pak je tady kritický hlas ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ze strany České advokátní komory a zaznamenala jsem velice ostrý článek profesora Jelínka z pražské právnické fakulty v bulletinu číslo 9, který mám zde k dispozici, takže kdo má zájem, může nahlédnout. Já sama jsem si nechala zpracovat od profesora Jelínka analýzu, protože nejsem přímo specialista na tuto problematiku, a očekávám, že v ústavněprávním výboru, kam by měla být věc předložena a diskutována, bude bohatá diskuse k této problematice.

Co zde je asi potřeba doplnit, že v podstatě dopady na státní rozpočet nebudou veliké. Paní ministryně to zde necitovala. Je tam odhad tuším 120 tisíc. V podstatě to bude pouze úprava informačního systému, takže by to nemělo být drahé. Ale spíš ta filozofie obráceného myšlení v tom zákoně zde asi problém bude.

Já sama navrhuji, aby byl tento vládní návrh propuštěn do druhého čtení a přikázán ústavněprávnímu výboru, kde se musíme vypořádat s těmi námitkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu, a než udělím slovo, přečtu jednu omluvenku. Omlouvá se paní poslankyně Nováková od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Eviduji dvě přihlášky do rozpravy. S první je pan poslanec Blažek a po něm pan poslanec Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Víte, jak tak člověk nemládne, ale stárne, tak je čím dál tím háklivější na změny. To asi nějak souvisí s věkem. Nejsem tak radikální jako staré židovské přísloví, které říká: Každá změna je k horšímu. To si zase nemyslím. Nicméně když už se nějaké změny dějí, tak nemám rád – ona to řekla vlastně kolegyně Benešová – revoluční změny, protože to, co se předkládá, do jisté míry revoluce je. A je to určitý skok, a je to skok do neznáma.

Já bych jenom k té historii, jak říkala paní ministryně, připomněl a zdůraznil, že jsme se bez trestního stíhání právnických osob obešli desítky, nechci říkat stovky let, to by bylo asi nepřesné, ale obešli. Dobře, je to nějaký trend, tak se to zavádí. Já nechci říkat, že je to věc, která je a priori nesmyslná, ale to, co se teď tímto vládním návrhem přináší, tak vlastně znamená neuvěřitelné rozšíření výčtu toho, za co můžou být například podnikatelské osoby, a teď řeknu slovo – vyšetřovány. To znamená, dnes nějaký podnikatelský subjekt kromě mnoha různých kontrol, které má už dnes, od různých daňových a dalších a dalších orgánů, tak k tomu přidáváme ještě policii a státní zástupce za další trestné činy, aniž ti policisté a státní zástupci v tuto chvíli vlastně vědí, jak budou aplikovat trestnou činnost.

To má mnoho rizik. Jedno z nich je samozřejmě to, že tato ustanovení, pokud takto budou schválena, budou zneužívána v podnikatelském boji, jak je u nás zvykem, kde se často narážejí soukromé spory tím, že se ten druhý žene před nějaké orgány státu. Ta druhá věc je, že v zásadě k tomu všemu, do čeho stát dneska se již může, nejenom pokud jde o podnikatelské subjekty, ale budu mluvit hlavně o nich, jaké všelijaké materiály, písemnosti a všechno, co se v těch firmách děje, jaké může požadovat, přidáváme další orgány, které mohou požadovat všechno, ovšem tentokrát již často s policejní a státní zastupitelskou pravomocí.

Víte, já tady často slyším a hájím, nemám rád taková ta paušální odsuzování třeba práce policie nebo státních zastupitelství. Nicméně je pravda, že v několika případech se obrátila druhá strana, o které my se tak často nebavíme, a to je spíš zneužívání státní moci, a my tady dáváme další nástroj do rukou policie a státním zástupcům, kteří mohou, a teď neřeknu že úmyslně, ale z neznalosti věci, z toho, že budou zkoušet terén, aby si aplikovali právo na živých bytostech – teď prosím, nemyslím si, že firma je živá bytost, ale na subjektech, které reálně existují, aniž máme jakoukoli analýzu toho, jak zákon funguje doteď, už jenom s tím malým výčtem trestných činů, které existují.

Paní ministryně říkala, že přinese nějakou analýzu. To je v pořádku, ale podle mě bychom se tím zákonem měli zabývat až tehdy, až bude ta analýza na stole a bude tady, protože v průběhu procesu ty analýzy sice mohou vznikat, ale já si myslím, že by to od začátku mělo být jasné. A to, že třeba někteří státní zástupci, kteří třeba jsou v nějaké komisi paní ministryně, jsou pro, tomu rozumím. Ti budou pro rozšiřování čehokoli, kde se rozšiřuje státní moc. Na tom asi nebude nic nového nebo nic překvapivého. Trošku se divím, já jsem neviděl ta stanoviska, že souhlasila i advokátní komora, ale to je na jinou diskusi.

Abych nemluvil moc dlouho. Já si myslím, že bez nějaké analýzy se neobjedeme. Poprosím Sněmovnu o hlubší zamyšlení nad tím, že znovu posíláme stát do sféry, kde

ještě nebyl. Já si myslím, že našim obecným problémem není ani tak to, že stát je slabý, nebo – teď proboha nechci mluvit k hnutí ANO, nechci být tak pochopen, že stát nefunguje jak má. Ale on je někdy slabý tam, kde má být silný, a silný je tam, kde má být slabý. A já si myslím, že se teď bavíme o části, kde stát může obtěžovat nad míru, která je potřebná a nutná v tomto stavu, v jakém žijeme, a to ještě orgány, které jsou na to zcela nepřipraveny, aby tyto zásahy jménem státu, ale se státními pravomocemi vykonávaly.

Proto dávám jeden návrh, o kterém předpokládám, že neprojde, ale dám ho. Tedy dávám návrh na vrácení předkladateli nebo navrhovateli k přepracování. Pokud ten návrh neprojde, tak protože jde o skutečně významný zákon, navrhl bych alespoň prodloužení lhůty o 30 dnů na projednání ve výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a budeme pokračovat v rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Chvojka a po něm pan poslanec Schwarz.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, dámy a pánové, děkuji za slovo. Pane předsedajícím, navázal bych na ministerskou sérii, kdy vystoupila paní ministryně a bývalí dva ministři, paní exministryně Benešová a pan exministr Blažek. Pamatuji si, kdy dnešní projednávaný zákon, resp. novela, kterou projednáváme, byl přijímán v minulém funkčním období této Sněmovny, bylo to, tuším, v roce 2011. Tenkrát byl tento zákon určitým dítětem tehdejšího ministra spravedlnosti pana Pospíšila.

Tenkrát vláda, resp. poslanci, kteří tento zákon schválili, při stanovení rozsahu kriminalizace jednání právnických osob zvolili řešení, podle kterého stanovil v § 7 odst. 1 tzv. taxativní výčet trestných činů, za které právnická osoba může být trestně odpovědná. Tento výčet zahrnuje ve znění přijatém Poslaneckou sněmovnou celkem 84 zločinů nebo přečinů, nejsem si jist, jestli to číslo platí, ale je to přes 80, u kterých přichází v úvahu trestní odpovědnost právnických osob. Tento katalog trestných činů je konečný a nelze jej výkladem jakkoli rozšiřovat.

Nyní Ministerstvo spravedlnosti přichází s jinou koncepcí. Ona to naznačila moje ctěná kolegyně paní Benešová. Je to koncepce tzv. generální trestní odpovědnosti korporací. Navrhuje se, aby trestní odpovědnost právnických osob byla stanovena zásadně za všechny trestné činy s výjimkou trestných činů taxativně uvedených.

Já v zásadě souhlasím s tím, aby trestní odpovědnost právnických osob byla rozšířena, aby právnické osoby byly pod větším dohledem, a souhlasím s tím, že se tento zákon otevřel. Nicméně, a opět navazuji na svoji ctěnou kolegyni Benešovou, je potřeba říci, že jsem četl spoustu různých analýz a odborných článků. Samozřejmě jsem dostal také různé dopisy, odborně pojaté, od různých skupin a ty určitým způsobem před tímto obráceným principem oproti tomu dnešnímu varují, nebo nabízejí to, abychom se nad ním zamysleli. Neřekl bych, že s nimi ze sta procent souhlasím, nicméně si myslím, že je potřeba vás alespoň s některými výhradami seznámit. Například v zářijovém čísle bulletinu Advokacie vyšel zajímavý článek pana profesora Jelínka. Je to člověk, který je samozřejmě autoritou v oblasti trestního

práva, protože je vedoucím katedry trestního práva zde na Právnické fakultě v Praze a je to i člověk, který má zkušenosti s tvorbou trestněprávních předpisů. On v tomto článku samozřejmě popisuje genezi, jak jsem ji já popsal, toho zákona, jak vznikal princip toho, co je navrhováno, a on tady například má tuto výhradu:

"Návrh počítá s tím, že by právnické osoby byly odpovědné za všechny trestné činy proti životu a zdraví, s výjimkou vraždy novorozeného dítěte matkou, účasti na sebevraždě, neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku a trestných činů proti těhotenství ženy. Znamenalo by to, že by právnická osoba mohla být odpovědná kupříkladu i za trestný čin zabití podle § 141 trestního zákona záležející v úmyslném usmrcení jiného v silném rozrušení, ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí, anebo pro trestný čin rvačky podle § 158 trestního zákoníku – kdo úmyslně ohroží život nebo zdraví tím, že se účastní rvačky. Je jen škoda, že důvodová zpráva k návrhu nové právní úpravy konkrétně neuvádí, jak často se např. tyto dva trestné činy vyskytují v praxi jednání právnických osob, abychom si mohli udělat alespoň představu o míře latence v činnosti právnických osob.

Ve své podstatě tedy přijetí navrhované právní úpravy bude znamenat rozsáhlou kriminalizaci jednání právnických osob a prakticky zavedení generální trestní odpovědnosti právnických osob.

Domnívám se," a dále cituji pana profesora Jelínka, "domnívám se, že navrhovaná právní úprava není správná a dostatečně promyšlená, protože bude znamenat v aplikační praxi tendenci stíhat právnické osoby za všechny trestné činy, které nejsou uvedeny ve výjimkách, a to bez ohledu na to, zda se jich právnická osoba dopustit může, či nemůže, což může být u dlouhé řady trestných činů aktuální otázka, jak jsem poukázal na výše uvedených dvou trestných činech proti životu a zdraví." Konec citace.

Myslím si, že tato novela zákona by měla být propuštěna do druhého čtení a v ústavněprávním výboru bychom se touto novelou měli velmi dopodrobna a široce zaobírat, protože jak jsem již předestřel, např. na základě tohoto článku z bulletinu Advokacie od respektované autority v oblasti trestního práva je, myslím, co probírat a je nad tímto návrhem zákona ještě spousta otazníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem se přihlásila zpravodajka paní Benešová a potom pan poslanec Schwarz.

Poslankyně Marie Benešová: Nechtěla jsem původně k tomuto tématu už vystupovat, ale nedá mi to, protože znám dopady do praxe a obávám se skutečně, že hlasy, co nyní zaznívají, ty kritické hlasy, mají svoji pravdu, a to je to, že dojde ke kriminalizaci právnických osob a účelové likvidaci konkurenčních firem. A já už to v jedné kauze vidím. Jedná se o kauzu, která vyplynula z kauzy Davida Ratha, kde jsou stíhány právnické osoby, a ptám se, proč je zde selekce. Někomu je odpouštěno, někomu není. Zatím jsem se nedopátrala toho, proč státní zastupitelství stíhá některé právnické osoby a jiné, které v tom, jak se říká, pádlují stejně, prostě nestíhá. Je to

také o lidech a o práci státního zastupitelství a obávám se, že bychom tady, pokud dojde k selekci, vytvářeli docela nebezpečnou zbraň.

Já sama bych byla asi pro to doplnit ještě ten stávající zákon o některé trestné činy, které mi tam chyběly, to je zpronevěra, podvod, a určitě to dál nerozšiřovat. To je ovšem můj osobní názor a očekávám, že to všechno bude teprve předmětem diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já se potřebuji jen zeptat, zda pan poslanec Blažek má přednostní právo. Řádně do diskuse se hlásíte. Dobře. Tak nyní pan poslanec Schwarz, po něm pan poslanec Blažek a potom pan poslanec Laudát.

Poslanec Bronislav Schwarz: Tak dobré odpoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Ono všechno to tady padlo, bylo řečeno, ale přesto bych chtěl zdůraznit, že právnické osoby a vyšetřování, hlavně vyšetřování případných trestných činů, pan exministr Blažek o tom mluvil, je důležité i pro policii, protože opravdu je to velký krok do neznáma. Sám jsem tam pracoval a vím, když se měnily nějaké ty věci, tak myslím si, že i pan ministr Chovanec by měl k tomu co říci do budoucna, protože nevím, jestli je policie připravena na tento krok do neznáma. Bude to dlouho trvat. Víím, o čem i mluvila paní exministryně Benešová, o firmách, o jejich likvidaci. Všechno jsem to zažil bohužel i v praxi, dá se toto zařídít. Ale samozřejmě v minulosti jsme se k něčemu zavázali, tak právnické osoby a jejich trestní odpovědnost vítám. A chci tady také říci, že bych podpořil, já osobně za sebe, prodloužení o 30 dnů do výboru návrh pana exministra Blažka, protože budeme o čem mít povídat a mluvit, co rozebírat tak, aby to bylo řádně rozdiskutováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já k vašemu návrhu pouze dodám, že prodloužení o více jak 20 dnů může být pouze se souhlasem navrhovatele. Děkuji.

Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Blažek. Paní ministryně se hlásila? Tak se omlouvám. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Já jsem chtěla jenom stručně zareagovat, aby to potom v zápalu diskuse nezapadlo, to, o čem tady hovořil pan kolega poslanec Chvojka, vašim prostřednictvím. Tak samozřejmě to ustanovení § 141 zabít jako privilegovaného trestného činu k trestnému činu vraždy je mezi těmi trestnými činy, které jsou vyloučené, to znamená, tam nebude možné uplatnit trestní odpovědnost právnických osob. To tedy za prvé. Když bychom šli takto konkrétně po těch jednotlivých trestných činech, tak o tom, myslím, je lepší potom vést debatu na jiné půdě. Ale jsem připravená samozřejmě i na tu diskusi tady.

Děkuji za doplnění té ekonomické analýzy, protože skutečně to nebude vyžadovat žádné náklady.

A konečně jenom upozorňuji ještě jednou, milé kolegyně a vážení kolegové, že je to i určitý postoj naší vlády a Poslanecké sněmovny k důraznému a důslednému postihu trestných jednání bez ohledu na to, jestli se jich dopustí fyzická, nebo právnická osoba, až na ty výjimky, o kterých jsem hovořila.

Já bych nerada, aby tady došlo ke směšování dvou věcí. Na jedné straně špatná justiční praxe, obavy z toho, že policie to nezvládne, státní zástupci zneužijí svoje pravomoci a kompetence a budou zahajovat trestní stíhání, která povedou potom k likvidaci některých firem. Soudy budou špatně kvalifikovat, dojde zde k nevinně odsouzeným právnickým osobám. To hovoříme ovšem úplně o jiné rovině než o té trestněprávní, kterou bychom měli diskutovat zejména. A mně se nechce připustit, že všechny země, které prošly podobným vývojem jako my a odmítly neustále novelizovat svoje speciální zákony a rozšiřovat ten výčet a obrátily ten negativní na pozitivní, čili vyloučí určité trestné činy a jinak za všechny ostatní lze tedy právnickou osobu před trestní soud postavit, že šly špatnou cestou. Dobře, pokud to připustíme, tak současně připouštíme, že Česká republika je velmi specifickou zemí, že se nemůžeme spolehnout na trestní justici v tom širokém smyslu slova, a pokud to bude konsensus a pokud k tomu dospějeme v průběhu jednání, tak já to samozřejmě vezmu na vědomí a budeme neustále rozšiřovat výčet těch trestných činů a budeme se zabývat touto problematikou opakovaně. Jenom tady na to upozorňuji.

A právě proto, abych jako navrhovatel dala prostor pro výměnu názorů odborné povahy, doufám, více než té politické, tak souhlasím s tím, co tady vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, pan kolega poslanec Blažek navrhl – prodloužit tu lhůtu projednávání o 30 dní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a registruji váš souhlas s prodloužením lhůty na projednání. Než budeme pokračovat, přečtu jednu omluvu. Dnes, 5. 11, se z jednání Parlamentu České republiky od 17.45 do ukončení jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá inženýr Václav Klučka, pan poslanec.

Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Blažek. – Omlouvám se, s přednostním právem se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, že vstupuji do tohoto bodu, ale cítím povinnost informovat Poslaneckou sněmovnu, že jsem se spojil s Ministerstvem zahraničí, s panem náměstkem Drulákem, který mě ujistil o tom, že prostřednictvím Zastupitelského úřadu v Moskvě bude informovat naše partnery o našem usnesení.

Pro klid svědomí jsem se nad rámec své povinnosti spojil i s panem místopředsedou Filipem, kterého jsem rovněž informoval o našem usnesení. On mi řekl, že jsem hajzl, což jsem s uspokojením přijal jako potvrzení, že našemu usnesení porozuměl a že ho pochopil. (Smích z pravé části jednací síně.) Takže prosím, tato informace byla předána všade, kam měla být dána. Děkuji. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkujeme panu předsedovi, že nás poinformoval o vývoji situace a nyní poprosím pana poslance Blažka, aby vystoupil v rozpravě. Připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Pavel Blažek: Tak já ještě navážu na tu diskusi. Paní ministryně, děkuji za vstřícnost, pokud jde o prodloužení lhůty na projednávání, protože si myslím, že je potřebná. A snad řeknu ještě, že on je to opravdu jakýsi spor, nikoliv bitva nebo válka, o vlastně trestní politiku. Já to teď velmi zjednoduším. Buďto si myslíme, že budeme rozšiřovat a rozšiřovat paragrafy, podle kterých se dá něco stíhat, a povede to k lepšímu, anebo si myslíme, že orgány teprve si musí zvykat na to, teď myslím činné v trestním řízení, aby vůbec dokázaly aplikovat tento typ na těchto osobách, to znamená právnických, a půjdeme postupně, což já si myslím, že je lepší. Já si myslím, že výsledky, které tady říkála paní ministryně, nejsou zatím valné. Spočívají hodně v tom, že zkrátka ani policie ani státní zastupitelství a nevím teď, soudy, prostě si ještě nezvykly vůbec tuto věc aplikovat. A teď na ně v podstatě nasypane obrovské rozšiřování skutkových podstat. Já si nemyslím, že to povede k něčemu lepšímu. Myslím si, že ten stav povede k horšímu v tom smyslu, že se budou – tak to prostě bývá u – teď nechci říct slovo zaměstnanců, řeknu pracovníků, nebo chcete-li policistů, tak se tomu raději vyhnou, když nebudou vědět, jak to mají dělat. A já bych byl rád, kdyby si napřed státní orgány zvykly na to, jakým způsobem stíhat, byť tu zúženou část té trestné činnosti, a pak případně rozšiřovat. Zatím si na nic nezvykly, výsledky nemají, a teď na ně navalíme ještě nějaké další veliké možnosti. O té druhé možnosti zneužívání, o tom už jsem mluvil, to říci nechci. Ale já se na to chci dívat i pohledem těch orgánů činných v trestním řízení, kde mám obavu, že ono je velmi jednoduché, a to si vláda podle mě trochu zjednodušila, že prostě řekla "no, tak všechno vyjma...", než přemýšlet o tom, že to opravdu povede ke zlepšení nějakého reálného stavu, to znamená k tomu, že se nebude páchat nějaká trestná činnost. A já si myslím, že tím, jak to uděláme v horizontu, a klidně řeknu, několika let, se tedy nezlepší vůbec nic, protože ta aplikace bude pozadu, no, řekl bych opravdu roky, a raději osobně bych šel postupně, než takhle to na ně všechno nahrnout, protože hrozí riziko, že se aplikovat nebude vůbec nic.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dále je přihlášen do rozpravy pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Vondráček.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se obávám, že tohle může být větší bomba do našeho ne zrovna úplně fěrového společenského a ekonomického prostředí, než si myslíme. Vítám vstřícnost paní ministryně, že je ochotná o tom diskutovat, rozebírat to, a jestli tomu rozumím dobře, případně změnit filozofii. Moc bych se přimlouval, byť to tak na první pohled nevypadá, aby ve výčtu výborů, kterým to bude přikázáno, se ocitl i hospodářský výbor, byť tedy vím, jak je zatížen a přetížen.

Nám nebyla předložena nějaká analýza detailního stavu, co se děje s placením daní, co se děje s ekonomickou činností firem v České republice. Vždycky jsou jakési hrubé odhady, spíše se to dozvídáme z médií, kolik firem se přeregistrovalo jinak, kolik firem někam jinam odešlo. V prostředí, kde zatím máme jeden odstrašující příklad, a to je ÚOHS, který je už dneska prokazatelně zneužíván při boji o veřejné zakázky, se můžeme dostat do situace, kdy do tohoto konkurenčního boje můžeme zapojit jak policii, tak i justici. Samozřejmě že v ekonomice, a v českém prostředí zvlášť, kdy po schválení jakéhokoliv zákona se potrefená husa vždycky ozve, respektive ona se neozve, ona začne vymýšlet, jak danou normu obejít, takže to, co se ve světě málokdy děje, tak tady jsme svědky každoročních až bizarních konstrukcí, jak se vyhnout tu placení daní, tu získat nějakou výhodu, takže se někdo odregistrovává z důchodového zabezpečení na týden, na den, na měsíc – nevím přesně, už si nepamatuji, jak byla kauza –, aby získal jinou výhodu a podobně. Samozřejmě že podnikání se začíná odehrávat čím dál víc ve virtuálním světě. Přicházejí nové technologie.

Takže bych se spíše přimlouval za to, aby bylo vždycky důsledně posuzováno, kdy i někdo vymyslí nějaký model, který je nemravný z hlediska obecné společenské morálky, a ministr nebo ministryně spravedlnosti, kdo v té chvíli bude, by přišel a novelou zákona se vlastně přidal nějaký trestný čin, ale paušálně vystavovat podnikatelské subjekty libovůli a posuzování ať už policistů, anebo státních zástupců, co je a co není trestný čin – my přece na to dnes a denně v České republice dojíždíme. Je to nejenom o právní nejistotě firem, ale je to i o nejistotě lidí. Nevím, jestli chceme budovat zemi strachu, kde každý bude napadnutelný, protože kdo už dneska kilometr právních norem zná, a teď k tomu ještě přidáme v podstatně větším rozsahu firmy, anebo jestli dávat jistotu a bude striktně definováno: jestliže toto porušíte, tak za to budete pykat. Já jsem tedy představitelem a příznivcem druhé cesty. A zažíváme si to tady i ve Sněmovně s vydáváním–nevzdáváním. Pak si vezměte, kolik kauz by končilo, ale ony nekončí. Tady byly dramatické situace, obrovské emoce, vášně kolem nákupu předražených, či nepředražených letadel CASA. Dneska už od té doby uplynuly dva tři roky a jediný, komu to posloužilo, tak bylo možná pár dnů, které se zviditelnily, za další média, která měla možná půl roku, nebo minimálně dva tři měsíce, nevzpomínám si přesně, o čem psát, a pořád dokola a pořád dokola. Já za tím vidím ty nešťastné lidi, kteří si musí platit právníky, kteří nevím, jestli chodí k soudu, pak se na tom pakují experti, protože každá strana si začne shánět expertní posudky, a to je jenom zlomek toho, co se může odehrávat nyní.

Samozřejmě že podpoříme prodloužení lhůty. A skutečně si nemyslím, že to je jenom v oblasti legislativní. Jestliže chceme konkurenceschopnou republiku, tak vymýšlet nové produkty, riskovat v ekonomice, riskovat nejisté produkty a projekty znamená mít i právní krytí. Bohužel v naší zemi se vytvořila atmosféra, že cokoliv se nepodaří, tak automaticky je za tím lumpárna, automaticky je za tím tunel, a úplně jsme potlačili i ústavní princip, že nelze nikoho trestat za podnikatelský neúspěch, když potom není schopen plnit své finanční závazky. Jiná věc je, že si peníze vezme, použije je na něco jiného a někam je ulije, tak takovéhle nehájím, ale hájím to, že se vám nějaký podnikatelský záměr povést nemusí. Pokud by tomu tak nebylo, pak

bychom všichni přece prosperovali, všechny firmy by byly skvělé, nepotřebovali bychom zákon o úpadku atd. atd.

Vždycky u stability firmy bylo prvořadé mít ekonomickou bezpečnost firmy, to znamená finanční zajištění atd. Už je to drahně let, co byl prosazován u stability firmy i další parametr a to je právní bezpečnost. Máme tak složité právo, a není to jenom náš problém, je to problém celého vyspělého světa, že kolik firem si může být jisto, že dodržuje zákony, když řadu věcí potom u zákona interpretuje až soud? Nebyly zrealizovány takové projekty, které by sloužily a uklidnily podnikatelské prostředí, že když má někdo nejistotu, tak příslušné ministerstvo by mu například mělo dát výklad, zda porušuje, či neporušuje. Samozřejmě poslední slovo má soud, ale když už člověk sám požádá o závazný výklad, a pak i kdyby to bylo špatně, tak už by aspoň neměl být trestně stíhán, nebo příslušná právnická osoba. Já si tady skutečně nejsem jistý. Ono to bude mít bezesporu výrazné ekonomické dopady. Vládní koalice si to musí rozmyslet. Absurdně z pozice opozice, pokud bychom se zřekli své ideologie, to znamená svoboda, bezpečnost občanů, jejich právní jistota, tak čím víc budete budovat stát strachu, stát nejistoty, tím dříve ekonomika bude o to více skomírat a firmy vám odejdou pryč a nebo sem řada firem nepřijde. Ony nepůjdou do nejistého právního prostředí. Když se mluví o konkurenceschopnosti České republiky, a rozhodně by se tím měl zabývat ústavněprávní výbor, tak jedna ze stále častějších námitek, která padá, jsou předčasně zahajovaná trestní řízení. I s ohledem na toto bych prosil, aby byla norma zvážena.

Nemám nic proti tomu a budeme podporovat, když Ministerstvo spravedlnosti na základě avíza Ministerstva financí, průmyslu a obchodu a dalších anebo z obecné společenské sféry dostane avízo, že se tady děje nějaký nový typ podvodu, tak by přišel dotyčný ministr nebo ministryně, udělá se novela, doplní se seznam. Ale nechat interpretovat policisty nebo soudce v podnikání, co je a co není trestný čin, je velice riskantní a ošidná záležitost. Sami víte, jak teď končí různé kauzy vytunelovaných fondů – v tékavém světě, kdy jeden den máte nějakou hodnotu akcií, na to si postavíte jakýsi záměr, a za týden, měsíc už to nemusí být pravda, protože dochází k odtržení hodnoty, například ceny akcií nebo různých finančních produktů společnosti od skutečného majetku, skutečného výkonu.

Z tohoto důvodu bych chtěl, aby i z ekonomického pohledu, zvláště když se tady obávají rizika různé podnikatelské svazy, průmyslová komora a podobně, Hospodářská komora, to bylo posouzeno nebo aby Ministerstvo spravedlnosti k pojednávání i do ústavněprávního výboru dalo ekonomickou analýzu.

Paní ministryně, skutečně by bylo dobré, kdyby někdo provedl, pokud to neexistuje, a já věřím, že jsou analýzy, jak zatím bylo a nebylo a jak férově bylo a nebylo a s jakým výsledkem aplikováno dosavadní právo ve věci trestní odpovědnosti firem. Tady padlo, že nikoliv, ale možná že by bylo dobré už získat nějaký i kvalitativní i kvantitativní výčet. A říkám, těch zákonů máme příliš mnoho. Jestli méně by někdy neznamenalo více. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji váš návrh k projednání do hospodářského výboru. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Pavla Plzáka. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Z vlády je tady paní ministryně – vážená členko vlády, vážené kolegyně, kolegové. Nejsem právník, snažil jsem se pozorně poslouchat a dobrat se k meritům věci. A můj příspěvek není ani tak příspěvek jako spíš dotaz. Protože to, kam sklouzla diskuse, jsem pochopil, že je tady obava, že se někdo bude vozit po podnikatelích a tak dál. Ale já se ptám, jestli jsem to tedy dobře pochopil, a možná že ne. Tak prostě pokud tady podnikám jako fyzická osoba, tak se na mě vztahuje nějaká trestní a právní odpovědnost. A pokud si za korunu založím společnost s ručením omezeným, tak mám trestní odpovědnost jinou? A co je špatného na tom, že tito dva lidé, kteří podnikají úplně stejně, akorát že pod jinou právní subjektivitou, že je nezrovnoprávně? Já tomu prostě nerozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážená paní ministryně, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já myslím, že debata byla poměrně dlouhá. My už jsme o té věci jednali na začátku roku. Jestli vzpomenete, snažili jsme se do současného zákona o trestní odpovědnosti právnických osob včlenit nové trestné činy. Paní ministryně slíbila, že zpracuje komplexní novelu. To splnila, předložila nový návrh zákona a jsme za to rádi. To, že zde slyšíme debatu, zda ano pozitivní výčet, nebo negativní výčet, to je samozřejmě správně a taková debata by měla být vedena. Zatím ji vedeme převážně členové ústavněprávního výboru. Tak pojďme, přesuňme tu debatu opravdu tam, kam patří, zřejmě na ústavněprávní výbor, popř. na nějaký jiný výbor, který si odhlasujeme, a bavme se o tom, zda chceme zůstat konzervativní a zůstat u toho současného stavu, popřípadě se zkusit posunout někam dál a mít trestní odpovědnost právnických osob v obráceném gardu, než jsme ji měli doposud.

Samozřejmě můžeme diskutovat i o těch trestných činech, které by tam měly být a které tam nejsou. Zde byla například zmíněna ta pomluva. Já si naopak myslím, na rozdíl od paní ministryně, že ta pomluva by tam být měla. A samozřejmě budeme takovou diskusi na ústavněprávním výboru potom vést.

Jsem rád, že paní ministryně souhlasí s prodloužením lhůty, protože si myslím, že to bude debata určitě plodná. A to, jestli policie to zvládne, nebo nezvládne, myslím, že není potřeba se toho obávat. Policie už dneska trestní odpovědnost právnických osob dělá, sice v určitém omezeném počtu. Paní ministryně nám určitě předloží nějaké statistiky. Ale to, že bude stíhat, popřípadě stíhat větší počet osob, není nic nového nebo není nic pro ně zatěžujícího, protože skutkové podstaty trestných činů, které jsou v trestním zákoníku, zůstávají stejné. Jde jenom o to, zda se bude posuzovat trestní odpovědnost u osoby fyzické, nebo také právnické.

Takže pokud bych se mohl přimluvit, posuňme debatu k hlasování, přesuňme to do výborů a pojďme na tom pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Hlasovat určitě budeme, ale mám zde ještě dvě přihlášky do rozpravy. První je pan poslanec Chvojka a po něm pan poslanec Blažek.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl doplnit ke svému vystoupení. Svůj výstup jsem určitě nebral jako kritiku tohoto zákona. Naopak, chtěl jsem spíše seznámit ctěné auditorium a paní ministryni s tím, že jsou i jiné pohledy na ten zákon. Že i pohledy některých trestněprávních autorit, jako je například pan profesor Jelínek, jsou jiné než pohled ministerstva. Ale to je naprosto relevantní a legitimní postup.

Já se těším na debatu v ústavněprávním výboru. Myslím si, že právě tam je prostor pobavit se o těch věcech. Jsem rád, že došlo k prodloužení lhůty, protože ústavněprávní výbor je výbor velice odborný, kde opravdu dochází k odborným debatám. Myslím, že tento zákon si nejen debatu zaslouží, ale že ho i čeká. Myslím si, že spousta i různých institucí bude mít právo říci svůj názor na ten zákon a že zástupci těchto institucí tam přijdou.

Zapomněl jsem na to a chtěl bych poděkovat paní ministryni, že splnila svůj slib. Protože když se zde projednávala malá novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tak říkala, že předloží na podzim komplexní novelu. Máme ji zde na místě a já jsem rád, že paní ministryně, resp. vláda, plní své sliby, protože tomu tak v dřívějších časech v minulém funkčním období ne vždycky bylo. Bylo řečeno, že bude předložen zákon, a pak byl předložen za dva roky. Takže vážím si toho, že Ministerstvo spravedlnosti splnilo to, co slíbilo a že máme tady komplexnější novelu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana poslance Blažka o jeho příspěvek do rozpravy.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Já snad v reakci na pana kolegu Ondráčka, zase to trochu zjednoduším, ale první čtení ve Sněmovně je v zásadě o tom, kdy někdo přináší nějaký návrh zákona z určitých důvodů a řekněme s určitou filozofií nebo politikou, jak bylo řečeno. V momentě, kdy se to pouští z prvního čtení do druhého, tak se zachovává tato filozofie v podstatě. Tu filozofii potom překopávat ve výborech a dál, tak to vlastně znamená, že navrhovatel sem s něčím přijde, my mu to celé předěláme, a tím to skončí. Čili proto já tu debatu vedu, proto jsem ji navrhl. Víím, že se o tom můžu bavit i na ústavněprávním výboru, ale už v jiné fázi, a to je důležité. A myslím si, že připraveni na to, abychom to pustili s tou změnou filozofie dál, nejsme. Toť vše. Proto jsem navrhl vrácení navrhovatelce, omlouvám se, navrhovatelce, myslím vládu, teď aby to nebylo osobní, vrátit, abychom měli analýzy, jak to doteď funguje, proč to nefunguje. Já si nemyslím, že to funguje proto, že tam je malý výčet

trestných činů. Myslím si, že to nefunguje proto, že ty orgány to v zásadě, sice to schválila Sněmovna slavnostně a Senát, ale ony se prostě vyhýbají aplikaci, protože je to něco nového. A myslím si, že samy orgány činné v trestním řízení, a to je důležité, i odpověď pro pana kolegu, který mluvil předtím, vaším prostřednictvím, oni v tom nevidí ten smysl co my. My si tady schválíme nějaký zákon, bude to obrovské množství skutkových podstat a moje obava zní, že s tímto přístupem se v praxi nezmění nic. Takže bych byl raději, a proto jsem dal ten návrh, aby se ještě jednou zamyslel navrhovatel, proč ne, jestli tento přístup je správný a jestli je dobře promyšlený. Říkal jsem dopředu, předpokládám, že prohrají tohle rozhodnutí nebo tento návrh, a tím pádem mně nezbude nic jiného než se bavit už ale v debatě posunutě, v další fázi tvorby zákona na výboru. Ale proto navrhuji to, co navrhuji, a proto tady říkám to, co říkám, že debata na výboru bude mít jiný charakter samozřejmě. Už tím, že projde tento zákon v prvním čtení. Toť vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou chce vystoupit pan poslanec Ondráček, po něm pan poslanec Chvojka. (Z místa hlásí, že nechce.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak já, pane předsedající, prostřednictvím vás panu kolegovi Blažkovi. Já samozřejmě vím, co je smyslem prvního čtení, i to, co můžeme potom ve druhém čtení v rámci výborů. Ale také vím, že v této Poslanecké sněmovně je možné ledacos. Vzpomeňme si, co se předvedlo s pozměňovacím návrhem v rámci služebního zákona a co z toho nakonec vyplynulo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní přečtu omluvenky. Dnes se omlouvá od 17.45 do 21 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Adolf Beznoska. Dále od 17 hodin z osobních důvodů se z dnešního jednání omlouvá pan poslanec Adámek. A dále z dnešního jednání mezi 16. a 23. hodinou z důvodů pracovních se omlouvá pan poslanec Jiří Koubek.

Do rozpravy se hlásí pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Tentokrát skutečně stručně, byť ten, kdo říká, že bude stručný, a potom tady je hodinu... Ale k panu poslanci Ondráčkovi vaším prostřednictvím. Já jsem nechtěl poučovat, to tedy v žádném případě ne. To první čtení se dá vykládat různým způsobem. Já jsem vzal pouze určitý aspekt toho, abych to vysvětlil proč. A to druhé, co jste říkal – vždyť já jsem s vámi ve shodě, vaším prostřednictvím, já také nechci, aby navrhovatel přinesl něco a pak se to předělávalo. Čili já už protestuji "proti tomu něcu" nebo něco, nebo jak se to skloňuje. Vidíte, ta čeština, to je někdy potvora, to se musím zamyslet, a to je moje maminka češtinářka. Doufám, že se nebude... ale ona po nocích spí a nedívá se na televizi, takže to projde. Takže proti tomu něčemu se snažím zabránit, aby ten navrhovatel se už nad tím zamyslel, abychom mu to nemuseli v těch bodech překopávat. V tomhle jsme ve shodě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se nikdo dále nehlásí do rozpravy ani s faktickou poznámkou. Je tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda si chce vzít paní navrhovatelka nebo paní zpravodajka závěrečné slovo. Paní ministryně? Paní navrhovatelka ano. Máte závěrečné slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Chtěla bych jenom ve stručnosti upozornit, vážené kolegyně a vážení kolegové, myslím si, že návrh, který prošel podrobným připomínkovým řízením, kde jsme zapracovali řadu změn, koneckonců jste to viděli, že ten publikovaný článek pana profesora Jelínka, že už mezitím se zohlednila jedna z kritických připomínek ohledně trestného činu zabítí. Nakonec získal většinový konsensus představitelů právnických profesí. Právě proto jsem ho předložila vládě a nyní jsem ho předložila k posouzení vám. Čili není to, jak by snad mohlo vypadat poté, co zde odezněly diskusní příspěvky, námět nebo návrh představitele akademické oblasti – jednoho, dvou nebo tří, kteří si myslí, že bychom měli jít revoluční cestou a kopírovat vývoj v jiných evropských zemích, protože je to tak správné.

Já jsem přesvědčena o tom, že by to byl pozitivní posun a že by nám to umožnilo lepší dodržování právních předpisů, i těch, které chrání trestní zákon, zejména těch, které chrání trestní zákon, a to znamená těch základních hodnot, protože trestní právo má chránit ty nejdůležitější právní statky, které v právním řádu České republiky máme zakotvené. Čili nemyslím si, že by tento zákon vedl ke zbytečné kriminalizaci, naopak si myslím, že by to bylo určitou symbolikou, že Česká republika se nebojí jít cestou, kterou už před ní šly a úspěšně ji využívají jiné evropské země.

Ostatní věcnou problematiku bych skutečně raději přenesla také na půdu ústavněprávního výboru.

Děkuji vám i za to, co zde odeznělo. Určitě budu mít možnost se k tomu vyjádřit za předpokladu, že tento návrh vámi bude postoupen do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Přece jenom musím zareagovat a využít přednostního práva. Moc se za to omlouvám. Nerad už něco komentuji, ale jiná šance není.

Víte, já bych byl rád, paní ministryně, aby v tomto případě významné slovo měli ti, kteří podnikají, kteří se setkávají s každodenní praxí, protože já bych varoval před tím, aby zrovna toto, pokud akademickou obcí jste rozuměla právníky, aby právníci určovali, jak se má v Česku podnikat. Oni přece o tom praktickém životě – a nedej bože, aby skutečně ekonomiku této země řídili právníci. Samozřejmě pro ně zřejmě

bude při kriminalizaci firem obrovské ryto je zastupovat a žalovat, takže já chápu, že hledají další a další pozice, kde se žít a čím si vydělávat.

Nelze srovnávat právo s vyspělými zeměmi u nás. I zvykové právo nebo podnikatelskou etiku. Rozhodně jiná je v Německu. Já si myslím, že tam si dá hodně moc jakýkoli policista nebo soudce pozor na to, co je a co není trestným činem, protože tam je pod kůži zaryto, ve Švýcarsku také, prostě podnikatelský neúspěch. Dokonce to má své označení. Inteligentní nebo konstruktivní selhání. Už jsem to tady říkal několikrát. V České republice je v tuto chvíli společenská atmosféra zcela jiná. A myslím si, že ta společenská atmosféra, a určitě mi dáte za pravdu, se promítá potom i do rozhodování soudů, které se velice často dostávají pod gigantický tlak médií. Kolikrát i ten trestněprávní lynč je téměř organizován z pozice médií, která potřebují krev, potřebují negativní zprávy.

Já skutečně nevím, zda vůbec tato filozofie v tuto chvíli a v České republice... Až budeme mít německou podnikatelskou nebo švýcarskou podnikatelskou etiku, pak neřeknu ani slovo. Ale my tuto etiku prostě ve společnosti nemáme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu další omluvenku. Dnes od 18.30 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Antonín Pavel.

V průběhu rozpravy padl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli od pana poslance Blažka. To je první návrh, o kterém budeme hlasovat. Eviduji žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili. Dávám hlasovat... (V sále je ruch mezi poslanci ANO.) Dávám hlasovat. Funguje to? Dobře, děkuji.

Dávám hlasovat, kdo je pro vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 166, přítomných poslankyň a poslanců 121, pro návrh 28 (proti 73). Návrh byl zamítnut a návrh zákona byl postoupen do druhého čtení.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor jednak navrhl příkázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a poté pan poslanec Laudát přednesl žádost příkázat hospodářskému výboru. Táži se, zda máte ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl předložen k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 167, přítomných poslankyň a poslanců 124, pro návrh 124 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Nyní tedy dám hlasovat o tom, kdo je pro, aby předložený návrh byl projednán v hospodářském výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 168, přítomných poslankyň a poslanců 124, pro návrh 99 (proti 2). Návrh byl přijat.

V průběhu rozpravy padl ještě jeden návrh, a to žádost o prodloužení projednávání o 30 dnů. Vzhledem k tomu, že lhůta je delší než 20 dnů, navrhovatelka vyslovila souhlas s tímto návrhem.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro prodloužení lhůty projednávání o 30 dnů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 169, přítomných poslankyň a poslanců 125, pro návrh 125 (proti nikdo).

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, dále hospodářskému výboru a lhůta na projednání byla prodloužena o 30 dnů. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

55.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, myslím, že tento návrh většina z vás bude považovat za užitečný, dovoluji si prognózovat, protože jde o plnění strategie vlády v boji s korupcí, která byla již schválena předchozí vládou na období let 2013 a 2014, a koncepce boje proti organizovanému zločinu na období let 2011 až 2014. Kupodivu zatím návrh tohoto zákona nebyl předložen Poslanecké sněmovně, čili my plníme dosud nesplněný závazek. Vychází ze závěrů vládou schválené analýzy zefektivnění správy zajištěného majetku a prodeje zajištěného majetku. Ze zkušeností, které spíše ukazují, že dosud nebylo možné vzhledem k překážkám bránícím správě a odčerpání majetku v trestním řízení postupovat v rámci trestního procesu natolik efektivně, že budou určité hodnoty uchráněny spekulativních jednání a vlastně jednání, která v řadě

případů potom končí znovu trestním postihem. Tento návrh zákona byl již zpracován na základě praktických poznatků a reflektuje výstupy pracovní skupiny, která byla složena z odborníků zabývajících se touto problematikou správy čerpání a zajišťování majetku v trestní oblasti, nejenom tedy právníků, ale i ekonomů.

Navržená právní úprava zlepšuje vymahatelnost majetkových nároků obětí trestné činnosti. Doplnjuje stávající právní úpravu zajištění majetku v trestním řízení a odstraňuje základní nejasnosti. Posiluje tak ve všech směrech právní jistotu, která je zajištěna příslušnými trestněprávními instituty. Aplikační praxe tuto novou úpravu očekává a velmi přivítá, pokud ji podpoříte i vy.

Kdybych měla shrnout hlavní smysl a cíle nové právní úpravy, tak v bodech jde o to, za prvé, jednoznačně koncipovat správu zajištěného majetku, čili zefektivnit ji a snížit finanční náročnost současné správy; za druhé, zlepšit postavení obětí trestné činnosti právě proto, aby mohly být lépe zajištěny jejich majetkoprávní nároky, které jsou v současném trestním řízení zajištěny zatím nedostatečně; za další, rozšířit možnosti efektivního zajištění a odčerpání majetku osoby, proti níž se vede trestní řízení, což dosud není možné.

Právě proto navrhuje – za prvé – nebo bodově opět lépe: Rozšířit a zpřesnit podmínky prodeje zajištěného majetku tak, aby bylo možné jej rychle prodat, protože v některých případech ztrácí na své tržní hodnotě. Vezměme si např. auta, elektrospotřebiče atd. Bude možné prodat i majetek, jehož správa je pro stát spojena s nepřiměřenými obtížemi či náklady.

Dále jde o to jasně vymezit práva a povinnosti správce zajištěného majetku. Zase to je odvíjeno od charakteru konkrétní věci. Jiná bude u movitých hmotných věcí, jiná bude u duševního vlastnictví.

Za další, upustit od faktické správy zajištěných nemovitostí. Myslíme si, že dostačující bude administrativní zajištění prostřednictvím katastru nemovitostí, když vlastník nebude moci svoji nemovitost zatížit nebo převést na někoho jiného.

Dále jde o úpravu jednoznačného postupu při správě zajištěného podílu v obchodní korporaci. V tomto směru zatím bohužel stávající platná právní úprava není dobrá. I v oblasti odměňování insolvenčních správců tak, jak je momentálně stanovena prováděcí vyhláškou v praxi, činí problémy.

Dále jde o rozšíření podmínek pro zajištění majetkových nároků osoby poškozené trestným činem, a to i před zahájením trestního stíhání, na majetku podezřelého, pokud zde bude důvodná obava, že by uspokojení těchto nároků bylo mařeno nebo ztěžováno, což je v praxi spíše pravidlem než výjimkou. Také na rozdíl od platné právní úpravy již nebude muset ta poškozená předtím prokazovat.

Umožnit zajištění pouze části majetku obviněného pro účely výkonu trestu propadnutí majetku. My, jak řada z vás ví, zatím máme tu možnost buď zajistit celý majetek, což je samozřejmě zbytečně masivní invazivní opatření, anebo nic. Obdobně jako u právnických osob umožnit zajištění majetku pro účel výkonu peněžitého trestu. Jde zde o jedinou majetkovou sankci, u které není upraven zajišťovací institut.

Takhle bych mohla pokračovat dále. Po vzoru zahraničních právních úprav je to také nová možnost obligatorního propadnutí majetku, který byl získán trestnou činností nebo jako odměna za něj, a nelze jej vrátit poškozenému. Myslíme si, že v tomto směru princip, že zásadně má být všechno, co bylo trestným činem získáno, odčerpáno, by bylo vhodné i legislativně jednoznačně nově upravit.

Zákonů, které se v souvislosti s tímto vládním návrhem mění, je celá řada. Předpokládám, že jste měli možnost se s některými z nich více či méně seznámit podle vaší profesní orientace. Ale v každém případě hlavní smysl jsem se tady pokusila načrtnout. Je to zlepšení současného neuspokojivého stavu, který nám neumožňuje, abychom zajištěný majetek skutečně buď vrátili poškozeným, nebo aby propadl ve prospěch státu.

Děkuji za pozornost a samozřejmě přivítám vaše připomínky, případně návrhy, a doufám, že tento návrh podpoříte i potom následně hlasováním.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Nyní poprosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Chvojka. Ale vzhledem k tomu, že se jedná o prvé čtení, bude potřeba, abychom hlasovali o změně zpravodaje, protože z organizačního výboru byl schválen pan poslanec Marek Benda, který se dnes omluvil z jednání. Je na zahraniční služební cestě. (Hlas zprava mimo mikrofon.) Děkuji za upřesnění.

Každopádně je důležité, abychom hlasovali o změně zpravodaje, kterým se stane pan poslanec Chvojka.

Já zahájím hlasování a táži se, kdo je pro změnu zpravodaje pro prvé čtení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Přítomných poslankyň a poslanců je 126, pro návrh 83. (Z tabule proti nikdo.) Návrh byl přijat. Poprosím tedy pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem dnes takový suplující poslanec. Již jsem nahradil pana kolegu Pletichu, teď pana kolegu Bendu.

Nebudu dlouhý. Víím, že pan kolega Benda by určitě poděkoval paní ministryni za to, že zde představila návrh zákona, že ho představila tak, že zpravodaj už v zásadě nemusí nic doplňovat. A teď říkám za sebe a ne za Marka Bendu, že já tento tisk podporuji k tomu, aby prošel do druhého čtení do ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám vás, abyste zaujal místo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu. Neeviduji žádného přihlášeného do obecné rozpravy ani s faktickou poznámkou. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám faktickou poznámku. Mám konkrétní dotaz, a to k odstavci šest, kde se říká, že dneska když se nakládá s majetkem, tak policejní

orgán podle platné právní úpravy potřebuje souhlas státního zástupce. Je navrženo vypuštění. Argument, který je v důvodové zprávě, že to je z důvodu, že státní zástupce, když to řeknu zjednodušeně, že jim to dlouho trvá. Já nevím, jestli je to ten správný důvod, jestli je to to úplně nejšťastnější opatření. Samozřejmě nechceme ztěžovat práci, nicméně nám, nebo mně osobně připadá, že tam dohled je docela dobře. Od něj se v tom návrhu zákona upouští, tak jestli jediným důvodem je to, že státním zastupitelstvím to příliš dlouho trvá, protože to je to jediné, co jsem v důvodové zprávě k tomu našel, nebo jsou i nějaké jiné důvody. Obecně to považuji za dobrou věc, že tam je dohled státního zástupce.

Omlouvám se, pokud jsem neuvedl úplně přesnou terminologii, ale nejsem členem ani ÚPV a těmto zákonům se úplně nevěnuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní ministryně se hlásí o slovo, tak vás poprosím, abyste vystoupila v rozpravě.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pane poslanče, není za co se omlouvat, protože ona tady ani právní terminologie není tak důležitá, spíše jde o odpověď na vaši jasně formulovanou otázku. Je to výsledek vyhodnocení aplikační praxe, kdy sami státní zástupci říkají, že mají v rámci dozoru jiné možnosti a že v tomto případě není třeba čekat na jejich souhlas. Vycházím z toho, co bylo písemně ve stanovisku, které jsem obdržela a které jsem respektovala při finalizaci tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikdo další se do obecné rozpravy nehlásí, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se paní navrhovatelky a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. (Ne.) Závěrečné slovo nebude. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí, tak budeme hlasovat o návrzích na přikázání výborům, k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a já se táží, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Dobře. Přistoupíme k hlasování. Nejdříve přečtu usnesení, a to je, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru?

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro tento návrh, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 171, přítomných poslankyň a poslanců je 126, pro návrh 101. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

56.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - první čtení

I zde požádám paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, aby přečetla tento návrh z pověření vlády. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, opět v souladu s plánem legislativních prací Ministerstvo spravedlnosti vypracovalo návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva. Ty podstatné body bych zase shrnula asi takto.

Za prvé dochází ke změně osoby poplatníka soudního poplatku za zápis do veřejného rejstříku. Nově by tedy měl být poplatníkem ten, který žádá notáře o provedení zápisu, a notář bude plátce takového soudního poplatku. Čili tato změna navazuje na zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, kde se stanoví v § 108 a následujících nové oprávnění notáře vykonat přímý zápis do veřejného rejstříku. Návrh zákona vytváří nový soudní poplatek za zápis skutečností do veřejného rejstříku provedený notářem, čili to je ta nová položka 39 zákona o soudních poplatcích. Novela upravuje proces vybírání soudních poplatků notáři a odvádění jich soudy. Navrhovaná úprava mění osobu poplatníka soudního poplatku za zápis a poplatníkem bude ten, kdo žádá notáře o provedení zápisu. Notář bude plátcem soudního poplatku, který soudní poplatek vybírá, odvádí správci poplatku, tedy soudy. Touto úpravou bude na rejstříkové soudy napadat významně méně návrhů na zápis, než tomu bylo doposud.

Dále se navrhuje navýšení soudního poplatku za podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, protože řízení o vydání elektronického platebního rozkazu zhruba ve dvou třetinách končí převedením do agendy C a soud tak pokračuje v řízení, a hlavní příčinou, která vede k převodu z agendy elektronického platebního rozkazu do tzv. agendy C, je nedoručení elektronického platebního rozkazu žalovanému do vlastních rukou, a potom tedy korespondující povinnost soudu tento elektronický platební rozkaz zrušit. Můžeme tedy konstatovat, že žalobci mnohdy podávají návrh na vydání elektronického platebního rozkazu právě proto, že soudní poplatek za takový návrh je nižší než v případě podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení, kde to stejně ale končí potom. Z výše uvedeného důvodu se navrhuje, aby výjimka, což víceméně vede k obcházení zákona, pro návrh na vydání elektronického platebního rozkazu spočívající ve sníženém soudním poplatku byla zrušena. Také nesmíme zapomenout na to, že stát získá daleko méně finančních prostředků právě v důsledku převodu poplatkové povinnosti v souvislosti s prvním novelizačním bodem, kdy rejstříkové soudy budou vyřizovat méně návrhů na zápis než dosud. Budou to logicky notáři.

S ohledem na praxi se také navrhuje změna věcné příslušnosti v řízení o příspěvky členů společenství na správu domu a pozemku a spory o náhradu za služby a způsobu rozúčtování cen služeb. Dle účinné úpravy by tyto soudy měly rozhodovat podle převládajícího výkladu – také to není jednoznačné – krajské soudy. Obsahově se jedná o spory drobné nebo věcně nenáročné, podobně jako třeba spory o neuhrazené nájemné, a ty dovedou dobře běžně řešit okresní soudy. V minulosti bylo vrchními soudy rozdílně rozhodováno o věcné příslušnosti soudů, a právě proto návrh nové úpravy jasně stanoví, že v těchto rozhodováních jsou příslušné, nebo by měly být napříště příslušné soudy okresní.

Mění se dále místní příslušnost soudů v řízeních o dávkách pěstounské péče a řízení ve věcech dávek pěstounské péče a dávek v nezaměstnanosti se osvobozují od soudního poplatku. Čili naopak tady jde o osvobození od soudního poplatku. V současné právní úpravě je rozložení agendy v těchto věcech značně nerovnoměrné, mnohdy se to výrazně projevuje i v nežádoucí odlišné délce soudního řízení, zejména je to vidět na výrazné přetíženosti Městského soudu v Praze, a dle současné právní úpravy se místní příslušnost ve věcech dávek pěstounské péče řídí ustanovením § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, tedy dle sídla prvoinstančního správního orgánu. Ve věcech dávek pěstounské péče rozhodují krajské pobočky Úřadu práce, jehož sídlem je Praha. Místně příslušným soudem pak musí být vždycky Městský soud v Praze. Právě proto se navrhuje, aby se místní příslušnost ve věcech dávek pěstounské péče určila podle bydliště navrhovatele, jako je tomu u jiných dávek, například dávek ve věcech zaměstnanosti. Tím jsme odstranili i určitou délku, neúměrné průtahy ve vyřizování těchto věcí. Tato agenda se přesouvá na krajské soudy podle bydliště navrhovatele, nebude se tedy místní příslušnost nadále, pokud projeví Poslanecká sněmovna souhlas, určovat dle sídla správního orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni.

Navrhovaná úprava reaguje i na doporučení veřejného ochránce práv obsažené v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 – čili opět je zde prodleva v naší reakci –, která právě upozorňuje na některé nedostatky, které se snaží navrhovaná právní úprava odstranit. Ministerstvo spravedlnosti v tomto ohledu neudělalo nic jiného, než že vyšlo vstříc.

Ekonomické dopady zde jsou na rozdíl od předcházejících návrhů, které jsme nyní projednávali, citelnější, protože očekáváme, že v souvislosti se zavedením nového soudního poplatku pro takzvané přímé zápisy rozhodných skutečností do věcného rejstříku, které budou provádět povětšinou notáři, to bude mít negativní dopad do rozpočtu příjmů, konkrétně kapitola 336 Ministerstva spravedlnosti. Naše propočty alespoň předpokládají, že prostřednictvím notářů bude vyřizováno cca 70 % současné agendy. Pokud naše prognóza je reálná, tak by to znamenalo snížení příjmů zhruba o 118 mil. korun.

Na druhou stranu zase očekáváme pozitivní ekonomické dopady, které budou souviset zejména s úpravou sazby za podání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, a tím i omezení možnosti obcházení platné právní úpravy tím, že poplatník si vlastně uspoří svou práci, i když to nakonec nerespektuje postup,

nepodaří se doručit ten elektronický platební rozkaz a skončí stejně v agendě C soudu, ale za výrazně lepších pro něj finančních podmínek. Úprava snížené sazby soudního poplatku za elektronický platební rozkaz je vyvolána deficitem v příjmech kapitoly, který byl zaznamenán už v roce 2013 a pokračuje i v roce 2014. Nebudu vás zatěžovat čísly, která mám k dispozici a která jednoznačně ukazují na to, že účastníci velice dobře poznali, že toto je pro ně výhodné, a tímto způsobem institut sníženého poplatku zneužili v neprospěch státního rozpočtu. Narovnáním poplatku za elektronický platební rozkaz na úroveň poplatku za standardní zahájení občanského soudního řízení nejde o zvýšení objemu příjmů ze soudních poplatků jako celku, ale vlastně se vracíme do té výše, která byla registrována v roce 2012.

Pozitivní vliv na státní rozpočet se promítne také tím, že stát již nadále nebude platit náklady notáře v případě, že společné jmění manželů bude na základě dohody pozůstalého manžela a dědiců vypořádáno ve prospěch pozůstalého manžela. Dosud náklady notáře platil stát, nyní logicky bude podle nové úpravy, bude-li schválena, náklady hradit pozůstalý manžel.

Pro vaši podrobnější informaci, v průběhu připomínkového řízení byla uplatněna řada zásadních připomínek, které jsme ve své většině zapracovali. Mezi těmi, které nebyly vypořádány, shoda nebyla nalezena, jsou například připomínky, které uplatnila Unie zaměstnavatelských svazů České republiky a Ministerstvo zdravotnictví. Rozpor spočíval v tom, že Ministerstvo zdravotnictví požadovalo osvobodit zdravotní pojišťovny od soudních poplatků v řízeních o náhradu škody způsobené třetí osobou, tím, že tato osoba ublížila na zdraví, na jehož léčení zdravotní pojišťovna vynaložila náklady. To byla naprosto nekoncepční výjimka, takže Ministerstvo spravedlnosti s ní nesouhlasilo.

Předkládám tento návrh s přesvědčením, že v řadě dotčených právních předpisů dojde ke zlepšení stávající právní úpravy. Je to i určitým způsobem reakce na to, že některé zákony se přijímaly po nedostatečné rozpravě a v určitém časovém tlaku před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku a jiné jsou vlastně dědictvím, které přešlo na rezort spravedlnosti a měly být již řešeny dávno. Je to takový, řekla bych, spletenec různých návrhů, jejichž smyslem je usnadnit aplikaci po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, zlepšit i fiskální vymahatelnost určitých poplatků, ztransparentnit příjmy do státního rozpočtu a současně vyjit vstříc potřebám konkrétních uživatelů, ať již jde o ty, kteří chtějí zápis do veřejných rejstříků rychle za rozumný poplatek prostřednictvím notářů... Vlastně bych se vracela znovu k jednotlivým návrhům.

Dovolte mi, abych vás požádala o to, abyste tento návrh schválili k projednání ve druhém čtení, pustili jej do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni Heleně Válkové. Prosim nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Lukáš Pleticha – ale pan poslanec je patrně omluven. Budeme tedy hlasovat o změně zpravodaje na pana poslance Jeronýma Tejce, který ze sobě vrozené dobroty se toho chce ujmout. Přivólám naše kolegy z předsádky.

Zahajují hlasování o souhlasu Sněmovny se změnou zpravodaje z pana poslance Lukáše Pletichy na pana poslance Jeronýma Tejce. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 172, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji panu zpravodaji. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřím, že přesvědčím i těch třicet poslanců, kteří mi důvěru nedali, že zvládnu tuto roli zastupujícího zpravodaje dobře. Jako předsedovi výboru mi nezbyvá než zaskočit za nepřítomné poslance a v tomto případě to rád učiním.

Myslím si, že není důvod pro to, abych doplňoval už tak vyčerpávající výklad paní ministryně. To, co mělo zaznít, zaznělo. Já se domnívám, že bychom v této věci neměli zkracovat a možná ani prodlužovat lhůtu. Samozřejmě záleží na debatě, která bude, ale myslím si, že šedesátidenní lhůta by měla výborům stačit k projednání. Přihlásím se případně v reakci na příspěvky, budou-li vzneseny v obecné rozpravě.

Předpokládám, že tento tisk by měl být předložen ústavně právnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já si na rozdíl od pana zpravodaje nemyslím, že ta zpráva byla úplně vyčerpávající. Dovolím si vám nejdříve odcitovat, resp. nejdříve krátkou poznámku, pak vám odcituji dopis, kterým se na mě obrátilo Sdružení dopravních podniků České republiky, a pak možná krátký komentář.

Když si vezmeme důvodovou zprávu, ten materiál, ten sněmovní tisk, na straně 10 je předpokládán hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky atd. Paní ministryně ve svém úvodním slově mluvila o dopadu na státní rozpočet. Není důvod, abych ta slova, ta čísla, zpochybňoval. Nicméně bohužel to není poprvé a asi ani naposled – zase není to kritika jenom paní ministryně, není to kritika této vlády, stávalo se to i v předchozích volebních obdobích –, velmi ledabyle je řešena otázka dopadu na ostatní veřejné rozpočty. A my z nás, kteří jsme někdy byli členy zastupitelstva obce, města či kraje, tak víme, že mnohé zákony, které schválí Parlament, to znamená Sněmovna i Senát, které se tváří například neutrálně vůči státnímu rozpočtu, naopak zvyšují náklady městských či obecních pokladen. A já si myslím, že to není korektní, a i v tomto návrhu zákona mi to prostě chybí.

Normálně to nedělám, ale protože je to skutečně stanovisko sdružení dopravních podniků, tak já si vám dovoluji ten dopis přečíst, a pak na základě těch údajů – a

berme to, že to je stanovisko tohoto sdružení, ne stanovisko mé nebo našeho klubu, ale protože mám zkušenost s provozováním, respektive z toho, že když město vlastní dopravní podnik, provozuje veřejnou dopravu, tak si myslím, že mnohé z těch argumentů stojí za zvážení a za debatu ve výborech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo, poprosím Sněmovnu o ztišení a vyslechnutí si jistě napínavého stanoviska dopravního sdružení. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Napínavého jste říkal, pane místopředsedo? (Předsedající: Ano.) No to si nemyslím, že je napínavé, považuji ho za věcné a upozorňuje na rizika, která by schválením tohoto zákona v této podobě mohla vzniknout na straně ostatních veřejných rozpočtů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, já jsem chtěl jenom motivovat poslance k vyšší pozornosti.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já věřím, že poslanci motivaci nepotřebují. Ale už to nebudu komentovat.

Sdružení dopravních podniků České republiky se obrací na Sněmovnu, třeba mým prostřednictvím, s žádostí o předložení pozměňovacího návrhu ke sněmovnímu tisku číslo 306, to je ten, který zrovna projednáváme, kde pod bodem číslo 16 ten návrh obsahuje – oni říkají skrytý návrh Ministerstva spravedlnosti, já si myslím, že paní ministryně o tom mluvila poměrně otevřeně, takže to nepovažuji za skrytý návrh Ministerstva spravedlnosti, ale otevřený návrh Ministerstva spravedlnosti na zvýšení soudního poplatku za vydání elektronického platebního rozkazu ze 400 korun na 1 000 korun u bagatelních pohledávek, mezi které bezesporu patří pohledávky za jízdu bez platného jízdního dokladu.

Sdružení dopravních podniků České republiky si dovoluje poznamenat, že jízdu bez platného dokladu ve veřejné dopravě lze považovat za takzvanou krádež veřejné služby, protože přepravní služby jsou jednotlivými dopravci poskytovány v režimu závazku veřejné služby. A to známe. To platí jak pro České dráhy, třeba na úrovni státu u vlaků, i na úrovni krajů, ale u dopravních podniků je to na úrovni města, kdy města, ať už s vlastním dopravním podnikem, anebo s firmou, která zabezpečuje veřejnou dopravu, mají uzavřenou smlouvu o závazku veřejné služby. Velmi často se tomu chybně říká dotace, ať už Českým dráhám, či dopravním podnikům, ale je to skutečně v tom režimu smlouvy o poskytování veřejného závazku, protože jinak by to ani nešlo, jinak by došlo k porušování pravidel o poskytování veřejné podpory a podobně. Tudíž sdružení, které má celkem 19 členů, myslím, že to jsou všechny dopravní podniky, které zřizují města, možná tam jsou někteří další členové, neznám celý seznam, se domnívá, tak jak jsem říkal, že se jedná o krádež veřejné služby. Protože ty smluvní přepravní vztahy se v každém případě dějí vždy za spoluúčasti

některého z veřejných rozpočtů, čímž se do něj dostává výrazný a zcela zřetelný veřejnoprávní prvek.

Jsmo přesvědčeni, že právní řád by měl obsahovat takové instituty, kterými lze účinně chránit veřejné rozpočty, například před zvyšováním nákladů na vymáhání pohledávek za neplacení jízdného cestujícími. A teď uvádí toto sdružení jedno číslo, které je opravdu velmi zajímavé, protože málokdy máme agregovaná čísla za všechna města či za všechny dopravní podniky. V loňském roce, to je v roce 2013, kde už jsou bezesporu uzavřeny závěrečné účty jednotlivých měst, těchto 19 dopravních podniků obdrželo z veřejných rozpočtů celkem více než 16,3 mld. korun českých. 16,3, což je obrovská suma. A protože se jedná v tom návrhu, a paní ministryně to řekla, že 400 na 1 000 korun, o zvýšení o 150 %, zcela oprávněně se domníváme, že navrhovaná úprava bude mít podstatný dopad do veřejných rozpočtů obcí. O této skutečnosti však v důvodové zprávě k návrhu zákona není uvedena jakákoliv informace.

Sdružení dopravních podniků se domnívá, že návrh zvyšuje finanční zátěž na straně dlužníka, současně návrh zvyšuje finanční zátěž na straně věřitele – tady je ten dopad do veřejných rozpočtů obcí. Dále, že si legislativní návrhy z posledního roku vnitřně odporují, že návrh prohlubuje nerovnost účastníků před zákonem, návrh omezuje právo věřitele na soudní ochranu, návrh přinese odchylnost od trendu ve vyspělých právních řádech sousedních zemí a navrhovaná úprava přinese problémy účastníkům řízení, aniž by byl doložen pozitivní dopad na financování soudní sestavy, píšou.

A teď podrobnější zdůvodnění, které uvádí toto sdružení. Návrh je v rozporu se současným obecným legislativním trendem ochrany dlužníka na úkor věřitele. Cílem všech právních úprav z poslední doby bylo vždy snížení finanční zátěže na straně neúspěšného – podotýkám neúspěšného – účastníka sporu. Například novela advokátního tarifu vyhláškou Ministerstva spravedlnosti číslo 120/2014 Sb. snížila věřiteli náhradu nákladů na právní zastoupení o 85 %, přičemž nejčastěji uváděným důvodem tohoto kroku byla právě ochrana dlužníka. Přestože tato vyhláška je dle názoru některých advokátů, kteří se zabývají vymáháním bagatelních pohledávek protiústavní, je účinná.

Totéž Ministerstvo spravedlnosti však nyní předkládá návrh, který v konečném důsledku zátěž neúspěšného účastníka řízení zvyšuje o 150 %. Dle našeho názoru je rozpor ve filozofii obou návrhů evidentní. O ochranu dlužníka, jakkoli tato se nejeví jako vždy spravedlivá, se v případě předmětného ministerského návrhu rozhodně nejedná. Zátěž neúspěšné strany sporu se zvýší, zvýší se zátěž pro věřitele a v případě veřejné dopravy i zátěž pro veřejné rozpočty. Jediný rozdíl spočívá v tom, že namísto úspěšného účastníka sporu bude více inkasovat stát, což je uvedeno i v důvodové zprávě ke sněmovnímu tisku. Teď je ta citace, to já s dovolením přeskočím, máme to všichni v tisku, a paní ministryně to i okomentovala ve svém úvodním slově.

Takže po té citaci dopis pokračuje: Návrh je též v příkrém rozporu s dosud prezentovanými stanovisky předkladatele k situaci v oblasti vymáhání pohledávek. Ministerstvo spravedlnosti dle našeho návrhu dává dlouhodobě jasně najevo, byť

v rozporu s ekonomickou realitou, že náklady řízení na straně žalobce, věřitele, jsou v některých typech sporu minimální. Stačilo by se však pro velmi hrubou orientaci...

Přece jenom, pane místopředsedo, fakt ten hluk je poměrně vysoký, takže poprosím kolegyně a kolegy...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já také prosím kolegyně a kolegy o ztišení i přesto, že stanovisko není tak napínavé, jak jsem si myslel. Je velmi závažné. Prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Stačilo by se však pro velmi hrubou orientaci v tématu podívat se na náklady soudu v souvislosti s rozhodováním o týchž typově podobných bagatelních či právní odbornost nevyžadujících věcech. Všechna ta adjektiva jsou v uvozovkách, nevím, jak bych to při čtení dopisu zdůraznil. Přesný údaj by se samozřejmě musel vztáhnout ke konkrétnímu soudu, nicméně se dá předpokládat, že náklady na vyřízení jedné věci budou rovny součtu všech mezd, platů, nákladů na administrativu, správu budov, spotřebního materiálu a dalších položek. To vše děleno počtem případů, které daný vyšší soudní úředník či soudce rozhodne. Takto vypočítané náklady nemohou být nižší než řádově 4–6 tisíc korun na jeden případ. Přitom soudy využívají stejně návodných formulářů jako účastníci řízení, a je-li to možné, tak i moderních a efektivních prostředků komunikace na dálku. Zatímco žalobce, věřitel, musí v téže věci provést minimálně tři úkony, za něž mu v případě právního zastoupení náleží náhrada nákladů 900 korun, a bez právního zastoupení nula korun, soud ve věci pouze rozhodne a žalobce, věřitele, zatíží tisícikorunovým soudním poplatkem.

Záměrně v této úvaze ponecháváme stranou ryze administrativní náklady, které jsou značné jak na straně soudu, tak na straně žalobce. Za této situace je 600 korun na jednu věc soudního poplatku pouze kapkou v moři efektivního financování justiční sestavy – nevím jestli soustavy –, ovšem na straně žalobce, který je v právu, což ve veřejné debatě pohříchu téměř nezaznívá, bude rozhodujícím faktorem o rentabilitě v podání žaloby. To však považujeme za nepřijatelný zásah do práva účastníka na soudní ochranu. Připomínáme zároveň, že nemalé zvýšení nákladů řízení ve výsledku pocítí také neúspěšný účastník řízení.

Předložený návrh tak s ohledem na shora uvedené prohlubuje nerovnost účastníků řízení, která je dnes daná tím, že tam, kde úspěšnému žalobci v případě právního zastoupení náleží náhrada nákladů řízení ve výši 900 korun a bez právního zastoupení nula korun, žalovanému v případě úspěchu proti žalobci náleží 3 900 korun.

Samostatnou kapitolu představuje motivace, která ministerstvo k předložení návrhu vedla. V důvodové zprávě se k navržené novele např. uvádí: Lze tak konstatovat, že žalobci mnohdy podávají návrh na vydání elektronického platebního rozkazu právě proto, že soudní poplatek za takový návrh je nižší než v případě podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení. Tuto skutečnost nelze popřít a my ji považujeme za důsledek tlaku na snižování finanční zátěže pro dlužníka a racionální

úvahy věřitele, jejíž výsledek šetří náklady všech zúčastněných. Je však nepochopitelné, jak může předkladatel právě na základě shora uvedeného dospět k závěru, že je zapotřebí stávající úpravu změnit a účastníky ještě více zatížit. Jinými slovy předkladatel říká, že je zapotřebí zrušit příslušné ustanovení proto, že je v praxi více využíváno. To myslím zaznělo i v úvodním slově paní ministryně.

Elektronizace justice měla přispět k efektivnějšímu, tedy levnějšímu fungování obecných soudů. Podotýkáme, že žádoucím stavem je rychlý a spravedlivý proces, jehož náklady nezruinují ani jednoho z účastníků ani samotný soud. Pokud Ministerstvo spravedlnosti není schopno zajistit, aby se náklady soudu na vyřízení jedné věci pohybovaly, pak je pouze předmětem k zefektivnění hospodaření soudu. Je však dle našeho názoru absolutně nepřipustné, aby bylo toto hospodaření nekonceptně a bezmyšlenkovitě sanováno účastníky sporu, zvláště pak za situace, kdy podle ministerstva je úspěšný žalobce schopen vést řízení prakticky zadarmo, zatímco neúspěšný žalovaný bývá stylizován do role mučedníka a nesení nákladů řízení z jeho strany je považováno za nemravné.

Rovněž tak argument Ministerstva spravedlnosti, že zvýhodnění představované nižším soudním poplatkem ztrácí smysl, když dvě třetiny návrhů na vydání elektronického platebního rozkazu se následně překloupí do běžného řízení, jednoznačně ukazuje na to, že se jedná o dlouhodobě neřešené problémy spočívající např. ve zvyšujícím se počtu osob evidovaných na úředních adresách, neřešení doručování zásilek dlužníkům na tyto adresy, nepřebírání zásilek dlužníky, zdržování se dlužníků v místě trvalého pobytu a jiné. Místo hledání řešení těchto zásadních problémů, které by podle našeho názoru situaci v přebírání zásilek zlepšilo, je navrhováno zvýšení soudního poplatku, které významným způsobem při vymahatelnosti pohledávek dle veřejně dostupných zdrojů ve výši 30–40 % poškodí věřitele. Což v tomto případě jsou veřejné rozpočty obcí.

V blízkém zahraničí je výše soudního poplatku ve skutkově a právně obdobných sporech... (Odminka pro silný hluk v sále.)

Já děkuji opravdu. Už je pokročilá hodina, tak mějte pochopení, že už se blíží ke konci toho dopisu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A bude hůř.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to jiné volební heslo už tady zvítězilo ve volbách, ale to nepatří do tohoto dopisu. (Potlesk vpravo.)

V blízkém zahraničí je výše soudního poplatku ve skutkově a právně obdobných sporech podobná té, jakou předepisuje stávající právní úprava v České republice. Na Slovensku je to 15,6 eura, v Rakousku 21 eur apod. S přihlédnutím k socio-ekonomickým ukazatelům v řadě evropských zemí tak pro tamního žalobce představuje ještě nižší zátěž než současných 400 korun v ČR. Ministerský návrh tedy kromě jiného vzdaluje českou právní úpravu standardům v právech sousedních zemí.

Sdružení dopravních podniků v České republice ve svém dopise z února letošního roku adresovaném ministryni spravedlnosti ČR požadovalo úpravu sazebníku soudních poplatků a upozornilo na to, že některé soudy opakovaně v rozporu s tímto sazebníkem žalobcům pro vydání usnesení o zrušení platebního rozkazu doúčtovaly doplatek soudního poplatku ve výši 600 korun, nebo platební rozkaz vůbec nevydaly a ihned vydaly usnesení o doplatku soudního poplatku ve výši 600 korun s odůvodněním, že jim je z jiné činnosti známo, že se žalovaný nezdržuje na uvedené adrese.

Pak je žádost, abych s tím seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem přečtením tohoto poměrně dlouhého dopisu učinil. A teď krátký komentář.

Stát navrhuje, aby si vylepšil kapitolu Ministerstva spravedlnosti – protože v důvodové zprávě je napsané, že jak v roce 2013, tak 2014 v té kapitole chyběly peníze – na úkor obcí. A je třeba říct, že poctiví občané a poctiví cestující platí, když cestují hromadnou dopravou. Pokud zjednodušíme život, nebo jinými slovy, jestliže zkomplikujeme vymáhání dlužných částek za ty nepoctivé, kteří neplatí, opět to vlastně zaplatí ti poctiví, protože do obecního rozpočtu doputuje méně peněz, opraví se méně chodníků, postaví se méně školek, bude se financovat méně sociálních služeb, a teď záleží na politických prioritách každého zastupitelstva. Jsme pár dnů po nových komunálních volbách a nemyslím si, že bychom naším rozhodnutím měli zvyšovat náklady obcí. A je jedno, kdo v té obci je v koalici a kdo v té obci je v opozici.

My nebudeme navrhovat zamítnutí toho zákona. Myslím si, že výhrady, které zazněly, se dají vyřešit v rámci rozpravy. Jenom bych se paní ministryně zeptal, proč se o tom důvodová zpráva nezmiňuje, že dopad na veřejné rozpočty bude bezesporu vysoký. Abychom byli schopni odhadnout jaký, já ta čísla bohužel nemám, museli bychom vědět, kolik takových žalob či vymáhání dopravní podniky ročně dělají, krát 600, a to je dopad do rozpočtu měst a obcí. Z veřejných zdrojů bych řekl, že to jsou desetitisíce, možná statisíce případů ročně na celém území České republiky, což už jsou, když to vynásobíte šestisetkorunou, opravdu velké finanční prostředky. Myslím si, že pokud kapitola Ministerstva spravedlnosti potřebuje více peněz, tak jsou jiné cesty, např. z jiných kapitol v rámci státního rozpočtu. Je tam navržen deficit 100 mld. Nemyslím si, že by se měly příjmy státu sanovat z příjmu obcí. To si skutečně nemyslím.

Velmi často se nám stane, že uložíme nějakou povinnost, zejména ORP, obcím s rozšířenou působností. Ty obce, když chtějí plnit zákon, musí přijmout další úředníky, a přestože to v důvodové zprávě není, tak v zásadě se zvyšují náklady obcí a měst. A nejen na samosprávu, ale na přenesený výkon státní správy. Proto mnozí kolegové oprávněně říkají, že se spíš cítí jako přednostové okresního úřadu, což byl výkon státní správy, platil to stát, než starostové a zastupitelstva, kteří mají své volební programy, ale pak pod tíhou byrokratických povinností – které na ně uvaluje každá vláda, abych zas nekritizoval, aby to nebylo myšleno pouze na tuto vládu. Prostě peněz a času je méně a to je špatně, protože potom ti starostové zcela oprávněně podléhají kritice svých občanů.

Občan vůbec nerozlišuje, co je samospráva a co je přenesený výkon státní správy. Ani bychom to po něm chtít neměli. Občan přijde na úřad a chce to vyřídit a nerozlišuje, jestli je to samospráva, jestli to starosta může ovlivnit, nebo nemůže. Každý, kdo seděl na radnici, ví, jak je zoufalé mluvit s občanem, který je nespokojený s rozhodnutím stavebního úřadu. A když mu říkáte pravdu, že mu vlastně nemůžete pomoci, že jediné, co můžete udělat, je poměrně komplikovaně a ne jednoduše vyměnit šéfa stavebního úřadu – říkám velmi komplikovaně, což ovšem neznamená, že dojde ke změně rozhodnutí. A jsou další případy, kdy to občan nepozná. Říkám, já to nevyčítám občanům, ale neměli bychom ukládat další a další povinnosti a naopak jim zvyšovat další a další náklady.

Na druhé straně, když už se zastávám obcí a kritizují stát, ono to s tím úplně nesouvisí, ale říct to musím. Myslím si, že např. pokuty, které vybírá městská policie, podle mě velmi často zbytečně a velmi často jako stroj na peníze, a starostové argumentují, že nejde o ty peníze, ale jde o bezpečnost silničního provozu, tak pokud ty argumenty vezmeme vážně, tak je to v pořádku, ale peníze z pokut by měly skončit ve státním rozpočtu. Pak by samozřejmě byl pravdivý argument, že se obec stará o bezpečnost silničního provozu, že to nemá ekonomickou motivaci, protože ekonomickou výhodou by měla Policie ČR, např. by mohla posílit řady dopravní policie. To jenom aby debata byla poměrně vyrovnaná, aby to nebylo tak, že vždycky ekonomický efekt dělá stát na úkor obcí. Někdy je to i naopak.

Poprosil bych paní ministryni, jestli má nějaký odhad, kolik je řízení ročně. Já nevím. Fakt vás nechci zkoušet. Pokud ne, tak já tomu rozumím. Ale vím, že se o exekucích, které vznikají na základě nezaplacených jízdních dokladů, hovoří poměrně často. Velmi často jsou ukazovány možná velmi smutné, lidsky smutné příběhy a málokdy se mluví o tom, že to vlastně ti slušní cestující sanují ze svého jízdného. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Než udělím slovo, přečtu omluvenku: dnes z pracovních důvodů do konce jednacího dne se omlouvá od 17.30 paní poslankyně Zelienková.

Mám zde přihlášku do rozpravy. S přednostním právem pan zpravodaj Tejc, poté paní ministryně Válková a poté pan poslanec Plíšek. Takže paní ministryně má přednost, prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Pane místopředsedo, budu relativně stručná. Některé ty údaje, které se týkají dopadů veřejných rozpočtů na státní rozpočet, v současné době k dispozici nemám – na straně jedné. Na straně druhé si myslím, že názor, který zde byl podrobně prezentován formou dopisu... Představitelé určitých organizací provozujících dopravu nemusí reprezentovat mínění většiny, dokonce si dovoluji tvrdit, že nereprezentují. A myslím si, že takový argument, že tato vláda, byť zde bylo připomenuto, že to není jenom nešvarem této vlády, v uvozovkách, zapomíná na to, že je třeba každý návrh, v rámci kterého bude zatěžovat poplatníky, ať už jde o obce, nebo o organizace, je třeba doložit i objektivně

a pokud možno přesně vyčísleným ekonomickým odhadem souvisejících nákladů, tak si myslím, že speciálně tedy problematika nového občanského zákoníku, který byl předkládán s tím, že bude mít neutrální efekt a že nijak významně nezatíží státní rozpočet a jiné rozpočty, je živoucím důkazem toho, že ne vždy se podaří věci odhadnout tak, jak potom realita ukáže. Naopak ten rozdíl je někdy propastný. Čímž ovšem neomlouvám to, že teď nejsem schopna, nebo nemám k dispozici ty požadované údaje, a rozhodně je doplním.

Přesto si myslím, že navýšení poplatku za podání elektronického soudního rozkazu je zdůvodněné tím, co jsem říkala ve svém úvodním vystoupení, kromě jiného i obcházením té poplatkové povinnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky, první má pan poslanec Birke a po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych opravdu nezdržoval jednání Sněmovny, nicméně abych zareagoval opravdu velmi krátce na projev, vašším prostřednictvím, pane místopředsedo, kolegy Stanjuru.

Myslím, že úplně všechno, co tady bylo řečeno, bych podepsal, co se týče – přenesený výkon státní správy. Já myslím, že to je dlouhodobé a diskutované téma především na úrovni starostů a především hlavně pověřených trojkových obcí. Ale dvě poznámky. Naprosto souhlasím. Rozhodnutí ať už stavebního úřadu, nebo dalších, dopravního třeba odboru, prostě nezměníte tím, že změníte úředníka, protože to je velmi složité. Na druhou stranu ale musím říci, že tady máme přerozdělené – dostali jsme do vlnku do rozpočtu měst rozpočtové určení daní, které velmi prospělo financování měst. Na druhou stranu ovšem občana skutečně nezajímá, z jakých peněz ten přenesený výkon státní správy zafinancujeme a kde na to seženeme peníze. Musím ale říci, že dělám starostu čtyři roky, to znamená prolínám právě a středopravé vlády. Musím říci, že každý rok byl velmi výrazný propad na právě výkon státní správy ze státního rozpočtu. V tuto chvíli to ještě nemáme spočítáno, co se týče této stejné vlády, které jsem vládním poslancem. Ale musím říci jenom poznámku, že když si stát u nás objedná svoji činnost, tak musí stát také za ni zaplatit. Bohužel, v těch minulých čtyřech letech to mnohdy nebylo i přesto, že bylo v rámci rozdělení nebo určení daní nám byl finanční příspěvek přidělen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji i za to, že jste dodržel čas. A nyní požádám pana předsedu Stanjuru o faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je mi samozřejmě jasné, že problematika veřejné dopravy není problematikou Ministerstva spravedlnosti. Ale paní ministryně, bezesporu je to naprostá většina poskytovatelů městské veřejné dopravy. Naprostá většina. Já si myslím, že tam jsou takřka všichni. Teď nemluvíme o linkové dopravě,

meziměstské, kde se také ty jízdenky kupují úplně jinak. Tam ti černí pasažéři de facto nevznikají. Bavíme se opravdu o městských dopravních podnicích, myslím, že s výjimkou jednoho nebo dvou jsou všechny ve stoprocentním vlastnictví města. A jsou to všechny, není to žádná menšina.

K tomu, co říkal pan – teď bych řekl spíše starosta Birke – ale pan poslanec Birke. Já s tím souhlasím. Žádná poslanecká sněmovna nepřekonalá nesouhlasné stanovisko všech ministrů financí, protože v zákoně se říká, že stát dává obcím příspěvek na výkon státní správy. A já dlouhodobě zastávám názor, a beru tu kritiku i na sebe, že jsem ho neprosadil, a to je pravda, byl jsem v menšině, že tam má být: stát platí přenesený výkon státní správy. To je jediná šance, jak ten stát přestane dávat další a další povinnosti, že stát uvidí, kolik to skutečně stojí. A ne z politických důvodů nebo z důvodu boje s byrokracií, ale z ekonomických důvodů to přestane dělat. A to je ta správná motivace. Takže já té kritice rozumím, já bych to také podepsal. Neříkám, že to bylo lepší, protože jsem říkal, že všechny vlády, ale beru to na minulé funkční období, bohužel jsem s tím názorem neuspěl a neuspěl jsem i jako primátor. Já jsem to prosazoval od roku 2002 a to už (nesrozumitelné), ale v zásadě všichni měli stejný názor: nemůžeme tam dát, že to platíme. Já říkám, ale to je jediné v této republice, že si objednáš službu a zaplatíš část. Neumím si přestavit, že obec si něco zaplatí a dodavatelí řekne, tak my ti zaplatíme část, děkujeme, odejdete. Takže to je pravda. A pokud tento ministr financí nebo tato vláda najde podporu k tomuto návrhu, aby to stát skutečně platil, my to určitě podpoříme, ale nebude to jednoduché. A když se to nepovede, tak to nebudu ani vyčítat, protože mně osobně se to také nepodařilo prosadit a získat většinu v tehdejší vládní koalici, aby tento princip byl v našem legislativním prostředí zakotven, a považuji ho za správný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych nerad zneužíval přednostního práva, protože bych chtěl vystoupit ani ne tak jako zpravodaj, ale abych nezneužíval roli zpravodaje, spíše jako poslanec, případně jako předseda ústavněprávního výboru, kterému ten tisk zcela jistě bude přikázán, byť zřejmě nemusí být jediným výborem, který se touto věcí bude zabývat.

Musím říci, že řada těch argumentů, které tady zazněly, a já jsem se s nimi také měl možnost seznámit na základě dopisu, který tady byl citován a který nechci celý opakovat, je myslím velmi rozumná a musíme o nich uvažovat, protože ta mince má skutečně dvě strany. Jednak se snažíme o to, aby se snížily náklady dlužníků za bagatelní pohledávky. A skutečně v té minulosti zaznívalo, že například advokáti, právníci v zásadě pro zpracování těchto typů žalob by měli mít odměnu v rámci stokorun, tak aby dlužníci nebyli zatěžováni nadbytečnými náklady. Myslím si, že je to cesta správným směrem, protože koneckonců všichni známe ty případy, kdy k pohledávce tisíc korun bylo připočteno dalších 17 tisíc jako náklady právního zastoupení, exekuce a dalších. Takže určitě ten směr, kterým jsme se vydali, je

správný. Nicméně není úplně logický v kontextu toho návrhu, protože na jedné straně říkáme: právníci mají dostat méně, protože to není žádná složitá činnost, ale soudu, který tyto případy projednává, musíme dát více, přestože se jedná o bagatelní spory. Ta druhá strana mince ale zase hovoří o tom, že ty náklady soudů jsou stále vyšší, samozřejmě i s ohledem na rozhodnutí Ústavního soudu a obecných soudů, že má dojít k navýšení platů soudců, s čímž my tady nic neuděláme, prostě to je rozhodnutí, které my nemůžeme ovlivnit.

A nepochybně i další náklady, na energii a další, rostou, takže v tomto smyslu chápu Ministerstvo spravedlnosti, které se snaží ten systém soudních poplatků určitým způsobem upravit právě trošku v neprospěch elektronických platebních rozkazů, tedy zvýšit částku na 1 000 korun i v případě těchto řízení.

Kladu si trošku otázku kromě těch, které tady padly, zda to povede k tomu, že bude systém více efektivní, protože pokud by to znamenalo, že například ubude elektronických platebních rozkazů a přibude návrhů jiných, mohlo by to mít opačný efekt. Ale to jsou otázky, které myslím nemá smysl, abychom řešili tady na sněmovně. Myslím, že paní ministryně, jak jsme měli možnost sledovat její vystoupení a jak jsem s ní hovořil, určitě bude schopna dodat výboru všechny podklady, a myslím, že na jednání výboru to můžeme pečlivě prodebatovat. Určitě platí, že zatížen je nejen dlužník, ale i věřitel, protože skutečně zhruba 30 % žalob není úspěšných v tom slova smyslu, že by byly navráceny prostředky. Takže to nepochybně potvrzuje to, o čem hovořil pan poslanec Stanjura, tedy to, že by došlo k zatížení veřejných rozpočtů jiných obcí, které samozřejmě dotují z peněz daňových poplatníků tyto žaloby, a samozřejmě by tím došlo buďto k zadlužení obce, nebo zvýšení jejich výdajů na tuto činnost, anebo zdražení jízdného pro všechny, kteří černými pasažéry nejsou.

Já se nedomnívám, že zvýšení částky ze 400 na 1 000 korun je nějak fatální. Na straně druhé nabízím, a bude-li tento návrh postoupen do výboru, což předpokládám s ohledem na to, že nebyl avizován návrh na zamítnutí, tak určitě budeme chtít o této věci diskutovat samostatně, to znamená určitě bude na to čas a věřím, že se dohodneme, protože to není jediná věc, která je obsažena v tomto tisku. Ten má daleko možná zásadnější pasáže, ale rozumím tomu, že tohle je věc, o které musíme nejen mluvit, ale kterou musíme dořešit, a já jsem přesvědčen, že společnou řeč s ministerstvem, ale koneckonců i se zástupci dopravních podniků, které hájí veřejný zájem, není to žádný soukromý zájem, jsme schopni nalézt.

Ode mě vstřícnost v tom smyslu, že bychom toto rádi projednali velmi otevřeně na výboru, a určitě ty argumenty, které tady zaznívaly, budou uplatněny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní mám přihlášenou faktickou poznámku od pana předsedy Petra Fialy. Ne, dobře. V tom případě řádně přihlášen do rozpravy je pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Plíšek: Dobrý podvečer. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se také krátce vyjádřil k předmětné novele. Také jsem pro to postoupit návrh do dalšího čtení k projednání ústavněprávnímu výboru, nicméně už teď avizuji dvě poměrně zásadní připomínky.

Jedna je legislativní. V tomto návrhu se navrhuje osvobodit odborové organizace od soudního poplatku spojeného se zápisem do veřejného rejstříku. My jsme ovšem v této Poslanecké sněmovně před časem schválili novelu zákona o soudních poplatcích, která osvobodila nejen odborové organizace, ale osvobodila celou řadu právnických osob od těchto soudních poplatků na dobu tuším 18 měsíců účinnosti do doby, než bude schválen zákon o veřejné prospěšnosti. To znamená, byly už přijatým zákonem osvobozeny nejenom odborové organizace, ale i zaměstnavatelské svazy, obecně prospěšné společnosti, spolky, ústavy a další právnické osoby, které vykonávají veřejnou prospěšnost. Já proto pokládám toto ustanovení za duplicitní k již přijaté právní úpravě a myslím, že se k tomu na půdě ústavněprávního výboru vrátíme.

Stejně tak, a už to tady bylo řečeno předřčníky, pokládám za docela sporné zrušení sníženého poplatku v případě podání elektronického platebního rozkazu. Z mého pohledu jde toto ustanovení proti trendu elektronizace, a tím i možnému zjednodušenému zpracování těchto podání. Vracíme se tím do doby papírového podání, přitom elektronickým podáním byl žalobce motivován sníženou cenou, a to proto, že zpracovat toto elektronické podání bylo pro soud levnější, takže to snižovalo náklady jak na straně žalobce, tak na straně soudu. Teď se zdá, že jdeme opačnou cestou, takže si myslím, že i toto je téma pro ústavněprávní výbor, abychom se tomu věnovali a našli případně nějaké kompromisní řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Neeviduji nikoho přihlášeného do rozpravy. Táhá se, zda to tak je, nebo jestli chce někdo vystoupit. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: K elektronickým platebním rozkazům už asi všechno. Na výboru bude určitě prostor na čísla. Rozumím tomu, že je nemáme k dispozici. (V sále je hluk.)

Ale chci se zeptat na něco jiného. Tam je odhad a mě by zajímalo, z čeho vychází, že firmy budou používat ze 70 % služby notářů, a tím pádem je definován propad příjmů. Mě by zajímalo, z čeho to vychází, protože firma se bude přece rozhodovat podle ekonomických nákladů – logicky. V důvodové zprávě není, když si to firma udělá sama, kolik vlastně zaplatí. Omlouvám se, že ty sazebníky neznám z hlavy, ale tím, že jsem vždycky jenom platil, nikdy jsem to neinkasoval, tak si to už příliš nepamatuji. Mně to číslo připadá nadnesené. Pokud to tedy nebude výrazně levnější. Pokud to bude levnější, tak je jasné, že firmy se budou chovat ekonomicky a zvolí levnější cestu. Myslím si, že po zkušenostech a obrovském zlepšení proti třeba

situaci v 90. letech, a vím, že teď byl nějaký drobný problém, ale v zásadě je to bezproblémová věc i pro firmy. Funguje to dobře, funguje to rychle a není to tak jako v 90. letech, že se to vracelo i právě díky elektronické komunikaci, předepsaným formulářům a tak dále.

Mně to přijde příliš pesimistické, i ten odhad. Jestli by paní ministryně řekla, z čeho vycházet, z nějaké zkušenosti, šetření nebo z nějakého kvalifikovaného odhadu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táží se ještě jednou, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Zůstávám u toho, že končím obecnou rozpravu a paní ministryně žádá o závěrečné slovo, takže vám dávám závěrečné slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Já toho využiji a v rámci závěrečné řeči bych se vypořádala s některými ne zrovna jednoduše zodpověditelnými dotazy.

Za prvé. Pokud jde tedy o osvobození od soudních poplatků, tak jsem byla teď také informována, že to Senát vrátil. Jde o dočasnost osvobození na 18 měsíců. Možná to nakonec dopadne tak, že půjde o trvalé osvobození, takže si myslím, že se s touto připomínkou budeme muset nutně vypořádat v rámci druhého čtení, pokud postoupíme návrh do druhého čtení.

Pokud jde o elektronizaci platebního rozkazu, já si nemyslím, že by tak výrazně pokleslo jeho praktické využívání, ale můžu se mýlit, a rozhodně bych nerada bagatelizovala argumenty, které zde padly ze strany dopravních podniků, respektive organizací provozujících dopravní služby. Souhlasím s tím, co řekl pan zpravodaj, že obsahem toho návrhu je řada významnějších změn s důležitějšími dopady nikoliv ekonomickými a že jako předkladatel souhlasím s tím, aby se tento bod zvlášť diskutoval a také se doplnil o požadované údaje. Takže nevážu to jako *conditio sine qua non* dalšího projednávání tohoto návrhu.

A pokud jde o poslední dotaz, tak tam naštěstí mám kvalifikovaný odhad, protože jsem o tom jednala s Notářskou komorou a konkrétně čísla, ten rozdíl mezi poplatkem, který se platí u soudu, a tím, který se bude platit u notáře, jestli si to dobře pamatuju, rozdíl se pohybuje v řádu stovek korun až tisíc. Přesně vám to teď neřeknu, ale rozhodně to je spíš optimistický odhad. Já se obávám, že každý soudný návrhovaatel zvolí cestu notáře než soudece. Na má slova bohužel v tomto smyslu z hlediska dopadu na rozpočet spravedlnosti zřejmě dojde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to je dobrá zpráva pro Notářskou komoru, bezesporu. Ne, já chci poděkovat za obě odpovědi. My jsme nenavrhli zamítnutí zákona. Já souhlasím s tím, že tam jsou jiné, možná důležitější částky, ale je logické, že v rozpravě se ptáme na to buď s čím nesouhlasíme, což v tomhle případě nebylo, anebo kde vidíme problém. Na tom (nesrozumitelné). Myslím, že se od nás nedá očekávat, že budeme říkat tady problém není, tady problém není. Bezesporu to půjde standardním průběhem. Já si ani nemyslím, jak říkal pan místopředseda, že by to měl mít jiný výbor než ústavněprávní. To si tedy nemyslím, že třeba hospodářský by se tím měl zabývat, když to má nějaký hospodářský dopad. Nevidím žádný důvod. Tam se určitě ta čísla objeví, ty statistiky, a na základě toho budeme vědět. My jsme připraveni podat pozměňující návrh, a možná jenom inspirece, pokud to není diskriminační – to přece nemusíme mít jako obecné pravidlo. Tady jde přece o to, že tady jsou zájmy různých veřejných rozpočtů. Jak státního, tak veřejných rozpočtů obcí a měst. A bezesporu kromě toho jsou zájmy jiných. A já volám za zájmy rozpočtů měst a obcí. Myslím si, že tohle mohou kolegyně a kolegové v ústavněprávním výboru diskutovat a najít řešení, které by mohlo vyhovovat a které by třeba tak citelně nezasáhlo do rozpočtu Ministerstva spravedlnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táží se, zda pan zpravodaj chce vystoupit se závěrečnou řečí. Ne. V tom případě se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání, protože jsem nezaznamenal návrh na vrácení nebo zamítnutí. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a já se táží, zda je zde ještě nějaký jiný návrh. Neeviduji. V tom případě přistoupíme k hlasování. Přečtu usnesení.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru?

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 173. Přítomných poslankyň a poslanců je 131, pro tento návrh bylo 100 poslankyň a poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Končím projednání tohoto bodu a předám řízení schůze kolegovi Gazdíkovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším bodem, kterým se budeme zabývat na dnešním jednání, je

59.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení

Prosím i tady, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla paní ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, tento návrh je dlouho očekávan veřejností. V praxi působí současná platná právní úprava mnohé potíže. Byl také silně medializovaný. Věřím, že jej schválíte a postoupíte do druhého čtení.

Předložený návrh se týká dvou obsahových okruhů. Za první navrhuje přiznávat účastníkovi, který nebyl v občanském soudním řízení zastoupen advokátem, nebo v určitých případech advokátem, patentovým zástupcem a nedoloží výše hotových výdajů svých nebo jiného zástupce, paušální náhradu takových hotových výdajů. Jejich konkrétní výše bude stanovena v případě schválení vyhláškou Ministerstva spravedlnosti. Předpokládá se, že uvedená náhrada bude do určité míry obdobná paušální náhradě nákladů, která je již podle nového advokátního tarifu, resp novelizovaného advokátního tarifu poskytována účastníkům zastoupeným advokátem. To je první obsahový okruh navrhované novelizace občanského soudního řádu.

Druhý se týká právní úpravy nařizování výkonu rozhodnutí na majetek, který je ve společném jmění manželů, a to zejména v následujících ohledech: soud by nově byl povinen před nařizováním takového výkonu zjistit, zda je v seznamu listin o manželském majetkovém režimu – ten vede Notářská komora a s ní samozřejmě tento novelizační bod byl projednán – evidována smlouva nebo rozhodnutí o manželském majetkovém režimu. Podle platné právní úpravy soud při rozhodování nebo nařizování výkonu z listin o manželském majetkovém režimu nevychází a výkon rozhodnutí na majetek, který ve společném jmění není, je zastavován poté, co soud rozhodne o vylučovací žalobě. Čili je třeba vylučovací žaloby, která se takového majetku týká.

Při nařizování výkonu rozhodnutí by měl soud vycházet z evidované listiny v zásadě tehdy, jestliže půjde o vydobytí dluhů ze závazku vzniklého po zápisu listiny do seznamu listin. Zápis listiny, to je důležité to "po", protože od toho se bude odvíjet ten či onen režim. Zápis listiny do seznamu má účinek, že evidované listiny se mohou manželé dovolat i vůči třetím osobám, a to i v případě, že tyto s jeho obsahem nebyly seznámeny. V ostatních případech soud nařídí výkon na majetek ve společném jmění v zákonném rozsahu. Bude-li výkonem rozhodnutí postižen majetek, který ve společném jmění není, bude nutné podat návrh na zastavení řízení. V tomto případě již nebude nutné před návrhem na zastavení řízení podávat vylučovací žalobu.

Výkon rozhodnutí a další novela, nebo další změna spočívá v tom, že výkon rozhodnutí bude možné pro dluh, pro který je možno postihovat majetek ve společném jmění, nařídit i na pohledávku z účtu manžela povinného u peněžního ústavu. (V sále je šum, neklid.) Takto vedený výkon rozhodnutí bude možno zastavit i tehdy, pokud na účtu nebudou žádné peněžní prostředky, které by náležely do společného jmění manželů. Manželovi povinného musí na účtu zůstat k dispozici polovina peněžních prostředků, které byly na účtu v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Minimálně to musí být dvojnásobek životního minima. Obdobně byla změněna i právní úprava exekuce na majetek ve společném jmění manželů.

Já se omlouvám, že jsem některé věci řekla možná příliš stručně, ale právě vycházím i z toho, že všechny tyto změny byly dostatečně předem medializovány, a víceméně kopírujeme vývoj, ke kterému došlo jak v té politické rovině, tak již ve změně některých jiných norem. Například, jak jsem uvedla, advokátního tarifu. To je, pokud jde o ten novelizační bod 1, ta paušální náhrada hotových výdajů účastníka, který nebyl zastoupen advokátem nebo notářem a podobně.

Prosím vás tedy i v tomto případě o schválení návrhu těchto novel a postoupení novely do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni Heleně Válkové a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, jímž je poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, předložený návrh souboru novel zákonů vláda schválila 22. září s úpravami podle připomínek obsažených ve stanovisku Legislativní rady vlády, která samozřejmě nějakou dobu, tuším dvakrát, projednávala tento návrh. Návrh byl Poslanecké sněmovně postoupen vládou 7. října tohoto roku.

Jak už řekla paní ministryně, návrh upravuje dva zásadní tematické okruhy. Prvním je náhrada nákladů účastníka, který nebyl v řízení zastoupen advokátem –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane kolego. Dovoluji si požádat ctěnou Sněmovnu o klid. Pokud se tak nestane, začnu jmenovat známé hříšníky.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji, pane místopředsedo. Prvním okruhem témat je náhrada nákladů řízení účastníka, který nebyl v řízení zastoupen advokátem nebo notářem. Druhým okruhem je problematika výkonu rozhodnutí a exekucí na majetek ve společném jmění manželů a příkázání pohledávky z účtu manžela povinného.

Pokud jde o náhradu nákladů řízení, návrh umožňuje uplatnit náhradu hotových výdajů v paušální výši i v případě, že účastník není zastoupen advokátem, notářem

nebo patentovým zástupcem. Podle současné platné právní úpravy musí účastník dokládat výši hotových výdajů, není-li zastoupen advokátem, notářem nebo patentovým zástupcem, zatímco v případě zastoupení by mohl využít paušální výši hotových výdajů podle vyhlášky, kterou se vydává advokátní tarif. Návrh tedy zlepšuje pozici účastníka, který se v řízení nenechal zastupovat advokátem, notářem nebo patentovým zástupcem. Stejná možnost by potom platila i v případech pro exekuční řízení. Upravuje se také současně občanský soudní řád tak, aby bylo zřejmé, že pro určení výše odměny za zastupování se použije zmíněný advokátní tarif vydávaný příslušnou vyhláškou Ministerstva spravedlnosti.

Druhý okruh témat, ke kterému jsme už dostali jako poslanci ústavněprávního výboru celou řadu připomínek, a proto bude vhodné, abychom návrh projednali ve výboru v řádné lhůtě, je úprava výkonu rozhodnutí na společné jmění manželů, která reaguje na změny v hmotněprávní úpravě v novém občanském zákoníku a také si klade za cíl reagovat na problémy z aplikační praxe.

Před nařízením výkonu rozhodnutí bude soud nově povinen zjistit, zda je v seznamu listin o manželském majetkovém režimu evidována listina upravující majetkový režim povinného. Myslí se tím konkrétně buďto smlouva, nebo soudní rozhodnutí a musí se vycházet z jejího obsahu. Dojde-li ke vzniku závazku po zápisu listiny do seznamu listin o manželském režimu, uplatní se vůči třetím osobám režim podle této listiny. Změna režimu po vzniku závazku je vůči věřiteli neúčinná, avšak ten s ním může souhlasit.

Je také ponechána možnost postihu pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu, jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, avšak manželovi povinného bude ponecháno právo nakládat s polovinou peněžního zůstatku. Naopak už nebude možné postihovat mzdu nebo jinou peněžitou pohledávku manžela povinného, což vede nepochybně k právní jistotě manžela. Manžel povinného má nově právo domáhat se zastavení výkonu rozhodnutí, je-li postihován majetek ve společném jmění manželů v případě, že zákon jeho postih nepřipouští, nebo ho nepřipouští v takovém rozsahu, což se nyní řeší nepřilíživou žalobou.

Myslím si, že předložená novela reaguje na problémy z praxe. V ústavněprávním výboru určitě zazní různé připomínky, padnou zřejmě i nějaké pozměňovací návrhy. Jako zpravodaj navrhuji postoupit tento návrh ústavněprávnímu výboru k projednání v řádné lhůtě podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi, který je zpravodajem tohoto tisku, a otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý večer, dámy a pánové. Jsem velmi rád, že se problematika exekucí postupně začíná řešit. Jsou to problémy, které myslím trápí

spoustu lidí. Už tady proběhlo několik návrhů. Některé se povedly, některé se nepovedly.

Nicméně v současné době přicházejí návrhy, které, myslím, že v exekučním řádu jako takovém a vůbec té problematice, která je, přinesou takové to narovnání, srovnání, kdy lidé, kteří jsou exekucí poškozeni nebo jsou nějakým způsobem pod tlakem exekutorů, se budou moci domoci nějakých práv. Myslím si, že je to téma, které je velmi důležité, které tato Sněmovna v tomto volebním období řeší po těch dlouhých letech poprvé opravdu systémově. Jsou to kroky, návrhy, i když třeba někdy menší, které dávají lidem možnost k tomu, aby se nedostávali pod ten obrovský tlak, pod který se dostávají.

Já se tímto tématem zabývám vlastně od vstupu do Sněmovny. Musím říct, že e-maily a schůzky, které mám s lidmi, kteří jsou postiženi exekucemi, samozřejmě někteří lidé si za to mohou sami, na druhou stranu je spousta lidí, kteří se bohužel dostali do tak složité situace, že neměli možnost se z této situace sami vyhrabat, nebo se dostali do soukolí exekutorů, kdy jedna exekuce pak střídá další. Tyto návrhy, které přicházejí, v této chvíli osobně беру velmi pozitivně. Jsem rád, protože to také byla témata, která se objevovala v e-mailech i v osobních jednáních. Tento návrh, který přichází, právě tyto problémy řeší.

Tím bych vás samozřejmě rád poprosil a požádal o to, aby bylo vaše stanovisko kladné, protože si myslím, že ta práce na exekucích a na srovnání toho stavu, té situace, která je, je velmi důležitá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já určitě nebudu navrhopvat ani zamítnutí ani vrácení k dopracování, protože jsem rád, že po už skoro roce, kdy se tím tématem zabýváme ještě na základě návrhů, které byly připraveny jako poslanecké, a paní ministryně tehdy slíbila, že se pokusí ty námítky, které k poslaneckým návrhům byly, zapracovat a připravit nové návrhy, které by prošly řádným legislativním procesem, ten slib splnila, tedy máme možnost jednat v podstatě o dvou tiscích vtělených do jednoho návrhu. Podle mého názoru je správné, že se těmito body zabýváme, protože je třeba současnou úpravu změnit.

Tím jedním bodem, který je třeba upravit v návaznosti na nový občanský zákoník a změny, které probíhaly v takovém kvapíku ještě za dřívější vlády, že nebyly připraveny tak, jak zřejmě připraveny být měly, alespoň v aplikační praxi se to ukazuje, je třeba, aby skutečně všichni, kteří mají rozděleno společné jmění manželů, měli nárok na ochranu manžela před dluhy, které nespádají do společného jmění. Já jsem přesvědčen, že ta úprava, tak jak je napsána, by měla být přijata. Možná bychom mohli uvažovat o jejím zpřesnění nebo rozšíření, to bude na debatě na ústavněprávním výboru. Bude to skutečně o tom, jestli chceme zabránit do budoucna tomu, aby každý z manželů odpovídal pouze za dluhy, které vznikly za manželství, to

znamená nikoliv před manželstvím, a vznikly v přiměřené výši, o kterých druhů z manželů věděl. Ale tohle je skutečně debata, která nebude ani tak právní, bude hodně politická. A myslím si, že je dobře, že ministerstvo tady nepřišlo s rozšiřujícím výkladem a snaží se řešit skutečně otázku, která byla popsána v tom prvním návrhu.

Pokud se týká nákladů za právní zastoupení, tady se přiznám, a budu mluvit spíše za sebe, nechci mluvit ani za výbor ani za sociální demokracii, řeknu svůj názor. Mám určitý otazník nad tím, zda by ve stejné výši jako advokáti, tedy ti, kteří poskytují právní službu, mají licenci, mají odpovědnost, mají povinnost nebo spadají pod kárné řízení, měli stejnou náhradu získávat ti, kteří nic takového nespĺňují, pouze proto, že zastupují účastníka řízení.

Já osobně budu plédovat za to, abychom se zabývali jakýmsi kompromisním řešením, protože na druhé straně uznávám to, co ministerstvo říká, že je třeba, aby i ti, kteří nejsou zastoupeni a mají náklady s vymáháním konkrétní částky, určitou částku jako paušál získali, protože prokazování těch konkrétních vynaložených výdajů v zásadě není efektivní. Tak já bych byl pro model, kde by se přiznávaly náklady v nižší výši než u těch, kteří jsou kvalifikováni, tzn. u těch, kteří jsou zástupci, jako advokáti a další, ale aby se přiznávaly pouze těm, kteří vymáhají ony pohledávky prostřednictvím svých právníků, tzn. motivovali bychom např. banky a pojišťovny, aby vymáhaly tyto pohledávky přímo. Pak by získaly ony náklady alespoň v částečné výši, ale nikoliv aby si najímaly soukromé společnosti či přeprořádaly tisíce pohledávek někomu jinému, kdo by poté z nich udělal ten byznys na druhou. (Hluk v sále.)

Je to tedy model, o kterém bych rád diskutoval. Neříkám, že je ten nejlepší. Víím, že se ozývají názory na to z obou stran. Nezávidím ministerstvu, že muselo předložit návrh, na kterém muselo najít určitou shodu, takže v tomto smyslu to není výtka vůči Ministerstvu spravedlnosti. Naopak, já děkuji za to, že ten návrh byl předložen, ale říkám, že bych rád do toho dal ještě ten jiný pohled, tzn. zabránit tomu, aby docházelo ke zneužívání tohoto nového institutu k vytváření dalších pohledávek tím, že náklady řízení budou dostávat už nejen advokáti, které mimochodem vyhláškou paní ministryně velmi razantně omezila, a to si myslím, že byl správný krok, ale ještě další, byť můžeme mluvit o spíše bagatelních případech.

Takže tolik jen na úvod té debaty. Nechci dlouho zdržovat, proto jen několik poznámek k této věci. Budu rád, když tento tisk budeme projednávat na jednání ústavněprávního výboru co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi ústavněprávního výboru. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se s dovolením připojím k diskusi ostatních členů ústavněprávního výboru i tady před plénem. Pokusím se být stručný a reagoval bych na vystoupení předřečníků.

Samozřejmě návrh vítám. Koneckonců nemohu být kritický k návrhu své vlastní paní ministryně. Vystoupení bych rozdělil na dvě části. Především bych rád řekl, že jsme se dostali k úpravě exekucí zaměřených na společné jmění manželů, protože to byla má první interpelace v životě, kterou jsem učinil v této Sněmovně a která se týkala právě tohoto ustanovení, kdy jsem upozorňoval na to, že občanský soudní řád v této části vlastně neguje veškeré změny, které se udály v novém občanském zákoníku a které se staly v hmotném právu.

Mám trochu snad obavu z toho, že podle navrhované úpravy je kladen velký důraz na to, aby se všechny smlouvy vkládaly přes notáře do veřejného seznamu, což mám obavu z hlediska praxe, že ne vždy manželé budou dodržovat, ne vždy to splní, a až se dostanou do problémů, bude už pozdě. Je tam několik otázek, jak bude toto ustanovení v praxi fungovat. Já jsem připraven v podrobnostech na debatu v ústavně právním výboru. Jenom bych tuto otázku chtěl krátce také vyzvednout. Je otázka, zda by prostý návrat do právní úpravy před 1. 1. 2013 nebyl v tomto případě vhodnější. (Hluk v sále.)

Druhá část mého vystoupení se týká úpravy občanského soudního řádu, co se týče náhrad nákladů nezastoupených účastníků.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane kolego, druhou část nám budete asi muset ještě zopakovat, pokud tady kolegové, zvláště předsedové poslaneckých klubů... (dívá se vpravo)... nepřenesou své závažné jednání ven. (Poslanec Blažek pronáší poznámku, které není rozumět. Veselo vpravo.) Říkal jsem předsedové poslaneckých klubů, nejenom ten váš, pane kolego Blažku (s úsměvem).

Děkuji za uklidnění a poprosím pana kolegu Vondráčka, aby pokračoval.

Poslanec Radek Vondráček: Teď, jestli jsem si zapamatoval, co jsem chtěl přesně říct (s úsměvem).

Takže co se týče náhrad za vlastně ne právní zastoupení v rámci občanského soudního řízení, tady plně sdílím obavy, které měl můj předřečník kolega Tejc. V tuto chvíli existuje česká justice na principu, že náhrady jsou přiznávány pouze účastníkům zastoupeným advokátem. Jsem si vědom ústavního nálezu, který byl publikován pod číslem 39/13, kde se k této problematice Ústavní soud vyjádřil v tom smyslu, že takováto úprava, kdy zastoupený nemusí dokládat, jaké vynaložil náklady, a je mu přiznána paušální náhrada oproti nezastoupenému, že se jedná o porušení rovnosti a čl. 37 Listiny základních práv a svobod. Tak samozřejmě toho jsem si vědom. Nicméně jsem velmi kritický k tomu, aby byly skutečně přiznávány nějaké finanční odměny v dnešní terminologii obecným zmocněncům. Já mám praktickou zkušenost ze soudů, že obecní zmocněnci jsou hlavní překážkou činnosti soudu. Jsou to často různého typu kverulanti, kteří podávají nesmyslná a rozsáhlá podání a svým způsobem jsou jaksi přítěží celému soudnímu řízení. A i když ty náhrady budou nižší, nebo se budeme bavit opravdu jenom o stokorunách za takový režijní paušál, tak i těch několik set korun bude těm dotyčným stát za to, aby nabízeli své,

v uvozkách, právní služby a sepisovali takováto podání. U podání, která budou stát několik set korun, si sami umíte udělat představu, nakolik budou kvalitní.

Advokát, aby se stal advokátem, musí splnit celou řadu kritérií. Musí mít vystudovanou vysokou školu v oboru právo, musí absolvovat povinnou praxi, musí složit advokátní zkoušku, musí být řádně pojištěn. To všechno potom je nějaká záruka toho, že občanské soudní řízení probíhá v určité kvalitě. A já jsem pořád ještě neztratil tu naivní představu, že advokát je pomocníkem soudu a justice a že dobrý advokát je přínosem pro justici a je součástí celého systému.

Tady se nám otevírají dvířka pro určité obecné zmocněnce, nebo řekněme i snad i právnické osoby, které by si mohly tímto způsobem částečně řešit svůj byznys. Když jsem si přečetl toto podání, musím souhlasit s tím, že bych si to uměl představit u právnických osob, které si zajišťují soudní řízení prostřednictvím svých vlastních zaměstnanců. Zkrátka když ta firma má nějaké právní oddělení a ten právník chodí na soudy a řádně zastupuje ten subjekt, pak ano, pak je v pořádku, aby měl příslušnou náhradu. Ale jsem velice rozpačitý nad tím, aby měla být přiznávána odměna i osobám jiným.

Budeme mít spoustu prostoru v ústavněprávním výboru, abychom se k tomu vyjádřili. Ale jestliže ty připomínky zazněly i z jiných stran, tak jsem se chtěl za hnutí ANO alespoň stručně připojit do této diskuse. Snad jsem vás moc nezdržel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Nyní za klub TOP 09 s přednostním právem pan poslanec František Laudát, po něm pan poslanec Černoch, po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Já se tedy přiznám, tohle je možná první z těch střepků, které mají vyřešit jistě penzum problémů. Protože hodně se mluví o tom, jak se vlastně vypořádat s tím, že vznikne nějaké manželství, že nebudou nebo budou platit předmanželské smlouvy, pak vlastní průběh, když dojde k rozvodu.

Bohužel celou tu dobu je tady neuvěřitelný hluk, takže v zásadě se přiznám, že mně úplně unikají základní věci, které se tady snažila vysvětlit velice detailně paní ministryně a následně i pan zpravodaj. Já bych poprosil, jestli by někdo z vás v závěrečné řeči mohl říct úplně základní body, jak to vlastně půjde. Protože skutečně nebylo rozumět. Je mně líto, ale já bych byl nerad, abychom na něco kývali. (Hluk v sále trvá.)

Je mně jasné, že to půjde do ústavněprávního výboru. Nevím, jestli někdo navrhne ještě nějaký jiný výbor, ale myslím si, že tohle je typická parketa pro ústavněprávní výbor, ale přiznám se, že nevím.

A pak mně ani není jasné, pak je tady 33. bod, ke kterému se určitě ještě dneska možná v 10, v 11 večer dostaneme, tj. občanský soudní řád. Je škoda, že nějakým způsobem nebyla sloučena rozprava nebo nějak ty body nešly za sebou –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Mnoho kolegů nedává pozor a přitom vy se bavíte o tak důležité věci, která by mohla potkat každého z nás, kdyby se náhodou musel rozvádět. (Pobavení.) Poprosím o klid.

Poslanec František Laudát: No právě. Podle statistik v Praze každý druhý. Manželství se rozpadá nebo rozvádí. Já prostě opravdu jsem z toho – a nevím, jak tedy budeme jednat dneska v noci, když ta atmosféra je tady. Jen jsem chtěl upozornit na to, že skutečně v tomhle se pracovat nedá. Nic víc, nic méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Černochoch. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černochoch: Děkuji ještě jednou za slovo. Určitě by bylo dobré, kdyby došlo později k upřesnění nebo ke zpřesnění v rámci ústavněprávního výboru. Musím říct, že v rámci ústavněprávního výboru vznikla pracovní komise, která původně měla za cíl dopracování návrhu Úsvitu na teritorialitu exekutorů. Tahle komise samozřejmě funguje. Funguje zhruba od června, kdy jsme se několikrát sešli, nicméně díky obsazení této skupiny, které bylo, myslím si, že docela na posledním jednání, které jsme měli minulý týden, velké, ať už z Ministerstva spravedlnosti, byli tam zástupci Exekutorské komory, zástupci Soudcovské unie, zástupci bank, zástupci exekutorů jako takových, plus samozřejmě pan senátor Škromach s jeho návrhem, tak mě velmi překvapilo, mile musím říct, že překvapilo, že ačkoliv tato komise samozřejmě byla původně zřízena pro to, aby řešila teritorialitu exekutorů, tak se postupně dostáváme i k dalším návrhům a k dalším bodům v exekucích jako takových, což je do budoucna i třeba takovýto návrh, který právě teď přichází.

Musím říct, že pan náměstek Pelikán, který tam zastupoval Ministerstvo spravedlnosti se svými kolegy, řekl, že ministerstvo připravuje novelu exekutorského řádu, že připravuje analýzu, protože dat a bodů ještě není tolik na to, aby bylo možné udělat opravdu přesnou analýzu, která bude vypovídající, která bude mít vypovídající hodnotu, a tato analýza by měla být k dispozici zhruba v polovině prosince. V polovině prosince jsme se domluvili, že by se tato komise opět sešla a že by tato komise začala řešit právě i ty dílčí body s tím, že bychom se spojili s Ministerstvem spravedlnosti, byl by to takový v uvozovkách kulatý stůl, kde bychom tyto body probírali, a následně ať už ministerstvo, nebo koalice, nebo poslanec – poslanec, poslanci dávali jako návrhy. Samozřejmě je to cesta. Poslanec, poslanci, poslankyně, myslím tím poslanec, poslankyně jedno jest. (Pobavení.) Jsou to body, které si myslím, že v té chvíli, ve chvíli, kdy to bude fungovat tímto způsobem, mají velkou šanci na to, aby prošly. A musím říct za Úsvit, že toto téma budeme dále zvedat, budeme dále v tomto směru bojovat, protože jak už jsem zde říkal, tak problémů v exekucích je spousta a je určitě co řešit.

Tento návrh samozřejmě, který přichází, tak si myslím, že má své místo, jak už zde bylo několikrát řečeno, abych to neopakoval, a bude určitě velmi dobré, když se

bude na ústavněprávním výboru probírat, když se bude zpřesňovat a když dostane to doporučení tak, aby tento návrh samozřejmě potom prošel i zde sněmovnou.

Ještě jednou bych velmi rád poděkoval i svým kolegům právě z této pracovní skupiny, většinou poslancům zároveň i ústavněprávního výboru, kteří v této skupině chtějí pracovat. Máme spoustu dalších témat, ať už je to státní dohled nad exekutory, ať už jsou to kontroly, ať je to i vytvoření jakési exekutorské Kobry tak, aby docházelo ke kontrolám, aby docházelo ke kontrolám nejenom tím, že se dá exekutorům vědět, že taková kontrola přijde, ale aby to byly i namátkové kontroly, tak aby to začalo fungovat, aby exekutorský řád, tak jak do této chvíle byl trochu divokým západem, Klondikem, tak aby se srovnal na systém, jaký má být.

V tomto směru tedy ještě jednou bych rád požádal Sněmovnu a pak samozřejmě také ústavněprávní výbor, kam se tento návrh dostane, aby tento návrh podpořily, protože si myslím, že to je návrh, který je velmi důležitý. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Pardon, nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Já už jenom velice stručně, abych tu diskusi vrátil na nějakou kolej. Samozřejmě v pracovní skupině řešíme de lege ferenda, co vůbec počít s osudem exekucí, ale tady řešíme skutečně jenom otázku toho, že dneska exekutor může neomezeně sáhnout na účet druhého z manželů, ačkoliv ten nic nedluží, dluží to druhý z manželů, a může neomezeně postihnout mzdu druhého manžela. A když jsme měli jednání se zástupci Exekutorské komory, tak nás ujišťovali, že k tomuto kroku sáhnou až v okamžiku, kdy jiný způsob exekuce nepřipadá do úvahy. Já ze své praxe vím a tady to říkám, že je to první, co ten exekutor udělá, že jakmile má možnost, postihne výplatu druhého z manželů a postihne i mzdu druhého z manželů. Je to věc, která se děje běžně. Je to pro něj jednodušší a naprosto to popírá logiku věci a právní úpravu, kterou máme v současné době přijatu v novém občanském zákoníku. Takže svým způsobem toto, co řešíme, je záplata neakceptovatelného stavu, který už dnes existuje, nikoliv řekněme dlouhodobá koncepční změna v oblasti exekucí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Paní poslankyně Chalánková musí ještě vydržet. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já se teď v tom bloku zákonů, které se týkají té právní problematiky, snažím zorientovat tím, že se snažím opravdu intenzivně poslouchat. Je tady trošku hluk, přiznám se, ale zaujaly mě věci praktické.

Teď se tady jednalo o bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, když to tak vezmu, a problematice exekucí. Jak je možné, že když já jako řekněme manžel, jsem doposud manžel, něco budu chtít prodat, většinou kupující ode mě chce na smlouvě i

podpis manželky. Jak je možné, že pokud si jeden z manželů bere nějakou půjčku a ten druhý o ní neví, proč i ten, kdo půjčku dává, nechce podpis toho druhého z manželů? To bych potřeboval vysvětlit a chtěl bych vědět, jestli i s tímhle novela nějakým způsobem počítá, jestli tahle problematika se nějakým způsobem bude řešit, protože se opravdu týká reálného života a je to to, co podle mě lidi trápí. Já tedy se přiznám, že problematikou exekutorů jsem se zatím příliš nezabýval, ale když jsem to teď slyšel, tak se jí asi začnu intenzivně zabývat, protože vidím, že problém, který tady nastolili kolegové z Úsvitu, je rozsáhlý, a nikdy nevím, kdy to člověk bude potřebovat sám. Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní, pokud paní ministryně nechce odpovědět, tak paní – v závěrečné řeči. Pardon, paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já budu spíše krátká. Jenom mě inspirovala kolegyně. Chtěla jsem vás informovat, že se v médiích poměrně ne příliš výrazně objevila zpráva, že evropský výbor pro spravedlnost, který spadá pod Evropský parlament, přijal dnes usnesení, kterým zásadně odsuzuje chování Norska v kauze českých dětí v Norsku, Denise a Davida Michalákových. Takže tím chci poděkovat také panu europoslanci Tomáši Zdechovskému, který byl iniciátorem tohoto usnesení, které bylo schváleno a přijato. Tento evropský výbor pro spravedlnost usnesení zdůvodnil, že Norsko hrubým způsobem porušuje mezinárodní právo.

Chtěla bych vás požádat, pokud máte zájem podepsat petici, která byla včera spuštěna, tak petiční archy jsou u podpisových archů také na púdě této sněmovny. Kdo by měl zájem těmto chlapcům pomoci a připojit se k této petici, tak vás prosím, můžete tak učinit i na podpisových arších. Samozřejmě i elektronicky jsou tyto možnosti. Kde jsou podpisové archy do sněmovny, tak tam jsou i ty petiční. Mě inspirovala kolegyně, že vlastně přestože jsem vám poslala všem odkaz na tuto možnost, tak jste asi všichni nečetli ty maily, tak proto si dovoluji vám to sdělit i tímto způsobem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, jak jsme avizovali včera, netušice, které body budou dneska na programu navrženy, nenavrženy, protože se program průběžně mění, tak mi dovoluji i s ohledem na to, že byla svolána veledůležitá schůzka, která se týká Ústavy, a když jsme včera byli osobně svědky například s kolegou Zavadilem naprosto šílených diskusí na téma odvolávání prezidenta a podobně, tak se domnívám, že ta schůzka je potřebná. Je potřeba se začít domlouvat na obrysech změn ústavy.

Dovolte mi, abych požádal o dvě hodiny přestávky na jednání klubu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vám udělím přestávku. Dále vidím ještě žádost pana kolegy Stanjura, prosím, pane předsedo, pana kolegy Fialy...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Abychom zbytečně nechodili v 21 hodin, já chci říci, že jsme korektně včera čtyři předsedové opozičních klubů oznámili svým kolegům z vládních poslaneckých klubů, že si nepřejeme, aby se tento týden jednalo po 19. hodině, již jsme tady ve variabilním týdnu a současně projednáváme tři schůze. Já myslím, že slovo se má držet, i když to třeba není úplně příjemná zpráva, tak já jménem našeho klubu žádám o přestávku v délce dvou hodin od 21 hodin do 23 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Protože tuším, že to bude pokračovat, tak poprosím pana kolegu Schwarze.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer. Já bych poprosil – chápu, rozumím dohodám, ale požádal bych – mohli bychom dojet aspoň tento bod? Odhlasovat jen tento bod?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane kolego, ale pan poslanec Laudát už o to požádal, já to nemohu vzít zpět, to by musel on sám nebo pan kolega Stanjura.

Další, kdo se hlásí, je pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já chci jen potvrdit to, co řekl pan kolega Stanjura. Na základě dohody předsedů opozičních klubů i my žádáme o přestávku na klub v délce jedné hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, a já bych teď měl udělit pauzu v délce pěti hodin, což je do 24.02 hodin. Vzhledem k tomu, že je dnes schváleno jednání do 24. hodiny, poté nebylo načteno jednání, tak než přeruším jednání Sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní, vzhledem k tomu, co tady zaznělo o schůzce, tak poprosím pana ministra Dienstbiera, který bude členy informovat o schůzce pro ústavní procedury. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já bych jenom chtěl stručně informovat zástupce jednotlivých klubů, že schůzka k ústavnímu návrhu zákona o referendu by se měla konat do 20 minut od skončení schůze v místnosti C 211, v takzvaném atriu. Je to jednáací místnost, kterou má k dispozici vláda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže v místnosti C 211 v atriu se žádání členové sejdou za 20 minut.

Přerušuji jednání 19. schůze Poslanecké sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní, kdy budeme pokračovat odpověďmi na písemné interpelace na premiéra. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.03 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. listopadu 2014
Přítomno: 14 poslanců**

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane premiére, přeji vám pěkné dobré ráno. Zahajuji další den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Hana Aulická ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Bartošek do 11 a od 13 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Marek Benda z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Marie Benešová do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Bezcený do 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek z osobních důvodů, pan poslanec Marek Černocho od 14.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová z pracovních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Fiedler do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Grospič z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Havíř z pracovních důvodů, paní poslankyně Olga Havlová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková z rodinných důvodů, pan poslanec Jaroslav Holík z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Holík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Miloslav Janulík z pracovních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vít Kaňkovský bez udání důvodu, pan poslanec Simeon Karamazov z osobních důvodů, pan poslanec David Kádner z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jaroslav Kláška z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Klán z osobních důvodů, pan poslanec Václav Klučka z pracovních důvodů, pan poslanec Vladimír Koniček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Petr Kořenek z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Kováčik z důvodu zahraniční cesty – to už jsme u K, dostáváme se postupně k L –, pan poslanec Martin Klán z pracovních důvodů do 15 hodin, pan poslanec Jaroslav Lobkowicz z pracovních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Alena Nohavová z osobních důvodů, paní poslankyně Nina Nováková z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Novotný z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Novotný z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Zdeněk Ondráček z rodinných důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, paní poslankyně Gabriela Pecková do 11.30

z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Plíšek od 16 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Procházka z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Hana Putnová od 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Adam Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček do 11 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Martin Sedlář z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Antonín Sed'a z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Skalický z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Syblík z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Sklenák bez udání důvodu, pan poslanec Josef Šenfeld z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Štětina do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Lubomír Toufar z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Dana Váhalová z osobních důvodů, pan poslanec Roman Váňa z pracovních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímeč z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný z osobních důvodů, pan poslanec Radek Vondráček z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Vondrášek z osobních důvodů, pan poslanec Václav Votava z rodinných důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Zahradník z osobních důvodů, pan poslanec Josef Zahradníček z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Ženíšek z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Richard Brabec z pracovních důvodů, pan ministr Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Marcel Chládek od 17.15 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Milan Chovanec do 13.30 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, paní ministryně Karla Šlechtová z pracovních důvodů z dopoledního jednání, paní ministryně Helena Válková do 15.30 z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

To ale není ještě všechno. Právě mi bylo doručeno na stůl: paní poslankyně Margita Balaščíková se omlouvá od 9 do 13 z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček se omlouvá od 9 do 11 a poté od 12 do 14 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Faltýnek se omlouvá mezi 9. a 15. hodinou z pracovních důvodů, paní poslankyně Jitka Chalánková se omlouvá dnes od 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Kovářová se omlouvá dnes od 9 do 12 z pracovních důvodů, paní ministryně Marksová Tominová se omlouvá dnes dopoledne z důvodu neodkladných dlouhodobě plánovaných pracovních aktivit.

To byly ve stručnosti omluvy.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Dnešní jednání zahájíme bodem

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První interpelaci má přednést paní poslankyně Miroslava Němcová ve věci úniku informací z odposlechů a informací z vyšetřovacích spisů do médií, nicméně paní poslankyně není přítomna. To se týká i druhé interpelace, takže interpelaci číslo 1 i 2 přerušuji pro nepřítomnost interpelující.

Budeme se zabývat třetí interpelací na předsedu vlády Bohuslava Sobotku. Interpelujícím bude pan poslanec Zbyněk Stanjura a bude pana premiéra interpelovat ve věci vykupovaných pozemků pro silniční, železniční, vodní a energetické stavby.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Asi už mohu mluvit, i když mě pan místopředseda nevyzval.

Já jsem položil panu premiérovi pět konkrétních dotazů k zákonu, který jsme přijali. Bylo to ještě v době, kdy ten zákon se zrovna projednával v Senátu. Já jsem s tou odpovědí vyslovil nesouhlas, ne proto, že se s panem premiérem lišíme v tom, jestli ten zákon je dobře, nebo špatně, nebo zda některé paragrafy pomohou, či nepomohou, ale proto, pane premiére prostřednictvím pana místopředsedy, že jste mi bohužel na ty konkrétní dotazy neodpověděl. Vy jste shrnul ve své odpovědi ten legislativní proces, shrnul jste některé informace, které byly v důvodové zprávě i které zazněly během rozpravy buď tady, nebo v Senátu, ale ten můj klíčový dotaz – pokud shrnu, ať nečtu všech pět, protože všechny kolegyně a všichni kolegové mají text jak mojí interpelace, tak vaší odpovědi k dispozici jako sněmovní tisk číslo 322 – byla otázka, jak se vlastně ten zákon bude aplikovat.

Protože v rozpravě, která tady probíhala, ve všech čteních pan ministr dopravy, a dobře že je tady a případně se do té rozpravy může i zapojit tím, že jsou písemné interpelace, nám říkal: Já vydám interní předpis, v kterém pravděpodobně, protože v té době ještě ten interní předpis ještě vydán nebyl, bude nabídka osminásobku s tím, že bude nějaká doba, po kterou se ten subjekt, ať už to bude fyzická, či právnická osoba, má vyjádřit. Pokud se nevyjádří v předem stanovené lhůtě, tak mu nabídneme čtyřnásobek. Pokud se nevyjádří ani v té druhé lhůtě, tak třeba dvojnásobek. A v případě, že nebude akceptovat nabídku, tak jsou dvě možnosti. Buď požádá o šestnáctinásobek a samotný ministr dopravy bude mít pravomoc rozhodnout, zda tomu vyhoví, nebo nevyhoví, nebo se vyvlastní.

Já se nechci vracet k debatě o tom zákonu, protože tu máme za sebou. Zákon je platný, zákon je účinný. Já jsem se jenom ptal, jaká bude praxe vyvlastňovacích úřadů. A psal jsem to i v té interpelaci. Protože podle názorů lidí, kteří se tím zabývají, kteří jsou experti na vyvlastňovací právo, tak stát může přistoupit k vyvlastnění v okamžiku, kdy vyčerpal všechny možnosti dohody. A protože ten zákon stanoví, že prodávající má nárok dostat až šestnáctinásobek odhadované ceny, tak jsem přesvědčen, že vyvlastňovat se může pouze v případě, kdy ta fyzická či

právnícká osoba nebude akceptovat šestnáctinásobek. Což je jiná informace a jiný postup, než který tady zazníval během rozpravy k tomuto zákonu.

My jsme navrhovali – a musím říct, že neúspěšně, a plně to respektuji, že většina i ve Sněmovně i v Senátu měla jiný názor –, aby se zakotvil do zákona přesně jenom osminásobek, a pak v případě, že by to nikdo neakceptoval, by za prvé nemusel rozhodovat ministr dopravy sám jako jediná osoba, a za druhé, pak by skutečně existoval důvod k vyvlastnění. Není nijak překvapivé, že nejsem žádným příznivcem vyvlastňování. Myslím si, že vyvlastňovat stát má pouze v případě, kdy někdo, vlastník či skupina vlastníků, brání stavbě ve veřejném zájmu z ideologických důvodů. A těch případů není málo, bohužel, a znají to jak státní úředníci, tak to znají samosprávy, že mnohdy nejde o věcnou debatu. Mnohdy nejde ani o tu cenu a velmi často ti odpůrci jsou proti stavbě prostě ze svých ideových či ideologických důvodů. A pak je samozřejmě podle mého názoru přípustné, aby stát přistoupil k vyvlastnění.

Chtěl bych znát váš názor, pane premiére, zda ta konstrukce, že se vyvlastňovat bude pouze při šestnáctinásobku, zda si myslíte, že je správná. Já rozumím tomu, že to nebude rozhodovat ani já, ani vláda, ani žádný člen vlády, ani Sněmovna, že to budou pak konkrétně rozhodovat vyvlastňovací úřady, ale říkám, od té doby jsem vedl debatu s lidmi, kteří to řeší třeba v Moravskoslezském kraji a kteří potvrdili náš názor, že vyvlastňovat se bude při šestnáctinásobku. Jinak to nebude možné. V tom případě ale je to jiný postup, než tady byl avizován během rozpravy, a možná, jestli se zapojí i pan ministr dopravy do rozpravy. Pokud mám správné informace, ale já jsem ten text toho interního předpisu samozřejmě neviděl, ale mám informaci, že ministerstvo ustoupilo od toho deklarovaného záměru 8–4 –2 v nějakém čase, jak tady zaznělo, že třeba když podepišu, že do 40 dnů máš osminásobek, když podepíšete do 60 dnů čtyřnásobek, když do 80 dnů dvojnásobek, něco podobného. Ale ten základní problém je, že podle mého názoru se může vyvlastňovat u šestnáctinásobku, a pak si myslím, že by bylo rozumnější mít v zákoně jedno číslo, a to šestnáctinásobek, a buď by to občan akceptoval, nebo ten vlastník, anebo by mohlo dojít k institutu vyvlastnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem rád, že se s panem poslancem Stanjурou shodujeme v tom, že je potřeba něco udělat s tím stávajícím stavem, který je nevyhovující. Pokud se podíváme na současný stav, bohužel ještě stále v zásadě současný stav, ono se na tom zatím moc nezměnilo, protože ten nový zákon byl schválen teprve nedávno v rámci legislativního procesu, a když se podíváme na ten současný stav, podíváme se na stav výkupu pozemků v trase některých strategických komunikací, dám třeba příklad trasa R35 v Pardubickém, resp. Hradeckém, ale zejména v Pardubickém kraji, to je situace, kdy velká část výkupů byla zastavena. Byla zastavena proto, že lidé odmítali prodat pozemky, vlastníci odmítali prodat

pozemky za stávající výkupní ceny. Současně tím, že se začala projednávat tato novela, o které teď byla řeč a která byla schválena, tak v tom okamžiku přestali prodávat i všichni ostatní, protože čekali na to, že budou schválena nová pravidla. A teď by měl nastat onen zlom, který všichni vyhlížíme a čekáme, že skutečně bude možné na základě těchto nových pravidel se znovu vrátit k výkupům pozemků tam, kde to pro výstavbu dopravní infrastruktury je nezbytné.

Já se tady nechci vracet do historie, ale platí, že se tady i v minulosti stala řada chyb. Je zřejmé, že ta změna pravidel, která a priori byla motivovaná snahou vlády ušetřit peníze za výkup pozemků, ta změna nebyla šťastná. Skutečně se to projevilo negativně v minulých letech. Prostě občané více odmítali prodávat své pozemky, rostl počet pozemků, které byly určeny pro vyvlastňovací řízení, a pokud by to tímto směrem šlo, tak bychom se pravděpodobně žádných nových staveb v oblasti liniových staveb nedočkali.

Jsem tedy rád, že byla schválena tato příslušná novela, a teď je na Ministerstvu dopravy, aby Ministerstvo dopravy připravilo příslušnou vnitrozorní směrnici, která bude definovat postup státu z hlediska výkupu těchto pozemků a která bude také přesně definovat podmínky pro podání návrhu na vyvlastnění. Já předpokládám, že ta směrnice bude také obsahovat takové parametry, které vyloučí veškeré pochybnosti vyvlastňovacích úřadů tak, aby ta žádost vyvlastnítele nebyla zamítnuta. Ale já si myslím, že v tuto chvíli nemůžeme předjímat postup vyvlastňovacích úřadů na základě využití směrnice, která se zatím připravuje na půdě Ministerstva dopravy.

My jsme stanovili zákonný rámec. V rámci této pozice ministr dopravy bude muset postupovat. Já pevně doufám, že ten zákonný rámec bude dostačující pro to, aby došlo ke kvalitativní změně z hlediska výkupu pozemků, a že bude připraven postup, který bude skutečně na tom závěru obsahovat možnost podat kvalifikovaný návrh na vyvlastnění pozemku, pokud se nepodaří s vlastníkem přes veškerou snahu ze strany státu dohodnout. Já se domnívám, že i ten fakt, že dáváme možnost nabídnout Ministerstvu dopravy vyšší cenu za vyvlastňovací pozemek, je krok, který je vstřícný k vlastníků pozemků. Stát volí tuto metodu. Nevolí metodu, řekněme, zpřísnění restriktce nebo zjemnění podmínek pro samotné vyvlastňovací řízení. Do toho nezasahujeme, ale zvyšujeme komfort pro vlastníky pozemků a to si myslím, že je také věc, která by měla být i v rámci posuzování těch návrhů na vyvlastnění vnímána. V každém případě máte pravdu v tom, že bude na Ředitelství silnic a dálnic, bude na investorovi, aby skutečně beze vší pochybnosti prokázal, že návrh na vyvlastnění je kvalifikovaný a že podání tomuto návrhu předcházelo maximální možné úsilí o to, aby k vykoupení pozemku došlo.

Tolik velmi stručně na okraj vašich doplňujících dotazů, které máte. Domnívám se, že více k tomu bude možné říci poté, kdy bude definitivně známá podoba příslušné vyhlášky a více k tomu bude možné říci poté, kdy budeme mít za sebou určitou praxi z hlediska aplikace postupu na základě nového zákona, který jsme přijali.

Já se domnívám, že na to, abychom vyhodnotili, jakým způsobem zákon bude fungovat v praxi, budeme potřebovat minimálně půl roku, možná rok na to, abychom

byli schopni kvalifikovaně zhodnotit, jestli tady skutečně došlo k pozitivní změně, k pozitivnímu průlom, který si všichni, jak pevně doufám, od nové právní normy slibujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Další se do rozpravy hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci potvrdit závěrečná slova pana premiéra. Já myslím, že si všichni přejeme, aby se proces urychlil. Mé dotazy směřovaly spíše k tomu, že si myslím, že zvolený postup, který byl avizován v rozpravě, sice bude správně, a v tom souhlasím s panem premiérem, nabízet vyšší ceny, nicméně si myslím, že pokud aplikace bude taková, jak bylo avizováno v rozpravě, tak k žádanému urychlení prostě nedojde, protože pokud nenabídneme rovnou šestnáctinásobek, tak se podle mě zvyšuje riziko vyvlastnění i při nižší nabídnuté ceně, a tím pádem prodloužení celého procesu. To je hlavní důvod jak interpelace, tak toho, že jsme říkali, že cíl, který vláda sleduje, je správný, ale metoda nám nepřidá úplně nejšťastnější ve smyslu urychlení. To, že nabídne lepší a spravedlivější ceny vlastníkům, jsme ve shodě. V tom žádný problém není.

Vy ve své odpovědi, pane premiére, taky citujete, že ministr dopravy bude mít pravomoc zasáhnout v okamžiku, kdy dojde k zjevné nespravedlnosti vzniklé před účinností daného zákona. To znamená, když to přeložím, že pokud by cena podle dříve platné úpravy byla vyšší než nabízená, osminásobek, tak má ministr dopravy právo a možnost to dorovnat. To je správné. Jenom se ptám, proč jsme vlastně nezvolili postup, kdy jsme navrhovali, abychom se vrátili k té staré platné úpravě. Pak by nemohla vzniknout nespravedlnost, protože pokud by se posuzovalo podle stejných pravidel jako před novelou, která platila od 1. ledna 2013, tak bychom tento proces mohli ušetřit a mohli bychom zrychlit systém a časový průběh vyvlastňování. A to je vlastně jediný spor, jestli to vůbec mohu nazvat sporem, nebo spíše debatou o tom, jaký nástroj zvolit. To není ani spor o tom, jestli ceny jsou přiměřené, nebo nejsou. Vycházel jsem z informace a stanoviska právníků, že pokud bude muset přikročit k vyvlastnění, tak pouze když to bude šestnáctinásobek. A pokud je to relevantní názor a pokud by ho třeba zastávala i vládní legislativa, a proto jsem tu interpelaci dal, tak si myslím, že je rychlejší rovnou nabídnout šestnáctinásobek a urychlit proces, kdy majitel požádá a řekne, že osminásobek je málo. To byl jediný důvod. Není to něco, co bychom a priori kritizovali, protože to je vládní návrh a protože naše pozměňovací návrhy neuspěly. Já se domnívám, že spíše než šest měsíců je pro posouzení dopadů relevantní doba jednoho roku. Už proto, že ten vlastník bude mít sto dnů od okamžiku, kdy dostane nabídku. Nejsme netrpěliví, myslím, že reálně bude moci někdy na konci roku 2015 zhodnotit, zda došlo k navýšení cen, to bezesporu dojde, budou lepší a spravedlivější ceny pro majitele, ale zda došlo i k urychlení. To si myslím, že v tom se shodujeme. Naše připomínky či nápady vedly k tomu, aby pokud možno byl proces co nejrychlejší. Věřím tomu, že to nechápete jako a priori kritiku vlády, ale spíš debatu o tom, který nástroj a jaká metoda bude rychlejší.

Problém, na který upozorňují právníci, je, že v aktu vyvlastnění se může vycházet pouze z obecněprávních předpisů, což bezesporu není vnitřní směrnice kteréhokoliv ministra. To znamená, platí to pro ministra dopravy. To, že se směrnici musí řídit investorská organizace, je naprosto jasné. O tom vůbec nedebatujeme. Pokud by se šéf investorské organizace podřízené Ministerstvu dopravy neřídil směrnicí, tak bude vyměněn. To si myslím, že je úplně jednoduché. Jde spíše o to, jestli tato směrnice bude mít nějakou váhu ve vyvlastňovacím řízení. My se obáváme, že ne, ale souhlasím s vámi, že náš spor rozsoudí až čas. Chtěli jsme jenom v dobrém přispět k tomu, aby stát pokud možno vykupoval rychle a aby i komunikace – na čem si myslím, že vládne politická shoda, není velký rozpor mezi jednotlivými kluby, které komunikace jsou klíčové – já budu samozřejmě vždycky říkat, že na prvním místě je R35 a jsem rád, že o tom mluvil i pan premiér. Druhé spojení moravských a českých krajů je velmi důležité. Hned na druhém místě je, a tento názor není úplně populární v celé zemi, pražský okruh. Já si myslím, že to není, jak je to interpretováno, pouze okruh pro obyvatele Prahy, ale je to okruh, který potřebují všichni, abychom se na radiály, které tu jsou, poměrně rychle a komfortně dostali. Pokud bych mohl doporučit, a myslím si, že to není nic v rozporu se strategickými dokumenty Ministerstva dopravy i vlády České republiky jako celku, tak to jsou tyto dvě klíčové komunikace, když budu mluvit o silnicích. U železnic si myslím, že trasy koridoru jsou jasně dané a tam priority jsou úplně bez pochyb.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan premiér chce odpovédět. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já asi začnu tam, kde pan poslanec Stanjura skončil. Já jsem rád, že tady existuje alespoň elementární shoda, která se týká některých klíčových strategických komunikací v České republice. Myslím, že to dává jistou naději na to, že pokud se nám podaří dostat do legislativního procesu zákon o líniových stavbách, pokud bude takovýto zákon jednou v naší zemi schválen, tak nám dá šanci na to, abychom se i tady v Poslanecké sněmovně byli schopni na některých klíčových strategických stavbách napříč politickým spektrem dohodnout.

Souhlasím s tím, že R35 jako alternativa vůči D1 po 25 letech od roku 1989, které si letos připomínáme, je ostuda a je škoda, že jediné, k čemu jsme se dostali, je modernizace D1. Určitě je dobře, že jsme se dostali k modernizaci D1, byť to v současných měsících a letech vytváří obrovské dopravní problémy, ale modernizace je naprosto nezbytná. Ale nedostali jsme se bohužel příliš dál. To znamená, cílem vlády je, abychom pokročili, abychom hodně nakročili z hlediska výstavby R35. Souhlasím také s tím, že pražský okruh rozhodně není jenom otázka Prahy. Ještě bych možná doplnil, že pro naši zemi, která leží v centru Evropy a která to velmi často prodává, když usilujeme o nové investice, tak říkáme, že jsme v centru Evropy, je to výhodná logistická podoba, a potom, když se investoři podívají na mapu, tak zjistí, že naše dálniční spojení se sousedy není dobudované ani po 25 letech. To znamená, když se podíváte, tak tam, kde byla železná opona, máme problém s dálničním

spojením dodneška s výjimkou tedy propojení na Německo v Plzeňském kraji. Dobudování dálničního spojení s Rakouskem a dokončení D8 je nepochybně další klíčová dopravní priorita, kterou vláda má.

Vím, že v minulosti, a už jsem tady o tom částečně mluvil, se kyvadlo trošku pohybovalo z jedné na druhou stranu. Byl tady určitý zákon, byla tady legislativa, která tady platila před rokem 2013. Legislativa umožňovala určité výkupní ceny. Pak došlo k tomu, že se kyvadlo posunulo způsobem ve snaze ušetřit finanční prostředky, což vedlo k tomu, že se zastavily výkupy. My se teď snažíme kyvadlo vrátit trošku zpátky a možná ho dostat někam, kde máme pocit, že je rovnovážný stav. Nebylo záměrem vlády, abychom se dostali do nějakého jiného opačného extrému. Já si vzpomínám, že když jsme projednávali materiál na vládě, návrh zákona o tom, že to bude až šestnáctinásobek, tak jsme čelili i kritice v části tisku, v části médií s tím, že zbytečně vyhazujeme finanční prostředky, že to je příliš, že by to nemělo být až na této úrovni. Chápu, že je potřeba být opatrný. My jsme se také snažili, abychom se příliš nedostali do opačného extrému, z extrému, kde na jedné straně stát nabízel tak málo, že lidé odmítali prodávat, do opačného extrému, kdy bychom příliš vynakládali velké množství finančních prostředků v zájmu urychlit a zrealizovat výkupy.

Tím také odpovídám na otázku pana poslance Stanjury. Rozpětí, jednotlivé stupně jsou tam nezbytné z hlediska toho, abychom skutečně postupovali s péčí řádného hospodáře. A praxe v příštích měsících a letech ukáže, do jaké míry to bylo odpovědné, do jaké míry nám to skutečně umožnilo i třeba při osminásobku zajistit zrychlení výkupů a zajistit zrychlení výstavby. To si myslím, že je jedna věc, která se skutečně teprve ukáže.

Chtěl bych hájit ten princip prostě proto, že v řadě případů tyto finanční prostředky budou stačit na to, aby se ten problém s výkupem vyřešil. Ne všude, ale určitě budou případy, kdy to stačit bude. A tam ten stát zaplatí přiměřenou cenu a bude se chovat jako řádný hospodář.

Poslední poznámka se týká onoho procesu vyvlastnění na základě stávající legislativy. Myslím si, že tam bude potřeba možná v několika případech projít vyvlastňovacím procesem. Uvidíme, jakým způsobem stát ob stojí s tou stávající podobou zákona, která tady v tuto chvíli je. Pokud by se ukázalo, že by stát nebyl úplně úspěšný podle našich představ, tak určitě můžeme tu legislativu analyzovat a vést do budoucna diskusi, jestli bychom ji ještě neměli určitým způsobem upravit. Myslím si, že to ukáže až eventuální vyvlastňovací praxe. Já bych si samozřejmě přál, aby těch případů vyvlastnění bylo co nejméně, protože ono je to vždycky velké zdržení, vždycky je to velký stres, vždycky je to velký konflikt mezi státem a vlastníkem příslušné nemovitosti. My se určitě z pohledu vlády, z pohledu Ministerstva dopravy budeme snažit postupovat tak, aby těch případů bylo co nejméně.

Na odpověď na otázku, jestli ten zákon je dostatečný z hlediska vyvlastňovacího procesu, si budeme muset ještě počkat poté, kdy budeme mít za sebou několik konkrétních příkladů z reálné praxe vyvlastnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Dále se do obecné rozpravy přihlásil pan ministr dopravy Antonín Prachař, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážené poslankyně a poslanci, chtěl bych reagovat na diskusi k zákonu 416. Chtěl bych jen ujistit pana poslance Stanjuru prostřednictvím vás, pane předsedající, že směrnice, která upravuje postup investorských organizací, byla mnou vydána neprodleně poté, co zákon vstoupil, tuším, 13. září, poté co vyšel ve Sbírce, v účinnost. Dnes investorské organizace postupují podle této směrnice. Ta směrnice se vyvíjela. My nechceme zdržovat procesy výkupu pozemků, proto jsme tuto směrnici v kompetenci ministra dopravy upravili tak, že je tam osminásobek přímo ve lhůtě devadesáti dnů. Devadesát dnů je lhůta, která je daná, poté může začít proces vyvlastňování. Nemůžeme tuto lhůtu zkrátit.

Mám už první výsledky, kdy jsme oslovili vlastníky pozemků na strategických komunikacích, zejména dálnice D11, R11. Každých čtrnáct dní dostávám na pravidelných poradách s Ředitelstvím silnic a dálnic vývoj v těchto důležitých záležitostech výkupu pozemků na strategických komunikacích. Mám tady s sebou i tabulku, která vypadá takhle nějak (ukazuje poslancům tabulku na tabletu). Ty žluté části znamenají, že tam vlastník akceptoval nabídku osminásobku. To znamená, v tuto chvíli mohu říci, že se nám výrazným způsobem daří sjednávat dohody s majiteli pozemků.

Co se týká možnosti úpravy tohoto pásma, tak jsme zvolili tuto variantu proto, abychom v rámci vývoje, který na trhu bude, i v rámci toho, jak se nám bude dařit, nemuseli přicházet pokaždé do Poslanecké sněmovny a projednávat tady dlouze úpravu, jestli osminásobek, devítinásobek, nebo desetinásobek. Proto jsme v zákoně uvedli, že to může být až šestnáctinásobek a určité zmocnění od osmnácti je v kompetenci ministra dopravy. Ministr dopravy není cenotvůrce. Ve směrnici je popsán naprosto přesně proces, jakým způsobem může ministr udělit výjimku. Výjimka je na základě žádosti investorské organizace opatřena doklady, opatřena podpisem ředitele odboru územního plánu Ministerstva dopravy, a nakonec na základě takovýchto doporučení může a nemusí ministr dopravy udělit výjimku. Takže to není na libovůli samotné jedné osoby, ať už tam sedí kdokoliv.

Skutečné výsledky tohoto procesu budeme znát za devadesát dní, to znamená někdy v prvním čtvrtletí roku 2015.

Myslím si, že tento zákon je jedním z důležitých bodů, neříkám, že vyřeší všechno, ale jedním z důležitých bodů, jak celou tu výstavbu urychlit, samozřejmě výkup pozemků. Pokud je majetkoprávní vypořádání, tak tam dává možnost, jak pokračovat dál v procesu přípravy projektové dokumentace. Není to samospasitelné, ale je to jedna z částí, která může pomoci. Na ostatních, dalších možnostech, jak celý tento proces urychlit, se na Ministerstvu dopravy pracuje. Například novela zákona

číslo 13, která už byla projednána v Legislativní radě vlády. Předpokládám, že bude v co nejkratším čase zařazena na pořad jednání vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Prachařovi. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Šidlo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci poděkovat panu premiérovi za tu odpověď, za debatu, kterou dnes vedeme. Nebudu navrhopvat, aby Sněmovna vyslovila nesouhlas s odpovědí, protože si myslím, že ta rozprava proběhla velice dobře.

Mám jeden konkrétní případ, je to spíš na ministra dopravy. To je právě problém s vyvlastněním na komunikaci, která je klíčová pro moravskoslezský region. Je to stavba na I/11, úsek Mokré Lazce – hranice okresu Ostrava. Stalo se, že stát vyvlastnil, postavil a v této chvíli uspěl bývalý vlastník. Má pravomocné soudní rozhodnutí, že to vyvlastnění neproběhlo v souladu s českým právním řádem. Poprosil bych pana ministra, aby to přes ŘSD vyřešil, protože je to velmi komplikovaná situace. Chyba se stala s největší pravděpodobností na Magistrátu města Ostravy při přeneseném výkonu státní správy v okamžiku toho vyvlastnění. Je to velmi nepříjemné, je to velmi tristní situace i pro investora, i pro majitele. Ta stavba stojí na tom pozemku, část komunikace je hotová, neříkám, že zkolaudovaná, ale vybudovaná. Teď, asi před čtyřmi týdny, byl ten člověk u mě v poslanecké kanceláři, slíbil jsem mu, že se o tom zmíním. Jednal jsem o tom s náměstkem na ŘSD v rámci semináře, na kterém byl i pan ministr. Je to třeba ohlídat.

Já tu debatu obohatím ještě o některé nástroje, které se podle mého názoru, nevím jestli vždycky měly řešit legislativou, nebo snad exekutivou. Problémy, které vznikají při výkupech, jsou také ty, kdy plánovaná trasa rozdělí pozemek toho vlastníka, a teď mu zůstává kus vlevo a kus vpravo, velmi často bez smysluplného využití. Podle stávajících předpisů a postupů investorská organizace nemůže ty zbývající části vykoupit a to je samozřejmě komplikace i pro toho vlastníka, ale i pro tu investorskou organizaci. Takže možná bychom mohli společně hledat možnosti, aby ŘSD jménem státu mohlo také dělat směny pozemků. Mnozí soukromí zemědělci jsou připraveni se i toho pozemku vzdát, nechtějí peníze, chtějí jiný pozemek, ale ŘSD nemá kompetenci směnu dojednat. Je to velmi komplikované, vstupují do toho další státní orgány a opět se prodlužuje termín přípravy staveb.

Když mluvím o těch zbytcích pozemků, zažil jsem situaci, kdy investor nechtěl koupit vnitřek kruhového objezdu, protože argumentace těch úředníků byla, že tam ta komunikace není. Tak si představte vlastníka, že vám někdo na vašem pozemku vykoupí kruhový objezd a říká: Ten vnitřek si nechte, pane vlastníku. Možná to byl špatný úředník, ti se samozřejmě bojí, že když vykoupí o metr víc, než je přesně nakreslená trasa komunikace, jednou mohou mít problém. Já se jim nedivím. Já jsem se vždycky přimlouval a přimlouvám za spolupráci se samosprávou, ať už obecní, městskou, či krajskou, protože tam ty možnosti jednat s vlastníky, případně vykoupit ty zbytky pozemku, jsou samozřejmě vyšší. Kdyby tu pravomoc měl i stát a

investorské organizace státu, tak by to mohlo být mnohdy úspěšnější a mnohdy rychlejší.

Jak jsem říkal ve svém prvním vystoupení, jsou dva typy vlastníků. Naprostá většina, zdrcující většina je připravena vzdát se ve prospěch nějaké stavby svého pozemku, pokud dostane férovou nabídku. Ale ti pak mají problém třeba s těmi zbytky pozemků, které pak už skutečně nemají smysluplné využití. Pak je ta druhá výrazná menšina, která se prostě se státem domluvit nechce, která chce tu stavbu blokovat, a to je právě prostor na to vyvlastnění.

Myslím si, že můžeme hledat i další cesty, které rozšíří možnosti investorským organizacím při těch výkupy. Samozřejmě pak hrozí, že zas bude někdo obviňován, že vykoupil sto metrů čtverečních, na kterých ta cesta není. Ale na druhé straně si myslím, že přínos společnosti, že ta komunikace vznikne o rok, o dva, o tři dříve, vyvažuje i tu cenu za těch možná 1000 metrů, možná 800 metrů, někdy to opravdu nejsou velké plochy, ale majitelé oprávněně říkají: "Co s tím mám dělat? Tak si kupte i tohle, a pak se určitě domluvíme." Tak to berte spíš jako podnět pro další úvahu. To asi musí posoudit legislativci, zda to chce nějakou změnu zákona, nebo je to v exekutivní pravomoci a dá se upravit pouze nějaký dosud zavedený postup při těch výkupy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, pane ministře, dámy a pánové, využiji téhle příležitosti, interpelace svého kolegy Zbyňka Stanjury na pana premiéra, k tomu, abych řekl, že je dobře, že jsme se nakonec domluvili na tom, že stát má více možností a větší rozptyl v tom objemu peněz, jak vykupovat pozemky za účelem výstavby veřejně prospěšných staveb, jakými komunikace bezesporu jsou. V minulosti, pan premiér si možná bude pamatovat, kdy ještě ve funkci ministra financí, Středočeský kraj pomáhal státu vykupovat pozemky právě pod komunikacemi, kde na veřejnou správu a na kraje a na obce se tato státní vyhláška nevztahovala a kraje mohly vykupovat pozemky. A my v zájmu dobrého rozvoje regionu jsme vlastně pro stát a po dohodě se státem a s Ministerstvem financí a dopravy tehdy vykupovali pozemky.

Nicméně chtěl bych ještě obrátit pozornost vás, pane premiére, nejenom na výkupy pozemků pod budoucími komunikacemi, ale také na výkupy pozemků pod existujícími komunikacemi. Protože za minulého režimu se stavěly silnice tak, jak si to stát naplánoval, bez pohledu na soukromé vlastníky. Ukazuje se, že opravdu máme neustále ještě v roce 2014 poměrně významné množství vlastníků pozemků pod komunikacemi, které vlastníci nemůže využívat. A je na státu, aby se téhle záležitosti věnoval a dovyčistil i tuhle záležitost a vykoupil pozemky pod komunikacemi. Chtěl jsem se zeptat, zda tuhle situaci nějak vnímáte a zda jste připraveni ji řešit. Případně, jestli by mohl odpovédět pan ministr dopravy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dále je přihlášen do rozpravy pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si také využít tohoto prostoru interpelace pana kolegy Stanjury k řešení jedné mé určité pochybnosti, která zazněla i při projednávání novely zákona 416.

Pan premiér tady říkal, jaké jsou problémy s původní realizací předchozí novely zákona 416, co to přineslo za komplikace a jakým způsobem seablokovaly výkupy pozemků. Já ale chci upozornit na jednu věc. Ono je tam velmi problematické ustanovení o tom, že vycházíme z tzv. stanovené ceny. Původní záměr, protože už jsem tady delší dobu v Poslanecké sněmovně, když se projednávala novela zákona 416, byla směřována, resp. celý zákon se přijímal, byl směřován k tomu, abychom snížili ceny pozemků, které představovaly v té době kolem 20 % konečné realizační ceny investice do dopravní infrastruktury. Snažili jsme se snížit ceny tak, aby odpovídaly reálným cenám bonity půdy. Jenže problém je v tom, že vznikla situace, kdy toto opatření, které bylo přijato, nebylo realizováno v praxi. Vycházelo se pořád z cen stavebních pozemků, případně soudní znalci používali platnou vyhlášku, která hovořila o cenách půdy pod dopravní infrastrukturu v ceně 100 korun, a nikdy se tam nepromítala ta částka, která skutečně reálně odpovídala částce, která je dána kvalitou půdy, na které se mělo stavět. Tak mám obavu, že i to, že se nezměnil a nebyl udělán řádný výklad a nebylo provázání dalších právních norem z hlediska otázky stanovené ceny, tak stanovená cena bude určována jako v minulosti a bohužel tato novela zákona 416 tyto ceny ještě násobí. Takže nakonec původní obava, že se pohybujeme někde zhruba na jedné pětině a někdy i více konečné realizační ceny dopravní infrastruktury, budeme i za cenu určitého urychlení, i když nejsem stoprocentně přesvědčen, že k urychlení musí dojít, ale budeme v cenách ještě mnohem vyšších z hlediska poměru výkupu pozemků ke konečné realizační ceně.

Tady bych chtěl požádat pana premiéra, zda by bylo možné nějakým způsobem provést revizi právních norem, které souvisí právě s určením stanovené ceny pro výkupy, případně vyvlastnění pozemků, abychom se skutečně pohybovali v reálných podmínkách předchozích ustanovení zákona, a tím pádem i té novely, která byla v současné době přijata.

A ještě mám jednu poznámku a dovoluji mi, abych se obrátil na pana ministra dopravy a požádal ho, zda by bylo možné v té době, až bude schopen vyhodnotit reálně náklady, které souvisí s vyvlastněním a výkupy pozemků za období, o kterém hovořil, řekněme zhruba po prvním čtvrtletí roku 2015, nám dal k dispozici, a řekl bych i všem členům hospodářského výboru, porovnání nákladů na výkupy pozemků, které souvisely s původním způsobem výkupu a vyvlastnění pozemků, které byly realizovány u silniční dopravní infrastruktury. A ty, které byly nastaveny novelou zákona 416, kde se hovoří o uplatnění té směrnice a násobků, které souvisí s těmi stanovenými cenami. Protože si myslím, že to bude důležité vodítko k tomu,

abychom, bohužel třeba i za cenu možného urychlení, nezvyšovali náklady na výkupy tak neúměrně, že nakonec naše dopravní stavby ve veřejném zájmu budou ještě mnohem dražší, než byly dosud. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šidlovi. Nyní pan ministr Prachař. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, já nechci tuto debatu, nicméně velmi zajímavou a prospěšnou, zbytečně prodlužovat. Jenom bych chtěl vaším prostřednictvím ujistit pana poslance Šidla, že v době, když jsme dělali analýzu, jaký násobek chceme použít na výkupy tak, abychom motivovali a neprodlužovali a nezvyšovali náklady na vyvlastňovací řízení, které nakonec stejně zaplatí stát, kdy jsme si dělali dopady maximálního využití i do potenciálního 16násobku, tak jsme se dopracovali k číslu, kdy dopady do ceny staveb dopravní infrastruktury byly v rozmezí do 2,5 %. To znamená, že i v tom hypoteticky nejhorším případě, jak navrhovala opozice, zvýšit a stanovit fix, třeba i ten 16násobek, tak bychom se dostali do nákladů zhruba 2,5 % na výstavbu dopravní infrastruktury. Chtěl bych podotknout, že v nabídkových řízeních dneska dosahujeme slevy oproti projektovým cenám, cenám v rozpočtu řádově 30 až 40 %. Ale samozřejmě jsme připraveni tyto dopady zpracovat, jakmile budeme mít vyhodnocení. Ale nepředpokládáme, že by zvýšení výkupních cen mělo drastický vliv na ceny dopravních staveb.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Prachařovi. Dále se hlásí o slovo pan premiér. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, přirozeně to, co připomínal pan poslanec Bendl, platí. To znamená, stát by se měl věnovat také tomu, aby dočistil otázku vlastnictví pod stávajícími komunikacemi. Týká se to i komunikací druhé a třetí třídy, které jsou ve vlastnictví krajů. A tam musím říci, že probíhá a bude pokračovat i v příštích letech program, kdy vláda podporuje proces výkupu pozemků pod komunikacemi druhé a třetí kategorie.

Možná bych se ještě vyjádřil k tomu, co zaznělo ve vystoupení pana poslance Šidla, protože on se ptal na to, položil takovou řečnickou otázku, jestli vůbec potřebujeme zrychlení výstavby dopravní infrastruktury. Víím, že my o tom často mluvíme, a priori to předpokládáme, že to je správné, že urychlit je potřeba. A já si myslím, že existují racionální argumenty, proč bychom měli urychlit výstavbu dopravní infrastruktury. Je to prostě tak, já se domnívám, že argumentů je celá řada. Zmíním pouze některé.

Ten pragmatický se týká způsobu financování této výstavby. Vííte, že se nám úplně nedaří čerpat evropské prostředky. Máme ale šanci, protože ještě minimálně

v tom příštím a možná i v dalším programovém období budeme patřit mezi čisté příjemce v rámci našeho členství v Evropské unii a máme možnost spolufinancovat naše dopravní stavby ze zdrojů, které získáváme od bohatších států Evropské unie prostřednictvím evropských fondů. Čili je pro nás výhodné, abychom se pokusili intenzivně stavět dopravní infrastrukturu a byli schopni vyčerpat všechny tyto finanční prostředky, které máme k dispozici, protože by nebylo rozumné, abychom peníze vraceli. V budoucnu už se taková situace nemusí opakovat.

Já pevně věřím, že v naší zemi poroste životní úroveň, že máme před sebou pozitivní výhled a že se budeme přibližovat průměru Evropské unie, dříve nebo později Česká republika přestane být čistým příjemcem nebo se naše pozice vyrovná z hlediska toho, co odvádíme a dostáváme ze zdrojů Evropské unie. To je určitě jeden z důvodů, proč stojí za to, abychom v této době, v této fázi urychlili výstavbu dopravní infrastruktury. Ale souvisí to také s ekonomikou. Souvisí to s tím, jak se změnil výrobní procesy, jak se sklady přesunuly v zásadě na silnice z hlediska podnikání, z hlediska výroby v České republice. A ta intenzita dopravy v celé řadě regionů je nad možností stávající dopravní infrastruktury a i tam si myslím, že je důležité, abychom výstavbu zrychlili nejenom z hlediska toho, abychom zabránili nehodám a zabránili problémům z hlediska dopravy, ale také abychom zlepšili životní prostředí a zlepšili životní podmínky pro lidi, kteří dneska žijí podél komunikací první kategorie, které se třeba snažíme nahradit rychlostními komunikacemi nebo dálnicemi.

Čili myslím, že jsou tady zcela reálné, racionální argumenty pro to, aby vláda jako jednu ze svých priorit měla zrychlení výstavby dopravní infrastruktury v České republice.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Nyní pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: K vystoupení pana premiéra. Já mu samozřejmě rozumím, to nebyla řečnická otázka, zda urychlovat výstavbu dopravní infrastruktury. Já jsem spíš směřoval k tomu, co také zmínil, to byla otázka ekonomiky staveb dopravní infrastruktury. Protože svým způsobem pořád vnímám, že náklady na výstavbu jednoho kilometru jakékoli silniční infrastruktury v České republice jsou stále vysoké. Já si myslím, že k té ceně a jejímu zvyšování přispívá právě otázka výkupu pozemků. Proto jsem také směřoval svůj požadavek, nebo drobnou žádost v tom smyslu, zda bychom se mohli v budoucnu zaobírat také správným výkladem pojmu stanovená cena. Protože ta bohužel nepronikla do všech legislativních opatření České republiky, která jsou využívána v praxi právě pro určování cen pozemků, zejména pro dopravní infrastrukturu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šidlovi a ptám, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli nikdo takový není, obecnou rozpravu končím a táži se pana poslance Zbyňka Stanjury, jaké navrhne usnesení Poslanecké sněmovny

k této odpovědi. Pan poslanec nenavrhuje žádné usnesení. Já mu děkuji a končím tuto písemnou interpelaci.

Dalším interpelovaným bude nepřítomný ministr zemědělství Marian Jurečka, který odpověděl na interpelaci paní poslankyně Marie Pěňčíkové ve věci zalesňovacích aktivit pana inženýra Gunnara Grabowského. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 326. Projednání této odpovědi bylo minulý čtvrtek přerušeno. Otevírám rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Pěňčíková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěňčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Jelikož pan ministr je opět nepřítomen, tak bych ráda požádala o přerušení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Já tedy přeruším tento bod pro nepřítomnost pana ministra. Budeme o přerušení tohoto bodu hlasovat. Přivolám ještě kolegy z předsálí, jestli to k něčemu bude. (Poslanci sporadicky chodí do sálu.) Všechny vás odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Potřebného počtu přítomných poslanců nedosaženo.)

Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Evidentně, když je přítomno 47 poslanců, nemůžeme hlasovat. Příští interpelace – má písemná interpelace – je opět na ministra zemědělství. Poprvé jsem se rozčílil hodně, to bylo před čtrnácti dny. Minulý týden jsem se trochu rozčílil, dneska už rozčílený nejsem.

Pan ministr zemědělství, pane premiére, sem prostě nechodí. Udělejte s ním pořádek. To není normální. Jsme tu třetí týden, probíháme tři schůze, pan premiér tu dvakrát byl, jednou byl omluven, že je na Evropské radě, což je prostě věc, kterou každý poslanec pochopí, a ministr zemědělství ani jednou za tři interpelační čtvrtky nedorazí do Poslanecké sněmovny. Já už nejsem ani rozčílený. On se před námi prostě schovává. Já tomu jinak nerozumím. Pak ty interpelace samozřejmě pozbývají aktuálnosti. To si jenom hrajeme, že máme interpelace. Ministra zemědělství jsme nemohli interpelovat mnoho týdnů ani ústně ani v odpovědích na písemné interpelace. Já vím, že to říkám těm nepravým, že to říkám těm, kteří jsou přítomni. Ale když ministerský předseda, který má bezesporu víc povinností než ministr, každý mi řekne, že má víc povinností, ze tří týdnů tady dvakrát je a jednou je v Bruselu na důležitém jednání, tak není možné, aby členové jeho týmu tady nebyli ani jednou za tři týdny jednání pléna Poslanecké sněmovny.

Já se omlouvám, pane předsedo, nemůžete nechat hlasovat, ale pochopitelně já jako předkladatel písemné interpelace jsem proti tomu, abychom projednávali sněmovní tisk 338 bez přítomnosti ministra zemědělství, nemá to žádný význam. Právě proto jsem nesouhlasil s odpovědí, abych mohl některé otázky debatovat na plénu, mohl klást doplňující otázky a poslouchat odpovědi pana ministra. To bohužel

opět nemohu, takže u sněmovního tisku 338 prosím o stejný postup jako u sněmovního tisku 326. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pokud nebude nikdo z přítomných poslanců protestovat, budeme pokračovat další interpelací na přítomného ministra dopravy Antonína Prachaře. Není proti takovému postupu námitka? Není.

Poprosím tedy pana poslance Františka Vácha, který nám sdělí něco o písemné interpelaci, kterou podal na pana ministra Antonína Prachaře ve věci vývoje prací na přípravě dálnice D3 okolo Českých Budějovic. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové. Pane ministře, já jsem vás interpeloval a ve své odpovědi ze dne 8. srpna mě ujišťujete, že se osobně zasadíte, aby příprava dálnice D3 nebyla nějak odložena. Dne 2. října jsme se z médií dozvěděli, že na zasedání vládní odborné komise k opětovnému posouzení nabídky na zhotovitele úseku dálnice D3 mezi Veselím a Bošilecem a mezi Borkem a Úsilným se opětovně nerozhodlo o vítězi, rozhodnutí se tedy přesunulo. O to zajímavější je, že 1. října vydalo Ministerstvo dopravy prohlášení, ve kterém slibuje zahájení 400 km nových silnic a dálnic do konce roku 2016, a v tomto sdělení je uveden předpoklad zahájení staveb uvedených předmětných úseků dálnice D3 ještě v roce 2014. To po verdiktu komise samozřejmě můžeme téměř vyloučit, a proto bych se chtěl zeptat, pane ministře, kdy se opětovně sejde výběrová komise. To je první dotaz.

V Českých Budějovicích vznikla koalice z ANO, hnutí Občané pro Budějovice, TOP 09 a KDU-ČSL. Místní organizace ANO si dala do volebního programu pro komunální volby za cíl, že zařídí bezplatné užívání dálnice D3 okolo Českých Budějovic. Toto samozřejmě není pravomocí města, a nově vzniklá koalice, jejíž jsem členem, tento návrh podporuje. Tak bych se chtěl zeptat, jaký bude přístup Ministerstva dopravy k tomuto podnětu, aby obchvat kolem Českých Budějovic, což bude dálnice, byl provozován jako bezplatný.

Ve své interpelaci jsem projevil znepokojení nad snahami zrevidovat trasování dálnice D3, to znamená přesun na Lišovský práh, a považoval jsem to za velmi nebezpečné. I nová koalice v Českých Budějovicích prosazuje stávající trasování s tím, že není proti vyhledávací nebo srovnávací studii jiného trasování, nicméně za podmínky stavby dálnice D3 v současné trase. Já jsem upozorňoval ve své interpelaci, že přesun trasy by znamenal značné zpoždění, a troufám si tvrdit, že by v podstatě stavbu zastavil. Proti přesunu trasování dálnice D3 hovoří řada argumentů.

Teď budu citovat z té své předchozí interpelace: Zásadní změny trasy by vyžadovaly nové územní řízení, které by ani nemuselo být zdárně ukončeno kvůli možným podaným námitkám. Jakékoli změny musí provázet nejenom změna územního rozhodnutí, ale zejména změna územního plánu zásad územního rozvoje Jihočeského kraje a také celorepublikové politiky územního rozvoje, kdy D3 je součástí multimodálního transevropského koridoru TEN-T, takže by musela

stabilizace tohoto koridoru proběhnout úplně někde jinde. To znamená, že vyhledávací studie pro nalezení vhodné trasy, projednání s obcemi, přes jejichž katastr by nový koridor vedl, by v podstatě zabránila stavbě komunikace v nějaké jiné variantě, než která byla vybrána.

To jenom komentář. (Poslanec Vácha se obrací k ministru Prachařovi, který sedí ve vládní lavici.) A možná, jestli byste nám nemohl říct, v jaké fázi je současný výběr mezi tou současnou trasou, ten obchvat, a tím Lišovským prahem.

Pak mám tady další dotaz. V odpovědi píšete, že Ministerstvo dopravy intenzivně jedná se zástupci města České Budějovice. Nicméně podle informací pana primátora s ním nikdo zatím nejednal a nemá žádné informace, že by někdo s městem jednal. V své interpelaci jsem vás žádal o seznam a harmonogram jednání se zástupci města. Ten jsem nedostal. Já bych si dovilil citovat z té interpelace: Žádám vás o dosavadní přehled schůzek a závěrů, ke kterým na těchto jednáních došlo. V souvislosti s tím dále žádám o závaznou informaci o tom, jaký bude další vývoj přípravy dálnice D3 v úseku Úsilná a Hodějovice. To se samozřejmě vztahuje už na tu předchozí otázku. To znamená, kdo, kdy a s kým jedná a jednal?

Závěrem bych si dovilil uvést, že příprava D3 ve Středočeském kraji ustrnula na mrtvém bodě. To asi všichni víme. Chtěl bych se zeptat, jaké kroky může a dělá Ministerstvo dopravy v tom úseku Středočeského kraje.

To je zatím všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne, pane premiére, pane předsedající. Úplně mimo, vím, že se to nemá, ale musím. Někdo u nás nechal brýle už od rána. Podívejte se, komu chybí tyhle brýle. (Drží brýle v ruce a ukazuje je do všech stran.) Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Našly se brýle. Prosím, kdo špatně vidí, ať se o ně přihlásí.

Nyní se hlásí o slovo pan ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, co se týká interpelace dálnice D3, máte pravdu, že už více než rok trvá zasedání hodnotící komise poté, co Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vrátil rozhodnutí původní komise s dotazem na nápadně nízkou cenu. Musím říct, že ani mě to netěší, že tato komise není schopná v délce jednoho roku přijmout rozhodnutí. Věřím tomu, že pokud se Poslanecké sněmovně podaří do konce roku schválit novelu zákona o zadávání veřejných zakázek, kde členové komise nebudou muset mít prověrku na

stupeň důvěrné, a budeme tak mít širší spektrum lidí, kteří mohou zodpovědně posuzovat nabídky zhotovitelů, tak se dostaneme i tady k určitému procesu zrychlení.

Co se týká problematiky celé dálnice D3, kterou mám od Ředitelství silnic a dálnic, opravdu musím konstatovat, že úsek 0310 Úsilné–Hodějovice, obchvat Českých Budějovic, tady se skutečně pokračuje na způsobu řešení. Proběhlo jednání mezi Ředitelstvím silnic a dálnic, Sdružením pro výstavbu dálnice D3, zástupcem města, zástupcem Jihočeského kraje pana hejtmána Zimoly o možnostech dílčích úprav výškového vedení dálnice kolem Českých Budějovic. Tato jednání byla vedena se zřetelem na neprodložování času na přípravu stavby a možnost včasného zahájení prací, včetně čerpání prostředků Evropské unie v rámci operačního programu.

Poslední jednání k dálničnímu obchvatu proběhlo 3. 11. Hlavním výstupem z tohoto jednání je, že navržený tunel a trasování v délce jednoho kilometru, neboť kratší řešení by skutečně znamenalo změnu územních plánů obcí, tedy možnost reálného zpoždění několika let a nemožnost vyčerpání finančních prostředků z OPD. Trasa bude rovněž řešena s vydaným územním rozhodnutím. Toto řešení, které vyplynulo z těchto jednání, bude předloženo centrální komisi Ministerstva dopravy, která by měla tento návrh potvrdit a jednoznačně schválit.

Chtěl bych říct, že jsme se zabývali možností úspory finančních prostředků v řádu několika miliard. Jednání měla být směřována k tomu, abychom i v případě, že najdeme shodu v rámci platných stávajících rozhodnutí, pokud budeme stavět tunel, který bude kratší než jeden kilometr, můžeme paradoxně lhůtu uvedení do provozu i zkrátit. Toto bylo jediným cílem. Zkrátit lhůtu v okamžiku, kdy začneme stavět, uspořít finanční prostředky a zabezpečit maximální komfort občanů na dálnici D3 v okolí Českých Budějovic.

Problémem zůstává vzájemná vzdálenost mimoúrovňových křižovatek na obchvatu Českých Budějovic, ke kterému bylo již několikrát vydáno negativní stanovisko Ministerstva vnitra, kdy plánované sjezdy jsou v takové blízkosti, které odporují platným vyhláškám, a máme negativní stanovisko Ministerstva vnitra. K této problematice je vyvoláno jednání v termínu 13. 11., a to zástupců Ministerstva dopravy, vnitra, Ředitelství silnic a dálnic, Krajského úřadu Jihočeského kraje, Magistrátu Českých Budějovic. Z tohoto, případně dalšího jednání musí vyplynout způsob řešení mimoúrovňových křižovatek v okolí Českých Budějovic.

V současné době se aktualizuje dokumentace pro stavební povolení, připravují se výkupy pozemků, vyhotovuje se záborový elaborát, to znamená dotčené katastrální území, dále schváleny geometrické oddělovací plány, objednána první část znaleckých posudků a v průběhu měsíce listopadu budou oslovováni majitelé potřebných pozemků. Předpokládáme při standardním průběhu vydání stavebního povolení ve čtvrtém kvartálu roku 2015 a zahájení stavby v roce 2016.

Pro úplnost vám dám písemnou odpověď. A tady vám předám plánovaný harmonogram výstavby tak, abychom ho mohli potom vzájemně kontrolovat. (Ministr ukazuje složku s barevnou tabulkou směrem k poslanci Váchovi.)

Samozřejmě v této chvíli vám nejsem schopen odpovědět, kdy bude další zasedání výběrové komise, ale doplním to do písemné odpovědi. Už jsem o to Ředitelství silnic a dálnic požádal.

Co se týká bezplatného užívání obchvatu dálnice D3 v okolí Českých Budějovic. Já jsem za působení na úřadu dostal několik námětů, několik dobrých nápadů k zavedení krajských dálničních známek, zrušení zpoplatnění dálničních úseků, které jsou obchvaty měst. Musím říct, že toto není možné. My nebudeme podporovat jakékoli výjimky. Máme tady jasně stanovenou síť, která je zpoplatněná. Pokud bychom přistoupili na jakékoli výjimky, tak by se nám zpoplatnění silniční sítě mohlo rozpadnout. Takže v této chvíli prohlašuji, že neuvažujeme o jakékoli výjimce vynětí ze zpoplatnění dálničních úseků.

Trasování dálnice jsem odpověděl. Jednání, s kým bylo, jsem odpověděl. Co se týká záležitosti dálnice D3 Středočeského kraje od Tábora směrem k Praze, tady je potřeba říct, že byly zrušeny na základě Nejvyššího správního soudu Zásady územního rozvoje Středočeského kraje. Dokud tyto zásady nebudou obnoveny, nemůžeme v přípravě na úseku Středočeského kraje dálnice D3 pokračovat. Toto není záležitost Ministerstva dopravy ani Ředitelství silnic a dálnic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi dopravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Já bych chtěl panu ministrovi poděkovat za odpověď. Nicméně bych ho chtěl poprosit, opravdu poprosit, jestli by nevážili na ministerstvu to zpoplatnění částí dálnic, které se stávají obchvaty města. Protože dálnice kolem Českých Budějovic se stane opravdu obchvatem města. Tudy přestanou jezdit občané a dál bude město ucpané.

Nicméně já mám pocit z té situace kolem dálnice D3, že největší problém je v jisté komunikaci mezi ministerstvem a příslušnými magistráty, obecními úřady, krajským úřadem, příp. médii, příp. občany. A on už tu není pan předseda vlády, ale chtěl jsem se zeptat, jestli jste nezvažovali vytvoření nějaké funkce – já nechci říkat vládní zmocněnec, ale nějakého člověka, který by byl zodpovědnou osobou, která by měla pravomoci a byla by schopna koordinovat všechny ty složité mechanismy a věděla by o té stavbě mnohem víc než velmi často odvolávaní ředitelé ŘSD nebo jejich náměstci či další úředníci na ŘSD. Ta osoba by pak byla schopná i komunikovat s veřejností, s magistráty apod. Tak jestli jste neuvažovali i o této variantě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vy jste tady zmínil, že se na D3 nepokračuje z důvodu toho, že byly zrušeny Zásady rozvoje Středočeského kraje. Tomu nerozumím. Myslím si, že Zásady rozvoje Středočeského kraje nemají souvislost s vydáním stavebního povolení na stavbě D3 jako takové. Proto bych prosil, jestli byste to nevysvětlil, protože to prostě ke stavebnímu řízení nepatří. Středočeský kraj, pokud dobře vím, má schválený územní plán, tudíž není důvod, aby se na té stavbě nepokračovalo. Proto prosím o vysvětlení, jak to tedy je, příp. kdo takovýto plán zrušil a kdy. I když si myslím, že to s tím úplně nesouvisí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Než dám slovo panu poslanci Tejcovi – našly se dva vyplněné, ale nepodepsané lístky na přihlášku k ústní interpelaci ve věci akčního plánu na podporu hospodářského růstu. Někdo si je odhodil a nepodepsal, jsou tady u mě.

Prosím, nyní pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nesouvisí moje připomínka nebo prosba na pana ministra s dálnicí v jižních Čechách. Souvisí ale s tím, co bylo zmíněno, a to je otázka zpoplatnění některých úseků. Není to věc, kterou by zapřičinil pan ministr Prachař. Byl to jeden z jeho předchůdců, který rozhodl, že část brněnské dálnice, která nikdy nebyla zpoplatněna, protože se přímo dotýká Brna a funguje v zásadě jako obchvat města, byla zpoplatněna, což podle mého názoru, a tak jak tu situaci znám, nevedlo ani tak k tomu, že by se zvýšil výrazným způsobem výběr za dálniční známky, nesnížil se ani počet vozidel, která by mířila směrem do Brna. Bohužel ale se výrazně zvýšil výskyt těchto vozidel tam, kde žádné poplatky nejsou, přímo v jednotlivých městských částech, a občany to zejména v těch dopravních špičkách velmi zatěžuje. Proto tady pouze zmiňuji, že to není jeden jediný problém.

Rozumím tomu, že ministerstvo se samozřejmě bude snažit o to, aby bylo výjimek co nejméně. Na druhé straně si myslím, že by stálo za debatu v nějakém výhledu např. v hospodářském výboru, to, jak byly vyhodnoceny ty změny, zda skutečně přispěly k tomu, že průjezdnost je vyšší, že výběr známek je vyšší, nebo to naopak znamená konkrétní komplikace. Nám by především mělo jít o lidi, kteří bydlí v těch jednotlivých místech. V tomto smyslu by neměli doplácet na to, že jiní, kteří si nechtějí zakoupit dálniční známku, potom jezdí přímo pod jejich okny.

Takže to je moje prosba. Není to teď nic, co by muselo být vyřešeno během tohoto dne. Já si proto dovolím panu ministrovi situaci popsat písemně a požádám ho případně potom o písemnou reakci, abych nezatěžoval dnešní debatu, která byla věnována především dostavbě D3. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr Prachař. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, tím, že rozprava ještě neskončila, tak jak jsem říkal ve svém předcházejícím vystoupení, požádal jsem Ředitelství silnic a dálnic, aby mi dalo informaci, jak bude probíhat další zasedání hodnotící komise na D3. Takže jenom si dovoluji doplnit: 4. 11. obdrželi uchazeči poslední otázky komise. Na odpovědi dostali lhůtu 10 pracovních dnů, tzn. 14. 11. Společnost Skanska dnes požádala o prodloužení lhůty o dalších 7 dnů. ŘSD jim odeslalo souhlas s prodloužením lhůty a komise zasedne na konci listopadu. Dá se předpokládat, že v prosinci bychom chtěli vyhlásit vítěze tohoto výběrového řízení na pokračování výstavby dálnice D3. Tolik tedy na doplnění.

Co se týká námětu pana poslance Váchy, prostřednictvím vás, pane předsedající. Myslím, že všichni z historie pamatujeme, jak dopadla role zmocněnců pro výstavbu dílčích úseků. Neblaze proslulá D47, která měla také svého zmocněnce na výstavbu. My se nepřikláníme k takovému řešení. Já si myslím, že máme na Ředitelství silnic a dálnic ve 13 závodech ředitele závodů, ti mají své ředitele úseku výstavby. Toto jsou ti lidé, kteří by měli jednoznačně zodpovídat za výstavbu a za komunikaci jak s místní, tak s krajskou samosprávou. Neumím si představit, že bychom šli znovu do takových problémů, jako byla dálnice D47, kde byl zmocněnec pro výstavbu. Následky takového rozhodování bude řešit komise jmenovaná Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Prachařovi. Dál se hlásí o slovo pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Já bych chtěl velmi poděkovat panu poslanci Tejcovi za shodný názor s mým. Samozřejmě D3 se postaví až za několik let, tzn. zpoplatnění nemusíme řešit dneska ani zítra. Ale určitě souhlasím s tím, že bychom se tím měli zabývat. A opravdu bych poprosil ministerstvo, aby se touto věcí zabývalo.

Co se týká vládního zmocněnce. Když jsem to říkal, tak jsem se tvářil velmi nerozhodně, jestli to slovo vládní zmocněnec mám říct, a přesto jsem přesvědčen, že by když ne na ministerstvu, tak aspoň na ŘSD měli být jmenováni lidé, nebo člověk, který by byl zodpovědný za D3 a měl to přímo v pracovní náplni. Protože jak jsem říkal, jeden z největších problémů vidím v komunikaci, opravdu v komunikaci mezi veřejností, magistráty, obecními úřady a ŘSD, případně ministerstvem. Ale samozřejmě ten člověk nebude mít pravomoci směrem k ministerstvům a ty pravomoci ten člověk potřebuje nejenom k Ministerstvu dopravy, ale třeba i k Ministerstvu financí. To znamená, tam stejně budete muset mít na ministerstvu nějakého člověka, který bude jmenován nebo by měl být jmenován a být zodpovědný za přípravu dálnice D3 nebo jakékoliv jiné dálnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem se tu snažil položit otázku panu ministrovi dopravy, tak bych prosil, aby mi odpověděl na to, proč tedy vlastně se opravdu nestaví D3 ve Středočeském kraji a jak je to s územním plánem rozvoje, nebo jak to nazval.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan ministr Prachař. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Chtěl bych odpovědět panu poslanci prostřednictvím vás, pane předsedající. Co se týká D3 ve Středočeském kraji od Tábora směrem k Praze, tak skutečně byly zrušeny zásady územního rozvoje kraje, to znamená příprava vůbec postupu dál. Pokud nebudou znova obnoveny Zásady územního rozvoje Středočeského kraje, tak nemůže pokračovat. Tady čekáme na to, až Středočeský kraj, zastupitelstvo nám dá naprosto jasně doklad, že má obnovené zásady územního rozvoje kraje. Ve dvou krajích v ČR nemáme zásady územního rozvoje kraje – Středočeský kraj a Jihomoravský kraj. V těchto dvou krajích nemůžeme pokračovat s přípravou výstavby dopravní infrastruktury.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Prachařovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, tak tedy rozpravu končím a táži se pana poslance Františka Vácha, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny. (Posl. Vácha je zapředen do rozhovoru.) Pane poslanče Vácho, prosím, ptám se vás, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslanec František Vácha: Já jsem s odpověďmi spokojen. (Pobavení.) Spokojenost, ano. Víc nepotřebuji. (Pobavení a potlesk.) Jestli chcete usnesení, tak...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Předpokládám, že o tom, že jste spokojen, dávat hlasovat nebudu. Nerad bych vám to zkazil, tu spokojenost. (Smích.) Takže pan poslanec nenavrhuje žádné usnesení Poslanecké sněmovny. Myslím, že je to poprvé, co tady slyším, že je někdo s odpovědí ministra spokojen. A gratuluji také panu ministrovi Prachařovi, že toho dosáhl.

Tím bychom vyčerpali interpelace, ale máme ještě dvě, které nebyly přerušeny a my bychom je měli přerušit. Přerušit je ale nemůžeme, protože o tom se hlasuje a je nás tu přítomno pouze 52. Takže já teď přerušuji jednání Sněmovny do 10.45, kdy se sejdeme znovu a pokusíme se znovu odhlasovat přerušeni těch dvou interpelací. Zároveň prosím teď předsedy poslaneckých klubů, protože nám tady vznikla nepříjemná situace s ověřovateli zápisu, abychom se ji pokusili vyřešit. Prosím je o radu.

Děkuji a přerušuji jednání Sněmovny do 10.45.

(Jednání přerušeno v 10.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.46 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, měli bychom hlasovat o přerušení interpelace paní poslankyně Pěnčíkové a pana poslance Stanjury. Já vás pro jistotu ještě všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Chvilí čeká na poslance přicházející z předsálí.)

Protože ani nyní kvorum nedosáhlo potřebných 67 přítomných poslanců, tak přerušuji schůzi do 11 hodin, kdy se pokusíme znovu o hlasování o těchto a dalších bodech. Děkuji a přerušuji jednání schůze do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne milé kolegyně, milí kolegové. Než budeme pokračovat v našem jednání, tak ještě přečtu další omluvy, které přibyly. Z jednání Poslanecké sněmovny se dnes od 9 do 18 hodin omlouvá pan poslanec Václav Zemek, dále z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Stanislav Mackovík, dále se dnes od 10 do 13 hodin omlouvá paní poslankyně Radka Maxová, pan ministr Martin Stropnický se omlouvá dnes z dopoledního jednání z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Rom Kostřica dnes od 9 do 13 z osobních důvodů, pan poslanec Martin Kolovratník se omlouvá dnes z celého dne z pracovních důvodů a pan poslanec Michal Kučera se omlouvá dnes mezi 12. a 19. hodinou z osobních důvodů.

My bychom měli pokračovat přerušením dvou písemných interpelací na pana ministra Mariana Jurečku – paní poslankyně Pěnčíkové a pana poslance Stanjury. Já vás tedy znovu odhlásím a zkontroluji, zda je přítomný dostatečný počet poslanců. Pardon, omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Zmáčkl jsem špatné tlačítko. Odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Bohužel nebylo dosaženo kvora, takže nemůžeme o těchto přerušení interpelací hlasovat.

Nyní se nejprve přihlásil o slovo pan předseda Kalousek, po něm pan premiér. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové, mám pocit, že tohle nemá cenu. Abychom se my, co jsme tady, tady vždycky jednou za čtvrt hodiny sešli a konstatovali, že je nás málo. Myslím, že každý z nás má mnohem důležitější věci na práci. Já prosím o dvě hodiny přestávky na poradu poslaneckého klubu TOP 09.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď jste mi to, pane předsedo, vůbec neobjednodušil. Ba naopak. Vzhledem ke skutečnosti, že páni poslanci Adolf Beznoska a Jaroslav Kláška, kteří byli zvoleni ověřovateli 19. schůze Poslanecké sněmovny, jsou omluveni, je nutno odhlasovat nové ověřovatele, aby v 11.30 mohlo proběhnout losování přihlášek k ústním interpelacím.

Já bych navrhl, abychom ověřovateli pro losování ústních interpelací určili paní poslankyni Martu Semelovou, která je přítomna, a pana poslance Pavla Čiháka, který taktéž je přítomen. Nicméně nedosáhli jsme potřebného kvora, takže tím pádem nemůžeme hlasovat vzhledem k nedostatečnému počtu poslanců a pauze, a tím pádem nemohou proběhnout ústní interpelace dnes odpoledne.

Hlásil se ještě o slovo pan premiér. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já jsem měl subjektivní pocit, že jsem se hlásil dříve než pan poslanec Kalousek, ale respektuji vaše právo. Vy řídíte tuto schůzi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane premiére. Pan poslanec Kalousek se mi hlásil o slovo ještě před řízením schůze, než jsem sem přišel. Omlouvám se.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Možná ještě předtím, než jste byl zvolen, tak se přihlásil o slovo, pane místopředsedo. To je docela možné, že k tomu došlo. Ale já to nezpochybnuji. Jenom jsem si dovilil takový to komentář.

Možná ještě jedna poznámka. Já jsem všiml, protože jsem tady dneska od rána od 9 hodin v jednacím sále Poslanecké sněmovny, tak jsem si všiml, že čas od času čtete ten dlouhý seznam poslanců a poslankyň omluvených ze zasedání schůze Poslanecké sněmovny. Já vím, že vás k tomu nutí jednací řád Poslanecké sněmovny, nicméně navrhoval bych takovou změnu. Možná by stálo za to, zejména ve čtvrtek, kdy je takový velký zájem o interpelace, čist seznam poslanců a poslankyň, kteří jsou přítomni. Já myslím, že by to bylo určité ocenění těch, kdo chodí na schůzi Poslanecké sněmovny, že by tady pozitivně zazněla ta jména těch, kdo tady sedí, a o těch, kteří tady nejsou, bychom skutečně mluvit nemuseli v této souvislosti. To je jenom taková drobná poznámka.

Ale proč jsem chtěl vystoupit. Jednak bych chtěl poděkovat těm poslancům a poslankyním, kteří dneska přišli na schůzi Poslanecké sněmovny. Já vím, že se tady odehrávají permanentně diskuse o tom, že když jsou interpelace, tak je potřeba, aby tady byl předseda vlády. Já chci potvrdit, že tady dnes jsem. Počítám dokonce i s tím, že od 14.30 tady budu v Poslanecké sněmovně. Vyhradil jsem si svůj program a jsem samozřejmě připraven na to, abych odpovídal na interpelace poslanců a poslankyň na předsedu vlády. Myslím, že pokud předseda vlády nemá nějaký jiný důležitý program, tak by se měl snažit, aby tady na ty interpelace byl. Myslím, že o tom

nemusíme do budoucna polemizovat. A chci také jasně říci, že pokud nebudu mít povinnosti typu jednání Evropské rady, kde předseda vlády není zastupitelný, tak se těch jednání budu účastnit.

Proč jsem se ale přihlásil, je ještě věc, která je trochu odlišná od toho, o čem jsme tady dneska mluvili. Já jsem si všiml, že včera vpoledne byla přerušena schůze Poslanecké sněmovny, a to na žádost opozičních klubů, které se dohodly, tři nebo čtyři opoziční kluby, vyskládaly své přestávky na jednání klubů tak, aby znemožnily jednání Poslanecké sněmovny po 19. hodině. Já to nepokládám za úplně dobré, protože tím už skutečně devalvujeme otázku přestávky na klub. Prostě tím, že ve standardní schůzi, kdy jsou standardní body, přerušíme schůzi takovým to způsobem, kdy jsme řadu věcí mohli včera projednat, Sněmovna byla usnášeníschopná, nebyl ten problém, jako je tady dnes, a byla tam celá řada bodů programu.

Mimo jiné k tomu přerušení schůze Poslanecké sněmovny došlo těsně předtím, než měl přijít na řadu sněmovní tisk číslo 277. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych rád vás upozornil na to, že toto je poměrně závažný tisk, který by Poslanecká sněmovna měla podle mého názoru projednat. Nerozumím tomu, proč už tento tisk tři měsíce leží na půdě Poslanecké sněmovny, aniž by byl doprojednan v prvním čtení, aniž by se tím Poslanecká sněmovna zabývala. Říkám to proto, že se nejedná o nikterak složitý návrh zákona. Je to jedna strana. Je to jedna strana návrhu zákona. Má dva články. Článek číslo 1 a článek číslo 2, který definuje účinnost. Já bych chtěl upozornit se vši vážností jako předseda vlády Poslaneckou sněmovnu na důsledky tohoto návrhu zákona a na smysl toho návrhu zákona, který vláda předložila.

Pro představitele moci zákonodárné, výkonné a soudní, kteří jsou uvedeni v § 1 písm. a) až f), byla zákonem číslo 425/2010 Sb. platová základna s účinností od 1. ledna 2011 stanovena speciálním ustanovením v redukované výši. Jedná se tedy o platovou základnu ústavních činitelů včetně platů poslanců a senátorů. Doba, po kterou se při určení platů a některých náhrad výdajů představitelů postupuje podle uvedené speciální platové základny, která byla stanovena v roce 2010, tato doba končí dnem 31. prosince 2014. Pokud, vážené poslankyně a vážení poslanci, nebude učiněno žádné opatření, potom by se od 1. ledna 2015 automaticky obnovil postup podle § 3 odst. 3 příslušného zákona a platová základna by se skokově navýšila na 2,75násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za rok 2013. Tím by došlo jednorázově ke zvýšení platové základny pro představitele s účinností od 1. ledna 2015 o 26 %. Postup podle tohoto obecného principu by si v roce 2015 přirozeně vyžádal dodatečné výdaje ze státního rozpočtu.

Vláda už na své 22. schůzi konané 28. května letošního roku ve svém usnesení k návrhu střednědobých výdajových rámců uložila ministryni práce a sociálních věcí zpracovat a vládě do 30. června 2014 předložit takový návrh na změnu zákona o platech, který sice zabezpečí zvýšení platové základny představitelů od 1. ledna 2015 oproti její současné výši, ale toto zvýšení nepřekročí jeden procentní bod. Vláda předložila do Poslanecké sněmovny příslušný návrh zákona 31. července letošního roku. 31. července letošního roku vláda předložila návrh, který znamená v případě, že

bude schválen, že od 1. ledna příštího roku nedojde k jednorázovému zvýšení platů ústavních činitelů o 26 %. Tři měsíce tento návrh zákona čeká na projednání v Poslanecké sněmovně a já bych skutečně rád požádal poslance a poslankyně, aby se tímto návrhem zákona zabývali.

Musím říci, že mě velmi zarazilo, že včera opoziční kluby požádaly o přestávku na čtyři schůze těchto opozičních klubů těsně předtím, než mělo dojít na projednávání tohoto návrhu zákona v prvním čtení, těsně předtím byl přerušen bod, který tomuto bodu těsně předcházel, to znamená, že opětovně bylo v zásadě obstrukcí znemožněno projednání tohoto platového zákona, který by měl zabránit tomu, aby se od 1. ledna příštího roku zvýšily platy ústavních činitelů skokově o 26 %. Já pevně věřím, že už se tato situace nebude opakovat a že Poslanecká sněmovna k této věci přistoupí odpovědně, protože nevím, jakým způsobem by potom vláda vysvětlovala občanům České republiky, že zatímco platy zaměstnanců ve veřejném sektoru se zvýšily o 3,5 %, tak platy ústavních činitelů včetně poslanců a senátorů se mají zvýšit o 26 %. Ještě je tomu možné zabránit, vážené poslankyně a vážení poslanci, zbývají dva měsíce do konce letošního kalendářního roku a je možné tento návrh v Poslanecké sněmovně projednat. (V sále je velký hluk.)

Vzhledem k tomu, že se skutečně jedná jenom o jednu stranu textu, vzhledem k tomu, že tento návrh už tady v Poslanecké sněmovně leží tři měsíce a všichni poslanci a poslankyně se s ním mohli velmi podrobně seznámit, se domnívám, že v rámci projednávání v prvním čtení by měla být zkrácena lhůta pro jeho projednávání na 15 dnů, a samozřejmě takovýto návrh v rámci projednávání tohoto zákona předložím.

Vzhledem k nízké účasti dnes nebudu navrhovat zařazení tohoto návrhu zákona na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny. Ale vzhledem k tomu, že schůze Poslanecké sněmovny pokračuje také zítra, tak vás chci informovat o tom, že zítra v rámci projednávání programu navrhuji zařazení tohoto bodu na schůzi Poslanecké sněmovny jako pevně zařazeného bodu, a pevně věřím, že Poslanecká sněmovna tento bod projedná a že zítřejší jednání nebude opět zničeno tím, že by si několik poslaneckých klubů vzalo v řetězci za sebou takzvané – a musím říci takzvané – přestávky na jednání poslaneckého klubu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, samozřejmě že otázka platů ústavních činitelů je citlivá. Řešení, které zvolila minulá vláda, která snížila platy ústavních činitelů a zdanila náhrady, bylo do značné míry populistické, ale podle mého názoru není možné reagovat na vzniklou situaci tím, že ačkoliv vláda předložila návrh zákona, který má zabránit skokovému nárůstu platů ústavních činitelů o 26 % od 1. ledna příštího roku, tak v Poslanecké sněmovně poslanci a poslankyně strčí hlavu do písku, budou se tvářit, že tady vlastně žádný takový návrh není, svou nečinností neumožní jeho projednání do konce letošního roku, a tím pádem samovolně dojde ke skokovému nárůstu platů ústavních činitelů, se kterým ani nepočítá návrh zákona o státním rozpočtu na příští rok. Situace bude v rozporu se zákonem o státním rozpočtu a s těmito výdaji také nepočítají navržené rozpočty Poslanecké sněmovny a navržený rozpočet Senátu. Domnívám se, že takovýto způsob projednání není

odpovědný a není to důstojné pro tuto Poslaneckou sněmovnu, aby se před voliči chovala takovýmto způsobem na schovávanou.

Čili dovolte mi, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, chtěl bych vás vyzvat, abyste si nehráli s voliči na schovávanou, abyste umožnili projednání tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Chtěl bych vás vyzvat, abyste umožnili zkrácení lhůty pro jeho projednání na půdě Poslanecké sněmovny a aby se Poslanecká sněmovna o tomto návrhu usnesla. Poslanecká sněmovna ho může schválit, Poslanecká sněmovna ho může změnit, Poslanecká sněmovna ten návrh může zamítnout, ale bude to otevřená, poctivá hra s voliči, kde stoupenci i odpůrci tohoto návrhu mohou otevřeně na tomto místě argumentovat pro jeho přijetí, nebo proti jeho přijetí. To, co se tady odehrává, a to, co hrozí, že se tady odehraje, je nefér zejména vůči voličům a zejména vůči občanům a je to nefér i vůči vládě, která tento návrh zákona včas do Poslanecké sněmovny předložila. Znovu opakuji datum, které je důležité: 31. července byla tato změna předložena na půdu Poslanecké sněmovny a od té doby, ačkoliv byl zařazen do programu schůze, neustále čeká na své projednání a včera těsně předtím, než byl tento bod projednán, tak opětovně bylo znemožněno, aby tady proběhlo první čtení na půdě Poslanecké sněmovny.

Já se omlouvám, že mluvím v tuto chvíli. Mě netěší, že mluvím k Poslanecké sněmovně, která ani není schopna, aby se usnesla na schválení ověřovatelů na interpelace. Mrzí mě, že interpelace dnes odpoledne nebudou, protože jsem se na ně samozřejmě připravil, abych tady byl jako předseda vlády, ale cítil jsem za důležitost, abych upozornil Poslaneckou sněmovnu ve chvíli, kdy ještě je čas, kdy nemusíme svolávat mimořádné schůze, kdy nemusíme zpětně měnit pravidla, která jsme přijali, dva měsíce na to, aby se tato věc v Poslanecké sněmovně odpovědným způsobem projednala. Dopady mohou být velmi vážné a v případě, že by došlo ke skokovému nárůstu platů ústavních činitelů, jsem přesvědčen o tom, že to bude důvod k dalším útokům na fungování parlamentního systému, bude to důvod k dalším útokům na politické strany, bude to důvod k tomu, aby se dále devalvovala práce Poslanecké sněmovny a Senátu právě s ohledem na to, že poslanci a senátoři nezvládli řešení tak citlivé otázky, jako je otázka výše platu a hrozby jeho skokového nárůstu od 1. ledna příštího roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Přestože jsem vstřícnost sama, byla tady žádost o pauzu, kterou musím respektovat. Jak tady již pan premiér naznačil, dalším bodem, kterým bychom se měli zabývat, by mělo být losování ústních interpelací a k tomu potřebná změna ověřovatelů zápisu 19. schůze Poslanecké sněmovny. Bohužel ani teď usnášeníschopní nejsme. Musím schůzi přerušit. Vzhledem k pauze bych přerušil do 13.17 hodin, což nemohu, protože posléze následují interpelace, které nemohou být vylosovány, tím pádem končím dnešní jednání Sněmovny a přerušuji 19. schůzi Poslanecké sněmovny do doby 30 minut po skončení 21. schůze Poslanecké sněmovny.

Připomínám poslankyním a poslancům, že zítra budeme pokračovat v 9 hodin ráno 20. schůzí Poslanecké sněmovny. Po ní bude následovat 21. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezký den a končím dnešní jednací den Poslanecké sněmovny.

(Schůze byla přerušena v 11.18 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. listopadu 2014
Přítomno: 136 poslanců**

(Schůze pokračovala od 14.10 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Včera jsme si odhlasovali, že bude pokračovat 19. řádná schůze, a odhlasovali jsme si, že mezi 21. a 19. schůzí bude 30 minut přestávka. Po dohodě s předsedy poslaneckých klubů jsme se domluvili, že budeme pokračovat bez přestávky. Ale vzhledem k tomu, že to bylo včera odhlasováno, tak se táži, zda někdo vznáší námitku proti takto navrženému postupu. Jestli tomu tak není, v tom případě budeme pokračovat bezprostředně, tedy hned 19. schůzí řádně svolanou.

Já tedy zahajuji pokračování 19. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám (šum v jednacím sání, ojedinělé výkřiky, ojedinělý potlesk z pravé části) – jsme v nové schůzi! Přečtu omluvenky: dnes od 14 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Anna Putnová a dále od 14 hodin se omlouvá pan vicepremiér Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů do konce jednacího dne.

Já vás tedy pro pořádek, protože jsme v nové schůzi, odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili. Táži se, zda má někdo z poslankyň a poslanců návrh na změnu schváleného pořadu 19. schůze. Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já si dovoluji k pořadu schůze navrhnout, abychom z této schůze vyřadili všechny body vyjma bodu 49, sněmovní tisk 277, o platu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má ještě někdo další návrh na změnu schváleného pořadu. Není tomu tak. V tom případě bych dal hlasovat tak, jak zde bylo řečeno panem předsedou Sklenákem, to znamená, vyřazujeme z jednání 19. schůze všechny zařazené body vyjma bodu číslo 49, sněmovní tisk 277.

Ještě se hlásí pan předseda Faltýnek, tak já vás poprosím o chvíli trpělivosti. Chcete vystoupit, pane předsedo? Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se moc omlouvám, vážené kolegyně a kolegové, a je to samozřejmě na naší společné dohodě. Nicméně paní ministryně Válková dojela na pouze hlasování o tom zákonu, který jsme včera nedokončili. Tak bych se chtěl jenom zeptat, slušně, poprosit, pokud ne, tak samozřejmě ne, jestli bychom nemohli ještě doprojednat tady toto hlasování zákona paní ministryně Válkové. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chcete-li dát návrh na změnu, musíte říct, který bod chcete zachovat nebo vyřadit.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já bych tedy s dovolením, vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, ještě navrhl, jestli bychom nemohli doprojednat bod číslo 60, jedná se o zákon – sněmovní tisk 337, exekuční řád.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A je to které čtení zákona? (Různé odpovědi z pléna.) První čtení. Má návrh ještě někdo na změnu schváleného pořadu 19. schůze? (Neklid a šum v jednacím sále.)

Než budeme pokračovat v jednání, tak já si k sobě zavolám předsedy poslaneckých klubů, abychom se domluvili, jak budeme pokračovat, protože byla učiněna dohoda, a teď je jiný návrh. (Předsedové poslaneckých klubů se postupně scházejí u předsedajícího.) Žádám předsedy poslaneckých klubů, aby přišli za mnou a domluvili jsme se.

Dobře, děkuji, budeme pokračovat v jednání. Mám zde dva návrhy. První je, že vypustíme všechny body 19. schůze vyjma bodu 49, druhý návrh, že vyřadíme všechny body vyjma bodu 60 a 49 (hlas z pléna 59), 59.

Pan předseda Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám pro vás dobrou zprávu, je to moje poslední vystoupení na této schůzi. Ale jenom abych dokumentoval, jak tady spolu jednáme. Tak my od 13.50 nebo 13.40 do 13.50 jednáme deset minut, předsedové klubů, uzavřeme dohodu, a ve 14.15 ta dohoda prostě neplatí – ještě něco, ještě něco, ještě něco. A pak se díváte v čele s panem premiérem, že je tady zmatek, že je tady chaos a že nám se to nelíbí. Nic s tím neuděláme, prosadíte si to, ale to prostě – to je bláznec. Pak je lepší nejednat, ne že si řekneme, výborně, jdeme na to, vy jste chtěli původně 21. schůzi přerušit do prosince, já jsem našel řešení, které jste vy podpořili, jak tu 21. schůzi ukončit, tak to je dobrý. Takže my jsme svoji část dohody splnili a vy, jako obvykle, chcete pořád další změny. Nic víc, nic míň jsem k tomu říct nechtěl. Naposled jsem na této schůzi vystoupil, protože to fakt nemá obdobu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Platí dohoda, kterou jsme teď narychlo uzavřeli. My to odhlasujeme a jsme připraveni prostě tuto dohodu dodržet. Ale dovolte, kolegové, abych po 25 letech, protože fakt už se cítím jako zombie, někteří z vás jsou tady starší, ale já jsem tady služebně nejstarší, abych vám po 25 letech jako zombie řekl, že něco tak strašného, něco tak neprofesionálního, neefektivního a nekompetentního v řízení této Sněmovny jsem ještě nikdy nezažil a že to samozřejmě

vede od vedení vlády. Protože vláda není schopná říct většinu ve své Sněmovně, co chce. Jste amatéři, jste diletanti. Neumíte to!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem účastnil taky té dohody, která zde padla zhruba před necelou půlhodinkou. Je to všechno jinak. Nicméně i tak hnutí Úsvit podpoří zařazení toho bodu – platy – na tuto schůzi, podpoří také zařazení bodu paní ministryně Váلكové, abychom prokázali naši dobrou vůli, že jednat chceme. A já tady před celou Sněmovnou říkám, že jsem zvědav a že budu čekat na to, že vy také prokážete dobrou vůli na další schůzích a uděláte aspoň nějaká opoziční okénka, abyste nám zařadili naše zákony, abychom je mohli v této Sněmovně projednat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, přistoupíme k hlasování. Tak jak z rozpravy vyplynulo, je zde návrh, aby byly kromě bodů 59 a 49 vyřazeny všechny body, ale je zde návrh na to, aby se hlasovalo zvlášť. Budeme tedy nejprve návrh, že vyřazujeme všechny body kromě bodu 49 a poté budeme – chtěl jste hlasovat zvlášť, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, já jsem vás trošku zmatl. Měli bychom hlasovat nejdřív o vyřazení všech mimo 49, 59 a já navrhuji, abychom hlasovali potom o vyřazení bodu i 59. Tak ať se můžeme svobodně rozhodnout, který bod necháme a který bod chceme vyřadit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: No, pravda, nezjednodušil jste mi to, ale dobře. Udělám to tedy tak, že nejdříve nechám zachované oba dva body a pak budu hlasovat o tom, aby byl bod 59 vyřazen.

První hlasování bude o tom, že vyřazujeme z jednání 19. schůze všechny body kromě bodů 49 a 59.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

Je to hlasování číslo 175, přítomných poslankyň a poslanců je 135, pro návrh 107. Děkuji.

Nyní dám hlasovat, aby z jednání 19. schůze byl vyřazen ještě bod 59.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 176, přítomných poslankyň a poslanců je 135. Tento návrh byl zamítnut. Pro návrh bylo 20 poslankyň a poslanců, návrh byl zamítnut.

Budeme tedy na 19. schůzi projednávat dva body. První bod je bod 59 a druhý bod je 49 této schůze.

Mám zde další omluvenku. Dnes po 14. hodině se z jednání z pracovních důvodů omlouvá pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček.

Budeme pokračovat v bodech tak, jak jsme si je schválili. S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, pane předsedající, ale já jsem takový akurátní. Já bych normálně nevystoupil, ale pokud jste teď přečetl, že se po 14. hodině omlouvá předseda Sněmovny Jan Hamáček, znamená to, že dnes dopoledne tady byl neomluven. Protože on tu nebyl. Takže omluven jenom dopoledne, dopoledne neomluven. Jenom pro záznam, aby to bylo jasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Toto je otázka, resp. váš dotaz je do určité míry spekulativní, protože já vám teď nedokážu odpovědět, zda byl omluven do 14. hodiny. Musel bych načíst předchozí omluvenky. V tento moment na to nedokážu odpovědět. Předpokládám, že zareagoval na to, že se jedná i po 14. hodině, a omlouvá se i z odpoledního jednání.

Přistoupím k projednání prvního bodu a tím je

59.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změnách dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. Máte pravdu, je to tak, že tento bod byl přerušen v obecné rozpravě. V tom případě budeme pokračovat obecnou rozpravou. Já říkám, že mám poznamenáno, že tento bod byl přerušen v obecné rozpravě ve středu 5. 11. Budeme tedy pokračovat obecnou rozpravou. Mám zde faktickou poznámku paní poslankyně Nytové. Ne, nemáte.

Já se táži, zda se někdo chce přihlásit ještě do obecné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj chcete mít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadl návrh na vrácení nebo zamítnutí, budeme se nyní zabývat návrhem k přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a já se táži, zda je další návrh do výborů. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování. Nejdříve přečtu návrh, potom o něm dám hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 177 a já končím toto hlasování. Přítomných poslanců a poslankyň je 135, pro návrh 125 poslankyň a poslanců. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a končím projednání tohoto bodu. Děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji.

Otevírám druhý bod 19. schůze a tím je

49.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 277/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Prosim vás, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, jak asi všichni víte, uplynutím 31. prosince 2014 končí doba, po kterou se při určení platů a některých náhrad výdajů představitelů státní moci postupuje podle platové základny ve výši 51 731 Kč, a pokud by nebylo učiněno žádné opatření, tak tato platová základna se v příštím roce skokově zvýší. Tento předkládaný vládní návrh zákona navrhuje, aby tato základna byla zvýšena o jeden procentní bod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Obdrželi jste sněmovní tisk 277/0. Nevím, co k tomu více říct. Obsah znáte sami. Přidává se 1 %, reaguje se na výrok Ústavního soudu. Konejte, jak umíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, v které eviduji jednoho přihlášeného. Je to pan poslanec Ladislav Šinčl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážení kolegyně, musím se přiznat, že jsem měl a pořád mám připraveno k tomuto zajímavému bodu asi půlhodinové vystoupení. Cílem mého připraveného vystoupení bylo a stále je pokusit se o trošku jiný, nezávislý a zčásti historický pohled na zde předloženou vládní novelu o platech ústavních činitelů a také se pokusit i o malou analýzu, která vychází i ze dvou komparativních studií porovnání platů zákonodárců v Evropské unii a porovnání platů představitelů státní moci v České republice s platy funkcionářů krajů a obecních zastupitelstev, které jsem si nechal zpracovat Parlamentním institutem na dané téma. Myslím si, že stojí za přečtení a třeba i za malé zamyšlení. Vzhledem k dnešnímu nabitému programu jsem se ovšem rozhodl váženou Sněmovnu nezdržovat a svůj připravený projev dnes nepřednést. Abych vás však neochudil o v něm obsažené informace, zašlu vám je včetně zmiňovaných komparativních studií do vašich e-mailových schránek. Snad vám to pomůže ve vašem objektivním rozhodování.

I přesto, že vládní návrh nepovažuji za systémově správný, doporučuji ho dnes nechat projít do prvního čtení a přikázat ho do moudrého rozpočtového výboru, kde by se snad mohl najít prostor pro nalezení shody tak, aby se hlavně za prvé zamezilo dalšímu pokračování narušování obecných principů daných v původním, dnes dosud platném zákoně, neboli nechat fungovat automatický mechanismus, koeficient, ať je jakýkoli. Za druhé, aby se zamezilo téměř pravidelnému tzv. rozhodování a dohadování se ve vlastní věci, tj. o vlastních platech. A za třetí, aby se zamezilo dalšímu narušování principu rovnosti mezi představiteli tří státních mocí: soudní, exekutivní a zákonodárné, tak jak o tom rozhodl Ústavní soud ve svém nálezu pod číslem 181/212.

Je zde poctivě říci, že pokud nebudou takové principy v rámci pozměňujícího návrhu přijaty, tak pravděpodobně tento zákon nemohu podpořit. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Pan poslanec Jandák. Nikdo není přihlášen, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Zvláštní. Děkuji mockrát. Víte, dámy a pánové – pane předsedající, já budu stručný, jak je mým zvykem.

Když někdo krade, měl by vypadnout! To je jenom pro vás, pro opozici, ale samozřejmě i pro nás.

A potom, co se tohoto tématu týče. Víte, dělejme ze sebe blbce, on nás stejně národ mít rád nebude, uvědomte si to.

A pro národ, ač tu média nejsou, bych chtěl jenom upozornit, že ten pitomej poslanec má základ 55 tisíc korun (stále silnějším hlasem) a dává zákony této zemi! Je de iure nadřízený například ředitelům státních firem! A kolik berou tito ředitelé státních firem? Půl milionu: Přes půl milionu měsíčně! Plus mají tzv. benefity, prosím vás. Dřív se tomu říkalo prémie. A to jsou milionové částky.

Takže – teď bych to řekl sprostě, jako pan prezident, ale neřeknu. Dělejte si na hlavu. Odhlasujte si, že si budeme dotovat ta místa! Stejně nás lidi nebudou mít rádi!

Děkuju vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pouze se táži, zda je to faktická poznámka, nebo řádná přihláška. Faktická. Vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jakkoli cítím sympatie vůči vystoupení pana poslance Jandáka, cítím potřebu si to upřesnit. On řekl, že ten pitomej poslanec má základ 55 tisíc korun. Pro toho pitomýho poslance je to dost, ne že by tu nebyli. Pro toho chytrého je to nedůstojné. (Smích v sále, potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Hlásíte se s faktickou poznámkou? S faktickou.

Poslanec Vítězslav Jandák: Víte, tady se to dělí na geniální poslance a blbý poslance. Já jsem samozřejmě, pane kolego, myslel sebe tím blbým poslancem. Vy jste ten génius. Děkuji. (Smích v sále, potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že nezazněl návrh na vrácení nebo zamítnutí, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru, a já se táži, zda jsou zde nějaké další návrhy k přikázání jiným výborům.

Paní poslankyně Němcová. Požádám ctěnou Sněmovnu o ztišení hluku. Děkuji vám.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Na základě jednání našeho poslaneckého klubu navrhuji, aby tato norma byla přikázána též ústavněprávnímu výboru, a to s odkazem na nedávné rozhodnutí Ústavního soudu. Dále výboru pro veřejnou správu, kterého se to týká, a výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má ještě někdo jiný návrh a chce přikázat tisk jinému výboru. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování a budeme hlasovat o jednotlivých výborech.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržený návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 178, přítomných poslankyň a poslanců je 134, pro návrh 123 poslankyň a poslanců, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro projednání v ústavněprávním výboru. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 179, přítomných poslankyň a poslanců je 134, pro tento návrh 115 poslankyň a poslanců, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání do výboru pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 180, přítomných poslankyň a poslanců je 134, pro návrh 101, návrh byl přijat.

Mám zde faktickou poznámku od paní poslankyně Benešové. Nemáte faktickou poznámku. Dobře.

Máme zde ještě jedno přikázání – že tento návrh přikážeme do výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh.

Je to hlasování 181. Přítomných poslankyň a poslanců je 134, pro návrh 103 poslanců, proti 8.

Ještě se hlásí paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já ještě navrhuji zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než vám dám slovo, pane předsedo (Kalousku), musím napravit jeden omyl, který jsem učinil. Omluva, kterou jsem načel, nebyla pana předsedy Hamáčka, ale pana poslance Igora Jakubčíka. Tím napravuji to, co jsem před tím řekl. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Společně se spolu omlouváme panu poslanci Hamáčkoví. Na druhou stranu návrh, který teď přednesla paní ministryně, měl padnout v rozpravě. My jsme si tady něco povídali o profesionalitě. K té profesionalitě patří, že návrhy padají tehdy, když padat mají. To znamená v rozpravě a nás už to fakt nebaví. Vážně nás to nebaví!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: S přednostním právem se hlásí pan premiér Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, já bych rád poděkoval Poslanecké sněmovně za to, že se nám podařilo dostat do tohoto prvního čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan premiér otevřel rozpravu, čímž evidentně chce, aby se o tomto zkrácení hlasovalo. Nebylo nám to avizováno, my si to musíme promyslet. Žádám o hodinu na přestávku poslaneckého klubu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Ocitáme se zpět v otevřené obecné rozpravě s tím, že bude hodina přestávky do 15.42, kdy budeme pokračovat v programu 19. schůze. (Hluk v sále.)

Kolegyně a kolegové, poprosím vás ještě o chvíli trpělivosti, protože za mnou přišli předsedové klubů, pan předseda Fiala Petr a pan předseda Fiala Radim a požádali mě ještě s tím, že TOP 09 si bere přestávku do 15.42 hodin. Následuje dvouhodinová přestávka klubu TOP 09, jestli to říkám správně, ODS? (Hlasy z ODS.) ODS, to znamená, to jsme 17.42 a poté si bere hodinu a půl přestávku hnutí Úsvit a ocitáme se po 19. hodině. V tom případě jsme skončili dnešní jednání. Já vám děkuji a přeji vám příjemný zbytek dnešního dne. Vzhledem k tomu, že jsme to přetáhli přes 19. hodinu, končím 19. schůzi. Děkuji vám.

(Schůze skončila ve 14.44 hodin.)